

## ఖుద్ధకనికాయే

### సుత్తనిపాత-అట్టకథా

(పఠమో భాగో)

గణ్ఠారమ్భకథా

ఉత్తమం వన్ధనేయ్యానం, వన్ధిత్యా రతనత్తయం;  
యో ఖుద్ధకనికాయమ్హి, ఖుద్ధాచారప్పహాయినా.

దేసితో లోకనాథేన, లోకనిస్సరణేసినా;  
తస్య సుత్తనిపాతస్య, కరిస్సామత్థవణ్ణనం.

అయం సుత్తనిపాతో చ, ఖుద్ధకేస్సేవ ఓగఢో;  
యస్మా తస్మా ఇమస్సాపి, కరిస్సామత్థవణ్ణనం.

గాథాసతసమాకిణ్ఠో, గేయ్యభ్యాకరణప్పితో;  
కస్మా సుత్తనిపాతోతి, సఙ్ఖమేస గతోతి చే.

సువుత్తతో సవనతో, అత్థానం సుట్టు తాణతో;  
సూచనా సూదనా చేవ, యస్మా సుత్తం పవుచ్చతి.

తథారూపాని సుత్తాని, నిపాతేత్వా తతో తతో;  
సమూహతో అయం తస్మా, సఙ్ఖమేవముపాగతో.

సబ్బాని చాపి సుత్తాని, పమాణస్తేన తాదినో;  
వచనాని అయం తేసం, నిపాతో చ యతో తతో.

అఙ్ఘాసఙ్ఖానిమితానం, విసేసానమభావతో;  
సఙ్ఖం సుత్తనిపాతోతి, ఏవమేవ సమఙ్ఖగాతి.

### ౧. ఉరగసుత్తవణ్ణనా

ఏవం సమధిగతసజ్జో చ యస్మా ఏస వగ్గతో ఉరగవగ్గో, చూళవగ్గో, మహావగ్గో, అట్టకవగ్గో, పారాయనవగ్గోతి పశ్చా వగ్గో హోన్తి; తేసు ఉరగవగ్గో ఆది. సుత్తతో ఉరగవగ్గే ద్వాదస సుత్తాని, చూళవగ్గే చుద్దస, మహావగ్గే ద్వాదస, అట్టకవగ్గే సోళస, పారాయనవగ్గే సోళసాతి సత్తతి సుత్తాని. తేసం ఉరగసుత్తం ఆది. పరియత్తిపమాణతో అట్ట భాణవారా. ఏవం వగ్గసుత్తపరియత్తిపమాణవతో పనస్స -

“యో ఉప్పత్తితం వినేతి కోధం, వినటం సప్పవినంవ ఓసధేహి;  
సో భిక్కు జహాతి ఓరపారం, ఉరగో జిణ్ణమివ తచం పురాణ”న్తి. -

అయం గాథా ఆది. తస్మా అస్సా ఇతో పభుతి అత్తవణ్ణనం కాతుం ఇదం వుచ్చతి -

“యేన యత్థ యదా యస్మా, వుత్తా గాథా అయం ఇమం;  
విధిం పకాసయిత్వాస్సా, కరిస్సామత్తవణ్ణన”న్తి.

కేన పనాయం గాథా వుత్తా, కత్థ, కదా, కస్మా చ వుత్తాతి? వుచ్చతే - యో సో భగవా చతువీసతిబుద్ధసన్తికే లద్ధబ్యాకరణో యావ వేస్సంతరజాతకం, తావ పారమియో పూరేత్వా తుసితభవనే ఉప్పజ్జి, తతోపి చవిత్వా సక్కరాజకులే ఉపపత్తిం గహేత్వా, అనుపుబ్బేన కతమహాభినిష్ఠమనో బోధిరుక్ఖములే సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మజ్జిత్వా, ధమ్మచక్కిం పవత్తేత్వా దేవ-మనుస్సానం హితాయ ధమ్మం దేసేసి, తేన భగవతా సయమ్మనా అనాచరియకేన సమ్మాసమ్మద్దేన వుత్తా. సా చ పన ఆళవియం. యదా చ భూతగామసిక్ఖాపదం పజ్జత్తం, తదా తత్థ ఉపగతానం ధమ్మదేసనత్థం వుత్తాతి. అయమేత్థ సజ్జేపవిస్సజ్జనా. విత్థారతో పన దూరేనిదానఅవిదూరేనిదానసన్తికేనిదానవసేన వేదితబ్బా. తత్థ దూరేనిదానం నామ దీపక్కరతో యావ పచ్చప్పన్నవత్తుకథా , అవిదూరేనిదానం నామ తుసితభవనతో యావ పచ్చప్పన్నవత్తుకథా, సన్తికేనిదానం నామ బోధిమణ్ణతో యావ పచ్చప్పన్నవత్తుకథాతి.

తత్థ యస్మా అవిదూరేనిదానం సన్తికేనిదానశ్చ దూరేనిదానేయేవ సమోధానం గచ్ఛన్తి, తస్మా దూరేనిదానవసేనేవేత్థ విత్థారతో విస్సజ్జనా వేదితబ్బా. సా పనేసా జాతకట్టకథాయం వుత్తాతి ఇధ న విత్థారితా. తతో తత్థ విత్థారితనయేనేవ వేదితబ్బా. అయం పన వినేసో - తత్థ పరమగాథాయ సావత్తియం వత్తు ఉప్పన్నం, ఇధ ఆళవియం. యథాహ -

“తేన సమయేన బుద్ధో భగవా ఆళవియం విహరతి అగ్గాళవే చేతియే. తేన ఖో పన సమయేన ఆళవకా భిక్ఖూ నవకమ్మం కరోన్తా రుక్ఖం చిన్దన్తిపి ఛేదాపేన్తిపి. అజ్ఞాతరోపి ఆళవకో భిక్కు రుక్ఖం చిన్దతి. తస్మిం రుక్ఖే అధివత్థా దేవతా తం భిక్కుం ఏతదవోచ - ‘మా, భన్తే, అత్తనో భవనం కత్తుకామో మయ్ఠం భవనం చిన్దీ’తి. సో భిక్కు అనాదియన్తో చిన్దియేవ. తస్సా చ దేవతాయ దారకస్స బాహుం ఆకోటేసి. అథ ఖో తస్సా దేవతాయ ఏతదహోసి - ‘యంనూనాహం ఇమం భిక్కుం ఇధేవ జీవితా వోరోపయ్య’న్తి. అథ ఖో తస్సా దేవతాయ ఏతదహోసి - ‘న ఖో మేతం పతిరూపం, యాహం ఇమం భిక్కుం ఇధేవ జీవితా వోరోపయ్యం, యంనూనాహం భగవతో ఏతమత్థం ఆరోచేయ్య’న్తి. అథ ఖో సా దేవతా యేన భగవా తేనుపసక్కమి; ఉపసక్కమిత్వా భగవతో ఏతమత్థం ఆరోచేసి. ‘సాధు, సాధు దేవతే, సాధు ఖో త్వం, దేవతే, తం భిక్కుం జీవితా న వోరోపేసి. సచజ్జ త్వం, దేవతే, తం భిక్కుం జీవితా

వోరోపియ్యాసి, బహుశ్చ త్వం, దేవతే, అపుణ్ణం పసవేయ్యాసి. గచ్ఛ త్వం, దేవతే, అముకస్మిం ఓకాసే రుక్ష్ణో వివిత్తో, తస్మిం ఉపగచ్ఛా”తి (పాచి. ౮౯).

ఏవశ్చ పన వత్వా పున భగవా తస్సా దేవతాయ ఉప్పన్నకోధవినయనత్తం -

“యో వే ఉప్పతితం కోధం, రథం భంతంవ వారయే”తి. (ధ. ప. ౨౨౨) -

ఇమం గాథం అభాసి. తతో “కథణ్ణో నామ సమణా సక్యపుత్తియా రుక్ఖం చిన్దిస్సన్తిపి, ఛేదాపేస్సన్తిపి, ఏకిన్దియం సమణా సక్యపుత్తియా జీవం విహేరేన్తి”తి ఏవం మనుస్సానం ఉజ్ఞాయితం సుత్వా భిక్షూహి ఆరోచితో భగవా -

“భూతగామపాతబ్యతాయ పాచిత్తియ”న్తి (పాచి. ౯౦) ఇమం సిక్ఖాపదం పజ్ఞాపేత్వా తత్త ఉపగతానం ధమ్మదేసనత్తం -

“యో ఉప్పతితం వినేతి కోధం,

విసటం సప్పవినంవ ఓసధేహి”తి. -

ఇమం గాథం అభాసి. ఏవమిదం ఏకంయేవ వత్తు తీసు రానేసు సజ్ఘహం గతం - వినయే, ధమ్మపదే, సుత్తనిపాతేతి. ఏత్తావతా చ యా సా మాతికా రపితా -

“యేన యత్త యదా యస్మా, వుత్తా గాథా అయం ఇమం;

విధి పకాసయిత్వాస్సా, కరిస్సామత్తవణ్ణన”న్తి. -

సా సజ్ఘేపతో విత్థారతో చ పకాసితా హోతి రపేత్వా అత్తవణ్ణనం.

౧. అయం పనేత్త అత్తవణ్ణనా. యోతి యో యాదిసో ఖత్తియకులా వా పబ్బజితో, బ్రాహ్మణకులా వా పబ్బజితో, నవో వా మజ్ఞిమో వా థేరో వా. ఉప్పతితన్తి ఉద్ధముద్ధం పతితం గతం, పవత్తన్తి అత్తో, ఉప్పన్నన్తి వుత్తం హోతి. ఉప్పన్నశ్చ నామేతం వత్తమానభుత్వాపగతోకాసకతభూమిలద్ధవసేన అనేకప్పభేదం. తత్త సబ్బమ్మి సజ్ఘతం ఉప్పాదాదిసమగ్గి వత్తమానుప్పన్నం నామ, యం సన్ధాయ “ఉప్పన్నా ధమ్మా, అనుప్పన్నా ధమ్మా, ఉప్పాదినో ధమ్మా”తి (ధ. స. తికమాతికా ౧౭) వుత్తం. ఆరమ్మణరసమనుభవిత్వా నిరుద్ధం అనుభుత్వాపగతసజ్ఘతం కుసలాకుసలం, ఉప్పాదాదిత్తయమనుప్పత్వా నిరుద్ధం భుత్వాపగతసజ్ఘతం సేససజ్ఘతశ్చ భుత్వాపగతుప్పన్నం నామ. తదేతం “ఏవరూపం పాపకం దిట్టిగతం ఉప్పన్నం హోతీ”తి (మ. ని. ౧.౨౩౪; పాచి. ౪౧౭) చ, “యథా చ ఉప్పన్నస్స సతిసమ్మోజ్ఞభగ్గస్స భావనాపారిపూరో హోతీ”తి చ ఏవమాదీసు సుత్తన్తేసు దట్టబ్బం. “యానిస్స తాని పుట్టే కతాని కమ్మానీ”తి ఏవమాదినా (మ. ని. ౩.౨౪౮; నేత్తి. ౧౨౦) నయేన వుత్తం కమ్మం అతీతమ్మి సమానం అజ్ఞాస్స విపాకం పటిబాహిత్వా అత్తనో విపాకస్సోకాసం కత్వా రితత్తా, తథా కతోకాసశ్చ విపాకం అనుప్పన్నమ్మి ఏవం కతే ఓకాసే అవస్సముప్పత్తితో ఓకాసకతుప్పన్నం నామ. తాసు తాసు భూమీసు అసమూహతమకుసలం భూమిలద్ధుప్పన్నం నామ.

ఏత్త చ భూమియా భూమిలద్ధస్స చ నానత్తం వేదితబ్బం. సేయ్యథిదం - భూమి నామ విపస్సనాయ ఆరమ్మణభూతా తేభూమకా పశ్చక్షన్ధా. భూమిలద్ధం నామ తేసు ఉప్పత్తారహం కిలేసజాతం. తేన హి సా భూమిలద్ధా నామ హోతీతి. తస్మా

“భూమిలద్ద”ని వుచ్చతి. తానా పన న ఆరమ్మణవసేన. ఆరమ్మణవసేన హి సబ్బేపి అతీతాదిభేదే పరిజ్ఞాతేపి చ  
 ఖీణాసవానం ఖిన్దే ఆరబ్బ కిలేసా ఉప్పజ్జని మహాకచ్చాయనఉప్పలవణ్ణాదీనం ఖిన్దే ఆరబ్బ  
 సోరేయ్యసేట్టిపుత్తనన్దమాణవకాదీనం వియ. యది చేతం భూమిలద్దం నామ సియా, తస్స అప్పహీయ్యతో న కోచి  
 భవమూలం జహీయ్య. వత్తువసేన పన భూమిలద్దం నామ వేదితబ్బం. యత్త యత్త హి విపస్సనాయ అపరిజ్ఞాతా ఖిన్దా  
 ఉప్పజ్జని, తత్త తత్త ఉప్పాదతో పభుతి తేసు వట్టమూలం కిలేసజాతం అనుసేతి. తం అప్పహీనత్తేన భూమిలద్దుప్పన్నం  
 నామాతి వేదితబ్బం. తత్త చ యస్స ఖిన్దేసు అప్పహీనానుసయితా కిలేసా, తస్స తే ఏవ ఖిన్దా తేసం కిలేసానం వత్తు, న  
 ఇతరే ఖిన్దా. అతీతక్ఖన్దేసు చస్స అప్పహీనానుసయితానం కిలేసానం అతీతక్ఖన్దా ఏవ వత్తు, న ఇతరే. ఏసేవ నయో  
 అనాగతాదీసు. తథా కామావచరక్ఖన్దేసు అప్పహీనానుసయితానం కిలేసానం కామావచరక్ఖన్దా ఏవ వత్తు, న ఇతరే. ఏస  
 నయో రూపారూపావచరేసు.

సోతాపన్నాదీనం పన యస్స యస్స అరియపుగ్గలస్స ఖిన్దేసు తం తం వట్టమూలం కిలేసజాతం తేన తేన మగ్గేన  
 పహీనం, తస్స తస్స తే తే ఖిన్దా పహీనానం తేసం తేసం వట్టమూలకిలేసానం అవత్తుతో భూమీతి సజ్ఞం న లభన్తి.  
 పుథుజ్జనస్స పన సబ్బసో వట్టమూలానం కిలేసానం అప్పహీనత్తా యం కిజ్జీ కరియమానం కమ్మం కుసలం వా  
 అకుసలం వా హోతి, ఇచ్చస్స కిలేసప్పచ్చయా వట్టం వడ్డతి. తస్సేతం వట్టమూలం రూపక్ఖన్దే ఏవ, న వేదనాక్ఖన్దాదీసు...  
 పే... విజ్ఞాణక్ఖన్దే ఏవ వా, న రూపక్ఖన్దాదీసుతి న వత్తబ్బం. కస్మా? అవిసేసేన పజ్జాసు ఖిన్దేసు అనుసయితత్తా. కథం?  
 పథవీరసాదిమివ రుక్ఖే. యథా హి మహారుక్ఖే పథవీతలం అధిట్టాయ పథవీరసజ్జా ఆపోరసజ్జా నిస్సాయ తప్పచ్చయా  
 మూలఖిన్దసాఖపసాఖపత్తపల్లవపలాసపుప్పఫలేహి వడ్డిత్వా నభం పూరేత్వా యావకప్పావసానం బీజపరమ్మరాయ  
 రుక్ఖపవేణీసన్తానే రితే “తం పథవీరసాది మూలే ఏవ, న ఖిన్దాదీసు, ఫలే ఏవ వా, న మూలాదీసు”తి న వత్తబ్బం. కస్మా?  
 అవిసేసేన సబ్బేస్సేవ మూలాదీసు అనుగత్తత్తా, ఏవం. యథా పన తస్సేవ రుక్ఖస్స పుప్పఫలాదీసు నిబ్బిన్నో కోచి పురిసో  
 చతుసు దిసాసు మణ్ణాకకణ్ణకం నామ రుక్ఖే విసం పయోజేయ్య, అథ సో రుక్ఖే తేన విససమ్మస్సేన పుట్టో  
 పథవీరసఆపోరసపరియాదిన్నేన అప్పసవనధమ్మతం ఆగమ్మ పున సన్తానం నిబ్బత్తేతుం సమత్తో న భవేయ్య, ఏవమేవం  
 ఖిన్దప్పవత్తియం నిబ్బిన్నో కులపుత్తో తస్స పురిసస్స చతుసు దిసాసు రుక్ఖే విసప్పయోజనం వియ అత్తనో సన్తానే  
 చతుమగ్గభావనం ఆరభతి. అథస్స సో ఖిన్దసన్తానో తేన చతుమగ్గవిససమ్మస్సేన సబ్బసో వట్టమూలకిలేసానం  
 పరియాదిన్నత్తా కిరియభావమత్తముపగతకాయకమ్మాది సబ్బకమ్మప్పభేదో ఆయతిం  
 పునబ్బవాభినిబ్బత్తధమ్మతమాగమ్మ భవన్తరసన్తానం నిబ్బత్తేతుం సమత్తో న హోతి. కేవలం పన చరిమవిజ్ఞాణనిరోధేన  
 నిరిన్దనో వియ జాతవేదో అనుపాదానో పరినిబ్బాతి. ఏవం భూమియా భూమిలద్దస్స చ నానత్తం వేదితబ్బం.

అపిచ అపరమ్మి సముదాచారామృణాధిగ్గహితావిక్ఖమ్మితాసమూహాతవసేన చతుబ్బిధముప్పన్నం. తత్త  
 వత్తమానుప్పన్నమేవ సముదాచారుప్పన్నం. చక్ఖాదీనం పన ఆపాథగతే ఆరమ్మణే పుబ్బభాగే అనుప్పజ్జమానమ్మి  
 కిలేసజాతం ఆరమ్మణస్స అధిగ్గహితత్తా ఏవ అపరభాగే అవస్సముప్పత్తితో ఆరమ్మణాధిగ్గహితుప్పన్నని వుచ్చతి.  
 కల్యాణిగామే పిణ్ణాయ చరతో మహాతిస్సత్థేరస్స విసభాగరూపదస్సనేన ఉప్పన్నకిలేసజాతజ్ఞోత్థ నిదస్సనం. తస్స  
 “ఉప్పన్నం కామవితక్క”నిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౬; అ. ని. ౬.౨౮) పయోగో దట్టబ్బో. సమధవిపస్సనానం అజ్ఞాతరవసేన  
 అవిక్ఖమ్మితకిలేసజాతం చిత్తసన్తతిమనారూళ్లం ఉప్పత్తినివారకస్స హేతునో అభావా అవిక్ఖమ్మితుప్పన్నం నామ. తం  
 “అయమ్మి ఖో, భిక్ఖవే, ఆనాపానస్సతిసమాధి భావితో బహులీకతో సన్తో చేవ పణీతో చ అసేచనకో చ సుఖో చ విహరో

ఉప్పన్నుప్పన్నే పాపకే అకుసలే ధమ్మే రానసో అంతరథాపేతీ"తిఆదీసు (పారా. ౧౬౫) దట్టబ్బం. సమధవిపస్సనావసేన విక్ఖమ్భితమ్మి కిలేసజాతం అరియమగ్గేన అసమూహతత్తా ఉప్పత్తిధమ్మతం అనతీతన్తి కత్వా అసమూహతుప్పన్నన్తి వుచ్చతి. ఆకాసేన గచ్చంతస్స అట్టసమాపత్తిలాభినో థేరస్స కుసుమితరుక్ఖే ఉపవనే పుష్పాని ఓచినంతస్స మధురస్సరేన గాయతో మాతుగామస్స గీతస్సరం సుతవతో ఉప్పన్నకిలేసజాతశ్చోత్త నిదస్సనం. తస్స "అరియం అట్టభిగం మగ్గం బహులీకరోన్తో ఉప్పన్నుప్పన్నే పాపకే అకుసలే ధమ్మే అంతరాయేవ అంతరథాపేతీ"తిఆదీసు (సం. ని. ౫.౧౫౭) పయోగో దట్టబ్బో. తివిధమ్మి చేతం ఆరమ్మణాధిగ్గహితావిక్ఖమ్భితాసమూహతుప్పన్నం భూమిలద్ధేనేవ సజ్జహం గచ్చతీతి వేదితబ్బం.

ఏవమేతస్మిం యథావుత్తప్పభేదే ఉప్పన్నే భూమిలద్ధారమ్మణాధిగ్గహితావిక్ఖమ్భితాసమూహతుప్పన్నవసేనాయం కోధో ఉప్పన్నోతి వేదితబ్బో. కస్మా? ఏవంవిధస్స వినేతబ్బతో. ఏవంవిధమేవ హి ఉప్పన్నం యేన కేనచి వినయేన వినేతుం సక్కా హోతి. యం పనేతం వత్తమానభుత్వాపగతోకాసకతసముదాచారసజ్ఞాతం ఉప్పన్నం, ఏత్థ అఫలో చ అసక్కో చ వాయామో. అఫలో హి భుత్వాపగతే వాయామో వాయామంతరేనాపి తస్స నిరుద్ధత్తా. తథా ఓకాసకతే. అసక్కో చ వత్తమానసముదాచారుప్పన్నే కిలేసవోదానానం ఏకజ్ఞమనుప్పత్తితోతి.

**వినేతీతి ఏత్థ పన -**

"దువిధో వినయో నామ, ఏకమేకేత్థే పఞ్చాధా;  
తేసు అట్టవిధేనేస, వినేతీతి పవుచ్చతి".

అయశ్శో సంవరవినయో, పహానవినయోతి దువిధో వినయో. ఏత్థ చ దువిధే వినయే ఏకమేకో వినయో పఞ్చాధా భిజ్జతి. సంవరవినయోపి హి సీలసంవరో, సతిసంవరో, జాణసంవరో, ఖన్తిసంవరో, వీరియసంవరోతి పఞ్చావిధో. పహానవినయోపి తదగ్గప్పహానం, విక్ఖమ్భనప్పహానం, సముచ్చేదప్పహానం, పటిప్పస్సద్ధిప్పహానం, నిస్సరణప్పహానన్తి పఞ్చావిధో.

తత్థ "ఇమినా పాతిమోక్ఖసంవరేన ఉపేతో హోతి సముపేతో"తిఆదీసు (విభ. ౫౧౧) సీలసంవరో, "రక్ఖతి చక్ఖన్త్రియం, చక్ఖన్త్రియే సంవరం ఆపజ్జతీ"తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౧౩; మ. ని. ౧.౨౯౫; సం. ని. ౪.౨౩౯; అ. ని. ౩.౧౬) సతిసంవరో.

"యాని సోతాని లోకస్మిం, (అజితాతి భగవా)  
సతి తేసం నివారణం;  
సోతానం సంవరం బ్రూమి,  
పఞ్ఞాయేతే పిధీయరే"తి. (సు. ని. ౧౦౪౧) -

ఆదీసు జాణసంవరో, "ఖమో హోతి సీతస్స ఉడ్డాస్సా"తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౪; అ. ని. ౪.౧౧౪) ఖన్తిసంవరో, "ఉప్పన్నం కామవితక్కం నాధివాసేతి, పజహతి, వినోదేతీ"తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౬; అ. ని. ౪.౧౧౪) వీరియసంవరో వేదితబ్బో.

సబ్బోపి చాయం సంవరో యథాసకం సంవరితబ్బానం వినేతబ్బానశ్చ కాయవచీదుచ్చరితాదీనం సంవరణతో సంవరో, వినయనతో వినయోతి వుచ్చతి. ఏవం తావ సంవరవినయో పశ్చాదా భిజ్జతీతి వేదితబ్బో.

తథా యం నామరూపపరిచ్ఛేదాదీసు విపస్సనజ్ఞేసు యావ అత్తనో అపరిహానవసేన పవత్తి, తావ తేన తేన శాణేన తస్స తస్స అనత్తసంతానస్స పహానం. సేయ్యధిదం - నామరూపవవత్తానేన సక్కాయదిట్టియా, పచ్చయపరిగ్గహేన అహేతువిసమహేతుదిట్టినం, తస్సేవ అపరభాగేన కజ్జావితరణేన కథంకథీభావస్స, కలాపసమ్మసనేన “అహం మమా”తి గాహస్స, మగ్గామగ్గవవత్తానేన అమగ్గే మగ్గసజ్ఞాయ, ఉదయదస్సనేన ఉచ్ఛేదదిట్టియా, వయదస్సనేన సస్సతదిట్టియా, భయదస్సనేన సభయేసు అభయసజ్ఞాయ, ఆదీనవదస్సనేన అస్సాదసజ్ఞాయ, నిబ్బిదానుపస్సనేన అభిరతిసజ్ఞాయ, ముచ్చితుకమ్యతాశాణేన అముచ్చితుకమ్యతాయ, ఉప్పేక్షాశాణేన అనుప్పేక్షాయ, అనులోమేన ధమ్మట్టితియం నిబ్బానే చ పటిలోమభావస్స, గోత్రభునా సజ్ఞారనిమిత్తగాహస్స పహానం, ఏతం తదగ్గప్పహానం నామ. యం పన ఉపచారప్పనాభేదస్స సమాధినో యావ అత్తనో అపరిహానిపవత్తి, తావ తేనాభిహతానం నీవరణానం యథాసకం వితక్కాదిపచ్చనీకధమ్మానశ్చ అనుప్పత్తిసజ్ఞాతం పహానం, ఏతం విక్ఖమ్భనప్పహానం నామ. యం పన చతున్నం అరియమగ్గానం భావితత్తా తంతంమగ్గవతో అత్తనో సంతానే యథాసకం “దిట్టిగతానం పహానాయా”తిఆదినా (ధ. సం. ౨౭౭) నయేన వుత్తస్స సముదయపక్షికస్స కిలేసగహనస్స పున అచ్చంతఅప్పవత్తిభావేన సముచ్ఛేదసజ్ఞాతం పహానం, ఇదం సముచ్ఛేదప్పహానం నామ. యం పన ఫలక్షణే పటిప్పస్సద్ధతం కిలేసానం పహానం, ఇదం పటిప్పస్సద్ధిప్పహానం నామ. యం పన సబ్బసజ్ఞతనిస్సరణత్తా పహీనసబ్బసజ్ఞతం నిబ్బానం, ఏతం నిస్సరణప్పహానం నామ. సబ్బమ్మి చేతం పహానం యస్మా చాగట్టేన పహానం, వినయనట్టేన వినయో, తస్మా “పహానవినయో”తి వుచ్చతి, తంతంపహానవతో వా తస్స తస్స వినయస్స సమ్మవతోపేతం “పహానవినయో”తి వుచ్చతి. ఏవం పహానవినయోపి పశ్చాదా భిజ్జతీతి వేదితబ్బో. ఏవమేకేకస్స పశ్చాదా భిన్నత్తా దసేతే వినయా హోన్తి.

తేసు పటిప్పస్సద్ధివినయం నిస్సరణవినయశ్చ రపేత్వా అవసేసేన అట్టవిధేన వినయేనేన తేన తేన పరియాయేన వినేతీతి పవుచ్చతి. కథం? సీలసంవరేన కాయవచీదుచ్చరితాని వినేన్తోపి హి తంసమ్మయుత్తం కోధం వినేతి, సతిపజ్ఞాసంవరేహి అభిజ్ఞాదోమనస్సాదీని వినేన్తోపి దోమనస్ససమ్మయుత్తం కోధం వినేతి, ఖన్తిసంవరేన సీతాదీని ఖమన్తోపి తంతంఆఘాతవత్తుసమ్భవం కోధం వినేతి, వీరియసంవరేన బ్యాపాదవితక్కం వినేన్తోపి తంసమ్మయుత్తం కోధం వినేతి. యేహి ధమ్మేహి తదగ్గప్పహానసముచ్ఛేదప్పహానాని హోన్తి, తేసం ధమ్మానం అత్తని నిబ్బత్తనేన తే తే ధమ్మే పజహన్తోపి తదగ్గప్పహాతబ్బం విక్ఖమ్భేతబ్బం సముచ్చిన్దితబ్బశ్చ కోధం వినేతి. కామశ్చోత్త పహానవినయేన వినయో న సమ్మవతి. యేహి పన ధమ్మేహి పహానం హోతి, తేహి వినేన్తోపి పరియాయతో “పహానవినయేన వినేతీ”తి వుచ్చతి. పటిప్పస్సద్ధిప్పహానకాలే పన వినేతబ్బాభావతో నిస్సరణప్పహానస్స చ అనుప్పాదేతబ్బతో న తేహి కిశ్చి వినేతీతి వుచ్చతి. ఏవం తేసు పటిప్పస్సద్ధివినయం నిస్సరణవినయశ్చ రపేత్వా అవసేసేన అట్టవిధేన వినయేనేన తేన తేన పరియాయేన వినేతీతి పవుచ్చతీతి. యే వా -

“పశ్చిమే, భిక్షవే, ఆఘాతపటివినయా, యత్త భిక్షునో ఉప్పన్నో ఆఘాతో సబ్బసో పటివినేతబ్బో. కతమే పశ్చా? యస్మిం, భిక్షవే, పుగ్గలే ఆఘాతో జాయేథ, మేత్తా తస్మిం పుగ్గలే భావేతబ్బా...పే... కరుణా... ఉప్పేక్షా...

అసతి-అమనసికారో తస్మిం పుగ్గలే ఆపజ్జితబ్బో, ఏవం తస్మిం పుగ్గలే ఆఘాతో పటివినేతబ్బో. కమ్మస్సకతా ఏవ  
వా తస్మిం పుగ్గలే అధిట్టాతబ్బా కమ్మస్సకో అయమాయస్మా...పే... దాయాదో భవిస్సతీ”తి (అ. ని. ౫.౧౬౧) -

ఏవం పఞ్చ ఆఘాతపటివినయా వుత్తా. యే చ -

“పఞ్చమే, ఆవుసో, ఆఘాతపటివినయా, యత్త భిక్ఖునో ఉప్పన్నో ఆఘాతో సబ్బసో పటివినేతబ్బో. కతమే  
పఞ్చ? ఇధావుసో , ఏకచ్చో పుగ్గలో అపరిసుద్ధకాయసమాచారో హోతి, పరిసుద్ధవచీసమాచారో, ఏవరూపేపి,  
ఆవుసో, పుగ్గలే ఆఘాతో పటివినేతబ్బో”తి (అ. ని. ౫.౧౬౨) -

ఏవమాదినాపి నయేన పఞ్చ ఆఘాతపటివినయా వుత్తా. తేసు యేన కేనచి ఆఘాతపటివినయేన వినేన్తోపస వినేతీతి  
పవుచ్చతి. అపిచ యస్మా -

“ఉభతోదణ్డకేన చేపి, భిక్ఖవే, కకచేన చోరా ఓచరకా అజ్ఞమజ్ఞాని ఓక్కన్తేయ్యం, తత్తాపి యో మనో పదోసేయ్య,  
న మే సో తేన సాసనకరో”తి (మ. ని. ౧.౨౩౨) --

ఏవం సత్తు ఓవాదం,

“తస్సేవ తేన పాపియో, యో కుద్ధం పటికుజ్జతి;  
కుద్ధం అప్పటికుజ్జన్తో, సజ్ఞామం జేతి దుజ్జయం.

“ఉభిన్నమత్తం చరతి, అత్తనో చ పరస్స చ;  
పరం సజ్ఞాపితం ఇత్వా, యో సతో ఉపసమ్మతి”. (సం. ని. ౧.౧౮౮);

“సత్తిమే, భిక్ఖవే, ధమ్మా సపత్తకన్తా సపత్తకరణా కోధనం ఆగచ్ఛన్తి ఇత్థిం వా పురిసం వా. కతమే సత్త? ఇథ,  
భిక్ఖవే, సపత్తో సపత్తస్స ఏవం ఇచ్చతి - ‘అహో, వతాయం దుబ్బణ్ణో అస్సా’తి. తం కిస్స హేతు? న, భిక్ఖవే, సపత్తో  
సపత్తస్స వణ్ణవతాయ నన్దతి. కోధనాయం, భిక్ఖవే, పురిసపుగ్గలో కోధాభిభూతో కోధపరేతో కిఞ్చాపి సో హోతి  
సున్హాతో సువిలిత్తో కప్పితకేసమస్సు ఓదాతవత్థవసనో, అథ ఖో సో దుబ్బణ్ణోవ హోతి కోధాభిభూతో. అయం, భిక్ఖవే,  
పఠమో ధమ్మో సపత్తకన్తో సపత్తకరణో కోధనం ఆగచ్ఛతి ఇత్థిం వా పురిసం వా (అ. ని. ౭.౬౪).

“పున చపరం, భిక్ఖవే, సపత్తో సపత్తస్స ఏవం ఇచ్చతి - ‘అహో, వతాయం దుష్టం సయేయ్యా’తి...పే... ‘న  
పచురత్థో అస్సా’తి...పే... ‘న భోగవా అస్సా’తి...పే... ‘న యసవా అస్సా’తి...పే... ‘న మిత్తవా అస్సా’తి...పే...  
‘కాయస్స భేదా పరం మరణా అపాయం దుగ్గతిం వినిపాతం నిరయం ఉపపజ్జేయ్యా’తి. తం కిస్స హేతు? న, భిక్ఖవే,  
సపత్తో సపత్తస్స సుగతిగమనేన నన్దతి. కోధనాయం, భిక్ఖవే, పురిసపుగ్గలో కోధాభిభూతో కోధపరేతో కాయేన  
దుచ్చరితం చరతి, వాచాయ... మనసా దుచ్చరితం చరతి. సో కాయేన దుచ్చరితం చరిత్వా...పే... వాచాయ...

పే... మనసా దుచ్చరితం చరిత్యా కాయస్స భేదా పరం మరణా...పే... నిరయం ఉపపజ్జతి కోధాభిభూతో”తి (అ. ని. ౭.౬౪).

“కుద్ధో అత్థం న జానాతి, కుద్ధో ధమ్మం న పస్సతి...పే.... (అ. ని. ౭.౬౪; మహాని. ౫);

“యేన కోధేన కుద్ధాసే, సత్తా గచ్ఛన్తి దుగ్గతిం;

తం కోధం సమ్మదజ్ఞాయ, పజహన్తి విపస్సినో. (ఇతివృ. ౪);

“కోధం జహే విప్పజహేయ్య మానం, సంయోజనం సబ్బమతిక్కుమేయ్య. (ధ. ప. ౨౨౧);

“అనత్తజననో కోధో, కోధో చిత్తప్పకోపనో. (అ. ని. ౭.౬౪; ఇతివృ. ౮౮);

“ఏకాపరాధం ఖమ భూరిపజ్ఞా, న పణ్ణితా కోధబలా భవన్తి”తి. (జా. ౧.౧౫.౧౯) –

ఏవమాదినా నయేన కోధే ఆదీనవజ్ఞా పచ్చవేక్షతోపి కోధో వినయం ఉపేతి. తస్మా ఏవం పచ్చవేక్షిత్యా కోధం వినేన్తోపి ఏస వినేతీతి వుచ్చతి.

కోధన్తి “అనత్థం మే అచరీతి ఆఘాతో జాయతీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౩.౩౪౦; అ. ని. ౯.౨౯) నయేన సుత్తే వుత్తానం నవన్నం, “అత్థం మే న చరీ”తి ఆదీనవజ్ఞా తప్పటిపక్షతో సిద్ధానం నవన్నమేవాతి అట్టారసన్నం, ఖాణుకణ్ణకాదినా అట్టాసేన సద్ధిం ఏకూనవీసతియా ఆఘాతవత్థానం అజ్ఞాతరాఘాతవత్థసమ్భవం ఆఘాతం. విసటన్తి విత్థతం. సప్పవినన్తి సప్పస్స వినం. ఇవాతి ఓపమ్మవచనం, ఇ-కార లోపం కత్వా వ-ఇచ్చేవ వుత్తం. ఓసధేహీతి అగదేహి. ఇదం వుత్తం హోతి – యథా వినతికిచ్చకో వేజ్ఞో సప్పేన దట్టం సబ్బం కాయం ఫరిత్వా రితం విసటం సప్పవినం మూలఖన్ధతచపత్తపుప్పాదీనం అజ్ఞాతరేహి నానాభేసజ్ఞేహి పయోజేత్వా కతేహి వా ఓసధేహి ఖిప్పమేవ వినేయ్య, ఏవమేవం యో యథావుత్తేనత్తేన ఉప్పతితం చిత్తసన్తానం బ్యాపేత్వా రితం కోధం యథావుత్తేసు వినయనూపాయేసు యేన కేనచి ఉపాయేన వినేతి నాధివాసేతి పజహతి వినోదేతి బ్యన్తీకరోతీతి.

సో భిక్కు జహాతి ఓరపారన్తి సో ఏవం కోధం వినేన్తో భిక్కు యస్మా కోధో తతియమగ్గేన సబ్బసో పహీయతి, తస్మా ఓరపారసజ్ఞేతాని పజ్ఞోరమ్భాగియసంయోజనాని జహాతీతి వేదితబ్బో. అవిసేసేన హి పారన్తి తీరస్స నామం, తస్మా ఓరాని చ తాని సంసారసాగరస్స పారభూతాని చాతి కత్వా “ఓరపార”న్తి వుచ్చతి. అథ వా “యో ఉప్పతితం వినేతి కోధం విసటం సప్పవినంవ ఓసధేహి”, సో తతియమగ్గేన సబ్బసో కోధం వినేత్వా అనాగామిఫలే రితో భిక్కు జహాతి ఓరపారం. తత్త ఓరన్తి సకత్తభావో, పారన్తి పరత్తభావో. ఓరం వా ఛ అజ్ఞత్తికాని ఆయతనాని, పారం ఛ బాహిరాయతనాని. తథా ఓరం మనుస్సలోకో, పారం దేవలోకో. ఓరం కామధాతు, పారం రూపారూపధాతు. ఓరం కామరూపభవో, పారం అరూపభవో. ఓరం అత్తభావో, పారం అత్తభావసుఖూపకరణాని. ఏవమేతస్మిం ఓరపారే చతుత్తమగ్గేన ఛన్దరాగం పజహన్తో “జహాతి ఓరపార”న్తి వుచ్చతి. ఏత్థ చ కిఞ్చాపి అనాగామినో కామరాగస్స పహీనత్తా ఇధత్తభావాదీసు ఛన్దరాగో ఏవ నత్తి; అపిచ ఖో పనస్స



తతియమగ్గాదీనం వియ వణ్ణప్పకాసనత్తం సబ్బమేతం ఓరపారభేదం సజ్జహీత్వా తత్త చన్దరాగప్పహనేన “జహతి ఓరపార”న్తి వుత్తం.

ఇదాని తస్సత్తస్స విభావనత్తాయ ఉపమం ఆహ “ఉరగో జిణ్ణమివ తచం పురాణ”న్తి. తత్త ఉరేన గచ్ఛతీతి ఉరగో, సప్పస్సేతం అధివచనం. సో దువిధో - కామరూపీ చ అకామరూపీ చ. కామరూపీపి దువిధో - జలజో ధలజో చ. జలజో జలే ఏవ కామరూపం లభతి, న ధలే, సజ్జపాలజాతకే సజ్జపాలనాగరాజా వియ. ధలజో ధలే ఏవ, న జలే. సో జజ్జరభావేన జిణ్ణం, చిరకాలతాయ పురాణత్వాతి సజ్జం గతం. తచం జహన్తో చతుబ్బిధేన జహతి - సజాతియం రితో, జిగుచ్చన్తో, నిస్సాయ, ధామేనాతి. సజాతి నామ సప్పజాతి దీఘత్తభావో. ఉరగా హి పఞ్చసు రానేసు సజాతిం నాతివత్తన్తి - ఉపపత్తియం, చుతియం, విస్సట్ఠనిద్దోక్కమనే, సమానజాతియా మేధునపటిసేవనే, జిణ్ణతచాపనయనే చాతి. సప్పో హి యదా తచం జహతి, తదా సజాతియంయేవ రత్వా జహతి. సజాతియం రితోపి చ జిగుచ్చన్తో జహతి. జిగుచ్చన్తో నామ యదా ఉపడ్డట్టానే ముత్తో హోతి, ఉపడ్డట్టానే అముత్తో ఓలమ్మతి, తదా నం అట్టియన్తో జహతి. ఏవం జిగుచ్చన్తోపి చ దణ్ణన్తరం వా మూలన్తరం వా పాసాణన్తరం వా నిస్సాయ జహతి. నిస్సాయ జహన్తోపి చ ధామం జనేత్వా, ఉస్సాహం కత్వా, వీరియేన వజ్కం నజ్జట్టం కత్వా, పస్ససన్తోవ ఫణం కరిత్వా జహతి. ఏవం జహిత్వా యేనకామం పక్కమతి. ఏవమేవం అయమ్పి భిక్కు ఓరపారం జహితుకామో చతుబ్బిధేన జహతి - సజాతియం రితో, జిగుచ్చన్తో, నిస్సాయ, ధామేనాతి. సజాతి నామ భిక్కునో “అరియాయ జాతియా జాతో”తి (మ. ని. ౨.౩౨౧) వచనతో సీలం. తేనేవాహ “సీలే పతిట్ఠాయ నరో సప్పజ్ఞో”తి (సం. ని. ౧.౨౩; పేటకో. ౨౨). ఏవమేతిస్సం సజాతియం రితో భిక్కు తం సకత్తభావాదిభేదం ఓరపారం జిణ్ణపురాణతచమివ దుక్ఖం జనేన్తం తత్త తత్త ఆదీనవదస్సనేన జిగుచ్చన్తో కల్యాణమిత్తే నిస్సాయ అధిమత్తవాయామసజ్ఞాతం ధామం జనేత్వా “దివసం చజ్కమేన నిసజ్ఞాయ ఆవరణీయేహి ధమ్మేహి చిత్తం పరిసోధేతీ”తి (అ. ని. ౩.౧౬; విభ. ౨౧౯) వుత్తనయేన రత్తిన్దివం ఛదా విభజిత్వా ఘటేన్తో వాయమన్తో ఉరగో వియ, వజ్కం నజ్జట్టం పల్లజ్కం ఆభుజిత్వా ఉరగో వియ పస్ససన్తో, అయమ్పి అసిథిలపరక్కమతాయ వాయమన్తో ఉరగో వియ ఫణం కరిత్వా, అయమ్పి ఇణవిప్పారం జనేత్వా ఉరగోవ తచం ఓరపారం జహతి. జహిత్వా చ ఉరగో వియ ఓహితతచో యేనకామం అయమ్పి ఓహితభారో అనుపాదీసేసనిబ్బానధాతుదిసం పక్కమతీతి. తేనాహ భగవా -

“యో ఉప్పతితం వినేతి కోధం, వिसటం సప్పవिसంవ ఓసధేహి;

సో భిక్కు జహతి ఓరపారం, ఉరగో జిణ్ణమివ తచం పురాణ”న్తి.

ఏవమేసా భగవతా అరహత్తనికూటేన పరమగాథా దేసితాతి.

౨. ఇదాని దుతియగాథాయ అత్తవణ్ణనాక్కమో అనుప్పత్తో. తత్రాపి -

“యేన యత్త యదా యస్మా, వుత్తా గాథా అయం ఇమం;

విధిం పకాసయిత్వాస్సా, కరిస్సామత్తవణ్ణన”న్తి. -

అయమేవ మాతికా. తతో పరఞ్చ సబ్బగాథాసు. అతివిత్తారభయేన పన ఇతో పభుతి మాతికం అనిక్ఖిపిత్వా ఉప్పత్తిదస్సననయేనేవ తస్సా తస్సా అత్తం దస్సేన్తో అత్తవణ్ణనం కరిస్సామి. సేయ్యధిదం యో రాగముదచ్చిదా అసేసన్తి

అయం దుతియగాధా.

తస్యస్పృతి - ఏకం సమయం భగవా సావత్థియం విహరతి జేతవనే అనాథపిణ్డికస్య ఆరామే. తేన ఖో పన సమయేన ఆయస్మతో సారిపుత్తేర్థరస్య ఉపట్టాకో అజ్ఞాతరో సువణ్ణకారపుత్తో థేరస్య సన్నికే పబ్బజితో. థేరో తస్య “దహరానం అసుభం సప్పాయ”న్తి మన్త్వా రాగవిఘాతత్తం అసుభకమ్మట్టానం అదాసి. తస్య తస్మిం ఆసేవనమత్తమ్మి చిత్తం న లభతి. సో “అనుపకారం మమేత”న్తి థేరస్య ఆరోచేసి. థేరో “దహరానమేతం సప్పాయ”న్తి మన్త్వా పునపి తదేవాచిక్ఛి. ఏవం చత్తారో మాసా అతీతా, సో కిఞ్చిమత్తమ్మి విసేసం న లభతి. తతో నం థేరో భగవతో సన్నికం నేసి. భగవా “అవిసయో, సారిపుత్త, తుయ్యేతస్య సప్పాయం జానితుం, బుద్ధవేనేయ్యో ఏసో”తి వత్త్వా పభస్సరవణ్ణం పదుమం ఇద్ధియా నిమ్మినిత్వా తస్య హత్థే పాదాసి - “హన్ద, భిక్కు, ఇమం విహరపచ్చాయాయం వాలికాతలే నాళేన విజ్ఞిత్యా రపేహి, అభిముఖఞ్చస్య పల్లజ్జేన నీసీద ‘లోహితం లోహిత’న్తి ఆవజ్ఞేన్తో”తి. అయం కిర పఞ్చ జాతినతాని సువణ్ణకారోవ అహోసి. తేనస్య “లోహితకనిమిత్తం సప్పాయ”న్తి ఇత్త్వా భగవా లోహితకమ్మట్టానం అదాసి. సో తథా కత్త్వా ముహుత్తేనేవ యథాక్కుమం తత్త చత్తారిపి ఝానాని అధిగన్త్వా అనులోమపటిలోమాదినా నయేన ఝానకీళం ఆరభి. అథ భగవా ‘తం పదుమం మిలాయత్తూ’తి అధిట్టాసి. సో ఝానా వుట్టితో తం మిలాయతం కాళవణ్ణం దిస్సా “పభస్సరరూపం జరాయ పరిమద్దిత”న్తి అనిచ్చసజ్ఞం పటిలభి. తతో నం అజ్ఞత్తమ్మి ఉపసంహరి. తతో “యదనిచ్చం తం దుక్ఖం, యం దుక్ఖం తదనత్తా”తి తయోపి భవే ఆదిత్తే వియ పస్సి. ఏవం పస్సతో చస్సావిదురే పదుమస్సరో అత్థి. తత్త దారకా ఓరోహిత్వా పదుమాని భజ్జిత్యా భజ్జిత్యా రాసిం కరోన్తి. తస్య తాని ఉదకే పదుమాని నళవనే అగ్గిజాలా వియ ఖాయంసు, పత్తాని పతన్తాని పపాతం పవిసన్తాని వియ ఖాయంసు, థలే నిక్కిత్తపదుమానం అగ్గాని మిలాయతాని అగ్గిడడ్డాని వియ ఖాయంసు. అథస్య తదనుసారేన సబ్బధమ్మే ఉపనిజ్ఞాయతో భియ్యోసోమత్తాయ తయో భవా ఆదిత్తమివ అగారం అప్పటిసరణా హుత్త్వా ఉపట్టహింసు. తతో భగవా గన్ధకుటియం నిసిన్నోవ తస్య భిక్కునో ఉపరి సరీరాభం ముఞ్చి. సా చస్య ముఖంయేవ అజ్ఞోత్థరి. తతో సో “కిమేత”న్తి ఆవజ్ఞేన్తో భగవన్తం ఆగన్త్వా సమీపే రితమివ దిస్సా ఉట్టాయాసనా అజ్ఞాలిం పణామేసి. అథస్య భగవా సప్పాయం విదిత్త్వా ధమ్మం దేసీన్తో ఇమం ఓభాసగాధం అభాసి “యో రాగముదచ్చిదా అసేస”న్తి.

తత్త రజ్జానవసేన రాగో, పఞ్చకామగుణరాగస్సేతం అధివచనం. ఉదచ్చిదాతి ఉచ్చిన్దతి, భజ్జాతి, వినాసేతి. అతీతకాలికానమ్మి హి ఛన్దసి వత్తమానవచనం అక్ఖరచిన్దకా ఇచ్చన్తి. అసేసన్తి సానుసయం. భిసపుప్పంవ సరోరుహన్తి సరే విరూళ్ళం పదుమపుప్పం వియ. విగయ్యూతి ఓగయ్యూ, పవిసిత్వాతి అత్తో. సేసం పుబ్బసదిసమేవ. కిం వుత్తం హోతి? యథా నామ ఏతే దారకా సరం ఓరుయ్యూ భిసపుప్పం సరోరుహం చిన్దన్తి, ఏవమేవం యో భిక్కు ఇమం తేధాతుకలోకసన్నివాసం ఓగయ్యూ -

“నత్థి రాగసమో అగ్గి”; (ధ. ప. ౨౦౨);

“కామరాగేన దయ్యూమి, చిత్తం మే పరిదయ్యుతి”; (సం. ని. ౧.౨౧౨);

“యే రాగరత్తానుపతన్తి సోతం, సయం కతం మక్కుటకోవ జాలం”. (ధ. ప. ౩౪౭);

“రత్తో ఖో, ఆవుసో, రాగేన అభిభూతో పరియాదిన్నచిత్తో పాణమ్మి హనతీ”తి (అ. ని. ౩.౫౬, ౭౨) -

ఏవమాదీనయమనుగన్త్యా రాగాదీనవపచ్చవేక్షణేన యథావుత్తప్పకారేహి సీలసంవరాదీహి సంవరేహి  
సవిజ్ఞానకావిజ్ఞానకేసు వత్తూసు అసుభసజ్ఞాయ చ ధోకం ధోకం రాగం సముచ్చిన్నస్తో అనాగామిమగ్నేన అవసేసం  
అరహత్తమగ్నేన చ తతో అనవసేసమ్మి ఉచ్చిన్నతి పుట్టే వుత్తప్పకారేనేవ సో భిక్షు జహతి ఓరపారం ఉరగో జిణ్ణమివ తచం  
పురాణన్ని. ఏవమేసా భగవతా అరహత్తనికూటేన గాథా దేసితా. దేసనాపరియోసానే చ సో భిక్షు అరహత్తే పతిట్టితోతి.

3. యో తణ్ణముదచ్చిదాతి కా ఉప్పత్తి? భగవా సావత్తియం విహరతి. అజ్ఞాతరో భిక్షు గగ్గరాయ పోక్షరణియా తీరే  
విహరంతో తణ్ణావసేన అకుసలవితక్కం వితక్కేతి. భగవా తస్సజ్ఞాసయం విదిత్వా ఇమం ఓభాసగాథమభాసి.

తత్త తస్సతీతి తణ్ణా. విసయేహి తిత్తిం న ఉపేతీతి అత్తో. కామభవవిభవతణ్ణానమేతం అధివచనం. సరితన్తి గతం  
పవత్తం, యావ భవగ్గా అజ్ఞోత్థరిత్వా రితన్తి వుత్తం హోతి. సీఘసరన్తి సీఘగామినిం, సన్నిట్టికసమ్మరాయికం ఆదీనవం  
అగణేత్వా ముహుత్తేనేవ పరచక్కవాళమ్మి భవగమ్మి సమ్మాపుణితుం సమత్తన్తి వుత్తం హోతి. ఏవమేతం సరితం సీఘసరం  
సబ్బప్పకారమ్మి తణ్ణం -

“ఉపరివిసాలా దుప్పూరా, ఇచ్చా విసటగామినీ;  
యే చ తం అనుగిజ్ఞన్తి, తే హోన్తి చక్కధారినో”తి.

“తణ్ణాదుతియో పురిసో, దీఘమద్ధానసంసరం;  
ఇత్థభావజ్ఞాధాభావం, సంసారం నాతివత్తతో”తి. (ఇతిపు. ౧౫, ౧౦౫; మహాని. ౧౯౧; చూళని.  
పారాయనానుగీతిగాథానిద్దేస ౧౦౭);

“ఊనో లోకో అతిత్తో తణ్ణాదాసోతి ఖో, మహారాజా”తి (మ. ని. ౨.౩౦౫) చ -

ఏవమాదీనవపచ్చవేక్షణేన వుత్తప్పకారేహి సీలసంవరాదీహి చ యో ధోకం ధోకం వినోసయిత్వా అరహత్తమగ్నేన అసేసం  
ఉచ్చిజ్జతి, సో భిక్షు తస్మింయేవ ఖణే సబ్బప్పకారమ్మి జహతి ఓరపారన్తి. దేసనాపరియోసానే సో భిక్షు అరహత్తే పతిట్టితోతి.

4. యో మానముదబ్బధీతి కా ఉప్పత్తి? భగవా సావత్తియం విహరతి. అజ్ఞాతరో భిక్షు గగ్గరాయ తీరే విహరంతో గిమ్మకాలే  
అప్పోదకే సోతే కతం నళసేతుం పచ్చా ఆగతేన మహోఘేన వుయ్యమానం దిస్సా “అనిచ్చా సజ్ఞారా”తి సంవిగ్గో అట్టాసి.  
తస్సజ్ఞాసయం విదిత్వా భగవా ఇమం ఓభాసగాథం అభాసి.

తత్త మానోతి జాతిఆదివత్తుకో చేతసో ఉణ్ణామో. సో “సేయ్యోహమస్మీ”తి మానో, “సదిసోహమస్మీ”తి మానో,  
“హీనోహమస్మీ”తి మానోతి ఏవం తివిధో హోతి. పున “సేయ్యస్స సేయ్యోహమస్మీతి, సేయ్యస్స సదిసో, సేయ్యస్స హీనో,  
సదిసస్స సేయ్యో, సదిసస్స సదిసో, సదిసస్స హీనో, హీనస్స సేయ్యో, హీనస్స సదిసో, హీనస్స హీనోహమస్మీ”తి మానోతి  
ఏవం నవవిధో హోతి. తం సబ్బప్పకారమ్మి మానం -

“యేన మానేన మత్తాసే, సత్తా గచ్ఛన్తి దుగ్గతి”న్తి. (ఇతిపు. ౬) -

ఆదినా నయేన తత్త ఆదీనవపచ్చవేక్షణేన పుత్తప్పకారేహి సీలసంవరాదీహి చ యో ధోకం ధోకం వధేన్తో కిలేసానం  
అబలదుబ్బలత్తా నళసేతుసదిసం లోకుత్తరధమ్మానం అతిబలత్తా మహోఘసదిసేన అరహత్తమగ్గేన అసేసం ఉదబ్బధి,  
అనవసేసప్పహానవసేన ఉచ్చిన్దన్తో వధేతీతి పుత్తం హోతి. సో భిక్షు తస్మింయేవ ఖణే సబ్బప్పకారమ్మి జహాతి ఓరపారన్తి.  
దేసనాపరియోసానే సో భిక్షు అరహత్తే పతిట్టితోతి.

౨. తి కా ఉప్పత్తి? ఇమిస్సా గాఢాయ ఇతో పరానశ్చ ద్వాదసన్నం ఏకాయేవ ఉప్పత్తి. ఏకం సమయం భగవా  
సావత్థియం విహరతి. తేన ఖో పన సమయేన అజ్ఞాతరో బ్రాహ్మణో అత్తనో ధీతుయా వారేయ్యే పచ్చుపట్టితే చిన్తేసి - “కేనచి  
వసలేన అపరిభుత్తపుట్టేహి పుప్పేహి దారికం అలఙ్కరిత్వా పతికులం పేసేస్సామీ”తి. సో సన్తరబాహిరం సావత్థిం విచినన్తో  
కిళ్ళి తిణపుప్పమ్మి అపరిభుత్తపుట్టం నాద్దస. అథ సమ్మహులే ధుత్తకజాతికే బ్రాహ్మణదారకే సన్నిపతితే దిస్సా “ఏతే  
పుచ్చిస్సామి, అవస్సం సమ్మహులేసు కోచి జానిస్సంతీ”తి ఉపసఙ్కమిత్వా పుచ్చి. తే తం బ్రాహ్మణం ఉప్పణ్ణేన్తా ఆహంసు  
- “ఉదుమ్బరపుప్పం నామ, బ్రాహ్మణ, లోకే న కేనచి పరిభుత్తపుట్టం. తేన ధీతరం అలఙ్కరిత్వా దేహీ”తి. సో  
దుతియదివసే కాలస్సేవ పుట్టాయ భత్తవిస్సగ్గం కత్వా అచిరవతియా నదియా తీరే ఉదుమ్బరవనం గన్త్యా ఏకమేకం రుక్ఖం  
విచినన్తో పుప్పస్స వణ్ణమత్తమ్మి నాద్దస. అథ వీతివత్తే మజ్జన్తికే దుతియతీరం అగమాసి. తత్త చ అజ్ఞాతరో భిక్షు  
అజ్ఞాతరస్మిం మనుజ్ఞో రుక్ఖమూలే దివావిహారం నిసినీ కమ్మట్టానం మనసి కరోతి. సో తత్త ఉపసఙ్కమిత్వా  
అమనసికరిత్వా, సకిం నిసీదిత్వా, సకిం ఉక్కుటికో హుత్వా, సకిం రత్వా, తం రుక్ఖం సబ్బసాఖావిటపపత్తన్తరేసు విచినన్తో  
కిలమతి. తతో నం సో భిక్షు ఆహ - “బ్రాహ్మణ, కిం మగ్గసీ”తి? “ఉదుమ్బరపుప్పం, భో”తి. “ఉదుమ్బరపుప్పం నామ,  
బ్రాహ్మణ, లోకే నత్తి, ముసా ఏతం వచనం, మా కిలమా”తి. అథ భగవా తస్స భిక్షునో అజ్ఞాసయం విదిత్వా ఓభాసం  
ముళ్ళిత్వా సముప్పన్నసమన్నాహరబహుమానస్స ఇమా ఓభాసగాఢాయో అభాసి “యో నాజ్ఞగమా భవేసు సార”న్తి  
సబ్బా వత్తబ్బా.

తత్త పరమగాఢాయ తావ నాజ్ఞగమాతి నాధిగచ్ఛి, నాధిగచ్ఛతి వా. భవేసూతి  
కామరూపారూపసజ్జోఅసజ్జోనేవసజ్జోనాసజ్జోఏకవోకారచతువోకారపశ్చావోకారభవేసు. సారన్తి నిచ్చభావం అత్తభావం వా.  
విచినన్తి పజ్ఞాయ గవేసన్తో. పుప్పమివ ఉదుమ్బరేసూతి యథా ఉదుమ్బరరుక్ఖేసు పుప్పం విచినన్తో ఏస బ్రాహ్మణో  
నాజ్ఞగమా, ఏవం యో యోగావచరోపి పజ్ఞాయ విచినన్తో సబ్బభవేసు కిళ్ళి సారం నాజ్ఞగమా. సో అసారకట్టేన తే ధమ్మే  
అనిచ్చతో అనత్తతో చ విపస్సన్తో అనుపుట్టేన లోకుత్తరధమ్మే అధిగచ్ఛన్తో జహాతి ఓరపారం ఉరగో జిణ్ణమివ తచం పురాణన్తి  
అయమత్థో యోజనా చ. అవసేసగాఢాసు పనస్స యోజనం అవత్వా విసేసత్తమత్తమేవ వక్ఖామ.

౬. “యస్సన్తరతో న సన్తి కోపా,

ఇతిభవాభవతశ్చ వీతివత్తో”తి. (ఉదా. ౨౦) -

ఏత్త తావ అయం ‘అన్తరసద్ధో’ -

“నదీతీరేసు సణ్ఠానే, సభాసు రథియాసు చ;

జనా సజ్గమ్మ మన్తేన్తి, మశ్చ తశ్చ కిమన్తర”న్తి. (సం. ని. ౧.౨౨౮);

“అప్పమత్తకేన విసేసాధిగమేన అన్తరా వోసానమాపాది” (అ. ని. ౧౦.౮౪);

“అనత్తజననో కోధో, కోధో చిత్తప్పకోపనో;

భయమన్తరతో జాతం, తం జనో నావబుజ్జతీ”తి. (అ. ని. ౭.౬౪; ఇతివృ. ౮౮) –

ఏవం కారణవేమజ్జచిత్తాదీసు సమ్మహులేసు అత్థేసు దిస్సతి. ఇథ పన చిత్తే. తతో యస్సన్తరతో న సన్తి కోపాతి తతియమగ్గేన సమూహాతత్తా యస్స చిత్తే న సన్తి కోపాతి అత్థో. యస్మా పన భవోతి సమ్మత్తి, విభవోతి విపత్తి. తథా భవోతి వుద్ధి, విభవోతి హాని. భవోతి సస్సతో, విభవోతి ఉచ్ఛేదో. భవోతి పుజ్జాం, విభవోతి పాపం. విభవో అభవోతి చ అత్థతో ఏకమేవ. తస్మా ఇతిభవాభవతశ్చా వీతివత్తోతి ఏత్థ యా ఏసా సమ్మత్తివిపత్తివుద్ధిహానిసస్సతుచ్ఛేదపుజ్జాపాపవసేన ఇతి అనేకప్పకారా భవాభవతా వుచ్చతి. చతుహిపి మగ్గహి యథాసమ్మవం తేన తేన నయేన తం ఇతిభవాభవతశ్చా వీతివత్తోతి ఏవమత్థో ఇతబ్బో.

౭. యస్స వితక్కాతి ఏత్థ పన యస్స భిక్ఖునో తయో కామబ్యాపాదవిహింసావితక్కా, తయో ఇతిజనపదామరవితక్కా, తయో పరానుద్దయతాపటిసంయుత్తలాభసక్కారసిలోకఅనవజ్ఞాత్తిపటిసంయుత్తవితక్కాతి ఏతే నవ వితక్కా సమన్తభద్దకే వుత్తనయేన తత్థ తత్థ ఆదీనవం పచ్చవేక్షిత్యా పటిపక్ఖవవత్థానేన తస్స తస్స పహానసమత్థేహి తీహి హేటిమమగ్గేహి చ విధూపితా భుసం ధూపితా సంతాపితా దడ్డాతి అత్థో. ఏవం విధూపిత్యా చ అజ్జత్తం సువికప్పితా అసేసా, నియకజ్జత్తభూతే అత్తనో ఖన్ధసంతానే అజ్జత్తజ్జత్తభూతే చిత్తే చ యథా న పున సమ్మవన్తి, ఏవం అరహత్తమగ్గేన అసేసా చిన్నా. చిన్నజ్ఞో కప్పితన్తి వుచ్చతి. యథాహ “కప్పితకేసమస్సూ”తి (సం. ని. ౧.౧౨౨; ౪.౩౬౦). ఏవమేత్థ అత్థో దట్టబ్బో.

౮. ఇదాని యో నాచ్చసారీతి ఏత్థ యో నాచ్చసారీతి యో నాతిధావి. న పచ్చసారీతి న ఓహీయి. కిం వుత్తం హోతి? అచ్చారద్ధవీరియేన హి ఉద్ధచ్చే పతన్తో అచ్చాసరతి, అతిసిధిలేన కోసజ్జే పతన్తో పచ్చాసరతి. తథా భవతత్థాయ అత్తానం కిలమేన్తో అచ్చాసరతి, కామతత్థాయ కామసుఖమనుయుజ్జాన్తో పచ్చాసరతి. సస్సతదిట్టియా అచ్చాసరతి, ఉచ్ఛేదదిట్టియా పచ్చాసరతి. అతీతం అనుసోచన్తో అచ్చాసరతి, అనాగత పటికజ్జన్తో పచ్చాసరతి. పుబ్బంతానుదిట్టియా అచ్చాసరతి, అపరంతానుదిట్టియా పచ్చాసరతి. తస్మా యో ఏతే ఉభో అన్తే వజ్జేత్వా మజ్జిమం పటిపదం పటిపజ్జన్తో నాచ్చసారీ న పచ్చసారీతి ఏవం వుత్తం హోతి. సబ్బం అచ్చగమా ఇమం పపశ్చాన్తి తాయ చ పన అరహత్తమగ్గవోసానాయ మజ్జిమాయ పటిపదాయ సబ్బం ఇమం వేదనాసజ్ఞావితక్కప్పభవం తత్థామానదిట్టిసజ్ఞాతం తివిధం పపశ్చాన్తి అచ్చగమా అతిక్కన్తో, సమతిక్కన్తోతి అత్థో.

౯. తదనన్తరగాథాయ పన సబ్బం వితథమిదన్తి ఇత్వా లోకేతి అయమేవ విసేసో. తస్సత్థో – సబ్బన్తి అనవసేసం, సకలమనూనన్తి వుత్తం హోతి. ఏవం సన్తేపి పన విపస్సనుపగం లోకియఖన్ధాయతనధాతుప్పభేదం సజ్ఞతమేవ ఇథాధిప్పేతం. వితథన్తి విగతతథభావం. నిచ్చన్తి వా సుఖన్తి వా సుభన్తి వా అత్తాతి వా యథా యథా కిలేసవసేన బాలజనేహి గయ్యతి, తథాతథాభావతో వితథన్తి వుత్తం హోతి. ఇదన్తి తమేవ సబ్బం పచ్చక్ఖభావేన దసేన్తో ఆహ. ఇత్వాతి మగ్గపజ్ఞాయ జానిత్వా, తశ్చ పన అసమ్మోహతో, న విసయతో. లోకేతి ఓకాసలోకే సబ్బం ఖన్ధాదిభేదం ధమ్మజాతం “వితథమిద”న్తి ఇత్వాతి సమ్మన్తో.

౧౦-౧౩. ఇదాని ఇతో పరాసు చతూసు గాథాసు వీతలోభో వీతరాగో వీతదోసో వీతమోహోతి ఏతే విసేసా. ఏత్థ లుబ్ధనవసేన లోభో. సబ్బసజ్ఞాహికమేతం పఠమస్స అకుసలమూలస్స అధివచనం, విసమలోభస్స వా. యో సో “అప్పేకదా మాతుమత్తిసుపి లోభధమ్మా ఉప్పజ్జన్తి, భగినిమత్తిసుపి లోభధమ్మా ఉప్పజ్జన్తి, ధీతుమత్తిసుపి లోభధమ్మా ఉప్పజ్జన్తి”తి (సం. ని. ౪.౧౨౭) ఏవం వుత్తో. రజ్జనవసేన రాగో, పఞ్చకామగుణరాగస్సేతం అధివచనం. దుస్సనవసేన దోసో, పుట్టే వుత్తోధస్సేతం అధివచనం. ముయ్ఠనవసేన మోహో, చతూసు అరియసచ్చేసు అజ్ఞాణస్సేతం అధివచనం. తత్థ యస్మా అయం భిక్కు లోభం జిగుచ్చన్తో విపస్సనం ఆరభి “కుదాస్సు నామాహం లోభం వినేత్వా విగతలోభో విహరేయ్య”న్తి, తస్మా తస్స లోభప్పహానూపాయం సబ్బసజ్ఞారానం వితథభావదస్సనం లోభప్పహానానిసంసజ్ఞా ఓరపారప్పహానం దస్సేన్తో ఇమం గాథమాహ. ఏస నయో ఇతో పరాసుపి. కేచి పనాహు - “యథావుత్తేనేవ నయేన ఏతే ధమ్మే జిగుచ్చిత్వా విపస్సనమారద్ధస్స తస్స తస్స భిక్కువో ఏకమేకావ ఏత్థ గాథా వుత్తా”తి. యం రుచ్చతి, తం గహేతబ్బం. ఏస నయో ఇతో పరాసు చతూసు గాథాసు.

౧౪. అయం పనేత్థ అత్థవణ్ణనా - అప్పహీనత్థేన సన్తానే సయన్తీతి అనుసయా

కామరాగపటిఘమానదిట్ఠివిచికిచ్చాభవరాగావిజ్ఞానం ఏతం అధివచనం. సమ్మయుత్తధమ్మానం అత్తనో ఆకారానువిధానత్థేన మూలా; అభేమత్థేన అకుసలా; ధమ్మానం పతిట్ఠాభూతాతిపి మూలా; సావజ్జదుక్ఖవిపాకత్థేన అకుసలా; ఉభయమ్పేతం లోభదోసమోహానం అధివచనం. తే హి “లోభో, భిక్షవే, అకుసలజ్ఞా అకుసలమూలజ్ఞా”తిఆదినా నయేన ఏవం నిద్దిట్ఠా. ఏవమేతే అనుసయా తేన తేన మగ్గేన పహీనత్తా యస్స కేచి న సన్తి, ఏతే చ అకుసలమూలా తథేవ సమూహత్తాసే, సమూహత్తా ఇచ్చేవ అత్తో. పచ్చత్తబహువచనస్స హి సే-కారాగమం ఇచ్చన్తి సద్దలక్ఖణకోవిదా. అట్ఠకథాచరియా పన “సీతి నిపాతో”తి వణ్ణయన్తి. యం రుచ్చతి, తం గహేతబ్బం. ఏత్థ పన “కిజ్ఞాపి సో ఏవంవిధో భిక్కు ఖీణాసవో హోతి, ఖీణాసవో చ నేవ ఆదియతి, న పజహతి, పజహిత్వా రితో”తి వుత్తో. తథాపి వత్తమానసమీపే వత్తమానవచనలక్ఖణేన “జహతి ఓరపార”న్తి వుచ్చతి. అథ వా అనుపాదిసేసాయ చ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాయన్తో అత్తనో అజ్ఞత్తికబాహిరాయతనసజ్ఞాతం జహతి ఓరపారన్తి వేదితబ్బో.

తత్థ కిలేసపటిపాటియా మగ్గపటిపాటియా చాతి ద్వీధా అనుసయానం అభావో వేదితబ్బో. కిలేసపటిపాటియా హి కామరాగానుసయపటిఘానుసయానం తతియమగ్గేన అభావో హోతి, మానానుసయస్స చతుత్థమగ్గేన, దిట్ఠానుసయవిచికిచ్చానుసయానం పఠమమగ్గేన, భవరాగానుసయావిజ్ఞానుసయానం చతుత్థమగ్గేనేవ. మగ్గపటిపాటియా పన పఠమమగ్గేన దిట్ఠానుసయవిచికిచ్చానుసయానం అభావో హోతి. దుతియమగ్గేన కామరాగానుసయపటిఘానుసయానం తనుభావో, తతియమగ్గేన సబ్బసో అభావో, చతుత్థమగ్గేన మానానుసయభవరాగానుసయావిజ్ఞానుసయానం అభావో హోతి. తత్థ యస్మా న సబ్బే అనుసయా అకుసలమూలా; కామరాగభవరాగానుసయా ఏవ హి లోభాకుసలమూలేన సజ్ఞహం గచ్చన్తి. పటిఘానుసయావిజ్ఞానుసయా చ “దోసో అకుసలమూలం, మోహో అకుసలమూలం” ఇచ్చేవ సజ్ఞం గచ్చన్తి, దిట్ఠిమానవిచికిచ్చానుసయా పన న కిజ్ఞే అకుసలమూలం హోన్తి, యస్మా వా అనుసయాభావవసేన చ అకుసలమూలసముగ్ధాతవసేన చ కిలేసప్పహానం పట్టపేసి, తస్మా -

“యస్సానుసయా న సన్తి కేచి, మూలా చ అకుసలా సమూహత్తాసే”. -

ఇతి భగవా ఆహ.

౧౫. యస్య దరథజాతి ఏత్థ పన పరముప్పన్నా కిలేసా పరిహాహట్టేన దరథా నామ, అపరాపరుప్పన్నా పన తేహి దరథేహి జాతత్తా దరథజా నామ. ఓరన్తి సక్కాయో వుచ్చతి. యథాహ - “ఓరిమం తీరన్తి ఖో, భిక్కు, సక్కాయస్సేతం అధివచన”న్తి (సం. ని. ౪.౨౩౮). ఆగమనాయాతి ఉప్పత్తియా. పచ్చయాసేతి పచ్చయా ఏవ. కిం వుత్తం హోతి? యస్య పన ఉపాదానక్ఖన్ధగ్గహణాయ పచ్చయభూతా అరియమగ్గేన పహీనత్తా, కేచి దరథజవేవచనా కిలేసా న సన్తి, పుట్టే వుత్తనయేనేవ సో భిక్కు జహాతి ఓరపారన్తి.

౧౬. యస్య వనథజాతి ఏత్థపి దరథజా వియ వనథజా వేదితబ్బా. వచనత్తే పన అయం విసేసో - వనుతే, వనోతీతి వా వనం యాచతి సేవతి భజతీతి అత్తో. తణ్ణాయేతం అధివచనం. సా హి విసయానం పత్తనతో సేవనతో చ “వన”న్తి వుచ్చతి. తం పరియుట్టానవసేన వనం ధరతి తనోతీతి వనథో, తణ్ణానుసయస్సేతం అధివచనం. వనథా జాతాతి వనథజాతి. కేచి పనాహు “సట్టేపి కిలేసా గహనట్టేన వనథోతి వుచ్చన్తి, అపరాపరుప్పన్నా పన వనథజా”తి. అయమేవ చేత్త ఉరగసుత్తే అత్తో అధిప్పేతో, ఇతరో పన ధమ్మపదగాథాయం. వినిబన్ధాయ భవాయాతి భవవినిబన్ధాయ. అథ వా చిత్తస్స విసయేసు వినిబన్ధాయ ఆయతిం ఉప్పత్తియా చాతి అత్తో. హేతుయేవ హేతుకప్పా.

౧౭. యో నీవరణేతి ఏత్థ నీవరణాతి చిత్తం, హితపటిపత్తిం వా నీవరన్తితి నీవరణా, పటిచ్చాదేన్తితి అత్తో. పహాయాతి ఛడ్డేత్త్యా. పఞ్చాతి తేసం సజ్ఞాపరిచ్ఛేదో. ఈఘాభావతో అనీఘా. కథంకథాయ తిణ్ణత్తా తిణ్ణకథంకథో. విగతసల్లత్తా విసల్లో. కిం వుత్తం హోతి? యో భిక్కు కామచ్చన్దాదీని పఞ్చా నీవరణాని సమన్తభద్దకే వుత్తనయేన సామజ్ఞతో విసేసతో చ నీవరణేసు ఆదీనవం దిస్వా తేన తేన మగ్గేన పహాయ తేసఞ్చ పహీనత్తా ఏవ కిలేసదుక్ఖసజ్ఞాతస్స ఈఘస్సాభావేన అనీఘా, “అహోసిం ను ఖో అహం అతీతమద్దాన”న్తిఆదినా (మ. ని. ౧.౧౮; సం. ని. ౨.౨౦) నయేన పవత్తాయ కథంకథాయ తిణ్ణత్తా తిణ్ణకథంకథో, “తత్త కతమే పఞ్చా సల్లా? రాగసల్లో, దోససల్లో, మోహసల్లో, మానసల్లో, దిట్టిసల్లో”తి వుత్తానం పఞ్చాన్నం సల్లానం విగతత్తా విసల్లో. సో భిక్కు పుట్టే వుత్తనయేనేవ జహాతి ఓరపారన్తి.

అత్తాపి చ కిలేసపటిపాటియా మగ్గపటిపాటియా చాతి ద్విధా ఏవ నీవరణప్పహానం వేదితబ్బం. కిలేసపటిపాటియా హి కామచ్చన్దనీవరణస్స బ్యాపాదనీవరణస్స చ తతియమగ్గేన పహానం హోతి, ధినమిద్ధనీవరణస్స ఉద్ధచ్చనీవరణస్స చ చతుత్థమగ్గేన. “అకతం వత మే కుసల”న్తిఆదినా (మ. ని. ౩.౨౪౮; నేత్తి. ౧౨౦) నయేన పవత్తస్స విప్పటిసారసజ్ఞాతస్స కుక్కుచ్చనీవరణస్స విచికిచ్చానీవరణస్స చ పరమమగ్గేన. మగ్గపటిపాటియా పన కుక్కుచ్చనీవరణస్స విచికిచ్చానీవరణస్స చ పరమమగ్గేన పహానం హోతి, కామచ్చన్దనీవరణస్స బ్యాపాదనీవరణస్స చ దుతియమగ్గేన తనుభావో హోతి, తతియేన అనవసేసప్పహానం. ధినమిద్ధనీవరణస్స ఉద్ధచ్చనీవరణస్స చ చతుత్థమగ్గేన పహానం హోతీతి. ఏవం -

“యో నీవరణే పహాయ పఞ్చా, అనీఘా తిణ్ణకథంకథో విసల్లో;

సో భిక్కు జహాతి ఓరపారం, ఉరగో జిణ్ణమివత్తచం పురాణ”న్తి. -

అరహత్తనికూటేనేవ భగవా దేసనం నిట్టాపేసి. దేసనాపరియోసానే సో భిక్కు అరహత్తే పతిట్టితో. “ఏకచ్ఛే యేన యేన తేసం భిక్ఖూనం యా యా గాథా దేసితా, తేన తేన తస్సా తస్సా గాథాయ పరియోసానే సో సో భిక్కు అరహత్తే పతిట్టితో”తి వదన్తి.

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ ఉరగసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౨. ధనియసుత్తవణ్ణనా

౧౮. పక్కోదనోతి ధనియసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? భగవా సావత్థియం విహరతి. తేన సమయేన ధనియో గోపో మహీతీరే పటివసతి. తస్సాయం పుబ్బయోగో - కస్సపస్స భగవతో పావచనే దిబ్బమానే వీసతి వస్ససహస్సాని దివసే దివసే సజ్జస్స వీసతి సలాకభత్తాని అదాసి. సో తతో చుతో దేవేసు ఉప్పన్నో. ఏవం దేవలోకే ఏకం బుద్ధంతరం ఖేపేత్వా అష్టాకం భగవతో కాల్ విదేహరట్టమజ్జే పబ్బతరట్టం నామ అత్తి తత్త ధమ్మకోరణ్ణం నామ నగరం, తస్మిం నగరే సేటిపుత్తో హుత్వా అభినిబ్బత్తో, గోయూథం నిస్సాయ జీవతి. తస్స హి తింసమత్తాని గోసహస్సాని హోన్తి, సత్తవీససహస్సా గావో ఖీరం దుయ్యన్తి. గోపా నామ నిబద్ధవాసి నో న హోన్తి. వస్సికే చత్తారోమాసే థలే వసన్తి, అవసేసే అట్టమాసే యత్త తిణోదకం సుఖం లబ్బతి, తత్త వసన్తి. తస్మా నదీతీరం వా జాతస్సరతీరం వా హోతి. అథాయమ్మి వస్సకాల్ అత్తనో వసితగామతో నిక్ఖమిత్వా గున్నం ఫాసువిహారత్థాయ ఓకాసం గవేసన్తో మహామహీ భిజ్జిత్వా ఏకతో కాలమహీ ఏకతో మహామహిచ్ఛేవ సజ్జం గత్వా సన్తమానా పున సముద్దసమీపే సమాగత్వా పవత్తా. యం ఓకాసం అన్తరదీపం అకాసి, తం పవిసిత్వా వచ్చానం సాలం అత్తనో చ నివేసనం మాపేత్వా వాసం కప్పేసి. తస్స సత్త పుత్తా, సత్త ధీతరో, సత్త సుణిసా, అనేకే చ కమ్మకారా హోన్తి. గోపా నామ వస్సనిమిత్తం జానన్తి. యదా సకుణికా కులావకాని రుక్ఖగ్గే కరోన్తి, కక్కటకా ఉదకసమీపే ద్వారం పిదహిత్వా థలసమీపద్వారేన వళజ్జోన్తి, తదా సువుట్టికా భవిస్సతీతి గణ్ఠన్తి. యదా పన సకుణికా కులావకాని నీచట్టానే ఉదకపిట్టే కరోన్తి, కక్కటకా థలసమీపే ద్వారం పిదహిత్వా ఉదకసమీపద్వారేన వళజ్జోన్తి, తదా దుబ్బుట్టికా భవిస్సతీతి గణ్ఠన్తి.

అథ సో ధనియో సువుట్టికనిమిత్తాని ఉపసల్లక్ఖేత్వా ఉపకట్టే వస్సకాల్ అన్తరదీపా నిక్ఖమిత్వా మహామహియా పరతీరే సత్తసత్తాహమ్మి దేవే వస్సన్తే ఉదకేన అనజ్జోత్తరణోకాసే అత్తనో వసనోకాసం కత్వా సమన్తా పరిక్ఖేపిత్వా, వచ్చసాలాయో మాపేత్వా, తత్త నివాసం కప్పేసి. అథస్స దారుతిణాదిసంఘా కతే సబ్బేసు పుత్తదారకమ్మకరపోరిసేసు సమానియేసు జాతేసు నానప్పకారే ఖజ్జభోజ్జే పటియత్తే సమన్తా చతుద్దిసా మేఘమణ్ణలాని ఉట్టహింసు. సో ధేనుయో దుహపేత్వా , వచ్చసాలాసు వచ్చే సణ్ణాపేత్వా, గున్నం చతుద్దిసా ధూమం కారాపేత్వా, సబ్బపరిజనం భోజాపేత్వా, సబ్బకిచ్చాని కారాపేత్వా తత్త తత్త దీపే ఉజ్జాలాపేత్వా, సయం ఖీరేన భత్తం భుజ్జేత్వా, మహాసయనే సయన్తో అత్తనో సిరిసమ్మత్తిం దిస్సా, తుట్టచిత్తో హుత్వా, అపరదిసాయ మేఘత్థనితసద్దం సుత్వా నిపన్నో ఇమం ఉదానం ఉదానేసి “పక్కోదనో దుద్ధఖీరోహమస్మీ”తి.

తత్తాయం అత్తవణ్ణనా - పక్కోదనోతి సిద్ధభత్తో. దుద్ధఖీరోతి గావో దుహిత్వా గహితఖీరో. అహన్తి అత్తానం నిదస్సేతి , అస్మీతి అత్తనో తథాభావం. పక్కోదనో దుద్ధఖీరో చ అహమస్మి భవామీతి అత్తో. ఇతీతి ఏవమాహతి అత్తో. నిద్దేసే పన “ఇతీతి పదసన్తి, పదసంసగ్గో, పదపారిపూరి, అక్షరసమవాయో బృజ్జానసీలిట్టతా పదానుపుబ్బతామేత”న్తి (చూళని.



అజితమాణవపుద్గానిద్దేస ౧) ఏవమస్య అత్తో వణ్ణితో. సోపి ఇదమేవ సన్ధాయాతి వేదితబ్బో. యం యం హి పదం పుబ్బపదేన వుత్తం, తస్య తస్య ఏవమాహాతి ఏతమత్తం పకాసేన్తోయేవ ఇతిసద్ధో పచ్చిమేన పదేన మేత్తేయ్యా ఇతి వా భగవా ఇతి వా ఏవమాదినా పదసన్ధి హోతి, నాణ్ణాథా.

ధనియో గోపోతి తస్య సేట్టిపుత్తస్య నామసమోధానం. సో హి యానిమాని థావరాదీని పఞ్చా ధనాని, తేసు రపేత్వా దానసీలాదిఅనుగామికధనం, ఖేత్తవత్తు-ఆరామాదితో థావరధనతోపి, గవస్సాదితో జగ్గమధనతోపి హిరణ్ణసువణ్ణాదితో సంహారిమధనతోపి, సిప్పాయతనాదితో అజ్ఞసమధనతోపి యం తం లోకస్య పఞ్చగోరసానుప్పదానేన బహూపకారం తం సన్ధాయ “సత్తి గోసమితం ధన”న్తి (సం. ని. ౧.౧౩; నేత్తి. ౧౨౩) ఏవం విసేసితం గోధనం, తేన సమన్నాగతత్తా ధనియో, గున్నం పాలనతో గోపో. యో హి అత్తనో గావో పాలేతి, సో “గోపో”తి వుచ్చతి. యో పరేసం వేతనేన భటో హుత్వా, సో గోపాలకో. అయం పన అత్తనోయేవ, తేన గోపోతి వుత్తో.

అనుతీరేతి తీరస్య సమీపే. మహియాతి మహామహీనామికాయ నదియా. సమానేన అనుకూలవత్తినా పరిజనేన సద్ధిం వాసో యస్య సో సమానవాసో, అయఞ్చ తథావిధో. తేనాహ “సమానవాసో”తి. ఛన్నాతి తిణపణ్ణచ్చదనేహి అనోవస్సకా కతా. కుటీతి వసనఘరస్సేతం అధివచనం. ఆహితోతి ఆభతో, జాలితో వా. గిసీతి అగ్గి. తేసు తేసు రానేసు అగ్గి “గిసీ”తి వోహరీయతి. అథ చే పత్తయసీతి ఇదాని యది ఇచ్చసీతి వుత్తం హోతి. పవస్సాతి సిఞ్చ, పఘర, ఉదకం ముఞ్చాతి అత్తో. దేవాతి మేఘం ఆలపతి. అయం తావేత్త పదవణ్ణా.

అయం పన అత్తవణ్ణా - ఏవమయం ధనియో గోపో అత్తనో సయనఘరే మహాసయనే నిపన్నో మేఘత్తనితం సుత్వా “పక్కోదనోహమస్మీ”తి భణన్తో కాయదుక్ఖవూపసమూపాయం కాయసుఖహేతుఞ్చ అత్తనో సన్నిహితం దీపేతి. “దుద్ధఖీరోహమస్మీ”తి భణన్తో చిత్తదుక్ఖవూపసమూపాయం చిత్తసుఖహేతుఞ్చ. “అనుతీరే మహియా”తి నివాసట్ఠానసమ్మత్తిం, “సమానవాసో”తి తాదీసే కాల్ పేయవిప్పయోగపదట్ఠానస్య సోకస్సాభావం. “ఛన్నా కుటీ”తి కాయదుక్ఖాపగమపటిఘాతం. “ఆహితో గిసీ”తి యస్మా గోపాలకా పరిక్లేపధూమదారుఅగ్గివసేన తయో అగ్గి కరోన్తి. తే చ తస్య గేహ సబ్బే కతా, తస్మా సబ్బదిసాసు పరిక్లేపగ్గిం సన్ధాయ “ఆహితో గిసీ”తి భణన్తో వాళమిగాగమననివారణం దీపేతి, గున్నం మజ్జే గోమయాదీహి ధూమగ్గిం సన్ధాయ ఉంసమకసాదీహి గున్నం అనాబాధం, గోపాలకానం సయనట్ఠానే దారుఅగ్గిం సన్ధాయ గోపాలకానం సీతాబాధపటిఘాతం. సో ఏవం దీపేన్తో అత్తనో వా గున్నం వా పరిజనస్య వా వుట్టిపచ్చయస్య కస్సచి ఆబాధస్య అభావతో పీతిసోమనస్సజాతో ఆహ - “అథ చే పత్తయసీ పవస్స దేవా”తి.

౧౯. ఏవం ధనియస్య ఇమం గాథం భాసమానస్య అస్సోసీ భగవా దిబ్బాయ సోతథాతుయా విసుద్ధాయ అతిక్కుంతమానుసికాయ జేతవనమహావిహారే గన్ధకుటియం విహరన్తో. సుత్వా చ పన బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేన్తో అద్దస ధనియఞ్చ పజాపతిఞ్చస్య “ఇమే ఉభోపి హేతుసమ్మన్నా. సచే అహం గన్త్వా ధమ్మం దేసేస్సామి, ఉభోపి పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణిస్సన్తి. నో చే గమిస్సామి, స్వే ఉదకోఘేన వినస్సిస్సన్తీ”తి తం ఖణేయేవ సావత్థితో సత్త యోజనసతాని ధనియస్య నివాసట్ఠానం ఆకాసేన గన్త్వా తస్య కుటీయా ఉపరి అట్ఠాసీ. ధనియో తం గాథం పునప్పునం భాసతియేవ , న నిట్ఠాపేతి, భగవతి గతేపి భాసతి. భగవా చ తం సుత్వా “న ఏత్తకేన సన్తుట్ఠా వా విస్సన్ఠా వా హోన్తి, ఏవం పన హోన్తీ”తి దస్సేతుం -

“అక్కోధనో విగతఖిలోహమస్మి, అనుతీరే మహియేకరత్తివాసో;

వివటా కుటి నిబ్బుతో గిని, అథ చే పత్తయసీ పవస్స దేవా”తి. -

ఇమం పటిగాధం అభాసి బృజ్జనసభాగం నో అత్థసభాగం. న హి “పక్కోదనో”తి, “అక్కోధనో”తి చ ఆదీని పదాని అత్థతో సమేన్తి మహాసముద్ధస్స ఓరిమపారిమతీరాని వియ, బృజ్జనం పనేత్థ కిఞ్చి కిఞ్చి సమేతీతి బృజ్జనసభాగాని హోన్తి. తత్త పురిమగాథాయ సదిసపదానం వుత్తనయేనేవ అత్థో వేదితబ్బో.

విసేసపదానం పనాయం పదతో అత్థతో చ వణ్ణనా - అక్కోధనోతి అకుజ్ఞనసభావో. యో హి సో పుట్టే వుత్తప్పకారఆఘాతవత్తుసమ్భవో కోధో ఏకచ్చస్స సుపరిత్తోపి ఉప్పజ్జమానో హదయం సంతాపేత్వా వూపసమ్మతి, యేన చ తతో బలవతరుప్పన్నేన ఏకచ్చో ముఖవికుణ్ణనమత్తం కరోతి, తతో బలవతరేన ఏకచ్చో ఫరుసం వత్తుకామో హనుస్సజ్జలనమత్తం కరోతి, అపరో తతో బలవతరేన ఫరుసం భణతి, అపరో తతో బలవతరేన దణ్ణం వా సత్థం వా గవేసన్తో దిసా విలోకేతి, అపరో తతో బలవతరేన దణ్ణం వా సత్థం వా ఆమసతి, అపరో తతో బలవతరేన దణ్ణాదీని గహేత్వా ఉపధావతి, అపరో తతో బలవతరేన ఏకం వా ద్వే వా పహారే దేతి, అపరో తతో బలవతరేన అపి ఇతిసాలోహితం జీవితా వోరోపేతి, ఏకచ్చో తతో బలవతరేన పచ్చా విప్పటిసారీ అత్తానమ్మి జీవితా వోరోపేతి సీహళదీపే కాలగామవాసీ అమచ్చో వియ. ఏత్తావతా చ కోధో పరమవేపుల్లప్పత్తో హోతి. సో భగవతా బోధిమణ్ణేయేవ సబ్బసో పహీనో ఉచ్చిన్నములో తాలావత్తుకతో, తస్మా భగవా “అక్కోధనోహమస్మి”తి ఆహ.

విగతఖిలోతి అపగతఖిలో. యే హి తే చిత్తబద్ధభావేన పఞ్చ చేతోఖిలా వుత్తా, యే హి చ ఖిలభూతే చిత్తే సేయ్యథాపి నామ ఖిలే భూమిభాగే చత్తారో మాసే వస్సన్తేపి దేవే సస్సాని న రుహన్తి, ఏవమేవం సద్ధమ్మస్సవనాదికుసలహేతువస్స వస్సన్తేపి కుసలం న రుహతి తే చ భగవతా బోధిమణ్ణేయేవ సబ్బసో పహీనా, తస్మా భగవా “విగతఖిలోహమస్మి”తి ఆహ.

ఏకరత్తిం వాసో అస్సాతి ఏకరత్తివాసో . యథా హి ధనియో తత్త చత్తారో వస్సికే మాసే నిబద్ధవాసం ఉపగతో, న తథా భగవా. భగవా హి తంయేవ రత్తిం తస్స అత్థకామతాయ తత్త వాసం ఉపగతో. తస్మా “ఏకరత్తివాసో”తి ఆహ. వివటాతి అపనీతచ్చదనా. కుటీతి అత్తభావో. అత్తభావో హి తం తం అత్తవసం పటిచ్చ కాయోతిపి గుహాతిపి దేహోతిపి సన్దేహోతిపి నావాతిపి రథోతిపి వణోతిపి ధజోతిపి వమ్మికోతిపి కుటీతిపి కుటికాతిపి వుచ్చతి. ఇథ పన కట్టాదీని పటిచ్చ గేహనామికా కుటి వియ అట్టిఆదీని పటిచ్చ సజ్ఞం గతత్తా “కుటీ”తి వుత్తో. యథాహ -

“సేయ్యథాపి, ఆవుసో, కట్టఞ్చ పటిచ్చ, వల్లిఞ్చ పటిచ్చ, మత్తికఞ్చ పటిచ్చ, తిణఞ్చ పటిచ్చ, ఆకాసో పరివారితో అగారంత్యేవ సజ్ఞం గచ్చతి; ఏవమేవ ఖో, ఆవుసో, అట్టిఞ్చ పటిచ్చ, వ్హారుఞ్చ పటిచ్చ, మంసఞ్చ పటిచ్చ, చమ్మఞ్చ పటిచ్చ, ఆకాసో పరివారితో రూపన్త్యేవ సజ్ఞం గచ్చతీ”తి (మ. ని. ౧.౩౦౬).

చిత్తమక్కుటస్స నివాసతో వా కుటి. యథాహ -

“అట్టికజ్జులకుటి చే సా, మక్కుటావసథో ఇతి;

మక్కుటో పఞ్చద్వారాయ, కుటికాయ పసక్కియ;

ద్వారేన అనుపరియాతి, ఘట్టయన్తో పునప్పున”న్తి. (థేరగా. ౧౨౫);

సా కుటి యేన తణ్ణామానదిట్టిచదనేన సత్తానం ఛన్నత్తా పునప్పునం రాగాదికిలేసవస్సం అతివస్సతి. యథాహ -

“ఛన్నమతివస్సతి, వివటం నాతివస్సతి;

తస్మా ఛన్నం వివరేథ, ఏవం తం నాతివస్సతీ”తి. (ఉదా. 4౨; ధేరగా. 44౭; పరి. 33౯);

అయం గాథా ద్వీసు రానేసు వుత్తా ఖన్ధకే ధేరగాథాయశ్చ. ఖన్ధకే హి “యో ఆపత్తిం పటిచ్ఛాదేతి, తస్స కిలేసా చ పునప్పునం ఆపత్తియో చ అతివస్సన్తి, యో పన న పటిచ్ఛాదేతి, తస్స నాతివస్సన్తీ”తి ఇమం అత్తం పటిచ్ఛ వుత్తా. ధేరగాథాయం “యస్స రాగాదిచ్ఛదనం అత్తి, తస్స పున ఇట్టారమ్మణాదీసు రాగాదిసమ్భవతో ఛన్నమతివస్సతి . యో వా ఉప్పన్నే కిలేసే అధివాసేతి, తస్సేవ అధివాసితకిలేసచ్ఛదనచ్ఛన్నా అత్తభావకుటి పునప్పునం కిలేసవస్సం అతివస్సతి. యస్స పన అరహత్తమగ్గణావాతేన కిలేసచ్ఛదనస్స విద్ధంసితత్తా వివటా, తస్స నాతివస్సతీ”తి. అయమత్తో ఇథ అధిప్పేతో. భగవతా హి యథావుత్తం చదనం యథావుత్తేన వ నయేన విద్ధంసితం, తస్మా “వివటా కుటి”తి ఆహ. నిబ్బుతోతి ఉపసన్తో. గిన్తీతి అగ్గి. యేన హి ఏకాదసవిధేన అగ్గినా సబ్బమిదం ఆదిత్తం. యథాహ - “ఆదిత్తం రాగగ్గినా”తి విత్థారో. సో అగ్గి భగవతో బోధిమూలేయేవ అరియమగ్గసలిలసేకేన నిబ్బుతో, తస్మా “నిబ్బుతో గిన్”తి ఆహ.

ఏవం వదన్తో చ ధనియం అతుట్టబ్బేన తుస్సమానం అజ్ఞాపదేసేనేవ పరిభాసతి, ఓవదతి, అనుసాసతి. కథం? “అక్కిధనో”తి హి వదమానో, ధనియ, త్వం “పక్కిధనోహమస్మీ”తి తుట్టో, ఓదనపాకో చ యావజీవం ధనపరిక్ఖయేన కత్తబ్బో, ధనపరిక్ఖయో చ ఆరక్ఖాదిదుక్ఖపదట్టానో, ఏవం సన్తే దుక్ఖేనేవ తుట్టో హోసి. అహం పన “అక్కిధనోహమస్మీ”తి తుస్సన్తో సన్నిట్టికసమ్పరాయికదుక్ఖాభావేన తుట్టో హోమీతి దీపేతి. “విగతఖిలో”తి వదమానో త్వం “దుద్ధఖీరోహమస్మీ”తి తుస్సన్తో అకతకిచ్చోవ “కతకిచ్చోహమస్మీ”తి మన్త్వా తుట్టో, అహం పన “విగతఖిలోహమస్మీ”తి తుస్సన్తో కతకిచ్చోవ తుట్టో హోమీతి దీపేతి. “అనుతీరే మహియేకరత్తివాసో”తి వదమానో త్వం అనుతీరే మహియా సమానవాసోతి తుస్సన్తో చతుమాసనిబద్ధవాసేన తుట్టో. నిబద్ధవాసో చ ఆవాససజ్ఞేన హోతి, సో చ దుక్ఖో, ఏవం సన్తే దుక్ఖేనేవ తుట్టో హోసి. అహం పన ఏకరత్తివాసోతి తుస్సన్తో అనిబద్ధవాసేన తుట్టో, అనిబద్ధవాసో చ ఆవాససజ్ఞాభావేన హోతి, ఆవాససజ్ఞాభావో చ సుఖోతి సుఖేనేవ తుట్టో హోమీతి దీపేతి.

“వివటా కుటి”తి వదమానో త్వం ఛన్నా కుటితి తుస్సన్తో ఛన్నగేహతాయ తుట్టో, గేహ చ తే ఛన్నేపి అత్తభావకుటికం కిలేసవస్సం అతివస్సతి, యేన సజ్ఞానితేహి చతూహి మహోఘహి వుయ్యమానో అనయబ్యసనం పాపుణేయ్యాసి, ఏవం సన్తే అతుట్టబ్బేనేవ తుట్టో హోసి. అహం పన “వివటా కుటి”తి తుస్సన్తో అత్తభావకుటియా కిలేసచ్ఛదనాభావేన తుట్టో. ఏవశ్చ మే వివటాయ కుటియా న తం కిలేసవస్సం అతివస్సతి, యేన సజ్ఞానితేహి చతూహి మహోఘహి వుయ్యమానో అనయబ్యసనం పాపుణేయ్యం, ఏవం సన్తే తుట్టబ్బేనేవ తుట్టో హోమీతి దీపేతి. “నిబ్బుతో గిన్”తి వదమానో త్వం ఆహితో గిన్తీతి తుస్సన్తో అకతూపద్దవనివారణోవ కతూపద్దవనివారణోస్మీతి మన్త్వా తుట్టో. అహం పన నిబ్బుతో గిన్తీతి తుస్సన్తో ఏకాదసగ్గిపరిహాభావతో కతూపద్దవనివారణతాయేవ తుట్టోతి దీపేతి. “అథ చే పత్థయసీ పవస్స దేవా”తి వదమానో ఏవం విగతదుక్ఖానం అనుప్పత్తసుఖానం కతసబ్బకిచ్ఛానం అవ్హాదిసానం ఏతం వచనం సోభతి, అథ చే పత్థయసి, పవస్స దేవ, న నో తయి వస్సన్తే వా అవస్సన్తే వా వుడ్డి వా హోని వా అత్తి, త్వం పన కస్మా ఏవం వదసీతి దీపేతి. తస్మా యం వుత్తం “ఏవం వదన్తో చ ధనియం అతుట్టబ్బేనేవ తుస్సమానం అజ్ఞాపదేసేనేవ పరిభాసతి ఓవదతి, అనుసాసతీ”తి, తం సమ్మదేవ వుత్తన్తి.

౨౦. ఏవమిమం భగవతా వుత్తం గాథం సుత్వాపి ధనియో గోవో “కో అయం గాథం భాసతీ”తి అవత్వా తేన సుభాసితేన పరితుట్టో పునపి తథారూపం నోతుకామో అపరమ్ని గాథమాహ “అన్ధకమకసా”తి. తత్త అన్ధకాతి కాళమక్ష్టికానం అధివచనం, పిఙ్గలమక్ష్టికానన్తిపి ఏకే. మకసాతి మకసాయేవ. న విజ్ఞరేతి నత్తి. కచ్చేతి ద్వే కచ్చా - నదీకచ్చో చ పబ్బతకచ్చో చ. ఇథ నదీకచ్చో. రుళ్ళతిణేతి సజ్జాతతిణే. చరన్తితి భత్తకిచ్చం కరోన్తి. వుట్టిమ్మీతి వాతవుట్టిఆదికా అనేకా వుట్టియో, తా ఆళవకసుత్తే పకాసయిస్సామ. ఇథ పన వస్సవుట్టిం సన్ధాయ వుత్తం. సహాయ్యున్తి ఖమేయ్యుం. సేసం పాకటమేవ. ఏత్త ధనియో యే అన్ధకమకసా సన్నిపతిత్వా రుధిరే పివన్తా ముహుత్తేనేవ గావో అనయబ్బసనం పాపేన్తి, తస్మా వుట్టితమత్తేయేవ తే గోపాలకా పంసునా చ సాఖాహి చ మారేన్తి, తేసం అభావేన గున్నం ఖేమతం, కచ్చే రుళ్ళతిణచరణేన అద్ధానగమనపరిస్సమాభావం వత్వా ఖుదాకిలమథాభావజ్ఞా దీపేన్తో “యథా అజ్ఞోసం గావో అన్ధకమకససమ్మస్సేహి దిస్సమానా అద్ధానగమనేన కిలన్తా ఖుదాయ మిలాయమానా ఏకవుట్టినిపాతమ్మి న సహాయ్యుం, న మే తథా గావో, మయ్యం పన గావో వుత్తప్పకారాభావా ద్విక్ఖత్తుం వా తిక్ఖతుం వా వుట్టిమ్మి సహాయ్యు”న్తి దీపేతి.

౨౧. తతో భగవా యస్మా ధనియో అన్తరదీపే వసన్తో భయం దిస్వా, కుల్లం బన్ధిత్వా, మహామహిం తరిత్వా, తం కచ్చం ఆగమ్మ “అహం సుట్ట ఆగతో, నిబ్బయేవ రానే రితో”తి మజ్జమానో ఏవమాహ, సభయే ఏవ చ నో రానే రితో, తస్మా తస్స ఆగమనట్టానా అత్తనో ఆగమనట్టానం ఉత్తరితరజ్ఞా పణీతతరజ్ఞా వణ్ణేన్తో “బద్ధాసి భిసీ”తి ఇమం గాథమభాసి, అత్తసభాగం నో బ్యజ్జానసభాగం.

తత్త భిసీతి పత్థరిత్వా పుథులం కత్వా బద్ధకుల్లో వుచ్చతి లోకే. అరియస్స పన ధమ్మవినయే అరియమగ్గస్సేతం అధివచనం. అరియమగ్గో హి -

“మగ్గో పజ్జో పథో పన్థో, అజ్జాసం వటుమాయనం;

నావా ఉత్తరసేతు చ, కుల్లో చ భిసి సజ్కమో”. (చూళని. పారాయనత్తుతిగాథానిద్దేస ౧౦౧);

“అద్ధానం పభవో చేవ, తత్త తత్త పకాసితో”.

ఇమాయపి గాథాయ భగవా పురిమనయేనేవ తం ఓవదన్తో ఇమం అత్తం ఆహాతి వేదితబ్బో - ధనియ, త్వం కుల్లం బన్ధిత్వా, మహిం తరిత్వా, ఇమం రానమాగతో, పునపి చ తే కుల్లో బన్ధితబ్బో ఏవ భవిస్సతి, నదీ చ తరితబ్బా, న చేతం రానం ఖేమం. మయా పన ఏకచిత్తే మగ్గజ్ఞాని సమోధానేత్వా జ్ఞాణబద్ధనేన బద్ధా అహోసి భిసి. సా చ సత్తతింసబోధిపక్ఖియధమ్మపరిపుణ్ణతాయ ఏకరసభావూపగతత్తా అజ్ఞామజ్ఞం అనతివత్తనేన పున బన్ధితబ్బప్పయోజనాభావేన దేవమనుస్సేసు కేనచి మోచేతుం అసక్కుణేయ్యతాయ చ సుసజ్ఞతా. తాయ చమ్మి తిణ్ణో, పుట్టే పత్తితం తీరప్పదేసం గతో. గచ్చన్తోపి చ న నోతాపన్నాదయో వియ కజ్జీదేవ పదేసం గతో. అథ ఖో పారగతో సబ్బాసవక్ఖయం సబ్బధమ్మపారం పరమం ఖేమం నిబ్బానం గతో, తిణ్ణోతి వా సబ్బజ్ఞాతం పత్తో, పారగతోతి అరహత్తం పత్తో . కిం వినేయ్య పారగతోతి చే? వినేయ్య ఓఘం, కామోఘాదిచతుబ్బిధం ఓఘం తరిత్వా అతిక్కుమ్మ తం పారం గతోతి. ఇదాని చ పన మే పున తరితబ్బాభావతో అత్తో భిసియా న విజ్ఞతి, తస్మా మమేవ యుత్తం వత్తుం “అథ చే పత్తయసీ పవస్స దేవా”తి.

౨౨. తమ్మి సుత్వా ధనియో పురిమనయేనేవ “గోపీ మమ అస్సవా”తి ఇమం గాథం అభాసి. తత్త గోపీతి భరియం నిద్ధిసతి. అస్సవాతి వచనకరా కింకారపటిసావినీ. అలోలాతి మాతుగామో హి పశ్చాహి లోలతాహి లోలో హోతి – ఆహారలోలతాయ, అలఙ్కారలోలతాయ, పరపురిసలోలతాయ, ధనలోలతాయ, పాదలోలతాయ. తథా హి మాతుగామో భత్తపూవసురాదిభేదే ఆహారే లోలతాయ అంతమసో పారివాసికభత్తమ్మి భుజ్జతి, హత్తోతాపకమ్మి ఖాదతి, దిగుణం ధనమనుప్పదత్వాపి సురం పివతి. అలఙ్కారలోలతాయ అజ్ఞం అలఙ్కారం అలభమానో అంతమసో ఉదకతేలకేనపి కేసే ఓసణ్ణేత్వా ముఖం పరిమజ్జతి. పరపురిసలోలతాయ అంతమసో పుత్తేనపి తాదీసే పదేసే పక్కోసియమానో పఠమం అసద్ధమ్మవసేన చింతేతి. ధనలోలతాయ “హంసరాజం గహేత్వాన సువణ్ణా పరిహాయథ”. పాదలోలతాయ ఆరామాదిగమనసీలో హుత్వా సబ్బం ధనం వివాసేతి. తత్త ధనియో “ఏకాపి లోలతా మయ్యం గోపియా నత్థీ”తి దస్సేన్తో అలోలాతి ఆహ.

దీఘరత్తం సంవాసియాతి దీఘకాలం సద్ధిం వసమానా కోమారభావతో పభుతి ఏకతో వడ్డితా. తేన పరపురిసే న జానాతీతి దస్సేతి. మనాపాతి ఏవం పరపురిసే అజానన్తీ మమేవ మనం అల్లీయతీతి దస్సేతి. తస్సా న సుణామి కిఞ్చి పాపన్తి “ఇత్థన్నామేన నామ సద్ధిం ఇమాయ హసితం వా లపితం వా”తి ఏవం తస్సా న సుణామి, కిఞ్చి అతిచారదోసన్తి దస్సేతి.

౨౩. అథ భగవా ఏతేహి గుణేహి గోపియా తుట్టం ధనియం ఓవదన్తో పురిమనయేనేవ “చిత్తం మమ అస్సవ”న్తి ఇమం గాథమభాసి, అత్థసభాగం, బృజ్జనసభాగఞ్చ. తత్త ఉత్తానత్థానేవ పదాని. అయం పన అధిప్పాయో – ధనియ, త్వం “గోపీ మమ అస్సవా”తి తుట్టో, సా పన తే అస్సవా భవేయ్య వా న వా; దుజ్జానం పరచిత్తం, విసేసతో మాతుగామస్స. మాతుగామజ్ఞో కుచ్చియా పరిహరన్తాపి రక్తితుం న సక్కోన్తి, ఏవం దురక్ఖచిత్తత్తా ఏవ న సక్కా తుష్ఠాదీసేహి ఇత్థీ అలోలాతి వా సంవాసియాతి వా మనాపాతి వా నిప్పాపాతి వా జానితుం. మయ్యం పన చిత్తం అస్సవం ఓవాదపటికరం మమ వసే వత్తతి, నాహం తస్స వసే వత్తామి. సో చస్స అస్సవభావో యమకపాటిహారియే ధన్నం వణ్ణానం అగ్గిధారాసు చ ఉదకధారాసు చ పవత్తమానాసు సబ్బజనస్స పాకటో అహోసి. అగ్గినిమ్మానే హి తేజోకసిణం సమాపజ్జితబ్బం ఉదకనిమ్మానే ఆపోకసిణం, నీలాదినిమ్మానే నీలాదికసిణాని. బుద్ధానమ్మి హి ద్వే చిత్తాని ఏకతో నప్పవత్తన్తి, ఏకమేవ పన అస్సవభావేన ఏవం వసవత్తి అహోసి. తఞ్చ ఖో పన సబ్బకిలేసబ్బనాపగమా విముత్తం, విముత్తత్తా తదేవ అలోలం, న తవ గోపీ. దీపఙ్కరబుద్ధకాలతో చ పభుతి దానసీలాదీహి దీఘరత్తం పరిభావితత్తా సంవాసియం, న తవ గోపీ. తదేతం అనుత్తరేన దమధేన దమితత్తా సుదన్తం, సుదన్తత్తా అత్తనో వసేన ఛద్వారవిసేవనం పహాయ మమేవ అధిప్పాయమనస్స వసేనానువత్తనతో మనాపం, న తవ గోపీ.

పాపం పన మే న విజ్జతీతి ఇమినా పన భగవా తస్స అత్తనో చిత్తస్స పాపాభావం దస్సేతి, ధనియో వియ గోపియా. సో చస్స పాపాభావో న కేవలం సమ్మాసమ్మద్ధకాలేయేవ, ఏకూనతింస వస్సాని సరాగాదికాలే అగారమజ్ఞే వసన్తస్సాపి వేదితట్టో. తదాపి హిస్స అగారియభావానురూపం విజ్ఞాపటికుట్టం కాయదుచ్ఛరితం వా వచీదుచ్ఛరితం వా మనోదుచ్ఛరితం వా న ఉప్పన్నపుబ్బం. తతో పరం మారోపి ఛబ్బస్సాని అనభిసమ్మద్ధం, ఏకం వస్సం అభిసమ్మద్ధన్తి సత్త వస్సాని తథాగతం అనుబద్ధి “అప్పేవ నామ వాలగ్గనితుదనమత్తమ్మిస్స పాపసమాచారం పస్సేయ్య”న్తి. సో అదిస్సావ నిబ్బిన్నో ఇమం గాథం అభాసి –

“సత్త వస్సాని భగవంతం, అనుబద్ధిం పదాపదం;

ఓతారం నాధిగచ్ఛిస్సం, సమ్మద్ధస్స సతీమతో”తి. (సు. ని. ౪౪౮);

బుద్ధకాలేపి నం ఉత్తరమాణవో సత్త మాసాని అనుబద్ధి ఆభిసమాచారికం దట్టుకామో. నో కిఞ్చి వజ్జం అదిస్సావ పరిసుద్ధసమాచారో భగవతి గతో. చత్తారి హి తథాగతస్స అరక్ఖేయ్యాని. యథాహ -

“చత్తారిమాని , భిక్షవే, తథాగతస్స అరక్ఖేయ్యాని. కతమాని చత్తారి? పరిసుద్ధకాయసమాచారో, భిక్షవే, తథాగతో, నత్తి తథాగతస్స కాయదుచ్ఛరితం, యం తథాగతో రక్ఖేయ్య ‘మా మే ఇదం పరో అఞ్ఞాసీ’తి, పరిసుద్ధవచీసమాచారో...పే.... పరిసుద్ధమనోసమాచారో...పే.... పరిసుద్ధాజీవో, భిక్షవే, తథాగతో, నత్తి తథాగతస్స మిచ్ఛాజీవో, యం తథాగతో రక్ఖేయ్య ‘మా మే ఇదం పరో అఞ్ఞాసీ’”తి (అ. ని. ౭.౫౮).

ఏవం యస్మా తథాగతస్స చిత్తస్స న కేవలం సమ్మాసమ్మద్ధకాలే, పుట్టేపి పాపం నత్తి ఏవ, తస్మా ఆహ - “పాపం పన మే న విజ్ఞతీ”తి. తస్మాధిప్పాయో - మమేవ చిత్తస్స పాపం న సక్కా సుణీతుం, న తవ గోపియా. తస్మా యది ఏతేహి గుణేహి తుట్టేన “అథ చే పత్తయసీ పవస్స దేవా”తి వత్తబ్బం, మయావేతం వత్తబ్బన్తి.

౨౪. తమ్పి సుత్వా ధనియో తతుత్తరిపి సుభాసితరసాయనం పివితుకామో అత్తనో భుజిస్సభావం దస్సేన్తో ఆహ “అత్తవేతనభతోహమస్మీ”తి. తత్త అత్తవేతనభతోతి అత్తనియేనేవ ఘాసచ్ఛాదనేన భతో, అత్తనోయేవ కమ్మం కత్వా జీవామి, న పరస్స వేతనం గహేత్వా పరస్స కమ్మం కరోమీతి దస్సేతి. పుత్తాతి ధీతరో చ పుత్తా చ, తే సబ్బే పుత్తాత్వేవ ఏకజ్ఞం వుచ్చన్తి. సమానియాతి సన్నిహితా అవిప్పవృత్తా. అరోగాతి నిరాబాధా, సబ్బేవ ఊరుబాహుబలాతి దస్సేతి. తేసం న సుణామి కిఞ్చి పాపన్తి తేసం చోరాతి వా పరదారికాతి వా దుస్సీలాతి వా కిఞ్చి పాపం న సుణామీతి.

౨౫. ఏవం వుత్తే భగవా పురిమనయేనేవ ధనియం ఓవదన్తో ఇమం గాథం అభాసి - “నాహం భతకో”తి. అత్రాపి ఉత్తానత్థానేవ పదాని. అయం పన అధిప్పాయో - త్వం “భుజిస్సోహమస్మీ”తి మన్త్వా తుట్టో, పరమత్థతో చ అత్తనో కమ్మం కరిత్వా జీవన్తోపి దాసో ఏవాసి తత్థాదాసత్తా, భతకవాదా చ న పరిముచ్చసి. వుత్తత్థోతం “ఊనో లోకో అతిత్తో తత్థాదాసో”తి (మ. ని. ౨.౩౦౫). పరమత్థతో పన నాహం భతకోస్మి కస్సచి. అహఞ్ఞో కస్సచి పరస్స వా అత్తనో వా భతకో న హోమి. కిం కారణా? యస్మా నిబ్బిట్టేన చరామి సబ్బలోకే. అహఞ్ఞో దీపజ్వరపాదమూలతో యావ బోధి, తావ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్స భతకో అహోసిం. సబ్బజ్ఞాతం పత్తో పన నిబ్బిట్టో నిబ్బిసో రాజభతో వియ. తేనేవ నిబ్బిట్టేన సబ్బజ్ఞాభావేన లోకుత్తరసమాధిసుఖేన చ జీవామి. తస్స మే ఇదాని ఉత్తరికరణీయస్స కతపరిచయస్స వా అభావతో అప్పహీనపటిసన్నికానం తాదిసానం వియ పత్తబ్బో కోచి అత్థో భతియా న విజ్ఞతి. “భటియా”తిపి పారో. తస్మా యది భుజిస్సతాయ తుట్టేన “అథ చే పత్తయసీ పవస్స దేవా”తి వత్తబ్బం, మయావేతం వత్తబ్బన్తి.

౨౬. తమ్పి సుత్వా ధనియో అతిత్తోవ సుభాసితామతేన అత్తనో పఞ్చప్పకారగోమణ్ణలపరిపుణ్ణభావం దస్సేన్తో ఆహ “అత్థి వసా”తి. తత్త వసాతి అదమితపుడ్డవచ్చకా. ధేనుపాతి ధేనుం పివన్తా తరుణవచ్చకా, ఖీరదాయికా వా గావో. గోధరణియోతి గబ్బినియో. పవేణియోతి వయప్పత్తా బలీబద్ధేహి సద్ధిం మేఘునపత్తనకగావో. ఉసభోపి గవమ్మతీతి యో గోపాలకేహి పాతో ఏవ న్హాపేత్వా, భోజేత్వా, పఞ్చాగ్గలం దత్వా, మాలం బద్ధిత్వా - “ఏహి, తాత, గావో గోచరం పాపేత్వా

రక్తిత్వా ఆనేహి"తి పేసీయతి, ఏవం పేసితో చ తా గావో అగోచరం పరిహరిత్వా, గోచరే చారేత్వా, సీహబ్యగ్నాదిభయా పరిత్రాయిత్యా ఆనేతి, తథారూపో ఉసభోపి గవమ్పతి ఇథ మయ్యం గోమణ్డల్ అట్టితి దస్సేసి.

౨౭. ఏవం వుత్తే భగవా తథేవ ధనియం ఓవదన్తో ఇమం పచ్చనీకగాథం ఆహ “నత్తి వసా”తి. ఏత్థ చేస అధిప్పాయో – ఇథ అమ్మాకం సాసనే అదమితట్టేన వుడ్డట్టేన చ వసాసజ్ఞాతా పరియుట్టానా వా, తరుణవచ్చకే సన్ధాయ వసానం మూలట్టేన ఖీరదాయనియో సన్ధాయ పగ్గరణట్టేన ధేనుపాసజ్ఞాతా అనుసయా వా, పటిసన్దిగబ్బధారణట్టేన గోధరణిసజ్ఞాతా పుణ్ణాపుణ్ణానేజ్ఞాభిసజ్ఞారచేతనా వా, సంయోగపత్తనట్టేన పవేణిసజ్ఞాతా పత్తనా తణ్ణా వా, ఆధిపచ్చట్టేన పుబ్బజ్ఞమట్టేన సేట్టట్టేన చ గవమ్పతిఉసభసజ్ఞాతం అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణం వా నత్తి, స్వాహం ఇమాయ సబ్బయోగక్ఖేమభూతాయ నత్తితాయ తుట్తో. త్వం పన సోకాదివత్తుభూతాయ అత్తితాయ తుట్తో. తస్మా సబ్బయోగక్ఖేమతాయ తుట్టస్స మమేవేతం యుత్తం వత్తుం “అథ చే పత్తయసీ పవస్స దేవా”తి.

౨౮. తమ్పి సుత్వా ధనియో తతుత్తరిపి సుభాసితం అమతరసం అధిగన్తుకామో అత్తనో గోగణస్స ఖిలబన్ధనసమ్మత్తిం దస్సేన్తో ఆహ “ఖిలా నిఖాతా”తి. తత్థ ఖిలాతి గున్నం బన్ధనత్థమ్మా. నిఖాతాతి ఆకోటేత్వా భూమియం పవేసితా ఖుద్దకా మహంతా ఖణిత్వా రపితా. అసమ్మవేధీతి అకమ్పకా. దామాతి వచ్చకానం బన్ధనత్థాయ కతా గన్ధితపాసయుత్తా రజ్జుబన్ధనవిసేసా. ముజ్జమయాతి ముజ్జతిణమయా. నవాతి అచిరకతా. సుసణ్ణానాతి సుట్టు సణ్ణానా, సువట్టితసణ్ణానా వా. న హి సక్ఖీనీతి నేవ సక్ఖిస్సన్తి. ధేనుపాపి ఛేత్తున్తి తరుణవచ్చకాపి చిన్దితుం.

౨౯. ఏవం వుత్తే భగవా ధనియస్స ఇన్ద్రియ-పరిపాకకాలం ఇత్వా పురిమనయేనేవ తం ఓవదన్తో ఇమం చతుసచ్చదీపికం గాథం అభాసి “ఉసభోరివ ఛేత్వా”తి. తత్థ ఉసభోతి గోపితా గోపరిణాయకో గోయూధపతి బలీబద్ధో. కేచి పన భణన్తి “గవసతజేట్తో ఉసభో, సహస్సజేట్తో వసభో, సతసహస్సజేట్తో నిసభో”తి. అపరే “ఏకగామఖేత్తే జేట్తో ఉసభో, ద్వీసు జేట్తో వసభో, సబ్బత్థ అప్పటిహతో నిసభో”తి. సబ్బేపేతే పపజ్ఞా, అపిచ ఖో పన ఉసభోతి వా వసభోతి వా నిసభోతి వా సబ్బేపేతే అప్పటిసమట్టేన వేదితబ్బా. యథాహ – “నిసభో వత భో సమణో గోతమో”తి (సం. ని. ౧.౩౮). ర-కారో పదసన్ధికరో. బన్ధనానీతి రజ్జుబన్ధనాని కిలేసబన్ధనాని చ. నాగోతి హత్థి. పూతిలతన్తి గళోచీలతం. యథా హి సువణ్ణవణ్ణోపి కాయో పూతికాయో, వస్ససతికోపి సుసఖో కుక్కురో, తదహుజాతోపి సిజ్ఞాలో “జరసిజ్ఞాలో”తి వుచ్చతి, ఏవం అభినవాపి గళోచీలతా అసారకత్తేన “పూతిలతా”తి వుచ్చతి. దాలయిత్యాతి చిన్దిత్వా. గబ్బజ్ఞా సేయ్యజ్ఞా గబ్బసేయ్యం. తత్థ గబ్బగ్గహణేన జలాబుజయోని, సేయ్యగ్గహణేన అవసేసా. గబ్బసేయ్యముఖేన వా సబ్బాపి తా వుత్తాతి వేదితబ్బా. సేసమేత్థ పదత్థతో ఉత్తానమేవ.

అయం పనేత్థ అధిప్పాయో – ధనియ, త్వం బన్ధనేన తుట్తో, అహం పన బన్ధనేన అట్టియన్తో ధామవీరియూపేతో మహాఉసభోరివ బన్ధనాని పజ్ఞాద్ధమ్మాగ్రియసంయోజనాని చతుత్థలరియమగ్గధామవీరియేన ఛేత్వా, నాగో పూతిలతంవ పజ్ఞోరమ్మాగ్రియసంయోజనబన్ధనాని హేట్థామగ్గత్తయథామవీరియేన దాలయిత్యా, అథ వా ఉసభోరివ బన్ధనాని అనుసయే నాగో పూతిలతంవ పరియుట్టానాని ఛేత్వా దాలయిత్యావ రితో. తస్మా న పున గబ్బసేయ్యం ఉపేస్సం. సోహం జాతిదుక్ఖవత్తుకేహి సబ్బదుక్ఖేహి పరిముత్తో సోభామి – “అథ చే పత్తయసీ పవస్స దేవా”తి వదమానో. తస్మా సచే త్వమ్పి అహం వియ వత్తుమిచ్చసి, చిన్ధ తాని బన్ధనానీతి. ఏత్థ చ బన్ధనాని సముదయసచ్చం, గబ్బసేయ్యా దుక్ఖసచ్చం, “న

ఉపేస్స"ని ఏత్త అనుపగమో అనుపాదిసేసవసేన, "ఛేత్వా దాలయిత్వా"తి ఏత్త ఛేదో పదాలనశ్చ సఉపాదిసేసవసేన నిరోధసచ్చం, యేన చిన్దతి పదాలేతి చ, తం మగ్గసచ్చంతి.

ఏవమేతం చతుసచ్చదీపికం గాథం సుత్వా గాథాపరియోసాసే ధనియో చ పజాపతి చస్స ద్వే చ ధీతరోతి చత్తారో జనా సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహింసు. అథ ధనియో అవేచ్చప్పసాదయోగేన తథాగతే మూలజాతాయ పతిట్ఠితాయ సద్ధాయ పజ్ఞాచక్కునా భగవతో ధమ్మకాయం దిస్సా ధమ్మతాయ చోదితహదయో చిన్తేసి - "బద్ధనాని చిన్దం, గబ్బసేయ్యా చ మే నత్తీ"తి అవీచిం పరియంతం కత్వా యావ భవగ్గా కో అజ్ఞో ఏవం సీహనాదం నదిస్సతి అజ్ఞాత్ర భగవతా, ఆగతో ను ఖో మే సత్థాతి. తతో భగవా ఛబ్బణ్ణరస్మిజాలవిచిత్రం సువణ్ణరససేకపిజ్జారం వియ సరీరాభం ధనియస్స నివేసనే ముఞ్చి "పస్స దాని యథాసుఖ"ంతి.

౩౦. అథ ధనియో అన్తో పవిట్ఠచన్దిమసూరియం వియ సమన్తా పజ్జలితపదీపసహస్ససముజ్జలితమివ చ నివేసనం దిస్సా "ఆగతో భగవా"తి చిత్తం ఉప్పాదేసి. తస్మింయేవ చ సమయే మేఘాపి పావస్సి. తేనాహు సజ్జీతికారా "నిన్నశ్చ థలశ్చ పూరయన్తో"తి. తత్త నిన్నంతి పల్లలం. థలంతి ఉక్కులం. ఏవమేతం ఉక్కులవికూలం సబ్బమ్మి సమం కత్వా పూరయన్తో మహామేఘో పావస్సి, వస్సితుం ఆరభీతి వుత్తం హోతి. తావదేవాతి యం ఖణం భగవా సరీరాభం ముఞ్చి, ధనియో చ "సత్థా మే ఆగతో"తి సద్ధామయం చిత్తాభం ముఞ్చి, తం ఖణం పావస్సితి. కేచి పన "సూరియుగ్గమనమ్మి తస్మింయేవ ఖణే"తి వణ్ణయంతి.

౩౧-౩౨. ఏవం తస్మిం ధనియస్స సద్దుప్పాదతథాగతోభాసఫరణసూరియుగ్గమనక్ష్ణణే వస్సతో దేవస్స సద్దం సుత్వా ధనియో పీతినోమనస్సజాతో ఇమమత్థం అభాసథ "లాభా వత నో అనప్పకా"తి ద్వే గాథా వత్తబ్బా.

తత్త యస్మా ధనియో సపుత్తదారో భగవతో అరియమగ్గపటివేధేన ధమ్మకాయం దిస్సా, లోకుత్తరచక్కునా రూపకాయం దిస్సా, లోకియచక్కునా సద్ధాపటిలాభం లభి. తస్మా ఆహ - "లాభా వత నో అనప్పకా, యే మయం భగవంతం అద్దసామా"తి. తత్త వత ఇతి విష్టుయత్థే నిపాతో. నో ఇతి అష్టాకం. అనప్పకాతి విపులా. సేసం ఉత్తానమేవ. సరణం తం ఉపేమాతి ఏత్త పన కిఞ్చాపి మగ్గపటివేధేనేవస్స సిద్ధం సరణగమనం, తత్త పన నిచ్చయగమనమేవ గతో, ఇదాని వాచాయ అత్తసన్నియ్యాతనం కరోతి. మగ్గవసేన వా సన్నియ్యాతనసరణతం అచలసరణతం పత్తో, తం పరేసం వాచాయ పాకటం కరోన్తో పణిపాతసరణగమనం గచ్ఛతి. చక్కుమాతి భగవా పకతిదిబ్బపజ్ఞాసమంతబుద్ధచక్కుహి పజ్ఞాహి చక్కుహి చక్కుమా. తం ఆలపన్తో ఆహ - "సరణం తం ఉపేమ చక్కుమా"తి. "సత్థా నో హోహి తువం మహామునీ"తి ఇదం పన వచనం సిస్సభావూపగమనేనాపి సరణగమనం పూరేతుం భణతి, గోపీ చ అహాశ్చ అస్సవా, బ్రహ్మచరియం సుగతే చరామసేతి ఇదం సమాదానవసేన.

తత్త బ్రహ్మచరియంతి మేఘునవిరతిమగ్గసమణధమ్మసాసనసదారసన్తోసానమేతం అధివచనం. "బ్రహ్మచారీ"తి ఏవమాదీసు (మ. ని. ౧.౮౩) హి మేఘునవిరతి బ్రహ్మచరియంతి వుచ్ఛతి. "ఇదం ఖో పన మే పజ్ఞాసిఖ, బ్రహ్మచరియం ఏకంతనిబ్బిదాయా"తి ఏవమాదీసు (దీ. ని. ౨.౩౨౯) మగ్గో. "అభిజానామి ఖో పనాహం, సారిపుత్త, చతురగ్గసమన్నాగతం బ్రహ్మచరియం చరితా"తి ఏవమాదీసు (మ. ని. ౧.౧౨౧) సమణధమ్మో. "తయిదం బ్రహ్మచరియం ఇద్ధిత్తేవ పీతశ్చ"తి ఏవమాదీసు (దీ. ని. ౩.౧౭౪) సాసనం.



“మయిశ్చ భరియా నాతిక్యమామ, అష్టే చ భరియా నాతిక్యమన్తి;

అష్టాత్ర తాహి బ్రహ్మచరియం చరామ, తస్మా హి అష్టం దహరా న మీయరే”తి. (జా. ౧.౧౦.౯౭) -

ఏవమాదీసు సదారసన్తోసో. ఇథ పన సమణధమ్మబ్రహ్మచరియపుబ్బజ్జమం ఉపరిమగ్గబ్రహ్మచరియమధిప్పేతం. సుగతేతి సుగతస్స సన్తికే. భగవా హి అన్తద్వయమనుపగ్గమ్మ సుట్ట గతత్తా, సోభణేన చ అరియమగ్గగమనేన సమన్నాగతత్తా, సున్దరశ్చ నిబ్బానసజ్ఞాతం రానం గతత్తా సుగతోతి వుచ్చతి. సమీపత్తే చేత్త భుమ్మవచనం, తస్మా సుగతస్స సన్తికేతి అత్తో. చరామసేతి చరామ. యశ్చ తం సక్యతే చరామసీతి వుచ్చతి, తం ఇథ చరామసేతి. అట్టకథాచరియా పన “సేతి నిపాతో”తి భణన్తి. తేనేవ చేత్త ఆయాచనత్థం సన్ధాయ “చరేమ సే”తిపి పాఠం వికప్పేన్తి. యం రుచ్చతి, తం గహేతబ్బం.

ఏవం ధనియో బ్రహ్మచరియచరణాపదేసేన భగవన్తం పబ్బజ్జం యాచిత్వా పబ్బజ్జపయోజనం దీపేన్తో ఆహ “జాతీమరణస్స పారగూ, దుక్ఖస్సన్తకరా భవామసే”తి. జాతీమరణస్స పారం నామ నిబ్బానం, తం అరహత్తమగ్గేన గచ్ఛామ. దుక్ఖస్సాతి వట్టదుక్ఖస్స. అన్తకరాతి అభావకరా. భవామసేతి భవామ, అథ వా అహో వత మయం భవేయ్యామాతి. “చరామసే”తి ఏత్త పుత్తనయేనేవ తం వేదితబ్బం. ఏవం వత్వాపి చ పున ఉభోపి కిర భగవన్తం వన్దిత్వా “పబ్బాజేథ నో భగవా”తి ఏవం పబ్బజ్జం యాచింసూతి.

౩౩. అథ మారో పాపిమా ఏవం తే ఉభోపి వన్దిత్వా పబ్బజ్జం యాచన్తే దిస్సా - “ఇమే మమ విసయం అతిక్యమితుకామా, హన్త నేసం అన్తరాయం కరోమీ”తి ఆగన్త్వా ఘరావాసే గుణం దస్సేన్తో ఇమం గాథమాహ “నన్దతి పుత్తేహి పుత్తిమా”తి. తత్త నన్దతీతి తుస్సతి మోదతి. పుత్తేహితి పుత్తేహిపి ధీతరేహిపి, సహాయోగత్తే, కరణత్తే వా కరణవచనం, పుత్తేహి సహ నన్దతి, పుత్తేహి కరణభూతేహి నన్దతీతి వుత్తం హోతి. పుత్తిమాతి పుత్తవా పుగ్గలో. ఇతీతి ఏవమాహ. మారోతి వసవత్తిభూమియం అష్టాతరో దామరికదేవపుత్తో. సో హి సత్థానాతిక్యమితుకామం జనం యం సక్కోతి, తం మారేతి. యం న సక్కోతి, తస్సపి మరణం ఇచ్చతి. తేన “మారో”తి వుచ్చతి. పాపిమాతి లామకపుగ్గలో, పాపసమాచారో వా. సజ్జీతికారానమేతం వచనం, సబ్బగాథాసు చ ఈదిసాని. యథా చ పుత్తేహి పుత్తిమా, గోపియో గోహి తథేవ నన్దతి. యస్స గావో అత్థి, సోపి గోపియో, గోహి సహ, గోహి వా కరణభూతేహి తథేవ నన్దతీతి అత్తో.

ఏవం వత్వా ఇదాని తస్సత్థస్స సాధకకారణం నిద్దిసతి, “ఉపధీ హి నరస్స నన్దనా”తి. తత్త ఉపధీతి చత్తారో ఉపధయో - కామూపధి, ఖన్ధూపధి, కిలేసూపధి, అభిసజ్ఞారూపధీతి. కామా హి “యం పశ్చాకామగుణే పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సుఖం సోమనస్సం, అయం కామానం అస్సాదో”తి (మ. ని. ౧.౧౬౬) ఏవం వుత్తస్స సుఖస్స అధిట్టానభావతో ఉపధీయతి ఏత్త సుఖన్తి ఇమినా వచనత్థేన ఉపధీతి వుచ్చన్తి. ఖన్ధాపి ఖన్ధమూలకదుక్ఖస్స అధిట్టానభావతో, కిలేసాపి అపాయదుక్ఖస్స అధిట్టానభావతో, అభిసజ్ఞారూపి భవదుక్ఖస్స అధిట్టానభావతోతి. ఇథ పన కామూపధి అధిప్పేతో. సో సత్తసజ్ఞారవసేన దువిధో. తత్త సత్తపటిబద్ధో పధానో, తం దస్సేన్తో “పుత్తేహి గోహి”తి వత్వా కారణమాహ - “ఉపధీ హి నరస్స నన్దనా”తి. తస్సత్తో - యస్మా ఇమే కామూపధీ నరస్స నన్దనా, నన్దయన్తి నరం పీతిసోమనస్సం ఉపసంహరన్తా, తస్మా వేదితబ్బమేతం “నన్దతి పుత్తేహి పుత్తిమా, గోపియో గోహి తథేవ నన్దతి, త్వశ్చ పుత్తిమా గోపియో చ, తస్మా ఏతేహి, నన్ద, మా పబ్బజ్జం పాటికట్ఠి. పబ్బజితస్స హి ఏతే ఉపధయో న సన్తి, ఏవం సన్తే త్వం దుక్ఖస్సన్తం పత్తేన్తోపి దుక్ఖితోవ భవిస్ససీ”తి.

ఇదాని తస్సపి అత్తస్స సాధకకారణం నిద్దిసతి “న హి సో నన్దతి, యో నిరూపధీ”తి. తస్సన్తో - యస్మా యస్సేతే ఉపధయో నత్తి, సో పియేహి జాతీహి విప్పయుత్తో నిబ్బోగూపకరణో న నన్దతి, తస్మా త్వం ఇమే ఉపధయో వజ్జేత్వా పబ్బజితో దుక్ఖితోవ భవిస్ససీతి.

౩౪. అథ భగవా “మారో అయం పాపిమా ఇమేసం అన్తరాయాయ ఆగతో”తి విదిత్వా ఫలేన ఫలం పాతేన్తో వియ తాయేవ మారేనాభతాయ ఉపమాయ మారవాదం భిన్దన్తో తమేవ గాథం పరివత్తేత్వా “ఉపధి సోకవత్థా”తి దస్సీన్తో ఆహ “సోచతి పుత్తేహి పుత్తిమా”తి. తత్థ సబ్బం పదత్తతో ఉత్తానమేవ. అయం పన అధిప్పాయో - మా, పాపిమ, ఏవం అవచ “నన్దతి పుత్తేహి పుత్తిమా”తి. సబ్బేహేవ హి పియేహి, మనాపేహి నానాభావో వినాభావో, అనతిక్కుమనీయో అయం విధి, తేసం పియమనాపానం పుత్తదారానం గవాస్సవళవహిరజ్జాసువణ్ణాదీనం వినాభావేన అధిమత్తసోకసల్లసమప్పితహదయా సత్తా ఉమ్మత్తకాపి హోన్తి ఖిత్తచిత్తా, మరణమ్మి నిగచ్ఛన్తి మరణమత్తమ్మి దుక్ఖం. తస్మా ఏవం గణ్ఠ - సోచతి పుత్తేహి పుత్తిమా. యథా చ పుత్తేహి పుత్తిమా, గోపియో గోహి తథేవ సోచతీతి. కిం కారణా? ఉపధీ హి నరస్స సోచనా. యస్మా చ ఉపధీ హి నరస్స సోచనా, తస్మా ఏవ “న హి సో సోచతి, యో నిరూపధి”. యో ఉపధీసు సజ్గప్పహనేన నిరుపధి హోతి, సో సన్తుట్తో హోతి కాయపరిహారికేన చీవరేన, కుచ్చిపరిహారికేన పిణ్డపాతేన, యేన యేనేవ పక్కమతి, సమాదాయేవ పక్కమతి. సేయ్యథాపి నామ పక్ఖీ సకుణో ...ఏ... నాపరం ఇత్థత్తాయాతి పజానాతి. ఏవం సబ్బసోకసముగ్ధాతా “న హి సో సోచతి, యో నిరుపధీ”తి. ఇతి భగవా అరహత్తనికూటేన దేసనం వోసాపేసి. అథ వా యో నిరుపధి, యో నిక్కిలేసో, సో న సోచతి. యావదేవ హి కిలేసా సన్తి, తావదేవ సబ్బే ఉపధయో సోకప్పలావ హోన్తి. కిలేసప్పహనా పన నత్తి సోకోతి. ఏవమ్మి అరహత్తనికూటేనేవ దేసనం వోసాపేసి. దేసనాపరియోసానే ధనియో చ గోపీ చ ఉభోపి పబ్బజింసు. భగవా ఆకాసేనేవ జేతవనం అగమాసి. తే పబ్బజిత్వా అరహత్తం సచ్చికరింసు. వసనట్టానే చ నేసం గోపాలకా విహారం కారేసుం. సో అజ్ఞాపి గోపాలకవిహారోత్పేవ పజ్ఞాయతీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్రకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్రకథాయ ధనియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౩. ఖగ్గవిసాణసుత్తవణ్ణనా

సబ్బేసు భూతేసూతి ఖగ్గవిసాణసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? సబ్బసుత్తానం చతుబ్బిధా ఉప్పత్తి - అత్తజ్ఞాసయతో, పరజ్ఞాసయతో, అట్టుప్పత్తితో, పుచ్చావసితో చాతి. ద్వయతానుపస్సనాదీనజ్ఞో అత్తజ్ఞాసయతో ఉప్పత్తి, మేత్తసుత్తాదీనం పరజ్ఞాసయతో, ఉరగసుత్తాదీనం అట్టుప్పత్తితో, ధమ్మికసుత్తాదీనం పుచ్చావసితో. తత్థ ఖగ్గవిసాణసుత్తస్స అవిసేసేన పుచ్చావసితో ఉప్పత్తి. విసేసేన పన యస్మా ఏత్థ కాచి గాథా తేన తేన పచ్చేకసమ్ముద్ధేన పుట్టేన వుత్తా, కాచి అపుట్టేన అత్తనా అధిగతమగ్గనయానురూపం ఉదానంయేవ ఉదానేన్నేన, తస్మా కాయచి గాథాయ పుచ్చావసితో, కాయచి అత్తజ్ఞాసయతో ఉప్పత్తి.

తత్థ యా అయం అవిసేసేన పుచ్చావసితో ఉప్పత్తి, సా ఆదితో పభుతి ఏవం వేదితబ్బా - ఏకం సమయం భగవా సావత్తియం విహరతి. అథ ఖో ఆయస్మతో ఆనన్దస్స రహోగతస్స పటిసల్లీనస్స ఏవం చేతసో పరివిత్తో ఉదపాది -

“బుద్ధానం పత్తనా చ అభినీహరో చ దిస్సతి; తథా సావకానం, పచ్ఛేకబుద్ధానం న దిస్సతి; యంనూనాహం భగవంతం ఉపసంజ్ఞమిత్వా పుచ్ఛేయ్య”న్తి. సో పటిసల్లానా వుట్టితో భగవంతం ఉపసంజ్ఞమిత్వా యథాక్రమేన ఏతమత్తం పుచ్చి. అథస్స భగవా పుబ్బయోగావచరసుత్తం అభాసి -

“పఞ్చమే, ఆనన్ద, ఆనిసంసా పుబ్బయోగావచరే దిట్ఠేవ ధమ్మే పటికచ్ఛేవ అఙ్గాం ఆరాధేతి. సో చే దిట్ఠేవ ధమ్మే పటికచ్ఛేవ అఙ్గాం ఆరాధేతి, అథ మరణకాలే అఙ్గాం ఆరాధేతి. సో చే మరణకాలే అఙ్గాం ఆరాధేతి, అథ దేవపుత్తో సమాసో అఙ్గాం ఆరాధేతి, అథ బుద్ధానం సమ్ముఖీభావే ఖిప్పాభిఙ్ఘో హోతి, అథ పచ్చిమే కాలే పచ్ఛేకసమ్ముద్ధో హోతి”తి -

ఏవం వత్వా పున ఆహ -

“పచ్ఛేకబుద్ధా నామ, ఆనన్ద, అభినీహరసమ్మన్నా పుబ్బయోగావచరా హోన్తి. తస్మా బుద్ధపచ్ఛేకబుద్ధసావకానం సబ్బేసం పత్తనా చ అభినీహరో చ ఇచ్చితబ్బో”తి.

సో ఆహ - “బుద్ధానం, భన్తే, పత్తనా కీవ చిరం వట్టతీ”తి? బుద్ధానం, ఆనన్ద, హేటిమపరిచ్ఛేదేన చత్తారి అసంఖ్యేయ్యాని కప్పసతసహస్సశ్చ, మజ్జిమపరిచ్ఛేదేన అట్ట అసంఖ్యేయ్యాని కప్పసతసహస్సశ్చ, ఉపరిమపరిచ్ఛేదేన సోఢస అసంఖ్యేయ్యాని కప్పసతసహస్సశ్చ. ఏతే చ భేదా పఞ్ఞాధికసద్ధాధికవీరియాధికవసేన ఇతబ్బా. పఞ్ఞాధికానఙ్ఘో సద్ధా మద్ధా హోతి, పఞ్ఞా తిక్ఖా. సద్ధాధికానం పఞ్ఞా మజ్జిమా హోతి, సద్ధా బలవా. వీరియాధికానం సద్ధాపఞ్ఞా మద్ధా, వీరియం బలవన్తి. అప్పత్వా పన చత్తారి అసంఖ్యేయ్యాని కప్పసతసహస్సశ్చ దివసే దివసే వేస్సంతరదానసదిసం దానం దేన్తోపి తదనురూపసీలాదిసంబ్బపారమిధమ్మే ఆచినన్తోపి అన్తరా బుద్ధో భవిస్సతీతి నేతం రానం విజ్ఞతీ. కస్మా? ఇథాణం గబ్బం న గణ్ఠాతి, వేపుల్లం నాపజ్జతి, పరిపాకం న గచ్ఛతీతి. యథా నామ తిమాసచతుమాసపఞ్చమాసచ్చయేన నిప్పజ్జనకం సంసం తం తం కాలం అప్పత్వా దివసే దివసే సహస్సక్షత్తుం కేఘాయన్తోపి ఉదకేన సింహన్తోపి అన్తరా పక్ఖేన వా మాసేన వా నిప్పాదేస్సతీతి నేతం రానం విజ్ఞతీ. కస్మా? సంసం గబ్బం న గణ్ఠాతి, వేపుల్లం నాపజ్జతి, పరిపాకం న గచ్ఛతీతి. ఏవమేవం అప్పత్వా చత్తారి అసంఖ్యేయ్యాని...పే... నేతం రానం విజ్ఞతీతి. తస్మా యథాపుత్తమేవ కాలం పారమిపూరణం కాతబ్బం ఇథాపరిపాకత్థాయ. ఏత్తకేనపి చ కాలేన బుద్ధత్తం పత్తయతో అభినీహరకరణే అట్ట సమ్మత్తియో ఇచ్చితబ్బా. అయన్తో -

“మనుస్సత్తం లిఙ్గసమ్మత్తి, హేతు సత్తారదస్సనం;  
పబ్బజ్ఞా గుణసమ్మత్తి, అధికారో చ ఛన్దతా;  
అట్టధమ్మసమోధానా, అభినీహరో సమిజ్జతీ”తి. (బు. వం. ౨.౫౯);

అభినీహరోతి చ మూలపణిధానస్సేతం అధివచనం. తత్త మనుస్సత్తన్తి మనుస్సజాతి. అఙ్గాత్ర హి మనుస్సజాతియా అవసేసజాతీసు దేవజాతియమ్పి రితస్స పణిధి న ఇజ్జతి. ఏత్త రితేన పన బుద్ధత్తం పత్తేన్తేన దానాదీని పుఞ్ణకమ్మాని కత్వా మనుస్సత్తంయేవ పత్తేతబ్బం. తత్త రత్వా పణిధి కాతబ్బో. ఏవఙ్ఘో సమిజ్జతి. లిఙ్గసమ్మత్తితి పురిసభావో. మాతుగామనపుంసకఉభతోబ్యఙ్గనకానఙ్ఘో మనుస్సజాతియం రితానమ్పి పణిధి న సమిజ్జతి. తత్త రితేన పన బుద్ధత్తం పత్తేన్తేన దానాదీని పుఞ్ణకమ్మాని కత్వా పురిసభావోయేవ పత్తేతబ్బో. తత్త రత్వా పణిధి కాతబ్బో. ఏవఙ్ఘో సమిజ్జతి. హేతుతి అరహత్తస్స ఉపనిస్సయసమ్మత్తి. యో హి తస్మిం అత్తభావే వాయమన్తో అరహత్తం పాపుణితుం సమత్తో, తస్స

సమిష్టి, నో ఇతరస్స, యథా సుమేధపణ్ణితస్స. నో హి దీపజ్వరపాదమూలే పబ్బజిత్వా తేనత్తభావేన అరహత్తం పాపుణీతుం సమత్తో అహోసి . సత్తారదస్సనన్తి బుద్ధానం సమ్ముఖాదస్సనం. ఏవత్తో ఇఙ్ఘతి, నో అఙ్ఘథా; యథా సుమేధపణ్ణితస్స. నో హి దీపజ్వరం సమ్ముఖా దిస్సా పణిధేసి. పబ్బజ్ఞాతి అనగారియభావో. నో చ ఖో సాసనే వా కమ్మవాదికిరియవాదితాపసపరిబ్బాజకనికాయే వా వట్టతి యథా సుమేధపణ్ణితస్స. నో హి సుమేధో నామ తాపసో హుత్వా పణిధేసి. గుణసమ్మత్తీతి యూనాదిగుణపటిలాభో. పబ్బజితస్సాపి హి గుణసమ్మన్నస్సేవ ఇఙ్ఘతి, నో ఇతరస్స; యథా సుమేధపణ్ణితస్స. నో హి పఞ్చాభిఞ్ఞో అటంసమాపత్తిలాభీ చ హుత్వా పణిధేసి. అధికారోతి అధికారో, పరిచ్ఛాగోతి అత్తో. జీవితాదిపరిచ్ఛాగఞ్ఞో కత్వా పణిదహతోయేవ ఇఙ్ఘతి, నో ఇతరస్స; యథా సుమేధపణ్ణితస్స. నో హి -

“అక్కమిత్వాన మం బుద్ధో, సహ సిస్సేహి గచ్ఛతు;

మా నం కలలే అక్కమిత్త, హితాయ మే భవిస్సతీ”తి. (బు. వం. ౨.౫౩) -

ఏవం జీవితపరిచ్ఛాగం కత్వా పణిధేసి. ఛన్దతాతి కత్తుకమ్యతా. సా యస్స బలవతీ హోతి, తస్స ఇఙ్ఘతి. సా చ, సచే కోచి వదేయ్య “కో చత్తారి అసఙ్ఖేయ్యాని సతసహస్సఞ్చ కప్పే నిరయే పచ్చిత్వా బుద్ధత్తం ఇచ్చతీ”తి, తం సుత్వా యో “అహ”న్తి వత్తుం ఉస్సహతి, తస్స బలవతీతి వేదితబ్బా. తథా యది కోచి వదేయ్య “కో సకలచక్రవాళం వీతచ్చికానం అఙ్ఘరానం పూరం అక్కమన్తో అతిక్కమిత్వా బుద్ధత్తం ఇచ్చతి, కో సకలచక్రవాళం సత్తిసూలేహి ఆకిణ్ణం అక్కమన్తో అతిక్కమిత్వా బుద్ధత్తం ఇచ్చతి, కో సకలచక్రవాళం సమతిత్తికం ఉదకపుణ్ణం ఉత్తరిత్వా బుద్ధత్తం ఇచ్చతి, కో సకలచక్రవాళం నిరస్తరం వేళుగుమ్మసఞ్చన్నం మద్దన్తో అతిక్కమిత్వా బుద్ధత్తం ఇచ్చతీ”తి తం సుత్వా యో “అహ”న్తి వత్తుం ఉస్సహతి, తస్స బలవతీతి వేదితబ్బా. ఏవరూపేన చ కత్తుకమ్యతాధన్దేన సమన్నాగతో సుమేధపణ్ణితో పణిధేసీతి.

ఏవం సమిద్ధాభినీహరో చ బోధిసత్తో ఇమాని అటారస అభబ్బట్టానాని న ఉపేతి. నో హి తతో పభుతి న జచ్చన్తో హోతి, న జచ్చబధిరో, న ఉమ్మత్తకో, న ఏళమూగో, న పీరసప్పీ, న మిలక్ఖాసు ఉప్పజ్జతి, న దాసికుచ్చియా నిబ్బత్తతి, న నియతమిచ్ఛాదిట్టికో హోతి, నాస్స లిఙ్గం పరివత్తతి, న పఞ్చానన్తరియకమ్మాని కరోతి, న కుట్టి హోతి, న తిరచ్ఛానయోనియం వట్టకతో పచ్చిమత్తభావో హోతి, న ఖుప్పిపాసికనిఙ్ఘామతణ్ణికపేతేసు ఉప్పజ్జతి, న కాలకఞ్చికాసురేసు, న అవీచినిరయే, న లోకన్తరికేసు, కామావచరేసు న మారో హోతి, రూపావచరేసు న అసఙ్ఖీభవే, న సుద్ధావాసభవేసు ఉప్పజ్జతి, న అరూపభవేసు, న అఙ్ఘం చక్రవాళం సఙ్కమతి.

యా చిమా ఉస్సాహో ఉమ్మట్టో అవత్థానం హితచరియా చాతి చతస్సో బుద్ధభూమియో, తాహి సమన్నాగతో హోతి. తత్త -

“ఉస్సాహో వీరియం వుత్తం, ఉమ్మట్టో పఞ్ణా పవుచ్చతి;

అవత్థానం అధిట్టానం, హితచరియా మేత్తాభావనా”తి. -

వేదితబ్బా. యే చాపి ఇమే నేఘమ్మఙ్ఘాసయో, పవివేకఙ్ఘాసయో, అలోభఙ్ఘాసయో, అదోసఙ్ఘాసయో, అమోహఙ్ఘాసయో, నిస్సరణఙ్ఘాసయోతి ఛ అఙ్ఘాసయా బోధిపరిపాకాయ సంవత్తన్తి, యేహి సమన్నాగతత్తా నేఘమ్మఙ్ఘాసయా చ బోధిసత్తా కామే దోసదస్సావినో, పవివేకఙ్ఘాసయా చ బోధిసత్తా సఙ్గణికాయ దోసదస్సావినో, అలోభఙ్ఘాసయా చ బోధిసత్తా లోభే

దోసదస్సావినో, అదోసజ్ఞాసయా చ బోధిసత్తా దోసో దోసదస్సావినో, అమోహజ్ఞాసయా చ బోధిసత్తా మోహో దోసదస్సావినో, నిస్సరణజ్ఞాసయా చ బోధిసత్తా సబ్బభవేసు దోసదస్సావినోతి వుచ్చన్తి, తేహి చ సమన్నాగతో హోతి.

పచ్చేకబుద్ధానం పన కీవ చిరం పత్తనా వట్టతీతి? పచ్చేకబుద్ధానం ద్వే అసఙ్ఖేయ్యాని కప్పసతసహస్సశ్చ. తతో ఓరం న సక్కా. పుట్టే పుత్తనయేనేవేత్థ కారణం వేదితబ్బం. ఏత్తకేనాపి చ కాలేన పచ్చేకబుద్ధత్తం పత్తయతో అభినీహరకరణే పశ్చ సమ్మత్తియో ఇచ్చితబ్బా. తేసఙ్గో -

మనుస్సత్తం లిఙ్గసమ్మత్తి, విగతాసవదస్సనం;  
అధికారో ఛన్దతా ఏతే, అభినీహరకారణా.

తత్త విగతాసవదస్సనన్తి బుద్ధపచ్చేకబుద్ధసావకానం యస్స కస్సచి దస్సనన్తి అత్తో. సేసం పుత్తనయమేవ.

అథ సావకానం పత్తనా కిత్తకం వట్టతీతి? ద్విన్నం అగ్గసావకానం ఏకం అసఙ్ఖేయ్యం కప్పసతసహస్సశ్చ, అసీతిమహాసావకానం కప్పసతసహస్సం, తథా బుద్ధస్స మాతాపితూనం ఉపట్టాకస్స పుత్తస్స చాతి. తతో ఓరం న సక్కా. పుత్తనయమేవేత్థ కారణం. ఇమేసం పన సబ్బేసమ్మి అధికారో ఛన్దతాతి ద్వఙ్గసమ్మన్నోయేవ అభినీహరో హోతి.

ఏవం ఇమాయ పత్తనాయ ఇమినా చ అభినీహరేన యథాపుత్తప్పభేదం కాలం పారమియో పూరేత్వా బుద్ధా లోకే ఉప్పజ్జంతా ఖత్తియకులే వా బ్రాహ్మణకులే వా ఉప్పజ్జన్తి, పచ్చేకబుద్ధా ఖత్తియబ్రాహ్మణగహపతికులానం అఙ్గాతరస్మిం, అగ్గసావకా పన ఖత్తియబ్రాహ్మణకులేస్సేవ బుద్ధా ఇవ సబ్బబుద్ధా సంవట్టమానే కప్పే న ఉప్పజ్జన్తి, వివట్టమానే కప్పే ఉప్పజ్జన్తి. పచ్చేకబుద్ధా బుద్ధే అప్పత్వా బుద్ధానం ఉప్పజ్జనకాలేయేవ ఉప్పజ్జన్తి. బుద్ధా సయశ్చ బుజ్జన్తి, పరే చ బోధేన్తి. పచ్చేకబుద్ధా సయమేవ బుజ్జన్తి, న పరే బోధేన్తి. అత్తరసమేవ పటివిజ్ఞన్తి, న ధమ్మరసం. న హి తే లోకుత్తరధమ్మం పఙ్గాత్తిం ఆరోపేత్వా దేసేతుం సక్కిన్తి, మూగేన దిట్టసుపినో వియ వనచరకేన నగరే సాయితబ్యఙ్గానరసో వియ చ నేసం ధమ్మాభిసమయో హోతి. సబ్బం ఇద్ధిసమాపత్తిపటిసమ్మిదాపభేదం పాపుణన్తి, గుణవిసిట్టతాయ బుద్ధానం హేత్థా సావకానం ఉపరి హోన్తి, అఙ్గో పబ్బాజేత్వా ఆభిసమాచారికం సిక్ఖాపేన్తి, “చిత్తసల్లేఖో కాతబ్బో, వోసానం నాపజ్జితబ్బ”న్తి ఇమినా ఉద్ధేసేన ఉపోసథం కరోన్తి, ‘అజ్ఞాపోసథో’తి వచనమత్తేన వా. ఉపోసథం కరోన్తా చ గన్ధమాదనే మజ్జాసకరుక్ఖములౌ రతనమాళే సన్నిపతిత్వా కరోన్తీతి. ఏవం భగవా ఆయస్మతో ఆనన్దస్స పచ్చేకబుద్ధానం సబ్బాకారపరిపూరం పత్తనశ్చ అభినీహరశ్చ కథేత్వా, ఇదాని ఇమాయ పత్తనాయ ఇమినా చ అభినీహరేన సముదాగతే తే తే పచ్చేకబుద్ధే కథేతుం “సబ్బేసు భూతేసు నిధాయ దణ్డ”న్తిఆదినా నయేన ఇమం ఖగ్గవిసాణసుత్తం అభాసి. అయం తావ అవిసేసేన పుచ్చావసీతో ఖగ్గవిసాణసుత్తస్స ఉప్పత్తి.

౩౮. ఇదాని విసేసేన వత్తబ్బా. తత్త ఇమిస్సా తావ గాథాయ ఏవం ఉప్పత్తి వేదితబ్బా - అయం కిర పచ్చేకబుద్ధో పచ్చేకబోధిసత్తభూమిం ఓగాహన్తో ద్వే అసఙ్ఖేయ్యాని కప్పసతసహస్సశ్చ పారమియో పూరేత్వా కస్సపస్స భగవతో సాసనే పబ్బజిత్వా ఆరఙ్గోకో హుత్వా గతపచ్చాగతవత్తం పూరేన్తో సమణధమ్మం అకాసి. ఏతం కిర వత్తం అపరిపూరేత్వా పచ్చేకబోధిం పాపుణన్తా నామ నత్థి. కిం పనేతం గతపచ్చాగతవత్తం నామ? హరణపచ్చాహరణన్తి. తం యథా విభూతం హోతి, తథా కథేస్సామ.

ఇదేకచ్చో భిక్షు హరతి, న పచ్చాహరతి; ఏకచ్చో పచ్చాహరతి, న హరతి; ఏకచ్చో పన నేవ హరతి, న పచ్చాహరతి; ఏకచ్చో హరతి చ పచ్చాహరతి చ. తత్త యో భిక్షు పగేవ వుట్టాయ చేతియజ్ఞణబోధియజ్ఞణవత్తం కత్వా, బోధిరుక్ఖే ఉదకం ఆసింహీత్వా, పానీయఘటం పూరేత్వా పానీయమాళే రపేత్వా, ఆచరియవత్తం ఉపజ్ఞాయవత్తం కత్వా, ద్వేఅసీతి ఖుద్దకవత్తాని చుద్దస మహావత్తాని చ సమాదాయ వత్తతి, సో సరీరపరికమ్మం కత్వా, సేనాసనం పవిసిత్వా, యావ భిక్షాచారవేలా తావ వివిత్తాసనే వీతినామేత్వా, వేలం ఇత్వా, నివాసేత్వా, కాయబద్ధనం బద్ధిత్వా, ఉత్తరాసజ్గం కరిత్వా, సజ్ఘటిం ఖడ్ధే కరిత్వా, పత్తం అంసే ఆలగ్గేత్వా, కమ్మట్టానం మనసి కరోంతో చేతియజ్ఞణం పత్వా, చేతియజ్ఞ బోధిజ్ఞ వన్నిత్వా, గామసమీపే చీవరం పారుపిత్వా, పత్తమాదాయ గామం పిణ్ణాయ పవిసతి, ఏవం పవిట్టో చ లాభీ భిక్షు పుజ్జవా ఉపాసకేహి సక్కతగరుకతో ఉపట్టాకకులే వా పటిక్కమనసాలాయం వా పటిక్కమిత్వా ఉపాసకేహి తం తం పజ్జాం పుచ్చియమానో తేసం పజ్జావిస్సజ్జనేన ధమ్మదేసనావిక్ఖేపేన చ తం మనసికారం ఛడ్డేత్వా నిక్ఖమతి, విహారం ఆగతోపి భిక్షానం పజ్జాం పుట్టో కథేతి, ధమ్మం భణతి, తం తం బ్యాపారమాపజ్జతి, పచ్చాభత్తమ్మి పురిమయామమ్మి మజ్జిమయామమ్మి ఏవం భిక్షాహి సద్ధిం పపజ్జీత్వా కాయదుట్టుల్లాభిభూతో పచ్చిమయామేపి సయతి, నేవ కమ్మట్టానం మనసి కరోతి, అయం వుచ్చతి హరతి, న పచ్చాహరతీతి.

యో పన బ్యాధిబహులో హోతి, భుత్తాహరో పచ్చాససమయే న సమ్మా పరిణమతి, పగేవ వుట్టాయ యథావత్తం వత్తం కాతుం న సక్కోతి కమ్మట్టానం వా మనసి కాతుం, అజ్ఞాదత్తు యాగుం వా భేసజ్జం వా పత్తయమానో కాలస్సేవ పత్తచీవరమాదాయ గామం పవిసతి. తత్త యాగుం వా భేసజ్జం వా భత్తం వా లద్ధా భత్తకిచ్చం నిట్టాపేత్వా, పజ్జాత్తాసనే నిసిన్నో కమ్మట్టానం మనసి కత్వా, విసేసం పత్వా వా అప్పత్వా వా, విహారం ఆగత్వా, తేనేవ మనసికారేన విహరతి. అయం వుచ్చతి పచ్చాహరతి న హరతీతి. ఏదిసా చ భిక్షా యాగుం పివిత్వా, విపస్సనం ఆరభిత్వా, బుద్ధసాసనే అరహత్తం పత్తా గణనపథం వీతివత్తా. సీహళదీపేయేవ తేసు తేసు గామేసు ఆసనసాలాయ న తం ఆసనం అత్తి, యత్త యాగుం పివిత్వా అరహత్తం పత్తో భిక్షు నత్తీతి.

యో పన పమాదవిహరీ హోతి నిక్కిత్తదురో, సబ్బవత్తాని భిన్నిత్వా పజ్జావిధచేతోఖిలవినిబద్ధనబద్ధచిత్తో విహరంతో కమ్మట్టానమనసికారమననుయుత్తో గామం పిణ్ణాయ పవిసిత్వా గిహిపపజ్జోన పపజ్జీతో తుచ్చకో నిక్ఖమతి, అయం వుచ్చతి నేవ హరతి న పచ్చాహరతీతి.

యో పన పగేవ వుట్టాయ పురిమనయేనేవ సబ్బవత్తాని పరిపూరేత్వా యావ భిక్షాచారవేలా, తావ పల్లజ్గం ఆభుజిత్వా కమ్మట్టానం మనసి కరోతి. కమ్మట్టానం నామ దువిధం - సబ్బత్థకం, పారిహరియజ్ఞ. సబ్బత్థకం నామ మేత్తా చ మరణస్సతి చ. తం సబ్బత్థ ఇచ్చితబ్బతో “సబ్బత్థక”న్తి వుచ్చతి. మేత్తా నామ ఆవాసాదీసు సబ్బత్థ ఇచ్చితబ్బా. ఆవాసేసు హి మేత్తావిహరీ భిక్షు సబ్బహ్మచారీనం పియో హోతి, తేన ఫాసు అసజ్జట్టో విహరతి. దేవతాసు మేత్తావిహరీ దేవతాహి రక్ఖితగోపితో సుఖం విహరతి. రాజరాజమహామత్తాదీసు మేత్తావిహరీ, తేహి మమాయితో సుఖం విహరతి. గామనిగమాదీసు మేత్తావిహరీ సబ్బత్థ భిక్షాచరియాదీసు మనుస్సేహి సక్కతగరుకతో సుఖం విహరతి. మరణస్సతిభావనాయ జీవితనికన్తిం పహాయ అప్పమత్తో విహరతి.

యం పన సదా పరిహరితబ్బం చరితానుకూలేన గహితత్తా దసాసుభకసిణానుస్సతీసు అజ్ఞాతరం, చతుధాతువత్తానమేవ వా, తం సదా పరిహరితబ్బతో, రక్ఖితబ్బతో, భావేతబ్బతో చ పారిహరియన్తి వుచ్చతి,

మూలకమ్మట్టాననిపి తదేవ. తత్త యం పరమం సబ్బత్తకకమ్మట్టానం మనసి కరిత్వా పచ్చా పారిహారియకమ్మట్టానం మనసి కరోతి, తం చతుధాతువవత్థానముఖేన దస్సేస్సామ.

అయశ్శో యథారితం యథాపణిహితం కాయం ధాతుసో పచ్చవేత్థతి - యం ఇమస్మిం సరీరే వీసతికోట్టాసేసు కక్ఖళం ఖరగతం, సా పథవీధాతు. యం ద్వాదససు ఆబన్ధనకిచ్చకరం స్నేహగతం, సా ఆపోధాతు. యం చతూసు పరిపాచనకరం ఉసుమగతం, సా తేజోధాతు. యం పన ధసు విత్థమ్మనకరం వాయోగతం, సా వాయోధాతు. యం పనేత్త చతూహి మహాభూతేహి అసమ్ముట్టం చిద్దం వివరం, సా ఆకాసధాతు. తంవిజాననకం చిత్తం విజ్ఞాణధాతు. తతో ఉత్తరి అశ్శో సత్తో వా పుగ్గలో వా నత్తి. కేవలం సుద్ధసజ్ఞారపుజ్ఞోవ అయన్తి.

ఏవం ఆదిమజ్జపరియోసానతో కమ్మట్టానం మనసి కరిత్వా, కాలం ఇత్వా, ఉట్టాయాసనా నివాసేత్వా, పుట్టే వుత్తనయేనేవ గామం పిణ్ణాయ గచ్ఛతి. గచ్ఛన్తో చ యథా అన్ధపుథుజ్జనా అభిక్కమాదీసు “అత్తా అభిక్కమతి, అత్తనా అభిక్కమో నిబ్బత్తితో”తి వా, “అహం అభిక్కమామి, మయా అభిక్కమో నిబ్బత్తితో”తి వా సమ్ముయ్యన్తి, తథా అసమ్ముయ్యన్తో “అభిక్కమామీతి చిత్తే ఉప్పజ్జమానే తేనేవ చిత్తేన సద్ధిం చిత్తసముట్టానా సన్ధారణవాయోధాతు ఉప్పజ్జతి. సా ఇమం పథవీధాత్వాదిసన్నివేసభూతం కాయసమ్మతం అట్టికసజ్ఞాటం విప్పరతి, తతో చిత్తకిరియావాయోధాతువిప్పారవసేన అయం కాయసమ్మతో అట్టికసజ్ఞాటో అభిక్కమతి. తస్సేవం అభిక్కమతో ఏకేకపాదుద్ధారణే చతూసు ధాతూసు వాయోధాతుఅనుగతా తేజోధాతు అధికా ఉప్పజ్జతి, మన్దా ఇతరా. అతిహరణవీతిహరణాపహరణేసు పన తేజోధాతుఅనుగతా వాయోధాతు అధికా ఉప్పజ్జతి, మన్దా ఇతరా. ఓరోహణే పన పథవీధాతుఅనుగతా ఆపోధాతు అధికా ఉప్పజ్జతి, మన్దా ఇతరా. సన్నిక్లేపనసముప్పీళనేసు ఆపోధాతుఅనుగతా పథవీధాతు అధికా ఉప్పజ్జతి, మన్దా ఇతరా. ఇచ్చేతా ధాతుయో తేన తేన అత్తనో ఉప్పాదకచిత్తేన సద్ధిం తత్త తత్తేవ భిజ్జన్తి . తత్త కో ఏకో అభిక్కమతి, కస్స వా ఏకస్స అభిక్కమన”న్తి ఏవం ఏకేకపాదుద్ధారణాదిప్పకారేసు ఏకేకస్మిం పకారే ఉప్పన్నధాతుయో, తదవినిబ్బుత్తా చ సేసా రూపధమ్మా, తంసముట్టాపకం చిత్తం, తంసమ్మయుత్తా చ సేసా అరూపధమ్మాతి ఏతే రూపారూపధమ్మా. తతో పరం అతిహరణవీతిహరణాదీసు అశ్శం పకారం న సమ్పాపుణన్తి, తత్త తత్తేవ భిజ్జన్తి. తస్మా అనిచ్ఛా. యశ్చ అనిచ్ఛం, తం దుక్ఖం. యం దుక్ఖం, తదనత్తాతి ఏవం సబ్బాకారపరిపూరం కమ్మట్టానం మనసికరోన్తోవ గచ్ఛతి. అత్తకామా హి కులపుత్తా సాసనే పబ్బజిత్వా దసపి వీసమ్మి తింసమ్మి చత్తాలీసమ్మి పజ్ఞాసమ్మి సట్టిపి సత్తతిపి సతమ్మి ఏకతో వసన్తా కతికవత్తం కత్వా విహరన్తి - “ఆవుసో, తుమ్హే న ఇణట్టా, న భయట్టా, న జీవికాపకతా పబ్బజిత్తా; దుక్ఖా ముచ్చితుకామా పనేత్త పబ్బజిత్తా. తస్మా గమనే ఉప్పన్నకిలేసం గమనేయేవ నిగ్గణ్ణథ, రానే నిసజ్ఞాయ, సయనే ఉప్పన్నకిలేసం గమనేయేవ నిగ్గణ్ణథా”తి. తే ఏవం కతికవత్తం కత్వా భిక్ఖాచారం గచ్ఛన్తా అడ్డఉసభఉసభఅడ్డగావుతగావుతన్తరేసు పాసాణా హోన్తి, తాయ సజ్ఞాయ కమ్మట్టానం మనసికరోన్తావ గచ్ఛన్తి. సదే కస్సచి గమనే కిలేసో ఉప్పజ్జతి, తత్తేవ నం నిగ్గణ్ణాతి. తథా అసక్కోన్తో తిట్థతి. అథస్స పచ్చతో ఆగచ్ఛన్తోపి తిట్థతి. సో - “అయం భిక్కు తుయ్యం ఉప్పన్నవితక్కం జానాతి, అననుచ్ఛవికం తే ఏత”న్తి అత్తానం పటిచోదేత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా తత్తేవ అరియభూమిం ఓక్కమతి. తథా అసక్కోన్తో నిసీదతి. అథస్స పచ్చతో ఆగచ్ఛన్తోపి నిసీదతీతి సోయేవ నయో. అరియభూమి ఓక్కమితుం అసక్కోన్తోపి తం కిలేసం విక్ఖమ్భేత్వా కమ్మట్టానం మనసికరోన్తోవ గచ్ఛతి. న కమ్మట్టానవిప్పయుత్తేన చిత్తేన పాదం ఉద్ధరతి. ఉద్ధరతి చే, పటినివత్తిత్వా పురిమప్పదేసంయేవ ఏతి సీహళదీపే ఆలిన్దకవాసీ మహాపుస్సదేవత్థేరో వియ .

సో కిర ఏకూనవీసతి వస్సాని గతపచ్చాగతవత్తం పూరేన్తో ఏవ విహాసి. మనుస్సాపి సుదం అన్తరామగ్గే కసన్తా చ వపన్తా చ మద్దన్తా చ కమ్మాని కరోన్తా థేరం తథా గచ్ఛన్తం దిస్సా - “అయం థేరో పునప్పునం నివత్తిత్వా గచ్ఛతి, కిం ను ఖో మగ్గమూఱ్హో, ఉదాహు కిఞ్చి పముట్టో”తి సముల్లపన్తి. సో తం అనాదియిత్వా కమ్మట్టానయుత్తేనేవ చిత్తేన సమణధమ్మం కరోన్తో వీసతివస్సబ్బన్తరే అరహత్తం పాపుణి. అరహత్తపుత్తదివసే చస్స చజ్జమనకోటియం అధివత్థా దేవతా అజ్ఞలీహి దీపం ఉజ్జాలేత్వా అట్టాసి. చత్తారోపి మహారాజానో సక్కో చ దేవానమిన్దో, బ్రహ్మ చ సహమ్పతి ఉపట్టానం ఆగమంసు. తఞ్చ ఓభాసం దిస్సా వనవాసీ మహాతిస్సత్థేరో తం దుతియదివసే పుచ్చి “రత్తిభాగే ఆయస్మతో సన్తికే ఓభాసో అహోసి, కిం సో ఓభాసో”తి? థేరో విక్లేపం కరోన్తో “ఓభాసో నామ దీపోభాసోపి హోతి, మణిఓభాసోపి”తి ఏవమాదిం ఆహ. సో “పటిచ్చాదేధ తుమ్హే”తి నిబద్ధో “ఆమా”తి పటిజానిత్వా ఆరోచేసి.

**కాళవల్లిమణ్ణపవాసీ మహానాగత్థేరో** వియ చ. సోపి కిర గతపచ్చాగతవత్తం పూరేన్తో “పరమం తావ భగవతో మహాపథానం పూజేమీ”తి సత్త వస్సాని రానచజ్జమమేవ అధిట్టాసి. పున సోళస వస్సాని గతపచ్చాగతవత్తం పూరేత్వా అరహత్తం పాపుణి. ఏవం కమ్మట్టానయుత్తేనేవ చిత్తేన పాదం ఉద్ధరన్తో విప్పయుత్తేన చిత్తేన ఉద్ధటే పన పటినివత్తన్తో గామసమీపం గన్తా, “గావీ ను పబ్బజితో నూ”తి ఆసజ్జనీయప్పదేసే రత్వా, సజ్ఞాటిం పారుపిత్వా పత్తం గహేత్వా, గామద్వారం పత్వా, కచ్చకన్తరతో ఉదకం గహేత్వా, గణ్ణాసం కత్వా గామం పవిసతి “భిక్ఖం దాతుం వా వన్దితుం వా ఉపగతే మనుస్సే ‘దీఘాయుకా హోథా’తి వచనమత్తేనపి మా మే కమ్మట్టానవిక్లేపో అహోసీ”తి సచే పన “అజ్ఞ, భన్తే, కిం సత్తమీ, ఉదాహు అట్టమీ”తి దివసం పుచ్చన్తి, ఉదకం గిలిత్వా ఆరోచేతి. సచే దివసపుచ్చకా న హోన్తి, నిక్ఖమనవేలాయం గామద్వారే నిట్టుభిత్వావ యాతి.

**సీహళదీపేయేవ కలమ్బుతిత్థవిహారే వస్సూపగతా పజ్ఞాసభిక్ఖూ** వియ చ. తే కిర వస్సూపనాయికఉపోసథదివసే కతికవత్తం అకంసు - “అరహత్తం అప్పత్వా అజ్ఞామజ్ఞం నాలపిస్సామా”తి. గామఞ్చ పిణ్ణాయ పవిసన్తా గామద్వారే ఉదకగణ్ణాసం కత్వా పవిసింసు, దివసే పుచ్చితే ఉదకం గిలిత్వా ఆరోచేసుం, అపుచ్చితే గామద్వారే నిట్టుభిత్వా విహారం ఆగమంసు. తత్థ మనుస్సా నిట్టుభనట్టానం దిస్సా జానింసు “అజ్ఞ ఏకో ఆగతో, అజ్ఞ ద్వే”తి. ఏవఞ్చ చిన్తేసుం “కిం ను ఖో ఏతే అమ్మేహేవ సద్ధిం న సల్లపన్తి, ఉదాహు అజ్ఞామజ్ఞామ్మి? యది అజ్ఞామజ్ఞామ్మి న సల్లపన్తి, అద్ధా వివాదజాతా భవిస్సన్తి, హన్త నేసం అజ్ఞామజ్ఞం ఖమాపిస్సామా”తి సబ్బే విహారం అగమంసు. తత్థ పజ్ఞాసభిక్ఖూసు వస్సం ఉపగతేసు ద్వే భిక్ఖూ ఏకోకాసే నాద్దసంసు. తతో యో తేసు చక్ఖమా పురిసో, సో ఏవమాహ - “న, భో, కలహకారకానం వసనోకాసో ఈదిసో హోతి, సుసమ్మట్టం చేతియజ్ఞణం బోధియజ్ఞణం, సునిక్ఖితా సమ్మజ్జనియో, సూపట్టపితం పానీయపరిభోజనీయ”న్తి. తే తతోవ నివత్తా. తే భిక్ఖూ అన్తోతేమాసేయేవ విపస్సనం ఆరభిత్వా అరహత్తం పత్వా మహాపవారణాయ విసుద్ధిపవారణం పవారేసుం.

ఏవం **కాళవల్లిమణ్ణపవాసీ మహానాగత్థేరో** వియ కలమ్బుతిత్థవిహారే వస్సూపగతభిక్ఖూ వియ చ కమ్మట్టానయుత్తేనేవ చిత్తేన పాదం ఉద్ధరన్తో గామసమీపం పత్వా, ఉదకగణ్ణాసం కత్వా, వీధియో సల్లక్ఖేత్వా, యత్థ సురాసోడ్డదుత్తాదయో కలహకారకా చణ్ణహత్థిఅస్సాదయో వా నత్తి, తం వీధిం పటిపజ్జతి. తత్థ చ పిణ్ణాయ చరమానో న తురితతురితో వియ జవేన గచ్ఛతి, జవనపిణ్ణపాతికధుతక్ఖం నామ నత్తి. విసమభూమిభాగప్పత్తం పన ఉదకభరితసకటమివ నిచ్చలోవ హుత్వా గచ్ఛతి. అనుఘరం పవిట్తో చ దాతుకామం అదాతుకామం వా సల్లక్ఖేతుం తదనురూపం కాలం ఆగమేన్తో భిక్ఖం గహేత్వా,



పతిరూపే ఓకాసే నిసీదిత్వా, కమ్మట్టానం మనసి కరోన్తో ఆహారే పటికూలసంజ్ఞం ఉపట్టపేత్వా,  
అక్ష్మబ్బజ్ఞానవణాలేపనపుత్తమంసూపమావసేన పచ్చవేక్షన్తో అట్టభగసమన్నాగతం ఆహారం ఆహారేతి, నేవ దవాయ న  
మదాయ...పే... భుత్తావీ చ ఉదకకిచ్చం కత్వా, ముహుత్తం భత్తకిలమథం పటిప్పస్సమ్మేత్వా, యథా పురే భత్తం, ఏవం  
పచ్చా భత్తం పురిమయామం పచ్చిమయామన్నా కమ్మట్టానం మనసి కరోతి. అయం వుచ్చతి హరతి చేవ పచ్చాహరతి  
చాతి. ఏవమేతం హరణపచ్చాహరణం గతపచ్చాగతవత్తన్తి వుచ్చతి.

ఏతం పూరేన్తో యది ఉపనిస్సయసమ్మన్నో హోతి, పఠమవయే ఏవ అరహత్తం పాపుణాతి. నో చే పఠమవయే  
పాపుణాతి, అథ మజ్జిమవయే పాపుణాతి. నో చే మజ్జిమవయే పాపుణాతి, అథ మరణసమయే పాపుణాతి. నో చే  
మరణసమయే పాపుణాతి, అథ దేవపుత్తో హుత్వా పాపుణాతి. నో చే దేవపుత్తో హుత్వా పాపుణాతి, అథ పచ్చేకసమ్మద్ధో  
హుత్వా పరినిబ్బాతి. నో చే పచ్చేకసమ్మద్ధో హుత్వా పరినిబ్బాతి, అథ బుద్ధానం సన్తికే ఖిప్పాభిజ్ఞో హోతి; సేయ్యథాపి -  
ధేరో బాహియో, మహాపజ్ఞో వా హోతి; సేయ్యథాపి ధేరో సారిపుత్తో.

అయం పన పచ్చేకబోధిసత్తో కస్సపస్స భగవతో సాసనే పబ్బజిత్వా, ఆరణ్ణోకో హుత్వా, వీసతి వస్ససహస్సాని ఏతం  
గతపచ్చాగతవత్తం పూరేత్వా, కాలం కత్వా, కామావచరదేవలోకే ఉప్పజ్జి. తతో చవిత్వా బారాణసిరణ్ణో అగ్గమహేసియా  
కుచ్చిమ్మి పటిసన్ధిం అగ్గహేసి. కుసలా ఇత్థియో తదహేవ గబ్బసణ్ణానం జానన్తి, సా చ తాసమజ్జాతరా , తస్మా తం  
గబ్బపతిత్థానం రణ్ణో నివేదేసి. ధమ్మతా ఏసా, యం పుజ్జావన్తే సత్తే గబ్బే ఉప్పన్నే మాతుగామో గబ్బపరిహారం లభతి.  
తస్మా రాజా తస్సా గబ్బపరిహారం అదాసి. సా తతో పభుతి నాచ్చుణ్ణం కిణ్ఛి అజ్ఞోహరితుం లభతి, నాతిసీతం,  
నాతిఅమ్మిలం, నాతిలోణం, నాతికటుకం, నాతితిత్తకం. అచ్చుణ్ణో హి మాతరా అజ్ఞోహటే గబ్బస్స లోహకుమ్మివాసో వియ  
హోతి, అతిసీతే లోకన్తరికవాసో వియ, అచ్చమ్మిలలోణకటుకతిత్తకేసు భుత్తేసు సత్తేన ఫాలేత్వా అమ్మిలాదీహి సిత్తాని వియ  
గబ్బసేయ్యకస్స అజ్ఞాని తిబ్బవేదనాని హోన్తి. అతిచక్కుమనట్టాననిసజ్జాసయనతోపి నం నివారేన్తి - “కుచ్చిగతస్స  
సజ్జాలనదుక్ఖం మా అహోసీ”తి. ముదుకత్థరణత్థతాయ భూమియం చక్కుమనాదీని మత్తాయ కాతుం లభతి,  
వణ్ణగన్ధాదిసమ్మన్నం సాదుసప్పాయం అన్నపానం లభతి. పరిగ్గహేత్వావ నం చక్కుమాపేన్తి, నిసీదాపేన్తి, వుట్టాపేన్తి.

సా ఏవం పరిహరియమానా గబ్బపరిపాకకాలే సూతిఘరం పవిసిత్వా పచ్చాససమయే పుత్తం విజాయి  
పక్కుతేలమద్దితమనోసిలాపిణ్ణిసదిసం ధణ్ణపుణ్ణలక్ఖణాపేతం. తతో నం పజ్జామదివసే అలక్కుతప్పటియత్తం రణ్ణో  
దస్సేసుం, రాజా తుట్టో ధసట్టియా ధాతీహి ఉపట్టాపేసి. సో సబ్బసమ్మత్తీహి వడ్డమానో న చిరస్సేవ విజ్ఞాతం పాపుణి. తం  
సోళసవస్సుద్దేసికమేవ సమానం రాజా రజ్జే అభిసిణ్ఛి, వివిధనాటకాని చస్స ఉపట్టాపేసి. అభిసిత్తో రాజపుత్తో రజ్జం కారేసి  
నామేన బ్రహ్మాదత్తో సకలజమ్మబ్బదీపే వీసతియా నగరసహస్సేసు. జమ్మబ్బదీపే హి పుట్టే చతురాసీతి నగరసహస్సాని  
అహేసుం. తాని పరిహాయన్తాని సట్టి అహేసుం, తతో పరిహాయన్తాని చత్తాలీసం, సబ్బపరిహాయనకాలే పన వీసతి హోన్తి.  
అయన్ఞా బ్రహ్మాదత్తో సబ్బపరిహాయనకాలే ఉప్పజ్జి. తేనస్స వీసతి నగరసహస్సాని అహేసుం, వీసతి పాసాదసహస్సాని,  
వీసతి హత్థిసహస్సాని, వీసతి అస్ససహస్సాని, వీసతి రథసహస్సాని , వీసతి పత్తిసహస్సాని, వీసతి ఇత్థిసహస్సాని -  
ఓరోధా చ నాటకిత్థియో చ, వీసతి అమచ్చసహస్సాని. సో మహారజ్జం కారయమానో ఏవ కసిణపరికమ్మం కత్వా పజ్జా  
అభిజ్ఞాయో, అట్ట సమాపత్తియో చ నిబ్బత్తేసి. యస్మా పన అభిసిత్తరణ్ణో నామ అవస్సం అట్టకరణే నిసీదితబ్బం, తస్మా  
ఏకదివసం పగేవ పాతరాసం భుజ్జేత్వా వినిచ్చయట్టానే నిసీది. తత్త ఉచ్చాసద్ధమహాసద్ధం అకంసు. సో “అయం సద్ధో

సమాపత్తియా ఉపక్కిలేనో"తి పాసాదతలం అభిరుహిత్యా "సమాపత్తిం అప్పేమీ"తి నిసిన్నో నాసక్తి అప్పేతుం, రజ్జువిక్లేపేన సమాపత్తి పరిహీనా. తతో చిన్తేసి "కిం రజ్జం వరం, ఉదాహు సమణధమ్మో"తి. తతో "రజ్జుసుఖం పరితం అనేకాదీనవం, సమణధమ్మసుఖం పన విపులమనేకానిసంసం ఉత్తమపురిససేవితశ్చా"తి ఇత్వా అజ్ఞాతరం అమచ్చం ఆణాపేసి - "ఇమం రజ్జం ధమ్మేన సమేన అనుసాస, మా ఖో అధమ్మకారం అకాసీ"తి సబ్బం నియ్యాతేత్వా పాసాదం అభిరుహిత్యా సమాపత్తిసుఖేన విహరతి, న కోచి ఉపసబ్బమితుం లభతి అజ్ఞాత ముఖధోవనదస్తకట్టదాయకభత్తనీహరకాదీహి.

తతో అద్ధమాసమత్తే వీతిక్కన్తే మహేసి పుచ్చి "రాజా ఉయ్యానగమనబలదస్సననాటకాదీసు కత్తచి న దిస్సతి, కుహిం గతో"తి? తస్సా తమత్థం ఆరోచేసుం. సా అమచ్చస్స పాహేసి "రజ్జే పటిచ్చితే అహమ్మి పటిచ్చితా హోమి, ఏతు మయా సద్ధిం సంవాసం కప్పేతూ"తి. సో ఉభో కణ్ఠే ధకేత్వా "అసవనీయమేత"న్తి పటిక్కిపి. సా పునపి ద్వత్తిక్ఖత్తుం పేసేత్వా అనిచ్చమానం తజ్ఞాపేసి - "యది న కరోసి, రానాపి తే చావేమి, జీవితాపి వోరోపేమి"తి. సో భీతో "మాతుగామో నామ దళ్ళనిచ్చయో, కదాచి ఏవమ్మి కారాపేయ్యా"తి ఏకదివసం రహో గత్వా తాయ సద్ధిం సిరిసయనే సంవాసం కప్పేసి. సా పుజ్జవతీ సుఖసమ్మస్సా. సో తస్సా సమ్మస్సరాగేన రత్తో తత్థ అభిక్ఖణం సజ్జితసజ్జితోవ అగమాసి. అనుక్కమేన అత్తనో ఘరసామికో వియ నిబ్బిసజ్జో పవిసితుమారద్దో.

తతో రాజమనుస్సా తం పవత్తిం రజ్ఞో ఆరోచేసుం. రాజా న సద్దహతి. దుతియమ్మి తతియమ్మి ఆరోచేసుం. తతో నిలీనో సయమేవ దిస్సా సబ్బామచ్చే సన్నిపాతాపేత్వా ఆరోచేసి. తే - "అయం రాజాపరాధికో హత్థచ్చేదం అరహతి, పాదచ్చేదం అరహతీ"తి యావ సూలే ఉత్తాసనం, తావ సబ్బకమ్మకారణాని నిద్దిసింసు. రాజా - "ఏతస్స వధబన్ధనతాళనే మయ్ఠం విహింసా ఉప్పజ్జేయ్య, జీవితా వోరోపనే పాణాతిపాతో భవేయ్య, ధనహరణే అదిన్నాదానం, అలం ఏవరూపేహి కతేహి, ఇమం మమ రజ్జా నిక్కడ్డధా"తి ఆహ. అమచ్చా తం నిబ్బిసయం అకంసు. సో అత్తనో ధనసారశ్చా పుత్తదారశ్చా గహేత్వా పరవిసయం అగమాసి. తత్థ రాజా సుత్వా "కిం ఆగతోసీ"తి పుచ్చి. "దేవ, ఇచ్చామి తం ఉపట్టాతు"న్తి. సో తం సమ్మటిచ్చి. అమచ్చో కతిపాహచ్చయేన లద్ధవిస్సాసో తం రాజానం ఏతదవోచ - "మహారాజ, అమక్ఖికమధుం పస్సామి, తం ఖాదంతో నత్థీ"తి. రాజా "కిం ఏతం ఉప్పణ్ణేతుకామో భణతీ"తి న సుణాతి. సో అంతరం లభిత్వా పునపి సుట్టుతరం వణ్ణేత్వా ఆరోచేసి. రాజా "కిం ఏత"న్తి పుచ్చి. "బారాణసిరజ్జం, దేవా"తి. రాజా "మం నేత్వా మారేతుకామోసీ"తి ఆహ. సో "మా, దేవ, ఏవం అవచ, యది న సద్దహసి, మనుస్సే పేసేహి"తి. సో మనుస్సే పేసేసి. తే గత్వా గోపురం ఖణిత్యా రజ్ఞో సయనఘరే ఉట్టహింసు.

రాజా దిస్సా "కిస్స ఆగతాత్థా"తి పుచ్చి. "చోరా మయం, మహారాజా"తి. రాజా తేసం ధనం దాపేత్వా "మా పున ఏవమకత్థా"తి ఓవదిత్వా విస్సజ్జేసి. తే ఆగత్వా తస్స రజ్ఞో ఆరోచేసుం. సో పునపి ద్వత్తిక్ఖత్తుం తథేవ వీమంసిత్వా "సీలవా రాజా"తి చతురగ్గినిం సేనం సన్నయ్ఠిత్వా సీమంతరే ఏకం నగరం ఉపగమ్మ తత్థ అమచ్చస్స పాహేసి "నగరం వా మే దేహి యుద్ధం వా"తి. సో బ్రహ్మదత్తస్స తమత్థం ఆరోచాపేసి "ఆణాపేతు దేవో కిం యుజ్ఞామి, ఉదాహు నగరం దేమీ"తి. రాజా "న యుజ్ఞతబ్బం, నగరం దత్వా ఇధాగచ్ఛా"తి పేసేసి. సో తథా అకాసి. పటిరాజాపి తం నగరం గహేత్వా అవసేసనగరేసుపి తథేవ దూతం పాహేసి. తేపి అమచ్చా తథేవ బ్రహ్మదత్తస్స ఆరోచేత్వా తేన "న యుజ్ఞతబ్బం, ఇధాగత్తబ్బ"న్తి పుత్తా బారాణసిం ఆగమంసు.

తతో అమచ్చా బ్రహ్మదత్తం ఆహంసు - “మహారాజ, తేన సహ యుజ్ఞామా”తి. రాజా - “మమ పాణాతిపాతో భవిస్సతీ”తి వారేసి. అమచ్చా - “మయం, మహారాజ, తం జీవగ్రాహం గహేత్వా ఇధేవ ఆనేస్సామా”తి నానాఉపాయేహి రాజానం సజ్ఞాపేత్వా “ఏహి మహారాజా”తి గన్తుం ఆరద్ధా. రాజా “సచే సత్తమారణప్పహరణవిలుమ్మనకమ్మం న కరోథ, గచ్ఛామీ”తి భణతి. అమచ్చా “న, దేవ, కరోమ, భయం దస్సేత్వా పలాపేమా”తి చతురగ్గేనిం సేనం సన్నయ్యిత్వా ఘటేసు దీపే పక్కిపేత్వా రత్తిం గచ్ఛింసు. పటిరాజా తం దివసం బారాణసిసమీపే నగరం గహేత్వా ఇదాని కిన్తి రత్తిం సన్నాహం మోచాపేత్వా పమత్తో నిద్దం ఓక్కమి సద్ధిం బలకాయేన. తతో అమచ్చా బారాణసిరాజానం గహేత్వా పటిరజ్ఞో ఖన్ధావారం గన్త్వా సబ్బఘటేహి దీపే నిహరాపేత్వా ఏకపజ్ఞోతాయ సేనాయ సద్దం అకంసు. పటిరజ్ఞో అమచ్చో మహాబలం దిస్సా భీతో అత్తనో రాజానం ఉపసజ్కమిత్వా “ఉట్టేహి అమక్కికమధుం ఖాదాహీ”తి మహాసద్దం అకాసి. తథా దుతియోపి, తతియోపి. పటిరాజా తేన సద్దేన పటిబుజ్జిత్వా భయం సన్తాసం ఆపజ్జి. ఉక్కుట్టిసతాని పవత్తింసు. సో “పరవచనం సద్దహిత్వా అమిత్తహత్థం పత్తోమ్హి”తి సబ్బరత్తిం తం తం విప్పలపిత్వా దుతియదివసే “ధమ్మికో రాజా, ఉపరోథం న కరేయ్య, గన్త్వా ఖమాపేమీ”తి చిన్తేత్వా రాజానం ఉపసజ్కమిత్వా జణ్ణుకేహి పతిట్టహిత్వా “ఖమ, మహారాజ, మయ్యం అపరాధ”న్తి ఆహ. రాజా తం ఓవదిత్వా “ఉట్టేహి, ఖమామి తే”తి ఆహ. సో రజ్ఞా ఏవం వుత్తమత్తేయేవ పరమస్సాసప్పత్తో అహోసి, బారాణసిరజ్ఞో సమీపేయేవ జనపదే రజ్జం లభి. తే అజ్ఞామజ్ఞాం సహాయకా అహేసుం.

అథ బ్రహ్మదత్తో ద్వేపి సేనా సమ్మోదమానా ఏకతో రితా దిస్సా “మమేకస్స చిత్తానురక్ఖణాయ అస్మిం జనకాయే ఖుద్దకమక్కికాయ పివనమత్తమ్మి లోహితబిద్ధు న ఉప్పన్నం. అహో సాధు, అహో సుట్టు, సబ్బే సత్తా సుఖితా హోన్తు, అవేరా హోన్తు, అబ్యాపజ్ఞా హోన్తు”తి మేత్తాయూనం ఉప్పాదేత్వా, తదేవ పాదకం కత్వా, సజ్ఞారే సమ్మసిత్వా, పచ్చేకబోధిజ్ఞాణం సచ్చికత్వా, సయమ్ముతం పాపుణి. తం మగ్గసుఖేన ఫలసుఖేన సుఖితం హత్తిక్ఖన్దే నిసిన్నం అమచ్చా పణిపాతం కత్వా ఆహంసు - “యానకాలో, మహారాజ, విజితబలకాయస్స సక్కారో కాతబ్బో, పరాజితబలకాయస్స భత్తపరిబ్బయో దాతబ్బో”తి. సో ఆహ - “నాహం, భణే, రాజా, పచ్చేకబుద్ధో నామాహ”న్తి. కిం దేవో భణతి, న ఏదిసా పచ్చేకబుద్ధా హోన్తీతి? కీదిసా, భణే, పచ్చేకబుద్ధాతి? పచ్చేకబుద్ధా నామ ద్వజ్జలకేసమస్సు అట్టపరిక్ఖారయుత్తా భవన్తీతి. సో దక్ఖిణహత్తేన సీసం పరామసి, తావదేవ గిహిలిజ్ఞం అన్తరథాయ, పబ్బజితవేసో పాతురహోసి, ద్వజ్జలకేసమస్సు అట్టపరిక్ఖారసమన్నాగతో వస్ససతికత్థేరసదిసో అహోసి. సో చతుత్థజ్ఞానం సమాపజ్జిత్వా హత్తిక్ఖన్దతో వేహాసం అబ్బుగ్గన్త్వా పదుమపుప్పే నిసీది. అమచ్చా వన్దిత్వా “కిం, భన్తే, కమ్మట్టానం, కథం అధిగతోసీ”తి పుచ్చింసు. సో యతో అస్స మేత్తాయూనకమ్మట్టానం అహోసి , తచ్చ విపస్సనం విపస్సిత్వా అధిగతో, తస్మా తమత్థం దస్సేన్తో ఉదానగాథఇచ్చ బ్యాకరణగాథఇచ్చ ఇమజ్ఞోవ గాథం అభాసి “సబ్బేసు భూతేసు నిధాయ దణ్ణ”న్తి.

తత్త సబ్బేసూతి అనవసేసేసు. భూతేసూతి సత్తేసు. అయమేత్త సజ్ఞేపో, విత్థారం పన రతనసుత్తవణ్ణనాయం వక్ఖామ. నిధాయాతి నిక్కిపేత్వా. దణ్ణన్తి కాయవచీమనోదణ్ణం, కాయదుచ్చరితాదీనమేతం అధివచనం. కాయదుచ్చరితజ్ఞో దణ్ణయతీతి దణ్ణో, బాధేతి అనయబ్యసనం పాపేతీతి వుత్తం హోతి. ఏవం వచీదుచ్చరితం మనోదుచ్చరితం చ. పహరణదణ్ణో ఏవ వా దణ్ణో, తం నిధాయాతిపి వుత్తం హోతి. అవిహీరయన్తి అవిహీరయన్తో. అజ్ఞాతరమ్మీతి యంకిళ్ళి ఏకమ్మి. తేనన్తి తేసం సబ్బభూతానం. న పుత్తమిచ్చేయ్యాతి అత్తజో, ఫేత్తజో, దిన్నకో, అన్తేవాసికోతి ఇమేసు చతుసు పుత్తేసు యం కిళ్ళి పుత్తం న ఇచ్చేయ్య. కుతో సహాయన్తి సహాయం పన ఇచ్చేయ్యాతి కుతో ఏవ ఏతం.

ఏకోతి పబ్బజ్ఞాసజ్ఞాతేన ఏకో, అదుతియట్టేన ఏకో, తణ్ణాపహానేన ఏకో, ఏకస్తవిగతకిలేసోతి ఏకో, ఏకో పచ్చేకసమ్మోధిం అభిసమ్మద్ధోతి ఏకో. సమణసహస్సస్సాపి హి మజ్ఞే వత్తమానో గిహిసజ్ఞోజనస్స చిన్నత్తా ఏకో - ఏవం పబ్బజ్ఞాసజ్ఞాతేన ఏకో. ఏకో తిట్టతి, ఏకో గచ్చతి, ఏకో నిసీదతి, ఏకో సేయ్యం కప్పేతి, ఏకో ఇరియతి వత్తతీతి - ఏవం అదుతియట్టేన ఏకో.

“తణ్ణాదుతియో పురిసో, దీఘమద్ధానసంసరం;  
ఇత్తభావజ్ఞాధాభావం, సంసారం నాతివత్తతి.

“ఏవమాదీనవం ఇత్వా, తణ్ణం దుక్ఖస్స సమ్మవం;  
వీతతణ్ణో అనాదానో, సతో భిక్షు పరిబ్బజ్జే”తి. (ఇతిపు. ౧౦, ౧౦౫; మహాని. ౧౯౧; చూళని.  
పారాయనానుగీతిగాథానిద్దేస ౧౦౭) -

ఏవం తణ్ణాపహానట్టేన ఏకో. సబ్బకిలేసాస్స పహీనా ఉచ్చిన్నమూలా తాలావత్తుకతా అనభావంకతా ఆయతిం అనుస్సాదధమ్మాతి - ఏవం ఏకస్తవిగతకిలేసోతి ఏకో. అనాచరియకో హుత్వా సయమ్మా సామజ్ఞోవ పచ్చేకసమ్మోధిం అభిసమ్మద్ధోతి - ఏవం ఏకో పచ్చేకసమ్మోధిం అభిసమ్మద్ధోతి ఏకో.

చరేతి యా ఇమా అట్ట చరియాయో; సేయ్యథిదం - పణిధిసమ్మన్నానం చతూసు ఇరియాపథేసు ఇరియాపథచరియా , ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారానం అజ్ఞత్తికాయతనేసు ఆయతనచరియా, అప్పమాదవిహారీనం చతూసు సతిపట్టానేసు సతిచరియా, అధిచిత్తమనుయుత్తానం చతూసు యూనేసు సమాధిచరియా, బుద్ధిసమ్మన్నానం చతూసు అరియసచ్చేసు జ్ఞాణచరియా, సమ్మా పటిపన్నానం చతూసు అరియమగ్గేసు మగ్గచరియా, అధిగతప్పలానం చతూసు సామజ్ఞాఫలేసు పత్తిచరియా, తిణ్ణం బుద్ధానం సబ్బసత్తేసు లోకత్థచరియా, తత్త పదేసతో పచ్చేకబుద్ధసావకానన్తి. యథాహ - “చరియాతి అట్ట చరియాయో ఇరియాపథచరియా”తి (పటి. మ. ౧.౧౯౭; ౩.౨౮) విత్థారో. తాహి చరియాహి సమన్నాగతో భవేయ్యాతి అత్తో. అథ వా యా ఇమా “అధిముచ్చన్తో సద్ధాయ చరతి, పగ్గణ్ణన్తో వీరియేన చరతి, ఉపట్టహన్తో సతియా చరతి, అవిక్లిత్తో సమాధినా చరతి, పజానన్తో పజ్ఞాయ చరతి, విజానన్తో విజ్ఞాణేన చరతి, ఏవం పటిపన్నస్స కుసలా ధమ్మా ఆయతన్తీతి ఆయతనచరియాయ చరతి, ఏవం పటిపన్నో విసేసమధిగచ్ఛతీతి విసేసచరియాయ చరతీ”తి (పటి. మ. ౧.౧౯౭; ౩.౨౯) ఏవం అపరాపి అట్ట చరియా వుత్తా. తాహిపి సమన్నాగతో భవేయ్యాతి అత్తో. ఖగ్గవిసాణకప్పోతి ఏత్థ ఖగ్గవిసాణం నామ ఖగ్గమిగసిగ్గం. కప్పసద్ధస్స అత్తం విత్థారతో మగ్గలసుత్తవణ్ణనాయం పకాసయిస్సామ. ఇథ పనాయం “సత్తుకప్పేన వత, భో, కిర సావకేన సద్ధిం మన్తయమానా”తి (మ. ని. ౧.౨౬౦) ఏవమాదీసు వియ పటిభాగో వేదితట్టో. ఖగ్గవిసాణకప్పోతి ఖగ్గవిసాణసదిసోతి వుత్తం హోతి. అయం తావేత్థ పదతో అత్థవణ్ణనా.

అధిప్పాయానుసన్ధితో పన ఏవం వేదితట్టా - య్వాయం వుత్తప్పకారో దణ్ణో భూతేసు పవత్తియమానో అహితో హోతి, తం తేసు అప్పవత్తనేన తప్పటిపక్ఖభూతాయ మేత్తాయ పరహిత్తాపసంహారేన చ సబ్బేసు భూతేసు నిధాయ దణ్ణం, నిహితదణ్ణత్తా ఏవ చ. యథా అనిహితదణ్ణా సత్తా భూతాని దణ్ణేన వా సత్తేన వా పాణినా వా లేడ్డునా వా విహేరయన్తి, తథా అవిహేరయం అజ్ఞాతరమ్మి తేసం. ఇమం మేత్తాకమ్మట్టానమాగమ్మ యదేవ తత్త వేదనాగతం సజ్ఞాసజ్ఞారవిజ్ఞాణగతం తజ్ఞ తదనుసారేనేవ తదజ్ఞాజ్ఞా సజ్ఞారగతం విపస్సిత్యా ఇమం పచ్చేకబోధిం అధిగతోష్ఠీతి అయం తావ అధిప్పాయో.

అయం పన అనుసన్ని - ఏవం వుత్తే తే అమద్వా ఆహంసు - “ఇదాని, భన్తే, కుహిం గచ్ఛథా”తి? తతో తేన “పుబ్బపచ్చేకసమ్మద్ధా కత్థ వసన్తి”తి ఆవజ్ఞేత్వా ఇత్వా “గన్ధమాదనపబ్బతే”తి వుత్తే పునాహంసు - “అమ్మే దాని, భన్తే, పజహథ, న ఇచ్ఛథా”తి. అథ పచ్చేకబుద్ధో ఆహ - “న పుత్తమిచ్చేయ్య”తి సబ్బం. తత్తాధిప్పాయో - అహం ఇదాని అత్తజాదీసు యం కిళ్ళీ పుత్తమ్మి న ఇచ్చేయ్యం, కుతో పన తుమ్మాదిసం సహాయం? తస్మా తుమ్మేసుపి యో మయా సద్ధిం గన్తుం మాదిసో వా హోతుం ఇచ్ఛతి, సో ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో. అథ వా తేహి “అమ్మే దాని, భన్తే, పజహథ న ఇచ్ఛథా”తి వుత్తే సో పచ్చేకబుద్ధో “న పుత్తమిచ్చేయ్య కుతో సహాయ”న్తి వత్వా అత్తనో యథావుత్తేనత్తేన ఏకచరియాయ గుణం దిస్సా పముదితో పీతిసోమనస్సజాతో ఇమం ఉదానం ఉదానేసి - “ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి. ఏవం వత్వా పేక్ఖమానస్సేవ మహాజనస్స ఆకాసే ఉప్పతిత్వా గన్ధమాదనం అగమాసి.

గన్ధమాదనో నామ హిమవతి చూళకాళపబ్బతం, మహాకాళపబ్బతం, నాగపలివేరనం, చన్దగబ్బం, సూరియగబ్బం, సువణ్ణపస్సం, హిమవన్తపబ్బతన్తి సత్త పబ్బతే అతిక్కమ్మ హోతి. తత్థ నన్దములకం నామ పబ్బారం పచ్చేకబుద్ధానం వసనోకాసో. తిస్సో చ గుహాయో - సువణ్ణగుహ, మణిగుహ, రజతగుహతి. తత్థ మణిగుహద్వారే మజ్జాసకో నామ రుక్ఖో యోజనం ఉబ్బేధేన, యోజనం విత్థారేన. సో యత్తకాని ఉదకే వా థలే వా పుప్పాని, సబ్బాని తాని పుప్పయతి విసేసేన పచ్చేకబుద్ధాగమనదివసే. తస్మాపరితో సబ్బరతనమాళో హోతి. తత్థ సమ్మజ్జనకవాతో కచవరం ఛడ్డేతి, సమకరణవాతో సబ్బరతనమయం వాలికం సమం కరోతి, సింహనకవాతో అనోతత్తదహతో ఆనేత్వా ఉదకం సింహతి, సుగన్ధకరణవాతో హిమవన్తతో సబ్బేసం గన్ధరుక్ఖానం గన్ధే ఆనేతి, ఓచినకవాతో పుప్పాని ఓచినిత్వా పాతేతి, సన్ధరకవాతో సబ్బత్థ సన్ధరతి. సదా పజ్జత్తానేవ చేత్థ ఆసనాని హోన్తి, యేసు పచ్చేకబుద్ధుప్పాదదివసే ఉపోసథదివసే చ సబ్బపచ్చేకబుద్ధా సన్నిపతిత్వా నిసీదన్తి. అయం తత్థ పకతి. అభిసమ్మద్ధ-పచ్చేకబుద్ధో తత్థ గన్తా పజ్జత్తాసనే నిసీదతి. తతో సచే తస్మిం కాలే అజ్ఞోపి పచ్చేకబుద్ధా సంవిజ్ఞన్తి, తేపి తజ్ఞణం సన్నిపతిత్వా పజ్జత్తాసనేసు నిసీదన్తి. నిసీదిత్వా చ కిళ్ళీదేవ సమాపత్తిం సమాపజ్ఞిత్వా వుట్టహన్తి, తతో సజ్ఞత్థేరో అధునాగతపచ్చేకబుద్ధం సబ్బేసం అనుమోదనత్థాయ “కథమధిగత”న్తి కమ్మట్టానం పుచ్చతి. తదాపి సో తమేవ అత్తనో ఉదానబ్యాకరణగాథం భాసతి. పున భగవాపి ఆయస్మతా ఆనన్దేన పుట్టో తమేవ గాథం భాసతి, ఆనన్దో చ సగ్గీతియన్తి ఏవమేకేకా గాథా పచ్చేకసమ్మోధిఅభిసమ్మద్ధట్టానే, మజ్జాసకమాళే , ఆనన్దేన పుచ్చితకాలే, సగ్గీతియన్తి చతుక్ఖత్తుం భాసితా హోతీతి.

పరమగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౩౬. సంసగ్గజాతస్సాతి కా ఉప్పత్తి? అయమ్మి పచ్చేకబోధిసత్తో కస్సపస్స భగవతో సాసనే వీసతి వస్ససహస్సాని పురిమనయేనేవ సమణధమ్మం కరోన్తో కసిణపరికమ్మం కత్వా, పరమజ్ఞానం నిబ్బత్తేత్వా, నామరూపం వవత్థపేత్వా, లక్ఖణసమ్మసనం కత్వా, అరియమగ్గం అనధిగమ్మ బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తి. సో తతో చుతో బారాణసిరజ్ఞో అగ్గమహేసియా కుచ్చిమ్మి ఉప్పజ్జిత్వా పురిమనయేనేవ వడ్డమానో యతో పభుతి “అయం ఇత్థీ అయం పురిసో”తి విసేసం అజ్ఞాసి, తతుపాదాయ ఇత్థీనం హత్థే న రమతి, ఉద్ఘాదనన్తాపనమణ్ణనాదిమత్తమ్మి న సహతి. తం పురిసా ఏవ పోసేన్తి, థజ్జాపాయనకాలే ధాతియో కళ్ళాకం పటిముళ్ళిత్వా పురిసవేసేన థజ్జం పాయేన్తి. సో ఇత్థీనం గన్ధం ఘాయిత్వా సద్ధం వా సుత్వా రోదతి, విజ్ఞాతం పత్తోపి ఇత్థియో పస్సితుం న ఇచ్ఛతి, తేన తం అనిత్తిగన్తోత్వేవ సజ్ఞానింసు.

తస్మిం సోళసవస్సుద్దేసికే జాతే రాజా “కులవంసం సంతపిస్తామీ”తి నానాకులేహి తస్య అనురూపా కణ్ణాయో ఆనేత్వా అణ్ణతరం అమచ్చం ఆణాపేసి “కుమారం రమాపేహి”తి. అమచ్చో ఉపాయేన తం రమాపేతుకామో తస్య అవిదూరే సాణిపాకారం పరిక్లిపాపేత్వా నాటకాని పయోజాపేసి. కుమారో గీతవాదితసద్దం సుత్వా – “కస్సేసో సద్దో”తి ఆహ. అమచ్చో “తవేసో, దేవ, నాటకీర్థినం సద్దో, పుణ్ణవన్తానం ఈదిసాని నాటకాని హోన్తి, అభిరమ, దేవ, మహాపుణ్ణోసి త్వ”న్తి ఆహ. కుమారో అమచ్చం దణ్డేన తాళాపేత్వా నిక్కడ్డాపేసి. సో రణ్ణో ఆరోచేసి. రాజా కుమారస్య మాతరా సహ గన్త్యా, కుమారం ఖమాపేత్వా, పున అమచ్చం అప్పేసి. కుమారో తేహి అతినిప్పీళియమానో సేట్టసువణ్ణం దత్వా సువణ్ణకారే ఆణాపేసి – “సున్దరం ఇత్తిరూపం కరోథా”తి. తే విస్సకమ్మునా నిమ్మితసదిసం సబ్బాలజ్జారవిభూసితం ఇత్తిరూపం కత్వా దస్సేసుం. కుమారో దిస్సా విష్ణుయేన సీసం చాలేత్వా మాతాపితూనం పేసేసి “యది ఈదిసిం ఇత్తిం లభిస్సామి, గణ్ణిస్సామీ”తి. మాతాపితరో “అమ్మాకం పుత్తో మహాపుణ్ణో, అవస్సం తేన సహ కతపుణ్ణా కాచి దారికా లోకే ఉప్పన్నా భవిస్సతీ”తి తం సువణ్ణరూపం రథం ఆరోపేత్వా అమచ్చానం అప్పేసుం “గచ్చథ, ఈదిసిం దారికం గవేసథా”తి. తే గహేత్వా సోళస మహాజనపదే విచరన్తా తం తం గామం గన్త్యా ఉదకతిత్థాదీసు యత్త యత్త జనసమూహం పస్సన్తి, తత్త తత్త దేవతం వియ సువణ్ణరూపం రపేత్వా నానాపుప్పవత్థాలజ్జారేహి పూజం కత్వా, వితానం బద్ధిత్వా, ఏకమన్తం తిట్టన్తి – “యది కేనచి ఏవరూపా దిట్టపుట్టా భవిస్సతి, సో కథం సముట్టాపేస్సతీ”తి? ఏతేనుపాయేన అణ్ణత్ర మద్దరట్టా సబ్బే జనపదే ఆహిణ్ణిత్వా తం “ఖుద్దకరట్ట”న్తి అవమణ్ణమానా తత్త పరమం అగన్త్యా నివత్తింసు.

తతో నేసం అహోసి “మద్దరట్టమ్మి తావ గచ్ఛామ, మా నో బారాణసిం పవిట్టేపి రాజా పున పాహేసీ”తి మద్దరట్టే సాగలనగరం అగమంసు. సాగలనగరే చ మద్దవో నామ రాజా. తస్య ధీతా సోళసవస్సుద్దేసికా అభిరూపా హోతి. తస్మా వణ్ణదాసియో వ్హానోదకత్థాయ తిత్థం గతా. తత్త అమచ్చేహి రపితం తం సువణ్ణరూపం దూరతోవ దిస్సా “అమ్మే ఉదకత్థాయ పేసేత్వా రాజపుత్తీ సయమేవ ఆగతా”తి భణన్తియో సమీపం గన్త్యా “నాయం సామినీ, అమ్మాకం సామినీ ఇతో అభిరూపతరా”తి ఆహంసు. అమచ్చా తం సుత్వా రాజానం ఉపసజ్జమిత్వా అనురూపేన నయేన దారికం యాచింసు, సోపి అదాసి. తతో బారాణసిరణ్ణో పాహేసుం “లద్ధా దారికా, సామం ఆగచ్ఛిస్సతి, ఉదాహు అమ్మేవ ఆనేమా”తి? సో చ “మయి ఆగచ్ఛన్తే జనపదపీళా భవిస్సతి, తుమ్మేవ ఆనేథా”తి పేసేసి.

అమచ్చా దారికం గహేత్వా నగరా నిక్లమిత్వా కుమారస్య పాహేసుం – “లద్ధా సువణ్ణరూపసదిసీ దారికా”తి. కుమారో సుత్వావ రాగేన అభిభూతో పరమజ్ఞానా పరిహాయి. సో దూతపరమ్మరం పేసేసి “సీఘం ఆనేథ, సీఘం ఆనేథా”తి. తే సబ్బత్త ఏకరత్తివాసేనేవ బారాణసిం పత్వా బహిసగరే రితా రణ్ణో పాహేసుం – “అజ్జ పవిసితబ్బం, నో”తి? రాజా “సేట్టకులా ఆనీతా దారికా, మగ్గలకిరియం కత్వా మహాసక్కారేన పవేసేస్సామ, ఉయ్యానం తావ నం నేథా”తి ఆణాపేసి. తే తథా అకంసు. సా అచ్చన్తసుఖుమాలా యానుగ్ఘాతేన ఉబ్బాళ్ళా అద్ధానపరిస్సమేన ఉప్పన్నవాతరోగా మిలాతమాలా వియ హుత్వా రత్తియేవ కాలమకాసి. అమచ్చా “సక్కారా పరిభట్టమ్మా”తి పరిదేవింసు. రాజా చ నాగరా చ “కులవంసో వినట్టో”తి పరిదేవింసు. నగరే మహాకోలాహలం అహోసి. కుమారస్య సుతమత్తేయేవ మహాసోకో ఉదపాది. తతో కుమారో సోకస్య మూలం ఖణితుమారద్ధో. సో చిన్తేసి – “అయం సోకో నామ న అజాతస్య హోతి, జాతస్య పన హోతి, తస్మా జాతిం పటిచ్చ సోకో”తి. “జాతి పన కిం పటిచ్చా”తి? తతో “భవం పటిచ్చ జాతీ”తి ఏవం పుబ్బభావనానుభావేన యోనిసో మనసికరోన్తో అనులోమపటిలోమపటిచ్చసముప్పాదం దిస్సా సజ్జారే సమ్మసన్తో తత్తేవ నిసిన్నో పచ్చేకబోధిం సచ్ఛాకాసి. తం మగ్గఫలసుఖేన సుఖితం సన్తిన్ద్రియం సన్తమానసం నిసిన్నం దిస్సా, పణిపాతం కత్వా, అమచ్చా ఆహంసు – “మా సోచి,

దేవ, మహాస్తో జమ్బుదీపో, అజ్ఞాం తతో సుందరతరం ఆనేస్సామా”తి. సో ఆహ - “నాహం సోచకో, నిస్సోకో పచ్చేకబుద్ధో అహ”న్తి. ఇతో పరం సబ్బం పురిమగాథాసదిసమేవ రపేత్వా గాథావణ్ణనం.

గాథావణ్ణనాయం పన సంసగ్గజాతస్సాతి జాతసంసగ్గస్స. తత్త దస్సన, సవన, కాయ, సముల్లపన, సమ్మోగసంసగ్గవసేన పజ్జావిధో సంసగ్గో. తత్త అజ్ఞామజ్ఞాం దిస్సా చక్కువిజ్ఞాణవీధివసేన ఉప్పన్నరాగో దస్సనసంసగ్గో నామ. తత్త సీహళదీపే కాళదీఘవాపీగామే పిణ్ణాయ చరంతం కల్యాణవిహారవాసీదీఘభాణకదహరభిక్కుం దిస్సా పటిబద్ధచిత్తా కేనచి ఉపాయేన తం అలభిత్వా, కాలకతా కుటుమ్పియధీతా, తస్సా నివాసనచోళఖణ్ణం దిస్సా “ఏవయాపవత్తధారినియా నామ సద్ధిం సంవాసం నాలత్థ”న్తి హదయం ఫాలేత్వా కాలకతో. సో ఏవ చ దహరో నిదస్సనం.

పరేహి పన కథియమానం రూపాదిసమ్మత్తిం అత్తనా వా హసితలపితగీతసద్ధం సుత్వా సోతవిజ్ఞాణవీధివసేన ఉప్పన్న రాగో సవనసంసగ్గో నామ. తత్తాపి గిరిగామవాసీకమ్మారధీతాయ పజ్జాహి కుమారీహి సద్ధిం పదుమస్సరం గత్వా, స్థత్వా మాలం ఆరోపేత్వా, ఉచ్చాసద్దేన గాయన్తియా ఆకాసేన గచ్ఛన్తో సద్ధం సుత్వా కామరాగేన విసేసా పరిహాయిత్వా అనయబ్బసనం పత్తో పజ్జగ్గళలేణవాసీ తిస్సదహరో నిదస్సనం.

అజ్ఞామజ్ఞాం అభగపరామసనేన ఉప్పన్నరాగో కాయసంసగ్గో నామ. ధమ్మగాయనదహరభిక్కు చేత్త నిదస్సనం. మహావిహారే కిర దహరభిక్కు ధమ్మం భాసతి . తత్త మహాజనే ఆగతే రాజాపి అగమాసి సద్ధిం అన్తేపురేన. తతో రాజధీతాయ తస్స రూపజ్ఞా సద్దజ్ఞా ఆగమ్మ బలవరాగో ఉప్పన్నో, తస్స చ దహరస్సాపి. తం దిస్సా రాజా సల్లక్ఖేత్వా సాణిపాకారేన పరిక్ఖిపాపేసి. తే అజ్ఞామజ్ఞాం పరామసిత్వా ఆలిక్కింసు. పున సాణిపాకారం అపనేత్వా పస్సంతా ద్వేపి కాలకతేయేవ అద్ధసంసూతి.

అజ్ఞామజ్ఞాం ఆలపనసముల్లపనే ఉప్పన్నో రాగో పన సముల్లపనసంసగ్గో నామ. భిక్కుభిక్కునీహి సద్ధిం పరిభోగకరణే ఉప్పన్నరాగో సమ్మోగసంసగ్గో నామ. ద్వీసుపి చేతేసు పారాజికప్పత్తో భిక్కు చ భిక్కునీ చ నిదస్సనం. మరిచివట్టినామమహావిహారమహీ కిర దుట్టగామణి అభయమహారాజా మహాదానం పటియాదేత్వా ఉభతోసజ్ఞం పరివిసతి. తత్త ఉణ్ణయాగుయా దిన్నాయ సజ్ఞనవకసామణేరీ అనాధారకస్స సజ్ఞనవకసామణేరస్స దంతవలయం దత్వా సముల్లాపం అకాసి. తే ఉభోపి ఉపసమ్మజ్జిత్వా సట్టివస్సా హుత్వా పరతీరం గతా అజ్ఞామజ్ఞాం సముల్లాపేన పుబ్బసజ్ఞాం పటిలభిత్వా తావదేవ జాతసినేహా సిక్ఖాపదం వీతిక్కమిత్వా పారాజికా అహీసున్తి.

ఏవం పజ్జావిధే సంసగ్గే యేన కేనచి సంసగ్గేన జాతసంసగ్గస్స భవతి స్సీహో, పురిమరాగపచ్చయా బలవరాగో ఉప్పజ్జతి. తతో స్సీహన్వయం దుక్ఖమిదం పహోతి తమేవ స్సీహం అనుగచ్ఛంతం సన్నిట్టికసమ్మరాయికసోకపరిదేవాదినానప్పకారకం దుక్ఖమిదం పహోతి, నిబ్బత్తతి, భవతి, జాయతి. అపరే పన “ఆరమ్మణే చిత్తస్స వోస్సగ్గో సంసగ్గో”తి భణన్తి. తతో స్సీహో, స్సీహో దుక్ఖమిదన్తి.

ఏవమత్తప్పభేదం ఇమం అడ్డగాథం వత్వా సో పచ్చేకబుద్ధో ఆహ - “స్వాహం యమిదం స్సీహన్వయం సోకాదిదుక్ఖం పహోతి, తస్స దుక్ఖస్స మూలం ఖనన్తో పచ్చేకసమ్మోధిమధిగతో”తి. ఏవం వుత్తే తే అమచ్ఛా ఆహంసు - “అమ్ఘేహి దాని, భన్తే, కిం కాతబ్బ”న్తి? తతో సో ఆహ - “తుమ్హే వా అజ్ఞో వా యో ఇమమ్మా దుక్ఖా ముచ్చితుకామో, సో సబ్బోపి ఆదీనవం స్సీహజం పీక్ఖమానో, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి. ఏత్త చ యం “స్సీహన్వయం దుక్ఖమిదం పహోతి”తి వుత్తం “తదేవ

సన్ధాయ ఆదీనవం స్నేహజం పేక్షమానో”తి ఇదం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. అథ వా యథావుత్తేన సంసగ్గేన సంసగ్గజాతస్స భవతి స్నేహో, స్నేహన్వయం దుక్ఖమిదం పహోతి, ఏతం యథాభూతం ఆదీనవం స్నేహజం పేక్షమానో అహం అధిగతోతి. ఏవం అభిసమ్మన్ధిత్వా చతుత్థపాదో పుట్టే వుత్తనయేనేవ ఉదానవసేన వుత్తోపి వేదితబ్బో. తతో పరం సబ్బం పురిమగాథాయ వుత్తసదిసమేవాతి.

సంసగ్గగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౩౭. మిత్తే సుహజ్జేతి కా ఉప్పత్తి? అయం పచ్చేకబోధిసత్తో పురిమగాథాయ వుత్తనయేనేవ ఉప్పజ్జిత్వా బారాణసియం రజ్జం కారేన్తో పరమం ఝూనం నిబ్బత్తేత్వా “కిం సమణధమ్మో వరో, రజ్జం వర”న్తి వీమంసిత్వా చతున్నం అమచ్ఛానం హత్తే రజ్జం నియ్యాతేత్వా సమణధమ్మం కరోతి. అమచ్ఛా “ధమ్మేన సమేన కరోథా”తి వుత్తాపి లజ్జం గహేత్వా అధమ్మేన కరోన్తి. తే లజ్జం గహేత్వా సామికే పరాజేన్తా ఏకదా అజ్ఞాతరం రాజవల్లభం పరాజేసుం. సో రజ్ఞో భత్తహారకేన సద్ధిం పవిసిత్వా సబ్బం ఆరోచేసి. రాజా దుతియదివసే సయం వినిచ్చయట్థానం అగమాసి. తతో మహాజనకాయా – “అమచ్ఛా సామికే అసామికే కరోన్తి”తి మహాసద్ధం కరోన్తా మహాయుద్ధం వియ అకంసు. అథ రాజా వినిచ్చయట్థానా వుట్టాయ పాసాదం అభిరుహిత్వా సమాపత్తిం అప్పేతుం నిసిన్నో తేన సద్ధేన విక్ఖిత్తచిత్తో న సక్కోతి అప్పేతుం. సో “కిం మే రజ్జేన, సమణధమ్మో వరో”తి రజ్జసుఖం పహాయ పున సమాపత్తిం నిబ్బత్తేత్వా పుట్టే వుత్తనయేనేవ విపస్సన్తో పచ్చేకసమ్మోధిం సచ్ఛాకాసి. కమ్మట్టానశ్చా పుచ్చితో ఇమం గాథం అభాసి –

“మిత్తే సుహజ్జే అనుకమ్పమానో, హాపేతి అత్థం పటిబద్ధచిత్తో;  
ఏతం భయం సన్ధవే పేక్షమానో, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్థ మేత్తాయనవసేన మిత్తా. సుహదయభావేన సుహజ్జా. కేచి హి ఏకన్తహితకామతాయ మిత్తావ హోన్తి, న సుహజ్జా. కేచి గమనాగమనట్థాననిసజ్జాసముల్లాపాదీసు హదయసుఖజననేన సుహజ్జావ హోన్తి, న మిత్తా. కేచి తదుభయవసేన సుహజ్జా చేవ మిత్తా చ. తే దువిధా హోన్తి – అగారియా అనగారియా చ. తత్థ అగారియా తివిధా హోన్తి – ఉపకారో, సమానసుఖదుక్ఖో, అనుకమ్పకోతి. అనగారియా విసేసేన అత్థక్ఖాయినో ఏవ. తే చతూహి అజ్ఞేహి సమన్నాగతా హోన్తి. యథాహ –

“చతూహి ఖో, గహపతిపుత్త, రానేహి ఉపకారో మిత్తో సుహదో వేదితబ్బో – పమత్తం రక్ఖతి, పమత్తస్స సాపతేయ్యం రక్ఖతి, భీతస్స సరణం హోతి, ఉప్పన్నేసు కిచ్చకరణీయేసు తద్దిగుణం భోగం అనుప్పదేతి” (దీ. ని. ౩.౨౬౦).

తథా –

“చతూహి ఖో, గహపతిపుత్త, రానేహి సమానసుఖదుక్ఖో మిత్తో సుహదో వేదితబ్బో – గుయ్థమస్స ఆచిక్ఖతి, గుయ్థమస్స పరిగూహతి, ఆపదాసు న విజహతి, జీవితమ్మిస్స అత్థాయ పరిచ్చత్తం హోతి” (దీ. ని. ౩.౨౬౨).

తథా –



“చతుహి ఖో, గహపతిపుత్ర, రానేహి అనుకమ్పకో మిత్రో సుహదో వేదితబ్ధో - అభవేనస్స న నన్ధతి, భవేనస్స నన్ధతి, అవణ్ణం భణమానం నివారేతి, వణ్ణం భణమానం పసంసతి” (దీ. ని. 3.౨౬౪).

తథా -

“చతుహి ఖో, గహపతిపుత్ర, రానేహి అత్థక్ఖాయీ మిత్రో సుహదో వేదితబ్ధో - పాపా నివారేతి, కల్యాణే నివేసేతి, అస్సుతం సావేతి, సగ్గస్స మగ్గం ఆచిక్ఖతీ”తి (దీ. ని. 3.౨౬౩).

తేస్వీధ అగారియా అధిప్పేతా. అత్థతో పన సబ్బేపి యుజ్జన్తి. తే మిత్రే సుహజ్జే. అనుకమ్పమానేతి అనుదయమానో. తేసం సుఖం ఉపసంహరితుకామో దుక్ఖం అపహరితుకామో చ.

హాపేతి అత్థన్తి దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికపరమత్థవసేన తివిధం, తథా అత్తత్థపరత్థఉభయత్థవసేనాపి తివిధం. అత్థం లద్ధవినాసనేన అలద్ధానుష్పాదనేనాతి ద్విధాపి హాపేతి వినాసేతి. పటిబద్ధచిత్తోతి “అహం ఇమం వినా న జీవామి, ఏస మే గతి, ఏస మే పరాయణ”న్తి ఏవం అత్తానం నీచే రానే రప్పేన్తోపి పటిబద్ధచిత్తో హోతి. “ఇమే మం వినా న జీవన్తి, అహం తేసం గతి, తేసం పరాయణ”న్తి ఏవం అత్తానం ఉచ్చే రానే రప్పేన్తోపి పటిబద్ధచిత్తో హోతి. ఇథ పన ఏవం పటిబద్ధచిత్తో అధిప్పేతో. ఏతం భయన్తి ఏతం అత్థహాపనభయం, అత్తనో సమాపత్తిహానిం సన్ధాయ వుత్తం. సన్ధవేతి తివిధో సన్ధవో - తణ్ణాదిట్టిమిత్తసన్ధవవసేన. తత్థ అట్టసతప్పభేదాపి తణ్ణా తణ్ణాసన్ధవో, ద్వాసట్టిభేదాపి దిట్టి దిట్టిసన్ధవో, పటిబద్ధచిత్తతాయ మిత్తానుకమ్పనా మిత్తసన్ధవో. సో ఇధాధిప్పేతో. తేన హిస్స సమాపత్తి పరిహీనా. తేనాహ - “ఏతం భయం సన్ధవే పేక్ఖమానో అహమధిగతో”తి. సేసం వుత్తసదిసమేవాతి వేదితబ్బన్తి.

మిత్రసుహజ్జగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౩౮. వంసో విసాలోతి కా ఉప్పత్తి? పుట్టే కిర కస్సపస్స భగవతో సాసనే తయో పచ్చేకబోధిసత్తా పబ్బజిత్వా వీసతి వస్ససహస్సాని గతపద్దాగతవత్తం పూరేత్వా దేవలోకే ఉప్పన్నా. తతో చవిత్వా తేసం జేట్టకో బారాణసిరాజకులే నిబ్బత్తో, ఇతరే పచ్చన్తరాజకులేసు. తే ఉభోపి కమ్మట్టానం ఉగ్గణ్ణిత్వా, రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా, అనుక్కమేన పచ్చేకబుద్ధా హుత్వా, నన్ధమూలకపబ్బారే వసన్తా ఏకదివసం సమాపత్తితో వుట్టాయ “మయం కిం కమ్మం కత్వా ఇమం లోకుత్తరసుఖం అనుప్పత్తా”తి ఆవజ్జేత్వా పచ్చవేక్ఖమానా కస్సపబుద్ధకాలే అత్తనో చరియం అద్ధసంసు. తతో “తతియో కుహి”న్తి ఆవజ్జేన్తా బారాణసియం రజ్జం కారేన్తం దిస్సా తస్స గుణే సరిత్వా “సో పకతియావ అప్పిచ్చతాదిగుణసమన్నాగతో అహోసి, అమ్మాకణ్ణోవ ఓవాదకో వత్తా వచనక్ఖమో పాపగరహీ, హన్త, నం ఆరమ్మణం దస్సేత్వా మోచేస్సామా”తి ఓకాసం గవేసన్తా తం ఏకదివసం సబ్బాలబ్బారవిభూసితం ఉయ్యానం గచ్చన్తం దిస్సా ఆకాసేనాగన్తా ఉయ్యానద్వారే వేళుగుమ్మమూలే అట్టంసు. మహాజనో అతిత్తో రాజదస్సనేన రాజానం ఓలోకేతి. తతో రాజా “అత్తి ను ఖో కోచి మమ దస్సనే అబ్బావటో”తి ఓలోకేన్తో పచ్చేకబుద్ధే అద్దక్ఖి. సహ దస్సనేనేవ చస్స తేసు సినేహో ఉప్పజ్జి.

సో హత్తిక్ఖన్తా ఓరుయ్వు సన్నేన ఉపచారేన తే ఉపసజ్జమిత్వా “భన్తే, కిం నామా తుమ్హే”తి పుచ్చి. తే ఆహంసు “మయం, మహారాజ, అసజ్జమానా నామా”తి. “భన్తే, ‘అసజ్జమానా’తి ఏతస్స కో అత్తో”తి? “అలగ్గనత్తో, మహారాజా”తి. తతో తం వేళుగుమ్మం దస్సేన్తా ఆహంసు - “సేయ్యథాపి, మహారాజ, ఇమం వేళుగుమ్మం సబ్బసో మూలఖన్ధసాఖానుసాఖాహి

సంసిబ్బిత్యా రితం అసిహట్టో పురినో మూలే ఛేత్వా ఆవిశ్చన్తో న సక్కుణేయ్య ఉద్ధరితుం , ఏవమేవ త్వం అన్తో చ బహి చ జటాయ జటితో ఆసత్తవిసత్తో తత్త లగ్గో. సేయ్యధాపి వా పనస్స వేమజ్జగతోపి అయం వంసకళీరో అసజ్జాతసాఖత్తా కేనచి అలగ్గో రితో, సక్కా చ పన అగ్గే వా మూలే వా ఛేత్వా ఉద్ధరితుం, ఏవమేవ మయం కత్తచి అసజ్జమానా సబ్బదిసా గచ్ఛామా”తి తావదేవ చతుత్థజ్ఞానం సమాపజ్జిత్యా పస్సతో ఏవ రజ్ఞో ఆకాసేన నన్దమూలకపబ్బారం అగమంసు. తతో రాజా చిన్తేసి - “కదా ను ఖో అహమ్మి ఏవం అసజ్జమానో భవేయ్య”న్తి తత్తేవ నిసీదిత్వా విపస్సన్తో పచ్చేకబోధిం సచ్ఛాకాసి. పురిమనయేనేవ కమ్మట్టానం పుచ్చితో ఇమం గాథం అభాసి -

“వంసో విసాలోవ యథా విసత్తో, పుత్తేసు దారేసు చ యా అపేక్షా;  
వంసక్కళీరోవ అసజ్జమానో, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త వంసోతి వేళు. విసాలోతి విత్తిణ్ణో. చకారో అవధారణత్తో, ఏవకారో వా అయం, సన్ధివసేనేత్త ఏకారో నట్టో. తస్స పరపదేన సమ్బుద్ధో, తం పచ్ఛా యోజేస్సామ. యథాతి పటిభాగే. విసత్తోతి లగ్గో, జటితో సంసిబ్బితో. పుత్తేసు దారేసు చాతి పుత్తధీతుభరియాసు. యా అపేక్షాతి యా తత్తా యో స్నేహో. వంసక్కళీరోవ అసజ్జమానోతి వంసకళీరో వియ అలగ్గమానో. కిం పుత్తం హోతి? యథా వంసో విసాలో విసత్తో ఏవ హోతి, పుత్తేసు దారేసు చ యా అపేక్షా, సాపి ఏవం తాని వత్థాని సంసిబ్బిత్యా రితత్తా విసత్తా ఏవ. స్వాహం తాయ అపేక్షాయ అపేక్షవా విసాలో వంసో వియ విసత్తోతి ఏవం అపేక్షాయ ఆదీనవం దిస్వా తం అపేక్షం మగ్గజాణేన చిన్తన్తో అయం వంసకళీరోవ రూపాదీసు వా లోభాదీసు వా కామభవాదీసు వా దిట్ఠాదీసు వా తత్తామానదిట్ఠివసేన అసజ్జమానో పచ్చేకబోధిం అధిగతోతి. సేసం పురిమనయేనేవ వేదితబ్బన్తి.

వంసకళీరగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౩౯. మిగో అరణ్ణమ్మీతి కా ఉప్పత్తి? ఏకో కిర భిక్షు కస్సపస్స భగవతో సాసనే యోగావచరో కాలం కత్వా, బారాణసియం సేట్ఠికులే ఉప్పన్నో అడ్డే మహద్ధనే మహాభోగే, సో సుభగో అహోసి. తతో పరదారికో హుత్వా తత్త కాలకతో నిరయే నిబ్బత్తో తత్త పచ్చిత్యా విపాకావసేసేన సేట్ఠిభరియాయ కుచ్చిమ్మి ఇత్తిపటిసన్ధిం అగ్గహేసి. నిరయతో ఆగతానం గత్తాని ఉణ్ఠాని హోన్తి. తేన సేట్ఠిభరియా డయ్ఘమానేన ఉదరేన కిచ్చేన కసిరేన తం గబ్బం ధారేత్వా కాలేన దారికం విజాయి. సా జాతదివసతో పభుతి మాతాపితూనం సేసబన్ధుపరిజనానశ్చా దేస్సా అహోసి. వయప్పత్తా చ యమ్మి కులే దిన్నా, తత్తాపి సామికసస్సుససురానం దేస్సావ అహోసి అప్పియా అమనాపా. అథ నక్ఖత్తే ఘోసితే సేట్ఠిపుత్తో తాయ సద్ధిం కీళితుం అనిచ్చన్తో వేసిం ఆనేత్వా కీళతి. సా తం దాసీనం సన్తికా సుత్వా సేట్ఠిపుత్తం ఉపసక్కుమిత్వా నానప్పకారేహి అనునయిత్వా ఆహ - “అయ్యపుత్త, ఇత్థీ నామ సచేపి దసన్నం రాజానం కనిట్టా హోతి, చక్కవత్తివో వా ధీతా, తథాపి సామికస్స పేసనకరా హోతి. సామికే అనాలపన్తే సూలే ఆరోపితా వియ దుక్ఖం పటిసంవేదేతి. సచే అహం అనుగ్గహారహా, అనుగ్గహేతబ్బా. నో చే, విస్సజ్జేతబ్బా, అత్తనో జాతికులం గమిస్సామ్”తి. సేట్ఠిపుత్తో - “హోతు, భద్దే, మా సోచి, కీళనసజ్జా హోహి, నక్ఖత్తం కీళిస్సామా”తి ఆహ. సేట్ఠిధీతా తావతకేనపి సల్లాపమత్తేన ఉస్సాహజాతా “స్వే నక్ఖత్తం కీళిస్సామ్”తి బహుం ఖజ్జభోజ్ఞం పటియాదేతి. సేట్ఠిపుత్తో దుతియదివసే అనారోచేత్వావ కీళనట్టానం గతో. సా “ఇదాని పేసేస్సతి, ఇదాని పేసేస్సతి”తి మగ్గం ఓలోకేన్తి నిసిన్నా ఉస్సూరం దిస్వా మనుస్సే పేసేసి. తే పచ్ఛాగన్త్వా “సేట్ఠిపుత్తో గతో”తి ఆరోచేసుం. సా సబ్బం తం పటియాదితం ఆదాయ యానం అభిరుహిత్వా ఉయ్యానం గన్తుం ఆరద్ధా.

అథ నన్దమూలకపబ్బారే పచ్చేకసమ్ముద్ధో సత్తమే దివసే నిరోధా వుట్టాయ అనోతత్తే ముఖం ధోవిత్వా నాగలతాదన్తపోణం ఖాదిత్వా “కత్త అజ్జ భిక్షం చరిస్సామీ”తి ఆవజ్జేన్తో తం సేట్టిధీతరం దిస్వా “ఇమిస్సా మయి సక్కారం కరిత్వా తం కమ్మం పరిక్ఖయం గమిస్సంతి”తి ఇత్వా పబ్బారసమీపే సట్టియోజనం మనోసిలాతలం, తత్త రత్వా నివాసేత్వా పత్తచీవరమాదాయ అభిజ్ఞాపాదకజ్ఞానం సమాపజ్జిత్వా ఆకాసేనాగన్త్యా తస్సా పటిపథే ఓరుయ్వు బారాణసీభిముఖో అగమాసి. తం దిస్వా దాసియో సేట్టిధీతాయ ఆరోచేసుం. సా యానా ఓరుయ్వు సక్కచ్చం వద్దిత్వా, పత్తం గహేత్వా, సబ్బరససమ్మన్నేన ఖాదనీయభోజనీయేన పూరేత్వా, పదుమపుప్పేన పటిచ్చాదేత్వా హేట్టాపి పదుమపుప్పం కత్వా, పుప్పకలాపం హత్థేన గహేత్వా, పచ్చేకబుద్ధం ఉపసజ్జమిత్వా, తస్స హత్థే పత్తం దత్వా, వద్దిత్వా, పుప్పకలాపహత్థా పత్తేసి “భన్తే, యథా ఇదం పుప్పం, ఏవాహం యత్త యత్త ఉప్పజ్జామి, తత్త తత్త మహాజనస్స పియా భవేయ్యం మనాపా”తి. ఏవం పత్తేత్వా దుతియం పత్తేసి “భన్తే, దుక్ఖో గబ్బవాసో, తం అనుపగమ్మ పదుమపుప్పే ఏవం పటిసన్ధి భవేయ్యా”తి. తతియమ్మి పత్తేసి “భన్తే, జిగుచ్చనీయో మాతుగామో, చక్కవత్తిధీతాపి పరవసం గచ్చతి, తస్మా అహం ఇత్తిభావం అనుపగమ్మ పురిసో భవేయ్య”న్తి. చతుత్థమ్మి పత్తేసి “భన్తే, ఇమం సంసారదుక్ఖం అతిక్కమ్మ పరియోసానే తుష్ఠేహి పత్తం అమతం పాపుణేయ్య”న్తి.

ఏవం చతురో పణిధయో కత్వా, తం పదుమపుప్పకలాపం పూజేత్వా, పచ్చేకబుద్ధస్స పశ్చాపతిట్టితేన వద్దిత్వా “పుప్పసదిసో ఏవ మే గన్తో చేవ వణ్ణో చ హోతూ”తి ఇమం పశ్చామం పణిధం అకాసి. తతో పచ్చేకబుద్ధో పత్తం పుప్పకలాపశ్చ గహేత్వా ఆకాసే రత్వా -

“ఇచ్చితం పత్తితం తుయ్వుం, ఖిప్పమేవ సమిజ్జతు;  
సబ్బే పూరేన్తు సజ్కప్పా, చన్తో పన్నరసో యథా”తి. -

ఇమాయ గాథాయ సేట్టిధీతాయ అనుమోదనం కత్వా “సేట్టిధీతా మం గచ్చన్తం పస్సతూ”తి అధిట్టహేత్వా నన్దమూలకపబ్బారం అగమాసి. సేట్టిధీతాయ తం దిస్వా మహాతీ పీతి ఉప్పన్నా. భవన్తరే కతం అకుసలకమ్మం అనోకాసతాయ పరిక్ఖీణం, చిశ్చమ్మిలధోతతమ్మభాజనమివ సుద్ధా జాతా. తావదేవ చస్సా పతికులే శాతికులే చ సబ్బో జనో తుట్టో “కిం కరోమా”తి పియవచనాని పణ్ణాకారాని చ పేసేసి. సేట్టిపుత్తో మనుస్సే పేసేసి “సీఘం సీఘం ఆనేథ సేట్టిధీతరం, అహం విస్సరిత్వా ఉయ్యానం ఆగతో”తి. తతో పభుతి చ నం ఉరే విలిత్తచన్దనం వియ ఆముత్తముత్తాహారం వియ పుప్పమాలం వియ చ పియాయన్తో పరిహరి.

సా తత్త యావతాయుకం ఇస్సరియభోగసుఖం అనుభవిత్వా కాలం కత్వా పురిసభావేన దేవలోకే పదుమపుప్పే ఉప్పజ్జి. సో దేవపుత్తో గచ్చన్తోపి పదుమపుప్పగబ్బేయేవ గచ్చతి, తిట్టన్తోపి, నిసీదన్తోపి, సయన్తోపి పదుమగబ్బేయేవ సయతి. మహాపదుమదేవపుత్తోతి చస్స నామం అకంసు. ఏవం సో తేన ఇద్ధానుభావేన అనులోమపటిలోమం ఛదేవలోకే ఏవ సంసరతి.

తేన చ సమయేన బారాణసిరజ్ఞో వీసతి ఇత్తిసహస్సాని హోన్తి. రాజా ఏకిస్సాపి కుచ్చియం పుత్తం న లభతి. అమచ్ఛా రాజానం విజ్ఞాపేసుం “దేవ, కులవంసానుపాలకో పుత్తో ఇచ్చితబ్బో, అత్రజే అవిజ్జమానే ఖేత్రజోపి కులవంసధరో హోతీ”తి. రాజా “రపేత్వా మహేసిం అవసేసా నాటకిత్తియో సత్తాహం ధమ్మనాటకం కరోథా”తి యథాకామం బహి చరాపేసి, తథాపి

పుత్తం నాలత్త. పున అమచ్చా ఆహంసు - “మహారాజ, మహాసీ నామ పుష్కలం చ పుష్కలం చ సబ్బిత్తినం అగ్గా, అప్పేవ నామ దేవో మహాసియాపి కుచ్చిస్మిం పుత్తం లభేయ్య”తి. రాజా మహాసియా ఏతమత్తం ఆరోచేసి. సా ఆహ - “మహారాజ, యా ఇత్థీ సచ్చవాదినీ సీలవతీ, సా పుత్తం లభేయ్య, హిరోత్తప్పరహితాయ కుతో పుత్తో”తి పాసాదం అభిరుహిత్వా పశ్చా సీలాని సమాదియిత్వా పునప్పునం అనుమజ్జతి. సీలవతియా రాజధీతాయ పశ్చా సీలాని అనుమజ్జన్తియా పుత్తపత్తనాచిత్తే ఉప్పన్నమత్తే సక్కుస్స ఆసనం సంతప్పి.

అథ సక్కో ఆసనతాపకారణం ఆవజ్ఞేన్తో ఏతమత్తం విదిత్వా “సీలవతియా రాజధీతాయ పుత్తవరం దేమీ”తి ఆకాసేనాగత్వా దేవియా సమ్ముఖే రత్వా “కిం పత్తేసి దేవీ”తి పుచ్చి. “పుత్తం, మహారాజా”తి. “దమ్మి తే, దేవి, పుత్తం, మా చిన్తయా”తి వత్వా దేవలోకం గత్వా “అత్తి ను ఖో ఏత్త వీణాయుకో”తి ఆవజ్ఞేన్తో “అయం మహాపదుమో ఉపరిదేవలోకే ఉప్పజ్జితుం ఇతో చవతీ”తి ఇత్వా తస్స విమానం గత్వా “తాత మహాపదుమ, మనుస్సలోకం గచ్ఛాహి”తి యాచి. సో ఆహ - “మహారాజ, మా ఏవం భణి, జేగుచ్చో మనుస్సలోకో”తి. “తాత, త్వం మనుస్సలోకే పుష్కలం కత్వా ఇధూపపన్నో, తత్తేవ రత్వా పారమియో పూరేతబ్బా, గచ్ఛ, తాతా”తి. “దుక్ఖో, మహారాజ, గబ్బవాసో, న సక్కోమి తత్త వసితు”న్తి. “కిం తే, తాత, గబ్బవాసేన, తథా హి త్వం కమ్మమకాసి, యథా పదుమగబ్బేయేవ నిబ్బత్తిస్ససి, గచ్ఛ, తాతా”తి పునప్పునం వుచ్చమానో అధివాసేసి.

తతో మహాపదుమో దేవలోకా చవిత్వా బారాణసిరజ్ఞో ఉయ్యానే సీలాపట్టపోక్షరణియం పదుమగబ్బే నిబ్బత్తో. తశ్చ రత్తిం మహాసీ పచ్చాససమయే సుపిసన్తేన వీసతిఇత్థిసహస్సపరివృతా ఉయ్యానం గత్వా సీలాపట్టపోక్షరణియం పదుమస్సరే పుత్తం లద్ధా వియ అహోసి. సా పభాతాయ రత్తియా సీలాని రక్తమానా తథేవ తత్త గత్వా ఏకం పదుమపుష్పం అద్దస. తం నేవ తీరే హోతి న గమ్భిరే. సహ దస్సనేవేవ చస్సా తత్త పుత్తసినేహో ఉప్పజ్జి. సా సామంయేవ పవిసిత్వా తం పుష్పం అగ్గహేసి. పుప్పే గహితమత్తేయేవ పత్తాని వికసింసు. తత్త తట్టకే ఆసిత్తసువణ్ణపటిమం వియ దారకం అద్దస. దిస్వావ “పుత్తో మే లద్ధో”తి సద్ధం నిచ్చారేసి. మహాజనో సాధుకారసహస్సాని ముఞ్ఘి, రజ్ఞో చ పేసేసి. రాజా సుత్వా “కత్త లద్ధో”తి పుచ్చిత్వా లద్ధోకాసశ్చ సుత్వా “ఉయ్యానశ్చ పోక్షరణియం పదుమశ్చ అష్టాకశ్చోవ ఖేత్తం, తస్మా అష్టాకం ఖేత్తే జాతత్తా ఖేత్తజో నామాయం పుత్తో”తి వత్వా నగరం పవేసేత్వా వీసతిసహస్సఇత్థియో ధాతికిచ్చం కారాపేసి. యా యా కుమారస్స రుచిం ఇత్వా పత్తితపత్తితం ఖాదనీయం ఖాదాపేతి, సా సా సహస్సం లభతి. సకలబారాణసీ చలితా, సబ్బో జనో కుమారస్స పణ్ణాకారసహస్సాని పేసేసి. కుమారో తం తం అతిసేత్వా “ఇమం ఖాద, ఇమం భుజ్ఞా”తి వుచ్చమానో భోజనేన ఉబ్బాఱ్ఱో ఉక్కణ్ణితో హుత్వా, గోపురద్వారం గత్వా, లాఖాగుళకేన కీళతి.

తదా అజ్ఞాతరో పచ్చేకబుద్ధో బారాణసిం నిస్సాయ ఇసిపతనే వసతి. సో కాలస్సేవ వుట్టాయ సేనాసనవత్తసరీరపరికమ్మ మనసికారాదీని సబ్బకిచ్చాని కత్వా, పటిసల్లానా వుట్టితో “అజ్ఞ కత్త భిక్షం గహేస్సామీ”తి ఆవజ్ఞేన్తో కుమారస్స సమ్మత్తిం దిస్వా “ఏస పుట్టే కిం కమ్మం కరీ”తి వీమంసన్తో “మాదిసస్స పిణ్ణపాతం దత్వా, చతసో పత్తనా పత్తేసి తత్త తిస్సో సిద్ధా, ఏకా తావ న సిజ్ఞతి, తస్స ఉపాయేన ఆరమ్మణం దస్సేమీ”తి భిక్షాచరియవసేన కుమారస్స సన్తికం అగమాసి. కుమారో తం దిస్వా “సమణ, మా ఇథ ఆగచ్చి, ఇమే హి తమ్మి ‘ఇదం ఖాద, ఇదం భుజ్ఞా’తి వదేయ్య”న్తి ఆహ. సో ఏకవచనేవేవ తతో నివత్తిత్వా అత్తనో సేనాసనం పావిసి. కుమారో పరిజనం ఆహ - “అయం సమణో మయా వుత్తమత్తేవ నివత్తో, కుద్ధో, ను, ఖో మమా”తి. తతో తేహి “పబ్బజితా నామ, దేవ, న కోధపరాయణా హోన్తి, పరేన

పసన్నమనేన యం దిన్నం హోతి, తేన యాపేన్తి"తి వుచ్చమానోపి "కుడ్డో ఏవ మమాయం సమణో, ఖమాపేస్సామి న"ని మాతాపితూనం ఆరోచేత్వా హత్తిం అభిరుహిత్వా, మహతా రాజానుభావేన ఇసిపతనం గత్వా, మిగయూథం దిస్వా, పుచ్చి "కిం నామ ఏతే"తి? "ఏతే, సామి, మిగా నామా"తి. ఏతేసం "ఇమం ఖాదథ, ఇమం భుజ్జథ, ఇమం సాయథా"తి వత్వా పటిజగ్గన్తా అత్థీతి. నత్థి సామి, యత్థ తిణోదకం సులభం, తత్థ వసన్తితి.

కుమారో "యథా ఇమే అరక్ఖియమానావ యత్థ ఇచ్చన్తి, తత్థ వసన్తి, కదా ను, ఖో, అహమ్మి ఏవం వసేయ్య"ని ఏతమారమ్మణం అగ్గహేసి. పచ్చేకబుడ్డోపి తస్స ఆగమనం ఇత్వా సేనాసనమగ్గఇచ్చ చక్కమఇచ్చ సమ్మజ్జిత్వా, మట్టం కత్వా, ఏకద్విక్షత్తుం చక్కమిత్వా, పదనిక్షేపం దసేత్వా, దివావిహారోకాసఇచ్చ పణ్ణసాలఇచ్చ సమ్మజ్జిత్వా, మట్టం కత్వా, పవిసనపదనిక్షేపం దసేత్వా, నిక్షమనపదనిక్షేపం అదసేత్వా, అజ్ఞాత్ర అగమాసి. కుమారో తత్థ గత్వా తం పదేసం సమ్మజ్జిత్వా మట్టం కతం దిస్వా "వసతి మజ్ఞో ఏత్థ సో పచ్చేకబుడ్డో"తి పరిజనేన భాసితం సుత్వా ఆహ - "పాతోపి సో సమణో కుడ్డో, ఇదాని హత్తిఅస్సాదీహి అత్తనో ఓకాసం అక్కన్తం దిస్వా, సుట్టుతరం కుజ్జేయ్య, ఇధేవ తుమ్హే తిట్టథా"తి హత్తిక్ఖన్తా ఓరుయ్య ఏకకోవ సేనాసనం పవిట్తో వత్తసీసేన సుసమ్మట్టోకాసే పదనిక్షేపం దిస్వా, "అయం సమణో ఏత్థ చక్కమన్తో న వణిజ్జాదికమ్మం చిన్తేసి, అద్ధా అత్తనో హితమేవ చిన్తేసి మజ్ఞో"తి పసన్నమానసో చక్కమం ఆరుహిత్వా, దూరీకతపుథువితక్కో గత్వా, పాసాణఫలకే నిసీదిత్వా, సజ్ఞాతఏకగ్గో హుత్వా, పణ్ణసాలం పవిసిత్వా, విపస్సన్తో పచ్చేకబోధిజ్ఞాణం అధిగత్వా, పురిమనయేనేవ పురోహితేన కమ్మట్టానే పుచ్చితే గగనతలే నిసినో ఇమం గాథమాహ -

"మిగో అరజ్ఞామ్మి యథా అబద్ధో, యేనిచ్చకం గచ్చతి గోచరాయ;

విజ్ఞా నరో సేరితం పేక్షమానో, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో"తి.

తత్థ మిగోతి ద్వే మిగా ఏణీమిగో, పసదమిగో చాతి. అపిచ సబ్బేసం ఆరజ్ఞోకానం చతుప్పదానమేతం అధివచనం. ఇథ పన పసదమిగో అధిప్పేతో. అరజ్ఞామ్మితి గామఇచ్చ గామూపచారఇచ్చ రపేత్వా అవసేసం అరజ్ఞం, ఇథం పన ఉయ్యానమధిప్పేతం, తస్మా ఉయ్యానమ్మితి వుత్తం హోతి. యథాతి పటిభాగే. అబద్ధోతి రజ్జుబద్ధనాదీహి అబద్ధో, ఏతేన విస్సత్థచరియం దీపేతి. యేనిచ్చకం గచ్చతి గోచరాయతి యేన యేన దిసాభాగేన గన్తుమిచ్చతి, తేన తేన దిసాభాగేన గోచరాయ గచ్చతి. వుత్తమ్మి చేతం భగవతా -

"సేయ్యథాపి, భిక్షవే, ఆరజ్ఞాకో మిగో అరజ్ఞో పవనే చరమానో విస్సత్తో గచ్చతి, విస్సత్తో తిట్టతి, విస్సత్తో నిసీదతి, విస్సత్తో సేయ్యం కప్పేతి. తం కిస్స హేతు? అనాపాథగతో, భిక్షవే, లుద్ధస్స; ఏవమేవ ఖో, భిక్షవే, భిక్షు వివిచ్చేవ కామేహి...పే.... పరమం ఝూనం ఉపసమ్మజ్జ విహరతి. అయం వుచ్చతి, భిక్షవే, భిక్షు అన్ధమకాసి మారం అపదం, వధిత్వా మారచక్కుం అదస్సనం గతో పాపిమతో"తి (మ. ని. ౧.౨౮౭; చూళని. ఖగ్గవిసాణసుత్తనిద్దేస ౧౨౫) విత్థారో.

విజ్ఞా నరోతి పణ్ణితపురిసో. సేరితన్తి సచ్చన్తవుత్తితం అపరాయత్తతం. పేక్షమానోతి పజ్ఞాచక్కునా ఓలోకయమానో. అథ వా ధమ్మసేరితం పుగ్గలసేరితఇచ్చ. లోకుత్తరధమ్మా హి కిలేసవసం అగమనతో సేరినో తేహి సమన్నాగతా పుగ్గలా చ, తేసం భావనిద్దేసో సేరితా. తం పేక్షమానోతి. కిం వుత్తం హోతి? "యథా మిగో అరజ్ఞామ్మి అబద్ధో యేనిచ్చకం గచ్చతి గోచరాయ, కదా ను ఖో అహమ్మి ఏవం గచ్చేయ్య"ని ఇతి మే తుమ్హేహి ఇతో చిత్తో చ పరివారేత్వా రితేహి బద్ధస్స యేనిచ్చకం గన్తుం

అలభస్తస్య తస్మిం యేనిచ్చకగమనాభావేన యేనిచ్చకగమనే చానిసంసం దిస్వా అనుక్యమేన సమధవిపస్సనా పారిపూరిం అగమంసు. తతో పచ్చేకబోధిం అధిగతోష్ఠి. తస్మా అజ్ఞోపి విజ్ఞా పణ్ణితో నరో సేరితం పేక్ఖమానో ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పోతి. సేసం పుత్తనయేనేవ వేదితబ్బన్తి.

మిగలరజ్జుగాధావణ్ణనా సమత్తా.

౪౦. ఆమన్తనా హోతీతి కా ఉప్పత్తి? అతీతే కిర ఏకవజ్జికట్రహ్మదత్తో నామ రాజా అహోసి ముదుకజాతికో. యదా అమచ్ఛా తేన సహ యుత్తం వా అయుత్తం వా మన్తేతుకామా హోన్తి, తదా నం పాటియేక్కం పాటియేక్కం ఏకమన్తం నేన్తి. తం ఏకదివసం దివాసేయ్యం ఉపగతం అజ్ఞాతరో అమచ్ఛో “దేవ, మమ సోతబ్బం అత్తీ”తి ఏకమన్తం గమనం యాచి. సో ఉట్టాయ అగమాసి. పున ఏకో మహాఉపట్టానే నిసిన్నం వరం యాచి, ఏకో హత్తిక్ఖన్ఠే, ఏకో అస్సపిట్టియం , ఏకో సువణ్ణరథే, ఏకో సివికాయ నిసీదిత్వా ఉయ్యానం గచ్ఛన్తం యాచి. రాజా తతో ఓరోహిత్వా ఏకమన్తం అగమాసి. అపరో జనపదచారికం గచ్ఛన్తం యాచి, తస్సాపి వచనం సుత్వా హత్తితో ఓరుయ్థు ఏకమన్తం అగమాసి. ఏవం సో తేహి నిబ్బిన్నో హుత్వా పబ్బజి. అమచ్ఛా ఇస్సరియేన వడ్డన్తి. తేసు ఏకో గన్తా రాజానం ఆహ - “అముకం, మహారాజ, జనపదం మయ్థం దేహీ”తి. రాజా “తం ఇత్థన్నామో భుజ్జతీ”తి భణతి. సో రజ్జో వచనం అనాదియిత్వా “గచ్ఛామహం తం జనపదం గహేత్వా భుజ్జామీ”తి తత్త గన్తా, కలహం కత్వా, పున ఉభోపి రజ్జో సన్తికం ఆగన్తా, అజ్ఞామజ్ఞాస్స దోసం ఆరోచేన్తి. రాజా “న సక్కా ఇమే తోసేతు”న్తి తేసం లోభే ఆదీనవం దిస్వా విపస్సన్తో పచ్చేకసమ్మోధిం సచ్ఛాకాసి. సో పురిమనయేనేవ ఇమం ఉదానగాథం అభాసి -

“ఆమన్తనా హోతి సహాయమజ్ఞే, వాసే రానే గమనే చారికాయ;  
అనభిజ్ఞితం సేరితం పేక్ఖమానో, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తస్సన్ఠో - సహాయమజ్ఞే రితస్స దివాసేయ్యసజ్ఞాతే వాసే చ, మహాఉపట్టానసజ్ఞాతే రానే చ, ఉయ్యానగమనసజ్ఞాతే గమనే చ, జనపదచారికసజ్ఞాతాయ చారికాయ చ “ఇదం మే సుణ, ఇదం మే దేహీ”తిఆదినా నయేన తథా తథా ఆమన్తనా హోతి, తస్మా అహం తత్త నిబ్బిజ్జిత్వా యాయం అరియజనసేవితా అనేకానిసంసా ఏకన్తసుఖా, ఏవం సన్తేపి లోభాభిభూతేహి సబ్బకాపురిసేహి అనభిజ్ఞితా అనభిపత్తితా పబ్బజ్జా, తం అనభిజ్ఞితం పరేసం అవసవత్తనేన ధమ్మపుగ్గలవసేన చ సేరితం పేక్ఖమానో విపస్సనం ఆరభిత్వా అనుక్యమేన పచ్చేకసమ్మోధిం అధిగతోష్ఠితి. సేసం పుత్తనయమేవాతి.

ఆమన్తనాగాధావణ్ణనా సమత్తా.

౪౧. ఖిడ్డా రతీతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం ఏకపుత్తకట్రహ్మదత్తో నామ రాజా అహోసి. సో చస్స ఏకపుత్తకో పియో అహోసి మనాపో పాణసమో. సో సబ్బిరియాపథేసు పుత్తం గహేత్వావ వత్తతి. సో ఏకదివసం ఉయ్యానం గచ్ఛన్తో తం రపేత్వా గతో. కుమారోపి తం దివసంయేవ ఉప్పన్నేన బ్యాధినా మతో. అమచ్ఛా “పుత్తసినేహీన రజ్జో హదయమ్మి ఫలేయ్యా”తి అనారోచేత్వావ నం ఝూపేసుం. రాజా ఉయ్యానే సురామదేన మత్తో పుత్తం నేవ సరి, తథా దుతియదివసేపి న్ఠానభోజనవేలాసు. అథ భుత్తావీ నిసిన్నో సరిత్వా “పుత్తం మే ఆనేథా”తి ఆహ. తస్స అనురూపేన విధానేన తం పవత్తిం ఆరోచేసుం. తతో సోకాభిభూతో నిసిన్నో ఏవం యోనిసో మనసాకాసి “ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతి, ఇమస్సుప్పాదా ఇదం

ఉప్పజ్జితీ"తి. నో ఏవం అనుక్యమేన అనులోమపటిలోమం పటిచ్చసముప్పాదం సమ్మసన్తో పచ్చేకబోధిం సచ్చాకాసి. సేసం సంసగ్గగాఢాయ వుత్తసదిసమేవ రపేత్వా గాఢాయత్తవణ్ణనం.

అత్తవణ్ణనాయం పన ఖిడ్డాతి కీళనా. సా దువిధా హోతి - కాయికా, వాచసికా చ. తత్త కాయికా నామ హత్థిహిపి కీళన్తి, అస్సేహిపి, రథేహిపి, ధనూహిపి, ధరూహిపీతి ఏవమాది. వాచసికా నామ గీతం, సిలోకభణనం, ముఖభేరీతి ఏవమాది. రత్తితి పఞ్చకామగుణరతి. విపులన్తి యావ అట్టిమిజ్జం ఆహచ్చ రానేన సకలత్తభావబ్యాపకం. సేసం పాకటమేవ. అనుసన్నియోజనాపి చేత్త సంసగ్గగాఢాయ వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బా, తతో పరఞ్చ సబ్బన్తి.

ఖిడ్డారతిగాఢావణ్ణనా సమత్తా.

౪౨. చాతుద్ధినోతి కా ఉప్పత్తి? పుట్టే కిర కస్సపస్స భగవతో సాసనే పఞ్చ పచ్చేకబోధిసత్తా పబ్బజిత్వా వీసతి వస్ససహస్సాని గతపచ్చాగతవత్తం పూరేత్వా దేవలోకే ఉప్పన్నా. తతో చవిత్వా తేసం జేట్టకో బారాణసియం రాజా అహోసి, సేసా పాకతికరాజానో. తే చత్తారోపి కమ్మట్టానం ఉగ్గణ్ణిత్వా, రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా, అనుక్యమేన పచ్చేకబుద్ధా హుత్వా నన్దమూలకపబ్బారే వసంతా ఏకదివసం సమాపత్తితో వుట్టాయ వంసకళీరగాఢాయం వుత్తనయేనేవ అత్తనో కమ్మఞ్చ సహాయఞ్చ ఆవజ్ఞేత్వా ఇత్వా బారాణసిరజ్జో ఉపాయేన ఆరమ్మణం దస్సేతుం ఓకాసం గవేసన్తి. నో చ రాజా తిక్ఖత్తుం రత్తియా ఉబ్బిజ్జతి, భీతో విస్సరం కరోతి, మహాతలే ధావతి. పురోహితేన కాలస్సేవ వుట్టాయ సుఖసేయ్యం పుచ్చితోపి “కుతో మే, ఆచరియ, సుఖ”న్తి సబ్బం తం పవత్తిం ఆరోచేసి. పురోహితోపి “అయం రోగో న సక్కా యేన కేనచి ఉద్ధంవిరేచనాదినా భేసజ్జకమ్మేన వినేతుం , మయ్యం పన ఖాదనూపాయో ఉప్పన్నో”తి చిన్తేత్వా “రజ్జహానిజీవితన్తరాయాదీనం పుబ్బనిమిత్తం ఏతం మహారాజా”తి రాజానం సుట్టుతరం ఉబ్బేజేత్వా తస్స వూపసమనత్థం “ఏత్తకే చ ఏత్తకే చ హత్థిఅస్సరథాదయో హిరజ్జసువణ్ణఞ్చ దక్ఖిణం దత్వా యజ్ఞో యజితబ్బో”తి తం యజ్ఞాయజనే సమాదపేసి.

తతో పచ్చేకబుద్ధా అనేకాని పాణసహస్సాని యజ్ఞాత్థాయ సమ్మిణ్ణియమానాని దిస్సా “ఏతస్మిం కమ్మే కతే దుబ్బోధనేయ్యో భవిస్సతి, హన్త నం పటికచ్చేవ గన్తా పేక్షామా”తి వంసకళీరగాఢాయం వుత్తనయేనేవ ఆగన్తా పిణ్ణాయ చరమానా రాజజ్ఞణే పటిపాటియా అగమంసు. రాజా సీహపజ్జరే రితో రాజజ్ఞణం ఓలోకయమానో తే అద్దక్కి , సహ దస్సనేనేవ చస్స సినేహో ఉప్పజ్జి. తతో తే పక్కిసాపేత్వా ఆకాసతలే పజ్జత్తాసనే నిసీదాపేత్వా సక్కుచ్చం భోజేత్వా కతభత్తకిచ్చే “కే తుష్ఠే”తి పుచ్చి. “మయం, మహారాజ, చాతుద్ధిసా నామా”తి. “భన్తే, చాతుద్ధిసాతి ఇమస్స కో అత్తో”తి? “చతూసు దిసాసు కత్థచి కుతోచి భయం వా చిత్తుత్తానో వా అవ్హాకం నత్తి, మహారాజా”తి. “భన్తే, తువ్హాకం తం భయం కిం కారణా న హోతీ”తి? “మయఞ్ణో, మహారాజ, మేత్తం భావేమ, కరుణం భావేమ, ముదితం భావేమ, ఉపేక్షం భావేమ, తేన నో తం భయం న హోతీ”తి వత్వా ఉట్టాయాసనా అత్తనో వసతిం అగమంసు.

తతో రాజా చిన్తేసి “ఇమే సమణా మేత్తాదిభావనాయ భయం న హోతీతి భణన్తి, బ్రాహ్మణా పన అనేకసహస్సపాణవధం వణ్ణయన్తి, కేసం ను ఖో వచనం సచ్చ”న్తి. అథస్స ఏతదహోసి - “సమణా సుద్ధేన అసుద్ధం ధోవన్తి, బ్రాహ్మణా పన అసుద్ధేన అసుద్ధం. న చ సక్కా అసుద్ధేన అసుద్ధం ధోవీతుం, పబ్బజితానం ఏవ వచనం సచ్చ”న్తి. నో “సబ్బే సత్తా సుఖితా

హోస్తూ”తిఆదినా నయేన మేత్తాదయో చత్తారోపి బ్రహ్మవిహారే భావేత్వా హితఫరణచిత్తేన అమచ్ఛే ఆణాపేసి “సబ్బే పాణే ముఞ్చథ, సీతాని పానీయాని పివన్తు, హరితాని తిణాని ఖాదన్తు, సీతో చ నేసం వాతో ఉపవాయతూ”తి. తే తథా అకంసు.

తతో రాజా “కల్యాణమితానం వచనేనేవ పాపకమ్మతో ముత్తోష్ఠీ”తి తత్తేవ నిసినో విపస్సిత్యా పచ్ఛేకసమ్మోధిం సచ్ఛాకాసి. అమచ్ఛేహి చ భోజనవేలాయం “భుజ్జ, మహారాజ, కాలో”తి వుత్తే “నాహం రాజా”తి పురిమనయేనేవ సబ్బం వత్వా ఇమం ఉదానబ్యాకరణగాథం అభాసి -

“చాతుద్దిసో అప్పటిఘో చ హోతి, సన్తుస్సమానో ఇతరీతరేన;  
పరిస్సయానం సహితా అథమ్మీ, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త చాతుద్దిసోతి చతుసు దిసాసు యథాసుఖవిహారీ, “ఏకం దిసం ఫరిత్వా విహరతీ”తిఆదినా (దీ. ని. 3.30౮; అ. ని. ౪.౧౨౦; చూళని. ఖగ్గవిసాణసుత్తనిద్దేస ౧౨౮) వా నయేన బ్రహ్మవిహారభావనాఫరితా చతస్సో దిసా అస్స సన్తీతిపి చాతుద్దిసో. తాసు దిసాసు కత్తచి సత్తే వా సజ్ఞారే వా భయేన న పటిహజ్జాతీతి అప్పటిఘో. సన్తుస్సమానోతి ద్వాదసవిధస్స సన్తోసస్సవసేన సన్తుస్సకో, ఇతరీతరేనాతి ఉచ్ఛావచేన పచ్చయేన. పరిస్సయానం సహితా అథమ్మీతి ఏత్త పరిస్సయన్తి కాయచిత్తాని, పరిహాపేన్తి వా తేసం సమ్మత్తిం, తాని వా పటిచ్చ సయన్తీతి పరిస్సయా, బాహిరానం సీహబ్యగ్ధాదీనం అబ్బస్తరానఞ్చ కామచ్చన్దాదీనం కాయచిత్తుపద్దవానం ఏతం అధివచనం. తే పరిస్సయే అధివాసనఖన్తియా చ వీరియాదీహి ధమ్మేహి చ సహతీతి పరిస్సయానం సహితా. ధద్ధభావకరభయాభావేన అథమ్మీ. కిం వుత్తం హోతి? యథా తే చత్తారో సమణా, ఏవం ఇతరీతరేన పచ్చయేన సన్తుస్సమానో ఏత్త పటిపత్తిపదట్టానే సన్తోసే రితో చతుసు దిసాసు మేత్తాదిభావనాయ చాతుద్దిసో, సత్తసజ్ఞారేసు పటిహననభయాభావేన అప్పటిఘో చ హోతి. సో చాతుద్దిసత్తా వుత్తప్పకారానం పరిస్సయానం సహితా, అప్పటిఘత్తా అథమ్మీ చ హోతీతి ఏవం పటిపత్తిగుణం దిస్సా యోనిసో పటిపజ్జిత్యా పచ్ఛేకబోధిం అధిగతోష్ఠీతి. అథ వా తే సమణా వియ సన్తుస్సమానో ఇతరీతరేన వుత్తనయేనేవ చాతుద్దిసో హోతీతి ఇత్వా ఏవం చాతుద్దిసభావం పత్తయన్తో యోనిసో పటిపజ్జిత్యా అధిగతోష్ఠి. తస్మా అఙ్గోపి ఈదిసం రానం పత్తయమానో చాతుద్దిసతాయ పరిస్సయానం సహితా అప్పటిఘతాయ చ అథమ్మీ హుత్వా ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పోతి. సేసం వుత్తనయమేవాతి.

చాతుద్దిసగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౪౩. దుస్సజ్ఞహోతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసిరఙ్గో కిర అగ్గమహేసీ కాలమకాసి. తతో వీతివత్తేసు సోకదివసేసు ఏకం దివసం అమచ్ఛా “రాజానం నామ తేసు తేసు కిచ్ఛేసు అగ్గమహేసీ అవస్సం ఇచ్చితల్పా, సాధు, దేవో, అఙ్గాం దేవిం ఆనేతూ”తి యాచింసు. రాజా“తేన హి, భణ్ణే, జానాథా”తి ఆహ. తే పరియేసన్తా సామన్తరజ్జే రాజా మతో. తస్స దేవీ రజ్జం అనుసాసతి. సా చ గబ్భినీ హోతి. అమచ్ఛా “అయం రఙ్గో అనురూపా”తి ఇత్వా తం యాచింసు. సా “గబ్భినీ నామ మనుస్సానం అమనాపా హోతి, సచే ఆగమేథ, యావ విజాయామి, ఏవం హోతు, నో చే, అఙ్గాం పరియేసథా”తి ఆహ. తే రఙ్గోపి ఏతమత్థం ఆరోచేసుం. రాజా “గబ్భినీపి హోతు ఆనేథా”తి. తే ఆనేసుం. రాజా తం అభిసిఞ్చిత్వా సబ్బం మహేసీభోగం అదాసి. తస్మా పరిజనఞ్చ నానావిధేహి పణ్ణాకారేహి సజ్జన్తాతి. సా కాలేన పుత్తం విజాయ. తమ్మి రాజా



అత్తనో జాతపుత్రమివ సబ్బిరియాపథేసు అజ్ఞే చ ఉరే చ కత్వా విహరతి. తతో దేవియా పరిజనో చిన్తేసి “రాజా అతివియ సగ్గణ్ణాతి కుమారం, అతివిస్సాసనియాని రాజహదయాని, హన్త నం పరిభేదేమా”తి.

తతో కుమారం - “త్వం, తాత, అమ్మాకం రఙ్గో పుత్తో, న ఇమస్స రఙ్గో, మా ఏత్థ విస్సాసం ఆపజ్జీ”తి ఆహంసు. అథ కుమారో “ఏహి పుత్తా”తి రఙ్గా వుచ్చమానోపి హత్థే గహేత్వా ఆకడ్డియమానోపి పుట్టే వియ రాజానం న అల్లియతి. రాజా “కిం ఏత”న్తి వీమంసంతో తం పవత్తిం ఇత్వా “అరే, ఏతే మయా ఏవం సగ్గహితాపి పటికూలవుత్తి నో ఏవా”తి నిబ్బిజ్జిత్వా రజ్జం పహాయ పబ్బజితో. “రాజా పబ్బజితో”తి అమచ్చపరిజనాపి బహూ పబ్బజితా, “సపరిజనో రాజా పబ్బజితో”తి మనుస్సా పణీతే పచ్చయే ఉపనేన్తి. రాజా పణీతే పచ్చయే యథావుడ్డం దాపేతి. తత్థ యే సున్దరం లభన్తి, తే తుస్సన్తి. ఇతరే ఉజ్ఞాయన్తి “మయం పరివేణసమ్మజ్జనాదీని సబ్బకిచ్చాని కరోన్తా లూఖభత్తం జిణ్ణవత్థిన్త లభామా”తి. సో తమ్మి ఇత్వా “అరే, యథావుడ్డం దియ్యమానేపి నామ ఉజ్ఞాయన్తి, అహో, అయం పరిసా దుస్సజ్గహో”తి పత్తచీవరం ఆదాయ ఏకో అరఙ్గాం పవిసిత్వా విపస్సనం ఆరభిత్వా పచ్చేకబోధిం సచ్చాకాసి. తత్థ ఆగతేహి చ కమ్మట్టానం పుచ్చితో ఇమం గాథం అభాసి -

“దుస్సజ్గహో పబ్బజితాపి ఏకే, అథో గహట్టా ఘరమావసన్తా;  
అప్పోస్సుక్కో పరపుత్తేసు హుత్వా, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

సా అత్తతో పాకటా ఏవ. అయం పన యోజనా - దుస్సజ్గహో పబ్బజితాపి ఏకే, యే అసంతోసాభిభూతా, తథావిధా ఏవ చ అథో గహట్టా ఘరమావసన్తా. ఏతమహం దుస్సజ్గహభావం జిగుచ్చన్తో విపస్సనం ఆరభిత్వా పచ్చేకబోధిం అధిగతోష్ఠితి. సేసం పురిమనయేనేవ వేదితబ్బన్తి.

దుస్సజ్గహగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౪౪. ఓరోపయిత్వాతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర చాతుమాసికబ్రహ్మదత్తో నామ రాజా గిష్ఠానం పరమే మాసే ఉయ్యానం గతో. తత్థ రమణీయే భూమిభాగే నీలఘనపత్తసఞ్చన్నం కోవిళారుక్ఖం దిస్వా “కోవిళారమూలే మమ సయనం పఞ్ణాపేథా”తి వత్వా ఉయ్యానే కీళిత్వా సాయన్తసమయం తత్థ సేయ్యం కప్పేసి. పున గిష్ఠానం మజ్జిమే మాసే ఉయ్యానం గతో. తదా కోవిళారో పుప్పితో హోతి, తదాపి తథేవ అకాసి. పున గిష్ఠానం పచ్చిమే మాసే గతో. తదా కోవిళారో సఞ్చిన్నపత్తో సుక్ఖరుక్ఖో వియ హోతి. తదాపి సో అదిస్సావ తం రుక్ఖం పుబ్బపరిచయేన తత్థేవ సేయ్యం ఆణాపేసి. అమచ్ఛా జానన్తాపి “రఙ్గా ఆణత్త”న్తి భయేన తత్థ సయనం పఞ్ణాపేసుం. సో ఉయ్యానే కీళిత్వా సాయన్తసమయం తత్థ సేయ్యం కప్పేన్తో తం రుక్ఖం దిస్వా “అరే, అయం పుట్టే సఞ్చిన్నపత్తో మణిమయో వియ అభిరూపదస్సనో అహోసి. తతో మణివణ్ణసాఖన్తరే రపితపవాళజ్జరసదీసేహి పుప్పేహి సస్సిరికచారుదస్సనో అహోసి. ముత్తాదలసదిసవాలికాకిణ్ణో చస్స హేట్టా భూమిభాగో బన్ధనా పముత్తపుప్పసఞ్చన్నో రత్తకమ్మలసన్థతో వియ అహోసి. సో నామజ్జ సుక్ఖరుక్ఖో వియ సాఖామత్తావసేసో రితో. ‘అహో, జరాయ ఉపహతో కోవిళారో’”తి చిన్తేత్వా “అనుపాదిన్నమ్మి తావ జరా హఙ్గాతి, కిమిగ్గ పన ఉపాదిన్న”న్తి అనిచ్చసఙ్గాం పటిలభి. తదనుసారేనేవ సబ్బసజ్ఞారే దుక్ఖతో అనత్తతో చ విపస్సన్తో “అహో వతాహమ్మి సఞ్చిన్నపత్తో కోవిళారో వియ అపేతగిహిబ్యఙ్గానో భవేయ్య”న్తి పత్తియమానో అనుపుట్టేన తస్మిం సయనతలే దక్షిణేన పస్సేన నిపన్నోయేవ పచ్చేకబోధిం సచ్చాకాసి. తతో గమనకాలే అమచ్చేహి “కాలో గన్తుం, మహారాజా”తి వుత్తే “నాహం రాజా”తిఆదిని వత్వా పురిమనయేనేవ ఇమం గాథం అభాసి -

“ఓరోపయిత్వా గిహిబ్యజ్ఞానాని, సశ్చిన్నపత్తో యథా కోవిహరో;  
ఛేత్వాన వీరో గిహిబన్ధనాని, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త ఓరోపయిత్వాతి అపనేత్వా. గిహిబ్యజ్ఞానానీతి

కేసమస్సుఓదాతవత్తాలజ్ఞారమాలాగన్ధవిలేపనశ్చిత్తపుత్తదాసిదాసాదీని. ఏతాని హి గిహిభావం బ్యజ్ఞాయన్తి, తస్మా  
“గిహిబ్యజ్ఞానానీ”తి వుచ్చన్తి. సశ్చిన్నపత్తోతి పతితపత్తో. ఛేత్వానాతి మగ్గజాణేన చిన్తిత్వా. వీరోతి మగ్గవీరియసమన్నాగతో.  
గిహిబన్ధనానీతి కామబన్ధనాని. కామా హి గిహీనం బన్ధనాని. అయం తావ పదత్తో.

అయం పన అధిప్పాయో - “అహో వతాహమ్మి ఓరోపయిత్వా గిహిబ్యజ్ఞానాని సశ్చిన్నపత్తో యథా కోవిహరో  
భవేయ్య”న్తి ఏవశ్చో చిన్తయమానో విపస్సనం ఆరభిత్వా పచ్చేకబోధిం అధిగతోష్ఠితి. సేసం పురిమనయేనేవ వేదితబ్బన్తి.

కోవిహరగాథావణ్ణనా సమత్తా. పరమో వగ్గో నిట్టితో.

౪౫-౪౬. సచే లభేథాతి కా ఉప్పత్తి? పుట్టే కిర కస్సపస్స భగవతో సాసనే ద్వే పచ్చేకబోధిసత్తా పబ్బజిత్వా వీసతి  
వస్ససహస్సాని గతపచ్చాగతవత్తం పూరేత్వా దేవలోకే ఉప్పన్నా. తతో చవిత్వా తేసం జేట్టకో బారాణసిరశ్శో పుత్తో అహోసి,  
కనిట్టో పురోహితస్స పుత్తో అహోసి. తే ఏకదివసంయేవ పటిసన్ధిం గహేత్వా ఏకదివసమేవ మాతుకుచ్చితో నిక్ఖమిత్వా  
సహపంసుకీళితసహాయకా అహేసుం. పురోహితపుత్తో పజ్జవా అహోసి. సో రాజపుత్తం ఆహ - “సమ్మ, త్వం పితునో  
అచ్చయేన రజ్జం లభిస్ససి, అహం పురోహితత్థానం, సుసిక్ఖితేన చ సుఖం రజ్జం అనుసాసేతుం సక్కా, ఏహి సిప్పం  
ఉగ్గహేస్సామా”తి. తతో ఉభోపి పుట్టోపచితకమ్మా హుత్వా గామనిగమాదీసు భిక్ఖం చరమానా పచ్చన్తజనపదగామం గతా.  
తశ్చ గామం పచ్చేకబుద్ధా భిక్ఖాచారవేలాయ పవినన్తి. అథ మనుస్సా పచ్చేకబుద్ధే దిస్సా ఉస్సాహజాతా ఆసనాని  
పజ్ఞాపేన్తి, పణీతం ఖాదనీయం భోజనీయం ఉపనామేన్తి, మానేన్తి, పూజేన్తి. తేసం ఏతదహోసి - “అష్టేహి సదిసా  
ఉచ్చాకులికా నామ నత్తి, అథ చ పనిమే మనుస్సా యది ఇచ్చన్తి, అవ్హాకం భిక్ఖం దేన్తి, యది చ నిచ్చన్తి, న దేన్తి, ఇమేసం  
పన పబ్బజితానం ఏవరూపం సక్కారం కరోన్తి, అద్ధా ఏతే కిశ్చి సిప్పం జానన్తి, హన్త నేసం సన్తికే సిప్పం ఉగ్గణ్ణామా”తి.

తే మనుస్సేసు పటిక్కన్తేసు ఓకాసం లభిత్వా “యం, భన్తే, తుమ్హే సిప్పం జానాథ, తం అష్టేపి సిక్ఖాపేథా”తి  
యాచింసు. పచ్చేకబుద్ధా “న సక్కా అపబ్బజితేన సిక్ఖితు”న్తి ఆహంసు. తే పబ్బజ్జం యాచిత్వా పబ్బజింసు. తతో నేసం  
పచ్చేకబుద్ధా “ఏవం వో నివాసేతబ్బం, ఏవం పారుపితబ్బ”న్తిఆదినా నయేన ఆభిసమాచారికం ఆచిక్ఖిత్వా “ఇమస్స సిప్పస్స  
ఏకీభావాభిరతి నిప్పత్తి, తస్మా ఏకేనేవ నిసీదితబ్బం, ఏకేన చక్ఖమితబ్బం, రాతబ్బం, సయితబ్బ”న్తి పాటియేక్కం  
పణ్ణసాలమదంసు. తతో తే అత్తనో అత్తనో పణ్ణసాలం పవిసిత్వా నిసీదింసు. పురోహితపుత్తో నిసిన్నకాలతో పభుతి  
చిత్తసమాధానం లద్ధా యూనం లభి. రాజపుత్తో ముహుత్తేనేవ ఉక్కణ్ణితో తస్స సన్తికం ఆగతో. సో తం దిస్సా “కిం, సమ్మా”తి  
పుచ్చి. “ఉక్కణ్ణితోష్ఠి”తి ఆహ. “తేన హి ఇథ నిసీదా”తి. సో తత్త ముహుత్తం నిసీదిత్వా ఆహ - “ఇమస్స కిర, సమ్మ,  
సిప్పస్స ఏకీభావాభిరతి నిప్పత్తి”తి పురోహితపుత్తో “ఏవం, సమ్మ, తేన హి త్వం అత్తనో నిసిన్నోకాసం ఏవ గచ్చ,  
ఉగ్గహేస్సామి ఇమస్స సిప్పస్స నిప్పత్తి”న్తి ఆహ. సో గన్త్వా పునపి ముహుత్తేనేవ ఉక్కణ్ణితో పురిమనయేనేవ తిక్ఖత్తుం  
ఆగతో.

తతో నం పురోహితపుత్రో తథేవ ఉయ్యోజేత్వా తస్మిం గతే చిన్తేసి “అయం అత్తనో చ కమ్మం హాపేతి, మమ చ ఇధాభిక్ష్వణం ఆగచ్ఛన్తో”తి. సో పణ్ణసాలతో నిక్ష్వమ్మ అరణ్ణం పవిట్తో. ఇతరో అత్తనో పణ్ణసాలాయేవ నిసిన్నో పునపి ముహుత్తేనేవ ఉక్కుణ్ణితో హుత్వా తస్స పణ్ణసాలం ఆగత్వా ఇతో చిత్తో చ మగ్గన్తోపి తం అదిస్వా చిన్తేసి – “యో గహట్టకాలే పణ్ణాకారమ్మి ఆదాయ ఆగతో మం దట్టుం న లభతి, సో నామ మయి ఆగతే దస్సనమ్మి అదాతుకామో పక్కామి, అహో, రే చిత్త, న లజ్జసి, యం మం చతుక్ఖత్తుం ఇధానేసి, సోదాని తే వసే న వత్తిస్సామి, అణ్ణదత్తు తంయేవ మమ వసే వత్తాపేస్సామీ”తి అత్తనో సేనాసనం పవిసిత్వా విపస్సనం ఆరభిత్వా పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా ఆకాసేన నన్దమూలకపబ్బారం అగమాసి. ఇతరోపి అరణ్ణం పవిసిత్వా విపస్సనం ఆరభిత్వా పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా తత్తేవ అగమాసి. తే ఉభోపి మనోసిలాతలే నిసీదిత్వా పాటియేక్కుం పాటియేక్కుం ఇమా ఉదానగాథాయో అభాసింసు –

“సచే లభేథ నిపకం సహాయం, సద్ధిం చరం సాధువిహారి ధీరం;  
అభిభుయ్య సబ్బాని పరిస్సయాని, చరేయ్య తేనత్తమనో సతీమా.

“నో చే లభేథ నిపకం సహాయం, సద్ధిం చరం సాధువిహారి ధీరం;  
రాజావ రట్టం విజితం పహాయ, ఏకో చరే మాతజ్ఞరణ్ణోవ నాగో”తి.

తత్త నిపకన్తి పకతినిపుణం పణ్ణితం కసిణపరికమ్మాదీసు కుసలం. సాధువిహారిన్తి అప్పనావిహారేన వా ఉపచారేన వా సమన్నాగతం. ధీరన్తి ధితిసమ్మన్నం. తత్త నిపకత్తేన ధితిసమ్మదా వుత్తా. ఇథ పన ధితిసమ్మన్నమేవాతి అత్తో. ధితి నామ అసిథిలపరక్కమతా, “కామం తచో చ న్నారు చా”తి (మ. ని. ౨.౧౮౪; అ. ని. ౨.౫; మహాని. ౧౯౬) ఏవం పవత్తవీరియస్సేతం అధివచనం. అపిచ ధికతపాపోతిపి ధీరో. రాజావ రట్టం విజితం పహాయాతి యథా పటిరాజా “విజితం రట్టం అనణ్ణావహ”న్తి ఇత్వా రజ్జం పహాయ ఏకో చరతి, ఏవం బాలసహాయం పహాయ ఏకో చరే. అథ వా రాజావ రట్టన్తి యథా సుతసోమో రాజా విజితం రట్టం పహాయ ఏకో చరి, యథా చ మహాజనకో, ఏవం ఏకో చరేతి అయమ్మి తస్సత్తో. సేసం వుత్తానుసారేన సక్కా జానితున్తి న విత్థారిత్తన్తి.

సహాయగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౪౭. అథా పసంసామాతి ఇమిస్సా గాథాయ యావ ఆకాసతలే పణ్ణత్తాసనే పచ్చేకబుద్ధానం నిసజ్ఞా, తావ చాతుద్దిసగాథాయ ఉప్పత్తిసదిసా ఏవ ఉప్పత్తి. అయం పన విసేసో – యథా సో రాజా రత్తియా తిక్ఖత్తుం ఉబ్బిజ్జి, న తథా అయం, నేవస్స యణ్ణో పచ్చుపట్టితో అహోసి. సో ఆకాసతలే పణ్ణత్తేసు ఆసనేసు పచ్చేకబుద్ధే నిసీదాపేత్వా “కే తుమ్మే”తి పుచ్చి. “మయం, మహారాజ, అనవజ్జభోజినో నామా”తి. “భన్తే, ‘అనవజ్జభోజినో’తి ఇమస్స కో అత్తో”తి? “సున్దరం వా అసున్దరం వా లద్ధా నిబ్బికారా భుజ్జామ, మహారాజా”తి. తం సుత్వా రణ్ణో ఏతదహోసి “యంనూనాహం ఇమే ఉపపరిక్ఖేయ్యం ఏదిసా వా నో వా”తి. తం దివసం కణాజకేన బిలగ్గదుతియేన పరివిసి. పచ్చేకబుద్ధా అమతం భుజ్జన్తా వియ నిబ్బికారా భుజ్జోంసు. రాజా “హోన్తి నామ ఏకదివసం పటిజ్ఞాతత్తా నిబ్బికారా, స్వే జానిస్సామీ”తి స్వాతనాయపి నిమన్తేసి. తతో దుతియదివసేపి తథేవాకాసి. తేపి తథేవ పరిభుజ్జోంసు. అథ రాజా “ఇదాని సున్దరం దత్వా వీమంసిస్సామీ”తి పునపి నిమన్తేత్వా, ద్వే దివసే మహాసక్కారం కత్వా, పణీతేన అతివిచిత్రేన ఖాదనీయేన భోజనీయేన పరివిసి. తేపి తథేవ నిబ్బికారా భుజ్జేత్వా రణ్ణో మగ్గలం వత్వా పక్కమింసు. రాజా అచిరపక్కన్తేసు తేసు “అనవజ్జభోజినోవ ఏతే సమణా, అహో

వతాహమ్మి అనవజ్ఞభోజీ భవేయ్య”ని చిన్తేత్వా మహారజ్ఞం పహాయ పబ్బజ్ఞం సమాదాయ విపస్సనం ఆరభిత్వా,  
పచ్చేకబుద్ధో హుత్వా, మజ్జాసకరుక్ఖములే పచ్చేకబుద్ధానం మజ్జే అత్తనో ఆరమ్మణం విభావేన్తో ఇమం గాథం అభాసి -

“అద్ధా పసంసామ సహాయసమ్మదం, సేట్టా సమా సేవితబ్బా సహాయా;  
ఏతే అలద్ధా అనవజ్ఞభోజీ, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

సా పదత్తతో ఉత్తానా ఏవ. కేవలం పన సహాయసమ్మదన్ని ఏత్త అసేఖేహి సీలాదిక్ఖన్దేహి సమ్మన్నా సహాయా ఏవ  
సహాయసమ్మదాతి వేదితబ్బా. అయం పనేత్త యోజనా - యాయం వుత్తా సహాయసమ్మదా, తం సహాయసమ్మదం అద్ధా  
పసంసామ, ఏకంసేనేవ ధోమేమాతి వుత్తం హోతి. కథం? సేట్టా సమా సేవితబ్బా సహాయాతి. కస్మా? అత్తనో హి సీలాదీహి  
సేట్టే సేవమానస్స సీలాదయో ధమ్మా అనుప్పన్నా ఉప్పజ్జన్తి, ఉప్పన్నా వుద్ధిం విరూళ్లిం వేపుల్లం పాపుణన్తి. సమే  
సేవమానస్స అజ్ఞామజ్ఞం సమధారణేన కుక్కుచ్చస్స వినోదనేన చ లద్ధా న పరిహాయన్తి. ఏతే పన సహాయకే సేట్టే చ సమే  
చ అలద్ధా కుహనాదిమిచ్చాజీవం వజ్జేత్వా ధమ్మేన సమేన ఉప్పన్నం భోజనం భుజ్జన్తో తత్త చ పటిఘానునయం  
అనుప్పాదేన్తో అనవజ్ఞభోజీ హుత్వా అత్తకామో కులపుత్తో ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో. అహమ్మి హి ఏవం చరన్తో ఇమం  
సమ్మత్తిం అధిగతోమ్మితి.

అనవజ్ఞభోజిగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౪౮. దిస్వా సువణ్ణస్సాతి కా ఉప్పత్తి? అజ్ఞాతరో బారాణసిరాజా గిమ్మసమయే దివాసేయ్యం ఉపగతో. సన్తికే చస్స  
వణ్ణదాసీ గోసీతచన్దనం పిసతి. తస్సా ఏకబాహాయం ఏకం సువణ్ణవలయం, ఏకబాహాయం ద్వే, తాని సజ్ఞట్టన్తి ఇతరం న  
సజ్ఞట్టతి. రాజా తం దిస్వా “ఏవమేవ గణవాసే సజ్ఞట్టనా, ఏకవాసే అసజ్ఞట్టనా”తి పునప్పునం తం దాసిం ఓలోకయమానో  
చిన్తేసి. తేన చ సమయేన సబ్బాలజ్కరభూసితా దేవీ తం బీజయన్తి రితా హోతి. సా “వణ్ణదాసియా పటిబద్ధచిత్తో మజ్జో  
రాజా”తి చిన్తేత్వా తం దాసిం ఉట్టాపేత్వా సయమేవ పిసేతుమారద్ధా . తస్సా ఉభోసు బాహోసు అనేకే సువణ్ణవలయా, తే  
సజ్ఞట్టన్తా మహాసద్ధం జనయింసు. రాజా సుట్టుతరం నిబ్బిన్నో దక్ఖిణేన పస్సేన నిపన్నోయేవ విపస్సనం ఆరభిత్వా  
పచ్చేకబోధిం సద్ధాకాసి. తం అనుత్తరేన సుఖేన సుఖితం నిపన్నం చన్దనహత్థా దేవీ ఉపసజ్కమిత్వా “ఆలిమ్మామి,  
మహారాజా”తి ఆహ. రాజా - “అపేహి, మా ఆలిమ్మాహి”తి ఆహ. సా “కిస్స, మహారాజా”తి ఆహ. సో “నాహం రాజా”తి.  
ఏవమేతేసం తం కథాసల్లాపం సుత్వా అమచ్చా ఉపసజ్కమింసు. తేహిపి మహారాజవాదేన ఆలపితో “నాహం, భణే,  
రాజా”తి ఆహ. సేసం పరమగాథాయ వుత్తసదిసమేవ.

అయం పన గాథావణ్ణనా - దిస్వాతి ఓలోకేత్వా. సువణ్ణస్సాతి కఞ్చనస్స “వలయానీ”తి పారసేనో. సావసేసపారో హి  
అయం అత్తో. పభస్సరానీతి పభాసనసీలాని, జతిమన్తానీతి వుత్తం హోతి. సేసం ఉత్తానత్థమేవ. అయం పన యోజనా -  
దిస్వా భుజస్మిం సువణ్ణస్స వలయాని “గణవాసే సతి సజ్ఞట్టనా, ఏకవాసే అసజ్ఞట్టనా”తి ఏవం చిన్తేన్తో విపస్సనం ఆరభిత్వా  
పచ్చేకబోధిం అధిగతోమ్మితి. సేసం వుత్తనయమేవాతి.

సువణ్ణవలయగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౪౯. ఏవం దుతియేనాతి కా ఉప్పత్తి? అజ్ఞాతరో బారాణసిరాజా దహరోవ పబ్బజితుకామో అమచ్ఛే ఆణాపేసి “దేవిం గహేత్వా రజ్జం పరిహరథ, అహం పబ్బజిస్సామీ”తి. అమచ్ఛా “న, మహారాజ, అరాజకం రజ్జం అష్టేహి సక్కా రక్ఖితుం, సామన్తరాజానో ఆగమ్మ విలుమ్మిస్సన్తి, యావ ఏకపుత్తోపి ఉప్పజ్జతి, తావ ఆగమేహి”తి సజ్ఞాపేసుం. ముదుచిత్తో రాజా అధివాసేసి. అథ దేవీ గబ్బం గణ్ఠి. రాజా పునపి తే ఆణాపేసి – “దేవీ గబ్భినీ, పుత్తం జాతం రజ్జే అభిసిగ్గేత్వా రజ్జం పరిహరథ, అహం పబ్బజిస్సామీ”తి. అమచ్ఛా “దుజ్ఞానం, మహారాజ, ఏతం దేవీ పుత్తం వా విజాయిస్సతి ధీతరం వా, విజాయనకాలం తావ ఆగమేహి”తి పునపి సజ్ఞాపేసుం. అథ సా పుత్తం విజాయ. తదాపి రాజా తథేవ అమచ్ఛే ఆణాపేసి. అమచ్ఛా పునపి రాజానం “ఆగమేహి, మహారాజ, యావ, పటిబలో హోతీ”తి బహూహి కారణేహి సజ్ఞాపేసుం. తతో కుమారో పటిబలో జాతే అమచ్ఛే సన్నిపాతాపేత్వా “పటిబలో అయం, తం రజ్జే అభిసిగ్గేత్వా పటిపజ్జథా”తి అమచ్ఛానం ఓకాసం అదత్వా అన్తరాపణా కాసాయవత్థాదయో సబ్బపరిక్ఖారే ఆహరాపేత్వా అన్తేపురే ఏవ పబ్బజిత్వా మహాజనకో వియ నిక్ఖమి. సబ్బపరిజనో నానప్పకారకం పరిదేవమానో రాజానం అనుబన్ది.

రాజా యావ అత్తనో రజ్జసీమా, తావ గన్తా కత్తరదణ్ఠేన లేఖం కత్వా “అయం లేఖా నాతిక్కమితబ్బా”తి ఆహ. మహాజనో లేఖాయ సీసం కత్వా, భూమియం నిపన్నో పరిదేవమానో “తుయ్ఘం దాని, తాత, రజ్ఞో ఆణా, కిం కరిస్సతీ”తి కుమారం లేఖం అతిక్కమాపేసి. కుమారో “తాత, తాతా”తి ధావిత్వా రాజానం సమ్మాపుణి. రాజా కుమారం దిస్సా “ఏతం మహాజనం పరిహరన్తో రజ్జం కారేసిం, కిం దాని ఏకం దారకం పరిహరితుం న సక్ఖిస్స”న్తి కుమారం గహేత్వా అరజ్ఞం పవిట్టో, తత్త పుబ్బపచ్ఛేకబుద్ధేహి వసితపణ్ణసాలం దిస్సా వాసం కప్పేసి సద్ధిం పుత్తేన. తతో కుమారో వరసయనాదీసు కతపరిచయో తిణసన్ధారకే వా రజ్జమగ్గచే వా సయమానో రోదతి. సీతవాతాదీహి పుట్టో సమానో “సీతం, తాత, ఉణ్ఠం, తాత, మక్ఖికా, తాత, ఖాదన్తి, ఛాతోమ్మి, తాత, పిపాసితోమ్మి, తాతా”తి వదతి. రాజా తం సజ్ఞాపేన్తోయేవ రత్తిం వీతినామేతి. దివాపిస్స పిణ్ణాయ చరిత్వా భత్తం ఉపనామేతి, తం హోతి మిస్సకభత్తం కఙ్గవరకముగ్గాదిబహులం. కుమారో అచ్ఛాదేన్తమ్మి తం జిఘచ్ఛావసేన భుజ్జమానో కతిపాహేనేవ ఉణ్ఠే రపితపదుమం వియ మిలాయి. పచ్ఛేకబోధిసత్తో పన పటిసజ్ఞానబలేన నిబ్బికారోయేవ భుజ్జతి.

తతో సో కుమారం సజ్ఞాపేన్తో ఆహ – “నగరస్మిం, తాత, పణీతాహరో లబ్బతి, తత్త గచ్ఛామా”తి. కుమారో “ఆమ, తాతా”తి ఆహ. తతో నం పురక్ఖత్వా ఆగతమగ్గేనేవ నివత్తి. కుమారమాతాపి దేవీ “న దాని రాజా కుమారం గహేత్వా అరజ్ఞో చిరం వసిస్సతి, కతిపాహేనేవ నివత్తిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా రజ్జా కత్తరదణ్ఠేన లిఖితట్టానేయేవ వతిం కారాపేత్వా వాసం కప్పేసి. తతో రాజా తస్సా వతియా అవిదురే రత్వా “ఏత్త తే, తాత, మాతా నిసిన్నా, గచ్ఛాహి”తి పేసేసి. యావ చ సో తం రానం పాపుణాతి, తావ ఉద్దిక్ఖన్తో అట్టాసి “మా హేవ నం కోచి విహేరేయ్యా”తి. కుమారో మాతు సన్తికం ధావన్తో అగమాసి. ఆరక్ఖకపురిసా చ నం దిస్సా దేవియా ఆరోచేసుం. దేవీ వీసతినాటకిత్థిసహస్సపరివుతా గన్తా పటిగ్గహేసి, రజ్ఞో చ పవత్తిం పుచ్చి. అథ “పచ్చతో ఆగచ్ఛతీ”తి సుత్వా మనుస్సే పేసేసి. రాజాపి తావదేవ సకవసతిం అగమాసి. మనుస్సా రాజానం అదిస్సా నివత్తింసు. తతో దేవీ నిరాసావ హుత్వా, పుత్తం గహేత్వా, నగరం గన్తా, తం రజ్జే అభిసిగ్గే. రాజాపి అత్తనో వసతిం పత్వా, తత్త నిసిన్నో విపస్సిత్వా, పచ్ఛేకబోధిం సచ్చికత్వా, మజ్జాసకరుక్ఖములే పచ్ఛేకబుద్ధానం మజ్జే ఇమం ఉదానగాథం అభాసి –

“ఏవం దుతియేన సహ మమస్స, వాచాభిలాపో అభిసజ్జనా వా;

ఏతం భయం ఆయతిం పేక్షమానో, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

సా పదత్రతో ఉత్తానా ఏవ. అయం పనేత్థ అధిప్పాయో - య్వాయం ఏతేన దుతియేన కుమారేన సీతుణ్ణాదీని నివేదేస్తేన సహవాసేన తం సజ్ఞాపేస్తస్స మమ వాచాభిలాపో, తస్మిం సినేహవసేన అభిసజ్జనా చ జాతా, సచే అహం ఇమం న పరిచ్ఛజామి, తతో ఆయతిమ్మి హేస్సతి యథేవ ఇదాని; ఏవం దుతియేన సహ మమస్స వాచాభిలాపో అభిసజ్జనా వా. ఉభయమ్మి చేతం అంతరాయకరం విసేసాధిగమస్సాతి ఏతం భయం ఆయతిం పేక్షమానో తం ఛడ్డేత్వా యోనిసో పటిపజ్జిత్వా పచ్చేకబోధిం అధిగతోమ్మితి. సేసం వుత్తనయమేవాతి.

ఆయతిభయగాఢావణ్ణనా సమత్తా.

౨౦. కామా హి చిత్రాతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర సేట్టిపుత్తో దహరోవ సేట్టిట్టానం లభి. తస్స తిణ్ణం ఉత్తూనం తయో పాసాదా హోన్తి . సో తత్థ సబ్బసమ్మత్తిహి దేవకుమారో వియ పరిచారేతి. సో దహరోవ సమానో “పబ్బజిస్సామ్”తి మాతాపితరో యాచి. తే నం వారేన్తి. సో తథేవ నిబన్ధతి. పునపి నం మాతాపితరో “త్వం, తాత, సుఖుమాలో, దుక్కరా పబ్బజ్ఞా, ఖురధారాయ ఉపరి చజ్ఞమనసదిసా”తి నానప్పకారేహి వారేన్తి. సో తథేవ నిబన్ధతి. తే చిన్తేసుం “సచాయం పబ్బజతి, అష్టాకం దోమనస్సం హోతి. సచే నం నివారేమ, ఏతస్స దోమనస్సం హోతి. అపిచ అష్టాకం దోమనస్సం హోతు, మా చ ఏతస్సా”తి అనుజానింసు. తతో సో సబ్బపరిజనం పరిదేవమానం అనాదియిత్వా ఇసిపతనం గత్వా పచ్చేకబుద్ధానం సన్తికే పబ్బజి. తస్స ఉళారసేనాసనం న పాపుణాతి, మఞ్చకే తట్టికం పత్థరిత్వా సయి. సో వరసయనే కతపరిచయో సబ్బరత్తిం అతిదుక్ఖితో అహోసి. పభాతేపి సరీరపరికమ్మం కత్వా, పత్తచీవరమాదాయ పచ్చేకబుద్ధేహి సద్ధిం పిణ్ణాయ పావిసి. తత్థ వుద్ధా అగ్గాసనఞ్చ అగ్గపిణ్ణఞ్చ లభన్తి, నవకా యంకిఞ్చిదేవ ఆసనం లూఖభోజనఞ్చ. సో తేన లూఖభోజనేనాపి అతిదుక్ఖితో అహోసి. సో కతిపాహంయేవ కిసో దుబ్బణ్ణో హుత్వా నిబ్బిజ్జి యథా తం అపరిపాకగతే సమణధమ్మే. తతో మాతాపితూనం దూతం పేసేత్వా ఉప్పబ్బజి. సో కతిపాహంయేవ బలం గహేత్వా పునపి పబ్బజితుకామో అహోసి. తతో తేనేవ కమేన పబ్బజిత్వా పునపి ఉప్పబ్బజిత్వా తతియవారే పబ్బజిత్వా సమ్మా పటిపన్నో పచ్చేకసమ్మోధిం సచ్చికత్వా ఇమం ఉదానగాథం వత్వా పున పచ్చేకబుద్ధానం మజ్ఞే ఇమమేవ బ్యాకరణగాథం అభాసి -

“కామా హి చిత్రా మధురా మనోరమా, విరూపరూపేన మథేన్తి చిత్తం;

ఆదీనవం కామగుణేసు దిస్సా, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్థ కామాతి ద్వే కామా వత్తుకామా చ కిలేసకామా చ. తత్థ వత్తుకామా మనాపియరూపాదయో ధమ్మా, కిలేసకామా ఛన్దాదయో సబ్బేపి రాగప్పభేదా. ఇథ పన వత్తుకామా అధిప్పేతా. రూపాదిఅనేకప్పకారవసేన చిత్రా. లోకస్సాదవసేన మధురా. బాలపుథుజ్ఞానానం మనం రమేన్తితి మనోరమా. విరూపరూపేనాతి విరూపేన రూపేన, అనేకవిధేన సభావేనాతి వుత్తం హోతి. తే హి రూపాదివసేన చిత్రా, రూపాదీసుపి నీలాదివసేన వివిధరూపా. ఏవం తేన విరూపరూపేన తథా తథా అస్సాదం దస్సేత్వా మథేన్తి చిత్తం పబ్బజ్ఞాయ అభిరమితుం న దేన్తితి. సేసమేత్థ పాకటమేవ. నిగమనమ్మి ద్వీహి తీహి వా పదేహి యోజేత్వా పురిమగాఢాసు వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బన్తి.

కామగాఢావణ్ణనా సమత్తా.

౨౧. ఈతీ చాతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర రణ్ణో గణ్ణో ఉదపాది. బాహ్లా వేదనా వత్తన్తి. వేజ్జా “సత్థకమ్మేన వినా ఫాసు న హోతి”తి భణన్తి. రాజా తేసం అభయం దత్వా సత్థకమ్మం కారాపేసి. తే ఫాలేత్వా, పుబ్బలోహితం నీహరిత్వా, నిబ్బేదనం కత్వా, వణం పట్టేన బద్ధింసు, ఆహారాచారేసు చ నం సమ్మా ఓవదింసు. రాజా లూఖభోజనేన కిససరీరో అహోసి, గణ్ణో చస్స మిలాయీ. సో ఫాసుకసణ్ణో హుత్వా సినిద్ధాహారం భుజ్జీ. తేన చ సణ్ణాతబలో వिसయే పటిసేవి. తస్స గణ్ణో పున పురిమసభావమేవ సమ్మాపుణి. ఏవం యావ తిక్ఖత్తుం సత్థకమ్మం కారాపేత్వా, వేజ్జేహి పరివజ్జితో నిబ్బిజ్జిత్వా, రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా, అరణ్ణం పవిసిత్వా, విపస్సనం ఆరభిత్వా, సత్తహి వస్సేహి పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా, ఇమం ఉదానగాథం భాసిత్వా నన్దమూలకపబ్బారం అగమాసి.

“ఈతీ చ గణ్ణో చ ఉపద్దవో చ, రోగో చ సల్లశ్చ భయశ్చ మేతం;  
ఏతం భయం కామగుణేసు దిస్సా, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త ఏతీతి ఈతి, ఆగన్తుకానం అకుసలభాగియానం బృసనహేతుానం ఏతం అధివచనం. తస్మా కామగుణాపి ఏతే అనేకబృసనావహట్టేన దళ్లసన్నిపాతట్టేన చ ఈతి. గణ్ణోపి అసుచిం పగ్గరతి, ఉద్దుమాతపరిపక్కపరిభిన్నో హోతి. తస్మా ఏతే కిలేసాసుచిపగ్గరణతో ఉప్పాదజరాభజ్జేహి ఉద్దుమాతపరిపక్కపరిభిన్నభావతో చ గణ్ణో. ఉపద్దవతీతి ఉపద్దవో; అనత్థం జనేన్తో అభిభవతి; అజ్ఞోత్తరతీతి అత్తో, రాజదణ్డాదీనమేతం అధివచనం. తస్మా కామగుణాపేతే అవిదితనిబ్బానత్థావహహేతుతాయ సబ్బుపద్దవవత్థుతాయ చ ఉపద్దవో. యస్మా పనేతే కిలేసాతురభావం జనేన్తా సీలసజ్ఞాతమారోగ్యం, లోలుప్పం వా ఉప్పాదేన్తా పాకతికమేవ ఆరోగ్యం విలుమ్పన్తి, తస్మా ఇమినా ఆరోగ్యవిలుమ్పనట్టేనేవ రోగో. అబ్బన్తరమనుప్పవిట్టట్టేన పన అన్తోతుదకట్టేన దున్నిహరణీయట్టేన చ సల్లం. దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికభయావహనతో భయం. మే ఏతన్తి మేతం. సేసమేత్త పాకటమేవ. నిగమనం పుత్తనయేనేవ వేదితబ్బన్తి.

ఈతిగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౨౨. సీతశ్చాతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర సీతాలుకబ్రహ్మదత్తో నామ రాజా అహోసి. సో పబ్బజిత్వా అరణ్ణకుటికాయ విహరతి. తస్మి శ్చ పదేసే సీతే సీతం, ఉణ్ణో ఉణ్ణమేవ చ హోతి అబ్బోకాసత్తా పదేసస్స. గోచరగామే భిక్ఖా యావదత్తాయ న లబ్బతి. పివనకపానీయమ్మి దుల్లభం, వాతాతపడంససరీసపాపి బాధేన్తి. తస్స ఏతదహోసి – “ఇతో అడ్డయోజనమత్తే సమ్మన్నో పదేసో, తత్త సట్టేపి ఏతే పరిస్సయా నత్తి. యంనూనాహం తత్త గచ్చేయ్యం; ఫాసుకం విహరన్తేన సక్కా విసేసం అధిగన్తు”న్తి. తస్స పున అహోసి – “పబ్బజితా నామ న పచ్చయవసికా హోన్తి, ఏవరూపశ్చ చిత్తం వసే వత్తేన్తి, న చిత్తస్స వసే వత్తేన్తి, నాహం గమిస్సామీ”తి పచ్చవేక్షిత్వా న అగమాసి. ఏవం యావతతియకం ఉప్పన్నచిత్తం పచ్చవేక్షిత్వా నివత్తేసి. తతో తత్తేవ సత్త వస్సాని వసిత్వా, సమ్మా పటిపజ్జమానో పచ్చేకసమ్పాధిం సచ్చికత్వా, ఇమం ఉదానగాథం భాసిత్వా నన్దమూలకపబ్బారం అగమాసి.

“సీతశ్చ ఉణ్ణశ్చ ఖుదం పిపాసం, వాతాతపే డంససరీసపే చ;  
సబ్బానిపేతాని అభిసమ్పవిత్యా, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త సీతశ్చాతి సీతం నామ దువిధం అబ్బన్తరధాతుక్తోభపచ్చయశ్చ, బాహిరధాతుక్తోభపచ్చయశ్చ; తథా ఉణ్ణం. డంసాతి పిఙ్గలమక్లికా. సరీసపాతి యే కేచి దీఘజాతికా సరిత్వా గచ్చన్తి. సేసం పాకటమేవ. నిగమనమ్మి పుత్తనయేనేవ

వేదితబ్బన్తి.

సీతాలుకగాధావణ్ణనా సమత్తా.

౨౩. నాగోవాతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర అణ్ణతరో రాజా వీసతి వస్సాని రజ్జం కారేత్వా కాలకతో నిరయే వీసతి ఏవ వస్సాని పచ్చిత్వా హేమవంతప్పదేసే హత్తియోనియం ఉప్పజ్జిత్వా సజ్జాతక్ఖన్దో పదుమవణ్ణసకలసరీరో ఉళారో యూథపతి మహానాగో అహోసి. తస్స ఓభగ్గోభగ్గం సాఖాభజ్గం హత్తిధాపావ ఖాదన్తి. ఓగాహేపి నం హత్తినియో కద్దమేన లిమ్పన్తి, సబ్బం పాలిలేయ్యకనాగస్సేవ అహోసి. నో యూథా నిబ్బిజ్జిత్వా పక్కమి. తతో నం పదానుసారేన యూథం అనుబద్ధి. ఏవం యావతతియం పక్కన్దో అనుబద్ధోవ. తతో చిన్తేసి - “ఇదాని మయ్ఠుం నత్తకో బారాణసియం రజ్జం కారేతి, యంనూనాహం అత్తనో పురిమజాతియా ఉయ్యానం గచ్ఛేయ్యం, తత్త మం నో రక్ఖిస్సతీ”తి. తతో రత్తిం నిద్ధావసం గతే యూథే యూథం పహాయ తమేవ ఉయ్యానం పావిసి. ఉయ్యానపాలో దిస్సా రణ్ణో ఆరోచేసి. రాజా “హత్తిం గహేస్సామీ”తి సేనాయ పరివారేసి. హత్తి రాజానం ఏవ అభిముఖో గచ్ఛతి. రాజా “మం అభిముఖో ఏతీ”తి ఖురప్పం సన్నయ్ఘిత్వా అట్ఠాసి. తతో హత్తి “విజ్ఞేయ్యాపి మం ఏసో”తి మానుసికాయ వాచాయ “బ్రహ్మాదత్త, మా మం విజ్ఞ, అహం తే అయ్యకో”తి ఆహ. రాజా “కిం భణిసీ”తి సబ్బం పుచ్చి. హత్తిపి రజ్జే చ నరకే చ హత్తియోనియఞ్చ పవత్తిం సబ్బం ఆరోచేసి. రాజా “సున్దరం, మా భాయి, మా చ కఞ్చి భింసాపేహీ”తి హత్తినో వట్టఞ్చ ఆరక్ఖకే చ హత్తిభణ్ణే చ ఉపట్ఠాపేసి.

అథేకదివసం రాజా హత్తిక్ఖన్దగతో “అయం వీసతి వస్సాని రజ్జం కత్వా నిరయే పక్కో, విపాకావసేసేన చ తిరచ్ఛానయోనియం ఉప్పన్నో, తత్తపి గణవాససజ్జట్టనం అసహన్దో ఇధాగతో. అహో దుక్ఖో గణవాసో, ఏకిభావో ఏవ చ పన సుఖో”తి చిన్తేత్వా తత్తేవ విపస్సనం ఆరభిత్వా పచ్చేకబోధిం సచ్ఛాకాసి. తం లోకుత్తరసుఖేన సుఖితం అమచ్ఛా ఉపసంజ్ఞమిత్వా, పణిపాతం కత్వా “యానకాలో మహారాజా”తి ఆహంసు. తతో “నాహం రాజా”తి వత్వా పురిమనయేనేవ ఇమం గాథం అభాసి -

“నాగోవ యూథాని వివజ్జయిత్వా, సజ్జాతఖన్దో పదుమీ ఉళారో;

యథాభిరన్తం విహరం అరణ్ణో, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

సా పదత్తతో పాకటా ఏవ. అయం పనేత్థ అధిప్పాయయోజనా. సా చ ఖో యుత్తివసేనేవ, న అనుస్సవవసేన. యథా అయం హత్తి మనుస్సకన్తేసు సీలేసు దన్తత్తా అదన్తభూమిం నాగచ్ఛతీతి వా, సరీరమహన్తతాయ వా నాగో, ఏవం కుదాస్సు నామాహమ్మి అరియకన్తేసు సీలేసు దన్తత్తా అదన్తభూమిం నాగమనేన ఆగుం అకరణేన పున ఇత్థత్తం అనాగమనేన చ గుణసరీరమహన్తతాయ వా నాగో భవేయ్యం. యథా చేస యూథాని వివజ్జేత్వా ఏకచరియసుఖేన యథాభిరన్తం విహరం అరణ్ణో ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో, కుదాస్సు నామాహమ్మి ఏవం గణం వివజ్జేత్వా ఏకవిహారసుఖేన ఝానసుఖేన యథాభిరన్తం విహరం అరణ్ణో అత్తనో యథా యథా సుఖం, తథా తథా యత్తకం వా ఇచ్ఛామి, తత్తకం అరణ్ణో నివాసం ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో చరేయ్యన్తి అత్తో. యథా చేస సుసణ్ణితక్ఖన్దతాయ సజ్జాతక్ఖన్దో, కుదాస్సు నామాహమ్మి ఏవం అసేఖసీలక్ఖన్దమహన్తతాయ సజ్జాతక్ఖన్దో భవేయ్యం. యథా చేస పదుమసదిసగత్తతాయ వా పదుమకులే ఉప్పన్నతాయ వా పదుమీ, కుదాస్సు నామాహమ్మి ఏవం పదుమసదిసఉజ్జగత్తతాయ వా అరియజాతిపదుమే ఉప్పన్నతాయ వా



పదుమీ భవేయ్యం. యథా చేస ధామబలజవాదీహి ఉళారో, కుదాస్సు నామాహమ్మి ఏవం పరిసుద్ధకాయసమాచారతాదీహి  
సీలసమాధినిబ్బేధికపజ్ఞాదీహి వా ఉళారో భవేయ్యన్తి ఏవం చిన్తేన్తో విపస్సనం ఆరభిత్వా పచ్చేకబోధిం అధిగతోహ్మితి.

నాగగాధావణ్ణనా సమత్తా.

౨౪. అట్లాన తన్తి కా ఉప్పత్తి? బారాణసిరజ్ఞో కిర పుత్తో దహరో ఏవ సమానో పబ్బజితుకామో మాతాపితరో యాచి.  
మాతాపితరో నం వారేన్తి. సో వారియమానోపి నిబన్ధతియేవ “పబ్బజిత్సామ్”తి. తతో నం పుట్టే వుత్తసేట్టిపుత్తం వియ  
సబ్బం వత్వా అనుజానింసు. పబ్బజిత్వా చ ఉయ్యానేయేవ వసితబ్బన్తి పటిజానాపేసుం, సో తథా అకాసి. తస్స మాతా  
పాతోవ వీసతిసహస్సనాటకిత్తిపరివృతా ఉయ్యానం గత్వా, పుత్తం యాగుం పాయేత్వా, అన్తరా ఖజ్జికాదీని చ ఖాదాపేత్వా,  
యావ మజ్జన్తికసమయం తేన సద్ధిం సముల్లపిత్వా, నగరం పవిసతి. పితా చ మజ్జన్తికే ఆగత్వా, తం భోజేత్వా అత్తనాపి  
భుజ్జేత్వా, దివసం తేన సద్ధిం సముల్లపిత్వా, సాయన్తసమయే జగ్గనపురిసే రపేత్వా నగరం పవిసతి. సో ఏవం రత్తిన్దివం  
అవివిత్తో విహరతి. తేన ఖో పన సమయేన ఆదిచ్చబన్ధు నామ పచ్చేకబుద్ధో నన్దమూలకపబ్బారే విహరతి. సో ఆవజ్ఞేన్తో తం  
అద్దస - “అయం కుమారో పబ్బజితుం అసక్ఖి, జటం చిన్దితుం న సక్కోతీ”తి. తతో పరం ఆవజ్ఞి “అత్తనో ధమ్మతాయ  
నిబ్బిజ్జిస్సతి, నో”తి. అథ “ధమ్మతాయ నిబ్బిన్దన్తో అతిచిరం భవిస్సతీ”తి ఇత్వా “తస్స ఆరమ్మణం దస్సేస్సామ్”తి పుట్టే  
వుత్తనయేనేవ మనోసిలాతలతో ఆగత్వా ఉయ్యానే అట్లాసి. రాజపురిసో దిస్సా “పచ్చేకబుద్ధో ఆగతో, మహారాజా”తి రజ్ఞో  
ఆరోచేసి. రాజా “ఇదాని మే పుత్తో పచ్చేకబుద్ధేన సద్ధిం అనుక్కుణ్ణితో వసిస్సతీ”తి పముదితమనో హుత్వా పచ్చేకబుద్ధం  
సక్కుచ్చం ఉపట్టహిత్వా తత్తేవ వాసం యాచిత్వా పణ్ణసాలాదివావిహారట్టానచక్కమాదిసబ్బం కారేత్వా వాసేసి.

సో తత్త వసన్తో ఏకదివసం ఓకాసం లభిత్వా కుమారం పుచ్చి “కోసి త్వ”న్తి? సో ఆహ “అహం పబ్బజితో”తి. “పబ్బజితా  
నామ న ఏదిసా హోన్తి”తి. “అథ భన్తే, కీదిసా హోన్తి, కిం మయ్యం అననుచ్చవిక”న్తి వుత్తే “త్వం అత్తనో అననుచ్చవికం న  
పేక్ఖసి, నను తే మాతా వీసతిసహస్సఇత్థిహి సద్ధిం పుబ్బణ్ణసమయే ఆగచ్ఛన్తి ఉయ్యానం అవివిత్తం కరోతి, పితా మహతా  
బలకాయేన సాయన్తసమయే, జగ్గనపురిసా సకలరత్తిం; పబ్బజితా నామ తవ సదిసా న హోన్తి, ఏదిసా పన హోన్తి”తి తత్త  
రితస్సేవ ఇద్ధియా హిమవన్తే అజ్ఞాతరం విహరం దస్సేసి. సో తత్త పచ్చేకబుద్ధే ఆలమ్బనబాహం నిస్సాయ రితే చ చక్కమన్తే  
చ రజనకమ్మసూచికమ్మాదీని కరోన్తే చ దిస్సా ఆహ - “తుమ్హే ఇథ, నాగచ్ఛథ, పబ్బజ్ఞా నామ తుమ్హేహి అనుజ్ఞాతా”తి.  
“ఆమ, పబ్బజ్ఞా అనుజ్ఞాతా, పబ్బజితకాలతో పట్టాయ సమణా నామ అత్తనో నిస్సరణం కాతుం ఇచ్చితపత్తితఇచ్చ పదేసం  
గన్తుం లభన్తి, ఏత్తకంవ వట్టతీ”తి వత్వా ఆకాసే రత్వా -

“అట్లాన తం సజ్ఞణికారతస్స, యం ఫస్సయే సామయికం విముత్తి”న్తి. -

ఇమం ఉపడ్డగాథం వత్వా, దిస్సమానేనేవ కాయేన నన్దమూలకపబ్బారం అగమాసి. ఏవం గతే పచ్చేకబుద్ధే సో అత్తనో  
పణ్ణసాలం పవిసిత్వా నిపజ్జి. ఆరక్ఖకపురిసోపి “సయితో కుమారో, ఇదాని కుహం గమిస్సతీ”తి పమత్తో నిద్దం ఓక్కుమి. సో  
తస్స పమత్తభావం ఇత్వా పత్తచీవరం గహేత్వా అరజ్ఞం పావిసి. తత్త చ వివిత్తో విపస్సనం ఆరభిత్వా, పచ్చేకబోధిం  
సచ్చికత్వా, పచ్చేకబుద్ధట్టానం గతో. తత్త చ “కథమధిగత”న్తి పుచ్చితో ఆదిచ్చబన్ధునా వుత్తం ఉపడ్డగాథం పరిపుణ్ణం కత్వా  
అభాసి.

తస్మిన్ - అట్టాన తన్తి. అట్టానం తం, అకారణం తన్తి వుత్తం హోతి, అనునాసికలోపో కతో “అరియసచ్చాన దస్సన”నిఆదీసు (ఖు. పా. ౫.౧౧; సు. ని. ౨౭౦) వియ. సజ్జణికారతస్సాతి గణాభిరతస్స. యన్తి కరణవచనమేతం “యం హిరీయతి హిరీయితప్పేనా”తిఆదీసు (ధ. సు. ౩౦) వియ. ఫస్సయేతి అధిగచ్ఛే. సామయికం విముత్తిన్తి లోకియసమాపత్తిం. సా హి అప్పితప్పితసమయే ఏవ పచ్చనీకేహి విముచ్చనతో “సామయికా విముత్తి”తి వుచ్చతి. తం సామయికం విముత్తిం. అట్టానం తం, న తం కారణం విజ్ఞతి సజ్జణికారతస్స, యేన కారణేన ఫస్సయేతి ఏతం ఆదిచ్చబద్ధస్స పచ్చేకబుద్ధస్స వచో నిసమ్మ సజ్జణికారతిం పహాయ యోనిసో పటిపజ్జన్తో అధిగతోమ్మితి ఆహ. సేసం వుత్తనయమేవాతి.

అట్టానగాథావణ్ణనా సమత్తా.

దుతియో వగ్గో నిట్టితో.

౫౫. దిట్టివిసూకానీతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర అజ్ఞాతరో రాజా రహోగతో చిన్తేసి - “యథా సీతాదీనం పటిఘాతకాని ఉడ్డాదీని అత్తి, అత్తి ను ఖో ఏవం వట్టపటిఘాతకం వినట్టం, నో”తి. సో అమచ్చే పుచ్చి - “వివట్టం జానాథా”తి? తే “జానామ, మహారాజా”తి ఆహంసు. రాజా - “కిం త”న్తి? తతో “అన్తవా లోకో”తిఆదినా నయేన సస్సతుచ్చేదం కథేసుం. అథ రాజా “ఇమే న జానన్తి, సట్టేపిమే దిట్టిగతికా”తి సయమేవ తేసం విలోమతశ్చ అయుత్తతశ్చ దిస్సా “వట్టపటిఘాతకం వివట్టం అత్తి, తం గవేసితబ్బ”న్తి చిన్తేత్వా రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సన్తో పచ్చేకబోధిం సచ్చాకాసి. ఇమశ్చ ఉదానగాథం అభాసి పచ్చేకబుద్ధమజ్ఞే బ్యాకరణగాథశ్చ -

“దిట్టివిసూకాని ఉపాతివత్తో, పత్తో నియామం పటిలద్ధమగ్గో;  
ఉప్పన్నజాణోమ్మి అనజ్ఞానేయ్యా, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తస్మిన్ - దిట్టివిసూకానీతి ద్వాసట్టిదిట్టిగతాని. తాని హి మగ్గసమ్మాదిట్టియా విసూకట్టేన విజ్ఞనట్టేన విలోమట్టేన చ విసూకాని. ఏవం దిట్టియా విసూకాని, దిట్టి ఏవ వా విసూకాని దిట్టివిసూకాని. ఉపాతివత్తోతి దస్సనమగ్గేన అతిక్కన్తో. పత్తో నియామన్తి అవినిపాతధమ్మతాయ సమ్పాధిపరాయణతాయ చ నియతభావం అధిగతో, సమ్మత్తనియామసజ్ఞాతం వా పరమమగ్గన్తి. ఏత్తావతా పరమమగ్గకిచ్చనిప్పత్తి చ తస్స పటిలాభో చ వుత్తో. ఇదాని పటిలద్ధమగ్గోతి ఇమినా సేసమగ్గపటిలాభం దస్సేతి. ఉప్పన్నజాణోమ్మితి ఉప్పన్నపచ్చేకబోధిజాణో అమ్మి. ఏతేన ఫలం దస్సేతి. అనజ్ఞానేయ్యాతి అజ్ఞోహి “ఇదం సచ్చం, ఇదం సచ్చ”న్తి న నేతబ్బో. ఏతేన సయమ్ముతం దీపేతి, పత్తే వా పచ్చేకబోధిజాణే అనేయ్యతాయ అభావా సయంవసితం. సమధవిపస్సనాయ వా దిట్టివిసూకాని ఉపాతివత్తో, ఆదిమగ్గేన పత్తో నియామం, సేసేహి పటిలద్ధమగ్గో, ఫలజాణేన ఉప్పన్నజాణో, తం సబ్బం అత్తనావ అధిగతోతి అనజ్ఞానేయ్యా. సేసం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బన్తి.

దిట్టివిసూకగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౫౬. నిల్లోలుపోతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసిరజ్ఞో కిర సూదో అన్తరభత్తం పచిత్వా ఉపనామేసి మనుజ్ఞాదస్సనం సాదురసం “అప్పేవ నామ మే రాజా ధనమనుప్పదేయ్యా”తి. తం రజ్ఞో గన్తేనేవ భోత్తుకామతం జనేసి ముఖే ఖేళం ఉప్పాదేంతం. పరమకబళే పన ముఖే పక్కిత్తమత్తే సత్తరసహరణిసహస్సాని అమతేనేవ పుట్టాని అహీసుం. సూదో “ఇదాని మే దస్సతి, ఇదాని మే దస్సతీ”తి చిన్తేసి. రాజాపి “సక్కారాహో సూదో”తి చిన్తేసి - “రసం సాయిత్వా పన సక్కరోంతం మం పాపకో

కిత్తిసద్దో అబ్బుగ్గచ్చేయ్య - ‘లోలో అయం రాజా రసగరుకో’తి న కిళ్ళి అభణి. ఏవం యావ భోజనపరియోసానం, తావ సూదోపి “ఇదాని దస్సతి, ఇదాని దస్సతీ”తి చిన్తేసి. రాజాపి అవణ్ణభయేన న కిళ్ళి అభణి. తతో సూదో “నత్తి ఇమస్స రణ్ణో జిహ్వావిజ్ఞాణ”న్తి దుతియదివసే అరసభత్తం ఉపనామేసి. రాజా భుజ్జన్తో “నిగ్గహారహో అజ్జ సూదో”తి జానన్తోపి పుట్టే వియ పచ్చవేక్కిత్వా అవణ్ణభయేన న కిళ్ళి అభణి. తతో సూదో “రాజా నేవ సున్దరం నాసున్దరం జానాతీ”తి చిన్తేత్వా సబ్బం పరిబ్బయం అత్తనా గహేత్వా యంకిళ్ళిదేవ పచిత్వా రణ్ణో దేతి. రాజా “అహో వత లోభో, అహం నామ వీసతి నగరసహస్సాని భుజ్జన్తో ఇమస్స లోభేన భత్తమత్తమ్మి న లభామీ”తి నిబ్బిజ్జిత్వా, రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా, విపస్సన్తో పచ్చేకబోధిం సచ్చాకాసి, పురిమనయేనేవ చ ఇమం గాథం అభాసి -

“నిల్లోలుపో నిక్కుహో నిప్పిపాసో, నిమ్మక్ఖో నిద్ధన్తకసావమోహో;  
నిరాసయో సబ్బలోకే భవిత్వా, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త నిల్లోలుపోతి అలోలుపో. యో హి రసతణ్ణాభిభూతో హోతి, సో భుసం లుప్పతి పునప్పునళ్ళు లుప్పతి, తేన లోలుపోతి వుచ్చతి. తస్మా ఏన తం పటిక్ఖిపన్తో ఆహ “నిల్లోలుపో”తి. నిక్కుహోతి ఏత్త కిళ్ళాపి యస్స తివిధం కుహనవత్థు నత్తి, సో నిక్కుహోతి వుచ్చతి. ఇమిస్సా పన గాథాయ మనుజ్ఞాభోజనాదీసు విహ్మయమనాపజ్జనతో నిక్కుహోతి అయమధిప్పాయో . నిప్పిపాసోతి ఏత్త పాతుమిచ్చా పిపాసా, తస్సా అభావేన నిప్పిపాసో, సాదురసలోభేన భోత్తుకమ్యతావిరహితోతి అత్తో. నిమ్మక్ఖోతి ఏత్త పరగుణవిసాసనలక్ఖణో మక్ఖో, తస్స అభావేన నిమ్మక్ఖో. అత్తనో గహట్టకాలే సూదస్స గుణమక్ఖనాభావం సన్ధాయాహ. నిద్ధన్తకసావమోహోతి ఏత్త రాగాదయో తయో, కాయదుచ్చరితాదీని చ తీణీతి ఛ ధమ్మా యథాసమ్భవం అప్పసన్నట్టేన సకభావం విజహపేత్వా పరభావం గణ్ణాపనట్టేన కసటట్టేన చ కసావాతి వేదితబ్బా. యథాహ -

“తత్త, కతమే తయో కసావా? రాగకసావో, దోసకసావో, మోహకసావో, ఇమే తయో కసావా. తత్త, కతమే అపరేపి తయో కసావా? కాయకసావో, వచీకసావో, మనోకసావో”తి (విభ. ౯౨౪).

తేసు మోహం రపేత్వా పశ్చన్నం కసావానం తేసళ్ళ సబ్బేసం మూలభూతస్స మోహస్స నిద్ధన్తత్తా నిద్ధన్తకసావమోహో, తిణ్ణం ఏవ వా కాయవచీమనోకసావానం మోహస్స చ నిద్ధన్తత్తా నిద్ధన్తకసావమోహో. ఇతరేసు నిల్లోలుపతాదీహి రాగకసావస్స, నిమ్మక్ఖతాయ దోసకసావస్స నిద్ధన్తభావో సిద్ధో ఏవ. నిరాసయోతి నిత్తణ్ణో. సబ్బలోకేతి సకలలోకే, తీసు భవేసు ద్వాదససు వా ఆయతనేసు భవవిభవతణ్ణావిరహితో హుత్వాతి అత్తో. సేసం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. అథ వా తయోపి పాదే వత్వా ఏకో చరేతి ఏకో చరితుం సక్కుణేయ్యాతి ఏవమ్మి ఏత్త సమ్మన్తో కాతబ్బోతి.

నిల్లోలుపగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౨౭. పాపం సహాయన్తి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర అజ్ఞాతరో రాజా మహచ్చరాజానుభావేన నగరం పదక్షిణం కరోన్తో మనుస్సే కోట్టాగారతో పురాణధణ్ణాని బహిద్ధా నీహరన్తే దిస్సా “కిం, భణే, ఇద”న్తి అమచ్చే పుచ్చి. “ఇదాని, మహారాజ, నవధణ్ణాని ఉప్పజ్జిస్సన్తి, తేసం ఓకాసం కాతుం ఇమే మనుస్సా పురాణధణ్ణాదీని ఛడ్డేన్తీ”తి. రాజా - “కిం, భణే, ఇత్థాగారబలకాయాదీనం వట్టం పరిపుణ్ణ”న్తి ? “ఆమ, మహారాజ, పరిపుణ్ణన్తి”. “తేన హి, భణే, దానసాలం కారాపేధ, దానం

దస్తామి, మా ఇమాని ధణ్ణాని అనుపకారాని వినస్సీను”తి. తతో నం అణ్ణాతరో దిట్టిగతికో అమచ్చో “మహారాజ, నట్టి దిన్న”న్తి ఆరబ్బ యావ “బాలా చ పణ్ణితా చ సన్ధావిత్వా సంసరిత్వా దుక్ఖస్సంతం కరిస్సన్తి”తి వత్వా నివారేసి. సో దుతియమ్మి తతియమ్మి కోట్టాగారే విలుమ్మన్తే దిస్వా తథేవ ఆణాపేసి. తతియమ్మి నం “మహారాజ, దత్తుపణ్ణాత్తం యదిదం దాన”న్తిఆదీని వత్వా నివారేసి. సో “అరే, అహం అత్తనో సంతకమ్మి న లభామి దాతుం, కిం మే ఇమేహి పాపసహాయేహి”తి నిబ్బిన్నో రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సన్తో పచ్చేకబోధిం సచ్చాకాసి. తణ్ణా పాపం సహాయం గరహన్తో ఇమం ఉదానగాథం అభాసి -

“పాపం సహాయం పరివజ్జయేథ, అనత్థదస్సిం విసమే నివిట్టం;  
సయం న సేవే పసుతం పమత్తం, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తస్సాయం సజ్జేపట్టో - య్వాయం దసవత్థుకాయ పాపదిట్టియా సమన్నాగతత్తా పావో, పరేసమ్మి అనత్తం పస్సతీతి అనత్థదస్సి, కాయదుచ్చరితాదిమ్మి చ విసమే నివిట్టో, తం అత్థకామో కులపుత్తో పాపం సహాయం పరివజ్జయేథ అనత్థదస్సిం విసమే నివిట్టం. సయం న సేవేతి అత్తనో వసేన న సేవే. యది పన పరవసో హోతి, కిం సక్కా కాతున్తి వుత్తం హోతి. పసుతన్తి పసటం , దిట్టివసేన తత్త తత్త లగ్గన్తి అత్తో. పమత్తన్తి కామగుణేసు వోస్సట్టచిత్తం, కుసలభావనారహితం వా. తం ఏవరూపం న సేవే, న భజే, న పయిరుపాసే, అణ్ణదత్తు ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పోతి.

పాపసహాయగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౨౮. బహుస్సుతన్తి కా ఉప్పత్తి? పుట్టే కిర కస్సపస్స భగవతో సాసనే అట్ట పచ్చేకబోధిసత్తా పబ్బజిత్వా గతపచ్చాగతవత్తం పూరేత్వా దేవలోకే ఉప్పన్నాతి సబ్బం అనవజ్జభోజీగాథాయ వుత్తసదిసమేవ. అయం పన విసేసో - పచ్చేకబుద్ధే నిసీదాపేత్వా రాజా ఆహ “కే తుమ్మే”తి? తే ఆహంసు - “మయం, మహారాజ, బహుస్సుతా నామా”తి. రాజా - “అహం సుతబ్రహ్మదత్తో నామ, సుతేన తిత్తిం న గచ్ఛామి, హన్త, నేసం సన్తికే విచిత్రనయం సద్ధమ్మదేసనం సోస్సామీ”తి అత్తమనో దక్ఖిణోదకం దత్వా, పరివిసిత్వా, భత్తకిచ్చపరియోసాసే సజ్జత్తేరస్స పత్తం గహేత్వా, వన్దిత్వా, పురతో నిసీది “ధమ్మకథం, భన్తే, కరోథా”తి. సో “సుఖితో హోతు, మహారాజ, రాగక్ఖయో హోతు”తి వత్వా ఉట్టితో. రాజా “అయం న బహుస్సుతో, దుతియో బహుస్సుతో భవిస్సతి, స్వే దాని విచిత్రధమ్మదేసనం సోస్సామీ”తి స్వాతనాయ నిమన్తేసి. ఏవం యావ సబ్బేసం పటిపాటి గచ్ఛతి, తావ నిమన్తేసి. తే సబ్బేపి “దోసక్ఖయో హోతు, మోహక్ఖయో, గతిక్ఖయో, వట్టిక్ఖయో, ఉపధిక్ఖయో, తణ్ణిక్ఖయో హోతు”తి ఏవం ఏకేకం పదం విసేసేత్వా సేసం పరమసదిసమేవ వత్వా ఉట్టిహింసు.

తతో రాజా “ఇమే ‘బహుస్సుతా మయ’న్తి భణన్తి, న చ తేసం విచిత్రకథా, కిమేతేహి వుత్త”న్తి తేసం వచనత్తం ఉపపరిక్ఖితుమారద్ధో. అథ “రాగక్ఖయో హోతు”తి ఉపపరిక్ఖన్తో “రాగే ఖీణే దోసోపి మోహోపి అణ్ణాతరణ్ణాతరేపి కిలేసా ఖీణా హోన్తి”తి ఇత్తా అత్తమనో అహోసి - “నిప్పరియాయబహుస్సుతా ఇమే సమణా. యథా హి పురిసేన మహాపథవిం వా ఆకాసం వా అజ్ఞలియా నిద్దిసన్తేన న అజ్ఞలిమత్తోవ పదేసో నిద్దిట్టో హోతి, అపిచ, ఖో, పన పథవీఆకాసా ఏవ నిద్దిట్టా హోన్తి, ఏవం ఇమేహి ఏకమేకం అత్తం నిద్దిసన్తేహి అపరిమాణా అత్తా నిద్దిట్టా హోన్తి”తి. తతో సో “కుదాస్సు నామాహమ్మి ఏవం బహుస్సుతో భవిస్సామీ”తి తథారూపం బహుస్సుతభావం పత్తేన్తో రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా, విపస్సన్తో పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా, ఇమం ఉదానగాథం అభాసి -

“బహుస్సుతం ధమ్మధరం భజేథ, మిత్తం ఉళారం పటిభానవంతం;  
అజ్ఞాయ అత్థాని వినేయ్య కఙ్ఘం, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్థాయం సఙ్ఖేపత్తో - బహుస్సుతంతి దువిధో బహుస్సుతో తీసు పిటకేసు అత్తతో నిఖిలో పరియత్తిబహుస్సుతో చ, మగ్గఫలవిజ్ఞాభిజ్ఞానం పటివిద్ధత్తా పటివేధబహుస్సుతో చ. ఆగతాగమో ధమ్మధరో. ఉళారేహి పన కాయవచీమనోకమ్మేహి సమన్నాగతో ఉళారో. యుత్తపటిభానో చ ముత్తపటిభానో చ యుత్తముత్తపటిభానో చ పటిభానవా. పరియత్తిపరిపుచ్చాధిగమవసేన వా తిథా పటిభానవా వేదితబ్బో. యస్స హి పరియత్తి పటిభాతి, సో పరియత్తిపటిభానవా. యస్స అత్తఞ్చ ఇణఞ్చ లక్ఖణఞ్చ రానాట్టానఞ్చ పరిపుచ్చంతస్స పరిపుచ్చా పటిభాతి, సో పరిపుచ్చాపటిభానవా. యేన మగ్గాదయో పటివిద్ధా హోంతి, సో అధిగమపటిభానవా. తం ఏవరూపం బహుస్సుతం ధమ్మధరం భజేథ మిత్తం ఉళారం పటిభానవంతం. తతో తస్మానుభావేన అత్తత్తపరత్తఉభయత్తభేదతో వా దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికపరమత్తభేదతో వా అనేకప్పకారాని అజ్ఞాయ అత్థాని. తతో - “అహోసిం ను ఖో అహం అతీతమద్ధాన”నిఆదీసు (మ. ని. ౧.౧౮; సం. ని. ౨.౨౦) కఙ్ఘట్టానేసు వినేయ్య కఙ్ఘం, విచికిచ్చం వినేత్వా వినాసేత్వా ఏవం కతసబ్బకిచ్చో ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పోతి.

బహుస్సుతగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౨౯. ఖిడ్డం రతింతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం విభూసకట్రహ్మాదత్తో నామ రాజా పాతోవ యాగుం వా భత్తం వా భుజ్జీత్వా నానావిధవిభూసనేహి అత్తానం విభూసాపేత్వా మహాఆదాసే సకలసరీరం దిస్వా యం న ఇచ్చతి తం అపనేత్వా అజ్ఞోన విభూసనేన విభూసాపేతి. తస్స ఏకదివసం ఏవం కరోతో భత్తవేలా మజ్జన్తికసమయో పత్తో. అథ అవిభూసితోవ దుస్సపట్టేన సీసం వేరేత్వా, భుజ్జీత్వా, దివాసేయ్యం ఉపగచ్ఛి. పునపి ఉట్టహీత్వా తథేవ కరోతో సూరియో అత్తజ్ఞతో. ఏవం దుతియదివసేపి తతియదివసేపి. అథస్స ఏవం మణ్ణనప్పసుతస్స పిట్టిరోగో ఉదపాది. తస్సేతదహోసి - “అహో రే, అహం సబ్బథామేన విభూసంతోపి ఇమస్మిం కప్పకే విభూసనే అసన్తుట్తో లోభం ఉప్పాదేసిం. లోభో చ నామేస అపాయగమనీయో ధమ్మో, హన్దాహం, లోభం నిగ్గణ్ణామీ”తి రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సంతో పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా ఇమం ఉదానగాథం అభాసి -

“ఖిడ్డం రతిం కామసుఖఞ్చ లోకే, అనలఙ్కరిత్వా అనపేక్షమానో;  
విభూసనట్టానా విరతో సచ్చవాదీ, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త ఖిడ్డా చ రతి చ పుట్టే వుత్తావ. కామసుఖంతి వత్తుకామసుఖం. వత్తుకామాపి హి సుఖస్స విసయాదిభావేన సుఖంతి వుచ్చంతి. యథాహ - “అత్తి రూపం సుఖం సుఖానుపతిత”న్తి (సం. ని. ౩.౬౦). ఏవమేతం ఖిడ్డం రతిం కామసుఖఞ్చ ఇమస్మిం ఓకాసలోకే అనలఙ్కరిత్వా అలన్తి అకత్వా, ఏతం తప్పకన్తి వా సారభూతన్తి వా ఏవం అగ్గహేత్వా. అనపేక్షమానోతి తేన అలఙ్కరణేన అనపేక్షణసీలో, అపిహాలుకో, నిత్తణ్ణో, విభూసనట్టానా విరతో సచ్చవాదీ ఏకో చరేతి. తత్త విభూసా దువిధా - అగారికవిభూసా, అనగారికవిభూసా చ. తత్త అగారికవిభూసా సాటకవేరనమాలాగన్దాది, అనగారికవిభూసా పత్తమణ్ణనాది. విభూసా ఏవ విభూసనట్టానం. తస్మా విభూసనట్టానా తివిధాయ విరతియా విరతో. అవితథవచనతో సచ్చవాదీతి ఏవమత్తో దట్టబ్బో.

విభూసనట్రానగాధావణ్ణనా సమత్తా.

౬౦. పుత్తజ్ఞ దారన్ని కా ఉప్పత్తి? బారాణసిరణ్ణో కిర పుత్తో దహరకాలే ఏవ అభిసిత్తో రజ్జం కారేసి. సో పరమగాధాయ పుత్తపచ్చేకబోధిసత్తో వియ రజ్జసిరిమనుభవంతో ఏకదివసం చింతేసి - “అహం రజ్జం కారేంతో బహూనం దుక్ఖం కరోమి. కిం మే ఏకభత్తత్తాయ ఇమినా పాపేన, హస్త సుఖముప్పాదేమీ”తి రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సంతో పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా ఇమం ఉదానగాథం అభాసి -

“పుత్తజ్ఞ దారం పితరజ్ఞ మాతరం, ధనాని ధణ్ణాని చ బన్ధవాని;  
హిత్వాన కామాని యథోధికాని, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త ధనానీతి ముత్తామణివేళురియసజ్జసిలాపవాళరజతజాతరూపాదీని రతనాని. ధణ్ణానీతి సాలివీహియవగోధుమకజ్జవరకకుద్రాసకపభేదాని సత్త సేసాపరణ్ణాని చ. బన్ధవానీతి జాతిబన్ధుగోత్రబన్ధుమిత్రబన్ధుసిప్పబన్ధువసేన చతుబ్బిధే బన్ధవే. యథోధికానీతి సకసకఓధివసేన రితానేవ. సేసం పుత్తనయమేవాతి.

పుత్తదారగాధావణ్ణనా సమత్తా.

౬౧. సజ్ఞో ఏసోతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర పాదలోలబ్రహ్మదత్తో నామ రాజా అహోసి. సో పాతోవ యాగుం వా భత్తం వా భుజ్జిత్వా తీసు పాసాదేసు తివిధనాటకాని పస్సతి. తివిధనాటకానీతి కిర పుబ్బరాజతో ఆగతం, అనన్తరాజతో ఆగతం, అత్తనో కాలే ఉట్టితన్తి. సో ఏకదివసం పాతోవ దహరనాటకపాసాదం గతో. తా నాటకిత్థియో “రాజానం రమాపేస్సామా”తి సక్కస్స దేవానమిన్దస్స అచ్చరాయో వియ అతిమనోహరం నచ్చగీతవాదితం పయోజేసుం. రాజా - “అనచ్చరియమేతం దహరాన”న్తి అసన్తుట్తో హుత్వా మజ్జిమనాటకపాసాదం గతో. తాపి నాటకిత్థియో తథేవ అకంసు. సో తత్థాపి తథేవ అసన్తుట్తో హుత్వా మహానాటకపాసాదం గతో. తాపి నాటకిత్థియో తథేవ అకంసు. రాజా ద్వే తయో రాజపరివట్టే అతీతానం తాసం మహల్లకభావేన అట్టికీళనసదిసం నచ్చం దిస్సా గీతజ్ఞ అమధురం సుత్వా పునదేవ దహరనాటకపాసాదం, పున మజ్జిమనాటకపాసాదన్తి ఏవం విచరిత్వా కత్థచి అసన్తుట్తో చింతేసి - “ఇమా నాటకిత్థియో సక్కం దేవానమిన్దం అచ్చరాయో వియ మం రమాపేతుకామా సబ్బథామేన నచ్చగీతవాదితం పయోజేసుం, స్వాహం కత్థచి అసన్తుట్తో లోభమేవ వడ్డేమి, లోభో చ నామేస అపాయగమనీయో ధమ్మో, హన్దాహం లోభం నిగ్గణ్ణామీ”తి రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సంతో పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా ఇమం ఉదానగాథం అభాసి -

“సజ్ఞో ఏసో పరిత్తమేత్త సోఖ్యం, అప్పస్సాదో దుక్ఖమేత్త భియ్యో;  
గళో ఏసో ఇతి ఇత్వా మతిమా, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తస్సత్తో - సజ్ఞో ఏసోతి అత్తనో ఉపభోగం నిద్దిసతి. సో హి సజ్జన్తి తత్త పాణినో కద్దమే పవిట్తో హత్థీ వియాతి సజ్ఞో. పరిత్తమేత్త సోఖ్యన్తి ఏత్త పఞ్చకామగుణాపభోగకాలే విపరీతసజ్ఞాయ ఉప్పాదేతబ్బతో కామావచరధమ్మపరియాపన్నతో వా లామకట్టేన సోఖ్యం పరిత్తం, విజ్జప్పభాయ ఓభాసితనచ్చదస్సనసుఖం వియ ఇత్తరం , తావకాలికన్తి పుత్తం హోతి. అప్పస్సాదో దుక్ఖమేత్త భియ్యోతి ఏత్త చ య్వాయం “యం ఖో, భిక్ఖవే, ఇమే పఞ్చ కామగుణే పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సుఖం

సోమనస్సం, అయం కామానం అస్సాదో”తి (మ. ని. ౧.౧౬౬) వుత్తో. సో యదిదం “కో చ, భిక్షవే, కామానం ఆదీనవో? ఇథ, భిక్షవే, కులపుత్తో యేన సిప్పట్టానేన జీవికం కప్పేతి, యది ముద్దాయ, యది గణనాయా”తి ఏవమాదినా (మ. ని. ౧.౧౬౭) నయేనేత్థ దుక్ఖం వుత్తం. తం ఉపనిధాయ అప్పో ఉదకభిస్తుమత్తో హోతి. అథ ఖో దుక్ఖమేవ భియ్యో బహు, చతుసు సముద్దేసు ఉదకసదిసం హోతి. తేన వుత్తం “అప్పస్సాదో దుక్ఖమేత్థ భియ్యో”తి. గళో ఏసోతి అస్సాదం దస్సేత్వా ఆకడ్డనవసేన బళిసో వియ ఏసో యదిదం పశ్చ కామగుణా. ఇతి ఇత్వా మతిమాతి ఏవం ఇత్వా బుద్ధిమా పణ్ణితో పురిసో సబ్బమ్మేతం పహాయ ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పోతి.

సద్ధగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౬౨. సన్దాలయిత్వానాతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర అనివత్తబ్రహ్మదత్తో నామ రాజా అహోసి . సో సజ్ఞామం ఓతిణ్ణో అజినిత్వా అజ్ఞం వా కిచ్చం ఆరద్ధో అనిట్టపేత్వా న నివత్తతి, తస్మా నం ఏవం సజ్ఞానింసు. సో ఏకదివసం ఉయ్యానం గచ్ఛతి. తేన చ సమయేన వనదాహో ఉట్టాసి. సో అగ్గి సుక్ఖాని చ హరితాని చ తిణాదీని దహంతో అనివత్తమానో ఏవ గచ్ఛతి. రాజా తం దిస్సా తప్పటిభాగనిమిత్తం ఉప్పాదేసి. “యథాయం వనదాహో, ఏవమేవ ఏకాదసవిధో అగ్గి సబ్బసత్తే దహంతో అనివత్తమానోవ గచ్ఛతి మహాదుక్ఖం ఉప్పాదేంతో, కుదాస్సు నామాహమ్మి ఇమస్సు దుక్ఖస్స నివత్తనత్థం అయం అగ్గి వియ అరియమగ్గజాణగ్గినా కిలేసే దహంతో అనివత్తమానో గచ్ఛేయ్య”న్తి? తతో ముహుత్తం గత్వా కేవట్టే అద్దస నదియం మచ్ఛే గణ్ణంతే . తేసం జాలంతరం పవిట్తో ఏకో మహామచ్ఛో జాలం భేత్వా పలాయ. తే “మచ్ఛో జాలం భేత్వా గతో”తి సద్ధమకంసు. రాజా తమ్మి వచనం సుత్వా తప్పటిభాగనిమిత్తం ఉప్పాదేసి - “కుదాస్సు నామాహమ్మి అరియమగ్గజాణేన తణ్ణాదిట్టిజాలం భేత్వా అసజ్జమానో గచ్ఛేయ్య”న్తి. సో రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సనం ఆరభిత్వా పచ్ఛేకబోధిం సచ్చాకాసి, ఇమశ్చ ఉదానగాథం అభాసి -

“సన్దాలయిత్వాన సంయోజనాని, జాలంవ భేత్వా సలిలమ్ముచారీ;  
అగ్గీవ దడ్డం అనివత్తమానో, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పోతి.”

తస్సా దుతియపాదే జాలన్తి సుత్తమయం వుచ్చతి. అమ్మూతి ఉదకం, తత్త చరతీతి అమ్ముచారీ, మచ్చస్సేతం అధివచనం. సలిలే అమ్ముచారీ సలిలమ్ముచారీ, తస్మిం నదీసలిలే జాలం భేత్వా అమ్ముచారీవాతి వుత్తం హోతి. తతియపాదే దడ్డన్తి దడ్డట్టానం వుచ్చతి. యథా అగ్గి దడ్డట్టానం పున న నివత్తతి, న తత్త భియ్యో ఆగచ్ఛతి, ఏవం మగ్గజాణగ్గినా దడ్డం కామగుణట్టానం అనివత్తమానో తత్త భియ్యో అనాగచ్ఛన్తోతి వుత్తం హోతి. సేసం వుత్తనయమేవాతి.

సన్దాలనగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౬౩. ఓక్ఖిత్తచక్ఖాతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర చక్ఖులోలబ్రహ్మదత్తో నామ రాజా పాదలోలబ్రహ్మదత్తో వియ నాటకదస్సనమనుయుత్తో హోతి. అయం పన విసేసో - సో అసన్తుట్తో తత్త తత్త గచ్ఛతి, అయం తం తం నాటకం దిస్సా అతివియ అభినన్దిత్వా నాటకపరివత్తదస్సనేన తణ్ణం వడ్డేన్తో విచరతి. సో కిర నాటకదస్సనాయ ఆగతం అజ్ఞాతరం కుటుమ్పియభరియం దిస్సా రాగం ఉప్పాదేసి. తతో సంవేగమాపజ్జిత్వా పున “అహం ఇమం తణ్ణం వడ్డేన్తో

అపాయపరిపూరకో భవిస్సామి, హస్త నం నిగ్గఢ్ఠామీ”తి పబ్బజిత్వా విపస్సంతో పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా అత్తనో పురిమపటిపత్తిం గరహంతో తప్పటిపక్ఖగుణదీపికం ఇమం ఉదానగాథం అభాసి -

“ఓక్తిత్తచక్ఖా న చ పాదలోలో, గుత్తిన్ద్రియో రక్ఖితమానసానో;  
అనవస్సుతో అపరిడయ్ఘమానో, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త ఓక్తిత్తచక్ఖాతి హేట్టాఖిత్తచక్ఖు, సత్త గీవట్టిని పటిపాటియా రపేత్వా పరివజ్జగహేతబ్బదస్సనత్తం యుగమత్తం పేక్ఖమానోతి వుత్తం హోతి. న తు హనుకట్టినా హదయట్టిం సజ్జట్టన్తో. ఏవఞ్ఞో ఓక్తిత్తచక్ఖతా న సమణసారుప్పా హోతి. న చ పాదలోలోతి ఏకస్స దుతియో, ద్విస్సం తతియోతి ఏవం గణమజ్ఞం పవిసితుకామతాయ కణ్ఠాయమానపాదో వియ అభవన్తో, దీఘచారికఅనవట్టితచారికవిరతో వా. గుత్తిన్ద్రియోతి ఛసు ఇన్ద్రియేసు ఇథ విసుంవుత్తావసేసవసేస గోపిత్తిన్ద్రియో. రక్ఖితమానసానోతి మానసం యేవ మానసానం, తం రక్ఖితమస్సాతి రక్ఖితమానసానో. యథా కిలేసేహి న విలుప్పతి, ఏవం రక్ఖితచిత్తోతి వుత్తం హోతి. అనవస్సుతోతి ఇమాయ పటిపత్తియా తేసు తేసు ఆరమ్మణేసు కిలేసఅన్వాస్సవవిరహితో. అపరిడయ్ఘమానోతి ఏవం అన్వాస్సవవిరహావ కిలేసగ్గీహి అపరిడయ్ఘమానో. బహిద్ధా వా అనవస్సుతో, అజ్ఞత్తం అపరిడయ్ఘమానో. సేసం వుత్తనయమేవాతి.

ఓక్తిత్తచక్ఖుగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౬౪. ఓహారయిత్వాతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర అయం అఞ్ఞోపి చాతుమాసికబ్రహ్మదత్తో నామ రాజా చతుమాసే చతుమాసే ఉయ్యానకీళం గచ్ఛతి. సో ఏకదివసం గిష్ఠానం మజ్జిమే మాసే ఉయ్యానం పవిసంతో ఉయ్యానద్వారే పత్తసఞ్చన్నం పుప్పాలజ్జుతవిటపం పారిచ్చత్తకోవిళారం దిస్సా ఏకం పుప్పం గహేత్వా ఉయ్యానం పావిసి. తతో “రఞ్ఞా అగ్గపుప్పం గహిత”న్తి అఞ్ఞాతరోపి అమచ్చో హత్తిక్ఖన్ఠే రితో ఏవ ఏకం పుప్పం అగ్గహేసి. ఏతేనేవ ఉపాయేన సబ్బో బలకాయో అగ్గహేసి. పుప్పం అనస్సాదేంతా పత్తమ్మి గణ్ఠింసు. సో రుక్ఖో నిప్పత్తపుప్పో ఖన్ఠమత్తోవ అహోసి. తం రాజా సాయన్ఠసమయే ఉయ్యానా నిక్ఖమన్తో దిస్సా “కిం కతో అయం రుక్ఖో, మమ ఆగమనవేలాయం మణివణ్ణసాఖన్ఠరేసు పవాళసదిసపుప్పాలజ్జుతో అహోసి, ఇదాని నిప్పత్తపుప్పో జాతో”తి చిన్తేన్తో తస్సేవావిదూరే అపుప్పితం రుక్ఖం సఞ్చన్నపలాసం అద్దస. దిస్సా చస్స ఏతదహోసి - “అయం రుక్ఖో పుప్పభరితసాఖత్తా బహుజనస్స లోభనీయో అహోసి, తేన ముహుత్తేనేవ బ్యసనం పత్తో, అయం పనఞ్ఞో అలోభనీయత్తా తథేవ రితో. ఇదమ్మి రజ్జం పుప్పితరుక్ఖో వియ లోభనీయం, భిక్ఖుభావో పన అపుప్పితరుక్ఖో వియ అలోభనీయో. తస్మా యావ ఇదమ్మి అయం రుక్ఖో వియ న విలుప్పతి, తావ అయమఞ్ఞో సఞ్చన్నపత్తో యథా పారిచ్చత్తకో, ఏవం కాసావేన పరిసఞ్చన్నేన హుత్వా పబ్బజితబ్బ”న్తి. సో రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సంతో పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా ఇమం ఉదానగాథం అభాసి -

“ఓహారయిత్వా గిహిబ్యఞ్జనాని, సఞ్చన్నపత్తో యథా పారిఛత్తో;  
కాసాయవత్తో అభినిక్ఖమిత్వా, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త కాసాయవత్తో అభినిక్ఖమిత్వాతి ఇమస్స పాదస్స గేహా అభినిక్ఖమిత్వా కాసాయవత్తో హుత్వాతి ఏవమత్తో వేదితబ్బో. సేసం వుత్తనయేనేవ సక్కా జానితున్తి న విత్థారిత్తన్తి.



పారిచ్చత్తకగాఢావణ్ణనా సమత్తా.

తతియో వగ్గో నిట్టితో.

౬౦. రసేసూతి కా ఉప్పత్తి? అణ్ణాతరో కిర బారాణసిరాజా ఉయ్యానే అమచ్చపుత్తేహి పరివుతో సిలాపట్టపోక్ఖరణీయం కీళతి. తస్స సూదో సబ్బమంసానం రసం గహత్వా అతీవ సుసజ్జతం అమతకప్పం అంతరభత్తం పచిత్వా ఉపనామేసి. సో తత్త గేధమాపన్నో కస్సచి కిణ్ఛో అదత్వా అత్తనావ భుజ్ఞో. ఉదకకీళతో చ అతివికాలో నిక్ఖంతో సీఘం సీఘం భుజ్ఞో. యేహి సద్ధిం పుట్టే భుజ్ఞాతి, న తేసం కణ్ఛో సరి. అథ పచ్చా పటిసజ్ఞానం ఉప్పాదేత్వా “అహో, మయా పాపం కతం, య్యాహం రసతణ్ణాయ అభిభూతో సబ్బజనం విసరిత్వా ఏకకోవ భుజ్ఞో. హంత రసతణ్ణం నిగ్గణ్ణామీ”తి రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సంతో పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా అత్తనో పురిమపటిపత్తిం గరహంతో తప్పటిపక్ఖగుణదీపికం ఇమం ఉదానగాథం అభాసి -

“రసేసు గేధం అకరం అలోలో, అనణ్ణాపోసీ సపదానచారీ;

కులే కులే అప్పటిబద్ధచిత్తో, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త రసేసూతి అమ్మిలమధురతిత్తకటుకలోణికఖారికకసావాదిభేదేసు సాయనీయేసు. గేధం అకరంతి గిద్ధిం అకరోంతో, తణ్ణం అనుప్పాదేంతోతి వుత్తం హోతి. అలోలోతి “ఇదం సాయిస్సామి, ఇదం సాయిస్సామీ”తి ఏవం రసవిసేసేసు అనాకులో. అనణ్ణాపోసీతి పోసేతబ్బకసద్ధివిహారికాదివిరహితో, కాయసన్ధారణమత్తేన సన్తుట్టోతి వుత్తం హోతి. యథా వా పుట్టే ఉయ్యానే రసేసు గేధకరణలోలో హుత్వా అణ్ణాపోసీ ఆసిం, ఏవం అహుత్వా యాయ తణ్ణాయ లోలో హుత్వా రసేసు గేధం కరోతి. తం తణ్ణం హిత్వా ఆయతిం తణ్ణామూలకస్స అణ్ణాస్స అత్తభావస్స అనిబ్బత్తనేన అనణ్ణాపోసీతి దస్సేతి. అథ వా అత్తభజ్ఞానకట్టేన అణ్ణోతి కిలేసా వుచ్చంతి. తేసం అపోసనేన అనణ్ణాపోసీతి అయమ్పేత్త అత్తో. సపదానచారీతి అవోక్కమ్మచారీ అనుపుబ్బచారీ, ఘరపటిపాటిం అథడ్డేత్వా అడ్డకులఞ్చ దలిద్దకులఞ్చ నిరంతరం పిణ్ణాయ పవిసమానోతి అత్తో. కులే కులే అప్పటిబద్ధచిత్తోతి ఖత్తియకులాదీసు యత్త కత్తచి కిలేసవసేన అలగ్గచిత్తో, చన్దూపమో నిచ్చనవకో హుత్వాతి అత్తో. సేసం వుత్తనయమేవాతి.

రసగేధగాఢావణ్ణనా సమత్తా.

౬౧. పహాయ పఞ్చావరణానీతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర అణ్ణాతరో రాజా పఠమజ్ఞానలాభీ అహోసి. సో ఝానానురక్ఖణత్తం రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సంతో పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా అత్తనో పటిపత్తిసమ్మదం దీపేంతో ఇమం ఉదానగాథం అభాసి -

“పహాయ పఞ్చావరణాని చేతసో, ఉపక్కిలేసే బృహనుజ్జ సబ్బే;

అనిస్సితో ఛేత్త సినేహదోసం, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త ఆవరణానీతి నీవరణానేవ. తాని అత్తతో ఉరగసుత్తే వుత్తాని. తాని పన యస్మా అబ్బాదయో వియ చన్దసూరియే చేతో ఆవరంతి, తస్మా “ఆవరణాని చేతసో”తి వుత్తాని. తాని ఉపచారేన వా అప్పనాయ వా పహాయ. ఉపక్కిలేసేతి ఉపగమ్మ చిత్తం విబాధేంతే అకుసలే ధమ్మే, వత్థోపమాదీసు వుత్తే అభిజ్ఞాదయో వా. బృహనుజ్జాతి పనుదిత్వా వినాసేత్వా,

విపస్ననామగ్గేన పజహిత్యాతి అత్తో. సట్టేతి అనవసేసే. ఏవం సమధవిపస్ననాసమ్మన్నో పరమమగ్గేన దిట్టినిస్సయస్స పహీనత్తా అనిస్సితో. సేసమగ్గేహి ఛేత్వా తేధాతుకం సినేహదోసం, తణ్ణారాగన్ని వుత్తం హోతి. సినేహో ఏవ హి గుణపటిపక్ఖతో సినేహదోసోతి వుత్తో. సేసం వుత్తనయమేవాతి.

ఆవరణగాధావణ్ణనా సమత్తా.

౬౭. విపిట్టికత్వానాతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర అజ్ఞాతరో రాజా చతుత్థజ్ఞానలాభీ అహోసి. సో ఝానానురక్ఖణత్తం రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సంతో పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా అత్తనో పటిపత్తిసమ్మదం దీపేంతో ఇమం ఉదానగాధం అభాసి

“విపిట్టికత్వాన సుఖం దుఖిజ్ఞా, పుట్టేవ చ సోమనస్సదోమనస్సం;  
లద్ధానుపేక్షం సమధం విసుద్ధం, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త విపిట్టికత్వానాతి పిట్టితో కత్వా, చడ్డేత్వా జహిత్యాతి అత్తో. సుఖం దుఖిజ్ఞాతి కాయికం సాతాసాతం. సోమనస్సదోమనస్సంతి చేతసికం సాతాసాతం. ఉపేక్షంతి చతుత్థజ్ఞానుపేక్షం. సమధంతి చతుత్థజ్ఞానసమధమేవ. విసుద్ధంతి పశ్చాన్నీవరణవితక్కవిచారపీతిసుఖసజ్ఞాతేహి నవహి పచ్చనీకధమ్మేహి విముత్తత్తా విసుద్ధం, నిద్ధంతసువణ్ణమివ విగతూపక్కిలేసంతి అత్తో.

అయం పన యోజనా - విపిట్టికత్వాన సుఖం దుక్ఖిజ్ఞా పుట్టేవ పరమజ్ఞానుపచారభూమియంయేవ దుక్ఖం, తతియజ్ఞానుపచారభూమియం సుఖంతి అధిప్పాయో. పున ఆదితో వుత్తం చకారం పరతో నేత్వా “సోమనస్సం దోమనస్సజ్ఞా విపిట్టికత్వాన పుట్టేవా”తి అధికారో. తేన సోమనస్సం చతుత్థజ్ఞానుపచారే, దోమనస్సజ్ఞా దుతియజ్ఞానుపచారేయేవాతి దీపేతి. ఏతాని హి ఏతేసం పరియాయతో పహానట్టానాని. నిప్పరియాయతో పన దుక్ఖస్స పరమజ్ఞానం, దోమనస్సస్స దుతియజ్ఞానం, సుఖస్స తతియజ్ఞానం, సోమనస్సస్స చతుత్థజ్ఞానం పహానట్టానం. యథాహ - “పరమజ్ఞానం ఉపసమ్మజ్జ విహరతి ఏత్థుప్పన్నం దుక్ఖిన్ద్రియం అపరిసేసం నిరుజ్జతీ”తిఆది (సం. ని. ౫.౫౧౦). తం సబ్బం అట్టసాలినియా ధమ్మసగ్గహట్టకథాయం (ధ. సం. అట్ట. ౧౬౫) వుత్తం. యతో పుట్టేవ తీసు పరమజ్ఞానాదీసు దుక్ఖదోమనస్ససుఖాని విపిట్టికత్వా ఏత్థేవ చతుత్థజ్ఞానే సోమనస్సం విపిట్టికత్వా ఇమాయ పటిపదాయ లద్ధానుపేక్షం సమధం విసుద్ధం ఏకో చరేతి. సేసం సబ్బత్త పాకటమేవాతి.

విపిట్టికత్వాగాధావణ్ణనా సమత్తా.

౬౮. ఆరద్ధవీరియోతి కా ఉప్పత్తి? అజ్ఞాతరో కిర పచ్చంతరాజా సహస్సయోధపరిమాణబలకాయో రజ్జేన ఖుద్దకో, పశ్శాయ మహంతో అహోసి. సో ఏకదివసం “కిజ్ఞాపి అహం ఖుద్దకో, పశ్శావతా చ పన సక్కా సకలజమ్ముదీపం గహేతు”న్తి చిన్తేత్వా సామంతరజ్ఞో దూతం పాహేసి - “సత్తదివసబ్బంతరే మే రజ్జం వా దేతు యుద్ధం వా”తి. తతో సో అత్తనో అమచ్చే సమోధానేత్వా ఆహ - “మయా తుమ్హే అనాపుచ్చాయేవ సాహసం కతం, అముకస్స రజ్ఞో ఏవం పహితం, కిం కాతబ్బ”న్తి? తే ఆహంసు - “సక్కా, మహారాజ, సో దూతో నివత్తేతు”న్తి? “న సక్కా, గతో భవిస్సతీ”తి. “యది ఏవం వినాసితమ్మా తయా, తేన హి దుక్ఖం అజ్ఞాస్స సత్తేన మరితుం. హంత, మయం అజ్ఞామజ్ఞాం పహరిత్వా మరామ, అత్తానం పహరిత్వా మరామ,

ఉబ్బదామ, విసం ఖాదామా”తి. ఏవం తేసు ఏకమేకో మరణమేవ సంవర్ణేతి. తతో రాజా - “కిం మే, ఇమేహి, అత్తి, భణే, మయ్యం యోధా”తి ఆహ. అథ “అహం, మహారాజ, యోధో, అహం, మహారాజ, యోధో”తి తం యోధసహస్రం ఉట్టహి.

రాజా “ఏతే ఉపపరిక్లిప్తాస్మామీ”తి మన్త్యా చితకం సజ్జేత్వా ఆహ - “మయా, భణే, ఇదం నామ సాహసం కతం, తం మే అమచ్ఛా పటిక్కోసన్తి, సోహం చితకం పవిసిస్సామి, కో మయా సద్ధిం పవిసిస్సతి, కేన మయ్యం జీవితం పరిచ్ఛత్త”న్తి? ఏవం వుత్తే పశ్చాసతా యోధా ఉట్టహింసు - “మయం, మహారాజ, పవిసామా”తి. తతో రాజా అపరే పశ్చాసతే యోధే ఆహ - “తుమ్హే ఇదాని, తాతా, కిం కరిస్సథా”తి? తే ఆహంసు - “నాయం, మహారాజ, పురిసకారో, ఇత్థికిరియా ఏసా, అపిచ మహారాజేన పటిరణ్ణో దూతో పేసితో, తేన మయం రణ్ణో సద్ధిం యుజ్జిత్వా మరిస్సామా”తి. తతో రాజా “పరిచ్ఛత్తం తుమ్హేహి మమ జీవిత”న్తి చతురర్జినిం సేనం సన్నయ్హిత్వా తేన యోధసహస్సేన పరివుతో గన్త్యా రజ్జసీమాయ నిసీది.

సోపి పటిరాజా తం పవత్తిం సుత్వా “అరే, సో ఖుద్దకరాజా మమ దాసస్సాపి నప్పహోతీ”తి కుజ్జిత్వా సబ్బం బలకాయం ఆదాయ యుజ్జితుం నిక్ఖమి. ఖుద్దకరాజా తం అబ్బుయ్యాతం దిస్వా బలకాయం ఆహ - “తాతా, తుమ్హే న బహుకా; సబ్బే సమ్మిణ్ణిత్వా, అసిచమ్మం గహేత్వా, సీఘం ఇమస్స రణ్ణో పురతో ఉజ్జకం ఏవ గచ్ఛథా”తి. తే తథా అకంసు. అథ సా సేనా ద్విధా భిజ్జిత్వా అన్తరమదాసి. తే తం రాజానం జీవగ్గాహం గణ్ఠింసు, అణ్ణో యోధా పలాయంసు. ఖుద్దకరాజా “తం మారేమీ”తి పురతో ధావతి, పటిరాజా తం అభయం యాచి. తతో తస్స అభయం దత్వా, సపథం కారాపేత్వా, తం అత్తనో మనుస్సం కత్వా, తేన సహ అణ్ణం రాజానం అబ్బుగ్గన్త్యా, తస్స రజ్జసీమాయ రత్వా పేసేసి - “రజ్జం వా మే దేతు యుద్ధం వా”తి. సో “అహం ఏకయుద్ధమ్మి న సహామీ”తి రజ్జం నియ్యాతేసి. ఏతేనేవ ఉపాయేన సబ్బరాజానో గహేత్వా అన్తే బారాణసిరాజానమ్మి అగ్గహేసి.

సో ఏకసతరాజపరివుతో సకలజమ్బుదీపే రజ్జం అనుసాసన్తో చిన్తేసి - “అహం పుట్టే ఖుద్దకో అహోసిం, సోమ్మి అత్తనో జాణసమ్మత్తియా సకలజమ్బుదీపస్స ఇస్సరో జాతో. తం ఖో పన మే జాణం లోకియవీరియసమ్మయుత్తం, నేవ నిబ్బిదాయ న విరాగాయ సంవత్తతి, సాధు వతస్స స్వాహం ఇమినా జాణేన లోకుత్తరథమ్మం గవేసేయ్య”న్తి. తతో బారాణసిరణ్ణో రజ్జం దత్వా, పుత్తదారణ్ణ సకజనపదమేవ పేసేత్వా, పబ్బజ్జం సమాదాయ విపస్సనం ఆరభిత్వా, పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా అత్తనో వీరియసమ్మత్తిం దీపేన్తో ఇమం ఉదానగాథం అభాసి -

“ఆరద్ధవిరియో పరమత్థపత్తియా, అలీనచిత్తో అకుసీతవుత్తి;  
దళ్ళనిక్కమో ధామబలూపపన్నో, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త ఆరద్ధం వీరియమస్సాతి ఆరద్ధవిరియో. ఏతేన అత్తనో వీరియారమ్భం ఆదివీరియం దస్సేతి. పరమత్థో వుచ్చతి నిబ్బానం, తస్స పత్తియా పరమత్థపత్తియా. ఏతేన వీరియారమ్భేన పత్తబ్బఫలం దస్సేతి. అలీనచిత్తోతి ఏతేన బలవీరియూపత్తమ్మానం చిత్తచేతసికానం అలీనతం దస్సేతి. అకుసీతవుత్తితి ఏతేన తానఆసనచక్రమనాదీసు కాయస్స అనవసీదనం. దళ్ళనిక్కమోతి ఏతేన “కామం తచో చ న్హారు చా”తి (మ. ని. ౨.౧౮౪; అ. ని. ౨.౫; మహాని. ౧౯౬) ఏవం పవత్తం పదహానవీరియం దస్సేతి, యం తం అనుపుబ్బసిక్ఖాదీసు పదహాన్తో “కాయేన చేవ పరమసచ్చం సచ్చికరోతి, పణ్ణాయ చ నం అతివిజ్ఞ పస్సతీ”తి వుచ్చతి. అథ వా ఏతేన మగ్గసమ్మయుత్తవీరియం దస్సేతి. తణ్ణో దళ్ళణ్ణ భావనాపారిపూరిం గతత్తా, నిక్కమో చ సబ్బసో పటిపక్ఖా నిక్ఖన్తత్తా, తస్మా తంసమగ్గీపుగ్గలోపి దళ్ళో నిక్కమో అస్సాతి

“దళ్లనిక్కమో”తి వుచ్చతి. ధామబలూపపన్నోతి మగ్గక్షణే కాయధామేన జాణబలేన చ ఉపపన్నో, అథ వా ధామభూతేన బలేన ఉపపన్నోతి ధామబలూపపన్నో, ధిరజాణబలూపపన్నోతి వుత్తం హోతి. ఏతేన తస్స వీరియస్స విపస్సనాజాణసమ్మయోగం దీపేంతో యోనిసో పదహనభావం సాధేతి. పుబ్బభాగమజ్జిమఉక్కట్టవీరియవసేన వా తయోపి పాదా యోజేతబ్బా. సేసం వుత్తనయమేవాతి.

ఆరద్ధవీరియగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౬౯. పటిసల్లానన్తి కా ఉప్పత్తి? ఇమిస్సా గాథాయ ఆవరణగాథాయ ఉప్పత్తిసదిసా ఏవ ఉప్పత్తి, నత్తి కోచి విసేసో. అత్థవణ్ణనాయం పనస్సా పటిసల్లానన్తి తేహి తేహి సత్తసజ్ఞారేహి పటినివత్తిత్వా సల్లీనం ఏకత్తసేవితా ఏకీభావో, కాయవివేకోతి అత్తో. ఝానన్తి పచ్చనీకరూపనతో ఆరమ్మణలక్ఖణాపనిజ్ఞానతో చ చిత్తవివేకో వుచ్చతి. తత్థ అట్టసమాపత్తియో నీవరణాదిపచ్చనీకరూపనతో ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానతో చ ఝానన్తి వుచ్చతి, విపస్సనామగ్గఫలాని సత్తసజ్ఞాదిపచ్చనీకరూపనతో, లక్ఖణాపనిజ్ఞానతోయేవ చేత్థ ఫలాని. ఇథ పన ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానమేవ అధిప్పేతం. ఏవమేతం పటిసల్లానన్తి ఝానన్తి అరిశ్చమానో, అజహమానో, అనిస్సజ్జమానో. ధమ్మేసూతి విపస్సనూపగేసు పశ్చాక్షన్ధాదిధమ్మేసు. నిచ్చన్తి సతతం, సమితం, అబ్బోకిణ్ణం. అనుధమ్మచారీతి తే ధమ్మే ఆరబ్బ పవత్తమానేన అనుగతం విపస్సనాధమ్మం చరమానో. అథ వా ధమ్మాతి నవ లోకుత్తరధమ్మా, తేసం ధమ్మానం అనులోమో ధమ్మాతి అనుధమ్మో, విపస్సనాయేతం అధివచనం. తత్థ “ధమ్మానం నిచ్చం అనుధమ్మచారీ”తి వత్తబ్బే గాథాబద్ధసుఖత్థం విభత్తిబృత్తయేన “ధమ్మేసూ”తి వుత్తం సీయా. ఆదీనవం సమ్మసీతా భవేసూతి తాయ అనుధమ్మచరితాసజ్ఞతాయ విపస్సనాయ అనిచ్ఛాకారాదిదోసం తీసు భవేసు సమనుపస్సంతో ఏవం ఇమం కాయవివేకచిత్తవివేకం అరిశ్చమానో సిఖాప్పత్తవిపస్సనాసజ్ఞతాయ పటిపదాయ అధిగతోతి వత్తబ్బో ఏకో చరేతి ఏవం యోజనా వేదితబ్బా.

పటిసల్లానగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౭౦. తణ్ణక్ఖయన్తి కా ఉప్పత్తి? అజ్ఞాతరో కిర బారాణసిరాజా మహచ్చరాజానుభావేన నగరం పదక్షిణం కరోతి. తస్స సరీరసోభాయ ఆవట్టితహదయా సత్తా పురతో గచ్చన్తాపి నివత్తిత్వా తమేవ ఉల్లోకేన్తి, పచ్చతో గచ్చన్తాపి, ఉభోహి పస్సేహి గచ్చన్తాపి. పకతియా ఏవ హి బుద్ధదస్సనే పుణ్ణచద్దసముద్ధరాజదస్సనే చ అతిత్తో లోకో. అథ అజ్ఞాతరా కుటుమ్మియభరియాపి ఉపరిపాసాదగతా సీహపజ్జరం వివరిత్వా ఓలోకయమానా అట్టాసి. రాజా తం దిస్సావ పటిబద్ధచిత్తో హుత్వా అమచ్చం ఆణాపేసి – “జానాహి తావ, భణే, అయం ఇత్థీ ససామికా వా అసామికా వా”తి. సో గన్తా “ససామికా”తి ఆరోచేసి. అథ రాజా చిన్తేసి – “ఇమా వీసతిసహస్సనాటకిత్తియో దేవచ్చరాయో వియ ముంయేవ ఏకం అభిరమేన్తి, సో దానాహం ఏతాపి అతుసిత్వా పరస్స ఇత్థియా తణ్ణం ఉప్పాదేసిం, సా ఉప్పన్నా అపాయమేవ ఆకడ్డతీ”తి తణ్ణాయ ఆదీనవం దిస్సా “హన్త నం నిగ్గణ్ణామీ”తి రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సంతో పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా ఇమం ఉదానగాథం అభాసి –

“తణ్ణక్ఖయం పత్తయమప్పమత్తో, అనేళమూగో సుతవా సతీమా;  
సజ్ఞాతధమ్మో నియతో పధానవా, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్థ తణ్ణక్ఖయన్తి నిబ్బానం, ఏవం దిట్టాదీనవాయ తణ్ణాయ ఏవ అప్పవత్తం. అప్పమత్తోతి సాతచ్చకారీ సక్కచ్చకారీ. అనేళమూగోతి అలాలాముఖో. అథ వా అనేళో చ అమూగో చ, పణ్ణితో బృత్తోతి వుత్తం హోతి. హితసుఖసమ్మాపకం

సుతమస్సు అట్టితి సుతవా ఆగమసమ్పన్నోతి వుత్తం హోతి. సతీమాతి చిరకతాదీనం అనుస్సరితా. సజ్ఞాతథమ్మాతి ధమ్మపపరిక్ఖాయ పరిజ్ఞాతథమ్మా. నియతోతి అరియమగ్గేన నియామం పత్తో. పధానవాతి సమ్మప్పధానవీరియసమ్పన్నో. ఉప్పటిపాటియా ఏస పాఠో యోజేతబ్బో. ఏవమేతేహి అప్పమాదాదీహి సమన్నాగతో నియామసమ్మాపకేన పధానేన పధానవా, తేన పధానేన పత్తనియామత్తా నియతో, తతో అరహత్తప్పత్తియా సజ్ఞాతథమ్మా. అరహ హి పున సజ్ఞాతబ్బాభావతో “సజ్ఞాతథమ్మా”తి వుచ్చతి. యథాహ “యే చ సజ్ఞాతథమ్మాసే, యే చ సేఖా పుథూ ఇథా”తి (సు. ని. ౧౦౪౪; చూళని. అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౭). సీసం వుత్తనయమేవాతి.

తణ్ణక్షయగాధావణ్ణనా సమత్తా.

౭౧. సీహో వాతి కా ఉప్పత్తి? అజ్ఞాతరస్స కిర బారాణసీరజ్ఞో దూరే ఉయ్యానం హోతి. సో పగేవ వుట్టాయ ఉయ్యానం గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే యానా ఓరుయ్వు ఉదకట్టానం ఉపగతో “ముఖం ధోవిస్సామీ”తి. తస్మింశ్చ పదేసే సీహి పోతకం జనేత్వా గోచరాయ గతా. రాజపురిసో తం దిస్సా “సీహాపోతకో దేవా”తి ఆరోచేసి. రాజా “సీహో కిర న కస్సచి భాయతీ”తి తం ఉపపరిక్ఖితుం భేరిఆదీని ఆకోటాపేసి. సీహాపోతకో తం సద్దం సుత్వాపి తథేవ సయి. రాజా యావతతియకం ఆకోటాపేసి, సో తతియవారే సీసం ఉక్ఖిపిత్వా సబ్బం పరిసం ఓలోకేత్వా తథేవ సయి. అథ రాజా “యావస్స మాతా నాగచ్ఛతి, తావ గచ్ఛామా”తి వత్వా గచ్ఛన్తో చిన్తేసి - “తం దివసం జాతోపి సీహాపోతకో న సన్తసతి న భాయతి, కుదాస్సు నామాహమ్మి తణ్ణాదిట్టిపరితాసం ఛేత్వా న సన్తసేయ్యం న భాయేయ్య”న్తి. సో తం ఆరమ్మణం గహేత్వా, గచ్ఛన్తో పున కేవట్టేహి మచ్ఛే గహేత్వా సాఖాసు బద్ధిత్వా పసారితే జాలే వాతం అలగ్గయేవ గచ్ఛమానం దిస్సా, తమ్మి నిమిత్తం అగ్గహేసి - “కుదాస్సు నామాహమ్మి తణ్ణాదిట్టిజాలం మోహజాలం వా ఫాలేత్వా ఏవం అసజ్జమానో గచ్ఛేయ్య”న్తి.

అథ ఉయ్యానం గత్వా సిలాపట్టపోక్ఖరణితీరే నిసినో వాతబ్బాహతాని పదుమాని ఓనమిత్వా ఉదకం పుసిత్వా వాతవిగమే పున యథారానే రితాని ఉదకేన అనుపలిత్తాని దిస్సా తమ్మి నిమిత్తం అగ్గహేసి - “కుదాస్సు నామాహమ్మి యథా ఏతాని ఉదకే జాతాని ఉదకేన అనుపలిత్తాని తిట్టన్తి, ఏవమేవం లోకే జాతో లోకేన అనుపలిత్తో తిట్టేయ్య”న్తి. సో పునపునం “యథా సీహావాతపదుమాని, ఏవం అసన్తసన్తేన అసజ్జమానేన అనుపలిత్తేన భవితబ్బ”న్తి చిన్తేత్వా, రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా, విపస్సన్తో పచ్ఛేకబోధిం సచ్చికత్వా ఇమం ఉదానగాథం అభాసి -

“సీహోవ సద్దేసు అసన్తసన్తో, వాతోవ జాలమ్మి అసజ్జమానో;  
పదుమంవ తోయేన అలిప్పమానో, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త సీహోతి చత్తారో సీహ - తిణసీహో, పణ్ణసీహో, కాళసీహో, కేసరసీహోతి. కేసరసీహో తేసం అగ్గమక్ఖాయతి. సోవ ఇథ అధిప్పేతో. వాతో పురత్తిమాదివసేన అనేకవిధో, పదుమం రత్తసేతాదివసేన. తేసు యో కోచి వాతో యంకిశ్చి పదుమశ్చ వట్టతియేవ. తత్త యస్మా సన్తాసో అత్తసినేహాన హోతి, అత్తసినేహో చ తణ్ణాలేపో, సోపి దిట్టిసమ్మయుత్తేన వా దిట్టివిప్పయుత్తేన వా లోభేన హోతి, సో చ తణ్ణాయేవ. సజ్జనం పన తత్త ఉపపరిక్ఖావిరహితస్స మోహాన హోతి, మోహో చ అవిజ్ఞా. తత్త సమధేన తణ్ణాయ పహానం హోతి, విపస్సనాయ, అవిజ్ఞాయ. తస్మా సమధేన అత్తసినేహం పహాయ సీహోవ సద్దేసు అనిచ్చాదీసు అసన్తసన్తో, విపస్సనాయ మోహం పహాయ వాతోవ జాలమ్మి ఖన్ధాయతనాదీసు అసజ్జమానో, సమధేనేవ లోభం లోభసమ్మయుత్తం ఏవ దిట్టిశ్చ పహాయ, పదుమంవ తోయేన సబ్బభవభోగలోభేన అలిప్పమానో. ఏత్త

చ సమధస్సు సీలం పదట్టానం, సమథో సమాధి, విపస్సనా పజ్ఞాతి. ఏవం తేసు ద్వీసు ధమ్మేసు సిద్ధేసు తయోపి ఖన్ధా సిద్ధా హోన్తి. తత్త సీలక్ఖన్దేన సురతో హోతి. సో సీహోవ సద్దేసు ఆఘాతవత్తూసు కుజ్జితుకామతాయ న సంతసతి. పజ్ఞాక్ఖన్దేన పటివిద్ధసభావో వాతోవ జాలమ్హి ఖన్ధాదిధమ్మభేదే న సజ్జతి, సమాధిక్ఖన్దేన వీతరాగో పదుమంవ తోయేన రాగేన న లిప్పతి. ఏవం సమధవిపస్సనాహి సీలసమాధిపజ్ఞాక్ఖన్దేహి చ యథాసమ్మవం అవిజ్ఞాతణ్ణానం తిణ్ణిఇచ్చ అకుసలమూలానం పహానవసేన అసంతసంతో అసజ్జమానో అలిప్పమానో చ వేదితబ్బో. సేసం వుత్తనయమేవాతి.

అసంతసంతగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౭౨. సీహో యథాతి కా ఉప్పత్తి? అజ్ఞాతరో కిర బారాణసిరాజా పచ్చంతం కుప్పితం వూపసమేతుం గామానుగామిమగ్గం ఛడ్డేత్వా, ఉజ్జం అటవిమగ్గం గహేత్వా, మహతియా సేనాయ గచ్చతి. తేన చ సమయేన అజ్ఞాతరస్మిం పబ్బతపాదే సీహో బాలసూరియాతపం తప్పమానో నిపన్నో హోతి. తం దిస్వా రాజపురిసో రజ్ఞో ఆరోచేసి. రాజా “సీహో కిర సద్దేన న సంతసతీ”తి భేరిసజ్జపణవాదీహి సద్దం కారాపేసి. సీహో తథేవ నిపజ్జి. దుతియమ్మి కారాపేసి. సీహో తథేవ నిపజ్జి. తతియమ్మి కారాపేసి. సీహో “మమ పటిసత్తు అట్టి”తి చత్తూహి పాదేహి సుప్పతిట్టితం పతిట్టహేత్వా సీహనాదం నది. తం సుత్వావ హత్థారోహదయో హత్థిఆదీహి ఓరోహేత్వా తిణగహనాని పవిట్టా, హత్థిఅస్సగణా దిసావిదిసా పలాతా. రజ్ఞో హత్థిపి రాజానం గహేత్వా వనగహనాని పోథయమానో పలాయి. సో తం సన్ధారేతుం అసక్కోంతో రుక్ఖసాఖాయ ఓలమ్మిత్వా , పథవిం పతిత్వా, ఏకపదికమగ్గేన గచ్చంతో పచ్చేకబుద్ధానం వసనట్టానం పాపుణిత్వా తత్త పచ్చేకబుద్ధే పుచ్చి – “అపి, భన్తే, సద్దమస్సుత్థా”తి? “ఆమ, మహారాజా”తి. “కస్స సద్దం, భన్తే”తి? “పరమం భేరిసజ్జాదీనం, పచ్చా సీహస్సా”తి. “న భాయిత్థ, భన్తే”తి? “న మయం, మహారాజ, కస్సచి సద్దస్స భాయామా”తి. “సక్కా పన, భన్తే, మయ్హమ్మి ఏదిసం కాతు”న్తి? “సక్కా, మహారాజ, సచే పబ్బజసీ”తి. “పబ్బజామి, భన్తే”తి. తతో నం పబ్బాజేత్వా పుట్టే వుత్తనయేనేవ ఆభిసమాచారికం సిక్ఖాపేసుం. సోపి పుట్టే వుత్తనయేనేవ విపస్సంతో పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా ఇమం ఉదానగాథం అభాసి –

“సీహో యథా దారబలీ పసయ్హ, రాజా మిగానం అభిభుయ్య చారీ;

సేవేథ పన్తాని సేనాసనాని, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త సహనా చ హననా చ సీఘజవత్తా చ సీహో. కేసరసీహోవ ఇథ అధిప్పేతో. దారా బలమస్స అట్టితి దారబలీ. పసయ్హ అభిభుయ్యాతి, ఉభయం చారీసద్దేన సహ యోజేతబ్బం పసయ్హచారీ అభిభుయ్యచారీతి తత్త పసయ్హ నిగ్గహేత్వా చరణేన పసయ్హచారీ, అభిభవిత్వా, సన్తాసేత్వా, వసీకత్వా, చరణేన అభిభుయ్యచారీ. స్వాయం కాయబలేన పసయ్హచారీ, తేజసా అభిభుయ్యచారీ. తత్త సచే కోచి వదేయ్య – “కిం పసయ్హ అభిభుయ్య చారీ”తి, తతో మిగానన్తి సామివచనం ఉపయోగవచనం కత్వా “మిగే పసయ్హ అభిభుయ్య చారీ”తి పటివత్తబ్బం. పన్తానీతి దూరాని. సేనాసనానీతి వసనట్టానాని. సేసం పుట్టే వుత్తనయేనేవ సక్కా జానితున్తి న విత్థారితన్తి.

దారబలీగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౭౩. మేత్తం ఉపేక్ఖన్తి కా ఉప్పత్తి? అజ్ఞాతరో కిర రాజా మేత్తాదిరూనలాభీ అహోసి. సో “రూనసుఖంతరాయకరం రజ్జ”న్తి రూనానురక్ఖణత్థం రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సంతో పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా, ఇమం ఉదానగాథం అభాసి –

మేత్తం ఉపేక్షం కరుణం విముత్తిం, ఆసేవమానో ముదితశ్చ కాలే;  
సబ్బేన లోకేన అవిరుజ్ఞమానో, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త “సబ్బే సత్తా సుఖితా హోస్తా”తిఆదినా నయేన హితసుఖుపనయనకామతా మేత్తా. “అహో వత ఇమమ్మా దుక్ఖా విముచ్చేయ్యు”న్తిఆదినా నయేన అహితదుక్ఖాపనయనకామతా కరుణా. “మోదన్తి వత భోన్తో సత్తా మోదన్తి సాధు సుట్టా”తిఆదినా నయేన హితసుఖావిప్పయోగకామతా ముదితా. “పజ్ఞాయస్సన్తి సకేన కమ్మేనా”తి సుఖదుక్ఖేసు అజ్ఞపేక్షనతా ఉపేక్షా. గాథాబద్ధసుఖత్తం పన ఉప్పటిపాటియా మేత్తం వత్వా ఉపేక్షా వుత్తా, ముదితా పచ్చా. విముత్తిన్తి చతస్సోపి హి ఏతా అత్తనో పచ్చనీకధమ్మేహి విముత్తత్తా విముత్తియో. తేన వుత్తం “మేత్తం ఉపేక్షం కరుణం, విముత్తిం, ఆసేవమానో ముదితశ్చ కాలే”తి.

తత్త ఆసేవమానోతి తిస్సో తికచతుక్కుజ్ఞానవసేన, ఉపేక్షం చతుత్తజ్ఞానవసేన భావయమానో. కాలేతి మేత్తం ఆసేవిత్యా తతో వుట్టాయ కరుణం, తతో వుట్టాయ ముదితం, తతో ఇతరతో వా నిప్పీతికరూపతో వుట్టాయ ఉపేక్షం ఆసేవమానో “కాలే ఆసేవమానో”తి వుచ్చతి, ఆసేవితం ఫాసుకాలే వా. సబ్బేన లోకేన అవిరుజ్ఞమానోతి దససు దిసాసు సబ్బేన సత్తలోకేన అవిరుజ్ఞమానో. మేత్తాదీనశ్చో భావితత్తా సత్తా అప్పటికూలా హోన్తి. సత్తేసు చ విరోధభూతో పటిఘా వూపసమ్మతి. తేన వుత్తం – “సబ్బేన లోకేన అవిరుజ్ఞమానో”తి. అయమేత్త సజ్ఞేపో, విత్థారేన పన మేత్తాదికథా అట్టసాలినియా ధమ్మసజ్ఞహత్థకథాయం (ధ. స. అట్ట. ౨౫౧) వుత్తా. సేసం పుబ్బవుత్తసదిసమేవాతి.

అప్పమజ్ఞాగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౭౪. రాగశ్చ దోసశ్చాతి కా ఉప్పత్తి? రాజగహం కిర ఉపనిస్సాయ మాతగ్గో నామ పచ్చేకబుద్ధో విహరతి సబ్బపచ్చిమో పచ్చేకబుద్ధానం. అథ అమ్మాకం బోధిసత్తే ఉప్పన్నే దేవతాయో బోధిసత్తస్స పూజనత్థాయ ఆగచ్ఛన్తియో తం దిస్వా “మారిసా, మారిసా, బుద్ధో లోకే ఉప్పన్నో”తి భణింసు . సో నిరోధా వుట్టహన్తో తం సద్దం సుత్వా, అత్తనో చ జీవితక్ఖయం దిస్వా, హిమవన్తే మహాపపాతో నామ పబ్బతో పచ్చేకబుద్ధానం పరినిబ్బానత్థానం, తత్త ఆకాసేన గత్వా పుట్టే పరినిబ్బుతపచ్చేకబుద్ధస్స అట్టిసజ్ఞాతం పపాతే పక్ఖపిత్వా, సిలాతలే నిసీదిత్వా ఇమం ఉదానగాథం అభాసి –

“రాగశ్చ దోసశ్చ పహాయ మోహం, సన్ధాలయిత్వాన సంయోజనాని;  
అసన్తసం జీవితసజ్ఞయమ్మి, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త రాగదోసమోహో ఉరగసుత్తే వుత్తా. సంయోజనానీతి దస సంయోజనాని. తాని చ తేన తేన మగ్గేన సన్ధాలయిత్వా. అసన్తసం జీవితసజ్ఞయమ్మీతి జీవితసజ్ఞయో వుచ్చతి చుతిచిత్తస్స పరిభేదో, తస్మింశ్చ జీవితసజ్ఞయే జీవితనికన్తియా పహీనత్తా అసన్తస్సన్తి. ఏత్తావతా సోపాదిసేసం నిబ్బానధాతుం అత్తనో దస్సేత్వా గాథాపరియోసానే అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాయీతి.

జీవితసజ్ఞయగాథావణ్ణనా సమత్తా.

౭౨. భజన్తీతి కా ఉప్పత్తి? బారాణసియం కిర అజ్ఞాతరో రాజా ఆదిగాఢాయ వుత్తప్పకారమేవ ఫీతం రజ్జం సమనుసాసతి. తస్య ఖరో ఆబాధో ఉప్పజ్జి, దుక్ఖా వేదనా వత్తన్తి. వీసతిసహస్సిత్థియో పరివారేత్వా హత్థపాదసమ్భాహనాదీని కరోన్తి. అమచ్ఛా “న దానాయం రాజా జీవిస్సతి, హన్త మయం అత్తనో సరణం గవేసామా”తి చిన్తేత్వా అజ్ఞాస్స రజ్జో సన్తికం గన్తా ఉపట్టానం యాచింసు. తే తత్త ఉపట్టహన్తియేవ, న కిఞ్చ లభన్తి. రాజాపి ఆబాధా వుట్టహేత్వా పుచ్చి “ఇత్థన్నామో చ ఇత్థన్నామో చ కుహి”న్తి? తతో తం పవత్తిం సుత్వా సీసం చాలేత్వా తుణ్ణీ అహోసి. తేపి అమచ్ఛా “రాజా వుట్టితో”తి సుత్వా తత్త కిఞ్చ అలభమానా పరమేన పారిజుఞ్ఞోన సమన్నాగతా పునదేవ ఆగన్తా రాజానం వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టంసు. తేన చ రజ్జా “కుహిం, తాతా, తుమ్హే గతా”తి వుత్తా ఆహంసు – “దేవం దుబ్బలం దిస్సా ఆజీవికభయేనమ్మా అసుకం నామ జనపదం గతా”తి. రాజా సీసం చాలేత్వా చిన్తేసి – “యంనూనాహం ఇమే వీమంసేయ్యం, కిం పునపి ఏవం కరేయ్యుం నో”తి? నో పుట్టే ఆబాధికోరోగేన పుట్టో వియ బాళ్ళవేదనం అత్తానం దస్సేన్తో గిలానాలయం అకాసి. ఇత్థియో సమ్మరివారేత్వా పుబ్బసదిసమేవ సబ్బం అకంసు. తేపి అమచ్ఛా తథేవ పున బహుతరం జనం గహేత్వా పక్కమింసు. ఏవం రాజా యావతతియం సబ్బం పుబ్బసదిసం అకాసి. తేపి తథేవ పక్కమింసు. తతో చతుత్థమ్మి తే ఆగతే దిస్సా “అహో ఇమే దుక్కరం అకంసు, యే మం బ్యాధితం పహాయ అనపేక్షా పక్కమింసూ”తి నిబ్బిన్నో రజ్జం పహాయ పబ్బజిత్వా విపస్సన్తో పచ్చేకబోధిం సచ్చికత్వా ఇమం ఉదానగాఢం అభాసి –

“భజన్తి సేవన్తి చ కారణత్థా, నిక్కారణా దుల్లభా అజ్ఞ మిత్తా;  
అత్తట్టపజ్ఞా అసుచీ మనుస్సా, ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

తత్త భజన్తీతి సరిరేన అల్లియిత్వా పయిరుపాసన్తి. సేవన్తీతి అజ్ఞాలికమ్మాదీహి కిం కారపటిస్సావితాయ చ పరిచరన్తి. కారణం అత్తో ఏతేసన్తి కారణత్థా, భజనాయ సేవనాయ చ నాజ్ఞం కారణమత్తి, అత్తో ఏవ నేసం కారణం, అత్తహేతు సేవన్తీతి వుత్తం హోతి. నిక్కారణా దుల్లభా అజ్ఞ మిత్తాతి “ఇతో కిఞ్చ లచ్ఛామా”తి ఏవం అత్తపటిలాభకారణేన నిక్కారణా, కేవలం –

“ఉపకారో చ యో మిత్తో,  
సుఖే దుక్ఖే చ యో సఖా;  
అత్తక్ఖాయా చ యో మిత్తో,  
యో చ మిత్తానుకమ్మకో”తి. (దీ. ని. ౩.౨౬౨) –

ఏవం వుత్తేన అరియేన మిత్తభావేన సమన్నాగతా దుల్లభా అజ్ఞ మిత్తా. అత్తని రితా ఏతేసం పజ్ఞా, అత్తానంయేవ ఓలోకేన్తి, న అజ్ఞాన్తి అత్తట్టపజ్ఞా. దిట్టత్తపజ్ఞాతి అయమ్మి కిర పోరాణపారో, సమ్మతి దిట్టియేవ అత్తే ఏతేసం పజ్ఞా, ఆయతిం న పేక్షన్తీతి వుత్తం హోతి. అసుచీతి అసుచినా అనరియేన కాయవచీమనోకమ్మేన సమన్నాగతా. సీసం పుట్టే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బన్తి.

కారణత్తగాఢావణ్ణనా సమత్తా.

చతుత్తో వగ్గో నిట్టితో ఏకాదసహి గాఢాహి.



ఏవమేతం ఏకచత్వారీసగాధాపరిమాణం ఖగ్గవిసాణసుత్తం కత్తచిదేవ వుత్తేన యోజనానయేన సబ్బత్త యథానురూపం యోజేత్వా అనుసన్ధితో అత్తతో చ వేదితబ్బం. అతివిత్తారభయేన పన అప్పహి న సబ్బత్త యోజితన్తి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ ఖగ్గవిసాణసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

#### ౪. కసిభారద్వాజసుత్తవణ్ణనా

ఏవం మే సుతన్తి కసిభారద్వాజసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? భగవా మగధేసు విహరంతో దక్షిణాగిరిస్మిం ఏకనాలాయం బ్రాహ్మణగామే పురేభత్తకిచ్చం పచ్చాభత్తకిచ్చన్తి ఇమేసు ద్వీసు బుద్ధకిచ్చేసు పురేభత్తకిచ్చం నిట్టాపేత్వా పచ్చాభత్తకిచ్చావసానే బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేంతో కసిభారద్వాజం బ్రాహ్మణం అరహత్తస్స ఉపనిస్సయసమ్మన్నం దిస్సా “తత్త మయి గతే యథా పవత్తిస్సతి, తతో కథావసానే ధమ్మదేసనం సుత్వా ఏస బ్రాహ్మణో పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణిస్సతీ”తి చ ఇత్వా, తత్త గత్వా, కథం సముట్టాపేత్వా, ఇమం సుత్తం అభాసి.

తత్త సీయా “కతమం బుద్ధానం పురేభత్తకిచ్చం, కతమం పచ్చాభత్తకిచ్చ”న్తి? వుచ్చతే – బుద్ధో భగవా పాతో ఏవ ఉట్టాయ ఉపట్టాకానుగ్గహత్తం సరీరపాసుకత్త ఇ ముఖధోవనాదిసరీరపరికమ్మం కత్వా యావ భిక్షాచారవేలా, తావ వివిత్తాసనే వీతినామేత్వా, భిక్షాచారవేలాయ నివాసేత్వా, కాయబద్ధనం బద్ధిత్వా, చీవరం పారుపిత్వా, పత్తమాదాయ కదాచి ఏకకోవ కదాచి భిక్షుసజ్జపరివుతో గామం వా నిగమం వా పిణ్డాయ పవిసతి, కదాచి పకతియా, కదాచి అనేకేహి పాటిహారియేహి వత్తమానేహి. సేయ్యథిదం – పిణ్డాయ పవిసతో లోకనాథస్స పురతో పురతో గత్వా ముదుగతియో వాతా పథవిం సోధేన్తి; వలాహకా ఉదకపుసితాని ముఞ్చన్తా మగ్గే రేణుం వూపసమేత్వా ఉపరి వితానం హుత్వా తిట్టన్తి. అపరే వాతా పుప్పాని ఉపసంహరిత్వా మగ్గే ఓకిరన్తి, ఉన్నతా భూమిప్పదేసా ఓనమన్తి, ఓనతా ఉన్నమన్తి, పాదనిక్ఖేపసమయే సమావ భూమి హోతి, సుఖసమ్మస్సాని రథచక్కుమత్తాని పదుమపుప్పాని వా పాదే సమ్మటిచ్చన్తి, ఇన్ద్రఖీలస్స అన్తో రపితమత్తే దక్షిణపాదే సరీరా ఛబ్బణ్ణరస్మియో నిచ్చరిత్వా సువణ్ణరసపిణ్డరాని వియ చిత్రపటపరిక్ఖిత్తాని వియ చ పాసాదకూటాగారాదీని కరోన్తియో ఇతో చిత్తో చ విధావన్తి, హత్థిఅస్సవిహజ్ఞాదయో సకసకట్టానేసు రితాయేవ మధురేనాకారేన సద్దం కరోన్తి, తథా భేరివీణాదీని తూరియాని మనుస్సానం కాయూపగాని చ ఆభరణాని, తేన సజ్ఞాణేన మనుస్సా జానన్తి “అజ్ఞ భగవా ఇథ పిణ్డాయ పవిట్తో”తి. తే సునివత్తా సుపారుతా గన్ధపుప్పాదీని ఆదాయ ఘరా నిక్ఖమిత్వా అన్తరవీధిం పటిపజ్జిత్వా భగవన్తం గన్ధపుప్పాదీహి సక్కుచ్చం పూజేత్వా వన్దిత్వా – “అమ్మాకం , భన్తే, దస భిక్షూ, అమ్మాకం వీసతి, అమ్మాకం భిక్షుసతం దేధా”తి యాచిత్వా భగవతోపి పత్తం గహేత్వా, ఆసనం పజ్ఞాపేత్వా సక్కుచ్చం పిణ్డపాతేన పటిమానేన్తి.

భగవా కతభత్తకిచ్చో తేసం సన్తానాని ఓలోకేత్వా తథా ధమ్మం దేసేతి, యథా కేచి సరణగమనే పతిట్టహన్తి, కేచి పఞ్చసు సీలేసు, కేచి సోతాపత్తిసకదాగామిఅనాగామిఫలానం అజ్ఞాతరస్మిం, కేచి పబ్బజిత్వా అగ్గఫలే అరహత్తేతి. ఏవం తథా తథా జనం అనుగ్గహేత్వా ఉట్టాయాసనా విహారం గచ్ఛతి. తత్త మణ్డలమాళే పజ్ఞాత్తవరబుద్ధాసనే నిసీదతి భిక్షూనం భత్తకిచ్చపరియోసానం ఆగమయమానో. తతో భిక్షూనం భత్తకిచ్చపరియోసానే ఉపట్టాకో భగవతో నివేదేతి. అథ భగవా గన్ధకుటిం పవిసతి. ఇదం తావ పురేభత్తకిచ్చం. యశ్చేత్త న వుత్తం, తం బ్రహ్మయుసుత్తే వుత్తనయేనేవ గహేతబ్బం.

అథ భగవా ఏవం కతపురేభత్తకిచ్చో గన్ధకుటియా ఉపట్టానే నిసీదిత్వా, పాదే పక్తాలేత్వా, పాదపీఠే రత్వా, భిక్షుసంఘం ఓవదతి - “భిక్షవే, అప్పమాదేన సమ్మాదేధ, బుద్ధుప్పాదో దుల్లభో లోకస్మిం, మనుస్సపటిలాభో దుల్లభో, సద్ధాసమ్మత్తి దుల్లభా, పబ్బజ్ఞా దుల్లభా, సద్ధమ్మస్సవనం దుల్లభం లోకస్మి”న్తి. తతో భిక్షూ భగవంతం వన్దిత్వా కమ్మట్టానం పుచ్చన్తి. అథ భగవా భిక్షూనం చరియవసేన కమ్మట్టానం దేతి. తే కమ్మట్టానం ఉగ్గహేత్వా, భగవంతం అభివాదేత్వా, అత్తనో అత్తనో వసనట్టానం గచ్ఛన్తి; కేచి అరణ్ణం, కేచి రుక్ఖమూలం, కేచి పబ్బతాదీనం అణ్ణతరం, కేచి చాతుమహారాజికభవనం...ఏ.... కేచి వసవత్తిభవనన్తి. తతో భగవా గన్ధకుటిం పవిసిత్వా సచే ఆకంఠి, దక్షిణేన పస్సేన సతో సమ్మజానో ముహుత్తం సీహసేయ్యం కప్పేతి. అథ సమస్సాసితకాయో ఉట్టహిత్వా దుతియభాగే లోకం వోలోకేతి. తతియభాగే యం గామం వా నిగమం వా ఉపనిస్సాయ విహరతి, తత్త జనో పురేభత్తం దానం దత్వా పచ్చాభత్తం సునివత్తో సుపారుతో గన్ధపుప్పాదీని ఆదాయ విహరే సన్నిపతతి. తతో భగవా సమ్మత్తపరిసాయ అనురూపేన పాటిహారియేన గన్త్యా ధమ్మసభాయం పణ్ణాత్తవరబుద్ధాసనే నిసంజ్ఞ ధమ్మం దేసేతి కాలయుత్తం పమాణయుత్తం. అథ కాలం విదిత్వా పరిసం ఉయ్యోజేతి.

తతో సచే గత్తాని ఓసిఞ్చీతుకామో హోతి. అథ బుద్ధాసనా ఉట్టాయ ఉపట్టాకేన ఉదకపటియాదితోకాసం గన్త్యా, ఉపట్టాకహత్థతో ఉదకసాటికం గహేత్వా, స్థానకోట్టకం పవిసతి. ఉపట్టాకోపి బుద్ధాసనం ఆనేత్వా గన్ధకుటిపరివేణే పణ్ణాపేతి. భగవా గత్తాని ఓసిఞ్చీత్వా, సురత్తదుపట్టం నివాసేత్వా, కాయబన్ధనం బన్దిత్వా, ఉత్తరాసంఘం కత్వా, తత్త ఆగన్త్యా, నిసీదతి ఏకకోవ ముహుత్తం పటిసల్లీనో. అథ భిక్షూ తతో తతో ఆగమ్మ భగవతో ఉపట్టానం గచ్ఛన్తి. తత్త ఏకచ్ఛే పణ్ణం పుచ్చన్తి, ఏకచ్ఛే కమ్మట్టానం, ఏకచ్ఛే ధమ్మస్సవనం యాచన్తి. భగవా తేసం అధిప్పాయం సమ్మాదేన్తో పరమం యామం వీతినామేతి.

మజ్జిమయామే సకలదససహస్సిలోకధాతుదేవతాయో ఓకాసం లభమానా భగవంతం ఉపసంక్రమిత్వా పణ్ణం పుచ్చన్తి యథాభిసంఘతం అన్తమసో చతురక్ఖరమ్మి. భగవా తాసం దేవతానం పణ్ణం విస్సజ్జేన్తో మజ్జిమయామం వీతినామేతి. తతో పచ్చిమయామం చత్తారో భాగే కత్వా ఏకం భాగం చక్కుమం అధిట్టాతి, దుతియభాగం గన్ధకుటిం పవిసిత్వా దక్షిణేన పస్సేన సతో సమ్మజానో సీహసేయ్యం కప్పేతి, తతియభాగం ఫలసమాపత్తియా వీతినామేతి, చతుత్థభాగం మహాకరుణాసమాపత్తిం పవిసిత్వా బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేతి అప్పరజక్ఖమహారజక్ఖాదిసత్తదస్సనత్తం. ఇదం పచ్చాభత్తకిచ్చం.

ఏవమిమస్స పచ్చాభత్తకిచ్చస్స లోకవోలోకనసంజ్ఞాతే చతుత్థభాగావసానే బుద్ధధమ్మసజ్ఞేసు దానసీలఉపోసధకమ్మాదీసు చ అకతాధికారే కతాధికారే చ అనుపనిస్సయసమ్మన్నే ఉపనిస్సయసమ్మన్నే చ సత్తే పస్సీతుం బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేన్తో కసిభారద్వాజం బ్రాహ్మణం అరహత్తస్స ఉపనిస్సయసమ్మన్నం దిస్సా “తత్త మయి గతే కథా పవత్తిస్సతి, తతో కథావసానే ధమ్మదేసనం సుత్వా ఏస బ్రాహ్మణో పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణిస్సతో”తి చ ఇత్థా, తత్త గన్త్యా, కథం సముట్టాపేత్వా ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్త ఏవం మే సుతన్తిఆది ఆయస్మతా ఆనన్దేన పరమమహాసంఘీతికాలే ధమ్మసజ్ఞీతిం కరోన్తేన ఆయస్మతా మహాకస్సపత్తేరేన పుట్టేన పఞ్చన్నం అరహంతసతానం వుత్తం, “అహం, ఖో, సమణ కసామి చ వపామి చా”తి కసిభారద్వాజేన వుత్తం, “అహమ్మి ఖో బ్రాహ్మణ కసామి చ వపామి చా”తిఆది భగవతా వుత్తం. తదేతం సబ్బమ్మి సమోధానేత్వా “కసిభారద్వాజసుత్త”న్తి వుచ్చతి.

తల్లి ఏవని అయం ఆకారనిదస్సనావధారణతో ఏవం-సద్దో. ఆకారత్తేన హి ఏతేన ఏతమత్తం దీపేతి - నానానయనిపుణమనేకజ్ఞాసయసముత్థానం అత్తబృజ్జానసమ్మన్నం వివిధపాటిహారియం ధమ్మత్తదేసనాపటివేధగమ్భీరం సబ్బసత్తేహి సకసకభాసానురూపముపలక్ఖణీయసభావం తస్స భగవతో వచనం, తం సబ్బాకారేన కో సమత్తో విజ్ఞాతుం; అథ, ఖో, “ఏవం మే సుతం, మయాపి ఏకేనాకారేన సుత”ని. నిదస్సనత్తేన “నాహం సయమ్మా, న మయా ఇదం సచ్చికత”ని అత్తానం పరిమోచేన్తో “ఏవం మే సుతం, మయా ఏవం సుత”ని ఇదాని వత్తబ్బం సకలసుత్తం నిదస్సేతి. అవధారణత్తేన “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షానం బహుస్సుతానం యదిదం ఆనన్దో, గతిమన్తానం, సతిమన్తానం, ధితిమన్తానం, ఉపట్టాకానం యదిదం ఆనన్దో”తి (అ. ని. ౧.౨౧౯-౨౨౩) ఏవం భగవతా పసత్తభావానురూపం అత్తనో ధారణబలం దస్సేన్తో సత్తానం సోతుకమ్యతం జనేతి “ఏవం మే సుతం త ఇచ్చ అత్తతో వా బృజ్జానతో వా అనూనమనధికం, ఏవమేవ, న అజ్ఞాథా దట్టబ్బ”ని. మే సుతని ఏత్త మయాసద్దత్తో మే-సద్దో, సోతద్వారవిజ్ఞాణత్తో సుతసద్దో. తస్మా ఏవం మే సుతని ఏవం మయా సోతవిజ్ఞాణపుబ్బభగ్గమాయ విజ్ఞాణవీధియా ఉపధారితని వుత్తం హోతి.

ఏకం సమయని ఏకం కాలం. భగవతి భాగ్యవా, భగ్గవా, భత్తవతి వుత్తం హోతి. మగధేసు విహరతీతి మగధా నామ జనపదినో రాజకుమారా, తేసం నివాసో ఏకోపి జనపదో రుళ్లేసద్దేన “మగధా”తి వుచ్చతి. తస్మిం మగధేసు జనపదే. కేచి పన “యస్మా చేతియరాజా ముసావాదం భణిత్యా భూమిం పవిసన్తో ‘మా గథం పవిసా’తి వుత్తో, యస్మా వా తం రాజానం మగ్గన్తా భూమిం ఖనన్తా పురిసా ‘మా గథం కరోథా’తి వుత్తా, తస్మా మగధా”తి ఏవమాదీహి నయేహి బహుధా పపజ్జేన్తి. యం రుచ్చతి, తం గహేతబ్బని. విహరతీతి ఏకం ఇరియాపథబాధనం అపరేన ఇరియాపథేన విచ్చిన్దిత్వా అపరిపతన్తం అత్తభావం హరతి, పవత్తేతీతి వుత్తం హోతి. దిబ్బబ్రహ్మ అరియవిహరేహి వా సత్తానం వివిధం హితం హరతీతి విహరతి. హరతీతి ఉపసంహరతి, ఉపనేతి, జనేతి, ఉప్పాదేతీతి వుత్తం హోతి. తథా హి యదా సత్తా కామేసు విప్పటిపజ్జని, తదా కిర భగవా దిట్టేన విహరేన విహరతి తేసం అలోభకుసలమూలుప్పాదనత్తం - “అప్పేవ నామ ఇమం పటిపత్తిం దిస్సా ఏత్త రుచిం ఉప్పాదేత్వా కామేసు విరజ్జేయ్యు”ని. యదా పన ఇస్సరియత్తం సత్తేసు విప్పటిపజ్జని, తదా బ్రహ్మవిహరేన విహరతి తేసం అదోసకుసలమూలుప్పాదనత్తం - “అప్పేవ నామ ఇమం పటిపత్తిం దిస్సా ఏత్త రుచిం ఉప్పాదేత్వా అదోసేన దోసం వూపసమేయ్యు”ని. యదా పన పబ్బజితా ధమ్మాధికరణం వివదన్తి, తదా అరియవిహరేన విహరతి తేసం అమోహకుసలమూలుప్పాదనత్తం - “అప్పేవ నామ ఇమం పటిపత్తిం దిస్సా ఏత్త రుచిం ఉప్పాదేత్వా అమోహేన మోహం వూపసమేయ్యు”ని. ఇరియాపథవిహరేన పన న కదాచి న విహరతి తం వినా అత్తభావపరిహరణాభావతోతి. అయమేత్త సజ్ఞేవో, విత్థారం పన మగ్గలసుత్తవణ్ణనాయం వక్ఖామ.

దక్ఖిణాగిరిస్మిన్తి యో సో రాజగహం పరివారేత్వా రితో గిరి, తస్స దక్ఖిణపస్సే జనపదో “దక్ఖిణాగిరీ”తి వుచ్చతి, తస్మిం జనపదేతి వుత్తం హోతి. తల్లి విహరస్సాపి తదేవ నామం. ఏకనాళాయం బ్రాహ్మణగామేతి ఏకనాళాతి తస్స గామస్స నామం. బ్రాహ్మణా చేత్త సమ్మహులా పటివసన్తి, బ్రాహ్మణభోగో వా సో, తస్మా “బ్రాహ్మణగామో”తి వుచ్చతి.

తేన ఖో పన సమయేనాతి యం సమయం భగవా అపరాజితపల్లజ్గం ఆభుజిత్వా అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మజ్జిత్వా పవత్తితవరధమ్మచక్కో మగధరట్టే ఏకనాళం బ్రాహ్మణగామం ఉపనిస్సాయ దక్ఖిణాగిరిమహావిహరే బ్రాహ్మణస్స ఇన్ద్రియపరిపాకం ఆగమయమానో విహరతి, తేన సమయేన కరణభూతేనాతి వుత్తం హోతి. ఖో పనాతి ఇదం పసేత్త నిపాతద్వయం పదపూరణమత్తం, అధికారస్తరదస్సనత్తం వాతి దట్టబ్బం. కసిభారద్వాజస్స బ్రాహ్మణస్సాతి సో

బ్రాహ్మణో కసియా జీవతి, భారద్వాజోతి చస్య గోత్రం, తస్మా ఏవం వుచ్చతి. పశ్చాత్తానీతి యథా - “భోజనే మత్తజ్ఞా”తి ఏత్త మత్తసద్దో పమాణే వత్తతి, ఏవమిధాపి, తస్మా పశ్చాపమాణాని అనూనాని అనధికాని, పశ్చానల్లసతానీతి వుత్తం హోతి. పయుత్తానీతి పయోజితాని, బలిబద్ధానం ఖడ్గేసు రపేత్వా యుగే యోత్తేహి యోజితాని హోంతీతి అత్తో.

వప్సకాలేతి వపనకాలే, బీజనిక్షిపకాలేతి వుత్తం హోతి. తత్త ద్వే వప్సాని కలలవప్సశ్చ, పంసువప్సశ్చ. పంసువప్సం ఇథ అధిష్పితం. తశ్చ ఖో పరమదివసే మల్లలవప్సం. తత్తాయం ఉపకరణసమ్మదా - తీణి బలిబద్ధసహస్సాని ఉపట్టాపితాని హోంతి, సబ్బేసం సువణ్ణమయాని సింహాని పటిముక్కాని, రజతమయా ఖురా, సబ్బే సేతమాలాహి సబ్బగన్ధసుగన్ధేహి పశ్చాజ్ఞలికేహి చ అలబ్బతా పరిపుణ్ణజ్ఞపచ్చజ్ఞో సబ్బలక్ఖణసమ్మన్నా, ఏకచ్ఛే కాళా అజ్ఞానవణ్ణాయేవ, ఏకచ్ఛే సేతా ఫలికవణ్ణా, ఏకచ్ఛే రత్తా పవాళవణ్ణా, ఏకచ్ఛే కమ్మాసా మసారగల్లవణ్ణా. పశ్చాసతా కస్సకపురిసా సబ్బే అహతసేతవత్తనివత్తా మాలాలబ్బతా దక్షిణఅంసకూటేసు రపేతపుప్పచుమ్మటకా హరితాలమనోసిలాలశ్చనుజ్జలితగత్తభాగా దస దస నల్లలా ఏకేకగుమ్మా హుత్వా గచ్చంతి. నల్లలానం సీసశ్చ యుగశ్చ పతోదా చ సువణ్ణవినద్ధా. పరమనల్లలే అట్ట బలిబద్ధా యుత్తా, సీసేసు చత్తారో చత్తారో, అవసేసా కిలంతపరివత్తనత్తం ఆనీతా. ఏకేకగుమ్మే ఏకమేకం బీజసకటం ఏకేకో కసతి, ఏకేకో వపతి.

బ్రాహ్మణో పన పగేవ మస్సుకమ్మం కారాపేత్వా న్తత్తా సుగన్ధగన్ధేహి విలిత్తో పశ్చాసత్తగ్గనకం వత్తం నివాసేత్వా సహస్సగ్గనకం ఏకంసం కరిత్వా ఏకమేకిసా అజ్ఞలియా ద్వే ద్వే కత్వా వీసతి అజ్ఞలిముద్దికాయో, కణ్ఠేసు సీహకుణ్డలాని, సీసే చ బ్రహ్మవేరనం పటిముశ్చేత్వా సువణ్ణమాలం కణ్ఠే కత్వా బ్రాహ్మణగణపరివుతో కమ్మన్తం వోసాసతి. అథస్స బ్రాహ్మణీ అనేకసతభాజనేసు పాయాసం పచాపేత్వా మహాసకటేసు ఆరోపేత్వా గన్ధోదకేన న్తాయిత్యా సబ్బాలబ్బారవిభూసితా బ్రాహ్మణీగణపరివుతా కమ్మన్తం అగమాసి. గేహమ్మిస్స సబ్బత్త గన్ధేహి సువిలిత్తం పుప్పేహి సుకతబలికమ్మం, ఖేత్తశ్చ తేసు తేసు రానేసు సముస్సితపటాకం అహోసి. పరిజనకమ్మకారేహి సహ కమ్మన్తం ఓసటపరిసా అడ్డతేయ్యసహస్సా అహోసి. సబ్బే అహతవత్తనివత్తా, సబ్బేసశ్చ పాయాసభోజనం పటియత్తం అహోసి.

అథ బ్రాహ్మణో యత్త సామం భుజ్జతి, తం సువణ్ణపాతిం ధోవాపేత్వా పాయాసస్స పూరేత్వా సప్పిమధుపాణితాదీని అభిసంజ్ఞరిత్వా నల్లలబలికమ్మం కారాపేసి. బ్రాహ్మణీ పశ్చా కస్సకసతాని సువణ్ణరజతకంసతమ్మమయాని భాజనాని గహేత్వా నిసిన్నాని సువణ్ణకటచ్చం గహేత్వా పాయాసేన పరివిసంతీ గచ్చతి. బ్రాహ్మణో పన బలికమ్మం కారాపేత్వా రత్తసువణ్ణబద్ధాపాహనాయో ఆరోహిత్వా రత్తసువణ్ణదణ్డం గహేత్వా “ఇథ పాయాసం దేథ, ఇథ సప్పిం, ఇథ సక్ఖరం దేథా”తి వోసాసమానో విచరతి. అథ భగవా గన్ధకుటియం నిసిన్నోవ బ్రాహ్మణస్స పరివేసనం వత్తమానం ఇత్వా “అయం కాలో బ్రాహ్మణం దమేతు”ని నివాసేత్వా, కాయబద్ధనం బద్ధిత్వా, సజ్ఞాటిం పారుపిత్వా, పత్తం గహేత్వా, గన్ధకుటితో నిక్ఖమి యథా తం అనుత్తరో పురిసదమ్మసారథి. తేనాహ ఆయస్మా ఆనన్దో “అథ ఖో భగవా పుబ్బణ్ణసమయం నివాసేత్వా”తి.

తత్త అథ ఇతి నిపాతో అజ్ఞాధికారవచనారమ్మే ఖోతి పదపూరణే. భగవాతి వుత్తనయమేవ. పుబ్బణ్ణసమయని దివసస్స పుబ్బభాగసమయం, పుబ్బణ్ణసమయేతి అత్తో, పుబ్బణ్ణే వా సమయం పుబ్బణ్ణసమయం, పుబ్బణ్ణే ఏకం ఖణని వుత్తం హోతి. ఏవం అచ్చంతసంయోగే ఉపయోగవచనం లబ్బతి. నివాసేత్వాతి పరిదహిత్వా, విహారనివాసనపరివత్తనవసేనేతం వేదితబ్బం. న హి భగవా తతో పుట్టే అనివత్తో ఆసి. పత్తచీవరమాదాయాతి పత్తం హత్థేహి, చీవరం కాయేన ఆదియిత్వా, సమ్మటిచ్చిత్వా ధారేత్వాతి అత్తో. భగవతో కిర పిణ్డాయ పవిసితుకామస్స భమరో

వియ వికసితపదుమద్వయమజ్ఞం, ఇంద్రనీలమణివణ్ణం సేలమయం పత్తం హత్తద్వయమజ్ఞం ఆగచ్ఛతి. తస్మా ఏవమాగతం పత్తం హత్తేహి సమ్మటిచ్చిత్వా చీవరగ్గా పరిమణ్ణలం పారుతం కాయేన ధారేత్వాతి ఏవమస్స అత్తో వేదితబ్బో. యేన వా తేన వా హి పకారేన గణ్ణన్తో ఆదాయ ఇచ్చేవ వుచ్చతి యథా “సమాదాయేవ పక్కమతీ”తి.

యేనాతి యేన మగ్గేన. కమ్మన్తోతి కమ్మకరణోకానో. తేనాతి తేన మగ్గేన. ఉపసజ్కమీతి గతో, యేన మగ్గేన కసిభారద్వాజస్స బ్రాహ్మణస్స కమ్మన్తో గమ్మతి, తేన మగ్గేన గతోతి వుత్తం హోతి. అథ కస్మా, భిక్షూ, భగవంతం నానుబద్ధింసూతి? వుచ్చతే – యదా భగవా ఏకకోవ కత్థచి ఉపసజ్కమితుకామో హోతి, భిక్షాచారవేలాయం ద్వారం పిదహిత్వా అన్తోగన్ధకుటిం పవిసతి. తతో భిక్షూ తాయ సణ్ణాయ జానన్తి – “అజ్ఞ భగవా ఏకకోవ గామం పవిసితుకామో, అద్ధా కఞ్చి ఏవ వినేతబ్బపుగ్గలం అద్దసా”తి. తే అత్తనో పత్తచీవరం గహేత్వా, గన్ధకుటిం పదక్ఖిణం కత్వా, భిక్షాచారం గచ్ఛన్తి. తదా చ భగవా ఏవమకాసి. తస్మా భిక్షూ భగవంతం నానుబద్ధింసూతి.

తేన ఖో పన సమయేనాతి యేన సమయేన భగవా కమ్మన్తం ఉపసజ్కమి, తేన సమయేన తస్స బ్రాహ్మణస్స పరివేసనా వత్తతి, భత్తవిస్సగ్గో వత్తతీతి అత్తో. యం పుట్టే అవోచుష్టు – “బ్రాహ్మణీ పగ్గా కస్సకసతాని సువణ్ణరజతకంసతమ్మమయాని భాజనాని గహేత్వా నిసిన్నాని సువణ్ణకటచ్చుం గహేత్వా పాయాసేన పరివిసన్తి గచ్ఛతీ”తి. అథ ఖో భగవా యేన పరివేసనా తేనుపసజ్కమి. కిం కారణాతి? బ్రాహ్మణస్స అనుగ్గహకరణత్తం. న హి భగవా కపణపురినో వియ భోత్తుకామతాయ పరివేసనం ఉపసజ్కమతి. భగవతో హి ద్వే అసీతిసహస్ససజ్జ్యా సక్యకోలియరాజానో జాతయో, తే అత్తనో సమ్మత్తియా నిబద్ధభత్తం దాతుం ఉస్సహన్తి. న పన భగవా భత్తత్థాయ పబ్బజితో, అపిచ ఖో పన “అనేకాని అసజ్జేయ్యాని పగ్గా మహాపరిచ్ఛాగే పరిచ్ఛజన్తో పారమియో పూరేత్వా ముత్తో మోచేస్సామి, దన్తో దమేస్సామి; సన్తో సమేస్సామి, పరినిబ్బుతో పరినిబ్బాపేస్సామీ”తి పబ్బజితో. తస్మా అత్తనో ముత్తత్తా...పే... పరినిబ్బుతత్తా చ పరం మోచేన్తో...పే... పరినిబ్బాపేన్తో చ లోకే విచరన్తో బ్రాహ్మణస్స అనుగ్గహకరణత్తం యేన పరివేసనా తేనుపసజ్కమీతి వేదితబ్బం.

ఉపసజ్కమిత్వా ఏకమన్తం అట్టాసీతి ఏవం ఉపసజ్కమిత్వా చ ఏకమన్తం అట్టాసి. ఏకమన్తన్తి భావనపుంసకనిద్దేసో, ఏకోకాసం ఏకపస్సన్తి వుత్తం హోతి. భుమ్మత్థే వా ఉపయోగవచనం, తస్స దస్సనూపచారే కథాసవనట్టానే, యత్థ రితం బ్రాహ్మణో పస్సతి, తత్థ ఉచ్చట్టానే అట్టాసి. రత్వా చ సువణ్ణరసపిజ్జారం సహస్సచన్దసూరియోభాసాతిభాసయమానం సరీరాభం ముఞ్చి సమన్తతో అసీతిహత్థపరిమాణం, యాయ అజ్ఞోత్థరితత్తా బ్రాహ్మణస్స కమ్మన్తసాలాభిత్తిరుక్ఖకసితమత్తికాపిణ్ణాదయో సువణ్ణమయా వియ అహీసుం. అథ మనుస్సా పాయాసం భుత్తా అసీతిఅనుబ్యజ్జానపరివారద్వత్తింసవరలక్ఖణపటిమణ్ణితసరీరం బ్యామప్పభాపరిక్ఖేపవిభూసితబాహుయుగళం కేతుమాలాసముజ్జలితసస్సిరికదస్సనం జగ్గమమివ పదుమస్సరం, రంసిజాలుజ్జలితతారాగణమివ గగనతలం, ఆదిత్తమివ చ కనకగిరిసిఖరం సిరియా జలమానం సమ్మాసమ్మద్ధం ఏకమన్తం రితం దిస్వా హత్తపాదే ధోవిత్వా అజ్జాలిం పగ్గయ్య సమ్మరివారేత్వా అట్టంసు. ఏవం తేహి సమ్మరివారితం అద్దస ఖో కసిభారద్వాజో బ్రాహ్మణో భగవంతం పిణ్ణాయ రితం. దిస్వాన భగవంతం ఏతదవోచ “అహం ఖో, సమణ, కసామి చ వపామి చా”తి.

కస్మా పనాయం ఏవమాహ? కిం సమన్తపాసాదికే పసాదనీయే ఉత్తమదమధసమధమనుప్పత్తేపి భగవతి అప్పసాదేన, ఉదాహు అడ్డతేయ్యానం జనసహస్సానం పాయాసం పటియాదేత్వాపి కటచ్చుభిక్షాయ మచ్చేరేనాతి?

ఉభయధాపి నో, అపిచ ఖ్యాస్స భగవతో దస్సనేన అతిత్తం నిక్ఖిత్తకమ్మంతం జనం దిస్సా “కమ్మభజ్జం మే కాతుం ఆగతో”తి అనత్తమనతా అహోసి. తస్మా ఏవమాహ. భగవతో చ లక్ఖణసమ్మత్తిం దిస్సా “సచాయం కమ్మంతే పయోజయిస్స, సకలజమ్మద్దీపే మనుస్సానం సీసే చూళామణి వియ అభవిస్స, కో నామస్స అట్టో న సమ్మజ్జిస్స, ఏవమేవం అలసతాయ కమ్మంతే అప్పయోజేత్వా వప్పమజ్జలాదీసు పిణ్ణాయ చరిత్వా భుజ్జాన్తో కాయదట్టీబహులో విచరతీ”తిపిస్స అహోసి. తేనాహ – “అహం ఖో, సమణ, కసామి చ వపామి చ, కసిత్వా చ వపిత్వా చ భుజ్జామీ”తి. న మే కమ్మంతా బ్యాపజ్జన్తి, న చమ్మి యథా త్వం ఏవం లక్ఖణసమ్మన్నోతి అధిప్పాయో. త్వమ్మి సమణ...పి.... భుజ్జాస్సు, కో తే అట్టో న సమ్మజ్జేయ్య ఏవం లక్ఖణసమ్మన్నస్సాతి అధిప్పాయో.

అపిచాయం అస్సోసి – “సక్కరాజకులే కిర కుమారో ఉప్పన్నో, సో చక్కవత్తిరజ్జం పహాయ పబ్బజితో”తి. తస్మా “ఇదాని అయం సో”తి ఇత్వా “చక్కవత్తిరజ్జం కిర పహాయ కిలన్తోసీ”తి ఉపారమ్మం కరోన్తో ఆహ “అహం ఖో సమణా”తి. అపిచాయం తిక్ఖపఞ్ఞో బ్రాహ్మణో, న భగవంతం అవక్ఖిపన్తో భణతి, భగవతో పన రూపసమ్మత్తిం దిస్సా పఞ్ఞాసమ్మత్తిం సమ్భావయమానో కథాపవత్తనత్థమ్మి ఏవమాహ – “అహం ఖో సమణా”తి. తతో భగవా వేనేయ్యవసేన సదేవకే లోకే అగ్గకస్సకవప్పకభావం అత్తనో దస్సేన్తో ఆహ “అహమ్మి ఖో బ్రాహ్మణా”తి.

అథ బ్రాహ్మణస్స చిన్తా ఉదపాది – “అయం సమణో ‘కసామి చ వపామి చా’తి ఆహ. న చస్స ఓళారికాని యుగనజ్జలాదీని కసిభణ్ణాని పస్సామి, సో ముసా ను ఖో భణతి, నో”తి భగవంతం పాదతలా పట్టాయ యావ ఉపరి కేసంతా సమ్మాలోకయమానో అగ్గవిజ్ఞాయ కతాధికారత్తా ద్వత్తింసవరలక్ఖణసమ్మత్తిమస్స ఇత్వా “అట్టానమేతం అనవకాసో, యం ఏవరూపో ముసా భణేయ్యా”తి తావదేవ సఞ్జాతబహుమానో భగవతి సమణవాదం పహాయ గోత్తేన భగవంతం సముదాచరమానో ఆహ “న ఖో పన మయం పస్సామ భోతో గోతమస్సా”తి.

ఏవఞ్చ పన వత్వా తిక్ఖపఞ్ఞో బ్రాహ్మణో “గమ్భీరత్థం సన్ధాయ ఇమినా ఏతం వుత్త”న్తి ఇత్వా పుచ్చిత్వా తమత్థం శ్మాతుకామో భగవంతం గాఢాయ అజ్ఞభాసి. తేనాహ ఆయస్మా ఆనన్దో “అథ ఖో కసిభారద్వాజో బ్రాహ్మణో భగవంతం గాఢాయ అజ్ఞభాసి”తి. తత్థ గాఢాయాతి అక్ఖరపదనియమితేన వచనేన. అజ్ఞభాసితి అభాసి.

౭౬-౭౭. తత్థ బ్రాహ్మణో “కసి”న్తి యుగనజ్జలాదికసిసమ్భారసమాయోగం వదతి. భగవా పన యస్మా పుబ్బధమ్మసభాగేన రోపేత్వా కథనం నామ బుద్ధానం ఆనుభావో, తస్మా బుద్ధానుభావం దీపేన్తో పుబ్బధమ్మసభాగేన రోపేన్తో ఆహ – “సద్ధా బీజ”న్తి. కో పనేత్థ పుబ్బధమ్మసభాగో, నను బ్రాహ్మణేన భగవా యుగనజ్జలాదికసిసమ్భారసమాయోగం పుచ్చితో అథ చ పన అపుచ్చితస్స బీజస్స సభాగేన రోపేన్తో ఆహ – “సద్ధా బీజ”న్తి, ఏవఞ్చ సతి అననుసద్ధికావ అయం కథా హోతీతి? వుచ్చతే – న బుద్ధానం అననుసద్ధికా నామ కథా అత్తి, నాపి బుద్ధా పుబ్బధమ్మసభాగం అనారోపేత్వా కథేన్తి. ఏవఞ్చోత్థ అనుసద్ధి వేదితబ్బా – అనేన హి బ్రాహ్మణేన భగవా యుగనజ్జలాదికసిసమ్భారవసేన కసిం పుచ్చితో. సో తస్స అనుకమ్పాయ “ఇదం అపుచ్చిత”న్తి అపరిహేపేత్వా సమూలం సఉపకారం ససమ్భారం సఫలం కసిం శ్మాపేతుం మూలతో పట్టాయ కసిం దస్సేన్తో ఆహ – “సద్ధా బీజ”న్తి. బీజఞ్ఞో కసియా మూలం తస్మిం సతి కత్తబ్బతో, అసతి అకత్తబ్బతో, తప్పమాణేన చ కత్తబ్బతో. బీజే హి సతి కసిం కరోన్తి, అసతి న కరోన్తి. బీజప్పమాణేన చ కుసలా కస్సకా ఖేత్తం కసన్తి, న ఉనం “మా నో సస్సం పరిహాయీ”తి, న అధికం “మా నో మోఘా వాయామో అహోసీ”తి. యస్మా చ బీజమేవ మూలం,

తస్మా భగవా మూలతో పట్టాయ కసిం దస్సేన్తో తస్స బ్రాహ్మణస్స కసియా పుబ్బధమ్మస్స బీజస్స సభాగేన అత్తనో కసియా పుబ్బధమ్మం రోపేన్తో ఆహ - “సద్ధా బీజ”న్తి. ఏవమేత్థ పుబ్బధమ్మసభాగో వేదితబ్బో.

పుచ్చితంయేవ వత్వా అపుచ్చితం పచ్చా కిం న వుత్తన్తి చే? తస్స ఉపకారభావతో ధమ్మసమ్మన్దసమత్థభావతో చ. అయశ్శో బ్రాహ్మణో పజ్జవా, మిచ్చాదిట్టికులే పన జాతత్తా సద్ధావిరహితో. సద్ధావిరహితో చ పజ్జవా పరేసం సద్ధాయ అత్తనో విసయే అపటిపజ్జమానో విసేసం నాధిగచ్ఛతి, కిలేసకాలుస్సియభావాపగమప్పసాదమత్తలక్ఖణాపి చస్స దుబ్బలా సద్ధా బలవతియా పజ్జాయ సహ వత్తమానా అత్తసిద్ధిం న కరోతి, హత్థినా సహ ఏకధురే యుత్తగోణో వియ. తస్మా తస్స సద్ధా ఉపకారికా. ఏవం తస్స బ్రాహ్మణస్స సఉపకారభావతో తం బ్రాహ్మణం సద్ధాయ పతిట్టాపేన్నేన పచ్చాపి వత్తబ్బో అయమత్థో పుట్టే వుత్తో దేసనాకుసలతాయ యథా అజ్ఞాతాపి “సద్ధా బన్ధతి పాథేయ్య”న్తి (సం. ని. ౧.౭౯) చ, “సద్ధా దుతియా పురిసస్స హోతి”తి (సం. ని. ౧.౮౯) చ, “సద్ధీధ విత్తం పురిసస్స సేట్ట”న్తి (సం. ని. ౧.౭౩, ౨౪౬; సు. ని. ౧౮౪) చ, “సద్ధాయ తరతి ఓఘ”న్తి (సం. ని. ౧.౨౪౬) చ, “సద్ధాహత్తో మహానాగో”తి (అ. ని. ౬.౪౩; థేరగా. ౬౯౪) చ, “సద్ధేసికో ఖో, భిక్ఖవే, అరియసావకోతి చా”తి (అ. ని. ౭.౬౭). బీజస్స చ ఉపకారికా వుట్టి, సా తదనంతరశ్శో వ వుచ్చమానా సమత్థా హోతి . ఏవం ధమ్మసమ్మన్దసమత్థభావతో పచ్చాపి వత్తబ్బో అయమత్థో పుట్టే వుత్తో, అశ్శో చ ఏవంవిధో ఈసాయోత్తాది.

తత్థ సమ్మసాదనలక్ఖణా సద్ధా, ఓకప్పనలక్ఖణా వా, పక్ఖన్దనరసా, అధిముత్తిపచ్చుపట్టానా, అకాలుస్సియపచ్చుపట్టానా వా, సోతాపత్తియజ్ఞపదట్టానా, సద్ధహితబ్బధమ్మపదట్టానా వా, ఆదాసజలతలాదీనం పసాదో వియ చేతసో పసాదభూతా, ఉదకప్పసాదకమణి వియ ఉదకస్స, సమ్మయుత్తధమ్మానం పసాదికా. బీజన్తి పజ్జావిధం - మూలబీజం, ఖన్ధబీజం, ఫలుబీజం, అగ్గబీజం, బీజబీజమేవ పజ్జామన్తి. తం సబ్బమ్మి విరుహనట్టేన బీజంత్యేవ సజ్ఞం గచ్ఛతి. యథాహ - “బీజశ్శ్చేతం విరుహనట్టేనా”తి.

తత్థ యథా బ్రాహ్మణస్స కసియా మూలభూతం బీజం ద్వే కిచ్చాని కరోతి, హేట్థా మూలేన పతిట్టాతి, ఉపరి అజ్ఞరం ఉట్టాపేతి; ఏవం భగవతో కసియా మూలభూతా సద్ధా హేట్థా సీలమూలేన పతిట్టాతి, ఉపరి సమధవిపస్సనజ్ఞరం ఉట్టాపేతి. యథా చ తం మూలేన పథవిరసం ఆపోరసం గహేత్వా నాళేన ధజ్జపరిపాకగహణత్థం వడ్డతి; ఏవమయం సీలమూలేన సమధవిపస్సనారసం గహేత్వా అరియమగ్గనాళేన అరియఫలధజ్జపరిపాకగహణత్థం వడ్డతి. యథా చ తం సుభూమియం పతిట్టహేత్వా మూలజ్ఞరపణ్ణనాళకణ్ణప్పసవేహి వుడ్డిం విరూళ్ళిం వేపుల్లం పత్వా, ఖీరం జనేత్వా, అనేకసాలిఫలభరితం సాలిసీసం నిప్పాదేతి; ఏవమయం చిత్తసన్తానే పతిట్టహేత్వా సీలచిత్తదిట్టికజ్ఞావితరణమగ్గామగ్గజాణదస్సనపటిపదాజాణదస్సనవిసుద్ధిహి వుడ్డిం విరూళ్ళిం వేపుల్లం పత్వా జాణదస్సనవిసుద్ధిఖీరం జనేత్వా అనేకపటిసమ్మిదాభిజ్ఞాభరితం అరహత్తఫలం నిప్పాదేతి. తేనాహ భగవా - “సద్ధా బీజ”న్తి.

తత్థ సీయా “పరోపజ్ఞాసకుసలధమ్మేసు ఏకతో ఉప్పజ్జమానేసు కస్మా సద్ధావ బీజన్తి వుత్తా”తి? వుచ్చతే - బీజకిచ్చకరణతో. యథా హి తేసు విజ్ఞాణంయేవ విజాననకిచ్చం కరోతి, ఏవం సద్ధా బీజకిచ్చం, సా చ సబ్బకుసలానం మూలభూతా. యథాహ -

“సద్ధాజాతో ఉపసజ్జమతి, ఉపసజ్జమన్తో పయిరుపాసతి, పయిరుపాసన్తో సోతం ఓదహతి , ఓహితసోతో ధమ్మం సుణాతి, సుత్వా ధమ్మం ధారేతి, ధతానం ధమ్మానం అత్తం ఉపపరిక్ఖతి , అత్తం ఉపపరిక్ఖతో ధమ్మా

నిజ్ఞానం ఖమన్తి, ధమ్మనిజ్ఞానక్వన్తియా సతి ఛన్దో జాయతి, ఛన్దజాతో ఉస్సహతి, ఉస్సహేత్వా తులయతి,  
తులయిత్వా పదహతి, పహితత్తో సమానో కాయేన చేవ పరమసచ్చం సచ్చికరోతి, పజ్ఞాయ చ నం  
అతివిజ్ఞపస్సతీ"తి (మ. ని. ౨.౧౮౩, ౪౩౨).

తపతి అకుసలే ధమ్మే కాయఞ్ఞాతి తపో; ఇన్ద్రియసంవరవీరియధుతజ్ఞదుక్కరకారికానం ఏతం అధివచనం. ఇథ పన  
ఇన్ద్రియసంవరో అధిప్పేతో. వుట్టితి వస్సవుట్టివాతవుట్టితిఆదినా అనేకవిధా. ఇథ వస్సవుట్టి అధిప్పేతా. యథా హి  
బ్రాహ్మణస్స వస్సవుట్టిసమనుగ్గహితం బీజం బీజమూలకఞ్ఞా సస్సం విరుహతి న మిలాయతి నిప్పత్తిం గచ్ఛతి, ఏవం  
భగవతో ఇన్ద్రియసంవరసమనుగ్గహితా సద్ధా సద్ధామూలా చ సీలాదయో ధమ్మా విరుహన్తి న మిలాయన్తి నిప్పత్తిం గచ్ఛన్తి.  
తేనాహ - "తపో వుట్టి"తి. "పజ్ఞా మే"తి ఏత్థ చ వుత్తో మే-సద్దో ఇమేసుపి పదేసు యోజేతబ్బో "సద్ధా మే బీజం, తపో మే  
వుట్టి"తి. తేన కిం దీపేతి? యథా, బ్రాహ్మణ, తయా వపితే బీజే సచే వుట్టి అత్తి, సాధు, నో చే అత్తి, ఉదకమ్మి దాతబ్బం  
హోతి, తథా మయా హిరి-ఈసే పజ్ఞాయుగనజ్జలే మనోయోత్తేన ఏకాబద్ధే కతే వీరియబలిబద్ధే యోజేత్వా సతిపాచనేన  
విజ్ఞిత్వా అత్తనో చిత్తసన్తానఖేత్తే సద్ధాబీజే వపితే వుట్టి-అభావో నామ నత్తి. అయం పన మే సతతం సమితం తపో వుట్టితి.

పజానాతి ఏతాయ పుగ్గలో, సయం వా పజానాతీతి పజ్ఞా, సా కామావచరాదిభేదతో అనేకవిధా. ఇథ పన సహ  
విపస్సనాయ మగ్గపజ్ఞా అధిప్పేతా. యుగనజ్జలన్తి యుగఞ్ఞా నజ్జలఞ్ఞా. యథా హి బ్రాహ్మణస్స యుగనజ్జలం, ఏవం  
భగవతో దువిధాపి పజ్ఞా. తత్థ యథా యుగం ఈసాయ ఉపనిస్సయం హోతి, పురతో హోతి, ఈసాబద్ధం హోతి, యోత్తానం  
నిస్సయం హోతి, బలిబద్ధానం ఏకతో గమనం ధారేతి, ఏవం పజ్ఞా హిరిపముఖానం ధమ్మానం ఉపనిస్సయా హోతి.  
యథాహ - "పజ్ఞాత్తరా సబ్బే కుసలా ధమ్మా"తి (అ. ని. ౮.౮౩) చ, "పజ్ఞా హి సేట్టా కుసలా వదన్తి, నక్ఖత్తరాజారివ  
తారకాన"న్తి (జా. ౨.౧౭.౮౧) చ. కుసలానం ధమ్మానం పుబ్బజ్ఞమట్టేన పురతో చ హోతి. యథాహ - "సీలం హిరీ చాపి  
సతఞ్ఞా ధమ్మా, అన్వాయికా పజ్ఞావతో భవన్తీ"తి. హిరివిప్పయోగేన అనుప్పత్తితో ఈసాబద్ధా హోతి, మనోసజ్ఞాతస్స  
సమాధియోత్తస్స నిస్సయపచ్చయతో యోత్తానం నిస్సయో హోతి, అచ్చారద్ధాతిలీనభావపటిసేధనతో వీరియబలిబద్ధానం  
ఏకతో గమనం ధారేతి. యథా చ నజ్జలం ఫాలయుత్తం కసనకాలే పథవిఘనం భిన్దతి, మూలసన్తానకాని పదాలేతి, ఏవం  
సతియుత్తా పజ్ఞా విపస్సనాకాలే ధమ్మానం సన్తతిసమూహకిచ్చారమ్మణఘనం భిన్దతి, సబ్బకిలేసమూలసన్తానకాని  
పదాలేతి. సా చ ఖో లోకుత్తరావ ఇతరా పన లోకియాపి సియా. తేనాహ - "పజ్ఞా మే యుగనజ్జల"న్తి.

హిరీయతి ఏతాయ పుగ్గలో, సయం వా హిరీయతి అకుసలప్పవత్తిం జిగుచ్చతీతి హిరీ. తగ్గహణేన సహచరణభావతో  
ఓత్తప్పం గహితంయేవ హోతి. ఈసాతి యుగనజ్జలసన్ధారికా దారుయట్టి. యథా హి బ్రాహ్మణస్స ఈసా యుగనజ్జలం  
సన్ధారేతి, ఏవం భగవతోపి హిరీ లోకియలోకుత్తరపజ్ఞాసజ్ఞాతం యుగనజ్జలం సన్ధారేతి హిరియా అసతి పజ్ఞాయ అభావతో.  
యథా చ ఈసాపటిబద్ధం యుగనజ్జలం కిచ్చకరం హోతి అచలం అసిథిలం, ఏవం హిరిపటిబద్ధా చ పజ్ఞా కిచ్చకారీ హోతి  
అచలా అసిథిలా అబ్బోకిణ్ణా అహిరికేన. తేనాహ "హిరీ ఈసా"తి.

మునాతీతి మనో, చిత్తస్సేతం అధివచనం. ఇథ పన మనోసీసేన తంసమ్మయుత్తో సమాధి అధిప్పేతో. యోత్తన్తి  
రజ్జుబన్ధనం. తం తివిధం ఈసాయ సహ యుగస్స బన్ధనం, యుగేన సహ బలిబద్ధానం బన్ధనం, సారథినా సహ బలిబద్ధానం



బద్ధనన్ని. తల్లి యథా బ్రాహ్మణస్స యోత్తం ఈసాయుగబలిబద్ధే ఏకాబద్ధే కత్వా సకకిచ్చే పటిపాదేతి, ఏవం భగవతో సమాధి సబ్బేవ తే హిరిపజ్ఞావీరియధమ్మే ఏకారమ్మణే అవిక్లేపభావేన బద్ధిత్వా సకకిచ్చే పటిపాదేతి. తేనాహ - “మనో యోత్త”న్ని.

సరతి ఏతాయ చిరకతాదిమత్తం పుగ్గలో, సయం వా సరతీతి సతి, సా అసమ్ముస్సనలక్ష్ణా. ఫాలేతీతి ఫాలో. పాజేతి ఏతేనాతి పాజనం. తం ఇథ “పాచన”న్ని వుచ్చతి, పతోదస్సేతం అధివచనం. ఫాలో చ పాచనశ్చ ఫాలపాచనం. యథా హి బ్రాహ్మణస్స ఫాలపాచనం, ఏవం భగవతో విపస్సనాయుత్తా మగ్గయుత్తా చ సతి. తల్లి యథా ఫాలో నజ్జలమనురక్ఖతి, పురతో చస్స గచ్చతి, ఏవం సతి కుసలానం ధమ్మానం గతియో సమన్వేసమానా ఆరమ్మణే వా ఉపట్టాపయమానా పజ్ఞానజ్జలం రక్ఖతి, తథా హి “సతారక్ఖేన చేతసా విహరతీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౧౦.౨౦) “ఆరక్ఖా”తి వుత్తా. అసమ్ముస్సనవసేన చస్స పురతో హోతి. సతిపరిచితే హి ధమ్మే పజ్ఞా పజానాతి, నో సమ్ముట్టే. యథా చ పాచనం బలిబద్ధానం విజ్ఞనభయం దస్సేంతం సంసీదనం న దేతి, ఉప్పధగమనశ్చ వారేతి, ఏవం సతి వీరియబలిబద్ధానం అపాయభయం దస్సేంతీ కోసజ్జసంసీదనం న దేతి, కామగుణసజ్ఞాతే అగోచరే చారం నివారేత్వా కమ్మట్టానే నియోజేంతీ ఉప్పధగమనశ్చ వారేతి. తేనాహ - “సతి మే ఫాలపాచన”న్ని.

౭౮. కాయగుత్తోతి తివిధేన కాయసుచరితేన గుత్తో. వచీగుత్తోతి చతుబ్బిధేన వచీసుచరితేన గుత్తో. ఏత్తావతా పాతిమోక్ఖసంవరసీలం వుత్తం. ఆహారే ఉదరే యతోతి ఏత్థ ఆహారముఖేన సబ్బపచ్చయానం సజ్జహితత్తా చతుబ్బిధేపి పచ్చయే యతో సంయతో నిరుపక్కిలేసోతి అత్తో. ఇమినా ఆజీవపారిసుద్ధిసీలం వుత్తం. ఉదరే యతోతి ఉదరే యతో సంయతో మితభోజీ, ఆహారే మత్తజ్ఞాతి వుత్తం హోతి. ఇమినా భోజనే మత్తజ్ఞాతాముఖేన పచ్చయపటిసేవనసీలం వుత్తం. తేన కిం దీపేతి? యథా త్వం, బ్రాహ్మణ, బీజం వపిత్వా సస్సపరిపాలనత్థం కణ్ఠకవతిం వా రుక్ష్వవతిం వా పాకారపరిక్లేపం వా కరోసి, తేన తే గోమహింసమిగగణా పవేసం అలభంతా సస్సం న విలుమ్పన్తి, ఏవమహమ్మి సద్ధాబీజం వపిత్వా నానప్పకారకుసలసస్సపరిపాలనత్థం కాయవచీఆహారగుత్తిమయం తివిధపరిక్లేపం కరోమి. తేన మే రాగాదిఅకుసలధమ్మగోమహింసమిగగణా పవేసం అలభంతా నానప్పకారకుసలసస్సం న విలుమ్పన్తీతి.

సచ్చం కరోమి నిద్దానన్ని ఏత్థ ద్వీహి ద్వారేహి అవిసంవాదనం సచ్చం. నిద్దానన్ని ఛేదనం లుననం ఉప్పాటనం, కరణత్తే చేతం ఉపయోగవచనం వేదితబ్బం. అయశ్శో ఏత్థ అత్తో “సచ్చేన కరోమి నిద్దాన”న్ని. కిం వుత్తం హోతి? యథా త్వం బాహిరం కసిం కసిత్వా సస్సదూసకానం తిణానం హత్తేన వా అసితేన వా నిద్దానం కరోసి; ఏవమహమ్మి అజ్జత్తికం కసిం కసిత్వా కుసలసస్సదూసకానం విసంవాదనతిణానం సచ్చేన నిద్దానం కరోమి. జ్ఞానసచ్చం వా ఏత్థ సచ్చన్ని వేదితబ్బం, యం తం యథాభూతజ్ఞానన్ని వుచ్చతి. తేన అత్తసజ్ఞాదీనం తిణానం నిద్దానం కరోమీతి ఏవం యోజేతబ్బం. అథ వా నిద్దానన్ని ఛేదకం లావకం, ఉప్పాటకన్ని అత్తో. ఏవం సంతే యథా త్వం దాసం వా కమ్మకరం వా నిద్దానం కరోసి, “నిద్దేహి తిణానీ”తి తిణానం ఛేదకం లావకం ఉప్పాటకం కరోసి; ఏవమహం సచ్చం కరోమీతి ఉపయోగవచనేవ వత్తుం యుజ్జతి. అథ వా సచ్చన్ని దిట్టిసచ్చం. తమహం నిద్దానం కరోమి, ఛిన్దితబ్బం లునితబ్బం ఉప్పాటేతబ్బం కరోమీతి ఏవమ్మి ఉపయోగవచనేవ వత్తుం యుజ్జతి.

సోరచ్చం మే పమోచనన్ని ఏత్థ యం తం “కాయికో అవీతిక్కమో, వాచసికో అవీతిక్కమో”తి, ఏవం సీలమేవ “సోరచ్చ”న్ని వుత్తం, న తం ఇథ అధిప్పేతం, వుత్తమేవ ఏతం “కాయగుత్తో”తిఆదినా నయేన, అరహత్తఫలం పన అధిప్పేతం. తమ్మి హి సున్దరే నిబ్బానే రతభావతో “సోరచ్చ”న్ని వుచ్చతి. పమోచనన్ని యోగ్గవిస్సజ్జనం. కిం వుత్తం హోతి? యథా తవ

పమోచనం పునపి సాయన్తే వా దుతియదివసే వా అనాగతసంవచ్చరే వా యోజేతబ్బతో అప్పమోచనమేవ హోతి, న మమ ఏవం. న హి మమ అంతరా మోచనం నామ అత్తి. అహణ్ణో దీపజ్ఞరదసబలకాలతో పభుతి పజ్ఞానజ్ఞలే వీరియబలిబద్ధే యోజేత్వా చత్తారి అసఙ్ఖేయ్యాని కప్పసతసహస్సశ్చ మహాకసిం కసన్తో తావ న ముఞ్చిం, యావ న సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మజ్ఞి. యదా చ మే సబ్బం తం కాలం ఖేపేత్వా బోధిరుక్ఖములే అపరాజితపల్లజ్కే నిసిన్నస్స సబ్బగుణపరివారం అరహత్తఫలం ఉదపాది, తదా మయా తం సబ్బుస్సుక్కపటిప్పస్సద్ధిప్పత్తియా పముత్తం, న దాని పున యోజేతబ్బం భవిస్సతీతి. ఏతమత్తం సన్ధాయాహ భగవా - “సోరచ్చం మే పమోచన”న్తి.

౭౯. వీరియం మే ధురధోరయ్యన్తి ఏత్త వీరియన్తి “కాయీకో వా, చేతసికో వా వీరియారమ్భా”తిఆదినా నయేన వుత్తపధానం. ధురాయం ధోరయ్యం ధురధోరయ్యం, ధురం వహతీతి అత్తో. యథా హి బ్రాహ్మణస్స ధురాయం ధోరయ్యాకడ్డితం నజ్జలం భూమిఘనం భిన్నతి, మూలసంతానకాని చ పదాలేతి, ఏవం భగవతో వీరియాకడ్డితం పజ్ఞానజ్జలం యథావుత్తం ఘనం భిన్నతి, కిలేససంతానకాని చ పదాలేతి. తేనాహ - “వీరియం మే ధురధోరయ్య”న్తి. అథ వా పురిమధురం వహంతా ధురా, మూలధురం వహంతా ధోరయ్యా; ధురా చ ధోరయ్యా చ ధురధోరయ్యా. తత్త యథా బ్రాహ్మణస్స ఏకమేకస్మిం నజ్జలే చతుబలిబద్ధప్పభేదం ధురధోరయ్యం వహంతం ఉప్పన్నానుప్పన్నతిణములఘాతం సస్ససమ్మత్తిశ్చ సాధేతి, ఏవం భగవతో చతుసమ్మప్పధానవీరియప్పభేదం ధురధోరయ్యం వహంతం ఉప్పన్నానుప్పన్నాకుసలములఘాతం కుసలసమ్మత్తిశ్చ సాధేతి. తేనాహ - “వీరియం మే ధురధోరయ్య”న్తి.

యోగక్ఖేమాధివాహనన్తి ఏత్త యోగేహి ఖేమత్తా “యోగక్ఖేమ”న్తి నిబ్బానం వుచ్చతి, తం అధికత్వా వాహీయతి, అభిముఖం వా వాహీయతీతి అధివాహనం. యోగక్ఖేమస్స అధివాహనం యోగక్ఖేమాధివాహనం. తేన కిం దీపేతి? యథా తవ ధురధోరయ్యం పురత్తిమం దిసం పచ్చిమాదీసు వా అజ్ఞాతరం అభిముఖం వాహీయతి, తథా మమ ధురధోరయ్యం నిబ్బానాభిముఖం వాహీయతి.

ఏవం వాహీయమానశ్చ గచ్ఛతి అనివత్తంతం. యథా తవ నజ్జలం వహంతం ధురధోరయ్యం ఖేత్తకోటిం పత్వా పున నివత్తతి, ఏవం అనివత్తంతం దీపజ్ఞరకాలతో పభుతి గచ్ఛతేవ. యస్మా వా తేన తేన మగ్గేన పహీనా కిలేసా పునప్పునం పహాతబ్బా న హోన్తి, యథా తవ నజ్జలేన చిన్నాని తిణాని పునపి అపరస్మిం సమయే చిన్దితబ్బాని హోన్తి, తస్మాపి ఏతం పరమమగ్గవసేన దిట్టేకట్టే కిలేసే, దుతియవసేన ఓళారికే, తతియవసేన అనుసహగతే కిలేసే, చతుత్థవసేన సబ్బకిలేసే పజహంతం గచ్ఛతి అనివత్తంతం. అథ వా గచ్ఛతి అనివత్తన్తి నివత్తనరహితం హుత్వా గచ్ఛతీతి అత్తో. న్తి తం ధురధోరయ్యం. ఏవమేత్త పదచ్ఛేదో వేదితబ్బో. ఏవం గచ్ఛంతశ్చ యథా తవ ధురధోరయ్యం న తం తానం గచ్ఛతి, యత్త గత్వా కస్సకో అసోకో నిస్సోకో విరజో హుత్వా న సోచతి, ఏతం పన తం తానం గచ్ఛతి, యత్త గత్వా న సోచతి. యత్త సతిపాచనేన ఏతం వీరియధురధోరయ్యం చోదేన్తో గత్వా మాదిసో కస్సకో అసోకో నిస్సోకో విరజో హుత్వా న సోచతి, తం సబ్బసోకసల్లసముగ్ధాతభూతం నిబ్బానామతసజ్ఞాతం తానం గచ్ఛతీతి.

౮౦. ఇదాని నిగమనం కరోన్తో భగవా ఇమం గాథమాహ -

“ఏవమేసా కసీ కట్టా, సా హోతి అమతప్పలా;  
ఏతం కసిం కసిత్వాన, సబ్బదుక్ఖా పముచ్చతీ”తి.

తస్యా యం సజ్జేపథో - మయా బ్రాహ్మణ ఏసా సద్ధాబీజా తపోవృట్టియా అనుగ్రహితా కసి, పజ్ఞామయం యుగనజ్జలం, హిరిమయజ్ఞా ఈసం, మనోమయేన యోతేన, ఏకాబద్ధం కత్వా, పజ్ఞానజ్జలే సతిఫాలం ఆకోటేత్వా, సతిపాచనం గహేత్వా, కాయవచీఆహరగుత్తియా గోపేత్వా, సచ్చం నిద్ధానం కత్వా, సోరచ్చం పమోచనం వీరియం ధురధోరయ్యం యోగక్లేమాభిముఖం అనివత్తంతం వాహేనేన కట్టా, కసికమ్మపరియోసానం చతుబ్బిధం సామజ్ఞఫలం పాపితా, సా హోతి అమతప్పలా, సా ఏసా కసి అమతప్పలా హోతి. అమతం వుచ్చతి నిబ్బానం, నిబ్బానానిసంసా హోతి అత్తో. సా ఖో పనేసా కసి న మమేవేకస్స అమతప్పలా హోతి, అపిచ, ఖో, పన యో కోచి ఖత్తియో వా బ్రాహ్మణో వా వేస్సో వా సుద్ధో వా గహట్టో వా పబ్బజితో వా ఏతం కసిం కసతి, సో సబ్బోపి ఏతం కసిం కసిత్వాన, సబ్బదుక్ఖా పముచ్చతి, సబ్బస్మా వట్టదుక్ఖదుక్ఖదుక్ఖసజ్ఞారదుక్ఖవిపరిణామదుక్ఖా పముచ్చతీతి. ఏవం భగవా బ్రాహ్మణస్స అరహత్తనికూటేన నిబ్బానపరియోసానం కత్వా దేసనం నిట్టాపేసి.

తతో బ్రాహ్మణో గమ్మీరత్థం దేసనం సుత్వా “మమ కసిఫలం భుజ్జేత్వా అపరజ్జు ఏవ ఛాతో హోతి, ఇమస్స పన కసి అమతప్పలా, తస్మా ఫలం భుజ్జేత్వా సబ్బదుక్ఖా పముచ్చతీ”తి చ విదిత్వా పసన్నో పసన్నాకారం కాతుం పాయాసం దాతుమారద్ధో. తేనాహ “అథ ఖో కసిభారద్వాజో”తి. తత్థ మహతియాతి మహతియన్తి అత్తో. కంసపాతియాతి సువణ్ణపాతియం, సతసహస్సుగ్గనకే అత్తనో సువణ్ణధాలో. వడ్డేత్వాతి ఛుపిత్వా, ఆకిరిత్వాతి వుత్తం హోతి. భగవతో ఉపనామేసీతి సప్పిమధుఫాణితాదీహ విచిత్రం కత్వా, దుకూలవితానేన పటిచ్చాదేత్వా, ఉక్ఖిపిత్వా, సక్కచ్చం తథాగతస్స అభిహరి. కిన్తి? “భుజ్జతు భవం గోతమో పాయాసం, కస్సకో భవ”న్తి. తతో కస్సకభావసాధకం కారణమాహ “యజ్ఞో...పి.... కసతీ”తి, యస్మా భవం...పి.... కసతీతి వుత్తం హోతి. అథ భగవా “గాథాభిగీతం మే”తి ఆహ.

౮౧. తత్థ గాథాభిగీతన్తి గాథాహి అభిగీతం, గాథాయో భాసిత్వా లద్ధన్తి వుత్తం హోతి. మేతి మయా. అభోజనేయ్యన్తి భుజ్జనారహం న హోతి. సమ్మస్సతన్తి సమ్మా ఆజీవసుద్ధిం పస్సతం , సమన్తా వా పస్సతం సమ్మస్సతం, బుద్ధానన్తి వుత్తం హోతి. నేస ధమ్మోతి “గాథాభిగీతం భుజ్జేతబ్బ”న్తి ఏస ధమ్మో ఏతం చారిత్రం న హోతి, తస్మా గాథాభిగీతం పనుదన్తి బుద్ధా పటిక్ఖిపన్తి న భుజ్జన్తీతి. కిం పన భగవతా పాయాసత్థం గాథా అభిగీతా, యేన ఏవమాహతి? న ఏతదత్థం అభిగీతా, అపిచ, ఖో, పన పాతో పట్టాయ ఖేత్తసమీపే రత్వా కటచ్చుభిక్ఖమ్మి అలభిత్వా పున సకలబుద్ధగుణే పకాసేత్వా లద్ధం తదేతం నటనచ్చకాదీహి నచ్చిత్వా గాయిత్యా చ లద్ధసదిసం హోతి, తేన “గాథాభిగీత”న్తి వుత్తం. తాదిసజ్ఞా యస్మా బుద్ధానం న కప్పతి, తస్మా “అభోజనేయ్య”న్తి వుత్తం. అప్పిచ్చతానురూపజ్ఞోతం న హోతి, తస్మాపి పచ్చిమం జనతం అనుకమ్మమానేన చ ఏవం వుత్తం. యత్ర చ నామ పరప్పకాసితేనాపి అత్తనో గుణేన ఉప్పన్నం లాభం పటిక్ఖిపన్తి సేయ్యథాపి అప్పిచ్చో ఘటికారో కుమ్భకారో, తత్ర కథం కోటిప్పత్తాయ అప్పిచ్చతాయ సమన్నాగతో భగవా అత్తనావ అత్తనో గుణప్పకాసనేన ఉప్పన్నం లాభం సాదియిస్సతి, యతో యుత్తమేవ ఏతం భగవతో వత్తున్తి.

ఏత్తావతా “అప్పసన్నం అదాతుకామం బ్రాహ్మణం గాథాగాయనేన దాతుకామం కత్వా, సమణో గోతమో భోజనం పటిగ్గహేసి, ఆమిసకారణా ఇమస్స దేసనా”తి ఇమమ్మా లోకాపవాదా అత్తానం మోచేన్తో దేసనాపారిసుద్ధిం దీపేత్వా, ఇదాని ఆజీవపారిసుద్ధిం దీపేన్తో ఆహ “ధమ్మే సతీ బ్రాహ్మణ వుత్తిరేసా”తి తస్సత్తో - ఆజీవపారిసుద్ధిధమ్మే వా దసవిధసుచరితధమ్మే వా బుద్ధానం చారిత్రధమ్మే వా సతి సంవిజ్ఞమానే అనుపహతే వత్తమానే వుత్తిరేసా ఏకన్తవోదాతా ఆకాసే పాణిప్పసారణకప్పా ఏసనా పరియేసనా జీవితవుత్తి బుద్ధానం బ్రాహ్మణాతి.

౮౨. ఏవం వుత్తే బ్రాహ్మణో “పాయాసం మే పటిష్ఠిపతి, అకప్పియం కిరేతం భోజనం, అధఞ్ఞో వతస్మిం, దానం దాతుం న లభామీ”తి దోమనస్సం ఉప్పాదేత్వా “అప్పేవ నామ అఞ్ఞం పటిగ్గణ్ఠేయ్యా”తి చ చిన్తేసి. తం ఇత్వా భగవా “అహం భిక్షాచారవేలం పరిచ్ఛిన్దిత్వా ఆగతో - ‘ఏత్తకేన కాలేన ఇమం బ్రాహ్మణం పసాదేస్సామీ’తి, బ్రాహ్మణో చ దోమనస్సం అకాసి. ఇదాని తేన దోమనస్సేన మయి చిత్తం పకోపేత్వా అమతవరధమ్మం పటివిజ్ఞేతుం న సక్కిస్సతీ”తి బ్రాహ్మణస్స పసాదజననత్థం తేన పఠ్ఠితమనోరథం పూరేన్తో ఆహ “అఞ్ఞోన చ కేవలిన”న్తి. తత్థ కేవలినన్తి సబ్బగుణపరిపుణ్ణం, సబ్బయోగవిసంయుత్తం వాతి అత్థో. మహంతానం సీలక్ఖన్దాదీనం గుణానం ఏసనతో మహేసిం. పరిక్ఖీణసబ్బాసవత్తా ఖీణాసవం. హత్థపాదకుక్కుచ్చమాదిం కత్వా వూపసంతసబ్బకుక్కుచ్చత్తా కుక్కుచ్చవూపసంతం. ఉపత్థహస్సూతి పరివిసస్స పటిమానయస్స. ఏవం బ్రాహ్మణేన చిత్తే ఉప్పాదితేపి పరియాయమేవ భణతి, న తు భణతి “దేహి, ఆహరాహీ”తి. సేసమేత్థ ఉత్తానమేవ.

అథ బ్రాహ్మణో “అయం పాయాసో భగవతో ఆనీతో నాహం అరహామి తం అత్తనో ఛన్దేన కస్సచి దాతు”న్తి చిన్తేత్వా ఆహ “అథ కస్స చాహ”న్తి. తతో భగవా “తం పాయాసం రవేత్వా తథాగతం తథాగతసావకఞ్చ అఞ్ఞస్స అజీరణధమ్మో”తి ఇత్వా ఆహ - “న ఖ్యాహం త”న్తి. తత్థ సదేవకవచనేన పఞ్చాకామావచరదేవగ్గహణం, సమారకవచనేన ఛట్ఠాకామావచరదేవగ్గహణం, సబ్రహ్మకవచనేన రూపావచరబ్రహ్మగ్గహణం అరూపావచరా పన భుజ్జోయ్యున్తి అసమ్భావనేయ్యా. సస్సమణబ్రాహ్మణీవచనేన సాసనపచ్చత్తికపచ్చామిత్తసమణబ్రాహ్మణగ్గహణం సమితపాపబాహితపాపసమణబ్రాహ్మణగ్గహణఞ్చ. పజావచనేన సత్తలోకగ్గహణం, సదేవమనుస్సవచనేన సమ్ముతిదేవఅవసేసమనుస్సగ్గహణం. ఏవమేత్థ తేహి వచనేహి ఓకాసలోకో, ద్వీహి పజావసేన సత్తలోకో గహితోతి వేదితబ్బో. ఏస సక్ఖేపో, విత్థారం పన ఆళవకసుత్తే వణ్ణయిస్సామ.

కస్మా పన సదేవకాదీసు కస్సచి న సమ్మా పరిణామం గచ్ఛేయ్యాతి? ఓళారికే సుఖుమోజాపక్ఖిపనతో. ఇమస్మిన్ఞ్ఞో పాయాసే భగవంతం ఉద్దిస్స గహితమత్తేయేవ దేవతాహి ఓజా పక్ఖిత్తా యథా సుజాతాయ పాయాసే, చున్దస్స చ సూకరమద్దవే పచ్చమానే, వేరఞ్ఞాయఞ్చ భగవతా గహితగహితాలోపే, భేసజ్జుక్ఖన్దకే చ కచ్చానస్స గుళ్ళకుమ్మస్మిం అవసిట్ఠగుళ్ళే. సో ఓళారికే సుఖుమోజాపక్ఖిపనతో దేవానం న పరిణమతి. దేవా హి సుఖుమసరీరా, తేసం ఓళారికో మనుస్సాహరో న సమ్మా పరిణమతి. మనుస్సానమ్మి న పరిణమతి. మనుస్సా హి ఓళారికసరీరా, తేసం సుఖుమా దిబ్బోజా న సమ్మా పరిణమతి. తథాగతస్స పన పకతిఅగ్గినావ పరిణమతి, సమ్మా జీరతి. కాయబలఞ్ణాణబలప్పభావేనాతి ఏకే తథాగతసావకస్స ఖీణాసవస్సేతం సమాధిబలేన మత్తఞ్ఞాతాయ చ పరిణమతి, ఇతరేసం ఇద్ధిమన్తానమ్మి న పరిణమతి. అచిన్తనీయం వా ఏత్థ కారణం, బుద్ధవిసయో ఏసోతి.

తేన హి త్వన్తి యస్మా అఞ్ఞం న పస్సామి, మమ న కప్పతి, మమ అకప్పంతం సావకస్సాపి మే న కప్పతి, తస్మా త్వం బ్రాహ్మణాతి వుత్తం హోతి. అప్పహరితేతి పరిత్తహరితతిణే, అప్పరుళ్ళరితతిణే వా పాసాణపిట్ఠిసదిసే. అప్పాణకేతి నిప్పాణకే, పాయాసజ్ఞోత్థరణకారణేన మరితబ్బపాణరహితే వా మహాఉదకక్ఖన్దే. సహ తిణనిస్సితేహి పాణేహి తిణానం పాణకానఞ్చ అనురక్ఖణత్థాయ ఏతం వుత్తం. చిచ్చిటాయతి చిటిచిటాయతీతి ఏవం సద్దం కరోతి. సంధూపాయతీతి సమన్తా ధూపాయతి. సమ్మధూపాయతీతి తథేవ అధిమత్తం ధూపాయతి. కస్మా ఏవం అహోసీతి? భగవతో ఆనుభావేన, న ఉదకస్స, న పాయాసస్స, న బ్రాహ్మణస్స, న అఞ్ఞోసం దేవయక్ఖాదీనం. భగవా హి బ్రాహ్మణస్స ధమ్మసంవేగత్థం తథా అధిట్ఠాసి.

సేయ్యడాపి నామాతి ఓపమ్మనిదస్సనమత్తమేతం, యథా ఫాలోతి ఏత్తకమేవ వుత్తం హోతి. సంవిగ్గో చిత్తేన, లోమహట్టజాతో సరీరేన. సరీరే కిరస్స నవనవుతిలోమకూపసహస్సాని సువణ్ణభిత్తియా ఆహతమణినాగదంతా వియ ఉద్ధగ్గా అహేసుం. సేసం పాకటమేవ.

పాదేసు పన నిపతిత్వా భగవతో ధమ్మదేసనం అబ్బనుమోదమానో భగవంతం ఏతదవోచ “అభిక్కుంతం, భో గోతమ, అభిక్కుంతం, భో గోతమా”తి. అబ్బనుమోదనే హి అయమిధ అభిక్కుంత సద్దో. విత్థారతో పనస్స మజ్జలసుత్తవణ్ణనాయం అత్థవణ్ణనా ఆవి భవిస్సతి. యస్మా చ అబ్బనుమోదనత్థే, తస్మా సాధు సాధు భో గోతమాతి వుత్తం హోతితి వేదితబ్బం.

“భయే కోధే పసంసాయం, తురితే కోతూహలచ్చరే;  
హాసే సోకే పసాదే చ, కరే ఆమేడితం బుద్ధో”తి. -

ఇమినా చ లక్ష్మణేన ఇధ పసాదవసేన పసంసావసేన చాయం ద్విక్ఖత్తుం వుత్తోతి వేదితబ్బో. అథ వా అభిక్కుంతస్థి అభికంతం అతిఇట్టం, అతిమనాపం, అతిసున్దరస్థి వుత్తం హోతి.

తత్థ ఏకేన అభిక్కుంతసద్దేన దేసనం ధోమేతి, ఏకేన అత్తనో పసాదం. అయిత్థో ఏత్థ అధిప్పాయో - అభిక్కుంతం, భో గోతమ, యదిదం భోతో గోతమస్స ధమ్మదేసనా, అభిక్కుంతం యదిదం భోతో గోతమస్స ధమ్మదేసనం ఆగమ్మ మమ పసాదోతి. భగవతో ఏవ వా వచనం ద్వే ద్వే అత్థే సన్ధాయ ధోమేతి - భోతో గోతమస్స వచనం అభిక్కుంతం దోసనాసనతో, అభిక్కుంతం గుణాధిగమనతో, తథా సద్ధాజననతో, పజ్ఞాజననతో, సాత్థతో, సబ్బజ్ఞానతో, ఉత్తానపదతో, గమ్మీరత్థతో, కణ్ణసుఖతో, హదయఙ్గమతో, అనత్తుక్కుంసనతో, అపరవమ్భనతో, కరుణాసీతలతో, పజ్ఞావదాతతో, ఆపాధరమణీయతో, విమద్దక్ఖమతో, సుయ్యమానసుఖతో, వీమంసియమానహితతోతి ఏవమాదీహి యోజేతబ్బం.

తతో పరమ్మి చతుహి ఉపమాహి దేసనంయేవ ధోమేతి. తత్థ నిక్కుజ్జితస్థి అధోముఖట్టపితం, హేట్థా ముఖజాతం వా. ఉక్కుజ్జేయ్యాతి ఉపరిముఖం కరేయ్య. పటిచ్చన్నస్థి తిణపణ్ణాదిచ్చాదితం. వివరేయ్యాతి ఉగ్గాటేయ్య. మూళ్ళస్సాతి దిసామూళ్ళస్స. మగ్గం ఆచిక్ఖేయ్యాతి హత్థే గహేత్వా “ఏస మగ్గో”తి వదేయ్య. అన్ధకారేతి కాళపక్ఖచాతుద్దసీఅడ్డరత్తఘనవనసణ్ణమేఘపటలేహి చతురజ్జే తమసి. అయం తావ పదత్తో.

అయం పన అధిప్పాయయోజనా - యథా కోచి నిక్కుజ్జితం ఉక్కుజ్జేయ్య, ఏవం సద్ధమ్మవిముఖం అసద్ధమ్మపతితం మం అసద్ధమ్మా వుట్టాపేన్నేన, యథా పటిచ్చన్నం వివరేయ్య; ఏవం కస్సపస్స భగవతో సాసనన్తరథానా పభుతి మిచ్చాదిట్టిగహనపటిచ్చన్నం సాసనం వివరేన్నేన, యథా మూళ్ళస్స మగ్గం ఆచిక్ఖేయ్య, ఏవం కుమ్మగ్గమిచ్చామగ్గపటిపన్నస్స మే సగ్గమోక్షమగ్గం ఆచిక్ఖేన్నేన, యథా అన్ధకారే తేలపజ్జోతం ధారేయ్య, ఏవం మోహన్ధకారనిముగ్గస్స మే బుద్ధాదిరతనరూపాని అపస్సతో తప్పటిచ్చాదకమోహన్ధకారవిద్ధంసకదేసనాపజ్జోతధారణేన మయ్ఘం భోతా గోతమేన ఏతేహి పరియాయేహి దేసితత్తా అనేకపరియాయేన ధమ్మో పకాసితో.

అథ వా ఏకచ్చియేన మత్తేన యస్మా అయం ధమ్మో దుక్ఖదస్సనేన అసుభే “సుభ”స్థి విపల్లాసప్పహనేన చ నిక్కుజ్జితుక్కుజ్జితసదిసో, సముదయదస్సనేన దుక్ఖే “సుఖ”స్థి విపల్లాసప్పహనేన చ పటిచ్చన్నవివరణసదిసో, నిరోధదస్సనేన అనిచ్చే “నిచ్చ”స్థి విపల్లాసప్పహనేన చ మూళ్ళస్స మగ్గాచిక్ఖణసదిసో, మగ్గదస్సనేన అనత్తని “అత్తా”తి

విపల్లాసప్పహానేన చ అన్ధకారే పజ్జోతసదినో, తస్మా సేయ్యథాపి నామ నిక్కుజ్జితం వా ఉక్కుజ్జేయ్య...పే.... పజ్జోతం ధారేయ్య “చక్కుమన్తో రూపాని దక్షన్తి”తి, ఏవం పకాసితో హోతి.

యస్మా పనేత్థ సద్ధాతపకాయగుత్తతాదీహి సీలక్ఖన్తో పకాసితో హోతి, పఞ్ణాయ పఞ్ణాక్ఖన్తో, హిరిమనాదీహి సమాధిక్ఖన్తో, యోగక్ఖేమేన నిరోధోతి ఏవం తిక్ఖన్తో అరియమగ్గో నిరోధో చాతి సరూపేనేవ ద్వే అరియసచ్ఛాని పకాసితాని. తత్థ మగ్గో పటిపక్ఖో సముదయస్స, నిరోధో దుక్ఖస్సాని పటిపక్ఖేన ద్వే. ఇతి ఇమినా పరియాయేన చత్తారి సచ్ఛాని పకాసితాని. తస్మా అనేకపరియాయేన పకాసితో హోతీతి వేదితబ్బో .

ఏసాహన్తిఆదీసు ఏసో అహన్తి ఏసాహం. సరణం గచ్ఛామీతి పాదేసు నిపతిత్వా పణిపాతేన సరణగమనేన గతోపి ఇదాని వాచాయ సమాదియన్తో ఆహ. అథ వా పణిపాతేన బుద్ధంయేవ సరణం గతోతి ఇదాని తం ఆదిం కత్వా సేసే ధమ్మసజ్జేపి గన్తుం ఆహ. అజ్జతగ్గేతి అజ్జతం ఆదిం కత్వా, అజ్జదగ్గేతి వా పారో, ద-కారో పదసన్నికరో, అజ్జ అగ్గం కత్వాతి వుత్తం హోతి. పాణేహి ఉపేతం పాణుపేతం, యావ మే జీవితం పవత్తతి, తావ ఉపేతం, అనఞ్జాసత్తుకం తీహి సరణగమనేహి సరణం గతం మం భవం గోతమో ధారేతు జానాత్తుతి వుత్తం హోతి. ఏత్తావతా అనేన సుతానురూపా పటిపత్తి దస్సితా హోతి. నిక్కుజ్జితాదీహి వా సత్తుసమ్మత్తిం దస్సేత్వా ఇమినా “ఏసాహ”న్తిఆదినా సిస్ససమ్మత్తి దస్సితా. తేన వా పఞ్ణాపటిలాభం దస్సేత్వా ఇమినా సద్ధాపటిలాభో దస్సితో. ఇదాని ఏవం పటిలద్ధసద్ధేన పఞ్ణావతా యం కత్తబ్బం, తం కత్తుకామో భగవన్తం యాచతి “లభేయ్యాహ”న్తి. తత్థ భగవతో ఇద్ధియాదీహి అభిప్పసాదితచిత్తో “భగవాపి చక్కువత్తిరజ్జం పహాయ పబ్బజితో, కిమిగ్గం పనాహ”న్తి సద్ధాయ పబ్బజ్జం యాచతి, తత్థ పరిపూరకారితం పత్తేన్తో పఞ్ణాయ ఉపసమ్మదం. సేసం పాకటమేవ.

ఏకో వూపకట్టోతిఆదీసు పన ఏకో కాయవివేకేన, వూపకట్టో చిత్తవివేకేన, అప్పమత్తో కమ్మట్టానే సతిఅవిజహనేన, ఆతాపీ కాయికచేతసికవీరియసజ్ఞాతేన ఆతాపేన, పహితత్తో కాయే చ జీవితే చ అనపేక్ఖతాయ విహరన్తో అఞ్జాతరగ్గరియాపథవిహరేన. న చిరస్సేవాతి పబ్బజ్జం ఉపాదాయ వుచ్చతి. కులపుత్తాతి దువిధా కులపుత్తా, జాతికులపుత్తా, ఆచారకులపుత్తా చ. అయం పన ఉభయథాపి కులపుత్తో. అగారస్మాతి ఘరా. అగారానం హితం అగారియం కసిగోరక్ఖాదికుటుమ్మప్పోసనకమ్మం వుచ్చతి. నత్తి ఏత్థ అగారియన్తి అనగారియం, పబ్బజ్జాయేతం అధివచనం పబ్బజన్తీతి ఉపగచ్ఛన్తి ఉపసంజ్ఞమన్తి. తదనుత్తరన్తి తం అనుత్తరం. బ్రహ్మచరియపరియోసానన్తి మగ్గబ్రహ్మచరియస్స పరియోసానం, అరహత్తఫలన్తి వుత్తం హోతి. తస్స హి అత్థాయ కులపుత్తా పబ్బజన్తి. దిట్ఠేవ ధమ్మేతి తస్మింయేవ అత్తభావే. సయం అభిఞ్ఞా సచ్చికత్వాతి అత్తనాయేవ పఞ్ణాయ పచ్చక్షం కత్వా, అపరప్పచ్చయం ఇత్వాతి అత్తో. ఉపసమ్మజ్జ విహాసీతి పాపుణిత్వా సమ్మాదేత్వా వా విహాసి. ఏవం విహరన్తో చ ఖీణా జాతి...పే.... అబ్భఞ్ఞాసి. ఏతేనస్స పచ్చవేక్ఖణభూమిం దస్సేతి.

కతమా పనస్స జాతి ఖీణా, కథిన్స నం అబ్భఞ్ఞాసీతి? వుచ్చతే - న తావస్స అతీతా జాతి ఖీణా పుట్టేవ ఖీణత్తా, న అనాగతా అనాగతే వాయామాభావతో, న పచ్చుప్పన్నా విజ్ఞమానత్తా. యా పన మగ్గస్స అభావితత్తా ఉప్పజ్జేయ్య ఏకచతుపఞ్చావోకారభవేసు ఏకచతుపఞ్చాక్ఖన్ధస్సభేదా జాతి, సా మగ్గస్స భావితత్తా అనుప్పాదధమ్మతం ఆపజ్జనేన ఖీణా. తం సో మగ్గభావనాయ పహీనకిలేసే పచ్చవేక్ఖిత్వా కిలేసాభావే విజ్ఞమానమ్మి కమ్మం ఆయతిం అపటిసన్నికం హోతీతి జానన్తో జానాతి.

వుసితని వుత్తం పరివుత్తం, కతం చరితం నిట్టాపితని అట్టో. బ్రహ్మచరియని మగ్గబ్రహ్మచరియం. కతం కరణీయని చతూసు సచ్చేసు చతూహి మగ్గేహి పరిజ్ఞాపహానసచ్చికిరియభావనావసేన సోళసవిధమ్మి కిచ్చం నిట్టాపితని అట్టో. నాపరం ఇత్తతాయాతి ఇదాని పున ఇత్తభావాయ ఏవం సోళసకిచ్చభావాయ కిలేసక్ఖయాయ వా మగ్గభావనా నట్టితి. అథ వా ఇత్తతాయాతి ఇత్తభావతో, ఇమస్మా ఏవంపకారా ఇదాని వత్తమానక్ఖన్ధసన్తానా అపరం ఖన్ధసన్తానం నట్టి. ఇమే పన పఞ్చక్షన్ధా పరిజ్ఞాతా తిట్టని చిన్నములకో రుక్ఖో వియాతి అబ్బజ్ఞాసి. అజ్ఞాతరోతి ఏకో. అరహతని అరహన్తానం. మహాసావకానం అబ్బన్తరో ఆయస్మా భారద్వాజో అహోసీతి అయం కిరేత్త అధిప్పాయోతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ కసిభారద్వాజసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౩. చున్దసుత్తవణ్ణనా

౮౩. పుచ్చామి మునిం పహూతపజ్ఞాని చున్దసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? సజ్జేపతో తావ అత్తజ్ఞాసయపరజ్ఞాసయఅట్టప్పత్తిపుచ్చావసికభేదతో చతూసు ఉప్పత్తిసు ఇమస్స సుత్తస్స పుచ్చావసికా ఉప్పత్తి. విత్థారతో పన ఏకం సమయం భగవా మల్లేసు చారికం చరమానో మహతా భిక్ఖుసజ్జేన సద్ధిం యేన పావా తదవసరి. తత్త సుదం భగవా పావాయం విహరతి చున్దస్స కమ్మారపుత్తస్స అమ్మవనే. ఇతో పభుతి యావ “అథ ఖో భగవా పుబ్బణ్ణసమయం నివాసేత్వా పత్తచీవరమాదాయ సద్ధిం భిక్ఖుసజ్జేన యేన చున్దస్స కమ్మారపుత్తస్స నివేసనం తేనుపసఙ్కమి; ఉపసఙ్కమిత్వా పజ్ఞాత్తే ఆసనే నిసీదీ”తి (దీ. ని. ౨.౧౮౯), తావ సుత్తే ఆగతనయేనేవ విత్థారేతబ్బం.

ఏవం భిక్ఖుసజ్జేన సద్ధిం నిసిన్నే భగవతి చున్దో కమ్మారపుత్తో బుద్ధప్పముఖం భిక్ఖుసజ్జం పరివిసన్తో బృజ్జనసూపాదిగహణత్తం భిక్షానం సువణ్ణభాజనాని ఉపనామేసి. అపజ్ఞాత్తే సిక్ఖాపదే కేచి భిక్షా సువణ్ణభాజనాని పటిచ్చింసు కేచి న పటిచ్చింసు. భగవతో పన ఏకమేవ భాజనం అత్తనో సేలమయం పత్తం, దుతియభాజనం బుద్ధా న గణ్ణన్తి. తత్త అజ్ఞాతరో పాపభిక్ఖు సహస్సగ్గనకం సువణ్ణభాజనం అత్తనో భోజనత్తాయ సమ్మత్తం ధేయ్యచిత్తేన కుఞ్చికత్తవికాయ పక్ఖిపి. చున్దో పరివిసిత్వా హత్తపాదం ధోవిత్వా భగవన్తం నమస్సమానో భిక్ఖుసజ్జం ఓలోకేన్తో తం భిక్షుం అద్దస, దిస్వా చ పన అపస్సమానో వియ హుత్వా న నం కిఞ్చి అభణి భగవతి ధేరేసు చ గారవేన, అపిచ “మిచ్చాదిట్ఠికానం వచనపథో మా అహోసీ”తి. సో “కిం ను ఖో సంవరయుత్తాయేవ సమణా, ఉదాహు భిన్నసంవరా ఈదిసాపి సమణా”తి జాతుకామో సాయన్తసమయే భగవన్తం ఉపసఙ్కమిత్వా ఆహ “పుచ్చామి ముని”న్తి.

తత్త పుచ్చామీతి ఇదం “తిస్సో పుచ్చా అదిట్టజోతనా పుచ్చా”తిఆదినా (చూళని. పుణ్ణకమాణవపుచ్చానిద్దేస ౧౨) నయేన నిద్దేసే వుత్తనయమేవ. మునిన్తి ఏతమ్మి “మోనం వుచ్చతి జాణం. యా పజ్ఞా పజాననా...పే.... సమ్మాదిట్ఠి, తేన జాణేన సమన్నాగతో ముని, మోనప్పత్తోతి, తీణి మోనేయ్యాని కాయమోనేయ్య”న్తిఆదినా (మహాని. ౧౪) నయేన తత్తేవ వుత్తనయమేవ . అయమ్మనేత్త సజ్జేపో. పుచ్చామీతి ఓకాసం కారేన్తో మునిన్తి మునిమునిం భగవన్తం ఆలపతి. పహూతపజ్ఞానిఆదీని ధుతివచనాని, తేహి తం మునిం ధునాతి. తత్త పహూతపజ్ఞాని విపులపజ్ఞాం. జోయ్యపరియన్తికత్తా

చస్స విపులతా వేదితబ్బా. ఇతి చున్తో కమ్మారపుత్తోతి ఇదం ద్వయం ధనియసుత్తే వుత్తనయమేవ. ఇతో పరం పన ఏత్తకమ్మి అవత్వా సబ్బం వుత్తనయం ఛడ్డేత్వా అవుత్తనయమేవ వణ్ణయిస్సామ.

బుద్ధన్తి తీసు బుద్ధేసు తతియబుద్ధం. ధమ్మస్సామిన్తి మగ్గధమ్మస్స జనకత్తా పుత్తస్సేవ పితరం అత్తనా ఉప్పాదితసిప్పాయతనాదీనం వియ చ ఆచరియం ధమ్మస్స సామిం, ధమ్మిస్సరం ధమ్మరాజం ధమ్మవసవత్తిన్తి అత్తో. వుత్తమ్మి చేతం -

“సో హి, బ్రాహ్మణ, భగవా అనుప్పన్నస్స మగ్గస్స ఉప్పాదేతా, అసజ్జాతస్స మగ్గస్స సజ్జనేతా, అనక్ఖాతస్స మగ్గస్స అక్ఖాతా, మగ్గజ్ఞా, మగ్గవిదూ, మగ్గకోవిదో. మగ్గానుగా చ పన ఏతరహి సావకా విహరన్తి పచ్ఛా సమన్నాగతా”తి (మ. ని. ౩.౭౯).

వీతతణ్ణన్తి విగతకామభవవిభవతణ్ణం. ద్విపదుత్తమన్తి ద్విపదానం ఉత్తమం. తత్థ కిణ్హాపి భగవా న కేవలం ద్విపదుత్తమో ఏవ, అథ ఖో యావతా సత్తా అపదా వా ద్విపదా వా...పే... నేవసజ్జానాసజ్జానో వా, తేసం సబ్బేసం ఉత్తమో. అథ ఖో ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదవసేన ద్విపదుత్తమోత్వేవ వుచ్చతి. ద్విపదా హి సబ్బసత్తానం ఉక్కుట్టా చక్కువత్తిమహాసావకపచ్ఛేకబుద్ధానం తత్థ ఉప్పత్తితో, తేసజ్ఞా ఉత్తమోతి వుత్తే సబ్బసత్తుత్తమోతి వుత్తోయేవ హోతి. సారథీనం పవరన్తి సారేతీతి సారథి, హత్థిదమకాదీనమేతం అధివచనం. తేసజ్ఞా భగవా పవరో అనుత్తరేన దమసేన పురిసదమ్మే దమేతుం సమత్థభావతో. యథాహ -

“హత్థిదమకేన, భిక్షవే, హత్థిదమ్మో సారితో ఏకం ఏవ దిసం ధావతి పురత్థిమం వా పచ్చిమం వా ఉత్తరం వా దక్షిణం వా. అస్సదమకేన, భిక్షవే, అస్సదమ్మో...పే... గోదమకేన, భిక్షవే, గోదమ్మో...పే... దక్షిణం వా. తథాగతేన హి, భిక్షవే, అరహతా సమ్మాసమ్మద్ధేన పురిసదమ్మో సారితో అట్ట దిసా విధావతి, రూపీ రూపాని పస్సతి, అయమేకా దిసా...పే... సజ్ఞావేదయితనిరోధం ఉపసమ్మజ్జ విహరతి, అయం అట్టమీ దిసా”తి (మ. ని. ౩.౩౧౨).

కతీతి అత్థప్పభేదపుచ్ఛా. లోకేతి సత్తలోకే. సమణాతి పుచ్చితబ్బఅత్థనిదస్సనం. ఇజ్ఞాతి యాచనత్థే నిపాతో. తదిజ్ఞాతి తే ఇజ్ఞ. బ్రూహీతి ఆచిక్ష కథయస్సూతి.

౮౪. ఏవం వుత్తే భగవా చున్దం కమ్మారపుత్తం “కిం, భన్తే, కుసలం, కిం అకుసల”న్తిఆదినా (మ. ని. ౩.౨౯౬) నయేన గిహిపజ్ఞాం అపుచ్చిత్వా సమణపజ్ఞాం పుచ్చన్తం దిస్సా ఆవజ్ఞేన్తో “తం పాపభిక్షుం సన్ధాయ అయం పుచ్చతీ”తి ఇత్వా తస్స అజ్ఞాత్ర వోహారమత్తా అస్సమణభావం దీపేన్తో ఆహ “చతురో సమణా”తి. తత్థ చతురోతి సజ్ఞాపరిచ్ఛేదో. సమణాతి కదాచి భగవా తిత్థియే సమణవాదేన వదతి; యథాహ - “యాని తాని పుథుసమణబ్రాహ్మణానం వతకోతూహలమగ్గలానీ”తి (మ. ని. ౧.౪౦౭). కదాచి పుథుజ్జనే; యథాహ - “సమణా సమణాతి ఖో, భిక్షవే, జనో సజ్జానాతీ”తి (మ. ని. ౧.౪౩౦). కదాచి సేక్ఖే; యథాహ - “ఇధేవ, భిక్షవే, సమణో, ఇథ దుతియో సమణో”తి (మ. ని. ౧.౧౩౯; దీ. ని. ౨.౨౧౪; అ. ని. ౪.౨౪౧). కదాచి ఖీణాసవే; యథాహ - “ఆసవానం ఖయా సమణో హోతీ”తి (మ. ని. ౧.౪౩౮). కదాచి అత్తానంయేవ; యథాహ - “సమణోతి ఖో, భిక్షవే, తథాగతస్సేతం అధివచన”న్తి (అ. ని. ౮.౮౦౧). ఇథ పన తీహి పదేహి సబ్బేపి అరియే సీలవన్తం



పుధుజ్జనశ్చ, చతుర్థేన ఇతరం అస్సమణమ్మి భణ్ణం కాసావకణ్ణం కేవలం వోహారమత్తకేన సమణోతి సజ్జణ్ణీత్వా “చతురో సమణా”తి ఆహ. న పశ్చామత్థీతి ఇమస్మిం ధమ్మవినయే వోహారమత్తకేన పటిజ్ఞామత్తకేనాపి పశ్చామో సమణో నామ నత్తి.

**తే తే ఆవికరోమీతి** తే చతురో సమణే తవ పాకటే కరోమి. సక్ఖిపుట్టోతి సమ్ముఖా పుచ్చితో. మగ్గజినోతి మగ్గేన సబ్బకిలోసే విజితావీతి అత్తో. మగ్గదేసకోతి పరేసం మగ్గం దేసేతా. మగ్గే జీవతీతి సత్తసు సేక్ఖేసు యో కోచి సేక్ఖో అపరియోసితమగ్గవాసత్తా లోకుత్తరే, సీలవస్తపుధుజ్జనో చ లోకియే మగ్గే జీవతి నామ, సీలవస్తపుధుజ్జనో వా లోకుత్తరమగ్గనిమిత్తం జీవనతోపి మగ్గే జీవతీతి వేదితట్టో. యో చ మగ్గదూసీతి యో చ దుస్సీలో మిచ్చాదిట్టి మగ్గపటిలోమాయ పటిపత్తియా మగ్గదూసకోతి అత్తో.

౮౫. “ఇమే తే చతురో సమణా”తి ఏవం భగవతా సజ్జేపేన ఉద్దిట్టే చతురో సమణే “అయం నామేత్థ మగ్గజినో, అయం మగ్గదేసకో, అయం మగ్గే జీవతి, అయం మగ్గదూసీ”తి ఏవం పటివిజ్ఞితుం అసక్కోన్తో పున పుచ్చితుం చున్తో ఆహ “కం మగ్గజిన”న్తి. తత్థ మగ్గే జీవతి మేతి యో సో మగ్గే జీవతి, తం మే బ్రూహి పుట్టోతి. సేసం పాకటమేవ.

౮౬. ఇదానిస్స భగవా చతురోపి సమణే చతుహి గాథాహి నిద్దిసన్తో ఆహ “యో తిణ్ణకథంకథో విసల్లో”తి. తత్థ తిణ్ణకథంకథో విసల్లోతి ఏతం ఉరగసుత్తే వుత్తనయమేవ. అయం పన విసేసో. యస్మా ఇమాయ గాథాయ మగ్గజినోతి బుద్ధసమణో అధిప్పేతో, తస్మా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన కథంకథాపతిరూపకస్స సబ్బధమ్మేసు అజ్ఞాణస్స తిణ్ణత్తాపి “తిణ్ణకథంకథో”తి వేదితట్టో. పుట్టే వుత్తనయేన హి తిణ్ణకథంకథాపి సోతాపన్నాదయో పచ్చేకబుద్ధపరియోసానా సకదాగామివిసయాదీసు బుద్ధవిసయపరియోసానేసు పటిహతజ్ఞాణప్పభావత్తా పరియాయేన అతిణ్ణకథంకథావ హోన్తి. భగవా పన సబ్బప్పకారేన తిణ్ణకథంకథోతి. నిబ్బానాభిరతోతి నిబ్బానే అభిరతో, ఫలసమాపత్తివసేన సదా నిబ్బాననిన్నచిత్తోతి అత్తో. తాదిసో చ భగవా. యథాహ -

“సో ఖో అహం, అగ్గివేస్సన, తస్సా ఏవ కథాయ పరియోసానే, తస్మింయేవ పురిమస్మిం సమాధినిమిత్తే అజ్ఞత్తమేవ చిత్తం సణ్ణపేమి, సన్నిసాదేమి, ఏకోదిం కరోమి, సమాదహామీ”తి (మ. ని. ౧.౩౮౭).

**అనానుగిడ్ధోతి** కశ్చో ధమ్మం తణ్ణాగేధేన అననుగిజ్ఞన్తో. లోకస్స సదేవకస్స నేతాతి ఆసయానుసయానులోమేన ధమ్మం దేసేత్వా పారాయనమహాసమయాదీసు అనేకేసు సుత్తన్తేసు అపరిమాణానం దేవమనుస్సానం సచ్చపటివేధసమ్మాదనేన సదేవకస్స లోకస్స నేతా, గమయితా, తారేతా, పారం సమ్మాపేతాతి అత్తో. తాదిన్తి తాదిసం యథావుత్తప్పకారలోకధమ్మేహి నిబ్బికారన్తి అత్తో. సేసమేత్థ పాకటమేవ.

౮౭. ఏవం భగవా ఇమాయ గాథాయ “మగ్గజిన”న్తి బుద్ధసమణం నిద్దిసీత్వా ఇదాని ఖీణాసవసమణం నిద్దిసన్తో ఆహ “పరమం పరమన్తి”తి. తత్థ పరమం నామ నిబ్బానం, సబ్బధమ్మానం అగ్గం ఉత్తమన్తి అత్తో. పరమన్తి యోధ ఇత్వాతి తం పరమం పరమమిచ్చేవ యో ఇధ సాసనే ఇత్వా పచ్చవేక్షణజ్ఞాణేన. అక్ఖాతి విభజతే ఇధేవ ధమ్మన్తి నిబ్బానధమ్మం అక్ఖాతి, అత్తనా పటివిద్ధత్తా పరేసం పాకటం కరోతి “ఇదం నిబ్బాన”న్తి, మగ్గధమ్మం విభజతి “ఇమే చత్తారో సతిపట్టానా...పే.... అరియో అట్టజ్ఞీకో మగ్గో”తి. ఉభయమ్మి వా ఉగ్ఘటితజ్ఞానం సజ్జేపదేసనాయ ఆచిక్ఖతి, విపశ్చితజ్ఞానం విత్థారదేసనాయ

విభజితి. ఏవం ఆచిక్ష్టన్తో విభజన్తో చ “ఇధేవ సాసనే అయం ధమ్మో, న ఇతో బహిద్ధా”తి సీహనాదం నదన్తో అక్ఖాతి చ విభజితి చ. తేన వుత్తం “అక్ఖాతి విభజితే ఇధేవ ధమ్మ”న్తి. తం కఙ్ఖభిదం మునిం అనేజన్తి తం ఏవరూపం చతుసచ్చపటివేధేన అత్తనో, దేసనాయ చ పరేసం కఙ్ఖచ్చేదనేన కఙ్ఖచ్చిదం , మోనేయ్యసమన్నాగమేన మునిం, ఏజాసఙ్ఖాతాయ తణ్ణాయ అభావతో అనేజం దుతియం భిక్ఖునమాహు మగ్గదేసిన్తి.

౮౮. ఏవం ఇమాయ గాథాయ సయం అనుత్తరం మగ్గం ఉప్పాదేత్వా దేసనాయ అనుత్తరో మగ్గదేసి సమానోపి దూతమివ లేఖవాచకమివ చ రణ్ణో అత్తనో సాసనహరం సాసనజోతకణ్ణ “మగ్గదేసి”న్తి ఖీణాసవసమణం నిద్దిసిత్వా ఇదాని సేక్ఖసమణణ్ణ సీలవంతపుధుజ్ఞనసమణణ్ణ నిద్దిసన్తో ఆహ “యో ధమ్మపదే”తి. తత్థ పదవణ్ణనా పాకటాయేవ. అయం పనేత్థి అత్థవణ్ణనా - యో నిబ్బానధమ్మస్స పదత్తా ధమ్మపదే, ఉభో అన్తే అనుపగమ్మ దేసితత్తా ఆసయానురూపతో వా సతిపట్టానాదినానప్పకారేహి దేసితత్తా సుదేసితే, మగ్గసమగ్గీపి అనవసితమగ్గకిచ్చత్తా మగ్గే జీవతి, సీలసంయమేన సఙ్ఖతో, కాయాదీసు సూపట్టితాయ చిరకతాదిసరణాయ వా సతియా సతిమా, అణుమత్తస్సాపి వజ్జస్స అభావతో అనవజ్జత్తా, కోట్టాసభావేన చ పదత్తా సత్తతింసబోధిపక్ఖియధమ్మసఙ్ఖాతాని అనవజ్జపదాని భజ్జణాణతో పభుతి భావనాసేవనాయ సేవమానో, తం భిక్ఖునం తతియం మగ్గజీవిన్తి ఆహూతి.

౮౯. ఏవం భగవా ఇమాయ గాథాయ “మగ్గజీవి”న్తి సేక్ఖసమణం సీలవంతపుధుజ్ఞనసమణణ్ణ నిద్దిసిత్వా ఇదాని తం భణ్ణం కాసావకణ్ణం కేవలం వోహరమత్తసమణం నిద్దిసన్తో ఆహ “ఛదనం కత్వానా”తి. తత్థ ఛదనం కత్వానాతి పతిరూపం కరిత్వా, వేసం గహేత్వా, లింగం ధారేత్వాతి అత్తో. సుబ్బతానన్తి బుద్ధపచ్చేకబుద్ధసావకానం. తేసణ్ణో సున్దరాని వతాని, తస్మా తే సుబ్బతాతి వుచ్చన్తి. పక్ఖన్దీతి పక్ఖన్దకో, అన్తో పవిసకోతి అత్తో. దుస్సీలో హి గూఢపటిచ్చాదనత్థం తిణపణ్ణాదిచ్చదనం వియ అత్తనో దుస్సీలభావం పటిచ్చాదనత్థం సుబ్బతానం ఛదనం కత్వా “అహమ్మి భిక్ఖూ”తి భిక్ఖుమజ్జే పక్ఖన్దతి, “ఏత్తకవస్సీన భిక్ఖునా గోహతబ్బం ఏత”న్తి లాభే దీయమానే “అహం ఏత్తకవస్సో”తి గణ్ణీతుం పక్ఖన్దతి, తేన వుచ్చతి “ఛదనం కత్వాన సుబ్బతానం పక్ఖన్ద”తి. చతున్నమ్మి ఖత్తియాదికులానం ఉప్పన్నం పసాదం అననురూపపటిపత్తియా దూసేతీతి కులదూసకో. పగబోధి అట్టట్టానేన కాయపాగబ్బియేన, చతుట్టానేన వచీపాగబ్బియేన, అనేకట్టానేన మనోపాగబ్బియేన చ సమన్నాగతోతి అత్తో. అయమేత్థ సఙ్ఖేవో, విత్థారం పన మేత్తసుత్తవణ్ణనాయం వక్ఖామ.

కతపటిచ్చాదనలక్ఖణాయ మాయాయ సమన్నాగతత్తా మాయావీ. సీలసంయమాభావేన అసఙ్ఖతో. పలాపసదిసత్తా పలాపో. యథా హి పలాపో అన్తో తణ్ణులరహితోపి బహి ధుసేన వీహి వియ దిస్సతి, ఏవమిధేకచ్చో అన్తో సీలాదిగుణసారవిరహితోపి బహి సుబ్బతచ్చదనేన సమణవేసేన సమణో వియ దిస్సతి. సో ఏవం పలాపసదిసత్తా “పలాపో”తి వుచ్చతి. ఆనాపానస్సతిసుత్తే పన “అపలాపాయం, భిక్ఖవే, పరిసా, నిప్పలాపాయం, భిక్ఖవే, పరిసా, సుద్ధా సారే పతిట్టితా”తి (మ. ని. ౩.౧౪౬) ఏవం పుధుజ్ఞనకల్యాణోపి “పలాపో”తి వుత్తో . ఇథ పన కపిలసుత్తే చ “తతో పలాపే వాహేథ, అస్సమణే సమణమానినే”తి (సు. ని. ౨౮౪) ఏవం పరాజితకో “పలాపో”తి వుత్తో. పతిరూపేన చరం సమగ్గదూసీతి తం సుబ్బతానం ఛదనం కత్వా యథా చరన్తం “ఆరణ్ణోకో అయం రుక్ఖమూలికో, పంసుకూలికో, పిణ్ణపాతికో, అప్పిచ్చో, సన్తుట్టో”తి జనో జానాతి, ఏవం పతిరూపేన యుత్తరూపేన బాహిరమట్టేన ఆచారేన చరన్తో పుగ్గలో అత్తనో లోకుత్తరమగ్గస్స, పరేసం సుగతిమగ్గస్స చ దూసనతో “మగ్గదూసీ”తి వేదితబ్బో.

౯౦. ఏవం ఇమాయ గాఢాయ “మగ్గదూసీ”తి దుస్సీలం వోహరమత్తకసమణం నిద్దిసిత్వా ఇదాని తేసం అజ్ఞామజ్ఞం అబ్యామిస్సీభావం దీపేన్తో ఆహ “ఏతే చ పటివిజ్ఞి”తి. తస్సన్తో - ఏతే చతురో సమణే యథాపుత్తేన లక్ఖణేన పటివిజ్ఞి అజ్ఞాసి సచ్చాకాసి యో గహట్తో ఖత్తియో వా బ్రాహ్మణో వా అజ్ఞో వా కోచి, ఇమేసం చతున్నం సమణానం లక్ఖణస్సవనమత్తేన సుతవా, తస్సేవ లక్ఖణస్స అరియానం సన్నికే సుతత్తా అరియసావకో, తేయేవ సమణే “అయఇచ్చ అయఇచ్చ ఏవంలక్ఖణో”తి పజాననమత్తేన సప్పజ్ఞో, యాదిసో అయం పచ్చా పుత్తో మగ్గదూసీ, ఇతరేపి సబ్బే నేతాదిసాతి ఇత్తా ఇతి దిస్సా ఏవం పాపం కరోంతమ్మి ఏతం పాపభిక్షుం దిస్సా. తత్థాయం యోజనా - ఏతే చ పటివిజ్ఞి యో గహట్తో సుతవా అరియసావకో సప్పజ్ఞో, తస్స తాయ పజ్ఞాయ సబ్బే “నేతాదిసా”తి ఇత్తా విహరతో ఇతి దిస్సా న హాపేతి సద్ధా, ఏవం పాపకమ్మం కరోంతం పాపభిక్షుం దిస్సాపి న హాపేతి, న హాయతి, న నస్సతి సద్ధాతి.

ఏవం ఇమాయ గాఢాయ తేసం అబ్యామిస్సీభావం దీపేత్వా ఇదాని ఇతి దిస్సాపి “సబ్బే నేతాదిసా”తి జానంతం అరియసావకం పసంసంతో ఆహ “కథిజ్ఞో దుట్టేనా”తి. తస్స సమ్మన్తో - ఏతదేవ చ యుత్తం సుతవతో అరియసావకస్స, యదిదం ఏకచ్చం పాపం కరోంతం ఇతి దిస్సాపి సబ్బే “నేతాదిసా”తి జాననం. కిం కారణా? కథిజ్ఞో దుట్టేన అసమ్మదుట్టం, సుద్ధం అసుద్ధేన సమం కరేయ్యాతి? తస్సన్తో - కథిజ్ఞో సుతవా అరియసావకో సప్పజ్ఞో, సీలవిపత్తియా దుట్టేన మగ్గదూసినా అదుట్టం ఇతరం సమణత్తయం, సుద్ధం సమణత్తయమేవం అపరిసుద్ధకాయసమాచారతాదీహి అసుద్ధేన పచ్చిమేన వోహరమత్తకసమణేన సమం కరేయ్య సదిసన్తి జానేయ్యాతి. సుత్తపరియోసానే ఉపాసకస్స మగ్గో వా ఫలం వా న కథితం. కజ్ఞామత్తమేవ హి తస్స పహీనన్తి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ చున్దసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౬. పరాభవసుత్తవణ్ణనా

ఏవం మే సుతన్తి పరాభవసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? మగ్గలసుత్తం కిర సుత్వా దేవానం ఏతదహోసి - “భగవతా మగ్గలసుత్తే సత్తానం వుడ్డిఇచ్చ సోత్థిఇచ్చ కథయమానేన ఏకంసేన భవో ఏవ కథితో, నో పరాభవో. హన్ద దాని యేన సత్తా పరిహాయన్తి వినస్సన్తి, తం నేసం పరాభవమ్మి పుచ్చామా”తి. అథ మగ్గలసుత్తం కథితదివసతో దుతియదివసే దససహస్సచక్కవాళేసు దేవతాయో పరాభవసుత్తం సోతుకామా ఇమస్మిం ఏకచక్కవాళే సన్నిపతిత్వా ఏకవాలగ్గకోటిఓకాసమత్తే దసపి వీసమ్మి తింసమ్మి చత్తాలీసమ్మి పజ్ఞాసమ్మి సట్టిపి సత్తతిపి అసీతిపి సుఖుమత్తభావే నిమ్మినిత్వా సబ్బదేవమారబ్బహ్మనో సిరియా చ తేజేన చ అధిగయ్య విరోచమానం పజ్ఞాత్తవరబుద్ధాసనే నిసిన్నం భగవన్తం పరివారేత్వా అట్టంసు. తతో సక్కేన దేవానమిన్దేన ఆణత్తో అజ్ఞాతరో దేవపుత్తో భగవన్తం పరాభవపజ్ఞాం పుచ్చి. అథ భగవా పుచ్చావసేన ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్త “ఏవం మే సుత”న్తిఆది ఆయస్మతా ఆనన్దేన పుత్తం. “పరాభవన్తం పురిస”న్తిఆదినా నయేన ఏకన్తరికా గాఢా దేవపుత్తేన పుత్తా, “సువిజానో భవం హోతీ”తిఆదినా నయేన ఏకన్తరికా ఏవ అవసానగాఢా చ భగవతా పుత్తా, తదేతం సబ్బమ్మి సమోధానేత్వా “పరాభవసుత్త”న్తి పుచ్చతి. తత్త “ఏవం మే సుత”న్తిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం సబ్బం మగ్గలసుత్తవణ్ణనాయం వక్ఖామ.

౯౧. పరాభవంతం పురిసన్తిఆదీసు పన పరాభవన్తన్తి పరిహాయన్తం వినస్సన్తం. పురిసన్తి యంకిళ్ళి సత్తం జన్తం. మయం పుచ్చామ గోతమాతి సేసదేవేహి సద్ధిం అత్తానం నిదస్సేత్వా ఓకాసం కారేన్తో సో దేవపుత్తో గోత్తేన భగవన్తం ఆలపతి. భవన్తం పుట్టుమాగమ్మాతి మయళ్ళో భవన్తం పుచ్చిస్సామాతి తతో తతో చక్కవాళా ఆగతాతి అత్తో. ఏతేన ఆదరం దస్సేతి. కిం పరాభవతో ముఖన్తి ఏవం ఆగతానం అవ్హాకం బ్రూహి పరాభవతో పురిసస్స కిం ముఖం, కిం ద్వారం, కా యోని, కిం కారణం, యేన మయం పరాభవన్తం పురిసం జానేయ్యామాతి అత్తో. ఏతేన “పరాభవన్తం పురిస”న్తి ఏత్త వుత్తస్స పరాభవతో పురిసస్స పరాభవకారణం పుచ్చతి. పరాభవకారణే హి ఇథే తేన కారణసామణ్ణోన సక్కా యో కోచి పరాభవపురిసో జానితున్తి .

౯౨. అథస్స భగవా సుట్టు పాకటికరణత్తం పటిపక్ఖం దస్సేత్వా పుగ్గలాధిట్ఠానాయ దేసనాయ పరాభవముఖం దీపేన్తో ఆహ “సువిజానో భవ”న్తి. తస్సత్తో – య్వాయం భవం వడ్డన్తో అపరిహాయన్తో పురిసో, సో సువిజానో హోతి, సుఖేన అకసిరేన అకిచ్చేన సక్కా విజానితుం. యోపాయం పరాభవతీతి పరాభవో, పరిహాయతి వినస్సతి, యస్స తుమ్హే పరాభవతో పురిసస్స ముఖం మం పుచ్చథ, సోపి సువిజానో. కథం? అయళ్ళో ధమ్మకామో భవం హోతి దసకుసలకమ్మపథధమ్మం కామేతి, పిహేతి, పత్తేతి, సుణాతి, పటిపజ్జతి, సో తం పటిపత్తిం దిస్సా సుత్వా చ జానితబ్బతో సువిజానో హోతి. ఇతరోపి ధమ్మదేస్సీ పరాభవో, తమేవ ధమ్మం దేస్సతి, న కామేతి, న పిహేతి, న పత్తేతి, న సుణాతి, న పటిపజ్జతి, సో తం విప్పటిపత్తిం దిస్సా సుత్వా చ జానితబ్బతో సువిజానో హోతీతి. ఏవమేత్త భగవా పటిపక్ఖం దస్సేన్తో అత్తో ధమ్మకామతం భవతో ముఖం దస్సేత్వా ధమ్మదేస్సితం పరాభవతో ముఖం దస్సేతీతి వేదితబ్బం.

౯౩. అథ సా దేవతా భగవతో భాసితం అభినన్దమానా ఆహ “ఇతి హేత”న్తి. తస్సత్తో – ఇతి హి యథా వుత్తో భగవతా, తథేవ ఏతం విజానామ, గణ్ఠామ, ధారేమ, పరమో సో పరాభవో సో ధమ్మదేస్సీతాలక్ఖణో పరమో పరాభవో. యాని మయం పరాభవముఖాని విజానితుం ఆగతమ్హా, తేసు ఇదం తావ ఏకం పరాభవముఖన్తి వుత్తం హోతి. తత్త విగ్గహో, పరాభవన్తి ఏతేనాతి పరాభవో. కేన చ పరాభవన్తి? యం పరాభవతో ముఖం, కారణం, తేన. బృజ్జానమత్తేన ఏవ హి ఏత్త నానాకరణం, అత్తో పన పరాభవోతి వా పరాభవతో ముఖన్తి వా నానాకరణం నత్తి. ఏవమేకం పరాభవతో ముఖం విజానామాతి అభినన్దిత్వా తతో పరం ఇథాతుకామతాయాహ “దుతియం భగవా బ్రూహి, కిం పరాభవతో ముఖ”న్తి. ఇతో పరఞ్చ తతియం చతుత్థన్తిఆదీసుపి ఇమినావ నయేనత్తో వేదితబ్బో.

౯౪. బ్యాకరణపక్ఖేపి చ యస్మా తే తే సత్తా తేహి తేహి పరాభవముఖేహి సమన్నాగతా, న ఏకోయేవ సబ్బేహి, న చ సబ్బే ఏకేనేవ, తస్మా తేసం తేసం తాని తాని పరాభవముఖాని దస్సేతుం “అసన్తస్స పియా హోన్తీ”తిఆదినా నయేన పుగ్గలాధిట్ఠానాయ ఏవ దేసనాయ నానావిధాని పరాభవముఖాని బ్యాకాసీతి వేదితబ్బా.

తత్తాయం సక్ఖేపతో అత్తవణ్ణనా – అసన్తో నామ ఛ సత్థారో, యే వా పనళ్ళోపి అవూపసన్తేన కాయవచీమనోకమ్మేన సమన్నాగతా, తే అసన్తో అస్సపియా హోన్తి సునక్ఖత్తాదీనం అచేలకకోరఖత్తియాదయో వియ. సన్తో నామ బుద్ధపచ్చేకబుద్ధసావకా. యే వా పనళ్ళోపి వూపసన్తేన కాయవచీమనోకమ్మేన సమన్నాగతా, తే సన్తే న కురుతే పియం, అత్తనో పియే ఇట్థే కన్తే మనాపే న కురుతేతి అత్తో. వేనేయ్యవసేన హేత్త వచనభేదో కతోతి వేదితబ్బో. అథ వా సన్తే న కురుతేతి సన్తే న సేవతీతి అత్తో, యథా “రాజానం సేవతీ”తి ఏతస్మిళ్ళో అత్తే రాజానం పియం కురుతేతి సద్ధవిదూ మన్నేన్తి. పియన్తి పియమానో, తుస్సమానో, మోదమానోతి అత్తో. అసతం ధమ్మో నామ ద్వాసట్టి దిట్ఠిగతాని, దసాకుసలకమ్మపథా

వా. తం అసతం ధమ్మం రోచేతి, పిహేతి, పట్టేతి, సేవతి. ఏవమేతాయ గాథాయ అసంతపియతా, సంతపియతా, అసద్ధమ్మరోచనశ్చాతి తివిధం పరాభవతో ముఖం వుత్తం. ఏతేన హి సమన్నాగతో పురిసో పరాభవతి పరిహాయతి, నేవ ఇథ న హురం వుడ్డిం పాపుణాతి, తస్మా “పరాభవతో ముఖ”న్తి వుచ్చతి. విత్థారం పనేత్థ “అసేవనా చ బాలానం, పణ్ణితానశ్చ సేవనా”తి గాథావణ్ణనాయం వక్ఖామ.

౯౬. నిద్దాసీలీ నామ యో గచ్చన్తోపి, నిసీదన్తోపి, తిట్టన్తోపి, సయానోపి నిద్దాయతియేవ. సభాసీలీ నామ సగ్గణికారామతం, భస్సారామతమనుయుత్తో. అనుట్టాతాతి వీరియతేజవిరహితో ఉట్టానసీలో న హోతి, అజ్ఞోహి చోదియమానో గహట్తో వా సమానో గహట్టకమ్మం , పబ్బజితో వా పబ్బజితకమ్మం ఆరభతి. అలసోతి జాతిఅలసో, అచ్చన్తాభిభూతో థినేన రితట్టానే రితో ఏవ హోతి, నిసిన్నట్టానే నిసిన్నో ఏవ హోతి, అత్తనో ఉస్సాహేన అజ్ఞం ఇరియాపథం న కప్పేతి. అతీతే అరజ్ఞో అగ్గిష్ఠి ఉట్టితే అపలాయనఅలసా చేత్థ నిదస్సనం. అయమేత్థ ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదో, తతో లామకపరిచ్ఛేదేనాపి పన అలసో అలసోత్వేవ వేదితబ్బో. ధజోవ రథస్స, ధూమోవ అగ్గినో, కోదో పజ్జాణమస్సాతి కోధపజ్జాణో. దోసచరితో ఖిప్పకోపీ అరుకూపమచిత్తో పుగ్గలో ఏవరూపో హోతి. ఇమాయ గాథాయ నిద్దాసీలతా, సభాసీలతా, అనుట్టానతా, అలసతా, కోధపజ్జాణతాతి పశ్చవిధం పరాభవముఖం వుత్తం. ఏతేన హి సమన్నాగతో నేవ గహట్తో గహట్టవుడ్డిం, న పబ్బజితో పబ్బజితవుడ్డిం పాపుణాతి, అజ్ఞాదత్తు పరిహాయతియేవ పరాభవతియేవ, తస్మా “పరాభవతో ముఖ”న్తి వుచ్చతి.

౯౮. మాతాతి జనికా వేదితబ్బా. పితాతి జనకోయేవ. జిణ్ణకం సరీరసిథిలతాయ. గతయోబ్బనం యోబ్బనాతిక్కమేన ఆసీతికం వా నావుతికం వా సయం కమ్మాని కాతుమసమత్థం. పహు సన్తోతి సమత్తో సమానో సుఖం జీవమానో. న భరతీతి న పోసేతి. ఇమాయ గాథాయ మాతాపితూనం అభరణం, అపోసనం, అనుపట్టానం ఏకంయేవ పరాభవముఖం వుత్తం. ఏతేన హి సమన్నాగతో యం తం -

“తాయ నం పారిచరియాయ, మాతాపితూసు పణ్ణితా;

ఇథేవ నం పసంసన్తి, పేచ్చ సగ్గే పమోదతో”తి. (ఇతివృ. ౧౦౬; అ. ని. ౪.౬౩) -

మాతాపితుభరణే ఆనిసంసం వుత్తం. తం న పాపుణాతి, అజ్ఞాదత్తు “మాతాపితరోపి న భరతి, కం అజ్ఞం భరిస్సతీ”తి నిన్దశ్చ వజ్జనీయతశ్చ దుగ్గతిశ్చ పాపుణన్తో పరాభవతియేవ, తస్మా “పరాభవతో ముఖ”న్తి వుచ్చతి.

౧౦౦. పాపానం బాహితత్తా బ్రాహ్మణం, సమితత్తా సమణం. బ్రాహ్మణకులప్పభవమ్మి వా బ్రాహ్మణం, పబ్బజ్జపగతం సమణం, తతో అజ్ఞం వాపి యంకిశ్చో యాచనకం. ముసావాదేన వశ్చోతీతి “వద, భన్తే, పచ్చయేనా”తి పవారేత్వా యాచితో వా పటిజానిత్వా పచ్చా అప్పదానేన తస్స తం ఆసం విసంవాదేతి. ఇమాయ గాథాయ బ్రాహ్మణాదీనం ముసావాదేన వశ్చానం ఏకంయేవ పరాభవముఖం వుత్తం. ఏతేన హి సమన్నాగతో ఇథ నిన్దం, సమ్మరాయే దుగ్గతిం సుగతియమ్మి అధిప్పాయవిపత్తిశ్చ పాపుణాతి. వుత్తజ్ఞోతం -

“దుస్సీలస్స సీలవిపన్నస్స పాపకో కిత్తిసద్ధో అబ్బుగ్గచ్ఛతీ”తి (దీ. ని. ౨.౧౪౯; అ. ని. ౫.౨౧౩; మహావ.

తథా -

“చతుహి, భిక్షవే, ధమ్మహి సమన్నాగతో యథాభతం నిక్కిత్తో ఏవం నిరయే. కతమేహి చతుహి? ముసావాదీ హోతీ”తిఆది (అ. ని. ౪.౮౨).

తథా -

“ఇథ, సారిపుత్త, ఏకచ్ఛో సమణం వా బ్రాహ్మణం వా ఉపసబ్బమిత్వా పవారేతి, ‘వద, భన్తే, పచ్చయేనా’తి, సో యేన పవారేతి, తం న దేతి. సో చే తతో చుతో ఇత్థత్తం ఆగచ్ఛతి. సో యం యదేవ వణిజ్జం పయోజేతి, సాస్స హోతి ఛేదగామినీ. ఇథ పన సారిపుత్త...పే.... సో యేన పవారేతి, న తం యథాధిష్ఠాయం దేతి. సో చే తతో చుతో ఇత్థత్తం ఆగచ్ఛతి. సో యం యదేవ వణిజ్జం పయోజేతి, సాస్స న హోతి యథాధిష్ఠాయా”తి (అ. ని. ౪.౭౯).

ఏవమిమాని నిన్దాదీని పాపుణన్తో పరాభవతియేవ, తస్మా “పరాభవతో ముఖ”న్తి వుత్తం.

**౧౦౨. పహూతవిత్తోతి పహూతజాతరూపరజతమణిరతనో. సహిరఞ్జోతి సకహపణో. సభోజనోతి**

అనేకసూపబ్యుజ్జనభోజనసమ్పన్నో. ఏకో భుజ్జతి సాదూనీతి సాదూని భోజనాని అత్తనో పుత్తానమ్మి అదత్వా పటిచ్చన్నోకాసీ భుజ్జతీతి ఏకో భుజ్జతి సాదూని. ఇమాయ గాథాయ భోజనగిద్ధతాయ భోజనమచ్ఛరియం ఏకంయేవ పరాభవముఖం వుత్తం. ఏతేన హి సమన్నాగతో నిన్దం వజ్జనీయం దుగ్గతిన్తి ఏవమాదీని పాపుణన్తో పరాభవతియేవ, తస్మా “పరాభవతో ముఖ”న్తి వుత్తం. వుత్తనయేనేవ సబ్బం సుత్తానుసారేన యోజేతబ్బం, అతివిత్థారభయేన పన ఇదాని యోజనానయం అదస్సేత్వా అత్తమత్తమేవ భణామ.

**౧౦౪. జాతిత్థద్ధో** నామ యో “అహం జాతిసమ్పన్నో”తి మానం జనేత్వా తేన థద్ధో వాతపూరితభస్తా వియ ఉద్ధుమాతో హుత్వా న కస్సచి ఓనమతి. ఏస నయో ధనగోత్తత్థద్ధేసు. **సఞ్జాతిం అతిమఞ్జోతీతి** అత్తనో జాతిమ్మి జాతియా అతిమఞ్జాతి సక్యా వియ విటటూభం. ధనేనాపి చ “కపణో అయం దలిద్ధో”తి అతిమఞ్జాతి, సామీచిమత్తమ్మి న కరోతి, తస్స తే జాతయో పరాభవమేవ ఇచ్చన్తి. ఇమాయ గాథాయ వత్థతో చతుబ్బిధం, లక్ష్ణణతో ఏకంయేవ పరాభవముఖం వుత్తం.

**౧౦౬. ఇత్తిధుత్తోతి** ఇత్తిసు సారత్తో, యంకిఞ్చో అత్తి, తం సబ్బమ్మి దత్వా అపరాపరం ఇత్తిం సబ్బణ్ణాతి. తథా సబ్బమ్మి అత్తనో సంతకం నిక్కిపిత్వా సురాపానపయుత్తో **సురాధుత్తో**. నివత్థసాటకమ్మి నిక్కిపిత్వా జాతకీళనమనుయుత్తో **అక్ఖధుత్తో**. ఏతేహి తీహి రానేహి యంకిఞ్చోపి లద్ధం హోతి, తస్స వినాసనతో లద్ధం లద్ధం వినాసేతీతి వేదితబ్బో. ఏవంవిధో పరాభవతియేవ, తేనస్సేతం ఇమాయ గాథాయ తివిధం పరాభవముఖం వుత్తం.

**౧౦౮. సేహి దారేహీతి** అత్తనో దారేహి. యో అత్తనో దారేహి అసన్తుట్టో హుత్వా వేసీయాసు పదుస్సతి, తథా **పరదారేసు**, సో యస్మా వేసీనం ధనప్పదానేన పరదారసేవనేన చ రాజదణ్ణాదీహి పరాభవతియేవ, తేనస్సేతం ఇమాయ గాథాయ దువిధం పరాభవముఖం వుత్తం.

౧౧౦. అతీతయోబ్బనోతి యోబ్బనమతిచ్చ ఆసీతికో వా నావుతికో వా హుత్వా ఆనేతి పరిగ్గణ్ణాతి. తిమ్మరుత్తనిని తిమ్మరుఫలసదిసత్తనిం తరుణదారికం. తస్సా ఇస్సా న సుపతీతి “దహరాయ మహల్లకేన సద్ధిం రతి చ సంవాసో చ అమనాపో, మా హేవ ఖో తరుణం పత్తేయ్యా”తి ఇస్సాయ తం రక్ఖన్తో న సుపతి. సో యస్మా కామరాగేన చ ఇస్సాయ చ డయ్ఘన్తో బహిద్ధా కమ్మన్తే చ అప్పయోజ్ఞన్తో పరాభవతియేవ, తేనస్సేతం ఇమాయ గాఢాయ ఇమం ఇస్సాయ అసుపనం ఏకంయేవ పరాభవముఖం వుత్తం.

౧౧౧. సోజ్ఞేన్తి మచ్చమంసాదీసు లోలం గేఢజాతికం. వికిరణేన్తి తేసం అత్థాయ ధనం పంసుకం వియ వికిరిత్వా నాసనసీలం. పురిసం వాపి తాదిసన్తి పురిసో వాపి యో ఏవరూపో హోతి, తం యో ఇస్సరియస్మిం రపేతి, లఞ్చనముద్దికాదీని దత్వా ఘరావాసే కమ్మన్తే వా వణిజ్ఞాదివోహారేసు వా తదేవ వావటం కారేతి. సో యస్మా తస్స దోసేన ధనక్ఖయం పాపుణన్తో పరాభవతియేవ, తేనస్సేతం ఇమాయ గాఢాయ తథావిధస్స ఇస్సరియస్మిం రపనం ఏకంయేవ పరాభవముఖం వుత్తం.

౧౧౨. అప్పభోగో నామ సన్నిచితానఞ్చ భోగానం ఆయముఖస్స చ అభావతో. మహాతణ్ణోతి మహతియా భోగతణ్ణాయ సమన్నాగతో, యం లద్ధం, తేన అసన్తుట్తో. ఖత్తియే జాయతే కులేతి ఖత్తియానం కులే జాయతి. సో చ రజ్జం పత్తయతీతి సో ఏతాయ మహాతణ్ణతాయ అనుపాయేన ఉప్పటిపాటియా అత్తనో దాయజ్ఞభూతం అలబ్భనేయ్యం వా పరసన్తకం రజ్జం పత్తేతి, సో ఏవం పత్తేన్తో యస్మా తమ్పి అప్పకం భోగం యోధాజీవాదీనం దత్వా రజ్జం అపాపుణన్తో పరాభవతియేవ, తేనస్సేతం ఇమాయ గాఢాయ రజ్జపత్తనం ఏకంయేవ పరాభవముఖం వుత్తం.

౧౧౩. ఇతో పరం యది సా దేవతా “తేరసమం భగవా బ్రూహి...పే... సతసహస్సిమం భగవా బ్రూహి”తి పుచ్చేయ్య, తమ్పి భగవా కథేయ్య. యస్మా పన సా దేవతా “కిం ఇమేహి పుచ్చితేహి, ఏకమేత్త వుడ్డికరం నత్థీ”తి తాని పరాభవముఖాని అసుయ్యమానా ఏత్తకమ్పి పుచ్చిత్యా విప్పటిసారీ హుత్వా తుణ్ణీ అహోసి, తస్మా భగవా తస్సాసయం విదిత్వా దేసనం నిట్టాపేన్తో ఇమం గాఢం అభాసి “ఏతే పరాభవే లోకే”తి.

తత్త పజ్జితోతి పరివీమంసాయ సమన్నాగతో. సమవేక్షియాతి పఞ్ణాచక్ఖునా ఉపపరిక్ఖిత్వా. అరియోతి న మగ్గేన, న ఫలేన, అపిచ ఖో, పన ఏతస్మిం పరాభవసఙ్ఖాతే అనయే న ఇరియతీతి అరియో. యేన దస్సనేన యాయ పఞ్ణాయ పరాభవే దిస్సా వివజ్జేతి, తేన సమ్మన్నత్తా దస్సనసమ్మన్నో. స లోకం భజతే సివన్తి సో ఏవరూపో సివం ఖేమముత్తమమనుపద్దవం దేవలోకం భజతి, అల్లీయతి, ఉపగచ్ఛతీతి వుత్తం హోతి. దేసనాపరియోసానే పరాభవముఖాని సుత్వా ఉప్పన్నసంవేగానురూపం యోనిసో పదహిత్యా సోతాపత్తిసకదాగామిఅనాగామిఫలాని పత్తా దేవతా గణనం వీతివత్తా. యథాహ -

“మహాసమయసుత్తే చ, అథో మజ్జలసుత్తకే;  
సమచిత్తే రాహులోవాదే, ధమ్మచక్కే పరాభవే.

“దేవతాసమితీ తత్త, అప్పమేయ్యా అసఙ్ఖియా;  
ధమ్మాభిసమయో చేత్త, గణనాతో అసఙ్ఖియో”తి.

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ పరాభవసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

## ౭. అగ్గికభారద్వాజసుత్తవణ్ణనా

ఏవం మే సుతన్తి అగ్గికభారద్వాజసుత్తం, “వసలసుత్త”న్తిపి వుచ్చతి. కా ఉప్పత్తి? భగవా సావత్తియం విహరతి జేతవనే అనాధపిణ్ణికస్స ఆరామే. కసిభారద్వాజసుత్తే వుత్తనయేన పచ్చాభత్తకిచ్చావసానే బుద్ధచక్షునా లోకం వోలోకేన్తో అగ్గికభారద్వాజం బ్రాహ్మణం సరణసిక్ఖాపదానం ఉపనిస్సయసమ్మన్నం దిస్వా “తత్థ మయి గతే కథా పవత్తిస్సతి, తతో కథావసానే ధమ్మదేసనం సుత్వా ఏస బ్రాహ్మణో సరణం గత్వా సిక్ఖాపదాని సమాదియిస్సతీ”తి ఇత్వా, తత్థ గత్వా, పవత్తాయ కథాయ బ్రాహ్మణేన ధమ్మదేసనం యాచితో ఇమం సుత్తం అభాసి. తత్థ “ఏవం మే సుత”న్తిఆదిం మజ్జలసుత్తవణ్ణనాయం వణ్ణయిస్సామ, “అథ ఖో భగవా పుబ్బణ్ణసమయ”న్తిఆది కసిభారద్వాజసుత్తే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

తేన ఖో పన సమయేన అగ్గికభారద్వాజస్సాతి యం యం అవుత్తపుబ్బం, తం తదేవ వణ్ణయిస్సామ. సేయ్యధిదం - సో హి బ్రాహ్మణో అగ్గిం జుహతి పరిచరతీతి కత్వా అగ్గికోతి నామేన పాకటో అహోసి, భారద్వాజోతి గోత్తేన. తస్మా వుత్తం “అగ్గికభారద్వాజస్సా”తి. నివేసనేతి ఘరే. తస్స కిర బ్రాహ్మణస్స నివేసనద్వారే అన్తరవీధియం అగ్గిహుతసాలా అహోసి. తతో “నివేసనద్వారే”తి వత్తబ్బే తస్సపి పదేసస్స నివేసనేయేవ పరియాపన్నత్తా “నివేసనే”తి వుత్తం. సమీపత్తే వా భుమ్మవచనం, నివేసనసమీపేతి అత్తో. అగ్గి పజ్జలితో హోతీతి అగ్గియాధానే రితో అగ్గి కతబ్బుద్ధరణో సమిధాపక్ఖేపం బీజనవాతశ్చ లభిత్వా జలితో ఉద్ధం సముగ్గతచ్చిసమాకులో హోతి. ఆహుతి పగ్గహితాతి ససీసం వ్హాయిత్యా మహతా సక్కారేన పాయాససప్పిమధుఫాణితాదీని అభిసంజ్ఞతాని హోంతీతి అత్తో. యజ్ఞో కిశ్చ అగ్నిమ్హి జుహితబ్బం, తం సబ్బం “ఆహుతీ”తి వుచ్చతి. సపదానన్తి అనుఘరం. భగవా హి సబ్బజనానుగహత్థాయ ఆహారసన్తుట్ఠియా చ ఉచ్చన్నీచకులం అవోక్కమ్మ పిణ్ణాయ చరతి. తేన వుత్తం “సపదానం పిణ్ణాయ చరమానో”తి.

అథ కిమత్థం సబ్బాకారసమ్మన్నం సమంతపాసాదికం భగవంతం దిస్వా బ్రాహ్మణస్స చిత్తం నప్పసీదతి? కస్మా చ ఏవం ఘరుసేన వచనేన భగవంతం సముదాచరతీతి? వుచ్చతే - అయం కిర బ్రాహ్మణో “మజ్జలకిచ్చేసు సమణదస్సనం అవమజ్జల”న్తి ఏవందిట్టికో, తతో “మహాబ్రహ్మణో భుజ్జానవేలాయ కాళకణ్ఠీ ముణ్ణకసమణకో మమ నివేసనం ఉపసంజ్ఞమతీ”తి మత్త్వా చిత్తం నప్పసాదేసి, అజ్ఞాదత్థు దోసవసంయేవ అగమాసి. అథ కుద్ధో అనత్తమనో అనత్తమనవాచం నిచ్చారేసి “తత్రేవ ముణ్ణకా”తిఆది. తత్రాపి చ యస్మా “ముణ్ణో అసుద్ధో హోతీ”తి బ్రాహ్మణానం దిట్టి, తస్మా “అయం అసుద్ధో, తేన దేవబ్రాహ్మణపూజకో న హోతీ”తి జిగుచ్చన్తో “ముణ్ణకా”తి ఆహ. ముణ్ణకత్తా వా ఉచ్చిట్ఠో ఏస, న ఇమం పదేసం అరహతి ఆగచ్ఛితున్తి సమణో హుత్వాపి ఈదిసం కాయకిలేసం న వణ్ణేతీతి చ సమణభావం జిగుచ్చన్తో “సమణకా”తి ఆహ. న కేవలం దోసవసేనేవ, వసలే వా పబ్బాజేత్వా తేహి సద్ధిం ఏకతో సమ్మోగపరిభోగకరణేన పతితో అయం వసలతోపి పాపతరోతి జిగుచ్చన్తో “వసలకా”తి ఆహ - “వసలజాతికానం వా ఆహుతిదస్సనమత్తసవనేన పాపం హోతీ”తి మజ్జమానోపి ఏవమాహ.



భగవా తథా వుత్తోపి విప్పసన్నేనేవ ముఖవణ్ణేన మధురేన సరేన బ్రాహ్మణస్స ఉపరి అనుకమ్పాసీతలేన చిత్తేన అత్తనో సబ్బసత్తేహి అసాధారణతాదిభావం పకాసేన్తో ఆహ “జానాసి పన, త్వం బ్రాహ్మణా”తి. అథ బ్రాహ్మణో భగవతో ముఖప్పసాదసూచితం తాదిభావం ఇత్వా అనుకమ్పాసీతలేన చిత్తేన నిచ్ఛారితం మధురస్సరం సుత్వా అమతేనేవ అభిసిత్తహదయో అత్తమనో విప్పసన్నిన్ద్రియో నిహతమానో హుత్వా తం జాతిసభావం విసఉగ్గిరసదిసం సముదాచారవచనం పహాయ “నూన యమహం హీనజచ్చం వసలన్తి పచ్చేమి, న నో పరమత్థతో వసలో, న చ హీనజచ్చతా ఏవ వసలకరణో ధమ్మో”తి మజ్జిమానో “న ఖ్వాహం, భో గోతమా”తి ఆహ. ధమ్మతా హేసా, యం హేతుసమ్పన్నో పచ్చయాలాభేన ఫరుసోపి సమానో లద్ధమత్తే పచ్చయే ముదుకో హోతీతి.

తత్థ సాధూతి అయం సద్ధో ఆయాచనసమ్మటిచ్చనసమ్మహంసనసున్దరదళ్ళికమ్మాదీసు దిస్సతి. “సాధు మే, భన్తే, భగవా సంఖితేన ధమ్మం దేసేత్తూ”తిఆదీసు (సం. ని. ౪.౯౨; అ. ని. ౭.౮౩) హి ఆయాచనే. “సాధు, భన్తేతి ఖో నో భిక్కు భగవతో భాసితం అభినన్దిత్వా అనుమోదిత్వా”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౮౬) సమ్మటిచ్చనే. “సాధు, సాధు, సారిపుత్తా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౩౪౯) సమ్మహంసనే.

“సాధు ధమ్మరుచీ రాజా, సాధు పజ్జాణవా నరో;

సాధు మిత్తానమద్దుబ్బో, పాపస్సాకరణం సుఖ”న్తి. (జా. ౨.౧౮.౧౦౧) -

ఆదీసు సున్దరే. “తం సుణాథ, సాధుకం మనసి కరోథా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౧) దళ్ళికమ్మే. ఇథ పన ఆయాచనే.

తేన హీతి తస్సాధిప్పాయనిదస్సనం, సచే జాతుకామోసీతి వుత్తం హోతి. కారణవచనం వా, తస్స యస్మా జాతుకామోసి, తస్మా, బ్రాహ్మణ, సుణాహి, సాధుకం మనసి కరోహి, తథా తే భాసిస్సామి, యథా త్వం జానిస్ససీతి ఏవం పరపదేహి సద్ధిం సమ్మన్తో వేదితబ్బో. తత్త చ సుణాహీతి నోతిన్ద్రియవిక్లేపవారణం, సాధుకం మనసి కరోహీతి మనసికారే దళ్ళికమ్మనియోజనేన మనిన్ద్రియవిక్లేపవారణం. పురిమశ్చోత్త బృజ్జానవిపల్లాసగ్గాహవారణం, పచ్చిమం అత్థవిపల్లాసగ్గాహవారణం . పురిమేన చ ధమ్మస్సవనే నియోజేతి, పచ్చిమేన సుతానం ధమ్మానం ధారణత్థాపపరిక్ఖాదీసు. పురిమేన చ “సబృజ్జానో అయం ధమ్మో, తస్మా సవనీయో”తి దీపేతి, పచ్చిమేన “సాత్థో, తస్మా మనసి కాతబ్బో”తి. సాధుకపదం వా ఉభయపదేహి యోజేత్వా “యస్మా అయం ధమ్మో ధమ్మగమ్భిరో చ దేసనాగమ్భిరో చ, తస్మా సుణాహి సాధుకం. యస్మా అత్థగమ్భిరో పటివేధగమ్భిరో చ, తస్మా సాధుకం మనసి కరోహి”తి ఏతమత్తం దీపేన్తో ఆహ - “సుణాహి సాధుకం మనసి కరోహి”తి.

తతో “ఏవం గమ్భిరే కథమహం పతిట్టం లభిస్సామీ”తి విసీదన్తమివ తం బ్రాహ్మణం సముస్సాహేన్తో ఆహ - “భాసిస్సామీ”తి. తత్థ “యథా త్వం ఇస్ససి, తథా పరిమణ్ణలేహి పదబృజ్జానేహి ఉత్తానేన నయేన భాసిస్సామీ”తి ఏవమధిప్పాయో వేదితబ్బో. తతో ఉస్సాహజాతో హుత్వా “ఏవం భో”తి ఖో అగ్గికభారద్వాజో బ్రాహ్మణో భగవతో పచ్చసోస్సి, సమ్మటిచ్చి పటిగ్గహేసీతి వుత్తం హోతి, యథానుసిట్టం వా పటిపజ్జనేన అభిముఖో అస్సోసీతి. అథస్స “భగవా ఏతదవోచా”తి ఇదాని వత్తబ్బం సన్ధాయ వుత్తం “కోధనో ఉపనాహి”తి ఏవమాదికం.

౧౧౬. తత్త కోధనోతి కుజ్జనసీలో. ఉపనాహీతి తస్సేవ కోధస్స దళ్ళికమ్మైన ఉపనాహీన సమన్నాగతో. పరేసం గుణే మక్ఖేతి పుణ్ణాతీతి మక్ఖీ, పాపో చ సో మక్ఖీ చాతి పాపమక్ఖీ. విపన్నదిట్ఠీతి వినట్ఠసమ్మాదిట్ఠీ, విపన్నాయ వా విరూపం గతాయ దసవత్తుకాయ మిచ్ఛాదిట్ఠీయా సమన్నాగతో. మాయావీతి అత్తని విజ్జమానదోసపటిచ్ఛాదనలక్ఖణాయ మాయాయ సమన్నాగతో. తం జజ్ఞా వసలో ఇతీతి తం ఏవరూపం పుగ్గలం ఏతేసం హీనధమ్మానం వస్సనతో సిఞ్ఞనతో అన్వాస్సవనతో “వసలో”తి జానేయ్యాతి, ఏతేహి సబ్బేహి బ్రాహ్మణమత్థకే జాతో. అయఞ్ఞో పరమత్థతో వసలో ఏవ, అత్తనో హదయతుట్ఠీమత్తం, న పరన్తి. ఏవమేత్థ భగవా ఆదిపదేనేవ తస్స బ్రాహ్మణస్స కోధనిగ్గహం కత్వా “కోధాదిధమ్మో హీనపుగ్గలో”తి పుగ్గలాదిట్ఠానాయ చ దేసనాయ కోధాదిధమ్మో దేసేన్తో ఏకేన తావ పరియాయేన వసలఞ్చ వసలకరణే చ ధమ్మో దేసేసి. ఏవం దేసేన్తో చ “త్వం అహ”న్తి పరవమ్భనం అత్తుక్కంసనఞ్చ అకత్వా ధమ్మేనేవ సమేన జాయేన తం బ్రాహ్మణం వసలభావే, అత్తానఞ్చ బ్రాహ్మణభావే రపేసి.

౧౧౭. ఇదాని యాయం బ్రాహ్మణానం దిట్ఠీ “కదాచి పాణాతిపాతఅదిన్నాదానాదీని కరోన్తోపి బ్రాహ్మణో ఏవా”తి. తం దిట్ఠీం పటిసేధేన్తో, యే చ సత్తవిహింసాదీసు అకుసలధమ్మేసు తేహి తేహి సమన్నాగతా ఆదీనవం అపస్సంతా తే ధమ్మో ఉప్పాదేన్తి, తేసం “హీనా ఏతే ధమ్మా వసలకరణా”తి తత్త ఆదీనవఞ్చ దస్సేన్తో అపరేహిపి పరియాయేహి వసలఞ్చ వసలకరణే చ ధమ్మో దేసేతుం “ఏకజం వా ద్వీజం వా”తి ఏవమాదిగాథాయో అభాసి.

తత్త ఏకజోతి రపేత్వా అణ్ణజం అవసేసయోనిజో. సో హి ఏకదా ఏవ జాయతి. ద్వీజోతి అణ్ణజో. సో హి మాతుకుచ్చితో అణ్ణకోసతో చాతి ద్వీక్షత్తుం జాయతి. తం ఏకజం వా ద్వీజం వాపి. యోధ పాణన్తి యో ఇధ సత్తం. విహింసతీతి కాయద్వారికచేతనాసముట్ఠితేన వా వచీద్వారికచేతనాసముట్ఠితేన వా పయోగేన జీవితా వోరోపేతి. “పాణాని హింసతీ”తిపి పారో. తత్త ఏకజం వా ద్వీజం వాతి ఏవంపభేదాని యోధ పాణాని హింసతీతి ఏవం సమ్మన్తో వేదితబ్బో. యస్స పాణే దయా నత్థీతి ఏతేన మనసా అనుకమ్పాయ అభావం ఆహ. సేసమేత్థ వుత్తనయమేవ. ఇతో పరాసు చ గాథాసు, యతో ఏత్తకమ్మి అవత్వా ఇతో పరం ఉత్తానత్థాని పదాని పరిహరంతా అవణ్ణితపదవణ్ణనామత్తమేవ కరిస్సామ.

౧౧౮. హన్తీతి హనతి వినాసేతి. పరిరుద్ధతీతి సేనాయ పరివారేత్వా తిట్ఠతి. గామాని నిగమాని చాతి ఏత్థ చ-సద్దేన నగరానీతిపి వత్తబ్బం. నిగ్గాహకో సమజ్ఞాతోతి ఇమినా హననపరిరుద్ధనేన గామనిగమనగరఘాతకోతి లోకే విదితో.

౧౧౯. గామే వా యది వారఞ్ఞోతి గామోపి నిగమోపి నగరమ్మి సబ్బోవ ఇధ గామో సద్ధిం ఉపచారేన, తం రపేత్వా సేసం అరఞ్ఞం. తస్మిం గామే వా యది వారఞ్ఞో యం పరేసం మమాయితం, యం పరసత్తానం పరిగ్గహితమపరిచ్ఛత్తం సత్తో వా సజ్ఞారో వా. థేయ్యా అదిన్నమాదేతీతి తేహి అదిన్నం అననుజ్ఞాతం థేయ్యచిత్తేన ఆదియతి, యేన కేనచి పయోగేన యేన కేనచి అవహారేన అత్తనో గహణం సాధేతి.

౧౨౦. ఇణమాదాయాతి అత్తనో సంతకం కిఞ్చ నిష్ఠిపిత్వా నిష్ఠేపగ్గహణేన వా, కిఞ్చ అనిష్ఠిపిత్వా “ఏత్తకేన కాలేన ఏత్తకం వడ్డిం దస్సామీ”తి వడ్డిగ్గహణేన వా, “యం ఇతో ఉదయం భవిస్సతి, తం మయ్యం మూలం తవేవ భవిస్సతీ”తి వా “ఉదయం ఉభిన్నమ్మి సాధారణ”న్తి వా ఏవం తంతంఆయోగగ్గహణేన వా ఇణం గహేత్వా. చుజ్జమానో పలాయతి న హి తే ఇణమత్థీతి తేన ఇణాయికేన “దేహి మే ఇణ”న్తి చోదియమానో “న హి తే ఇణమత్థి, మయా గహితన్తి కో సక్ఖీ”తి ఏవం భణనేన ఘరే వసన్తోపి పలాయతి.

౧౨౧. కిశ్కేంద్రకమృతాతి అప్పమత్తకేపి కిస్మిశ్చిదేవ ఇచ్ఛాయ. పన్థస్మిం వజన్తం జనన్తి మగ్గే గచ్ఛన్తం యంకిశ్చ ఇత్థిం వా పురిసం వా. హన్త్వా కిశ్కేంద్రమాదేతీతి మారేత్వా కోట్టేత్వా తం భణ్ణకం గణ్ణాతి.

౧౨౨. అత్తహేతుాతి అత్తనో జీవితకారణా, తథా పరహేతు. ధనహేతుాతి సకధనస్స వా పరధనస్స వా కారణా. చ-కారో సబ్బత్థ వికప్పనత్తో. సక్ఖిపుట్తోతి యం జానాసి, తం వదేహీతి పుచ్చితో. ముసా బ్రూతీతి జానన్తో వా “న జానామీ”తి అజానన్తో వా “జానామీ”తి భణతి, సామికే అసామికే, అసామికే చ సామికే కరోతి.

౧౨౩. జాతీనన్తి సమ్మన్ధీనం. సఖీనన్తి వయస్సానం దారేసుాతి పరపరిగ్గహితేసు. పటిదిస్సతీతి పటికూలేన దిస్సతి, అతిచరన్తో దిస్సతీతి అత్తో. సాహసాతి బలక్కారేన అనిచ్ఛం. సమ్మియేనాతి తేహి తేసం దారేహి పత్తియమానో సయశ్చ పత్తయమానో, ఉభయసినేహవసేనాపీతి వుత్తం హోతి.

౧౨౪. మాతరం పితరం వాతి ఏవం మేత్తాయ పదట్టానభూతమ్మి, జిణ్ణకం గతయోబ్బనన్తి ఏవం కరుణాయ పదట్టానభూతమ్మి . పహు సన్తో న భరతీతి అత్థసమ్మన్నో ఉపకరణసమ్మన్నో హుత్వాపి న పోసేతి.

౧౨౫. ససున్తి సస్సుం. హన్తీతి పాణినా వా లేడ్డునా వా అశ్శోన వా కేనచి పహరతి. రోసేతీతి కోధమస్స సజ్జనేతి వాచాయ ఫరుసవచనేన.

౧౨౬. అత్థన్తి సన్ధిట్ఠికసమ్మరాయికపరమత్థేసు యంకిశ్చి. పుచ్చితో సన్తోతి పుట్తో సమానో. అనత్థమనుసాసతీతి తస్స అహితమేవ ఆచిక్ఖతి. పటిచ్ఛన్నేన మన్తేతీతి అత్థం ఆచిక్ఖన్తోపి యథా సో న జానాతి, తథా అపాకటేహి పదబ్యజ్జనేహి పటిచ్ఛన్నేన వచనేన మన్తేతి, ఆచరియముట్ఠిం వా కత్వా దీఘరత్తం వసాపేత్వా సావసేసమేవ మన్తేతి.

౧౨౭. యో కత్వాతి ఏత్థ మయా పుబ్బభాగే పాపిచ్ఛతా వుత్తా. యా సా “ఇధేకచ్చో కాయేన దుచ్ఛరితం చరిత్వా, వాచాయ దుచ్ఛరితం చరిత్వా, మనసా దుచ్ఛరితం చరిత్వా, తస్స పటిచ్ఛాదనహేతు పాపికం ఇచ్ఛం పణిదహతి, మా మం జజ్ఞాతి ఇచ్ఛతీ”తి ఏవం ఆగతా. యథా అశ్శో న జానన్తి, తథా కరణేన కతానశ్చ అవివరణేన పటిచ్ఛన్నా అస్స కమ్మన్తాతి పటిచ్ఛన్నకమ్మన్తో.

౧౨౮. పరకులన్తి జాతికులం వా మిత్తకులం వా. ఆగతన్తి యస్స తేన కులే భుత్తం, తం అత్తనో గేహమాగతం పానభోజనాదీహి నప్పటిపూజేతి, న వా దేతి, అవభుత్తం వా దేతీతి అధిప్పాయో.

౧౨౯. యో బ్రాహ్మణం వాతి పరాభవసుత్తే వుత్తనయమేవ.

౧౩౦. భత్తకాలే ఉపట్టితేతి భోజనకాలే జాతే. ఉపట్టితన్తిపి పారో, భత్తకాలే ఆగతన్తి అత్తో. రోసేతి వాచా న చ దేతీతి “అత్థకామో మే అయం బలక్కారేన మం పుజ్ఞం కారాపేతుం ఆగతో”తి అచిన్తేత్వా అప్పతిరూపేన ఫరుసవచనేన రోసేతి, అన్తమసో సమ్ముఖభావమత్తమ్మి చస్స న దేతి, పగేవ భోజనన్తి అధిప్పాయో.

౧౩౧. అసతం యోధ పబ్రూతీతి యో ఇధ యథా నిమిత్తాని దిస్సన్తి “అసుకదివసే ఇదశ్చిదశ్చ తే భవిస్సతీ”తి ఏవం అసజ్జనానం వచనం పబ్రూతి. “అసన్త”న్తిపి పారో, అభూతన్తి అత్తో. పబ్రూతీతి భణతి “అముకస్మిం నామ గామే మయ్యం

ఈదినో ఘోరవిభవో, ఏహి తత్త గచ్ఛామ, ఘోరణీ మే భవిస్ససి, ఇదశ్చిదశ్చ తే దస్సామీ”తి పరభరియం పరదాసిం వా వశ్శోస్తో దుత్తో వియ. నిజగీసానోతి నిజగీసమానో మగ్గమానో, తం వశ్శోత్వా యంకిశ్చో గహీత్వా పలాయితామోతి అధిష్సాయో.

౧౩౨. యో చత్తానన్తి యో చ అత్తానం. సముక్కుంసీతి జాతిఆదీహి సముక్కుంసతి ఉచ్చట్టానే రపేతి. పరే చ మవజానాతీతి తేహియేవ పరే అవజానాతి, నీచం కరోతి. మ-కారో పదసన్ధికరో . నిహీనోతి గుణవుడ్డీతో పరిహీనో, అధమభావం వా గతో. సీన మానేనాతి తేన ఉక్కుంసనావజాననసంజ్ఞితేన అత్తనో మానేన.

౧౩౩. రోసకోతి కాయవాచాహి పరేసం రోసజనకో. కదరియోతి ధద్ధమచ్చరీ, యో పరే పరేసం దేస్తే అజ్ఞం వా పుజ్ఞం కరోస్తే వారేతి, తస్సేతం అధివచనం. పాపిచ్చోతి అసన్తగుణసమ్భావనిచ్చాయ సమన్నాగతో. మచ్చరీతి ఆవాసాదిమచ్చరియయుత్తో. సరోతి అసన్తగుణస్సకాసనలక్ష్ణణేన సారేయ్యేన సమన్నాగతో, అసమ్మాభాసీ వా అకాతుకామోపి “కరోమీ”తిఆదివచనేన. నాస్స పాపజగుచ్చనలక్ష్ణణా హిరీ, నాస్స ఉత్తాసనతో ఉబ్బేగలక్ష్ణణం ఓత్తప్పన్తి అహిరికో అనోత్తప్పీ.

౧౩౪. బుద్ధన్తి సమ్మాసమ్మద్ధం. పరిభాసతీతి “అసబ్బజ్ఞా”తిఆదీహి అపవదతి, సావకశ్చ “దుప్పటిపన్నో”తిఆదీహి. పరిబ్బాజం గహట్టం వాతి సావకవిసేసనమేవేతం పబ్బజితం వా తస్స సావకం, గహట్టం వా పచ్చయదాయకన్తి అత్తో. బాహిరకం వా పరిబ్బాజకం యంకిశ్చో గహట్టం వా అభూతేన దోసేన పరిభాసతీతి ఏవమ్పేత్థ అత్తం ఇచ్చన్తి పోరాణా.

౧౩౫. అనరహం సన్తోతి అఖీణాసవో సమానో. అరహం పటిజానాతీతి “అహం అరహ”తి పటిజానాతి, యథా నం “అరహో అయ”న్తి జానన్తి, తథా వాచం నిచ్చారేతి, కాయేన పరక్కమతి, చిత్తేన ఇచ్చతి అధివాసేతి. చోరోతి ధేనో. సబ్రహ్మకే లోకేతి ఉక్కుట్టవసేన ఆహ - సబ్బలోకేతి వుత్తం హోతి . లోకే హి సన్ధిచ్చేదననిల్లోపహరణవికాగారికకరణపరిపన్థతిట్టనాదీహి పరేసం ధనం విలుమ్మన్తా చోరాతి వుచ్చన్తి. సాసనే పన పరిససమ్మత్తిఆదీహి పచ్చయాదీని విలుమ్మన్తా. యథాహ -

“పశ్చిమే, భిక్షవే, మహాచోరా సన్తో సంవిజ్ఞమానా లోకస్మిం. కతమే పశ్చ? ఇథ, భిక్షవే, ఏకచ్చస్స మహాచోరస్స ఏవం హోతి ‘కుదాస్సు నామాహం సతేన వా సహస్సీన వా పరివుతో గామనిగమరాజధానీసు ఆహిణ్ణిస్సామి హనన్తో, ఘాతేన్తో, చిన్దన్తో, ఛేదాపేన్తో, పచన్తో పాచేన్తోతి, సో అపరేన సమయేన సతేన వా సహస్సీన వా పరివుతో గామనిగమరాజధానీసు ఆహిణ్ణతి హనన్తో...పే.... పాచేన్తో. ఏవమేవ ఖో, భిక్షవే, ఇథేకచ్చస్స పాపభిక్షునో ఏవం హోతి ‘కుదాస్సు నామాహం సతేన వా...పే.... రాజధానీసు చారికం చరిస్సామి సక్కతో, గరుకతో, మానితో, పూజితో, అపచితో, గహట్టానశ్శోవ పబ్బజితానశ్చ లాభీ చీవర...పే.... పరిక్ఖారానన్తి. సో అపరేన సమయేన సతేన వా సహస్సీన వా పరివుతో గామనిగమరాజధానీసు చారికం చరతి సక్కతో...పే.... పరిక్ఖారానం. అయం, భిక్షవే, పఠమో మహాచోరో సన్తో సంవిజ్ఞమానో లోకస్మిం.

“పున చపరం, భిక్షవే, ఇథేకచ్చో పాపభిక్షు తథాగతప్పవేదితం ధమ్మవినయం పరియాపుణిత్వా అత్తనో దహతి, అయం, భిక్షవే, దుతియో...పే.... లోకస్మిం.

“పున చపరం, భిక్షవే, ఇధేకచ్చో పాపభిక్షు సుద్ధం బ్రహ్మచారిం పరిసుద్ధం బ్రహ్మచరియం చరంతం అమూలకేన అబ్రహ్మచరియేన అనుద్ధంసేతి. అయం, భిక్షవే, తతియో...పే... లోకస్మిం.

“పున చపరం, భిక్షవే, ఇధేకచ్చో, పాపభిక్షు యాని తాని సజ్జస్స గరుభణ్ణాని గరుపరిక్ఖారాని, సేయ్యధిదం – ఆరామో, ఆరామవత్థు, విహారో, విహారవత్థు, మఱ్ఱో, పీఠం, భిసి, బిమ్బాహనం, లోహకుమ్భి, లోహభాణకం, లోహవారకో, లోహకటాహం, వాసి, ఫరసు, కుఠారీ, కుదాలో, నిఖాదనం, వల్లి, వేళు, ముజ్జం, పబ్బజం, తిణం, మత్తికా, దారుభణ్ణం, మత్తికాభణ్ణం, తేహి గిహిం సజ్జణ్ణాతి ఉపలాపేతి. అయం, భిక్షవే, చతుత్తో...పే... లోకస్మిం.

“సదేవకే, భిక్షవే, లోకే...పే... సదేవమనుస్సాయ అయం అగ్గో మహాచోరో, యో అసంతం అభూతం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మం ఉల్లపతీ”తి (పారా. ౧౯౫).

తత్త లోకియచోరా లోకియమేవ ధనధణ్ణాదిం ధేనేన్తి. సాసనే వుత్తచోరేసు పరమో తథారూపమేవ చీవరాదిపచ్చయమత్తం, దుతియో పరియత్తిధమ్మం, తతియో పరస్స బ్రహ్మచరియం, చతుత్తో సజ్జికగరుభణ్ణం, పఞ్చమో ఝానసమాధిసమాపత్తిమగ్గఫలప్పభేదం లోకియలోకుత్తరగుణధనం, లోకియఞ్చ చీవరాదిపచ్చయజాతం. యథాహ – “ధేయ్యాయ వో, భిక్షవే, రట్టపిణ్ణో భుత్తో”తి. తత్త య్యాయం పఞ్చమో మహాచోరో, తం సన్ధాయాహ భగవా “చోరో సబ్రహ్మకే లోకే”తి. సో హి “సదేవకే, భిక్షవే, లోకే...పే... సదేవమనుస్సాయ అయం అగ్గో మహాచోరో, యో అసంతం అభూతం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మం ఉల్లపతీ”తి (పారా. ౧౯౫) ఏవం లోకియలోకుత్తరధనధేననతో అగ్గో మహాచోరోతి వుత్తో, తస్మా తం ఇథాపి “సబ్రహ్మకే లోకే”తి ఇమినా ఉక్కుటపరిచ్ఛేదేన పకాసేసి.

ఏసో ఖో వసలాధమోతి. ఏత్థ ఖోతి అవధారణత్తో, తేన ఏసో ఏవ వసలాధమో. వసలానం హీనో సబ్బపచ్చిమకోతి అవధారేతి. కస్మా? విసిట్టవత్థుమ్హి ధేయ్యధమ్మవస్సనతో, యావ తం పటిజ్ఞం న విస్సజ్ఞేతి, తావ అవిగతవసలకరణధమ్మతో చాతి.

ఏతే ఖో వసలాతి. ఇదాని యే తే పరమగాథాయ ఆసయవిపత్తివసేన కోధనాదయో పఞ్చ, పాపమక్ఖిం వా ద్వీధా కత్వా ఛ, దుతియగాథాయ పయోగవిపత్తివసేన పాణహింసకో ఏకో, తతియాయ పయోగవిపత్తివసేనేవ గామనిగమనిగ్గాహకో ఏకో, చతుత్థాయ ధేయ్యవహారవసేన ఏకో, పఞ్చమాయ ఇణవఞ్చనవసేన ఏకో, ఛట్ఠాయ పసయ్యవహారవసేన పన్థదూసకో ఏకో, సత్తమాయ కూటసక్ఖివసేన ఏకో, అట్ఠమాయ మిత్తదుబ్బివసేన ఏకో, నవమాయ అకతఞ్ణావసేన ఏకో, దసమాయ కతనాసనవిహేసనవసేన ఏకో, ఏకాదసమాయ హదయవఞ్చనవసేన ఏకో, ద్వాదసమాయ పటిచ్చన్నకమ్మస్తవసేన ద్వే, తేరసమాయ అకతఞ్ణావసేన ఏకో, చుద్దసమాయ వఞ్చనవసేన ఏకో, పన్నరసమాయ విహేసనవసేన ఏకో, సోళసమాయ వఞ్చనవసేన ఏకో, సత్తరసమాయ అత్తుక్కుంసనపరవమ్భనవసేన ద్వే, అట్ఠారసమాయ పయోగాసయవిపత్తివసేన రోసకాదయో సత్త, ఏకూనవీసతిమాయ పరిభాసనవసేన ద్వే, వీసతిమాయ అగ్గమహాచోరవసేన ఏకోతి ఏవం తేత్తింస చతుత్తింస వా వసలా వుత్తా. తే నిద్దిసంతో ఆహ “ఏతే ఖో వసలా వుత్తా, మయా యే తే పకాసితా”తి. తస్సత్తో – యే తే మయా పుబ్బే “జానాసి పన త్వం, బ్రాహ్మణ, వసల”న్తి ఏవం సజ్ఞేపతో వసలా వుత్తా, తే

విత్తారతో ఏతే ఖో పకాసితాతి. అథ వా యే తే మయా పుగ్గలవసేన వుత్తా, తే ధమ్మవసేనాపి ఏతే ఖో పకాసితా. అథ వా ఏతే ఖో వసలా వుత్తా అరియేహి కమ్మవసేన, న జాతివసేన, మయా యే తే పకాసితా “కోధనో ఉపనాహి”తిఆదినా నయేన.

౧౩౬. ఏవం భగవా వసలం దస్సేత్వా ఇదాని యస్మా బ్రాహ్మణో సకాయ దిట్టియా అతీవ అభినివిట్టో హోతి, తస్మా తం దిట్టిం పటిసేధేన్తో ఆహ “న జచ్చా వసలో హోతి”తి. తస్సత్తో - పరమత్తో హి న జచ్చా వసలో హోతి, న జచ్చా హోతి బ్రాహ్మణో, అపిచ ఖో కమ్మునా వసలో హోతి, కమ్మునా హోతి బ్రాహ్మణో, అపరిసుద్ధకమ్మవస్సనతో వసలో హోతి, పరిసుద్ధేన కమ్మునా అపరిసుద్ధవాహనతో బ్రాహ్మణో హోతి. యస్మా వా తుమ్హే హీనం వసలం ఉక్కుట్టం బ్రాహ్మణం మజ్జేత్త, తస్మా హీనేన కమ్మునా వసలో హోతి, ఉక్కుట్టేన కమ్మునా బ్రాహ్మణో హోతితి ఏవమ్మి అత్తం ఇాపేన్తో ఏవమాహ.

౧౩౭-౧౩౯. ఇదాని తమేవత్తం నిదస్సనేన సాధేతుం “తదమినాపి జానాథా”తిఆదికా తిస్సో గాథాయో ఆహ. తాసు ద్వే చతుప్పాదా, ఏకా ఛప్పాదా, తాసం అత్తో - యం మయా వుత్తం “న జచ్చా వసలో హోతి”తిఆది, తదమినాపి జానాథ, యథా మేదం నిదస్సనం, తం ఇమినాపి పకారేన జానాథ, యేన మే పకారేన యేన సామజ్ఞోన ఇదం నిదస్సనన్తి వుత్తం హోతి. కతమం నిదస్సనన్తి చే? చణ్డాలపుత్తో సోపాకో...పే.... బ్రహ్మలోకూపపత్తియాతి.

చణ్డాలస్స పుత్తో చణ్డాలపుత్తో. అత్తనో ఖాదనత్థాయ మతే సునఖే లభిత్వా పచతీతి సోపాకో. మాతగ్గోతి ఏవంనామో విస్సుతోతి ఏవం హీనాయ జాతియా చ జీవికాయ చ నామేన చ పాకట్తో.

సోతి పురిమపదేన సమ్మన్దిత్వా సో మాతగ్గో యసం పరమం పత్తో, అబ్బుతం ఉత్తమం అతివిసిట్టం యసం కిత్తిం పసంసం పత్తో. యం సుదుల్లభన్తి యం ఉళారకులూపపన్నేనాపి దుల్లభం, హీనకులూపపన్నేన సుదుల్లభం. ఏవం యసప్పత్తస్స చ ఆగచ్ఛం తస్సుపట్టానం, ఖత్తియా బ్రాహ్మణా బహూ, తస్స మాతగ్గస్స పారిచరియత్తం ఖత్తియా చ బ్రాహ్మణా చ అజ్ఞో చ బహూ వేస్ససుద్ధాదయో జమ్ముదీపమనుస్సా యేభుయ్యేన ఉపట్టానం ఆగమింసూతి అత్తో.

ఏవం ఉపట్టానసమ్మన్నో సో మాతగ్గో విగతకిలేసరజత్తా విరజం, మహాన్తేహి బుద్ధాదీహి పటిపన్నత్తా మహాపథం, బ్రహ్మలోకసంఖ్యాతం దేవలోకం యాపేతుం సమత్తత్తా దేవలోకయానసంఖ్యాతం అట్టసమాపత్తియానం అభిరుయ్హ, తాయ పటిపత్తియా కామరాగం విరాజేత్వా, కాయస్స భేదా బ్రహ్మలోకూపగో అహు, సా తథా హీనాపి న నం జాతి నివారేసి బ్రహ్మలోకూపపత్తియా, బ్రహ్మలోకూపపత్తితోతి వుత్తం హోతి.

అయం పనత్తో ఏవం వేదితబ్బో - అతీతే కిర మహాపురిసో తేన తేనుపాయేన సత్తహితం కరోన్తో సోపాకజీవికే చణ్డాలకులే ఉప్పజ్జి. సో నామేన మాతగ్గో , రూపేన దుద్దసికో హుత్వా బహినగరే చమ్మకుటికాయ వసతి, అన్తోనగరే భిక్షం చరిత్వా జీవికం కప్పేతి. అథేకదివసం తస్మిం నగరే సురానక్ఖత్తే హోసితే ధుత్తా యథాసకేన పరివారేన కీళన్తి. అజ్ఞాతరాపి బ్రాహ్మణమహాసాలధీతా పన్నరససోళనవస్సుద్దేసికా దేవకజ్ఞా వియ రూపేన దస్సనీయా పాసాదికా “అత్తనో కులవంసానురూపం కీళిస్సామీ”తి పహూతం ఖజ్జభోజ్జాదికీళనసమ్భారం సకట్టేసు ఆరోపేత్వా సబ్బసేతవళవయుత్తం యానమారుయ్హ మహాపరివారేన ఉయ్యానభూమిం గచ్ఛతి దిట్టమజ్గలికాతి నామేన. సా కిర “దుస్సణ్ణితం రూపం అవమజ్గల”న్తి దట్టుం న ఇచ్ఛతి, తేనస్సా దిట్టమజ్గలికాత్వేవ సజ్ఞా ఉదపాది.

తదా సో మాతర్జ్ఞో కాలస్సేవ వృట్టాయ పటపిలోతికం నివాసేత్వా, కంసతాళం హత్తే బద్ధిత్వా, భాజనహత్తో నగరం పవినతి, మనుస్సే దిస్వా దూరతో ఏవ కంసతాళం ఆకోటిన్తో. అథ దిట్టమగ్గలికా “ఉస్సరథ, ఉస్సరథా”తి పురతో పురతో హీనజనం అపన్నేహి పురిసేహి నీయమానా నగరద్వారమజ్ఞే మాతర్జ్ఞం దిస్వా “కో ఏసో”తి ఆహ. అహం మాతర్జ్ఞచణ్డాలోతి. సా “ఈదిసం దిస్వా గతానం కుతో వుడ్డీ”తి యానం నివత్తాపేసి. మనుస్సా “యం మయం ఉయ్యానం గత్వా ఖజ్జభోజ్జాదిం లభేయ్యామ, తస్స నో మాతర్జ్ఞేన అన్తరాయో కతో”తి కుపేతా “గణ్ఠా చణ్డాల”న్తి లేడ్డాహి పహరిత్వా “మతో”తి పాదే గహేత్వా ఏకమన్తే ఛడ్డేత్వా కచవరేన పటిచ్చాదేత్వా అగమంసు. సో సతిం పటిలభిత్వా ఉట్టాయ మనుస్సే పుచ్చి – “కిం, అయ్యా, ద్వారం నామ సబ్బసాధారణం, ఉదాహు బ్రాహ్మణానంయేవ కత”న్తి? మనుస్సా ఆహంసు – “సబ్బేసం సాధారణ”న్తి. “ఏవం సబ్బసాధారణద్వారేన పవిసిత్వా భిక్షాహరేన యాపేన్తం మం దిట్టమగ్గలికాయ మనుస్సా ఇమం అనయబ్యసనం పాపేసు”న్తి రథికాయ రథికం ఆహిణ్ణన్తో మనుస్సానం ఆరోచేత్వా బ్రాహ్మణస్స ఘరద్వారే నిపజ్జి – “దిట్టమగ్గలికం అలద్ధా న వృట్టహిస్సామీ”తి.

బ్రాహ్మణో “ఘరద్వారే మాతర్జ్ఞో నిపన్నో”తి సుత్వా “తస్స కాకణికం దేధ, తేలేన అగ్గం మక్ఖేత్వా గచ్చతూ”తి ఆహ. సో తం న ఇచ్చతి, “దిట్టమగ్గలికం అలద్ధా న వృట్టహిస్సామి”చ్చేవ ఆహ. తతో బ్రాహ్మణో “ద్వే కాకణికాయో దేధ, కాకణికాయ పూవం ఖాదతు, కాకణికాయ తేలేన అగ్గం మక్ఖేత్వా గచ్చతూ”తి ఆహ. సో తం న ఇచ్చతి, తథేవ వదతి. బ్రాహ్మణో సుత్వా “మాసకం దేధ, పాదం, ఉపడ్డకహపణం, కహపణం ద్వే తీణీ”తి యావ సతం ఆణాపేసి. సో న ఇచ్చతి, తథేవ వదతి. ఏవం యాచంతానంయేవ సూరియో అత్థజ్ఞతో. అథ బ్రాహ్మణీ పాసాదా ఓరుయ్వు సాణిపాకారం పరిక్ఖిపాపేత్వా తం ఉపసంక్కుమిత్వా యాచి – “తాత మాతర్జ్ఞ, దిట్టమగ్గలికాయ అపరాధం ఖమ, సహస్సం గణ్ఠాహి, ద్వే తీణీ”తి యావ “సతసహస్సం గణ్ఠాహి”తి ఆహ. సో తుణ్ణీభూతో నిపజ్జియేవ.

ఏవం చతుహపగ్గాహే వీతివత్తే బహుమ్మి పణ్ణాకారం దత్వా దిట్టమగ్గలికం అలభంతా ఖత్తియకుమారాదయో మాతర్జ్ఞస్స ఉపకణ్ణకే ఆరోచాపేసుం – “పురిసా నామ అనేకానిపి సంవచ్చరాని వీరియం కత్వా ఇచ్చితత్థం పాపుణన్తి, మా ఖో త్వం నిబ్బిజ్జి, అద్ధా ద్వీహతీహచ్చయేన దిట్టమగ్గలికం లచ్చసీ”తి. సో తుణ్ణీభూతో నిపజ్జియేవ. అథ సత్తమే దివసే సమంతా పటివిస్సకా ఉట్టహిత్వా “తుమ్హే మాతర్జ్ఞం వా ఉట్టాపేధ, దారికం వా దేధ, మా అమ్మే సబ్బే నాసయిత్థా”తి ఆహంసు. తేసం కిర అయం దిట్టి “యస్స ఘరద్వారే ఏవం నిపన్నో చణ్డాలో మరతి, తస్స ఘరేన సహ సమంతా సత్తసత్తఘరవాసినో చణ్డాలా హోన్తీ”తి. తతో దిట్టమగ్గలికం నీలపటపిలోతికం నివాసాపేత్వా ఉళుక్కళోపికాదీని దత్వా పరిదేవమానం తస్స సన్తికం నేత్వా “గణ్ఠా దారికం, ఉట్టాయ గచ్చాహి”తి అదంసు. సా పస్సే రత్వా “ఉట్టాహి”తి ఆహ, సో “హత్తేన మం గహేత్వా ఉట్టాపేహి”తి ఆహ. సా నం ఉట్టాపేసి. సో నిసీదిత్వా ఆహ – “మయం అన్తోనగరే వసీతుం న లభామ, ఏహి మం బహీనగరే చమ్మకుటిం నేహి”తి. సా నం హత్తే గహేత్వా తత్త నేసి. “పిట్టియం ఆరోపేత్వా”తి జాతకభాణకా. నేత్వా చస్స సరీరం తేలేన మక్ఖేత్వా, ఉణ్ఠోదకేన న్హాపేత్వా, యాగుం పచిత్వా అదాసి. సో “బ్రాహ్మణకణ్ఠో అయం మా వినస్సీ”తి జాతిసమ్మేదం అకత్వావ అడ్డమాసమత్తం బలం గహేత్వా “అహం వనం గచ్చామి, ‘అతిచిరాయతీ’తి మా త్వం ఉక్కణ్ఠీ”తి వత్వా ఘరమానుసకాని చ “ఇమం మా పమజ్జిత్థా”తి ఆణాపేత్వా ఘరా నిక్ఖమ్మ తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా, కసిణపరికమ్మం కత్వా, కతిపాహేనేవ అట్ట సమాపత్తియో పగ్గా చ అభిజ్ఞాయో నిబ్బత్తేత్వా “ఇదానాహం దిట్టమగ్గలికాయ మనావో భవిస్సామీ”తి ఆకాసేనాగత్వా నగరద్వారే ఓరోహిత్వా దిట్టమగ్గలికాయ సన్తికం పేసేసి.

సా సుత్వా “కోచి మఞ్ణో మమ ఇతకో పబ్బజితో మం దుక్ఖితం ఇత్వా దట్టం ఆగతో భవిస్సతీ”తి చింతయమానా గన్త్యా, తం ఇత్వా, పాదేసు నిపతిత్వా “కిం మం అనాథం తుమ్హే అకత్థా”తి ఆహ. మహాపురిసో “మా త్వం దిట్టమజ్జలికే దుక్ఖినీ అహోసి, సకలజమ్బుదీపవాసీహి తే సక్కారం కారేస్సామీ”తి వత్వా ఏతదవోచ - “గచ్ఛ త్వం ఘోసనం కరోహి - ‘మహాబ్రహ్మ మమ సామికో న మాతఙ్గో, సో చన్దవిమానం భిన్దిత్వా సత్తమే దివసే మమ సన్తికం ఆగమిస్సతీ”తి. సా ఆహ - “అహం, భన్తే, బ్రాహ్మణమహాసాలధీతా హుత్వా అత్తనో పాపకమ్మేన ఇమం చణ్డాలభావం పత్తా, న సక్కోమి ఏవం వత్తు”న్తి. మహాపురిసో “న త్వం మాతఙ్గస్స ఆనుభావం జానాసీ”తి వత్వా యథా సా సద్దహతి, తథా అనేకాని పాటిహరియాని దస్సేత్వా తథేవ తం ఆణాపేత్వా అత్తనో వసతిం అగమాసి. సా తథా అకాసి.

మనుస్సా ఉజ్జాయన్తి హసన్తి - “కథఞ్ఞో నామాయం అత్తనో పాపకమ్మేన చణ్డాలభావం పత్వా పున తం మహాబ్రహ్మనం కరిస్సతీ”తి. సా అధిమానా ఏవ హుత్వా దివసే దివసే ఘోసన్తి నగరం ఆహిణ్ణతి “ఇతో ఛట్ఠే దివసే, పఞ్చమే, చతుత్తే, తతియే, సువే, అజ్జ ఆగమిస్సతీ”తి. మనుస్సా తస్సా విస్సత్థవాచం సుత్వా “కదాచి ఏవమ్మి సియా”తి అత్తనో అత్తనో ఘరద్వారేసు మణ్ణపం కారాపేత్వా, సాణిపాకారం సజ్జేత్వా, వయప్పత్తా దారికాయో అలజ్కరిత్వా “మహాబ్రహ్మని ఆగతే కఙ్ఞాదానం దస్సామా”తి ఆకాసం ఉల్లోకేన్తా నిసీదింసు. అథ మహాపురిసో పుణ్ణమదివసే గగనతలం ఉపారూఢ్తే చన్దే చన్దవిమానం ఫాలేత్వా పస్సతో మహాజనస్స మహాబ్రహ్మరూపేన నిగచ్ఛి. మహాజనో “ద్వే చన్దా జాతా”తి అతిమఞ్ఞో. తతో అనుక్కమేన ఆగతం దిస్వా “సచ్ఛం దిట్టమజ్జలికా ఆహ, మహాబ్రహ్మవ అయం దిట్టమజ్జలికం దమేతుం పుట్టే మాతఙ్గవేసనాగచ్ఛీ”తి నిట్టం అగమాసి. ఏవం సో మహాజనేన దిస్సమానో దిట్టమజ్జలికాయ వసనట్టానే ఏవ ఓతరి. సా చ తథా ఉత్తునీ అహోసి. సో తస్సా నాభిం అజ్గట్ఠకేన పరామసి. తేన ఫస్సేన గబ్బో పతిట్టాసి. తతో నం “గబ్బో తే సణ్ఠితో , పుత్తమ్మి జాతే తం నిస్సాయ జీవాహీ”తి వత్వా పస్సతో మహాజనస్స పున చన్దవిమానం పావిసి.

బ్రాహ్మణా “దిట్టమజ్జలికా మహాబ్రహ్మనో పజాపతి అష్టాకం మాతా జాతా”తి వత్వా తతో తతో ఆగచ్ఛన్తి. తం సక్కారం కాతుకామానం మనుస్సానం సమ్మేళనేన నగరద్వారాని అనోకాసాని అహేసుం. తే దిట్టమజ్జలికం హిరణ్మరాసిమ్మి రపేత్వా, న్హాపేత్వా, మణ్ణేత్వా, రథం ఆరోపేత్వా, మహాసక్కారేన నగరం పదక్ఖిణం కారాపేత్వా, నగరమజ్జే మణ్ణపం కారాపేత్వా, తత్ర నం “మహాబ్రహ్మనో పజాపతి”తి దిట్టట్టానే రపేత్వా వసాపేన్తి “యావస్సా పతిరూపం వసనోకాసం కరోమ, తావ ఇథేవ వసతూ”తి. సా మణ్ణపే ఏవ పుత్తం విజాయి. తం విసుద్ధదివసే సద్ధిం పుత్తేన ససీసం న్హాపేత్వా మణ్ణపే జాతోతి దారకస్స “మణ్ణబ్బకుమారో”తి నామం అకంసు. తతో పభుతి చ నం బ్రాహ్మణా “మహాబ్రహ్మనో పుత్తో”తి పరివారేత్వా చరన్తి. తతో అనేకసతసహస్సస్సకారా పణ్ణాకారా ఆగచ్ఛన్తి, తే బ్రాహ్మణా కుమారస్సారక్ఖం రపేసుం, ఆగతా లహుం కుమారం దట్టం న లభన్తి.

కుమారో అనుపుట్టేన వుడ్డిమన్వాయ దానం దాతుం ఆరద్ధో. సో సాలాయ సమ్మత్తానం కపణధ్ధికానం అదత్వా బ్రాహ్మణానంయేవ దేతి. మహాపురిసో “కిం మమ పుత్తో దానం దేతీ”తి ఆవజ్ఞేత్వా బ్రాహ్మణానంయేవ దానం దేన్తం దిస్వా “యథా సబ్బేసం దస్సతి, తథా కరిస్సామీ”తి చీవరం పారుపిత్వా పత్తం గహేత్వా ఆకాసేన ఆగమ్మ పుత్తస్స ఘరద్వారే అట్టాసి. కుమారో తం దిస్వా “కుతో అయం ఏవం విరూపవేసో వసలో ఆగతో”తి కుద్ధో ఇమం గాథమాహ -

“కుతో ను ఆగచ్ఛసి దుమ్మవాసీ, ఓతల్లకో పంసుపిసాచకోవ;

సజ్జారచోళం పటిముఞ్చా కణ్ఠే, కో రే తువం హోసి అదక్ఖిణేయ్యా”తి.



బ్రాహ్మణా “గణ్డధ గణ్డధా”తి తం గహేత్వా ఆకోటేత్వా అనయబ్యసనం పాపేసుం. సో ఆకాసేన గన్త్యా బహినగరే పచ్చట్టాసి . దేవతా కుపితా కుమారం గలే గహేత్వా ఉద్ధంపాదం అధోసిరం రపేసుం. సో అక్ష్తీహి నిగ్గతేహి ముఖేన ఖేళం పగ్గరన్తేన ఘరుఘరుపస్సాసీ దుక్ఖం వేదయతి. దిట్టమజ్జలికా సుత్వా “కోచి ఆగతో అట్ఠీ”తి పుచ్చి. “ఆమ, పబ్బజితో ఆగచ్చీ”తి. “కుహిం గతో”తి? “ఏవం గతో”తి. సా తత్థ గన్త్యా “ఖమథ, భన్తే, అత్తనో దాసస్సా”తి యాచన్తి తస్స పాదమూలే భూమియా నిపజ్జి. తేన చ సమయేన మహాపురిసో పిణ్డాయ చరిత్వా, యాగుం లభిత్వా, తం పివన్తో తత్థ నిసిన్నో హోతి, సో అవసిట్ఠం ధోకం యాగుం దిట్టమజ్జలికాయ అదాసి. “గచ్చ ఇమం యాగుం ఉదకకుమ్మియా ఆలోలేత్వా యేసం భూతవికారో అట్ఠి, తేసం అక్ఖిముఖకణ్ణనాసాచిలేసు ఆసిఇచ్చ, సరీరఇచ్చ పరివ్హోసేహి, ఏవం నిబ్బికారా భవిస్సన్తి”తి. సా తథా అకాసి. తతో కుమారే పకతిసరీరే జాతే “ఏహి, తాత మణ్డబ్బ, తం ఖమాపేస్సామా”తి పుత్తఇచ్చ సబ్బే బ్రాహ్మణే చ తస్స పాదమూలే నిక్కుజ్జిత్వా నిపజ్జాపేత్వా ఖమాపేసి.

సో “సబ్బజనస్స దానం దాతబ్బ”న్తి ఓవదిత్వా, ధమ్మకథం కత్వా, అత్తనో వసనట్ఠానంయేవ గన్త్యా, చిన్తేసి “ఇట్ఠీసు పాకటా దిట్టమజ్జలికా దమితా, పురిసేసు పాకట్ మణ్డబ్బకుమారో, ఇదాని కో దమేతబ్బో”తి. తతో జాతిమన్తతాపసం అద్దస బన్ధుమతీనగరం నిస్సాయ కుమ్భవతీనదీతీరే విహరన్తం. సో “అహం జాతియా విసిట్ఠో, అఙ్ఞోహి పరిభుత్తోదకం న పరిభుఙ్ఞామీ”తి ఉపరినదియా వసతి. మహాపురిసో తస్స ఉపరిభాగే వాసం కప్పేత్వా తస్స ఉదకపరిభోగవేలాయం దన్తకట్టం ఖాదిత్వా ఉదకే పక్ఖిపి. తాపసో తం ఉదకేన వుయ్హమానం దిస్సా “కేనిదం ఖిత్త”న్తి పటిసోతం గన్త్యా మహాపురిసం దిస్సా “కో ఏత్థా”తి ఆహ. “మాతగ్గచణ్డాలో, ఆచరియా”తి. “అపేహి, చణ్డాల, మా ఉపరినదియా వసీ”తి. మహాపురిసో “సాధు, ఆచరియా”తి హేట్ఠానదియా వసతి, పటిసోతమ్మి దన్తకట్టం తాపసస్స సన్తికం ఆగచ్చతి. తాపసో పున గన్త్యా “అపేహి, చణ్డాల, మా హేట్ఠానదియం వస, ఉపరినదియాయేవ వసా”తి ఆహ. మహాపురిసో “సాధు, ఆచరియా”తి తథా అకాసి, పునపి తథేవ అహోసి. తాపసో పునపి “తథా కరోతీ”తి దుట్టో మహాపురిసం సపి “సూరియస్స తే ఉగ్గమనవేలాయ సత్తథా ముద్ధా ఫలత్తూ”తి. మహాపురిసోపి “సాధు, ఆచరియ, అహం పన సూరియుట్ఠానం న దేమీ”తి వత్వా సూరియుట్ఠానం నివారేసి . తతో రత్తి న విభాయతి, అన్ధకారో జాతో, భీతా బన్ధుమతీవాసినో తాపసస్స సన్తికం గన్త్యా “అట్ఠి ను ఖో, ఆచరియ, అమ్మాకం సోత్తిభావో”తి పుచ్చింసు. తే హి తం “అరహ”తి మఙ్ఞాన్తి. సో తేసం సబ్బమాచిక్ఖి. తే మహాపురిసం ఉపసజ్ఞమిత్వా “సూరియం, భన్తే, ముఙ్ఞాధా”తి యాచింసు. మహాపురిసో “యది తుమ్మాకం అరహ ఆగన్త్యా మం ఖమాపేతి, ముఙ్ఞామీ”తి ఆహ.

మనుస్సా గన్త్యా తాపసం ఆహంసు - “ఏహి, భన్తే, మాతగ్గపణ్ణితం ఖమాపేహి, మా తుమ్మాకం కలహకారణా మయం నస్సిమ్మా”తి. సో “నాహం చణ్డాలం ఖమాపేమీ”తి ఆహ. మనుస్సా “అమ్మే త్వం నాసేసీ”తి తం హత్థపాదేసు గహేత్వా మహాపురిసస్స సన్తికం నేసుం. మహాపురిసో “మమ పాదమూలే కుచ్చియా నిపజ్జిత్వా ఖమాపేన్తే ఖమామీ”తి ఆహ. మనుస్సా “ఏవం కరోహి”తి ఆహంసు. తాపసో “నాహం చణ్డాలం వన్దామీ”తి. మనుస్సా “తవ ఛన్దేన న వన్దిస్ససీ”తి హత్థపాదమస్సుగీవాదీసు గహేత్వా మహాపురిసస్స పాదమూలే సయాపేసుం. సో “ఖమామహం ఇమస్స, అపిచాహం తస్సేవానుకమ్పాయ సూరియం న ముఙ్ఞామి, సూరియే హి ఉగ్గతమత్తే ముద్ధా అస్స సత్తథా ఫలిస్సతీ”తి ఆహ. మనుస్సా “ఇదాని, భన్తే, కిం కాతబ్బ”న్తి ఆహంసు. మహాపురిసో “తేన హి ఇమం గలప్పమాణే ఉదకే రపేత్వా మత్తికాపిణ్డేనస్స సీసం పటిచ్చాదేధ, సూరియరస్మిహి పుట్టో మత్తికాపిణ్డో సత్తథా ఫలిస్సతి. తస్మిం ఫలితే ఏస అఙ్ఞాత్ర గచ్చత్తూ”తి ఆహ. తే తాపసం హత్థపాదాదీసు గహేత్వా తథా అకంసు. సూరియే ముఙ్ఞితమత్తే మత్తికాపిణ్డో సత్తథా

ఫలిత్వా పతి, తాపనో భీతో పలాయ. మనుస్సా దిస్వా “పస్సథ, భో, సమణస్స ఆనుభావ”న్తి దన్తకట్టపక్కిపనమాదిం కత్వా సబ్బం విత్థారేత్వా “నత్తి ఈదిసో సమణో”తి తస్మిం పసీదింసు. తతో పభుతి సకలజమ్ముదీపే ఖత్తియబ్రాహ్మణాదయో గహట్టపబ్బజితా మాతగ్గపణ్ణితస్స ఉపట్టానం అగమంసు. సో యావతాయుకం రత్వా కాయస్స భేదా బ్రహ్మలోకే ఉప్పజ్జి. తేనాహ భగవా “తదమినాపి జానాథ...పే.... బ్రహ్మలోకూపపత్తియా”తి.

౧౪౦-౧౪౧. ఏవం “న జచ్చా వసలో హోతి, కమ్మునా వసలో హోతి”తి సాధేత్వా ఇదాని “న జచ్చా హోతి బ్రాహ్మణో, కమ్మునా హోతి బ్రాహ్మణో”తి ఏతం సాధేతుం ఆహ “అజ్ఞాయకకులే జాతా ...పే.... దుగ్గత్వా గరహాయ వా”తి. తత్త అజ్ఞాయకకులే జాతాతి మన్తజ్ఞాయకే బ్రాహ్మణకులే జాతా. “అజ్ఞాయకాకులే జాతా”తిపి పారో. మన్తానం అజ్ఞాయకే అనుపకుట్టే చ బ్రాహ్మణకులే జాతాతి అత్తో. మన్తా బన్ధవా ఏతేసన్తి మన్తబన్ధవా. వేదబన్ధా వేదపటిస్సరణాతి వుత్తం హోతి. తే చ పాపేసు కమ్మేసు అభిణ్ణముపదిస్సరేతి తే ఏవం కులే జాతా మన్తబన్ధవా చ సమానాపి యది పాణాతిపాతాదీసు పాపకమ్మేసు పునప్పునం ఉపదిస్సన్తి, అథ దిట్టేవ ధమ్మే గారయ్వా సమ్మరాయే చ దుగ్గతి తే ఏవముపదిస్సమానా ఇమస్మింయేవ అత్తభావే మాతాపితూహిపి “నయిమే అవ్హాకం పుత్తా, దుజ్జాతా ఏతే కులస్స అజ్ఞారభూతా, నిక్కడ్డథ నే”తి, బ్రాహ్మణోహిపి “గహపతికా ఏతే, న ఏతే బ్రాహ్మణా, మా నేసం సద్ధయజ్ఞాధాలిపాకాదీసు పవేసం దేధ, మా నేహి సద్ధిం సల్లపథా”తి, అజ్ఞోహిపి మనుస్సేహి “పాపకమ్మన్తా ఏతే, న ఏతే బ్రాహ్మణా”తి ఏవం గారయ్వా హోన్తి. సమ్మరాయే చ నేసం దుగ్గతి నిరయాదిభేదా, దుగ్గతి ఏతేసం పరలోకే హోతీతి అత్తో. సమ్మరాయే వాతిపి పారో. పరలోకే ఏతేసం దుష్టస్స గతి దుగ్గతి, దుష్టపుత్తియేవ హోతీతి అత్తో. న నే జాతి నివారేతి, దుగ్గత్వా గరహాయ వాతి సా తథా ఉక్కుట్టాపి యం త్వం సారతో పచ్ఛేసి, జాతి ఏతే పాపకమ్మేసు పదిస్సన్తే బ్రాహ్మణే “సమ్మరాయే చ దుగ్గతీ”తి ఏత్త వుత్తప్పకారాయ దుగ్గతియా వా, “దిట్టేవ ధమ్మే గారయ్వా”తి ఏత్త వుత్తప్పకారాయ గరహాయ వా న నివారేతి.

౧౪౨. ఏవం భగవా అజ్ఞాయకకులే జాతానమ్మి బ్రాహ్మణానం గారయ్వాదికమ్మవసేన దిట్టేవ ధమ్మే పతితభావం దీపేన్తో దుగ్గతిగమనేన చ సమ్మరాయే బ్రాహ్మణజాతియా అభావం దీపేన్తో “న జచ్చా హోతి బ్రాహ్మణో, కమ్మునా హోతి బ్రాహ్మణో”తి ఏతమ్మి అత్తం సాధేత్వా ఇదాని దువిధమ్మి అత్తం నిగమేన్తో ఆహ, ఏవం బ్రాహ్మణ -

“న జచ్చా వసలో హోతి, న జచ్చా హోతి బ్రాహ్మణో;  
కమ్మునా వసలో హోతి, కమ్మునా హోతి బ్రాహ్మణో”తి.

సేసం కసిభారద్వాజసుత్తే వుత్తనయమేవ. విసేసతో వా ఏత్త నిక్కుజ్జితం వాతిఆదీనం ఏవం యోజనా వేదితబ్బా - యథా కోచి నిక్కుజ్జితం వా ఉక్కుజ్జేయ్య, ఏవం మం కమ్మవిముఖం జాతివాదే పతితం “జాతియా బ్రాహ్మణవసలభావో హోతి”తి దిట్టితో వుట్టాపేన్తేన, యథా పటిచ్చన్నం వివరేయ్య, ఏవం జాతివాదపటిచ్చన్నం కమ్మవాదం వివరన్తేన, యథా మూళ్లస్స మగ్గం ఆచిక్ఖేయ్య, ఏవం బ్రాహ్మణవసలభావస్స అసమ్మిన్నఉజ్జమగ్గం ఆచిక్ఖన్తేన, యథా అన్ధకారే వా తేలపజ్జోతం ధారేయ్య, ఏవం మాతగ్గాదినిదస్సనపజ్జోతధారణేన మయ్హం భోతా గోతమేన ఏతేహి పరియాయేహి పకాసితత్తా అనేకపరియాయేన ధమ్మో పకాసితోతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ అగ్గికభారద్వాజసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౮. మేత్తసుత్తవణ్ణనా

కరణీయమత్తకుసలేనాతి మేత్తసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? హిమవంతపస్సతో కిర దేవతాహి ఉబ్బాహ్లా భిక్షూ భగవతో సన్నికం సావత్తిం ఆగచ్చింసు. తేసం భగవా పరిత్తత్థాయ కమ్మట్టానత్థాయ చ ఇమం సుత్తం అభాసి. అయం తావ సజ్జేవో.

అయం పన విత్థారో - ఏకం సమయం భగవా సావత్తియం విహరతి ఉపకట్టాయ వస్సూపనాయికాయ. తేన ఖో పన సమయేన సమ్మహులా నానావేరజ్జకా భిక్షూ భగవతో సన్నికే కమ్మట్టానం గహేత్వా తత్థ తత్థ వస్సం ఉపగత్తుకామా భగవంతం ఉపసంజ్ఞమన్తి. తత్త సుదం భగవా రాగచరితానం సవిజ్ఞాణకావిజ్ఞాణకవసేన ఏకాదసవిధం అసుభకమ్మట్టానం, దోసచరితానం చతుబ్బిధం మేత్తాదికమ్మట్టానం, మోహచరితానం మరణస్సతికమ్మట్టానాదీని, వితక్కచరితానం ఆనాపానస్సతిపథవీకసిణాదీని, సద్ధాచరితానం బుద్ధానుస్సతికమ్మట్టానాదీని, బుద్ధిచరితానం చతుధాతువవత్తనాదీనీతి ఇమినా నయేన చతురాసీతిసహస్సప్పభేదచరితానుకూలాని కమ్మట్టానాని కథేతి.

అథ ఖో పఞ్చమత్తాని భిక్షుసత్తాని భగవతో సన్నికే కమ్మట్టానం ఉగ్గహేత్వా సప్పాయసేనాసనఞ్చ గోచరగామఞ్చ పరియేసమానాని అనుపుబ్బేన గత్వా పచ్చంతే హిమవంతేన సద్ధిం ఏకాబద్ధం నీలకాచమణిసన్నిభసిలాతలం సీతలఘనచ్చాయనీలవనసణ్ణమణ్ణితం ముత్తాతలరజతపట్టసదిసవాలుకాకిణ్ణభూమిభాగం సుచిసాతసీతలజలాసయపరివారితం పబ్బతమద్దసంసు. అథ ఖో తే భిక్షూ తత్తేకరత్తిం వసిత్వా పభాతాయ రత్తియా సరీరపరికమ్మం కత్వా తస్స అవిదురే అఞ్జతరం గామం పిణ్ణాయ పవిసింసు. గామో ఘననివేససన్నివిట్టకులసహస్సయుత్తో, మనుస్సా చేత్థ సద్ధా పసన్నా, తే పచ్చంతే పబ్బజితదస్సనస్స దుల్లభతాయ భిక్షూ దిస్సా ఏవ పీతినోమనస్సజాతా హుత్వా తే భిక్షూ భోజేత్వా “ఇథేవ, భన్తే, తేమాసం వసథా”తి యాచిత్వా పఞ్చపధానకుటిసత్తాని కారాపేత్వా తత్త మఞ్చపీరపానీయపరిభోజనీయఘటాదీని సబ్బూపకరణాని పటియాదేసుం.

భిక్షూ దుతియదివసే అఞ్జం గామం పిణ్ణాయ పవిసింసు. తత్తాపి మనుస్సా తథేవ ఉపట్టహేత్వా వస్సావాసం యాచింసు. భిక్షూ “అసతి అంతరాయే”తి అధివాసేత్వా తం వనసణ్ణం పవిసిత్వా సబ్బరత్తిన్దివం ఆరద్ధవీరియా హుత్వా యామగణ్ణికం కోట్టేత్వా యోనిసోమనసికారబహులా విహరంతా రుక్ఖమూలాని ఉపగత్వా నిసీదింసు. సీలవంతానం భిక్షూనం తేజేన విహతతేజా రుక్ఖదేవతా అత్తనో అత్తనో విమానా ఓరుయ్య దారకే గహేత్వా ఇతో చిత్తో చ విచరన్తి. సేయ్యథాపి నామ రాజుహి వా రాజమహామత్తేహి వా గామకావాసం గతేహి గామవాసీనం ఘరేసు ఓకాసే గహితే ఘరమానుసకా ఘరా నిక్ఖమిత్వా అఞ్జత్ర వసంతా “కదా ను ఖో గమిస్సన్తీ”తి దూరతో ఓలోకేన్తి; ఏవమేవ దేవతా అత్తనో అత్తనో విమానాని ఛడ్డేత్వా ఇతో చిత్తో చ విచరన్తియో దూరతోవ ఓలోకేన్తి - “కదా ను ఖో భదంతా గమిస్సన్తీ”తి. తతో ఏవం సమచిన్తేసుం “పరమవస్సూపగతా భిక్షూ అవస్సం తేమాసం వసిస్సన్తి. మయం పన తావ చిరం దారకే గహేత్వా ఓక్కమ్మ వసీతుం న సక్ఖిస్సామ. హన్త మయం భిక్షూనం భయానకం ఆరమ్మణం దస్సేమా”తి. తా రత్తిం భిక్షూనం సమణధమ్మకరణవేలాయ భింసనకాని యక్ఖరూపాని నిమ్మినిత్వా పురతో పురతో తిట్టన్తి, భేరవసద్దఞ్చ కరోన్తి. భిక్షూనం తాని రూపాని పస్సంతానం తఞ్చ సద్దం సుణంతానం హదయం ఫన్తి, దుబ్బణ్ణా చ అహీసుం ఉప్పణ్ణుపణ్ణుకజాతా. తేన తే చిత్తం ఏకగ్గం కాతుం నాసక్ఖింసు. తేసం అనేకగ్గచిత్తానం భయేన చ పునపునం సంవిగ్గానం సతి సమ్ముస్సి. తతో నేసం ముట్టస్సత్తీనం దుగ్గన్ధాని

ఆరమ్మణాని పయోజేసుం. తేసం తేన దుగ్గన్దేన నిమ్మిథియమానమివ మత్తలుబ్బం అహోసి, బాళ్ళా సీసవేదనా ఉప్పజ్జింసు, న చ తం పవత్తిం అజ్ఞామజ్ఞాస్స ఆరోచేసుం.

అధేకదివసం సజ్ఞత్థేరస్స ఉపట్టానకాలే సబ్బేసు సన్నిపతితేసు సజ్ఞత్థేరో పుచ్చి - “తుమ్మాకం, ఆవుసో, ఇమం వనసణ్ణం పవిట్టానం కతిపాహం అతివియ పరిసుద్ధో ఛవివణ్ణో అహోసి పరియోదాతో, విప్పసన్నాని చ ఇన్ద్రియాని ఏతరహి పనత్త కిసా దుబ్బణ్ణా ఉప్పణ్ణపణ్ణకజాతా, కిం వో ఇథ అసప్పాయ”న్తి? తతో ఏకో భిక్ఖు ఆహ - “అహం, భన్తే, రత్తిం ఈదిసజ్ఞా ఈదిసజ్ఞా భేరవారమ్మణం పస్సామి చ సుణామి చ, ఈదిసజ్ఞా గన్ధం ఘాయామి, తేన మే చిత్తం న సమాధియతీ”తి. ఏతేనేవ ఉపాయేన సబ్బే తం పవత్తిం ఆరోచేసుం. సజ్ఞత్థేరో ఆహ - “భగవతా ఆవుసో ద్వే వస్సుపనాయికా పజ్ఞాత్తా, అమ్మాకజ్ఞ ఇదం సేనాసనం అసప్పాయం, ఆయామావుసో భగవతో సన్తికం, గన్త్యా అజ్ఞం సప్పాయం సేనాసనం పుచ్చామా”తి. “సాధు భన్తే”తి తే భిక్ఖూ థేరస్స పటిస్సుణీత్వా సబ్బే సేనాసనం సంసామేత్వా పత్తచీవరమాదాయ అనుపలిత్తత్తా కులేసు కజ్జి అనామన్తేత్వా ఏవ యేన సావత్తి తేన చారికం పక్కమింసు. అనుపుబ్బేన సావత్తిం గన్త్యా భగవతో సన్తికం అగమింసు.

భగవా తే భిక్ఖూ దిస్వా ఏతదవోచ - “న, భిక్ఖవే, అన్తోవస్సం చారికా చరితబ్బాతి మయా సిక్ఖాపదం పజ్ఞాత్తం, కిస్స తుమ్మే చారికం చరథా”తి. తే భగవతో సబ్బం ఆరోచేసుం. భగవా ఆవజ్ఞేన్తో సకలజమ్బుదీపే అన్తమసో చతుప్పాదపీఠకట్టానమత్తమ్మి తేసం సప్పాయం సేనాసనం నాద్దస. అథ తే భిక్ఖూ ఆహ - “న, భిక్ఖవే, తుమ్మాకం అజ్ఞం సప్పాయం సేనాసనం అత్తి, తత్థేవ తుమ్మే విహరన్తా ఆసవక్ఖయం పాపుణ్ణేయ్యాథ. గచ్ఛథ, భిక్ఖవే, తమేవ సేనాసనం ఉపనిస్సాయ విహరథ. సచే పన దేవతాహి అభయం ఇచ్ఛథ, ఇమం పరిత్తం ఉగ్గణ్ణథ, ఏతజ్జో వో పరిత్తజ్ఞా కమ్మట్టానజ్ఞా భవిస్సతీ”తి ఇమం సుత్తమభాసి.

అపరే పనాహు - “గచ్ఛథ, భిక్ఖవే, తమేవ సేనాసనం ఉపనిస్సాయ విహరథా”తి ఇదజ్ఞా వత్వా భగవా ఆహ - “అపిచ ఖో ఆరజ్ఞాకేన పరిహరణం జాతబ్బం. సేయ్యథిదం - సాయంపాతం కరణవసేన ద్వే మేత్తా, ద్వే పరిత్తా, ద్వే అసుభా, ద్వే మరణస్సతీ అట్ట మహాసంవేగవత్తుసమావజ్జనజ్ఞా. అట్ట మహాసంవేగవత్తుని నామ జాతి జరా బ్యాధి మరణం చత్తారి అపాయదుక్ఖానీతి . అథ వా జాతిజరాబ్యాధిమరణాని చత్తారి, అపాయదుక్ఖం పజ్ఞామం, అతీతే వట్టమూలకం దుక్ఖం, అనాగతే వట్టమూలకం దుక్ఖం, పచ్చుప్పన్నే ఆహారపరియేట్టిమూలకం దుక్ఖ”న్తి. ఏవం భగవా పరిహరణం ఆచిక్ఖిత్వా తేసం భిక్ఖూనం మేత్తత్తజ్ఞా పరిత్తత్తజ్ఞా విపస్సనాపాదకరూపత్తజ్ఞా ఇమం సుత్తం అభాసీతి.

౧౪౩. తత్త కరణీయమత్తకుసలేనాతి ఇమిస్సా పరమగాఢాయ తావ అయం పదవణ్ణనా - కరణీయన్తి కాతబ్బం, కరణారహన్తి అత్తో. అత్తోతి పటిపదా, యం వా కిజ్జి అత్తనో హితం, తం సబ్బం అరణీయతో అత్తోతి వుచ్చతి, అరణీయతో నామ ఉపగన్తబ్బతో. అత్తే కుసలేన అత్తకుసలేన, అత్తథేకేనాతి వుత్తం హోతి. యన్తి అనియమితపచ్చత్తం. న్తి నియమితఉపయోగం. ఉభయమ్మి వా యం తన్తి పచ్చత్తవచనం. సన్తం పదన్తి ఉపయోగవచనం. తత్త లక్ఖణతో సన్తం, పత్తబ్బతో పదం, నిబ్బానస్సేతం అధివచనం. అభిసమేచ్ఛాతి అభిసమాగన్త్యా. సక్కోతీతి సక్కో, సమత్తో పటిబలోతి వుత్తం హోతి. ఉజ్జాతి అజ్జవయుత్తో. సుట్టు ఉజ్జాతి సుహుజ. సుఖం వచో అస్మిన్తి సువచో. అస్సాతి భవేయ్య. ముదూతి మద్దవయుత్తో. న అతిమానీతి అనతిమానీ.

అయం పనేత్థ అత్తవణ్ణనా - కరణీయమత్తకుసలేన యన్త సన్తం పదం అభిసమేచ్ఛాతి. ఏత్థ తావ అత్తి కరణీయం, అత్తి అకరణీయం. తత్త సజ్ఞేపతో సిక్ఖత్తయం కరణీయం, సీలవిపత్తి, దిట్టివిపత్తి, ఆచారవిపత్తి, ఆజీవవిపత్తి ఏవమాది అకరణీయం. తథా అత్తి అత్తకుసలో, అత్తి అనత్తకుసలో.

తత్త యో ఇమస్మిం సాసనే పబ్బజిత్వా న అత్తానం సమ్మా పయోజేతి, ఖణ్డసీలో హోతి, ఏకవీసతివిధం అనేసనం నిస్సాయ జీవికం కప్పేతి. సేయ్యధిదం - వేళుదానం, పత్తదానం, పుప్పదానం, ఫలదానం, దన్తకట్టదానం, ముఖోదకదానం, సినానదానం, చుణ్ణదానం, మత్తికాదానం, చాటుకమృతం, ముగ్గసూప్యతం, పారిభటుతం, జజ్ఞపేసనియం, వేజ్జకమ్మం, దూతకమ్మం, పహిణగమనం, పిణ్ణపటిపిణ్ణదానానుప్పదానం, వత్తువిజ్జం, నక్ఖత్తవిజ్జం, అగ్గవిజ్జన్తి. ఛబ్బిధే చ అగోచరే చరతి . సేయ్యధిదం - వేసీయగోచరే విధవాధుల్లకుమారికపణ్ణకభిక్కునిపానాగారగోచరేతి. సంసట్టో చ విహరతి రాజుహి రాజమహామత్తేహి తిత్తియేహి తిత్తియసావకేహి అననులోమికేన గిహిసంసగ్గేన. యాని వా పన తాని కులాని అసద్ధాని అప్పసన్నాని అనోపానభూతాని అక్కోసకపరిభాసకాని అనత్తకామాని అహితఅపాసుకఅయోగక్ఖేమకామాని భిక్షూనం... పి... ఉపాసికానం, తథారూపాని కులాని సేవతి భజతి పయిరుపాసతి. అయం అనత్తకుసలో.

యో పన ఇమస్మిం సాసనే పబ్బజిత్వా అత్తానం సమ్మా పయోజేతి, అనేసనం పహాయ చతుపారిసుద్ధిసీలే పతిట్టాతుకామో సద్ధాసీసేన పాతిమోక్ఖసంవరం, సతిసీసేన ఇన్ద్రియసంవరం, వీరియసీసేన ఆజీవపారిసుద్ధిం, పజ్ఞాసీసేన పచ్చయపటిసేవనం పూరేతి అయం అత్తకుసలో.

యో వా సత్తాపత్తిక్ఖన్దనోధనవసేన పాతిమోక్ఖసంవరం, ఛద్వారే ఘట్టితారమ్మణేసు అభిజ్ఞాదీనం అనుప్పత్తివసేన ఇన్ద్రియసంవరం, అనేసనపరివజ్జనవసేన విజ్ఞాపసత్తబుద్ధబుద్ధసావకవణ్ణితపచ్చయపటిసేవనేన చ ఆజీవపారిసుద్ధిం, యథాపుత్తపచ్చవేక్షణవసేన పచ్చయపటిసేవనం, చతుఇరియాపథపరివత్తనే సాత్థికాదీనం పచ్చవేక్షణవసేన సమ్మజ్ఞాఇచ్చ సోధేతి, అయమ్మి అత్తకుసలో.

యో వా యథా ఊసోదకం పటిచ్చ సంకిలిట్టం వత్తం పరియోదాయతి, ఛారికం పటిచ్చ ఆదాసో, ఉక్కాముఖం పటిచ్చ జాతరూపం, తథా ఇాణం పటిచ్చ సీలం వోదాయతీతి ఇత్తా ఇాణోదకేన ధోవన్తో సీలం పరియోదాపేతి. యథా చ కిక్కి సకుణికా అణ్ణం, చమరీమిగో వాలధిం, ఏకపుత్తికా నారీ పియం ఏకపుత్తకం, ఏకనయనో పురిసో తం ఏకనయనం రక్ఖతి, తథా అతివియ అప్పమత్తో అత్తనో సీలక్ఖన్దం రక్ఖతి, సాయంపాతం పచ్చవేక్షమానో అణుమత్తమ్మి వజ్జం న పస్సతి, అయమ్మి అత్తకుసలో.

యో వా పన అవిప్పటిసారకరసీలే పతిట్టాయ కిలేసవిక్ఖమ్భనపటిపదం పగ్గణ్ణాతి, తం పగ్గహేత్వా కసిణపరికమ్మం కరోతి, కసిణపరికమ్మం కత్వా సమాపత్తియో నిబ్బత్తేతి, అయమ్మి అత్తకుసలో. యో వా పన సమాపత్తితో వుట్టాయ సజ్ఞారే సమ్మసిత్వా అరహత్తం పాపుణాతి, అయం అత్తకుసలానం అగ్గో.

తత్త యే ఇమే యావ అవిప్పటిసారకరసీలే పతిట్టానేన, యావ వా కిలేసవిక్ఖమ్భనపటిపదాయ పగ్గహణేన మగ్గఫలేన వణ్ణితా అత్తకుసలా, తే ఇమస్మిం అత్తే అత్తకుసలాతి అధిప్పేతా. తథావిధా చ తే భిక్షూ. తేన భగవా తే భిక్షూ సన్ధాయ ఏకపుగ్గలాధిట్ఠానాయ దేసనాయ “కరణీయమత్తకుసలేనా”తి ఆహ.

తతో “కిం కరణీయ”ని తేసం సజ్ఞాతకజ్ఞానం ఆహ “యన్త సన్తం పదం అభిసమేచ్ఛా”తి. అయమేత్థ అధిప్పాయో - తం బుద్ధానుబుద్ధేహి వణ్ణితం సన్తం నిబ్బానపదం పటివేధవసేన అభిసమేచ్ఛ విహరితుకామేన యం కరణీయన్తి. ఏత్త చ యన్తి ఇమస్స గాథాపాదస్స ఆదితో వుత్తమేవ కరణీయన్తి. అధికారతో అనువత్తతి తం సన్తం పదం అభిసమేచ్ఛాతి. అయం పన యస్మా సావసేసపాఠో అత్తో, తస్మా “విహరితుకామేనా”తి వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

అథ వా సన్తం పదం అభిసమేచ్ఛాతి అనుస్సవాదివసేన లోకియపజ్ఞాయ నిబ్బానపదం సన్తన్తి ఇత్థా తం అధిగన్తుకామేన యన్తం కరణీయన్తి అధికారతో అనువత్తతి, తం కరణీయమత్థకుసలేనాతి ఏవమేత్థ అధిప్పాయో వేదితబ్బో. అథ వా “కరణీయమత్థకుసలేనా”తి వుత్తే “కి”న్తి చిన్తేనానం ఆహ “యన్త సన్తం పదం అభిసమేచ్ఛా”తి. తస్సేవం అధిప్పాయో వేదితబ్బో - లోకియపజ్ఞాయ సన్తం పదం అభిసమేచ్ఛ యం కరణీయం, తన్తి. యం కాతబ్బం, తం కరణీయం, కరణారహమేవ తన్తి వుత్తం హోతి.

కిం పన తన్తి? కిమజ్ఞం సీయా అజ్ఞాత్ర తదధిగమూపాయతో. కామజ్ఞోతం కరణారహత్థేన సిక్ఖత్తయదీపకేన ఆదిపదేనేవ వుత్తం. తథా హి తస్స అత్థవణ్ణనాయం అవోచుష్ఠా “అత్థి కరణీయం అత్థి అకరణీయం. తత్త సజ్ఞేపతో సిక్ఖత్తయం కరణీయ”న్తి. అతిసజ్ఞేపదేసితత్తా పన తేసం భిక్షూనం కేహిచి విజ్ఞాతం, కేహిచి న విజ్ఞాతం. తతో యేహి న విజ్ఞాతం, తేసం విజ్ఞాపనత్థం యం విసేసతో ఆరజ్ఞాకేన భిక్షునా కాతబ్బం, తం విత్థారేన్తో “సక్కో ఉజ్జా చ సుహుజ్జా చ, సువచో చస్స ముదు అనతిమానీ”తి ఇమం తావ ఉపడ్డగాథం ఆహ.

కిం వుత్తం హోతి? సన్తం పదం అభిసమేచ్ఛ విహరితుకామో లోకియపజ్ఞాయ వా తం అభిసమేచ్ఛ తదధిగమాయ పటిపజ్జమానో ఆరజ్ఞాకో భిక్షు దుతియచతుత్థపధానియజ్ఞసమన్నాగమేన కాయే చ జీవితే చ అనపేక్షో హుత్వా సచ్చపటివేధాయ పటిపజ్జతుం సక్కో అస్స, తథా కసిణపరికమ్మవత్తసమాదానాదీసు, అత్తనో పత్తచీవరపటిసజ్ఞరణాదీసు చ యాని తాని సబ్రహ్మచారీనం ఉచ్చావచాని కిం కరణీయాని, తేసు అజ్ఞోసు చ ఏవరూపేసు సక్కో అస్స దక్షో అనలనో సమత్తో. సక్కో హోన్తోపి చ తతియపధానియజ్ఞసమన్నాగమేన ఉజ్జ అస్స. ఉజ్జ హోన్తోపి చ సకిం ఉజ్జభావేన సన్తోసం అనాపజ్జిత్వా యావజీవం పునపునం అసిథిలకరణేన సుట్టుతరం ఉజ్జ అస్స. అసరతాయ వా ఉజ్జ, అమాయావితాయ సుహుజ్జ. కాయవచీవజ్కప్పహనేన వా ఉజ్జ, మనోవజ్కప్పహనేన సుహుజ్జ. అసన్తగుణస్స వా అనావికరణేన ఉజ్జ, అసన్తగుణేన ఉప్పన్నస్స లాభస్స అనధివాసనేన సుహుజ్జ. ఏవం ఆరమ్మణలక్ఖణాపనిజ్ఞానేహి పురిమద్వయతతియసిక్ఖాహి పయోగాసయసుద్ధీహి చ ఉజ్జ చ సుహుజ్జ చ అస్స.

న కేవలజ్ఞ ఉజ్జ చ సుహుజ్జ చ, అపిచ పన సుబ్బచో చ అస్స. యో హి పుగ్గలో “ఇదం న కాతబ్బ”న్తి వుత్తే “కిం తే దిట్టం, కిం తే సుతం, కో మే హుత్వా వదసి, కిం ఉపజ్ఞాయో ఆచరియో సన్దిట్టో సమ్మత్తో వా”తి వదతి, తుణ్ణీభావేన వా తం విహరేతి, సమ్మటిచ్చిత్వా వా న తథా కరోతి, సో విసేసాధిగమస్స దూరే హోతి. యో పన ఓవదియమానో “సాధు, భన్తే, సుట్టు వుత్తం, అత్తనో వజ్జం నామ దుద్దసం హోతి, పునపి మం ఏవరూపం దిస్సా వదేయ్యాథ అనుకమ్పం ఉపాదాయ, చిరస్సం మే తుష్ఠాకం సన్తికా ఓవాదో లద్ధో”తి వదతి, యథానుసిట్టజ్ఞా పటిపజ్జతి, సో విసేసాధిగమస్స అవిదూరే హోతి. తస్మా ఏవం పరస్స వచనం సమ్మటిచ్చిత్వా కరోన్తో సుబ్బచో చ అస్స.

యథా చ సువచో, ఏవం ముదు అస్య. ముదూతి గహట్టేహి దూతగమనస్పహిణగమనాదీసు నియుజ్జీయమానో తత్త ముదుభావం అకత్వా ధద్ధో హుత్వా వత్తపటిపత్తియం సకలబ్రహ్మచరియే చ ముదు అస్య సుపరికమ్మకతసువణ్ణం వియ తత్త తత్త వినియోగక్ఖమో. అథ వా ముదూతి అభాకుటికో ఉత్తానముఖో సుఖసమ్మాసో పటిసన్ధారవుత్తి సుతిత్తం వియ సుఖావగాహో అస్య. న కేవలఞ్చ ముదు, అపిచ పన అనతిమానీ అస్య, జాతిగోత్తాదీహి అతిమానవత్థూహి పరే నాతిమజ్జోయ్య, సారిపుత్తత్థేరో వియ చణ్ణాలకుమారకసమేన చేతసా విహరేయ్యాతి.

౧౪౪. ఏవం భగవా సంతం పదం అభిసమేచ్చ విహరితుకామస్య తదధిగమాయ వా పటిపజ్జమానస్య విసేసతో ఆరణ్ణకస్స భిక్కునో ఏకచ్ఛం కరణీయం వత్వా పున తతుత్తరిపి వత్తుకామో “సన్తుస్సకో చా”తి దుతియం గాథమాహ.

తత్త “సన్తుట్టి చ కతఞ్జాతా”తి ఏత్త పుత్తప్పభేదేన ద్వాదసవిధేన సన్తోసేన సన్తుస్సతీతి సన్తుస్సకో. అథ వా తుస్సతీతి తుస్సకో, సకేన తుస్సకో, సన్తేన తుస్సకో, సమేన తుస్సకోతి సన్తుస్సకో. తత్త సకం నామ “పిణ్డీయాలోపభోజనం నిస్సాయా”తి (మహావ. ౭౩) ఏవం ఉపసమ్మదమాళకే ఉద్దిట్టం అత్తనా చ సమ్మటిచ్చితం చతుపచ్చయజాతం. తేన సున్దరేన వా అసున్దరేన వా సక్కచ్చం వా అసక్కచ్చం వా దిన్నేన పటిగ్గహణకాలే పరిభోగకాలే చ వికారమదస్సేత్వా యాపేన్తో “సకేన తుస్సకో”తి వుచ్చతి. సన్తం నామ యం లద్ధం హోతి అత్తనో విజ్ఞమానం, తేన సన్తేనేవ తుస్సన్తో తతో పరం న పత్తేన్తో అత్తిచ్చతం పజహన్తో “సన్తేన తుస్సకో”తి వుచ్చతి. సమం నామ ఇట్థానిట్టేసు అనునయపటిఘప్పహానం. తేన సమేన సబ్బారమ్మణేసు తుస్సన్తో “సమేన తుస్సకో”తి వుచ్చతి.

సుఖేన భరియతీతి సుభరో, సుపోసోతి వుత్తం హోతి. యో హి భిక్కు సాలిమంసోదనాదీనం పత్తే పూరేత్వా దిన్నేపి దుమ్ముఖభావం అనత్తమనభావమేవ చ దస్సేతి, తేసం వా సమ్ముఖావ తం పిణ్డపాతం “కిం తుష్ఠేహి దిన్న”న్తి అపసాదేన్తో సామణేరగహట్టాదీనం దేతి, ఏస దుబ్బరో. ఏతం దిస్వా మనుస్సా దూరతోవ పరివజ్జేన్తి “దుబ్బరో భిక్కు న సక్కా పోసేతు”న్తి. యో పన యంకిఞ్చ లూఖం వా పణీతం వా అప్పం వా బహుం వా లభిత్వా అత్తమనో విప్పసన్నముఖో హుత్వా యాపేతి, ఏస సుభరో. ఏతం దిస్వా మనుస్సా అతివియ విస్సత్థా హోన్తి – “అమ్మాకం భదన్తో సుభరో థోకథోకేనపి తుస్సతి, మయమేవ నం పోసేస్సామా”తి పటిఞ్ణం కత్వా పోసేన్తి. ఏవరూపో ఇథ సుభరోతి అధిప్పేతో.

అప్పం కిచ్చమస్సాతి అప్పకిచ్చో, న కమ్మారామతాభస్సారామతాసఙ్గణికారామతాదిఅనేకకిచ్చబ్యావటో. అథ వా సకలవిహారే నవకమ్మసఙ్ఖభోగసామణేరఆరామికవోసాసనాదికిచ్చవిరహితో, అత్తనో కేసనఖచ్చేదనపత్తచీవరపరికమ్మాదిం కత్వా సమణధమ్మకిచ్చపరో హోతీతి వుత్తం హోతి.

సల్లహుకా వుత్తి అస్సాతి సల్లహుకవుత్తి. యథా ఏకచ్చో బహుభణ్ణో భిక్కు దిసాపక్కమనకాలే బహుం పత్తచీవరపచ్చత్తరణతేలగుళాదిం మహాజనేన సీసభారకటిభారాదీహి ఉచ్చారాపేత్వా పక్కమతి, ఏవం అహుత్వా యో అప్పపరిక్ఖారో హోతి, పత్తచీవరాదిఅట్టసమణపరిక్ఖారమత్తమేవ పరిహరతి, దిసాపక్కమనకాలే పక్కి సకుణో వియ సమాదాయేవ పక్కమతి, ఏవరూపో ఇథ సల్లహుకవుత్తీతి అధిప్పేతో. సన్తాని ఇన్ద్రియాని అస్సాతి సన్ద్రియో, ఇట్థారమ్మణాదీసు రాగాదివసేన అనుద్ధతిన్ద్రియోతి వుత్తం హోతి. నిపకోతి విజ్ఞా విభావీ పజ్జవా, సీలానురక్ఖణపజ్జాయ చీవరాదివిచారణపజ్జాయ ఆవాసాదిసత్తసప్పాయపరిజాననపజ్జాయ చ సమన్నాగతోతి అధిప్పాయో.

న పగబ్బోతి అప్పగబ్బో, అట్టట్టానేన కాయపాగబ్బియేన, చతుట్టానేన వచీపాగబ్బియేన, అనేకట్టానేన మనోపాగబ్బియేన చ విరహితోతి అట్టో.

**అట్టట్టానం కాయపాగబ్బియం (మహాని. ౮౭) నామ**

సజ్జగణపుగ్గలభోజనసాలాజన్తాఘరన్తానతిత్థభిక్ష్వాచారమగ్గఅన్తరఘరపవేసనేసు కాయేన అప్పతిరూపకరణం. సేయ్యధిదం - ఇధేకచ్చో సజ్జమజ్జే పల్లత్తికాయ వా నిసీదతి, పాదే పాదమోదహిత్యా వాతి ఏవమాది, తథా గణమజ్జే, గణమజ్జేతి చతుపరిససన్నిపాతే, తథా వుడ్డతరే పుగ్గలే. భోజనసాలాయం పన వుడ్డానం ఆసనం న దేతి, నవానం ఆసనం పటిబాహతి, తథా జన్తాఘరే. వుడ్డే చేత్త అనాపుచ్చా అగ్గిజాలనాదీని కరోతి. న్తానతిత్తే చ యదిదం “దహరో వుడ్డోతి పమాణం అకత్వా ఆగతపటిపాటియా న్తాయితబ్బ”న్తి వుత్తం , తమ్పి అనాదియన్తో పచ్చా ఆగన్త్యా ఉదకం ఓతరిత్వా వుడ్డే చ నవే చ బాధేతి. భిక్ష్వాచారమగ్గే పన అగ్గాసనఅగ్గోదకఅగ్గపిణ్డత్తం వుడ్డానం పురతో పురతో యాతి బాహాయ బాహం పహరన్తో, అన్తరఘరపవేసనే వుడ్డానం పరమతరం పవిసతి, దహరోహి కాయకీళనం కరోతీతి ఏవమాది.

**చతుట్టానం వచీపాగబ్బియం** నామ సజ్జగణపుగ్గలఅన్తరఘరేసు అప్పతిరూపవాచానిచ్చారణం. సేయ్యధిదం - ఇధేకచ్చో సజ్జమజ్జే అనాపుచ్చా ధమ్మం భాసతి, తథా పుట్టే వుత్తప్పకారే గణే వుడ్డతరే పుగ్గలే చ. తత్త మనుస్సేహి పజ్ఞాం పుట్టో వుడ్డతరం అనాపుచ్చా విస్సజ్జేతి. అన్తరఘరే పన “ఇత్థన్నామే కిం అత్తి, కిం యాగు ఉదాహు ఖాదనీయం భోజనీయం, కిం మే దస్ససి, కిమజ్జ ఖాదిస్సామి, కిం భుజ్జాస్సామి, కిం పివిస్సామీ”తి ఏదమాదిం భాసతి.

**అనేకట్టానం మనోపాగబ్బియం** నామ తేసు తేసు రానేసు కాయవాచాహి అజ్ఞాచారం అనాపజ్జిత్వాపి మనసా ఏవ కామవితక్కాది నానప్పకారలప్పతిరూపవితక్కనం.

**కులేస్వననుగిద్ధోతి** యాని కులాని ఉపసంజ్ఞమతి, తేసు పచ్చయతన్తాయ వా అననులోమియగిహిసంసగ్గవసేన వా అననుగిద్ధో, న సహసోకీ, న సహనన్దీ, న సుఖితేసు సుఖితో, న దుక్ఖితేసు దుక్ఖితో, న ఉప్పన్నేసు కిచ్చకరణీయేసు అత్తనా వా యోగమాపజ్జితాతి వుత్తం హోతి. ఇమిస్సా చ గాథాయ యం “సువచో చస్సా”తి ఏత్త వుత్తం “అస్సా”తి వచనం, తం సబ్బపదేహి సద్ధిం “సన్తుస్సకో చ అస్స, సుభరో చ అస్సా”తి ఏవం యోజేతబ్బం.

౧౪౫. ఏవం భగవా సన్తం పదం అభిసమేచ్చ విహరితుకామస్స తదధిగమాయ వా పటిపజ్జితుకామస్స విసేసతో ఆరణ్ణకస్స భిక్ఖునో తతుత్తరిపి కరణీయం ఆచిక్ఖిత్వా ఇదాని అకరణీయమ్పి ఆచిక్ఖితుకామో “న చ ఖుద్దమాచరే కిఞ్చి, యేన విఞ్ఞా పరే ఉపవదేయ్యు”న్తి ఇమం ఉపడ్డగాథమాహ. తస్సన్తో - ఏవమిమం కరణీయం కరోన్తో యం తం కాయవచీమనోదుచ్చరితం ఖుద్దం లామకన్తి వుచ్చతి, తం న చ ఖుద్దం సమాచరే. అసమాచరన్తో చ న కేవలం ఓళారికం, కిం పన కిఞ్చి న సమాచరే, అప్పమత్తకం అణుమత్తమ్పి న సమాచరేతి వుత్తం హోతి.

తతో తస్స సమాచారే సన్దిట్టికమేవాదీనవం దస్సేతి “యేన విఞ్ఞా పరే ఉపవదేయ్యు”న్తి. ఏత్త చ యస్మా అవిఞ్ఞా పరే అప్పమాణం. తే హి అనవజ్జం వా సావజ్జం కరోన్తి, అప్పసావజ్జం వా మహాసావజ్జం. విఞ్ఞా ఏవ పన పమాణం. తే హి అనువిచ్చ పరియోగాహిత్యా అవణ్ణారహస్స అవణ్ణం భాసన్తి, వణ్ణారహస్స చ వణ్ణం భాసన్తి, తస్మా “విఞ్ఞా పరే”తి వుత్తం.



ఏవం భగవా ఇమాహి అడ్డతేయ్యాహి గాథాహి సంతం పదం అభిసమేచ్ఛ విహరితుకామస్య, తదధిగమాయ వా పటిపజ్జితుకామస్య విసేసతో ఆరణ్ణకస్య ఆరణ్ణకసీసేన చ సబ్బేసమ్మి కమ్మట్టానం గహేత్వా విహరితుకామానం కరణీయాకరణీయభేదం కమ్మట్టానూపచారం వత్వా ఇదాని తేసం భిక్షానం తస్య దేవతాభయస్య పటిఘాతాయ పరిత్తత్థం విపస్సనాపాదకజ్ఞానవసేన కమ్మట్టానత్థిళ్లా “సుఖినో వ ఖేమినో హోస్తూ”తిఆదినా నయేన మేత్తకథం కథేతుమార్థో.

తత్థ సుఖినోతి సుఖసమజ్ఞినో. ఖేమినోతి ఖేమవస్తో, అభయా నిరుపద్దవాతి వుత్తం హోతి. సబ్బేతి అనవసేసా. సత్తాతి పాణినో. సుఖితత్తాతి సుఖితచిత్తా. ఏత్థ చ కాయికేన సుఖేన సుఖినో, మానసేన సుఖితత్తా, తదుభయేనాపి సబ్బభయూపద్దవవిగమేన వా ఖేమినోతి వేదితబ్బా. కస్మా పన ఏవం వుత్తం? మేత్తాభావనాకారదస్సనత్థం. ఏవణ్ణో మేత్తా భావేతబ్బా “సబ్బే సత్తా సుఖినో హోస్తూ”తి వా, “ఖేమినో హోస్తూ”తి వా, “సుఖితత్తా హోస్తూ”తి వా.

౧౪౬. ఏవం యావ ఉపచారతో అప్పనాకోటి, తావ సజ్ఞేపేన మేత్తాభావనం దస్సేత్వా ఇదాని విత్థారతోపి తం దస్సేతుం “యే కేచీ”తి గాథాద్వయమాహ. అథ వా యస్మా పుథుత్తారమ్మణే పరిచితం చిత్తం న ఆదికేనేవ ఏకత్తే సణ్ణాతి, ఆరమ్మణప్పభేదం పన అనుగన్త్వా కమేన సణ్ణాతి, తస్మా తస్య తసథావరాదిదుకతికప్పభేదే ఆరమ్మణే అనుగన్త్వా అనుగన్త్వా సణ్ణానత్థమ్మి “యే కేచీ”తి గాథాద్వయమాహ. అథ వా యస్మా యస్య యం ఆరమ్మణం విభూతం హోతి, తస్య తత్థ చిత్తం సుఖం తిట్టతి. తస్మా తేసం భిక్షానం యస్య యం విభూతం ఆరమ్మణం, తస్య తత్థ చిత్తం సణ్ణాపేతుకామో తసథావరాదిదుకతికఆరమ్మణప్పభేదదీపకం “యే కేచీ”తి ఇమం గాథాద్వయమాహ.

ఏత్థ హి తసథావరదుకం దిట్టాదిట్టదుకం దూరసన్తికదుకం భూతసమ్మవేసిదుకన్తి చత్తారి దుకాని, దీఘాదీహి చ ఛహి పదేహి మజ్జిమపదస్య తీసు, అణుకపదస్య చ ద్వీసు తికేసు అత్థసమ్మవతో దీఘరస్సమజ్జిమత్తికం మహాన్తాణుకమజ్జిమత్తికం ధూలాణుకమజ్జిమత్తికన్తి తయో తికే దీపేతి. తత్థ యే కేచీతి అనవసేసవచనం. పాణా ఏవ భూతా పాణభూతా. అథ వా పాణన్తితి పాణా. ఏతేన అస్సాసపస్సాసపటిబద్ధే పఞ్చవోకారసత్తే గణ్ణాతి. భవన్తితి భూతా. ఏతేన ఏకవోకారచతువోకారసత్తే గణ్ణాతి. అత్థీతి సన్తి, సంవిజ్ఞన్తి.

ఏవం “యే కేచి పాణభూతత్థీ”తి ఇమినా వచనేన దుకత్తికేహి సజ్ఞహేతబ్బే సబ్బే సత్తే ఏకజ్ఞం దస్సేత్వా ఇదాని సబ్బేపి తే తసా వా థావరా వా అనవసేసాతి ఇమినా దుకేన సజ్ఞహేత్వా దస్సేతి.

తత్థ తసన్తితి తసా, సత్తణ్ణానం సభయానశ్చోతం అధివచనం. తిట్టన్తితి థావరా, పహీనత్తణ్ణాభయానం అరహతం ఏతం అధివచనం. నత్తి తేసం అవసేసన్తి అనవసేసా, సబ్బేపీతి వుత్తం హోతి. యఞ్చ దుతియగాథాయ అన్తే వుత్తం, తం సబ్బదుకతికేహి సమ్మన్దితబ్బం – యే కేచి పాణభూతత్థి తసా వా థావరా వా అనవసేసా, ఇమేపి సబ్బే సత్తా భవన్తు సుఖితత్తా. ఏవం యావ భూతా వా సమ్మవేసీ వా ఇమేపి సబ్బే సత్తా భవన్తు సుఖితత్తాతి.

ఇదాని దీఘరస్సమజ్జిమాదితికత్తయదీపకేసు దీఘా వాతిఆదీసు ఛసు పదేసు దీఘాతి దీఘత్తభావా నాగమచ్ఛగోధాదయో. అనేకబ్యామసతప్పమాణాపి హి మహాసముద్ధే నాగానం అత్తభావా అనేకయోజనప్పమాణాపి మచ్ఛగోధాదీనం అత్తభావా హోన్తి. మహాన్తాతి మహాన్తత్తభావా జలే మచ్ఛకచ్ఛపాదయో, థలే హత్థినాగాదయో, అమనుస్సేసు దానవాదయో. ఆహ చ – “రాహుగ్గం అత్తభావీన”న్తి (అ. ని. ౪.౧౭). తస్య హి అత్తభావో ఉబ్బేధేన చత్తారి

యోజనసహస్రాని అట్ట చ యోజనసతాని, బాహూ ద్వాదసయోజనసతపరిమాణా, పఞ్చాసయోజనం భముకస్తరం, తథా అఙ్గలస్తరికా, హత్తతలాని ద్వే యోజనసతానీతి. మజ్జిమాతి అస్సగోణమహింససూకరాదీనం అత్తభావా. రస్సకాతి తాసు తాసు జాతీసు వామనాదయో దీఘమజ్జిమేహి ఓమకప్పమాణా సత్తా. అణుకాతి మంసచక్కుస్స అగోచరా, దిబ్బచక్కువిసయా ఉదకాదీసు నిబ్బత్తా సుఖమత్తభావా సత్తా, ఉకాదయో వా. అపిచ యే తాసు తాసు జాతీసు మహస్తమజ్జిమేహి ధూలమజ్జిమేహి చ ఓమకప్పమాణా సత్తా, తే అణుకాతి వేదితబ్బా. ధూలాతి పరిమణ్ణలత్తభావా మచ్చకుమ్మసిప్పికసమ్ముకాదయో సత్తా.

౧౪౭. ఏవం తీహి తికేహి అనవసేసతో సత్తే దస్సేత్వా ఇదాని “దిట్టా వా యేవ అదిట్టా”తిఆదీహి తీహి దుకేహిపి తే సఙ్గహేత్వా దస్సేతి.

తత్త దిట్టాతి యే అత్తనో చక్కుస్స ఆపాథమాగతవసేన దిట్టపుబ్బా. అదిట్టాతి యే పరసముద్దపరసేలపరచక్కువాళాదీసు రితా. “యేవ దూరే వసన్తి అవిదూరే”తి ఇమినా పన దుకేన అత్తనో అత్తభావస్స దూరే చ అవిదూరే చ వసన్తే సత్తే దస్సేతి. తే ఉపాదాయుపాదావసేన వేదితబ్బా. అత్తనో హి కాయే వసన్తా సత్తా అవిదూరే, బహికాయే వసన్తా దూరే. తథా అన్తోఉపచారే వసన్తా అవిదూరే, బహిఉపచారే వసన్తా దూరే. అత్తనో విహారే గామే జనపదే దీపే చక్కువాళే వసన్తా అవిదూరే, పరచక్కువాళే వసన్తా దూరే వసన్తీతి వుచ్చన్తి.

భూతాతి జాతా, అభినిబ్బత్తా. యే భూతా ఏవ, న పున భవిస్సన్తీతి సఙ్ఖం గచ్ఛన్తి, తేసం ఖీణాసవానమేతం అధివచనం. సమ్భవమేసన్తీతి సమ్భవేసీ. అప్పహీనభవసంయోజనత్తా ఆయతిమ్మి సమ్భవం ఏసన్తానం సేక్ఖపుఢుజ్జనానమేతం అధివచనం. అథ వా చతుసు యోనీసు అణ్ణజజలాబుజా సత్తా యావ అణ్ణకోసం వత్తికోసఞ్చ న భిన్దన్తి, తావ సమ్భవేసీ నామ. అణ్ణకోసం వత్తికోసఞ్చ భిన్దిత్వా బహి నిక్ఖన్తా భూతా నామ. సంసేదజా ఓపపాతికా చ పఠమచిత్తక్ఖణే సమ్భవేసీ నామ. దుతియచిత్తక్ఖణితో పభుతి భూతా నామ. యేన వా ఇరియాపథేన జాయన్తి, యావ తతో అణ్ణం న పాపుణన్తి, తావ సమ్భవేసీ నామ. తతో పరం భూతాతి.

౧౪౮. ఏవం భగవా “సుఖినో వా”తిఆదీహి అడ్డతేయ్యాహి గాథాహి నానప్పకారతో తేసం భిక్షూనం హితసుఖాగమపత్తనావసేన సత్తేసు మేత్తాభావనం దస్సేత్వా ఇదాని అహితదుక్ఖానాగమపత్తనావసేనాపి తం దస్సేన్తో ఆహ “న పరో పరం నికుబ్బేథా”తి. ఏస పోరాణపారో, ఇదాని పన “పరం హి”తిపి పఠన్తి, అయం న సోభనే.

తత్త పరోతి పరజనే. పరన్తి పరజనం. న నికుబ్బేథాతి న వఞ్చోయ్య. నాతిమఞ్చోథాతి న అతిక్కుమిత్వా మఞ్చోయ్య. కత్థచీతి కత్థచి ఓకాసే, గామే వా నిగమే వా ఖేత్తే వా ఇతిమజ్జే వా పూగమజ్జే వాతిఆది. నన్తి ఏతం. కఞ్చీతి యం కఞ్చే ఖత్తియం వా బ్రాహ్మణం వా గహ్మణం వా పబ్బజితం వా సుగతం వా దుగ్గతం వాతిఆది. బ్యారోసనా పటిఘసఞ్ఞాతి కాయవచీవికారేహి బ్యారోసనాయ చ, మనోవికారేన పటిఘసఞ్ఞాయ చ. “బ్యారోసనాయ పటిఘసఞ్ఞాయ”తి హి వత్తబ్బే “బ్యారోసనా పటిఘసఞ్ఞా”తి వుచ్చతి యథా “సమ్మ దఞ్ఞాయ విముత్తా”తి వత్తబ్బే “సమ్మ దఞ్ఞా విముత్తా”తి, యథా చ “అనుపుబ్బసిక్ఖాయ అనుపుబ్బకిరియాయ అనుపుబ్బపటిపదాయ”తి వత్తబ్బే “అనుపుబ్బసిక్ఖా అనుపుబ్బకిరియా అనుపుబ్బపటిపదా”తి (అ. ని. ౮.౧౯; ఉదా. ౪౨; చూళవ. ౩౮౨). నాఞ్ణమఞ్ణస్స దుక్ఖమిచ్చేయ్యాతి అఞ్ణమఞ్ణస్స దుక్ఖం న ఇచ్చేయ్య. కిం వుత్తం హోతి? న కేవలం “సుఖినో వా ఖేమినో వా హోన్తూ”తిఆది మనసికారవసేనేవ మేత్తం భావేయ్య. కిం

పన “అహో వత యో కోచి పరపుగ్గలో యం కఞ్చ పరపుగ్గలం వఞ్చనాదీహి నికతీహి న నికుబ్బేథ, జాతిఆదీహి చ నవహి మానవత్తాహి కత్తచి పదేసే యం కఞ్చ పరపుగ్గలం నాతిమఞ్ఞోయ్య, అఞ్ఞమఞ్ఞస్స చ బ్యారోసనాయ వా పటిఘసఞ్ఞాయ వా దుక్ఖం న ఇచ్చేయ్య”తి ఏవమ్మి మనసి కరోంతో భావేయ్యతి.

౧౪౯. ఏవం అహితదుక్ఖానాగమపత్తనావసేన అత్తతో మేత్తాభావనం దస్సేత్వా ఇదాని తమేవ ఉపమాయ దస్సేంతో ఆహ “మాతా యథా నియం పుత్త”న్తి.

తస్సంతో – యథా మాతా నియం పుత్తం అత్తని జాతం ఓరసం పుత్తం, తఞ్చ ఏకపుత్తమేవ ఆయుసా అనురక్ఠే, తస్స దుక్ఖాగమపటిభాహనత్తం అత్తనో ఆయుమ్మి చజిత్వా తం అనురక్ఠే, ఏవమ్మి సబ్బభూతేసు ఇదం మేత్తమానసం భావయే, పునపునం జనయే వడ్డయే, తఞ్చ అపరిమాణసత్తారమ్మణవసేన ఏకస్మిం వా సత్తే అనవసేసఫరణవసేన అపరిమాణం భావయేతి.

౧౫౦. ఏవం సబ్బాకారేన మేత్తాభావనం దస్సేత్వా ఇదాని తస్సేవ వడ్డనం దస్సేంతో ఆహ “మేత్తఞ్చ సబ్బలోకస్మీ”తి.

తత్త మిజ్జతి తాయతి చాతి మిత్తో, హితజ్ఞాసయతాయ సినియ్యతి, అహితాగమతో రక్ఖతి చాతి అత్తో. మిత్తస్స భావో మేత్తం. సబ్బస్మిన్తి అనవసేసే. లోకస్మిన్తి సత్తలోకే. మనసి భవన్తి మానసం. తఞ్ఞో చిత్తసమ్మయుత్తత్తా ఏవం పుత్తం. భావయేతి వడ్డయే. నాస్స పరిమాణన్తి అపరిమాణం, అప్పమాణసత్తారమ్మణతాయ ఏవం పుత్తం. ఉద్ధన్తి ఉపరి. తేన అరూపభవం గణ్ఠాతి. అధోతి హేట్టా. తేన కామభవం గణ్ఠాతి. తిరియన్తి వేమజ్ఞం. తేన రూపభవం గణ్ఠాతి. అసమ్మాధన్తి సమ్మాధవిరహితం, భిన్నసీమన్తి పుత్తం హోతి. సీమా నామ పచ్చత్తికో వుచ్చతి, తస్మిమ్మి పవత్తన్తి అత్తో. అవేరన్తి వేరవిరహితం, అంతరంతరాపి వేరచేతనాపాతుభావవిరహితన్తి పుత్తం హోతి. అసపత్తన్తి విగతపచ్చత్తికం. మేత్తావిహారీ హి పుగ్గలో మనుస్సానం పియో హోతి, అమనుస్సానం పియో హోతి, నాస్స కోచి పచ్చత్తికో హోతి, తేనస్స తం మానసం విగతపచ్చత్తికత్తా “అసపత్త”న్తి వుచ్చతి. పరియాయవచనఞ్ఞో ఏతం, యదిదం పచ్చత్తికో సపత్తోతి. అయం అనుపదతో అత్తవణ్ణనా.

అయం పనేత్థ అధిప్పేతత్తవణ్ణనా – యదేతం “ఏవమ్మి సబ్బభూతేసు మానసం భావయే అపరిమాణ”న్తి పుత్తం. తఞ్చోతం అపరిమాణం మేత్తం మానసం సబ్బలోకస్మిం భావయే వడ్డయే, వుడ్డిం, విరూళ్లిం, వేపుల్లం గమయే. కథం? ఉద్ధం అధో చ తిరియఞ్చ, ఉద్ధం యావ భవగ్గా, అధో యావ అవీచితో, తిరియం యావ అవసేసదిసా. ఉద్ధం వా ఆరుప్పం, అధో కామధాతుం, తిరియం రూపధాతుం అనవసేసం ఫరంతో. ఏవం భావేంతోపి చ తం యథా అసమ్మాధం, అవేరం, అసపత్తఞ్చ, హోతి తథా సమ్మాధవేరసపత్తాభావం కరోంతో భావయే. యం వా తం భావనాసమ్మదం పత్తం సబ్బత్త ఓకాసలాభవసేన అసమ్మాధం. అత్తనో పరేసు ఆఘాతపటివినయేన అవేరం, అత్తని చ పరేసు ఆఘాతపటివినయేన అసపత్తం హోతి, తం అసమ్మాధం అవేరం అసపత్తం అపరిమాణం మేత్తం మానసం ఉద్ధం అధో తిరియఞ్చాతి తివిధపరిచ్ఛేదే సబ్బలోకస్మిం భావయే వడ్డయేతి.

౧౫౧. ఏవం మేత్తాభావనాయ వడ్డనం దస్సేత్వా ఇదాని తం భావనమనుయుత్తస్స విహారతో ఇరియాపథనియమాభావం దస్సేంతో ఆహ “తిట్టం చరం...పే.... అధిట్టేయ్య”తి.

తస్మిన్ - ఏవమేతం మేత్తం మానసం భావేన్తో సో “నిసీదతి పల్లజ్గం ఆభుజిత్వా, ఉజ్జం కాయం పణిధాయ”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౩౭౪; మ. ని. ౧.౧౦౭; విభ. ౫౦౮) వియ ఇరియాపథనియమం అకత్వా యథాసుఖం అజ్ఞాతరజ్ఞాతరఇరియాపథబాధనవినోదనం కరోన్తో తిట్టం వా చరం వా నిసిన్నో వా సయానో వా యావతా విగతమిద్ధో అస్స, అథ ఏతం మేత్తార్ఘానస్సతిం అధిట్ఠేయ్య.

అథ వా ఏవం మేత్తాభావనాయ వడ్డనం దస్సేత్వా ఇదాని వసీభావం దస్సేన్తో ఆహ “తిట్టం చర”న్తి. వసిప్పత్తో హి తిట్టం వా చరం వా నిసిన్నో వా సయానో వా యావతా ఇరియాపథేన ఏతం మేత్తార్ఘానస్సతిం అధిట్టాతుకామో హోతి. అథ వా తిట్టం వా చరం వాతి న తస్స రానాదీని అన్తరాయకరాని హోన్తి, అపిచ ఖో సో యావతా ఏతం మేత్తార్ఘానస్సతిం అధిట్టాతుకామో హోతి, తావతా వితమిద్ధో హుత్వా అధిట్టాతి, నత్తి తస్స తత్త దన్ధాయితత్తం. తేనాహ “తిట్టం చరం నిసిన్నో వ సయానో, యావతాస్స వితమిద్ధో. ఏతం సతిం అధిట్ఠేయ్య”తి.

తస్మాయమధిష్ఠాయో - యం తం “మేత్తజ్ఞా సబ్బలోకస్మి, మానసం భావయే”తి వుత్తం, తం తథా భావయే, యథా రానాదీసు యావతా ఇరియాపథేన, రానాదీని వా అనాదియిత్వా యావతా ఏతం మేత్తార్ఘానస్సతిం అధిట్టాతుకామో అస్స, తావతా వితమిద్ధో హుత్వా ఏతం సతిం అధిట్ఠేయ్యతి.

ఏవం మేత్తాభావనాయ వసీభావం దస్సేన్తో “ఏతం సతిం అధిట్ఠేయ్య”తి తస్మిం మేత్తావిహారే నియోజేత్వా ఇదాని తం విహారం ధునన్తో ఆహ “బ్రహ్మమేతం విహరమిధమాహూ”తి.

తస్మిన్ - య్వాయం “సుఖినోవ ఖేమినో హోన్తూ”తిఆదిం కత్వా యావ “ఏతం సతిం అధిట్ఠేయ్య”తి సంవణ్ణితో మేత్తావిహారో, ఏతం చతుసు దిబ్బబ్రహ్మరియఇరియాపథవిహారేసు నిద్ధోసత్తా అత్తనోపి పరేసమ్మి అత్తకరత్తా చ ఇథ రియస్స ధమ్మవినయే బ్రహ్మవిహరమాహూ, సేట్ఠవిహరమాహూతి. యతో సతతం సమితం అబ్బోకిణ్ణం తిట్టం చరం నిసిన్నో వా సయానో వా యావతాస్స వితమిద్ధో, ఏతం సతిం అధిట్ఠేయ్యతి.

౧౫౨. ఏవం భగవా తేసం భిక్షానం నానప్పకారతో మేత్తాభావనం దస్సేత్వా ఇదాని యస్మా మేత్తా సత్తారమ్మణత్తా అత్తదిట్ఠియా ఆసన్నా హోతి తస్మా దిట్ఠిగహణనిసేధనముఖేన తేసం భిక్షానం తదేవ మేత్తార్ఘానం పాదకం కత్వా రియభూమిప్పత్తిం దస్సేన్తో ఆహ “దిట్ఠిజ్ఞా అనుపగ్గమ్మా”తి. ఇమాయ గాథాయ దేసనం సమాపేసి.

తస్మిన్ - య్వాయం “బ్రహ్మమేతం విహరమిధమాహూ”తి సంవణ్ణితో మేత్తార్ఘానవిహారో, తతో వుట్ఠాయ యే తత్త వితక్కవిచారాదయో ధమ్మా, తే, తేసజ్ఞా వత్తాదిలనుసారేన రూపధమ్మే పరిగ్గహేత్వా ఇమినా నామరూపపరిచ్ఛేదేన “సుద్ధసజ్ఞారపుజ్ఞోయం, న ఇథ సత్తూపలబ్ధతీ”తి (సం. ని. ౧.౧౭౧) ఏవం దిట్ఠిజ్ఞా అనుపగ్గమ్మ అనుపుట్టేన లోకుత్తరసీలేన సీలవా హుత్వా లోకుత్తరసీలసమ్మయుత్తేనేవ సోతాపత్తిమగ్గసమ్మాదిట్ఠిసజ్ఞాతేన దస్సనేన సమ్మన్నో. తతో పరం యోపాయం వత్తకామేసు గేఢో కిలేసకామో అప్పహీనో హోతి, తమ్మి సకదాగామిఅనాగామిమగ్గేహి తనుభావేన అనవసేసప్పహీనేన చ కామేసు గేఢం వినేయ్య వినయిత్వా వూపసమేత్వా న హి జాతు గబ్బసేయ్య పున రేతి ఏకంసేనేవ పున గబ్బసేయ్యం న ఏతి, సుద్ధావాసేసు నిబ్బత్తిత్వా తత్థేవ అరహత్తం పాపుణిత్వా పరినిబ్బాతీతి.

ఏవం భగవా దేసనం సమాపేత్వా తే భిక్షూ ఆహ - “గచ్ఛథ, భిక్షవే, తస్మిన్యేవ వనసణ్డే విహరథ. ఇమిహ సుతం మాసస్య అట్టసు ధమ్మస్సవనదివసేసు గణ్డిం ఆకోటేత్వా ఉస్సారేథ, ధమ్మకథం కరోథ, సాకచ్ఛథ, అనుమోదథ, ఇదమేవ కమ్మట్టానం ఆసేవథ, భావేథ, బహులీకరోథ. తేపి వో అమనుస్సా తం భేరవారమ్మణం న దస్సేస్సన్తి, అజ్ఞాదత్థు అత్థకామా హితకామా భవిస్సన్తి”తి. తే “సాధూ”తి భగవతో పటిస్సుణీత్వా ఉట్టాయాసనా భగవంతం అభివాదేత్వా, పదక్ఖణం కత్వా, తత్త గత్వా, తథా అకంసు. దేవతాయో చ “భదంతా అమ్మాకం అత్థకామా హితకామా”తి పీతిసోమనస్సజాతా హుత్వా సయమేవ సేనాసనం సమ్మజ్జన్తి, ఉణ్ణోదకం పటియాదేన్తి, పిట్టిపరికమ్మపాదపరికమ్మం కరోన్తి, ఆరక్ఖం సంవిదహన్తి. తే భిక్షూ తథేవ మేత్తం భావేత్వా తమేవ చ పాదకం కత్వా విపస్సనం ఆరభిత్వా సబ్బేవ తస్మిన్యేవ అన్తోతమాసే అగ్గఫలం అరహత్తం పాపుణీత్వా మహాపవారణాయ విసుద్ధిపవారణం పవారేసున్తి.

ఏవణ్ణో అత్థకుసలేన తథాగతేన,  
ధమ్మిస్సరేన కథితం కరణీయమత్తం;  
కత్వానుభుయ్య పరమం హదయస్స సన్తిం,  
సంతం పదం అభిసమేన్తి సమత్తపజ్ఞా.

తస్మా హి తం అమతమబ్బుతమరియకంతం,  
సంతం పదం అభిసమేచ్చ విహరితుకామో;  
విజ్ఞా జనో విమలసీలసమాధిపజ్ఞా,  
భేదం కరేయ్య సతతం కరణీయమత్తన్తి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ మేత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

#### ౯. హేమవతసుత్తవణ్ణనా

అజ్ఞ పన్నరసోతి హేమవతసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? పుచ్చావసీకా ఉప్పత్తి. హేమవతేన హి పుట్టో భగవా “ఛసు లోకో సముప్పన్నో”తిఆదిని అభాసి. తత్త “అజ్ఞ పన్నరసో”తిఆది సాతాగిరేన వుత్తం, “ఇతి సాతాగిరో”తిఆది సజ్గీతికారేహి, “కచ్చిమనో”తిఆది హేమవతేన, “ఛసు లోకో”తిఆది భగవతా, తం సబ్బమ్మి సమోధానేత్వా “హేమవతసుత్త”న్తి వుచ్చతి. “సాతాగిరిసుత్త”న్తి ఏకచ్ఛేహి.

తత్త యాయం “అజ్ఞ పన్నరసో”తిఆది గాథా. తస్మా ఉప్పత్తి - ఇమస్మిన్యేవ భద్దకప్పే వీసతివస్ససహస్సాయుకేసు పురిసేసు ఉప్పజ్జిత్వా సోళసవస్ససహస్సాయుకాని రత్వా పరినిబ్బుతస్స భగవతో కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధస్స మహతియా పూజాయ సరీరకిచ్చం అకంసు. తస్స ధాతుయో అవికిరిత్వా సువణ్ణక్షణ్ణో వియ ఏకగ్ఘనా హుత్వా అట్టంసు. దీఘాయుకబుద్ధానజ్ఞో ఏసా ధమ్మతా. అప్పాయుకబుద్ధా పన యస్మా బహుతరేన జనేన అదిట్టా ఏవ పరినిబ్బాయన్తి, తస్మా ధాతుపూజమ్మి కత్వా “తత్త తత్త జనా పుజ్ఞం పసవిస్సన్తి”తి అనుకమ్పాయ “ధాతుయో వికిరంతా”తి అధిట్టహన్తి. తేన తేసం సువణ్ణచుట్టాని వియ ధాతుయో వికిరన్తి, సేయ్యధాపి అమ్మాకం భగవతో.

మనుస్సా తస్స భగవతో ఏకంయేవ ధాతుఘరం కత్వా చేతియం పతిట్టాపేసుం యోజనం ఉబ్బేధేన పరిక్లేపేన చ. తస్స ఏకేకగావుతంతరాని చత్తారి ద్వారాని అహేసుం. ఏకం ద్వారం కిక్కి రాజా అగ్గహేసి; ఏకం తస్సేవ పుత్తో పథవిన్దరో నామ; ఏకం సేనాపతిపముఖా అమచ్చా; ఏకం సేట్టిపముఖా జానపదా రత్తసువణ్ణమయా ఏకగ్గనా సువణ్ణరసపటిభాగా చ నానారతనమయా ఇట్టకా అహేసుం ఏకేకా సతసహస్సుగ్గనికా. తే హరితాలమనోసిలాహి మత్తికాకిచ్చం సురభితేలేన ఉదకకిచ్చిచ్చ కత్వా తం చేతియం పతిట్టాపేసుం.

ఏవం పతిట్టితే చేతియే ద్వే కులపుత్తా సహాయకా నిక్ఖమిత్వా సమ్ముఖసావకానం ధేరానం సన్నికే పబ్బజింసు. దీఘాయుకబుద్ధానజ్ఞో సమ్ముఖసావకాయేవ పబ్బాజేన్తి, ఉపసమ్పాదేన్తి, నిస్సయం దేన్తి, ఇతరే న లభన్తి. తతో తే కులపుత్తా “సాసనే, భన్తే, కతి ధురానీ”తి పుచ్చింసు. ధేరా “ద్వే ధురానీ”తి కథేసుం – “వాసధురం, పరియత్తిధురఞ్చా”తి. తత్థ పబ్బజితేన కులపుత్తేన ఆచరియుపజ్ఞాయానం సన్నికే పఞ్చ వస్సాని వసీత్వా, వత్తపటివత్తం పూరేత్వా, పాతిమోక్షం ద్వే తీణి భాణవారసుత్తంతాని చ పగుణం కత్వా, కమ్మట్టానం ఉగ్గహేత్వా, కులే వా గణే వా నిరాలయేన అరణ్ణం పవిసిత్వా, అరహత్తసచ్చికిరియాయ ఘటితబ్బం వాయమితబ్బం, ఏతం వాసధురం. అత్తనో ధామేన పన ఏకం వా నికాయం పరియాపుణిత్వా ద్వే వా పఞ్చ వా నికాయే పరియత్తితో చ అత్తతో చ సువిసదం సాసనం అనుయుజ్జోతబ్బం, ఏతం పరియత్తిధురన్తి. అథ తే కులపుత్తా “ద్విన్నం ధురానం వాసధురమేవ సేట్ట”న్తి వత్వా “మయం పనమ్మా దహరా, వుడ్డకాలే వాసధురం పరిపూరేస్సామ, పరియత్తిధురం తావ పూరేమా”తి పరియత్తిం ఆరభింసు. తే పకతియావ పఞ్ణవన్తో నచిరస్సేవ సకలే బుద్ధవచనే పకతజ్ఞానో వినయే చ అతివియ వినిచ్చయకుసలా అహేసుం. తేసం పరియత్తిం నిస్సాయ పరివారో ఉప్పజ్జి, పరివారం నిస్సాయ లాభో, ఏకమేకస్స పఞ్చసతపఞ్చసతా భిక్షా పరివారా అహేసుం. తే సత్థుసాసనం దీపేన్తా విహరింసు, పున బుద్ధకాలో వియ అహోసి.

తదా ద్వే భిక్షా గామకావాసే విహరన్తి ధమ్మవాదీ చ అధమ్మవాదీ చ. అధమ్మవాదీ చణ్డో హోతి ఫరుసో, ముఖరో, తస్స అజ్ఞాచారో ఇతరస్స పాకటో హోతి. తతో నం “ఇదం తే, ఆవుసో, కమ్మం సాసనస్స అప్పతిరూప”న్తి చోదేసి. సో “కిం తే దిట్టం, కిం సుత”న్తి విక్లిపతి. ఇతరో “వినయధరా జానిస్సన్తీ”తి ఆహ. తతో అధమ్మవాదీ “సచే ఇమం వత్తుం వినయధరా వినిచ్చినిస్సన్తి, అద్ధా మే సాసనే పతిట్టా న భవిస్సన్తీ”తి ఇత్వా అత్తనో పక్ఖం కాతుకామో తావదేవ పరిక్ఖారే ఆదాయ తే ద్వే ధేరే ఉపసజ్కమిత్వా సమణపరిక్ఖారే దత్వా తేసం నిస్సయేన విహరితుమారద్దో. సబ్బిచ్చా నేసం ఉపట్టానం కరోన్తో సక్కచ్చం వత్తపటివత్తం పూరేతుకామో వియ అకాసి. తతో ఏకదివసం ఉపట్టానం గన్త్యా వన్దిత్వా తేహి విస్సజ్జియమానోపి అట్టాసియేవ. ధేరా “కిఞ్చి వత్తబ్బమత్తీ”తి తం పుచ్చింసు. సో “ఆమ, భన్తే, ఏకేన మే భిక్షునా సహ అజ్ఞాచారం పటిచ్చ వివాదో అత్తి. సో యది తం వత్తుం ఇధాగన్త్యా ఆరోచేతి, యథావినిచ్చయం న వినిచ్చినితబ్బ”న్తి. ధేరా “ఓసటం వత్తుం యథావినిచ్చయం న వినిచ్చినితుం న వట్టతీ”తి ఆహంసు. సో “ఏవం కరియమానే, భన్తే, మమ సాసనే పతిట్టా నత్తి, మయ్ఠేతం పాపం హోతు, మా తుమ్హే వినిచ్చినథా”తి. తే తేన నిప్పీళియమానా సమ్మటిచ్చింసు. సో తేసం పటిజ్ఞం గహేత్వా పున తం ఆవాసం గన్త్యా “సబ్బం వినయధరానం సన్నికే నిట్టిత”న్తి తం ధమ్మవాదిం సుట్టుతరం అవమజ్ఞాన్తో ఫరుసేన సముదాచరతి. ధమ్మవాదీ “నిస్సజ్కో అయం జాతో”తి తావదేవ నిక్ఖమిత్వా ధేరానం పరివారం భిక్షుసహస్సం ఉపసజ్కమిత్వా ఆహ – “నను, ఆవుసో, ఓసటం వత్తు యథాధమ్మం వినిచ్చినితబ్బం, అనోసరాపేత్వా ఏవ వా అజ్ఞామజ్ఞం అచ్చయం దేసాపేత్వా సామగ్గీ కాతబ్బా. ఇమే పన ధేరా నేవ వత్తుం వినిచ్చినింసు, న సామగ్గిం అకంసు. కిం నామేత”న్తి? తేపి సుత్వా తుణ్ణీ అహేసుం – “నూన కిఞ్చి ఆచరియేహి ఇతో”న్తి. తతో అధమ్మవాదీ ఓకాసం లభిత్వా “త్వం పుట్టే

‘వినయధరా జానిస్సన్తీ’తి భణసి. ఇదాని తేసం వినయధరానం ఆరోచేహి తం వత్తు”ని ధమ్మవాదిం పీళేత్వా “అజ్జతగ్గే పరాజితో త్వం, మా తం ఆవాసం ఆగచ్ఛి”తి వత్వా పక్కామి. తతో ధమ్మవాదీ థేరే ఉపసంక్కమిత్వా “తుమ్హే సాసనం అనపేక్షిత్వా ‘అమ్మే ఉపట్టిసి పరితోసేసీ’తి పుగ్గలమేవ అపేక్షిత్త, సాసనం అరక్షిత్వా పుగ్గలం రక్షిత్త, అజ్జతగ్గే దాని తుమ్హాకం వినిచ్చయం వినిచ్చినితుం న వట్టతి, అజ్జ పరినిబ్బుతో కస్సపో భగవా”తి మహాసద్దేన కన్దిత్వా “నట్టం సత్తు సాసన”ని పరిదేవమానే పక్కామి.

అథ ఖో తే భిక్షూ సంవిగ్గమానసా “మయం పుగ్గలమనురక్ఖంతా సాసనరతనం సోబ్బే పక్ఖిపిమ్మా”తి కుక్కుచ్చం ఉప్పాదేసుం . తే తేనేవ కుక్కుచ్చేన ఉపహతాసయత్తా కాలం కత్వా సగ్గే నిబ్బత్తితుమసక్కింతా ఏకాచరియో హిమవతి హిమవతే పబ్బతే నిబ్బత్తి హిమవతో యక్ఖోతి నామేన. దుతియాచరియో మజ్జిమదేసే సాతపబ్బతే సాతాగిరోతి నామేన. తేపి నేసం పరివారా భిక్షూ తేసంయేవ అనువత్తిత్వా సగ్గే నిబ్బత్తితుమసక్కింతా తేసం పరివారా యక్ఖావ హుత్వా నిబ్బత్తింసు. తేసం పన పచ్చయదాయకా గహట్టా దేవలోకే నిబ్బత్తింసు. హిమవతసాతాగిరా అట్ఠవీసతియక్ఖసేనాపతీనమబ్బంతరా మహానుభావా యక్ఖరాజానో అహీసుం.

యక్ఖసేనాపతీనశ్చ అయం ధమ్మతా - మాసే మాసే అట్ఠ దివసాని ధమ్మవినిచ్చయత్థం హిమవతి మనోసిలాతలే నాగవతిమణ్డపే దేవతానం సన్నిపాతో హోతి, తత్థ సన్నిపతితబ్బన్తి. అథ సాతాగిరహిమవతా తస్మిం సమాగమే అఞ్ఞమఞ్ఞం దిస్వా సఞ్ఞానింసు - “త్వం, సమ్మ, కుహిం ఉప్పన్నో, త్వం కుహి”ని అత్తనో అత్తనో ఉప్పత్తిట్ఠానశ్చ పుచ్చిత్వా విప్పటిసారిసో అహీసుం. “నట్టా మయం, సమ్మ, పుట్టే వీసతి వస్ససహస్సాని సమణధమ్మం కత్వా ఏకం పాపసహాయం నిస్సాయ యక్ఖయోనియం ఉప్పన్నా, అమ్మాకం పన పచ్చయదాయకా కామావచరదేవేసు నిబ్బత్తా”తి. అథ సాతాగిరో ఆహ - “మారిస, హిమవా నామ అచ్చరియబ్బుతసమ్మతో, కిఞ్చి అచ్చరియం దిస్వా వా సుత్వా వా మమాపి ఆరోచేయ్యాసీ”తి. హిమవతోపి ఆహ - “మారిస, మజ్జిమదేసో నామ అచ్చరియబ్బుతసమ్మతో, కిఞ్చి అచ్చరియం దిస్వా వా సుత్వా వా మమాపి ఆరోచేయ్యాసీ”తి. ఏవం తేసు ద్వీసు సహాయేసు అఞ్ఞమఞ్ఞం కతికం కత్వా, తమేవ ఉప్పత్తిం అవివజ్జేత్వా వసమానేసు ఏకం బుద్ధంతరం వీతివత్తం, మహాపథవీ ఏకయోజనతిగావుతమత్తం ఉస్సదా.

అథమ్మాకం బోధిసత్తో దీపఙ్కరపాదమూలే కతపణిధానో యావ వేస్సంతరజాతకం, తావ పారమియో పూరేత్వా, తుసితభవనే ఉప్పజ్జిత్వా, తత్థ యావతాయుకం రత్వా, ధమ్మపదనిదానే వుత్తనయేన దేవతాహి ఆయాచితో పశ్చ మహావిలోకనాని విలోకేత్వా, దేవతానం ఆరోచేత్వా, ద్వత్తింసాయ పుబ్బనిమిత్తేసు వత్తమానేసు ఇథ పటిసన్ధిం అగ్గహేసి దససహస్సిలోకధాతుం కమ్మేత్వా. తాని దిస్వాపి ఇమే రాజయక్ఖా “ఇమినా కారణేన నిబ్బత్తానీ”తి న జానింసు. “ఖిడ్డాపసుతత్తా నేవాద్దసంసూ”తి ఏకే. ఏస నయో జాతియం అభినిక్ఖమనే బోధియశ్చ. ధమ్మచక్కప్పవత్తనే పన పశ్చావగ్గియే ఆమన్తేత్వా భగవతి తిపరివట్టం ద్వాదసాకారం వరధమ్మచక్కం పవత్తేన్నే మహాభూమిచాలం పుబ్బనిమిత్తం పాటిహారియాని చ ఏతేసం ఏకో సాతాగిరోయేవ పరమం అద్దస. నిబ్బత్తికారణశ్చ తేసం ఇత్వా సపరిసో భగవంతం ఉపసంక్కమ్మ ధమ్మదేసనం అస్సోసీ, న చ కిఞ్చి విసేసం అధిగచ్ఛి. కస్మా? సో హి ధమ్మం సుణన్తో హిమవతం అనుస్సరిత్వా “ఆగతో ను ఖో మే సహాయకో, నో”తి పరిసం ఓలోకేత్వా తం అపస్సన్తో “వశ్చితో మే సహాయో, యో ఏవం విచిత్రపటిభానం భగవతో ధమ్మదేసనం న సుణాతీ”తి విక్ఖిత్తచిత్తో అహోసి. భగవా చ అత్తజ్ఞతేపి చ సూరియే దేసనం న నిట్టాపేసి.

అథ సాతాగిరో “సహాయం గహేత్వా తేన సహగమ్మ ధమ్మదేసనం సోస్సామీ”తి

హత్తియానఅస్సయానగరుళయానాదీని మాపేత్వా పశ్చాహి యక్ష్వసతేహి పరివుతో హిమవంతాభిముఖో పాయాసి, తదా హేమవతోపి. యస్మా పటిసన్ధిజాతి-అభినిక్ష్వమన-బోధిపరినిబ్బానేస్వవ ద్వత్తింస పుబ్బనిమిత్తాని హుత్వావ పతివిగచ్ఛన్తి, న చిరట్టితికాని హోన్తి, ధమ్మచక్రపవత్తనే పన తాని సవిసేసాని హుత్వా, చిరతరం రత్వా నిరుజ్ఞన్తి, తస్మా హిమవతి తం అచ్చరియపాతుభావం దిస్వా “యతో అహం జాతో, న కదాచి అయం పబ్బతో ఏవం అభిరామో భూతపుబ్బో, హన్త దాని మమ సహాయం గహేత్వా ఆగమ్మ తేన సహ ఇమం పుప్పసిరిం అనుభవిస్సామీ”తి తథేవ మజ్ఞిమదేసాభిముఖో ఆగచ్ఛతి. తే ఉభోపి రాజగహస్స ఉపరి సమాగన్త్యా అజ్ఞమజ్ఞస్స ఆగమనకారణం పుచ్చింసు. హేమవతో ఆహ - “యతో అహం, మారిస, జాతో, నాయం పబ్బతో ఏవం అకాలకుసుమితేహి రుక్ఠేహి అభిరామో భూతపుబ్బో, తస్మా ఏతం పుప్పసిరిం తయా సద్ధిం అనుభవిస్సామీతి ఆగతోమ్హి”తి . సాతాగిరో ఆహ - “జానాసి, పన, త్వం మారిస, యేన కారణేన ఇమం అకాలపుప్పపాటిహారియం జాత”న్తి? “న జానామి, మారిసా”తి. “ఇమం, మారిస, పాటిహారియం న కేవల హిమవంతేయేవ, అపిచ ఖో పన దససహస్సిలోకధాతుసు నిబ్బత్తం, సమ్మాసమ్ముద్ధో లోకే ఉప్పన్నో, అజ్ఞ ధమ్మచక్రం పవత్తేసి, తేన కారణేనా”తి. ఏవం సాతాగిరో హేమవతస్స బుద్ధుప్పాదం కథేత్వా, తం భగవతో సన్తికం ఆనేతుకామో ఇమం గాథమాహ. కేచి పన గోతమకే చేతియే విహరన్తే భగవతి అయమేవమాహాతి భణన్తి “అజ్ఞ పన్నరసో”తి.

౧౩౩. తత్థ అజ్ఞాతి అయం రత్తిన్దివో పక్వగణనతో పన్నరసో, ఉపవసితబ్బతో ఉపోసథో. తీసు వా ఉపోసథేసు అజ్ఞ పన్నరసో ఉపోసథో, న చాతుద్దసీ ఉపోసథో, న సామగ్గీఉపోసథో. యస్మా వా పాతిమోక్ఖద్దేసఅట్టజ్ఞఉపవాసపశ్చాత్తిదివసాదీసు సమ్మహులేసు అత్తేసు ఉపోసథసద్ధో వత్తతి. “ఆయామావుసో, కప్పిన, ఉపోసథం గమిస్సామా”తిఆదీసు హి పాతిమోక్ఖద్దేస ఉపోసథసద్ధో. “ఏవం అట్టజ్ఞసమన్నాగతో ఖో విసాఖే ఉపోసథో ఉపవుత్తో”తిఆదీసు (అ. ని. ౮.౪౩) పాణాతిపాతా వేరమణిఆదికేసు అట్టజ్ఞేసు. “సుద్ధస్స వే సదా ఫగ్గు, సుద్ధస్సుపోసథో సదా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౭౯) ఉపవాసే. “ఉపోసథో నామ నాగరాజా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౨౪౬; మ. ని. ౩.౨౨౮) పశ్చాత్తియం. “తదహుపోసథే పన్నరసే సీసంహ్లాతస్సా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౮౨; మ. ని. ౩.౨౨౬) దివసే. తస్మా అవసేసత్తం పటిక్ఖిపిత్వా ఆసాళ్ళీపుణ్ణమదివసంయేవ నియామేన్తో ఆహ - “అజ్ఞ పన్నరసో ఉపోసథో”తి. పాటిపదో దుతియోతి ఏవం గణియమానే అజ్ఞ పన్నరసో దివసోతి అత్తో.

దివి భవాని దిబ్బాని, దిబ్బాని ఏత్థ అత్థీతి దిబ్బా. కాని తాని? రూపాని. తస్సో రత్తిం దేవానం దససహస్సిలోకధాతుతో సన్నిపతితానం సరీరవత్థాభరణవిమానప్పభాహి అబ్బాదిఉపక్కిలేసవిరహితాయ చన్దప్పభాయ చ సకలజమ్ముదీపో అలజ్ఞతో అహోసి. విసేసాలజ్ఞతో చ పరమవిసుద్ధిదేవస్స భగవతో సరీరప్పభాయ. తేనాహ “దిబ్బా రత్తి ఉపట్టితా”తి.

ఏవం రత్తిగుణవణ్ణనాపదేసేనాపి సహాయస్స చిత్తప్పసాదం జనేన్తో బుద్ధుప్పాదం కథేత్వా ఆహ “అనోమనామం సత్థారం, హన్త పస్సామ గోతమ”న్తి. తత్థ అనోమేహి అలామకేహి సబ్బాకారపరిపూరేహి గుణేహి నామం అస్సాతి అనోమనామో. తథా హిస్స “బుజ్ఞితా సచ్చానీతి బుద్ధో, బోధేతా పజాయాతి బుద్ధో”తిఆదినా (మహాని. ౧౯౨; చూళని. పారాయనత్తుతిగాథానిద్దేస ౯౭; పటి. మ. ౧.౧౬౨) నయేన బుద్ధోతి అనోమేహి గుణేహి నామం, “భగ్గరాగోతి భగవా, భగ్గదోసోతి భగవా”తిఆదినా (మహాని. ౮౪) నయేన చ అనోమేహి గుణేహి నామం. ఏస నయో “అరహం సమ్మాసమ్ముద్ధో విజ్ఞాచరణసమ్మన్నో”తిఆదీసు. దిట్టధమ్మికాదీసు అత్తేసు దేవమనుస్సే అనుసాసతి “ఇమం పజహథ, ఇమం సమాదాయ



వత్తడా”తి సత్తా. అపిచ “సత్తా భగవా సత్థవాహో, యథా సత్థవాహో సత్తే కన్తారం తారేతీ”తిఆదినా (మహాని. ౧౯౦) నిద్దేసే వుత్తనయేనాపి సత్తా. తం అనోమనామం సత్తారం. హన్డాతి బ్యవసానత్తే నిపాతో. పస్సామాతి తేన అత్తానం సహ సజ్జహత్వా పచ్చుప్పన్నవచనం. గోతమన్తి గోతమగోత్తం. కిం వుత్తం హోతి ? “సత్తా, న సత్తా”తి మా విమతిం అకాసి, ఏకన్తబ్యవసితో హుత్వావ ఏహి పస్సామ గోతమన్తి.

౧౮౪. ఏవం వుత్తే హేమవతో “అయం సాతాగిరో ‘అనోమనామం సత్తార’న్తి భణన్తో తస్స సబ్బజ్ఞాతం పకాసేతి, సబ్బజ్ఞానో చ దుల్లభా లోకే, సబ్బజ్ఞాపటిజ్ఞోహి పూరణాదిసదిసేహేవ లోకో ఉపద్దుతో. సో పన యది సబ్బజ్ఞా, అద్ధా తాదిలక్ఖణప్పత్తో భవిస్సతి, తేన తం ఏవం పరిగ్గణ్ఠిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా తాదిలక్ఖణం పుచ్చన్తో ఆహ - “కచ్చి మనో”తి.

తత్త కచ్చితి పుచ్చా. మనోతి చిత్తం. సుపణిహితోతి సుట్టు రపితో, అచలో అసమ్మవేధీ. సబ్బేసు భూతేసు సబ్బభూతేసు. తాదినోతి తాదిలక్ఖణప్పత్తస్స సతో. పుచ్చా ఏవ వా అయం “సో తే సత్తా సబ్బభూతేసు తాదీ, ఉదాహు నో”తి. ఇట్టే అనిట్టే చాతి ఏవయాపే ఆరమ్మణే. సజ్జప్పాతి వితక్కా. వసీకతాతి వసం గమితా. కిం వుత్తం హోతి? యం త్వం సత్తారం వదసి, తస్స తే సత్తునో కచ్చి తాదిలక్ఖణప్పత్తస్స సతో సబ్బభూతేసు మనో సుపణిహితో, ఉదాహు యావ చలనపచ్చయం న లభతి, తావ సుపణిహితో వియ ఖాయతి. సో వా తే సత్తా కచ్చి సబ్బభూతేసు సమచిత్తేన తాదీ, ఉదాహు నో, యే చ ఖో ఇట్టానిట్టేసు ఆరమ్మణేసు రాగదోసవసేన సజ్జప్పా ఉప్పజ్జేయ్యం, త్యాస్స కచ్చి వసీకతా, ఉదాహు కదాచి తేసమ్మి వసేన వత్తతీతి.

౧౮౫. తతో సాతాగిరో భగవతో సబ్బజ్ఞాభావే బ్యవసితత్తా సబ్బే సబ్బజ్ఞాగుణే అనుజానన్తో ఆహ “మనో చస్స సుపణిహితో”తిఆది. తత్త సుపణిహితోతి సుట్టు రపితో, పథవీసమో అవిరుజ్ఞనట్టేన, సినేరుసమో సుప్పతిట్టితాచలనట్టేన, ఇన్ద్రఖీలసమో చతుబ్బిధమారపరవాదిగణోహి అకమ్మియట్టేన. అనచ్ఛరియజ్ఞోతం, భగవతో ఇదాని సబ్బాకారసమ్మన్నత్తా సబ్బజ్ఞాభావే రితస్స మనో సుపణిహితో అచలో భవేయ్య. యస్స తిరచ్ఛానభూతస్సాపి సరాగాదికాలే ఛద్దన్తనాగకులే ఉప్పన్నస్స సవిసేన సల్లేన విద్ధస్స అచలో అహోసి, వధకేపి తస్మిం నప్పదుస్సి, అజ్ఞాదత్తు తస్సేవ అత్తనో దన్తే ఛేత్వా అదాసి; తథా మహాకపిభూతస్స మహతియా సిలాయ సీసే పహటస్సాపి తస్సేవ చ మగ్గం దస్సేసి; తథా విధురపణ్ణితభూతస్స పాదేసు గహేత్వా సట్టియోజనే కాళపబ్బతపపాతే పక్కిత్తస్సాపి అజ్ఞాదత్తు తస్సేవ యక్ఖస్సత్థాయ ధమ్మం దేసేసి. తస్మా సమ్మదేవ ఆహ సాతాగిరో - “మనో చస్స సుపణిహితో”తి.

సబ్బభూతేసు తాదినోతి సబ్బసత్తేసు తాదిలక్ఖణప్పత్తస్సేవ సతో మనో సుపణిహితో, న యావ పచ్చయం న లభతీతి అత్తో . తత్త భగవతో తాదిలక్ఖణం పఞ్చధా వేదితబ్బం. యథాహ -

“భగవా పఞ్చహాకారేహి తాదీ, ఇట్టానిట్టే తాదీ, చత్తావీతి తాదీ, ముత్తావీతి తాదీ, తిణ్ణావీతి తాదీ, తన్నిద్దేసాతి

తాదీ. కథం భగవా ఇట్టానిట్టే తాదీ? భగవా లాభేపి తాదీ”తి (మహాని. ౩౮).

ఏవమాది సబ్బం నిద్దేసే వుత్తనయేనేవ గహేతబ్బం. లాభాదయో చ తస్స మహాఅట్టకథాయం విత్థారితనయేన వేదితబ్బా. “పుచ్చా ఏవ వా అయం. సో తే సత్తా సబ్బభూతేసు తాదీ, ఉదాహు నో”తి ఇమస్మిమ్మి వికప్పే సబ్బభూతేసు సమచిత్తతాయ తాదీ అన్ఘాకం సత్తాతి అత్తో. అయజ్ఞో భగవా సుఖూపసంహారకామతాయ దుక్ఖాపనయనకామతాయ చ

సబ్బసత్తేసు సమచిత్తో, యాదిసో అత్తని, తాదిసో పరేసు, యాదిసో మాతరి మహామాయాయ, తాదిసో చిజ్చమాణవికాయ, యాదిసో పితరి సుద్ధోదనే, తాదిసో సుప్పబుద్ధే, యాదిసో పుత్తే రాహులే, తాదిసో వధకేసు దేవదత్తధనపాలకలజ్జలిమాలాదీసు. సదేవకే లోకేపి తాదీ. తస్మా సమ్మదేవాహ సాతాగిరో – “సబ్బభూతేసు తాదిసో”తి.

**అథో ఇట్టో అనిట్టో చాతి.** ఏత్త పన ఏవం అత్తో దట్టబ్బో – యం కిజ్చి ఇట్టం వా అనిట్టం వా ఆరమ్మణం, సబ్బప్పకారేహి తత్త యే రాగదోసవసేన సజ్కప్పా ఉప్పజ్జేయ్యం, త్యాస్స అనుత్తరేన మగ్గేన రాగాదీనం పహీనత్తా వసీకత్తా, న కదాచి తేసం వసే వత్తతి. సో హి భగవా అనావిలసజ్కప్పో సువిముత్తచిత్తో సువిముత్తపజ్ఞోతి. ఏత్త చ సుపణిహితమనతాయ అయోనిసోమనసికారాభావో వుత్తో. సబ్బభూతేసు ఇట్టానిట్టోహి సో యత్త భవేయ్య, తం సత్తసజ్ఞారభేదతో దువిధమారమ్మణం వుత్తం. సజ్కప్పవసీభావేన తస్మిం ఆరమ్మణే తస్స మనసికారాభావతో కిలేసప్పహానం వుత్తం. సుపణిహితమనతాయ చ మనోసమాచారసుద్ధి, సబ్బభూతేసు తాదితాయ కాయసమాచారసుద్ధి, సజ్కప్పవసీభావేన వితక్కమూలకత్తా వాచాయ వచీసమాచారసుద్ధి. తథా సుపణిహితమనతాయ లోభాదిసబ్బదోసాభావో, సబ్బభూతేసు తాదితాయ మేత్తాదిగుణసబ్బావో, సజ్కప్పవసీభావేన పటికూలే అప్పటికూలసజ్ఞతాదిభేదా అరియిద్ధి, తాయ చస్స సబ్బజ్ఞాభావో వుత్తో హోతీతి వేదితబ్బో.

౧౫౬. ఏవం హేమవతో పుట్టే మనోద్వారవసేనేవ తాదిభావం పుచ్చిత్వా తజ్ఞ పటిజానంతమిమం సుత్వా దళ్ళీకమ్మత్థం ఇదాని ద్వారత్తయవసేనాపి, పుట్టే వా సజ్ఞేపేన కాయవచీమనోద్వారసుద్ధిం పుచ్చిత్వా తజ్ఞ పటిజానంతమిమం సుత్వా దళ్ళీకమ్మత్థమేవ విత్థారేనాపి పుచ్చంతో ఆహ “కచ్చి అదిన్న”న్తి. తత్త గాథాబద్ధసుఖత్థాయ పరమం అదిన్నాదానవిరతిం పుచ్చతి. **ఆరా పమాదమ్మాతి** పజ్జాసు కామగుణేసు చిత్తవోస్సగ్గతో దూరీభావేన అబ్రహ్మచరియవిరతిం పుచ్చతి. “ఆరా పమాదమ్మా”తిపి పరన్తి, ఆరా మాతుగామాతి వుత్తం హోతి. **ఝానం న రిజ్ఞతీతి** ఇమినా పన తస్సాయేవ తివిధాయ కాయదుచ్చరితవిరతియా బలవభావం పుచ్చతి. ఝానయుత్తస్స హి విరతి బలవతీ హోతీతి.

౧౫౭. అథ సాతాగిరో యస్మా భగవా న కేవలం ఏతరహి, అతీతేపి అద్ధానే దీఘరత్తం అదిన్నాదానాదీహి పటివిరతో, తస్సా తస్సాయేవ చ విరతియా ఆనుభావేన తం తం మహాపురిసలక్ఖణం పటిలభి, సదేవకో చస్స లోకో “అదిన్నాదానా పటివిరతో సమణో గోతమో”తిఆదినా నయేన వణ్ణం భాసతి. తస్మా విస్సట్టాయ వాచాయ సీహనాదం నదంతో ఆహ “న సో అదిన్నం ఆదియతీ”తి. తం అత్తతో పాకటమేవ. ఇమిస్సాపి గాథాయ తతియపాదే “పమాదమ్మా పమాదమ్మా”తి ద్వితీయా పారో. చతుత్థపాదే చ **ఝానం న రిజ్ఞతీతి** ఝానం రిత్తకం సుజ్ఞకం న కరోతి, న పరిచ్చజతీతి అత్తో వేదితబ్బో.

౧౫౮. ఏవం కాయద్వారే సుద్ధిం సుత్వా ఇదాని వచీద్వారే సుద్ధిం పుచ్చంతో ఆహ – “కచ్చి ముసా న భణతీ”తి. ఏత్త ఖీణాతీతి ఖీణో, విహింసతి బధతీతి అత్తో. వాచాయ పథో బ్యప్పథో, ఖీణో బ్యప్పథో అస్సాతి **ఖీణబ్యప్పథో**. తం న-కారేన పటిసేధేత్వా పుచ్చతి “న ఖీణబ్యప్పథో”తి, న ఫరుసవాచోతి వుత్తం హోతి. “నాఖీణబ్యప్పథో”తిపి పారో, న అఖీణవచనోతి అత్తో. ఫరుసవచనజ్ఞో పరేసం హదయే అఖీయమానం తిట్ఠతి. తాదిసవచనో కచ్చి న సోతి వుత్తం హోతి. విభూతీతి వినాసో, విభూతిం కాసతి కరోతి వాతి విభూతికం, విభూతికమేవ **వేభూతికం, వేభూతియన్తి**పి పుచ్చతి, పేసుజ్ఞాస్సేతం అధివచనం. తజ్ఞో సత్తానం అజ్ఞామజ్ఞాతో భేదనేన వినాసం కరోతి. సేసం ఉత్తానత్థమేవ.

౧౫౯. అథ సాతాగిరో యస్మా భగవా న కేవలం ఏతరహి, అతీతేపి అద్ధానే దీఘరత్తం ముసావాదాదీహి పటివిరతో, తస్మా తస్సాయేవ చ విరతియా ఆనుభావేన తం తం మహాపురిసలక్ఖణం పటిలభి, సదేవకో చస్స లోకో “ముసావాదా పటివిరతో సమణో గోతమో”తి వణ్ణం భాసతి. తస్మా విస్సట్ఠాయ వాచాయ సీహనాదం నదంతో ఆహ, “ముసా చ సో న భణతీ”తి. తత్థ ముసాతి వినిధాయ దిట్ఠాదీని పరవిసంవాదనవచనం. తం సో న భణతి. దుతియపాదే పన పరమత్థవసేన న ఖీణబ్బప్పథోతి, దుతియత్థవసేన నాఖీణబ్బప్పథోతి పారో. చతుత్థపాదే మన్తాతి పజ్ఞా వుచ్చతి. భగవా యస్మా తాయ మన్తాయ పరిచ్ఛిన్దిత్వా అత్థమేవ భాసతి అత్థతో అనపేతవచనం, న సమ్మం . అజ్ఞాణపురేక్షారజ్ఞో నిరత్థకవచనం బుద్ధానం నత్తి. తస్మా ఆహ – “మన్తా అత్థం సో భాసతీ”తి. సేసమేత్థ పాకటమేవ.

౧౬౦. ఏవం వచీద్వారసుద్ధిమ్పి సుత్వా ఇదాని మనోద్వారసుద్ధిం పుచ్చంతో ఆహ “కచ్చి న రజ్జతి కామేసూ”తి. తత్థ కామాతి వత్థుకామా. తేసు కిలేసకామేన న రజ్జతీతి పుచ్చంతో అనభిజ్ఞాలుతం పుచ్చతి. అనావిలన్తి పుచ్చంతో బ్యాపాదేన ఆవిలభావం సన్ధాయ అబ్యాపాదతం పుచ్చతి. మోహం అతిక్కుంతోతి పుచ్చంతో యేన మోహేన మూఱ్ఱో మిచ్ఛాదిట్ఠిం గణ్ఠాతి, తస్సాతిక్కుమేన సమ్మాదిట్ఠితం పుచ్చతి. ధమ్మేసు చక్ఖమాతి పుచ్చంతో సబ్బధమ్మేసు అప్పటిహతస్స ఇణచక్ఖునో, పశ్చాచక్ఖువిసయేసు వా ధమ్మేసు పశ్చాన్నమ్పి చక్ఖానం వసేన సబ్బజ్ఞాతం పుచ్చతి “ద్వారత్తయపారిసుద్ధియాపి సబ్బజ్ఞా న హోతీ”తి చిన్తేత్వా.

౧౬౧. అథ సాతాగిరో యస్మా భగవా అప్పత్వావ అరహత్తం అనాగామిమగ్గేన కామరాగబ్యాపాదానం పహీనత్తా నేవ కామేసు రజ్జతి, న బ్యాపాదేన ఆవిలచిత్తో, సోతాపత్తిమగ్గేనేవ చ మిచ్ఛాదిట్ఠిపచ్చయస్స సచ్చపటిచ్ఛాదకమోహస్స పహీనత్తా మోహం అతిక్కుంతో, సామశ్చ సచ్చాని అభిసమ్మజ్జిత్వా బుద్ధోతి విమోక్షన్తికం నామం యథావుత్తాని చ చక్ఖాని పటిలభి, తస్మా తస్స మనోద్వారసుద్ధిం సబ్బజ్ఞాతశ్చ ఉద్ధోసేంతో ఆహ “న సో రజ్జతి కామేసూ”తి.

౧౬౨. ఏవం హేమవతో భగవతో ద్వారత్తయపారిసుద్ధిం సబ్బజ్ఞాతశ్చ సుత్వా హట్ఠో ఉదగ్గో అతీతజాతియం బాహుసచ్చవిసదాయ పజ్ఞాయ అసజ్జమానవచనప్పథో హుత్వా అచ్చరియబ్బుతరూపే సబ్బజ్ఞాగుణే సోతుకామో ఆహ “కచ్చి విజ్ఞాయ సమ్మన్నో”తి. తత్థ విజ్ఞాయ సమ్మన్నోతి ఇమినా దస్సనసమ్మత్తిం పుచ్చతి, సంసుద్ధచారణోతి ఇమినా గమనసమ్మత్తిం. ఛన్దవసేన చేత్థ దీఘం కత్వా చాకారమాహ, సంసుద్ధచరణోతి అత్తో. ఆసవా ఖీణాతి ఇమినా ఏతాయ దస్సనగమనసమ్మత్తియా పత్తబ్బాయ ఆసవక్ఖయసజ్ఞేతాయ పరమనిబ్బానధాతుయా పత్తిం పుచ్చతి, నత్తి పునబ్బవోతి ఇమినా దుతియనిబ్బానధాతుపత్తిసమత్థతం, పచ్చవేక్ఖణజాణేన వా పరమస్సాసప్పత్తిం ఇత్వా రితభావం.

౧౬౩. తతో యా ఏసా “సో అనేకవిహితం పుట్టేనివాస”న్తిఆదినా (మ. ని. ౧.౫౨) నయేన భయభేరవాదీసు తివిధా, “సో ఏవం సమాహితే చిత్తే...పే.... ఆనేజ్ఞప్పత్తే ఇణదస్సనాయ చిత్తం అభినీహరతీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౨౭౯) నయేన అమ్మట్ఠాదీసు అట్ఠవిధా విజ్ఞా వుత్తా, తాయ యస్మా సబ్బాయపి సబ్బాకారసమ్మన్నాయ భగవా ఉపేతో. యశ్చేతం “ఇథ, మహానామ, అరియసావకో సీలసమ్మన్నో హోతి, ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారో హోతి, భోజనే మత్తజ్ఞా హోతి , జాగరియం అనుయుత్తో హోతి, సత్తహి సద్ధమ్మేహి సమన్నాగతో హోతి, చతున్నం ఝానానం ఆభితేతసికానం దిట్ఠధమ్మసుఖవిహారానం నికామలాభీ హోతీ”తి ఏవం ఉద్దిసిత్వా “కథశ్చ, మహానామ, అరియసావకో సీలసమ్మన్నో హోతీ”తిఆదినా (మ. ని. ౨.౨౪) నయేన సేఖసుత్తే నిద్దిట్ఠం పన్నరసప్పభేదం చరణం. తశ్చ యస్మా

సబ్బాపక్కిల్ సప్పహనేన భగవతో అతివియ సంసుద్ధం. యేపిమే కామాసవాదయో చత్తారో ఆసవా, తేపి యస్మా సబ్బే సపరివారా సవాసనా భగవతో ఖీణా. యస్మా చ ఇమాయ విజ్ఞాచరణసమ్మదాయ ఖీణాసవో హుత్వా తదా భగవా “నత్తి దాని పునబ్బవో”తి పచ్చవేక్షిత్వా రితో, తస్మా సాతాగిరో భగవతో సబ్బజ్ఞాభావే బ్యవసాయేన సముస్సాహితహదయో సబ్బేపి గుణే అనుజానంతో ఆహ “విజ్ఞాయ చేవ సమ్మన్నో”తి.

౧౬౪. తతో హేమవతో “సమ్మాసమ్మద్ధో భగవా”తి భగవతి నిక్కట్టో హుత్వా ఆకాసే రితోయేవ భగవంతం పసంసంతో సాతాగిరణ్ణ ఆరాధంతో ఆహ “సమ్మన్నం మునినో చిత్త”న్తి. తస్సంతో – సమ్మన్నం మునినో చిత్తం, “మనో చస్స సుపణిహితో”తి ఏత్థ వుత్తతాదిభావేన పుణ్ణం సమ్ముణ్ణం, “న సో అదిన్నం ఆదియతీ”తి ఏత్థ వుత్తకాయకమ్మునా, “న సో రజ్జతి కామేసు”తి ఏత్థ వుత్తమనోకమ్మునా చ పుణ్ణం సమ్ముణ్ణం, “ముసా చ సో న భణతీ”తి ఏత్థ వుత్తబ్యప్పథేన చ వచీకమ్మునాతి వుత్తం హోతి. ఏవం సమ్మన్నచిత్తణ్ణ అనుత్తరాయ విజ్ఞాచరణసమ్మదాయ సమ్మన్నత్తా విజ్ఞాచరణసమ్మన్నణ్ణ ఇమేహి గుణేహి “మనో చస్స సుపణిహితో”తిఆదినా నయేన ధమ్మతో నం పసంససి, సభావతో తచ్చతో భూతతో ఏవ నం పసంససి, న కేవలం సద్ధామత్తకేనాతి దస్సేతి.

౧౬౫-౧౬౬. తతో సాతాగిరోపి “ఏవమేతం, మారిస, సుట్టు తయా ఇంతణ్ణ అనుమోదితణ్ణ”తి అధిష్పాయేన తమేవ సంరాధేంతో ఆహ – “సమ్మన్నం మునినో...పే... ధమ్మతో అనుమోదసీ”తి. ఏవణ్ణ పన వత్వా పున భగవతో దస్సనే తం అభిత్థవయమానో ఆహ “సమ్మన్నం...పే... హన్త పస్సామ గోతమ”న్తి.

౧౬౭. అథ హేమవతో అత్తనో అభిరుచితగుణేహి పురిమజాతిబాహుసచ్చబలేన భగవంతం అభిత్తునంతో సాతాగిరం ఆహ – “ఏణిజజ్ఞం...పే... ఏహి పస్సామ గోతమ”న్తి. తస్సంతో – ఏణిమిగస్సేవ జజ్ఞా అస్సాతి ఏణిజజ్ఞో. బుద్ధానణ్ణో ఏణిమిగస్సేవ అనుపుబ్బవట్టా జజ్ఞా హోన్తి, న పురతో నిమ్మంసా పచ్చతో సుసుమారకుచ్చి వియ ఉద్దుమాతా. కిసా చ బుద్ధా హోన్తి దీఘరస్ససమవట్టితయుత్తట్టానేసు తథారూపాయ అజ్గపచ్చజ్గసమ్మత్తియా, న వరరపురిసా వియ ధూలా. పజ్ఞాయ విలిఖితకిలేసత్తా వా కిసా. అజ్ఞత్తికబాహిరసపత్తవిద్ధంసనతో వీరా. ఏకాసనభోజితాయ పరిమితభోజితాయ చ అప్పాహారా, న ద్వత్తిమత్తాలోపభోజితాయ. యథాహ –

“అహం ఖో పన, ఉదాయి, అప్పకదా ఇమినా పత్తేన సమత్తికమ్పి భుజ్ఞామి, భియ్యాపి భుజ్ఞామి.

‘అప్పాహారో సమణో గోతమో అప్పాహారతాయ చ వణ్ణవాదీ’తి ఇతి చే మం, ఉదాయి, సావకా సక్కరేయ్యుం, గరుం కరేయ్యుం, మానేయ్యుం, పూజేయ్యుం, సక్కత్వా, గరుం కత్వా, ఉపనిస్సాయ విహరేయ్యుం. యే తే, ఉదాయి, మమ సావకా కోసకాహారాపి అడ్డకోసకాహారాపి బేలువాహారాపి అడ్డబేలువాహారాపి, న మం తే ఇమినా ధమ్మేన సక్కరేయ్యుం...పే... ఉపనిస్సాయ విహరేయ్యు”న్తి (మ. ని. ౨.౨౪౨).

ఆహారే ఛన్దరాగాభావేన అలోలుపా అట్టజ్గసమన్నాగతం ఆహారం ఆహారేన్తి మోనేయ్యసమ్మత్తియా మునినో.

అనగారికతాయ వివేకనిన్నమానసతాయ చ వనే ఝాయన్తి. తేనాహ హేమవతో యక్తో “ఏణిజజ్ఞం...పే... ఏహి పస్సామ గోతమ”న్తి.

౧౬౮. ఏవళ్ళా వత్సా పున తస్య భగవతో సన్నికే ధమ్మం సోతుకామతాయ “సీహంవేకచర”ని ఇమం గాథమాహ. తస్సంతో - సీహంవతి దురాసదట్టేన ఖమనట్టేన నిబ్బయట్టేన చ కేసరసీహసదిసం. యాయ తణ్ణాయ “తణ్ణాదుతియో పురిసో”తి వుచ్చతి, తస్సా అభావేన ఏకచరం, ఏకిస్సా లోకథాతుయా ద్వీస్సం బుద్ధానం అనుప్పత్తితోపి ఏకచరం. ఖగ్గవిసాణసుత్తే వుత్తనయేనాపి చేత్థ తం తం అత్తో దట్టబ్బో. నాగని పునబ్బవం నేవ గన్తారం నాగన్తారం. అథ వా ఆగుం న కరోతీతిపి నాగో. బలవాతిపి నాగో. తం నాగం. కామేసు అనపీక్షీనని ద్వీసుపి కామేసు ఛన్దరాగాభావేన అనపీక్షీనం. ఉపసజ్జమ్మ పుచ్చామ, మచ్చుపాసప్పమోచనని తం ఏవరూపం మహేసిం ఉపసజ్జమిత్వా తేభూమకవట్టస్స మచ్చుపాసస్స పమోచనం వివట్టం నిబ్బానం పుచ్చామ. యేన వా ఉపాయేన దుక్ఖసముదయసజ్ఞాతా మచ్చుపాసా పముచ్చతి, తం మచ్చుపాసప్పమోచనం పుచ్చామాతి. ఇమం గాథం హేమవతో సాతాగిరళ్ళా సాతాగిరపరిసళ్ళా అత్తనో పరిసళ్ళా సన్ధాయ ఆహ.

తేన ఖో పన సమయేన ఆసాళ్ళీనక్ఖత్తం ఘోసితం అహోసి. అథ సమన్తతో అలజ్జతపటియత్తే దేవనగరే సిరిం పచ్చనుభోన్తి వియ రాజగహే కాళీ నామ కురరఘరికా ఉపాసికా పాసాదమారుయ్హ సీహపజ్జారం వివరిత్వా గబ్బపరిస్సమం వినోదేన్తి సవాతప్పదేసే ఉత్తుగ్గహణత్తం రితా తేసం యక్ఖసేనాపతీనం తం బుద్ధగుణపటిసంయుత్తం కథం ఆదిమజ్జపరియోసానతో అసోసి. సుత్వా చ “ఏవం వివిధగుణసమన్నాగతా బుద్ధా”తి బుద్ధారమ్మణం పీతిం ఉప్పాదేత్వా తాయ నీవరణాని విక్ఖమ్భేత్వా తత్థేవ రితా సోతాపత్తిఫలే పతిట్థాసి. తతో ఏవ భగవతా “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావికానం ఉపాసికానం అనుస్సవప్పసన్నానం, యదిదం కాళీ ఉపాసికా కురరఘరికా”తి (అ. ని. ౧.౨౬౭) ఏతదగ్గే రపితా.

౧౬౯. తేపి యక్ఖసేనాపతయో సహస్సయక్ఖపరివారా మజ్జిమయామసమయే ఇసిపతనం పత్వా, ధమ్మచక్రప్పవత్తితపల్లజ్కేనేవ నిసిన్నం భగవన్తం ఉపసజ్జమ్మ వన్దిత్వా, ఇమాయ గాథాయ భగవన్తం అభిత్థవిత్వా ఓకాసమకారయింసు “అక్ఖాతారం పవత్తార”ని. తస్సంతో - రపేత్వా తణ్ణం తేభూమకే ధమ్మే “ఇదం ఖో పన, భిక్షవే, దుక్ఖం అరియసచ్చ”నిఆదినా (సం. ని. ౫.౧౦౮౧; మహావ. ౧౪) నయేన సచ్చానం వవత్తానకథాయ అక్ఖాతారం, “తం ఖో పనిదం దుక్ఖం అరియసచ్చం పరిజ్ఞోయ్య”ని మే భిక్షవే”తిఆదినా నయేన తేసు కిచ్చజ్ఞాణకతజ్ఞాణప్పవత్తనేన పవత్తారం. యే వా ధమ్మా యథా వోహరితబ్బా, తేసు తథా వోహరకథనేన అక్ఖాతారం, తేసంయేవ ధమ్మానం సత్తానురూపతో పవత్తారం. ఉగ్గటితజ్ఞావిపశ్చితజ్ఞానం వా దేసనాయ అక్ఖాతారం, నేయ్యానం పటిపాదనేన పవత్తారం. ఉద్దేసేన వా అక్ఖాతారం, విభజ్జేన తేహి తేహి పకారేహి వచనతో పవత్తారం. బోధిపక్కియానం వా సలక్ఖణకథనేన అక్ఖాతారం, సత్తానం చిత్తసన్తానే పవత్తనేన పవత్తారం. సజ్ఞేపతో వా తీహి పరివట్టిహి సచ్చానం కథనేన అక్ఖాతారం, విత్థారతో పవత్తారం. “సద్ధిన్ద్రియం ధమ్మో, తం ధమ్మం పవత్తేతీతి ధమ్మచక్ర”ని (పటి. మ. ౨.౪౦) ఏవమాదినా పటిసమ్మిదానయేన విత్థారిత్తస్స ధమ్మచక్రస్స పవత్తనతో పవత్తారం.

సబ్బధమ్మానని చతుభూమకధమ్మానం. పారగుని ఛహాకారేహి పారం గతం అభిజ్ఞాయ, పరిజ్ఞాయ, పహనేన, భావనాయ, సచ్చికిరియాయ, సమాపత్తియా. సో హి భగవా సబ్బధమ్మే అభిజానన్తో గతోతి అభిజ్ఞాపారగూ, పశ్చాపాదానక్ఖన్దే పరిజానన్తో గతోతి పరిజ్ఞాపారగూ, సబ్బకిలేసే పజహన్తో గతోతి పహనపారగూ, చత్తారో మగ్గే భావేన్తో గతోతి భావనాపారగూ, నిరోధం సచ్చికోరోన్తో గతోతి సచ్చికిరియాపారగూ, సబ్బా సమాపత్తియో సమాపజ్ఞన్తో గతోతి సమాపత్తిపారగూ. ఏవం సబ్బధమ్మానం పారగుం. బుద్ధం వేరభయాతీతని అజ్ఞాణసయనతో పటిబుద్ధత్తా బుద్ధం, సబ్బేన

వా సరణవణ్ణనాయం పుత్రేనత్తేన బుద్ధం, పశ్చాదేరభయానం అతీతత్తా వేరభయాతీతం. ఏవం భగవంతం అతిత్థవంతా “మయం పుచ్చామ గోతమ”న్తి ఓకాసమకారయింసు.

౧౭౦. అథ నేసం యక్ఖానం తేజేన చ పజ్ఞాయ చ అగ్గో హేమవతో యథాధిప్పేతం పుచ్చితబ్బం పుచ్చన్తో “కిస్సిం లోకో”తి ఇమం గాథమాహ. తస్మాదిపాదే కిస్సిన్తి భావేనభావలక్ఖణే భుమ్మవచనం, కిస్సిం ఉప్పన్నే లోకో సముప్పన్నో హోతీతి అయశ్శోత్థ అధిప్పాయో. సత్తలోకసజ్ఞారలోకే సన్ధాయ పుచ్చతి. కిస్సిం కుబ్బతి సన్ధవన్తి అహన్తి వా మమన్తి వా తణ్ణాదిట్ఠిసన్ధవం కిస్సిం కుబ్బతి, అధికరణత్తే భుమ్మవచనం. కిస్సి లోకోతి ఉపయోగత్తే సామివచనం, కిం ఉపాదాయ లోకోతి సజ్ఞం గచ్ఛతీతి అయశ్శోత్థ అధిప్పాయో. కిస్సిం లోకోతి భావేనభావలక్ఖణకారణత్తేసు భుమ్మవచనం. కిస్సిం సతి కేన కారణేన లోకో విహజ్జతి పీళీయతి బాధీయతీతి అయశ్శోత్థ అధిప్పాయో.

౧౭౧. అథ భగవా యస్మా ఛసు అజ్ఞత్తికబాహిరేసు ఆయతనేసు ఉప్పన్నేసు సత్తలోకో చ ధనధజ్ఞాదివసేన సజ్ఞారలోకో చ ఉప్పన్నో హోతి, యస్మా చేత్థ సత్తలోకో తేస్వేవ ఛసు దువిధమ్మి సన్ధవం కరోతి. చక్ఖాయతనం వా హి “అహం మమ”న్తి గణ్ణాతి అవసేసేసు వా అజ్ఞాతరం. యథాహ – “చక్ఖు అత్తాతి యో వదేయ్య, తం న ఉపపజ్జతీ”తిఆది (మ. ని. ౩.౪.౨౨). యస్మా చ ఏతానియేవ ఛ ఉపాదాయ దువిధోపి లోకోతి సజ్ఞం గచ్ఛతి, యస్మా చ తేస్వేవ ఛసు సతి సత్తలోకో దుక్ఖపాటుభావేన విహజ్జతి. యథాహ –

“హత్థేసు, భిక్ఖవే, సతి ఆదాననిక్ఖేపనం హోతి, పాదేసు సతి అభిక్కుమపటిక్కుమో హోతి, పబ్బేసు సతి సమిజ్జానపసారణం హోతి, కుచ్చిస్మిం సతి జిఘచ్ఛాపిపాసా హోతి; ఏవమేవ ఖో, భిక్ఖవే, చక్ఖుస్మిం సతి చక్ఖుసమ్మస్సపచ్చయా ఉప్పజ్జతి అజ్ఞత్తం సుఖం దుక్ఖ”న్తిఆది (సం. ని. ౪.౨౩౭).

తథా తేసు ఆధారభూతేసు పటిహతో సజ్ఞారలోకో విహజ్జతి. యథాహ –

“చక్ఖుస్మిం అనిదస్సనే సప్పటిమే పటిహజ్జో వా”ఇతి (ధ. సం. ౨౯౭-౮) చ.

“చక్ఖు, భిక్ఖవే, పటిహజ్జతి మనాపామనాపేసు రూపేసూ”తి (సం. ని. ౪.౨౩౮) ఏవమాది.

తథా తేహియేవ కారణభూతేహి దువిధోపి లోకో విహజ్జతి. యథాహ –

“చక్ఖు విహజ్జతి మనాపామనాపేసు రూపేసూ”తి (సం. ని. ౪.౨౩౮) చ.

“చక్ఖు, భిక్ఖవే, ఆదిత్తం, రూపా ఆదిత్తా. కేన ఆదిత్తం? రాగగ్గినా”తి (సం. ని. ౪.౨౪; మహావ. ౨౪) ఏవమాది.

తస్మా ఛఅజ్ఞత్తికబాహిరాయతనవసేన తం పుచ్చం విస్సజ్జేన్తో ఆహ “ఛసు లోకో సముప్పన్నో”తి.

౧౭౨. అథ నో యక్ఖో అత్తనా వట్టవసేన పుట్టపజ్ఞం భగవతా ద్వాదసాయతనవసేన సజ్ఞేపిత్యా విస్సజ్జితం న సుట్టు ఉపలక్ఖేత్వా తజ్ఞా అత్తం తప్పటిపక్ఖజ్ఞా ఇమాకామో సజ్ఞేపేనేవ వట్టవివట్టం పుచ్చన్తో ఆహ “కతమం త”న్తి. తత్త ఉపాదాతబ్బట్టేన ఉపాదానం, దుక్ఖసచ్చస్సేతం అధివచనం. యత్థ లోకో విహజ్జతీతి “ఛసు లోకో విహజ్జతీ”తి ఏవం భగవతా

యత్త ఛబ్బిధే ఉపాదానే లోకో విహజ్జాతీతి వుత్తో, తం కతమం ఉపాదానన్తి? ఏవం ఉపడ్డగాథాయ సరూపేనేవ దుక్ఖసచ్చం పుచ్చి. సముదయసచ్చం పన తస్స కారణభావేన గహితమేవ హోతి. నియ్యానం పుచ్చితీతి ఇమాయ పన ఉపడ్డగాథాయ మగ్గసచ్చం పుచ్చి. మగ్గసచ్చేన హి అరియసావకో దుక్ఖం పరిజానన్తో, సముదయం పజహన్తో, నిరోధం సచ్చికరోన్తో, మగ్గం భావేన్తో లోకమ్హా నియ్యాతి, తస్మా నియ్యానన్తి వుచ్చతి. కథన్తి కేన పకారేన. దుక్ఖా పముచ్చతీతి “ఉపాదాన”న్తి వుత్తా వట్టదుక్ఖా పమోక్షం పాపుణాతి. ఏవమేత్థ సరూపేనేవ మగ్గసచ్చం పుచ్చి, నిరోధసచ్చం పన తస్స విసయభావేన గహితమేవ హోతి.

౧౭౩. ఏవం యక్ఖేన సరూపేన దస్సేత్వా చ అదస్సేత్వా చ చతుసచ్చవసేన పజ్ఞం పుట్టో భగవా తేనేవ నయేన విస్సజ్జేన్తో ఆహ “పఞ్చ కామగుణా”తి. తత్త పఞ్చకామగుణసజ్ఞాతగోచరగ్గహణేన తగ్గోచరాని పఞ్చాయతనాని గహితానేవ హోన్తి. మనో ఛట్టో ఏతేసన్తి మనోఛట్టా. పవేదితాతి పకాసితా. ఏత్థ అజ్ఞత్తికేసు ఛట్టస్స మనాయతనస్స గహణేన తస్స విసయభూతం ధమ్మాయతనం గహితమేవ హోతి. ఏవం “కతమం తం ఉపాదాన”న్తి ఇమం పజ్ఞం విస్సజ్జేన్తో పునపి ద్వాదసాయతనానం వసేనేవ దుక్ఖసచ్చం పకాసేసి. మనోగహణేన వా సత్తన్నం విజ్ఞాణధాతునం గహితత్తా తాసు పురిమపఞ్చవిజ్ఞాణధాతుగ్గహణేన తాసం వత్తూని పఞ్చ చక్ఖాదీని ఆయతనాని, మనోధాతుమనోవిజ్ఞాణధాతుగ్గహణేన తాసం వత్తుగోచరభేదం ధమ్మాయతనం గహితమేవాతి ఏవమ్మి ద్వాదసాయతనవసేన దుక్ఖసచ్చం పకాసేసి. లోకుత్తరమనాయతనధమ్మాయతనేకదేసో పనేత్థ యత్త లోకో విహజ్జాతి, తం సన్ధాయ నిద్దిట్టత్తా న సజ్ఞయ్యతి.

ఏత్థ ఛన్దం విరాజేత్వాతి ఏత్థ ద్వాదసాయతనభేదే దుక్ఖసచ్చే తానేవాయతనాని ఖన్ధతో ధాతుతో నామరూపతోతి తథా తథా వవత్థపేత్వా, తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా, విపస్సన్తో అరహత్తమగ్గపరియోసానాయ విపస్సనాయ తణ్ణాసజ్ఞాతం ఛన్దం సబ్బసో విరాజేత్వా వినేత్వా విద్ధంసేత్వాతి అత్తో. ఏవం దుక్ఖా పముచ్చతీతి ఇమినా పకారేన ఏతస్మా వట్టదుక్ఖా పముచ్చతీతి . ఏవమిమాయ ఉపడ్డగాథాయ “నియ్యానం పుచ్చితో బ్రూహి, కథం దుక్ఖా పముచ్చతీతి అయం పజ్ఞో విస్సజ్జితో హోతి, మగ్గసచ్చఞ్చ పకాసితం సముదయనిరోధసచ్చాని పనేత్థ పురిమనయేనేవ సజ్ఞహితత్తా పకాసితానేవ హోన్తీతి వేదితబ్బాని. ఉపడ్డగాథాయ వా దుక్ఖసచ్చం, ఛన్దేన సముదయసచ్చం, “విరాజేత్వా”తి ఏత్థ విరాగేన నిరోధసచ్చం, “విరాగావిముచ్చతీ”తి వచనతో వా మగ్గసచ్చం. “ఏవ”న్తి ఉపాయనిదస్సనేన మగ్గసచ్చం, దుక్ఖనిరోధన్తి వచనతో వా. “దుక్ఖా పముచ్చతీ”తి దుక్ఖపమోక్షేన నిరోధసచ్చన్తి ఏవమేత్థ చత్తారి సచ్చాని పకాసితాని హోన్తీతి వేదితబ్బాని.

౧౭౪. ఏవం చతుసచ్చగట్టాయ గాథాయ లక్ఖణతో నియ్యానం పకాసేత్వా పున తదేవ సకేన నిరుత్తాభిలాపేన నిగమేన్తో ఆహ “ఏతం లోకస్స నియ్యాన”న్తి. ఏత్థ ఏతన్తి పుట్టే వుత్తస్స నిద్దేసో, లోకస్సాతి తేధాతుకలోకస్స. యథాతథన్తి అవిపరీతం. ఏతం వో అహమక్ఖామీతి సచేపి మం సహస్సక్ఖత్తుం పుచ్చేయ్యాథ, ఏతం వో అహమక్ఖామి, న అజ్ఞం. కస్మా? యస్మా ఏవం దుక్ఖా పముచ్చతి, న అజ్ఞాథాతి అధిప్పాయో. అథ వా ఏతేన నియ్యానేన ఏకద్వత్తిక్ఖత్తుం నిగ్గతానమ్మి ఏతం వో అహమక్ఖామి, ఉపరివిసేసాధిగమాయపి ఏతదేవ అహమక్ఖామీతి అత్తో. కస్మా? యస్మా ఏవం దుక్ఖా పముచ్చతి అసేసనిస్సేసాతి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి. దేసనాపరియోసానే ద్వేపి యక్ఖసేనాపతయో సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహింసు సద్ధిం యక్ఖసహస్సేన.

౧౭౫. అథ హేమవతో పకతియాపి ధమ్మగరు ఇదాని అరియభూమియం పతిట్టాయ సుట్టుతరం అతిత్తో భగవతో విచిత్రపటిభానాయ దేసనాయ భగవన్తం సేక్ఖాసేక్ఖభూమిం పుచ్చన్తో “కో సూధ తరతీ”తి గాథమభాసి. తత్థ కో సూధ తరతి

ఓఘుని ఇమినా చతురోఘం కో తరతీతి సేక్ష్ఠభూమిం పుచ్చతి అవిసేసేన. యస్మా అణ్ణవని న విత్థతమత్తం నాపి గమ్భీరమత్తం అపిచ పన యం విత్థతతరశ్చా గమ్భీరతరశ్చ, తం వుచ్చతి. తాదిసో చ సంసారణ్ణవో. అయశ్శో సమన్తతో పరియన్తాభావేన విత్థతో, హేట్టా పతిట్టాభావేన ఉపరి ఆలమ్బనాభావేన చ గమ్భీరో, తస్మా “కో ఇథ తరతి అణ్ణవం, తస్మి ఇచ్చ అప్పతిట్టే అనాలమ్బే గమ్భీరే అణ్ణవే కో న సీదతీ”తి అసేక్ష్ఠభూమిం పుచ్చతి.

౧౭౬. అథ భగవా యో భిక్కు జీవితహేతుపి వీతిక్కుమం అకరోన్తో సబ్బదా సీలసమ్మన్నో లోకియలోకుత్తరాయ చ పజ్ఞాయ పజ్ఞావా, ఉపచారప్పనాసమాధినా ఇరియాపథహేటిమమగ్గఫలేహి చ సుసమాహితో, తిలక్ఖణం ఆరోపత్వా విపస్సనాయ నియకజ్ఞత్తచిన్తనసీలో, సాతచ్చకిరియావహాయ అప్పమాదసతియా చ సమన్నాగతో. యస్మా సో చతుత్థేన మగ్గేన ఇమం సుదుత్తరం ఓఘం అనవసేసం తరతి, తస్మా సేక్ష్ఠభూమిం విస్సజ్జేన్తో “సబ్బదా సీలసమ్మన్నో”తి ఇమం తిసిక్ఖాగబ్బం గాథమాహ. ఏత్థ హి సీలసమ్మదాయ అధిసీలసిక్ఖా, సతిసమాధీహి అధిచిత్తసిక్ఖా, అజ్ఞత్తచిన్తితాపజ్ఞాహి అధిపజ్ఞాసిక్ఖాతి తిస్సో సిక్ఖా సఉపకారా సానిసంసా చ వుత్తా. ఉపకారో హి సిక్ఖానం లోకియపజ్ఞా సతి చ, అనిసంసో సామజ్ఞఫలానీతి.

౧౭౭. ఏవం పరమగాఢాయ సేక్ష్ఠభూమిం దస్సేత్వా ఇదాని అసేక్ష్ఠభూమిం దస్సేన్తో దుతియగాథమాహ. తస్సత్తో విరతో కామసజ్ఞాయాతి యా కాచి కామసజ్ఞా, తతో సబ్బతో చతుత్థమగ్గసమ్మయుత్తాయ సముచ్చేదవిరతియా విరతో. “విరత్తో”తిపి పాఠో. తదా “కామసజ్ఞాయా”తి భుమ్మవచనం హోతి, సగాఢావగ్గే పన “కామసజ్ఞాసూ”తిపి (సం. ని. ౧.౯౬) పాఠో. చతుహిపి మగ్గేహి దసన్నం సంయోజనానం అతీతత్తా సబ్బసంయోజనాతిగో, చతుత్థేనేవ వా ఉద్ధమ్భాగియసబ్బసంయోజనాతిగో, తత్తతత్తాభినన్దిసీతణ్ణాసజ్ఞాతాయ నన్దియా తిణ్ణశ్చ భవానం పరిక్ఖీణత్తా నన్ద్భవపరిక్ఖీణో సో తాదిసో వీణాసవో భిక్కు గమ్భీరే సంసారణ్ణవే న సీదతి నన్ద్భవిరక్ఖయేన సఉపాదిసేసం, భవపరిక్ఖయేన చ అనుపాదిసేసం నిబ్బానథలం సమాపజ్ఞ పరమస్సాసప్పత్తియాతి.

౧౭౮. అథ హేమవతో సహాయశ్చ యక్ఖపరిసశ్చ ఓలోకేత్వా పీతినోమనస్సజాతో “గమ్భీరపజ్ఞా”ని ఏవమాదీహి గాఢాహి భగవన్తం అభిత్థవిత్వా సబ్బావతియా పరిసాయ సహాయేన చ సద్ధిం అభివాదేత్వా, పదక్ఖీణం కత్వా, అత్తనో వసనట్టానం అగమాసి.

తాసం పన గాఢానం అయం అత్థవణ్ణనా - గమ్భీరపజ్ఞాని గమ్భీరాయ పజ్ఞాయ సమన్నాగతం. తత్థ పటిసమ్మిదాయం వుత్తనయేన గమ్భీరపజ్ఞా వేదితబ్బా. వుత్తశ్శో తత్థ “గమ్భీరేసు ఖన్దేసు ఇాణం పవత్తతీతి గమ్భీరపజ్ఞా”తిఆది (పటి. మ. ౩.౪). నిపుణత్థదస్సిన్తి నిపుణేహి ఖత్తియపణ్ణితాదీహి అభిసజ్ఞతానం పజ్ఞానం అత్థదస్సిం అత్థానం వా యాని నిపుణాని కారణాని దుప్పటివిజ్ఞాని అశ్శోహి తేసం దస్సనేన నిపుణత్థదస్సిం. రాగాదికిశ్చనాభావేన అకిశ్చనం. దువిధే కామే తివిధే చే భవే అలగ్గనేన కామభవే అసత్తం. ఖన్దాదిభేదేసు సబ్బారమ్మణేసు ఛన్దరాగబన్ధనాభావేన సబ్బధి విప్పముత్తం. దిట్టే పథే కమమానన్తి అట్టసమాపత్తిభేదే దిట్టే పథే సమాపజ్ఞనవసేన చక్కుమన్తం. తత్థ కిశ్చాపి న తాయ వేలాయ భగవా దిట్టే పథే కమతి, అపిచ ఖో పుట్టే కమనం ఉపాదాయ కమనసత్తిసబ్బావేన తత్థ లద్ధవసీభావతాయ ఏవం వుచ్చతి. అథ వా యే తే విసుద్ధిదేవా అరహన్తో, తేసం పథే సన్తవిహారే కమనేనాపేతం వుత్తం. మహాన్తానం గుణానం ఏసనేన మహేసిం.



౧౭౯. దుతియగాధాయ అపరేన పరియాయేన ధుతి ఆరద్ధాతి కత్వా పున నిపుణత్వదస్సిగ్గహణం నిదస్సేతి. అథ వా నిపుణత్వే దస్సేతారన్తి అత్తో. పజ్ఞాదదన్తి పజ్ఞాపటిలాభసంవత్తనికాయ పటిపత్తియా కథనేన పజ్ఞాదాయకం. కామాలయే అసత్తన్తి య్వాయంకామేసు తణ్ణాదిట్టివసేన దువిధో ఆలయో, తత్త అసత్తం. సబ్బవిదున్తి సబ్బధమ్మవిదుం, సబ్బజ్ఞాన్తి వుత్తం హోతి. సుమేధన్తి తస్స సబ్బజ్ఞాభావస్స మగ్గభూతాయ పారమీపజ్ఞాసజ్ఞాతాయ మేధాయ సమన్నాగతం. అరియే పథేతి అట్టజ్ఞేకే మగ్గే, ఫలసమాపత్తియం వా. కమమానన్తి పజ్ఞాయ అజ్ఞోగాహమానం మగ్గలక్షణం ఇత్వా దేసనతో, పవిసమానం వా ఖణే ఖణే ఫలసమాపత్తిసమాపజ్ఞనతో, చతుబ్బిధమగ్గభావనాసజ్ఞాతాయ కమనసత్తియా కమితపుబ్బం వా.

౧౮౦. సుదిట్టం వత నో అజ్ఞాతి. అజ్ఞ అష్టేహి సున్దరం దిట్టం, అజ్ఞ వా అవ్హాకం సున్దరం దిట్టం, దస్సనన్తి అత్తో. సుప్పభాతం సుహుట్టితన్తి అజ్ఞ అవ్హాకం సుట్టు పభాతం సోభనం వా పభాతం అహోసి. అజ్ఞ చ నో సున్దరం ఉట్టితం అహోసి, అనుపరోధేన సయనతో ఉట్టితం. కిం కారణం? యం అద్దసామ సమ్మద్ధం, యస్మా సమ్మద్ధం అద్దసామాతి అత్తనో లాభసమ్మత్తిం ఆరబ్బ పామోజ్జం పవేదేతి.

౧౮౧. ఇద్ధిమన్తోతి కమ్మవిపాకజిద్ధియా సమన్నాగతా. యసస్సినోతి లాభగ్గపరివారగ్గసమ్మన్నా. సరణం యన్తీతి కిఞ్చాపి మగ్గేనేవ గతా, తథాపి సోతాపన్నభావపరిదీపనత్తం పసాదదస్సనత్తజ్ఞా వాచం భిన్నతి.

౧౮౨. గామా గామన్తి దేవగామా దేవగామం. నగా నగన్తి దేవపబ్బతా దేవపబ్బతం. నమస్సమానా సమ్మద్ధం, ధమ్మస్స చ సుధమ్మతన్తి “సమ్మాసమ్మద్ధో వత భగవా, స్వాక్ఖాతో వత భగవతో ధమ్మో”తిఆదినా నయేన బుద్ధసుబోధితజ్ఞా ధమ్మసుధమ్మతజ్ఞా. “సుప్పటిపన్నో వత భగవతో సావకసజ్ఞో”తిఆదినా సజ్ఞ-సుప్పటిపత్తిజ్ఞా అభిత్థవిత్వా అభిత్థవిత్వా నమస్సమానా ధమ్మఘోసకా హుత్వా విచరిస్సామాతి వుత్తం హోతి. సేసమేత్థ ఉత్తానత్థమేవాతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ హేమవతసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

## ౧౦. ఆళవకసుత్తవణ్ణనా

ఏవం మే సుతన్తి ఆళవకసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? అత్తవణ్ణనానయేనేవస్స ఉప్పత్తి ఆవిభవిస్సతి. అత్తవణ్ణనాయ చ “ఏవం మే సుతం, ఏకం సమయం భగవా”తి ఏతం వుత్తత్థమేవ. ఆళవియం విహరతి ఆళవకస్స యక్ఖస్స భవనేతి ఏత్త పన కా ఆళవీ, కస్మా చ భగవా తస్స యక్ఖస్స భవనే విహరతీతి? వుచ్చతే - ఆళవీతి రట్టమ్మి నగరమ్మి వుచ్చతి, తదుభయమ్మి ఇథ వట్టతి. ఆళవీనగరస్స హి సమీపే విహరన్తోపి “ఆళవియం విహరతీ”తి వుచ్చతి. తస్స చ నగరస్స సమీపే అవిదురే గావుతమత్తే తం భవనం, ఆళవీరట్టే విహరన్తోపి “ఆళవియం విహరతీ”తి వుచ్చతి, ఆళవీరట్టే చేతం భవనం.

యస్మా పన ఆళవకో రాజా వివిధనాటకూపభోగం చడ్డేత్వా చోరపటిబాహనత్తం పటిరాజనిసేధనత్తం బ్యాయామకరణత్తజ్ఞా సత్తమే సత్తమే దివసే మిగవం గచ్ఛన్తో ఏకదివసం బలకాయేన సద్ధిం కతికం అకాసి - “యస్స పస్సేన మిగో పలాయతి, తస్సేవ సో భారో”తి. అథ తస్సేవ పస్సేన మిగో పలాయ, జవసమ్మన్నో రాజా ధనుం గహేత్వా

పత్తికోవ తియోజనం తం మిగం అనుబద్ది. ఏణిమిగా చ తియోజనవేగా ఏవ హోన్తి. అథ పరిక్ష్ణిణజవం తం మిగం ఉదకం పవిసిత్వా, రితం వధిత్వా, ద్విధా ఛేత్వా, అనత్తికోపి మంసేన “నాసక్తి మిగం గహేతు”న్తి అపవాదమోచనత్తం కాజేనాదాయ ఆగచ్ఛన్తో నగరస్సావిదూరే బహులపత్తపలాసం మహానిగ్రోధం దిస్వా పరిస్సమవినోదనత్తం తస్స మూలముపగతో. తస్మింశ్చ నిగ్రోధే ఆళవకో యక్ష్తో మహారాజసన్తికా వరం లభిత్వా మజ్జన్తికసమయే తస్స రుక్ఖస్స ఛాయాయ పుట్టోకాసం పవిట్టే పాణినో ఖాదన్తో పటివసతి. సో తం దిస్వా ఖాదితుం ఉపగతో. అథ రాజా తేన సద్ధిం కతికం అకాసి - “ముఞ్చ మం, అహం తే దివసే దివసే మనుస్సంశ్చ థాలిపాకంశ్చ పేసేస్సామీ”తి. యక్ష్తో “త్వం రాజాపభోగేన పమత్తో సమ్ముస్ససి, అహం పన భవనం అనుపగతంశ్చ అననుజ్ఞాతంశ్చ ఖాదితుం న లభామి, స్వాహం భవంతమ్మి జీయేయ్య”న్తి న ముఞ్చి. రాజా “యం దివసం న పేసేమి, తం దివసం మం గహేత్వా ఖాదాహీ”తి అత్తానం అనుజానిత్వా తేన ముత్తో నగరాభిముఖో అగమాసి.

బలకాయో మగ్గే ఖన్ధావారం బద్దిత్వా రితో రాజానం దిస్వా - “కిం, మహారాజ, అయసమత్తభయా ఏవం కిలన్తోసీ”తి వదన్తో పచ్చుగ్గన్త్వా పటిగ్గహేసి. రాజా తం పవత్తిం అనారోచేత్వా నగరం గన్త్వా, కతపాతరాసో నగరగుత్తికం ఆమన్తేత్వా ఏతమత్తం ఆరోచేసి. నగరగుత్తికో - “కిం, దేవ, కాలపరిచ్ఛేదో కతో”తి ఆహ. రాజా “న కతో, భణే”తి ఆహ. “దుట్టు కతం, దేవ, అమనుస్సా హి పరిచ్ఛిన్నమత్తమేవ లభన్తి, అపరిచ్ఛిన్నే పన జనపదస్స ఆబాధో భవిస్సతి. హోతు, దేవ, కింశ్చాపి ఏవమకాసి, అప్పోస్సుక్కో త్వం రజ్జసుఖం అనుభోహి, అహమేత్థ కాతబ్బం కరిస్సామీ”తి. సో కాలస్సేవ వుట్టాయ బద్ధనాగారం గన్త్వా యే యే వజ్ఞా హోన్తి, తే తే సన్ధాయ - “యో జీవితత్తికో హోతి, సో నిక్ఖమతూ”తి భణతి. యో పరమం నిక్ఖమతి తం గేహం నేత్వా, స్థాపేత్వా, భోజేత్వా చ, “ఇమం థాలిపాకం యక్ఖస్స దేహీ”తి పేసేతి. తం రుక్ఖమూలం పవిట్టమత్తంయేవ యక్ష్తో భేరవం అత్తభావం నిమ్మినిత్వా మూలకన్దం వియ ఖాదతి . యక్ఖానుభావేన కిర మనుస్సానం కేసాదీని ఉపాదాయ సకలసరీరం నవనీతపిణ్డో వియ హోతి. యక్ఖస్స భత్తం గాహపేత్తం గతపురిసా తం దిస్వా భీతా యథామిత్తం ఆరోచేసుం. తతో పభుతి “రాజా చోరే గహేత్వా యక్ఖస్స దేహీ”తి మనుస్సా చోరకమ్మతో పటివిరతా. తతో అపరేన సమయేన నవచోరానం అభావేన పురాణచోరానంశ్చ పరిక్ఖయేన బద్ధనాగారాని సుజ్ఞాని అహేసుం.

అథ నగరగుత్తికో రజ్ఞో ఆరోచేసి. రాజా అత్తనో ధనం నగరరచ్చాసు ఛడ్డాపేసి - “అప్పేవ నామ కోచి లోభేన గణ్ఠేయ్యా”తి. తం పాదేనపి న కోచి ఛుపి. సో చోరే అలభన్తో అమచ్ఛానం ఆరోచేసి. అమచ్ఛా “కులపటిపాటియా ఏకమేకం జిణ్ణకం పేసేమ, సో పకతియాపి మచ్చుముఖే వత్తతీ”తి ఆహంసు. రాజా “అమ్మాకం పితరం, అమ్మాకం పితామహం పేసేతీ”తి మనుస్సా ఖోభం కరిస్సన్తి, మా వో ఏతం రుచ్చీ”తి నివారేసి. “తేన హి, దేవ, దారకం పేసేమ ఉత్తానసేయ్యకం, తథావిధస్స హి ‘మాతా మే పితా మే’తి సినేహో నట్టి”తి ఆహంసు. రాజా అనుజాని. తే తథా అకంసు. నగరే దారకమాతరో చ దారకే గహేత్వా గబ్బినియో చ పలాయిత్వా పరజనపదే దారకే సంవడ్డేత్వా ఆనేన్తి. ఏవం సబ్బానిపి ద్వాదస వస్సాని గతాని.

తతో ఏకదివసం సకలనగరం విచినిత్వా ఏకమ్మి దారకం అలభిత్వా రజ్ఞో ఆరోచేసుం - “నత్తి, దేవ, నగరే దారకో రపేత్వా అన్తేపురే తవ పుత్తం ఆళవకకుమార”న్తి. రాజా “యథా మమ పుత్తో పియో, ఏవం సబ్బలోకస్స, అత్తనా పన పియతరం నత్తి, గచ్ఛథ, తమ్మి దత్వా మమ జీవితం రక్ఖథా”తి ఆహ. తేన చ సమయేన ఆళవకకుమారస్స మాతా పుత్తం స్థాపేత్వా, మణ్డేత్వా, దుకులచుమ్మటకే కత్వా, అజ్ఞే సయాపేత్వా, నిసిన్నా హోతి. రాజపురిసా రజ్ఞో ఆణాయ తత్త గన్త్వా విప్పలపన్తియా తస్సా సోళసన్నంశ్చ ఇత్థిసహస్సానం సద్ధిం థాతియా తం ఆదాయ పక్కమింసు “స్వే యక్ఖభక్తో భవిస్సతీ”తి. తం దివసంశ్చ భగవా పచ్చాససమయే పచ్చుట్టాయ జేతవనమహావిహారే గన్ధకుటియం

మహాకరుణాసమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా పున బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేన్తో అద్ధస ఆళవకస్స కుమారస్స అనాగామిఫలుప్పత్తియా ఉపనిస్సయం, యక్ఖస్స చ సోతాపత్తిఫలుప్పత్తియా ఉపనిస్సయం దేసనాపరియోసానే చ చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మచక్కుపటిలాభస్సాతి. తస్మా విభాతాయ రత్తియా పురేభత్తకిచ్చం కత్వా అనిట్టితపచ్ఛాభత్తకిచ్చోవ కాళపక్ఖఉపోసథదివసే వత్తమానే ఓగ్గతే సూరియే ఏకకోవ అదుతియో పత్తచీవరమాదాయ పాదగమనేనేవ సావత్తితో తింస యోజనాని గన్త్యా తస్స యక్ఖస్స భవనం పావిసి. తేన వుత్తం “ఆళవకస్స యక్ఖస్స భవనే”తి.

కిం పన భగవా యస్మిం నిగ్గోధే ఆళవకస్స భవనం, తస్స మూలే విహాసి, ఉదాహు భవనేయేవాతి? వుచ్చతే - భవనేయేవ. యథేవ హి యక్ఖా అత్తనో భవనం పస్సన్తి, తథా భగవాపి. సో తత్థ గన్త్యా భవనద్వారే అట్టాసి. తదా ఆళవకో హిమవన్తే యక్ఖసమాగమం గతో హోతి. తతో ఆళవకస్స ద్వారపాలో గద్రభో నామ యక్ఖో భగవన్తం ఉపసఙ్కమిత్వా, వన్దిత్వా - “కిం, భన్తే, భగవా వికాలే ఆగతో”తి ఆహ. “ఆమ, గద్రభ, ఆగతోమ్మి. సచే తే అగరు, విహరేయ్యామేకరత్తిం ఆళవకస్స భవనే”తి. “న మే, భన్తే, గరు, అపిచ ఖో సో యక్ఖో కక్ఖళో ఫరుసో, మాతాపితూనమ్మి అభివాదనాదీని న కరోతి, మా రుచ్చి భగవతో ఇథ వాసో”తి. “జానామి, గద్రభ, తస్స కక్ఖళత్తం, న కోచి మమన్తరాయో భవిస్సతి, సచే తే అగరు, విహరేయ్యామేకరత్తి”న్తి .

దుతియమ్మి గద్రభో యక్ఖో భగవన్తం ఏతదవోచ - “అగ్గితత్తకపాలసదిసో, భన్తే, ఆళవకో, ‘మాతాపితరో’తి వా ‘సమణబ్రాహ్మణా’తి వా ‘ధమ్మా’తి వా న జానాతి, ఇథాగతానం చిత్తక్ఖేపమ్మి కరోతి, హదయమ్మి ఫాలేతి, పాదేపి గహేత్వా పరసముద్దే వా పరచక్కువాళే వా ఖిపతీ”తి. దుతియమ్మి భగవా ఆహ - “జానామి, గద్రభ, సచే తే అగరు, విహరేయ్యామేకరత్తి”న్తి. తతియమ్మి గద్రభో యక్ఖో భగవన్తం ఏతదవోచ - “అగ్గితత్తకపాలసదిసో, భన్తే, ఆళవకో, ‘మాతాపితరో’తి వా ‘సమణబ్రాహ్మణా’తి వా ‘ధమ్మా’తి వా న జానాతి, ఇథాగతానం చిత్తక్ఖేపమ్మి కరోతి, హదయమ్మి ఫాలేతి, పాదేపి గహేత్వా పరసముద్దే వా పరచక్కువాళే వా ఖిపతీ”తి. తతియమ్మి భగవా ఆహ - “జానామి, గద్రభ, సచే తే అగరు, విహరేయ్యామేకరత్తి”న్తి. “న మే, భన్తే, గరు, అపిచ ఖో సో యక్ఖో అత్తనో అనారోచేత్వా అనుజానన్తం మం జీవితా వోరోపయ్య, ఆరోచేమి, భన్తే, తస్సా”తి. “యథాసుఖం, గద్రభ, ఆరోచేహి”తి. “తేన హి, భన్తే, త్వమేవ జానాహి”తి భగవన్తం అభివాదేత్వా హిమవన్తాభిముఖో పక్కామి. భవనద్వారమ్మి సయమేవ భగవతో వివరమదాసి. భగవా అన్తోభవనం పవిసిత్వా యత్థ అభిలక్ఖితేసు మఙ్గలదివసాదీసు నిసీదిత్వా ఆళవకో సిరిం అనుభోతి, తస్మింయేవ దిబ్బరతనపల్లజ్ఞే నిసీదిత్వా సువణ్ణాభం ముఞ్చి. తం దిస్సా యక్ఖస్స ఇత్థియో ఆగన్త్యా, భగవన్తం వన్దిత్వా, సమ్మరివారేత్వా నిసీదింసు. భగవా “పుట్టే తుమ్హే దానం దత్వా, సీలం సమాదియిత్వా, పూజనేయ్యం పూజేత్వా, ఇమం సమ్మత్తిం పత్తా, ఇదానిపి తథేవ కరోథ, మా అఙ్ఞమఙ్ఞం ఇస్సామచ్ఛరియాభిభూతా విహరథా”తిఆదినా నయేన తాసం పక్కిణ్ణకధమ్మకథం కథేసి. తా చ భగవతో మధురనిగ్గోసం సుత్వా, సాధుకారసహస్సాని దత్వా, భగవన్తం పరివారేత్వా నిసీదింసుయేవ. గద్రభోపి హిమవన్తం గన్త్యా ఆళవకస్స ఆరోచేసి - “యగ్గే, మారిస, జానేయ్యాసి, విమానే తే భగవా నిసిన్నో”తి. సో గద్రభస్స సఙ్ఖమకాసి “తుణ్ణీ హోహి, గన్త్యా కత్తబ్బం కరిస్సామీ”తి. పురిసమానేన కిర లజ్జితో అహోసి, తస్మా “మా కోచి పరిసమజ్ఞే సుణేయ్యా”తి వారేసి.

తదా సాతాగిరహేమవతా భగవన్తం జేతవనేయేవ వన్దిత్వా “యక్షసమాగమం గమిస్సామా”తి సపరివారా నానాయానేహి ఆకాసేన గచ్ఛన్తి. ఆకాసే చ యక్షానం న సబృథ్త మగ్గో అత్తి, ఆకాసట్టాని విమానాని పరిహరిత్వా మగ్గట్టానేవ మగ్గో హోతి. ఆళవకస్స పన విమానం భూమట్టం సుగుత్తం పాకారపరిక్షిత్తం సుసంవిహితద్వారట్టాలకగోపురం, ఉపరి కంసజాలసంఘాన్నం మజ్జాససదిసం తియోజనం ఉట్టేధేన. తస్స ఉపరి మగ్గో హోతి. తే తం పదేసమాగమ్మ గన్తుం అసమత్థా అహేసుం. బుద్ధానన్తో నిసేన్నోకాసస్స ఉపరిభాగేన యావ భవగ్గా, తావ కోచి గన్తుం అసమత్థో. తే “కిమిద”న్తి ఆవజ్ఞేత్వా భగవన్తం దిస్వా ఆకాసే ఖిత్తలేడ్డు వియ ఓరుయ్య వన్దిత్వా, ధమ్మం సుత్వా, పదక్షిణం కత్వా “యక్షసమాగమం గచ్ఛామ భగవా”తి తీణి వత్థూని పసంసంతా యక్షసమాగమం అగమంసు. ఆళవకో తే దిస్వా “ఇథ నిసేదథా”తి పటిక్కమ్మ ఓకాసమదాసి. తే ఆళవకస్స నివేదేసుం “లాభా తే, ఆళవక, యస్స తే భవనే భగవా విహరతి, గచ్ఛావుసో భగవన్తం పయిరుపాసస్సూ”తి. ఏవం భగవా భవనేయేవ విహసి, న యస్మిం నిగ్గోధే ఆళవకస్స భవనం, తస్స మూలేతి. తేన వుత్తం “ఏకం సమయం భగవా ఆళవియం విహరతి ఆళవకస్స యక్షస్స భవనే”తి.

అథ ఖో ఆళవకో...పే.... భగవన్తం ఏతదవోచ “నిక్షమ సమణా”తి. “కస్మా పనాయం ఏతదవోచా”తి? వుచ్చతే - రోసేతుకామతాయ. తత్రేవం ఆదితో పభుతి సమ్మన్తో వేదితబ్బో - అయన్తో యస్మా అస్సద్ధస్స సద్ధాకథా దుక్కుథా హోతి దుస్సీలాదీనం సీలాదికథా వియ, తస్మా తేసం యక్షానం సంతికా భగవతో పసంసం సుత్వా ఏవ అగ్గిమ్మి పక్షిత్తలోణసక్ఖరా వియ అబ్బన్తరకోపేన తటతటాయమానహదయో హుత్వా “కో సో భగవా నామ, యో మమ భవనం పవిట్టో”తి ఆహ. తే ఆహంసు - “న త్వం, ఆవుసో, జానాసి భగవన్తం అమ్మాకం సత్థారం, యో తుసితభవనే రితో పఞ్చ మహావిలోకనాని విలోకేత్వా”తిఆదినా నయేన యావ ధమ్మచక్రప్పవత్తనం కథేంతా పటిసన్ధిఆదినా ద్వత్తింస పుబ్బనిమిత్తాని వత్వా “ఇమానిపి త్వం, ఆవుసో, అచ్చరియాని నాద్దసా”తి చోదేసుం. సో దిస్వాపి కోధవసేన “నాద్దస”న్తి ఆహ. ఆవుసో ఆళవక పస్సేయ్యాసి వా త్వం, న వా, కో తయా అత్తో పస్సతా వా అపస్సతా వా, కిం త్వం కరిస్ససి అమ్మాకం సత్థునో, యో త్వం తం ఉపనిధాయ చలక్కుకుధమహాఉసభసమీపే తదహుజాతవచ్చకో వియ, తిథాపభిన్నమత్తవారణసమీపే భిజ్జుపోతకో వియ, భాసురవిలమ్మకేసరఉపసోభితక్షన్తస్స మిగరన్తో సమీపే జరసిజ్ఞాలో వియ, దియడ్డయోజనసతప్పవడ్డకాయసుపణ్ణరాజసమీపే చిన్నపక్ఖకాకపోతకో వియ ఖాయసి, గచ్ఛ యం తే కరణీయం, తం కరోహితి. ఏవం వుత్తే కుద్ధో ఆళవకో ఉట్టహిత్వా మనోసిలాతలే వామపాదేన రత్వా “పస్సథ దాని తుమ్మాకం వా సత్థా మహానుభావో, అహం వా”తి దక్షిణపాదేన సట్టియోజనమత్తం కేలాసపబ్బతకూటం అక్కమి, తం అయోకూటపహటో నిద్ధన్తఅయోపిణ్ణో వియ పపటికాయో ముఞ్చి. సో తత్ర రత్వా “అహం ఆళవకో”తి ఘోసేసి, సకలజమ్ముదీపం సద్దో ఫరి.

చత్తారో కిర సద్ధా సకలజమ్ముదీపే సుయ్యంసు - యఞ్చ పుణ్ణకో యక్షసేనాపతి ధనఞ్చయకోరబ్యరాజానం జాతే జినిత్వా అప్పోటేత్వా “అహం జిని”న్తి ఉగ్గోసేసి, యఞ్చ సక్కో దేవానమిన్దో కస్సపస్స భగవతో సాసనే పరిహాయమానే విస్సకమ్మం దేవపుత్తం సునఖం కారేత్వా “అహం పాపభిక్షూ చ పాపభిక్షునియో చ ఉపాసకే చ ఉపాసికాయో చ సబ్బేవ అధమ్మవాదినో ఖాదామీ”తి ఉగ్గోసాపేసి, యఞ్చ కుసజాతకే పభావతిహేతు సత్తహి రాజుహి నగరే ఉపరుద్దే పభావతిం అత్తనా సహ హత్తిక్షన్తం ఆరోపేత్వా నగరా నిక్షమ్మ “అహం సీహస్సరకుసమహారాజా”తి మహాపురిసో ఉగ్గోసేసి, యఞ్చ ఆళవకో కేలాసముద్ధని రత్వా “అహం ఆళవకో”తి. తదా హి సకలజమ్ముదీపే ద్వారే ద్వారే రత్వా ఉగ్గోసితసదిసం అహోసి, తియోజనసహస్సవిత్థతో చ హిమవాపి సజ్కమ్మి యక్షస్స ఆనుభావేన.

సో వాతమణ్డలం సముట్టాపేసి - “ఏతేనేవ సమణం పలాపేస్సామీ”తి. తే పురత్తిమాదిభేదా వాతా సముట్టహిత్యా అడ్డయోజనయోజనద్వియోజనతియోజనప్పమాణాని పబ్బతకూటాని పదాలేత్వా వనగచ్చరుక్ఖాదీని ఉమ్మాలేత్వా ఆళవీనగరం పక్ఖన్తా జిణ్ణపాత్తిసాలాదీని చుణ్ణేన్తా ధదనిట్టకా ఆకాసే భమేన్తా. భగవా “మా కస్సచి ఉపరోధో హోతూ”తి అధిట్టాసి. తే వాతా దసబలం పత్వా చీవరకణ్ణమత్తమ్మి చాలేతుం నాసక్ఖింసు. తతో మహావస్సం సముట్టాపేసి “ఉదకేన అజ్ఞోత్థరిత్వా సమణం మారేస్సామీ”తి. తస్సానుభావేన ఉపరూపరి సతపటలసహస్సపటలాదిభేదా వలాహకా ఉట్టహిత్యా వస్సింసు, వుట్టిధారావేగేన పథవీ చిద్ధా అహోసి, వనరుక్ఖాదీనం ఉపరి మహోఘా ఆగన్త్యా దసబలస్స చీవరే ఉస్సావబిన్దుమత్తమ్మి తేమేతుం నాసక్ఖి. తతో పాసాణవస్సం సముట్టాపేసి, మహన్తాని మహన్తాని పబ్బతకూటాని ధూమాయన్తాని పజ్జలన్తాని ఆకాసేనాగన్త్యా దసబలం పత్వా దిబ్బమాలాగుళాని సమ్మజ్జింసు. తతో పహరణవస్సం సముట్టాపేసి, ఏకతోధారాఉభతోధారా అసిసత్తిఖురప్పాదయో ధూమాయన్తా పజ్జలన్తా ఆకాసేనాగన్త్యా దసబలం పత్వా దిబ్బపుప్పాని అహేసుం. తతో అజ్ఞారవస్సం సముట్టాపేసి, కింసుకవణ్ణా అజ్ఞారా ఆకాసేనాగన్త్యా దసబలస్స పాదమూలే దిబ్బపుప్పాని హుత్వా వికిరింసు. తతో కుక్కులవస్సం సముట్టాపేసి, అచ్చుణ్ణో కుక్కులో ఆకాసేనాగన్త్యా దసబలస్స పాదమూలే చన్దనచుణ్ణం హుత్వా నిపతి. తతో వాలుకావస్సం సముట్టాపేసి, అతిసుఖుమా వాలుకా ధూమాయన్తా పజ్జలన్తా ఆకాసేనాగన్త్యా దసబలస్స పాదమూలే దిబ్బపుప్పాని హుత్వా నిపతింసు. తతో కలలవస్సం సముట్టాపేసి, తం కలలవస్సం ధూమాయన్తం పజ్జలన్తం ఆకాసేనాగన్త్యా దసబలస్స పాదమూలే దిబ్బగన్ధం హుత్వా నిపతి. తతో అన్ధకారం సముట్టాపేసి “భింసేత్వా సమణం పలాపేస్సామీ”తి. తం చతురంజసమన్నాగతన్ధకారసదిసం హుత్వా దసబలం పత్వా సూరియప్పభావిహతమివన్ధకారం అన్తరథాయి.

ఏవం యక్ఖో ఇమాహి నవహి వాతవస్సపాసాణపహరణజ్ఞారకుక్కులవాలుకకలలన్ధకారవుట్టిహి భగవన్తం పలాపేతుం అసక్కిన్తో నానావిధపహరణహత్థాయ అనేకప్పకారరూపభూతగణసమాకులాయ చతురంజినియా సేనాయ సయమేవ భగవన్తం అభిగతో. తే భూతగణా అనేకప్పకారే వికారే కత్వా “గణ్ణథ హనథా”తి భగవతో ఉపరి ఆగచ్చన్తా వియ హోన్తి, అపిచ తే నిద్ధన్తలోహపిణ్డం వియ మక్ఖికా, భగవన్తం అల్లియితుం అసమత్థా ఏవం అహేసుం. ఏవం సన్తేపి యథా బోధిమణ్ణే మారో ఆగతవేలాయమేవ నివత్తో, తథా అనివత్తిత్వా ఉపడ్డరత్తిమత్తం బ్యాకులమకంసు. ఏవం ఉపడ్డరత్తిమత్తం అనేకప్పకారవిభింసనదస్సనేనపి భగవన్తం చాలేతుమసక్కిన్తో ఆళవకో చిన్తేసి - “యంనూనాహం కేనచి అజేయ్యం దుస్సావుధం ముఞ్చోయ్య”న్తి.

చత్తారి కిర ఆవుధాని లోకే సేట్టాని - సక్కస్స వజిరావుధం, వేస్సవణస్స గదావుధం, యమస్స నయనావుధం, ఆళవకస్స దుస్సావుధన్తి. యది హి సక్కి కుద్ధో వజిరావుధం సినేరుమత్థకే పహరేయ్య అట్టసత్తిసహస్సాధికయోజనసతసహస్సం సినేరుం వినివిజ్ఞిత్వా హేట్టతో గచ్ఛేయ్య . వేస్సవణస్స పుథుజ్జనకాలే విస్సజ్జితగదా బహూనం యక్ఖసహస్సానం సీసం పాతేత్వా పున హత్థపాసం ఆగన్త్యా తిట్టతి. యమేన కుద్ధేన నయనావుధేన ఓలోకితమత్తే అనేకాని కుమ్మణ్ణసహస్సాని తత్తకపాలే తిలా వియ విప్పురన్తాని వినస్సన్తి. ఆళవకో కుద్ధో సచే ఆకాసే దుస్సావుధం ముఞ్చోయ్య, ద్వాదస వస్సాని దేవో న వస్సేయ్య. సచే పథవియం ముఞ్చోయ్య, సబ్బరుక్ఖతిణాదీని సుస్సిత్వా ద్వాదసవస్సన్తరం న పున రుహేయ్యం. సచే సముద్ధే ముఞ్చోయ్య, తత్తకపాలే ఉదకబిన్దు వియ సబ్బముదకం సుస్సేయ్య. సచే సినేరుసదిసేపి పబ్బతే ముఞ్చోయ్య, ఖణ్ణాఖణ్ణం హుత్వా వికిరేయ్య. సో ఏవం మహానుభావం దుస్సావుధం ఉత్తరీయకతం ముఞ్చోత్వా అగ్గహేసి . యేభుయ్యేన దససహస్సిలోకధాతుదేవతా వేగేన

సన్నిపతింసు - “అజ్ఞ భగవా ఆళవకం దమేస్సతి, తత్త ధమ్మం సోస్సామా”తి. యుద్ధదస్సనకామాపి దేవతా సన్నిపతింసు. ఏవం సకలమ్మి ఆకాసం దేవతాహి పురిపుణ్ణమహోసి.

అథ ఆళవకో భగవతో సమీపే ఉపరూపరి విచరిత్వా వత్థావుధం ముఞ్చి. తం అసనివిచక్కుం వియ ఆకాసే భేరవసద్దం కరోంతం ధూమాయంతం పజ్జలంతం భగవంతం పత్వా యక్ష్మస్స మానమద్దనత్తం పాదముఞ్చనచోళకం హుత్వా పాదమూలే నిపతి. ఆళవకో తం దిస్సా చిన్నవిసాణో వియ ఉసభో, ఉద్ధటదారో వియ సవ్పో, నిత్తేజో నిమ్మదో నిపతితమానద్దజో హుత్వా చింతేసి - “దుస్సావుధమ్మి సమణం నభిభోసి, కిం ను ఖో కారణ”న్తి? ఇదం కారణం, మేత్తావిహారయుత్తో సమణో, హన్ద నం రోసేత్వా మేత్తాయ వియోజేమీతి. ఇమినా సమ్మన్దేనేతం వుత్తం - “అథ ఖో ఆళవకో యక్ష్తో యేన భగవా...పే.... నిక్ఖమ సమణా”తి. తత్తాయమధిస్సాయో - కస్మా మయా అననుఞ్ఞాతో మమ భవనం పవిసిత్వా ఘరసామికో వియ ఇత్థాగారస్స మజ్ఞే నిసిన్నోసి, నను అయుత్తమేతం సమణస్స యదిదం అదిన్నపటిభోగో ఇత్థిసంసగ్గో చ, తస్మా యది త్వం సమణధమ్మే రితో, నిక్ఖమ సమణాతి. ఏకే పన “ఏతాని అఞ్ఞాని చ ఫరుసవచనాని వత్వా ఏవాయం ఏతదవోచా”తి భణన్తి.

అథ భగవా “యస్మా ధద్ధో పటిధద్ధభావేన వినేతుం న సక్కా, సో హి పటిధద్ధభావే కరియమానే సేయ్యథాపి చణ్ణస్స కుక్కురస్స నాసాయ పిత్తం భిన్దేయ్య, సో భియ్యోసో మత్తాయ చణ్ణతరో అస్స, ఏవం ధద్ధతరో హోతి, ముదునా పన సో సక్కా వినేతు”న్తి ఇత్వా “సాధావుసో”తి పియవచనేన తస్స వచనం సమ్మటిచ్చిత్వా నిక్ఖమి . తేన వుత్తం “సాధావుసోతి భగవా నిక్ఖమీ”తి.

తతో ఆళవకో “సువచో వతాయం సమణో ఏకవచనేనేవ నిక్ఖన్తో, ఏవం నామ నిక్ఖమేతుం సుఖం సమణం అకారణేనేవాహం సకలరత్తిం యుద్ధేన అబ్బుయ్యాసి”న్తి ముదుచిత్తో హుత్వా పున చింతేసి “ఇదానిపి న సక్కా జానితుం, కిం ను ఖో సువచతాయ నిక్ఖన్తో, ఉదాహు కోధేన, హన్ద నం వీమంసామీ”తి. తతో “పవిస సమణా”తి ఆహ. అథ “సువచో”తి ముదుభూతచిత్తవవత్థానకరణత్తం పునపి పియవచనం వదన్తో సాధావుసోతి భగవా పావిసి. ఆళవకో పునప్పునం తమేవ సువచభావం వీమంసన్తో దుతియమ్మి తతియమ్మి “నిక్ఖమ పవిసా”తి ఆహ. భగవాపి తథా అకాసి. యది న కరేయ్య, పకతియాపి ధద్ధయక్ష్మస్స చిత్తం ధద్ధతరం హుత్వా ధమ్మకథాయ భాజనం న భవేయ్య. తస్మా యథా నామ మాతా రోదంతం పుత్తకం యం సో ఇచ్చతి, తం దత్వా వా కత్వా వా సఞ్ఞాపేతి, తథా భగవా కిలేసరోదనేన రోదంతం యక్ష్మం సఞ్ఞాపేతుం యం సో భణతి, తం అకాసి. యథా చ ధాతీ ధఞ్ఞం అపివంతం దారకం కిఞ్చి దత్వా ఉపలాళేత్వా పాయేతి, తథా భగవా యక్ష్మం లోకుత్తరధమ్మఖీరం పాయేతుం తస్స పత్తితవచనకరణేన ఉపలాళేన్తో ఏవమకాసి. యథా చ పురిసో లాబుమ్మి చతుమధురం పూరేతుకామో తస్సబ్బన్తరం సోధేతి, ఏవం భగవా యక్ష్మస్స చిత్తే లోకుత్తరచతుమధురం పూరేతుకామో తస్స అబ్బన్తరే కోధమలం సోధేతుం యావ తతియం నిక్ఖమనపవేసనం అకాసి.

అథ ఆళవకో “సువచో అయం సమణో, ‘నిక్ఖమా’తి వుత్తో నిక్ఖమతి, ‘పవిసా’తి వుత్తో పవిసతి, యంనూనాహం ఇమం సమణం ఏవమేవం సకలరత్తిం కిలమేత్వా, పాదే గహేత్వా, పారగజ్ఞాయ ఖిపేయ్య”న్తి పాపకం చితం ఉప్పాదేత్వా చతుత్థవారం ఆహ - “నిక్ఖమ సమణా”తి. తం ఇత్వా భగవా “న ఖ్వాహం త”న్తి ఆహ. “ఏవం వుత్తే తదుత్తరిం కరణీయం పరియేసమానో పఞ్ఞం పుచ్చితబ్బం మఞ్ఞోస్సతి, తం ధమ్మకథాయ ముఖం భవిస్సతీ”తి ఇత్వా “న ఖ్వాహం త”న్తి ఆహ. తత్త నఇతి పటిక్ఖేపే, ఖోఇతి అవధారణే. అహన్తి అత్తనిదస్సనం, న్తి హేతువచనం. తేనేత్త “యస్మా త్వం ఏవం చింతేసి, తస్మా అహం ఆవుసో నేవ నిక్ఖమిస్సామి, యం తే కరణీయం, తం కరోహి”తి ఏవమత్తో దట్టబ్బో.

తతో ఆళవకో యస్మా పుట్టేపి ఆకాసేనాగమనవేలాయం “కిం ను ఖో, ఏతం సువణ్ణవిమానం, ఉదాహు రజతమణివిమానానం అణ్ణతరం, హస్త నం పస్సామా”తి ఏవం అత్తనో విమానం ఆగతే ఇద్ధిమన్తే తాపసపరిబ్బాజకే పణ్ణం పుచ్చిత్యా విస్సజ్జేతుమసక్కోన్తే చిత్తక్లేపాదీహి విహేరేతి. కథం? అమనుస్సా హి భింసనకరూపదస్సనేన వా హదయవత్థుపరిమద్దనేన వాతి ద్వీహాకారేహి చిత్తక్లేపం కరోన్తి. అయం పన యస్మా “ఇద్ధిమన్తో భింసనకరూపదస్సనేన న తసన్తి”తి ఇత్వా అత్తనో ఇద్ధిప్పభావేన సుఖుమత్తభావం నిమ్మినిత్వా, తేసం అన్తో పవిసిత్వా హదయవత్థుం పరిమద్దతి, తతో చిత్తసంతతి న సంతాతి, తస్సా అసణ్ణమానాయ ఉమ్మత్తకా హోన్తి ఖిత్తచిత్తా. ఏవం ఖిత్తచిత్తానం ఏతేసం ఉరమ్మి ఫాలేతి, పాదేపి నే గహేత్వా పారగజ్ఞాయ ఖిపతి “మాస్సు మే పున ఏవరూపా భవనమాగమింసూ”తి, తస్మా తే పణ్ణో సరిత్వా “యంనూనాహం ఇమం సమణం ఇదాని ఏవం విహేరేయ్య”న్తి చిన్తేత్వా ఆహ “పణ్ణం తం సమణా”తిఆది.

కుతో పనస్స తే పణ్ణాతి? తస్స కిర మాతాపితరో కస్సపం భగవంతం పయిరుపాసీత్వా అట్ట పణ్ణో సవిస్సజ్జనే ఉగ్గహేసుం. తే దహరకాలే ఆళవకం పరియాపుణాపేసుం. సో కాలచ్చయేన విస్సజ్జనం సమ్ముస్సి. తతో “ఇమే పణ్ణాపి మా వినస్సంతూ”తి సువణ్ణపట్టే జాతిహిజ్జలకేన లిఖాపేత్వా విమానే నిక్షిపి. ఏవమేతే బుద్ధపణ్ణా బుద్ధవిసయా ఏవ హోన్తి. భగవా తం సుత్వా యస్మా బుద్ధానం పరిచ్చత్తలాభంతరాయో వా జీవితంతరాయో వా సబ్బణ్ణాతణ్ణాణబ్యామప్పభానం పటిఘాతో వా న సక్కా కేనచి కాతుం, తస్మా తం లోకే అసాధారణం బుద్ధానుభావం దస్సేన్తో ఆహ “న ఖ్వాహం తం, ఆవుసో, పస్సామి సదేవకే లోకే”తి.

తత్త “సదేవకవచనేన పణ్ణాకామావచరదేవగ్గహణ”న్తిఆదినా నయేన ఏతేసం పదానం అత్తమత్తదస్సనేన సజ్ఞేపో వుత్తో, న అనుసద్ధియోజనాక్కమేన విత్తారో. స్వాయం వుచ్చతి - సదేవకవచనేన హి ఉక్కట్టపరిచ్ఛేదతో సబ్బదేవేసు గహితేసుపి యేసం తత్త సన్నిపతితే దేవగణే విమతి అహోసి “మారో మహానుభావో ధకామావచరిస్సరో వసవత్తి పచ్చనీకసాతో ధమ్మదేస్సీ కురురకమ్మన్తో, కిం ను ఖో, సోపిస్స చిత్తక్లేపాదీని న కరేయ్యా”తి, తేసం విమతిపటిబాహనత్థం “సమారకే”తి ఆహ. తతో యేసం అహోసి - “బ్రహ్మ మహానుభావో ఏకజ్జలియా ఏకచక్కివాళసహస్సీ ఆలోకం కరోతి, ద్వీహి...పే.... దసహి అజ్ఞలీహి దససు చక్కివాళసహస్సీసు, అనుత్తరగ్గా రూనసమాపత్తిసుఖం పటిసంవేదేతి, కిం సోపి న కరేయ్యా”తి, తేసం విమతిపటిబాహనత్థం “సబ్రహ్మకే”తి ఆహ. అథ యేసం అహోసి “పుథు సమణబ్రాహ్మణా సాసనస్స పచ్చత్థికా పచ్చామిత్తా మంతాదిబలసమన్నాగతా, కిం తేపి న కరేయ్య”న్తి, తేసం విమతిపటిబాహనత్థం “సస్సమణబ్రాహ్మణీయా పజాయా”తి ఆహ. ఏవం ఉక్కట్టట్టానేసు కస్సచి అభావం దస్సేత్వా ఇదాని సదేవమనుస్సాయాతి వచనేన సమ్ముతిదేవే అవసేసమనుస్సే చ ఉపాదాయ ఉక్కట్టపరిచ్ఛేదవసేనేవ సేససత్తలోకేపి కస్సచి అభావం దస్సేనీతి ఏవమేత్థ అనుసద్ధియోజనాక్కమో వేదితబ్బో.

ఏవం భగవా తస్స బాధనచిత్తం పటిసేధేత్వా పణ్ణాపుచ్చనే ఉస్సాహం జనేన్తో ఆహ “అపిచ త్వం, ఆవుసో, పుచ్చ యదాకణ్ణసీ”తి. తస్సత్తో - పుచ్చ, యది ఆకణ్ణసి, న మే పణ్ణావిస్సజ్జనే భారో అత్తి. అథ వా “పుచ్చ యం ఆకణ్ణసి, తే సబ్బం విస్సజ్జేస్సామీ”తి సబ్బణ్ణాపవారణం పవారేసి అసాధారణం పచ్చేకబుద్ధఅగ్గసావకమహాసావకేహి. తే హి “పుచ్చావుసో సుత్వా వేదిస్సామా”తి వదన్తి. బుద్ధా పన “పుచ్చావుసో యదాకణ్ణసీ”తి (సం. ని. ౧.౨౩౭, ౨౪౬) వా,

“పుచ్చ వాసవ మం పణ్ణం, యం కిణ్చి మనసిచ్చసీ”తి వా. (దీ. ని. ౨.౩౦౬);

“బావరిస్స చ తుయ్యం వా, సబ్బేసం సబ్బసంసయం;

కతావకాసా పుచ్చవ్తో, యం కిళ్ళి మనసిచ్చథా”తి వా. (సు. ని. ౧౦౩౬) -

ఏవమాదినా నయేన దేవమనుస్సానం సబ్బజ్ఞాపవారణం పవారేన్ని. అనచ్చరియళ్ళోతం, యం భగవా బుద్ధభూమిం పత్వా ఏవం పవారణం పవారేయ్య, యో బోధిసత్తభూమియం పదేసజ్ఞాణే వత్తమానోపి -

“కోణ్ణజ్ఞా పజ్ఞాని వియాకరోహి, యాచన్తి తం ఇసయో సాధురూపా;

కోణ్ణజ్ఞా ఏసో మనుజేసు ధమ్మా, యం వుద్ధమాగచ్ఛతి ఏస భారో”తి. (జా. ౨.౧౭.౬౦) -

ఏవం ఇసీహి యాచితో -

“కతావకాసా పుచ్చన్తు భోన్తో, యం కిళ్ళి పజ్ఞాం మనసాభిపత్థితం;

అహజ్ఞో తం తం వో వియాకరిస్సం, ఇత్త్వా సయం లోకమిమం పరజ్ఞా”తి. -

ఏవం సరభజ్ఞకాలే సమ్భవజాతకే చ సకలజమ్బుదీపే తిక్ఖత్తుం విచరిత్త్వా పజ్ఞానం అంతకరం అదిస్సా జాతియా సత్తవస్సికో రథికాయ పంసుకీళికం కీళ్ళన్తో సుచిరతేన బ్రాహ్మణేన పుట్టో -

“తగ్గ తే అహమక్ఖిస్సం, యథాపి కుసలో తథా;

రాజా చ ఖో నం జానాతి, యది కాహతి వా న వా”తి. (జా. ౧.౧౬.౧౭౨) -

ఏవం సబ్బజ్ఞాపవారణం పవారేసి. ఏవం భగవతా ఆళవకస్స సబ్బజ్ఞాపవారణాయ పవారితాయ అథ ఖో ఆళవకో యక్ఖో భగవంతం గాథాయ అజ్ఞభాసి “కిం సూధ విత్త”న్తి.

౧౮౩. తత్త కిన్తి పుచ్చావచనం. సూతి పదపూరణమత్తే నిపాతో. ఇథాతి ఇమస్మిం లోకే. విత్తన్తి విదతి, పీతిం కరోతీతి విత్తం, ధనస్సేతం అధివచనం. సుచిణ్ణన్తి సుకతం. సుఖన్తి కాయికచేతసికం సాతం. ఆవహాతీతి ఆవహతి, ఆనేతి, దేతి, అప్పేతీతి వుత్తం హోతి హవేతి దళ్ళత్తే నిపాతో. సాదుతరన్తి అతిసయేన సాదుం. “సాదుతర”న్తిపి పాఠో. రసానన్తి రససజ్ఞాతానం ధమ్మానం. కథన్తి కేన పకారేన, కథంజీవినో జీవితం కథంజీవిజీవితం, గాథాబన్ధసుఖత్తం పన సానునాసికం వుచ్చతి. “కథంజీవిం జీవత”న్తి వా పాఠో. తస్స జీవంతానం కథంజీవిన్తి అత్తో. సేసమేత్త పాకటమేవ. ఏవమిమాయ గాథాయ “కిం సు ఇథ లోకే పురిసస్స విత్తం సేట్టం, కిం సు సుచిణ్ణం సుఖమావహాతి, కిం రసానం సాదుతరం, కథంజీవినో జీవితం సేట్టమాహూ”తి ఇమే చత్తారో పజ్ఞో పుచ్చి.

౧౮౪. అథస్స భగవా కస్సపదసబలేన విస్సజ్జితనయేనేవ విస్సజ్జేన్తో ఇమం గాథమాహ “సద్ధీధ విత్త”న్తి. తత్త యథా హిరణ్ణసువణ్ణాది విత్తం ఉపభోగపరిభోగసుఖం ఆవహతి, ఖుప్పిపాసాదిదుక్ఖం పటిబాహతి, దాలిద్దియం వూపసమేతి, ముత్తాదిరతనపటిలాభహేతు హోతి, లోకసన్ధతిళ్ళా ఆవహతి, ఏవం లోకియలోకుత్తరా సద్ధాపి యథాసమ్భవం లోకియలోకుత్తరవిపాకసుఖమావహతి, సద్ధాధురేన పటిపన్నానం జాతిజరాదిదుక్ఖం పటిబాహతి, గుణదాలిద్దియం వూపసమేతి, సతిసమ్మోజ్ఞజ్ఞాదిరతనపటిలాభహేతు హోతి.



“సద్దో సీలేన సమ్మన్నో, యసో భోగసమప్పితో;

యం యం పదేసం భజతి, తత్త తత్తేవ పూజితో”తి. (ధ. ప. ౩౦౩) –

వచనతో లోకసంస్థానిశ్చ ఆవహతీతి కత్వా “విత్త”ని వుత్తా. యస్మా పనేతం సద్ధావిత్తం అనుగామికం అనన్తసాధారణం సబ్బసమ్మత్తిహేతు, లోకియస్స హిరన్తాసువణ్ణాదివిత్తస్సాపి నిదానం. సద్దోయేవ హి దానాదీని పుణ్ణాని కత్వా విత్తం అధిగచ్ఛతి, అస్సద్ధస్స పన విత్తం యావదేవ అనన్తాయ హోతి, తస్మా “సేట్ట”ని వుత్తం. పురిసస్సాతి ఉక్కట్టపరిచ్ఛేదదేసనా; తస్మా న కేవలం పురిసస్స , ఇత్తిఆదీనమ్మి సద్ధావిత్తమేవ సేట్టని వేదితబ్బం.

ధమ్మాతి దసకుసలకమ్మపథధమ్మా, దానసీలభావనాధమ్మా వా. సుచిణ్ణోతి సుకతో సుచరితో . సుఖమావహతీతి సోణసేట్టిపుత్తరట్టపాలాదీనం వియ మనుస్ససుఖం, సక్కాదీనం వియ దిబ్బసుఖం, పరియోసానే చ మహాపదుమాదీనం వియ నిబ్బానసుఖశ్చ ఆవహతీతి.

సచ్చన్ని అయం సచ్చసద్దో అనేకేసు అత్థేసు దిస్సతి. సేయ్యధిదం – “సచ్చం భణే న కుజ్జేయ్యా”తిఆదీసు (ధ. ప. ౨౨౪) వాచాసచ్ఛే. “సచ్ఛే రితా సమణబ్రాహ్మణా చా”తిఆదీసు (జా. ౨.౨౧.౪౩౩) విరతిసచ్ఛే. “కస్మా ను సచ్ఛాని వదన్తి నానా, పవాదియాసే కుసలావదానా”తిఆదీసు (సు. ని. ౮౯౧) దిట్టిసచ్ఛే. “చత్తారిమాని, భిక్షవే, బ్రాహ్మణసచ్ఛానీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౧౮౫) బ్రాహ్మణసచ్ఛే. “ఏకశ్చో సచ్చం న దుతీయమత్థీ”తిఆదీసు (సు. ని. ౮౯౦) పరమత్థసచ్ఛే. “చతున్నం సచ్ఛానం కతి కుసలా”తిఆదీసు (విభ. ౨౧౬) అరియసచ్ఛే. ఇథ పన పరమత్థసచ్చం నిబ్బానం, విరతిసచ్చం వా అబ్బంతరం కత్వా వాచాసచ్చం అధిప్పేతం, యస్సానుభావేన ఉదకాదీని వసే వత్తేన్తి జాతిజరామరణపారం తరన్తి. యథాహ

“సచ్ఛేన వాచేనుదకమ్మి ధావతి, విసమ్మి సచ్ఛేన హనన్తి పణ్ణితా;

సచ్ఛేన దేవో ధనయం పవస్సతి, సచ్ఛే రితా నిబ్బుతిం పత్తయన్తి.

“యే కేచిమే అత్థి రసా పథబ్బ్యా, సచ్చం తేసం సాదుతరం రసానం;

సచ్ఛే రితా సమణబ్రాహ్మణా చ, తరన్తి జాతిమరణస్స పార”న్తి. (జా. ౨.౨౧.౪౩౩);

సాదుతరన్తి మధురతరం, పణీతతరం. రసానన్తి యే ఇమే “మూలరసో, ఖన్ధరసో”తిఆదినా (ధ. స. ౬౨౮-౬౩౦) నయేన సాయనీయధమ్మా, యే చిమే “అనుజానామి, భిక్షవే, సబ్బం ఫలరసం (మహావ. ౩౦౦) అరసరూపో భవం గోతమో, యే తే, బ్రాహ్మణ, రూపరసా, సద్ధరసా (అ. ని. ౮.౧౧; పారా. ౩), అనాపత్తి రసరసే (పాచి. ౬౦౭-౬౦౯), అయం ధమ్మవినయో ఏకరసో విముత్తిరసో (అ. ని. ౮.౧౯; చూళవ. ౩౮౫), భాగీ వా భగవా అత్థరసస్స ధమ్మరసస్సా”తిఆదినా (మహాని. ౧౪౯; చూళని. అజితమాణవపుచ్ఛానిద్దేస ౨) నయేన వాచారసూపవజ్ఞా అవసేసబ్యజ్ఞానాదయో ధమ్మా “రసా”తి వుచ్చన్తి, తేసం రసానం సచ్చం హవే సాదుతరం సచ్చమేవ సాదుతరం, సాదుతరం వా సేట్టతరం, ఉత్తమతరం. మూలరసాదయో హి సరీరం ఉపట్టాహేన్తి, సంకిలేసికశ్చ సుఖమావహన్తి. సచ్చరసే విరతిసచ్ఛవాచాసచ్ఛరసా

సమధవిపస్సనాదీహి చిత్తముపటూహేన్తి, అసంకిలేసేకఞ్చ సుఖమావహన్తి, విముత్తిరసో పరమత్థసచ్చరసపరిభావితత్తా సాదు, అత్థరసధమ్మరసా చ తదధిగమూపాయభూతం అత్థఞ్చ ధమ్మఞ్చ నిస్సాయ పవత్తితీతి.

పఞ్ణాజీవిన్తి ఏత్థ పన య్వాయం అన్ధేకచక్ఖుద్విచక్ఖుకేసు ద్విచక్ఖుపుగ్గలో గహట్టో వా కమ్మన్తానుట్టానసరణగమనదానసంవిభాగసీలసమాదానఉపోసథకమ్మాదిగహట్టపటిపదం, పబ్బజితో వా అవిప్పటిసారకరసీలసజ్ఞాతం తదుత్తరిచిత్తవిసుద్ధిఆదిభేదం వా పబ్బజితపటిపదం పఞ్ణాయ ఆరాధేత్వా జీవతి, తస్స పఞ్ణాజీవినో జీవితం, తం వా పఞ్ణాజీవినో జీవితం సేట్టమాహూతి ఏవమత్తో దట్టబ్బో.

౧౮౫-౬. ఏవం భగవతా విస్సజ్జితే చత్తారోపి పఞ్ణో సుత్వా అత్తమనో యక్ఖో అవసేసేపి చత్తారో పఞ్ణో పుచ్చన్తో “కథం సు తరతి ఓఘ”న్తి గాథమాహ. అథస్స భగవా పురిమనయేనేవ విస్సజ్జేన్తో “సద్ధాయ తరతి”తి గాథమాహ. తత్థ కిఞ్చాపి యో చతుబ్బిధం ఓఘం తరతి, సో సంసారణ్ణవమ్మి తరతి, వట్టదుక్ఖమ్మి అచ్చేతి, కిలేసమలాపి పరిసుజ్ఞతి, ఏవం సన్తేపి పన యస్మా అస్సద్ధో ఓఘతరణం అసద్ధహన్తో న పక్ఖంతి, పఞ్చసు కామగుణేశు చిత్తవోస్సగ్గేన పమత్తో తత్తేవ సత్తవిసత్తతాయ సంసారణ్ణవం న తరతి, కుసీతో దుక్ఖం విహరతి వోకిణ్ణో అకుసలేహి ధమ్మేహి, అప్పఞ్ణో సుద్ధిమగ్గం అజానన్తో న పరిసుజ్ఞతి, తస్మా తప్పటిపక్ఖం దస్సేన్తేన భగవతా అయం గాథా వుత్తా.

ఏవం వుత్తాయ చేతాయ యస్మా సోతాపత్తియజ్ఞపదట్టానం సద్ధిన్ద్రియం, తస్మా “సద్ధాయ తరతి ఓఘ”న్తి ఇమినా పదేన దిట్టోఘతరణం సోతాపత్తిమగ్గం సోతాపన్నఞ్చ పకాసేతి. యస్మా పన సోతాపన్నో కుసలానం ధమ్మానం భావనాయ సాతచ్చకిరియాసజ్ఞాతేన అప్పమాదేన సమన్నాగతో దుతియమగ్గం ఆరాధేత్వా రపేత్వా సకిదేవ ఇమం లోకం ఆగమనమత్తం అవసేసం సోతాపత్తిమగ్గేన అతిణ్ణం భవోఘవత్థం సంసారణ్ణవం తరతి, తస్మా “అప్పమాదేన అణ్ణవ”న్తి ఇమినా పదేన భవోఘతరణం సకదాగామిమగ్గం సకదాగామిఞ్చ పకాసేతి. యస్మా సకదాగామీ వీరియేన తతియమగ్గం ఆరాధేత్వా సకదాగామిమగ్గేన అనతీతం కామోఘవత్థం; కామోఘసజ్ఞోతఞ్చ కామదుక్ఖమచ్చేతి, తస్మా “వీరియేన దుక్ఖమచ్చేతీ”తి ఇమినా పదేన కామోఘతరణం అనాగామిమగ్గం అనాగామిఞ్చ పకాసేతి. యస్మా పన అనాగామీ విగతకామపజ్కతాయ పరిసుద్ధాయ పఞ్ణాయ ఏకంతపరిసుద్ధం చతుత్థమగ్గపఞ్ణం ఆరాధేత్వా అనాగామిమగ్గేన అప్పహీనం అవిజ్ఞాసజ్ఞాతం పరమమలం పజహతి, తస్మా “పఞ్ణాయ పరిసుజ్ఞతీ”తి ఇమినా పదేన అవిజ్ఞోఘతరణం అరహత్తమగ్గం అరహంతఞ్చ పకాసేతి. ఇమాయ చ అరహత్తనికూటేన కథితాయ గాథాయ పరియోసానే యక్ఖో సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాసి.

౧౮౬. ఇదాని తమేవ “పఞ్ణాయ పరిసుజ్ఞతీ”తి ఏత్థ వుత్తం పఞ్ణాపదం గహేత్వా అత్తనో పటిభానేన లోకియలోకుత్తరమిస్సకం పఞ్ణం పుచ్చన్తో “కథం సు లభతే పఞ్ణ”న్తి ఇమం ఛప్పదగాథమాహ. తత్థ కథం సూతి సబ్బత్తేవ అత్థయుత్తిపుచ్చా హోతి. అయఞ్ణో పఞ్ణాదిలత్థం ఇత్వా తస్స యుత్తిం పుచ్చతి “కథం కాయ యుత్తియా కేన కారణేన పఞ్ణం లభతీ”తి. ఏస నయో ధనాదీసు.

౧౮౭. అథస్స భగవా చతుహి కారణేహి పఞ్ణాలాభం దస్సేన్తో “సద్ధహనో”తిఆదిమాహ. తస్సత్తో - యేన పుబ్బభాగే కాయసుచరితాదిభేదేన, అపరభాగే చ సత్తతినసబోధిపక్ఖియభేదేన ధమ్మేన అరహన్తో బుద్ధపచ్చేకబుద్ధసావకా నిబ్బానం పత్తా, తం సద్ధహనో అరహతం ధమ్మం నిబ్బానప్పత్తియా లోకియలోకుత్తరం పఞ్ణం లభతి. తఞ్చ ఖో న సద్ధామత్తకేనేవ, యస్మా పన సద్ధాజాతో ఉపసజ్కమతి, ఉపసజ్కమన్తో పయిరుపాసతి, పయిరుపాసన్తో సోతం ఓదహతి, ఓహితసోతో

ధమ్మం సుణాతి, తస్మా ఉపసంక్రమనతో పభుతి యావ ధమ్మస్సవసేన సుస్సూసం లభతి. కి వుత్తం హోతి - తం ధమ్మం సద్దహిత్యాపి ఆచరియుపజ్ఞాయే కాలేన ఉపసంక్రమిత్యా వత్తకరణేన పయిరుపాసిత్వా యదా పయిరుపాసనాయ ఆరాధితచిత్తా కిళ్ళి వత్తుకామా హోన్తి. అథ అధిగతాయ సోతుకామతాయ సోతం ఓదహిత్యా సుణన్తో లభతీతి. ఏవం సుస్సూసమ్మి చ సతిఅవిప్పవాసేన అప్పమత్తో సుభాసితదుబ్బాసితజ్ఞాతాయ విచక్షణో ఏవ లభతి, న ఇతరో. తేనాహ “అప్పమత్తో విచక్షణో”తి.

ఏవం యస్మా సద్ధాయ పజ్ఞాలాభసంవత్తనికం పటిపదం పటిపజ్జతి, సుస్సూసాయ సక్కుచ్చం పజ్ఞాధిగమూపాయం సుణాతి, అప్పమాదేన గహితం న సమ్ముస్సతి, విచక్షణతాయ అనూనాధికం అవిపరీతజ్ఞా గహేత్వా విత్థారికం కరోతి. సుస్సూసాయ వా ఓహితసోతో పజ్ఞాపటిలాభహేతుం ధమ్మం సుణాతి, అప్పమాదేన సుత్వా ధమ్మం ధారేతి, విచక్షణతాయ ధతానం ధమ్మానం అత్థముపపరిక్షతి, అథానుపుబ్బేన పరమత్థసచ్చం సచ్చికరోతి, తస్మాస్స భగవా “కథం సు లభతే పజ్ఞ”న్తి పుట్టో ఇమాని చత్తారి కారణాని దస్సేన్తో ఇమం గాథమాహ - “సద్దహానో...పే... విచక్షణో”తి.

౧౮౯. ఇదాని తతో పరే తయో పజ్ఞో విస్సజ్జేన్తో “పతిరూపకారీ”తి ఇమం గాథమాహ. తత్త దేసకాలాదీని అహాపేత్వా లోకియస్స లోకుత్తరస్స వా ధనస్స పతిరూపం అధిగమూపాయం కరోతీతి పతిరూపకారీ. ధురవాతి చేతసికవీరియవసేన అనిక్కిత్తధురో. ఉట్టాతాతి “యో చ సీతజ్ఞా ఉట్టాజ్ఞా, తిణా భియ్యో న మజ్జతీ”తిఆదినా (ధేరగా. ౨౩౨; దీ. ని. ౩.౨౫౩) నయేన కామికవీరియవసేన ఉట్టానసమ్పన్నో అసిథిలపరక్కమో. విన్దతే ధనన్తి ఏకమూసికాయ న చిరస్సేవ ద్వేసతసహస్ససజ్ఞం చూళన్తేవాసీ వియ లోకియధనజ్ఞా, మహల్లకమహాతిస్సత్తేరో వియ లోకుత్తరధనజ్ఞా లభతి. సో హి “తీహి ఇరియాపథేహి విహరిస్సామీ”తి వత్తం కత్వా ధినమిద్ధాగమనవేలాయ పలాలచుమ్మటకం తేమేత్వా, సీసే కత్వా, గలప్పమాణం ఉదకం పవిసిత్వా, ధినమిద్ధం పటిబాహేన్తో ద్వాదసహి వస్సేహి అరహత్తం పాపుణి. సచ్చేనాతి వచీసచ్చేనాపి “సచ్చవాదీ భూతవాదీ”తి, పరమత్థసచ్చేనాపి “బుద్ధో పచ్చేకబుద్ధో అరియసావకో”తి ఏవం కిత్తిం పవోపితి. దదన్తి యంకిళ్ళి ఇచ్చితపత్తితం దదన్తో మిత్తాని గన్ధతి, సమ్మాదేతి కరోతీతి అత్తో. దుద్దదం వా దదం గన్ధతి, దానముఖేన వా చత్తారిపి సగ్గహవత్థూని గహితానీతి వేదితబ్బాని. తేహి మిత్తాని కరోతీతి వుత్తం హోతి.

౧౯౦. ఏవం గహటృపబ్బజితానం సాధారణేన లోకియలోకుత్తరమిస్సకేన నయేన చత్తారో పజ్ఞో విస్సజ్జేత్వా ఇదాని “కథం పేచ్చ న సోచతీ”తి ఇమం పజ్ఞామం పజ్ఞం గహటృవసేన విస్సజ్జేన్తో ఆహ “యస్సేతే”తి. తస్సత్తో - యస్స “సద్దహానో అరహత”న్తి ఏత్థ వుత్తాయ సబ్బకల్యాణధమ్ముప్పాదికాయ సద్ధాయ సమన్నాగతత్తా సద్ధస్స ఘరమేసిసో ఘరావాసం పజ్ఞా వా కామగుణే ఏసన్తస్స గవేసన్తస్స కామభోగినో గహటృస్స “సచ్చేన కిత్తిం పవోపితి”తి ఏత్థ వుత్తప్పకారం సచ్చం, “సుస్సూసం లభతే పజ్ఞ”న్తి ఏత్థ సుస్సూసపజ్ఞానామేన వుత్తో ధమ్మో, “ధురవా ఉట్టాతా”తి ఏత్థ ధురనామేన ఉట్టాననామేన చ వుత్తా ధీతి, “దదం మిత్తాని గన్ధతీ”తి ఏత్థ వుత్తప్పకారో చాగో చాతి ఏతే చతురో ధమ్మా సన్తి. స వే పేచ్చ న సోచతీతి ఇథలోకా పరలోకం గన్త్వా స వే న సోచతీతి.

౧౯౧. ఏవం భగవా పజ్ఞామమ్మి పజ్ఞాం విస్సజ్జేత్వా తం యక్ఖం చోదేన్తో ఆహ - “ఇజ్ఞ అజ్ఞోపీ”తి. తత్త ఇజ్ఞాతి చోదనత్తే నిపాతో. అజ్ఞోపీతి అజ్ఞోపి ధమ్మే పుధూ సమణబ్రాహ్మణే పుచ్చస్సు, అజ్ఞోపి వా పూరణాదయో సబ్బజ్ఞాపటిజ్ఞో పుధూ సమణబ్రాహ్మణే పుచ్చస్సు. యది అష్ఠేహి “సచ్చేన కిత్తిం పవోపితి”తి ఏత్థ వుత్తప్పకారా సచ్చా భియ్యో కిత్తిప్పత్తికారణం వా, “సుస్సూసం లభతే పజ్ఞ”న్తి ఏత్థ సుస్సూసపజ్ఞాపదేసేన వుత్తా ధమా భియ్యో లోకియలోకుత్తరపజ్ఞాపటిలాభకారణం

వా. “దదం మిత్తాని గన్తీ”తి ఏత్త వుత్తప్పకారా చాగా భియ్యో మిత్తగన్ధనకారణం వా, “ధురవా ఉట్టాతా”తి ఏత్త తం తం అత్తవసం పటిచ్చ ధురనామేన ఉట్టాననామేన చ వుత్తాయ మహాభారసహనట్టేన ఉస్సోళ్ళీభావప్పత్తాయ వీరియసజ్ఞతాయ ఖిన్త్యా భియ్యో లోకియలోకుత్తరధనవిన్ధనకారణం వా, “సచ్చం ధమ్మా ధితి చాగో”తి ఏవం వుత్తేహి ఇమేహేవ చతూహి ధమ్మేహి భియ్యో అస్మా లోకా పరం లోకం పేచ్చ అసోచనకారణం వా ఇథ విజ్ఞతీతి అయమేత్త సద్ధిం సజ్ఞేపయోజనాయ అత్తవణ్ణనా. విత్థారతో పన ఏకమేకం పదం అత్తుద్ధారపదుద్ధారవణ్ణనానయేహి విభజిత్వా వేదితబ్బా.

౧౯౨. ఏవం వుత్తే యక్ఖో యేన సంసయేన అఙ్గో పుచ్చేయ్య, తస్స పహీనత్తా “కథం ను దాని పుచ్చేయ్యం, పుథూ సమణబ్రాహ్మణోతి వత్వా యేపిస్స అపుచ్చనకారణం న జానన్తి, తేపి జానాపేన్తో “యోహం అజ్ఞ పజానామి, యో అత్తో సమ్మరాయికో”తి ఆహ. తత్త అజ్ఞాతి అజ్ఞాదిం కత్వాతి అధిప్పాయో. పజానామీతి యథావుత్తేన పకారేన జానామి. యో అత్తోతి ఏత్తావతా “సుస్సూసం లభతే పఞ్ణ”న్తిఆదినా నయేన వుత్తం దిట్టధమ్మికం దస్సేతి సమ్మరాయికోతి ఇమినా “యస్సేతే చతురో ధమ్మా”తి వుత్తం పేచ్చ సోకాభావకరం సమ్మరాయికం. అత్తోతి చ కారణస్సేతం అధివచనం. అయఙ్గా అత్తసద్ధో “సాత్థం సబ్బజ్ఞాన”న్తి ఏవమాదీసు (పారా. ౧; దీ. ని. ౧.౨౦౫) పారత్థే వత్తతి. “అత్తో మే, గహపతి, హిరణ్ణసువణ్ణేనా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౨౦౦; మ. ని. ౩.౨౦౮) కిచ్చత్తే “హోతి సీలవతం అత్తో”తిఆదీసు (జా. ౧.౧.౧౧) వుడ్డిమ్మి. “బహుజనో భజతే అత్తేహేతూ”తిఆదీసు (జా. ౧.౧౫.౮౯) ధనే. “ఉభిన్నమత్తం చరతీ”తిఆదీసు (జా. ౧.౭.౬౬; సం. ని. ౧.౨౦౦; ధేరగా. ౪౪౩) హితే. “అత్తే జాతే చ పణ్ణిత”న్తిఆదీసు (జా. ౧.౧.౯౨) కారణే. ఇథ పన కారణే. తస్మా యం పఞ్ణాదిలాభాదీనం కారణం దిట్టధమ్మికం, యఞ్చ పేచ్చ సోకాభావస్స కారణం సమ్మరాయికం, తం యోహం అజ్ఞ భగవతా వుత్తనయేన సామంయేవ పజానామి, సో కథం ను దాని పుచ్చేయ్యం పుథూ సమణబ్రాహ్మణోతి ఏవమేత్త సజ్ఞేపతో అత్తో వేదితబ్బో.

౧౯౩. ఏవం యక్ఖో “పజానామి యో అత్తో సమ్మరాయికో”తి వత్వా తస్స ఇథాస్స భగవంమూలకత్తం దస్సేన్తో “అత్థాయ వత మే బుద్ధో”తి ఆహ. తత్త అత్థాయాతి హితాయ, వుడ్డియా వా. యత్త దిన్నం మహప్పలన్తి “యస్సేతే చతురో ధమ్మా”తి (జా. ౧.౧.౯౭) ఏత్త వుత్తచాగేన యత్త దిన్నం మహప్పలం హోతి, తం అగ్గదక్ఖిణీయ్యం బుద్ధం పజానామీతి అత్తో. కేచి పన “సజ్ఞం సన్ధాయ ఏవమాహ”తి భణన్తి.

౧౯౪. ఏవం ఇమాయ గాథాయ అత్తనో హితాధిగమం దస్సేత్వా ఇదాని పరహితాయ పటిపత్తిం దీపేన్తో ఆహ “సో అహం విచరిస్సామీ”తి. తస్సత్తో హేమవతసుత్తే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

ఏవమిమాయ గాథాయ పరియోసానఞ్చ రత్తివిభాయనఞ్చ సాధుకారసద్దుట్టానఞ్చ ఆళవకకుమారస్స యక్ఖస్స భవనం ఆనయనఞ్చ ఏకక్ఖణేయేవ అహోసి. రాజపురిసా సాధుకారసద్ధం సుత్వా “ఏవరూపో సాధుకారసద్ధో రపేత్వా బుద్ధే న అఙ్గోసం అబ్బుగ్గచ్చతి, ఆగతో ను ఖో భగవా”తి ఆవజ్ఞేనా భగవతో సరీరప్పభం దిస్సా, పుట్టే వియ బహి అట్టత్వా, నిబ్బిసజ్ఞా అన్తోయేవ పవిసిత్వా, అద్దసంసు భగవంతం యక్ఖస్స భవనే నిసిన్నం, యక్ఖఞ్చ అజ్ఞాలిం పగ్గహేత్వా రితం. దిస్సాన యక్ఖం ఆహంసు – “అయం తే, మహాయక్ఖ, రాజకుమారో బలికమ్మాయ ఆనీతో, హన్త నం ఖాద వా భుజ్ఞ వా, యథాపచ్చయం వా కరోహి”తి. సో సోతాపన్నత్తా లజ్జితో విసేసతో చ భగవతో పురతో ఏవం వుచ్చమానో, అథ తం కుమారం ఉభోహి హత్తేహి పటిగ్గహేత్వా భగవతో ఉపనామేసి – “అయం భన్తే కుమారో మయ్యం పేసితో, ఇమాహం భగవతో దమ్మి,

హితానుకమ్పకా బుద్ధా, పటిగ్గణ్ణాతు, భన్తే, భగవా ఇమం దారకం ఇమస్స హితత్థాయ సుఖత్థాయ”తి. ఇమిచ్చ  
గాథమాహ -

“ఇమం కుమారం సతపుణ్ణాలక్ఖణం, సబ్బజ్ఞపేతం పరిపుణ్ణబ్బజ్జానం;  
ఉదగ్గచిత్తో సుమనో దదామి తే, పటిగ్గహ లోకహితాయ చక్కుమా”తి.

పటిగ్గహసి భగవా కుమారం, పటిగ్గణ్ణస్తో చ యక్ఖస్స చ కుమారస్స చ మజ్జలకరణత్తం పాదూనగాథం అభాసి. తం  
యక్ఖో కుమారం సరణం గమేన్తో తిక్ఖత్తుం చతుత్థపాదేన పూరేతి. సేయ్యధిదం -

“దీఘాయుకో హోతు అయం కుమారో,  
తువశ్చ యక్ఖ సుఖితో భవాహి;  
అబ్యాధితా లోకహితాయ తిట్టథ,  
అయం కుమారో సరణముపేతి బుద్ధం...పే.... ధమ్మం...పే.... సజ్జ”న్తి.

భగవా కుమారం రాజపురిసానం అదాసి - “ఇమం వడ్డేత్వా పున మమేవ దేథా”తి. ఏవం సో కుమారో రాజపురిసానం  
హత్థతో యక్ఖస్స హత్థం యక్ఖస్స హత్థతో భగవతో హత్థం, భగవతో హత్థతో పున రాజపురిసానం హత్థం గతత్తా నామతో  
“హత్థకో ఆళవకో”తి జాతో. తం ఆదాయ పటినివత్తే రాజపురిసే దిస్సా కస్సకవనకమ్మికాదయో “కిం యక్ఖో కుమారం  
అతిదహరత్తా న ఇచ్చతీ”తి భీతా పుచ్చింసు. రాజపురిసా “మా భాయథ, ఖేమం కతం భగవతా”తి సబ్బమారోచేసుం. తతో  
“సాధు సాధూ”తి సకలం ఆళవీనగరం ఏకకోలాహలేన యక్ఖాభిముఖం అహోసి. యక్ఖోపి భగవతో భిక్ఖాచారకాలే అనుప్పత్తే  
పత్తచీవరం గహేత్వా ఉపడ్డమగ్గం ఆగన్త్యా నివత్తి.

అథ భగవా నగరే పిణ్ణాయ చరిత్వా కతభత్తకిచ్చో నగరద్వారే అశ్శాతరస్మిం వివిత్తే రుక్ఖములే పణ్ణాత్తవరబుద్ధాసనే  
నిసీది. తతో మహాజనకాయేన సద్ధిం రాజా చ నాగరా చ ఏకతో సమ్మిణ్ణీత్వా భగవంతం ఉపసంజ్ఞమ్మ వన్నిత్వా పరివారేత్వా  
నిసిన్నా “కథం, భన్తే, ఏవం దారుణం యక్ఖం దమయిత్థా”తి పుచ్చింసు. తేసం భగవా యుద్ధమాదిం కత్వా “ఏవం  
నవవిధవస్సం వస్సి, ఏవం విభింసనకం అకాసి, ఏవం పణ్ణం పుచ్చి, తస్సాహం ఏవం విస్సజ్జేసి”న్తి తమేవాళవకసుత్తం  
కథేసి. కథాపరియోసానే చతురాసీతిపాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. తతో రాజా చ నాగరా చ  
వేస్సవణమహారాజస్స భవనసమీపే యక్ఖస్స భవనం కత్వా పుప్పగన్ధాదిసక్కారూపేతం నిచ్చం బలిం పవత్తేసుం. తశ్చ  
కుమారం విశ్శాతం పత్తం “త్వం భగవంతం నిస్సాయ జీవితం లభి, గచ్ఛ, భగవంతయేవ పయిరుపాసస్సు భిక్ఖుసజ్జిత్తా”తి  
విస్సజ్జేసుం. సో భగవంతశ్చ భిక్ఖుసజ్జిత్తా పయిరుపాసమానో న చిరస్సేవ అనాగామిఫలే పతిత్తాయ సబ్బం బుద్ధవచనం  
ఉగ్గహేత్వా పశ్చాత్తతఃపాసకపరివారో అహోసి. భగవా చ నం ఏతదగ్గే నిద్దిసి “ఏతదగ్గం, భిక్ఖవే, మమ సావకానం  
ఉపాసకానం చతుహి సజ్ఞవావత్థూహి పరిసం సజ్ఞణ్ణన్తానం యదిదం హత్థకో ఆళవకో”తి (అ ని. ౧.౨౫౧).

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ ఆళవకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

చరం వా యది వా తిట్టన్తి నన్దసుతం. “విజయసుతం కాయవిచ్ఛన్దనికసుత”న్తిపి వుచ్చతి. కా ఉప్పత్తి? ఇదం కిర సుతం ద్వీసు రానేసు వుత్తం, తస్మా అస్స దువిధా ఉప్పత్తి. తత్థ భగవతా అనుపుబ్బేన కపిలవత్తుం అనుప్పత్వా, సాకియే వినేత్వా నన్దాదయో పబ్బాజేత్వా, అనుజ్ఞాతాయ మాతుగామస్స పబ్బజ్ఞాయ ఆనన్దత్తేరస్స భగినీ నన్దా, ఖేమకసక్కరజ్ఞో ధీతా అభిరూపనన్దా, జనపదకల్యాణీ నన్దాతి తిస్సో నన్దాయో పబ్బజింసు. తేన చ సమయేన భగవా సావత్తియం విహరతి. అభిరూపనన్దా అభిరూపా ఏవ అహోసి దస్సనీయా పాసాదికా, తేనేవస్సా అభిరూపనన్దాతి నామమకంసు. జనపదకల్యాణీ నన్దాపి రూపేన అత్తనా సదిసం న పస్సతి. తా ఉభోపి రూపమదమత్తా “భగవా రూపం వివణ్ణేతి, గరహతి, అనేకపరియాయేన రూపే ఆదీనవం దస్సేతి”తి భగవతో ఉపట్టానం న గచ్ఛన్తి, దట్టుమ్పి న ఇచ్ఛన్తి. ఏవం అప్పసన్నా కస్మా పబ్బజితాతి చే? అగతియా. అభిరూపనన్దాయ హి వారేయ్యదివసేయేవ సామికో సక్యకుమారో కాలమకాసి. అథ నం మాతాపితరో అకామకం పబ్బాజేసుం. జనపదకల్యాణీ నన్దాపి ఆయస్మన్తే నన్దే అరహత్తం పత్తే నిరాసా హుత్వా “మయ్ఘం సామికో చ మాతా చ మహాపజాపతి అజ్ఞో చ శాతకా పబ్బజితా, శాతీహి వినా దుక్ఖో ఘరావాసో”తి ఘరావాసే అస్సాదమలభన్తి పబ్బజితా, న సద్ధాయ.

అథ భగవా తాసం శాణపరిపాకం విదిత్వా మహాపజాపతిం ఆణాపేసి “సబ్బాపి భిక్కునియో పటిపాటియా ఓవాదం ఆగచ్ఛన్తూ”తి . తా అత్తనో వారే సమ్మత్తే అజ్ఞం పేసన్తి. తతో భగవా “సమ్మత్తే వారే అత్తనావ ఆగన్తబ్బం, న అజ్ఞా పేసేతబ్బా”తి ఆహ. అథేకదివసం అభిరూపనన్దా అగమాసి. తం భగవా నిమ్మితరూపేన సంవేజేత్వా “అట్ఠీనం నగరం కత”న్తి ఇమాయ ధమ్మపదగాథాయ –

“ఆతురం అసుచిం పూతిం, పస్స నన్దే సముస్సయం;

ఉగ్గరన్తం పగ్గరన్తం, బాలానం అభిపత్తితం. (ధేరీగా. ౧౯);

“అనిమిత్తగ్గా భావేహి, మానానుసయముజ్జహ;

తతో మానాభిసమయా, ఉపసన్తా చరిస్ససీ”తి. (సు. ని. ౩౪౪; ధేరీగా. ౨౦) –

ఇమాహి ధేరీగాథాహి చ అనుపుబ్బేన అరహత్తే పతిట్టాపేసి. అథేకదివసం సావత్తివాసినో పురేభత్తం దానం దత్వా సమాదిన్నుపోసథా సునివత్థా సుపారుతా గన్ధపుప్పాదీని ఆదాయ ధమ్మస్సవనత్థాయ జేతవనం గత్త్వా ధమ్మస్సవనపరియోసానే భగవన్తం వన్దిత్వా నగరం పవిసన్తి. భిక్కునిసజ్ఞోపి ధమ్మకథం సుత్వా భిక్కునిఉపస్సయం గచ్ఛతి. తత్థ మనుస్సా చ భిక్కునియో చ భగవతో వణ్ణం భాసన్తి. చతుప్పమాణికే హి లోకసన్నివాసే సమ్మాసమ్మద్ధం దిస్సా అప్పసీదన్తో నామ నత్తి. రూపప్పమాణికా హి పుగ్గలా భగవతో లక్ఖణఖచితమనుబ్యజ్జానవిచిత్రం సముజ్జలితకేతుమాలాబ్యామప్పభావినద్ధమలజ్ఞారత్థమివ లోకస్స సముప్పన్నం రూపం దిస్సా పసీదన్తి, ఘోసప్పమాణికా అనేకసతేసు జాతకేసు కిత్తిఘోసం అట్టజ్ఞసమన్నాగతం కరవీకమధురనిగ్గోసం బ్రహ్మస్సరగ్గా సుత్వా, లూఖప్పమాణికా పత్తచీవరాదిలూఖతం దుక్కరకారికలూఖతం వా దిస్సా, ధమ్మప్పమాణికా సీలక్ఖన్దాదీసు యంకిజ్ఞే ధమ్మక్ఖన్దం ఉపపరిక్ఖిత్వా. తస్మా సబ్బట్టానేసు భగవతో వణ్ణం భాసన్తి. జనపదకల్యాణీ నన్దా భిక్కునిపస్సయం పత్వాపి

అనేకపరియాయేన భగవతో వణ్ణం భాసంతానం తేసం సుత్వా భగవంతం ఉపగన్తుకామా హుత్వా భిక్షునీనం ఆరోచేసి.  
భిక్షునియో తం గహేత్వా భగవంతం ఉపసంజ్ఞమింసు.

భగవా పటికచ్చేవ తస్మాగమనం విదిత్వా కణ్ణకేన కణ్ణకం, ఆణియా చ ఆణిం నీహరితుకామో పురిసో వియ రూపేనేవ రూపమదం వినేతుం అత్తనో ఇద్ధిబలేన పన్నరససోశసవస్సుద్ధేసికం అతిదస్సనీయం ఇత్థిం పస్సే రత్వా బీజమానం అభినిమ్మిని. నన్దా భిక్షునీహి సద్ధిం ఉపసంజ్ఞమిత్వా, భగవంతం వన్దిత్వా, భిక్షునిసంజ్ఞస్స అన్తరే నిసీదిత్వా, పాదతలా పభుతి యావ కేసగ్గా భగవతో రూపసమ్మత్తిం దిస్సా పున తం భగవతో పస్సే రితం నిమ్మతరూపఞ్చ దిస్సా “అహో అయం ఇత్థీ రూపవతీ”తి అత్తనో రూపమదం జహిత్వా తస్మా రూపే అభిరత్తభావా అహోసి. తతో భగవా తం ఇత్థిం వీసతివస్సప్పమాణం కత్వా దస్సేసి. మాతుగామో హి సోశసవస్సుద్ధేసికోయేవ సోభతి, న తతో ఉద్ధం. అథ తస్మా రూపపరిహానిం దిస్సా నన్దాయ తస్మిం రూపే ఛన్దరాగో తనుకో అహోసి. తతో భగవా అవిజాతవణ్ణం, సకింవిజాతవణ్ణం, మజ్జిమిత్తివణ్ణం, మహిత్తివణ్ణాని ఏవం యావ వస్ససతికం ఓభగ్గం దణ్ణపరాయణం తిలకాహతగత్తం కత్వా, దస్సేత్వా పస్సమానాయేవ నన్దాయ తస్మా మరణం ఉద్దుమాతకాదిభేదం కాకాదీహి సమ్మరివారేత్వా ఖజ్జమానం దుగ్గన్ధం జేగుచ్చపటికూలభావఞ్చ దస్సేసి . నన్దాయ తం కమం దిస్సా “ఏవమేవం మమపి అఞ్ఞోసమ్మి సబ్బసాధారణో అయం కమో”తి అనిచ్చసఞ్ఞా సఞ్ఞాసి, తదనుసారేన చ దుక్ఖనత్తసఞ్ఞాపి, తయో భవా ఆదిత్తమివ అగారం అప్పటిసరణా హుత్వా ఉపట్ఠహింసు. అథ భగవా “కమ్మట్టానే పక్ఖంతం నన్దాయ చిత్త”న్తి ఇత్వా తస్మా సప్పాయవసేన ఇమా గాథాయో అభాసి -

“ఆతురం అసుచిం పూతిం, పస్స నన్దే సముస్సయం;

ఉగ్గరంతం పగ్గరంతం, బాలానం అభిపత్తితం. (థేరీగా. ౧౯);

“యథా ఇదం తథా ఏతం, యథా ఏతం తథా ఇదం;

ధాతుసో సుఞ్ఞతో పస్స, మా లోకం పునరాగమి;

భవే ఛన్దం విరాజేత్వా, ఉపసంతా చరిస్ససీ”తి. (సు. ని. ౨౦౫);

గాథాపరియోసానే నన్దా సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠాసి. అథస్సా భగవా ఉపరిమగ్గాధిగమత్తం సుఞ్ఞతపరివారం విపస్సనాకమ్మట్టానం కథేన్తో ఇమం సుత్తమభాసి. అయం తావస్స ఏకా ఉప్పత్తి.

భగవతి పన రాజగహే విహరన్తే యా సా చీవరక్ఖన్ధకే (మహావ. ౩౨౬) విత్థారతో వుత్తసముట్టానాయ సాలవతియా గణికాయ ధీతా జీవకస్స కనిట్టా సిరిమా నామ మాతు అచ్చయేన తం రానం లభిత్వా “అక్కోధేన జినే కోధ”న్తి (ధ. ప. ౨౨౩; జా. ౧.౨.౧) ఇమిస్సా గాథాయ వత్తుమ్మి పుణ్ణకసేట్టిధీతరం అవమఞ్ఞేత్వా, భగవంతం ఖమాపేన్తీ ధమ్మదేసనం సుత్వా, సోతాపన్నా హుత్వా అట్ట నిచ్చభత్తాని పవత్తేసి. తం ఆరబ్బ అఞ్ఞాతరో నిచ్చభత్తికో భిక్షు రాగం ఉప్పాదేసి. ఆహారకిచ్చమ్మి చ కాతుం అసక్కిన్తో నిరాహారో నిపజ్జీతి ధమ్మపదగాథావత్తుమ్మి వుత్తం. తస్మిం తథానిపన్నేయేవ సిరిమా కాలం కత్వా యామభవనే సుయామస్స దేవీ అహోసి. అథ తస్మా సరీరస్స అగ్గికిచ్చం నివారేత్వా ఆమకసుసానే రఞ్ఞా నిక్ఖిపాపితం సరీరం దస్సనాయ భగవా భిక్షుసంజ్ఞపరిపుతో అగమాసి, తమ్మి భిక్షుం ఆదాయ, తథా నాగరా చ రాజా చ. తత్త మనుస్సా భణన్తి “పుట్టే సిరిమాయ అట్టత్తరసహస్సేనాపి దస్సనం దుల్లభం , తం దానజ్ఞ కాకణికాయాపి దట్టుకామో నత్థీ”తి. సిరిమాపి దేవకఞ్ఞా పఞ్చహి రథసతేహి పరిపుతా తత్తాగమాసి. తత్తాపి భగవా సన్నిపతితానం ధమ్మదేసనత్తం ఇమం

సుత్తం తస్స భిక్షునో ఓవాదత్థం “పస్స చిత్తకతం బిమ్బ”న్తి (ధ. ప. ౧౪౭) ఇమిచ్ఛా ధమ్మపదగాథం అభాసి. అయమస్స దుతియా ఉప్పత్తి.

౧౯౩. తత్థ చరం వాతి సకలరూపకాయస్స గన్తబ్బదిసాభిముఖేనాభినీహరేన గచ్ఛన్తో వా. యది వా తిట్టన్తి తస్సేవ ఉస్సాపనభావేన తిట్టన్తో వా. నిసిన్నో ఉద వా సయన్తి తస్సేవ హేటిమభాగసమిజ్జనఉపరిమభాగసముస్సాపనభావేన నిసిన్నో వా, తిరియం పసారణభావేన సయన్తో వా. సమిజ్జోతి పసారేతీతి తాని తాని పబ్బాని సమిజ్జోతి చ పసారేతి చ.

ఏసా కాయస్స ఇజ్జనాతి సబ్బాపేసా ఇమస్సేవ సవిజ్ఞాణకస్స కాయస్స ఇజ్జనా చలనా ఫన్దనా, నత్థేత్థ అజ్ఞో కోచి చరన్తో వా పసారేన్తో వా, అపిచ ఖో పన “చరామీ”తి చిత్తే ఉప్పజ్జన్తే తంసముట్టానా వాయోధాతు కాయం ఫరతి, తేనస్స గన్తబ్బదిసాభిముఖో అభినీహరో హోతి, దేసన్తరే రూపన్తరపాతుభావోతి అత్తో. తేన “చర”న్తి వుచ్చతి. తథా “తిట్టామీ”తి చిత్తే ఉప్పజ్జన్తే తంసముట్టానా వాయోధాతు కాయం ఫరతి, తేనస్స సముస్సాపనం హోతి, ఉపరూపరిట్టానేన రూపపాతుభావోతి అత్తో. తేన “తిట్ట”న్తి వుచ్చతి. తథా “నిసిదామీ”తి చిత్తే ఉప్పజ్జన్తే తంసముట్టానా వాయోధాతు కాయం ఫరతి, తేనస్స హేటిమభాగసమిజ్జనజ్ఞా ఉపరిమభాగసముస్సాపనజ్ఞా హోతి, తథాభావేన రూపపాతుభావోతి అత్తో. తేన “నిసిన్నో”తి వుచ్చతి. తథా “సయామీ”తి చిత్తే ఉప్పజ్జన్తే తంసముట్టానా వాయోధాతు కాయం ఫరతి, తేనస్స తిరియం పసారణం హోతి, తథాభావేన రూపపాతుభావోతి అత్తో. తేన “సయ”న్తి వుచ్చతి.

ఏవం చాయమాయస్మా యో కోచి ఇత్థన్నామో చరం వా యది వా తిట్టం, నిసిన్నో ఉద వా సయం యమేతం తత్థ తత్థ ఇరియాపథే తేసం తేసం పబ్బానం సమిజ్జనప్పసారణవసేన సమిజ్జోతి పసారేతీతి వుచ్చతి. తమ్పి యస్మా సమిజ్జనప్పసారణచిత్తే ఉప్పజ్జమానే యథావుత్తేనేవ నయేన హోతి, తస్మా ఏసా కాయస్స ఇజ్జనా, నత్థేత్థ అజ్ఞో కోచి, సుజ్ఞామిదం కేనచి చరన్తేన వా పసారేన్తేన వా సత్తేన వా పుగ్గలేన వా. కేవలం పన -

“చిత్తనానత్తమాగమ్మ, నానత్తం హోతి వాయునో;  
వాయునానత్తతో నానా, హోతి కాయస్స ఇజ్జనా”తి. -

అయమేత్థ పరమత్తో.

ఏవమేతాయ గాథాయ భగవా యస్మా ఏకస్మిం ఇరియాపథే చిరవినియోగేన కాయపీళనం హోతి, తస్స చ వినోదనత్థం ఇరియాపథపరివత్తనం కరీయతి, తస్మా “చరం వా”తిఆదీహి ఇరియాపథపటిచ్చన్నం దుక్ఖలక్ఖణం దీపేతి, తథా చరణకాలే రానాదీనమభావతో సబ్బమేతం చరణాదిభేదం “ఏసా కాయస్స ఇజ్జనా”తి భణన్తో సన్తతిపటిచ్చన్నం అనిచ్చలక్ఖణం. తాయ తాయ సామగ్గియా పవత్తాయ “ఏసా కాయస్స ఇజ్జనా”తి చ అత్తపటిక్ఖేపేన భణన్తో అత్తసజ్ఞాఘనపటిచ్చన్నం అనత్తలక్ఖణం దీపేతి.

౧౯౬. ఏవం లక్ఖణత్తయదీపనేన సుజ్ఞాతకమ్మట్టానం కథేత్వా పున సవిజ్ఞాణకావిజ్ఞాణకఅసుభదస్సనత్థం “అట్ఠినహారుసంయుత్తో”తి ఆరభి. తస్సత్తో - యస్స చేసా కాయస్స ఇజ్జనా, స్వాయం కాయో విసుద్ధిమగ్గే ద్వత్తింసాకారవణ్ణనాయం వణ్ణసణ్ణానదిసోకాసపరిచ్ఛేదభేదేన అభ్యాపారనయేన చ పకాసితేహి సట్ఠాధికేహి తీహి అట్ఠినతేహి నవహి న్హారుసతేహి చ సంయుత్తత్తా అట్ఠినహారుసంయుత్తో. తత్థేవ పకాసితేన అగ్గపాదగ్గలితచాదినా తచేన చ



నవపేసితప్పభేదేన చ మంసేన అవలితా తచమంసావలేపనో పరమదుగ్ధజేగుచ్చపటికూలోతి వేదితబ్బో . కిశ్చోత్త వేదితబ్బం సియా, యది ఏస యా సా మజ్జిమస్స పురిసస్స సకలసరీరతో సంకడ్డితా బదరట్టిప్పమాణా భవేయ్య, తాయ మక్కికాపత్తసుఖమచ్చవియా నీలాదిరజ్జజాతేన గేహభిత్తి వియ పటిచ్చన్నో న భవేయ్య, అయం పన ఏవం సుఖమాయపి ఛవియా కాయో పటిచ్చన్నో పజ్ఞాచక్కువిరహితేహి బాలపుధుజ్జనేహి యథాభూతం న దిస్సతి. ఛవిరాగరజ్జోతో హిస్స పరమజేగుచ్చపటికూలధమ్మసజ్ఞతో తచోపి తచపలివేరితం యం తం పభేదతో -

“నవపేసితా మంసా, అవలితా కళేవరే;  
నానాకిమికులాకిణ్ణం, మిళ్ళట్టానంవ పూతికా”తి. -

ఏవం వుత్తం నవమంససతమ్మి, మంసావలితా యే తే -

“నవన్హారుసతా హోన్తి, బ్యామమత్తే కళేవరే;  
బద్ధన్తి అట్టిసజ్ఞాతం, అగారమివ వల్లియా”తి. -

తేపి, న్హారుసముట్టితాని పటిపాటియా అవట్టితాని పూతీని దుగ్గన్ధాని తీణి సట్టాధికాని అట్టిసతానిపి యథాభూతం న దిస్సన్తి యతో అనాదియిత్వా తం మక్కికాపత్తసుఖమచ్చవిం. యాని పనస్స ఛవిరాగరత్తేన తచేన పలివేరితత్తా సబ్బలోకస్స అపాకటాని నానప్పకారాని అబ్బన్తరకుణపాని పరమాసుచిదుగ్ధజేగుచ్చనీయపటికూలాని, తానిపి పజ్ఞాచక్కునా పటివిజ్ఞిత్వా ఏవం పస్సితబ్బో “అన్తపూరో ఉదరపూరో...పే.... పిత్తస్స చ వసాయ చా”తి.

౧౯౭. తత్త అన్తస్స పూరో అన్తపూరో. ఉదరస్స పూరో ఉదరపూరో. ఉదరన్తి చ ఉదరియస్సేతం అధివచనం. తజ్ఞో రాననామేన “ఉదర”న్తి వుత్తం. యకనపేళస్సాతి యకనపిణ్ణస్స. వత్థినోతి ముత్తస్స. రానూపచారేన పనేతం “వత్థి”తి వుత్తం. పూరోతి అధికారో, తస్మా యకనపేళస్స పూరో వత్థినో పూరోతి ఏవం యోజేతబ్బం. ఏస నయో హదయస్సాతిఆదీసు. సబ్బానేవ చేతాని అన్తాదీని వణ్ణసణ్ణానదిసోకాసపరిచ్ఛేదభేదేన అబ్యాపారనయేన చ విసుద్ధిమగ్గే వుత్తనయవసేనేవ వేదితబ్బాని.

౧౯౯-౨౦౦. ఏవం భగవా “న కిశ్చోత్త ఏకమ్మి గయ్ఘూపగం ముత్తామణిసదిసం అత్తి, అజ్ఞాదత్తు అసుచిపరిపూరోవాయం కాయో”తి అబ్బన్తరకుణపం దస్సేత్వా ఇదాని తమేవ అబ్బన్తరకుణపం బహినిక్ఖమనకుణపేన పాకటం కత్వా దస్సేన్తో పుట్టే వుత్తజ్చ సజ్ఞత్తా “అథస్స నవహి సోతేహి”తి గాథాద్వయమాహ.

తత్త అథాతి పరియాయన్తరనిదస్సనం, అపరేనాపి పరియాయేన అసుచిభావం పస్సాతి వుత్తం హోతి. అస్సాతి ఇమస్స కాయస్స. నవహి సోతేహితి ఉభోఅక్ఖిచ్చిద్ధకణ్ణచ్చిద్ధనాసాచిద్ధముఖవచ్చమగ్గపస్సావమగ్గేహి. అసుచి సవతీతి సబ్బలోకపాకటనానప్పకారపరమదుగ్ధజేగుచ్చఅసుచియేవ సవతి, సన్దతి, పగ్గరతి, న అజ్ఞం కిశ్చే అగరుచన్దనాదిగన్ధజాతం వా మణిముత్తాదిరతనజాతం వా. సబ్బదాతి తజ్చా ఖో సబ్బదా రత్తిమ్మి దివాపి పుబ్బణ్ణోపి సాయన్తేపి తిట్టతోపి గచ్చతోపితి. కిం తం అసుచీతి చే? “అక్ఖిన్హా అక్ఖిగూథకో”తిఆది. ఏతస్స హి ద్వీహి అక్ఖిచ్చిద్దేహి అపనీతతచమంససదిసో అక్ఖిగూథకో, కణ్ణచ్చిద్దేహి రజోజల్లసదిసో కణ్ణగూథకో, నాసాచిద్దేహి పుబ్బసదిసా సిజ్ఞాణికా చ సవతి, ముఖేన చ వమతి. కిం వమతీతి చే? ఏకదా పిత్తం, యదా అబద్ధపిత్తం కుప్పితం హోతి, తదా తం వమతీతి

అధిష్టాయో. సేష్టాశ్చాతి న కేవలశ్చ పిత్రం, యమ్మి ఉదరపటలే ఏకపత్తపూరప్పమాణం సేష్టం తిట్టతి, తమ్మి ఏకదా వమతి. తం పనేతం వణ్ణాదితో విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధిం ౧.౨౦౩-౨౦౪, ౨౧౦-౨౧౧) వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. “సేష్టాశ్చా”తి చ-సద్దేన సేష్టాశ్చ అశ్శాశ్చ ఏవరూపం ఉదరియలోహితాదిఅసుచిం వమతీతి దస్సేతి. ఏవం సత్తహి ద్వారేహి అసుచివమనం దస్సేత్వా కాలశ్శా పుగ్గలశ్శా పరిసశ్శా చ భగవా తదుత్తరి ద్వే ద్వారాని విసేసవచనేన అనామసిత్వా అపరేన పరియాయేన సబ్బస్మాపి కాయా అసుచిసవనం దస్సేన్తో ఆహ “కాయమ్మా సేదజల్లికా”తి. తత్త సేదజల్లికాతి సేదో చ లోణపటలమలభేదా జల్లికా చ, తస్స “సవతి సబ్బదా”తి ఇమినా సద్ధిం సమ్మన్తో.

౨౦౧. ఏవం భగవా యథా నామ భత్తే పచ్చమాసే తణ్ణులమలశ్చ ఉదకమలశ్చ ఫేణేన సద్ధిం ఉట్టహిత్వా ఉక్ఖలిముఖం మక్ఖేత్వా బహి గళతి, తథా అసితపీతాదిభేదే ఆహారే కమ్మజేన అగ్గినా పచ్చమాసే యం అసితపీతాదిమలం ఉట్టహిత్వా “అక్కిమ్మా అక్కిగూధకో”తిఆదినా భేదేన నిక్ఖమంతం అక్కిఆదీని మక్ఖేత్వా బహి గళతి, తస్సాపి వసేన ఇమస్స కాయస్స అసుచిభావం దస్సేత్వా ఇదాని యం లోకే ఉత్తమజ్ఞసమ్మతం సీసం అతివిసిట్టభావతో పచ్చేన్నా వన్దనేయ్యానమ్మి వన్దనం న కరోన్తి, తస్సాపి నిస్సారతాయ అసుచితాయ చస్స అసుచిభావం దస్సేన్తో “అథస్స సుసిరం సీస”న్తి ఇమం గాథమాహ.

తత్త సుసిరన్తి చిద్దం. మత్థలుజ్ఞస్స పూరితన్తి దధిభరితలలాబుకం వియ మత్థలుజ్ఞభరితం. తశ్చ పనేతం మత్థలుజ్ఞం విసుద్ధిమగ్గే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. సుభతో నం మజ్ఞాతి బాలోతి తమేనం ఏవం నానావిధకుణపభరితమ్మి కాయం దుచ్చిన్తితచ్చిన్తి బాలో సుభతో మజ్ఞాతి, సుభం సుచిం ఇట్టం కన్తం మనాపన్తి తీహపి తణ్ణాదిట్టిమానమజ్ఞానాహి మజ్ఞాతి. కస్మా? యస్మా అవిజ్ఞాయ పురక్ఖతో చతుసచ్చపటిచ్చాదకేన మోహేన పురక్ఖతో, చోదితో, పవత్తితో, “ఏవం ఆదియ, ఏవం అభినివిస ఏవం మజ్ఞాహి”తి గాహితోతి అధిష్టాయో. పస్స యావ అనత్థకరా చాయం అవిజ్ఞాతి.

౨౦౨. ఏవం భగవా సవిజ్ఞాణకవసేన అసుభం దస్సేత్వా ఇదాని అవిజ్ఞాణకవసేన దస్సేతుం, యస్మా వా చక్కవత్తిరజ్ఞోపి కాయో యథావుత్తకుణపభరితోయేవ హోతి, తస్మా సబ్బప్పకారేనపి సమ్మత్తిభవే అసుభం దస్సేత్వా ఇదాని విపత్తిభవే దస్సేతుం “యదా చ సో మతో సేతీ”తి గాథమాహ.

తస్సన్తో - స్వాయమేవంవిధో కాయో యదా ఆయుఉస్మావిజ్ఞాణాపగమేన మతో వాతభరితభస్తా వియ ఉద్ధమాతకో వణ్ణపరిభేదేన వినీలకో సుసానస్మిం నిరత్థంవ కలిజ్జరం ఛడ్డితత్తా అపవిద్ధో సేతి, అథ “న దానిస్స పున ఉట్టానం భవిస్సతీ”తి ఏకంసతోయేవ అనపేక్ఖా హోన్తి శాతయో. తత్త మతోతి అనిచ్చతం దస్సేతి, సేతీతి నిరీహకత్తం. తదుభయేన చ జీవితబలమదప్పహనే నియోజేతి. ఉద్ధమాతోతి సణ్ణానవిపత్తిం దస్సేతి, వినీలకోతి ఛవిరాగవిపత్తిం. తదుభయేన చ రూపమదప్పహనే వణ్ణపోక్ఖరతం పటిచ్చ మానప్పహనే చ నియోజేతి. అపవిద్ధోతి గహేతబ్బాభావం దస్సేతి, సుసానస్మిన్తి అన్తో అధివాసేతుమనరహం జిగుచ్చనీయభావం. తదుభయేనపి “మమ”న్తి గాహస్స సుభసజ్ఞాయ చ పహనే నియోజేతి. అనపేక్ఖా హోన్తి శాతయోతి పటికిరియాభావం దస్సేతి, తేన చ పరివారమదప్పహనే నియోజేతి.

౨౦౩. ఏవమిమాయ గాథాయ అపరిభిన్నావిజ్ఞాణకవసేన అసుభం దస్సేత్వా ఇదాని పరిభిన్నవసేనాపి దస్సేతుం “ఖాదన్తి న”న్తి గాథమాహ. తత్త యే చజ్ఞోతి యే చ అజ్ఞోపి కాకకులలాదయో కుణపభక్ఖా పాణినో సన్తి, తేపి నం ఖాదన్తితి అత్తో. సేసం ఉత్తానమేవ.

౨౦౪. ఏవం “చరం వా”తిఆదినా నయేన సుష్ణతకమ్మట్టానవసేన, “అట్టినహారుసంయుత్తో”తిఆదినా సవిష్ణాణకాసుభవసేన “యదా చ సో మతో సేతీ”తిఆదినా అవిష్ణాణకాసుభవసేన కాయం దస్సేత్వా ఏవం నిచ్చసుఖత్తభావసుష్ణో ఏకంతలసుభే చాపి కాయస్మిం “సుభతో నం మజ్జతి బాలో, అవిజ్ఞాయ పురక్ఖతో”తి ఇమినా బాలస్స వుత్తిం పకాసేత్వా అవిజ్ఞాముఖేన చ వట్టం దస్సేత్వా ఇదాని తత్త పణ్ణితస్స వుత్తిం పరిజ్ఞాముఖేన చ వివట్టం దస్సేతుం “సుత్వాన బుద్ధవచన”న్తి ఆరభి.

తత్త సుత్వానాతి యోనిసో నిసామేత్వా. బుద్ధవచనన్తి కాయవిచ్చన్దనకరం బుద్ధవచనం. భిక్షూతి సేక్ఖో వా పుధుజ్ఞసో వా. పజ్ఞాణవాతి పజ్ఞాణం వుచ్చతి విపస్సనా అనిచ్ఛాదిప్పకారేసు పవత్తత్తా, తాయ సమన్నాగతోతి అత్తో. ఇధాతి సాససే. సో ఖో నం పరిజానాతీతి సో ఇమం కాయం తీహి పరిజ్ఞాహి పరిజానాతి. కథం? యథా నామ కుసలో వాణిజో ఇదఇచ్చిదఇచ్చాతి భణ్డం ఓలోకేత్వా “ఏత్తకేన గహితే ఏత్తకో నామ ఉదయో భవిస్సతీ”తి తులయిత్వా తథా కత్వా పున సఉదయం మూలం గణ్ఠన్తో తం భణ్డం చడ్డేతి, ఏవమేవం “అట్టిన్హారుఆదయో ఇమే కేసలోమాదయో చా”తి ఇణాచక్కునా ఓలోకేన్తో ఇణాపరిజ్ఞాయ పరిజానాతి, “అనిచ్ఛా ఏతే ధమ్మా దుక్ఖా అనత్తా”తి తులయన్తో తీరణపరిజ్ఞాయ పరిజానాతి, ఏవం తీరయిత్వా అరియమగ్గం పాపుణన్తో తత్త చన్దరాగప్పహనేన పహనపరిజ్ఞాయ పరిజానాతి. సవిష్ణాణకావిష్ణాణకాసుభవసేన వా పస్సన్తో ఇణాపరిజ్ఞాయ పరిజానాతి, అనిచ్ఛాదివసేన పస్సన్తో తీరణపరిజ్ఞాయ, అరహత్తమగ్గేన తతో చన్దరాగం అపకడ్డిత్వా తం పజహన్తో పహనపరిజ్ఞాయ పరిజానాతి.

కస్మా సో ఏవం పరిజానాతీతి చే? యథాభూతజ్ఞో పస్సతి, యస్మా యథాభూతం పస్సతీతి అత్తో. “పజ్ఞాణవా”తిఆదినా ఏవ చ ఏతస్మిం అత్తే సిద్ధే యస్మా బుద్ధవచనం సుత్వా తస్స పజ్ఞాణవత్తం హోతి, యస్మా చ సబ్బజనస్స పాకటిపాయం కాయో అసుత్వా బుద్ధవచనం న సక్కా పరిజానితుం, తస్మా తస్స ఇణాహేతుం ఇతో బాహిరానం ఏవం దట్టుం అసమత్తతఇచ్చ దస్సేతుం “సుత్వాన బుద్ధవచన”న్తి ఆహ. నన్దాభిక్షునిం తఇచ్చ విపల్లత్తచిత్తం భిక్షుం ఆరబ్బ దేసనాపవత్తితో అగ్గపరిసతో తప్పటివత్తిప్పత్తానం భిక్షుభావదస్సనతో చ “భిక్షూ”తి ఆహ.

౨౦౫. ఇదాని “యథాభూతజ్ఞో పస్సతీ”తి ఏత్త యథా పస్సన్తో యథాభూతం పస్సతి, తం దస్సేతుం ఆహ “యథా ఇదం తథా ఏతం, యథా ఏతం తథా ఇద”న్తి. తస్సత్తో - యథా ఇదం సవిష్ణాణకాసుభం ఆయుఉస్మావిష్ణాణానం అనపగమా చరతి, తిట్ఠతి, నిసీదతి, సయతి; తథా ఏతం ఏతరహి సుసానే సయితం అవిష్ణాణకమ్మి పుట్టే తేసం ధమ్మానం అనపగమా అహోసి. యథా చ ఏతం ఏతరహి మతసరీరం తేసం ధమ్మానం అపగమా న చరతి, న తిట్ఠతి, న నిసీదతి, న సేయ్యం కప్పేతి, తథా ఇదం సవిష్ణాణకమ్మి తేసం ధమ్మానం అపగమా భవిస్సతి. యథా చ ఇదం సవిష్ణాణకం ఏతరహి న సుసానే మతం సేతి, న ఉద్దుమాతకాదిభావముపగతం, తథా ఏతం ఏతరహి మతసరీరమ్మి పుట్టే అహోసి. యథా పనేతం ఏతరహి అవిష్ణాణకాసుభం మతం సుసానే సేతి, ఉద్దుమాతకాదిభావఇచ్చ ఉపగతం, తథా ఇదం సవిష్ణాణకమ్మి భవిస్సతీతి.

తత్త యథా ఇదం తథా ఏతన్తి అత్తనా మతస్స సరీరస్స సమానభావం కరోన్తో బాహిరే దోసం పజహతి. యథా ఏతం తథా ఇదన్తి మతసరీరేన అత్తనో సమానభావం కరోన్తో అజ్జత్తికే రాగం పజహతి. యేనాకారేన ఉభయం సభం కరోతి, తం పజానన్తో ఉభయత్త మోహం పజహతి. ఏవం యథాభూతదస్సనేన పుబ్బభాగేయేవ అకుసలమూలప్పహనం సాధేత్వా, యస్మా ఏవం పటిపన్నో భిక్షు అనుపుట్టేన అరహత్తమగ్గం పత్వా సబ్బం చన్దరాగం విరాజేతుం సమత్తో హోతి, తస్మా ఆహ “అజ్ఞత్తఇచ్చ బహిద్ధా చ, కాయే చన్దం విరాజయే”తి. ఏవం పటిపన్నో భిక్షు అనుపుట్టేనాతి పారసేసో.

౨౦౬. ఏవం సేక్ష్టభూమిం దస్సేత్వా ఇదాని అసేక్ష్టభూమిం దస్సేన్తో ఆహ “ఛన్దరాగవిరత్తో సో”తి. తస్సన్తో - సో భిక్కు అరహత్తమగ్గజాణేన పజ్ఞాణవా మగ్గానన్తరం ఫలం పాపుణాతి, అథ సబ్బసో ఛన్దరాగస్స పహీనత్తా “ఛన్దరాగవిరత్తో”తి చ, మరణాభావేన పణీతట్ఠేన వా అమతం సబ్బసజ్ఞారవూపసమనతో సన్తిం తణ్ణాసజ్ఞాతవానాభావతో నిబ్బానం, చవనాభావతో అచ్చుతన్తి సంవణ్ణీతం పదమజ్ఞగాతి చ వుచ్చతి. అథ వా సో భిక్కు అరహత్తమగ్గజాణేన పజ్ఞాణవా మగ్గానన్తరఫలే రితో ఛన్దరాగవిరత్తో నామ హోతి, వుత్తప్పకారణ్చ పదమజ్ఞగాతి వేదితట్ఠో. తేన “ఇదమస్స పహీనం, ఇదఞ్చానేన లద్ధ”న్తి దీపేతి.

౨౦౭-౨౦౮. ఏవం సవిజ్ఞాణకావిజ్ఞాణకవసేన అసుభకమ్మట్టానం సహ నిప్పత్తియా కథేత్వా పున సజ్ఞేపదేసనాయ ఏవం మహతో ఆనిసంసస్స అన్తరాయకరం పమాదవిహారం గరహన్తో “ద్విపాదకో”న్తి గాథాద్వయమాహ. తత్థ కిఞ్చాపి అపాదకాదయోపి కాయా అసుచీయేవ, ఇధాధికారవసేన పన ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదవసేన వా, యస్మా వా అజ్ఞో అసుచిభూతాపి కాయా లోణమ్మిలాదీహి అభిసజ్ఞరిత్వా మనుస్సానం భోజనేపి ఉపనీయన్తి, న త్వేవ మనుస్సకాయో, తస్మా అసుచితరభావమస్స దస్సేన్తోపి “ద్విపాదకో”తి ఆహ.

అయన్తి మనుస్సకాయం దస్సేతి. దుగ్గన్తో పరిహీరతితి దుగ్గన్తో సమానో పుప్పగన్ధాదీహి అభిసజ్ఞరిత్వా పరిహీరతి. నానాకుణపపరిపూరోతి కేసాదిఅనేకప్పకారకుణపభరితో. విస్సవన్తో తతో తతోతి పుప్పగన్ధాదీహి పటిచ్ఛాదేతుం ఘటేన్తానమ్మి తం వాయామం నిప్పలం కత్వా నవహి ద్వారేహి ఖేళసిజ్ఞాణికాదీని, లోమకూపేహి చ సేదజల్లికం విస్సవన్తోయేవ. తత్థ దాని పస్సథ - ఏతాదీసిన కాయేన యో పురిసో వా ఇత్థి వా కోచి బాలో మజ్జో ఉణ్ణమేతవే తణ్ణాదిట్ఠిమానమజ్జానాహి “అహ”న్తి వా “మమ”న్తి వా “నిచ్చో”తి వాతిఆదినా నయేన యో ఉణ్ణమితుం మజ్జోయ్య, పరం వా జాతిఆదీహి అవజానేయ్య అత్తానం ఉచ్చే రానే రపేన్తో, కిమజ్జత్త అదస్సనా రపేత్వా అరియమగ్గేన అరియసచ్చదస్సనాభావం కిమజ్జం తస్స ఏవం ఉణ్ణమావజాననకారణం సియాతి.

దేసనాపరియోసానే నన్దా భిక్కునీ సంవేగమాపాది - “అహో వత రే, అహం బాలా, యా మంయేవ ఆరబ్బ ఏవం వివిధధమ్మదేసనాపవత్తకస్స భగవతో ఉపట్టానం నాగమాసి”న్తి. ఏవం సంవిగ్గా చ తమేవ ధమ్మదేసనం సమన్నాహరిత్వా తేనేవ కమ్మట్టానేన కతిపయదివసబ్బన్తరే అరహత్తం సచ్ఛాకాసి. దుతియట్టానేపి కిర దేసనాపరియోసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి, సిరిమా దేవకజ్ఞా అనాగామిఫలం పత్తా, సో చ భిక్కు సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహీతి.

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ విజయసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

## ౧౨. మునిసుత్తవణ్ణనా

౨౦౯. సన్థవాతో భయం జాతన్తి మునిసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? న సబ్బస్సేవ సుత్తస్స ఏకా ఉప్పత్తి, అపిచేత్థ ఆదితో తావ చతున్నం గాథానం అయముప్పత్తి - భగవతి కిర సావత్తియం విహరన్తే గామకావాసే అజ్ఞాతరా దుగ్గతిట్ఠి మతపతికా పుత్తం భిక్కుాసు పబ్బాజేత్వా అత్తనాపి భిక్కునీసు పబ్బజి. తే ఉభోపి సావత్తియం వస్సం ఉపగన్త్వా అభిణ్ణం అజ్ఞామజ్ఞాస్స దస్సనకామా అహీసుం. మాతా కిఞ్చి లభిత్వా పుత్తస్స హరతి, పుత్తోపి మాతు. ఏవం సాయమ్మి పాతోపి అజ్ఞామజ్ఞాం

సమాగన్త్యా లద్ధం లద్ధం సంవిభజమానా, సమ్మోదమానా, సుఖదుష్టం పుచ్చమానా, నిరాసజ్ఞా అహీనుం. తేసం ఏవం అభిణ్ణదస్సనేన సంసగ్గో ఉప్పజ్జి, సంసగ్గా విస్సాసో, విస్సాసా ఓతారో, రాగేన ఓతిణ్ణచిత్తానం పబ్బజితసజ్ఞా చ మాతుపుత్తసజ్ఞా చ అన్తరథాయి. తతో మరియుదవీతిక్కమం కత్వా అసద్ధమ్మం పటిసేవింసు, అయసప్పత్తా చ విబ్బమిత్వా అగారమజ్ఞే వసీంసు. భిక్షూ భగవతో ఆరోచేసుం. “కిం ను సో, భిక్షవే, మోఘపురిసో మజ్ఞాతి న మాతా పుత్తే సారజ్జతి, పుత్తో వా పన మాతరీ”తి గరహిత్వా “నాహం, భిక్షవే, అజ్ఞాం ఏకరూపమ్మి సమనుపస్సామీ”తిఆదినా (అ. ని. ౨.౨౨) అవసేససుత్తేనపి భిక్షూ సంవేజేత్వా “తస్మాతిహ, భిక్షవే -

“విసం యథా హలాహలం, తేలం పక్కుథితం యథా;

తమ్పలోహవిలీనంవ, మాతుగామం వివజ్జయే”తి చ. -

వత్సా పున భిక్షూనం ధమ్మదేసనత్తం - “సన్ధవాతో భయం జాత”న్తి ఇమా అత్తుపనాయికా చతస్సో గాథా అభాసి.

తత్త సన్ధవో తణ్ణాదిట్ఠిమిత్తభేదేన తివిధోతి పుట్టే వుత్తో. ఇథ తణ్ణాదిట్ఠిసన్ధవో అధిప్పతో. తం సన్ధాయ భగవా ఆహ - “పస్సథ, భిక్షవే, యథా ఇదం తస్స మోఘపురిసస్స సన్ధవాతో భయం జాత”న్తి. తస్సో తస్స అభిణ్ణదస్సనకామతాదితణ్ణాయ బలవకిలేసభయం జాతం, యేన సన్ధాతుం అసక్కిన్తో మాతరి విప్పటిపజ్జి. అత్తానువాదాదికం వా మహాభయం, యేన సాసనం ఛడ్డేత్వా విబ్బన్తో. నికేతాతి “రూపనిమిత్తనికేతవిసారవినిబద్ధా ఖో, గహపతి, ‘నికేతసారీ’తి వుచ్చతీ”తిఆదినా (సం. ని. 3.3) నయేన వుత్తా ఆరమ్మణప్పభేదా. జాయతే రజోతి రాగదోసమోహరజో జాయతే. కిం వుత్తం హోతి? న కేవలజ్ఞా తస్స సన్ధవాతో భయం జాతం, అపిచ ఖో పన యదేతం కిలేసానం నివాసట్ఠేన సాసవారమ్మణం “నికేత”న్తి వుచ్చతి, ఇదానిస్స భిన్నసంవరత్తా అతిక్కన్తమరియాదత్తా సుట్టుతరం తతో నికేతా జాయతే రజో, యేన సంకిలిట్టచిత్తో అనయబ్యసనం పాపుణిస్సతి. అథ వా పస్సథ, భిక్షవే, యథా ఇదం తస్స మోఘపురిసస్స సన్ధవాతో భయం జాతం, యథా చ సబ్బపుథుజ్జనానం నికేతా జాయతే రజోతి ఏవమ్పేతం పదద్వయం యోజేతబ్బం.

సబ్బథా పన ఇమినా పురిమద్ధేన భగవా పుథుజ్జనదస్సనం గరహిత్వా అత్తనో దస్సనం పసంసన్తో “అనికేత”న్తి పచ్చిమద్ధమాహ. తత్త యథాపుత్తనికేతపటిక్ఖేపేన అనికేతం, సన్ధవపటిక్ఖేపేన చ అసన్ధవం వేదితబ్బం. ఉభయమ్పేతం నిబ్బానస్సాధివచనం. ఏతం వే మునిదస్సనన్తి ఏతం అనికేతమసన్ధవం బుద్ధమునినా దిట్ఠన్తి అత్తో. తత్త వేతి విష్ణుయత్థే నిపాతో దట్ఠబ్బో. తేన చ యం నామ నికేతసన్ధవవసేన మాతాపుత్తేసు విప్పటిపజ్జమానేసు అనికేతమసన్ధవం, ఏతం మునినా దిట్ఠం అహో అబ్బుతన్తి అయమధిప్పాయో సిద్ధో హోతి. అథ వా మునినో దస్సనన్తిపి మునిదస్సనం, దస్సనం నామ ఖన్తి రుచి, ఖమతి చేవ రుచ్చతి చాతి అత్తో.

౨౧౦. దుతియగాథాయ యో జాతముచ్చిజ్ఞాతి యో కిస్మిణ్చిదేవ వత్తుస్మిం జాతం భూతం నిబ్బత్తం కిలేసం యథా ఉప్పన్నాకుసలప్పహానం హోతి, తథా వాయమన్తో తస్మిం వత్తుస్మిం పున అనిబ్బత్తనవసేన ఉచ్చిన్దిత్వా యో అనాగతోపి కిలేసో తథారూపప్పచ్చయసమోధానే నిబ్బత్తితుం అభిముఖీభూతత్తా వత్తమానసమీపే వత్తమానలక్ఖణేన “జాయన్తో”తి వుచ్చతి, తస్స న రోపయేయ్య జాయంతం, యథా అనుప్పన్నాకుసలానుప్పాదో హోతి, తథా వాయమన్తో న నిబ్బత్తేయ్యాతి అత్తో. కథస్స న నిబ్బత్తేయ్య? అస్స నానుప్పవేచ్ఛే, యేన పచ్చయేన సో నిబ్బత్తేయ్య తం నానుప్పవేసేయ్య న సమోధానేయ్య. ఏవం సమ్భారవేకల్లకరణేన తం న రోపయేయ్య జాయంతం. అథ వా యస్మా మగ్గభావనాయ అతీతాపి

కిలేసా ఉచ్చిజ్జిని ఆయతిం విపాకాభావేన వత్తమానాపి న రోపీయన్తి తదభావేన, అనాగతాపి చిత్తసన్తతిం నానుప్పవేసీయన్తి ఉప్పత్తిసామత్తియవిఘాతేన, తస్మా యో అరియమగ్గభావనాయ జాతముచ్చిజ్జ న రోపయ్యే జాయన్తం, అనాగతమ్మి చస్స జాయన్తస్స నానుప్పవేచ్ఛే, తమాహు ఏకం మునిసం చరన్తం, సో చ అద్ధక్ఖి సన్తిపదం మహేసీతి ఏవమ్పేత్థ యోజనా వేదితబ్బా. ఏకన్తనిక్కిలేసతాయ ఏకం, సేట్టట్టేన వా ఏకం. మునిసన్తి మునిం, మునీసు వా ఏకం. చరన్తన్తి సబ్బాకారపరిపూరాయ లోకత్థచరియాయ అవసేసచరియాహి చ చరన్తం. అద్ధక్ఖితి అద్ధస. సోతి యో జాతముచ్చిజ్జ అరోపనే అననుప్పవేసనే చ సమత్థతాయ “న రోపయ్యే జాయన్తమస్స నానుప్పవేచ్ఛే”తి వుత్తో బుద్ధముని. సన్తిపదన్తి సన్తికోట్టాసం, ద్వాసట్టిదిట్టిగతవిపస్సనానిబ్బానభేదాసు తీసు సమ్ముతిసన్తి, తదజ్ఞసన్తి, అచ్చన్తసన్తీసు సేట్టం ఏవం అనుపసన్తే లోకే అచ్చన్తసన్తిం అద్ధస మహేసీతి ఏవమత్తో వేదితబ్బో.

౨౧౧. తతియగాథాయ సజ్ఞాయాతి గణయిత్వా, పరిచ్ఛిన్దిత్వా వీమంసిత్వా యథాభూతతో ఇత్వా, దుక్ఖపరిజ్ఞాయ పరిజానిత్వాతి అత్తో. వత్తూనీతి యేసు ఏవమయం లోకో సజ్జతి, తాని ఖన్ధాయతనధాతుభేదాని కిలేసట్టానాని. పమాయ బీజన్తి యం తేసం వత్తూనం బీజం అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణం, తం పమాయ హింసిత్వా, బాధిత్వా, సముచ్చేదప్పహసేన పజహిత్వాతి అత్తో. సినేహమస్స నానుప్పవేచ్ఛేతి యేన తణ్ణాదిట్టిసినేహాన సినేహితం తం బీజం ఆయతిం పటిసన్దివసేన తం యథావుత్తం వత్తూసస్సం విరుహేయ్య, తం సినేహమస్స నానుప్పవేచ్ఛే, తప్పటిపక్ఖాయ మగ్గభావనాయ తం నానుప్పవేసీయ్యాతి అత్తో. స వే ముని జాతిఖయన్తదస్సీతి సో ఏవరూపో బుద్ధముని నిబ్బానసచ్చికిరియాయ జాతియా చ మరణస్స చ అన్తభూతస్స నిబ్బానస్స దిట్టత్తా జాతిక్ఖయన్తదస్సీ తక్కం పహాయ న ఉపేతి సజ్ఞం. ఇమాయ చతుసచ్చభావనాయ నవప్పభేదమ్మి అకుసలవితక్కం పహాయ సఉపాదిసేసనిబ్బానధాతుం పత్వా లోకత్థచరియం కరోన్తో అనుపుబ్బేన చరిమవిజ్ఞాణక్ఖయా అనుపాదిసేసనిబ్బానధాతుప్పత్తియా “దేవో వా మనుస్సో వా”తి న ఉపేతి సజ్ఞం. అపరినిబ్బుతో ఏవ వా యథా కామవితక్కాదినో వితక్కస్స అప్పహీనత్తా “అయం పుగ్గలో రత్తో”తి వా “దుట్టో”తి వా సజ్ఞం ఉపేతి, ఏవం తక్కం పహాయ న ఉపేతి సజ్ఞన్తి ఏవమ్పేత్థ అత్తో దట్టబ్బో .

౨౧౨. చతుత్థగాథాయ అజ్ఞాయాతి అనిద్దాదినయేన జానిత్వా. సబ్బానీతి అనవసేసాని, నివేసనానీతి కామభవాదికే భవే. నివసన్తి హి తేసు సత్తా, తస్మా “నివేసనానీ”తి వుచ్చన్తి. అనికామయం అజ్ఞాతరమ్మి తేసన్తి ఏవం దిట్టాదీనవత్తా తేసం నివేసనానం ఏకమ్మి అపత్తేన్తో సో ఏవరూపో బుద్ధముని మగ్గభావనాబలేన తణ్ణాగేధస్స విగతత్తా వీతగేధో, వీతగేధత్తా ఏవ చ అగిడ్ధో, న యథా ఏకే అవీతగేధా ఏవ సమానా “అగిడ్ధమ్మా”తి పటిజానన్తి, ఏవం. నాయూహాతీతి తస్స తస్స నివేసనస్స నిబ్బత్తకం కుసలం వా అకుసలం వా న కరోతి. కిం కారణా? పారగతో హి హోతి, యస్మా ఏవరూపో సబ్బనివేసనానం పారం నిబ్బానం గతో హోతీతి అత్తో.

ఏవం పరమగాథాయ పుధుజ్జనదస్సనం గరహిత్వా అత్తనో దస్సనం పసంసన్తో దుతియగాథాయ యేహి కిలేసేహి పుధుజ్జనో అనుపసన్తో హోతి, తేసం అభావేన అత్తనో సన్తిపదాధిగమం పసంసన్తో తతియగాథాయ యేసు వత్తూసు పుధుజ్జనో తక్కం అప్పహాయ తథా తథా సజ్ఞం ఉపేతి, తేసు చతుసచ్చభావనాయ తక్కం పహాయ అత్తనో సజ్ఞానుపగమనం పసంసన్తో చతుత్థగాథాయ ఆయతిమ్మి యాని నివేసనాని కామయమానో పుధుజ్జనో భవత్తణ్ణాయ ఆయూహాతి, తేసు తణ్ణాభావేన అత్తనో అనాయూహానం పసంసన్తో చతుహి గాథాహి అరహత్తనికూటేనేవ ఏకట్టుప్పత్తికం దేసనం నిట్టాపేసి.

౨౧౩. సబ్బాభిభున్తి కా ఉప్పత్తి? మహాపురిసో మహాభినిక్ష్టమనం కత్వా అనుపుబ్ధేన సబ్బజ్ఞాతం పత్వా ధమ్మచక్రప్పవత్తనత్థాయ బారాణసిం గచ్ఛన్తో బోధిమణ్ణస్స చ గయాయ చ అన్తరే ఉపకేనాజీవకేన సమాగచ్ఛి. తేన చ “విప్పసన్నాని ఖో తే, ఆవుసో, ఇన్ద్రియానీ”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౮౨; మహావ. ౧౧) నయేన పుట్టో “సబ్బాభిభూ”తిఆదీని ఆహ. ఉపకో “హుపేయ్యావుసో”తి వత్వా, సీసం ఓకమ్పేత్వా, ఉమ్మగ్గం గహేత్వా పక్కామి . అనుక్రమేన చ వజ్జహరజనపదే అజ్ఞాతరం మాగవికగామం పాపుణి. తమేనం మాగవికజేట్టకో దిస్సా - “అహో అప్పిచ్చో సమణో వత్థమ్మి న నివాసేతి, అయం లోకే అరహ”తి ఘరం నేత్వా మంసరసేన పరివిసిత్వా భుత్తావిజ్ఞా నం సపుత్తదారో వన్తిత్వా “ఇధేవ, భన్తే, వసథ, అహం పచ్చయేన ఉపట్టహిస్సామీ”తి నిమన్తేత్వా, వసనోకాసం కత్వా అదాసి. సో తత్థ వసతి.

మాగవికో గిమ్మకాలే ఉదకసమ్మన్నే సీతలే పదేసే చరితుం దూరం అపక్కన్తేసు మిగేసు తత్థ గచ్ఛన్తో “అమ్మాకం అరహంతం సక్కచ్చం ఉపట్టహస్సూ”తి ఛావం నామ ధీతరం ఆణాపేత్వా అగమాసి సద్ధిం పుత్తభాతుకేహి. సా చస్స ధీతా దస్సనీయా హోతి కోట్టాససమ్మన్నా. దుతియదివసే ఉపకో ఘరం ఆగతో తం దారికం సబ్బం ఉపచారం కత్వా, పరివిసితుం ఉపగతం దిస్సా, రాగేన అభిభూతో భుజ్జీతుమ్మి అసక్కిన్తో భాజనేన భత్తం ఆదాయ వసనట్టానం గత్వా, భత్తం ఏకమన్తే నిక్ఖిపిత్వా - “సచే ఛావం లభామి, జీవామి, నో చే, మరామీ”తి నిరాహారో సయి. సత్తమే దివసే మాగవికో ఆగత్వా ధీతరం ఉపకస్స పవత్తిం పుచ్చి. సా - “ఏకదివసమేవ ఆగత్వా పున నాగతపుట్టో”తి ఆహ. మాగవికో “ఆగతవేసేనేవ నం ఉపసబ్బమిత్వా పుచ్చిస్సామీ”తి తఙ్ఖణజ్ఞోవ గత్వా - “కిం, భన్తే, అపాసుక”ని పాదే పరామసన్తో పుచ్చి. ఉపకో నిత్థునన్తో పరివత్తతియేవ. సో “వద, భన్తే, యం మయా సక్కా కాతుం, సబ్బం కరిస్సామీ”తి ఆహ. ఉపకో - “సచే ఛావం లభామి, జీవామి, నో చే, ఇధేవ మరణం సేయ్యా”తి ఆహ. “జానాసి పన, భన్తే, కిళ్ళి సిప్ప”ని? “న జానామీ”తి . “న, భన్తే, కిళ్ళి సిప్పం అజానన్తేన సక్కా ఘరావాసం అధిట్టాతు”ని? సో ఆహ - “నాహం కిళ్ళి సిప్పం జానామి, అపిచ తుమ్మాకం మంసహరకో భవిస్సామి, మంసజ్ఞా విక్కిణిస్సామీ”తి. మాగవికోపి “అమ్మాకం ఏతదేవ రుచ్చతీ”తి ఉత్తరసాటకం దత్వా, ఘరం ఆనేత్వా ధీతరం అదాసి. తేసం సంవాసమన్వాయ పుత్తో విజాయి. సుభద్ధోతిస్స నామం అకంసు. ఛావా పుత్తతోసనగీతేన ఉపకం ఉప్పణ్ణేసి. సో తం అసహన్తో “భద్దే, అహం అనన్తజినస్స సన్తికం గచ్ఛామీ”తి మజ్జిమదేసాభిముఖో పక్కామి.

భగవా చ తేన సమయేన సావత్థియం విహరతి జేతవనమహావిహారే. అథ ఖో భగవా పటికచ్చేవ భిక్షా ఆణాపేసి - “యో, భిక్షవే, అనన్తజినోతి పుచ్చమానో ఆగచ్ఛతి, తస్స మం దస్సేయ్యాథా”తి. ఉపకోపి ఖో అనుపుబ్ధేనేవ సావత్థిం ఆగత్వా విహారమజ్ఞే రత్వా “ఇమస్మిం విహారే మమ సహాయో అనన్తజినో నామ అత్తి, సో కుహిం వసతీ”తి పుచ్చి. తం భిక్షా భగవతో సన్తికం నయింసు. భగవా తస్సానురూపం ధమ్మం దేసేసి. సో దేసనాపరియోసానే అనాగామిఫలే పతిట్టాసి. భిక్షా తస్స పుబ్బప్పవత్తిం సుత్వా కథం సముట్టాపేసుం - “భగవా పరమం నిస్సరికస్స నగ్గసమణస్స ధమ్మం దేసేసి”తి. భగవా తం కథాసముట్టానం విదిత్వా గన్ధకుటితో నిక్ఖమ్మ తఙ్ఖణానురూపేన పాటిహారియేన బుద్ధాసనే నిసీదిత్వా భిక్షా ఆమన్తేసి - “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి? తే సబ్బం కథేసుం. తతో భగవా - “న, భిక్షవే, తథాగతో అహేతుఅప్పచ్చయా ధమ్మం దేసేతి, నిమ్మలా తథాగతస్స ధమ్మదేసనా, న సక్కా తత్థ దోసం దట్టుం. తేన, భిక్షవే, ధమ్మదేసనూపనిస్సయేన ఉపకో ఏతరహి అనాగామీ జాతో”తి వత్వా అత్తనో దేసనామలాభావదీపికం ఇమం గాథమభాసి.

తస్మిన్ - సాసవేసు సబ్బఖన్దాయతనధాతూసు ఛన్దరాగప్పహానేన తేహి అనభిభూతత్తా సయశ్చ తే ధమ్మే సబ్బే అభిభుయ్య పవత్తత్తా సబ్బాభిభుం. తేసశ్చ అశ్శోసశ్చ సబ్బధమ్మానం సబ్బాకారేన విదితత్తా సబ్బవిదుం. సబ్బధమ్మదేసనసమత్థాయ సోభనాయ మేధాయ సమన్నాగతత్తా సుమేధం. యేసం తణ్ణాదిట్టిలేపానం వసేన సాసవఖన్దాదిభేదేసు సబ్బధమ్మేసు ఉపలిమ్మతి, తేసం లేపానం అభావా తేసు సబ్బేసు ధమ్మేసు అనుపలిత్తం. తేసు చ సబ్బధమ్మేసు ఛన్దరాగాభావేన సబ్బే తే ధమ్మే జహిత్యా రితత్తా సబ్బజ్ఞాహం. ఉపధివివేకనిన్నేన చిత్తేన తణ్ణక్ఖయే నిబ్బానే విసేసేన ముత్తత్తా తణ్ణక్ఖయే విముత్తం, అధిముత్తన్తి వుత్తం హోతి. తం వాపి ధీరా ముని వేదయన్తీతి తమ్మి పణ్ణితా సత్తా మునిం వేదయన్తి జానన్తి. పస్సథ యావ పటివిసిట్టోవాయం ముని, తస్స కుతో దేసనామలన్తి అత్తానం విభావేతి . విభావనత్తో హి ఏత్థ వాసద్ధోతి. కేచి పన వణ్ణయన్తి - “ఉపకో తదా తథాగతం దిస్సాపి ‘అయం బుద్ధమునీ’తి న సద్దహీ”తి ఏవం భిక్షూ కథం సముట్ఠాపేసుం , తతో భగవా “సద్దహతు వా మా వా, ధీరా పన తం మునిం వేదయన్తీ”తి దస్సేన్తో ఇమం గాధమభాసీతి.

౨౧౪. పజ్ఞాబలన్తి కా ఉప్పత్తి? అయం గాథా రేవతత్థేరం ఆరబ్బ వుత్తా. తత్థ “గామే వా యది వారశ్శో”తి ఇమిస్సా గాథాయ వుత్తనయేనేవ రేవతత్థేరస్స ఆదితో పభుతి పబ్బజ్ఞా, పబ్బజితస్స ఖదిరవనే విహరో, తత్థ విహరతో విసేసాధిగమో, భగవతో తత్థ గమనపచ్చాగమనశ్చ వేదితబ్బం. పచ్చాగతే పన భగవతి యో సో మహల్లకభిక్షు ఉపాహనం సమ్మస్సిత్యా పటినివత్తో ఖదిరరుక్ఖే ఆలగ్గితం దిస్సా సావత్థిం అనుప్పత్తో విసాఖాయ ఉపాసికాయ “కిం, భన్తే, రేవతత్థేరస్స వసనోకాసో రమణీయో”తి భిక్షూ పుచ్చమానాయ యేహి భిక్షూహి పసంసితో, తే అపసాదేన్తో “ఉపాసికే, ఏతే తుచ్చం భణన్తి, న సున్దరో భూమిప్పదేసో, అతిలూఖకక్షళం ఖదిరవనమేవా”తి ఆహ. సో విసాఖాయ ఆగన్తుకభత్తం భుజ్జిత్యా పచ్చాభత్తం మణ్ణలమాళే సన్నిపతితే భిక్షూ ఉజ్జాపేన్తో ఆహ - “కిం, ఆవుసో, రేవతత్థేరస్స సేనాసనే రమణీయం తుమ్మేహి దిట్ట”న్తి . భగవా తం ఇత్తా గన్ధకుటితో నిక్ఖమ్మ తఙ్గాణానురూపేన పాటిహారియేన పరిసమజ్ఞం పత్తా, బుద్ధాసనే నిసీదిత్త్యా భిక్షూ ఆమన్తేసి - “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి? తే ఆహంసు - “రేవతం, భన్తే, ఆరబ్బ కథా ఉప్పన్నా ‘ఏవం నవకమ్మికో కదా సమణధమ్మం కరిస్సతీ’”తి. “న, భిక్షవే, రేవతో నవకమ్మికో, అరహో రేవతో ఖీణాసవో”తి వత్తా తం ఆరబ్బ తేసం భిక్షూనం ధమ్మదేసనత్థం ఇమం గాధమభాసి.

తస్మిన్ - దుబ్బలకరకిలేసప్పహానసాధకేన వికుబ్బనఅధిట్టానప్పభేదేన వా పజ్ఞాబలేన సమన్నాగతత్తా పజ్ఞాబలం, చతుపారిసుద్ధిసీలేన ధుతజ్ఞవతేన చ ఉపపన్నత్తా సీలవత్తాపపన్నం, మగ్గసమాధినా ఫలసమాధినా ఇరియాపథసమాధినా చ సమాహితం, ఉపచారప్పనాభేదేన ఝానేన ఝానే వా రతత్తా ఝానరతం, సతివేపుల్లప్పత్తత్తా సతిమం, రాగాదిసక్ఖతో పముత్తత్తా సజ్ఞా పముత్తం, పశ్చాదేతోఖిలచతుఆసవాభావేన అఖిలం అనాసవం తం వాపి ధీరా మునిం వేదయన్తి. తమ్మి ఏవం పజ్ఞాదిగుణసంయుత్తం సజ్ఞాదిదోసవిసంయుత్తం పణ్ణితా సత్తా మునిం వా వేదయన్తి. పస్సథ యావ పటివిసిట్టోవాయం ఖీణాసవముని, సో “నవకమ్మికో”తి వా “కదా సమణధమ్మం కరిస్సతీ”తి వా కథం వత్తబ్బో. సో హి పజ్ఞాబలేన తం విహారం నిట్ఠాపేసి, న నవకమ్మకరణేన, కతకిచ్చోవ సో, న ఇదాని సమణధమ్మం కరిస్సతీతి రేవతత్థేరం విభావేతి. విభావనత్తో హి ఏత్థ వా-సద్ధోతి.

౨౧౫. ఏకం చరన్తన్తి కా ఉప్పత్తి? బోధిమణ్ణతో పభుతి యథాక్కుమం కపిలవత్థుం అనుప్పత్తే భగవతి పితాపుత్తసమాగమే వత్తమానే భగవా సమ్మోదమానేన రజ్జా సుద్ధోదనేన “తుమ్మే, భన్తే, గహట్టకాలే గన్ధకరణ్ణకే వాసితాని



కాసికాదీని దుస్సాని నివాసేత్వా ఇదాని కథం చిన్నకాని పంసుకూలాని ధారేథా"తి ఏవమాదినా వుత్తో రాజానం  
అనునయమానో -

“యం త్వం తాత వదే మయ్యం, పట్టుణ్ణం దుకూలకాసికం;  
పంసుకూలం తతో సేయ్యం, ఏతం మే అభిపత్తిత”న్తి. -

ఆదీని వత్వా లోకధమ్మేహి అత్తనో అవికమ్పభావం దస్సేన్తో రజ్జో ధమ్మదేసనత్తం ఇమం సత్తపదగాథమభాసి.

తస్సత్తో - పబ్బజ్ఞాసజ్ఞాతాదీహి ఏకం, ఇరియాపథాదీహి చరియాహి చరన్తం. మోనేయ్యధమ్మసమన్నాగమేన మునిం.  
సబ్బట్టానేసు పమాదాభావతో అప్పమత్తం. అక్కోసనగరహనాదిభేదాయ నిన్దాయ వణ్ణనథోమనాదిభేదాయ పసంసాయ  
చాతి ఇమాసు నిన్దాపసంసాయ పటిఘానునయవసేన అవేధమానం. నిన్దాపసంసాయముఖేన చేత్త అట్టపి లోకధమ్మా వుత్తాతి  
వేదితబ్బా. సీహంవ భేరిసద్ధాదీసు సద్దేసు అట్టసు లోకధమ్మేసు పకతివికారానుపగమేన అసన్తసన్తం, పన్తేసు వా  
సేనాసనేసు సన్తాసాభావేన. వాతంవ సుత్తమయాదిభేదే జాలమ్మి చత్తూహి మగ్గేహి తణ్ణాదిట్టిజాలే అసజ్జమానం, అట్టసు వా  
లోకధమ్మేసు పటిఘానునయవసేన అసజ్జమానం. పదుమంవ తోయేన లోకే జాతమ్మి యేసం తణ్ణాదిట్టిలేపానం వసేన  
సత్తా లోకేన లిప్పన్తి, తేసం లేపానం పహీనత్తా లోకేన అలిప్పమానం, నిబ్బానగామిమగ్గం ఉప్పాదేత్వా తేన మగ్గేన  
నేతారమజ్జోసం దేవమనుస్సానం. అత్తనో పన అజ్ఞోన కేనచి మగ్గం దస్సేత్వా అనేతబ్బత్తా అనజ్ఞానేయ్యం తం వాపి ధీరా  
ముని వేదయన్తి బుద్ధమునిం వేదయన్తీతి అత్తానం విభావేతి. సేసమేత్త వుత్తనయమేవ.

౨౧౬. యో ఓగహణేతి కా ఉప్పత్తి? భగవతో పరమాభిసమ్మద్ధస్స చత్తారి అసజ్జేయ్యాని కప్పసతసహస్సృచ్ఛ  
పూరితదసపారమిదసఉపపారమిదసపరమత్తపారమిప్పభేదం అభినీహరగుణపారమియో పూరేత్వా తుసితభవనే  
అభినిబ్బత్తిగుణం తత్త నివాసగుణం మహావిలోకనగుణం గబ్బవోక్కన్తిం గబ్బవాసం గబ్బనిక్ఖమనం పదవీతిహారం  
దిసావిలోకనం బ్రహ్మగజ్జనం మహాభినిక్ఖమనం మహాపధానం అభిసమ్మోధిం ధమ్మచక్కప్పవత్తనం చతుబ్బిధం మగ్గజాణం  
ఫలజాణం అట్టసు పరిసాసు అకమ్పనజాణం, దసబలజాణం, చతుయోనిపరిచ్ఛేదకజాణం, పఞ్చగతిపరిచ్ఛేదకజాణం,  
ఛబ్బిధం అసాధారణజాణం, అట్టవిధం సావకసాధారణబుద్ధజాణం, చుద్దసవిధం బుద్ధజాణం,  
అట్టారసబుద్ధగుణపరిచ్ఛేదకజాణం, ఏకూనవీసతివిధపచ్చవేక్షణజాణం, సత్తసత్తతివిధజాణవత్తు  
ఏవమిచ్ఛాదిగుణసతసహస్సే నిస్సాయ పవత్తం మహాలాభసక్కారం అసహమానేహి తిత్తియేహి ఉయ్యోజితాయ  
చిఞ్చమాణవికాయ “ఏకం ధమ్మం అతీతస్సా”తి ఇమిస్సా గాథాయ వత్తుమ్మి వుత్తనయేన చతుపరిసమజ్ఞే భగవతో అయసే  
ఉప్పాదితే తప్పచ్చయా భిక్షూ కథం సముట్టాపేసుం “ఏవరూపేపి నామ అయసే ఉప్పన్నే న భగవతో చిత్తస్స అజ్ఞాథత్తం  
అత్తి”తి. తం ఇత్వా భగవా గన్ధకుటితో నిక్ఖమ్మ తజ్ఞణానురూపేన పాటిహారియేన పరిసమజ్ఞం పత్వా, బుద్ధాసనే నిసేదిత్వా,  
భిక్షూ ఆమన్తేసి - “కాయ నుత్త, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి? తే సబ్బం ఆరోచేసుం. తతో భగవా - “బుద్ధా  
నామ, భిక్షవే, అట్టసు లోకధమ్మేసు తాదినో హోన్తీ”తి వత్వా తేసం భిక్షూనం ధమ్మదేసనత్తం ఇమం గాథమభాసి.

తస్సత్తో - యథా నామ ఓగహణే మనుస్సానం న్ధానతిత్తే అజ్ఞఘంసనత్తాయ చతురస్సే వా అట్టంసే వా ధమ్మే నిఖాతే  
ఉచ్చకులీనాపి నీచకులీనాపి అజ్ఞం ఘంసన్తి, న తేన ధమ్మస్స ఉన్నతి వా ఓనతి వా హోతి. ఏవమేవం యో ఓగహణే  
ధమ్మోరివాభిజాయతి యస్మిం పరే వాచాపరియన్తం వదన్తి. కిం వుత్తం హోతి? యస్మిం వత్తుస్మిం పరే తిత్తియా వా అజ్ఞో వా

వణ్ణవసేన ఉపరిమం వా అవణ్ణవసేన హేట్టిమం వా వాచాపరియన్తం వదన్తి, తస్మిం వత్తుస్మిం అనునయం వా పటిషుం వా అనాపజ్జమానో తాదిభావేన యో ఓగహణే ధమ్మోరివ భవతీతి. తం వీతరాగం సుసమాహితీన్ద్రియన్తి తం ఇట్టారమ్మణే రాగాభావేన వీతరాగం, అనిట్టారమ్మణే చ దోసమోహాభావేన సుసమాహితీన్ద్రియం, సుట్టు వా సమోధానేత్వా రపితీన్ద్రియం, రక్ఖితీన్ద్రియం, గోపితీన్ద్రియన్తి వుత్తం హోతి. తం వాపి ధీరా ముని వేదయన్తి బుద్ధమునిం వేదయన్తి, తస్స కథం చిత్తస్స అజ్ఞాథత్తం భవిస్సతీతి అత్తానం విభావేతి. సేసం వుత్తనయమేవ.

౨౧౭. యో వే రితత్తోతి కా ఉప్పత్తి? సావత్తియం కిర అజ్ఞాతరా సేట్టిధీతా పాసాదా ఓరుయ్వు హేట్టాపాసాదే తన్తవాయసాలం గన్త్యా తసరం వట్టేన్తే దిస్వా తస్స ఉజ్జభావేన తప్పటిభాగనిమిత్తం అగ్గహేసి - “అహో వత సబ్బే సత్తా కాయవచీమనోవజ్ఞం పహాయ తసరం వియ ఉజ్జచిత్తా భవేయ్యు”న్తి. సా పాసాదం అభిరుహిత్యాపి పునప్పునం తదేవ నిమిత్తం ఆవజ్ఞేన్తీ నిసీది. ఏవం పటిపన్నాయ చస్సా న చిరస్సేవ అనిచ్ఛలక్ఖణం పాకటం అహోసి, తదనుసారేనేవ చ దుక్ఖానత్తలక్ఖణానిపి. అథస్సా తయోపి భవా ఆదిత్తా వియ ఉపట్టహింసు. తం తథా విపస్సమానం ఇత్త్వా భగవా గన్ధకుటియం నిసినోవ ఓభాసం ముఞ్చి. సా తం దిస్వా “కిం ఇద”న్తి ఆవజ్ఞేన్తీ భగవన్తం పస్సే నిసిన్నమివ దిస్వా ఉట్టాయ పజ్జాలికా అట్టాసి. అథస్సా భగవా సప్పాయం విదిత్త్వా ధమ్మదేసనావసేన ఇమం గాథమభాసి.

తస్సత్తో - యో వే ఏకగ్గచిత్తతాయ అకుప్పవిముత్తితాయ చ వుడ్డిహాసీనం అభావతో విక్ఖీణజాతిసంసారత్తా భవన్తరూపగమనాభావతో చ రితత్తో, పహీనకాయవచీమనోవజ్ఞతాయ అగతిగమనాభావేన వా తసరంవ ఉజ్జ, హిరోత్తప్పసమ్మన్నత్తా జిగుచ్చతి కమ్మేహి పాపకేహి, పాపకాని కమ్మాని గూఢగతం వియ ముత్తగతం వియ చ జిగుచ్చతి, హిరీయతీతి వుత్తం హోతి. యోగవిభాగేన హి ఉపయోగత్తే కరణవచనం సద్దసత్తే సిజ్జతి. వీమంసమానో విసమం సమఞ్చాతి కాయవిసమాదివిసమం కాయసమాదిసమఞ్చ పహనభావనాకిచ్ఛసాధనేన మగ్గపఞ్ఞాయ వీమంసమానో ఉపపరిక్ఖమానో. తం వాపి ఖీణాసవం ధీరా మునిం వేదయన్తీతి. కిం వుత్తం హోతి? యథావుత్తనయేన మగ్గపఞ్ఞాయ వీమంసమానో విసమం సమఞ్చ యో వే రితత్తో హోతి, సో ఏవం తసరంవ ఉజ్జ హుత్త్వా కిఞ్చి వీతిక్కమం అనాపజ్జన్తో జిగుచ్చతి కమ్మేహి పాపకేహి. తం వాపి ధీరా మునిం వేదయన్తి. యతో ఈదిసో హోతీతి ఖీణాసవమునిం దస్సేన్తో అరహత్తనికూటేన గాథం దేసేసి. దేసనాపరియోసానే సేట్టిధీతా సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి. ఏత్థ చ వికప్పే వా సముచ్చయే వా వాసద్ధో దట్టబ్బో.

౨౧౮. యో సజ్జాతత్తోతి కా ఉప్పత్తి? భగవతి కిర ఆళవియం విహరన్తే ఆళవీనగరే అజ్ఞాతరో తన్తవాయో సత్తవస్సికం ధీతరం ఆణాపేసి - “అమ్మ, హియ్యా అవసిట్టతసరం న బహు, తసరం వట్టేత్త్వా లహుం తన్తవాయసాలం ఆగచ్ఛేయ్యాసి, మా ఖో చిరాయీ”తి. సా “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చి. సో సాలం గన్త్యా తన్తం వినేన్తో అట్టాసి. తం దివసఞ్చ భగవా మహాకరుణాసమాపత్తితో వుట్టాయ లోకం వోలోకేన్తో తస్సా దారికాయ సోతాపత్తిఫలూపనిస్సయం దేసనాపరియోసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానఞ్చ ధమ్మాభిసమయం దిస్వా పగేవ సరీరపటిజగ్గనం కత్త్వా పత్తచీవరమాదాయ నగరం పావిసి. మనుస్సా భగవన్తం దిస్వా - “అద్ధా అజ్జ కోచి అనుగ్గహేతబ్బో అత్తి, పగేవ పవిట్టో భగవా”తి భగవన్తం ఉపగచ్ఛింసు. భగవా యేన మగ్గేన సా దారికా పితుసన్తికం గచ్ఛతి, తస్మిం అట్టాసి. నగరవాసినో తం పదేసం సమ్మజ్జిత్త్వా, పరిచ్ఛోసిత్త్వా, పుప్పుపహారం కత్త్వా, వితానం బద్దిత్త్వా, ఆసనం పఞ్ఞాపేసుం. నిసీది భగవా పజ్జాత్తే ఆసనే, మహాజనకాయో పరివారేత్త్వా అట్టాసి. సా దారికా తం పదేసం పత్తా మహాజనపరివుతం భగవన్తం దిస్వా పఞ్చపతిట్ఠితేన వన్తి. తం భగవా ఆమన్తేత్త్వా -

“దారికే కుతో ఆగతాసీ”తి పుచ్చి. “న జానామి భగవా”తి. “కుహిం గమిస్ససీ”తి? “న జానామి భగవా”తి. “న జానాసీ”తి? “జానామి భగవా”తి. “జానాసీ”తి? “న జానామి భగవా”తి.

తం సుత్వా మనుస్సా ఉజ్జాయన్తి - “పస్సథ, భో, అయం దారికా అత్తనో ఘరా ఆగతాపి భగవతా పుచ్చియమానా ‘న జానామీ’తి ఆహ, తన్తవాయసాలం గచ్ఛన్తి చాపి పుచ్చియమానా ‘న జానామీ’తి ఆహ, ‘న జానాసీ’తి వుత్తా ‘జానామీ’తి ఆహ, ‘జానాసీ’తి వుత్తా ‘న జానామీ’తి ఆహ, సబ్బం పచ్చనీకమేవ కరోతీ”తి. భగవా మనుస్సానం తమత్తం పాకటం కాతుకామో తం పుచ్చి - “కిం మయా పుచ్చితం, కిం తయా వుత్త”న్తి? సా ఆహ - “న మం, భన్తే, కోచి న జానాతి, ఘరతో ఆగతా తన్తవాయసాలం గచ్ఛతీ”తి; అపిచ మం తుమ్హే పటిసన్ధివసేన పుచ్చథ, “కుతో ఆగతాసీ”తి, చుతివసేన పుచ్చథ, “కుహిం గమిస్ససీ”తి అహింసా న జానామి. “కుతో చమ్మి ఆగతా; నిరయా వా దేవలోకా వా”తి, న హి జానామి, “కుహిమ్మి గమిస్సామి నిరయం వా దేవలోకం వా”తి, తస్మా “న జానామీ”తి అవచం. తతో మం భగవా మరణం సన్ధాయ పుచ్చి - “న జానాసీ”తి, అహింసా జానామి. “సబ్బేసం మరణం ధువ”న్తి, తేనావోచం “జానామీ”తి. తతో మం భగవా మరణకాలం సన్ధాయ పుచ్చి “జానాసీ”తి, అహింసా న జానామి “కదా మరిస్సామి కిం అజ్ఞ వా ఉదాహు స్వే వా”తి, తేనావోచం “న జానామీ”తి. భగవా తాయ విస్సజ్జితం పజ్ఞం “సాధు సాధూ”తి అనుమోది. మహాజనకాయోపి “యావ పణ్ణితా అయం దారికా”తి సాధుకారసహస్సాని అదాసి. అథ భగవా దారికాయ సప్పాయం విదిత్వా ధమ్మం దేసేన్తో -

“అన్తభూతో అయం లోకో, తనుకేత్త విపస్సతి;

సకుణో జాలముత్తోవ, అప్పో సగ్గాయ గచ్ఛతీ”తి. (ధ. ప. ౧౭౪) -

ఇమం గాథమాహ. సా గాథాపరియోసానే సోతాపత్తిఫల పతిష్ఠాసి, చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి.

సా భగవన్తం వన్దిత్వా పితు సన్తికం అగమాసి. పితా తం దిస్వా “చిరేనాగతా”తి కుద్ధో వేగేన తన్తే వేమం పక్ష్టిపి. తం నిక్ఖమిత్వా దారికాయ కుచ్చిం భిన్ది. సా తత్థేవ కాలమకాసి. సో దిస్వా - “నాహం మమ ధీతరం పహరిం, అపిచ ఖో ఇమం వేమం వేగసా నిక్ఖమిత్వా ఇమిస్సా కుచ్చిం భిన్ది. జీవతి ను ఖో నను ఖో”తి వీమంసన్తో మతం దిస్వా చిన్తేసి - “మనుస్సా మం ‘ఇమినా ధీతా మారితా’తి ఇత్థా ఉపక్కోసేయ్యం, తేన రాజాపి గరుకం దణ్డం పణేయ్య, హన్డాహం పటికచ్చేవ పలాయామీ”తి. సో దణ్డభయేన పలాయన్తో భగవతో సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా అరణ్యో వసన్తానం భిక్షానం వసనోకాసం పాపుణి. తే చ భిక్షా ఉపసంక్రమిత్వా పబ్బజ్జం యాచి. తే తం పబ్బాజేత్వా తచపిత్తాకకమ్మట్టానం అదంసు. సో తం ఉగ్గహేత్వా వాయమన్తో న చిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి, తే చస్స ఆచరియుపజ్ఞాయా. అథ మహాపవారణాయ సబ్బేవ భగవతో సన్తికం అగమంసు - “విసుద్ధిపవారణం పవారేస్సామా”తి. భగవా పవారేత్వా వుత్తవస్సో భిక్షుసంఘపరివృతో గామనిగమాదీసు చారికం చరమానో అనుపుట్టేన ఆళవిం అగమాసి. తత్త మనుస్సా భగవన్తం నిమన్తేత్వా దానాదీని కరోన్తా తం భిక్షుం దిస్వా “ధీతరం మారేత్వా ఇదాని కం మారేతుం ఆగతోసీ”తి ఆదీని వత్వా ఉప్పణ్ణేసుం. భిక్షా తం సుత్వా ఉపట్టానవేలాయం ఉపసంక్రమిత్వా భగవతో ఏతమత్తం ఆరోచేసుం. భగవా - “న, భిక్షవే , అయం భిక్షు ధీతరం మారేసి, సా అత్తనో కమ్మేన మతా”తి వత్వా తస్స భిక్షునో మనుస్సేహి దుబ్బిజానం ఖీణాసవమునిభావం పకాసేన్తో భిక్షానం ధమ్మదేసనత్తం ఇమం గాథమభాసి.

తస్మిన్ - యో తీసుపి కమ్మద్వారేసు సీలసంయమేన సంయతత్తో కాయేన వా వాచాయ వా చేతసా వా హింసాదికం న కరోతి పాపం, తస్మా ఖో పన దహరో వా దహరవయే రితో, మజ్జిమో వా మజ్జిమవయే రితో, ఏతేనేవ నయేన ధేరో వా పచ్చిమవయే రితోతి కదాచిపి న కరోతి. కిం కారణా? యతత్తో, యస్మా అనుత్తరాయ విరతియా సబ్బపాపేహి ఉపరతచిత్తోతి వుత్తం హోతి.

ఇదాని ముని అరోసనేయ్యో న సో రోసేతి కశ్చీతి ఏతేసం పదానం అయం యోజనా చ అధిష్ఠాయో చ - సో ఖీణాసవముని అరోసనేయ్యో “ధీతుమారకో”తి వా “పేసకారో”తి వా ఏవమాదినా నయేన కాయేన వా వాచాయ వా రోసేతుం, ఘట్టేతుం, బాధేతుం అరహో న హోతి. సోపి హి న రోసేతి కశ్చీ, “నాహం మమ ధీతరం మారేమి, త్వం మారేసి, తుష్ఠాదిసో వా మారేతి”తిఆదీని వత్వా కశ్చీ న రోసేతి, న ఘట్టేతి, న బాధేతి, తస్మా సోపి న రోసనేయ్యో. అపిచ ఖో పన “తిట్టతు నాగో, మా నాగం ఘట్టేసి, నమో కరోహి నాగస్సా”తి (మ. ని. ౧.౨౪౯) వుత్తనయేన నమస్సితబ్బోయేవ హోతి. తం వాపి ధీరా ముని వేదయన్తీతి ఏత్థ పన తమ్మి ధీరావ మునిం వేదయన్తీతి ఏవం పదవిభాగో వేదితబ్బో. అధిష్ఠాయో చేత్థ - తం “అయం అరోసనేయ్యో”తి ఏతే బాలమనుస్సా అజానిత్వా రోసేన్తి. యే పన ధీరా హోన్తి, తే ధీరావ తమ్మి మునిం వేదయన్తి, అయం ఖీణాసవమునీతి జానన్తీతి.

౨౧౯. యదగ్గతోతి కా ఉప్పత్తి? సావత్తియం కిర పశ్చాద్గదాయకో నామ బ్రాహ్మణో అహోసి. సో నిప్పజ్జమానేసు సస్సేసు ఖేత్తగ్గం, రాసగ్గం, కోట్టగ్గం, కుమ్మిఅగ్గం, భోజనగ్గన్తి ఇమాని పశ్చా అగ్గాని దేతి. తత్థ పరమపక్కానియేవ సాలి-యవ-గోధూమ-సీసాని ఆహరాపేత్వా యాగుపాయాసపుథుకాదీని పటియాదేత్వా “అగ్గస్స దాతా మేధావీ, అగ్గం సో అధిగచ్ఛతీ”తి ఏవందిట్టికో హుత్వా బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసజ్జస్స దానం దేతి, ఇదమస్స ఖేత్తగ్గదానం. నిప్పన్నేసు పన సస్సేసు లాయితేసు మద్దితేసు చ వరధణ్ణాని గహేత్వా తథేవ దానం దేతి, ఇదమస్స రాసగ్గదానం . పున తేహి ధణ్ణోహి కోట్టాగారాని పూరాపేత్వా పరమకోట్టాగారవివరణే పరమనీహటాని ధణ్ణాని గహేత్వా తథేవ దానం దేతి, ఇదమస్స కోట్టగ్గదానం. యం యదేవ పనస్స ఘరే రన్ఠేతి, తతో అగ్గం అనుప్పత్తపబ్బజితానం అదత్వా అన్తమసో దారకానమ్మి న కిశ్చీ దేతి, ఇదమస్స కుమ్మిఅగ్గదానం. పున అత్తనో భోజనకాలే పరమూపనీతం భోజనం పురేభత్తకాలే సజ్జస్స, పచ్చాభత్తకాలే సమ్మత్తయాచకానం, తదభావే అన్తమసో సునఖానమ్మి అదత్వా న భుజ్జతి, ఇదమస్స భోజనగ్గదానం. ఏవం సో పశ్చాద్గదాయకోత్వేవ అభిలక్ష్ఠితో అహోసి.

అధేకదివసం భగవా పచ్చాససమయే బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేన్తో తస్స బ్రాహ్మణస్స బ్రాహ్మణీయా చ సోతాపత్తిమగ్గఉపనిస్సయం దిస్సా సరీరపటిజగ్గనం కత్వా అతిప్పగేవ గన్ధకుటిం పావిసి. భిక్షూ పిహితద్వారం గన్ధకుటిం దిస్సా - “అజ్ఞ భగవా ఏకకోవ గామం పవిసితుకామో”తి ఇత్వా భిక్షాచారవేలాయ గన్ధకుటిం పదక్షిణం కత్వా పిణ్డాయ పవిసింసు. భగవాపి బ్రాహ్మణస్స భోజనవేలాయం నిక్ఖమిత్వా సావత్తిం పావిసి. మనుస్సా భగవన్తం దిస్సా ఏవం - “నూనజ్ఞ కోచి సత్తో అనుగ్గహేతబ్బో అత్తి, తథా హి భగవా ఏకకోవ పవిట్తో”తి ఇత్వా న భగవన్తం ఉపసజ్కమింసు నిమన్తనత్థాయ. భగవాపి అనుపుట్టేన బ్రాహ్మణస్స ఘరద్వారం సమ్మత్వా అట్టాసి. తేన చ సమయేన బ్రాహ్మణో భోజనం గహేత్వా నిసిన్నో హోతి, బ్రాహ్మణీ పనస్స బీజనిం గహేత్వా రితా. సా భగవన్తం దిస్సా “సచాయం బ్రాహ్మణో పస్సేయ్య, పత్తం గహేత్వా సబ్బం భోజనం దదేయ్య, తతో మే పున పచితబ్బం భవేయ్య”తి చిన్తేత్వా అప్పసాదశ్చ మచ్ఛేరశ్చ ఉప్పాదేత్వా యథా బ్రాహ్మణో భగవన్తం న పస్సతి, ఏవం తాలవణ్ణేన పటిచ్చాదేసి. భగవా తం ఇత్వా సరీరాభం ముశ్శీ. తం బ్రాహ్మణో సువణ్ణోభాసం

దిస్సా “కిమేత”ని ఉల్లోకేస్తో అద్దస భగవన్తం ద్వారే రితం. బ్రాహ్మణీపి “దిట్టోనేన భగవా”తి తావదేవ తాలవణ్ణం నిక్ఖిపిత్వా భగవన్తం ఉపసంజ్ఞమిత్వా పశ్చాపతిట్ఠితేన వన్ది, వన్దిత్వా చస్సా ఉట్టహన్తియా సప్పాయం విదిత్వా -

“సబ్బసో నామరూపస్మిం, యస్స నత్తి మమాయితం;

అసతా చ న సోచతి, స వే భిక్షూతి వుచ్చతి”తి. (ధ. పం. 3౬౭) -

ఇమం గాథమభాసి. సా గాథాపరియోసానేయేవ సోతాపత్తిఫల పతిట్ఠాసి. బ్రాహ్మణీపి భగవన్తం అన్తోఘరం పవేసేత్వా, వరాసనే నిసీదాపేత్వా, దక్షిణోదకం దత్వా, అత్తనో ఉపనీతభోజనం ఉపనామేసి - “తుమ్హే, భన్తే, సదేవకే లోకే అగ్గదక్షిణేయ్యా, సాధు, మే తం భోజనం అత్తనో పత్తే పతిట్ఠాపేధా”తి. భగవా తస్స అనుగ్గహత్థం పటిగ్గహేత్వా పరిభుజ్ఞో. కతభత్తకిచ్చో చ బ్రాహ్మణస్స సప్పాయం విదిత్వా ఇమం గాథమభాసి.

తస్సంతో - యం కుమ్మితో పరమమేవ గహితత్తా అగ్గతో, అద్ధావసేసాయ కుమ్మియా ఆగన్త్వా తతో గహితత్తా మజ్ఞతో, ఏకద్వికటచ్చుమత్తావసేసాయ కుమ్మియా ఆగన్త్వా తతో గహితత్తా సేసతో వా పిణ్డం లభేథ. పరదత్తూపజీవీతి పబ్బజితో. సో హి ఉదకదన్తపోణం రపేత్వా అవసేసం పరేనేవ దత్తం ఉపజీవతి, తస్మా “పరదత్తూపజీవీ”తి వుచ్చతి. నాలం థుతుం నోపి నిపచ్చవాదీతి అగ్గతో లద్ధా అత్తానం వా దాయకం వా ధోమేతుమ్మి నారహతి పహీనానునయత్తా. సేసతో లద్ధా “కిం ఏతం ఇమినా దిన్న”న్తిఆదినా నయేన దాయకం నిపాతేత్వా అప్పియవచనాని వత్తాపి న హోతి పహీనపటిఘత్తా. తం వాపి ధీరా ముని వేదయన్తీతి తమ్మి పహీనానునయపటిఘం ధీరావ మునిం వేదయన్తీతి బ్రాహ్మణస్స అరహత్తనికూటేన గాథం దేసేసి. గాథాపరియోసానే బ్రాహ్మణో సోతాపత్తిఫల పతిట్ఠహీతి.

౨౨౦. మునిం చరన్తన్తి కా ఉప్పత్తి? సావత్తియం కిర అజ్ఞాతరో సేట్టిపుత్తో ఉతువసేన తీసు పాసాదేసు సబ్బసమ్మత్తిహి పరిచారయమానో దహరోవ పబ్బజితుకామో హుత్వా, మాతాపితరో యాచిత్వా, ఖగ్గవిసాణసుత్తే “కామా హి చిత్రా”తి (సు. ని. ౨౦) ఇమిస్సా గాథాయ అట్టప్పత్తియం వుత్తనయేనేవ తిక్ఖతుం పబ్బజిత్వా చ ఉప్పబ్బజిత్వా చ చతుత్థవారే అరహత్తం పాపుణి. తం పుబ్బపరిచయేన భిక్షూ భణన్తి - “సమయో, ఆవుసో, ఉప్పబ్బజితు”న్తి. సో “అభబ్బో దానాహం, ఆవుసో, విబ్బమితు”న్తి ఆహ. తం సుత్వా భిక్షూ భగవతో ఆరోచేసుం. భగవా “ఏవమేతం, భిక్షవే, అభబ్బో సో దాని విబ్బమితు”న్తి తస్స ఖీణాసవమునిభావం ఆవికరోస్తో ఇమం గాథమాహ.

తస్సంతో - మోనేయ్యధమ్మసమన్నాగమేన మునిం, ఏకవిహారితాయ, పుట్టే వుత్తప్పకారాసు వా చరియాసు యాయ కాయచి చరియాయ చరన్తం, పుట్టే వియ మేధునధమ్మే చిత్తం అకత్వా అనుత్తరాయ విరతియా విరతం మేధునస్మా. దుతియపాదస్స సమ్మన్తో - కీదిసం మునిం చరన్తం విరతం మేధునస్మాతి చే? యో యోబ్బనే నోపనిబజ్జతే క్వచి, యో భద్రిపే యోబ్బనే వత్తమానే క్వచి ఇత్తిరూపే యథా పురే, ఏవం మేధునరాగేన న ఉపనిబజ్జతి. అథ వా క్వచి అత్తనో వా పరస్స వా యోబ్బనే “యువా తావమ్మి, అయం వా యువాతి పటిసేవామి తావ కామే”తి ఏవం యో రాగేన న ఉపనిబజ్జతితి అయమ్మేత్త అత్తో. న కేవలజ్ఞా విరతం మేధునస్మా, అపిచ ఖో పన జాతిమదాదిభేదా మదా, కామగుణేసు సతివిప్పవాససజ్ఞాతా పమాదాపి చ విరతం, ఏవం మదప్పమాదా విరతత్తా ఏవ చ విప్పముత్తం సబ్బకిలేసబన్ధనేహి. యథా వా ఏకో లోకికాయపి విరతియా విరతో హోతి, న ఏవం, కిం పన విప్పముత్తం విరతం, సబ్బకిలేసబన్ధనేహి విప్పముత్తత్తా

లోకుత్తరవిరతియా విరతస్తిపి అట్టో. తం వాపి ధీరా ముని వేదయన్తీతి తమ్మి ధీరా ఏవ మునిం వేదయన్తి, తుమ్మే పన నం న వేదయధ, తేన నం ఏవం భణధాతి దస్సేతి.

౨౨౧. అశ్శాయ లోకన్తి కా ఉప్పత్తి? భగవా కపిలవత్థుస్మిం విహరతి. తేన సమయేన నన్దస్స ఆభరణమగ్గలం, అభిసేకమగ్గలం, ఆవాహమగ్గలన్తి తీణి మగ్గలాని అకంసు. భగవాపి తత్థ నిమన్తితో పశ్చాహి భిక్కుసతేహి సద్ధిం తత్థ గన్త్వా భుజ్జీత్వా నిక్ఖమన్తో నన్దస్స హత్తే పత్తం అదాసి. తం నిక్ఖమన్తం దిస్వా జనపదకల్యాణీ “తువట్టం ఖో, అయ్యపుత్త, ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి ఆహ. సో భగవతో గారవేన “హన్ద భగవా పత్త”న్తి వత్తుం అసక్కోన్తో విహరమేవ గతో. భగవా గన్ధకుటిపరివేణే రత్వా “ఆహర, నన్ద, పత్త”న్తి గహేత్వా “పబ్బజిస్ససీ”తి ఆహ. సో భగవతో గారవేన పటిక్ఖిపితుం అసక్కోన్తో “పబ్బజామి, భగవా”తి ఆహ. తం భగవా పబ్బాజేసి. సో పన జనపదకల్యాణియా వచనం పునప్పునం సరన్తో ఉక్కణ్ణి. భిక్ఖూ భగవతో ఆరోచేసుం. భగవా నన్దస్స అనభిరతిం వినోదేతుకామో “తావతింసభవనం గతపుబ్బోసి, నన్దా”తి ఆహ. నన్దో “నాహం, భన్తే, గతపుబ్బో”తి అవోచ.

తతో నం భగవా అత్తనో ఆనుభావేన తావతింసభవనం నేత్వా వేజయన్తపాసాదద్వారే అట్టాసి. భగవతో ఆగమనం విదిత్వా సక్కో అచ్చరాగణపరివుతో పాసాదా ఓరోహి. తా సబ్బాపి కస్సపస్స భగవతో సావకానం పాదమక్ఖనతేలం దత్వా కకుటపాదినియో అహీసుం. అథ భగవా నన్దం ఆమన్తేసి – “పస్ససి నో, త్వం నన్ద, ఇమాని పశ్చ అచ్చరాసతాని కకుటపాదానీ”తి సబ్బం విత్థారేతబ్బం. మాతుగామస్స నామ నిమిత్తానుబ్యజ్జనం గహేతబ్బన్తి సకలేపి బుద్ధవచనే ఏతం నత్తి. అథ చ పనేత్థ భగవా ఉపాయకుసలతాయ ఆతురస్స దోసే ఉగ్గిలేత్వా నీహరితుకామో వేజ్జో సుభోజనం వియ నన్దస్స రాగం ఉగ్గిలేత్వా నీహరితుకామో నిమిత్తానుబ్యజ్జనగ్గహణం అనుజ్ఞాసి యథా తం అనుత్తరో పురిసదమ్మసారథి. తతో భగవా అచ్చరాహేతు నన్దస్స బ్రహ్మచరియే అభిరతిం దిస్వా భిక్ఖూ ఆణాపేసి – “భతకవాదేన నన్దం చోదేధా”తి. సో తేహి చోదియమానో లజ్జితో యోనిసో మనసి కరోన్తో పటిపజ్జిత్వా న చిరస్సేవ అరహత్తం సచ్ఛాకాసి. తస్స చక్కమనకోటియం రుక్ఖే అధివత్థా దేవతా భగవతో ఏతమత్థం ఆరోచేసి. భగవతోపి శాణం ఉదపాది. భిక్ఖూ అజానన్తా తథేవాయస్మన్తం చోదేన్తి. భగవా “న, భిక్ఖవే, ఇదాని నన్దో ఏవం చోదేతబ్బో”తి తస్స ఖీణాసవమునిభావం దీపేన్తో తేసం భిక్ఖూనం ధమ్మదేసనత్థం ఇమం గాథమభాసి.

తస్సట్టో – దుక్ఖసచ్చవవత్థానకరణేన ఖన్దాదిలోకం అశ్శాయ జానిత్వా వవత్థపేత్వా నిరోధసచ్చసచ్చికిరియాయ పరమత్థిదస్సిం, సముదయప్పహనేన చతుబ్బిధమ్మి ఓఘం, పహీనసముదయత్తా రూపమదాదివేగసహనేన చక్ఖాదిఆయతనసముద్దశ్చ అతితరియ అతితరిత్వా అతిక్కమిత్వా మగ్గభావనాయ, “తన్నిద్దేసా తాదీ”తి ఇమాయ తాదిలక్ఖణప్పత్తియా తాదిం. యో వాయం కామరాగాదికిలేసరాసియేవ అవహాననట్టేన ఓఘా, కుచ్చితగతిపరియాయేన సముద్దనట్టేన సముద్దో, సముదయప్పహనేనేవ తం ఓఘం సముద్దశ్చ అతితరియ అతితిణ్ణోఘత్తా ఇదాని తుమ్మేహి ఏవం వుచ్చమాసేపి వికారమనాపజ్జనతాయ తాదిమ్మి ఏవమ్మేత్థ అట్టో చ అధిప్పాయో చ వేదితబ్బో. తం చిన్నగన్ఠం అసితం అనాసవన్తి ఇదం పనస్స థుతివచనమేవ, ఇమాయ చతుసచ్చభావనాయ చతున్నం గన్ధానం చిన్నత్తా చిన్నగన్ఠం, దిట్టియా తణ్ణాయ వా కత్థచి అనిస్సితత్తా అసితం, చతున్నం ఆసవానం అభావేన అనాసవన్తి వుత్తం హోతి. తం వాపి ధీరా ముని వేదయన్తీతి తమ్మి ధీరావ ఖీణాసవమునిం వేదయన్తి తుమ్మే పన అవేదయమానా ఏవం భణధాతి దస్సేతి.

౨౨౨. అసమా ఉభోతి కా ఉప్పత్తి? అజ్ఞాతరో భిక్షు కోసలరట్టే పచ్చస్తగామం నిస్సాయ అరజ్ఞో విహరతి. తస్మిన్ గామే మిగలుద్దకో తస్య భిక్షునో వసనోకాసం గన్త్యా మిగే బద్ధతి. సో అరజ్ఞం పవసంతో ధేరం గామం పిణ్డాయ పవసంతమ్మి పస్సతి, అరజ్ఞో ఆగచ్ఛంతో గామతో నిక్ఖమంతమ్మి పస్సతి. ఏవం అభిణ్ణదస్సనేన ధేరే జాతసినేహో అహోసి. సో యదా బహుం మంసం లభతి, తదా ధేరస్సాపి రసపిణ్డపాతం దేతి. మనుస్సా ఉజ్ఞాయంతి - “అయం భిక్షు ‘అముకస్మిం పదేసే మిగా తిట్టంతి, చరంతి, పానీయం పివంతి’తి లుద్దకస్స ఆరోచేతి. తతో లుద్దకో మిగే మారేతి, తేన ఉభో సజ్జమ్మ జీవికం కప్పేంతి”తి. అథ భగవా జనపదచారికం చరమానో తం జనపదం అగమాసి. భిక్షూ గామం పిణ్డాయ పవసంతా తం పవత్తిం సుత్వా భగవతో ఆరోచేసుం. భగవా లుద్దకేన సద్ధిం సమానజీవికాభావసాధకం తస్య భిక్షునో ఖీణాసవమునిభావం దీపేంతో తేసం భిక్షూనం ధమ్మదేసనత్తం ఇమం గాథమభాసి.

తస్సంతో - యో చ, భిక్షవే, భిక్షు, యో చ లుద్దకో, ఏతే అసమా ఉభో. యం మనుస్సా భణంతి “సమానజీవికా”తి, తం మిచ్ఛా. కిం కారణా? దూరవిహారపుత్తినో, దూరే విహారో చ వుత్తి చ నేనంతి దూరవిహారపుత్తినో. విహారోతి వసనోకాసో, సో చ భిక్షునో అరజ్ఞో, లుద్దకస్స చ గామే. వుత్తితి జీవికా, సా చ భిక్షునో గామే సపదానభిక్షాచరియా, లుద్దకస్స చ అరజ్ఞో మిగసకుణమారణా. పున చపరం గిహీ దారపోసీ, సో లుద్దకో తేన కమ్మేన పుత్తదారం పోసేతి. అమమో చ సుబ్బతో, పుత్తదారేసు తణ్ణాదిట్ఠిమమత్తవిరహితో సుచివత్తా సుందరవత్తా చ సుబ్బతో సో ఖీణాసవభిక్షు. పున చపరం పరపాణరోధాయ గిహీ అసజ్ఞతో, సో లుద్దకో గిహీ పరపాణరోధాయ తేసం పాణానం జీవితిన్ద్రియుపచ్ఛేదాయ కాయవాచాచిత్తేహి అసంయతో. నిచ్చం మునీ రక్ఖతి పాణినే యతో, ఇతరో పన ఖీణాసవముని కాయవాచాచిత్తేహి నిచ్చం యతో సంయతో పాణినో రక్ఖతి. ఏవం సంతే తే కథం సమానజీవికా భవిస్సంతి?

౨౨౩. సిఖీ యథాతి కా ఉప్పత్తి? భగవతి కపిలవత్థుస్మిం విహరంతే సాకియానం కథా ఉదపాది - “పరమకసోతాపన్నో పచ్ఛా సోతాపత్తిం పత్తస్స ధమ్మేన వుడ్డతరో హోతి, తస్మా పచ్ఛా సోతాపన్నేన భిక్షునా పరమసోతాపన్నస్స గిహినో అభివాదనాదీని కత్తబ్బానే”తి తం కథం అజ్ఞాతరో పిణ్డచారికో భిక్షు సుత్వా భగవతో ఆరోచేసి. భగవా “అజ్ఞా ఏవ హి అయం జాతి, పూజనేయ్యవత్థు లిక్ఖ”ంతి సన్ధాయ “అనాగామీపి చే, భిక్షవే, గిహీ హోతి, తేన తదహుపబ్బజితస్సాపి సామణేరస్స అభివాదనాదీని కత్తబ్బానేవా”తి వత్వా పున పచ్ఛా సోతాపన్నస్సాపి భిక్షునో పరమసోతాపన్నగహట్ఠతో అతిమహంతం విసేసం దస్సేంతో భిక్షూనం ధమ్మదేసనత్తం ఇమం గాథమభాసి.

తస్సంతో - య్వాయం మత్తకే జాతాయ సిఖాయ సబ్బావేన సిఖీ, మణిదణ్డసదిసాయ గీవాయ నీలగీవోతి చ మయూరవిహంగమో వుచ్ఛతి. సో యథా హరితహంసతమ్మహంసఖీరహంసకాళహంసపాకహంససువణ్ణహంసేసు య్వాయం సువణ్ణహంసో, తస్స హంసస్స జవేన సోళసిమ్మి కలం న ఉపేతి. సువణ్ణహంసో హి ముహుత్తకేన యోజనసహస్సమ్మి గచ్ఛతి, యోజనమ్మి అసమత్తో ఇతరో. దస్సనీయతాయ పన ఉభోపి దస్సనీయా హోంతి, ఏవం గిహీ పరమసోతాపన్నోపి కిజ్ఞాపి మగ్గదస్సనేన దస్సనీయా హోతి. అథ ఖో సో పచ్ఛా సోతాపన్నస్సాపి మగ్గదస్సనేన తుల్యదస్సనీయభావస్సాపి భిక్షునో జవేన నానుకరోతి. కతమేన జవేన? ఉపరిమగ్గవిపస్సనాజ్ఞాణజవేన. గిహినో హి తం జ్ఞాణం దన్ధం హోతి పుత్తదారాదిజటాయ జటితత్తా, భిక్షునో పన తిక్ఖం హోతి తస్సా జటాయ విజటితత్తా. స్వాయమత్తో భగవతా “మునినో వివిత్తస్స వనమ్మి రూయతో”తి ఇమినా పాదేన దీపితో. అయజ్ఞో సేక్ఖముని భిక్షు కాయచిత్తవివేకేన చ

వివిత్తో హోతి, లక్ష్మణారమ్మణాపనిజ్ఞానేన చ నిచ్చం వనస్మిం ఝాయతి. కుతో గిహినో ఏవరూపో వివేకో చ ఝానజ్ఞాతి  
అయశ్శోత్థ అధిప్పాయోతి?

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ మునిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితో చ పరమో వగ్గో అత్థవణ్ణనానయతో, నామేన

ఉరగవగ్గోతి.



## ౨. చూళవగ్గో

### ౧. రతనసుత్తవణ్ణనా

యానీధ భూతానీతి రతనసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? అతీతే కిర వేసాలియం దుబ్బిక్ఖాదయో ఉపద్దవా ఉప్పజ్జింసు. తేసం వూపసమనత్థాయ లిచ్చవయో రాజగహం గత్వా, యాచిత్వా, భగవంతం వేసాలిమానయింసు. ఏవం ఆనీతో భగవా తేసం ఉపద్దవానం వూపసమనత్థాయ ఇదం సుత్తమభాసి. అయమేత్థ సజ్జేవో. పోరాణా పనస్స వేసాలివత్తుతో పభుతి ఉప్పత్తిం వణ్ణయన్తి. సా ఏవం వేదితబ్బా - బారాణసిరణ్ణో కిర అగ్గమహేసియా కుచ్చిమ్మి గబ్బో సణ్ణాసి. సా తం ఇత్వా రణ్ణో నివేదేసి. రాజా గబ్బపరిహారం అదాసి. సా సమ్మా పరిహరియమానగబ్బా గబ్బపరిపాకకాలే విజాయనఘరం పావిసి. పుణ్ణవతీనం పచ్చాససమయే గబ్బపుట్టానం హోతి, సా చ తాసం అణ్ణతరా, తేన పచ్చాససమయే అలత్తకపటలబద్ధజీవకపుప్పసదిసం మంసపేసిం విజాయ. తతో “అణ్ణా దేవియో సువణ్ణబిమ్బసదిసే పుత్తే విజాయన్తి, అగ్గమహేసి మంసపేసిన్తి రణ్ణో పురతో మమ అవణ్ణో ఉప్పజ్జేయ్యా”తి చిన్తేత్వా తేన అవణ్ణభయేన తం మంసపేసిం ఏకస్మిం భాజనే పక్కిపిత్వా అణ్ణోన పటికుజ్జిత్వా రాజముద్దికాయ లగ్గేత్వా గజ్జాయ సోతే పక్కిపాపేసి. మనుస్సేహి ఛడ్డితమత్తే దేవతా ఆరక్ఖం సంవిదహింసు. సువణ్ణపట్టికణ్ణోత్త జాతిహిజ్జలకేన “బారాణసిరణ్ణో అగ్గమహేసియా పజా”తి లిఖిత్వా బద్దింసు. తతో తం భాజనం ఊమిభయాదీహి అనుపద్దుతం గజ్జాయ సోతేన పాయాసి.

తేన చ సమయేన అణ్ణతరో తాపసో గోపాలకులం నిస్సాయ గజ్జాయ తీరే వసతి. సో పాతోవగజ్జం ఓతిణ్ణో తం భాజనం ఆగచ్ఛంతం దిస్వా పంసుకులసణ్ణాయ అగ్గహేసి. తతో తత్త తం అక్ఖరపట్టికం రాజముద్దికాలగ్గనగ్గా దిస్వా ముగ్గేత్వా తం మంసపేసిం అద్దస. దిస్వానస్స ఏతదహోసి - “సియా గబ్బో, తథా హిస్స దుగ్గన్థపూతిభావో నత్తీ”తి తం అస్సమం నేత్వా సుద్ధే ఓకాసే రపేసి. అథ అద్ధమాసచ్చయేన ద్వే మంసపేసియో అహేసుం. తాపసో దిస్వా సాధుకతరం రపేసి. తతో పున అద్ధమాసచ్చయేన ఏకమేకిస్సా పేసియా హత్తపాదసీసానమత్థాయ పగ్గా పగ్గా పిళకా ఉట్టహింసు. అథ తతో అద్ధమాసచ్చయేన ఏకా మంసపేసి సువణ్ణబిమ్బసదిసో దారకో; ఏకా దారికా అహోసి. తేసు తాపసస్స పుత్తసినేహో ఉప్పజ్జి, అగ్గట్టతో చస్స ఖీరం నిబ్బత్తి, తతో పభుతి చ ఖీరభత్తం లభతి. సో భత్తం భుజ్జేత్వా ఖీరం దారకానం ముఖే ఆసిగ్ఘతి. తేసం యం యం ఉదరం పవినతి, తం సబ్బం మణిభాజనగతం వియ దిస్సతి. ఏవం నిచ్చవీ అహేసుం. అపరే పన ఆహు - “సిచ్చిత్వా రపేతా వియ నేసం అణ్ణమణ్ణం లీనా ఛవి అహోసి”తి. ఏవం తే నిచ్చవితాయ వా లీనచ్చవితాయ వా లిచ్చవీతి పణ్ణాయింసు.

తాపసో దారకే పోసేన్తో ఉస్సూరే గామం పిణ్ణాయ పవినతి, అతిదివా పటిక్కమతి. తస్స తం బ్యాపారం ఇత్వా గోపాలకా ఆహంసు - “భన్తే, పబ్బజితానం దారకపోసనం పలిబోధో, అవ్హాకం దారకే దేధ, మయం పోసేస్సామ, తుమ్హే అత్తనో కమ్మం కరోధా”తి. తాపసో “సాధూ”తి పటిస్సుణి. గోపాలకా దుతియదివసే మగ్గం సమం కత్వా, పుప్పేహి ఓకిరిత్వా; ధజపటాకా ఉస్సాపేత్వా తూరియేహి వజ్జమానేహి అస్సమం ఆగతా. తాపసో “మహాపుణ్ణా దారకా, అప్పమాదేన వడ్డేధ, వడ్డేత్వా చ అణ్ణమణ్ణం ఆవాహవివాహం కరోధ, పగ్గాగోరసేన రాజానం తోసేత్వా భూమిభాగం గహేత్వా నగరం మాపేధ, తత్త కుమారం అభిసిగ్ఘధా”తి వత్వా దారకే అదాసి. తే “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా దారకే నేత్వా పోసేసుం.

దారకా వడ్డిమన్వాయ కీళన్తా వివాదట్టానేసు అజ్ఞో గోపాలదారకే హత్తేనపి పాదేనపి పహరన్తి, తే రోదన్తి. “కిస్స రోదథా”తి చ మాతాపితూహి వుత్తా “ఇమే నిమ్మాతాపితికా తాపసపోసితా అమ్మే అతీవ పహరన్తి”తి వదన్తి. తతో తేసం మాతాపితరో “ఇమే దారకా అజ్ఞో దారకే విహరేన్తి దుక్ఖాపేన్తి, న ఇమే సజ్జహేతబ్బా, వజ్జేతబ్బా ఇమే”తి ఆహంసు. తతో పభుతి కిర సో పదేసో “వజ్జీ”తి వుచ్చతి యోజనసతం పరిమాణేన. అథ తం పదేసం గోపాలకా రాజానం తోసేత్వా అగ్గహేసుం. తత్తేవ నగరం మాపేత్వా సోళసవస్సుద్దేసికం కుమారం అభిసిగ్ఘేత్వా రాజానం అకంసు. తాయ చస్స దారికాయ సద్ధిం వారేయ్యం కత్వా కతికం అకంసు – “న బాహిరతో దారికా ఆనేతబ్బా, ఇతో దారికా న కస్సచి దాతబ్బా”తి. తేసం పఠమసంవాసేన ద్వే దారకా జాతా ధీతా చ పుత్తో చ, ఏవం సోళసక్ఖత్తుం ద్వే ద్వే జాతా. తతో తేసం దారకానం యథాక్కమం వడ్డన్తానం ఆరాముయ్యాననివాసనట్టానపరివారసమ్పత్తిం గహేతుం అప్పహోన్తం తం నగరం తిక్ఖత్తుం గావుతన్తరేన గావుతన్తరేన పాకారేన పరిక్ఖేపింసు. తస్స పునప్పునం విసాలీకత్తా వేసాలీత్వేవ నామం జాతం. ఇదం వేసాలీవత్తు.

అయం పన వేసాలీ భగవతో ఉప్పన్నకాలే ఇద్ధా వేపుల్లప్పత్తా అహోసి. తత్త హి రాజానంయేవ సత్త సహస్సాని సత్త చ సతాని సత్త చ రాజానో అహేసుం, తథా యువరాజసేనాపతిభణ్ణాగారికప్పభుతీనం. యథాహ –

“తేన భో పన సమయేన వేసాలీ ఇద్ధా చేవ హోతి ఫీతా చ బహుజనా ఆకిణ్ణమనుస్సా సుభిక్ఖా చ, సత్త చ పాసాదసహస్సాని, సత్త చ పాసాదసతాని, సత్త చ పాసాదా, సత్త చ కూటాగారసహస్సాని, సత్త చ కూటాగారసతాని, సత్త చ కూటాగారాని, సత్త చ ఆరామసహస్సాని, సత్త చ ఆరామసతాని, సత్త చ ఆరామా, సత్త చ పోక్ఖరణిసహస్సాని, సత్త చ పోక్ఖరణిసతాని, సత్త చ పోక్ఖరణియో”తి (మహావ. ౩౨౬).

సా అపరేన సమయేన దుబ్భిక్ఖా అహోసి దుబ్బుట్టికా దుస్సస్సా. పఠమం దుగ్గతమనుస్సా మరన్తి, తే బహిద్ధా ఛడ్డేన్తి. మతమనుస్సానం కుణపగన్ధేన అమనుస్సా నగరం పవిసింసు. తతో బహుతరా మీయన్తి, తాయ పటికూలతాయ చ సత్తానం అహివాతకరోగో ఉప్పజ్జి. ఇతి తీహి దుబ్భిక్ఖఅమనుస్సరోగభయేహి ఉపద్దుతాయ వేసాలియా నగరవాసిసో ఉపసజ్కమిత్వా రాజానమాహంసు – “మహారాజ, ఇమస్మిం నగరే తివిధం భయముప్పన్నం, ఇతో పుట్టే యావ సత్తమా రాజకులపరివట్టా ఏవరూపం అనుప్పన్నపుబ్బం, తుమ్హాకం మజ్ఞో అధమ్మికత్తేన ఏతరహి ఉప్పన్న”న్తి. రాజా సట్టే సన్ధాగారే సన్నిపాతాపేత్వా, “మయ్ఘం అధమ్మికభావం విచినథా”తి ఆహ. తే సబ్బం పవేణిం విచినన్తా న కిగ్ఘే అద్దసంసు.

తతో రజ్ఞో దోసం అదిస్సా “ఇదం భయం అమ్మాకం కథం వూపసమేయ్యా”తి చిన్తేసుం. తత్త ఏకచ్ఛే ఛ సత్థారో అపదిసింసు – “ఏతేహి ఓక్కన్తమత్తే వూపసమిస్సతీ”తి. ఏకచ్ఛే ఆహంసు – “బుద్ధో కిర లోకే ఉప్పన్నో, సో భగవా సబ్బసత్తహితాయ ధమ్మం దేసేతి మహిద్ధికో మహానుభావో, తేన ఓక్కన్తమత్తే సబ్బభయాని వూపసమేయ్యు”న్తి. తేన తే అత్తమనా హుత్వా “కహం పన సో భగవా ఏతరహి విహరతి, అమ్మేహి వా పేసితే ఆగచ్ఛేయ్యా”తి ఆహంసు. అథాపరే ఆహంసు – “బుద్ధా నామ అనుకమ్పకా, కిస్స నాగచ్ఛేయ్యం, సో పన భగవా ఏతరహి రాజగహే విహరతి, రాజా చ బిమ్మిసారో తం ఉపట్టహతి, కదాచి సో ఆగన్తుం న దదేయ్యా”తి. “తేన హి రాజానం సజ్ఞాపేత్వా ఆనేస్సామా”తి ద్వే లిచ్చవిరాజానో మహతా బలకాయేన పహూతం పణ్ణాకారం దత్వా రజ్ఞో సన్తికం పేసేసుం – “బిమ్మిసారం సజ్ఞాపేత్వా భగవన్తం ఆనేథా”తి. తే గన్త్వా రజ్ఞో పణ్ణాకారం దత్వా తం పవత్తిం నివేదేత్వా “మహారాజ, భగవన్తం అమ్మాకం నగరం పేసేహి”తి ఆహంసు. రాజా న సమ్మటిచ్చి – “తుమ్మే ఏవ జానాథా”తి ఆహ. తే భగవన్తం ఉపసజ్కమిత్వా వన్దిత్వా

ఏవమాహంసు - “భన్తే, అష్టాకం నగరే తీణి భయాని ఉప్పన్నాని. సచే భగవా ఆగచ్ఛేయ్య, సోత్తి నో భవేయ్యా”తి. భగవా ఆవజ్ఞేత్వా “వేసాలియం రతనసుత్తే వుత్తే సా రక్ఖా కోటిసతసహస్సచక్కవాళాని ఫరిస్సతి, సుత్తపరియోసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో భవిస్సతీ”తి అధివాసేసి. అథ రాజా బిమ్బిసారో భగవతో అధివాసనం సుత్వా “భగవతా వేసాలిగమనం అధివాసిత”న్తి నగరే ఘోసనం కారాపేత్వా భగవంతం ఉపసంక్రమిత్వా ఆహ - “కిం, భన్తే, సమ్మటిచ్చిత్థి వేసాలిగమన”న్తి? “ఆమ, మహారాజా”తి. “తేన హి, భన్తే, ఆగమేథ, యావ మగ్గం పటియాదేమీ”తి.

అథ ఖో రాజా బిమ్బిసారో రాజగహస్స చ గజ్ఞాయ చ అన్తరా పశ్చాయోజనం భూమిం సమం కత్వా, యోజనే యోజనే విహారం మాపేత్వా, భగవతో గమనకాలం పటివేదేసి. భగవా పశ్చాహి భిక్షుసతేహి పరివుతో పాయాసి. రాజా పశ్చాయోజనం మగ్గం పశ్చావణ్ణేహి పుప్పేహి జాణుమత్తం ఓకిరాపేత్వా ధజపటాకాపుణ్ణఘటకదలిఆదీని ఉస్సాపేత్వా భగవతో ద్వే సేతచ్చత్తాని, ఏకేకస్స చ భిక్షుస్స ఏకమేకం ఉక్తిపాపేత్వా సద్ధిం అత్తనో పరివారేన పుప్పగన్ధాదీహి పూజం కరోన్తో ఏకేకస్మిం విహారే భగవంతం వసాపేత్వా మహాదానాని దత్వా పశ్చాహి దివసేహి గజ్ఞాతీరం నేసి. తత్త సబ్బాలజ్ఞారేహి నావం అలజ్ఞరోన్తో వేసాలికానం సాసనం పేసేసి - “ఆగతో భగవా, మగ్గం పటియాదేత్వా సబ్బే భగవతో పచ్చుగ్గమనం కరోథా”తి. తే “దిగుణం పూజం కరిస్సామా”తి వేసాలియా చ గజ్ఞాయ చ అన్తరా తియోజనం భూమిం సమం కత్వా భగవతో చత్తారి, ఏకేకస్స చ భిక్షునో ద్వే ద్వే సేతచ్చత్తాని సజ్జేత్వా పూజం కురుమానా గజ్ఞాతీరే ఆగత్వా అట్టంసు.

బిమ్బిసారో ద్వే నావాయో సజ్ఞాతేత్వా, మణ్ణపం కత్వా, పుప్పదామాదీహి అలజ్ఞరిత్వా తత్త సబ్బరతనమయం బుద్ధాసనం పజ్ఞాపేసి. భగవా తస్మిం నిసేది. పశ్చాసతా భిక్షూపి నావం అభిరుహిత్వా యథానురూపం నిసేదింసు. రాజా భగవంతం అనుగచ్ఛన్తో గలప్పమాణం ఉదకం ఓరేహిత్వా “యావ, భన్తే, భగవా ఆగచ్ఛతి, తావాహం ఇథేవ గజ్ఞాతీరే వసిస్సామీ”తి వత్వా నివత్తో. ఉపరి దేవతా యావ అకనిట్టభవనా పూజమకంసు, హేట్థా గజ్ఞానివాసినో కమ్మలస్సతరాదయో నాగా పూజమకంసు. ఏవం మహతియా పూజాయ భగవా యోజనమత్తం అద్ధానం గజ్ఞాయ గత్వా వేసాలికానం సీమన్తరం పవిట్టో.

తతో లిచ్చవిరాజానో తేన బిమ్బిసారేన కతపూజాయ దిగుణం కరోన్తా గలప్పమాణే ఉదకే భగవంతం పచ్చుగ్గచ్చింసు. తేనేవ ఖణేన తేన ముహుత్తేన విజ్ఞుప్పభావినద్ధన్ధకారవిసటకూటో గళగళాయన్తో చతుసు దిసాసు మహామేఘో వుట్టాసి. అథ భగవతా పఠమపాదే గజ్ఞాతీరే నిక్కిత్తమత్తే పోక్ఖరవస్సం వస్సి. యే తేమేతుకామా, తే ఏవ తేమేన్తి, అతేమేతుకామా న తేమేన్తి. సబ్బత్థి జాణుమత్తం ఊరుమత్తం కటిమత్తం గలప్పమాణం ఉదకం వహతి, సబ్బకుణపాని ఉదకేన గజ్ఞం పవేసితాని పరిసుద్ధో భూమిభాగో అహోసి.

లిచ్చవిరాజానో భగవంతం అన్తరా యోజనే యోజనే వాసాపేత్వా మహాదానాని దత్వా తీహి దివసేహి దిగుణం పూజం కరోన్తా వేసాలిం నయింసు. వేసాలిం సమ్మత్తే భగవతి సక్కో దేవానమిన్తో దేవసంజ్ఞపురక్షతో ఆగచ్చి, మహేసంక్ఖానం దేవానం సన్నిపాతేన అమనుస్సా యేభుయ్యేన పలాయింసు. భగవా నగరద్వారే రత్వా ఆనన్దత్థేరం ఆమన్తేసి - “ఇమం ఆనన్ద, రతనసుత్తం ఉగ్గహేత్వా బలికమ్మాపకరణాని గహేత్వా లిచ్చవికుమారేహి సద్ధిం వేసాలియా తీసు పాకారన్తరేసు విచరన్తో పరిత్తం కరోహి”తి రతనసుత్తం అభాసి. ఏవం “కేన పనేతం సుత్తం, కదా, కత్థ, కస్మా చ వుత్త”న్తి ఏతేసం పజ్ఞానం విస్సజ్జనా విత్థారేన వేసాలివత్తుతో పభుతి పోరాణేహి వణ్ణీయతి.

ఏవం భగవతో వేసాలిం అనుప్పత్తదివసేయేవ వేసాలినగరద్వారే తేసం ఉపద్ధవానం పటిఘాతత్థాయ వుత్తమిదం రతనసుత్తం ఉగ్గహేత్వా ఆయస్మా ఆనన్దో పరిత్తత్థాయ భాసమానో భగవతో పత్తేన ఉదకం ఆదాయ సబ్బనగరం అబ్బుక్కిరన్తో అనువిచరి. “యం కిఞ్చీ”తి వుత్తమత్తేయేవ చ థేరేన యే పుబ్బే అపలాతా సజ్జారకూటభిత్తిప్పదేసాదినిస్సితా అమనుస్సా, తే చతుహి ద్వారేహి పలాయంసు, ద్వారాని అనోకాసాని అహేసుం. తతో ఏకచ్ఛే ద్వారేసు ఓకాసం అలభమానా పాకారం భిన్దిత్వా పలాతా. అమనుస్సేసు గతమత్తేసు మనుస్సానం గత్తేసు రోగో వూపసన్తో, తే నిక్ఖమిత్వా సబ్బగన్ధపుష్పాదీహి థేరం పూజేసుం. మహాజనో నగరమజ్ఞే సన్ధాగారం సబ్బగన్ధేహి లిమ్పిత్వా వితానం కత్వా సబ్బాలజ్జారేహి అలజ్జరిత్వా తత్త బుద్ధాసనం పఞ్ణాపేత్వా భగవన్తం ఆనేసి.

భగవా సన్ధాగారం పవిసిత్వా పఞ్ణాత్తే ఆసనే నిసీది. భిక్షుసఙ్ఖోపి ఖో రాజానో మనుస్సా చ పతిరూపే ఓకాసే నిసీదింసు. సక్కోపి దేవానమిన్దో ద్వీసు దేవలోకేసు దేవపరిసాయ సద్ధిం ఉపనిసీది అఞ్ఞో చ దేవా. ఆనన్దత్థేరోపి సబ్బం వేసాలిం అనువిచరన్తో ఆరక్ఖం కత్వా వేసాలినగరవాసీహి సద్ధిం ఆగన్త్వా ఏకమన్తం నిసీది. తత్త భగవా సబ్బేసం తదేవ రతనసుత్తం అభాసీతి.

౨౨౪. తత్త యానీధ భూతానీతి పరమగాఢాయం యానీతి యాదిసాని అప్పేసక్ఖాని వా మహేసక్ఖాని వా. ఇథాతి ఇమస్మిం పదేసే, తస్మిం ఖణే సన్నిపతితట్టానం సన్ధాయాహ. భూతానీతి కిఞ్చాపి భూతసద్ధో “భూతస్మిం పాచిత్తియ”న్తి ఏవమాదీసు (పాచి. ౬౯) విజ్ఞమానే, “భూతమిదన్తి, భిక్షవే, సమనుపస్సథా”తి ఏవమాదీసు (మ. ని. ౧.౪౦౧) ఖన్ధపఞ్చకే, “చత్తారో ఖో, భిక్షు, మహాభూతా హేతు”తి ఏవమాదీసు (మ. ని. ౩.౮౬) చతుబ్బిధే పథవీధాత్వాదిరూపే, “యో చ కాలఘనో భూతో”తి ఏవమాదీసు (జా. ౧.౨.౧౯౦) ఖీణాసవే, “సబ్బేవ నిక్ఖిపిస్సన్తి, భూతా లోకే సముస్సయ”న్తి ఏవమాదీసు (దీ. ని. ౨.౨౨౦) సబ్బసత్తే, “భూతగామపాతబ్యతాయా”తి ఏవమాదీసు (పాచి. ౯౦) రుక్ఖాదికే, “భూతం భూతతో సఞ్జానాతీ”తి ఏవమాదీసు (మ. ని. ౧.౩) చాతుమహారాజికానం హేట్టా సత్తనికాయం ఉపాదాయ వత్తతి. ఇథ పన అవిసేసతో అమనుస్సేసు దట్టబ్బో.

సమాగతానీతి సన్నిపతితాని. భుమ్మానీతి భూమియం నిబ్బత్తాని. వాతి వికప్పనే. తేన యానీధ భుమ్మాని వా భూతాని సమాగతానీతి ఇమమేకం వికప్పం కత్వా పున దుతియం వికప్పం కాతుం “యాని వా అన్తలిక్ఖే”తి ఆహ. అన్తలిక్ఖే వా యాని భూతాని నిబ్బత్తాని, తాని సబ్బాని ఇథ సమాగతానీతి అత్తో. ఏత్త చ యామతో యావ అకనిట్టం, తావ నిబ్బత్తాని భూతాని ఆకాసే పాతుభూతవిమానేసు నిబ్బత్తత్తా “అన్తలిక్ఖే భూతానీ”తి వేదితబ్బాని. తతో హేట్టా సినేరుతో పఘుతి యావ భూమియం రుక్ఖలతాదీసు అధివత్తాని పథవియఞ్చ నిబ్బత్తాని భూతాని, తాని సబ్బాని భూమియం భూమిపటిబద్ధేసు చ రుక్ఖలతాపబ్బతాదీసు నిబ్బత్తత్తా “భుమ్మాని భూతానీ”తి వేదితబ్బాని.

ఏవం భగవా సబ్బానేవ అమనుస్సభూతాని “భుమ్మాని వా యాని వ అన్తలిక్ఖే”తి ద్వీహి పదేహి వికప్పేత్వా పున ఏకేన పదేన పరిగ్గహేత్వా “సబ్బేవ భూతా సుమనా భవన్తూ”తి ఆహ. సబ్బేతి అనవసేసా. ఏవాతి అవధారణే, ఏకమ్మి అనపనేత్వాతి అధిప్పాయో. భూతాతి అమనుస్సా. సుమనా భవన్తూతి సుఖితమనా, పీతినోమనస్సజాతా భవన్తూతి అత్తో. అథోపీతి కిచ్చన్తరసన్నియోజనత్తం వాక్యోపాదానే నిపాతద్వయం. సక్కుచ్చ సుణన్తు భాసితన్తి అట్టిం కత్వా, మనసి కత్వా, సబ్బచేతనో సమన్నాహరిత్వా దిబ్బసమ్మత్తిలోకుత్తరసుఖావహం మమ దేసనం సుణన్తు.

ఏవమేత్థ భగవా “యానీధ భూతాని సమాగతానీ”తి అనియమితవచనేన భూతాని పరిగ్రహేత్వా పున “భుమ్మాని వా యాని వ అన్తలిక్ఖే”తి ద్విధా వికప్పేత్వా తతో “సబ్బేవ భూతా”తి పున ఏకజ్ఞం కత్వా “సుమనా భవన్తూ”తి ఇమినా వచనేన ఆసయసమ్మత్తియం నియోజేన్తో “సక్కచ్చ సుణన్తు భాసిత”న్తి పయోగసమ్మత్తియం, తథా యోనిసోమనసికారసమ్మత్తియం పరతోఘోససమ్మత్తియం, తథా అత్తసమ్మాపణిధిసప్పురిసూపనిస్సయసమ్మత్తిసు సమాధిపజ్ఞాహేతుసమ్మత్తిసు చ నియోజేన్తో గాథం సమాపేసి.

౨౨౫. తస్మా హి భూతాని దుతియగాథా. తత్త తస్మాతి కారణవచనం. భూతాని ఆమన్తనవచనం. నిసామేథాని సుణాథ. సబ్బేతి అనవసేసా . కిం వుత్తం హోతి? యస్మా తుమ్హే దిబ్బట్ఠానాని తత్త ఉపభోగసమ్మదశ్చ పహాయ ధమ్మస్సవనత్థం ఇథ సమాగతా, న నటనచ్చనాదిదస్సనత్థం, తస్మా హి భూతా నిసామేథ సబ్బేతి. అథ వా “సుమనా భవన్తు సక్కచ్చ సుణన్తూ”తి వచనేన తేసం సుమనభావం సక్కచ్చం సోతుకమ్యతశ్చ దిస్సా ఆహ - యస్మా తుమ్హే సుమనభావేన అత్తసమ్మాపణిధియోనిసోమనసికారాసయసుద్ధీహి సక్కచ్చం సోతుకమ్యతాయ సప్పురిసూపనిస్సయపరతోఘోసపదట్ఠానతో పయోగసుద్ధీహి చ యుత్తా, తస్మా హి భూతా నిసామేథ సబ్బేతి. అథ వా యం పురిమగాథాయ అన్తే “భాసిత”న్తి వుత్తం, తం కారణభావేన అపదిసన్తో ఆహ - “యస్మా మమ భాసితం నామ అతిదుల్లభం అట్టక్ఖణపరివజ్జితస్స ఖణస్స దుల్లభత్తా, అనేకానిసంసశ్చ పజ్ఞాకరుణాగుణేన పవత్తత్తా, తజ్ఞాహం వత్తుకామో ‘సుణన్తు భాసిత’న్తి అవోచం. తస్మా హి భూతా నిసామేథ సబ్బే”తి ఇదం ఇమినా గాథాపదేన వుత్తం హోతి.

ఏవమేతం కారణం నిరోపేన్తో అత్తనో భాసితనిసామనే నియోజేత్వా నిసామేతబ్బం వత్తుమారద్ధో “మేత్తం కరోథ మానుసియా పజాయ”తి. తస్సన్తో - యాయం తీహి ఉపద్ధవేహి ఉపద్ధుతా మానుసీ పజా, తస్సా మానుసియా పజాయ మిత్తభావం హితజ్ఞాసయతం పచ్చుపట్టాపేథాతి. కేచి పన “మానుసియం పజ”న్తి పఠన్తి, తం భుమ్మత్థాసమ్భవా న యుజ్జతి. యమ్మి చజ్ఞో అత్థం వణ్ణయన్తి, సోపి న యుజ్జతి. అధిస్సాయో పనేత్త - నాహం బుద్ధీతి ఇస్సరియబలేన వదామి, అపిచ పన తుమ్హాకశ్చ ఇమిస్సా చ మానుసియా పజాయ హితత్థం వదామి - “మేత్తం కరోథ మానుసియా పజాయ”తి. ఏత్త చ -

“యే సత్తసణ్డం పథవిం విజేత్వా, రాజిసయో యజమానా అనుపరియగా;  
అస్సమేధం పురిసమేధం, సమ్మాపాసం వాజపేయ్యం నిరగ్గళం.

“మేత్తస్స చిత్తస్స సుభావితస్స, కలమ్మి తే నానుభవన్తి సోళసిం.

“ఏకమ్మి చే పాణమదుట్టచిత్తో, మేత్తాయతి కుసలీ తేన హోతి;

సబ్బే చ పాణే మనసానుకమ్మీ, పహూతమరియో పకరోతి పుజ్ఞ”న్తి. (అ. ని. ౮.౧) -

ఏవమాదీనం సుత్తానం ఏకాదసానిసంసానశ్చ వసేన యే మేత్తం కరోన్తి, తేసం మేత్తా హితాని వేదితబ్బా.

“దేవతానుకమ్మితో పోసో, సదా భద్రాని పస్సతీ”తి. (దీ. ని. ౨.౧౫౩; ఉదా. ౭౬; మహావ. ౨౮౬) -

ఏవమాదీనం వసేన యేసు కరీయతి, తేసమ్మి హితాని వేదితబ్బా.

ఏవం ఉభయేసమ్ని హితభావం దస్సేన్తో “మేత్తం కరోథ మానుసియా పజాయా”తి వత్వా ఇదాని ఉపకారమ్ని దస్సేన్తో ఆహ “దివా చ రత్తో చ హరన్తి యే బలిం, తస్మా హి నే రక్ఖథ అప్పమత్తా”తి. తస్సన్తో - యే మనుస్సా చిత్తకమ్మకట్టకమ్మాదీహిపి దేవతా కత్వా చేతియరుక్ఖాదీని చ ఉపసంజ్ఞమిత్వా దేవతా ఉద్దిస్స దివా బలిం కరోన్తి, కాళపక్ఖాదీసు చ రత్తిం బలిం కరోన్తి. సలాకభత్తాదీని వా దత్వా ఆరక్ఖదేవతా ఉపాదాయ యావ బ్రహ్మదేవతానం పత్తిదాననియ్యాతనేన దివా బలిం కరోన్తి, ఛత్తారోపనదీపమాలా సబ్బరత్తికధమ్మస్సవనాదీని కారాపేత్వా పత్తిదాననియ్యాతనేన చ రత్తిం బలిం కరోన్తి, తే కథం న రక్ఖతబ్బా. యతో ఏవం దివా చ రత్తో చ తుమ్హే ఉద్దిస్స కరోన్తి యే బలిం, తస్మా హి నే రక్ఖథ. తస్మా బలికమ్మకారణాపి తే మనుస్సే రక్ఖథ గోపయథ, అహితం తేసం అపనేథ, హితం ఉపనేథ అప్పమత్తా హుత్వా తం కతజ్ఞాభావం హదయే కత్వా నిచ్చమనుస్సరన్తాతి.

౨౨౬. ఏవం దేవతాసు మనుస్సానం ఉపకారకభావం దస్సేత్వా తేసం ఉపద్ధవవూపసమనత్తం బుద్ధాదిగుణప్పకాసనేన చ దేవమనుస్సానం ధమ్మస్సవనత్తం “యంకిళ్ళీ విత్త”న్తిఆదినా నయేన సచ్చవచనం పయుజ్జితుమార్హో. తత్త యంకిళ్ళీతి అనియమితవసేన అనవసేసం పరియాదియతి యంకిళ్ళీ తత్త తత్త వోహరూపగం . విత్తన్తి ధనం. తజ్ఞో విత్తిం జనేతీతి విత్తం. ఇథ వాతి మనుస్సలోకం నిద్దిసతి, హురం వాతి తతో పరం అవసేసలోకం. తేన చ రపేత్వా మనుస్సే సబ్బలోకగ్గహణే పత్తే “సగ్గేసు వా”తి పరతో వుత్తత్తా రపేత్వా మనుస్సే చ సగ్గే చ అవసేసానం నాగసుపణ్ణాదీనం గహణం వేదితబ్బం. ఏవం ఇమేహి ద్వీహి పదేహి యం మనుస్సానం వోహరూపగం అలక్ఖాపరిభోగూపగళ్ళా జాతరూపరజతముత్తామణివేళురియపవాళలోహితజ్ఞమసారగల్లాదికం, యళ్ళా ముత్తామణివాలుకత్తతాయ భూమియా రతనమయవిమానేసు అనేకయోజనసతవిత్తతేసు భవనేసు ఉప్పన్నానం నాగసుపణ్ణాదీనం విత్తం, తం నిద్దిట్టం హోతి.

సగ్గేసు వాతి కామావచరరూపావచరదేవలోకేసు. తే హి సోభనేన కమ్మేన అజీయన్తి గమ్మన్తీతి సగ్గా, సుట్టు వా అగ్గాతిపి సగ్గా. యన్తి యం సస్సామికం వా అస్సామికం వా. రతనన్తి రతిం నయతి, వహతి, జనయతి, వడ్డేతీతి రతనం, యంకిళ్ళీ చిత్తీకతం మహద్దం అతులం దుల్లభదస్సనం అనోమసత్తపరిభోగళ్ళా, తస్సేతం అధివచనం. యథాహ -

“చిత్తీకతం మహద్దళ్ళా, అతులం దుల్లభదస్సనం;  
అనోమసత్తపరిభోగం, రతనం తేన వుచ్చత్తీ”తి.

పణీతన్తి ఉత్తమం, సేట్టం, అతప్పకం. ఏవం ఇమినా గాథాపదేన యం సగ్గేసు అనేకయోజనసతప్పమాణసబ్బరతనమయవిమానేసు సుధమ్మవేజయన్తప్పభుతీసు సస్సామికం, యళ్ళా బుద్ధుప్పాదవిరహేన అపాయమేవ పరిపూరేన్తేసు సత్తేసు సుజ్ఞావిమానపటిబద్ధం అస్సామికం, యం వా పనజ్ఞమ్మి పథవీమహాసముద్ధహిమవన్తాదినిస్సితం అస్సామికం రతనం, తం నిద్దిట్టం హోతి.

న నో సమం అత్తి తథాగతేనాతి న-ఇతి పటిసేదే, నో-ఇతి అవధారణే. సమన్తి తుల్యం. అత్తీతి విజ్ఞతి. తథాగతేనాతి బుద్ధేన. కిం వుత్తం హోతి? యం ఏతం విత్తళ్ళా రతనళ్ళా పకాసితం, ఏత్త ఏకమ్మి బుద్ధరతనేన సదిసం రతనం నేవత్తి. యమ్మి హి తం చిత్తీకతత్తేన రతనం, సేయ్యధిదం - రజ్జో చక్కవత్తిస్స చక్కరతనం మణిరతనళ్ళా, యమ్మి ఉప్పన్నే మహాజనో న అజ్ఞాత్త చిత్తీకారం కరోతి, న కోచి పుప్పగన్ధాదీని గహేత్వా యక్ఖట్టానం వా భూతట్టానం వా గచ్ఛతి, సబ్బోపి

జనో చక్రరతనమణిరతనమేవ చిత్తిం కరోతి పూజేతి, తం తం వరం పఠేతి, పఠితపఠితశ్చాస్స ఏకచ్ఛం సమిజ్జతి, తమ్పి రతనం బుద్ధరతనేన సమం నత్తి. యది హి చిత్తీకతట్టేన రతనం, తథాగతోవ రతనం. తథాగతో హి ఉప్పన్నే యే కేచి మహేసక్ఖా దేవమనుస్సా, న తే అజ్ఞాత్ర చిత్తీకారం కరోన్తి, న కఞ్చే అజ్ఞాం పూజేన్తి. తథా హి బ్రహ్మ సహమ్పతి సినేరుమత్తేన రతనదామేన తథాగతం పూజేసి, యథాబలశ్చ అజ్ఞో దేవా మనుస్సా చ బిమ్బిసారకోసలరాజలనాథపిణ్డీకాదయో. పరినిబ్బుతమ్పి చ భగవంతం ఉద్దిస్స చన్నపుతికోటిధనం విస్సజ్జేత్వా అసోకమహారాజా సకలజమ్బుదీపే చతురాసీతి విహారసహస్సాని పతిట్టాపేసి, కో పన వాదో అజ్ఞోసం చిత్తీకారానం. అపిచ కస్సజ్ఞాస్స పరినిబ్బుతస్సాపి జాతిబోధిధమ్మచక్రప్పవత్తనపరినిబ్బానట్టానాని పటిమాచేతియాదీని వా ఉద్దిస్స ఏవం చిత్తీకారగరుకారో వత్తతి యథా భగవతో. ఏవం చిత్తీకతట్టేనాపి తథాగతసమం రతనం నత్తి.

తథా యమ్పి తం మహగ్గట్టేన రతనం, సేయ్యధిదం - కాసికం వత్తం. యథాహ - “జిణ్ణమ్పి, భిక్ఖవే, కాసికం వత్తం వణ్ణవన్తజ్ఞోవ హోతి సుఖసమ్మస్సశ్చ మహగ్గహ్వా”తి, తమ్పి బుద్ధరతనేన సమం నత్తి. యది హి మహగ్గట్టేన రతనం, తథాగతోవ రతనం. తథాగతో హి యేసం పంసుకమ్పి పటిగ్గణ్ణాతి, తేసం తం మహప్పలం హోతి మహానిసంసం, సేయ్యథాపి అసోకస్స రజ్జో. ఇదమస్స మహగ్గతాయ. ఏవం మహగ్గతావచనే చేత్త దోసాభావసాధకం ఇదం తావ సుత్తపదం వేదితబ్బం -

“యేసం ఖో పన సో పటిగ్గణ్ణాతి చీవరపిణ్డపాతసేనాసనగిలానప్పచ్చయభేసజ్జపరిక్ఖారం, తేసం తం మహప్పలం హోతి మహానిసంసం. ఇదమస్స మహగ్గతాయ వదామి. సేయ్యథాపి తం, భిక్ఖవే, కాసికం వత్తం మహగ్గం, తథాపమాహం, భిక్ఖవే, ఇమం పుగ్గలం వదామీ”తి (అ. ని. 3.౧౦౦).

ఏవం మహగ్గట్టేనాపి తథాగతసమం రతనం నత్తి.

తథా యమ్పి తం అతులట్టేన రతనం. సేయ్యధిదం - రజ్జో చక్రవత్తిస్స చక్రరతనం ఉప్పజ్జతి ఇన్ధనీలమణిమయనాభి సత్తరతనమయసహస్సారం పవాళమయనేమి, రత్తసువణ్ణమయసన్ధి, యస్స దసన్నం దసన్నం అరానం ఉపరి ఏకం ముణ్డారం హోతి వాతం గహేత్వా సద్దకరణత్థం, యేన కతో సద్దో సుకుసలప్పతాళితపశ్చాజ్ఞీకతూరియసద్దో వియ హోతి. యస్స నాభియా ఉభోసు పస్సేసు ద్వే సీహముఖాని హోన్తి, అబ్బన్తరం సకటచక్రస్సేవ సుసిరం, తస్స కత్తా వా కారేతా వా నత్తి, కమ్మపచ్చయేన ఉతుతో సముట్టాతి. యం రాజా దసవిధం చక్రవత్తివత్తం పూరేత్వా తదహుపోసథే పన్నరసే పుణ్ణమదివసే సీసంన్హతో ఉపోసథికో ఉపరిపాసాదవరగతో సీలాని సోధేన్తో నిసిన్నో పుణ్ణచన్దం వియ సూరియం వియ చ ఉట్టిన్తం పస్సతి, యస్స ద్వాదసయోజనతో సద్దో సుయ్యతి, యోజనతో వణ్ణో దిస్సతి, యం మహాజనేన “దుతియో మజ్జో చన్దో సూరియో వా ఉట్టితో”తి అతివియ కోతూహలజాతేన దిస్సమానం నగరస్స ఉపరి ఆగన్త్వా రజ్జో అన్తేపురస్స పాచీనపస్సే నాతిఉచ్చం నాతినీచం హుత్వా మహాజనస్స గన్ధపుప్పాదీహి పూజేతుం యుత్తట్టానే అక్ఖాహతం వియ తిట్టతి.

తదేవ అనుబన్ధమానం హత్థిరతనం ఉప్పజ్జతి, సబ్బసేతో రత్తపాదో సత్తప్పతిట్టో ఇద్ధిమా వేహసన్ఢమో ఉపోసథకులా వా చద్దన్తకులా వా ఆగచ్ఛతి. ఉపోసథకులా ఆగచ్ఛన్తో హి సబ్బజేట్టో ఆగచ్ఛతి, చద్దన్తకులా సబ్బకనిట్టో సిక్ఖితసిక్ఖో

దమధూపేతో. నో ద్వాదసయోజనం పరిసం గహీత్వా సకలజమ్బుదీపం అనుసంయాయిత్యా పురేపాతరాసమేవ సకం రాజధానిం ఆగచ్ఛతి.

తమ్పి అనుబంధమానం అస్సరతనం ఉప్పజ్జతి, సబ్బసేతో రత్తపాదో కాకసీసో ముజ్జకేసో వలాహకస్స రాజకులా ఆగచ్ఛతి. సేసమేత్థ హత్తిరతనసదిసమేవ.

తమ్పి అనుబంధమానం మణిరతనం ఉప్పజ్జతి. నో హోతి మణి వేళురియో సుభో జాతిమా అట్టంసో సుపరికమ్మకతో ఆయామతో చక్కనాభిసదిసో, వేపుల్లపబ్బతా ఆగచ్ఛతి, నో చతురంజసమన్నాగతేపి అన్ధకారే రజ్జో ధజగ్గతో యోజనం ఓభాసేతి, యస్సోభాసేన మనుస్సా “దివా”తి మజ్జామానా కమ్మన్తే పయోజేన్తి, అన్తమసో కున్ధకిపిల్లికం ఉపాదాయ పస్సన్తి.

తమ్పి అనుబంధమానం ఇత్తిరతనం ఉప్పజ్జతి. పకతిఅగ్గమహాసీ వా హోతి, ఉత్తరకురుతో వా ఆగచ్ఛతి మద్దరాజకులతో వా, అతిదీఘాదిభదోసవివజ్జితా అతిక్కున్తా మానుసం వణ్ణం అప్పత్తా దిబ్బం వణ్ణం, యస్సా రజ్జో సీతకాలే ఉణ్ణాని గత్తాని హోన్తి, ఉణ్ణకాలే సీతాని, సతథా ఫోటితతూలపిచునో వియ సమ్మస్సో హోతి, కాయతో చన్తనగన్తో వాయతి, ముఖతో ఉప్పలగన్తో, పుబ్బుట్టాయితాదిఅనేకగుణసమన్నాగతా చ హోతి.

తమ్పి అనుబంధమానం గహపతిరతనం ఉప్పజ్జతి రజ్జో పకతికమ్మకరో సేట్టి, యస్స చక్కరతనే ఉప్పన్నమత్తే దిబ్బం చక్కు పాతుభవతి, యేన సమన్తతో యోజనమత్తే నిధిం పస్సతి సస్సామికమ్పి అస్సామికమ్పి. నో రాజానం ఉపసంజ్ఞమిత్వా పవారేతి “అప్పోస్సుక్కో త్వం, దేవ, హోహి, అహం తే ధనేన ధనకరణీయం కరిస్సామీ”తి.

తమ్పి అనుబంధమానం పరిణాయకరతనం ఉప్పజ్జతి రజ్జో పకతిజేట్టపుత్తో, చక్కరతనే ఉప్పన్నమత్తే అతిరేకపజ్ఞావేయ్యత్తియేన సమన్నాగతో హోతి, ద్వాదసయోజనాయ పరిసాయ చేతసా చిత్తం పరిజానిత్వా నిగ్గహపగ్గహసమత్తో హోతి. నో రాజానం ఉపసంజ్ఞమిత్వా పవారేతి - “అప్పోస్సుక్కో త్వం, దేవ, హోహి, అహం తే రజ్జం అనుసాసిస్సామీ”తి. యం వా పనజ్ఞమ్పి ఏవరూపం అతులట్టేన రతనం, యస్స న సక్కా తులయిత్వా తీరయిత్వా అగ్గో కాతుం “సతం వా సహస్సం వా అగ్గతి కోటిం వా”తి. తత్థ ఏకరతనమ్పి బుద్ధరతనేన సమం నత్తి. యది హి అతులట్టేన రతనం, తథాగతోవ రతనం. తథాగతో హి న సక్కా సీలతో వా సమాధితో వా పజ్ఞాదీనం వా అజ్ఞాతరతో కేనచి తులయిత్వా తీరయిత్వా “ఏత్తకగుణో వా ఇమినా సమో వా సప్పటిభాగో వా”తి పరిచ్ఛిన్దితుం. ఏవం అతులట్టేనాపి తథాగతసమం రతనం నత్తి.

తథా యమ్పి తం దుల్లభదస్సనట్టేన రతనం. సేయ్యధిదం - దుల్లభపాతుభావో రాజా చక్కవత్తి చక్కాదీని చ తస్స రతనాని, తమ్పి బుద్ధరతనేన సమం నత్తి. యది హి దుల్లభదస్సనట్టేన రతనం, తథాగతోవ రతనం, కుతో చక్కవత్తిఆదీనం రతనత్తం, యాని ఏకస్మింయేవ కప్పే అనేకాని ఉప్పజ్జన్తి. యస్మా పన అసజ్ఞేయ్యేపి కప్పే తథాగతసుజ్ఞో లోకో హోతి, తస్మా తథాగతో ఏవ కదాచి కరహచి ఉప్పజ్జనతో దుల్లభదస్సనో. వుత్తం చేతం భగవతా పరినిబ్బానసమయే -

“దేవతా, ఆనన్ద, ఉజ్జాయన్తి - ‘దురా చ వతమ్హ ఆగతా తథాగతం దస్సనాయ, కదాచి కరహచి తథాగతా లోకే ఉప్పజ్జన్తి అరహన్తో సమ్మాసమ్మద్ధా, అజ్ఞేవ రత్తియా పచ్చిమే యామే తథాగతస్స పరినిబ్బానం భవిస్సతి,



అయిశ్చ మహేసక్తో భిక్షు భగవతో పురతో రితో ఓవారేన్తో, న మయం లభామ పచ్చిమే కాలే తథాగతం  
దస్సనాయా”తి (దీ. ని. ౨.౨౦౦).

ఏవం దుల్లభదస్సనట్టేనపి తథాగతసమం రతనం నత్తి.

తథా యమ్మి తం అనోమసత్తపరిభోగట్టేన రతనం. సేయ్యధిదం - రజ్జో చక్కవత్తిస్స చక్కరతనాది. తజ్జో  
కోటిసతసహస్సధనానమ్మి సత్తభూమికపాసాదవరతలే వసంతానమ్మి చణ్ణాలవేననేసాదరథకారపుక్కుసాదీనం నీచకులికానం  
ఓమకపురిసానం సుపినన్తేపి పరిభోగణ్ణాయ న నిబ్బత్తతి. ఉభతో సుజాతస్స పన రజ్జో ఖత్తియస్సేవ  
పరిపూరితదసవిధచక్కవత్తివత్తిస్స పరిభోగణ్ణాయ నిబ్బత్తనతో అనోమసత్తపరిభోగయేవ హోతి, తమ్మి బుద్ధరతనేన సమం  
నత్తి. యది హి అనోమసత్తపరిభోగట్టేన రతనం, తథాగతోవ రతనం. తథాగతో హి లోకే అనోమసత్తసమ్మతానమ్మి  
అనుపనిస్సయసమ్మన్నానం విపరీతదస్సనానం పూరణకస్సపాదీనం ఛన్నం సత్తారానం అజ్ఞోసశ్చ ఏవరూపానం  
సుపినన్తేపి అపరిభోగో, ఉపనిస్సయసమ్మన్నానం పన చతుప్పదాయపి గాఢాయ పరియోసానే అరహత్తమధిగన్తుం  
సమత్తానం నిబ్బేధికశాణదస్సనానం బాహియదారుచీరియప్పభుతీనం అజ్ఞోసశ్చ మహాకులప్పసుతానం మహాసావకానం  
పరిభోగో. తే హి తం దస్సనానుత్తరియసవనానుత్తరియపారిచరియానుత్తరియాదీని సాధేన్తా తథా తథా పరిభుజ్జన్తి. ఏవం  
అనోమసత్తపరిభోగట్టేనపి తథాగతసమం రతనం నత్తి.

యమ్మి తం అవిసేసతో రతిజననట్టేన రతనం. సేయ్యధిదం - రజ్జో చక్కవత్తిస్స చక్కరతనం. తజ్జో దిస్వా రాజా  
చక్కవత్తి అత్తమనో హోతి, ఏవమ్మి తం రజ్జో రతిం జనేతి. పున చపరం రాజా చక్కవత్తి వామేన హత్తేన సువణ్ణభిజ్జారం  
గహేత్వా దక్షిణేన హత్తేన చక్కరతనం అబ్బుక్కిరతి “పవత్తతు భవం చక్కరతనం, అభివిజినాతు భవం చక్కరతన”న్తి. తతో  
చక్కరతనం పశ్చాద్ధేకం వియ తూరియం మధురస్సరం నిచ్చరన్తం ఆకాసేన పురత్తిమం దిసం గచ్ఛతి, అన్వదేవ రాజా  
చక్కవత్తి చక్కానుభావేన ద్వాదసయోజనవిత్తిణ్ణాయ చతురస్థినియా సేనాయ నాతిఉచ్చం నాతినీచం ఉచ్చరుక్ఖానం  
హేట్టాభాగేన, నీచరుక్ఖానం ఉపరిభాగేన, రుక్ఖేసు పుష్పఫలపల్లవాదిపణ్ణాకారం గహేత్వా ఆగతానం హత్థతో పణ్ణాకారశ్చ  
గణ్ఠన్తో “ఏహి ఖో మహారాజా”తిఏవమాదినా పరమనిపచ్చకారేన ఆగతే పటిరాజానో “పాణో న హన్తబ్బో”తిఆదినా నయేన  
అనుసాసన్తో గచ్ఛతి. యత్థ పన రాజా భుజ్జేతుకామో వా దివాసేయ్యం వా కప్పేతుకామో హోతి, తత్థ చక్కరతనం ఆకాసా  
ఓతరిత్వా ఉదకాదిసబ్బకిచ్చక్ఖమే సమే భూమిభాగే అక్ఖాహతం వియ తిట్ఠతి. పున రజ్జో గమనచిత్తే ఉప్పన్నే  
పురిమనయేనేవ సద్దం కరోన్తం గచ్ఛతి, యం సుత్వా ద్వాదసయోజనికాపి పరిసా ఆకాసేన గచ్ఛతి. చక్కరతనం  
అనుపుట్టేన పురత్తిమం సముద్దం అజ్ఞోగాహతి, తస్మిం అజ్ఞోగాహన్తే ఉదకం యోజనప్పమాణం అపగన్త్వా భిత్తీకతం వియ  
తిట్ఠతి. మహాజనో యథాకామం సత్త రతనాని గణ్ఠాతి. పున రాజా సువణ్ణభిజ్జారం గహేత్వా “ఇతో పట్టాయ మమ రజ్జ”న్తి  
ఉదకేన అబ్బుక్కిరిత్వా నివత్తతి. సేనా పురతో హోతి, చక్కరతనం పచ్చతో, రాజా మజ్జే. చక్కరతనస్స  
ఓసక్కితోసక్కితట్టానం ఉదకం పరిపూరతి. ఏతేనేవ ఉపాయేన దక్షిణపచ్చిమఉత్తరేపి సముద్దే గచ్ఛతి.

ఏవం చతుద్దిసం అనుసంయాయిత్యా చక్కరతనం తియోజనప్పమాణం ఆకాసం ఆరోహతి. తత్థ రితో రాజా  
చక్కరతనానుభావేన విజితం పశ్చాసతపరిత్తదీపపటిమణ్ణితం సత్తయోజనసహస్సపరిమణ్ణలం పుబ్బవిదేహం, తథా  
అట్టయోజనసహస్సపరిమణ్ణలం ఉత్తరకురుం, సత్తయోజనసహస్సపరిమణ్ణలంయేవ అపరగోయానం,  
ద్వాదసయోజనసహస్సపరిమణ్ణలం జమ్బుదీపశ్చాతి ఏవం చతుమహాదీపద్విసహస్సపరిత్తదీపపటిమణ్ణితం ఏకం చక్కవాళం

సుపుల్లపుణ్డరీకవనం వియ ఓలోకేతి. ఏవం ఓలోకయతో చస్స అనప్పికా రతి ఉప్పజ్జతి. ఏవమ్మి తం చక్కరతనం రణ్ణో రతిం జనేతి, తమ్మి బుద్ధరతనసమం నత్తి. యది హి రతిజననట్టేన రతనం, తథాగతోవ రతనం. కిం కరిస్సతి ఏతం చక్కరతనం? తథాగతో హి యస్సా దిబ్బాయ రతియా చక్కరతనాదీహి సబ్బేహిపి జనితా చక్కవత్తిరతి సజ్జమ్మి కలమ్మి కలభాగమ్మి న ఉపేతి, తతోపి రతితో ఉత్తరితరణ్ణ పణీతతరణ్ణ అత్తనో ఓవాదప్పతికరానం అసజ్జేయ్యానమ్మి దేవమనుస్సానం పఠమజ్ఞానరతిం, దుతియతతియచతుత్థపణ్ణమజ్ఞానరతిం, ఆకాసానణ్ణాయతనరతిం, విజ్ఞాణణ్ణాయతనఆకిణ్ణాయతననేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనరతిం, సోతాపత్తిమగ్గరతిం, సోతాపత్తిఫలరతిం, సకదాగామిఅనాగామిఅరహత్తమగ్గఫలరతిణ్ణ జనేతి. ఏవం రతిజననట్టేనాపి తథాగతసమం రతనం నత్తితి.

అపిచ రతనం నామేతం దువిధం హోతి సవిజ్ఞాణకం అవిజ్ఞాణకణ్ణ. తత్త అవిజ్ఞాణకం చక్కరతనం మణిరతనం, యం వా పనణ్ణమ్మి అనిన్ద్రియబద్ధం సువణ్ణరజతాది, సవిజ్ఞాణకం హత్తిరతనాది పరిణాయకరతనపరియోసానం, యం వా పనణ్ణమ్మి ఏవరూపం ఇన్ద్రియబద్ధం. ఏవం దువిధే చేత్త సవిజ్ఞాణకరతనం అగ్గమక్ఖాయతి. కస్మా? యస్మా అవిజ్ఞాణకం సువణ్ణరజతమణిముత్తాదిరతనం, సవిజ్ఞాణకానం హత్తిరతనాదీనం అలజ్జారణ్ణాయ ఉపనీయతి.

సవిజ్ఞాణకరతనమ్మి దువిధం తిరచ్ఛానగతరతనం, మనుస్సరతనణ్ణ. తత్త మనుస్సరతనం అగ్గమక్ఖాయతి. కస్మా? యస్మా తిరచ్ఛానగతరతనం మనుస్సరతనస్స ఓపవయ్థం హోతి. మనుస్సరతనమ్మి దువిధం ఇత్థిరతనం, పురిసరతనణ్ణ. తత్త పురిసరతనం అగ్గమక్ఖాయతి. కస్మా? యస్మా ఇత్థిరతనం పురిసరతనస్స పరిచారికత్తం ఆపజ్జతి. పురిసరతనమ్మి దువిధం అగారికరతనం, అనగారికరతనణ్ణ. తత్త అనగారికరతనం అగ్గమక్ఖాయతి. కస్మా? యస్మా అగారికరతనేసు అగ్గో చక్కవత్తిపి సీలాదిగుణయుత్తం అనగారికరతనం పణ్ణపతిట్టితేన వన్దిత్వా ఉపట్టహిత్వా పయిరుపాసిత్వా చ దిబ్బమానుసికా సమ్మత్తియో పాపుణిత్వా అన్తే నిబ్బానసమ్మత్తిం పాపుణాతి.

ఏవం అనగారికరతనమ్మి దువిధం - అరియపుథుజ్జనవసేన. అరియరతనమ్మి దువిధం సేక్ఖాసేక్ఖవసేన. అసేక్ఖరతనమ్మి దువిధం సుక్ఖవిపస్సకసమధయానికవసేన, సమధయానికరతనమ్మి దువిధం సావకపారమిప్పత్తం, అప్పత్తణ్ణ. తత్త సావకపారమిప్పత్తం అగ్గమక్ఖాయతి. కస్మా? గుణమహంతాయ. సావకపారమిప్పత్తరతనతోపి పచ్చేకబుద్ధరతనం అగ్గమక్ఖాయతి. కస్మా? గుణమహంతాయ. సారిపుత్తమోగ్గల్లానసదిసాపి హి అనేకసతా సావకా ఏకస్స పచ్చేకబుద్ధస్స గుణానం సతభాగమ్మి న ఉపేన్తి. పచ్చేకబుద్ధరతనతోపి సమ్మాసమ్మబ్బుద్ధరతనం అగ్గమక్ఖాయతి. కస్మా? గుణమహంతాయ. సకలమ్మి హి జమ్బుదీపం పూరేత్వా పల్లజ్కేన పల్లజ్కం ఘట్టేన్తా నిసిన్నా పచ్చేకబుద్ధా ఏకస్స సమ్మాసమ్మబ్బుద్ధస్స గుణానం నేవ సజ్ఞం న కలం న కలభాగం ఉపేన్తి. వుత్తమ్మి చేతం భగవతా - “యావతా, భిక్ఖవే, సత్తా అపదా వా...పే... తథాగతో తేసం అగ్గమక్ఖాయతీ”తిఆది (సం. ని. ౨.౧౩౯; అ. ని. ౪.౩౪; ౨.౩౨; ఇతివృ. ౯౦). ఏవం కేనచిపి పరియాయేన తథాగతసమం రతనం నత్తి. తేనాహ భగవా “న నో సమం అత్తి తథాగతేనా”తి.

ఏవం భగవా బుద్ధరతనస్స అణ్ణోహి రతనేహి అసమతం వత్వా ఇదాని తేసం సత్తానం ఉప్పన్న ఉపద్దవవూపసమనత్థం నేవ జాతిం న గోత్తం న కోలపుత్తియం న వణ్ణపోక్షరతాదిం నిస్సాయ, అపిచ ఖో అవీచిముపాదాయ భవగ్గపరియన్తే లోకే సీలసమాధిక్ఖన్దాదీహి గుణేహి బుద్ధరతనస్స అసదిసభావం నిస్సాయ సచ్చవచనం పయుజ్జతి “ఇదమ్మి బుద్ధే రతనం పణీతం, ఏతేన సచ్చేన సువత్తి హోతూ”తి.

తస్మిన్ - ఇదమ్మి ఇథ వా హురం వా సగ్గేసు వా యంకిశ్చ అత్తి విత్తం వా రతనం వా, తేన సద్ధిం తేహి తేహి గుణేహి అసమత్తా బుద్ధరతనం పణీతం. యది ఏతం సచ్చం, ఏతేన సచ్చేన ఇమేసం పాణీనం సోత్తి హోతు, సోభనానం అత్తితా హోతు, అరోగతా నిరుపద్దవతాతి. ఏత్త చ యథా “చక్కుం ఖో, ఆనన్ద, సుజ్ఞాం అత్తేన వా అత్తనియేన వా”తిఏవమాదీసు (సం. ని. ౪.౮౨) అత్తభావేన వా అత్తనియభావేన వాతి అత్తో. ఇతరథా హి చక్కు అత్తా వా అత్తనియం వాతి అప్పటిసిద్ధమేవ సియా. ఏవం రతనం పణీతన్తి రతనత్తం పణీతం, రతనభావో పణీతోతి అయమత్తో వేదితబ్బో. ఇతరథా హి బుద్ధో నేవ రతనన్తి సిజ్ఞేయ్య. న హి యత్త రతనం అత్తి, తం రతనన్తి సిజ్ఞతి. యత్త పన చిత్తికతాదిఅత్తసజ్ఞాతం యేన వా తేన వా విధినా సమ్మన్దగతం రతనత్తం అత్తి, యస్మా తం రతనత్తముపాదాయ రతనన్తి పజ్ఞాపీయతి, తస్మా తస్స రతనత్తస్స అత్తితాయ రతనన్తి సిజ్ఞతి. అథ వా ఇదమ్మి బుద్ధే రతనన్తి ఇమినాపి కారణేన బుద్ధోవ రతనన్తి ఏవమ్పేత్త అత్తో వేదితబ్బో. వుత్తమత్తాయ చ భగవతా ఇమాయ గాథాయ రాజకులస్స సోత్తి జాతా, భయం వూపసన్తం. ఇమిస్సా గాథాయ ఆణా కోటిసతసహస్సచక్కువాళేసు అమనుస్సేహి పటిగ్గహితాతి.

౨౨౭. ఏవం బుద్ధగుణేన సచ్చం వత్వా ఇదాని నిబ్బానధమ్మగుణేన వత్తుమారద్ధో “ఖయం విరాగ”న్తి. తత్త యస్మా నిబ్బానసచ్చికిరియాయ రాగాదయో ఖీణా హోన్తి పరిక్షీణా, యస్మా వా తం తేసం అనుష్పాదనిరోధక్ఖయమత్తం, యస్మా చ తం రాగాదివియుత్తం సమ్మయోగతో చ ఆరమ్మణతో చ, యస్మా వా తమ్మి సచ్చికతే రాగాదయో అచ్చన్తం విరత్తా హోన్తి విగతా విద్ధస్తా, తస్మా “ఖయ”న్తి చ “విరాగ”న్తి చ వుచ్చతి. యస్మా పనస్స న ఉప్పాదో పజ్ఞాయతి, న వయో న రితస్స అజ్ఞాధత్తం, తస్మా తం న జాయతి న జీయతి న మీయతీతి కత్వా “అమత”న్తి వుచ్చతి, ఉత్తమట్టేన పన అతప్పకట్టేన చ పణీతన్తి. యదజ్ఞగాతి యం అజ్ఞగా విన్ది, పటిలభి, అత్తనో జాణబలేన సద్ధాకాసి. సక్యమునీతి సక్యకులప్పసుతత్తా సక్కో, మోనేయ్యధమ్మసమన్నాగతత్తా ముని, సక్కో ఏవ ముని సక్యముని. సమాహితోతి అరియమగ్గసమాధినా సమాహితచిత్తో. న తేన ధమ్మేన సమత్తి కిశ్చీతి తేన ఖయాదినామకేన సక్యమునినా అధిగతేన ధమ్మేన సమం కిశ్చీ ధమ్మజాతం నత్తి. తస్మా సుత్తన్తరేపి వుత్తం “యావతా, భిక్షవే, ధమ్మా సజ్ఞతా వా అసజ్ఞతా వా, విరాగో తేసం ధమ్మానం అగ్గమక్ఖాయతి”తిఆది (అ. ని. ౪.౩౪; ఇతిపు. ౯౦).

ఏవం భగవా నిబ్బానధమ్మస్స అజ్ఞోహి ధమ్మేహి అసమతం వత్వా ఇదాని తేసం సత్తానం ఉప్పన్నఉపద్దవవూపసమనత్తం ఖయవిరాగామతపణీతతాగుణేహి నిబ్బానధమ్మరతనస్స అసదిసభావం నిస్సాయ సచ్చవచనం పయుజ్జతి “ఇదమ్మి ధమ్మే రతనం పణీతం ఏతేన సచ్చేన సువత్తి హోతు”తి. తస్మిన్ పురిమగాథాయ వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. ఇమిస్సాపి గాథాయ ఆణా కోటిసతసహస్సచక్కువాళేసు అమనుస్సేహి పటిగ్గహితాతి.

౨౨౮. ఏవం నిబ్బానధమ్మగుణేన సచ్చం వత్వా ఇదాని మగ్గధమ్మగుణేన వత్తుమారద్ధో “యం బుద్ధసేట్టో”తి. తత్త “బుజ్ఞితా సచ్చానీ”తిఆదినా (మహాని. ౧౯౨; చూళని. పారాయనత్థుతిగాథానిద్దేస ౯౭; పటి. మ. ౧.౧౬౨) నయేన బుద్ధో, ఉత్తమో పసంసనీయో చాతి సేట్టో, బుద్ధో చ సో సేట్టో చాతి బుద్ధసేట్టో. అనుబుద్ధపచ్చేకబుద్ధసజ్ఞాతేసు వా బుద్ధేసు సేట్టోతి బుద్ధసేట్టో. సో బుద్ధసేట్టో యం పరివణ్ణయా, “అట్టజ్ఞీకో చ మగ్గానం, ఖేమం నిబ్బానప్పత్తియా”తి (మ. ని. ౨.౨౧౨) చ “అరియం వో, భిక్షవే, సమ్మాసమాధిం దేసేస్సామి సఉపనిసం సపరిక్ఖార”న్తి (మ. ని. ౩.౧౩౬) చ ఏవమాదినా నయేన తత్త తత్త పసంసి పకాసయి. సుచిన్తి కిలేసమలసముచ్చేదకరణతో అచ్చన్తవోదానం. సమాధిమానన్తరికజ్ఞామాహూతి యఇచ్చ

అత్తనో పవత్తిసమనన్తరం నియమేనేవ ఫలదానతో “ఆనన్తరికసమాధీ”తి ఆహు. న హి మగ్గసమాధిజ్ఞో ఉప్పన్నే తస్స ఫలుప్పత్తినిసేధకో కోచి అన్తరామో అత్తి. యథాహ -

“అయిఇచ్చ పుగ్గలో సోతాపత్తిఫలసచ్చికిరియాయ పటిపన్నో అస్స, కప్పస్స చ ఉడ్డయ్యనవేలా అస్స, నేవ తావ కప్పో ఉడ్డయ్యేయ్య, యావాయం పుగ్గలో న సోతాపత్తిఫలం సచ్చికరోతి, అయం వుచ్చతి పుగ్గలో రితకప్పీ. సబ్బేపి మగ్గసమజ్ఞినో పుగ్గలా రితకప్పినో”తి (పు. ప. ౧౭).

సమాధినా తేన సమో న విజ్ఞతీతి తేన బుద్ధసేట్టపరివణ్ణితేన సుచినా ఆనన్తరికసమాధినా సమో రూపావచరసమాధి వా అరూపావచరసమాధి వా కోచి న విజ్ఞతి. కస్మా? తేసం భావితత్తా తత్త తత్త బ్రహ్మలోకే ఉప్పన్నస్సాపి పున నిరయాదీసు ఉప్పత్తిసమ్భవతో, ఇమస్స చ అరహత్తసమాధిస్స భావితత్తా అరియపుగ్గలస్స సమ్మప్పత్తిసమ్మహితసమ్భవతో. తస్మా సుత్తన్తరేపి వుత్తం “యావతా, భిక్షవే, ధమ్మా సజ్ఞతా, అరియో అట్టజ్ఞికో మగ్గో తేసం అగ్గమక్ఖాయతీ”తిఆది (అ. ని. ౪.౩౪; ఇతివు. ౯౦).

ఏవం భగవా ఆనన్తరికసమాధిస్స అజ్ఞోహి సమాధీహి అసమతం వత్వా ఇదాని పురిమనయేనేవ మగ్గధమ్మరతనస్స అసదిసభావం నిస్సాయ సచ్చవచనం పయుజ్జతి “ఇదమ్మి ధమ్మే...పే.... హోతూ”తి. తస్సంతో పుట్టే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. ఇమిస్సాపి గాఢాయ ఆణా కోటిసతసహస్సచక్రవాళేసు అమనుస్సేహి పటిగ్గహితాతి.

౨౨౯. ఏవం మగ్గధమ్మగుణేనాపి సచ్చం వత్వా ఇదాని సజ్ఞగుణేనాపి వత్తుమారద్ధో “యే పుగ్గలా”తి. తత్త యేతి అనియమేత్వా ఉద్దేసో. పుగ్గలాతి సత్తా. అట్టాతి తేసం గణనపరిచ్ఛేదో. తే హి చత్తారో చ పటిపన్నా చత్తారో చ ఫలే రితాతి అట్ట హోన్తి. సతం పసత్తాతి సప్పురిసేహి బుద్ధపచ్చేకబుద్ధసావకేహి అజ్ఞోహి చ దేవమనుస్సేహి పసత్తా. కస్మా? సహజాతసీలాదిగుణయోగా. తేసజ్ఞో చమ్మకవకులకుసుమాదీనం సహజాతవణ్ణగన్ధాదయో వియ సహజాతసీలసమాధిఆదయో గుణా. తేన తే వణ్ణగన్ధాదిసమ్మన్నాని వియ పుప్పాని దేవమనుస్సానం సతం పియా మనాపా పసంసనీయా చ హోన్తి. తేన వుత్తం “యే పుగ్గలా అట్టసతం పసత్తా”తి.

అథ వా యేతి అనియమేత్వా ఉద్దేసో. పుగ్గలాతి సత్తా. అట్టసతన్తి తేసం గణనపరిచ్ఛేదో. తే హి ఏకబీజీ కోలంకోలో సత్తక్ఖత్తుపరమోతి తయో సోతాపన్నా, కామరూపారూపభవేసు అధిగతప్పలా తయో సకదాగామినో, తే సబ్బేపి చతున్నం పటిపదానం వసేన చతువీసతి, అన్తరాపరినిబ్బాయీ, ఉపహచ్చపరినిబ్బాయీ, ససజ్ఞారపరినిబ్బాయీ, అసజ్ఞారపరినిబ్బాయీ, ఉద్ధంసోతో అకనిట్టగామీతి, అవిహేసు పఞ్చ, తథా అతప్పసుదస్ససుదస్సీసు. అకనిట్టేసు పన ఉద్ధంసోతవజ్ఞా చత్తారోతి చతువీసతి అనాగామినో, సుక్ఖవిపస్సకో సమధయానికోతి ద్వే అరహన్తో, చత్తారో మగ్గట్టాతి చతుపజ్ఞానం. తే సబ్బేపి సద్ధాధురపజ్ఞాధురానం వసేన దిగుణా హుత్వా అట్టసతం హోన్తి. సేసం వుత్తనయమేవ.

చత్తారి ఏతాని యుగాని హోన్తీతి తే సబ్బేపి అట్ట వా అట్టసతం వాతి విత్తారవసేన ఉద్దిట్టపుగ్గలా, సజ్ఞేపవసేన సోతాపత్తిమగ్గట్టో ఫలట్టోతి ఏకం యుగం, ఏవం యావ అరహత్తమగ్గట్టో ఫలట్టోతి ఏకం యుగన్తి చత్తారి యుగాని హోన్తి. తే దక్ఖిణేయ్యాతి ఏత్త తేతి పుట్టే అనియమేత్వా ఉద్దిట్టానం నియమేత్వా నిద్దేసో. యే పుగ్గలా విత్తారవసేన అట్ట వా అట్టసతం వా, సజ్ఞేపవసేన చత్తారి యుగాని హోన్తీతి వుత్తా, సబ్బేపి తే దక్ఖిణం అరహన్తీతి దక్ఖిణేయ్యా. దక్ఖిణా నామ కమ్మిఇచ్చ

కమ్మవిపాకాచ్చ సద్దహిత్యా “ఏస మే ఇదం వేజ్జకమ్మం వా జజ్ఞపేసనికం వా కరిస్సతీ”తి ఏవమాదీని అనపేక్షిత్యా దీయమానో దేయ్యధమ్మో, తం అరహంతి నామ సీలాదిగుణయుత్తా పుగ్గలా. ఇమే చ తాదిసా, తేన వుచ్చంతి తే “దక్కిణేయ్యా”తి.

సుగతస్స సావకాతి భగవా సోభనేన గమనేన యుత్తత్తా, సోభనాచ్చ రానం గతత్తా, సుట్టు చ గతత్తా సుట్టు ఏవ చ గదత్తా సుగతో, తస్స సుగతస్స. సబ్బేపి తే వచనం సుణంతితి సావకా. కామాచ్చ అజ్ఞోపి సుణంతి, న పన సుత్వా కత్తబ్బకిచ్చం కరోంతి. ఇమే పన సుత్వా కత్తబ్బం ధమ్మానుధమ్మపటిపత్తిం కత్వా మగ్గఫలాని పత్తా, తస్మా “సావకా”తి వుచ్చంతి. ఏతేసు దిన్నాని మహప్పలానీతి ఏతేసు సుగతసావకేసు అప్పకానిపి దానాని దిన్నాని పటిగ్గాహకతో దక్కిణావిసుద్ధిభావం ఉపగతత్తా మహప్పలాని హోంతి. తస్మా సుత్తంతరేపి వుత్తం -

“యావతా, భిక్షవే, సజ్ఞో వా గణా వా, తథాగతసావకసజ్ఞో తేసం అగ్గమక్ఖాయతి, యదిదం చత్తారి పురిసయుగాని అట్ట పురిసపుగ్గలా, ఏస భగవతో సావకసజ్ఞో...పే.... అగ్గో విపాకో హోతీ”తి (అ. ని. ౪.౩౪; ౫.౩౨; ఇతివృ. ౯౦).

ఏవం భగవా సబ్బేసమ్మి మగ్గట్టఫలత్థానం వసేన సజ్ఞరతనస్స గుణం వత్వా ఇదాని తమేవ గుణం నిస్సాయ సచ్చవచనం పయుజ్జాతి “ఇదమ్మి సజ్ఞే”తి. తస్సంతో పుట్టే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. ఇమిస్సాపి గాథాయ ఆణా కోటిసతసహస్సచక్రవాళేసు అమనుస్సేహి పటిగ్గహితాతి.

౨౩౦. ఏవం మగ్గట్టఫలత్థానం వసేన సజ్ఞగుణేన సచ్చం వత్వా ఇదాని తతో ఏకచ్చియానం ఫలసమాపత్తిసుఖమనుభవంతానం ఖీణాసవపుగ్గలానంయేవ గుణేన వత్తుమారద్ధో “యే సుప్పయుత్తా”తి. తత్థ యేతి అనియమితుద్దేసవచనం. సుప్పయుత్తాతి సుట్టు పయుత్తా, అనేకవిహితం అనేసనం పహాయ సుద్ధాజీవితం నిస్సాయ విపస్సనాయ అత్తానం పయుజ్జాతుమారద్ధాతి అత్తో. అథ వా సుప్పయుత్తాతి పరిసుద్ధకాయవచీపయోగసమన్నాగతా. తేన తేసం సీలక్ఖన్దం దస్సేతి. మనసా దళ్ళేనాతి దళ్ళేన మనసా, ధిరసమాధియుత్తేన చేతసాతి అత్తో. తేన తేసం సమాధిక్ఖన్దం దస్సేతి. నిక్కామినోతి కాయే చ జీవితే చ అనపేక్షా హుత్వా పజ్జాధురేన వీరియేన సబ్బకిలేసేహి కతనిక్కమనా. తేన తేసం వీరియసమ్మన్నం పజ్జాక్ఖన్దం దస్సేతి.

గోతమసాసనమ్మీతి గోత్తతో గోతమస్స తథాగతస్సేవ సాసనమ్మి. తేన ఇతో బహిద్ధా నానప్పకారమ్మి అమరతపం కరోంతానం సుప్పయోగాదిగుణాభావతో కిలేసేహి నిక్కమనాభావం దీపేతి. తేతి పుట్టే ఉద్దిట్టానం నిద్దేసవచనం. పత్తిపత్తాతి ఏత్థ పత్తబ్బాతి పత్తి, పత్తబ్బా నామ పత్తుం అరహో, యం పత్వా అచ్చంతయోగక్లేమినో హోంతి, అరహత్తఫలస్సేతం అధివచనం, తం పత్తిం పత్తాతి పత్తిపత్తా. అమతంతి నిబ్బానం. విగయ్యాతి ఆరమ్మణవసేన విగాహిత్యా. లద్ధాతి లభిత్యా. ముధాతి అబ్యయేన కాకణికమత్తమ్మి బ్యయం అకత్వా. నిబ్బుతింతి పటిప్పస్సద్ధకిలేసదరథం ఫలసమాపత్తిం. భుజ్జమానాతి అనుభవమానా. కిం వుత్తం హోతి? యే ఇమస్మిం గోతమసాసనమ్మి సీలసమ్మన్నత్తా సుప్పయుత్తా, సమాధిసమ్మన్నత్తా మనసా దళ్ళేన, పజ్జాసమ్మన్నత్తా నిక్కామినో, తే ఇమాయ సమ్మాపటిపదాయ అమతం విగయ్య ముధా లద్ధా ఫలసమాపత్తిసజ్ఞేతం నిబ్బుతిం భుజ్జమానా పత్తిపత్తా నామ హోంతితి.

ఏవం భగవా ఫలసమాపత్తిసుఖమనుభవంతానం భీణాసవపుగ్గలానంయేవ వసేన సజ్జరతనస్స గుణం వత్వా ఇదాని తమేవ గుణం నిస్సాయ సచ్చవచనం పయుజ్జతి “ఇదమ్మి సజ్జే”తి. తస్సంతో పుట్టే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. ఇమిస్సాపి గాఢాయ ఆణా కోటిసతసహస్సచక్రవాళేసు అమనుస్సేహి పటిగ్గహితాతి.

౨౩౧. ఏవం భీణాసవపుగ్గలానం గుణేన సజ్జాధిట్టానం సచ్చం వత్వా ఇదాని బహుజనపచ్చక్షేన సోతాపన్నస్సేవ గుణేన వత్తుమారద్ధో “యథిన్దభీలో”తి. తత్త యథాతి ఉపమావచనం. ఇన్దభీలోతి నగరద్వారనివారణత్తం ఉమ్మారబ్బంతరే అట్ట వా దస వా హత్తే పథవిం ఖణిత్యా ఆకోటితస్స సారదారుమయథమ్మస్సేతం అధివచనం. పథవిన్తి భూమిం. సీతోతి అన్తో పవిసిత్వా నిస్సితో. సియాతి భవేయ్య. చతుబ్బి వాతేహీతి చతుహి దిసాహి ఆగతవాతేహి. అసమ్మకమ్మియోతి కమ్మేతుం వా చాలేతుం వా అసక్కుణేయ్యో. తథాపమన్తి తథావిధం. సప్పురిసన్తి ఉత్తమపురిసం. వదామీతి భణామి. యో అరియసచ్ఛాని అవేచ్చ పస్సతీతి యో చత్తారి అరియసచ్ఛాని పజ్ఞాయ అజ్ఞోగాహేత్వా పస్సతి. తత్త అరియసచ్ఛాని విసుద్ధిమగ్గే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బాని.

అయం పనేత్త సజ్జేపత్తో - యథా హి ఇన్దభీలో గమ్భీరనేమతాయ పథవిస్సితో చతుబ్బి వాతేహి అసమ్మకమ్మియో సియా, ఇమమ్మి సప్పురిసం తథాపమమేవ వదామి, యో అరియసచ్ఛాని అవేచ్చ పస్సతి. కస్మా? యస్మా సోపి ఇన్దభీలో వియ చతుహి వాతేహి సబ్బతిత్తియవాదవాతేహి అసమ్మకమ్మియో హోతి, తమ్మా దస్సనా కేనచి కమ్మేతుం వా చాలేతుం వా అసక్కుణేయ్యో. తస్మా సుత్తంతరేపి వుత్తం -

“సేయ్యథాపి , భిక్ఖవే, అయోభీలో వా ఇన్దభీలో వా గమ్భీరనేమో సునిఖాతో అచలో అసమ్మకమ్మి, పురత్తిమాయ చేపి దిసాయ ఆగచ్ఛేయ్య భుసా వాతవుట్టి, నేవ నం సజ్జమ్మేయ్య న సమ్మకమ్మేయ్య న సమ్మచాలేయ్య. పచ్చిమాయ...పే.... దక్ఖిణాయ... ఉత్తరాయ చేపి...పే.... న సమ్మచాలేయ్య. తం కిస్స హేతు? గమ్భీరత్తా, భిక్ఖవే, నేమస్స సునిఖాతత్తా ఇన్దభీలస్స. ఏవమేవ ఖో, భిక్ఖవే, యే చ ఖో కేచి సమణా వా బ్రాహ్మణా వా ‘ఇదం దుక్ఖన్తి...పే.... పటిపదా’తి యథాభూతం పజానన్తి, తే న అజ్ఞాస్స సమణస్స వా బ్రాహ్మణస్స వా ముఖం ఓలోకేన్తి ‘అయం నూన భవం జానం జానాతి పస్సం పస్సతీ’తి. తం కిస్స హేతు? సుదిట్టత్తా, భిక్ఖవే, చతున్నం అరియసచ్ఛాన”న్తి (సం. ని. ౫.౧౧౦౯).

ఏవం భగవా బహుజనపచ్చక్షస్స సోతాపన్నస్సేవ వసేన సజ్జరతనస్స గుణం వత్వా ఇదాని తమేవ గుణం నిస్సాయ సచ్చవచనం పయుజ్జతి “ఇదమ్మి సజ్జే”తి. తస్సంతో పుట్టే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. ఇమిస్సాపి గాఢాయ ఆణా కోటిసతసహస్సచక్రవాళేసు అమనుస్సేహి పటిగ్గహితాతి.

౨౩౨. ఏవం అవిసేసతో సోతాపన్నస్స గుణేన సజ్జాధిట్టానం సచ్చం వత్వా ఇదాని యే తే తయో సోతాపన్నా ఏకబీజీ కోలంకోలో సత్తక్షత్తుపరమోతి. యథాహ -

“ఇధేకచ్ఛో పుగ్గలో తిణ్ణం సంయోజనానం పరిక్ఖయా సోతాపన్నో హోతి...పే.... సో ఏకంయేవ భవం నిబ్బత్తిత్వా దుక్ఖస్సంతం కరోతి, అయం ఏకబీజీ. తథా ద్వే వా తీణి వా కులాని సన్ధావిత్వా సంసరిత్వా దుక్ఖస్సంతం

కరోతి, అయం కోలంకోలో. తథా సత్తక్షత్తుం దేవేసు చ మనుస్సేసు చ సన్ధావిత్వా సంసరిత్వా దుక్ఖస్సంతం కరోతి, అయం సత్తక్షత్తుపరమో”తి (పు. పం. 3౧-3౩).

తేసం సబ్బకనిట్టస్స సత్తక్షత్తుపరమస్స గుణేన వత్తుమారద్ధో “యే అరియసచ్ఛానీ”తి. తత్థ యే అరియసచ్ఛానీతి ఏతం వుత్తనయమేవ. విభావయన్తీతి పజ్ఞాఽభాసేన సచ్చపటిచ్ఛాదకం కిలేసన్ధకారం విధమిత్వా అత్తనో పకాసాని పాకటాని కరోన్తి. గమ్భీరపజ్ఞోనాతి అప్పమేయ్యపజ్ఞాతాయ సదేవకస్సపి లోకస్స జాణేన అలబ్భనేయ్యపతిట్టపజ్ఞోన, సబ్బజ్ఞానాతి వుత్తం హోతి. సుదేసితానీతి సమాసబ్యాససాకల్యవేకల్యాదీహి తేహి తేహి నయేహి సుట్టు దేసితాని. కిజ్ఞాపి తే హోన్తి భుసం పమత్తాతి తే విభావితఅరియసచ్ఛా పుగ్గలా కిజ్ఞాపి దేవరజ్జచక్కువత్తిరజ్జాదిప్పమాదట్టానం ఆగమ్మ భుసం పమత్తా హోన్తి, తథాపి సోతాపత్తిమగ్గజాణేన అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణస్స నిరోధా రపేత్వా సత్త భవే అనమతగ్గే సంసారే యే ఉప్పజ్జేయ్యుం నామజ్ఞా రూపజ్ఞా , తేసం నిరుద్ధత్తా అత్థగ్గతత్తా న అట్టమం భవం ఆదియన్తి, సత్తమభవే ఏవ పన విపస్సనం ఆరభిత్వా అరహత్తం పాపుణన్తితి.

ఏవం భగవా సత్తక్షత్తుపరమవసేన సజ్ఞరతనస్స గుణం వత్వా ఇదాని తమేవ గుణం నిస్సాయ సచ్చవచనం పయుజ్జాతి “ఇదమ్మి సజ్ఞ”తి. తస్సత్తో పుట్టే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. ఇమిస్సాపి గాఢాయ ఆణా కోటిసతసహస్సచక్కువాళేసు అమనుస్సేహి పటిగ్గహితాతి.

౨౩౩. ఏవం సత్తక్షత్తుపరమస్స అట్టమం భవం అనాదియనగుణేన సజ్ఞాదిట్టానం సచ్చం వత్వా ఇదాని తస్సేవ సత్త భవే ఆదియతోపి అజ్ఞోహి అప్పహీనభవాదానేహి పుగ్గలేహి విసిట్టేన గుణేన వత్తుమారద్ధో “సహవస్సా”తి. తత్థ సహవాలి సద్ధియేవ. అస్సాతి “న తే భవం అట్టమమాదియన్తీ”తి వుత్తేసు అజ్ఞాతరస్స. దస్సనసమ్మదాయాతి సోతాపత్తిమగ్గసమ్మత్తియా. సోతాపత్తిమగ్గో హి నిబ్బానం దిస్వా కత్తబ్బకిచ్చసమ్మదాయ సబ్బపరమం నిబ్బానదస్సనతో “దస్సన”న్తి వుచ్చతి. తస్స అత్తని పాతుభావో దస్సనసమ్మదా, తాయ దస్సనసమ్మదాయ సహ ఏవ. తయస్సు ధమ్మా జహితా భవన్తీతి ఏత్థ సుఇతి పదపూరణమత్తే నిపాతో. “ఇదంసు మే, సారిపుత్త, మహావికటభోజనస్మిం హోతీ”తిఏవమాదీసు (మ. ని. ౧.౧౭౬) వియ. యతో సహవస్స దస్సనసమ్మదాయ తయో ధమ్మా జహితా భవన్తి పహీనా భవన్తీతి అయమేవేత్థ అత్తో.

ఇదాని జహితధమ్మదస్సనత్థం ఆహ “సక్కాయదిట్ఠీ విచికిచ్చితజ్ఞా, సీలబ్బతం వాపి యదత్తి కిజ్ఞీ”తి. తత్థ సతి కాయే విజ్ఞమానే ఉపాదానక్ఖన్ధపఞ్చకసజ్ఞాతే కాయే వీసతివత్థుకా దిట్ఠి సక్కాయదిట్ఠి, సతీ వా తత్థ కాయే దిట్ఠితిపి సక్కాయదిట్ఠి, యథావుత్తప్పకారే కాయే విజ్ఞమానా దిట్ఠితి అత్తో. సతియేవ వా కాయే దిట్ఠితిపి సక్కాయదిట్ఠి, యథావుత్తప్పకారే కాయే విజ్ఞమానే రూపాదిసజ్ఞతో అత్తాతి ఏవం పవత్తా దిట్ఠితి అత్తో. తస్సా చ పహీనత్తా సబ్బదిట్ఠిగతాని పహీనానియేవ హోన్తి. సా హి నేసం మూలం. సబ్బకిలేసబ్యాధివూపసమనతో పజ్ఞా “చికిచ్చిత”న్తి వుచ్చతి, తం పజ్ఞాచికిచ్చితం ఇతో విగతం, తతో వా పజ్ఞాచికిచ్చితా ఇదం విగతన్తి విచికిచ్చితం, “సత్థరి కజ్జటి”తిఆదినా (ధ. స. ౧౦౦౮; విభ. ౯౧౫) నయేన వుత్తాయ అట్టవత్థుకాయ విమతియా ఏతం అధివచనం. తస్సా పహీనత్తా సబ్బవిచికిచ్చితాని పహీనాని హోన్తి. తజ్ఞో నేసం మూలం. “ఇతో బహిద్ధా సమణబ్రాహ్మణానం సీలేన సుద్ధి వతేన సుద్ధీ”తిఏవమాదీసు (ధ. స. ౧౨౨౨; విభ. ౯౩౮) ఆగతం గోసీలకుక్కురసీలాదికం సీలం గోవతకుక్కురవతాదికజ్ఞా వతం “సీలబ్బత”న్తి వుచ్చతి. తస్స

పహీనత్వా సబ్బమ్మి నగ్గియముణ్ణికాది అమరతపం పహీనం హోతి. తస్మా తస్య మూలం. తేన సబ్బావసానే వుత్తం “యదత్థి కిఞ్చీ”తి. దుక్ఖదస్సనసమ్మదాయ చేత్థ సక్కాయదిట్ఠి, సముదయదస్సనసమ్మదాయ విచికిచ్చితం, మగ్గదస్సననిట్టానదస్సనసమ్మదాయ సీలబ్బతం పహీయతీతి విజ్ఞాతబ్బం.

౨౩౪. ఏవమస్స కిలేసవట్టప్పహానం దస్సేత్వా ఇదాని తస్మిం కిలేసవట్టే సతి యేన విపాకవట్టేన భవితబ్బం, తప్పహానా తస్సాపి పహానం దీపేన్తో ఆహ “చతూహపాయేహి చ విప్పముత్తో”తి. తత్త చత్తారో అపాయా నామ నిరయతిరచ్ఛానపేత్తివిసయఅసురకాయా, తేహి ఏస సత్త భవే ఉపాదియన్తోపి విప్పముత్తోతి అత్తో.

ఏవమస్స విపాకవట్టప్పహానం దస్సేత్వా ఇదాని యం ఇమస్స విపాకవట్టస్స మూలభూతం కమ్మవట్టం, తస్సాపి పహానం దస్సేన్తో ఆహ “ఛచ్ఛాభిరానాని అభబ్బ కాతు”న్తి. తత్త అభిరానానీతి ఓళారికట్టానాని, తాని ఏస ఛ అభబ్బో కాతుం. తాని చ “అట్టానమేతం, భిక్ఖవే, అనవకాసో, యం దిట్ఠిసమ్మన్నో పుగ్గలో మాతరం జీవితా వోరోపియ్యా”తిఆదినా (అ. ని. ౧.౨౭౧; మ. ని. ౩.౧౨౮; విభ. ౮౦౯) నయేన ఏకకనిపాతే వుత్తాని మాతుఘాతపితుఘాతఅరహంతఘాతలోహితుప్పాదసజ్జభేదఅజ్ఞాసత్తారుద్దేసకమ్మాని వేదితబ్బాని. తాని హి కిఞ్చాపి దిట్ఠిసమ్మన్నో అరియసావకో కున్ఠకిపిల్లికమ్మి జీవితా న వోరోపితి, అపిచ ఖో పన పుధుజ్జనభావస్స విగరహణత్థం వుత్తాని. పుధుజ్జనో హి అదిట్ఠిసమ్మన్నత్తా ఏవంమహాసావజ్ఞాని అభిరానానిపి కరోతి, దస్సనసమ్మన్నో పన అభబ్బో తాని కాతున్తి. అభబ్బగ్గహణశ్చోత్త భవంతరేపి అకరణదస్సనత్థం. భవంతరేపి హి ఏస అత్తనో అరియసావకభావం అజానన్తోపి ధమ్మతాయ ఏవ ఏతాని వా ఛ, పకతిపాణాతిపాతాదీని వా పఞ్చ వేరాని అజ్ఞాసత్తారుద్దేసేన సహ ఛ రానాని న కరోతి, యాని సన్ఢాయ ఏకచ్ఛే “ఛచ్ఛాభిరానానీ”తి పరన్తి. మతమచ్చగ్గాహదయో చేత్థ అరియసావకగామదారకానం నిదస్సనం.

ఏవం భగవా సత్త భవే ఆదియతోపి అరియసావకస్స అజ్ఞోహి అప్పహీనభవాదానేహి పుగ్గలేహి విసిట్ఠగుణవసేన సఙ్ఖరతనస్స గుణం వత్వా ఇదాని తమేవ గుణం నిస్సాయ సచ్చవచనం పయుజ్జతి “ఇదమ్మి సజ్ఞే”తి. తస్సత్తో పుట్టే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. ఇమిస్సాపి గాఢాయ ఆణా కోటిసతసహస్సచక్రవాళేసు అమనుస్సేహి పటిగ్గహితాతి.

౨౩౫. ఏవం సత్త భవే ఆదియతోపి అజ్ఞోహి అప్పహీనభవాదానేహి పుగ్గలేహి విసిట్ఠగుణవసేన సజ్ఞాధిట్ఠానం సచ్చం వత్వా ఇదాని “న కేవలం దస్సనసమ్మన్నో ఛ అభిరానాని అభబ్బో కాతుం, కిం పన అప్పమత్తకమ్మి పాపం కమ్మం కత్తా తస్స పటిచ్ఛాదనాయపి అభబ్బో”తి పమాదవిహారినోపి దస్సనసమ్మన్నస్స కతపటిచ్ఛాదనాభావగుణేన వత్తుమారద్ధో “కిఞ్చాపి సో కమ్మం కరోతి పాపక”న్తి.

తస్సత్తో - సో దస్సనసమ్మన్నో కిఞ్చాపి సతిసమ్మోసేన పమాదవిహారం ఆగమ్మ యం తం భగవతా లోకవజ్జసఞ్చిచ్ఛానతిక్కమనం సన్ఢాయ వుత్తం “యం మయా సావకానం సిక్ఖాపదం పజ్జత్తం, తం మమ సావకా జీవితహేతుపి నాతిక్కమన్తి”తి (చూళవ. ౩౮౫; అ. ని. ౮.౧౯; ఉదా. ౪౫), తం రపేత్వా అజ్ఞం కుటికారసహసేయ్యాదిం వా పణ్ణత్తివజ్జవీతిక్కమసజ్ఞాతం బుద్ధపటికుట్టం కాయేన పాపకమ్మం కరోతి, పదసోధమ్మఉత్తరిధప్పఞ్చవాచాధమ్మదేసనాసమ్మప్పలాపఫరుసవచనాదిం వా వాచాయ, ఉద చేతసా వా కత్తచి లోభదోసుప్పాదనజాతరూపాదిసాదియనం చీవరాదిపరిభోగేసు అపచ్చవేక్షణాదిం వా పాపకమ్మం కరోతి. అభబ్బో సో తస్స పటిచ్ఛదాయ, న సో తం “ఇదం అకప్పియమకరణీయ”న్తి జానిత్వా ముహుత్తమ్మి పటిచ్ఛాదేతి, తజ్జణజ్ఞోవ పన సత్థరి వా



విజ్ఞాసు వా సబ్రహ్మచారీసు ఆవి కత్వా యథాధమ్మం పటికరోతి, “న పున కరిస్సామీ”తి ఏవం సంవరితబ్బం వా సంవరతి. కస్మా? యస్మా అభబ్బతా దిట్టపదస్స వుత్తా, ఏవరూపం పాపకమ్మం కత్వా తస్స పటిచ్ఛాదాయ దిట్టనిబ్బానపదస్స దస్సనసమ్మన్నస్స పుగ్గలస్స అభబ్బతా వుత్తాతి అత్తో.

కథం -

“సేయ్యథాపి, భిక్షవే, దహరో కుమారో మన్తో ఉత్తానసేయ్యకో హత్తేన వా పాదేన వా అజ్ఞారం అక్కమిత్వా ఖిప్పమేవ పటిసంహరతి , ఏవమేవ ఖో, భిక్షవే, ఘమ్మతా ఏసా దిట్టిసమ్మన్నస్స పుగ్గలస్స, కిజ్జాపి తథారూపిం ఆపత్తిం ఆపజ్జతి, యథారూపాయ ఆపత్తియా వుట్టానం పజ్ఞాయతి, అథ ఖో నం ఖిప్పమేవ సత్థరి వా విజ్ఞాసు వా సబ్రహ్మచారీసు దేసేతి వివరతి ఉత్తానీకరోతి, దేసేత్వా వివరిత్వా ఉత్తానీకత్వా ఆయతిం సంవరం ఆపజ్జతీ”తి (మ. ని. ౧.౪౯౬).

ఏవం భగవా పమాదవిహారినోపి దస్సనసమ్మన్నస్స కతపటిచ్ఛాదనాభావగుణేన సజ్జరతనస్స గుణం వత్వా ఇదాని తమేవ గుణం నిస్సాయ సచ్చవచనం పయుజ్జతి “ఇదమ్మి సజ్జే”తి. తస్సంతో పుట్టే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. ఇమిస్సాపి గాథాయ ఆణా కోటిసతసహస్సచక్రవాళేసు అమనుస్సేహి పటిగ్గహితాతి.

౨౩౬. ఏవం సజ్జపరియాపన్నానం పుగ్గలానం తేన తేన గుణప్పకారేన సజ్జాధిట్టానం సచ్చం వత్వా ఇదాని య్వాయం భగవతా రతనత్తయగుణం దీపేన్నేన ఇథ సజ్జేపేన అజ్ఞాత్ర చ విత్తారేన పరియత్తిథమ్మా దేసితో, తమ్మి నిస్సాయ పున బుద్ధాధిట్టానం సచ్చం వత్తుమారద్ధో “వనప్పగుమ్మే యథ పుస్సితగ్గే”తి. తత్థ ఆసన్నసన్నివేసవవత్థితానం రుక్ఖానం సమూహో వనం, మూలసారఫేగ్గుతచసాఖాపలాసేహి పవుడ్డో గుమ్మా పగుమ్మా, వనే పగుమ్మా వనప్పగుమ్మా, స్వాయం “వనప్పగుమ్మే”తి వుత్తో . ఏవమ్మి హి వత్తుం లబ్బతి “అత్థి సవిత్తక్కసవిచారే, అత్థి అవిత్తక్కవిచారమత్తే, సుఖే దుక్ఖే జీవే”తిఆదీసు వియ. యథాతి ఓపమ్మవచనం. పుస్సితాని అగ్గాని అస్సాతి పుస్సితగ్గో, సబ్బసాఖాపసాఖాసు సజ్ఞాతపుప్పోతి అత్తో. సో పుట్టే వుత్తనయేనేవ “పుస్సితగ్గే”తి వుత్తో. గిమ్మాన మాసే పఠమస్మిం గిమ్మేతి యే చత్తారో గిమ్మామాసా, తేసం చతున్నం గిమ్మానం ఏకస్మిం మాసే. కతమస్మిం మాసే ఇతి చే? పఠమస్మిం గిమ్మే, చిత్రమాసేతి అత్తో. సో హి “పఠమగిమ్మే”తి చ “బాలవసంతో”తి చ వుచ్చతి. తతో పరం పదత్తతో పాకటమేవ.

అయం పనేత్త పిణ్డత్తో - యథా పఠమగిమ్మానామకే బాలవసంతే నానావిధరుక్ఖగహనే వనే సుపుప్పితగ్గసాఖో తరుణరుక్ఖగచ్చపరియాయనామో పగుమ్మా అతివియ సస్సిరికో హోతి, ఏవమేవం ఖన్ధాయతనాదీహి సతిపట్టానసమ్మప్పధానాదీహి సీలసమాధిక్ఖన్ధాదీహి వా నానప్పకారేహి అత్థప్పభేదపుప్పేహి అతివియ సస్సిరికత్తా తథూపమం నిబ్బానగామిమగ్గదీపనతో నిబ్బానగామిం పరియత్తిథమ్మవరం నేవ లాభహేతు న సక్కారాదీహేతు, కేవలజ్ఞో మహాకరుణాయ అబ్బుస్సాహితహదయో సత్తానం పరమంహితాయ అదేసయీతి. పరమంహితాయాతి ఏత్థ చ గాథాబద్ధసుఖత్తం అనునాసికో, అయం పనత్తో “పరమహితాయ నిబ్బానాయ అదేసయీ”తి.

ఏవం భగవా ఇమం సుపుప్పితగ్గవనప్పగుమ్మసదిసం పరియత్తిథమ్మం వత్వా ఇదాని తమేవ నిస్సాయ బుద్ధాధిట్టానం సచ్చవచనం పయుజ్జతి “ఇదమ్మి బుద్ధే”తి. తస్సంతో పుట్టే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో, కేవలం పన ఇదమ్మి

యథావుత్తప్పకారపరియత్తిధమ్మసంజ్ఞాతం బుద్ధే రతనం పణీతన్తి యోజేతబ్బం. ఇమిస్సాపి గాథాయ ఆణా కోటిసతసహస్సచక్కవాళేసు అమనుస్సేహి పటిగ్గహితాతి.

౨౩౭. ఏవం భగవా పరియత్తిధమ్మేన బుద్ధాధిట్టానం సచ్చం వత్వా ఇదాని లోకుత్తరధమ్మేన వత్తుమారద్ధో “వరో వరజ్ఞా”తి. తత్త వరోతి పణీతాధిముత్తికేహి ఇచ్చితో “అహో వత మయమ్మి ఏవరూపా అస్సామా”తి, వరగుణయోగతో వా వరో, ఉత్తమో సేట్టోతి అత్తో. వరజ్ఞాతి నిబ్బానజ్ఞా. నిబ్బానజ్ఞో సబ్బధమ్మానం ఉత్తమట్టేన వరం, తజ్జోస బోధిమూలే సయం పటివిజ్ఞిత్వా అజ్ఞాసి. వరదోతి పశ్చావగ్గియభద్దవగ్గియజటిలాదీనం అజ్ఞోసజ్ఞా దేవమనుస్సానం నిబ్బేధభాగియవాసనాభాగియవరధమ్మదాయాతి అత్తో. వరాహరోతి వరస్స మగ్గస్స ఆహటత్తా వరాహరోతి వుచ్చతి. సో హి భగవా దీపజ్ఞరతో పభుతి సమతింస పారమియో పూరేన్తో పుబ్బకేహి సమ్మాసమ్ముద్ధేహి అనుయాతం పురాణం మగ్గవరం ఆహరి, తేన వరాహరోతి వుచ్చతి. అపిచ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణపటిలాభేన వరో, నిబ్బానసచ్చికిరియాయ వరజ్ఞా, సత్తానం విముత్తిసుఖదానేన వరదో, ఉత్తమపటిపదాహరణేన వరాహరో, ఏతేహి లోకుత్తరగుణేహి అధికస్స కస్సచి అభావతో అనుత్తరో.

అపరో నయో - వరో ఉపసమాధిట్టానపరిపూరణేన, వరజ్ఞా పజ్ఞాధిట్టానపరిపూరణేన, వరదో చాగాధిట్టానపరిపూరణేన, వరాహరో సచ్చాధిట్టానపరిపూరణేన, వరం మగ్గసచ్చమాహరీతి. తథా వరో పుజ్ఞాస్సయేన, వరజ్ఞా పజ్ఞాస్సయేన, వరదో బుద్ధభావత్తికానం తదుపాయసమ్మదానేన, వరాహరో పచ్చేకబుద్ధభావత్తికానం తదుపాయాహరణేన, అనుత్తరో తత్త తత్త అసదిసతాయ, అత్తనా వా అనాచరియకో హుత్వా పరేసం ఆచరియభావేన, ధమ్మవరం అదేసయి సావకభావత్తికానం తదత్తాయ స్వాఖ్యాతతాదిగుణయుత్తస్స వరధమ్మస్స దేసనతో. సేసం వుత్తనయమేవాతి.

ఏవం భగవా నవవిధేన లోకుత్తరధమ్మేన అత్తనో గుణం వత్వా ఇదాని తమేవ గుణం నిస్సాయ బుద్ధాధిట్టానం సచ్చవచనం పయుజ్జతి “ఇదమ్మి బుద్ధే”తి. తస్సత్తో పుబ్బే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. కేవలం పన యం వరం నవలోకుత్తరధమ్మం ఏస అజ్ఞాసి, యజ్ఞా అదాసి, యజ్ఞా ఆహరి, యజ్ఞా అదేసయి, ఇదమ్మి బుద్ధే రతనం పణీతన్తి ఏవం యోజేతబ్బం. ఇమిస్సాపి గాథాయ ఆణా కోటిసతసహస్సచక్కవాళేసు అమనుస్సేహి పటిగ్గహితాతి.

౨౩౮. ఏవం భగవా పరియత్తిధమ్మం లోకుత్తరధమ్మజ్ఞా నిస్సాయ ద్వీహి గాథాహి బుద్ధాధిట్టానం సచ్చం వత్వా ఇదాని యే తం పరియత్తిధమ్మం అస్సోసుం సుతానుసారేన చ పటిపజ్ఞిత్వా నవప్పకారమ్మి లోకుత్తరధమ్మం అధిగమింసు, తేసం అనుపాదీసేసనిబ్బానప్పత్తిగుణం నిస్సాయ పున సజ్ఞాధిట్టానం సచ్చం వత్తుమారద్ధో “ఖీణం పురాణ”న్తి. తత్త ఖీణన్తి సముచ్చిన్నం. పురాణన్తి పురాతనం. నవన్తి సమ్మతి వత్తమానం. నత్థిసమ్మవన్తి అవిజ్ఞమానపాతుభావం. విరత్తచిత్తాతి విగతరాగచిత్తా. ఆయతికే భవస్మిన్తి అనాగతమద్ధానం పునబ్బవే. తేతి యేసం ఖీణం పురాణం నవం నత్థిసమ్మవం, యే చ ఆయతికే భవస్మిన్తి విరత్తచిత్తా, తే ఖీణాసవా భిక్షా. ఖీణబీజాతి ఉచ్చిన్నబీజా. అవిరూళ్ళిధన్దాతి విరూళ్ళిధన్దవిరహితా. నిబ్బన్తితి విజ్ఞాయన్తి. ధీరాతి ధితిసమ్మన్నా. యథాయం పదీపోతి అయం పదీపో వియ.

కిం వుత్తం హోతి? యం తం సత్తానం ఉప్పజ్జిత్వా నిరుద్ధమ్మి పురాణం అతీతకాలికం కమ్మం తణ్ణాసేనేహస్స అప్పహీనత్తా పటిసన్దిఆహరణసమత్తతాయ అఖీణంయేవ హోతి, తం పురాణం కమ్మం యేసం అరహత్తమగ్గేన తణ్ణాసేనేహస్స సోసితత్తా అగ్గినా దడ్డబీజమివ ఆయతిం విపాకదానాసమత్తతాయ ఖీణం. యజ్ఞా నేసం బుద్ధపూజాదివసేన

ఇదాని పవత్రమానం కమ్మం నవన్తి వుచ్చతి, తాళ్ళ తణ్ణాపహానేనేవ చిన్నమూలపాదపపుప్పమివ ఆయతిం  
 ఫలదానాసమత్థతాయ యేసం నత్తిసమ్మవం, యే చ తణ్ణాపహానేనేవ ఆయతికే భవస్మిం విరత్తచిత్రా, తే ఖీణాసవా భిక్షా  
 “కమ్మం ఖేత్రం విజ్ఞాణం బీజ”న్తి (అ. ని. ౩.౭౭) ఏత్త వుత్తస్స పటిసన్ధివిజ్ఞాణస్స కమ్మక్ఖయేనేవ ఖీణత్తా ఖీణబీజా. యోపి  
 పుట్టే పునబ్బవసజ్ఞాతాయ విరూళ్ళియా ఛన్తో అహోసి, తస్సాపి సముదయప్పహానేనేవ పహీనత్తా పుట్టే వియ చుతికాలే  
 అసమ్మవేన అవిరూళ్ళిఛన్దా ధితిసమ్మన్నత్తా ధీరా చరిమవిజ్ఞాణనిరోధేన యథాయం పదీపో నిబ్బుతో, ఏవం నిబ్బన్తి, పున  
 “రూపినో వా అరూపినో వా”తి ఏవమాదిం పజ్జత్తిపథం అచ్ఛేన్తి. తస్మిం కిర సమయే నగరదేవతానం పూజనత్థాయ  
 జాలితేసు పదీపేసు ఏకో పదీపో విజ్ఞాయి, తం దస్సేన్తో ఆహ - “యథాయం పదీపో”తి.

ఏవం భగవా యే తం పురిమాహి ద్వీహి గాథాహి వుత్తం పరియత్తిధమ్మం అస్సోసుం, సుతానుసారేనేవ పటిపజ్జిత్వా  
 నవప్పకారమ్మి లోకుత్తరధమ్మం అధిగమింసు, తేసం అనుపాదిసేసనిబ్బానప్పత్తిగుణం వత్వా ఇదాని తమేవ గుణం  
 నిస్సాయ సజ్ఞాధిట్ఠానం సచ్చవచనం పయుజ్జాన్తో దేసనం సమాపేసి “ఇదమ్మి సజ్ఞే”తి. తస్సంతో పుట్టే వుత్తనయేనేవ  
 వేదితట్టో, కేవలం పన ఇదమ్మి యథావుత్తేన పకారేన ఖీణాసవభిక్షానం నిబ్బానసజ్ఞాతం సజ్ఞే రతనం పణీతన్తి ఏవం  
 యోజేతబ్బం. ఇమిస్సాపి గాథాయ ఆణా కోటిసతసహస్సచక్కవాళేసు అమనుస్సేహి పటిగ్గహితాతి.

దేసనాపరియోసానే రాజకులస్స సోత్తి అహోసి, సబ్బూపద్దవా వూపసమింసు చతురాసీతియా పాణసహస్సానం  
 ధమ్మాభిసమయో అహోసి.

౨౩౯-౨౪౧. అథ సక్కో దేవానమిన్తో “భగవతా రతనత్తయగుణం నిస్సాయ సచ్చవచనం పయుజ్జామానేన నాగరస్స  
 సోత్తి కతా, మయాపి నాగరస్స సోత్తిత్థం రతనత్తయగుణం నిస్సాయ కిణ్ఛి వత్తబ్బ”న్తి చిన్తేత్వా అవసానే గాథాత్తయం అభాసి  
 “యానీధ భూతానీ”తి. తత్త యస్మా బుద్ధో యథా లోకహితత్థాయ ఉస్సుక్కం ఆపన్నేహి ఆగస్తబ్బం, తథా ఆగతతో, యథా  
 చ ఏతేహి గస్తబ్బం, తథా గతతో, యథా వా ఏతేహి ఆజానితబ్బం, తథా ఆజాననతో, యథా చ జానితబ్బం, తథా జాననతో,  
 యశ్చ తథేవ హోతి, తస్స గదనతో చ “తథాగతో”తి వుచ్చతి. యస్మా చ సో దేవమనుస్సేహి పుప్పగన్ధాదినా  
 బహినిబ్బత్తేన ఉపకరణేన, ధమ్మానుధమ్మప్పటిపత్తాదినా చ అత్తని నిబ్బత్తేన అతివియ పూజితో, తస్మా సక్కో దేవానమిన్తో  
 సబ్బదేవపరిసం అత్తనా సద్ధిం సమ్మిణ్ణేత్వా ఆహ “తథాగతం దేవమనుస్సపూజితం, బుద్ధం నమస్సామ సువత్తి హోతూ”తి.

యస్మా పన ధమ్మే మగ్గధమ్మో యథా యుగనన్త సమథవిపస్సనాబలేన గస్తబ్బం కిలేసపక్ఖం సముచ్చిన్తన్తేన, తథా  
 గతోతి తథాగతో. నిబ్బానధమ్మోపి యథా గతో పజ్ఞాయ పటివిద్ధో సబ్బదుక్ఖవిఘాతాయ సమ్మజ్జతి, బుద్ధాదీహి తథా  
 అవగతో, తస్మా “తథాగతో”తి వుచ్చతి. యస్మా చ సజ్ఞోపి యథా అత్తహితాయ పటిపన్నేహి గస్తబ్బం తేన తేన మగ్గేన, తథా  
 గతో, తస్మా “తథాగతో” త్వేవ వుచ్చతి. తస్మా అవసేసగాథాద్వయేపి తథాగతం ధమ్మం నమస్సామ సువత్తి హోతు,  
 తథాగతం సజ్ఞం నమస్సామ సువత్తి హోతూతి వుత్తం. సేసం వుత్తనయమేవాతి.

ఏవం సక్కో దేవానమిన్తో ఇమం గాథాత్తయం భాసిత్వా భగవన్తం పదక్ఖిణం కత్వా దేవపురమేవ గతో సద్ధిం  
 దేవపరిసాయ. భగవా పన తదేవ రతనసుత్తం దుతియదివసేపి దేసేసి, పున చతురాసీతియా పాణసహస్సానం  
 ధమ్మాభిసమయో అహోసి. ఏవం భగవా యావ సత్తమం దివసం దేసేసి, దివసే దివసే తథేవ ధమ్మాభిసమయో అహోసి.  
 భగవా అడ్డమాసమేవ వేసాలియం విహరిత్వా రాజునం “గచ్ఛామా”తి పటివేదేసి. తతో రాజానో దిగుణేన సక్కారేన పున

తీహి దివసేహి భగవంతం గజ్ఞాతీరం నయింసు. గజ్ఞాయం నిబ్బత్తా నాగరాజానో చిన్తేసుం - “మనుస్సా తథాగతస్స సక్కారం కరోన్తి, మయం కిం న కరిస్సామా”తి సువణ్ణరజతమణిమయా నావాయో మాపేత్వా సువణ్ణరజతమణిమయే ఏవ పల్లజ్జే పజ్జాపేత్వా పజ్జావణ్ణపదుమసజ్ఞాన్నం ఉదకం కరిత్వా “అవ్హాకం అనుగ్గహం కరోథా”తి భగవంతం ఉపగతా. భగవా అధివాసేత్వా రతననావమారూఢో పజ్జా చ భిక్కుసతాని సకం సకం నావం. నాగరాజానో భగవంతం సద్ధిం భిక్కుసజ్జేన నాగభవనం పవేసేసుం. తత్ర సుదం భగవా సబ్బరత్తిం నాగపరిసాయ ధమ్మం దేసేసి. దుతియదివసే దిబ్బేహి ఖాదనీయభోజనీయేహి మహాదానం అదంసు. భగవా అనుమోదిత్వా నాగభవనా నిక్ఖమి.

భూమట్టా దేవా “మనుస్సా చ నాగా చ తథాగతస్స సక్కారం కరోన్తి, మయం కిం న కరిస్సామా”తి చిన్తేత్వా వనగుమ్మరుక్ఖపబ్బతాదీసు ఛత్తాతిఛత్తాని ఉక్ఖిపింసు. ఏతేనేవ ఉపాయేన యావ అకనిట్టబ్రహ్మభవనం, తావ మహాసక్కారవిసేసో నిబ్బత్తి. బిమ్బిసారోపి లిచ్చవీహి ఆగతకాలే కతసక్కారతో దిగుణమకాసి, పుట్టే పుత్తనయేనేవ పజ్జాహి దివసేహి భగవంతం రాజగహం ఆనేసి.

రాజగహమనుప్పత్తే భగవతి పచ్చాభత్తం మణ్ణలమాళే సన్నిపతితానం భిక్షూనం అయమస్తరకథా ఉదపాది - “అహో బుద్ధస్స భగవతో ఆనుభావో, యం ఉద్ధిస్స గజ్ఞాయ ఓరతో చ పారతో చ అట్టయోజనో భూమిభాగో నిన్నజ్ఞా థలజ్ఞా సమం కత్వా వాలుకాయ ఓకిరిత్వా పుప్పేహి సజ్ఞాన్నో, యోజనప్పమాణం గజ్ఞాయ ఉదకం నానావణ్ణేహి పదుమేహి సజ్ఞాన్నం, యావ అకనిట్టభవనా ఛత్తాతిఛత్తాని ఉస్సితానీ”తి. భగవా తం పవత్తిం ఇత్వా గన్ధకుటితో నిక్ఖమిత్వా తజ్జణానురూపేన పాటిహారియేన గన్త్యా మణ్ణలమాళే పజ్జాత్తవరబుద్ధాసనే నిసీది. నిసజ్జ ఖో భగవా భిక్షూ ఆమన్తేసి - “కాయ నుత్థ, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి? భిక్షూ సబ్బం ఆరోచేసుం. భగవా ఏతదవోచ - “న, భిక్షవే, అయం పూజావిసేసో మయ్యం బుద్ధానుభావేన నిబ్బత్తో, న నాగదేవబ్రహ్మనుభావేన, అపిచ ఖో పుట్టే అప్పమత్తకపరిచ్ఛాగానుభావేన నిబ్బత్తో”తి. భిక్షూ ఆహంసు - “న మయం, భన్తే, తం అప్పమత్తకం పరిచ్ఛాగం జానామ, సాధు నో భగవా తథా కథేతు, యథా మయం తం జానేయ్యామా”తి.

భగవా ఆహ - భూతపుబ్బం, భిక్షవే, తక్కిసిలాయం సజ్ఞో నామ బ్రాహ్మణో అహోసి. తస్స పుత్తో సుసీమో నామ మాణవో సోళసవస్సుద్ధేసికో వయేన, సో ఏకదివసం పితరం ఉపసజ్జమిత్వా అభివాదేత్వా ఏకమంతం అట్టాసి. తం పితా ఆహ - “కిం, తాత సుసీమా”తి? సో ఆహ - “ఇచ్ఛామహం, తాత, బారాణసిం గన్త్యా సిప్పం ఉగ్గహేతు”న్తి. “తేన హి, తాత సుసీమ, అసుకో నామ బ్రాహ్మణో మమ సహాయకో, తస్స సన్తికం గన్త్యా ఉగ్గణ్ణాహి”తి కహపణసహస్సం అదాసి. సో తం గహేత్వా మాతాపితరో అభివాదేత్వా అనుపుట్టేన బారాణసిం గన్త్యా ఉపచారయుత్తేన విధినా ఆచరియం ఉపసజ్జమిత్వా అభివాదేత్వా అత్తానం నివేదేసి. ఆచరియో “మమ సహాయకస్స పుత్తో”తి మాణవం సమ్మటిచ్చిత్వా సబ్బం పాహునేయ్యమకాసి. సో అద్ధానకిలమథం పటివిసేదేత్వా తం కహపణసహస్సం ఆచరియస్స పాదమూలే రపేత్వా సిప్పం ఉగ్గహేతుం ఓకాసం యాచి. ఆచరియో ఓకాసం కత్వా ఉగ్గణ్ణాపేసి.

సో లహుజ్ఞా గణ్ణాన్తో బహుజ్ఞా గణ్ణాన్తో గహితగహితజ్ఞా సువణ్ణభాజనే పక్ఖిత్తమివ సీహతేలం అవినస్సమానం ధారేన్తో ద్వాదసవస్సికం సిప్పం కతిపయమాసేనేవ పరియోసాపేసి. సో సజ్ఞాయం కరోన్తో ఆదిమజ్జయేవ పస్సతి, నో పరియోసానం. అథ ఆచరియం ఉపసజ్జమిత్వా ఆహ - “ఇమస్స సిప్పస్స ఆదిమజ్జమేవ పస్సామి, పరియోసానం న పస్సామీ”తి. ఆచరియో ఆహ - “అహమ్మి, తాత, ఏవమేవా”తి. “అథ కో, ఆచరియ, ఇమస్స సిప్పస్స పరియోసానం జానాతీ”తి?

“ఇసిపతనే, తాత, ఇసయో అత్తి, తే జానేయ్యు”ని. తే ఉపసక్యమిత్వా “పుచ్చామి, ఆచరియా”తి. “పుచ్చ, తాత, యథాసుఖ”ని. సో ఇసిపతనం గత్వా పచ్చేకబుద్ధే ఉపసక్యమిత్వా పుచ్చి - “ఆదిమజ్జపరియోసానం జానాథా”తి? “ఆమావుసో, జానామా”తి. “తం మమ్మి సిక్ఖాపేథా”తి. “తేన, హావుసో, పబ్బజాహి, న సక్కా అపబ్బజితేన సిక్ఖీతు”ని. “సాధు, భన్తే, పబ్బాజేథ వా మం, యం వా ఇచ్చథ, తం కత్వా పరియోసానం జానాపేథా”తి. తే తం పబ్బాజేత్వా కమ్మట్టానే నియోజేతుం అసమత్థా “ఏవం తే నివాసేతబ్బం, ఏవం పారుపితబ్బ”నిఆదినా నయేన ఆభిసమాచారికం సిక్ఖాపేసుం. సో తత్త సిక్ఖంతో ఉపనిస్సయసమ్మన్నత్తా న చిరేనేవ పచ్చేకబోధిం అభిసమ్మజ్ఞి. సకలబారాణసియం “సుసీమపచ్చేకబుద్ధో”తి పాకటో అహోసి లాభగ్గయసగ్గప్పత్తో సమ్మన్నపరివారో. సో అప్పాయుకసంవత్తనికస్స కమ్మస్స కత్తత్తా న చిరేనేవ పరినిబ్బాయి. తస్స పచ్చేకబుద్ధా చ మహాజనకాయో చ సరీరకిచ్చం కత్వా ధాతుతో గహేత్వా నగరద్వారే ధూపం పతిట్టాపేసుం.

అథ ఖో సఙ్ఖో బ్రాహ్మణో “పుత్తో మే చిరగతో, న చస్స పవత్తిం జానామీ”తి పుత్తం దట్టుకామో తక్కసిలాయ నిక్ఖమిత్వా అనుపుబ్బేన బారాణసిం పత్వా మహాజనకాయం సన్నిపతితం దిస్వా “అద్ధా బహూసు ఏకోపి మే పుత్తస్స పవత్తిం జానిస్సతీ”తి చిన్తేన్తో ఉపసక్యమిత్వా పుచ్చి - “సుసీమో నామ మాణవో ఇథ ఆగతో అత్తి, అపి ను తస్స పవత్తిం జానాథా”తి? తే “ఆమ, బ్రాహ్మణ, జానామ, అస్మిం నగరే బ్రాహ్మణస్స సన్తికే తిణ్ణం వేదానం పారగూ హుత్వా పచ్చేకబుద్ధానం సన్తికే పబ్బజిత్వా పచ్చేకబుద్ధో హుత్వా అనుపాదీసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాయి, అయమస్స ధూపో పతిట్టాపితో”తి ఆహంసు. సో భూమిం హత్తేన పహరిత్వా, రోదిత్వా చ పరిదేవిత్వా చ తం చేతియభ్రణం గత్వా తిణాని ఉద్ధరిత్వా ఉత్తరసాటకేన వాలుకం ఆనేత్వా, పచ్చేకబుద్ధచేతియభ్రణే ఆకిరిత్వా, కమణ్ణలుతో ఉదకేన సమంతతో భూమిం పరిపోసిత్వా వనపుప్పేహి పూజం కత్వా ఉత్తరసాటకేన పటాకం ఆరోపిత్వా ధూపస్స ఉపరి అత్తనో ఛత్తం బద్దిత్వా పక్కామీతి.

ఏవం అతీతం దస్సేత్వా తం జాతకం పచ్చుప్పన్నేన అనుసన్ధేన్తో భిక్షూనం ధమ్మకథం కథేసి - “సియా ఖో పన వో, భిక్షవే, ఏవమస్స అఙ్ఘో నూన తేన సమయేన సఙ్ఖో బ్రాహ్మణో అహోసి”తి, న ఖో పనేతం ఏవం దట్టబ్బం, అహం తేన సమయేన సఙ్ఖో బ్రాహ్మణో అహోసిం, మయా సుసీమస్స పచ్చేకబుద్ధస్స చేతియభ్రణే తిణాని ఉద్ధటాని, తస్స మే కమ్మస్స నిస్సన్దేన అట్టయోజనమగ్గం విగతఖాణుకణ్ణకం కత్వా సమం సుద్ధమకంసు, మయా తత్త వాలుకా ఓకిణ్ణా, తస్స మే నిస్సన్దేన అట్టయోజనమగ్గే వాలుకం ఓకిరింసు. మయా తత్త వనకుసుమేహి పూజా కతా, తస్స మే నిస్సన్దేన నవయోజనమగ్గే థలే చ ఉదకే చ నానాపుప్పేహి పుప్పసన్ధరం అకంసు. మయా తత్త కమణ్ణలుదకేన భూమి పరిపోసితా, తస్స మే నిస్సన్దేన వేసాలియం పోక్ఖరవస్సం వస్సి. మయా తస్మిం చేతియే పటాకా ఆరోపితా, ఛత్తఇచ్చ బద్ధం, తస్స మే నిస్సన్దేన యావ అకనిట్టభవనా పటాకా చ ఆరోపితా, ఛత్తాతిఛత్తాని చ ఉస్సితాని. ఇతి ఖో, భిక్షవే, అయం మయ్ఘం పూజావిసేసో నేవ బుద్ధానుభావేన నిబ్బత్తో, న నాగదేవబ్రహ్మనుభావేన, అపిచ ఖో అప్పమత్తకపరిచ్చాగానుభావేన నిబ్బత్తో”తి. ధమ్మకథాపరియోసానే ఇమం గాథమభాసి -

“మత్తాసుఖపరిచ్చాగా, పస్సే చే విపులం సుఖం;

చజే మత్తాసుఖం ధీరో, సమ్మస్సం విపులం సుఖ”ని. (ధ. ప. ౨౯౦);

## ౨. ఆమగన్ధసుత్తవణ్ణనా

సామాకచిజ్జలకచీనకాని చాతి ఆమగన్ధసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? అనుప్పన్నే భగవతి ఆమగన్ధో నామ బ్రాహ్మణో పఞ్చహి మాణవకసతేహి సద్ధిం తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా హిమవంతం పవిసిత్వా పబ్బతన్తరే అస్సమం కారాపేత్వా వనమూలఫలాహారో హుత్వా తత్థ పటివసతి, న కదాచి మచ్ఛమంసం ఖాదతి. అథ తేసం తాపసానం లోణమ్మిలాదీని అపరిభుజ్జన్తానం పణ్ణురోగో ఉప్పజ్జి. తతో తే “లోణమ్మిలాదీసేవనత్థాయ మనుస్సపథం గచ్ఛామా”తి పచ్ఛన్తగామం సమ్మత్తా. తత్థ మనుస్సా తేసు పసీదిత్వా నిమన్తేత్వా భోజేసుం, కతభత్తకిచ్చానం నేసం మఞ్చపీఠపరిభోగభాజనపాదమక్ఖనాదీని ఉపసేత్వా “ఏత్థ, భన్తే, వసథ, మా ఉక్కణ్ణిత్థా”తి వసనట్టానం దస్సేత్వా పక్కమింసు. దుతియదివసేపి నేసం దానం దత్వా పున ఘరపటిపాటియా ఏకేకదివసం దానమదంసు. తాపసా చతుమాసం తత్థ వసిత్వా లోణమ్మిలాదీసేవనాయ ధిరభావప్పత్తసరీరా హుత్వా “మయం, ఆవుసో, గచ్ఛామా”తి మనుస్సానం ఆరోచేసుం. మనుస్సా తేసం తేలతణ్ణులాదీని అదంసు. తే తాని ఆదాయ అత్తనో అస్సమమేవ అగమంసు. తఞ్చ గామం తథేవ సంవచ్ఛరే సంవచ్ఛరే ఆగమింసు. మనుస్సాపి తేసం ఆగమనకాలం విదిత్వా దానత్థాయ తణ్ణులాదీని సజ్జేత్వావ అచ్చన్తి, ఆగతే చ నే తథేవ సమ్మానేన్తి.

అథ భగవా లోకే ఉప్పజ్జిత్వా పవత్తితవరధమ్మచక్కో అనుపుబ్బేన సావత్థిం గత్వా తత్థ విహరన్తో తేసం తాపసానం ఉపనిస్సయసమ్మత్తిం దిస్వా తతో నిక్ఖమ్మ భిక్షుసజ్జపరిపుతో చారికం చరమానో అనుపుబ్బేన తం గామం అనుప్పత్తో. మనుస్సా భగవంతం దిస్వా మహాదానాని అదంసు. భగవా తేసం ధమ్మం దేసేసి. తే తాయ ధమ్మదేసనాయ అప్పేకచ్ఛే సోతాపన్నా, ఏకచ్ఛే సకదాగామినో, ఏకచ్ఛే అనాగామినో అహేసుం, ఏకచ్ఛే పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణింసు. భగవా పునదేవ సావత్థిం పచ్ఛాగమాసి. అథ తే తాపసా తం గామం ఆగమింసు. మనుస్సా తాపసే దిస్వా న పుబ్బసదిసం కోతూహలమకంసు. తాపసా తం పుచ్చింసు – “కిం, ఆవుసో, ఇమే మనుస్సా న పుబ్బసదిసా, కిం ను ఖో అయం గామో రాజదణ్ణేన ఉపద్దుతో, ఉదాహు దుబ్బిక్ఖేన, ఉదాహు అష్ఠేహి సీలాదిగుణేహి సమ్మన్నతరో కోచి పబ్బజితో ఇమం గామమనుప్పత్తో”తి? తే ఆహంసు – “న, భన్తే, రాజదణ్ణేన, న దుబ్బిక్ఖేనాయం గామో ఉపద్దుతో, అపిచ బుద్ధో లోకే ఉప్పన్నో, సో భగవా బహుజనహితాయ ధమ్మం దేసేన్తో ఇధాగతో”తి.

తం సుత్వా ఆమగన్ధతాపసో “బుద్ధోతి, గహపతయో, వదేథా”తి? “బుద్ధోతి, భన్తే, వదామా”తి తిక్ఖత్తుం వత్వా “ఘోసోపి ఖో ఏసో దుల్లభో లోకస్మిం, యదిదం బుద్ధో”తి అత్తమనో అత్తమనవాచం నిచ్చారేత్వా పుచ్చి – “కిం ను ఖో సో బుద్ధో ఆమగన్ధం భుజ్జతి, న భుజ్జతీ”తి? “కో, భన్తే, ఆమగన్ధో”తి? “ఆమగన్ధో నామ మచ్ఛమంసం, గహపతయో”తి. “భగవా, భన్తే, మచ్ఛమంసం పరిభుజ్జతీ”తి. తం సుత్వా తాపసో విప్పటిసారీ అహోసి – “మాహేవ ఖో పన బుద్ధో సియా”తి. పున చిన్తేసి – “బుద్ధానం పాతుభావో నామ దుల్లభో, గత్వా బుద్ధం దిస్వా పుచ్చిత్వా జానిస్సామీ”తి. తతో యేన భగవా గతో, తం మగ్గం మనుస్సే పుచ్చిత్వా వచ్చగిద్ధినీ గావీ వియ తురితతురితో సబ్బత్థ ఏకరత్తివాసేన సావత్థిం అనుప్పత్వా జేతవనమేవ పావిసి సద్ధిం సకాయ పరిసాయ. భగవాపి తస్మిం సమయే ధమ్మదేసనత్థాయ ఆసనే నిసిన్నో ఏవ హోతి. తాపసా భగవంతం ఉపసజ్కమ్మ తుణ్ణీభూతా అనభివాదేత్వావ ఏకమన్తం నిసీదింసు. భగవా “కచ్చి వో ఇసయో ఖమనీయ”న్తిఆదినా నయేన తేహి సద్ధిం పటిసమ్మాది. తేపి “ఖమనీయం, భో గోతమా”తిఆదిమాహంసు. తతో ఆమగన్ధో భగవంతం పుచ్చి – “ఆమగన్ధం,

భో గోతమ, భుజ్జాసి, న భుజ్జాసీ"తి? "కో నో, బ్రాహ్మణ, ఆమగన్తో నామా"తి? "మచ్ఛమంసం, భో గోతమా"తి. భగవా "న, బ్రాహ్మణ, మచ్ఛమంసం ఆమగన్తో. అపిచ ఖో ఆమగన్తో నామ సబ్బే కిలేసా పాపకా అకుసలా ధమ్మా"తి వత్వా "న, బ్రాహ్మణ, ఇదాని త్వమేవ ఆమగన్తం పుచ్చి, అతీతేపి తిస్సో నామ బ్రాహ్మణో కస్సపం భగవన్తం పుచ్చి. ఏవ ఇచ్చ సో పుచ్చి, ఏవ ఇచ్చస్స భగవా బ్యాకాసీ"తి తిస్సేన చ బ్రాహ్మణేన కస్సపేన చ భగవతా వుత్తగాథాయో ఏవ ఆనేత్వా తాహి గాథాహి బ్రాహ్మణం సన్ఞ్ఘాపేన్తో ఆహ - "సామాకచిఙ్గలకచీనకాని చా"తి. అయం తావ ఇమస్స సుత్తస్స ఇథ ఉప్పత్తి.

అతీతే పన కస్సపో కిర బోధిసత్తో అట్టాసఙ్ఖేయ్యాని కప్పసతసహస్స ఇచ్చ పారమియో పూరేత్వా బారాణసియం బ్రహ్మదత్తస్స బ్రాహ్మణస్స ధనవతీ నామ బ్రాహ్మణీ, తస్సా కుచ్చిమ్హి పటిసన్ధిం అగ్గహేసి. అగ్గసావకోపి తం దివసంయేవ దేవలోకా చవిత్వా అనుపురోహితబ్రాహ్మణస్స పజాపతియా కుచ్చిమ్హి నిబ్బత్తి. ఏవం తేసం ఏకదివసమేవ పటిసన్ధిగహణ ఇచ్చ గబ్బవుట్టాన ఇచ్చ అహోసి, ఏకదివసమేవ ఏతేసం ఏకస్స కస్సపో, ఏకస్స తిస్సోతి నామమకంసు. తే సహపంసుకీళనకా ద్వే సహాయా అనుపుబ్బేన వుడ్డిం అగమింసు. తిస్సస్స పితా పుత్తం ఆణాపేసి - "అయం, తాత, కస్సపో నిక్ఖమ్మ పబ్బజిత్వా బుద్ధో భవిస్సతి, త్వమ్మిస్స సన్తికే పబ్బజిత్వా భవనిస్సరణం కరేయ్యాసీ"తి. సో "సాధూ"తి పటిస్సుణిత్వా బోధిసత్తస్స సన్తికం గత్వా "ఉభోపి, సమ్మ, పబ్బజిస్సామా"తి ఆహ. బోధిసత్తో "సాధూ"తి పటిస్సుణి. తతో వుడ్డిం అనుప్పత్తకాలేపి తిస్సో బోధిసత్తం ఆహ - "ఏహి, సమ్మ, పబ్బజిస్సామా"తి బోధిసత్తో న నిక్ఖమి. తిస్సో "న తావస్స ఇణ్ణం పరిపాకం గత"న్తి సయం నిక్ఖమ్మ ఇసిపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా అరణ్ఠో పబ్బతపాదే అస్సమం కారాపేత్వా వసతి. బోధిసత్తోపి అపరేన సమయేన ఘరే రితోయేవ ఆనాపానస్సతిం పరిగ్గహేత్వా చత్తారి ఝూనాని అభిఞ్ఞాయో చ ఉప్పాదేత్వా పాసాదేన బోధిమణ్ణసమీపం గత్వా "పున పాసాదో యథారానేయేవ పతిట్టాతూ"తి అధిట్టాసి, సో సకట్టానేయేవ పతిట్టాసి. అపబ్బజితేన కిర బోధిమణ్ణం ఉపగన్తుం న సక్కాతి. సో పబ్బజిత్వా బోధిమణ్ణం పత్వా నీసీదిత్వా సత్త దివసే పథానయోగం కత్వా సత్తహి దివసేహి సమ్మాసమ్మోధిం సచ్ఛాకాసి.

తదా ఇసిపతనే వీసతిసహస్సా పబ్బజితా పటివసన్తి. అథ కస్సపో భగవా తే ఆమన్తేత్వా ధమ్మచక్కిం పవత్తేసి. సుత్తపరియోసానే సబ్బేవ అరహన్తో అహేసుం. సో సుదం భగవా వీసతిభిక్కుసహస్సపరివుతో తత్తేవ ఇసిపతనే వసతి. కిక్కి చ నం కాసిరాజా చతుహి పచ్చయేహి ఉపట్టాతి. అథేకదివసం బారాణసివాసీ ఏకో పురిసో పబ్బతే చన్దనసారాదీని గవేసన్తో తిస్సస్స తాపసస్స అస్సమం పత్వా తం అభివాదేత్వా ఏకమన్తం అట్టాసి. తాపసో తం దిస్వా "కుతో ఆగతోసీ"తి పుచ్చి. "బారాణసితో, భన్తే"తి. "కా తత్త పవత్తీ"తి? "తత్త, భన్తే, కస్సపో నామ సమ్మాసమ్మబ్బద్ధో ఉప్పన్నో"తి. తాపసో దుల్లభవచనం సుత్వా పీతిసోమనస్సజాతో పుచ్చి - "కిం సో ఆమగన్తం భుజ్జతి, న భుజ్జతీ"తి? "కో భన్తే, ఆమగన్తో"తి? "మచ్ఛమంసం ఆవుసో"తి. "భగవా, భన్తే, మచ్ఛమంసం భుజ్జతీ"తి. తం సుత్వా తాపసో విప్పటిసారీ హుత్వా పున చిన్తేసి - "గత్వా తం పుచ్చిస్సామి, సచే 'ఆమగన్తం పరిభుజ్జామీ'తి వక్ఖతి, తతో నం 'తువ్ఘాకం, భన్తే, జాతియా చ కులస్స చ గోత్తస్స చ అననుచ్ఛవికమేత'న్తి నివారేత్వా తస్స సన్తికే పబ్బజిత్వా భవనిస్సరణం కరిస్సామీ"తి సల్లహుకం ఉపకరణం గహేత్వా సబ్బత్థ ఏకరత్తివాసేన సాయన్ఠసమయే బారాణసిం పత్వా ఇసిపతనమేవ పావిసి. భగవాపి తస్మిం సమయే ధమ్మదేసనత్థాయ ఆసనే నిసిన్నోయేవ హోతి. తాపసో భగవన్తం ఉపసంజ్ఞమ్మ అనభివాదేత్వా తుణ్ణీభూతో ఏకమన్తం అట్టాసి. భగవా తం దిస్వా పుబ్బే వుత్తనయేనేవ పటిసమ్మాది. సోపి "ఖమనీయం, భో కస్సపా"తిఆదీని వత్వా ఏకమన్తం నీసీదిత్వా భగవన్తం పుచ్చి - "ఆమగన్తం, భో కస్సప, భుజ్జసి, న భుజ్జసీ"తి? "నాహం, బ్రాహ్మణ, ఆమగన్తం భుజ్జామీ"తి. "సాధు, సాధు, భో కస్సప, పరకుణపం అఖాదన్తో సున్దరమకాసి, యుత్తమేతం భోతో కస్సపస్స జాతియా చ కులస్స చ

గోత్రస్య చా”తి. తతో భగవా “అహం కిలేసే సన్ధాయ ‘ఆమగన్తం న భుజ్జామీ”తి వదామి, బ్రాహ్మణో మచ్ఛమంసం పచ్ఛేతి, యంనూనాహం స్వే గామం పిణ్డాయ అపవిసిత్వా కిక్రీరజ్ఞో గేహ ఆభతం పిణ్డపాతం పరిభుజ్జోయ్యం, ఏవం ఆమగన్తం ఆరబ్ధ కథా పవత్తిస్యతి. తతో బ్రాహ్మణం ధమ్మదేసనాయ సజ్ఞాపేస్సామీ”తి దుతియదివసే కాలస్సేవ సరీరపరికమ్మం కత్వా గన్ధకుటిం పావిసి. భిక్షూ గన్ధకుటిద్వారం పిహితం దిస్వా “న భగవా అజ్ఞ భిక్షూహి సద్ధిం పవిసితుకామో”తి ఇత్వా గన్ధకుటిం పదక్ష్టిణం కత్వా పిణ్డాయ పవిసింసు.

భగవాపి గన్ధకుటితో నిక్ఖమ్మ పజ్జత్తాసనే నిసీది. తాపసోపి ఖో పత్తసాకం పచిత్వా ఖాదిత్వా భగవతో సన్తికే నిసీది. కిక్రీ కాసిరాజా భిక్షూ పిణ్డాయ చరన్తే దిస్వా “కుహిం భగవా, భన్తే”తి పుచ్చిత్వా “విహారే, మహారాజా”తి చ సుత్వా నానాబ్యజ్జనరసమనేకమంసవికతీసమ్మన్నం భోజనం భగవతో పాహేసి. అమచ్ఛా విహారం నేత్వా భగవతో ఆరోచేత్వా దక్ష్టిణోదకం దత్వా పరివిసన్తా పరమం నానామంసవికతీసమ్మన్నం యాగుం అదంసు, తాపసో దిస్వా “ఖాదతి ను ఖో నో”తి చిన్తేన్తో అట్ఠాసి. భగవా తస్య పస్సతోయేవ యాగుం పివన్తో మంసఖణ్డం ముఖే పక్ఖిపి. తాపసో దిస్వా కుద్ధో. పున యాగుపీతస్య నానారసబ్యజ్జనం భోజనమదంసు, తమ్పి గహేత్వా భుజ్జన్తం దిస్వా అతివియ కుద్ధో “మచ్ఛమంసం ఖాదన్తోయేవ ‘న ఖాదామీ’తి భణ్తీ”తి. అథ భగవన్తం కతభత్తకిచ్చం హత్థపాదే ధోవిత్వా నిసిన్నం ఉపసజ్కమ్మ “భో కస్సప, ముసా త్వం భణసి, నేతం పణ్ణీతకిచ్చం. ముసావాదో హి గరహితో బుద్ధానం, యేపి తే పబ్బతపాదే వనమూలఫలాదీహి యాపేన్తా ఇసయో వసన్తి, తేపి ముసా న భణన్తి”తి వత్వా పున ఇసీనం గుణే గాఢాయ వణ్ణేన్తో ఆహ “సామాకచిజ్జలకచీనకాని చా”తి.

౨౪౨. తత్త సామాకాతి ధునిత్వా వా సీసాని ఉచ్చినిత్వా వా గయ్యూపగా తిణధజ్జజాతి. తథా చిజ్జలకా కణవీరపుప్పసన్ఠానసీసా హోన్తి. చీనకానీతి అటవిపబ్బతపాదేసు అరోపితజాతా చీనముగ్గా. పత్తప్పలన్తి యంకిఞ్చే హరితపణ్ణం. మూలఫలన్తి యంకిఞ్చే కన్దమూలం. గవిప్పలన్తి యంకిఞ్చే రుక్ష్ణవల్లిఫలం. మూలగ్రహణేన వా కన్దమూలం, ఫలగ్రహణేన రుక్ష్ణవల్లిఫలం, గవిప్పలగ్రహణేన ఉదకే జాతసిజ్ఞాతకకేసరుకాదిఫలం వేదితబ్బం. ధమ్మేన లద్ధన్తి దూతేయ్యపహిణగమనాదిమిచ్ఛాజీవం పహాయ వనే ఉజ్జాచరియాయ లద్ధం. సతన్తి సన్తో అరియా. అన్నమానాతి భుజ్జమానా. న కామకామా అలికం భణన్తితి తే ఏవం అమమా అపరిగ్రహ ఏతాని సామాకాదీని భుజ్జమానా ఇసయో యథా త్వం సాదురసాదికే కామే పత్తయన్తో ఆమగన్తం భుజ్జన్తోయేవ “నాహం, బ్రాహ్మణ, ఆమగన్తం భుజ్జామీ”తి భణన్తో అలికం భణసి, తథా న కామకామా అలికం భణన్తి, కామే కామయన్తా ముసా న భణన్తితి ఇసీనం పసంసాయ భగవతో నిన్దం దీపేతి.

౨౪౩. ఏవం ఇసీనం పసంసాపదేసేన భగవన్తం నిన్దిత్వా ఇదాని అత్తనా అధిప్పేతం నిన్దావత్తుం దస్సేత్వా నిప్పరియాయేనేవ భగవన్తం నిన్దన్తో ఆహ “యదన్నమానో”తి తత్త ద-కారో పదసన్దికరో. అయం పనట్థో – యం కిఞ్చేదేవ ససమంసం వా తిత్తిరమంసం వా ధోవనచ్ఛేదనాదినా పుబ్బపరికమ్మేన సుకతం, పచనవాసనాదినా పచ్ఛాపరికమ్మేన సునిట్ఠితం, న మాతరా న పితరా, అపిచ ఖో పన “దక్ఖిణేయ్యా అయ”న్తి మజ్జమానేహి ధమ్మకామేహి పరేహి దిన్నం, సక్కారకరణేన పయతం పణీతమలజ్కతం, ఉత్తమరసతాయ ఓజవన్తతాయ ధామబలభరణసమత్థతాయ చ పణీతం అన్నమానో ఆహారయమానో, న కేవలఞ్చ యంకిఞ్చే మంసమేవ, అపిచ ఖో పన ఇదమ్పి సాలీనమన్నం విచితకాళకం సాలితణ్ణులోదనం పరిభుజ్జమానో సో భుజ్జసి, కస్సప, ఆమగన్తం, సో త్వం యంకిఞ్చే మంసం భుజ్జమానో ఇదఞ్చ సాలీనమన్నం పరిభుజ్జమానో భుజ్జసి, కస్సప, ఆమగన్తన్తి భగవన్తం గోత్రేన ఆలపతి.



౨౪౪. ఏవం ఆహారతో భగవద్దం నిద్రిత్వా ఇదాని ముసావాదం ఆరోపిత్వా నిద్రిస్తో ఆహ “న ఆమగన్తో...పే.... సుసజ్ఞతేహి”తి. తస్మిన్తో - పుట్టే మయా పుచ్చితో సమానో “న ఆమగన్తో మమ కప్పతి”తి ఇచ్చేవ త్వం భాససి, ఏవం ఏకంసేనేవ త్వం భాససి బ్రహ్మబన్ధు బ్రాహ్మణగుణవిరహితజాతిమత్తబ్రాహ్మణాతి పరిభాసన్తో భణతి. సాలీనమన్నని సాలితణ్ణులోదనం. పరిభుజ్ఞమానోతి భుజ్ఞమానో. సకున్తమంసేహి సుసజ్ఞతేహితి తదా భగవతో అభిహటం సకుణమంసం నిద్రిసన్తో భణతి.

ఏవం భణన్తో ఏవ చ భగవతో హేట్టా పాదతలా పభుతి యావ ఉపరి కేసగ్గా సరీరముల్లోకేన్తో ద్వత్రింసవరలక్ష్మణాసీతిఅనుబ్యజ్ఞానసమ్పదం బ్యామప్పభాపరిక్ష్టేపిశ్చ దిస్వా “ఏవయాపో మహాపురిసలక్ష్మణాదిపటిమణ్ణీతకాయో న ముసా భణితుం అరహతి. అయం హిస్స భవన్తరేపి సచ్చవాచానిస్సన్దేనేవ ఉణ్ణా భముకన్తరే జాతా ఓదాతా ముదు తూలసన్నిభా, ఏకేకాని చ లోమకూపేసు లోమాని. స్వాయం కథమిదాని ముసా భణిస్సుతి. అద్ధా అజ్ఞో ఇమస్స ఆమగన్తో భవిస్సుతి, యం సన్ధాయ ఏతదవోచ - ‘నాహం, బ్రాహ్మణ, ఆమగన్తం భుజ్ఞామీ’తి, యంనూనాహం ఏతం పుచ్చేయ్య”ని చిన్తేత్వా సజ్ఞాతబహుమానో గోత్తేనేవ ఆలపన్తో ఇమం గాథాసేసం ఆహ -

“పుచ్చామి తం కస్సప ఏతమత్తం, కథంపకారో తవ ఆమగన్తో”తి.

౨౪౫. అథస్స భగవా ఆమగన్తం విస్సజ్ఞేతుం “పాణాతిపాతో”తి ఏవమాదిమాహ. తత్త పాణాతిపాతోతి పాణవధో. వధధేదబన్ధనని ఏత్త సత్తానం దణ్ణాదీహి ఆకోటనం వధో, హత్తపాదాదీనం ఛేదనం ఛేదో, రజ్జుఆదీహి బన్దో బన్ధనం. థేయ్యం ముసావాదోతి థేయ్యశ్చ ముసావాదో చ. నికతీతి “దస్సామి, కరిస్సామీ”తిఆదినా నయేన ఆసం ఉప్పాదేత్వా నిరాసాకరణం. వశ్శానానీతి అసువణ్ణం సువణ్ణని గాహాపనాదీని. అజ్ఞేనకుత్తని నిరత్తకమనేకగన్ధపరియాపుణనం. పరదారసేవనాతి పరపరిగ్గహితాసు చారిత్రాపజ్జనం. ఏసామగన్తో న హి మంసభోజనని ఏస పాణాతిపాతాదిఅకుసలధమ్మసముదాచారో ఆమగన్తో విస్సగన్తో కుణపగన్తో. కిం కారణా? అమనుజ్ఞత్తా కిలేసఅసుచిమిస్సకత్తా సబ్బి జిగుచ్చితత్తా పరమదుగ్గన్ధభావావహత్తా చ. యే హి ఉస్సన్నకిలేసా సత్తా, తే తేహి అతిదుగ్గన్ధా హోన్తి, నిక్కిలేసానం మతసరీరమ్పి దుగ్గన్ధం న హోతి, తస్మా ఏసామగన్తో. మంసభోజనం పన అదిట్టమసుతమపరిసజ్జితశ్చ అనవజ్జం, తస్మా న హి మంసభోజనం ఆమగన్తోతి.

౨౪౬. ఏవం ధమ్మాధిట్టానాయ దేసనాయ ఏకేన నయేన ఆమగన్తం విస్సజ్ఞేత్వా ఇదాని యస్మా తే తే సత్తా తేహి తేహి ఆమగన్దేహి సమన్నాగతా, న ఏకో ఏవ సబ్బేహి, న చ సబ్బే ఏకేనేవ, తస్మా నేసం తే తే ఆమగన్దే పకాసేతుం “యే ఇధ కామేసు అసజ్ఞతా జనా”తిఆదినా నయేన పుగ్గలాధిట్టానాయ తావ దేసనాయ ఆమగన్దే విస్సజ్ఞేన్తో ద్వే గాథాయో అభాసి.

తత్త యే ఇధ కామేసు అసజ్ఞతా జనాతి యే కేచి ఇధ లోకే కామపటిసేవనసజ్ఞాతేసు కామేసు మాతిమాతుచ్ఛాదీసుపి మరియుదావిరహేన భిన్నసంవరతాయ అసంయతా పుథుజ్జనా. రసేసు గిద్ధాతి జిహ్వావిజ్ఞోయ్యేసు రసేసు గిద్ధా గధితా ముచ్చితా అజ్ఞోసన్నా అనాదీనవదస్సావినో అనిస్సరణపజ్ఞా రసే పరిభుజ్ఞన్తి. అసుచిభావమస్సితాతి తాయ రసగిద్ధియా రసపటిలాభత్తాయ నానప్పకారమిచ్ఛాజీవసజ్ఞాతలసుచిభావమిస్సితా. నత్థికదిట్ఠీతి “నత్థి దిన్న”నిఆదిదసవత్థికమిచ్ఛాదిట్ఠిసమన్నాగతా. విసమాతి విసమేన కాయకమ్మాదినా సమన్నాగతా. దురన్నయాతి దువిజ్ఞాపయా సన్నిట్ఠిపరామాసేఆధానగ్గాహేదుప్పటినిస్సగ్గితాసమన్నాగతా. ఏసామగన్తోతి ఏస ఏతాయ గాథాయ పుగ్గలే

అధిష్టాయ నిద్దిట్టో “కామేసు అసంయతతా రసగిద్ధతా ఆజీవవిపత్తినత్తికదిట్టికాయదుచ్చరితాదివిసమతా దురన్నయభావతా”తి అపరోపి పుట్టే వుత్తేనేవత్తేన ఛచ్చిద్దో ఆమగన్దో వేదితబ్బో. న హి మంసభోజనన్తి మంసభోజనం పన యథావుత్తేనేవత్తేన న ఆమగన్దోతి.

౨౪౭. దుతియగాథాయపి యే లూఖసాతి యే లూఖా నిరసా, అత్తకిలమథానుయుత్తాతి అత్తో. దారుణాతి కక్ష్టళా దోవచస్సతాయుత్తా. పిట్టిమంసికాతి పురతో మధురం భణిత్వా పరమ్ముఖే అవణ్ణభాసిన్ . ఏతే హి అభిముఖం ఓలోకేతుమసక్కిన్తా పరమ్ముఖానం పిట్టిమంసఖాదకా వియ హోన్తి, తేన “పిట్టిమంసికా”తి వుచ్చన్తి. మిత్తద్దునోతి మిత్తదూహకా, దారధనజీవితేసు విస్సాసమాపన్నానం మిత్తానం తత్త మిచ్ఛాపటిపజ్జనకాతి వుత్తం హోతి. నిక్కురుణాతి కరుణావిరహితా సత్తానం అనత్తకామా. అతిమానినోతి “ఇధేకచ్చో జాతియా వా...పే... అజ్ఞాతరజ్ఞాతరేన వత్తునా పరే అతిమజ్ఞాతి, యో ఏవరూపో మానో కేతుకమ్యతా చిత్తస్సా”తి (విభ. ౮౮౦) ఏవం వుత్తేన అతిమానేన సమన్నాగతా. అదానసీలాతి అదానపకతికా, అదానాధిముత్తా అసంవిభాగరతాతి అత్తో. న చ దేన్తి కస్సచీతి తాయ చ పన అదానసీలతాయ యాచితాపి సన్తా కస్సచి కిళ్ళి న దేన్తి, అదిన్నపుబ్బకకులే మనుస్ససదిసా నిజ్ఞామతణ్ణికపేతపరాయణా హోన్తి. కేచి పన “ఆదానసీలా”తిపి పరన్తి, కేవలం గహణసీలా, కస్సచి పన కిళ్ళి న దేన్తి. ఏసామగన్దో న హి మంసభోజనన్తి ఏస ఏతాయ గాథాయ పుగ్గలే అధిష్టాయ నిద్దిట్టో “లూఖతా, దారుణతా , పిట్టిమంసికతా, మిత్తదూభితా, నిక్కురుణతా, అతిమానితా, అదానసీలతా, అదాన”న్తి అపరోపి పుట్టే వుత్తేనేవత్తేన అట్టవిధో ఆమగన్దో వేదితబ్బో, న హి మంసభోజనన్తి.

౨౪౮. ఏవం పుగ్గలాధిష్టానాయ దేసనాయ ద్వే గాథాయో వత్వా పున తస్స తాపసస్స ఆసయానుపరివత్తనం విదిత్వా ధమ్మాధిష్టానాయేవ దేసనాయ ఏకం గాథం అభాసి. తత్త కోధో ఉరగసుత్తే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. మదోతి “జాతిమదో, గోత్తమదో, ఆరోగ్యమదో”తిఆదినా (విభ. ౮౩౨) నయేన విభజ్జే వుత్తప్పభేదో చిత్తస్స మజ్జనభావో. ధమ్మాతి ధద్ధభావో. పచ్చపట్టాపనాతి పచ్చనీకట్టాపనా, ధమ్మేన నయేన వుత్తస్స పటివిరుజ్జిత్వా రానం. మాయాతి “ఇధేకచ్చో కాయేన దుచ్చరితం చరిత్వా”తిఆదినా (విభ. ౮౯౪) నయేన విభజ్జే విభత్తా కతపాపపటిచ్ఛాదనతా. ఉసూయాతి పరలాభసక్కారాదీసు ఇస్సా. భస్ససముస్సయోతి సముస్సితం భస్సం, అత్తుక్కుంసనతాతి వుత్తం హోతి. మానాతిమానోతి “ఇధేకచ్చో జాతియా వా...పే... అజ్ఞాతరజ్ఞాతరేన వత్తునా పుబ్బకాలం పరేహి సదిసం అత్తానం దహతి, అపరకాలం అత్తానం సేయ్యం దహతి, పరే హీనే దహతి, యో ఏవరూపో మానో...పే... కేతుకమ్యతా చిత్తస్సా”తి (విభ. ౮౮౦) విభజ్జే విభత్తో. అసచ్ఛి సన్థవోతి అసప్పరిసేహి సన్థవో. ఏసామగన్దో న హి మంసభోజనన్తి ఏస కోధాది నవవిధో అకుసులరాసి పుట్టే వుత్తేనేవత్తేన ఆమగన్దోతి వేదితబ్బో, న హి మంసభోజనన్తి.

౨౪౯. ఏవం ధమ్మాధిష్టానాయ దేసనాయ నవవిధం ఆమగన్దం దస్సేత్వా పునపి పుట్టే వుత్తనయేనేవ పుగ్గలాధిష్టానాయ దేసనాయ ఆమగన్దే విస్సజ్జేన్తో తిస్సో గాథాయో అభాసి. తత్త యే పాపసీలాతి యే పాపసమాచారతాయ “పాపసీలా”తి లోకే పాకటా. ఇణఘాతసూచకాతి వసలసుత్తే వుత్తనయేన ఇణం గహేత్వా తస్స అప్పదానేన ఇణఘాతా, పేసుజ్ఞోన సూచకా చ. వోహరకూటా ఇధ పాటిరూపికాతి ధమ్మట్టట్టానే రితా లజ్జం గహేత్వా సామికే పరాజేన్తా కూటేన వోహరేన సమన్నాగతత్తా వోహరకూటా, ధమ్మట్టపటిరూపకత్తా పాటిరూపికా. అథ వా ఇథాతి సాసనే. పాటిరూపికాతి దుస్సీలా. తే హి యస్మా నేసం ఇరియాపథసమ్మదాదీహి సీలవన్తపటిరూపం అత్తి, తస్మా పటిరూపా, పటిరూపా ఏవ పాటిరూపికా. నరాధమా యేథ కరోన్తి కిచ్చిసన్తి యే ఇథ లోకే నరాధమా మాతాపితూసు బుద్ధపచ్చేకబుద్ధాదీసు చ

మిచ్చాపటిపత్తిసజ్జితం కిచ్చిసం కరోన్తి. ఏసామగన్తో న హి మంసభోజనన్తి ఏస ఏతాయ గాఢాయ పుగ్గలే అధిట్టాయ నిద్దిట్టో “పాపసీలతా, ఇణఘాతతా, సూచకతా, వోహరకూటతా, పాటిరూపికతా, కిచ్చిసకారితా”తి అపరోపి పుట్టే వుత్తేనేవత్తేన ఛబ్బిఢో ఆమగన్తో వేదితట్టో, న హి మంసభోజనన్తి.

౨౦౦. యే ఇథ పాణేసు అసజ్జతా జనాతి యే జనా ఇథలోకే పాణేసు యథాకామచారితాయ సతమ్మి సహస్సమ్మి మారేత్వా అనుద్దయామత్తస్సాపి అకరణేన అసంయతా. పరేసమాదాయ విహీసముయ్యుతాతి పరేసం సంతకం ఆదాయ ధనం వా జీవితం వా తతో “మా ఏవం కరోథా”తి యాచంతానం వా నివారేంతానం వా పాణిలేడ్డుదణ్ణాదీహి విహీసం ఉయ్యుతా. పరే వా సత్తే సమాదాయ “అజ్జ దస, అజ్జ వీస”న్తి ఏవం సమాదియిత్వా తేసం వధబన్ధనాదీహి విహీసముయ్యుతా. దుస్సీలబుద్ధాతి నిస్సీలా చ దురాచారత్తా , బుద్ధా చ కురూరకమ్మన్తా లోహితపాణితాయ, మచ్చఘాతకమిగబన్ధకసాకుణికాయో ఇథాధిప్పేతా. ఫరుసాతి ఫరుసవాచా. అనాదరాతి “ఇదాని న కరిస్సామ, విరమిస్సామ ఏవరూపా”తి ఏవం ఆదరవిరహితా . ఏసామగన్తో న హి మంసభోజనన్తి ఏస ఏతాయ గాఢాయ పుగ్గలే అధిట్టాయ నిద్దిట్టో “పాణాతిపాతో వధఛేదబన్ధన”న్తిఆదినా నయేన పుట్టే వుత్తే చ అవుత్తే చ “పాణేసు అసంయతతా పరేసం విహీసతా దుస్సీలతా బుద్ధతా ఫరుసతా అనాదరో”తి ఛబ్బిఢో ఆమగన్తో వేదితట్టో, న హి మంసభోజనన్తి. పుట్టే వుత్తమ్మి హి సోత్తానం సోత్తుకామతాయ అవధారణతాయ దళ్ళీకరణతాయాతి ఏవమాదీహి కారణేహి పున వుచ్చతి. తేనేవ చ పరతో వత్థతి “ఇచ్చేతమత్తం భగవా పునప్పునం, అక్ఖాసి నం వేదయి మన్తపారగా”తి.

౨౦౧. ఏతేసు గిద్ధా విరుద్ధాతిపాతినోతి ఏతేసు పాణేసు గేఢేన గిద్ధా, దోసేన విరుద్ధా, మోహేన ఆదీనవం అపస్సన్తా పునప్పునం అజ్ఞాచారప్పత్తియా అతిపాతినో, ఏతేసు వా “పాణాతిపాతో వధఛేదబన్ధన”న్తిఆదినా నయేన వుత్తేసు పాపకమ్మేసు యథాసమ్మవం యే గేఢవిరోధాతిపాతసజ్జతా రాగదోసమోహ, తేహి గిద్ధా విరుద్ధా అతిపాతినో చ. నిచ్చుయ్యుతాతి అకుసలకరణే నిచ్చం ఉయ్యుతా, కదాచి పటిసజ్జాయ అప్పటివిరతా. పిచ్చాతి అస్మా లోకా పరం గన్త్వా. తమం వజన్తి యే, పతన్తి సత్తా నిరయం అవంసిరాతి యే లోకన్తరికన్ధకారసజ్జతం నీచకులతాదిభేదం వా తమం వజన్తి, యే చ పతన్తి సత్తా అవీచిఆదిభేదం నిరయం అవంసిరా అధోగతసీసా. ఏసామగన్తోతి తేసం సత్తానం తమవజననిరయపతనహేతు ఏస గేఢవిరోధాతిపాతభేదో సబ్బామగన్ధములభూతో యథావుత్తేనత్తేన తివిధో ఆమగన్తో. న హి మంసభోజనన్తి మంసభోజనం పన న ఆమగన్తోతి.

౨౦౨. ఏవం భగవా పరమత్తతో ఆమగన్ధం విస్సజ్జేత్వా దుగ్గతిమగ్గభావజ్ఞాస్స పకాసేత్వా ఇదాని యస్మిం మచ్చమంసభోజనే తాపసో ఆమగన్ధసజ్జో దుగ్గతిమగ్గసజ్జో చ హుత్వా తస్స అభోజనేన సుద్ధికామో హుత్వా తం న భుజ్జాతి, తస్స చ అజ్ఞాస్స చ తథావిధస్స సోధేతుం అసమత్తభావం దస్సేన్తో “న మచ్చమంస”న్తి ఇమం ఛప్పదం గాఢమాహ. తత్త సబ్బపదాని అన్తిమపాదేన యోజేతబ్బాని – న మచ్చమంసం సోధేతి మచ్చం అవితిణ్ణకట్టం, న ఆహుతియజ్ఞముతూపసేవనా సోధేతి మచ్చం అవితిణ్ణకట్టన్తి ఏవం. ఏత్త చ న మచ్చమంసన్తి అఖాదియమానం మచ్చమంసం న సోధేతి, తథా అనాసకత్తన్తి ఏవం పోరాణా వణ్ణేన్తి. ఏవం పన సున్దరతరం సియా “న మచ్చమంసానం అనాసకత్తం న మచ్చమంసానానాసకత్తం, మచ్చమంసానం అనాసకత్తం న సోధేతి, మచ్చ”న్తి అథాపి సియా, ఏవం సన్తే అనాసకత్తం ఓహీయతీతి? తజ్ఞా న, అమరతపేన సజ్గహితత్తా. “యే వాపి లోకే అమరా బహూ తపా”తి ఏత్త హి సబ్బోపి వుత్తావసేసో అత్తకిలమథో సజ్గహం గచ్ఛతీతి. నగ్గియన్తి అచేలకత్తం. ముణ్ణీయన్తి ముణ్ణభావో. జటాజల్లన్తి జటా చ

రజోజల్లగ్న. ఖరాజినానీతి ఖరాని అజినచమ్మాని. అగ్గిహుత్తస్సుపసేవనాతి అగ్గిపారిచారియా. అమరాతి అమరభావపత్తనతాయ పవత్తకాయకిలేసా. బహూతి ఉక్కుటికప్పధానాదిభేదతో అనేకే. తపాతి సరీరసంతాపా. మంతాతి వేదా. ఆహుతీతి అగ్గిహోమకమ్మం. యజ్ఞముతూపసేవనాతి అస్సమేధాదియజ్ఞా చ ఉతూపసేవనా చ. ఉతూపసేవనా నామ గిష్ఠే ఆతపట్టానసేవనా, వస్సే రుక్ఖములసేవనా, హేమంతే జలప్పవేససేవనా. న సోధేన్తి మచ్చం అవితిణ్ణకజ్ఞన్తి కిలేససుద్ధియా వా భవసుద్ధియా వా అవితిణ్ణవిచికిచ్చం మచ్చం న సోధేన్తి. కజ్ఞామలే హి సతి న విసుద్ధో హోతి, త్వగ్నా సకజ్ఞోయేవాతి. ఏత్థ చ “అవితిణ్ణకజ్ఞ”న్తి ఏతం “న మచ్చమంస”న్తిఆదీని సుత్వా “కిం ను ఖో మచ్చమంసానం అభోజనాదినా సియా విసుద్ధిమగ్గో”తి తాపసస్స కజ్ఞాయ ఉప్పన్నాయ భగవతా వుత్తం సియాతి నో అధిప్పాయో. యా చస్స “సో మచ్చమంసం భుజ్జాతీ”తి సుత్వావ బుద్ధే కజ్ఞా ఉప్పన్నా, తం సన్ధాయేతం వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

౨౦౩. ఏవం మచ్చమంసానాసకత్తాదీనం సోధేతుం అసమత్థభావం దస్సేత్వా ఇదాని సోధేతుం సమత్థే ధమ్మే దస్సేన్తో “సోతేసు గుత్తో”తి ఇమం గాథమాహ. తత్థ సోతేసూతి ఛసు ఇన్ద్రియేసు. గుత్తోతి ఇన్ద్రియసంవరగుత్తియా సమన్నాగతో. ఏత్తావతా ఇన్ద్రియసంవరపరివారసీలం దస్సేతి. విదితిన్ద్రియో చరేతి శాతపరిజ్ఞాయ ఛళిన్ద్రియాని విదిత్వా పాకటాని కత్వా చరేయ్య, విహరేయ్యాతి వుత్తం హోతి. ఏత్తావతా విసుద్ధసీలస్స నామరూపపరిచ్ఛేదం దస్సేతి. ధమ్మే రితోతి అరియమగ్గేన అభిసమేతబ్బచతుసచ్చధమ్మే రితో. ఏతేన సోతాపత్తిభూమిం దస్సేతి. అజ్జవమద్దవే రతోతి ఉజ్జభావే చ ముదుభావే చ రతో. ఏతేన సకదాగామిభూమిం దస్సేతి. సకదాగామీ హి కాయవజ్ఞాదికరానం చిత్తధద్ధభావకరానగ్నా రాగదోషానం తనుభావా అజ్జవమద్దవే రతో హోతి. సజ్ఞాతిగోతి రాగదోషసజ్ఞాతిగో. ఏతేన అనాగామిభూమిం దస్సేతి. సబ్బదుక్ఖప్పహీనోతి సబ్బస్స వట్టదుక్ఖస్స హేతుప్పహనేన పహీనసబ్బదుక్ఖో. ఏతేన అరహత్తభూమిం దస్సేతి. న లిప్పతి దిట్టసుతేసు ధీరోతి సో ఏవం అనుపుట్టేన అరహత్తం పత్తో ధితిసమ్మదాయ ధీరో దిట్టసుతేసు ధమ్మేసు కేనచి కిలేసేన న లిప్పతి. న కేవలగ్నా దిట్టసుతేసు, ముతవిజ్ఞాతేసు చ న లిప్పతి, అజ్ఞాదత్థు పరమవిసుద్ధిప్పత్తో హోతీతి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి.

౨౦౪-౧. ఇతో పరం “ఇచ్చేతమత్థ”న్తి ద్వే గాథా సజ్ఞీతికారేహి వుత్తా. తాసమత్థో - ఇతి భగవా కస్సపో ఏతమత్థం పునప్పునం అనేకాహి గాథాహి ధమ్మాధిట్టానాయ పుగ్గలాధిట్టానాయ చ దేసనాయ యావ తాపసో అజ్ఞాసి, తావ సో అజ్ఞాసి కథేసి విత్థారేసి. నం వేదయి మంతపారగూతి సోపి తగ్నా అత్థం మంతపారగూ, వేదపారగూ, తిస్సో బ్రాహ్మణో వేదయి అజ్ఞాసి. కిం కారణా? యస్మా అత్థతో చ పదతో చ దేసనానయతో చ చిత్రాహి గాథాహి మునీ పకాసయి. కీదిసో? నిరామగన్తో అసితో దురన్నయో, ఆమగన్తకిలేసాభావా నిరామగన్తో, తణ్ణాదిట్ఠినిస్సయాభావా అసితో, బాహిరదిట్ఠివసేన “ఇదం సేయ్యా ఇదం వర”న్తి కేనచి నేతుం అసక్కుణేయ్యత్తా దురన్నయో. ఏవం పకాసితవతో చస్స సుత్వాన బుద్ధస్స సుభాసితం పదం సుకథితం ధమ్మదేసనం సుత్వా నిరామగన్తం నిక్కిలేసయోగం, సబ్బదుక్ఖప్పనూదనం సబ్బవట్టదుక్ఖప్పనూదనం, నీచమనో నీచచిత్తో హుత్వా వన్ది తథాగతస్స, తిస్సో బ్రాహ్మణో తథాగతస్స పాదే పఞ్చపతిట్ఠితం కత్వా వన్ది. తత్థేవ పబ్బజ్జమరోచయిత్థాతి తత్థేవ చ నం ఆసనే నిసిన్నం కస్సపం భగవన్తం తిస్సో తాపసో పబ్బజ్జమరోచయిత్థ, అయాచీతి వుత్తం హోతి. తం భగవా “ఏహి భిక్షూ”తి ఆహ. సో తజ్ఞణంయేవ అట్టపరిఘ్టారయుత్తో హుత్వా ఆకాసేనాగన్త్వా వస్ససతికత్థేరో వియ భగవన్తం వన్దిత్వా కతిపాహేనేవ సావకపారమిశాణం పటివిజ్ఞిత్వా తిస్సో నామ అగ్గసావకో అహోసి, పున దుతియో భారద్వాజో నామ. ఏవం తస్స భగవతో తిస్సభారద్వాజం నామ సావకయుగం అహోసి.

అష్టాకం పన భగవా యా చ తిస్సిన బ్రాహ్మణేన ఆదితో తిస్సో గాథా వుత్తా, యా చ కస్సపేన భగవతా మజ్ఞే నవ, యా చ తదా సజ్జీతికారేహి అన్తే ద్వే, తా సబ్బాపి చుద్దస గాథా ఆనేత్వా పరిపుణ్ణం కత్వా ఇమం ఆమగన్ధసుత్తం ఆచరియప్పముఖానం పశ్చాన్నం తాపససతానం ఆమగన్ధం బ్యాకాసి. తం సుత్వా సో బ్రాహ్మణో తథేవ నీచమనో హుత్వా భగవతో పాదే వన్దిత్వా పబ్బజ్జం యాచి సద్ధిం పరిసాయ. “ఏథ భిక్షవో”తి భగవా అవోచ. తే తథేవ ఏహిభిక్షుభావం పత్వా ఆకాసేనాగన్త్యా భగవన్తం వన్దిత్వా కతిపాహేనేవ సబ్బేవ అగ్గఫలే అరహత్తే పతిట్ఠహింసూతి.

పరమత్తజీతికాయ ఖుద్దక-అట్ఠకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్ఠకథాయ ఆమగన్ధసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

### 3. హిరిసుత్తవణ్ణనా

హిరిం తరన్తన్తి హిరిసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? అనుప్పన్నే భగవతి సావత్థియం అజ్ఞాతరో బ్రాహ్మణమహాసాలో అడ్డో అహోసి అసీతికోటిధనవిభవో. తస్య ఏకపుత్తకో అహోసి పియో మనాపో. సో తం దేవకుమారం వియ నానప్పకారేహి సుఖూపకరణేహి సంవడ్డేన్తో తం సాపతేయ్యం తస్య అనియ్యాతేత్వావ కాలమకాసి సద్ధిం బ్రాహ్మణియా. తతో తస్య మాణవస్స మాతాపితూనం అచ్చయేన భణ్ణాగారికో సారగబ్బం వివరిత్వా సాపతేయ్యం నియ్యాతేన్తో ఆహ - “ఇదం తే, సామి, మాతాపితూనం సన్తకం, ఇదం అయ్యకపయ్యకానం సన్తకం, ఇదం సత్తకులపరివట్టేన ఆగత”న్తి. మాణవో ధనం దిస్సా చిన్తేసి - “ఇదం ధనంయేవ దిస్సతి, యేహి పన ఇదం సజ్జితం, తే న దిస్సన్తి, సబ్బేవ మచ్చువసం గతా. గచ్ఛన్తా చ న ఇతో కిళ్ళి ఆదాయ అగమంసు, ఏవం నామ భోగే పహాయ గన్తబ్బో పరలోకో, న సక్కా కిళ్ళి ఆదాయ గన్తుం అజ్ఞాత సుచరితేన. యంనూనాహం ఇమం ధనం పరిచ్చజిత్వా సుచరితధనం గణ్ఠేయ్యం, యం సక్కా ఆదాయ గన్తు”న్తి. సో దివసే దివసే సతసహస్సం విస్సజ్జేన్తో పున చిన్తేసి - “పహూతమిదం ధనం, కిం ఇమినా ఏవమప్పకేన పరిచ్ఛాగేన, యంనూనాహం మహాదానం దదేయ్య”న్తి. సో రజ్ఞో ఆరోచేసి - “మహారాజ, మమ ఘరే ఏత్తకం ధనం అత్తి, ఇచ్ఛామి తేన మహాదానం దాతుం. సాధు, మహారాజ, నగరే ఘోసనం కారాపేథా”తి. రాజా తథా కారాపేసి. సో ఆగతాగతానం భాజనాని పూరేత్వా సత్తహి దివసేహి సబ్బధనమదాసి, దత్వా చ చిన్తేసి - “ఏవం మహాపరిచ్ఛాగం కత్వా అయుత్తం ఘరే వసీతుం, యంనూనాహం పబ్బజేయ్య”న్తి. తతో పరిజనస్స ఏతమత్థం ఆరోచేసి. తే “మా, త్వం సామి, ‘ధనం పరిక్షీణ’న్తి చిన్తయ, మయం అప్పకేనేవ కాలేన నానావిధేహి ఉపాయేహి ధనసజ్చయం కరిస్సామా”తి వత్వా నానప్పకారేహి తం యాచింసు. సో తేసం యాచనం అనాదియిత్వావ తాపసపబ్బజ్జం పబ్బజి.

తత్త అట్ఠవిధా తాపసా - సపుత్తభరియా, ఉజ్జాచారికా, సమ్మత్తకాలికా, అనగ్గిపక్కికా, అస్మముట్టికా, దన్తలుయ్యకా, పవత్తఫలికా, వణ్ణముత్తికా చాతి (దీ. ని. అట్ఠ. ౧.౨౮౦). తత్త సపుత్తభరియాతి పుత్తదారేన సద్ధిం పబ్బజిత్వా కసివణిజ్ఞాదీహి జీవికం కప్పయమానా కేణియజటిలాదయో. ఉజ్జాచారికాతి నగరద్వారే అస్సమం కారాపేత్వా తత్త ఖత్తియబ్రాహ్మణకుమారాదయో సిప్పాదీని సిక్ఖాపేత్వా హిరణ్ణసువణ్ణం పటిక్ఖిపేత్వా తిలతణ్ణులాదికప్పియభణ్ణపటిగ్గాహకా, తే సపుత్తభరియేహి సేట్ఠతరా. సమ్మత్తకాలికాతి ఆహరవేలాయ సమ్మత్తం ఆహరం గహేత్వా యాపేన్తా, తే ఉజ్జాచారికేహి సేట్ఠతరా. అనగ్గిపక్కికాతి అగ్గినా అపక్కపత్తఫలాని ఖాదిత్వా యాపేన్తా, తే సమ్మత్తకాలికేహి సేట్ఠతరా. అస్మముట్టికాతి ముట్టిపాసాణం గహేత్వా అజ్ఞం వా కిళ్ళి వాసిసత్తకాదిం గహేత్వా విచరన్తా యదా ఛాతా హోన్తి, తదా సమ్మత్తరుక్ఖతో తచం

గోహత్వా ఖాదిత్వా ఉపోసథజ్ఞాని అధిష్టాయ చత్వారో బ్రహ్మవిహారే భావేన్తి, తే అనగ్గిపక్కికేహి సేట్టతరా. దన్తలుయ్యకాతి ముట్టిపాసాణాదీనిపి అగోహత్వా చరన్తా ఖుదాకాలే సమ్మత్తరుక్ష్తో దన్తేహి ఉప్పాటేత్వా తచం ఖాదిత్వా ఉపోసథజ్ఞాని అధిష్టాయ బ్రహ్మవిహారే భావేన్తి, తే అస్మముట్టికేహి సేట్టతరా. పవత్తఫలికాతి జాతస్సరం వా వనసణ్ణం వా నిస్సాయ వసన్తా యం తత్థ సరే భిసముళాలాది, యం వా వనసణ్ణే పుప్పకాలే పుప్పం, ఫలకాలే ఫలం, తమేవ ఖాదన్తి. పుప్పఫలే అసతి అన్తమసో తత్థ రుక్ష్పపటికమ్పి ఖాదిత్వా వసన్తి, న త్వేవ ఆహారణ్ణాయ అణ్ణత్ర గచ్ఛన్తి. ఉపోసథజ్ఞాధిట్ఠానం బ్రహ్మవిహారభావనం చ కరోన్తి, తే దన్తలుయ్యకేహి సేట్టతరా. వణ్ణముత్తికా నామ వణ్ణముత్తాని భూమియం పతితాని పణ్ణానియేవ ఖాదన్తి, సేసం పురిమసదిసమేవ, తే సబ్బసేట్టా.

అయం పన బ్రాహ్మణకులపుత్తో “తాపసపబ్బజ్ఞాసు అగ్గపబ్బజ్ఞం పబ్బజిస్సామీ”తి వణ్ణముత్తికపబ్బజ్ఞమేవ పబ్బజిత్వా హిమవన్తే ద్వే తయో పబ్బతే అతిక్కమ్మ అస్సమం కారాపేత్వా పటివసతి. అథ భగవా లోకే ఉప్పజ్జిత్వా పవత్తితవరధమ్మచక్కి అనుపుట్టేన సావత్థిం గన్తా సావత్థియం విహరతి జేతవనే అనాథపిణ్ణికస్స ఆరామే. తేన ఖో పన సమయేన సావత్థివాసీ ఏకో పురిసో పబ్బతే చన్దనసారాదీని గవేసన్తో తస్స అస్సమం పత్వా అభివాదేత్వా ఏకమన్తం అట్ఠాసి. సో తం దిస్వా “కుతో ఆగతోసీ”తి పుచ్చి. “సావత్థితో, భన్తే”తి. “కా తత్థ పవత్తి”తి? “తత్థ, భన్తే, మనుస్సా అప్పమత్తా దానాదీని పుణ్ణాని కరోన్తీ”తి. “కస్స ఓవాదం సుత్వా”తి? “బుద్ధస్స భగవతో”తి. తాపసో బుద్ధసద్దస్సవనేన విఘ్ఠితో “బుద్ధోతి త్వం, భో పురిస, వదేసీ”తి ఆమగన్ఠే వుత్తనయేనేవ తిక్ఖత్తుం పుచ్చిత్వా “ఘోసోపి ఖో ఏసో దుల్లభో”తి అత్తమనో భగవతో సన్తికం గన్తుకామో హుత్వా చిన్తేసి – “న యుత్తం బుద్ధస్స సన్తికం తుచ్ఛమేవ గన్తుం, కిం ను ఖో గోహత్వా గచ్ఛేయ్య”న్తి. పున చిన్తేసి – “బుద్ధా నామ ఆమిసగరుకా న హోన్తి, హన్దాహం ధమ్మపణ్ణాకారం గోహత్వా గచ్ఛామీ”తి చత్వారో పఞ్ఠో అభిసంజ్ఞరి –

“కీదిసో మిత్తో న సేవితబ్బో, కీదిసో మిత్తో సేవితబ్బో;  
కీదిసో పయోగో పయుజ్ఞాతబ్బో, కిం రసానం అగ్గ”న్తి.

సో తే పఞ్ఠో గోహత్వా మజ్ఞిమదేసాభిముఖో షక్కమిత్వా అనుపుట్టేన సావత్థిం పత్వా జేతవనం పవిట్టో. భగవాపి తస్మిం సమయే ధమ్మదేసనణ్ణాయ ఆసనే నిసిన్నోయేవ హోతి. సో భగవన్తం దిస్వా అవన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్ఠాసి. భగవా “కచ్చి, ఇసి, ఖమనీయ”న్తిఆదినా నయేన సమ్మాది. సోపి “ఖమనీయం, భో గోతమా”తిఆదినా నయేన పటిసమ్మాదిత్వా “యది బుద్ధో భవిస్సతి, మనసా పుచ్చితే పఞ్ఠో వాచాయ ఏవ విస్సజ్జేస్సతీ”తి మనసా ఏవ భగవన్తం తే పఞ్ఠో పుచ్చి. భగవా బ్రాహ్మణేన పుట్టో ఆదిపఞ్ఠం తావ విస్సజ్జేతుం హిరిం తరన్తన్తి ఆరభిత్వా అడ్డతేయ్యా గాథాయో ఆహ.

౨౫౬. తాసం అత్తో – హిరిం తరన్తన్తి హిరిం అతిక్కమన్తం అహిరికం నిల్లజ్ఞం. విజిగుచ్ఛమానన్తి అసుచిమివ పస్సమానం. అహిరికో హి హిరిం జిగుచ్ఛతి అసుచిమివ పస్సతి, తేన నం న భజతి న అల్లియతి. తేన వుత్తం “విజిగుచ్ఛమాన”న్తి. తవాహమస్మి ఇతి భాసమానన్తి “అహం, సమ్మ, తవ సహాయో హితకామో సుఖకామో, జీవితమ్పి మే తుయ్ఠం అత్థాయ పరిచ్ఛత్త”న్తి ఏవమాదినా నయేన భాసమానం. సయ్ఠాని కమ్మాని అనాదియన్తన్తి ఏవం భాసిత్వాపి చ సయ్ఠాని కాతుం సక్కానిపి తస్స కమ్మాని అనాదియన్తం కరణణ్ణాయ అసమాదియన్తం. అథ వా చిత్రేన తత్థ ఆదరమత్తమ్పి అకరోన్తం, అపిచ ఖో పన ఉప్పన్నేసు కిచ్చేసు బృసనమేవ దస్సేన్తం. నేసో మమన్తి ఇతి నం విజణ్ఠాతి తం ఏవరూపం “మిత్తపటిరూపకో ఏసో, నేసో మే మిత్తో”తి ఏవం పణ్ణితో పురిసో విజానేయ్య.

౨౫౭. అనన్యయన్ని యం అత్తం దస్సామి, కరిస్సామీతి చ భాసతి, తేన అననుగతం. పియం వాచం యో మిత్తేసు పకుబ్బతీతి యో అతీతానాగతేహి పదేహి పటిసన్ధరన్తో నిరత్తకేన సజ్జణ్ణన్తో కేవలం బృజ్జానద్ధాయామత్తేనేవ పియం మిత్తేసు వాచం పవత్తేతి. అకరోన్తం భాసమానం, పరిజానన్తి పణ్ణితాతి ఏవరూపం యం భాసతి, తం అకరోన్తం, కేవలం వాచాయ భాసమానం “వచీపరమో నామేస అమిత్తో మిత్తపటిరూపకో”తి ఏవం పరిచ్ఛిన్దిత్వా పణ్ణితా జానన్తి.

౨౫౮. న సో మిత్తో యో సదా అప్పమత్తో, భేదాసఙ్గీ రన్ధమేవానుపస్సీతి యో భేదమేవ ఆసజ్కమానో కతమధురేన ఉపచారేన సదా అప్పమత్తో విహరతి, యంకిఞ్చో అస్సతియా అమనసికారేన కతం, అజ్ఞాణకేన వా అకతం, “యదా మం గరహిస్సతి, తదా నం ఏతేన పటిచోదేస్సామీ”తి ఏవం రన్ధమేవ అనుపస్సతి, న సో మిత్తో సేవితబ్బోతి.

ఏవం భగవా “కీదిసో మిత్తో న సేవితబ్బో”తి ఇమం ఆదిపజ్ఞాం విస్సజ్జేత్వా దుతియం విస్సజ్జేతుం “యస్మిఞ్చ సేతి”తి ఇమం ఉపడ్డగాథమాహ. తస్సన్తో యస్మిఞ్చ మిత్తే మిత్తో తస్స హదయమనుపవిసిత్వా సయనేన యథా నామ పితు ఉరసి పుత్తో “ఇమస్స మయి ఉరసి సయన్తే దుక్ఖం వా అనత్తమనతా వా భవేయ్యా”తిఆదీహి అపరిసజ్కమానో నిబ్బిసజ్కో హుత్వా సేతి, ఏవమేవం దారధనజీవితాదీసు విస్సాసం కరోన్తో మిత్తభావేన నిబ్బిసజ్కో సేతి. యో చ పరేహి కారణసతం కారణసహస్సమ్మి వత్వా అభేజ్జో, స వే మిత్తో సేవితబ్బోతి.

౨౫౯. ఏవం భగవా “కీదిసో మిత్తో సేవితబ్బో”తి ఏవం దుతియపజ్ఞాం విస్సజ్జేత్వా తతియం విస్సజ్జేతుం “పాముజ్జకరణ”న్తి గాథమాహ. తస్సన్తో - పాముజ్జం కరోతీతి పాముజ్జకరణం. తానన్తి కారణం. కిం పన తన్తి? వీరియం. తస్మా ధమ్మాపసన్తోతం పీతిపామోజ్జసుఖముప్పాదనతో పాముజ్జకరణన్తి వుచ్చతి. యథాహ “స్వాఖాతే, భిక్షవే, ధమ్మవినయే యో ఆరద్ధవీరియో, సో సుఖం విహరతీ”తి (అ. ని. ౧.౩౧౯). పసంసం ఆవహతీతి పసంసావహనం. ఆదితో దిబ్బమానుసకసుఖానం , పరియోసానే నిబ్బానసుఖస్స ఆవహనతో ఫలూపచారేన సుఖం. ఫలం పటికజ్ఞమానో ఫలానిసంసో. భావేతీతి వడ్డేతి. వహన్తో పోరిసం ధురన్తి పురిసానుచ్చవికం భారం ఆదాయ విహరన్తో ఏతం సమ్మప్పధానవీరియసజ్ఞాతం తానం భావేతి, ఈదిసో పయోగో సేవితబ్బోతి.

౨౬౦. ఏవం భగవా “కీదిసో పయోగో పయుజ్జాతబ్బో”తి తతియపజ్ఞాం విస్సజ్జేత్వా చతుత్థం విస్సజ్జేతుం “పవివేకరస”న్తి గాథమాహ. తత్త పవివేకోతి కిలేసవివేకతో జాతత్తా అగ్గఫలం వుచ్చతి, తస్స రసోతి అస్సాదనట్టేన తంసమ్మయుత్తం సుఖం. ఉపసమోపి కిలేసూపసమన్తే జాతత్తా నిబ్బానసజ్ఞాతఉపసమారమ్మణత్తా వా తదేవ, ధమ్మపీతిరసోపి అరియధమ్మతో అనపేతాయ నిబ్బానసజ్ఞాతే ధమ్మే ఉప్పన్నాయ పీతియా రసత్తా తదేవ. తం పవివేకరసం ఉపసమస్స చ రసం పిత్వా తదేవ ధమ్మపీతిరసం పివం నిద్దరో హోతి నిప్పాపో, పివిత్యాపి కిలేసపరిళాహభావేన నిద్దరో, పివన్తోపి పహీనపాపత్తా నిప్పాపో హోతి, తస్మా ఏతం రసానమగ్గన్తి. కేచి పన “ఝూననిబ్బానపచ్చవేక్షణానం కాయచిత్తఉపధివివేకానఞ్చ వసేన పవివేకరసాదయో తయో ఏవ ఏతే ధమ్మా”తి యోజేన్తి , పురిమమేవ సున్దరం. ఏవం భగవా చతుత్థపజ్ఞాం విస్సజ్జేన్తో అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి. దేసనాపరియోసానే బ్రాహ్మణో భగవతో సన్తికే పబ్బజిత్వా కతిపాహేనేవ పటిసమ్మిదాప్పత్తో అరహా అహోసీతి.

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ హిరిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

పరమో భాగో నిట్టితో.

నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్బుద్ధస్స

## ఖుద్ధకనికాయే

### సుత్తనిపాత-అట్టకథా

(దుతియో భాగో)

౨. చూళవగ్గో

౪. మజ్జలసుత్తవణ్ణనా

ఏవం మే సుతన్తి మజ్జలసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? జమ్బుద్వీపే కిర తత్త తత్త నగరద్వారసన్ధాగారసభాదీసు మహాజనా సన్నిపతిత్వా హిరణ్ణసువణ్ణం దత్వా నానప్పకారం సీతాహరణాదిబాహిరకకథం కథాపేన్తి, ఏకేకా కథా చతుమాసచ్చయేన నిట్టాతి. తత్త ఏకదివసం మజ్జలకథా సముట్టాసి - “కిం ను ఖో మజ్జలం, కిం దిట్టం మజ్జలం, సుతం మజ్జలం, ముతం మజ్జలం, కో మజ్జలం జానాతీ”తి?

అథ దిట్టమజ్జలికో నామేకో పురిసో ఆహ - “అహం మజ్జలం జానామి, దిట్టం లోకే మజ్జలం, దిట్టం నామ అభిమజ్జలసమ్మతం రూపం. సేయ్యధిదం - ఇధేకచ్చో కాలస్సేవ వుట్టాయ చాతకసకుణం వా పస్సతి, బేలువలట్టిం వా గబ్బినిం వా కుమారకే వా అలక్కుతపటియత్తే పుణ్ణఘటం వా అల్లరోహితమచ్చం వా ఆజ్జణ్ణం వా ఆజ్జణ్ణరథం వా ఉసభం వా గావిం వా కపిలం వా, యం వా పనజ్జమ్మి కిళ్ళి ఏవరూపం అభిమజ్జలసమ్మతం రూపం పస్సతి, ఇదం వుచ్చతి దిట్టమజ్జల”న్తి. తస్స వచనం ఏకచ్చే అగ్గహేసుం, ఏకచ్చే నాగ్గహేసుం. యే నాగ్గహేసుం, తే తేన సహ వివదింసు.

అథ సుతమజ్జలికో నామేకో పురిసో ఆహ - “చక్కు నామేతం, భో, సుచిమ్మి అసుచిమ్మి పస్సతి, తథా సున్దరమ్మి అసున్దరమ్మి, మనాపమ్మి అమనాపమ్మి. యది తేన దిట్టం మజ్జలం సియా, సబ్బమ్మి మజ్జలం సియా, తస్మా న దిట్టం మజ్జలం, అపిచ ఖో పన సుతం మజ్జలం, సుతం నామ అభిమజ్జలసమ్మతో సద్దో. సేయ్యధిదం - ఇధేకచ్చో కాలస్సేవ వుట్టాయ వడ్డాతి వా వడ్డమానాతి వా పుణ్ణాతి వా పుస్సాతి వా సుమనాతి వా సిరీతి వా సిరివడ్డాతి వా అజ్జ సునక్ఖత్తం సుముహుత్తం సుదివసం సుమజ్జలన్తి ఏవరూపం వా యంకిళ్ళి అభిమజ్జలసమ్మతం సద్దం సుణాతి, ఇదం వుచ్చతి సుతమజ్జల”న్తి. తస్సపి వచనం ఏకచ్చే అగ్గహేసుం, ఏకచ్చే నాగ్గహేసుం. యే నాగ్గహేసుం, తే తేన సహ వివదింసు.

అథ ముతమజ్జలికో నామేకో పురిసో ఆహ - “సోతమ్మి హి నామేతం భో సాధుమ్మి అసాధుమ్మి మనాపమ్మి అమనాపమ్మి సుణాతి. యది తేన సుతం మజ్జలం సియా, సబ్బమ్మి మజ్జలం సియా, తస్మా న సుతం మజ్జలం, అపిచ ఖో



పన ముతం మగ్గలం, ముతం నామ అభిమగ్గలసమ్మతం గన్ధరసఫోటబ్బం. సేయ్యధిదం - ఇధేకచ్చో కాలస్సేవ వుట్టాయ పదుమగ్గదాదిపుప్పగన్ధం వా ఘాయతి, పుస్సదన్తకట్టం వా ఖాదతి, పథవిం వా ఆమసతి, హరితసస్సం వా అల్లగోమయం వా కచ్చపం వా తిలవాహం వా పుప్పం వా ఫలం వా ఆమసతి, పుస్సమత్తికాయ వా సమ్మా లిమ్మతి, పుస్ససాటకం వా నివాసేతి, పుస్సవేరనం వా ధారేతి, యం వా పనజ్జమ్మి కిఞ్చి ఏవరూపం అభిమగ్గలసమ్మతం గన్ధం వా ఘాయతి, రసం వా సాయతి, ఫోటబ్బం వా పుసతి, ఇదం వుచ్చతి ముతమగ్గల”న్తి. తస్సపి వచనం ఏకచ్చే అగ్గహేసుం, ఏకచ్చే నాగ్గహేసుం.

తత్త న దిట్టమగ్గలికో సుతముతమగ్గలికో అసక్తి సజ్ఞాపేతుం. న తేసం అజ్ఞాతరో ఇతరే ద్వే. తేసు చ మనుస్సేసు యే దిట్టమగ్గలికస్స వచనం గణ్ఠింసు, తే “దిట్టయేవ మగ్గల”న్తి గతా. యే సుతముతమగ్గలికానం వచనం గణ్ఠింసు, తే “సుతయేవ ముతయేవ మగ్గల”న్తి గతా. ఏవమయం మగ్గలకథా సకలజమ్బుదీపే పాకటా జాతా.

అథ సకలజమ్బుదీపే మనుస్సా గుమ్మగుమ్మా హుత్వా “కిం ను ఖో మగ్గల”న్తి మగ్గలాని చిన్తయింసు . తేసం మనుస్సానం ఆరక్ఖదేవతా తం కథం సుత్వా తథేవ మగ్గలాని చిన్తయింసు. తాసం దేవతానం భుమ్మదేవతా మిత్తా హోన్తి, అథ తతో సుత్వా భుమ్మదేవతాపి తథేవ మగ్గలాని చిన్తయింసు. తాసమ్మి దేవతానం ఆకాసట్టదేవతా మిత్తా హోన్తి, ఆకాసట్టదేవతానం చాతుమహారాజికదేవతా. ఏతేనేవ ఉపాయేన యావ సుదస్సీదేవతానం అకనిట్టదేవతా మిత్తా హోన్తి, అథ తతో సుత్వా అకనిట్టదేవతాపి తథేవ గుమ్మగుమ్మా హుత్వా మగ్గలాని చిన్తయింసు. ఏవం దససహస్సచక్రవాళేసు సబ్బత్త మగ్గలచిన్తా ఉదపాది. ఉప్పన్నా చ సా “ఇదం మగ్గలం ఇదం మగ్గల”న్తి వినిచ్చియమానాపి అప్పత్తా ఏవ వినిచ్చయం ద్వాదస వస్సాని అట్టాసి. సట్టే మనుస్సా చ దేవా చ బ్రహ్మణో చ ఠపేత్వా అరియసావకే దిట్టసుతముతవసేన తిథా భిన్నా. ఏకోపి “ఇదమేవ మగ్గల”న్తి యథాభుచ్చతో నిట్టజ్ఞతో నాహోసి, మగ్గలకోలాహలం లోకే ఉప్పజ్జి.

**కోలాహలం నామ పఞ్చవిధం** - కప్పకోలాహలం, చక్రవత్తికోలాహలం, బుద్ధకోలాహలం, మగ్గలకోలాహలం, మోనేయ్యకోలాహలన్తి. తత్త కామావచరదేవా ముత్తసిరా వికిణ్ణకేసా రుదమ్ముఖా అస్సూని హత్థేహి పుఞ్చమానా రత్తవత్థనివత్థా అతివియ విరూపవేసధారినో హుత్వా, “వస్ససతసహస్సస్స అచ్చయేన కప్పుట్టానం భవిస్సతి. అయం లోకో వినస్సిస్సతి, మహాసముద్ధో సుస్సిస్సతి, అయఞ్చ మహాపథవీ సినేరు చ పబ్బతరాజా ఉడ్డఱ్ఱుస్సతి వినస్సిస్సతి, యావ బ్రహ్మలోకా లోకవినాసో భవిస్సతి. మేత్తం, మారిసా, భావేథ, కరుణం ముదితం ఉపేక్షం, మారిసా, భావేథ, మాతరం ఉపట్టహాథ, పితరం ఉపట్టహాథ, కులే జేట్టాపచాయినో హోథ, జాగరథ మా పమాదత్తా”తి మనుస్సపథే విచరిత్వా ఆరోచేన్తి. ఇదం కప్పకోలాహలం నామ.

కామావచరదేవాయేవ “వస్ససతస్సచ్చయేన చక్రవత్తిరాజా లోకే ఉప్పజ్జిస్సతీ”తి మనుస్సపథే విచరిత్వా ఆరోచేన్తి. ఇదం చక్రవత్తికోలాహలం నామ.

సుద్ధావాసా పన దేవా బ్రహ్మభరణేన అలజ్కరిత్వా బ్రహ్మవేరనం సీసే కత్వా పీతినోమనస్సజాతా బుద్ధగుణవాదినో “వస్ససహస్సస్స అచ్చయేన బుద్ధో లోకే ఉప్పజ్జిస్సతీ”తి మనుస్సపథే విచరిత్వా ఆరోచేన్తి. ఇదం బుద్ధకోలాహలం నామ.

సుద్ధావాసా ఏవ దేవా మనుస్సానం చిత్తం ఇత్వా “ద్వాదసన్నం వస్సానం అచ్చయేన సమ్మాసమ్మద్ధో మగ్గలం కథేస్సతీ”తి మనుస్సపథే విచరిత్వా ఆరోచేన్తి. ఇదం మగ్గలకోలాహలం నామ.

సుద్ధావాసా ఏవ దేవా “సత్తన్నం వస్సానం అచ్చయేన అజ్ఞాతరో భిక్షు భగవతా సద్ధిం సమాగమ్మ మోనేయ్యపటిపదం పుచ్చిస్సతీ”తి మనుస్సపథే విచరిత్వా ఆరోచేన్తి. ఇదం మోనేయ్యకోలాహలం నామ. ఇమేసు పఞ్చసు కోలాహలేసు దిట్టమగ్గలాదివసేన తిథా భిన్నేసు దేవమనుస్సేసు ఇదం మగ్గలకోలాహలం లోకే ఉప్పజ్జి.

అథ దేవేసు చ మనుస్సేసు చ విచినిత్వా విచినిత్వా మగ్గలాని అలభమానేసు ద్వాదసన్నం వస్సానం అచ్చయేన తావతినకాయికా దేవతా సగ్గమ్మ సమాగమ్మ ఏవం సమచిన్తేసుం - “సేయ్యథాపి నామ, మారిసా, ఘరసామికో అన్తోఘరజనానం, గామసామికో గామవాసీనం, రాజా సబ్బమనుస్సానం, ఏవమేవం అయం సక్కో దేవానమిన్దో అవ్హాకం అగ్గో చ సేట్టో చ యదిదం పుజ్జోన తేజేన ఇస్సరియేన పజ్జాయ ద్విన్నం దేవలోకానం అధిపతి. యంనూన మయం సక్కం దేవానమిన్దం ఏతమత్థం పుచ్చేయ్యామా”తి. తా సక్కస్స సన్తికం గన్తా సక్కం దేవానమిన్దం తజ్ఞణానురూపనివాసనాభరణసస్సిరికసరీరం అడ్డతేయ్యకోటిఅచ్చరాగణపరివృతం పారిచ్చత్తకమూలే పణ్ణుకమ్మలవరాసనే నిసిన్నం అభివాదేత్వా ఏకమన్తం రత్వా ఏతదవోచుం - “యగ్గే, మారిస, జానేయ్యాసి, ఏతరహి మగ్గలపజ్జా సముట్టితా, ఏకే దిట్టం మగ్గలన్తి వదన్తి, ఏకే సుతం మగ్గలన్తి వదన్తి, ఏకే ముతం మగ్గలన్తి వదన్తి. తత్త మయఞ్చ అజ్ఞో చ అనిట్టగ్గతా, సాధు వత నో త్వం యాథావతో బ్యాకరోహి”తి. దేవరాజా పకతియాపి పజ్జవా “అయం మగ్గలకథా కత్త పరమం సముట్టితా”తి ఆహ. “మయం దేవ చాతుమహారాజికానం అస్సుమ్మా”తి ఆహంసు. తతో చాతుమహారాజికా ఆకాసట్టదేవతానం, ఆకాసట్టదేవతా భుమ్మదేవతానం, భుమ్మదేవతా మనుస్సార్ఘ్యదేవతానం, మనుస్సార్ఘ్యదేవతా “మనుస్సలోకే సముట్టితా”తి ఆహంసు.

అథ దేవానమిన్దో “సమ్మాసమ్మద్ధో కత్త వసతీ”తి పుచ్చి. “మనుస్సలోకే, దేవా”తి ఆహంసు. “తం భగవన్తం కోచి పుచ్చి”తి ఆహ. “న కోచి దేవా”తి. “కిం ను ఖో నామ తుమ్హే మారిసా అగ్గిం ఛడ్డేత్వా ఖజ్జోపనకం ఉజ్జాలేథ, యే అనవసేసమగ్గలదేసకం తం భగవన్తం అతిక్కమిత్వా మం పుచ్చితబ్బం మజ్జాథ? ఆగచ్ఛథ, మారిసా, తం భగవన్తం పుచ్చామ, అద్ధా సస్సిరికం పజ్జాబ్యాకరణం లభిస్సామా”తి ఏకం దేవపుత్తం ఆణాపేసి - “త్వం భగవన్తం పుచ్చా”తి. సో దేవపుత్తో తజ్ఞణానురూపేన అలజ్కారేన అత్తానం అలజ్కరిత్వా విజ్ఞురివ విజ్ఞోతమానో దేవగణపరివృతో జేతవనమహావిహారం ఆగన్తా భగవన్తం అభివాదేత్వా ఏకమన్తం రత్వా మగ్గలపజ్జాం పుచ్చన్తో గాథాయ అజ్ఞభాసి. భగవా తస్స తం పజ్జాం విస్సజ్జేన్తో ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్త ఏవం మే సుతన్తిఆదీనమత్తో సజ్ఞేపతో కసిభారద్వాజసుత్తవణ్ణనాయం వుత్తో, విత్థారం పన ఇచ్చన్తేహి పపఞ్చసూదనియా మజ్ఞిమట్టకథాయం వుత్తనయేన గహేతబ్బో. కసిభారద్వాజసుత్తే చ “మగధేసు విహరతి దక్ఖిణాగిరిస్మిం ఏకనాళాయం బ్రాహ్మణగామే”తి వుత్తం, ఇథ “సావత్థియం విహరతి జేతవనే అనాథపిణ్ణికస్స ఆరామే”తి. తస్మా “సావత్థియ”న్తి ఇమం పదం ఆదిం కత్వా ఇథ అపుబ్బపదవణ్ణనం కరిస్సామ.

సేయ్యధిదం, సావత్థియన్తి ఏవంనామకే నగరే. తం కిర సవత్తస్స నామ ఇసిన్తో నివాసట్టానం అహోసి. తస్మా యథా కుసమ్మస్స నివాసో కోసమ్బీ, కాకణ్ణస్స నివాసో కాకణ్ణీతి, ఏవం ఇత్థిలిగ్గవసేన “సావత్థీ”తి వుచ్చతి. పోరాణా పన వణ్ణయన్తి - యస్మా తస్మిం రానే సత్తసమాయోగే “కింభణ్ణమత్థీ”తి పుచ్చితే “సబ్బమత్థీ”తి ఆహంసు, తస్మా తం వచనముపాదాయ “సావత్థీ”తి వుచ్చతి. తస్సం సావత్థియం. ఏతేనస్స గోచరగామా దీపితో హోతి. జేతో నామ రాజకుమారో, తేన రోపితసంవడ్డితత్తా తస్స జేతస్స వనన్తి జేతవనం, తస్మిం జేతవనే. అనాథానం పిణ్ణో ఏతస్మిం అట్ఠీతి అనాథపిణ్ణికో, తస్స

అనాథపిణ్డీకస్సు. అనాథపిణ్డీకేన గహపతినా చతుపణ్ణాసకోటిపరిచ్ఛాగేన నిట్టాపితారామేతి అత్తో. ఏతేనస్సు పబ్బజితానురూపనివాసోకాసో దీపితో హోతి.

అథాతి అవిచ్ఛేదత్థే, ఖోతి అధికారస్తరనిదస్సనత్థే నిపాతో. తేన అవిచ్ఛిన్నేయేవ తత్థ భగవతో విహారే “ఇదమధికారస్తరం ఉదపాదీ”తి దస్సేతి. కిం తన్తి? అజ్ఞాతరా దేవతాతిఆది. తత్థ అజ్ఞాతరాతి అనియమితనిద్దేసో. సా హి నామగోత్తతో అపాకటా, తస్మా “అజ్ఞాతరా”తి వుత్తా. దేవో ఏవ దేవతా, ఇత్థిపురిససాధారణమేతం. ఇథ పన పురిసో ఏవ సో దేవపుత్తో, కిన్తు సాధారణనామవసేన “దేవతా”తి వుత్తో.

అభిక్కున్తాయ రత్తియాతి ఏత్థ అభిక్కున్తసద్దో ఖయసున్దరాభిరూపఅబ్బనుమోదనాదీసు దిస్సతి. తత్థ “అభిక్కున్తా, భన్తే, రత్తి, నిక్ఖన్తో పఠమో యామో, చిరనిసిన్నో భిక్కుసజ్ఞో. ఉద్దిసతు, భగవా భిక్ఖూనం పాతిమోక్ఖ”న్తి ఏవమాదీసు (చూళవ. 303; అ. ని. ౮.౨౦; ఉదా. 4౫) ఖయే దిస్సతి. “అయం ఇమేసం చతున్నం పుగ్గలానం అభిక్కున్తతో చ పణీతతో చా”తి ఏవమాదీసు (అ. ని. 4.౧౦౦) సున్దరే.

“కో మే వన్దతి పాదాని, ఇద్ధియా యససా జలం;

అభిక్కున్తేన వణ్ణేన, సబ్బా ఓభాసయం దిసా”తి. (వి. వ. ౮౫౭) –

ఏవమాదీసు అభిరూపే. “అభిక్కున్తం, భో గోతమ, అభిక్కున్తం, భో గోతమా”తి ఏవమాదీసు (అ. ని. ౨.౧౬; పారా. ౧౫) అబ్బనుమోదనే. ఇథ పన ఖయే. తేన అభిక్కున్తాయ రత్తియా, పరిక్ఖీణాయ రత్తియాతి వుత్తం హోతి.

అభిక్కున్తవణ్ణాతి ఏత్థ అభిక్కున్తసద్దో అభిరూపే, వణ్ణసద్దో పన ఛవిథుతికులవగ్గకారణసణ్ణానప్పమాణరూపాయతనాదీసు దిస్సతి. తత్థ “సువణ్ణవణ్ణోసి భగవా”తి ఏవమాదీసు (మ. ని. ౨.3౯౯; సు. ని. ౫౫౩) ఛవియం. “కదా సజ్జాళ్లా పన తే, గహపతి, ఇమే సమణస్స గోతమస్స వణ్ణా”తి ఏవమాదీసు (మ. ని. ౨.౭౭) థుతియం. “చత్తారోమే, భో గోతమ, వణ్ణా”తి ఏవమాదీసు (దీ. ని. 3.౧౧౫) కులవగ్గే. “అథ కేన ను వణ్ణేన, గన్ధత్థేనీతి వుచ్చతీ”తి ఏవమాదీసు (సం. ని. ౧.౨౩4) కారణే. “మహన్తం హత్థిరాజవణ్ణం అభినిమ్మినిత్వా”తి ఏవమాదీసు (సం. ని. ౧.౧౩౮) సణ్ణానే. “తయో పత్తస్స వణ్ణా”తి ఏవమాదీసు పమాణే. “వణ్ణో గన్ధో రసో ఓజా”తి ఏవమాదీసు రూపాయతనే. సో ఇథ ఛవియం దట్టబ్బో. తేన అభిక్కున్తవణ్ణా అభిరూపచ్ఛవీతి వుత్తం హోతి.

కేవలకప్పన్తి ఏత్థ కేవలసద్దో అనవసేసయేభుయ్యఅభ్యామిస్సఅనతిరేకదళ్ళత్థవిసంయోగాదిఅనేకత్తో. తథా హిస్స “కేవలపరిపుణ్ణం పరిసుద్ధం బ్రహ్మచరియ”న్తి ఏవమాదీసు (దీ. ని. ౧.౨౫౫; పారా. ౧) అనవసేసతా అత్తో. “కేవలకప్పా చ అజ్ఞమాగధా పహూతం ఖాదనీయం భోజనీయం ఆదాయ ఉపసజ్జమిస్సన్తీ”తి ఏవమాదీసు (మహావ. 43) యేభుయ్యతా. “కేవలస్స దుక్ఖక్షన్తస్స సముదయో హోతీ”తి ఏవమాదీసు (విభ. ౨.౨౫) అభ్యామిస్సతా. “కేవలం సద్ధామత్తకం నూన అయమాయస్మా”తి ఏవమాదీసు (మహావ. ౨44) అనతిరేకతా. “ఆయస్మతో భన్తే అనురుద్ధస్స బాహికో నామ సద్ధివిహారికో కేవలకప్పం సజ్జభేదాయ రితో”తి ఏవమాదీసు (అ. ని. 4.౨43) దళ్ళత్తతా. “కేవలీ వుసితవా ఉత్తమపురిసోతి వుచ్చతీ”తి ఏవమాదీసు (సం. ని. 3.౫౭) విసంయోగో. ఇథ పనస్స అనవసేసతో అత్తో అధిప్పేతో.

కప్పసద్దో పనాయం అభిసద్దహనవోహరకాలపజ్ఞాత్తిధేదనవికప్పలేససమస్తభావాదిఅనేకత్తో. తథా హిస్స  
 “ఓకప్పనియమేతం భోతో గోతమస్స, యతా తం అరహతో సమ్మాసమ్బుద్ధస్సా”తి ఏవమాదీసు (మ. ని. ౧.౩౮౭)  
 అభిసద్దహనమత్తో. “అనుజానామి, భిక్షవే, పఞ్చహి సమణకప్పేహి ఫలం పరిభుజ్జీతు”ని ఏవమాదీసు (చూళవ. ౨౫౦)  
 వోహరో. “యేన సుదం నిచ్చకప్పం విహరామీ”తి ఏవమాదీసు (మ. ని. ౧.౩౮౭) కాలో. “ఇచ్చాయస్మా కప్పో”తి  
 ఏవమాదీసు (సు. ని. ౧౦౯౮; చూళని. కప్పమాణవపుచ్చా ౧౧౭) పజ్ఞాత్తి. “అలజ్ఞతో కప్పితకేసమస్సూ”తి ఏవమాదీసు  
 (జా. ౨.౨౨.౧౩౬౮) ధేదనం. “కప్పతి ద్వజ్జలకప్పో”తి ఏవమాదీసు (చూళవ. ౪౪౬) వికప్పో. “అత్తి కప్పో నిపజ్జితు”ని  
 ఏవమాదీసు (అ. ని. ౮.౮౦) లేసో. “కేవలకప్పం వేళువనం ఓభాసేత్వా”తి ఏవమాదీసు (సం. ని. ౧.౯౪) సమస్తభావో.  
 ఇథ పనస్స సమస్తభావో అత్తోతి అధిప్పేతో. యతో కేవలకప్పం జేతవనన్తి ఏత్థ అనవసేసం సమస్తతో జేతవనన్తి ఏవమత్తో  
 దట్టబ్బో.

ఓభాసేత్వాతి ఆభాయ ఫరిత్వా, చన్దిమా వియ సూరియో వియ చ ఏకోభాసం ఏకపజ్ఞోతం కరిత్వాతి అత్తో.

యేన భగవా తేనుపసజ్ఞమీతి భుమ్మత్థే కరణవచనం, యతో యత్థ భగవా, తత్థ ఉపసజ్ఞమీతి ఏవమేత్థ అత్తో  
 దట్టబ్బో. యేన వా కారణేన భగవా దేవమనుస్సేహి ఉపసజ్ఞమితబ్బో, తేనేవ కారణేన ఉపసజ్ఞమీతి ఏవమేత్థ అత్తో  
 దట్టబ్బో. కేన చ కారణేన భగవా ఉపసజ్ఞమితబ్బో? నానప్పకారగుణవిసేసాధిగమాధిప్పాయేన  
 సాదుఫలూపభోగాధిప్పాయేన దిజగణేహి నిచ్చఫలితమహారుక్ఖో వియ. ఉపసజ్ఞమీతి చ గతాతి వుత్తం హోతి.  
 ఉపసజ్ఞమిత్వాతి ఉపసజ్ఞమనపరియోసానదీపనం. అథ వా ఏవం గతా తతో ఆసన్నతరం రానం భగవతో సమీపసజ్ఞాతం  
 గన్తాతిపి వుత్తం హోతి. భగవన్తం అభివాదేత్వాతి భగవన్తం వన్దిత్వా పణమిత్వా నమస్సిత్వా.

ఏకమన్తన్తి భావనపుంసకనిద్దేసో, ఏకోకాసం ఏకపస్సన్తి వుత్తం హోతి. భుమ్మత్థే వా ఉపయోగవచనం. అట్టాసీతి  
 నిసజ్ఞాదిపటిక్ఖేపో, రానం కప్పేసి, రితా అహోసీతి అత్తో.

కథం రితా పన సా ఏకమన్తం రితా అహూతి?

“న పచ్చతో న పురతో, నాపి ఆసన్నదూరతో;  
 న కచ్చే నోపి పటివాతే, న చాపి ఓణతుణ్ణతే;  
 ఇమే దోసే వివజ్ఞేత్వా, ఏకమన్తం రితా అహూ”తి.

కస్మా పనాయం అట్టాసి ఏవ, న నిసీదీతి? లహుం నివత్తితుకామతాయ. దేవతా హి కఞ్చిదేవ అత్థవసం పటిచ్చ  
 సుచిపురిసో వియ వచ్చట్టానం మనుస్సలోకం ఆగచ్చన్తి. పకతియా పనేతాసం యోజనసతతో పభుతి మనుస్సలోకో  
 దుగ్గన్తతాయ పటికూలో హోతి, న తత్థ అభిరమన్తి. తేన సా ఆగతకిచ్చం కత్వా లహుం నివత్తితుకామతాయ న నిసీది.  
 యస్స చ గమనాదిఇరియాపథపరిస్సమస్స వినోదనత్థం నిసీదన్తి, సో దేవానం పరిస్సమో నత్తి, తస్మాపి న నిసీది. యే చ  
 మహాసావకా భగవన్తం పరివారేత్వా రితా, తే పతిమానేసి, తస్మాపి న నిసీది. అపిచ భగవతి గారవేనేవ న నిసీది. దేవానజ్ఞో  
 నిసీదితుకామానం ఆసనం నిబ్బత్తితి, తం అనిచ్చమానా నిసజ్ఞాయ చిత్తమ్మి అకత్వా ఏకమన్తం అట్టాసి.

ఏకమన్తం రితా ఖో సా దేవతాతి ఏవం ఇమేహి కారణేహి ఏకమన్తం రితా ఖో సా దేవతా. భగవన్తం గాథాయ అజ్ఞభాసీతి భగవన్తం గాథాయ అజ్ఞరపదనియమితగన్ధితేన వచనేన అభాసీతి అత్తో.

౨౬౧. తత్త బహూతి అనియమితసజ్ఞానిద్దేసో. తేన అనేకసతా అనేకసహస్సా అనేకసతసహస్సాతి వుత్తం హోతి. దిబ్బన్తీతి దేవా, పఞ్చహి కామగుణేహి కీఞ్చి, అత్తనో వా సిరియా జోతన్తీతి అత్తో. అపిచ తివిధా దేవా సమ్ముతిఉపపత్తివిసుద్ధివసేన. యథాహ -

“దేవాతి తయో దేవా సమ్ముతిదేవా, ఉపపత్తిదేవా, విసుద్ధిదేవా. తత్త సమ్ముతిదేవా నామ రాజానో, దేవియో, రాజకుమారా. ఉపపత్తిదేవా నామ చాతుమహారాజికే దేవే ఉపాదాయ తదుత్తరిదేవా. విసుద్ధిదేవా నామ అరహన్తో వుచ్చన్తీ”తి (చూళని. ధోతకమాణవపుచ్చానిద్దేస ౩౨, పారాయనానుగీతిగాథానిద్దేస ౧౧౯).

తేసు ఇథ ఉపపత్తిదేవా అధిప్పేతా. మనుసో అపచ్చాతి మనుస్సా. పోరాణా పన భణన్తి - మనస్స ఉస్సన్నతాయ మనుస్సా. తే జమ్ముదీపకా, అపరగోయానకా, ఉత్తరకురుకా, పుబ్బవిదేహకాతి చతుబ్బిధా. ఇథ జమ్ముదీపకా అధిప్పేతా. మగ్గలన్తి ఇమేహి సత్తాతి మగ్గలాని, ఇద్ధిం వుద్ధిఞ్చ పాపుణన్తీతి అత్తో. అచిన్తయున్తి చిన్తేసుం. ఆకజ్ఞమానాతి ఇచ్చమానా పత్తయమానా పిహయమానా. సోత్థానన్తి సోత్థిభావం, సబ్బేసం దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికానం సోభనానం సున్దరానం కల్యాణానం ధమ్మానమత్తితన్తి వుత్తం హోతి. బ్రూహితి దేసేహి పకాసేహి ఆచిక్ఖ వివర విభజ ఉత్తానీకరోహి. మగ్గలన్తి ఇద్ధికారణం వుద్ధికారణం సబ్బసమ్మత్తికారణం. ఉత్తమన్తి విసిట్టం పవరం సబ్బలోకహితసుఖావహన్తి అయం గాథాయ అనుపుబ్బపదవణ్ణనా.

అయం పన పిణ్ణత్తో - సో దేవపుత్తో దససహస్సచక్రవాళేసు దేవతా మగ్గలపజ్ఞాం సోతుకామతాయ ఇమస్మిం ఏకచక్రవాళే సన్నిపతిత్వా ఏకవాలగ్గకోటిఓకాసమత్తే దసపి వీసమ్మి తింసమ్మి చత్తాలీసమ్మి పజ్ఞాసమ్మి సట్టిపి సత్తతిపి అసీతిపి సుఖుమత్తభావే నిమ్మినిత్వా సబ్బదేవమారబ్రహ్మణో సిరియా చ తేజసా చ అధిగయ్వి విరోచమానం పజ్ఞత్తవరబుద్ధాసనే నిసిన్నం భగవన్తం పరివారేత్వా రితా దిస్వా తస్మిం చ సమయే అనాగతానమ్మి సకలజమ్ముదీపకానం మనుస్సానం చేతసా చేతోపరివితక్కమజ్ఞాయ సబ్బదేవమనుస్సానం విచికిచ్చాసల్లసముద్ధరణత్థం ఆహ - “బహూ దేవా మనుస్సా చ, మగ్గలాని అచిన్తయుం, ఆకజ్ఞమానా సోత్థానం అత్తనో సోత్థిభావం ఇచ్చన్తా, బ్రూహి మగ్గలముత్తమం, తేసం దేవానం అనుమతియా మనుస్సానఞ్చ అనుగ్గహేన మయా పుట్తో సమానో యం సబ్బేసమేవ అమ్మాకం ఏకన్తహితసుఖావహనతో ఉత్తమం మగ్గలం, తం నో అనుకమ్పం ఉపాదాయ బ్రూహి భగవా”తి.

౨౬౨. ఏవమేతం దేవపుత్తస్స వచనం సుత్వా భగవా “అసేవనా చ బాలాన”న్తి గాథమాహ. తత్త అసేవనాతి అభజనా అపయిరుపాసనా. బాలానన్తి బలన్తి అస్ససన్తీతి బాలా, అస్ససితపస్ససితమత్తేన జీవన్తి, న పజ్ఞాజీవితేనాతి అధిప్పాయో. తేసం బాలానం పణ్ణితానన్తి పణ్ణన్తీతి పణ్ణితా, సన్నిట్టికసమ్మరాయికేసు అత్థేసు జాణగతియా గచ్ఛన్తీతి అధిప్పాయో. తేసం పణ్ణితానం. సేవనాతి భజనా పయిరుపాసనా తంసహాయతా తంసమ్మవజ్ఞతా. పూజాతి సక్కారగరుకారమాననవన్దనా. పూజనేయ్యానన్తి పూజారహానం. ఏతం మగ్గలముత్తమన్తి యా చ బాలానం అసేవనా, యా చ పణ్ణితానం సేవనా, యా చ పూజనేయ్యానం పూజా, తం సబ్బం సమ్మిణ్ణేత్వా ఆహ ఏతం మగ్గలముత్తమన్తి. యం తయా పుట్టం “బ్రూహి మగ్గలముత్తమ”న్తి, ఏత్థ తావ ఏతం మగ్గలముత్తమన్తి గణ్ణాహితి వుత్తం హోతి. అయమేతిస్సా గాథాయ పదవణ్ణనా.

అత్తవణ్ణనా పనస్సా ఏవం వేదితబ్బా - ఏవమేతం దేవపుత్తస్స వచనం సుత్వా భగవా ఇమం గాథమాహ. తత్త యస్మా చతుబ్బిధా కథా పుచ్చితకథా, అపుచ్చితకథా, సానుసన్ధికథా, అననుసన్ధికథాతి. తత్త “పుచ్చామి తం, గోతమ, భూరిపజ్ఞం, కథంకరో సావకో సాధు హోతీ”తి (సు. ని. 32౮) చ, “కథం ను త్వం, మారిస, ఓఘమతరీ”తి (సు. ని. ౧.౧) చ ఏవమాదీసు పుచ్చితేన కథికా పుచ్చితకథా. “యం పరే సుఖతో ఆహు, తదరియా ఆహు దుక్ఖతో”తి ఏవమాదీసు (సు. ని. 2౬2) అపుచ్చితేన అత్తజ్ఞాసయవసేనేవ కథితా అపుచ్చితకథా. సబ్బాపి బుద్ధానం కథా “సనిదానాహం, భిక్ఖవే, ధమ్మం దేసేమీ”తి (అ. ని. 3.౧౨౬; కథా. ౮౦౬) వచనతో సానుసన్ధికథా. అననుసన్ధికథా ఇమస్మిం సాసనే నత్తి. ఏవమేతాసు కథాసు అయం దేవపుత్తేన పుచ్చితేన భగవతా కథితత్తా పుచ్చితకథా. పుచ్చితకథాయశ్చ యథా ఛేకో పురిసో కుసలో మగ్గస్స, కుసలో అమగ్గస్స, మగ్గం పుట్టో పరమం విజహితబ్బం ఆచిక్ఖత్వా పచ్చా గహేతబ్బం ఆచిక్ఖతి - “అసుకస్మిం నామ రానే ద్వేధాపథో హోతి, తత్త వామం ముశ్శేత్వా దక్ఖిణం గణ్ణాధా”తి, ఏవం సేవితబ్బాసేవితబ్బేసు అసేవితబ్బం ఆచిక్ఖత్వా సేవితబ్బం ఆచిక్ఖతి. భగవా చ మగ్గకుసలపురిససదిసో. యథాహ -

“పురిసో మగ్గకుసలోతి ఖో, తిస్స, తథాగతస్సేతం అధివచనం అరహతో సమ్మాసమ్మద్ధస్సా”తి (సు. ని. 3.౮౪).

సో హి కుసలో ఇమస్స లోకస్స, కుసలో పరస్స లోకస్స, కుసలో మచ్ఛుధేయ్యస్స, కుసలో అమచ్ఛుధేయ్యస్స, కుసలో మారధేయ్యస్స, కుసలో అమారధేయ్యస్సాతి. తస్మా పరమం అసేవితబ్బం ఆచిక్ఖత్వా సేవితబ్బం ఆచిక్ఖన్తో ఆహ - “అసేవనా చ బాలానం, పణ్ణితానశ్చ సేవనా”తి. విజహితబ్బమగ్గో వియ హి పరమం బాలా న సేవితబ్బా న పయిరుపాసితబ్బా, తతో గహేతబ్బమగ్గో వియ పణ్ణితా సేవితబ్బా పయిరుపాసితబ్బాతి.

కస్మా పన భగవతా మజ్జలం కథేన్నేన పరమం బాలానం అసేవనా పణ్ణితానశ్చ సేవనా కథితాతి? వుచ్చతే - యస్మా ఇమం దిట్టాదీసు మజ్జలదిట్ఠిం బాలసేవనాయ దేవమనుస్సా గణ్ణింసు, సా చ అమజ్జలం, తస్మా నేసం తం ఇథలోకత్థపరలోకత్థభజ్జకం అకల్యాణమిత్తసంసగ్గం గరహన్తేన ఉభయలోకత్థసాధకశ్చ కల్యాణమిత్తసంసగ్గం పసంసన్తేన భగవతా పరమం బాలానం అసేవనా పణ్ణితానశ్చ సేవనా కథితాతి.

తత్త బాలా నామ యే కేచి పాణాతిపాతాదిఅకుసలకమ్మపథసమన్నాగతా సత్తా. తే తీహాకారేహి జానితబ్బా. యథాహ - “తీణిమాని, భిక్ఖవే, బాలస్స బాలలక్ఖణానీ”తి (అ. ని. 3.3; మ. ని. 3.౨౪౬) సుత్తం. అపిచ పూరణకస్సపాదయో ఛ సత్థారో దేవదత్తకోకాలికకటమోదకతిస్సఖణ్ణదేవియాపుత్తసమ్మద్ధదత్తచిశ్చమాణవికాదయో అతీతకాలే చ దీఘవిదస్స భాతాతి ఇమే అజ్ఞో చ ఏవరూపా సత్తా బాలాతి వేదితబ్బా.

తే అగ్గిపదిత్తమివ అజ్ఞారం అత్తనా దుగ్గహితేన అత్తానశ్చ అత్తనో వచనకారకే చ వినాసేన్తి, యథా దీఘవిదస్స భాతా చతుబుద్ధంతరం సట్టియోజనమత్తేన అత్తభావేన ఉత్తానో పతితో మహానిరయే పచ్చతి, యథా చ తస్స దిట్ఠిం అభిరుచికాని పశ్చ కులసతాని తస్సేవ సహభ్యతం ఉపపన్నాని నిరయే పచ్చన్తి. వుత్తం హేతం -

“సేయ్యథాపి, భిక్ఖవే, నళాగారా వా తిణాగారా వా అగ్గి ముత్తో కూటాగారానిపి డహతి ఉల్లిత్తావలిత్తాని నివాతాని పుసితగ్గళాని పిహితవాతపానాని, ఏవమేవ ఖో, భిక్ఖవే, యాని కానిచి భయాని ఉప్పజ్జన్తి, సబ్బాని తాని బాలతో

ఉప్పజ్జిని, నో పణ్ణితతో. యే కేచి ఉపద్దవా ఉప్పజ్జిని...పే... యే కేచి ఉపసగ్గా...పే... నో పణ్ణితతో. ఇతి ఖో, భిక్ఖవే, సప్పటిభయో బాలో, అప్పటిభయో పణ్ణితో. సఉపద్దవో బాలో, అనుపద్దవో పణ్ణితో, సఉపసగ్గో బాలో, అనుపసగ్గో పణ్ణితో"తి (అ. ని. ౩.౧).

అపిచ పూతిమచ్చసదిసో బాలో, పూతిమచ్చబద్ధపత్తపుటసదిసో హోతి తదుపసేవీ, ఛడ్డనీయతం జిగుచ్చనీయతఇచ్చ ఆపజ్జతి విజ్ఞానం. వుత్తశ్చేతం -

“పూతిమచ్చం కుసగ్గేన, యో నరో ఉపనయ్యతి;

కుసాపి పూతీ వాయన్తి, ఏవం బాలూపసేవనా"తి. (ఇతిపు. ౭౬; జా. ౧.౧౫.౧౮౩; ౨.౨౨.౧౨౫౭);

అకిత్తిపణ్ణితో చాపి సక్కేన దేవానమిన్దేన వరే దియ్యమానే ఏవమాహ -

“బాలం న పస్సే న సుణే, న చ బాలేన సంవసే;

బాలేనల్లాపసల్లాపం, న కరే న చ రోచయే.

“కిన్ను తే అకరం బాలో, వద కస్సప కారణం;

కేన కస్సప బాలస్స, దస్సనం నాభికజ్ఞసి.

“అనయం నయతి దుమ్మేఢో, అధురాయం నియుజ్జాతి;

దున్నయో సేయ్యసో హోతి, సమ్మా వుత్తో పకుప్పతి;

వినయం సో న జానాతి, సాధు తస్స అదస్సన"న్తి. (జా. ౧.౧౩.౯౦-౯౨);

ఏవం భగవా సబ్బాకారేన బాలూపసేవనం గరహన్తో బాలానం అసేవనం “మజ్జల”న్తి వత్వా ఇదాని పణ్ణితసేవనం పసంసన్తో “పణ్ణితానఇచ్చ సేవనా మజ్జల”న్తి ఆహ. తత్థ పణ్ణితా నామ యే కేచి

పాణాతిపాతావేరమణిఆదిదసకుసలకమ్మపథసమన్నాగతా సత్తా, తే తీహాకారేహి జానితబ్బా. యథాహ - “తీణిమాని,

భిక్ఖవే, పణ్ణితస్స పణ్ణితలక్ఖణానీ"తి (అ. ని. ౩.౩; మ. ని. ౩.౨౫౩) వుత్తం. అపిచ బుద్ధపచ్చేకబుద్ధఅసీతిమహాసావకా అజ్ఞో

చ తథాగతస్స సావకా సునేత్తమహాగోవిన్దవిధురసరభజ్జమహోసథసుతసోమనిమిరాజ-

అయోఘురకుమారలకిత్తిపణ్ణితాదయో చ పణ్ణితాతి వేదితబ్బా.

తే భయే వియ రక్ఖా, అన్ధకారే వియ పదీపో, ఖుప్పిపాసాదిదుక్ఖాభిభవే వియ అన్నపానాదిపటిలాభో, అత్తనో వచనకరానం సబ్బభయఉపద్దవూపసగ్గవిద్ధంసనసమత్థా హోన్తి. తథా హి తథాగతం ఆగమ్మ అసఙ్ఖేయ్యా అపరిమాణా

దేవమనుస్సా ఆసవక్ఖయం పత్తా, బ్రహ్మలోకే పతిట్టితా, దేవలోకే పతిట్టితా, సుగతిలోకే ఉప్పన్నా. సారిపుత్తత్థేరే చిత్తం

పసాదేత్వా చత్తూహి పచ్చయేహి థేరం ఉపట్టహిత్వా అసీతి కులసహస్సాని సగ్గే నిబ్బత్తాని. తథా

మహామోగ్గల్లానమహాకస్సపప్పభుతీసు సబ్బమహాసావకేసు, సునేత్తస్స సత్థునో సావకా అప్పేకచ్చే బ్రహ్మలోకే ఉప్పజ్జింసు,

అప్పేకచ్చే పరనిమ్మితవసవత్తీనం దేవానం సహభ్యతం...పే... అప్పేకచ్చే గహపతిమహాసాలకులానం సహభ్యతం

ఉపపజ్జింసు. వుత్తశ్చేతం -

“నత్తి, బిక్ఖవే, పణ్ణితతో భయం, నత్తి పణ్ణితతో ఉపద్దవో, నత్తి పణ్ణితతో ఉపసగ్గో”తి (అ. ని. ౩.౧).

అపిచ తగరమాలాదిగన్ధభణ్ణసదిసో పణ్ణితో, తగరమాలాదిగన్ధభణ్ణపలివేరనపత్తసదిసో హోతి తదుపసేవీ,  
భావనీయతం మనుజ్ఞాతశ్చ ఆపజ్జతి విజ్ఞానం. వుత్తశ్చోతం -

“తగరశ్చ పలాసేన, యో నరో ఉపనయ్యతి;

పత్తాపి సురభీ వాయంతి, ఏవం ధీరూపసేవనా”తి. (ఇతిపు. ౭౬; జా. ౧.౧౫.౧౮౪; ౨.౨౨.౧౨౫౮);

అకిత్తిపణ్ణితో చాపి సక్కేన దేవానమిన్దేన వరే దియ్యమానే ఏవమాహ -

“ధీరం పస్సే సుణే ధీరం, ధీరేన సహ సంవసే;

ధీరేనల్లాపసల్లాపం, తం కరే తశ్చ రోచయే.

“కిన్ను తే అకరం ధీరో, వద కస్సప కారణం;

కేన కస్సప ధీరస్స, దస్సనం అభికజ్ఞసి.

“నయం నయతి మేధావీ, అధురాయం న యుజ్జతి;

సునయో సేయ్యసో హోతి, సమ్మా వుత్తో న కుప్పతి;

వినయం సో పజానాతి, సాధు తేన సమాగమో”తి. (జా. ౧.౧౩.౯౪-౯౬);

ఏవం భగవా సబ్బాకారేన పణ్ణితసేవనం పసంసన్తో, పణ్ణితానం సేవనం “మగ్గల”న్తి వత్త్వా ఇదాని తాయ బాలానం  
అసేవనాయ పణ్ణితానం సేవనాయ చ అనుపుబ్బేన పూజనేయ్యభావం ఉపగతానం పూజం పసంసన్తో “పూజా చ  
పూజనేయ్యానం ఏతం మగ్గలముత్తమ”న్తి ఆహ. తత్త పూజనేయ్యా నామ సబ్బదోసవిరహితత్తా సబ్బగుణసమన్నాగతత్తా చ  
బుద్ధా భగవన్తో, తతో పచ్చా పచ్చేకబుద్ధా అరియసావకా చ. తేసజ్ఞో పూజా అప్పకాపి దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ హోతి,  
సుమనమాలాకారమల్లికాదయో చేత్త నిదస్సనం.

తత్తేకం నిదస్సనమత్తం భణామ. భగవా కిర ఏకదివసం పుబ్బణ్ణసమయం నివాసేత్త్వా పత్తచీవరమాదాయ రాజగహం  
పిణ్ణాయ పావిసి. అథ ఖో సుమనమాలాకారో రజ్ఞో మాగధస్స సేనియస్స బిమ్మిసారస్స పుప్పాని గహేత్త్వా గచ్ఛన్తో అద్దస  
భగవన్తం నగరద్వారం అనుప్పత్తం పాసాదికం పసాదనీయం ద్వత్తింసమహాపురిసలక్ష్ణణాసీతానుబ్యజ్జానపటిమణ్ణితం  
బుద్ధసిరియా జలన్తం. దిస్సానస్స ఏతదహోసి - “రాజా పుప్పాని గహేత్త్వా సతం వా సహస్సం వా దదేయ్య, తశ్చ  
ఇథలోకమత్తమేవ సుఖం భవేయ్య, భగవతో పన పూజా అప్పమేయ్యఅసజ్ఞేయ్యఫలా దీఘరత్తం హితసుఖావహా హోతి.  
హన్దాహం ఇమేహి పుప్పేహి భగవన్తం పూజేమీ”తి పసన్నచిత్తో ఏకం పుప్పముట్టిం గహేత్త్వా భగవతో పటిముఖం ఖిపి,  
పుప్పాని ఆకాసేన గన్త్వా భగవతో ఉపరి మాలావితానం హుత్త్వా అట్టంసు. మాలాకారో తం ఆనుభావం దిస్సా  
పసన్నతరచిత్తో పున ఏకం పుప్పముట్టిం ఖిపి, తాని గన్త్వా మాలాకశ్చాకో హుత్త్వా అట్టంసు. ఏవం అట్ట పుప్పముట్టియో  
ఖిపి, తాని గన్త్వా పుప్పకూటాగారం హుత్త్వా అట్టంసు. భగవా అన్తోకూటాగారే వియ అహోసి, మహాజనకాయో సన్నిపతి.  
భగవా మాలాకారం పస్సన్తో సితం పాత్వాకాసి. ఆనన్దత్థేరో “న బుద్ధా అహేతు అప్పచ్చయా సితం పాతుకరోన్తీ”తి సితకారణం



పుచ్చి. భగవా ఆహ - “ఏనో, ఆనన్ద, మాలాకారో ఇమిస్సా పూజాయ ఆనుభావేన సతసహస్సకప్పే దేవేసు చ మనుస్సేసు చ సంసరిత్వా పరియోసానే సుమనిస్సరో నామ పచ్చేకబుద్ధో భవిస్సతీ”తి. వచనపరియోసానే చ ధమ్మదేసనత్తం ఇమం గాథం అభాసి -

“తజ్ఞా కమ్మం కతం సాధు, యం కత్వా నానుతప్పతి;  
యస్స పతీతో సుమనో, విపాకం పటిసేవతీ”తి. (ధ. ప. ౬౮);

గాథాపరియోసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి, ఏవం అప్పకాపి తేసం పూజా దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ హోతీతి వేదితబ్బా. సా చ ఆమిసపూజావ కో పన వాదో పటిపత్తిపూజాయ. యతో యే కులపుత్తా సరణగమనేన సిక్ఖాపదపటిగ్గహణేన ఉపోసథజ్ఞసమాదానేన చతుపారిసుద్ధిసీలాదీహి చ అత్తనో గుణేహి భగవన్తం పూజేన్తి, కో తేసం పూజాయ ఫలం వణ్ణయిస్సతి. తే హి తథాగతం పరమాయ పూజాయ పూజేన్తితి వుత్తా. యథాహ -

“యో ఖో, ఆనన్ద, భిక్ఖు వా భిక్ఖునీ వా ఉపాసకో వా ఉపాసికా వా ధమ్మానుధమ్మపటిపన్నో విహరతి సామీచిప్పటిపన్నో అనుధమ్మచారీ, సో తథాగతం సక్కరోతి గరుం కరోతి మానేతి పూజేతి అపచియతి పరమాయ పూజాయ”తి.

ఏతేనానుసారేన పచ్చేకబుద్ధఅరియసావకానమ్మి పూజాయ హితసుఖావహతా వేదితబ్బా.

అపిచ గహట్ఠానం కనిట్ఠస్స జేట్ఠో భాతాపి భగినీపి పూజనేయ్యా, పుత్తస్స మాతాపితరో, కులవధూనం సామికసస్సుససురాతి ఏవమ్పేత్త పూజనేయ్యా వేదితబ్బా. ఏతేసమ్మి హి పూజా కుసలధమ్మసజ్ఞాతత్తా ఆయుఆదివడ్డిహేతుత్తా చ మగ్గలమేవ. వుత్తజ్ఞోతం -

“తే మత్తేయ్యా భవిస్సన్తి పేత్తేయ్యా సామజ్ఞా బ్రహ్మజ్ఞా కులే జేట్ఠాపచాయినో, ఇదం కుసలం ధమ్మం సమాదాయ వత్తిస్సన్తి. తే తేసం కుసలానం ధమ్మానం సమాదానహేతు ఆయునాపి వడ్డిస్సన్తి, వణ్ణేనపి వడ్డిస్సన్తి”తిఆది.

ఏవమేతిస్సా గాథాయ బాలానం అసేవనా పణ్ణితానం సేవనా పూజనేయ్యానం పూజాతి తీణి మగ్గలాని వుత్తాని. తత్థ బాలానం అసేవనా బాలసేవనపచ్చయభయాదిపరిత్తాణేన ఉభయలోకహితహేతుత్తా పణ్ణితానం సేవనా పూజనేయ్యానం పూజా చ తాసం ఫలవిభూతివణ్ణనాయం వుత్తనయేనేవ నిబ్బానసుగతిహేతుత్తా “మగ్గల”న్తి వేదితబ్బా. ఇతో పరం తు మాతికం అదస్సేత్వా ఏవ యం యత్త మగ్గలం, తం వవత్తపేస్సామ, తస్స చ మగ్గలత్తం విభావయిస్సామాతి.

నిట్ఠితా అసేవనా చ బాలానన్తి ఇమిస్సా గాథాయ అత్థవణ్ణనా.

౨౬౩. ఏవం భగవా “బ్రూహి మగ్గలముత్తమ”న్తి ఏకం అజ్ఞేసితోపి అప్పం యాచితో బహుదాయకో ఉళారపురిసో వియ ఏకాయ గాథాయ తీణి మగ్గలాని వత్వా తతో ఉత్తరిపి దేవతానం సోతుకామతాయ మగ్గలానఞ్చ అత్థితాయ యేసం యేసం యం యం అనుకూలం, తే తే సత్తే తత్త తత్త మగ్గలే నియోజేతుకామతాయ చ “పతిరూపదేసవాసో చా”తిఆదీహి గాథాహి పునపి అనేకాని మగ్గలాని వత్తుమారద్ధో.

తత్త పరమగాఢాయ తావ పతిరూపోతి అనుచ్ఛవికో. దేసోతి గామోపి నిగమోపి నగరమ్పి జనపదోపి యో కోచి సత్తానం నివాసోకాసో. వాసోతి తత్త నివాసో. పుట్టేతి పురా అతీతాసు జాతీసు. కతపుష్కలాతి ఉపచితకుసలతా. అత్తాతి చిత్తం వుచ్ఛతి, సకలో వా అత్తభావో. సమ్మాపణిధీతి తస్స అత్తనో సమ్మా పణిధానం నియుజ్ఞానం, రపనన్తి వుత్తం హోతి. సేసం వుత్తనయమేవాతి అయమేత్త పదవణ్ణనా.

అత్తవణ్ణనా పన ఏవం వేదితబ్బా పతిరూపదేసో నామ యత్త చతస్సో పరిసా విహరన్తి, దానాదీని పుష్కలకిరియావత్తాని వత్తన్తి, నవఙ్గం సత్తం సాసనం దిప్పతి. తత్త నివాసో సత్తానం పుష్కలకిరియాయ పచ్ఛయత్తా “మఙ్గల”న్తి వుచ్ఛతి. సీహాళదీపపవిత్రకేవట్టాదయో చేత్త నిదస్సనం.

అపరో నయో - పతిరూపదేసో నామ భగవతో బోధిమణ్ణప్పదేసో, ధమ్మచక్కప్పవత్తితప్పదేసో, ద్వాదసయోజనాయ పరిసాయ మజ్ఞే సబ్బతిత్తియమతం భిన్దిత్వా యమకపాటిహారియదస్సితకణ్ణమ్బురుక్ఖములప్పదేసో, దేవోరోహనప్పదేసో, యో వా పనఞ్ఞోపి సావత్తిరాజగహాదిబుద్ధాదివాసప్పదేసో. తత్త నివాసో సత్తానం ఛఅనుత్తరియపటిలాభపచ్ఛయతో “మఙ్గల”న్తి వుచ్ఛతి.

అపరో నయో - పురత్తిమాయ దిసాయ కజఙ్గలం నామ నిగమో, తస్స అపరేన మహాసాలా, తతో పరం పచ్ఛన్తిమా జనపదా, ఓరతో మజ్ఞే. దక్షిణపురత్తిమాయ దిసాయ సల్లవతీ నామ నదీ, తతో పరం పచ్ఛన్తిమా జనపదా, ఓరతో మజ్ఞే. దక్షిణాయ దిసాయ సేతకణ్ణికం నామ నిగమో, తతో పరం పచ్ఛన్తిమా జనపదా, ఓరతో మజ్ఞే. పచ్చిమాయ దిసాయ ధూణం నామ బ్రాహ్మణగామో, తతో పరం పచ్ఛన్తిమా జనపదా, ఓరతో మజ్ఞే. ఉత్తరాయ దిసాయ ఉసిరద్దజో నామ పబ్బతో, తతో పరం పచ్ఛన్తిమా జనపదా , ఓరతో మజ్ఞే (మహావ. ౨౨౯). అయం మజ్ఞిమప్పదేసో ఆయామేన తీణి యోజనసతాని, విత్థారేన అడ్డతేయ్యాని, పరిక్ఖేపేన నవయోజనసతాని హోన్తి, ఏసో పతిరూపదేసో నామ.

ఏత్త చతున్నం మహాదీపానం ద్విసహస్సానం పరిత్తదీపానఞ్చ ఇస్సరియాధిపచ్ఛకారకా చక్కవత్తీ ఉప్పజ్జన్తి, ఏకం అసఙ్ఖేయ్యం కప్పసతసహస్సఞ్చ పారమియో పూరేత్వా సారిపుత్తమహామోగ్గల్లానాదయో మహాసావకా ఉప్పజ్జన్తి, ద్వే అసఙ్ఖేయ్యాని కప్పసతసహస్సఞ్చ పారమియో పూరేత్వా పచ్చేకబుద్ధా, చత్తారి అట్ట సోళస వా అసఙ్ఖేయ్యాని కప్పసతసహస్సఞ్చ పారమియో పూరేత్వా సమ్మాసమ్మద్ధా చ ఉప్పజ్జన్తి. తత్త సత్తా చక్కవత్తిరఞ్ఞో ఓవాదం గహేత్వా పఞ్చసు సీలేసు పతిట్ఠాయ సగ్గపరాయణా హోన్తి, తథా పచ్చేకబుద్ధానం ఓవాదే పతిట్ఠాయ. సమ్మాసమ్మద్ధసావకానం పన ఓవాదే పతిట్ఠాయ సగ్గపరాయణా నిబ్బానపరాయణా చ హోన్తి. తస్మా తత్త వాసో ఇమాసం సమ్మత్తీనం పచ్ఛయతో “మఙ్గల”న్తి వుచ్ఛతి.

పుట్టే కతపుష్కలా నామ అతీతజాతియం బుద్ధపచ్చేకబుద్ధఖీణాసవే ఆరబ్బ ఉపచితకుసలతా, సాపి మఙ్గలం. కస్మా? బుద్ధపచ్చేకబుద్ధే సమ్మఖతో దస్సేత్వా బుద్ధానం వా బుద్ధసావకానం వా సమ్మఖా సుతాయ చతుప్పదికాయపి గాఢాయ పరియోసానే అరహత్తం పాపీతీతి కత్వా. యో చ మనుస్సో పుట్టే కతాధికారో ఉస్సన్నకుసలమూలో హోతి, సో తేనేవ కుసలమూలేన విపస్సనం ఉప్పాదేత్వా ఆసవక్ఖయం పాపుణాతి యథా రాజా మహాకప్పినో అగ్గమహేసీ చ. తేన వుత్తం “పుట్టే చ కతపుష్కలా మఙ్గల”న్తి.

అత్తసమ్మాపణిధి నామ ఇధేకచ్చో అత్తానం దుస్సీలం సీలే పతిట్టాపేతి, అస్సద్ధం సద్ధాసమ్మదాయ పతిట్టాపేతి, మచ్చరిం చాగసమ్మదాయ పతిట్టాపేతి. అయం వుచ్చతి “అత్తసమ్మాపణిధీ”తి. ఏసో చ మజ్జలం. కస్మా? దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికవేరప్పహానవివిధానిసంసాధిగమహేతుతోతి.

ఏవం ఇమిస్సాపి గాఢాయ పతిరూపదేసవాసో, పుట్టే చ కతపుజ్జాతా, అత్తసమ్మాపణిధీతి తీణియేవ మజ్జలాని వుత్తాని, మజ్జలత్తజ్ఞా నేసం తత్త తత్త విభావితమేవాతి.

నిట్టితా పతిరూపదేసవాసో చాతి ఇమిస్సా గాఢాయ అత్తవణ్ణనా.

౨౬౪. ఇదాని బాహుసచ్చజ్ఞాతి ఏత్త బాహుసచ్చన్తి బహుస్సుతభావో. సిప్పన్తి యంకిళ్ళో హత్థకోసల్లం. వినయోతి కాయవాచాచిత్తవినయనం. సుసిక్ఖితోతి సుట్టు సిక్ఖితో. సుభాసితాతి సుట్టు భాసితా. యాతి అనియమనిద్దేసో. వాచాతి గిరా బృప్పథో. సేసం వుత్తనయమేవాతి. అయమేత్త పదవణ్ణనా.

అత్తవణ్ణనా పన ఏవం వేదితబ్బా - బాహుసచ్చం నామ యం తం “సుతథరో హోతి సుతసన్నిచయో”తి (మ. ని. ౧.౩౩౯; అ. ని. ౪.౨౨) చ “ఇధ, భిక్ఖవే, ఏకచ్చస్స పుగ్గలస్స బహుకం సుతం హోతి సుత్తం గేయ్యం వేయ్యాకరణ”న్తి (అ. ని. ౪.౬) చ ఏవమాదినా నయేన సత్థుసాసనధరత్తం వణ్ణితం, తం అకుసలప్పహానకుసలాధిగమహేతుతో అనుపుట్టేన పరమత్థసచ్చసచ్చికిరియహేతుతో చ “మజ్జల”న్తి వుచ్చతి. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“సుతవా చ ఖో, భిక్ఖవే, అరియసావకో అకుసలం పజహతి, కుసలం భావేతి, సావజ్జం పజహతి, అనవజ్జం భావేతి, సుద్ధమత్తానం పరిహరతీ”తి (అ. ని. ౭.౬౭).

అపరమ్మి వుత్తం -

“ధతానం ధమ్మానం అత్థముపపరిక్ఖతి, అత్థం ఉపపరిక్ఖతో ధమ్మా నిజ్ఞానం ఖమన్తి, ధమ్మనిజ్ఞానక్ఖన్తియా సతి ఛన్తో జాయతి, ఛన్దజాతో ఉస్సహతి, ఉస్సహన్తో తులయతి, తులయన్తో పదహతి, పదహన్తో కాయేన చేవ పరమత్థసచ్చం సచ్చికరోతి, పజ్ఞాయ చ అతివిజ్ఞ పస్సతీ”తి (మ. ని. ౨.౪౩౨).

అపిచ అగారికబాహుసచ్చమ్మి యం అనవజ్జం, తం ఉభయలోకహితసుఖావహానతో “మజ్జల”న్తి వేదితబ్బం.

సిప్పం నామ అగారికసిప్పజ్ఞా అనగారికసిప్పజ్ఞా. తత్త అగారికసిప్పం నామ యం పరూపరోధవిరహితం అకుసలవివజ్జితం మణికారసువణ్ణికారకమ్మాది, తం ఇధలోకత్థావహానతో మజ్జలం. అనగారికసిప్పం నామ చీవరవిచారణసిబ్బనాది సమణపరిక్ఖారాభిసంజ్ఞరణం, యం తం “ఇధ, భిక్ఖవే, భిక్ఖు యాని తాని సబ్రహ్మచారీనం ఉచ్చావదాని కింకరణీయాని, తత్త దక్ఖో హోతీ”తిఆదినా నయేన తత్త తత్త సంవణ్ణితం, యం “నాథకరణో ధమ్మా”తి (ద్. ని. ౩.౩౪౮; అ. ని. ౧౦.౧౭) చ వుత్తం, తం అత్తనో చ పరేసజ్ఞా ఉభయలోకహితసుఖావహానతో “మజ్జల”న్తి వేదితబ్బం.

వినయో నామ అగారికవినయో చ అనగారికవినయో చ. తత్త అగారికవినయో నామ  
దసఅకుసలకమ్మపథవిరమణం, సో తత్త అసంకిలేసాపజ్జనేన ఆచారగుణవత్తానేన చ సుసిక్ఖితో  
ఉభయలోకహితసుఖావహనతో మజ్జలం. అనగారికవినయో నామ సత్తాపత్తిక్ఖన్దే అనాపజ్జనం, సోపి వుత్తనయేనేవ  
సుసిక్ఖితో. చతుపారిసుద్ధిసీలం వా అనగారికవినయో. సో యథా తత్త పతిట్టాయ అరహత్తం పాపుణాతి, ఏవం సిక్ఖనేన  
సుసిక్ఖితో లోకియలోకుత్తరసుఖాధిగమహేతుతో “మజ్జల”ని వేదితబ్బో.

సుభాసితా వాచా నామ ముసావాదాదిదోసవిరహితా వాచా. యథాహ - “చతుహి, భిక్షవే, అభ్జేహి సమన్నాగతా  
వాచా సుభాసితా హోతీ”తి. అసమ్మప్పలాపా వాచా ఏవ వా సుభాసితా. యథాహ -

“సుభాసితం ఉత్తమమాహు సన్దో,  
ధమ్మం భణే నాధమ్మం తం దుతియం;  
పియం భణే నాప్పియం తం తతియం,  
సచ్చం భణే నాలికం తం చతుత్థ”ని. (సం. ని. ౧.౨౧౩; సు. ని. ౪౫౨);

అయమ్మి ఉభయలోకహితసుఖావహనతో “మజ్జల”ని వేదితబ్బా. యస్మా చ అయం వినయపరియాపన్నా ఏవ,  
తస్మా వినయగ్గహణేన ఏతం అసజ్జణ్ణిత్వా వినయో సజ్జహేతబ్బో. అథవా కిం ఇమినా పరిస్సమేన పరేసం  
ధమ్మదేసనావాచా ఇథ “సుభాసితా వాచా”తి వేదితబ్బా. సా హి యథా పతిరూపదేసనాసో, ఏవం సత్తానం  
ఉభయలోకహితసుఖనిబ్బానాధిగమపచ్చయతో “మజ్జల”ని వుచ్చతి. ఆహ చ -

“యం బుద్ధో భాసతి వాచం, భేమం నిబ్బానపత్తియా;  
దుక్ఖస్సంతకిరియాయ, సా వే వాచానముత్తమా”తి. (సం. ని. ౧.౨౧౩; సు. ని. ౪౫౬);

ఏవం ఇమిస్సా గాథాయ బాహుసచ్చం, సిప్పం, వినయో సుసిక్ఖితో, సుభాసితా వాచాతి చత్తారి మజ్జలాని వుత్తాని,  
మజ్జలత్తజ్ఞా నేసం తత్త తత్త విభావితమేవాతి.

నిట్టితా బాహుసచ్చజ్ఞాతి ఇమిస్సా గాథాయ అత్థవణ్ణనా.

౨౬౫. ఇదాని మాతాపితుఉపట్టానన్తి ఏత్త మాతు చ పితు చాతి మాతాపితు. ఉపట్టానన్తి ఉపట్టహనం. పుత్తానజ్ఞా  
దారానజ్ఞాతి పుత్తదారస్స. సజ్జణ్ణం సజ్జహో. న ఆకులా అనాకులా. కమ్మాని ఏవ కమ్మన్తా. సేసం వుత్తనయమేవాతి  
అయం పదవణ్ణనా.

అత్థవణ్ణనా పన ఏవం వేదితబ్బా - మాతా నామ జనికా వుచ్చతి, తథా పితా. ఉపట్టానం నామ  
పాదధోవనసమ్భాహనఉచ్చాదనన్తాపనేహి చతుపచ్చయసమ్మదానేన చ ఉపకారకరణం. తత్త యస్మా మాతాపితరో  
బహూపకారా పుత్తానం అత్థకామా అనుకమ్పకా, యం పుత్తకే బహి కీళిత్వా పంసుమక్ఖితసరీరకే ఆగతే దిస్సా పంసుకం  
పుచ్చిత్వా మత్తకం ఉపసిజ్ఞాయన్తా పరిచుమ్మన్తా చ సినేహం ఉప్పాదేన్తి, వస్ససతమ్మి మాతాపితరో సీసేన పరిహరన్తా  
పుత్తా తేసం పటికారం కాతుం అసమత్థా. యస్మా చ తే ఆపాదకా పోసకా ఇమస్స లోకస్స దస్సేతారో బ్రహ్మసమ్మతా

పుట్టాచరియసమ్మతా, తస్మా తేసం ఉపట్టానం ఇథ పసంసం పేచ్చ సగ్గసుఖిఇచ్చ ఆవహతి, తేన “మజ్జల”న్తి వుచ్చతి.  
వుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“బ్రహ్మతి మాతాపితరో, పుట్టాచరియాతి వుచ్చరే;  
ఆహునేయ్యా చ పుత్తానం, పజాయ అనుకమ్మకా.

“తస్మా హి నే నమస్సేయ్య, సక్కరేయ్య చ పణ్ణితో;  
అన్నేన అథ పానేన, వత్తేన సయనేన చ.

“ఉచ్చాదనేన వ్హాపనేన, పాదానం ధోవనేన చ;  
తాయ నం పారిచరియాయ, మాతాపితూసు పణ్ణితా;  
ఇధేవ నం పసంసన్తి, పేచ్చ సగ్గే పమోదతీ”తి. (అ. ని. 3.30; ఇతిపు. 00౬; జా. ౨.౨౦.0౮౧-౧౮౩);

అపరో నయో - ఉపట్టానం నామ భరణకిచ్చకరణకులవంసట్టపనాదిపఞ్చవిధం, తం  
పాపనివారణాదిపఞ్చవిధదిట్టధమ్మికహితహేతుతో “మజ్జల”న్తి వేదితబ్బం. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“పఞ్చహి ఖో, గహపతిపుత్త, రానేహి పుత్తేన పురత్తిమా దిసా మాతాపితరో పచ్చుపట్టాతబ్బా ‘భతో నే  
భరిస్సామి, కిచ్చం నేసం కరిస్సామి, కులవంసం రపేస్సామి, దాయజ్ఞం పటిపజ్జిస్సామి, అథ వా పన పేతానం  
కాలకతానం దక్ఖిణం అనుప్పదస్సామీ’తి . ఇమేహి ఖో, గహపతిపుత్త, పఞ్చహి రానేహి పుత్తేన పురత్తిమా దిసా  
మాతాపితరో పచ్చుపట్టితా పఞ్చహి రానేహి పుత్తం అనుకమ్మన్తి, పాపా నివారేన్తి, కల్యాణే నివేసేన్తి, సిప్పం  
సిక్ఖాపేన్తి, పతిరూపేన దారేన సంయోజేన్తి, సమయే దాయజ్ఞం నియ్యాదేన్తి”తి (దీ. ని. 3.౨౬౭).

అపిచ యో మాతాపితరో తీసు వత్తూసు పసాదుప్పాదనేన సీలసమాదాపనేన పబ్బజ్ఞాయ వా ఉపట్టహతి, అయం  
మాతాపితుఉపట్టాకానం అగ్గో, తస్స తం మాతాపితుఉపట్టానం మాతాపితుహి కతస్స ఉపకారస్స పచ్చుపకారభూతం  
అనేకేసం దిట్టధమ్మికానం సమ్మరాయికానఇచ్చ అత్థానం పదట్టానతో “మజ్జల”న్తి వుచ్చతి.

పుత్తదారస్సాతి ఏత్థ అత్తనా జనితా పుత్తాపి ధీతరోపి “పుత్తా” త్వేవ సజ్ఞం గచ్ఛన్తి. దారాతి వీసతియా భరియానం  
యా కాచి భరియా. పుత్తా చ దారా చ పుత్తదారం, తస్స పుత్తదారస్స. సజ్ఞహోతి సమ్మాననాదీహి ఉపకారకరణం. తం  
సుసంవిహితకమ్మస్తతాదిదిట్టధమ్మికహితహేతుతో “మజ్జల”న్తి వేదితబ్బం. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా - “పచ్చిమా దిసా  
పుత్తదారా వేదితబ్బా”తి (దీ. ని. 3.౨౬౬) ఏత్థ ఉద్దిట్టం పుత్తదారం భరియాసద్దేన సజ్ఞణ్ణిత్యా -

“పఞ్చహి ఖో, గహపతిపుత్త, రానేహి సామికేన పచ్చిమా దిసా భరియా పచ్చుపట్టాతబ్బా, సమ్మాననాయ  
అనవమాననాయ అనతిచరియాయ ఇస్సరియవోస్సగ్గేన అలజ్ఞారానుప్పదానేన. ఇమేహి ఖో, గహపతిపుత్త,  
పఞ్చహి రానేహి సామికేన పచ్చిమా దిసా భరియా పచ్చుపట్టితా పఞ్చహి రానేహి సామికం అనుకమ్మతి,  
సుసంవిహితకమ్మన్తా చ హోతి, సజ్ఞహితపరిజనా చ, అనతిచారిన్ చ, సమ్మతఇచ్చ అనురక్ఖతి, దక్ఖా చ హోతి  
అనలసా సబ్బకిచ్చేసూ”తి (దీ. ని. 3.౨౬౯).

అయం వా అపరో నయో - సజ్జహోతి ధమ్మికాహి దానపియవాచఅత్థచరియాహి సజ్జణ్ఠానం. సేయ్యధిదం -  
 ఉపోసథదివసేసు పరిబ్బయదానం, నక్ఖత్తదివసేసు నక్ఖత్తదస్సాపనం, మజ్జలదివసేసు మజ్జలకరణం,  
 దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికేసు అత్థేసు ఓవాదానుసాసనన్తి. తం పుత్తనయేనేవ దిట్టధమ్మికహితహేతుతో  
 సమ్మరాయికహితహేతుతో దేవతాహిపి నమస్సనీయభావహేతుతో చ “మజ్జల”న్తి వేదితబ్బం. యథాహ సక్కో దేవానమ్హిన్తో

“యే గహట్టా పుజ్జాకరా, సీలవన్తో ఉపాసకా;

ధమ్మేన దారం పోసేన్తి, తే నమస్సామి మాతలీ”తి. (సం. ని. ౧.౨౬౪);

అనాకులా కమ్మన్తా నామ కాలజ్ఞాతాయ పతిరూపకారితాయ అనలసతాయ ఉట్టానవీరియసమ్మదాయ  
 అబ్యసనీయతాయ చ కాలాతిక్కమనఅప్పతిరూపకరణాకరణసిథిలకరణాదిఆకులభావవిరహితా కసిగోరక్ఖవణిజ్ఞాదయో  
 కమ్మన్తా. ఏతే అత్తనో వా పుత్తదారస్స వా దాసకమ్మకరానం వా బృత్తతాయ ఏవం పయోజితా దిట్టేవ ధమ్మే  
 ధనధజ్జావృడ్డిపటిలాభహేతుతో “మజ్జల”న్తి పుత్తా. పుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“పతిరూపకారీ ధురవా, ఉట్టాతా విన్దతే ధన”న్తి. (సు. ని. ౧౮౯; సం. ని. ౧.౨౪౬) చ;

“న దివా సోప్పసీలేన, రత్తిముట్టానదేస్సినా;

నిచ్చం మత్తేన సోణ్ఠేన, సక్కా ఆవసేతుం ఘరం.

“అతిసీతం అతిఉణ్ఠం, అతిసాయమిదం అహు;

ఇతి విస్సట్టకమ్మన్తే, అత్థా అచ్చేన్తి మాణవే.

“యోధ సీతజ్ఞా ఉణ్ఠజ్ఞా, తిణా భియ్యా న మజ్జతి;

కరం పురిసకిచ్చాని, సో సుఖా న విహాయతీ”తి. చ (దీ. ని. ౩.౨౦౩);

“భోగే సంహరమానస్స, భమరస్సేవ ఇరీయతో;

భోగా సన్నిచయం యన్తి, వమ్మికోపూపచీయతీ”తి. (దీ. ని. ౩.౨౬౦) -

చ ఏవమాది.

ఏవం ఇమిస్సాపి గాఢాయ మాతుపట్టానం, పితుపట్టానం, పుత్తదారస్స సజ్జహో, అనాకులా చ కమ్మన్తాతి చత్తారి  
 మజ్జలాని పుత్తాని, పుత్తదారస్స సజ్జహం వా ద్విధా కత్వా పజ్జా, మాతాపితుఉపట్టానం వా ఏకమేవ కత్వా తీణి.  
 మజ్జలత్తజ్ఞా నేసం తత్త తత్త విభావితమేవాతి.

నిట్టితా మాతాపితుఉపట్టానన్తి ఇమిస్సా గాఢాయ అత్తవణ్ణనా.

౨౬౬. ఇదాని దానజ్ఞాత్రి ఏత్త దీయతే ఇమినాతి దానం, అత్తనో సంతకం పరస్స పటిపాదీయతీతి పుత్తం హోతి.  
 ధమ్మస్స చరియా, ధమ్మా వా అనపేతా చరియా ధమ్మచరియా. జాయన్తే “అవ్హాకం ఇమే”తి జాతకా. న అవజ్ఞాని

అనవజ్ఞాని, అనిన్దితాని అగరహితానీతి వుత్తం హోతి. సేసం వుత్తనయమేవాతి అయం పదవణ్ణా.

అత్తవణ్ణా పన ఏవం వేదితబ్బా - దానం నామ పరం ఉద్ధిస్స సుబుద్ధిపుబ్బికా  
అన్నాదిదసదానవత్తుపరిచ్ఛాగచేతనా తంసమ్పయుత్తో వా అలోభో. అలోభేన హి తం వత్తుం పరస్స పటిపాదేతి. తేన  
వుత్తం “దీయతే ఇమినాతి దాన”న్తి. తం బహుజనపీయమనాపతాదీనం దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికానం ఫలవిసేసానం  
అధిగమహేతుతో “మగ్గల”న్తి వుత్తం. “దాయకో సీహ దానపతి బహుసో జనస్స పియో హోతి మనాపో”తి ఏవమాదీని చేత్త  
సుత్తాని (అ. ని. ౫.౩౪) అనుస్మరితబ్బాని.

అపరో నయో - దానం నామ దువిధం ఆమిసదానఞ్చ, ధమ్మదానఞ్చ. తత్త ఆమిసదానం వుత్తప్పకారమేవ.  
ఇథలోకపరలోకదుక్ఖక్షయసుఖావహాస్స పన సమ్మాసమ్మద్ధప్పవేదితస్స ధమ్మస్స పరేసం హితకామతాయ దేసనా  
ధమ్మదానం. ఇమేసఞ్చ ద్విన్నం దానానం ఏతదేవ అగ్గం. యథాహ -

“సబ్బదానం ధమ్మదానం జినాతి,  
సబ్బరసం ధమ్మరసో జినాతి;  
సబ్బరతిం ధమ్మరతీ జినాతి,  
తణ్ణక్ఖయో సబ్బదుక్ఖం జినాతీ”తి. (ధ. ప. ౩౫౪);

తత్త ఆమిసదానస్స మగ్గలత్తం వుత్తమేవ. ధమ్మదానం పన యస్మా అత్థపటిసంవేదితాదీనం గుణానం పదట్టానం,  
తస్మా “మగ్గల”న్తి వుచ్చతి. వుత్తణ్ణోతం భగవతా -

“యథా యథా, భిక్షవే, భిక్షు యథాసుతం యథాపరియత్తం ధమ్మం విత్థారేన పరేసం దేసేతి, తథా తథా సో  
తస్మిం ధమ్మే అత్థపటిసంవేదీ చ హోతి ధమ్మపటిసంవేదీ చా”తి ఏవమాది (దీ. ని. ౩.౩౫౫; అ. ని. ౫.౨౬).

ధమ్మచరియా నామ దసకుసలకమ్మపథచరియా. యథాహ - “తివిధం ఖో, గహపతయో, కాయేన  
ధమ్మచరియాసమచరియా హోతీ”తి ఏవమాది. సా పనేసా ధమ్మచరియా సగ్గలోకూపపత్తిహేతుతో “మగ్గల”న్తి వేదితబ్బా.  
వుత్తణ్ణోతం భగవతా - “ధమ్మచరియాసమచరియాహేతు ఖో, గహపతయో, ఏవమిధేకచ్ఛే సత్తా కాయస్స భేదా పరం  
మరణా సుగతిం సగ్గం లోకం ఉపపజ్జన్తి”తి (మ. ని. ౧.౪౪౧).

ఇతాకా నామ మాతితో వా పితితో వా యావ సత్తమా పితామహాయుగా సమ్మన్దా. తేసం భోగపారిజుఞ్ఞోన వా  
బ్యాధిపారిజుఞ్ఞోన వా అభిహతానం అత్తనో సమీపం ఆగతానం యథాబలం ఘాసచ్ఛాదనధనధణ్ణాదీహి సగ్గహో  
పసంసాదీనం దిట్టధమ్మికానం సుగతిగమనాదీనఞ్చ సమ్మరాయికానం విసేసాధిగమానం హేతుతో “మగ్గల”న్తి వుచ్చతి.

అనవజ్ఞాని కమ్మాని నామ ఉపోసథజ్ఞసమాదానవేయ్యావచ్చకరణఆరామవనరోపనసేతుకరణాదీని  
కాయవచీమనోసుచరితకమ్మాని. తాని హి నానప్పకారహితసుఖాధిగమహేతుతో “మగ్గల”న్తి వుచ్చతి. “రానం ఖో పనేతం,  
విసాఖే, విజ్జతి యం ఇధేకచ్ఛో ఇత్థీ వా పురిసో వా అట్టజ్ఞసమన్నాగతం ఉపోసథం ఉపవసిత్యా కాయస్స భేదా పరం

మరణా చాతుమహారాజికానం దేవానం సహబ్యతం ఉపపజ్ఞేయ్యా”తి ఏవమాదీని చేత్థ సుత్తాని (అ. ని. ౮.౪౩)  
అనుస్మరితబ్బాని.

ఏవం ఇమిస్సా గాథాయ దానం, ధమ్మచరియా, ఇతాకానం సజ్ఞహో, అనవజ్ఞాని కమ్మానీతి చత్తారి మజ్జలాని  
వుత్తాని, మజ్జలత్త ఇన్ద్ర సేసం తత్థ తత్థ విభావితమేవాతి.

నిట్టితా దానఇస్సాతి ఇమిస్సా గాథాయ అత్థవణ్ణనా.

౨౬౭. ఇదాని ఆరతీ విరతీతి ఏత్థ ఆరతీతి ఆరమణం. విరతీతి విరమణం, విరమంతి వా ఏతాయ సత్తాతి విరతి. పాపాతి  
అకుసలా. మదనీయట్ఠేన మజ్జం, మజ్జస్స పానం మజ్జపానం, తతో మజ్జపానా. సంయమనం సంయమో. అప్పమజ్జనం  
అప్పమాదో. ధమ్మేసూతి కుసలేసు. సేసం వుత్తనయమేవాతి అయం పదవణ్ణనా.

అత్థవణ్ణనా పన ఏవం వేదితబ్బా - ఆరతి నామ పాపే ఆదీనవదస్సావినో మనసా ఏవ అనభిరతి. విరతి నామ  
కమ్మద్వారవసేన కాయవాచాహి విరమణం. సా చేసా విరతి నామ సమ్మత్తవిరతి సమాదానవిరతి సముచ్ఛేదవిరతీతి  
తివిధా హోతి. తత్థ యా కులపుత్తస్స అత్తనో జాతిం వా కులం వా గోత్రం వా పటిచ్చ “న మే ఏతం పతిరూపం, య్వాహం  
ఇమం పాణం హనేయ్యం, అదిన్నం ఆదియేయ్య”న్తిఆదినా నయేన సమ్మత్తవత్థుతో విరతి, అయం సమ్మత్తవిరతి నామ.  
సిక్ఖాపదసమాదానవసేన పన పవత్తా సమాదానవిరతి నామ, యస్సా పవత్తితో పభుతి కులపుత్తో పాణాతిపాతాదీని న  
సమాచరతి. అరియమగ్గసమ్మయుత్తా సముచ్ఛేదవిరతి నామ, యస్సా పవత్తితో పభుతి అరియసావకస్స పశ్చా భయాని  
వేరాని వూపసంతాని హోన్తి. పాపం నామ యం తం “పాణాతిపాతో ఖో, గహపతిపుత్త, కమ్మకిలేసో అదిన్నాదానం...పే...  
కామేసుమిచ్ఛాచారో...పే... ముసావాదో”తి ఏవం విత్థారేత్వా -

“పాణాతిపాతో అదిన్నాదానం, ముసావాదో చ వుచ్చతి;

పరదారగమనశ్చోవ, నప్పసంసంతి పణ్ణితా”తి. (దీ. ని. ౩.౨౪౫) -

ఏవం గాథాయ సజ్ఞహితం కమ్మకిలేససజ్ఞాతం చతుబ్బిధం అకుసలం, తతో పాపా. సబ్బాపేసా ఆరతి చ విరతి చ  
దిట్ఠధమ్మికసమ్మరాయికభయవేరప్పహాదినానప్పకారవిసేసాధిగమహేతుతో “మజ్జల”న్తి వుచ్చతి. “పాణాతిపాతా  
పటివిరతో ఖో, గహపతిపుత్త, అరియసావకో”తిఆదీని చేత్థ సుత్తాని అనుస్మరితబ్బాని.

మజ్జపానా చ సంయమో నామ పుట్టే వుత్తసురామేరయమజ్జపమాదట్ఠానా వేరమణియావేతం అధివచనం. యస్మా  
పన మజ్జపాయీ అత్థం న జానాతి, ధమ్మం న జానాతి, మాతుపి అన్తరాయం కరోతి, పితు  
బుద్ధపచ్చేకబుద్ధతథాగతసావకానమ్మి అన్తరాయం కరోతి, దిట్ఠేవ ధమ్మే గరహం, సమ్మరాయే దుగ్గతిం, అపరాపరియాయే  
ఉమ్మాదఇచ్చ పాపుణాతి. మజ్జపానా పన సంయతో తేసం దోసానం వూపసమం తబ్బిపరీతగుణసమ్మదఇచ్చ పాపుణాతి.  
తస్మా అయం మజ్జపానా సంయమో “మజ్జల”న్తి వేదితబ్బో.

కుసలేసు ధమ్మేసు అప్పమాదో నామ “కుసలానం వా ధమ్మానం భావనాయ అసక్కచ్చకిరియతా  
అసాతచ్చకిరియతా అనట్ఠితకిరియతా ఓలీనవుత్తితా నిక్ఖిత్తధన్దతా నిక్ఖిత్తధురతా అనాసేవనా అభావనా అబహులీకమ్మం



అనధిట్టానం అననుయోగో పమాదో. యో ఏవరూపో పమాదో పమజ్జనా పమజ్జితత్తం, అయం వుచ్చతి పమాదో”తి (విభ. ౮౪౬) ఏత్థ వుత్తస్స పమాదస్స పటిపక్ఖనయేన అత్థతో కుసలేసు ధమ్మేసు సతియా అవిప్పవాసో వేదితబ్బో. సో నానప్పకారకుసలాధిగమహేతుతో అమతాధిగమహేతుతో చ “మగ్గల”న్తి వుచ్చతి. తత్థ “అప్పమత్తస్స ఆతాపినో”తి (మ. ని. ౨.౧౮-౧౯; అ. ని. ౫.౨౬) చ “అప్పమాదో అమతపద”న్తి (ధ. ప. ౨౧) చ ఏవమాది సత్తుసాసనం అనుస్సరితబ్బం.

ఏవం ఇమిస్సా గాఢాయ పాపా విరతి, మజ్జపానా సంయమో, కుసలేసు ధమ్మేసు అప్పమాదోతి తీణి మగ్గలాని వుత్తాని, మగ్గలత్తజ్ఞా నేసం తత్థ తత్థ విభావితమేవాతి.

నిట్టితా ఆరతీ విరతీతి ఇమిస్సా గాఢాయ అత్థవణ్ణనా.

౨౬౮. ఇదాని గారవో చాతి ఏత్థ గారవోతి గరుభావో. నివాతోతి నీచవుత్తితా. సన్తుట్టితి సన్తోసో. కతస్స జాననతా కతజ్ఞాతా. కాలేనాతి ఖణేన సమయేన. ధమ్మస్స సవనం ధమ్మస్సవనం. సేసం వుత్తనయమేవాతి అయం పదవణ్ణనా.

అత్థవణ్ణనా పన ఏవం వేదితబ్బా - గారవో నామ గరుకారపయోగారహేసు బుద్ధపచ్చేకబుద్ధతథాగతసావకఆచరియుపజ్ఞాయమాతాపితుజ్ఞేట్టభాతికభగినిఆదీసు యథానురూపం గరుకారో గరుకరణం సగారవతా. స్వాయం గారవో యస్మా సుగతిగమనాదీనం హేతు. యథాహ -

“గరుకాతబ్బం గరుం కరోతి, మానేతబ్బం మానేతి, పూజేతబ్బం పూజేతి. సో తేన కమ్మేన ఏవం సమత్తేన ఏవం సమాదిన్నేన కాయస్స భేదా పరం మరణా సుగతిం సగ్గం లోకం ఉపపజ్జతి. నో చే కాయస్స భేదా...పే.... ఉపపజ్జతి, సచే మనుస్సత్తం ఆగచ్ఛతి, యత్థ యత్థ పచ్చాజాయతి, ఉచ్చాకులీనో హోతీ”తి (మ. ని. ౩.౨౯౫).

యథా చాహ - “సత్తిమే, భిక్ఖవే, అపరిహానియా ధమ్మా. కతమే సత్త? సత్తుగారవతా”తిఆది (అ. ని. ౭.౩౨-౩౩). తస్మా “మగ్గల”న్తి వుచ్చతి.

నివాతో నామ నీచమనతా నివాతవుత్తితా, యాయ సమన్నాగతో పుగ్గలో నిహతమానో నిహతదప్పో పాదపుఞ్చనచోళకసమో చిన్నవిసాణుసభసమో ఉద్ధటదారసప్పసమో చ హుత్వా సణ్ఠో సఖిలో సుఖసమ్భాసో హోతి, అయం నివాతో. స్వాయం యసాదిగుణపటిలాభహేతుతో “మగ్గల”న్తి వుచ్చతి. ఆహ చ - “నివాతవుత్తి అత్థద్ధో, తాదిసో లభతే యస”న్తి ఏవమాది (దీ. ని. ౩.౨౭౩).

సన్తుట్టి నామ ఇతరీతరపచ్చయసన్తోసో, సో ద్వాదసవిధో హోతి. సేయ్యథిదం - చీవరే యథాలాభసన్తోసో, యథాబలసన్తోసో, యథాసారుప్పసన్తోసోతి తివిధో. ఏవం పిణ్ణపాతాదీసు.

తస్సాయం పభేదవణ్ణనా - ఇథ భిక్ఖు చీవరం లభతి సున్దరం వా అసున్దరం వా, సో తేనేవ యాపేతి, అజ్ఞం న పత్తేతి, లభన్తోపి న గణ్ఠాతి, అయమస్స చీవరే యథాలాభసన్తోసో. అథ పన ఆబాధికో హోతి, గరుం చీవరం పారుపన్తో ఓణమతి వా కిలమతి వా. సో సభాగేన భిక్ఖునా సద్ధిం తం పరివత్తేత్వా లహుకేన యాపేన్తోపి సన్తుట్టోవ హోతి, అయమస్స చీవరే యథాబలసన్తోసో. అపరో భిక్ఖు పణీతపచ్చయలాభీ హోతి, సో పట్టచీవరాదీనం అజ్ఞాతరం మహగ్గం చీవరం లభిత్వా “ఇదం

ధేరానం చిరపబ్బజితానం బహుస్సుతానశ్చ అనురూప”ని తేసం దత్వా అత్తనా సజ్కారకూటా వా అష్టతో వా కుతోచి నస్తుకాని ఉచ్చినిత్వా సజ్ఘాటం కత్వా ధారేన్తోపి సస్తుట్టోవ హోతి, అయమస్య చీవరే యథాసారుప్సన్తోసో.

ఇథ పన భిక్ష్వ పిణ్డపాతం లభతి లూఖం వా పణీతం వా, సో తేనేవ యాపేతి, అష్టాం న పత్తేతి, లభన్తోపి న గణ్ఠాతి, అయమస్య పిణ్డపాతే యథాలాభసన్తోసో. అథ పన ఆబాధికో హోతి, లూఖం పిణ్డపాతం భుజ్జేత్వా బాళ్ళం రోగాతజ్కం పాపుణాతి, సో సభాగస్య భిక్ష్వనో తం దత్వా తస్య హత్తతో సప్పిమధుఖీరాదీని భుజ్జేత్వా సమణధమ్మం కరోన్తోపి సస్తుట్టోవ హోతి, అయమస్య పిణ్డపాతే యథాబలసన్తోసో. అపరో భిక్ష్వ పణీతం పిణ్డపాతం లభతి, సో “అయం పిణ్డపాతో ధేరానం చిరపబ్బజితానం అష్టోసశ్చ పణీతపిణ్డపాతం వినా అయాపేన్తానం సబ్రహ్మచారీనం అనురూపో”తి తేసం దత్వా అత్తనా పిణ్డాయ చరిత్వా మిస్సకాహారం భుజ్జన్తోపి సస్తుట్టోవ హోతి, అయమస్య పిణ్డపాతే యథాసారుప్సన్తోసో.

ఇథ పన భిక్ష్వనో సేనాసనం పాపుణాతి, సో తేనేవ సస్తుస్సతి, పున అష్టాం సున్దరతరమ్పి పాపుణన్తం న గణ్ఠాతి, అయమస్య సేనాసనే యథాలాభసన్తోసో. అథ పన ఆబాధికో హోతి, నివాతసేనాసనే వసన్తో అతివియ పిత్తరోగాదీహి ఆతురీయతి, సో సభాగస్య భిక్ష్వనో తం దత్వా తస్య పాపుణనకే సవాతసీతలసేనాసనే వసేత్వా సమణధమ్మం కరోన్తోపి సస్తుట్టోవ హోతి, అయమస్య సేనాసనే యథాబలసన్తోసో. అపరో భిక్ష్వ సున్దరం సేనాసనం పత్తమ్పి న సమ్మటిచ్చతి “సున్దరసేనాసనం పమాదట్టానం, తత్త నిసిన్నస్స ధినమిద్ధం ఓక్కమతి, నిద్ధాభిభూతస్స చ పున పటిబుజ్ఞతో కామవిత్కా సముదాచరన్తో”తి, సో తం పటిక్ఖిపిత్వా అబ్బోకాసరుక్ఖములపణ్ణకుటీసు యత్త కత్తచి నివసన్తోపి సస్తుట్టోవ హోతి, అయమస్య సేనాసనే యథాసారుప్సన్తోసో.

ఇథ పన భిక్ష్వ భేసజ్ఞం లభతి హరీతకం వా ఆమలకం వా, సో తేనేవ యాపేతి, అష్టోహి లద్ధం సప్పిమధుఫాణితాదిమ్పి న పత్తేతి, లభన్తోపి న గణ్ఠాతి, అయమస్య గిలానపచ్చయే యథాలాభసన్తోసో. అథ పన ఆబాధికో తేలేన అత్తికో ఫాణితం లభతి, సో తం సభాగస్య భిక్ష్వనో దత్వా తస్య హత్తతో తేలేన భేసజ్ఞం కత్వా సమణధమ్మం కరోన్తోపి సస్తుట్టోవ హోతి, అయమస్య గిలానపచ్చయే యథాబలసన్తోసో. అపరో భిక్ష్వ ఏకస్మిం భాజనే పూతిముత్తహరీతకం రపేత్వా ఏకస్మిం చతుమధురం “గణ్ఠథ, భన్తే, యదిచ్చసీ”తి వుచ్చమానో సచస్య తేసం ద్వన్నం అష్టాతరేనపి బ్యాధి వూపసమ్మతి, అథ “పూతిముత్తహరీతకం నామ బుద్ధాదీహి వణ్ణితం, అయశ్చ పూతిముత్తభేసజ్ఞం నిస్సాయ పబ్బజ్ఞా, తత్త తే యావజీవం ఉస్సాహో కరణీయో”తి (మహావ. ౧౨౮) వుత్తన్తి చిన్తేన్తో చతుమధురభేసజ్ఞం పటిక్ఖిపిత్వా ముత్తహరీతకేన భేసజ్ఞం కరోన్తోపి పరమసస్తుట్టోవ హోతి, అయమస్య గిలానపచ్చయే యథాసారుప్సన్తోసో.

ఏవం పభేదో సబ్బోపేసో సన్తోసో సస్తుట్టితి వుచ్చతి. సా అత్రిచ్చతాపాపిచ్చతామహిచ్చతాదీనం పాపధమ్మానం పహానాధిగమహేతుతో సుగతిహేతుతో అరియమగ్గసమ్మారభావతో చాతుద్దిసాదిభావహేతుతో చ “మగ్గల”ని వేదితబ్బా. ఆహ చ -

“చాతుద్దిసో అప్పటిఘో చ హోతి,

సస్తుస్సమానో ఇతరీతరేనా”తి. (సు. ని. ౪౨; చూళని. ఖగ్గవిసాణసుత్తనిద్దేస ౧౨౮) ఏవమాది;

కతజ్ఞాతా నామ అప్పస్స వా బహుస్స వా యేన కేనచి కతస్స ఉపకారస్స పునప్పునం అనుస్సరణభావేన జాననతా. అపిచ నేరయికాదిదుక్ఖపరిత్తాణతో పుజ్ఞాని ఏవ పాణీనం బహూపకారాని, తతో తేసమ్మి ఉపకారానుస్సరణతా “కతజ్ఞాతా”తి వేదితబ్బా. సా సప్పురిసేహి పసంసనీయతాదినానప్పకారవిసేసాధిగమహేతుతో “మజ్జల”న్తి వుత్తా. ఆహ చ - “ద్వేమే, భిక్షవే, పుగ్గలా దుల్లభా లోకస్మిం. కతమే ద్వే? యో చ పుబ్బకారీ, యో చ కతజ్ఞా కతవేదీ”తి (అ. ని. ౨.౧౨౦).

కాలేన ధమ్మస్సవనం నామ యస్మిం కాలే ఉద్ధచ్చసహగతం చిత్తం హోతి, కామవిత్కాదీనం వా అజ్ఞాతరేన అభిభూతం, తస్మిం కాలే తేసం వినోదనత్తం ధమ్మస్సవనం. అపరే ఆహు - పఞ్చమే పఞ్చమే దివసే ధమ్మస్సవనం కాలేన ధమ్మస్సవనం నామ. యథాహ ఆయస్మా అనురుద్ధో “పఞ్చాహికం ఖో పన మయం, భన్తే, సబ్బరత్తిం ధమ్మియా కథాయ సన్నిసీదామా”తి (మ. ని. ౧.౩౨౭; మహావ. ౪౬౬).

అపిచ యస్మిం కాలే కల్యాణమిత్తే ఉపసంజ్ఞమిత్వా సక్కా హోతి అత్తనో కజ్ఞాపటివినోదకం ధమ్మం నోతుం, తస్మిం కాలేపి ధమ్మస్సవనం “కాలేన ధమ్మస్సవన”న్తి వేదితబ్బం. యథాహ - “తే కాలేన కాలం ఉపసంజ్ఞమిత్వా పరిపుచ్చతి పరిపజ్ఞాతీ”తిఆది (దీ. ని. ౩.౩౫౮). తదేతం కాలేన ధమ్మస్సవనం నీవరణప్పహంచతురానిసంసఆసవక్ఖయాదినానప్పకారవిసేసాధిగమహేతుతో “మజ్జల”న్తి వేదితబ్బం. వుత్తజ్ఞోతం -

“యస్మిం, భిక్షవే, సమయే అరియసావకో అట్టిం కత్వా మనసి కత్వా సబ్బం చేతసో సమన్నాహరిత్వా ఓహితసోతో ధమ్మం సుణాతి, పఞ్చస్స నీవరణాని తస్మిం సమయే న హోన్తీ”తి (సం. ని. ౫.౨౧౯) చ.

“సోతానుగతానం, భిక్షవే, ధమ్మానం...పే... సుప్పటివిద్ధానం చత్తారో ఆనిసంసా పాటికజ్ఞా”తి (అ. ని. ౪.౧౯౧) చ.

“చత్తారోమే, భిక్షవే, ధమ్మా కాలేన కాలం సమ్మా భావియమానా సమ్మా అనుపరివత్తియమానా అనుపుట్టేన ఆసవానం ఖయం పాపేన్తి. కతమే చత్తారో? కాలేన ధమ్మస్సవన”న్తి చ ఏవమాదీని (అ. ని. ౪.౧౪౭).

ఏవం ఇమిస్సా గాథాయ గారవో, నివాతో, సన్తుట్టి, కతజ్ఞాతా, కాలేన ధమ్మస్సవనన్తి పఞ్చ మజ్జలాని వుత్తాని, మజ్జలత్తజ్ఞా నేసం తత్థ తత్థ విభావితమేవాతి.

నిట్టితా గారవో చ నివాతో చాతి ఇమిస్సా గాథాయ అత్థవణ్ణనా.

౨౬౯. ఇదాని ఖన్తీ చాతి ఏత్థ ఖమనం ఖన్తి. పదక్ఖిణగ్గాహితాయ సుఖం వచో అస్మిన్తి సువచో, సువచస్స కమ్మం సోవచస్సం, సోవచస్సస్స భావో సోవచస్సతా. కిలేసానం సమితత్తా సమణా. దస్సనన్తి పేక్ఖనం. ధమ్మస్స సాకచ్చా ధమ్మసాకచ్చా. సేసం వుత్తనయమేవాతి అయం పదవణ్ణనా.

అత్థవణ్ణనా పన ఏవం వేదితబ్బా ఖన్తి నామ అధివాసనక్ఖన్తి, యాయ సమన్నాగతో భిక్షు దసహి అక్కోసవత్థాహి అక్కోసన్తే, వధబన్ధాదీహి వా విహింసన్తే పుగ్గలే అసుణన్తో వియ చ అపస్సన్తో వియ చ నిబ్బికారో హోతి ఖన్తివాదీ వియ. యథాహ -

“అహూ అతీతమద్ధానం, సమణో ఖన్తిదీపనో;

తం ఖన్తియాయేవ రీతం, కాసిరాజా అభేదయీ”తి. (జా. ౧.౪.౨౧);

భద్దకతో వా మనసి కరోతి తతో ఉత్తరి అపరాధాభావేన ఆయస్మా పుణ్ణత్థేరో వియ. యథాహ -

“సచే మం, భన్తే, సునాపరంతకా మనుస్సా అక్కోసిస్సన్తి పరిభాసిస్సన్తి, తత్థ మే ఏవం భవిస్సతి ‘భద్దకా  
వతిమే సునాపరంతకా మనుస్సా, సుభద్దకా వతిమే సునాపరంతకా మనుస్సా, యం మే నయిమే పాణినా పహారం  
దేన్తి”తిఆది (మ. ని. ౩.౩౯౬; సం. ని. ౪.౮౮).

యాయ చ సమన్నాగతో ఇసీనమ్మి పసంసనీయో హోతి. యథాహ సరభజ్ఞో ఇసి -

“కోథం వధిత్వా న కదాచి సోచతి,

మక్ఖప్పహానం ఇసయో వణ్ణయన్తి;

సబ్బేసం వుత్తం ఫరుసం ఖమేథ,

ఏతం ఖన్తిం ఉత్తమమాహు సన్తో”తి. (జా. ౨.౧౭.౬౪);

దేవతానమ్మి పసంసనీయో హోతి. యథాహ సక్కో దేవానమ్మిన్తో -

“యో హవే బలవా సన్తో, దుబ్బలస్స తిత్తిక్ఖతి;

తమాహు పరమం ఖన్తిం, నిచ్చం ఖమతి దుబ్బలో”తి. (సం. ని. ౧.౨౨౦-౨౨౧);

బుద్ధానమ్మి పసంసనీయో హోతి. యథాహ భగవా -

“అక్కోసం వధబన్ధజ్ఞా, అదుట్టో యో తిత్తిక్ఖతి;

ఖన్తీబలం బలానీకం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణ”న్తి. (ధ. ప. ౩౯౯);

సా పనేసా ఖన్తి ఏతేసజ్ఞ ఇథ వణ్ణితానం అజ్ఞోసజ్ఞ గుణానం అధిగమహేతుతో “మగ్గల”న్తి వేదితబ్బా.

సోవచస్సతా నామ సహధమ్మికం వుచ్చమానే విక్లేపం వా తుణ్ణీభావం వా గుణదోసచిన్తనం వా అనాపజ్జిత్వా అతివియ  
ఆదరజ్ఞా గారవజ్ఞా నీచమనతజ్ఞా పురక్ఖత్వా “సాధూ”తి వచనకరణతా. సా సబ్రహ్మచారీనం సన్తికా  
ఓవాదానుసాసనీపటిలాభహేతుతో దోసప్పహానగుణాధిగమహేతుతో చ “మగ్గల”న్తి వుచ్చతి.

సమణానం దస్సనం నామ ఉపసమితకిలేసానం భావితకాయవచీచిత్తపజ్ఞానం ఉత్తమదమధసమధసమన్నాగతానం  
పబ్బజితానం ఉపసజ్ఞమనుపట్టానలనుస్సరణసవనదస్సనం, సబ్బమ్మి ఓమకదేసనాయ “దస్సన”న్తి వుత్తం. తం  
“మగ్గల”న్తి వేదితబ్బం. కస్మా? బహూపకారత్తా. ఆహ చ - “దస్సనమ్పహం, భిక్ఖవే, తేసం భిక్ఖూనం బహూపకారం  
వదామీ”తిఆది (ఇతివు. ౧౦౪). యతో హితకామేన కులపుత్తేన సీలవన్తే భిక్ఖూ ఘరద్వారం సమ్మత్తే దిస్సా యది  
దేయ్యధమ్మో అత్తి, యథాబలం దేయ్యధమ్మేన పతిమానేతబ్బా. యది నత్తి, పజ్ఞాపతిట్టితం కత్వా వన్దితబ్బా. తస్మిం

అసమ్పజ్జమానే అజ్ఞాలిం పగ్గహేత్వా నమస్సితబ్బా, తస్మిమ్మి అసమ్పజ్జమానే పసన్నచిత్తేన పియచక్ఖాహి  
సమ్పస్సితబ్బా. ఏవం దస్సనములకేనాపి హి పుజ్ఞోన అనేకాని జాతిసహస్సాని చక్ఖుమ్మి రోగో వా దాహో వా ఉస్సదా వా  
పిళకా వా న హోన్తి, విప్పసన్నపశ్చావణ్ణసస్సిరికాని హోన్తి చక్ఖాని రతనవిమానే ఉగ్ధాటితమణికవాటసదిసాని ,  
సతసహస్సకప్పమత్తం దేవేసు చ మనుస్సేసు చ సబ్బసమ్పత్తీనం లాభీ హోతి. అనచ్ఛరియశ్చేతం, యం మనుస్సభూతో  
సప్పజ్ఞాజాతికో సమ్మా పవత్తితేన సమణదస్సనమయేన పుజ్ఞోన ఏవరూపం విపాకసమ్పత్తిం అనుభవేయ్య, యత్థ  
తిరచ్ఛానగతానమ్మి కేవలం సద్ధామత్తకజనితస్స సమణదస్సనస్స ఏవం విపాకసమ్పత్తిం వణ్ణయన్తి -

“ఉలూకో మణ్డలక్ఖికో,  
వేదియకే చిరదీఘవాసికో;  
సుఖితో వత కోసియో అయం,  
కాబుట్టితం పస్సతి బుద్ధవరం.

“మయి చిత్తం పసాదేత్వా, భిక్కుసజ్జే అనుత్తరే;  
కప్పానం సతసహస్సాని, దుగ్గతిం సో న గచ్ఛతి.

“దేవలోకా చవిత్వాన, కుసలకమ్మేన చోదితో;  
భవిస్సతి అనన్తజాణో, సోమనస్సోతి విస్సుతో”తి. (మ. ని. అట్ట. ౧.౧౪౪; ఖు. పా. అట్ట. ౫.౧౦);

కాలేన ధమ్మసాకచ్చా నామ పదోసే వా పచ్చాసే వా ద్వే సుత్తన్తికా భిక్ఖూ అజ్ఞామజ్ఞాం సుత్తన్తం సాకచ్చన్తి,  
వినయధరా వినయం, ఆభిధమ్మికా అభిధమ్మం , జాతకభాణకా జాతకం, అట్టకథికా అట్టకథం,  
లీనుద్ధతవిచికిచ్చాపరేతచిత్తవిసోధనత్తం వా తమ్మి తమ్మి కాలే సాకచ్చన్తి, అయం కాలేన ధమ్మసాకచ్చా. సా  
ఆగమబ్యత్తిఆదీనం గుణానం హేతుతో “మజ్జల”న్తి వుచ్చతీతి.

ఏవం ఇమిస్సా గాఢాయ ఖన్తి, సోవచస్సతా, సమణదస్సనం, కాలేన ధమ్మసాకచ్చాతి చత్తారి మజ్జలాని వుత్తాని,  
మజ్జలత్తశ్చ నేసం తత్త తత్త విభావితమేవాతి.

నిట్టితా ఖన్తీ చాతి ఇమిస్సా గాఢాయ అత్తవణ్ణనా.

౨౭౦. ఇదాని తపో చాతి ఏత్థ పాపకే అకుసలే ధమ్మే తపతీతి తపో. బ్రహ్మం చరియం, బ్రహ్మీనం వా చరియం  
బ్రహ్మచరియం, సేట్టచరియన్తి వుత్తం హోతి. అరియసచ్ఛానం దస్సనం అరియసచ్ఛాన దస్సనం. అరియసచ్ఛాని దస్సనన్తిపి  
ఏకే, తం న సున్దరం. నిక్ఖన్తం వానతోతి నిబ్బానం, సచ్చికరణం సచ్చికిరియా, నిబ్బానస్స సచ్చికిరియా  
నిబ్బానసచ్చికిరియా. సేసం వుత్తనయమేవాతి అయం పదవణ్ణనా.

అత్తవణ్ణనా పన ఏవం వేదితబ్బా - తపో నామ అభిజ్ఞాదోమనస్సాదీనం తపనతో ఇన్ద్రియసంవరో, కోసజ్జస్స వా  
తపనతో వీరియం. తేన హి సమన్నాగతో పుగ్గలో ఆతాపీతి వుచ్చతి. స్వాయం అభిజ్ఞాదిప్పహానరూనాదిపటిలాభహేతుతో  
“మజ్జల”న్తి వేదితబ్బో.

బ్రహ్మచరియం నామ మేధునవిరతిసమణధమ్మసాసనమగ్గానం అధివచనం. తథా హి “అబ్రహ్మచరియం పహాయ బ్రహ్మచారీ హోతీ”తి (దీ. ని. ౧.౧౯౪; మ. ని. ౧.౨౯౨) ఏవమాదీసు మేధునవిరతి బ్రహ్మచరియన్ని వుచ్చతి. “భగవతి నో, ఆవుసో, బ్రహ్మచరియం వుస్సతీ”తి ఏవమాదీసు (మ. ని. ౧.౨౦౭) సమణధమ్మో. “న తావాహం, పాపిమ, పరినిబ్బాయిస్సామి, యావ మే ఇదం బ్రహ్మచరియం న ఇద్ధజ్జోవ భవిస్సతి ఫీతజ్జా విత్థారికం బాహుజజ్జ”ని ఏవమాదీసు (దీ. ని. ౨.౧౬౮; సం. ని. ౨.౮౨౨; ఉదా. ౨౧) సాసనం. “అయమేవ ఖో, భిక్షు, అరియో అట్టజ్జికో మగ్గో బ్రహ్మచరియం. సేయ్యథిదం, సమ్మాదిట్ఠీ”తి ఏవమాదీసు (సం. ని. ౨.౬) మగ్గో. ఇథ పన అరియసచ్చదస్సనేన పరతో మగ్గస్స గహితత్తా అవసేసం సబ్బమ్మి వట్టతి. తజ్జోతం ఉపరూపరి నానప్పకారవిసేసాధిగమహేతుతో “మగ్గల”ని వేదితబ్బం.

అరియసచ్చాన దస్సనం నామ కుమారపజ్ఞో పుత్తణ్ణానం చతున్నం అరియసచ్చానం అభిసమయవసేన మగ్గదస్సనం. తం సంసారదుక్ఖవీతిక్కమహేతుతో “మగ్గల”ని వుచ్చతి.

నిబ్బానసచ్చికిరియా నామ ఇథ అరహత్తఫలం “నిబ్బాన”ని అధిప్పేతం. తమ్మి హి పజ్జగతివాననేన వానసజ్ఞతాయ తణ్ణాయ నిక్షంతత్తా “నిబ్బాన”ని వుచ్చతి. తస్స పత్తి వా పచ్చవేక్షణా వా “సచ్చికిరియా”తి వుచ్చతి. ఇతరస్స పన నిబ్బానస్స అరియసచ్చానం దస్సనేవ సచ్చికిరియా సిద్ధా, తేనేతం ఇథ న అధిప్పేతం. ఏవమేసా నిబ్బానసచ్చికిరియా దిట్టధమ్మసుఖవిహారాదిహేతుతో “మగ్గల”ని వేదితబ్బా.

ఏవం ఇమిస్సాపి గాఢాయ తపో, బ్రహ్మచరియం, అరియసచ్చాన దస్సనం, నిబ్బానసచ్చికిరియాతి చత్తారి మగ్గలాని వుత్తాని, మగ్గలత్తజ్జా నేసం తత్త తత్త విభావితమేవాతి.

నిట్టితా తపో చాతి ఇమిస్సా గాఢాయ అత్థవణ్ణనా.

౨౭౧. ఇదాని ఫుట్టస్స లోకధమ్మేహీతి ఏత్థ ఫుట్టస్సాతి ఫుసితస్స ఛుపితస్స సమ్మత్తస్స. లోకే ధమ్మా లోకధమ్మా, యావ లోకప్పవత్తి, తావ అనివత్తకా ధమ్మాతి వుత్తం హోతి. చిత్తన్తి మనో మానసం. యస్సాతి నవస్స వా మజ్జిమస్స వా ధేరస్స వా. న కమ్మతీతి న చలతి, న వేధతి. అసోకన్తి నిస్సోకం అబ్బుళ్లసోకసల్లం. విరజన్తి విగతరజం విద్ధంసితరజం. ఖేమన్తి అభయం నిరుపద్దవం. సేసం వుత్తనయమేవాతి అయం తావ పదవణ్ణనా.

అత్థవణ్ణనా పన ఏవం వేదితబ్బా - ఫుట్టస్స లోకధమ్మేహి యస్స చిత్తం న కమ్మతి, యస్స లాభాలాభాదీహి అట్టహి లోకధమ్మేహి ఫుట్టస్స అజ్ఞోత్థటస్స చిత్తం న కమ్మతి, న చలతి, న వేధతి, తస్స తం చిత్తం కేనచి అకమ్మనీయలోకుత్తరభావావహనతో “మగ్గల”ని వేదితబ్బం.

కస్స పన ఏతేహి ఫుట్టస్స చిత్తం న కమ్మతి? అరహతో ఖీణాసవస్స, న అజ్ఞస్స కస్సచి. పుత్తజ్ఞోతం -

“సేలో యథా ఏకగ్ఘనో, వాతేన న సమీరతి;

ఏవం రూపా రసా సద్ధా, గద్ధా ఫస్సా చ కేవలా.

“ఇట్లా ధమ్మా అనిట్లా చ, న పవేదేన్తి తాదినో;

రితం చిత్తం విప్పముత్తం, వయశ్చస్సానుపస్సతీ”తి. (అ. ని. ౬.౫౫; మహావ. ౨౪౪);

**అసోకం** నామ ఖీణాసవస్సేవ చిత్తం. తజ్ఞో యో “సోకో సోచనా సోచితత్తం అన్తోసోకో అన్తోపరిసోకో చేతసో పరినిజ్ఞాయితత్త”నిఆదినా (విభ. ౨౩౭) నయేన వుచ్చతి సోకో, తస్స అభావతో అసోకం. కేచి నిబ్బానం వదన్తి, తం పురిమపదేన నానుసన్ధియతి. యథా చ అసోకం, ఏవం విరజం ఖేమన్తిపి ఖీణాసవస్సేవ చిత్తం. తజ్ఞో రాగదోసమోహరజానం విగతత్తా విరజం, చతుహి చ యోగేహి ఖేమత్తా **ఖేమం**. యతో ఏతం తేన తేనాకారేన తమ్హి తమ్హి పవత్తిక్ఖణే గహత్వా నిద్దిట్టవసేన తివిధమ్మి అప్పవత్తక్ఖన్ధతాదిలోకుత్తమభావావహనతో ఆహునేయ్యాదిభావావహనతో చ “మజ్జల”ని వేదితబ్బం.

ఏవం ఇమిస్సా గాథాయ అట్టలోకధమ్మేహి అకమ్మితచిత్తం, అసోకచిత్తం, విరజచిత్తం, ఖేమచిత్తన్తి చత్తారి మజ్జలాని వుత్తాని, మజ్జలత్తశ్చ నేసం తత్త తత్త విభావితమేవాతి.

నిట్టితా పుట్టస్స లోకధమ్మేహీతి ఇమిస్సా గాథాయ అత్థవణ్ణనా.

౨౭౨. ఏవం భగవా “అసేవనా చ బాలాన”నిఆదీహి దసహి గాథాహి అట్టతంస మజ్జలాని కథేత్వా ఇదాని ఏతాసేవ అత్తనా వుత్తమజ్జలాని ధునన్తో “**ఏతాదిసాని కత్వానా**”తి ఇమం అవసానగాథమభాసి.

తస్సాయం అత్థవణ్ణనా - **ఏతాదిసానీ**తి ఏతాని ఈదిసాని మయా వుత్తప్పకారాని బాలానం అసేవనాదీని. **కత్వానా**తి కత్వా. కత్వాన కత్వా కరిత్వాతి హి అత్థతో అనజ్ఞం. **సబ్బత్థమపరాజితా**తి సబ్బత్థ ఖిన్ధకిలేసాభిసజ్ఞారదేవపుత్తమారప్పభేదేసు చతుాసు పచ్చత్థికేసు ఏకేనపి అపరాజితా హుత్వా, సయమేవ తే చత్తారో మారే పరాజేత్వాతి వుత్తం హోతి. మకారో చేత్త పదసన్ధికరణమత్తోతి విజ్ఞాతబ్బో.

**సబ్బత్థ సోత్థిం గచ్ఛన్తీ**తి ఏతాదిసాని మజ్జలాని కత్వా చతుహి మారేహి అపరాజితా హుత్వా సబ్బత్థ ఇథలోకపరలోకేసు తానచక్కుమనాదీసు చ సోత్థిం గచ్ఛన్తి, బాలసేవనాదీహి యే ఉప్పజ్జేయ్యుం ఆసవా విఘాతపరిఘాహ , తేసం అభావా సోత్థిం గచ్ఛన్తి, అనుపద్దుతా అనుపసత్తా ఖేమినో అప్పటిభయా గచ్ఛన్తీతి వుత్తం హోతి. అనునాసికో చేత్త గాథాబన్ధసుఖత్తం వుత్తోతి వేదితబ్బో.

**తం తేసం మజ్జలముత్తమన్తి** ఇమినా గాథాపాదేన భగవా దేసనం నిట్టాపేసి. కథం? ఏవం దేవపుత్త యే ఏతాదిసాని కరోన్తి, తే యస్మా సబ్బత్థ సోత్థిం గచ్ఛన్తి, తస్మా తం బాలానం అసేవనాది అట్టతంసవిధమ్మి తేసం ఏతాదిసకారకానం మజ్జలం ఉత్తమం సేట్టం పవరన్తి గణ్ఠాహీతి.

ఏవశ్చ భగవతా నిట్టాపితాయ దేసనాయ పరియోసానే కోటిసతసహస్సదేవతా అరహత్తం పాపుణింసు, సోతాపత్తిసకదాగామిఅనాగామిఫలప్పత్తానం గణనా అసజ్ఞేయ్యా అహోసి. అథ భగవా దుతియదివసే ఆనన్దత్థేరం ఆమన్తేసి - “ఇమం, ఆనన్ద, రత్తిం అజ్ఞాతరా దేవతా మం ఉపసక్కుమిత్వా మజ్జలపఞ్ఠం పుచ్చి. అథస్సాహం అట్టతంస మజ్జలాని అభాసిం, ఉగ్గణ్ఠ, ఆనన్ద, ఇమం మజ్జలపరియాయం, ఉగ్గహత్వా భిక్షూ వాచేహి”తి. థేరో ఉగ్గహత్వా భిక్షూ వాచేసి. తయిదం

ఆచరియపరమృరాభతం యావజ్జతనా పవత్తతి, ఏవమిదం బ్రహ్మచరియం ఇద్ధశ్చోప వీతశ్చ విత్థారికం బాహుజఙ్గాం పుధుభూతం యావ దేవమనుస్సేహి సుప్పకాసితన్తి వేదితబ్బం.

ఇదాని ఏతేస్వేవ ముఖలేసు శాణపరిచయపాటవత్తం అయం ఆదితో పభుతి యోజనా - ఏవమిమే ఇథలోకపరలోకలోకుత్తరసుఖకామా సత్తా బాలజనసేవనం పహాయ, పణ్ణితే నిస్సాయ, పూజనేయ్యే పూజేన్నా, పతిరూపదేసవాసేన పుట్టే కతపుఞ్జాతాయ చ కుసలప్పవత్తియం చోదియమానా, అత్తానం సమ్మా పణిధాయ, బాహుసచ్చసిప్పవినయేహి అలబ్బతత్తభావా, వినయానురూపం సుభాసితం భాసమానా , యావ గిహిభావం న విజహన్తి, తావ మాతాపితుఉపట్టానేన పోరాణం ఇణములం వినోధయమానా, పుత్తదారసజ్ఞహేన నవం ఇణములం పయోజయమానా, అనాకులకమ్మంతతాయ ధనధణ్ణాదిసమిద్ధిం పాపుణన్తా, దానేన భోగసారం ధమ్మచరియాయ జీవితసారశ్చ గహేత్వా, శాంతిసజ్ఞహేన సకజనహితం అనవజ్జకమ్మంతతాయ పరజనహితశ్చ కరోన్తా, పాపవిరతియా పరూపఘాతం మజ్జపానసంయమేన అత్తూపఘాతశ్చ వివజ్జేత్వా, ధమ్మేసు అప్పమాదేన కుసలపక్ఖం వడ్డేత్వా, వడ్డీతకుసలతాయ గిహిబ్యఙ్గానం ఓహాయ పబ్బజితభావే రితాపి బుద్ధబుద్ధసావకుపజ్ఞాచరియాదీసు గారవేన నివాతేన చ వత్తసమ్మదం ఆరాధేత్వా, సన్తుట్టియా పచ్చయగేధం పహాయ, కతఞ్జాతాయ సప్పురిసభూమియం రత్వా, ధమ్మస్సవనేన చిత్తలీనతం పహాయ, ఖన్తియా సబ్బపరిస్సయే అభిభవిత్యా, సోవచస్సతాయ సనాధమత్తానం కత్వా, సమణదస్సనేన పటిపత్తిపయోగం పస్సన్తా, ధమ్మసాకచ్ఛాయ కఙ్ఖాట్టానియేసు ధమ్మేసు కఙ్ఖం పటివినోదేత్వా, ఇన్ద్రియసంవరతపేన సీలవిసుద్ధిం సమణధమ్మబ్రహ్మచరియేన చిత్తవిసుద్ధిం తతో పరా చ చతస్సో విసుద్ధియో సమ్మాదేన్తా, ఇమాయ పటిపదాయ అరియసచ్చదస్సనపరియాయం శాణదస్సనవిసుద్ధిం పత్వా అరహత్తఫలసజ్ఞాతం నిబ్బానం సచ్చికరోన్తి. యం సచ్చికత్వా సినేరుపబ్బతో వియ వాతవుట్టిహి అట్టహి లోకధమ్మేహి అవికమ్మమానచిత్తా అసోకా విరజా ఖేమినో హోన్తి. యే చ ఖేమినో, తే సబ్బత్థ ఏకేనాపి అపరాజితా హోన్తి, సబ్బత్థ చ సోత్థిం గచ్ఛన్తి. తేనాహ భగవా -

“ఏతాదిసాని కత్వాన, సబ్బత్థమపరాజితా;

సబ్బత్థ సోత్థిం గచ్ఛన్తి, తం తేసం ముఖలముత్తమ”న్తి.

ఇతి పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ ముఖలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౫. సూచిలోమసుత్తవణ్ణనా

ఏవం మే సుతన్తి సూచిలోమసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? అత్తవణ్ణనానయేనేవస్స ఉప్పత్తి ఆవి భవిస్సతి. అత్తవణ్ణనాయశ్చ “ఏవం మే సుత”న్తిఆది వుత్తత్తమేవ. గయాయం విహరతి టక్కితమశ్చో సూచిలోమస్స యక్ఖస్స భవనేతి ఏత్థ పన కా గయా, కో టక్కితమశ్చో, కస్మా చ భగవా తస్స యక్ఖస్స భవనే విహరతీతి? వుచ్చతే - గయాలి గామోపి తిత్థమ్మి వుచ్చతి, తదుభయమ్మి ఇథ వట్టతి. గయాగామస్స హి అవిదురే దేసే విహరన్తోపి “గయాయం విహరతీ”తి వుచ్చతి, తస్స చ గామస్స సమీపే అవిదురే ద్వారసన్తికే సో టక్కితమశ్చో. గయాతిత్థే విహరన్తోపి “గయాయం విహరతీ”తి వుచ్చతి, గయాతిత్థే చ సో టక్కితమశ్చో. టక్కితమశ్చోతి చతున్నం పాసాణానం ఉపరి విత్థతం పాసాణం ఆరోపేత్వా కతో పాసాణమశ్చో . తం నిస్సాయ యక్ఖస్స భవనం ఆళవకస్స భవనం వియ. యస్మా వా పన భగవా తం దివసం



పచ్చాససమయే మహాకరుణాసమాపత్తితో వుట్టాయ బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేన్తో సూచిలోమస్సు చ ఖరలోమస్సు చాతి ద్విన్నమ్మి యక్ఖానం సోతాపత్తిఫలూపనిస్సయం అద్దస, తస్మా పత్తచీవరం ఆదాయ అన్తోఅరుణేయేవ నానాదిసాహి సన్నిపతితస్సు జనస్సు ఖేళసిజ్ఞాణికాదినానప్పకారాసుచినిస్సన్దకిలిన్నభూమిభాగమ్మి తం తిత్థప్పదేసం ఆగన్త్యా తస్మిం టబ్బితమజ్ఞో నిసీది సూచిలోమస్సు యక్ఖస్సు భవనే. తేన వుత్తం “ఏకం సమయం భగవా గయాయం విహరతి టబ్బితమజ్ఞో సూచిలోమస్సు యక్ఖస్సు భవనే”తి.

తేన ఖో పన సమయేనాతి యం సమయం భగవా తత్థ విహరతి, తేన సమయేన. ఖరో చ యక్ఖో సూచిలోమో చ యక్ఖో భగవతో అవిదురే అతిక్కుమన్తితి. కే తే యక్ఖా, కస్మా చ అతిక్కుమన్తితి? వుచ్చతే - తేసు తావ ఏకో అతీతే సజ్జస్సు తేలం అనాపుచ్చా గహేత్వా అత్తనో సరీరం మక్ఖేసి. సో తేన కమ్మేన నిరయే పచ్చిత్వా గయాపోక్ఖరణీతీరే యక్ఖయోనియం నిబ్బత్తో. తస్సేవ చస్సు కమ్మస్సు విపాకావసేసేన విరూపాని అగ్గపచ్చజ్ఞాని అహేసుం , ఇట్టకచ్చదనసదిసజ్ఞా ఖరసమ్మస్సుం చమ్మం. సో కిర యదా పరం భింసాపేతుకామో హోతి, తదా ఛదనిట్టకసదిసాని చమ్మకపాలాని ఉక్ఖిపిత్వా భింసాపేతి. ఏవం సో ఖరసమ్మస్సుత్తా ఖరో యక్ఖోత్వేవ నామం లభి.

ఇతరో కస్సుపస్సు భగవతో కాలే ఉపాసకో హుత్వా మాసస్సు అట్ట దివసే విహారం గన్త్యా ధమ్మం సుణాతి. సో ఏకదివసం ధమ్మస్సువనే ఘోసితే సజ్ఞారామద్వారే అత్తనో ఖేత్తం కేలాయన్తో ఉగ్గోసనం సుత్వా “సచే న్ఠాయామి, చిరం భవిస్సతీ”తి కిలిట్టగత్తోవ ఉపోసథాగారం పవిసిత్వా మహగ్గే భుమ్మత్థరణే అనాదరేన నిపజ్జిత్వా సుపి. భిక్కు ఏవాయం, న ఉపాసకోతి సంయుత్తభాణకా. సో తేన చ అజ్ఞాన కమ్మేన చ నిరయే పచ్చిత్వా గయాపోక్ఖరణీయా తీరే యక్ఖయోనియం నిబ్బత్తో. సో తస్సు కమ్మస్సు విపాకావసేసేన దుద్దసికో అహోసి, సరీరే చస్సు సూచిసదిసాని లోమాని అహేసుం. సో హి భింసాపేతబ్బకే సత్తే సూచీహి విజ్ఞున్తో వియ భింసాపేతి. ఏవం సో సూచిసదిసలోమత్తా సూచిలోమో యక్ఖోత్వేవ నామం లభి. తే అత్తనో గోచరత్థాయ భవనతో నిక్ఖమిత్వా ముహుత్తం గన్త్యా గతమగ్గేనేవ నివత్తిత్వా ఇతరం దిసాభాగం గచ్చన్తా భగవతో అవిదురే అతిక్కుమన్తి.

అథ ఖో ఖరోతి కస్మా తే ఏవమాహంసు? ఖరో సమణకప్పం దిస్వా ఆహ. సూచిలోమో పన “యో భాయతి న సో సమణో, సమణపటిరూపకత్తా పన సమణకో హోతి”తి ఏవంలద్ధికో. తస్మా తాదిసం భగవన్తం మజ్జమానో “నేసో సమణో, సమణకో ఏసో”తి సహసావ వత్వాపి పున ఏమంసితుకామో ఆహ - “యావాహం జానామీ”తి. “అథ ఖో”తి ఏవం వత్వా తతో. సూచిలోమో యక్ఖోతి ఇతో పభుతి యావ అపిచ ఖో తే సమ్మస్సో పాపకోతి, తావ ఉత్తానత్థమేవ కేవలజ్ఞోత్థ భగవతో కాయన్తి అత్తనో కాయం భగవతో ఉపనామేసీతి ఏవం సమ్మన్తో వేదితబ్బో.

తతో అభాయన్తం భగవన్తం దిస్వా “పజ్ఞం తం సమణా”తిఆదిమాహ. కిం కారణా? సో హి చిన్తేసి - “ఇమినాపి నామ మే ఏవం ఖరేన అమనుస్ససమ్మస్సేన మనుస్సో సమానో అయం న భాయతి, హన్దాహం ఏతం బుద్ధవిసయే పజ్ఞం పుచ్చామి, అద్ధా అయం తత్థ న సమ్పాయిస్సుతి, తతో నం ఏవం విహేసామీ”తి. భగవా తం సుత్వా “న ఖ్వాహం తం ఆవుసో”తిఆదిమాహ. తం సబ్బం ఆళవకసుత్తే వుత్తనయేనేవ సబ్బాకారేహి వేదితబ్బం.

౨౭౩. అథ ఖో సూచిలోమో యక్ఖో భగవన్తం గాథాయ అజ్ఞభాసి “రాగో చ దోసో చా”తి. తత్థ రాగదోసా వుత్తనయా ఏవ. కుతోనిదానాతి కింనిదానా కింహేతుకా. కుతోతి పచ్చత్తవచనస్సు తో-ఆదేసో వేదితబ్బో, సమాసే చస్సు లోపాభావో. అథ వా

నిదానాతి జాతా ఉప్పన్నాతి అట్టో, తస్మా కుతోనిదానా, కుతోజాతా, కుతోఉప్పన్నాతి వుత్తం హోతి. అరతీ రతీ లోమహంసో కుతోజాతి యాయం “ఏస్తేసు వా సేనాసనేసు అజ్ఞాతరజ్ఞాతరేసు వా అధికుసలేసు ధమ్మేసు అరతి అరతితా అనభిరతి అనభిరమణా ఉక్కణ్ణితా పరితస్సితా”తి (విభ. ౮౨౬) ఏవం విభత్తా అరతి, యా చ పఞ్చసు కామగుణేసు రతి, యో చ లోమహంససముట్టాపనతో “లోమహంసో”త్వేవ సఙ్ఖ్యం గతో చిత్తుత్రాసో. ఇమే తయో ధమ్మా కుతోజా కుతోజాతాతి పుచ్చతి . కుతో సముట్టాయాతి కుతో ఉప్పజ్జిత్వా. మనోతి కుసలచిత్తం, వితక్కాతి ఉరగసుత్తే వుత్తా నవ కామవితక్కాదయో. కుమారకా ధజ్జమివోస్సజన్తితి యథా గామదారకా కీళంతా కాకం సుత్తేన పాదే బద్ధిత్వా ఓస్సజన్తి ఖిపన్తి, ఏవం కుసలమనం అకుసలవితక్కా కుతో సముట్టాయ ఓస్సజన్తితి పుచ్చతి.

౨౭౪. అధస్స భగవా తే పఞ్ఠో విస్సజ్జేన్తో “రాగో చా”తి దుతియగాధమభాసి. తత్థ ఇతోతి అత్తభావం సన్ధాయాహ. అత్తభావనిదానా హి రాగదోసా. అరతిరతిలోమహంసా చ అత్తభావతో జాతా, కామవితక్కాదిఅకుసలవితక్కా చ అత్తభావతోయేవ సముట్టాయ కుసలమనే ఓస్సజన్తి, తేన తదజ్ఞం పకతిఆదికారణం పటిక్ఖిపన్తో ఆహ – “ఇతోనిదానా ఇతోజా ఇతో సముట్టాయా”తి. సద్దసిద్ధి చేత్థ పురిమగాథాయ వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బా.

౨౭౫-౬. ఏవం తే పఞ్ఠో విస్సజ్జేత్వా ఇదాని య్వాయం “ఇతోనిదానా”తిఆదీసు “అత్తభావనిదానా అత్తభావతో జాతా అత్తభావతో సముట్టాయా”తి అట్టో వుత్తో, తం సాధేన్తో ఆహ – “స్సహజా అత్తసమ్మూతా”తి. ఏతే హి సబ్బేపి రాగాదయో వితక్కపరియోసానా తణ్ణాస్సేహీన జాతా, తథా జాయంతా చ పఞ్చపాదానక్ఖన్ధభేదే అత్తభావపరియాయే అత్తని సమ్మూతా. తేనాహ – “స్సహజా అత్తసమ్మూతా”తి. ఇదాని తదత్థజోతికం ఉపమం కరోతి “నిగ్రోధస్సేవ ఖన్ధజా”తి. తత్థ ఖన్ధేసు జాతా ఖన్ధజా, పారోహానమేతం అధివచనం. కిం వుత్తం హోతి? యథా నిగ్రోధస్స ఖన్ధజా నామ పారోహ ఆపోరససినేహ సతి జాయన్తి, జాయంతా చ తస్మింయేవ నిగ్రోధే తేసు తేసు సాఖప్పభేదేసు సమ్మవన్తి, ఏవమేతేపి రాగాదయో అజ్ఞత్తతణ్ణాస్సేహీ సతి జాయన్తి, జాయంతా చ తస్మింయేవ అత్తభావే తేసు తేసు చక్ఖాదిభేదేసు ద్వారారమ్మణవత్థాసు సమ్మవన్తి. తస్మా వేదితబ్బమేతం “అత్తభావనిదానా అత్తభావజా అత్తభావసముట్టానా చ ఏతే”తి.

అవసేసదియడ్డగాథాయ పస అయం సబ్బసఙ్గోహికా అత్థవణ్ణనా – ఏవం అత్తసమ్మూతా చ ఏతే పుథూ విసత్తా కామేసు. రాగోపి హి పఞ్చకామగుణికాదివసేన, దోసోపి ఆఘాతవత్థాదివసేన, అరతిఆదయోపి తస్స తస్సేవ భేదస్స వసేనాతి సబ్బథా సబ్బేపిమే కిలేసా పుథూ అనేకప్పకారా హుత్వా వత్తుద్వారారమ్మణాదివసేన తేసు తేసు వత్తుకామేసు తథా తథా విసత్తా లగ్గా లగ్గితా సంసిబ్బిత్వా రితా. కిమివ? మాలువావ వితతా వనే, యథా వనే వితతా మాలువా తేసు తేసు రుక్ఖస్స సాఖపసాఖాదిభేదేసు విసత్తా హోతి లగ్గా లగ్గితా సంసిబ్బిత్వా రితా, ఏవం పుథుప్పభేదేసు వత్తుకామేసు విసత్తం కిలేసగణం యే నం పజానన్తి యతోనిదానం, తే నం వినోదేన్తి సుణోహి యక్ఖ .

తత్థ యతోనిదానన్తి భావనపుంసకనిద్దేసో, తేన కిం దీపేతి? యే సత్తా నం కిలేసగణం “యతోనిదానం ఉప్పజ్జితీ”తి ఏవం జానన్తి, తే నం “తణ్ణాస్సేహీసేహితే అత్తభావే ఉప్పజ్జితీ”తి ఇత్వా తం తణ్ణాస్సేహం ఆదీనవానుపస్సనాదిభావనాజ్ఞాగ్గినా వినోసేన్తా వినోదేన్తి పజహన్తి బృన్తీకరోన్తి చ, ఏతం అవ్హాకం సుభాసితం సుణోహి యక్ఖాతి. ఏవమేత్థ అత్తభావజాననేన దుక్ఖపరిజ్ఞం తణ్ణాస్సేహారాగాదికిలేసగణవినోదనేన సముదయప్పహానఞ్చ దీపేతి.

యే చ నం వినోదేన్తి, తే దుత్తరం ఓఘమిమం తరన్తి అతిణ్ణపుబ్బం అపునబ్బవాయ. ఏతేన మగ్గభావనం నిరోధసచ్చికిరియన్తా దీపేతి. యే హి నం కిలేసగణం వినోదేన్తి, తే అవస్సం మగ్గం భావేన్తి. న హి మగ్గభావనం వినా కిలేసవినోదనం అత్తి. యే చ మగ్గం భావేన్తి, తే దుత్తరం పకతిజ్ఞాణేన కామోఘాదిం చతుబ్బిధమ్మి ఓఘమిమం తరన్తి. మగ్గభావనా హి ఓఘతరణం. అతిణ్ణపుబ్బన్తి ఇమినా దీఘేన అద్ధునా సుపిసన్నేనపి అవీతిక్కున్నపుబ్బం. అపునబ్బవాయాతి నిబ్బానాయ. ఏవమిమం చతుసచ్చదీపికం గాథం సుణన్తా “సుత్వా ధమ్మం ధారేన్తి, ధతానం ధమ్మానం అత్తముపపరిక్ఖన్తి”తిఆదికం కథం సుభావినియా పజ్ఞాయ అనుక్కుమమానా తే ద్వేపి సహాయకా యక్ష్మా గాథాపరియోసానేయేవ సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహింసు, పాసాదికా చ అహీసుం సువణ్ణవణ్ణా దిబ్బాలజ్ఞౌరవిభూసితాతి.

పరమత్థజీతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ సూచిలోమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౬. కపిలసుత్త-(ధమ్మచరియసుత్త)-వణ్ణనా

ధమ్మచరియన్తి కపిలసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? హేమవతసుత్తే వుత్తనయేనేవ పరినిబ్బుతే కస్సపే భగవతి ద్వే కులపుత్తా భాతరో నిక్ఖమిత్వా సావకానం సన్తికే పబ్బజింసు. జేట్టో సోధనో నామ, కనిట్టో కపిలో నామ. తేసం మాతా సాధనీ నామ, కనిట్టభగినీ తాపనా నామ. తాపి భిక్ఖునీసు పబ్బజింసు. తతో తే ద్వేపి హేమవతసుత్తే వుత్తనయేనేవ “సాసనే కతి ధురానీ”తి పుచ్చిత్వా సుత్వా చ జేట్టో “వాసధురం పూరేస్సామీ”తి పజ్ఞా వస్సాని ఆచరియుపజ్ఞాయానం సన్తికే వసిత్వా పజ్ఞావస్సో హుత్వా యావ అరహత్తం, తావ కమ్మట్టానం సుత్వా అరణ్ణం పవిసిత్వా వాయమన్తో అరహత్తం పాపుణి. కపిలో “అహం తావ తరుణో, వుడ్డకాలే వాసధురం పరిపూరేస్సామీ”తి గన్ధధురం ఆరభిత్వా తేపిటకో అహోసి. తస్స పరియత్తిం నిస్సాయ పరివారో, పరివారం నిస్సాయ లాభో చ ఉదపాది.

సో బాహుసచ్చమదేన మత్తో పణ్ణితమానీ అనజ్ఞాతేపి అజ్ఞాతమానీ హుత్వా పరేహి వుత్తం కప్పీయమ్మి అకప్పీయం, అకప్పీయమ్మి కప్పీయం, సావజ్ఞమ్మి అనవజ్ఞం, అనవజ్ఞమ్మి సావజ్ఞన్తి భణతి. సో పేసలేహి భిక్ఖూహి, “మా, ఆవుసో కపిల, ఏవం అవచా”తిఆదినా నయేన ఓవదియమానో “తుమ్హే కిం జానాథ రిత్తముట్ఠిసదిసా”తిఆదీహి వచనేహి ఖుంసేన్తో వమ్మేన్తోయేవ చరతి. భిక్ఖూ తస్స భాతునో సోధనత్తేరస్సాపి ఏతమత్తం ఆరోచేసుం. సోపి నం ఉపసక్కుమిత్వా ఆహ - “ఆవుసో కపిల, సాసనస్స ఆయు నామ తుమ్హాదిసానం సమ్మాపటిపత్తి. మా, ఆవుసో కపిల, కప్పీయమ్మి అకప్పీయం, అకప్పీయమ్మి కప్పీయం, సావజ్ఞమ్మి అనవజ్ఞం, అనవజ్ఞమ్మి సావజ్ఞన్తి వదేహి”తి. సో తస్సపి వచనం నాదియి. తతో నం సోధనత్తేరో ద్వత్తిక్ఖత్తం వత్వా -

“ఏకవాచమ్మి ద్వివాచం, భణేయ్య అనుకమ్మకో;

తతుత్తరిం న భాసేయ్య, దాసోవయ్యస్స సన్తికే”తి. (జా. ౨.౧౯.౩౪) -

పరివజ్ఞేత్వా “త్వమేవ, ఆవుసో, సకేన కమ్మేన పజ్ఞాయస్ససీ”తి పక్కామి. తతో పభుతి నం పేసలా భిక్ఖూ ఛడ్డేసుం.

సో దురాచారో హుత్వా దురాచారపరిపుతో విహరన్తో ఏకదివసం “ఉపోసథం ఓసారేస్సామీ”తి సీహాసనం అభిరుయ్య చిత్రబీజనిం గహేత్వా నిసిన్నో “వత్తతి, ఆవుసో, ఏత్త భిక్షూనం పాతిమోక్ఖో”తి తిక్ఖత్తుం ఆహ. అథేకో భిక్షుపి “మయ్యం వత్తతీ”తి న అవోచ. న చ తస్స తేసం వా పాతిమోక్ఖో వత్తతి. తతో సో “పాతిమోక్ఖే సుతేపి అసుతేపి వినయో నామ నట్ఠీ”తి ఆసనా వుట్టాసి. ఏవం కస్సపస్స భగవతో సాసనం ఓసక్కాపేసి వినాసేసి. అథ సోధనత్థేరో తదహేవ పరినిబ్బాయి. సోపి కపిలో ఏవం తం సాసనం ఓసక్కాపేత్వా కాలకతో అవీచిమహానిరయే నిబ్బత్తి, సాపిస్స మాతా చ భగినీ చ తస్సేవ దిట్ఠానుగతిం ఆపజ్జిత్వా పేసలే భిక్షూ అక్కోసమానా పరిభాసమానా కాలం కత్వా నిరయే నిబ్బత్తింసు.

తస్మింయేవ చ కాలే పశ్చాసతా పురిసా గామఘాతాదీని కత్వా చోరికాయ జీవంతా జనపదమనుస్సేహి అనుబద్ధా పలాయమానా అరణ్ణం పవిసిత్వా తత్త కిళ్ళీ గహనం వా పటిసరణం వా అపస్సంతా అవిదురే పాసాణే వసంతం అణ్ణతరం ఆరణ్ణికం భిక్షుం దిస్సా వద్దిత్వా “అమ్మాకం, భన్తే, పటిసరణం హోథా”తి భణింసు. థేరో “తుమ్మాకం సీలసదిసం పటిసరణం నత్తి, సబ్బే పశ్చా సీలాని సమాదియథా”తి ఆహ. తే “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా సీలాని సమాదియింసు. థేరో “తుమ్మే సీలవన్తో, ఇదాని అత్తనో జీవితం వినాసేన్తేసుపి మా మనో పదూసయిత్థా”తి ఆహ. తే “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చింసు. అథ తే జానపదా సమ్మత్తా ఇతో చితో చ మగ్గమానా తే చోరే దిస్సా సబ్బేవ జీవితా వోరోపేసుం. తే కాలం కత్వా కామావచరదేవలోకే నిబ్బత్తింసు. తేసు జేట్టకచోరో జేట్టకదేవపుత్తో అహోసి, ఇతరే తస్సేవ పరివారా.

తే అనులోమపటిలోమం సంసరంతా ఏకం బుద్ధస్తరం దేవలోకే ఖేపేత్వా అమ్మాకం భగవతో కాలే దేవలోకతో చవిత్వా జేట్టకదేవపుత్తో సావత్తిద్వారే కేవట్టగామో అత్తి, తత్త పశ్చాసతకులజేట్టస్స కేవట్టస్స పజాపతియా కుచ్చిమ్మి పటిసన్దిం అగ్గహేసి, ఇతరే అవసేసకేవట్టపజాపతీనం. ఏవం తేసం ఏకదివసంయేవ పటిసన్దిగ్గహణిత్వా గల్భపుట్టానశ్చ అహోసి. అథ కేవట్టజేట్టో “అత్తి ను ఖో ఇమస్మిం గామే అణ్ణోపి దారకా అజ్జ జాతా”తి విచినన్తో తే దారకే దిస్సా “ఇమే మే పుత్తస్స సహాయకా భవిస్సన్తీ”తి సబ్బేసం పోసావనికం అదాసి. తే సబ్బే సహాయకా సహపంసుం కీళంతా అనుపుబ్బేన వయప్పత్తా అహేసుం. యసోజో తేసం అగ్గో అహోసి.

కపిలోపి తదా నిరయే పక్కావసేసేన అచిరవతియా సువణ్ణవణ్ణో దుగ్గన్థముఖో మచ్చో హుత్వా నిబ్బత్తి. అథేకదివసం సబ్బేపి కేవట్టదారకా జాలాని గహేత్వా “మచ్చే బద్దిస్సామా”తి నదిం గన్తా జాలాని పక్ఖిపింసు. తేసం జాలం సో మచ్చో పావిసి. తం దిస్సా సబ్బో కేవట్టగామో ఉచ్చాసద్దమహాసద్ధో అహోసి - “అమ్మాకం పుత్తా పరమం మచ్చే బద్ధంతా సువణ్ణమచ్చం బద్దింసు, వుడ్డి నేసం దారకానం, ఇదాని చ నో రాజా పహూతం ధనం దస్సతీ”తి. అథ తే పశ్చాసతాపి దారకసహాయకా మచ్చం నావాయ పక్ఖిపిత్వా నావం ఉక్ఖిపిత్వా రణ్ణో సన్తికం అగమంసు. రాజా దిస్సా “కిం ఏతం భణే”తి ఆహ. “మచ్చో దేవా”తి. రాజా సువణ్ణవణ్ణం మచ్చం దిస్సా “భగవా ఏతస్స వణ్ణకారణం జానిస్సతీ”తి మచ్చం గాహేత్వా భగవతో సన్తికం అగమాసి. మచ్చస్స ముఖవివరణకాలే జేతవనం అతివియ దుగ్గన్థం హోతి.

రాజా భగవంతం పుచ్చి - “కస్మా, భన్తే, మచ్చో సువణ్ణవణ్ణో జాతో, కస్మా చస్స ముఖతో దుగ్గన్తో వాయతీ”తి? అయం, మహారాజ, కస్సపస్స భగవతో పావచనే కపిలో నామ భిక్షు అహోసి, బహుస్సుతో ఆగతాగమో. అత్తనో వచనం అగణ్ఠంతానం భిక్షూనం అక్కోసకపరిభాసకో. తస్స చ భగవతో సాసనవినాసకో. యం సో తస్స భగవతో సాసనం వినాసేసి, తేన కమ్మేన అవీచిమహానిరయే నిబ్బత్తి, విపాకావసేసేన చ ఇదాని మచ్చో జాతో. యం దీఘరత్తం బుద్ధవచనం వాచేసి, బుద్ధస్స వణ్ణం కథేసి, తస్స నిస్సన్దేన ఈదిసం వణ్ణం పటిలభి. యం భిక్షూనం అక్కోసకపరిభాసకో అహోసి, తేనస్స ముఖతో దుగ్గన్తో

వాయతి. “ఉల్లపాపేమి నం మహారాజా”తి? “ఆమ భగవా”తి. అథ భగవా మచ్చం ఆలపి – “త్వంసి కపిలో”తి? “ఆమ భగవా, అహం కపిలో”తి. “కుతో ఆగతోసీ”తి? “అవీచిమహానిరయతో భగవా”తి. “సోధనో కుహం గతో”తి? “పరినిబ్బుతో భగవా”తి. “సాధనీ కుహం గతా”తి? “మహానిరయే నిబ్బుత్తా భగవా”తి. “తాపనా కుహం గతా”తి? “మహానిరయే నిబ్బుత్తా భగవా”తి. “ఇదాని త్వం కుహం గమిస్ససీ”తి? “మహానిరయం భగవా”తి. తావదేవ విప్పటిసారాభిభూతో నావం సీసన పహరిత్వా కాలకతో మహానిరయే నిబ్బుత్తి. మహాజనో సంవిగ్గో అహోసి లోమహట్టజాతో. అథ భగవా తత్థ సమ్మత్తగహట్టపబ్బజితపరిసాయ తఙ్ఖణానురూపం ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం సుత్తమభాసి.

౨౭౭-౮. తత్థ ధమ్మచరియన్తి కాయసుచరితాది ధమ్మచరియం. బ్రహ్మచరియన్తి మగ్గబ్రహ్మచరియం. ఏతదాహు వసుత్తమన్తి ఏతం ఉభయమ్పి లోకీయలోకుత్తరం సుచరితం సగ్గమోక్షసుఖసమ్మాపకత్తా వసుత్తమన్తి ఆహు అరియా. వసుత్తమం నామ ఉత్తమరతనం, అనుగామికం అత్తాధీనం రాజాధీనం అసాధారణన్తి అధిష్సాయో.

ఏత్తావతా “గహట్టస్స వా పబ్బజితస్స వా సమ్మాపటిపత్తియేవ పటిసరణ”న్తి దస్సేత్వా ఇదాని పటిపత్తివిరహితాయ పబ్బజ్ఞాయ అసారకత్తదస్సనేన కపిలం అఙ్ఘో చ తథారూపే గరహన్తో “పబ్బజితోపి చే హోతి”తి ఏవమాదిమాహ.

తత్తాయం అత్థవణ్ణనా – యో హి కోచి గిహిబ్యఙ్ఘనాని అపసేత్వా భణ్ణకాసావాదిగహణమత్తం ఉపసంక్రమనేన పబ్బజితోపి చే హోతి పుట్టే వుత్తత్థం అగారస్మా అనగారియం, సో చే ముఖరజాతికో హోతి ఫరుసవచనో, నానప్పకారాయ విహేసాయ అభిరతత్తా విహేసాభిరతో, హిరోత్తప్పాభావేన మగసదిసత్తా మగో, జీవితం తస్స పాపియో, తస్స ఏవరూపస్స జీవితం అతిపాపం అతిహీనం. కస్మా? యస్మా ఇమాయ మిచ్ఛాపటిపత్తియా రాగాదిమనేకప్పకారం రజం వడ్డేతి అత్తనో.

౨౭౯. న కేవలఞ్చ ఇమినావ కారణేనస్స జీవితం పాపియో, అపిచ ఖో పన అయం ఏవరూపో ముఖరజాతికత్తా కలహాభిరతో భిక్ఖు సుభాసితస్స అత్థవిజాననసమ్మోహనేన మోహాధమ్మేన ఆవుతో, “మా, ఆవుసో కపిల, ఏవం అవచ, ఇమినాపి పరియాయేన తం గణ్ఠాహీ”తి ఏవమాదినా నయేన పేసలేహి భిక్ఖూహి అక్ఖాతమ్పి న జానాతి ధమ్మం బుద్ధేన దేసితం. యో ధమ్మో బుద్ధేన దేసితో, తం నానప్పకారేన అత్తనో వుచ్చమానమ్పి న జానాతి. ఏవమ్పిస్స జీవితం పాపియో.

౨౮౦. తథా సో ఏవరూపో విహేసాభిరతత్తా విహేసం భావితత్తానం భావితత్తే ఖీణాసవభిక్ఖూ సోధనత్థేరపభుతికే “న తుమ్హే వినయం జానాథ, న సుత్తం న అభిధమ్మం, వుడ్డపబ్బజితా”తిఆదినా నయేన విహేసన్తో . ఉపయోగప్పవత్తియఙ్ఘో ఇదం సామివచనం. అథ వా యథావుత్తేనేవ నయేన “విహేసం భావితత్తానం కరోన్తో”తి పారసేసో వేదితబ్బో. ఏవం నిప్పరియాయమేవ సామివచనం సిఙ్ఘతి. అవిజ్ఞాయ పురక్ఖతోతి భావితత్తవిహేసనే ఆదీనవదస్సనపటిచ్ఛాదికాయ అవిజ్ఞాయ పురక్ఖతో పేసితో పయోజితో సేసపబ్బజితానం భావితత్తానం విహేసభావేన పవత్తం దిట్టేవ ధమ్మే చిత్తవిబాధనేన సజ్జిలేసం, ఆయతిఞ్చ నిరయసమ్మాపనేన మగ్గం నిరయగామినం న జానాతి.

౨౮౧. అజానన్తో చ తేన మగ్గేన చతుబ్బిధాపాయభేదం వినిపాతం సమాపన్నో. తత్థ చ వినిపాతే గబ్భా గబ్భం తమా తమం ఏకేకనికాయే సతక్ఖత్తం సహస్సక్ఖత్తమ్పి మాతుకుచ్చితో మాతుకుచ్చిం చన్దిమసూరియేహిపి అవిద్ధంసనీయా అసురకాయతమా తమఞ్చ సమాపన్నో. స వే తాదిసకో భిక్ఖు పేచ్చ ఇతో పరలోకం గత్వా అయం కపిలమచ్చో వియ నానప్పకారం దుక్ఖం నిగచ్ఛతి.

౨౮౨. కిం కారణా? గూఢకూపో యథా అస్య, సమ్ముణ్ణో గణవస్సీకో, యథా వచ్చకుటిగూఢకూపో గణవస్సీకో అనేకవస్సీకో బహూని వస్సాని ముఖతో గూఢేన పూరియమానో సమ్ముణ్ణో అస్య, సో ఉదకకుమ్భసతేహి ఉదకకుమ్భసహస్సేహి ధోవియమానోపి దుగ్గన్ధదుబ్బణ్ణీయానపగమా దుబ్బినోధో హోతి, ఏవమేవ యో ఏవరూపో అస్య దీఘరత్తం సంకిలిట్టకమ్మన్తో గూఢకూపో వియ గూఢేన పాపేన సమ్ముణ్ణత్తా సమ్ముణ్ణో పుగ్గలో, సో దుబ్బినోధో హి సాఙ్గణో, చిరకాలం తస్య అఙ్గణస్య విపాకం పచ్చనుభోన్తోపి న సుజ్ఞతి. తస్మా వస్సగణనాయ అపరిమాణమ్పి కాలం స వే తాదిసకో భిక్కు పేచ్చ దుక్ఖం నిగచ్ఛతీతి. అథ వా అయం ఇమిస్సా గాఢాయ సమ్మన్తో - యం వుత్తం “స వే తాదిసకో భిక్కు, పేచ్చ దుక్ఖం నిగచ్ఛతీ”తి, తత్ర సియా తుమ్హాకం “సక్కా పనాయం తథా కాతుం, యథా పేచ్చ దుక్ఖం న నిగచ్ఛేయ్యా”తి. న సక్కా. కస్మా? యస్మా గూఢకూపో...పే... సాఙ్గణోతి.

౨౮౩-౪. యతో పటికచ్ఛేవ యం ఏవరూపం జానాథ, భిక్ఖవో గేహనిస్సీతం, యం ఏవరూపం పఞ్చకామగుణనిస్సీతం జానేయ్యాథ అభూతగుణపత్తనాకారప్పవత్తాయ పాపికాయ ఇచ్ఛాయ సమన్నాగతత్తా పాపిచ్ఛం, కామవిత్కాదీహి సమన్నాగతత్తా పాపసఙ్కప్పం, కాయికవీతిక్కుమాదినా వేళుదానాదిభేదేన చ పాపాచారేన సమన్నాగతత్తా పాపాచారం, వేసియాదిపాపగోచరతో పాపగోచరం, సట్టే సమగ్గా హుత్వాన అభినిబ్బజ్జియాథ నం. తత్త అభినిబ్బజ్జియాథాతి ఏవజ్జేయ్యాథ మా భజేయ్యాథ, మా చస్య అభినిబ్బజ్జనమత్తేనేవ అప్పోస్సుక్కుతం ఆపజ్జేయ్యాథ, అపిచ ఖో పన కారణవం నిద్ధమథ, కసమ్మం అపకస్సథ, తం కచవరభూతం పుగ్గలం కచవరమివ అనపేక్షా నిద్ధమథ, కసటభూతాన్తా నం ఖత్తియాదీనం మజ్జే పవిట్టం పభిన్నపగ్గరితకుట్టం చణ్డాలం వియ అపకస్సథ, హత్తే వా సీసే వా గహేత్వా నిక్కుడ్డథ. సేయ్యథాపి ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో తం పుగ్గలం పాపధమ్మం బాహాయ గహేత్వా బహిద్వారకోట్టకా నిక్ఖామేత్వా సూచిఘటికం అదాసి, ఏవం అపకస్సథాతి దస్సేతి. కిం కారణా? సజ్జారామో నామ సీలవన్తానం కతో, న దుస్సీలానం.

౨౮౪-౬. యతో ఏతదేవ తతో పలాపే వాహేథ, అస్సమణే సమణమానిసే, యథా హి పలాపా అన్తో తణ్ణులరహితాపి బహి ధుసేహి వీహి వియ దిస్సన్తి, ఏవం పాపభిక్ఖూ అన్తో సీలాదివిరహితాపి బహి కాసావాదిపరిక్ఖారేన భిక్ఖూ వియ దిస్సన్తి. తస్మా “పలాపా”తి వుచ్చన్తి. తే పలాపే వాహేథ, ఓపునాథ, విధమథ పరమత్తతో అస్సమణే వేసమత్తేన సమణమానిసే . ఏవం నిద్ధమిత్వాన...పే.... పతిస్సతా. తత్త కప్పయన్తోతి కప్పేథ, కరోథాతి వుత్తం హోతి. పతిస్సతాతి అఙ్గామఙ్గాం సగారవా సప్పతిస్సా. తతో సమగ్గా నిపకా, దుక్ఖస్సంతం కరిస్సథాతి అథేవం తుమ్హే సుద్ధా సుద్ధేహి సంవాసం కప్పేన్తా, దిట్టిసీలసామఙ్గాతాయ సమగ్గా, అనుపుట్టేన పరిపాకగతాయ పఞ్ణాయ నిపకా, సబ్బసేవిమస్స వట్టదుక్ఖాదినో దుక్ఖస్స అంతం కరిస్సథాతి అరహత్తనికూటేనేవ దేసనం నిట్టపేసి.

దేసనాపరియోసాసే తే పఞ్చసతా కేవట్టపుత్తా సంవేగమాపజ్జిత్వా దుక్ఖస్సంతకిరియం పత్తయమానా భగవతో సన్తికే పబ్బజిత్వా నచిరస్సేవ దుక్ఖస్సంతం కత్వా భగవతా సద్ధిం ఆనేఙ్గావిహారసమాపత్తిధమ్మపరిభోగేన ఏకపరిభోగా అహేసుం. సా చ నేసం ఏవం భగవతా సద్ధిం ఏకపరిభోగతా ఉదాసే వుత్తయసోజసుత్తవసేనేవ వేదితబ్బాతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ కపిలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

## 2. బ్రాహ్మణధర్మముకనుసరించునా

ఏవం మే సుతన్తి బ్రాహ్మణధర్మముకనుసరించు. కా ఉప్పత్తి? అయమేవ యాస్య నిదానే “అథ ఖో సమ్మహులా”తిఆదినా నయేన వుత్తా. తథ సమ్మహులాతి బహూ అనేకే. కోసలకాతి కోసలరట్టవాసినో. బ్రాహ్మణమహాసాలాతి జాతియా బ్రాహ్మణా మహాసారతాయ మహాసాలా. యేసం కిర నిదహిత్యా రపితయేవ అసీతికోటిసజ్జం ధనమత్తి, తే “బ్రాహ్మణమహాసాలా”తి వుచ్చన్తి. ఇమే చ తాదిసా, తేన వుత్తం “బ్రాహ్మణమహాసాలా”తి. జిణ్ణాతి జజ్జరీభూతా జరాయ ఖణ్ణిచ్చాదిభావమాపాదితా. వుత్తాతి అగ్గపచ్చగ్గనం వుత్తిమరియాదం పత్తా. మహల్లకాతి జాతిమహల్లకతాయ సమన్నాగతా, చిరకాలప్పసుతాతి వుత్తం హోతి. అద్ధగతాతి అద్ధానం గతా, ద్వే తయో రాజపరివట్టే అతీతాతి అధిప్పాయో. వయో అనుప్పత్తాతి పచ్చిమవయం సమ్మత్తా. అపిచ జిణ్ణాతి పోరాణా, చిరకాలప్పవత్తకులన్వయాతి వుత్తం హోతి. వుత్తాతి సీలాచారాదిగుణవుత్తియుత్తా. మహల్లకాతి విభవమహన్తతాయ సమన్నాగతా మహద్ధనా మహాభోగా. అద్ధగతాతి మగ్గపటిపన్నా బ్రాహ్మణానం వతచరియాదిమరియాదం అవీతిక్కమ్మ చరమానా. వయో అనుప్పత్తాతి జాతివుత్తభావమ్మి అన్తిమవయం అనుప్పత్తాతి ఏవమ్మేత్త యోజనా వేదితబ్బా. సేసమ్మేత్త పాకటమేవ.

భగవతా సద్ధిం సమ్మోదింసూతి ఖమనీయాదీని పుచ్చన్తా అజ్ఞమజ్ఞం సమప్పవత్తమోదా అహీసుం. యాయ చ “కచ్చి భోతో గోతమస్స ఖమనీయం, కచ్చి యాపనీయం, అప్పాబాధం, అప్పాతజ్జం, బలం, లహుట్టానం, ఫాసువిహరో”తిఆదికాయ కథాయ సమ్మోదింసు, తం పీతిపామోజ్జసజ్ఞాతసమ్మోదజననతో సమ్మోదితుం అరహతో చ సమ్మోదనీయం, అత్తబ్యజ్జనమధురతాయ సుచిరమ్మి కాలం సారేతుం నిరన్తరం పవత్తేతుం అరహతో సరితబ్బభావతో చ సారణీయం. సుయ్యమానసుఖతో చ సమ్మోదనీయం, అనుస్సరియమానసుఖతో సారణీయం, తథా బ్యజ్జనపరిసుద్ధతాయ సమ్మోదనీయం, అత్తపరిసుద్ధతాయ సారణీయన్తి ఏవం అనేకేహి పరియాయేహి సమ్మోదనీయం కథం సారణీయం వీతిసారేత్వా పరియోసాపేత్వా నిట్టాపేత్వా యేనత్థేన ఆగతా, తం పుచ్చితుకామా ఏకమన్తం నిసీదింసు. తం -

“న పచ్చతో న పురతో, నాపి ఆసన్నదూరతో;

న పస్సే నాపి పటివాతే, న చాపి ఓణతుణ్ణతే”తి. -

ఆదినా నయేన మగ్గలసుత్తవణ్ణనాయం వుత్తమేవ.

ఏవం ఏకమన్తం నిసిన్నా ఖో తే బ్రాహ్మణమహాసాలా భగవన్తం ఏతదవోచుం - “కిం త”న్తి? “సన్దిస్సన్తి ను ఖో”తిఆది. తం సబ్బం ఉత్తానత్తమేవ. కేవలజ్ఞోత్త బ్రాహ్మణానం బ్రాహ్మణధర్మేతి దేసకాలాదిధర్మే ఛడ్డేత్వా యో బ్రాహ్మణధర్మో, తస్మింయేవ. తేన హి బ్రాహ్మణాతి యస్మా మం తుష్ఠే యాచిత్త, తస్మా బ్రాహ్మణా సుణాధ, సోతం ఓదహాధ, సాధుకం మనసి కరోధ, యోనిసో మనసి కరోధ. తథా పయోగసుద్ధియా సుణాధ, ఆసయసుద్ధియా సాధుకం మనసి కరోధ. అవిక్ఖేపన సుణాధ, పగ్గహన సాధుకం మనసి కరోధాతిఆదినా నయేన ఏతేసం పదానం పుట్టే అవుత్తోపి అధిప్పాయో వేదితబ్బో. అథ భగవతా వుత్తం తం వచనం సమ్మటిచ్చన్తా “ఏవం భో”తి ఖో తే బ్రాహ్మణమహాసాలా భగవతో పచ్చస్సోసుం, భగవతో వచనం అభిముఖా హుత్వా అస్సోసుం. అథ వా పటిస్సుణింసు. “సుణాధ సాధుకం మనసి కరోధా”తి వుత్తమత్తం కత్తుకామతాయ పటిజానింసూతి వుత్తం హోతి. అథ తేసం ఏవం పటిస్సుతవతం భగవా ఏతదవోచ - “కిం త”న్తి? “ఇసయో పుబ్బకా”తిఆది.

౨౮౭. తత్త పరమగాఢాయ తావ సజ్జతత్తాతి సీలసంయమేన సంయతచిత్తా. తపస్సినోతి ఇన్ద్రియసంవరతపయుత్తా. అత్తదత్తమచారిసున్తి మన్తజ్ఞేనబ్రహ్మవిహరభావనాదీం అత్తనో అత్తం అకంసు. సేసం పాకటమేవ.

౨౮౮. దుతియగాఢాదీసుపి అయం సజ్జేపవణ్ణనా - న పసూ బ్రాహ్మణానాసున్తి పోరాణానం బ్రాహ్మణానం పసూ న ఆసుం, న తే పసుపరిగ్గహమకంసు. న హిరణ్ణం న ధానియన్తి హిరణ్ణాబ్జ బ్రాహ్మణానం అన్తమనో జతుమాసకోపి నాహోసి , తథా వీహిసాలియవగోధూమాది పుబ్బణ్ణాపరణ్ణభేదం ధానియమ్మి తేసం నాహోసి. తే హి నిక్కిత్తజాతరూపరజతా అసన్నిధికారకావ హుత్వా కేవలం సజ్ఞాయధనధణ్ణా అత్తనో మన్తజ్ఞేనసజ్ఞాతేనేవ ధనేన ధణ్ణోన చ సమన్నాగతా అహీసుం. యో చాయం మేత్తాదివిహరో సేట్టత్తా అనుగామికత్తా చ బ్రహ్మానిధీతి వుచ్చతి, త ఇచ్చ బ్రహ్మం నిధిమపాలయుం సదా తస్స భావనానుయోగేన.

౨౮౯. ఏవం విహరీనం యం నేసం పకతం ఆసి, యం ఏతేసం పకతం ఏతే బ్రాహ్మణే ఉద్దిస్స కతం అహోసి. ద్వారభత్తం ఉపట్టితన్తి “బ్రాహ్మణానం దస్సామా”తి సజ్జేత్వా తేహి తేహి దాయకేహి అత్తనో అత్తనో ఘరద్వారే రపితభత్తం. సద్ధాపకతన్తి సద్ధాయ పకతం, సద్ధాదేయన్తి వుత్తం హోతి. ఏసానన్తి ఏసన్తితి ఏసా, తేసం ఏసానం, ఏసమానానం పరియేసమానానన్తి వుత్తం హోతి. దాతవేతి దాతబ్బం. తదమజ్ఞోసున్తి తం అమజ్ఞోసు, తం ద్వారే సజ్జేత్వా రపితం భత్తం సద్ధాదేయం పరియేసమానానం ఏతేసం బ్రాహ్మణానం దాతబ్బం అమజ్ఞోసు దాయకా జనా, న తతో పరం. అనత్తికా హి తే అజ్ఞోన అహీసుం, కేవలం ఘాసచ్ఛాదనపరమతాయ సన్తుట్టాతి అధిప్పాయో.

౨౯౦. నానారత్తేహీతి నానావిధరాగరత్తేహి వత్తేహి విచిత్రత్థరణత్తతేహి, సయనేహి ఏకభూమికద్విభూమికాదిపాసాదవరేహి. ఆవసథేహీతి ఏవరూపేహి ఉపకరణేహి. ఫీతా జనపదా రట్టా ఏకేకప్పదేసభూతా జనపదా చ కేచి కేచి సకలరట్టా చ “నమో బ్రాహ్మణాన”న్తి సాయం పాతం బ్రాహ్మణే దేవే వియ నమస్సింసు.

౨౯౧. తే ఏవం నమస్సియమానా లోకేన అవజ్ఞా బ్రాహ్మణా ఆసుం, న కేవల ఇచ్చ అవజ్ఞా, అజేయ్యా విహింసేతుమ్మి అనభిభవనీయత్తా అజేయ్యా చ అహీసుం. కిం కారణా? ధమ్మరక్ఖితా, యస్మా ధమ్మేన రక్ఖితా. తే హి ప ఇచ్చ వరసీలధమ్మే రక్ఖింసు, “ధమ్మో హవే రక్ఖతి ధమ్మచారి”న్తి (జా. ౧.౧౦.౧౦౨; ౧.౧౨.౩౮౨) ధమ్మరక్ఖితా హుత్వా అవజ్ఞా అజేయ్యా చ అహీసున్తి అధిప్పాయో. న నే కోచి నివారేసీతి తే బ్రాహ్మణే కులానం ద్వారేసు సబ్బసో బాహిరేసు చ అబ్బన్తరేసు చ సబ్బద్వారేసు యస్మా తేసు పియసమ్మతేసు వరసీలసమన్నాగతేసు మాతాపితూసు వియ అతివిస్సన్తా మనుస్సా అహీసుం, తస్మా “ఇదం నామ రానం తయా న పవిసితబ్బ”న్తి న కోచి నివారేసి.

౨౯౨. ఏవం ధమ్మరక్ఖితా కులద్వారేసు అనివారితా చరన్తా అట్ట చ చత్తాలీసజ్ఞాతి అట్టచత్తాలీసం వస్సాని కుమారభావతో పభుతి చరణేన కోమారం బ్రహ్మచరియం చరింసు తే. యేపి బ్రాహ్మణచణ్డాలా అహీసుం, కో పన వాదో బ్రహ్మసమాదీసూతి ఏవమేత్థ అధిప్పాయో వేదితబ్బో. ఏవం బ్రహ్మచరియం చరన్తా ఏవ హి విజ్ఞాచరణపరియేట్టిం అచరుం బ్రాహ్మణా పురే, న అబ్రహ్మచారినో హుత్వా. తత్త విజ్ఞాపరియేట్టితి మన్తజ్ఞేనం. వుత్తజ్ఞోతం “నో అట్టచత్తాలీస వస్సాని కోమారం బ్రహ్మచరియం చరతి మన్తే అధీయమానో”తి (అ. ని. ౨.౧౯౨). చరణపరియేట్టితి సీలరక్ఖణం. “విజ్ఞాచరణపరియేట్ట”న్తిపి పారో, విజ్ఞాచరణం పరియేసేతుం అచరున్తి అత్తో.



౨౯౩. యథావుత్తన్న కాలం బ్రహ్మచరియం చరిత్వా తతో పరం ఘరావాసం కప్పేన్తాపి న బ్రాహ్మణా అశ్శామగముం ఖత్తియం వా వేస్సాదీసు అశ్శాతరం వా, యే అహీసుం దేవసమా వా మరియుదా వాతి అధిప్పాయో. తథా సతం వా సహస్సం వా దత్వా నపి భరియం కిణింసు తే, సేయ్యథాపి ఏతరహి ఏకచ్చే కిణి. తే హి ధమ్మేన దారం పరియేసన్తి. కథం? అట్టచత్తాలీసం వస్సాని బ్రహ్మచరియం చరిత్వా బ్రాహ్మణా కణ్ణాభిక్ఖం ఆహిణ్ణన్తి - “అహం అట్టచత్తాలీసం వస్సాని చిణ్ణబ్రహ్మచరియో, యది వయప్పత్తా దారికా అత్తి, దేథ మే”తి. తతో యస్స వయప్పత్తా దారికా హోతి, సో తం అలఙ్కరిత్వా నీహరిత్వా ద్వారే రితస్సేవ బ్రాహ్మణస్స హత్థే ఉదకం ఆసిణ్ణన్తో “ఇమం తే, బ్రాహ్మణ, భరియం పోసావనత్థాయ దమ్మీ”తి వత్వా దేతి.

కస్మా పన తే ఏవం చిరం బ్రహ్మచరియం చరిత్వాపి దారం పరియేసన్తి, న యావజీవం బ్రహ్మచారిణో హోంతీతి? మిచ్ఛాదిట్ఠివసేన. తేసన్ఞో ఏవందిట్ఠి హోతి - “యో పుత్తం న ఉప్పాదేతి, సో కులవంసచ్చేదకరో హోతి, తతో నిరయే పచ్చతీ”తి. చత్తారో కిర అభాయితబ్బం భాయన్తి గణ్ణప్పాదో కికి కున్తనీ బ్రాహ్మణాతి. గణ్ణప్పాదా కిర మహాపథవియా ఖయభయేన మత్తభోజినో హోన్తి, న బహుం మత్తికం ఖాదన్తి. కికి సకుణికా ఆకాసపతనభయేన అణ్ణస్స ఉపరి ఉత్తానా సేతి. కున్తనీ సకుణికా పథవికమ్పనభయేన పాదేహి భూమిం న సుట్టు అక్కమతి. బ్రాహ్మణా కులవంసూపచ్చేదభయేన దారం పరియేసన్తి. ఆహ చేత్త -

“గణ్ణప్పాదో కికి చేవ, కున్తీ బ్రాహ్మణధమ్మికో;

ఏతే అభయం భాయన్తి, సమ్ముక్ఖా చతురో జనా”తి.

ఏవం ధమ్మేన దారం పరియేసితాపి చ సమ్మియేనేవ సంవాసం సజ్జన్తా సమరోచయుం, సమ్మియేనేవ అశ్శామజ్ఞం పేమేనేవ కాయేన చ చిత్తేన చ మిస్సీభూతా సజ్జటితా సంసత్థా హుత్వా సంవాసం సమరోచయుం, న అప్పియేన న నిగ్గహన చాతి పుత్తం హోతి.

౨౯౪. ఏవం సమ్మియేనేవ సంవాసం కరోన్తాపి చ అశ్శాత్ర తమ్మాతి, యో సో ఉతుసమయో, యమ్మి సమయే బ్రాహ్మణీ బ్రాహ్మణేన ఉపగన్తబ్బా, అశ్శాత్ర తమ్మా సమయా రపేత్వా తం సమయం ఉతుతో విరతం ఉతువేరమణిం పతి భరియం, యావ పున సో సమయో ఆగచ్ఛతి, తావ అట్టత్వా అన్తరాయేవ. మేఘనం ధమ్మన్తి మేఘనాయ ధమ్మాయ. సమ్మదానవచనపత్తియా కిరేతం ఉపయోగవచనం. నాస్సు గచ్ఛన్తీతి నేవ గచ్ఛన్తి. బ్రాహ్మణాతి యే హోన్తి దేవసమా చ మరియుదా చాతి అధిప్పాయో.

౨౯౫. అవిసేసేన పన సబ్బేపి బ్రహ్మచరియన్తా...పే... అవణ్ణయుం. తత్త బ్రహ్మచరియన్తి మేఘనవిరతి. సీలన్తి సేసాని చత్తారి సిక్ఖాపదాని. అజ్జవన్తి ఉజ్జభావో, అత్థతో అసరతా అమాయావితా చ. మద్దవన్తి ముదుభావో, అత్థతో అత్థద్ధతా అనతిమానితా చ. తపోతి ఇన్ద్రియసంవరో. సోరచ్చన్తి సురతభావో సుఖసీలతా అప్పటికూలసమాచారతా. అవిహింసాతి పాణిఆదీహి అవిహింసకజాతికతా సకరుణభావో. ఖన్తీతి అధివాసనక్ఖన్తి. ఇచ్చేతే గుణే అవణ్ణయుం. యేపి నాసక్ఖింసు సబ్బసో పటిపత్తియా ఆరాధేతుం, తేపి తత్త సారదస్సినో హుత్వా వాచాయ వణ్ణయింసు పసంసింసు.

౨౯౬. ఏవం వణ్ణేన్తానశ్చ యో నేసం...పే.... నాగమా, యో ఏతేసం బ్రాహ్మణానం పరమో బ్రహ్మ అహోసి, బ్రహ్మసమో నామ ఉత్తమో బ్రాహ్మణో అహోసి, దళ్ళేన పరక్కమేన సమన్నాగతత్తా దళ్ళపరక్కమో. స వాతి విభావనే వా-సద్దో, తేన సో ఏవరూపో బ్రాహ్మణోతి తమేవ విభావేతి. మేఘునం ధమ్మన్తి మేఘునసమాపత్తిం. సుపినన్తేపి నాగమాతి సుపినేపి న అగమాసి.

౨౯౭. తతో తస్స వత్తం...పే.... అవణ్ణయుం. ఇమాయ గాథాయ నవమగాథాయ వుత్తగుణేయేవ ఆదిఅన్తవసేన నిద్దిసన్తో దేవసమే బ్రాహ్మణే పకాసేతి. తే హి విజ్ఞాజాతికా పణ్ణీతా తస్స బ్రహ్మసమస్స బ్రాహ్మణస్స వత్తం అనుసిక్ఖన్తి పబ్బజ్ఞాయ యూనభావనాయ చ, తే చ ఇమే బ్రహ్మచరియాదిగుణే పటిపత్తియా ఏవ వణ్ణయన్తీతి. తే సబ్బేపి బ్రాహ్మణా పశ్చాకనిపాతే దోణసుత్తే (అ. ని. ౫.౧౯౨) వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బా.

౨౯౮. ఇదాని మరియుదే బ్రాహ్మణే దస్సేన్తో ఆహ - “తణ్ణులం సయన”న్తి. తస్సన్తో - తేసు యే హోన్తి మరియుదా, తే బ్రాహ్మణా సచే యజ్ఞం కప్పేతుకామా హోన్తి, అథ ఆమకధజ్ఞపటిగ్గహణా పటివిరతత్తా నానప్పకారకం తణ్ణులశ్చ, మశ్చాపీరాదిభేదం సయనశ్చ, ఖోమాదిభేదం వత్థశ్చ, గోసప్పీతిలతేలాదిభేదం సప్పీతేలశ్చ యాచియ ధమ్మేన, “ఉద్దిస్స అరియా తిట్టన్తి, ఏసా అరియాన యాచనా”తి ఏవం వుత్తేన ఉద్దిస్సరానసజ్ఞాతేన ధమ్మేన యాచిత్వా, అథ యో యం ఇచ్చతి దాతుం, తేన తం దిన్నతణ్ణులాదిం సమోధానేత్వా సంకడ్డిత్వా. “సముదానేత్వా”తిపి పారో, ఏకోయేవత్థో. తతో యజ్ఞమకప్పయున్తి తతో గహేత్వా దానమకంసు .

౨౯౯. కరోన్తా చ ఏవమేతస్మిం ఉపట్టితస్మిం దానసజ్ఞాతే యజ్ఞస్మిం నాస్సు గావో హనింసు తే, న తే గావియో హనింసు. గావీముఖేన చేత్థ సబ్బపాణా వుత్తాతి వేదితబ్బా. కింకారణా న హనింసూతి? బ్రహ్మచరియాదిగుణయుత్తత్తా. అపిచ విసేసతో యథా మాతా...పే.... నాస్సు గావో హనింసు తే. తత్థ యాసు జాయన్తి ఓసధాతి యాసు పితాదీనం భేసజ్జభూతా పశ్చ గోరసా జాయన్తి.

౩౦౦. అన్నదాతిఆదీసు యస్మా పశ్చ గోరసే పరిభుజ్ఞాన్తానం ఖుదా వూపసమ్మతి, బలం వడ్డతి, ఛవివణ్ణో విప్పసీదతి, కాయికమానసికం సుఖం ఉప్పజ్జతి , తస్మా అన్నదా బలదా వణ్ణదా సుఖదా చేతాతి వేదితబ్బా. సేనమేత్థ ఉత్తానత్తమేవ.

౩౦౧. ఏవం తే యజ్ఞేసు గావో అహనన్తా పుజ్ఞాప్పభావానుగ్గహేతసరీరా సుఖుమాలా...పే.... సుఖమేధిత్థి యం పజా. తత్థ సుఖుమాలా ముదుతలుణహత్థపాదాదితాయ, మహాకాయా ఆరోహపరిణాహసమ్మత్తియా, వణ్ణవన్తో సువణ్ణవణ్ణతాయ సణ్ణానయుత్తతాయ చ, యసస్సినో లాభపరివారసమ్మదాయ. సేహి ధమ్మీహీతి సకేహి చారిత్రేహి. కిచ్చాకిచ్చేసు ఉస్సుకాతి కిచ్చేసు “ఇదం కాతబ్బం”, అకిచ్చేసు “ఇదం న కాతబ్బ”న్తి ఉస్సుక్కుమాపన్నా హుత్వాతి అత్తో. ఏవం తే పోరాణా బ్రాహ్మణా ఏవరూపా హుత్వా దస్సనీయా పసాదనీయా లోకస్స పరమదక్ఖిణేయ్యా ఇమాయ పటిపత్తియా యావ లోకే అవత్తింసు, తావ విగతఈతిభయుపద్దవా హుత్వా నానప్పకారకం సుఖం ఏధిత్థి పాపుణి, సుఖం వా ఏధిత్థి సుఖం వుడ్డిం అగమాసి. అయం పజాతి సత్తలోకం నిదస్సేతి.

౩౦౨-౩. కాలచ్ఛయేన పన సమ్మిన్నమరియాదభావం ఆపజ్ఞతుకామానం తేసం ఆసి విపల్లానో...పే.... భాగనో మితే.

తత్త విపల్లానోతి విపరీతసంజ్ఞా. అణతో అణున్తి లామకట్టిన పరిత్తట్టిన అప్పస్సాదట్టిన అణుభూతతో కామగుణతో ఉప్పన్నం ఝానసామజ్ఞానిబ్బానసుఖాని ఉపనిధాయ సజ్ఞమ్మి అనుపగమనేన అణుం కామసుఖం, లోకుత్తరసుఖం వా ఉపనిధాయ అణుభూతతో అత్తనా పటిలద్ధలోకియసమాపత్తిసుఖతో అణుం అప్పకతోపి అప్పకం కామసుఖం దిస్సాతి అధిప్పాయో.

రాజినో చాతి రజ్ఞో చ. వియాకారన్తి సమ్మత్తిం. ఆజజ్ఞాసంయుత్తేతి అస్సాజానీయసంయుత్తే. సుకతేతి దారుకమ్మలోహకమ్మేన సునిట్టితే. చిత్తసిబ్బనేతి సీహచమ్మాదీహి అలజ్కరణవసేన చిత్తసిబ్బనే. నివేసనేతి ఘరవత్తాని. నివేసేతి తత్త పతిట్టాపితఘరాని. విభత్తేతి ఆయామవిత్తారవసేన విభత్తాని. భాగనో మితేతి

అజ్ఞాద్వారపాసాదకూటాగారాదివసేన కోట్టాసం కోట్టాసం కత్వా మితాని. కిం వుత్తం హోతి? తేసం బ్రాహ్మణానం అణతో అణుసంజ్ఞితం కామసుఖం ఇచ్చ రజ్ఞో బ్యాకారం ఇచ్చ అలజ్కతనారియో చ వుత్తప్పకారే రథే చ నివేసనే నివేసే చ దిస్సా దుక్ఖేసుయేవ ఏతేసు వత్తూసు “సుఖ”న్తి పవత్తత్తా పుట్టే పవత్తనేత్తమ్మసంజ్ఞావిపల్లాససంజ్ఞాతా విపరీతసంజ్ఞా ఆసి.

౩౦౪. తే ఏవం విపరీతసంజ్ఞా హుత్వా గోమణ్డలపరిబ్యుళ్లం...పే.... బ్రాహ్మణా. తత్త గోమణ్డలపరిబ్యుళ్లన్తి గోయూధేహి పరికిణ్ణం. నారీవరగణాయుత్తన్తి వరనారీగణసంయుత్తం. ఉహరన్తి విపులం . మానుసం భోగన్తి మనుస్సానం నివేసనాదిభోగవత్తం. అభిజ్ఞాయంసూతి “అహో వతిదం అవ్హాకం అస్సా”తి తణ్ణం వడ్డేత్వా అభిపత్తయమానా ఝాయంసు.

౩౦౫. ఏవం అభిజ్ఞాయన్తా చ “ఏతే మనుస్సా సున్తాతా సువిలిత్తా కప్పితకేసమస్సా ఆముత్తమణిఆభరణా పఞ్చహి కామగుణేహి పరిచారేన్తి, మయం పన ఏవం తేహి నమస్సియమానాపి సేదమలకిలిట్టగత్తా పరూళ్లకచ్చనఖలోమా భోగరహితా పరమకారుణ్ణతం పత్తా విహరామ. ఏతే చ హత్తిక్ఖన్దఅస్సపిట్టిసివికాసువణ్ణరథాదీహి విచరన్తి, మయం పాదేహి. ఏతే ద్విభూమికాదిపాసాదతలేసు వసన్తి, మయం అరణ్ణరుక్ఖమూలాదీసు. ఏతే చ గోనకాదీహి అత్తరణేహి అత్తతాసు వరసేయ్యాసు సయన్తి, మయం తట్టికాచమ్మఖణ్డాదీని అత్తరిత్వా భూమియం. ఏతే నానారసాని భోజనాని భుజ్జన్తి, మయం ఉజ్జాచరియాయ యాపేమ. కథం ను ఖో మయమ్మి ఏతేహి సదిసా భవేయ్యామా”తి చిన్తేత్వా “ధనం ఇచ్చితబ్బం, న సక్కా ధనరహితేహి అయం సమ్మత్తి పాపుణితు”న్తి చ అవధారేత్వా వేదే భిన్దిత్వా ధమ్మయుత్తే పురాణమన్తే నాసేత్వా అధమ్మయుత్తే కూటమన్తే గన్ఢేత్వా ధనత్తికా ఓక్కాకరాజానముపసజ్కమ్మ సోత్థివచనాదీని పయుజ్జేత్వా “అవ్హాకం, మహారాజ, బ్రాహ్మణవంసే పవేణియా ఆగతం పోరాణమన్తపదం అత్తి, తం మయం ఆచరియముట్టితాయ న కస్సచి భణిమ్మా, తం మహారాజా సోతుమరహతీ”తి చ వత్వా అస్సమేధాదియజ్ఞం వణ్ణయింసు. వణ్ణయిత్వా చ రాజానం ఉస్సాహేన్తా “యజ, మహారాజ, ఏవం పహూతధనధజ్ఞో త్వం, నత్తి తే యజ్ఞసమ్భారవేకల్లం, ఏవజ్ఞో తే యజతో సత్తకులపరివట్టా సగ్గే ఉప్పజ్జిస్సన్తీ”తి అవోచుం. తేన నేసం తం పవత్తిం దస్సేన్తో ఆహ భగవా “తే తత్త మన్తే...పే.... బహు తే ధన”న్తి.

తత్త తత్తాతి తస్మిం, యం భోగమభిజ్ఞాయంసు, తన్నిమిత్తన్తి వుత్తం హోతి. నిమిత్తత్తే హి ఏతం భుమ్మవచనం. తదుపాగమున్తి తదా ఉపాగముం. పహూతధనధజ్ఞోసీతి పహూతధనధజ్ఞో భవిస్ససి, అభిసమ్మరాయన్తి అధిప్పాయో. ఆసంసాయజ్ఞో అనాగతేపి వత్తమానవచనం ఇచ్చన్తి సద్ధకోవిదా. యజస్సూతి యజాహి. విత్తం ధనన్తి జాతరూపాదిరతనమేవ విత్తికారణతో విత్తం, సమిద్ధికారణతో ధనన్తి వుత్తం. అథ వా విత్తన్తి విత్తికారణభూతమేవ ఆభరణాది ఉపకరణం, యం “పహూతవిత్తూపకరణో”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౩౩౧) ఆగచ్ఛతి. ధనన్తి హిరణ్ణసువణ్ణాది. కిం వుత్తం హోతి?

తే బ్రాహ్మణా మస్తే గన్ధేత్వా తదా ఓక్కాకం ఉపాగముం. కిన్తి? “మహారాజ, బహూ తే విత్తశ్చా ధనశ్చ, యజస్సు, ఆయతిమ్ని పహూతధనధన్వో భవిస్సుసీ”తి.

౩౦౬. ఏవం కారణం వత్వా సజ్జాపేన్తేహి తతో చ రాజా...పే.... అదా ధనం. తత్త సజ్జాత్తోతి ఇాపితో. రథేసభోతి మహారథేసు ఖత్తియేసు అకమ్పియట్టేన ఉసభసదిసో. “అస్సమేధ”న్తిఆదీసు అస్సమేత్త మేధన్తితి అస్సమేధో, ద్వీహి పరియజ్ఞోహి యజితబ్బస్స ఏకవీసతియూపస్స రపేత్వా భూమిశ్చ పురిసే చ అవసేససబ్బవిభవదక్ఖిణస్స యజ్ఞాస్సేతం అధివచనం. పురిసమేత్త మేధన్తితి పురిసమేధో, చతుహి పరియజ్ఞోహి యజితబ్బస్స సద్ధిం భూమియా అస్సమేధే వుత్తవిభవదక్ఖిణస్స యజ్ఞాస్సేతం అధివచనం. సమ్మమేత్త పాసన్తితి సమ్మాపాసో, దివసే దివసే సమ్మం ఖిపిత్వా తస్స పతితోకాసే వేదిం కత్వా సంహారిమేహి యూపాదీహి సరస్సతిసదియా నిముగ్గోకాసతో పభుతి పటిలోమం గచ్ఛన్తేన యజితబ్బస్స సత్తయాగస్సేతం అధివచనం. వాజమేత్త పివన్తితి వాజపేయ్యో. ఏకేన పరియజ్ఞోన సత్తరసహి పసూహి యజితబ్బస్స బేలువయూపస్స సత్తరసకదక్ఖిణస్స యజ్ఞాస్సేతం అధివచనం. నత్తి ఏత్త అగ్గళాతి నిరగ్గళో, నవహి పరియజ్ఞోహి యజితబ్బస్స సద్ధిం భూమియా చ పురిసేహి చ అస్సమేధే వుత్తవిభవదక్ఖిణస్స సబ్బమేధపరియాయనామస్స అస్సమేధవికప్పస్సేతం అధివచనం. సేసమేత్త పాకటమేవ.

౩౦౭-౮. ఇదాని యం వుత్తం “బ్రాహ్మణానమదా ధన”న్తి, తం దస్సేన్తో “గావో సయనశ్చా”తి గాథాద్వయమాహ. సో హి రాజా “దీఘరత్తం లూఖాహారేన కిలన్తా పశ్చా గోరసే పరిభుజ్జన్తూ”తి నేసం సపుజ్గవాని గోయూథానేవ అదాసి, తథా “దీఘరత్తం ధణ్ణిలసాయితాయ ధూలసాటకనివాసనేన ఏకసేయ్యాయ పాదచారేన రుక్ఖములాదివాసేన చ కిలన్తా గోనకాదిఅత్తతవరసయనాదీసు సుఖం అనుభోన్తూ”తి నేసం మహగ్గాని సయనాదీని చ అదాసి. ఏవమేతం నానప్పకారకం అజ్ఞాశ్చా హిరజ్జసువణ్ణాదిధనం అదాసి. తేనాహ భగవా - “గావో సయనశ్చా వత్తశ్చా...పే.... బ్రాహ్మణానమదా ధన”న్తి.

౩౦౯-౧౦. ఏవం తస్స రజ్ఞో సన్తికా తే చ తత్త...పే.... పున ముపాగముం. కిం వుత్తం హోతి? తస్స రజ్ఞో సన్తికా తే బ్రాహ్మణా తేసు యాగేసు ధనం లభిత్వా దీఘరత్తం దివసే దివసే ఏవమేవ ఘాసచ్ఛాదనం పరియేసిత్వా నానప్పకారకం వత్తుకామ సన్నిధిం సమరోచయుం. తతో తేసం ఇచ్ఛావతిణ్ణానం ఖీరాదిపశ్చాగోరసస్సాదవసేన రసతణ్ణాయ ఓతిణ్ణచిత్తానం “ఖీరాదీనిపి తావ గున్నం సాదూని, అద్ధా ఇమాసం మంసం సాదుతరం భవిస్సుతీ”తి ఏవం మంసం పటిచ్చ భియ్యో తణ్ణా పవడ్డథ. తతో చిన్తేసుం - “సచే మయం మారేత్వా ఖాదిస్సామ, గారయ్థా భవిస్సామ, యంనూన మస్తే గన్ధేయ్యామా”తి. అథ పునపి వేదం భిన్దిత్వా తదనురూపే తే తత్త మస్తే గన్ధేత్వా తే బ్రాహ్మణా తన్నిమిత్తం కూటమస్తే గన్ధేత్వా ఓక్కాకరాజానం పున ఉపాగమింసు. ఇమమత్తం భాసమానా “యథా ఆపో చ...పే.... బహూ తే ధన”న్తి.

కిం వుత్తం హోతి? అవ్హాకం, మహారాజ, మస్తేసు ఏతదాగతం యథా ఆపో హత్తధోవనాదిసబ్బకిచ్చేసు పాణీనం ఉపయోగం గచ్ఛతి, నత్తి తేసం తతోనిదానం పాపం. కస్మా? యస్మా పరిక్ఖారో సో హి పాణినం, ఉపకరణత్థాయ ఉప్పన్నోతి అధిప్పాయో. యథా చాయం మహాపథవీ గమనట్టానాదిసబ్బకిచ్చేసు కహాపణసజ్ఞాతం హిరజ్జం సువణ్ణరజతాదిభేదం ధనం, యవగోధూమాదిభేదం ధానియశ్చ, సంవోహారాదిసబ్బకిచ్చేసు ఉపయోగం గచ్ఛతి, ఏవం గావో మనుస్సానం సబ్బకిచ్చేసు ఉపయోగగమనత్థాయ ఉప్పన్నా. తస్మా ఏతా హనిత్వా నానప్పకారకే యాగే యజస్సు బహూ తే విత్తం, యజస్సు బహూ తే ధనన్తి.

౩౧౧-౧౨. ఏవం పురిమనయేనేవ తతో చ రాజా...పే.... అఘాతయి, యం తతో పుట్టే కఞ్చి సత్తం న పాదా...పే.... ఘాతయి. తదా కిర బ్రాహ్మణా యజ్ఞావాటం గావీనం పూరేత్వా మగ్గలఉసభం బద్ధిత్వా రజ్ఞో మూలం నేత్వా “మహారాజ, గోమేధయజ్ఞం యజస్సు, ఏవం తే బ్రహ్మలోకస్స మగ్గో విసుద్ధో భవిస్సతీ”తి ఆహంసు. రాజా కతమగ్గలకిచ్చో ఖగ్గం గహేత్వా పుగ్గవేన సహ అనేకసతసహస్సా గావో మారేసి. బ్రాహ్మణా యజ్ఞావాటే మంసాని చిన్దిత్వా ఖాదింసు, పీతకోదాతరత్తకమ్పలే చ పారుపిత్వా మారేసుం. తదుపాదాయ కిర గావో పారుతే దిస్సా ఉబ్బిజ్జన్తి. తేనాహ భగవా - “న పాదా...పే.... ఘాతయి”తి.

౩౧౩. తతో దేవాతి ఏవం తస్మిం రాజిని గావియో ఘాతేతుమారద్ధే అథ తదనంతరమేవ తం గోఘాతకం దిస్సా ఏతే చాతుమహారాజికాదయో దేవా చ, పితరోతి బ్రాహ్మణేసు లద్ధవోహరా బ్రహ్మానే చ, సక్కో దేవానమిన్దో చ, పబ్బతపాదనివాసి నో దానవయక్ష్మసజ్ఞోతా అసురరక్తసా చ “అథమ్మో అథమ్మో”తి ఏవం వాచం నిచ్ఛారేన్తా “ధి మనుస్సా, ధి మనుస్సా”తి చ వదన్తా పక్కన్దం. ఏవం భూమితో పభుతి సో సద్ధో ముహుత్తేన యావ బ్రహ్మలోకా అగమాసి, ఏకధిక్కారపరిపుణ్ణో లోకో అహోసి. కిం కారణం? యం సత్తం నిపతీ గవే, యస్మా గావిమ్మి సత్తం నిపతీతి వుత్తం హోతి.

౩౧౪. న కేవలఞ్చ దేవాదయో పక్కన్దం, అయమజ్ఞోపి లోకే అనత్థో ఉదపాది - యే హి తే తయో రోగా పురే ఆసుం, ఇచ్ఛా అనసనం జరా, కిఞ్చి కిఞ్చిదేవ పత్తనతత్తా చ ఖుదా చ పరిపాకజరా చాతి వుత్తం హోతి. తే పసూనఞ్చ సమారమ్భా, అట్టానవుతిమాగముం, చక్ఖురోగాదినా భేదేన అట్టనవుతిభావం పాపుణింసూతి అత్తో.

౩౧౫. ఇదాని భగవా తం పసుసమారమ్భం నిన్దన్తో ఆహ “ఏసో అథమ్మో”తి. తస్సత్థో ఏసో పసుసమారమ్భసజ్ఞాతో కాయదణ్డాదీనం తిణ్ణం దణ్డానం అజ్ఞాతరదణ్ణభూతో ధమ్మతో అపేతత్తా అథమ్మో ఓక్కన్తో అహు, పవత్తో ఆసి, సో చ ఖో తతో పభుతి పవత్తత్తా పురాణో, యస్స ఓక్కమనతో పభుతి కేనచి పాదాదినా అహింసనతో అదూసికాయో గావో హజ్జాన్తి. యా ఘాతేన్తా ధమ్మా ధంసన్తి చవన్తి పరిహాయన్తి యాజకా యజ్ఞయాజినో జనాతి.

౩౧౬. ఏవమేసో అణుధమ్మాతి ఏవం ఏసో లామకధమ్మో హీనధమ్మో, అథమ్మాతి వుత్తం హోతి. యస్మా వా ఏత్థ దానధమ్మోపి అప్పకో అత్తి , తస్మా తం సన్ధాయాహ “అణుధమ్మో”తి. పోరాణోతి తావ చిరకాలతో పభుతి పవత్తత్తా పోరాణో. విజ్ఞాహి పన గరహితత్తా విజ్ఞాగరహితోతి వేదితబ్బో. యస్మా చ విజ్ఞాగరహితో, తస్మా యత్థ ఏదిసకం పస్సతి, యాజకం గరహతీ జనో. కథం? “అబ్బుదం బ్రాహ్మణేహి ఉప్పాదితం, గావో వధిత్వా మంసం ఖాదన్తి”తి ఏవమాదీని వత్వాతి అయమేత్థ అనుస్సవో.

౩౧౭. ఏవం ధమ్మే వియాపన్నేతి ఏవం పోరాణే బ్రాహ్మణధమ్మే నట్టే. “వియావత్తే”తిపి పారో, విపరివత్తిత్వా అజ్ఞాథా భూతేతి అత్తో. విభిన్నా సుద్ధవేస్సికాతి పుట్టే సమగ్గా విహరన్తా సుద్ధా చ వేస్సా చ తే విభిన్నా. పుథూ విభిన్నా ఖత్తియాతి ఖత్తియాపి బహూ అజ్ఞమజ్ఞం భిన్నా. పతిం భరియావమజ్ఞాథాతి భరియా చ ఘరావాసత్తం ఇస్సరియబలే రపేతా పుత్తబలాదీహి ఉపేతా హుత్వా పతిం అవమజ్ఞాథ, పరిభవి అవమజ్ఞో న సక్కచ్చం ఉపట్టాసి.

౩౧౮. ఏవం అజ్ఞమజ్ఞం విభిన్నా సమానా ఖత్తియా బ్రహ్మబన్ధా చ...పే.... కామానం వసమన్వగున్తి. ఖత్తియా చ బ్రాహ్మణా చ యే చజ్ఞో వేస్ససుద్ధా యథా సజ్జరం నాపజ్జన్తి, ఏవం అత్తనో అత్తనో గోత్తేన రక్తితత్తా గోత్తరక్తితా. తే సబ్బేపి తం

జాతివాదం నిరంకత్వా, “అహం ఖత్తియో, అహం బ్రాహ్మణో”తి ఏతం సబ్బమ్మి నాసేత్వా పశ్చాత్తామగుణసంజ్ఞాతానం కామానం వసం అన్యగుం ఆసత్తం పాపుణింసు, కామహేతు న కిళ్ళో అకత్తబ్బం నాకంసూతి వుత్తం హోతి.

ఏవమేత్థ భగవా “ఇసయో పుబ్బకా”తిఆదీహి నవహి గాథాహి పోరాణానం బ్రాహ్మణానం వణ్ణం భాసిత్వా “యో నేసం పరమో”తి గాథాయ బ్రహ్మసమం, “తస్స వత్తమనుసిక్ఖంతా”తి గాథాయ దేవసమం, “తణ్ణులం సయన”న్తిఆదికాహి చతూహి గాథాహి మరియుదం, “తేసం ఆసి విపల్లాసో”తిఆదీహి సత్తరసహి గాథాహి సమ్మిన్నమరియాదం, తస్స విప్పటిపత్తియా దేవాదీనం పక్కన్దనాదిదీపనత్తణ్ణా దస్సేత్వా దేసనం నిట్టాపేసి. బ్రాహ్మణచణ్ణాలో పన ఇథ అవుత్తోయేవ. కస్మా? యస్మా విపత్తియా అకారణం. బ్రాహ్మణధమ్మసమ్మత్తియా హి బ్రహ్మసమదేవసమమరియాదా కారణం హోన్తి, విపత్తియా సమ్మిన్నమరియాదో. అయం పన దోణసుత్తే (అ. ని. ౫.౧౯౨) వుత్తప్పకారో బ్రాహ్మణచణ్ణాలో బ్రాహ్మణధమ్మవిపత్తియాపి అకారణం. కస్మా? విపన్నే ధమ్మే ఉప్పన్నత్తా. తస్మా తం అదస్సేత్వావ దేసనం నిట్టాపేసి. ఏతరహి పన సోపి బ్రాహ్మణచణ్ణాలో దుల్లభో. ఏవమయం బ్రాహ్మణానం ధమ్మో వినట్టో. తేనేవాహ దోణో బ్రాహ్మణో – “ఏవం సంతే మయం, భో గోతమ, బ్రాహ్మణచణ్ణాలమ్మి న పూరేమా”తి. సేసమేత్థ వుత్తనయమేవ.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ బ్రాహ్మణధమ్మికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. ధమ్మసుత్త-(నావాసుత్త)-వణ్ణనా

౩౧౯. యస్మా హి ధమ్మన్తి ధమ్మసుత్తం, “నావాసుత్త”న్తిపి వుచ్చతి. కా ఉప్పత్తి? ఇదం సుత్తం ఆయస్మంతం సారిపుత్తత్థేరం ఆరబ్బ వుత్తం. అయమేత్థ సజ్జేపో, విత్థారో పన ద్వీన్నం అగ్గసావకానం ఉప్పత్తితో పభుతి వేదితబ్బో. సేయ్యధిదం – అనుప్పన్నే కిర భగవతి ద్వే అగ్గసావకా ఏకం అసజ్జేయ్యం కప్పసతసహస్సణ్ణా పారమియో పూరేత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తా. తేసం పరమో చవిత్వా రాజగహస్స అవిదురే ఉపతిస్సగామో నామ బ్రాహ్మణానం భోగగామో అత్తి, తత్థ సట్టిఅధికపశ్చాకోటిసతధనవిభవస్స గామసామినో బ్రాహ్మణస్స రూపసారీ నామ బ్రాహ్మణీ, తస్సా కుచ్చియం పటిసన్ధిం అగ్గహేసి. దుతియో తస్సేవావిదురే కోలితగామో నామ బ్రాహ్మణానం భోగగామో అత్తి. తత్థ తథారూపవిభవస్సేవ గామసామినో బ్రాహ్మణస్స మోగ్గల్లానీ నామ బ్రాహ్మణీ, తస్సా కుచ్చియం తం దివసమేవ పటిసన్ధిం అగ్గహేసి. ఏవం తేసం ఏకదివసమేవ పటిసన్ధిగ్గహణ్ణా గబ్బపుట్టానణ్ణా అహోసి. ఏకదివసేయేవ చ నేసం ఏకస్స ఉపతిస్సగామే జాతత్తా ఉపతిస్సో, ఏకస్స కోలితగామే జాతత్తా కోలితోతి నామమకంసు.

తే సహపంసుం కీళన్తా సహాయకా అనుపుట్టేన వుడ్డిం పాపుణింసు, ఏకమేకస్స చ పశ్చాత్తామగుణవకసతాని పరివారా అహేసుం. తే ఉయ్యానం వా నదీతిత్థం వా గచ్చన్తా సపరివారాయేవ గచ్చన్తి. ఏకో పశ్చాహి సువణ్ణసివికాసతేహి, దుతియో పశ్చాహి ఆజ్ఞారథసతేహి. తదా చ రాజగహే కాలానుకాలం గిరగ్గసమజ్ఞో నామ హోతి. సాయన్తసమయే నగరవేమజ్ఞే యత్థ సకలలబ్ధమగధవాసినో అభిజ్ఞాతా ఖత్తియకుమారాదయో సన్నిపతిత్వా సుపజ్ఞాత్తేసు మశ్చాపీరాదీసు నిసీన్నా సమజ్జవిభూతిం పస్సన్తి. అథ తే సహాయకా తేన పరివారేన సద్ధిం తత్థ గత్వా పజ్ఞాత్తాసనేసు నిసీదింసు. తతో ఉపతిస్సో సమజ్జవిభూతిం పస్సన్తో మహాజనకాయం సన్నిపతితం దిస్వా “ఏత్తకో జనకాయో వస్ససతం అప్పత్వావ

మరిస్సతీ"తి చిస్తేసి. తస్స మరణం ఆగన్త్యా నలాటస్తే పతిట్టితం వియ అహోసి, తథా కోలితస్స. తేసం అనేకప్పకారేసు నటేసు నచ్చస్తేసు దస్సనమత్తేపి చిత్తం న నమి, అజ్ఞాదత్తు సంవేగోయేవ ఉదపాది.

అథ వుట్టితే సమజ్ఞే పక్కన్తాయ పరిసాయ సకపరివారేన పక్కస్తేసు తేసు సహాయేసు కోలితో ఉపతిస్సం పుచ్చి - "కిం, సమ్మ, నాటకాదిదస్సనేన తవ పమోదనమత్తమ్మి నాహోసి"తి? సో తస్స తం పవత్తిం ఆరోచేత్వా తమ్మి తథేవ పటిపుచ్చి. సోపి తస్స అత్తనో పవత్తిం ఆరోచేత్వా "ఏహి, సమ్మ, పబ్బజిత్వా అమతం గవేసామా"తి ఆహ. "సాధు సమ్మా"తి ఉపతిస్సో తం సమ్మటిచ్చి. తతో ద్వేపి జనా తం సమ్మత్తిం ఛడ్డేత్వా పునదేవ రాజగహమనుప్పత్తా. తేన చ సమయేన రాజగహ సజ్ఞాయో నామ పరిబ్బాజకో పటివసతి. తే తస్స సన్నికే పజ్ఞాహి మాణవకసతేహి సద్ధిం పబ్బజిత్వా కతిపాహేనేవ తయో వేదే సబ్బజ్ఞా పరిబ్బాజకసమయం ఉగ్గహేసుం. తే తేసం సత్థానం ఆదిమజ్ఞపరియోసానం ఉపపరిక్ఖన్తా పరియోసానం అదిస్సా ఆచరియం పుచ్చింసు - "ఇమేసం సత్థానం ఆదిమజ్ఞం దిస్సతి, పరియోసానం పన న దిస్సతి 'ఇదం నామ ఇమేహి సత్థేహి పాపుణేయ్యాతి, యతో ఉత్తరి పాపుణితబ్బం నత్తి"తి. సోపి ఆహ - "అహమ్మి తేసం తథావిధం పరియోసానం న పస్సామీ"తి. తే ఆహంసు - "తేన హి మయం ఇమేసం పరియోసానం గవేసామా"తి. తే ఆచరియో "యథాసుఖం గవేసథా"తి ఆహ. ఏవం తే తేన అనుజ్ఞాతా అమతం గవేసమానా ఆహిణ్ణన్తా జమ్బుదీపే పాకటా అహేసుం. తేహి ఖత్తియపణ్ణితాదయో పజ్ఞం పుట్టా ఉత్తరుత్తరిం న సమ్పాయన్తి. "ఉపతిస్సో కోలితో"తి వుత్తే పన "కే ఏతే, న ఖో మయం జానామా"తి భణన్తా నత్తి, ఏవం విస్సుతా అహేసుం.

ఏవం తేసు అమతపరియేసనం చరమానేసు అవ్హాకం భగవా లోకే ఉప్పజ్జిత్వా పవత్తితవరధమ్మచక్కి అనుపుట్టేన రాజగహమనుప్పత్తో. తే చ పరిబ్బాజకా సకలజమ్బుదీపం చరిత్వా తిట్టతు అమతం, అన్తమసో పరియోసానపజ్ఞావిస్సజ్జనమత్తమ్మి అలభన్తా పునదేవ రాజగహం అగమంసు. అథ ఖో ఆయస్మా అస్సజి పుబ్బణ్ణసమయం నివాసేత్వాతి యావ తేసం పబ్బజ్ఞా, తావ సబ్బం పబ్బజ్ఞాక్ఖన్తకే (మహావ. ౬౦) ఆగతనయేనేవ విఠ్ఠారతో దట్టబ్బం.

ఏవం పబ్బజితేసు తేసు ద్వీసు సహాయకేసు ఆయస్మా సారిపుత్తో అడ్డమాసేన సావకపారమీజాణం సచ్ఛాకాసి. సో యదా అస్సజితేరేన సద్ధిం ఏకవిహారే వసతి, తదా భగవతో ఉపట్టానం గన్త్యా అనన్తరం థేరస్స ఉపట్టానం గచ్ఛతి "పుబ్బాచరియో మే అయమాయస్మా, ఏతమహం నిస్సాయ భగవతో సాసనం అజ్ఞాసి"న్తి గారవేన. యదా పన అస్సజితేరేన సద్ధిం ఏకవిహారే న వసతి, తదా యస్సం దిసాయం థేరో వసతి, తం దిసం ఓలోకేత్వా పజ్ఞాపతిట్టితేన వన్దిత్వా అజ్ఞాలిం పగ్గయ్వా నమస్సతి. తం దిస్వా కేచి భిక్షా కథం సముట్టాపేసుం - "సారిపుత్తో అగ్గసావకో హుత్వా దిసం నమస్సతి, అజ్ఞాపి మజ్ఞో బ్రాహ్మణదిట్టి అప్పహీనా"తి. అథ భగవా దిబ్బాయ సోతథాతుయా తం కథాసల్లాపం సుత్వా పజ్ఞాత్తవరబుద్ధాసనే నిసిన్నయేవ అత్తానం దస్సేన్తో భిక్షా ఆమస్తేసి - "కాయ నుత్థ, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా"తి ? తే తం పవత్తిం ఆచిక్కింసు. తతో భగవా "న, భిక్షవే, సారిపుత్తో దిసం నమస్సతి, యం నిస్సాయ సాసనం అజ్ఞాసి, తం అత్తనో ఆచరియం వన్తతి నమస్సతి సమ్మానేతి, ఆచరియపూజకో, భిక్షవే, సారిపుత్తో"తి వత్వా తత్త సన్నిపతితానం ధమ్మదేసనత్థం ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్త యస్మా హి ధమ్మం పురిసో విజజ్ఞాతి యతో పుగ్గలా పిటకత్తయప్పభేదం పరియత్తిధమ్మం వా, పరియత్తిం సుత్వా అధిగంతబ్బం నవలోకుత్తరప్పభేదం పటివేదధమ్మం వా పురిసో విజజ్ఞా జానేయ్య వేదేయ్య. "యస్సా"తిపి పాఠో, సో ఏవత్తో. ఇన్దంవ నం దేవతా పూజయేయ్యాతి యథా సక్కం దేవానమిన్దం ద్వీసు దేవలోకేసు దేవతా పూజేన్తి, ఏవం సో పుగ్గలో తం

పుగ్గలం కాలస్సేవ వుట్టాయ ఉపాహనఓముఞ్చనాదిం సబ్బం వత్తపటివత్తం కరోన్తో పూజేయ్య సక్కరేయ్య గరుకరేయ్య. కిం కారణం? నో పూజితో...పే.... పాతుకరోతి ధమ్మం, నో ఆచరియో ఏవం పూజితో తస్మిం అన్తేవాసిమ్మి పసన్నచిత్రో పరియత్తిపటివేధవసేన బహుస్సుతో దేసనావసేనేవ పరియత్తిధమ్మఞ్చ, దేసనం సుత్వా యథానుసిట్టం పటిపత్తియా అధిగంతబ్బం పటివేధధమ్మఞ్చ పాతుకరోతి దేసేతి, దేసనాయ వా పరియత్తిధమ్మం, ఉపమావసేన అత్తనా అధిగతపటివేధధమ్మం పాతుకరోతి.

౩౨౦. తదట్టికత్వాన నిసమ్మ ధీరోతి ఏవం పసన్నేన ఆచరియేన పాతుకతం ధమ్మం అట్టికత్వాన సుణిత్యా ఉపధారణసమత్థతాయ ధీరో పురిసో. ధమ్మానుధమ్మం పటిపజ్జమానోతి లోకుత్తరధమ్మస్స అనులోమత్తా అనుధమ్మభూతం విపస్సనం భావయమానో. విజ్ఞా విభావీ నిపుణో చ హోతీతి విజ్ఞాతాసజ్ఞాతాయ పజ్ఞాయ అధిగమేన విజ్ఞా, విభావేత్వా పరేసమ్మి పాకటం కత్వా ఇాపనసమత్థతాయ విభావీ, పరమసుఖమత్థపటివేధతాయ నిపుణో చ హోతి. యో తాదిసం భజతి అప్పమత్తోతి యో తాదిసం పుట్టే వుత్తప్పకారం బహుస్సుతం అప్పమత్తో తప్పసాదనపరో హుత్వా భజతి.

౩౨౧. ఏవం పణ్ణితాచరియసేవనం పసంసిత్వా ఇదాని బాలాచరియసేవనం నిన్దన్తో “ఖుద్ధఞ్చ బాల”న్తి ఇమం గాథమాహ. తత్థ ఖుద్ధన్తి ఖుద్ధేన కాయకమ్మాదినా సమన్నాగతం, పజ్ఞాభావతో బాలం. అనాగతత్థన్తి అనధిగతపరియత్తిపటివేధత్థం. ఉసూయకన్తి ఇస్సామనకతాయ అన్తేవాసికస్స వుడ్డిం అసహమానం. సేసమేత్థ పాకటమేవ పదతో. అధిప్పాయతో పన యో బహుచీవరాదిలాభీ ఆచరియో అన్తేవాసికానం చీవరాదీని న సక్కోతి దాతుం, ధమ్మదానే పన అనిచ్చదుక్ఖానత్తవచనమత్తమ్మి న సక్కోతి. ఏతేహి ఖుద్ధతాదిధమ్మేహి సమన్నాగతత్తా తం ఖుద్ధం బాలం అనాగతత్థం ఉసూయకం ఆచరియం ఉపసేవమానో “పూతిమచ్చం కుసగ్గేనా”తి (ఇతిపు. ౭౬; జా. ౧.౧౫.౧౮౩) వుత్తనయేన సయమ్మి బాలో హోతి. తస్మా ఇధ సాసనే కిఞ్చ అప్పమత్తకమ్మి పరియత్తిధమ్మం పటివేధధమ్మం వా అవిభావయిత్వా చ అవిజానిత్వా చ యస్స ధమ్మేసు కజ్ఞా, తం అతరిత్వా మరణం ఉపేతీతి ఏవమస్స అట్థో వేదితబ్బో.

౩౨౨-౩. ఇదాని తస్సేవత్థస్స పాకటకరణత్థం “యథా నరో”తి గాథాద్వయమాహ. తత్థ ఆపగన్తి నదిం. మహోదకన్తి బహుఉదకం. సలిలన్తి ఇతో చిత్తో చ గతం, విత్తిణ్ణన్తి వుత్తం హోతి. “సరిత”న్తిపి పారో, నో ఏవత్థో. సీఘసోతన్తి హారహారికం, వేగవతిన్తి వుత్తం హోతి. కిం నోతి ఏత్థ “నో వుయ్యమానో”తి ఇమినా చ నోకారేన తస్స నరస్స నిద్దిట్టత్తా నిపాతమత్తో నోకారో. కిం సూతి వుత్తం హోతి యథా “న భవిస్సామి నామ నో, వినస్సిస్సామి నామ నో”తి. ధమ్మన్తి పుట్టే వుత్తం దువిధమేవ. అనిసామయత్థన్తి అనిసామేత్వా అత్థం. సేసమేత్థ పాకటమేవ పదతో.

అధిప్పాయతో పన యథా యో కోచిదేవ నరో వుత్తప్పకారం నదిం ఓతరిత్వా తాయ నదియా వుయ్యమానో అనుసోతగామీ సోతమేవ అనుగచ్ఛన్తో పరే పారత్థికే కిం సక్ఖతి పారం నేతుం. “సక్కతీ”తిపి పారో. తథేవ దువిధమ్మి ధమ్మం అత్తనో పజ్ఞాయ అవిభావయిత్వా బహుస్సుతానఞ్చ సన్తికే అత్థం అనిసామేత్వా సయం అవిభావితత్తా అజానన్తో అనిసామితత్తా చ అవిత్తిణ్ణకజ్ఞో పరే కిం సక్ఖతి నిజ్ఞాపేతుం పేక్షాపేతున్తి ఏవమేత్థ అట్థో దట్టబ్బో. “నో వత, చున్ద, అత్తనా పలిపపలిపన్నో”తిఆదికఞ్చేత్థ (మ. ని. ౧.౮౭) సుత్తపదం అనుస్సరితబ్బం.



౩౨౪-౫. ఏవం బాలసేవనాయ బాలస్స పరం నిజ్ఞాపేతుం అసమత్తతాయ పాకటకరణత్తం ఉపమం వత్వా ఇదాని “యో తాదిసం భజతి అప్పమత్తో”తి ఏత్త వుత్తస్స పణ్ణితస్స పరే నిజ్ఞాపేతుం సమత్తతాయ పాకటకరణత్తం “యథాపి నావ”న్తి గాథాద్వయమాహ. తత్త ఫియేనాతి దబ్బిపదరేన. రిత్తేనాతి వేళుదణ్ణేన. తత్తాతి తస్సం నావాయం. తత్తూపయజ్ఞాతి తస్సా నావాయ ఆహరణపటిహరణాదిఉపాయజాననేన మగ్గపటిపాదనేన ఉపాయజ్ఞా. సిక్ఖితసిక్ఖితాయ సుకుసలహత్తతాయ చ కుసలో. ఉప్పన్నుపద్దవపటికారసమత్తతాయ ముతీమా. వేదగూతి వేదసజ్ఞాతేహి చతుహి మగ్గజాణేహి గతో. భావితత్తోతి తాయేవ మగ్గభావనాయ భావితచిత్తో. బహుస్సుతోతి పుట్టే వుత్తనయేనేవ. అవేధధమ్మోతి అట్టహి లోకధమ్మేహి అకమ్మనియసభావో. సోతావధానూపనిసూపపన్నేతి సోతఓదహనేన చ మగ్గఫలానం ఉపనిస్సయేన చ ఉపపన్నే. సేసం ఉత్తానపదత్తమేవ. అధిప్పాయయోజనాపి సక్కా పురిమనయేనేవ జానితున్తి న విత్థారితా.

౩౨౬. ఏవం పణ్ణితస్స పరే నిజ్ఞాపేతుం సమత్తభావపాకటకరణత్తం ఉపమం వత్వా తస్సా పణ్ణితసేవనాయ నియోజేన్తో “తస్మా హవే”తి ఇమం అవసానగాథమాహ. తత్తాయం సజ్జేపత్తో - యస్మా ఉపనిస్సయసమ్మన్నా పణ్ణితసేవనేన విసేసం పాపుణన్తి, తస్మా హవే సప్పురిసం భజేథ. కీదిసం సప్పురిసం భజేథ? మేధావినశ్చేవ బహుస్సుతశ్చ, పజ్ఞాసమ్మత్తియా చ మేధావినం వుత్తప్పకారసుతద్వయేన చ బహుస్సుతం. తాదిసజ్ఞో భజమానో తేన భాసితస్స ధమ్మస్స అజ్ఞాయ అత్తం ఏవం ఇత్వా చ యథానుసిట్టం పటిపజ్జమానో తాయ పటిపత్తియా పటివేధవసేన విజ్ఞాతధమ్మో సో మగ్గఫలనిబ్బానప్పభేదం లోకుత్తరసుఖం లభేథ అధిగచ్ఛేయ్య పాపుణేయ్యాతి అరహత్తనికూటేన దేసనం సమాపేసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ ధమ్మసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

#### ౯. కింసీలసుత్తవణ్ణనా

౩౨౭. కింసీలోతి కింసీలసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? ఆయస్మతో సారిపుత్తస్స గిహిసహాయకో ఏకో థేరస్సేవ పితునో వక్ఖంత్రాహ్మణస్స సహాయస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో సట్టికోటిఅధికం పశ్చాసతకోటిధనం పరిచ్చజిత్వా ఆయస్మతో సారిపుత్తత్థేరస్స సన్తికే పబ్బజిత్వా సబ్బం బుద్ధవచనం పరియాపుణి. తస్స థేరో బహుసో ఓవదిత్వా కమ్మట్టానమదాసి, సో తేన విసేసం నాధిగచ్ఛతి. తతో థేరో “బుద్ధవేనేయ్యో ఏనో”తి ఇత్వా తం ఆదాయ భగవతో సన్తికం గత్వా తం భిక్షుం ఆరబ్బ పుగ్గలం అనియమేత్వా “కింసీలో”తి పుచ్చి. అథస్స భగవా తతో పరం అభాసి. తత్త కింసీలోతి కీదిసేన వారిత్తసీలేన సమన్నాగతో, కీదిసపకతికో వా. కింసమాచారోతి కీదిసేన చారిత్రేన యుత్తో. కాని కమ్మాని బ్రూహయన్తి కాని కాయకమ్మాదీని వడ్డేన్తో. నరో సమ్మా నివిట్టస్సాతి అభిరతో నరో సాసనే సమ్మా పతిట్టితో భవేయ్య. ఉత్తమత్తశ్చ పాపుణేతి సబ్బత్థానం ఉత్తమం అరహత్తశ్చ పాపుణేయ్యాతి వుత్తం హోతి.

౩౨౮. తతో భగవా “సారిపుత్తో అడ్డమాసూపసమ్మన్నో సావకపారమిప్పత్తో, కస్మా ఆదికమ్మికపుథుజ్జనపజ్ఞం పుచ్చతీ”తి ఆవజ్ఞేన్తో “సద్ధివిహారికం ఆరబ్భా”తి ఇత్వా పుచ్చాయ వుత్తం చారిత్రసీలం అవిభజిత్వా తస్స సప్పాయవసేన ధమ్మం దేసేన్తో “వుడ్డాపచాయీ”తిఆదిమాహ.

తత్త పజ్ఞావుడ్డో, గుణవుడ్డో, జాతివుడ్డో, వయోవుడ్డోతి చత్తారో వుడ్డా. జాతియా హి దహరోపి బహుస్సుతో భిక్కు అప్పస్సుతమహల్లకభిక్ఖానమన్తరే బాహుసచ్చపజ్ఞాయ వుడ్డత్తా పజ్ఞావుడ్డో. తస్స హి సన్నికే మహల్లకభిక్ఖాపి బుద్ధవచనం పరియాపుణన్తి, ఓవాదవినిచ్చయపజ్ఞావిస్సజ్ఞనాని చ పచ్చాసీసన్తి. తథా దహరోపి భిక్కు అధిగమసమ్మన్నో గుణవుడ్డో నామ. తస్స హి ఓవాదే పతిట్ఠాయ మహల్లకాపి విపస్సనాగబ్బం గహేత్వా అరహత్తఫలం పాపుణన్తి. తథా దహరోపి రాజా ఖత్తియో ముద్ధావసితో బ్రాహ్మణో వా సేసజనస్స వన్దనారహతో జాతివుడ్డో నామ. సబ్బో పన పరమజాతో వయోవుడ్డో నామ. తత్త యస్మా పజ్ఞాయ సారిపుత్తత్థేరస్స సదిసో నత్తి రపేత్వా భగవన్తం, తథా గుణేనపి అడ్డమాసేన సబ్బసావకపారమీజాణస్స పటివిద్ధత్తా. జాతియాపి సో బ్రాహ్మణమహాసాలకులే ఉప్పన్నో, తస్మా తస్స భిక్ఖునో వయేన సమానోపి సో ఇమేహి తీహి కారణేహి వుడ్డో. ఇమస్మిం పనత్థే పజ్ఞాగుణేహి ఏవ వుడ్డభావం సన్ధాయ భగవా ఆహ - “వుడ్డాపచాయీ”తి. తస్మా తాదిసానం వుడ్డానం అపచితికరణేన వుడ్డాపచాయీ, తేసమేవ వుడ్డానం లాభాదీసు ఉసూయవిగమేన అనుసూయకో చ సియాతి అయమాదిపాదస్స అత్తో.

కాలజ్ఞా చస్సాతి ఏత్త పన రాగే ఉప్పన్నే తస్స వినోదనత్థాయ గరూనం దస్సనం గచ్ఛన్తోపి కాలజ్ఞా, దోసే... మోహే... కోసజ్జే ఉప్పన్నే తస్స వినోదనత్థాయ గరూనం దస్సనం గచ్ఛన్తోపి కాలజ్ఞా, యతో ఏవం కాలజ్ఞా చ అస్స గరూనం దస్సనాయ. ధమ్మిం కథన్తి సమధవిపస్సనాయుత్తం. ఏరయితన్తి వుత్తం. ఖణజ్ఞాతి తస్సా కథాయ ఖణవేదీ, దుల్లభో వా అయం ఈదిసాయ కథాయ సవనక్ఖణోతి జానన్తో. సుణేయ్య సక్కచ్చాతి తం కథం సక్కచ్చం సుణేయ్య. న కేవలజ్ఞా తమేవ, అజ్ఞానిపి బుద్ధగుణాదిపటిసంయుత్తాని సుభాసితాని సక్కచ్చమేవ సుణేయ్యాతి అత్తో.

౩౨౯. “కాలజ్ఞా చస్స గరూనం దస్సనాయ”తి ఏత్త వుత్తనయజ్ఞా అత్తనో ఉప్పన్నరాగాదివినోదనకాలం ఇత్వాపి గరూనం సన్నికం గచ్ఛన్తో కాలేన గచ్ఛే గరూనం సకాసం, “అహం కమ్మట్టానికో ధుతజ్ఞధరో చా”తి కత్వా న చేతియవన్దనబోధియజ్ఞభిక్ఖాచారమగ్గఅతిమజ్జన్తికవేలాదీసు యత్త కత్తచి రితమాచరియం దిస్వా పరిపుచ్చనత్థాయ ఉపసజ్ఞమేయ్య, సకసేనాసనే పన అత్తనో ఆసనే నిసిన్నం వూపసన్తదరథం సల్లక్ఖేత్వా కమ్మట్టానాదివిధిపుచ్చనత్తం ఉపసజ్ఞమేయ్యాతి అత్తో. ఏవం ఉపసజ్ఞమన్తోపి చ ధమ్మం నిరంకత్వా నివాతవుత్తి ధద్ధభావకరం మానం వినాసేత్వా నీచవుత్తి పాదపుజ్ఞానచోళకభిన్నవిసాణుసభఉద్ధతదారసప్పసదిసో హుత్వా ఉపసజ్ఞమేయ్య. అథ తేన గరునా వుత్తం అత్తం ధమ్మం...పి... సమాచరే చ. అత్తన్తి భాసితత్తం. ధమ్మన్తి పాళిధమ్మం. సంయమన్తి సీలం. బ్రహ్మచరియన్తి అవసేససాసనబ్రహ్మచరియం. అనుస్సరే చేవ సమాచరే చాతి అత్తం కథితోకాసే అనుస్సరేయ్య, ధమ్మం సంయమం బ్రహ్మచరియం కథితోకాసే అనుస్సరేయ్య, అనుస్సరణమత్తేనేవ చ అతుస్సన్తో తం సబ్బమ్మి సమాచరే సమాచరేయ్య సమాదాయ వత్తేయ్య. తాసం కథానం అత్తని పవత్తనే ఉస్సుక్కం కరేయ్యాతి అత్తో. ఏవం కరోన్తో హి కిచ్చకరో హోతి.

౩౩౦. తతో పరజ్ఞా ధమ్మారామో ధమ్మరతో ధమ్మే రితో ధమ్మవినిచ్చయజ్ఞా భవేయ్య. సబ్బపదేసు చేత్త ధమ్మోతి సమధవిపస్సనా, ఆరామో రతీతి ఏకోవ అత్తో, ధమ్మే ఆరామో అస్సాతి ధమ్మారామో. ధమ్మే రతో, న అజ్ఞాం పిహేతీతి ధమ్మరతో. ధమ్మే రితో ధమ్మం వత్తనతో. ధమ్మవినిచ్చయం జానాతి “ఇదం ఉదయజ్ఞాణం ఇదం వయజ్ఞాణ”న్తి ధమ్మవినిచ్చయజ్ఞా, ఏవరూపో అస్స. అథ యాయం రాజకథాదితిరచ్ఛానకథా తరుణవిపస్సకస్స బహిద్ధారూపాదీసు అభినన్దనుష్పాదనేన తం సమధవిపస్సనాధమ్మం సన్ధాసేతి, తస్మా “ధమ్మసన్దోసవాదో”తి వుచ్చతి, తం నేవాచరే

ధమ్మసన్తోసవాదం, అష్టాదత్తు ఆవాసగోచరాదిసప్పాయాని సేవన్తో తచ్చేహి నీయేథ సుభాసితేహి.

సమధవిపస్సనాపటిసంయుత్తానేవేత్థ తచ్చాని, తథారూపేహి సుభాసితేహి నీయేథ నీయేయ్య, కాలం ఖోపేయ్యాతి అత్తో.

33౧. ఇదాని “ధమ్మసన్తోసవాద”ని ఏత్థ అతిసఙ్ఖేపేన వుత్తం సమధవిపస్సనాయుత్తస్స భిక్కునో ఉపక్కిలేసం పాకటం కరోన్తో తదఙ్గోనపి ఉపక్కిలేసేన సద్ధిం “హస్సం జప్ప”ని ఇమం గాథమాహ. హాసన్తిపి పారో. విపస్సకేన హి భిక్కునా హాసనీయస్మిం వత్థస్మిం సితమత్తమేవ కాతబ్బం, నిరత్థకకథాజప్తో న భాసితబ్బో, ఇతిబ్బసనాదీసు పరిదేవో న కాతబ్బో, ఖాణుకణ్ణకాదిమ్మి మనోపదోసో న ఉప్పాదేతబ్బో. మాయాకతన్తి వుత్తా మాయా, తివిధం కుహనం, పచ్చయేసు గిద్ధి, జాతిఆదీహి మానో, పచ్చనీకసాతతాసఙ్ఖాతో సారమ్మో, ఫరుసవచనలక్ఖణం కక్కసం, రాగాదయో కసావా, అధిమత్తతఙ్ఖాలక్ఖణా ముచ్చాతి ఇమే చ దోసా సుఖకామేన అఙ్గారకాసు వియ, సుచికామేన గూఢరానం వియ, జీవితకామేన ఆసివిసాదయో వియ చ పహాతబ్బా. హిత్వా చ ఆరోగ్యమదాదివిగమా వీతమదేన చిత్తవిక్ఖేపాభావా రితత్తేన చరితబ్బం. ఏవం పటిపన్నో హి సబ్బుపక్కిలేసపరిసుద్ధాయ భావనాయ న చిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణాతి. తేనాహ భగవా - “హస్సం జప్పం...పే... రితత్తో”తి.

33౨. ఇదాని య్వాయం “హస్సం జప్ప”నిఆదినా నయేన ఉపక్కిలేసో వుత్తో, తేన సమన్నాగతో భిక్కు యస్మా సాహసో హోతి అవీమంసకారీ, రత్తో రాగవసేన దుట్టో దోసవసేన గచ్చతి, పమత్తో చ హోతి కుసలానం ధమ్మానం భావనాయ అసాతచ్చకారీ, తథారూపస్స చ “సుణేయ్య సక్కచ్చ సుభాసితానీ”తిఆదినా నయేన వుత్తో ఓవాదో నిరత్థకో, తస్మా ఇమస్స సంకిలేసస్స పుగ్గలాధిట్ఠానాయ దేసనాయ సుతాదివృద్ధిపటిపక్ఖభావం దస్సేన్తో “విఙ్ఖాతసారానీ”తి ఇమం గాథమాహ.

తస్సత్తో - యాని హేతాని సమధవిపస్సనాపటిసంయుత్తాని సుభాసితాని, తేసం విజాననం సారో. యది విఙ్ఖాతాని సాధు, అథ సద్దమత్తమేవ గహితం, న కిఞ్చో కతం హోతి, యేన ఏతాని సుతమయేన ఇాణేన విఙ్ఖాయన్తి, తం సుతం, ఏతఞ్చ సుతమయిణాణం విఙ్ఖాతసమాధిసారం, తేసు విఙ్ఖాతేసు ధమ్మేసు యో సమాధి చిత్తస్సావిక్ఖేపో తథత్తాయ పటిపత్తి, అయమస్స సారో. న హి విజాననమత్తేనేవ కోచి అత్తో సిఙ్ఘతి. యో పనాయం నరో రాగాదివసేన వత్తనతో సాహసో , కుసలానం ధమ్మానం భావనాయ అసాతచ్చకారితాయ పమత్తో, సో సద్దమత్తగ్గాహీయేవ హోతి. తేన తస్స అత్థవిజాననాభావతో సా సుభాసితవిజాననపఙ్గో చ, తథత్తాయ పటిపత్తియా అభావతో సుతఞ్చ న వడ్డతీతి.

33౩. ఏవం పమత్తానం సత్తానం పఙ్గోపరిహానిం సుతపరిహానిఞ్చ దస్సేత్వా ఇదాని అప్పమత్తానం తదుభయసారాధిగమం దస్సేన్తో ఆహ - “ధమ్మే చ యే...పే... సారమజ్ఞగూ”తి. తత్థ అరియప్పవేదితో ధమ్మో నామ సమధవిపస్సనాధమ్మో. ఏకోపి హి బుద్ధో సమధవిపస్సనాధమ్మం అదేసేత్వా పరినిబ్బుతో నామ నత్తి. తస్మా ఏతస్మిం ధమ్మే చ యే అరియప్పవేదితే రతా నిరతా అప్పమత్తా సాతచ్చానుయోగినో, అనుత్తరా తే వచసా మనసా కమ్మునా చ, తే చతుబ్బిధేన వచీసుచరితేన తివిధేన మనోసుచరితేన తివిధేన కాయసుచరితేన చ సమన్నాగతత్తా వచసా మనసా కమ్మునా చ అనుత్తరా, అవసేససత్తేహి అసమా అగ్గావిసిట్టా. ఏత్తావతా సద్ధిం పుబ్బభాగసీలేన అరియమగ్గసమ్మయుత్తం సీలం దస్సేతి. ఏవం పరిసుద్ధసీలా తే సన్తిసోరచ్చసమాధిసణ్ణితా, సుతస్స పఙ్గోయ చ సారమజ్ఞగూ, యే అరియప్పవేదితే ధమ్మే రతా, తే న కేవలం వాచాదీహి అనుత్తరా హోన్తి, అపిచ ఖో పన సన్తిసోరచ్చే సమాధిమ్మి చ సణ్ణితా హుత్వా సుతస్స పఙ్గోయ చ సారమజ్ఞగూ అధిగతా ఇచ్చేవ వేదితబ్బా. ఆసంసాయం భూతవచనం. తత్థ సన్తీతి నిబ్బానం, సోరచ్చన్తి సున్దరే రతభావేన యథాభూతపటివేధికా పఙ్గో, సన్తియా సోరచ్చన్తి సన్తిసోరచ్చం, నిబ్బానారమ్మణాయ మగ్గపఙ్గోయేతం

అధివచనం. సమాధీతి తంసమ్మయుత్తోవ మగ్గసమాధి. సణ్ణితాతి తదుభయే పతిట్టితా. సుతపజ్ఞానం సారం నామ అరహత్తఫలవిముత్తి. విముత్తిసారజ్ఞో ఇదం బ్రహ్మచరియం.

ఏవమేత్థ భగవా ధమ్మేన పుబ్బభాగపటిపదం, “అనుత్తరా వచసా”తిఆదీహి సీలక్ఖన్దం, సన్నిసోరచ్చసమాధీహి పజ్ఞాక్ఖన్దసమాధిక్ఖన్దేతి తీహిపి ఇమేహి ఖన్దేహి అపరభాగపటిపదజ్ఞా దస్సేత్వా సుతపజ్ఞాసారేన అకుప్పవిముత్తిం దస్సేన్తో అరహత్తనికూటేన దేసనం సమాపేసి. దేసనాపరియోసానే చ సో భిక్ఖు సోతాపత్తిఫలం పత్వా పున న చిరస్సేవ అగ్గఫలే అరహత్తే పతిట్టాసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అటకధాయ

సుత్తనిపాత-అటకధాయ కింసీలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౧౦. ఉట్టానసుత్తవణ్ణనా

౩౩౪. ఉట్టహథాతి ఉట్టానసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? ఏకం సమయం భగవా సావత్థియం విహరన్తో రత్తిం జేతవనవిహారే వసీత్వా పుబ్బణ్ణసమయం భిక్ఖుసజ్ఞపరిపుతో సావత్థియం పిణ్డాయ చరిత్వా పాచీనద్వారేన నగరా నిక్ఖమిత్వా మిగారమాతుపాసాదం అగమాసి దివావిహరణ్ణాయ. ఆచిణ్ణం కిరేతం భగవతో రత్తిం జేతవనవిహారే వసీత్వా మిగారమాతుపాసాదే దివావిహారూపగమనం, రత్తిజ్ఞ మిగారమాతుపాసాదే వసీత్వా జేతవనే దివావిహారూపగమనం. కస్మా? ద్విన్నం కులానం అనుగ్గహత్థాయ మహాపరిచ్ఛాగగుణపరిదీపనత్థాయ చ. మిగారమాతుపాసాదస్స చ హేట్టా పజ్ఞా కూటాగారగబ్బసతాని హోన్తి, యేసు పజ్ఞాసతా భిక్ఖూ వసన్తి. తత్త యదా భగవా హేట్టాపాసాదే వసతి, తదా భిక్ఖూ భగవతో గారవేన ఉపరిపాసాదం నారుహన్తి. తం దివసం పన భగవా ఉపరిపాసాదే కూటాగారగబ్బం పావిసి, తేన హేట్టాపాసాదే పజ్ఞాపి గబ్బసతాని పజ్ఞాసతా భిక్ఖూ పవిసింసు. తే చ సబ్బేవ నవా హోన్తి అధునాగతా ఇమం ధమ్మవినయం ఉద్ధతా ఉన్నహ పాకత్తియీ. తే పవిసిత్వా దివాసేయ్యం సుపిత్వా సాయం ఉట్టాయ మహాతలే సన్నిపతిత్వా “అజ్జ భత్తగే తుయ్ఘం కిం అహోసి, త్వం కత్త అగమాసి, అహం ఆవుసో కోసలరజ్ఞో ఘరం, అహం అనాథపిణ్డీకస్స, తత్త ఏవరూపో చ ఏవరూపో చ భోజనవిధి అహోసి”తి నానప్పకారం ఆమిసకథం కథేన్తా ఉద్దాసద్దమహాసద్దా అహీసుం.

భగవా తం సద్ధం సుత్వా “ఇమే మయా సద్ధిం వసన్తాపి ఏవం పమత్తా, అహో అయుత్తకారినో”తి మహామోగ్గల్లానత్థేరస్స ఆగమనం చిన్తేసి. తావదేవ ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో భగవతో చిత్తం ఇత్వా ఇద్ధియా ఆగమ్మ పాదమూలే వన్దమానోయేవ అహోసి. తతో నం భగవా ఆమన్తేసి - “ఏతే తే, మోగ్గల్లాన, సబ్రహ్మచారిణో పమత్తా, సాధు నే సంవేజేహి”తి. “ఏవం భన్తే”తి ఖో సో ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో భగవతో పటిస్సుణీత్వా తావదేవ ఆపోకసిణం సమాపజ్జిత్వా కరీసభూమియం రితం మహాపాసాదం నావం వియ మహావాతో పాదజ్ఞట్టకేన కమ్పేసి సద్ధిం పతిట్టితపథవిప్పదేసన. అథ తే భిక్ఖూ భీతా విస్సరం కరోన్తా సకసకచీవరాని ఛడ్డేత్వా చతుహి ద్వారేహి నిక్ఖమింసు. భగవా తేసం అత్తానం దస్సేన్తో అజ్ఞాన ద్వారేన గన్ధకుటిం పవిసన్తో వియ అహోసి, తే భగవన్తం దిస్సా వన్దిత్వా అటంసు . భగవా “కిం, భిక్ఖవే, భీతత్థా”తి పుచ్చి, తే “అయం, భన్తే, మిగారమాతుపాసాదో కమ్మితో”తి ఆహంసు . “జానాథ, భిక్ఖవే, కేనా”తి? “న జానామ, భన్తే”తి. అథ భగవా “తువ్వాదిసానం, భిక్ఖవే, ముట్టస్సతీనం అసమ్మజానానం పమాదవిహారీనం సంవేగజననత్తం మోగ్గల్లానేన కమ్మితో”తి వత్వా తేసం భిక్ఖూనం ధమ్మదేసనత్తం ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్త ఉటహధాతి ఆసనా ఉటహధ ఘటధ వాయమధ, మా కుసీతా హోధ. నిసీదధాతి పల్లజ్కం ఆభుజిత్యా కమ్మట్టానానుయోగత్తాయ నిసీదధ. కో అత్తో సుపితేన వోతి కో తుమ్మాకం అనుపాదాపరినిబ్బానత్తాయ పబ్బజితానం సుపితేన అత్తో. న హి సక్కా సుపన్నేన కోచి అత్తో పాపుణీతుం. ఆతురానణ్ణో కా నిద్ధా, సల్లవిద్ధాన రుప్పతన్ని యత్ర చ నామ అప్పకేపి సరీరప్పదేసే ఉట్టితేన చక్కురోగాదినా రోగేన ఆతురానం ఏకద్వజ్జలమత్తమ్మి పవిత్రేన అయసల్లఅట్టిసల్లదన్నసల్లవిసాణసల్లకట్టసల్లానం అణ్ణతరేన సల్లేన రుప్పమానానం మనుస్సానం నిద్ధా నత్తి, తత్త తుమ్మాకం సకలచిత్తసరీరసన్తానం భణ్ణీత్వా ఉప్పన్నేహి నానప్పకారకిలేసరోగేహి ఆతురానణ్ణో కా నిద్ధా రాగసల్లాదీహి చ పఞ్చహి సల్లేహి అన్తోహదయం పవిసియ విద్ధత్తా సల్లవిద్ధానం రుప్పతం.

33౮. ఏవం వత్వా పున భగవా భియ్యోసోమత్తాయ తే భిక్షూ ఉస్సాహేన్తో సంవేజేన్తో చ ఆహ - “ఉటహధ...పి.... వసానుగే”తి. తత్తాయం సాధిప్పాయయోజనా అత్తవణ్ణా - ఏవం కిలేససల్లవిద్ధానణ్ణో వో, భిక్షవే, కాలో పబుజ్జితం. కిం కారణం? మణ్ణపేయ్యమిదం, భిక్షవే, బ్రహ్మచరియం, సత్తా సమ్మఖీభూతో, ఇతో పుట్టే పన వో దీఘరత్తం సుత్తం, గిరీసు సుత్తం, నదీసు సుత్తం, సమేసు సుత్తం, విసమేసు సుత్తం, రుక్ఖగ్గేసుపి సుత్తం అదస్సనా అరియసచ్ఛానం, తస్మా తస్సా నిద్ధాయ అన్తకిరియత్తం ఉటహధ నిసీదధ దళ్లం సిక్ఖధ సన్నియా.

తత్త పురిమపాదస్సత్తో వుత్తనయో ఏవ. దుతియపాదే పన సన్నీతి తిస్సో సన్నియా - అచ్చన్తసన్ని, తదఙ్గసన్ని, సమ్మతిసన్నీతి, నిబ్బానవిపస్సనాదిట్టిగతానమేతం అధివచనం. ఇథ పన అచ్చన్తసన్ని నిబ్బానమధిప్పేతం, తస్మా నిబ్బానత్తం దళ్లం సిక్ఖధ, అసిథిలపరక్కమా హుత్వా సిక్ఖధాతి వుత్తం హోతి. కిం కారణం? మా వో పమత్తే విణ్ణాయ, మచ్చరాజా అమోహయిత్థి వసానుగే , మా తుమ్మే “పమత్తా ఏతే”తి ఏవం ఇత్వా మచ్చరాజపరియాయనామో మారో వసానుగే అమోహయిత్థి, యథా తస్స వసం గచ్ఛథ, ఏవం వసానుగే కరోన్తో మా అమోహయిత్థాతి వుత్తం హోతి.

33౯. యతో తస్స వసం అనుపగచ్ఛన్తా యాయ దేవా మనుస్సా చ...పి.... సమప్పితా, యాయ దేవా చ మనుస్సా చ అత్తికా రూపసద్దగన్ధరసభోట్టబ్బత్తికా, తం రూపాదిం సితా నిస్సితా అల్లీనా హుత్వా తిట్టన్ని, తరథ సమతిక్కమథ ఏతం నానప్పకారేసు విసయేసు విసటవిత్తిణ్ణవిసాలత్తా విసత్తికం భవభోగతణ్ణం. ఖణో వో మా ఉపచ్చగా, అయం తుమ్మాకం సమణధమ్మకరణక్ఖణో మా అతిక్కమి. యేసణ్ణో అయమేవరూపో ఖణో అతిక్కమతి, యే చ ఇమం ఖణం అతిక్కమన్ని, తే ఖణాతీతా హి సోచన్తి నిరయమ్మి సమప్పితా, నిరస్సాదట్టేన నిరయసణ్ణోతే చతుబ్బిధేపి అపాయే పతిట్టితా “అకతం వత నో కల్యాణ”న్తిఆదినా నయేన సోచన్తి.

340. ఏవం భగవా తే భిక్షూ ఉస్సాహేత్వా సంవేజేత్వా చ ఇదాని తేసం తం పమాదవిహారం విగరహేత్వా సబ్బేవ తే అప్పమాదే నియోజేన్తో “పమాదో రజో”తి ఇమం గాథమాహ. తత్త పమాదోతి సజ్జేపతో సతివిప్పవాసో, సో చిత్తమలినట్టేన రజో. తం పమాదమనుపతితో పమాదానుపతితో, పమాదానుపతితత్తా అపరాపరుప్పన్నో పమాదో ఏవ, సోపి రజో. న హి కదాచి పమాదో నామ అరజో అత్తి. తేన కిం దీపేతి? మా తుమ్మే “దహరా తావ మయం పచ్ఛా జానిస్సామా”తి విస్సాసమాపజ్జిత్త. దహరకాలేపి హి పమాదో రజో, మజ్జిమకాలేపి ధేరకాలేపి పమాదానుపతితత్తా మహారజో సజ్కారకూటో ఏవ హోతి, యథా ఘరే ఏకద్వేదివసికో రజో రజో ఏవ, వడ్డమానో పన గణవస్సికో సజ్కారకూటో ఏవ హోతి. ఏవం సన్నేపి పన పరమవయే బుద్ధవచనం పరియాపుణీత్వా ఇతరవయేసు సమణధమ్మం కరోన్తో, పరమవయే వా పరియాపుణీత్వా మజ్జిమవయే సుణీత్వా పచ్చిమవయే సమణధమ్మం కరోన్తోపి భిక్షు పమాదవిహారీ న హోతి అప్పమాదానులోమపటిపదం

పటిపన్నతా. యో పన సబ్బవయేసు పమాదవిహారీ దివాసేయ్యం ఆమిసకథిచ్చ అనుయుత్తో, సేయ్యధాపి తుమ్మే, తస్సేవ సో పరమవయే పమాదో రజో, ఇతరవయేసు పమాదానుపతితో మహాపమాదో చ మహారజో ఏవాతి.

ఏవం తేసం పమాదవిహారం విగరహిత్యా అప్పమాదే నియోజేన్తో ఆహ - “అప్పమాదేన విజ్ఞాయ, అబ్బహీ సల్లమత్తనో”తి, తస్సత్తో - యస్మా ఏవమేసో సబ్బదాపి పమాదో రజో, తస్మా సతిఅవిప్పవాససజ్ఞాతేన అప్పమాదేన ఆసవానం ఖయజ్ఞాణసజ్ఞాతాయ చ విజ్ఞాయ పణ్ణితో కులపుత్తో ఉద్ధరే అత్తనో హదయనిస్సితం రాగాదిపిచ్చవిధం సల్లని అరహత్తనికూటేన దేసనం సమాపేసి. దేసనాపరియోసానే సంవేగమాపజ్ఞిత్యా తమేవ ధమ్మదేసనం మనసి కరిత్వా పచ్చవేక్షమానా విపస్సనం ఆరభిత్వా పిచ్చసతాపి తే భిక్షూ అరహత్తే పతిట్టహింసూతి.

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ ఉట్టానసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౧౧. రాహులసుత్తవణ్ణనా

౩౩౮. కచ్చి అభిణ్ణసంవాసాతి రాహులసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? భగవా సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మజ్ఞిత్యా బోధిమణ్ణితో అనుపుబ్బేన కపిలవత్తుం గత్వా తత్త రాహులకుమారేన “దాయజ్ఞం మే సమణ దేహి”తి దాయజ్ఞం యాచితో సారిపుత్తత్థేరం ఆణాపేసి - “రాహులకుమారం పబ్బాజేహి”తి. తం సబ్బం ఖిన్దకట్టకథాయం (మహావ. అట్ట. ౧౦౫) వుత్తనయేనేవ గహేతబ్బం. ఏవం పబ్బజితం పన రాహులకుమారం వుడ్డిప్పత్తం సారిపుత్తత్థేరోవ ఉపసమ్మాదేసి, మహామోగ్గల్లానత్థేరో అస్స కమ్మవాచాచరియో అహోసి. తం భగవా “అయం కుమారో జాతిఆదిసమ్మన్నో, సో జాతిగోత్తకులవణ్ణపోక్షరతాదీని నిస్సాయ మానం వా మదం వా మా అకాసీ”తి దహరకాలతో పభుతి యావ న అరియభూమిం పాపుణి, తావ ఓవదన్తో అభిణ్ణం ఇమం సుత్తమభాసి. తస్మా చేతం సుత్తపరియోసానేపి వుత్తం “ఇత్థం సుదం భగవా ఆయస్మిన్తం రాహులం ఇమాహి గాథాహి అభిణ్ణం ఓవదతీ”తి. తత్త పరమగాథాయం అయం సజ్ఞేపత్తో “కచ్చి త్వం, రాహుల, అభిణ్ణం సంవాసహేతు జాతిఆదీనం అజ్ఞాతరేన వత్తునా న పరిభవసి పణ్ణితం, ఇణపదీపస్స ధమ్మదేసనాపదీపస్స చ ధారణతో ఉక్కాధారో మనుస్సానం కచ్చి అపచితో తయా, కచ్చి నిచ్చం పూజితో తయా”తి ఆయస్మిన్తం సారిపుత్తం సన్ధాయ భణతి.

౩౩౯. ఏవం వుత్తే ఆయస్మా రాహులో “నాహం భగవా నీచపురిసో వియ సంవాసహేతు మానం వా మదం వా కరోమీ”తి దీపేన్తో ఇమం పటిగాథమాహ “నాహం అభిణ్ణసంవాసా”తి. సా ఉత్తానత్థా ఏవ.

౩౪౦. తతో నం భగవా ఉత్తరిం ఓవదన్తో పిచ్చ కామగుణేతిఆదికా అవసేసగాథాయో ఆహ. తత్త యస్మా పిచ్చ కామగుణా సత్తానం పియరూపా పియజాతికా అతివియ సత్తేహి ఇచ్చితా పత్తితా , మనో చ నేసం రమయన్తి, తే చాయస్మా రాహులో హిత్యా సద్ధాయ ఘరా నిక్ఖన్తో, న రాజాభినీతో, న చోరాభినీతో, న ఇణట్టో, న భయట్టో, న జీవికాపకతో, తస్మా నం భగవా “పిచ్చ కామగుణే హిత్యా, పియరూపే మనోరమే, సద్ధాయ ఘరా నిక్ఖమ్మా”తి సముత్తేజేత్వా ఇమస్స నేక్ఖమ్మస్స పతిరూపాయ పటిపత్తియా నియోజేన్తో ఆహ - “దుక్ఖస్సన్తకరో భవా”తి.

తత్త సీయా “నను చాయస్మా దాయజ్ఞం పత్తేన్తో బలక్యారేన పబ్బాజితో, అథ కస్మా భగవా ఆహ - ‘సద్ధాయ ఘరా నిక్ఖమ్మా”తి వుచ్చతే - నేక్ఖమ్మాధిముత్తత్తా. అయశ్శో ఆయస్మా దీఘరత్తం నేక్ఖమ్మాధిముత్తో పదుముత్తరసమ్మాసమ్బుద్ధస్స పుత్తం ఉపరేవతం నామ సామణేరం దిస్సా సజ్జో నామ నాగరాజా హుత్వా సత్త దివసీ దానం దత్వా తథాభావం పత్తేత్వా తతో పభుతి పత్తనాసమ్మన్నో అభినీహారసమ్మన్నో సతసహస్సకప్పే పారమియో పూరేత్వా అన్తిమభవం ఉపపన్నో. ఏవం నేక్ఖమ్మాధిముత్తతశ్చస్స భగవా జానాతి. తథాగతబలజ్ఞాతరణ్ణో ఏతం ఇాణం. తస్మా ఆహ - “సద్ధాయ ఘరా నిక్ఖమ్మా”తి. అథ వా దీఘరత్తం సద్ధాయేవ ఘరా నిక్ఖమ్మ ఇదాని దుక్ఖస్సంతకరో భవతి అయమేత్త అధిప్పాయో.

౩౪౧. ఇదానిస్స ఆదితో పభుతి వట్టదుక్ఖస్స అన్తకిరియాయ పటిపత్తిం దస్సేతుం “మిత్రే భజస్సు కల్యాణో”తిఆదిమాహ. తత్త సీలాదీహి అధికా కల్యాణమిత్తా నామ, తే భజన్తో హిమవన్తం నిస్సాయ మహాసాలా మూలాదీహి వియ సీలాదీహి వడ్డతి. తేనాహ - “మిత్రే భజస్సు కల్యాణో”తి. పన్తశ్చ సయనాసనం, వివిత్తం అప్పనిగ్గోసన్తి యశ్చ సయనాసనం పన్తం దూరం వివిత్తం అప్పాకిణ్ణం అప్పనిగ్గోసం, యత్త మిగసూకరాదిసద్దేన అరణ్ణాసణ్ణా ఉప్పజ్జతి, తథారూపం సయనాసనశ్చ భజస్సు. మత్తజ్ఞా హోహి భోజనేతి పమాణజ్ఞా హోహి, పటిగ్గహణమత్తం పరిభోగమత్తశ్చ జానాహితి అత్తో. తత్త పటిగ్గహణమత్తజ్ఞానా దేయ్యధమ్మేపి అప్పే దాయకేపి అప్పం దాతుకామే అప్పమేవ గహేతబ్బం, దేయ్యధమ్మే అప్పే దాయకే పన బహుం దాతుకామేపి అప్పమేవ గహేతబ్బం, దేయ్యధమ్మే పన బహుతరే దాయకేపి అప్పం దాతుకామే అప్పమేవ గహేతబ్బం, దేయ్యధమ్మేపి బహుతరే దాయకేపి బహుం దాతుకామే అత్తనో బలం జానిత్వా గహేతబ్బం. అపిచ మత్తాయేవ వణ్ణితా భగవతాతి పరిభోగమత్తజ్ఞానా పుత్తమంసం వియ అక్ఖబ్బజ్ఞానమివ చ యోనిసో మనసి కరిత్వా భోజనం పరిభుజ్జేతబ్బన్తి.

౩౪౨. ఏవమిమాయ గాథాయ బ్రహ్మచరియస్స ఉపకారభూతాయ కల్యాణమిత్రసేవనాయ నియోజేత్వా సేనాసనభోజనముఖేన చ పచ్చయపరిభోగపారిసుద్ధిసీలే సమాదపేత్వా ఇదాని యస్మా చీవరాదీసు తణ్ణాయ మిచ్ఛాఆజీవో హోతి, తస్మా తం పటిసేధేత్వా ఆజీవపారిసుద్ధిసీలే సమాదపేన్తో “చీవరే పిణ్ణపాతే చా”తి ఇమం గాథమాహ. తత్త పచ్చయేతి గిలానప్పచ్చయే. ఏతేసూతి ఏతేసు చతుసు చీవరాదీసు భిక్షూనం తణ్ణుప్పాదవత్తూసు. తణ్ణం మాకాసీతి “హిరికోపినపటిచ్ఛాదనాదిఅత్తమేవ తే చత్తారో పచ్చయా నిచ్ఛాతురానం పురిసానం పటికారభూతా జజ్జరఘరస్సేవిమస్స అతిదుబ్బలస్స కాయస్స ఉపత్తమ్మభూతా”తిఆదినా నయేన ఆదీనవం పస్సన్తో తణ్ణం మా జనేసి, అజనేన్తో అనుప్పాదేన్తో విహరాహితి వుత్తం హోతి. కిం కారణం? మా లోకం పునరాగమి. ఏతేసు హి తణ్ణం కరోన్తో తణ్ణాయ ఆకడ్డియమానో పునపి ఇమం లోకం ఆగచ్ఛతి. సో త్వం ఏతేసు తణ్ణం మాకాసి, ఏవం సన్తే న పున ఇమం లోకం ఆగమిస్ససీతి.

ఏవం వుత్తే ఆయస్మా రాహులో “చీవరే తణ్ణం మాకాసీతి మం భగవా ఆహ”తి చీవరపటిసంయుత్తాని ద్వే ధుతజ్ఞాని సమాదియి పంసుకూలికజ్ఞశ్చ, తేచీవరికజ్ఞశ్చ. “పిణ్ణపాతే తణ్ణం మాకాసీతి మం భగవా ఆహ”తి పిణ్ణపాతపటిసంయుత్తాని పశ్చా ధుతజ్ఞాని సమాదియి - పిణ్ణపాతికజ్ఞం, సపదానచారికజ్ఞం, ఏకాసనికజ్ఞం, పత్తపిణ్ణికజ్ఞం, ఖలుపచ్ఛాభత్తికజ్ఞన్తి. “సేనాసనే తణ్ణం మాకాసీతి మం భగవా ఆహ”తి సేనాసనపటిసంయుత్తాని ఛ ధుతజ్ఞాని సమాదియి - ఆరణ్ణికజ్ఞం, అబ్బోకాసికజ్ఞం, రుక్ఖమూలికజ్ఞం, యథాసన్ధతికజ్ఞం, సోసానికజ్ఞం, నేసజ్జికజ్ఞన్తి. “గిలానప్పచ్చయే తణ్ణం మాకాసీతి మం

భగవా ఆహా"తి సబ్బప్పచ్చయేసు యథాలాభం యథాబలం యథాసారుప్పన్తి తీహి సన్తోసేహి సన్తుట్టో అహోసి, యథా తం సుబ్బచో కులపుత్తో పదక్ష్టిణ్ణగ్గాహి అనుసాసనిన్తి.

౩౪౩. ఏవం భగవా ఆయస్మంతం రాహులం ఆజీవపారిసుద్ధిసీలే సమాదపేత్వా ఇదాని అవసేససీలే సమధవిపస్సనాసు చ సమాదపేతుం “సంవుతో పాతిమోక్షస్మి”న్తిఆదిమాహ. తత్త సంవుతో పాతిమోక్షస్మిన్తి ఏత్త భవస్సూతి పారసేనో. భవాతి అన్తిమపదేన వా సమ్మన్తో వేదితబ్బో, తథా దుతియపదే. ఏవమేతేహి ద్వీహి వచనేహి పాతిమోక్షసంవరసీలే, ఇన్తియసంవరసీలే చ సమాదపేసి. పాకటవసేన చేత్త పశ్చిన్దియాని వుత్తాని. లక్ఖణతో పన ఛట్టమ్మి వుత్తంయేవ హోతీతి వేదితబ్బం. సతి కాయగతా త్యత్థాతి ఏవం చతుపారిసుద్ధిసీలే పతిట్టితస్స తుయ్యం చతుథాతువవత్థానచతుబ్బిధసమ్మజ్ఞానాపానస్సతిఆహారేపటికూలసజ్ఞాభావనాదిభేదా కాయగతా సతి అత్థు భవతు, భావేహి నన్తి అత్తో. నిబ్బిదాబహులో భవాతి సంసారవట్టే ఉక్కణ్ణనబహులో సబ్బలోకే అనభిరతసజ్ఞో హోహితి అత్తో.

౩౪౪. ఏత్తావతా నిబ్బేధభాగియం ఉపచారభూమిం దస్సేత్వా ఇదాని అప్పనాభూమిం దస్సేన్తో “నిమిత్తం పరివజ్జేహి”తిఆదిమాహ. తత్త నిమిత్తన్తి రాగట్టానియం సుభనిమిత్తం. తేనేవ నం పరతో విసేసేన్తో ఆహ - “సుభం రాగూపసజ్ఞాత”న్తి. పరివజ్జేహితి అమనసికారేన పరిచ్చజాహి. అసుభాయ చిత్తం భావేహితి యథా సవిజ్ఞాణకే అవిజ్ఞాణకే వా కాయే అసుభభావనా సమ్మజ్జతి, ఏవం చిత్తం భావేహి. ఏకగ్గం సుసమాహితన్తి ఉపచారసమాధినా ఏకగ్గం, అప్పనాసమాధినా సుసమాహితం. యథా తే ఈదిసం చిత్తం హోతి, తథా నం భావేహితి అత్తో.

౩౪౫. ఏవమస్స అప్పనాభూమిం దస్సేత్వా విపస్సనం దస్సేన్తో “అనిమిత్త”న్తిఆదిమాహ. తత్త అనిమిత్తస్స భావేహితి ఏవం నిబ్బేధభాగియేన సమాధినా సమాహితచిత్తో విపస్సనం భావేహితి వుత్తం హోతి. విపస్సనా హి “అనిచ్చానుపస్సనాజాణం నిచ్చనిమిత్తతో విముచ్చతీతి అనిమిత్తో విమోక్షో”తిఆదినా నయేన రాగనిమిత్తాదీనం వా అగ్గహణేన అనిమిత్తవోహారం లభతి. యథాహ -

“సో ఖ్వాహం, ఆవుసో, సబ్బనిమిత్తానం అమనసికారా అనిమిత్తం చేతోసమాధిం ఉపసమ్మజ్జ విహరామి.

తస్స మయ్యం, ఆవుసో, ఇమినా విహారేన విహరతో నిమిత్తానుసారి విజ్ఞాణం హోతీ”తి (సం. ని. ౪.౩౪౦).

మానానుసయముజ్జహోతి ఇమాయ అనిమిత్తభావనాయ అనిచ్చసజ్ఞం పటిలభిత్వా “అనిచ్చసజ్ఞోనో, మేఘియ, అనత్తసజ్ఞా సణ్ఠాతి, అనత్తసజ్ఞో అస్మిమానసముగ్ఘాతం పాపుణాతీ”తి ఏవమాదినా (అ. ని. ౯.౩; ఉదా. ౩౧) అనుక్కమేన మానానుసయం ఉజ్జహ పజహ పరిచ్చజాహితి అత్తో. తతో మానాభిసమయా, ఉపసన్తో చరిస్ససీతి అథేవం అరియమగ్గేన మానస్స అభిసమయా ఖయా వయా పహానా పటినిస్సగ్గా ఉపసన్తో నిబ్బుతో సీతిభూతో సబ్బదరథపరిళాహవిరహితో యావ అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాసి, తావ సుజ్ఞతానిమిత్తాప్పణిహితానం అజ్ఞాతరజ్ఞాతరేన ఫలసమాపత్తివిహారేన చరిస్ససి విహరిస్ససీతి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి.

తతో పరం “ఇత్థం సుదం భగవా”తిఆది సఙ్గీతికారకానం వచనం. తత్త ఇత్థం సుదన్తి ఇత్థం సు ఇదం, ఏవమేవాతి వుత్తం హోతి. సేసమేత్థ ఉత్తానత్థమేవ. ఏవం ఓవదియమానో చాయస్మా రాహులో పరిపాకగతేసు విముత్తిపరిపాచనియేసు ధమ్మేసు చూళరాహులోవాదసుత్తపరియోసానే అనేకేహి దేవతాసహస్సేహి సద్ధిం అరహత్తే పతిట్టాసీతి.



### ౧౨. నిగ్రోధకప్పసుత్త-(వజ్జీససుత్త)-వణ్ణనా

ఏవం మే సుతన్తి నిగ్రోధకప్పసుత్తం, “వజ్జీససుత్త”న్తిపి వుచ్చతి. కా ఉప్పత్తి? అయమేవ యాస్స నిదానే వుత్తా. తత్త ఏవం మేతిఆదీని వుత్తత్థానేవ, యతో తాని అజ్ఞాని చ తథావిధాని ఛడ్డేత్వా అవుత్తనయమేవ వణ్ణయిస్సామ. అగ్గాళవే చేతియేతి ఆళవియం అగ్గచేతియే. అనుప్పన్నే హి భగవతి అగ్గాళవగోతమకాదీని అనేకాని చేతియాని అహేసుం యక్ఖనాగాదీనం భవనాని. తాని ఉప్పన్నే భగవతి మనుస్సా వివాసేత్వా విహారే అకంసు, తేనేవ చ నామేన వోహరింసు. తతో అగ్గాళవచేతియసజ్ఞాతే విహారే విహరతీతి వుత్తం హోతి. ఆయస్మతో వజ్జీసస్సాతి ఏత్త ఆయస్మాతి పియవచనం, వజ్జీసోతి తస్స ధేరస్స నామం. సో జాతితో పభుతి ఏవం వేదితబ్బో - సో కిర పరిబ్బాజకస్స పుత్తో పరిబ్బాజికాయ కుచ్చిమ్మి జాతో అజ్ఞాతరం విజ్ఞం జానాతి, యస్సానుభావేన ఛవసీసం ఆకోటేత్వా సత్తానం గతిం జానాతి. మనుస్సాపి సుదం అత్తనో ఇహీనం కాలకతానం సుసానతో సీసాని ఆనేత్వా తం తేసం గతిం పుచ్చన్తి. సో “అసుకనిరయే నిబ్బత్తో, అసుకమనుస్సలోకే”తి వదతి. తే తేన విమ్మితా తస్స బహుం ధనం దేన్తి. ఏవం సో సకలజమ్బుదీపే పాకటో అహోసి.

సో సతసహస్సకప్పం పూరితపారమీ అభినీహరసమ్పన్నో పజ్జాహి పురిససహస్సేహి పరివుతో గామనిగమజనపదరాజధానీసు విచరంతో సావత్తిం అనుప్పత్తో. తేన చ సమయేన భగవా సావత్తియం విహరతి, సావత్తివాసినో పురేభత్తం దానం దత్వా పచ్చాభత్తం సునివత్తా సుపారుతా పుప్పగన్ధాదీని గహేత్వా ధమ్మస్సవనత్తాయ జేతవనం గచ్చన్తి. సో తే దిస్సా “మహాజనకాయో కుహిం గచ్చతీ”తి పుచ్చి. అథస్స తే ఆచిక్ఖింసు - “బుద్ధో లోకే ఉప్పన్నో, సో బహుజనహితాయ ధమ్మం దేసేతి, తత్త గచ్ఛామా”తి. సోపి తేహి సద్ధిం సపరివారో గన్త్వా భగవతా సద్ధిం సమ్మోదిత్వా ఏకమన్తం నిసీది. అథ నం భగవా ఆమన్తేసి - “కిం, వజ్జీస, జానాసి కిర తాదిసం విజ్ఞం, యాయ సత్తానం ఛవసీసాని ఆకోటేత్వా గతిం పవేదేసీ”తి? “ఏవం, భో గోతమ, జానామీ”తి. భగవా నిరయే నిబ్బత్తస్స సీసం ఆహరాపేత్వా దస్సేసి, సో నభేన ఆకోటేత్వా “నిరయే నిబ్బత్తస్స సీసం భో గోతమా”తి ఆహ. ఏవం సబ్బగతినిబ్బత్తానం సీసాని దస్సేసి, సోపి తథేవ ఇత్థా ఆరోచేసి. అథస్స భగవా ఖీణాసవసీసం దస్సేసి, సో పునప్పునం ఆకోటేత్వా న అజ్ఞాసి. తతో భగవా “అవిసయో తే ఏత్త వజ్జీస, మమేవేసో విసయో, ఖీణాసవసీస”న్తి వత్వా ఇమం గాథమభాసి -

“గతీ మిగానం పవనం, ఆకాసో పక్కినం గతి;

విభవో గతి ధమ్మానం, నిబ్బానం అరహతో గతీ”తి. (పరి. 33౯);

వజ్జీసో గాథం సుత్వా “ఇమం మే, భో గోతమ, విజ్ఞం దేహీ”తి ఆహ. భగవా “నాయం విజ్ఞా అపబ్బజితానం సమ్మజ్జతీ”తి ఆహ. సో “పబ్బాజేత్వా వా మం, భో గోతమ, యం వా ఇచ్చసి, తం కత్వా ఇమం విజ్ఞం దేహీ”తి ఆహ. తదా చ భగవతో నిగ్రోధకప్పత్థేరో సమీపే హోతి, తం భగవా ఆణాపేసి - “తేన హి, నిగ్రోధకప్ప, ఇమం పబ్బాజేహీ”తి. సో తం పబ్బాజేత్వా తచపజ్జాకకమ్మట్టానం ఆచిక్కి. వజ్జీసో అనుపుట్టేన పటిసమ్మిదాప్పత్తో అరహో అహోసి. ఏతదగ్గే చ భగవతా నిద్దిట్టో “ఏతదగ్గం, భిక్ఖవే, మమ సావకానం భిక్ఖూనం పటిభానవన్తానం యదిదం వజ్జీసో”తి (అ. ని. ౧.౨౧౨).

ఏమం సముదాగతస్య ఆయస్మతో వశీసస్య ఉపజ్ఞాయో వజ్ఞావజ్ఞాదిఉపనిజ్ఞాయనేన ఏవం లద్ధవోహరో నిగ్రోధకప్సో నామ థేరో. కప్సోతి తస్య థేరస్య నామం, నిగ్రోధమూలే పన అరహత్యం అధిగతత్వా “నిగ్రోధకప్సో”తి భగవతా వుత్తో. తతో నం భిక్షూపి ఏవం వోహరన్తి. సాసనే ధిరభావం పత్తోతి థేరో. అగ్గాళవే చేతియే అచిరపరినిబ్బుతో హోతీతి తస్మిం చేతియే అచిరపరినిబ్బుతో హోతి. రహోగతస్య పటిసల్లీనస్సాతి గణవ్హా వూపకట్టత్వా రహోగతస్య కాయేన, పటిసల్లీనస్య చిత్తేన తేహి తేహి విసయేహి పటినివత్తిత్వా సల్లీనస్య. ఏవం చేతసో పరివితక్కో ఉదపాదీతి ఇమినా ఆకారేన వితక్కో ఉప్పజ్జి. కస్మా పన ఉదపాదీతి. అసమ్ముఖత్వా దిట్టాసేవనత్వా చ. అయశ్శో తస్య పరినిబ్బానకాలే న సమ్ముఖా అహోసి, దిట్టపుబ్బజ్ఞానేన అస్య హత్థకుక్కుచ్చాదిపుబ్బాసేవనం, తాదిసశ్చ అఖీణాసవానమ్మి హోతి ఖీణాసవానమ్మి పుబ్బపరిచయేన.

తథా హి పిణ్డోలభారద్వాజో పచ్చాభత్యం దివావిహారత్థాయ ఉదేనస్య ఉయ్యానమేవ గచ్ఛతి పుట్టే రాజా హుత్వా తత్థ పరిచారేసీతి ఇమినా పుబ్బపరిచయేన, గవమ్పుతిత్థేరో తావతినసభవనే సుజ్ఞం దేవవిమానం గచ్ఛతి దేవపుత్తో హుత్వా తత్థ పరిచారేసీతి ఇమినా పుబ్బపరిచయేన. పిల్లిన్దవచ్చో భిక్షూ వసలవాదేన సముదాచరతి అబ్బోకిణ్ణాని పశ్చ జాతిసతాని బ్రాహ్మణో హుత్వా తథా అభాసీతి ఇమినా పుబ్బపరిచయేన. తస్మా అసమ్ముఖత్వా దిట్టాసేవనత్వా చస్య ఏవం చేతసో పరివితక్కో ఉదపాది “పరినిబ్బుతో ను ఖో మే ఉపజ్ఞాయో, ఉదాహు నో పరినిబ్బుతో”తి. తతో పరం ఉత్తానత్థమేవ. ఏకంసం చీవరం కత్వాతి ఏత్థ పన పున సణ్ణాపనేన ఏవం వుత్తం. ఏకంసన్తి చ వామంసం పారుపిత్వా రితస్సేతం అధివచనం. యతో యథా వామంసం పారుపిత్వా రితం హోతి, తథా చీవరం కత్వాతి ఏవమస్సత్తో వేదితబ్బో. సేసం పాకటమేవ.

౩౪౬. అనోమపజ్ఞాన్తి ఓమం వుచ్చతి పరిత్తం లామకం, న ఓమపజ్ఞం, అనోమపజ్ఞం, మహాపజ్ఞాన్తి అత్తో. దిట్టేవ ధమ్మేతి పచ్చక్ఖమేవ, ఇమస్మింయేవ అత్తభావేతి వా అత్తో. విచికిచ్చానన్తి ఏవరూపానం పరివితక్కానం. శాతోతి పాకటో. యసస్సీతి లాభపరివారసమ్పన్నో అభినిబ్బుతత్తోతి గుత్తచిత్తో అపరిడయ్యమానచిత్తో వా.

౩౪౭. తయా కతన్తి నిగ్రోధమూలే నిసిన్నత్వా “నిగ్రోధకప్సో”తి వదతా తయా కతన్తి యథా అత్తనా ఉపలక్ఖేతి, తథా భణతి. భగవా పన న నిసిన్నత్వా ఏవ తం తథా ఆలపి, అపిచ ఖో తత్థ అరహత్యం పత్తత్వా. బ్రాహ్మణస్సాతి జాతిన సన్ధాయ భణతి. సో కిర బ్రాహ్మణమహాసాలకులా పబ్బజితో. నమస్సం అచరీతి నమస్సమానో విహాసి. ముత్యపిక్ఖోతి నిబ్బానసజ్ఞాతం విముత్తిన అపేక్ఖమానో, నిబ్బానం పత్తేన్తోతి వుత్తం హోతి. దళ్ళధమ్మదస్సీతి భగవన్తం ఆలపతి. దళ్ళధమ్మో హి నిబ్బానం అభిజ్ఞనట్టేన, తశ్చా భగవా దస్సేతి. తస్మా తం “దళ్ళధమ్మదస్సీ”తి ఆహ.

౩౪౮. సక్యాతిపి భగవన్తమేవ కులనామేన ఆలపతి. మయమ్మి సబ్బేతి నిరవసేసపరిసం సజ్ఞణ్ణిత్వా అత్తానం దస్సేన్తో భణతి. సమన్తచక్ఖూతిపి భగవన్తమేవ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన ఆలపతి. సమవట్టితాతి సమ్మా అవట్టితా ఆభోగం కత్వా రితా. నోతి అమ్మాకం. సవనాయాతి ఇమస్య పజ్ఞస్య వేయ్యాకరణస్సవనత్థాయ. సోతాతి సోతిన్ద్రియాని. తువం నో సత్థా త్వమనుత్తరోసీతి ధుతివచనమత్తమేవేతం.

౩౪౯. భిన్దేవ నో విచికిచ్చన్తి అకుసలవిచికిచ్చాయ నిబ్బిచికిచ్చో సో, విచికిచ్చాపతిరూపకం పన తం పరివితక్కం సన్ధాయేవమాహ. బ్రూహి మేతన్తి బ్రూహి మే ఏతం, యం మయా యాచితోసి “తం సావకం సక్య, మయమ్మి సబ్బే అజ్ఞాతుమిచ్చామా”తి, బ్రూవన్తో చ తం బ్రాహ్మణం పరినిబ్బుతం వేదయ భూరిపజ్ఞ మజ్ఞేవ నో భాస, పరినిబ్బుతం ఇత్వా మహాపజ్ఞం భగవా మజ్ఞేవ అమ్మాకం సబ్బేసం భాస, యథా సబ్బేవ మయం జానేయ్యామ. సక్కోవ దేవాన సహస్సనేత్తోతి

ఇదం పన ధుతివచనమేవ. అపిచస్య అయం అధిష్ఠాయో - యథా సక్కో సహస్సనేత్తో దేవానం మజ్ఞే తేహి సక్కుచ్చం సమ్మటిచ్చితవచనో భాసతి, ఏవం అమ్మాకం మజ్ఞే అమ్మేహి సమ్మటిచ్చితవచనో భాసతి.

3౩౦. యే కేచీతి ఇమమ్మి గాథం భగవంతం ధునన్తోయేవ వత్తుకామతం జనేతుం భణతి. తస్సన్తో యే కేచి అభిజ్ఞాదయో గన్థా తేసం అప్పహనే మోహవిచికిచ్చానం పహనాభావతో “మోహమగ్గా”తి చ “అజ్ఞాణపక్ఖా”తి చ “విచికిచ్చట్టానా”తి చ వుచ్చన్తి. సబ్బే తే తథాగతం పత్వా తథాగతస్స దేసనాబలేన విద్ధంసితా న భవన్తి నస్సన్తి. కిం కారణం? చక్ఖుజ్ఞో ఏతం పరమం నరానం, యస్మా తథాగతో సబ్బగన్ధవిధమనపజ్ఞాచక్ఖుజననతో నరానం పరమం చక్ఖున్తి వుత్తం హోతి.

3౩౧. నో చే హి జాతూతి ఇమమ్మి గాథం ధునన్తోయేవ వత్తుకామతం జనేన్తోవ భణతి. తత్త జాతూతి ఏకంసవచనం. పురిసోతి భగవంతం సన్ధాయాహ. జోతిమన్తోతి పజ్ఞాజోతిసమన్నాగతా సారిపుత్తాదయో. ఇదం వుత్తం హోతి - యది భగవా యథా పురత్తిమాదిభేదో వాతో అబ్బఘనం విహనతి, ఏవం దేసనావేగేన కిలేసే న విహనేయ్య . తథా యథా అబ్బఘనేన నివుతో లోకో తమోవ హోతి ఏకన్ధకారో, ఏవం అజ్ఞాణనివుతోపి తమోవస్స. యేపి ఇమే దాని జోతిమన్తో ఖాయన్తి సారిపుత్తాదయో, తేపి నరా న తపేయ్యన్తి.

3౩౨. ధీరా చాతి ఇమమ్మి గాథం పురిమనయేనేవ భణతి. తస్సన్తో ధీరా చ పణ్ణితా పురిసా పజ్ఞోతకరా భవన్తి, పజ్ఞాపజ్ఞోతం ఉప్పాదేన్తి. తస్మా అహం తం వీర పధానవీరియసమన్నాగతో భగవా తథేవ మజ్ఞో ధీరోతి చ పజ్ఞోతకరోత్వేవ చ మజ్ఞామి. మయజ్ఞో విపస్సినం సబ్బధమ్మే యథాభూతం పస్సంతం భగవంతం జానంతా ఏవ ఉపాగముమ్మా, తస్మా పరిసాసు నో అవికరోహి కప్పం, నిగ్రోధకప్పం ఆచిక్ఖ పకాసేహీతి.

3౩౩. ఖిప్పన్తి ఇమమ్మి గాథం పురిమనయేనేవ భణతి. తస్సన్తో ఖిప్పం గిరం ఏరయ లహుం అచిరాయమానో వచనం భాస, వగ్గుం మనోరమం భగవా. యథా సువణ్ణహంసో గోచరపటిక్కున్తో జాతస్సరవనసణ్ణం దిస్వా గీవం పగ్గయ్య ఉచ్చారేత్వా రత్తతుణ్ణేన సణికం అతరమానో వగ్గుం గిరం నికూజతి నిచ్చారేతి, ఏవమేవ త్వమ్మి సణికం నికూజ, ఇమినా మహాపురిసలక్ఖణజ్ఞాతరేన చిన్దుస్సరేన సువికప్పితేన సుట్టువికప్పితేన అభిసజ్ఞతేన. ఏతే మయం సబ్బేవ ఉజ్జగతా అవిక్ఖిత్తమానసా హుత్వా తవ నికూజితం సుణోమాతి.

3౩౪. పహీనజాతిమరణన్తి ఇమమ్మి గాథం పురిమనయేనేవ భణతి. తత్త న సేసేతీతి అసేసో, తం అసేసం. సోతాపన్నాదయో వియ కిఞ్చి అసేసత్వా పహీనజాతిమరణన్తి వుత్తం హోతి. నిగ్గయ్యాతి సుట్టు యాచిత్వా నిబన్దిత్వా. ధోనన్తి ధుతసబ్బపాపం. వదేస్సామీతి కథాపేస్సామి ధమ్మం. న కామకారో హి పుధుజ్జనానన్తి పుధుజ్జనానమేవ హి కామకారో నత్తి, యం పత్తేన్తి ఇాతుం వా వత్తుం వా, తం న సక్కోన్తి. సజ్ఞేయ్యకారో చ తథాగతానన్తి తథాగతానం పన వీమంసకారో పజ్ఞాపుబ్బగ్గమా కిరియా. తే యం పత్తేన్తి ఇాతుం వా వత్తుం వా, తం సక్కోన్తీతి అధిష్ఠాయో.

3౩౫. ఇదాని తం సజ్ఞేయ్యకారం పకాసేన్తో “సమ్మన్నవేయ్యాకరణ”న్తి గాథమాహ. తస్సన్తో - తథా హి తవ భగవా ఇదం సముజ్జపజ్ఞాస్స తత్త తత్త సముగ్గహీతం వుత్తం పవత్తితం సమ్మన్నవేయ్యాకరణం, “సన్తతిమహామత్తో సత్తతాలమత్తం అబ్బుగ్గన్త్యా పరినిబ్బాయిస్సతి, సుప్పబుద్ధో సక్కో సత్తమే దివసే పథవిం పవిసిస్సతీ”తి ఏవమాదీసు అవిపరీతం దిట్టం. తతో పన సుట్టుతరం అజ్ఞాలిం పణామేత్వా ఆహ - అయమజ్ఞాలీ పచ్చిమో సుప్పణామితో, అయమపరోపి అజ్ఞాలీ

సుట్టుతరం పణామితో. మా మోహయీతి మా నో అకథనేన మోహయి జానం జానన్తో కప్పస్స గతిం. అనోమపజ్ఞాతి భగవన్తం ఆలపతి.

౩౦౬. పరోవరన్తి ఇమం పన గాథం అపరేనపి పరియాయేన అమోహనమేవ యాచన్తో ఆహ. తత్త పరోవరన్తి లోకియలోకుత్తరవసేన సున్దరాసున్దరం దూరేసన్తికం వా. అరియధమ్మన్తి చతుసచ్చధమ్మం. విదిత్వాతి పటివిజ్ఞిత్వా. జానన్తి సబ్బం ఇోయ్యధమ్మం జానన్తో. వాచాభికజ్ఞామీతి యథా ఘమ్మని ఘమ్మతత్తో పురిసో కిలన్తో తసితో వారిం, ఏవం తే వాచం అభికజ్ఞామి. సుతం పవస్సాతి సుతసజ్ఞాతం సద్దాయతనం పవస్స పగ్గర ముఞ్చ పవత్తేహి. “సుతస్స వస్సా”తిపి పారో, వుత్తప్పకారస్స సద్దాయతనస్స వుట్టిం వస్సాతి అత్తో.

౩౦౭. ఇదాని యాదిసం వాచం అభికజ్ఞాతి, తం పకాసేన్తో -

“యదత్థికం బ్రహ్మచరియం అచరీ,  
కప్పాయనో కచ్చిస్స తం అమోఘం;  
నిబ్బాయి సో ఆదు సఉపాదిసేసో,  
యథా విముత్తో అహు తం సుణోమా”తి. -

గాథమాహ . తత్త కప్పాయనోతి కప్పమేవ పూజావసేన భణతి. యథా విముత్తోతి “కిం అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా యథా అసేక్ఖా, ఉదాహు ఉపాదిసేసాయ యథా సేక్ఖా”తి పుచ్చతి. సేసమేత్త పాకటమేవ.

౩౦౮. ఏవం ద్వాదసహి గాథాహి యాచితో భగవా తం వియాకరోన్తో -

“అచ్ఛేచ్చి తణ్ణం ఇథ నామరూపే, (ఇతి భగవా)  
కణ్ఠస్స సోతం దీఘరత్తానుసయితం;  
అతారి జాతిం మరణం అసేసం,  
ఇచ్చత్తవీ భగవా పఞ్చసేట్టో”తి. -

గాథమాహ. తత్త పురిమపదస్స తావ అత్తో - యాపి ఇమస్మిం నామరూపే కామతణ్ణాదిభేదా తణ్ణాదీఘరత్తం అప్పహీనట్టేన అనుసయితా కణ్ఠనామకస్స మారస్స “సోత”న్తిపి పుచ్చతి, తం కణ్ఠస్స సోతభూతం దీఘరత్తానుసయితం ఇథ నామరూపే తణ్ణం కప్పాయనో చిన్దీతి. ఇతి భగవాతి ఇదం పనేత్త సజ్ఞీతికారానం వచనం. అతారి జాతిం మరణం అసేసన్తి సో తం తణ్ణం ఛేత్వా అసేసం జాతిమరణం అతారి, అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాయీతి దస్సేతి. ఇచ్చత్తవీ భగవా పఞ్చసేట్టోతి వజ్ఞీసేన పుట్టో భగవా ఏతదవోచ పఞ్చన్నం పరమసిస్సానం పఞ్చవగ్గియానం సేట్టో, పఞ్చహి వా సద్ధాదీహి ఇన్ద్రియేహి, సీలాదీహి వా ధమ్మక్షన్దేహి అతివిసిట్టేహి చక్షూహి చ సేట్టోతి సజ్ఞీతికారానమేవిదం వచనం.

౩౦౯. ఏవం వుత్తే భగవతో భాసితమభినన్దమానసో వజ్ఞీసో “ఏస సుత్వా”తిఆదిగాథాయో ఆహ. తత్త పరమగాథాయ ఇసిసత్తమాతి భగవా ఇసి చ సత్తమో చ ఉత్తమట్టేన విపస్సీసిఖీవేస్సభూకకుసన్ధకోణాగమనకస్సపనామకే ఛ ఇసయో

అతనా సహ సత్త కరోన్తో పాతుభూతోతిపి ఇసిసత్తమో, తం ఆలపన్తో ఆహ. న మం వశ్చోసీతి యస్మా పరినిబ్బుతో, తస్మా తస్స పరినిబ్బుతభావం ఇచ్చంతం మం న వశ్చోసి, న విసంవాదేసీతి అత్తో. సేసమేత్త పాకటమేవ.

౩౬౦. దుతియగాథాయ యస్మా ముత్యపేక్షో విహాసి, తస్మా తం సన్ధాయాహ “యథావాదీ తథాకారీ, అహు బుద్ధస్స సావకో”తి. మచ్చునో జాలం తతన్తి తేభూమకవట్టే విత్తతం మారస్స తణ్ణాజాలం. మాయావినోతి బహుమాయస్స. “తథా మాయావినో”తిపి కేచి పఠన్తి, తేసం యో అనేకాహి మాయాహి అనేకక్ఖత్తుమ్మి భగవంతం ఉపసంజ్ఞమి, తస్స తథా మాయావినోతి అధిప్పాయో.

౩౬౧. తతియగాథాయ ఆదీతి కారణం. ఉపాదానస్సాతి వట్టస్స. వట్టణ్ణో ఉపాదాతబ్బట్టేన ఇథ “ఉపాదాన”న్తి వుత్తం, తస్సేవ ఉపాదానస్స ఆదిం అవిజ్ఞాతణ్ణాదిభేదం కారణం అద్దస కప్పోతి ఏవం వత్తుం వట్టతి భగవాతి అధిప్పాయేన వదతి. అచ్చగా వతాతి అతిక్కన్తో వత. మచ్చుధేయ్యన్తి మచ్చు ఏత్త ధియతీతి మచ్చుధేయ్యం, తేభూమకవట్టస్సేతం అధివచనం. తం సుదుత్తరం మచ్చుధేయ్యం అచ్చగా వతాతి వేదజాతో భణతి. సేసమేత్త పాకటమేవాతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ నిగ్రోధకప్పసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩. సమ్మాపరిబ్బాజనీయసుత్త-(మహాసమయసుత్త)-వణ్ణనా

౩౬౨. పుచ్చామి మునిం పహూతపణ్ణన్తి సమ్మాపరిబ్బాజనీయసుత్తం, “మహాసమయసుత్త”న్తిపి వుచ్చతి మహాసమయదివసే కథితత్తా. కా ఉప్పత్తి? పుచ్చావసికా ఉప్పత్తి. నిమ్మితబుద్ధేన హి పుట్టో భగవా ఇమం సుత్తమభాసి, తం సద్ధిం పుచ్చాయ “సమ్మాపరిబ్బాజనీయసుత్త”న్తి వుచ్చతి. అయమేత్త సజ్ఞేపో, విత్థారతో పన సాకియకోలియానం ఉప్పత్తితో పభుతి పోరాణోహి వణ్ణీయతి.

తత్రాయం ఉద్దేసమగ్గవణ్ణనా - పరమకప్పికానం కిర రణ్ణో మహాసమ్మతస్స రోజో నామ పుత్తో అహోసి. రోజస్స వరరోజో, వరరోజస్స కల్యాణో, కల్యాణస్స వరకల్యాణో, వరకల్యాణస్స మన్దాతా, మన్దాతుస్స వరమన్దాతా, వరమన్దాతుస్స ఉపోసథో, ఉపోసథస్స వరో, వరస్స ఉపవరో, ఉపవరస్స మఘదేవో, మఘదేవస్స పరమ్పరా చతురాసీతి ఖత్తియసహస్సాని అహీసుం. తేసం పరతో తయో ఓక్కాకవంసా అహీసుం. తేసు తతియఓక్కాకస్స పఞ్చ మహేసియో అహీసుం - హత్థా, చిత్తా, జన్తు, జాలినీ, విసాఖాతి. ఏకేకిస్సా పఞ్చ పఞ్చ ఇత్థిసతాని పరివారా. సబ్బజేట్టాయ చత్తారో పుత్తా - ఓక్కాముఖో, కరకణ్ణు, హత్థినికో, సినిపురోతి; పఞ్చ ధీతరో - పియా, సుప్పియా, ఆనన్దా, విజితా, విజితసేనాతి. ఏవం సా నవ పుత్తే లభిత్యా కాలమకాసి.

అథ రాజా అణ్ణం దహరం అభిరూపం రాజధీతరం ఆనేత్వా అగ్గమహేసిట్టానే రపేసి. సాపి జన్తుం నామ ఏకం పుత్తం విజాయి. తం జన్తుకుమారం పఞ్చమదివసే అలఙ్కరిత్వా రణ్ణో దస్సేసి. రాజా తుట్టో మహేసియా వరం అదాసి. సా ఇతకేహి సద్ధిం ముత్తేత్వా పుత్తస్స రజ్జం యాచి. రాజా “నస్స వసలి, మమ పుత్తానం అంతరాయమిచ్చసీ”తి నాదాసి. సా పునప్పునం రహో రాజానం పరితోసేత్వా “న, మహారాజ, ముసావాదో వట్టతీ”తిఆదీని వత్వా యాచతి ఏవ. అథ రాజా పుత్తే

ఆమస్తేసి - “అహం, తాతా, తుష్టాకం కనిట్టం జన్తుకుమారం దిస్వా తస్య మాతుయా సహసా వరం అదాసిం. సా పుత్రస్య రజ్జం పరిణామేతుం ఇచ్చతి. తుష్టే మమచ్చయేన ఆగన్త్వా రజ్జం కారేయ్యాథా”తి అట్టహా అమచ్ఛేహి సద్ధిం ఉయ్యాజేసి. తే భగినియో ఆదాయ చతురజ్గినియా సేనాయ నగరా నిక్ష్మింసు. “కుమారా పితుఅచ్చయేన ఆగన్త్వా రజ్జం కారేస్సన్తి, గచ్ఛామ నే ఉపట్టహమా”తి చిన్తేత్వా బహూ మనుస్సా అనుబన్ధింసు. పరమదివసే యోజనమత్తా సేనా అహోసి, దుతియదివసే ద్వియోజనమత్తా, తతియదివసే తియోజనమత్తా. కుమారా చిన్తేసుం - “మహా అయం బలకాయో, సచే మయం కశ్చి సామన్తరాజానం అక్కమిత్వా జనపదం గణ్ఠిస్సామ, సోపి నో న పహోస్సతి, కిం పరేసం పీళం కత్వా లద్ధరజ్జేన, మహా జమ్బుదీపో, అరణ్ణో నగరం మాపేస్సామా”తి హిమవన్తాభిముఖా అగమింసు.

తత్త నగరమాపనోకాసం పరియేసమానా హిమవతి కపిలో నామ ఘోరతపో తాపసో పటివసతి పోక్తరణితీరే మహాసాకసణ్ణే, తస్య వసనోకాసం గతా. సో తే దిస్వా పుచ్చిత్వా సబ్బం పవత్తిం సుత్వా తేసు అనుకమ్పం అకాసి. సో కిర భుమ్మజాలం నామ విజ్ఞం జానాతి, యాయ ఉద్ధం అసీతిహత్థే ఆకాసే చ హేట్టా భూమియశ్చ గుణదోసే పస్సతి. అథేకస్మిం పదేసే సూకరమిగా సీహబ్యగ్ధాయో తాసేత్వా పరిపాతేన్తి, మణ్ణాకముసికా సప్పే భింసాపేన్తి. సో తే దిస్వా “అయం భూమిప్పదేసో పథవీఅగ్గ”న్తి తస్మిం పదేసే అస్సమం మాపేసి. తతో సో రాజకుమారే ఆహ - “సచే మమ నామేన నగరం కరోథ, దేమి వో ఇమం ఓకాస”న్తి. తే తథా పటిజానింసు. తాపసో “ఇమస్మిం ఓకాసే రత్వా చణ్ణాలపుత్తోపి చక్కవత్తిం బలేన అతిసేతీ”తి వత్వా “అస్సమే రణ్ణో ఘరం మాపేత్వా నగరం మాపేథా”తి తం ఓకాసం దత్వా సయం అవిదురే పబ్బతపాదే అస్సమం కత్వా వసి. తతో కుమారా తత్త నగరం మాపేత్వా కపిలస్య పుత్తోకాసే కతత్తా “కపిలవత్థూ”తి నామం ఆరోపేత్వా తత్త నివాసం కప్పేసుం.

అథ అమచ్ఛా “ఇమే కుమారా వయప్పత్తా, యది నేసం పితా సన్నికే భవేయ్య, సో ఆవాహవివాహం కారేయ్య. ఇదాని పన అష్టాకం భారో”తి చిన్తేత్వా కుమారేహి సద్ధిం మన్తేసుం. కుమారా “అష్టాకం సదిసా ఖత్తియధీతరో న పస్సామ, తాసమ్మి భగినీనం సదిసే ఖత్తియకుమారే, జాతిసమ్మేదశ్చ న కరోమా”తి. తే జాతిసమ్మేదభయేన జేట్టభగినిం మాతుట్టానే రపేత్వా అవసేసాహి సంవాసం కప్పేసుం. తేసం పితా తం పవత్తిం సుత్వా “సక్యా వత, భో కుమారా, పరమసక్యా వత, భో కుమారా”తి ఉదానం ఉదానేసి. అయం తావ సక్యానం ఉప్పత్తి. పుత్తమ్మి చేతం భగవతా -

“అథ ఖో, అమ్మట్ట, రాజా ఓక్కాకో అమచ్ఛే పారిసజ్జే ఆమస్తేసి - ‘కహం ను ఖో, భో, ఏతరహి కుమారా సమ్మన్తీ’తి. అత్తి, దేవ, హిమవన్తపస్సే పోక్తరణియా తీరే మహాసాకసణ్ణో, తత్తేతరహి కుమారా సమ్మన్తి. తే జాతిసమ్మేదభయా సకాహి భగినీహి సద్ధిం సంవాసం కప్పేన్తి. అథ ఖో, అమ్మట్ట, రాజా ఓక్కాకో ఉదానం ఉదానేసి - ‘సక్యా వత, భో కుమారా, పరమసక్యా వత, భో కుమారా’తి, తదగ్గే ఖో పన , అమ్మట్ట, సక్యా పణ్ణాయన్తి, సో చ సక్యానం పుబ్బపురిసో”తి (దీ. ని. ౧.౨౬౭).

తతో నేసం జేట్టభగినియా కుట్టరోగో ఉదపాది, కోవిళారపుప్పసదిసాని గత్తాని అహేసుం. రాజకుమారా “ఇమాయ సద్ధిం ఏకతో నిసజ్జట్టానభోజనాదీని కరోన్తానమ్మి ఉపరి ఏస రోగో సజ్కమతీ”తి చిన్తేత్వా ఉయ్యానకీళం గచ్ఛన్తా వియ తం యానే ఆరోపేత్వా అరణ్ణం పవిసిత్వా పోక్తరణిం ఖణాపేత్వా తం తత్త ఖాదనీయభోజనీయేహి సద్ధిం పక్ఖిపేత్వా ఉపరి పదరం పటిచ్చాదాపేత్వా పంసుం దత్వా పక్కమింసు. తేన చ సమయేన రామో నామ రాజా కుట్టరోగీ ఓరోధేహి చ నాటకేహి చ జిగుచ్చియమానో తేన సంవేగేన జేట్టపుత్రస్య రజ్జం దత్వా అరణ్ణం పవిసిత్వా తత్త పణ్ణమూలఫలాని పరిభుజ్జన్తో నచిరేస్సవ

అరోగో సువణ్ణవణ్ణో హుత్వా, ఇతో చితో చ విచరన్తో మహాన్తం సుసిరరుక్ష్ణం దిస్వా తస్సబ్బన్తరే సోళసహత్థప్పమాణం తం కోలాపం సోధేత్వా, ద్వారశ్చ వాతపానశ్చ కత్వా నిస్సేణిం బద్దిత్వా తత్త వాసం కప్పేసి. సో అజ్ఞారకటాహే అగ్గిం కత్వా రత్తిం విస్సరశ్చ సుస్సరశ్చ సుణన్తో సయతి. సో “అసుకస్మిం పదేసే సీహో సద్దమకాసి, అసుకస్మిం బ్యగ్గో”తి సల్లక్ఖేత్వా పభాతే తత్త గత్వా విఘాసమంసం ఆదాయ పచిత్వా ఖాదతి.

అధేకదివసం సో పచ్చూససమయే అగ్గిం జాలేత్వా నిసేది. తేన చ సమయేన తస్మా రాజధీతాయ గన్తం ఘాయిత్యా బ్యగ్గో తం పదేసం ఖణిత్యా పదరత్తరే వివరమకాసి. తేన వివరేన సా బ్యగ్గం దిస్వా భీతా విస్సరమకాసి. సో తం సద్దం సుత్వా “ఇత్థిసద్దో ఏసో”తి చ సల్లక్ఖేత్వా పాతోవ తత్త గత్వా “కో ఏత్థా”తి ఆహ. “మాతుగామో సామీ”తి. “నిక్ఖమా”తి. “న నిక్ఖమామీ”తి. “కిం కారణా”తి? “ఖత్తియకణ్ణా అహ”న్తి. ఏవం సోబ్బే నిఖాతాపి మానమేవ కరోతి. సో సబ్బం పుచ్చిత్వా “అహమ్మి ఖత్తియో”తి జాతిం ఆచిక్ఖిత్వా “ఏహి దాని ఖేరే పక్ఖితసప్పి వియ జాత”న్తి ఆహ. సా “కుట్టరోగినీమ్మి సామి, న సక్కా నిక్ఖమితు”న్తి ఆహ. సో “కతకమ్మో దాని అహం సక్కా తికిచ్చితు”న్తి నిస్సేణిం దత్వా తం ఉద్ధరిత్వా అత్తనో వసనోకాసం నేత్వా సయం పరిభుత్తభేసజ్ఞాని ఏవ దత్వా నచిరస్సేవ అరోగం సువణ్ణవణ్ణమకాసి. సో తాయ సద్ధిం సంవాసం కప్పేసి. సా పఠమసంవాసేనేవ గబ్బం గణ్ణిత్యా ద్వే పుత్తే విజాయి, పునపి ద్వేతి ఏవం సోళసక్ఖత్తుం విజాయి. ఏవం తే ద్వత్తింస భాతరో అహేసుం. తే అనుపుబ్బేన వుడ్డిప్పత్తే పితా సబ్బసిప్పాని సిక్ఖాపేసి.

అధేకదివసం ఏకో రామరణ్ణో నగరవాసీ పబ్బతే రతనాని గవేసన్తో తం పదేసం ఆగతో రాజానం దిస్వా అజ్ఞాసి. “జానామహం, దేవ, తుమ్హే”తి ఆహ. “కుతో త్వం ఆగతోసీ”తి చ తేన పుట్టో “నగరతో దేవా”తి ఆహ. తతో నం రాజా సబ్బం పవత్తిం పుచ్చి. ఏవం తేసు సముల్లపమానేసు తే దారకా ఆగమింసు. సో తే దిస్వా “ఇమే కే దేవా”తి పుచ్చి. “పుత్తా మే భణే”తి. “ఇమేహి దాని, దేవ, ద్వత్తింసకుమారేహి పరివుతో వనే కిం కరిస్ససి, ఏహి రజ్జమనుసాసా”తి? “అలం, భణే, ఇధేవ సుఖ”న్తి. సో “లద్దం దాని మే కథాపాభత”న్తి నగరం గత్వా రణ్ణో పుత్తస్సారోచేసి. రణ్ణో పుత్తో “పితరం ఆనేస్సామీ”తి చతురగ్గినియా సేనాయ తత్త గత్వా నానప్పకారేహి పితరం యాచి. సోపి “అలం, తాత కుమార, ఇధేవ సుఖ”న్తి నేవ ఇచ్చి. తతో రాజపుత్తో “న దాని రాజా ఆగన్తుం ఇచ్చతి, హన్దస్స ఇధేవ నగరం మాపేమీ”తి చిన్తేత్వా తం కోలరుక్ష్ణం ఉద్ధరిత్వా ఘరం కత్వా నగరం మాపేత్వా కోలరుక్ష్ణం అపనేత్వా కతత్తా “కోలనగర”న్తి చ బ్యగ్గపథే కతత్తా “బ్యగ్గపజ్జ”న్తి చాతి ద్వే నామాని ఆరోపేత్వా అగమాసి.

తతో వయప్పత్తే కుమారే మాతా ఆణాపేసి - “తాతా, తుమ్హాకం కపిలవత్తువాసినో సక్కా మాతులా హోన్తి, ధీతరో నేసం గణ్ణథా”తి. తే యం దివసం ఖత్తియకణ్ణాయో నదీకీళనం గచ్ఛన్తి, తం దివసం గత్వా నదీతిత్థం ఉపరుద్దిత్వా నామాని సావేత్వా పత్తితా పత్తితా రాజధీతరో గహేత్వా అగమంసు. సక్యరాజానో సుత్వా “హోతు భణే, అమ్మాకం ఇాతకా ఏవా”తి తుణ్ణీ అహేసుం. అయం కోలియానం ఉప్పత్తి.

ఏవం తేసం సాకియకోలియానం అజ్ఞామజ్ఞాం ఆవాహవివాహం కరోన్తానం ఆగతో వంసో యావ సీహహనురాజా, తావ విత్థారతో వేదితబ్బో - సీహహనురణ్ణో కిర పశ్చా పుత్తా అహేసుం - సుద్ధోదనో, అమితోదనో, ధోతోదనో, సక్కోదనో, సుక్కోదనోతి. తేసు సుద్ధోదనే రజ్జం కారయమానే తస్స పజాపతియా అజ్ఞానరణ్ణో ధీతాయ మహామాయాదేవియా కుచ్చిమ్మి పూరితపారమీ మహాపురిసో జాతకనిదానే పుత్తనయేన తుసితపురా చవిత్వా పటిసన్ధిం గహేత్వా అనుపుబ్బేన కతమహాభినిక్ఖమనో సమ్మాసమ్బోధిం అభిసమ్మజ్జిత్వా పవత్తితవరధమ్మచక్కో అనుక్కమేన కపిలవత్తుం గత్వా

సుద్ధోదనమహారాజాదయో అరియఫలే పతిట్టాపేత్వా జనపదచారికం పక్కమిత్వా పునపి అపరేన సమయేన పచ్చాగన్త్యా పన్నరసహి భిక్షుసతేహి సద్ధిం కపిలవత్తుస్మిం విహరతి నిగ్రోధారామే.

తత్త విహరన్తే చ భగవతి సాకియకోలియానం ఉదకం పటిచ్చ కలహో అహోసి. కథం? నేసం కిర ఉభిన్నమ్మి కపిలపురకోలియపురానం అన్తరే రోహిణీ నామ నదీ పవత్తతి. సా కదాచి అప్పొదకా హోతి, కదాచి మహోదకా. అప్పొదకకాలే సేతుం కత్వా సాకియాపి కోలియాపి అత్తనే అత్తనే సస్సపాయనత్తం ఉదకం ఆనేన్తి. తేసం మనుస్సా ఏకదివసం సేతుం కరోన్తా అఙ్ఘమఙ్ఘం భణ్ణన్తా “అరే తుమ్మాకం రాజకులం భగినీహి సద్ధిం సంవాసం కప్పేసి కుక్కుటసోఢిసన్ఢాలాదితిరచ్ఛానా వియ, తుమ్మాకం రాజకులం సుసిరరుక్ఖే వాసం కప్పేసి పిసాచిల్లికా వియా”తి ఏవం జాతివాదేన ఖుంసేత్వా అత్తనే అత్తనే రాజునం ఆరోచేసుం. తే కుద్ధా యుద్ధసజ్ఞా హుత్వా రోహిణీనదీతీరం సమ్మత్తా. ఏవం సాగరసదిసం బలం అట్టాసి.

అథ భగవా “ఇథాతకా కలహం కరోన్తి, హన్త, నే వారేస్సామీ”తి ఆకాసేనాగన్త్యా ద్విన్నం సేనానం మజ్ఞే అట్టాసి. తమ్మి ఆవజ్ఞేత్వా సావత్తితో ఆగతోతి ఏకే. ఏవం రత్వా చ పన **అత్తదణ్ణసుత్తం** (సు. ని. ౯౪౧ ఆదయో) అభాసి. తం సుత్వా సబ్బే సంవేగప్పత్తా ఆవుధాని ఛడ్డేత్వా భగవన్తం నమస్సమానా అట్టంసు, మహార్హిజ్ఞా ఆసనం పఞ్ఞాపేసుం. భగవా ఓరుయ్మ పఞ్ఞాత్తాసనే నిసీదిత్వా “కురారీహత్తో పురిసో”తిఆదికం **ఫన్తనజాతకం** (జా. ౧.౧౩.౧౪), “వన్దామి తం కుఞ్జరా”తిఆదికం **లటుకికజాతకం** (జా. ౧.౧౩.౩౯).

“సమ్మాదమానా గచ్ఛన్తి, జాలమాదాయ పక్ఖినో;

యదా తే వివదిస్సన్తి, తదా ఏహిన్తి మే వస”న్తి. (జా. ౧.౧.౩౩) –

ఇమం **వట్టకజాతక** ఇచ్చ కథేత్వా పున తేసం చిరకాలప్పవత్తం ఇతిభావం దస్సేన్తో ఇమం మహావంసం కథేసి. తే “పుట్టే కిర మయం ఇథాతకా ఏవా”తి అతివియ పసీదింసు. తతో సక్యా అడ్డతేయ్యకుమారసతే, కోలియా అడ్డతేయ్యకుమారసతేతి పఞ్ఞా కుమారసతే భగవతో పరివారత్థాయ అదంసు. భగవా తేసం పుబ్బహేతుం దిస్సా “ఏథ భిక్షవో”తి ఆహ. తే సబ్బే ఇద్దియా నిబ్బత్తఅట్టపరిక్ఖారయుత్తా ఆకాసే అబ్బుగ్గన్త్యా ఆగమ్మ భగవన్తం వన్దిత్వా అట్టంసు. భగవా తే ఆదాయ మహావనం అగమాసి. తేసం పజాపతియో దూతే పాహేసుం, తే తాహి నానప్పకారేహి పలోభియమానా ఉక్కుణ్ఠింసు. భగవా తేసం ఉక్కుణ్ఠితభావం ఇత్వా హిమవన్తం దస్సేత్వా తత్త **కుణాలజాతకకథాయ** (జా. ౨.౨౧.౨౮౯ కుణాలజాతకం) తేసం అనభిరతిం వినోదేతుకామో ఆహ – “దిట్టపుట్టో వో, భిక్షవే, హిమవా”తి? “న భగవా”తి. “ఏథ, భిక్షవే, పేక్షధా”తి అత్తనో ఇద్దియా తే ఆకాసేన నేన్తో “అయం సువణ్ణపబ్బతో, అయం రజతపబ్బతో, అయం మణిపబ్బతో”తి నానప్పకారే పబ్బతే దస్సేత్వా కుణాలదహే మనోసిలాతలే పచ్చుట్టాసి. తతో “హిమవన్తే సబ్బే చతుప్పదబహుప్పదాదిభేదా తిరచ్ఛానగతా పాణా ఆగచ్ఛన్తు, సబ్బేసఞ్చ పచ్చతో కుణాలసకుణో”తి అధిట్టాసి. ఆగచ్ఛన్తే చ తే జాతినామనిరుత్తివసేన వణ్ణేన్తో “ఏతే, భిక్షవే, హంసా, ఏతే కోఞ్చా, ఏతే చక్కవాకా, కరవీకా, హత్థిసోణ్ణికా, పోక్ఖరసాతకా”తి తేసం దస్సేసి.

తే విష్ణితహదయా పస్సన్తా సబ్బపచ్చతో ఆగచ్ఛన్తం ద్వీపా దిజకఞ్ఞాహి ముఖతుణ్ణకేన డంసిత్వా గహితకట్టవేమజ్ఞే నిసీన్నం సహస్సదిజకఞ్ఞాపరివారం కుణాలసకుణం దిస్సా అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతా భగవన్తం ఆహంసు – “కచ్చి, భన్తే, భగవాపి ఇథ కుణాలరాజా భూతపుట్టో”తి? “ఆమ, భిక్షవే, మయావేస కుణాలవంసో కతో. అతీతే హి మయం చత్తారో జనా



ఇథ వసిష్ఠా - నారదో దేవిలో ఇసి, ఆనన్దో గిజ్జరాజా, పుణ్ణముఖో పుస్సకోకిలో, అహం కుణాలో సకుణో"తి సబ్బం మహాకుణాలజాతకం కథేసి. తం సుత్వా తేసం భిక్షూనం పురాణదుతియికాయో ఆరబ్బ ఉప్పన్నా అనభిరతి వూపసంతా. తతో తేసం భగవా సచ్చకథం కథేసి, కథాపరియోసానే సబ్బపచ్చిమకో సోతాపన్నో, సబ్బఉపరిమో అనాగామీ అహోసి, ఏకోపి పుధుజ్జనో వా అరహ వా నత్తి. తతో భగవా తే ఆదాయ పునదేవ మహావనే ఓరుహి. ఆగచ్ఛమానా చ తే భిక్షూ అత్తనోవ ఇద్ధియా ఆగచ్ఛింసు.

అథ నేసం భగవా ఉపరిమగ్గత్థాయ పున ధమ్మం దేసేసి. తే పశ్చాసతాపి విపస్సనం ఆరభిత్వా అరహత్తే పతిట్ఠహింసు. పరమం పత్తో పరమమేవ అగమాసి "భగవతో ఆరోచేస్సామీ"తి. ఆగత్వా చ "అభిరమామహం భగవా, న ఉక్కణ్ఠామీ"తి వత్వా భగవంతం వద్దిత్వా ఏకమంతం నిసీది. ఏవం తే సబ్బేపి అనుక్యమేన ఆగత్వా భగవంతం పరివారేత్వా నిసీదింసు జేట్ఠమాసఉపోసథదివసే సాయంత్రసమయే. తతో పశ్చాసతఖీణాసవపరివృతం వరబుద్ధాసనే నిసిన్నం భగవంతం రపేత్వా అసజ్ఞసత్తే చ అరూపబ్రహ్మనో చ సకలదససహస్సచక్కువాళే అవసేసదేవతాదయో మజ్జలసుత్తవణ్ణనాయం వుత్తనయేన సుఖుమత్తభావే నిమ్మినిత్వా సమ్పరివారేసుం "విచిత్రపటిభానం ధమ్మదేసనం సోస్సామా"తి. తత్త చత్తారో ఖీణాసవబ్రహ్మనో సమాపత్తితో వుట్టాయ బ్రహ్మగణం అపస్సంతా "కుహిం గతా"తి ఆవజ్ఞేత్వా తమత్తం ఇత్వా పచ్చా ఆగత్వా ఓకాసం అలభమానా చక్కువాళముద్ధని రత్వా పచ్చేకగాథాయో అభాసింసు. యథాహ -

"అథ ఖో చతున్నం సుద్ధావాసకాయికానం దేవతానం ఏతదహోసి - 'అయం, ఖో, భగవా సక్కేసు విహరతి కపిలవత్తుస్మిం మహావనే మహతా భిక్షుసజ్ఞేన సద్ధిం పశ్చామత్తేహి భిక్షుసతేహి సబ్బేహీవ అరహంతేహి. దసహి చ లోకధాతూహి దేవతా యేభుయ్యేన సన్నిపతితా హోన్తి భగవంతం దస్సనాయ భిక్షుసజ్ఞశ్చ. యంనూన మయమ్మి యేన భగవా తేనుపసజ్కమేయ్యామ, ఉపసజ్కమిత్వా భగవతో సన్నికే పచ్చేకం గాథం భాసేయ్యామా"తి (దీ. ని. ౨.౩౩౧; సం. ని. ౧.౩౭).

సబ్బం సగాథావగ్గే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. ఏవం గత్వా చ తత్త ఏకో బ్రహ్మ పురత్తిమచక్కువాళముద్ధని ఓకాసం లభిత్వా తత్త రితో ఇమం గాథం అభాసి -

"మహాసమయో పవనస్మిం...పే....

దక్ఖితాయే అపరాజితసజ్ఞ"న్తి. (దీ. ని. ౨.౩౩౨; సం. ని. ౧.౩౭);

ఇమశ్చాస్స గాథం భాసమానస్స పచ్చిమచక్కువాళపబ్బతే రితో సద్ధం అస్సోసి.

దుతియో పచ్చిమచక్కువాళముద్ధని ఓకాసం లభిత్వా తత్త రితో తం గాథం సుత్వా ఇమం గాథం అభాసి -

"తత్త భిక్షవో సమాదహంసు...పే....

ఇన్ద్రియాని రత్తన్తి పణ్ణితా"తి. (దీ. ని. ౨.౩౩౨; సం. ని. ౧.౩౭);

తతియో దక్ఖిణచక్కువాళముద్ధని ఓకాసం లభిత్వా తత్త రితో తం గాథం సుత్వా ఇమం గాథం అభాసి -

“చేత్వా ఖీలం చేత్వా పలిఘం...పే... సుసునాగా”తి. (దీ. ని. ౨.౩౩౨; సం. ని. ౧.౩౭);

చతుర్థో ఉత్తరచక్రవాళముద్ధని ఓకాసం లభిత్వా తత్థ రితో తం గాథం సుత్వా ఇమం గాథమభాసి -

“యే కేచి బుద్ధం సరణం గతాసే...పే....

దేవకాయం పరిపూరేన్సన్తి”తి. (దీ. ని. ౨.౩౩౨; సం. ని. ౧.౩౭);

తస్యపి తం సద్దం దక్షిణచక్రవాళముద్ధని రితో అస్సోసి. ఏవం తదా ఇమే చత్తారో బ్రహ్మానో పరిసం ధోమేత్వా రితా అహేసుం, మహాబ్రహ్మానో ఏకచక్రవాళం ఛాదేత్వా అట్టంసు.

అథ భగవా దేవపరిసం ఓలోకేత్వా భిక్షానం ఆరోచేసి - “యేపి తే, భిక్షవే, అహేసుం అతీతమద్ధానం అరహన్తో సమ్మాసమ్మద్ధా, తేసమ్మి భగవన్తానం ఏతప్పరమాయేవ దేవతా సన్నిపతితా అహేసుం. సేయ్యథాపి మయ్యం ఏతరహి, యేపి తే, భిక్షవే, భవిస్సన్తి అనాగతమద్ధానం అరహన్తో సమ్మాసమ్మద్ధా, తేసమ్మి భగవన్తానం ఏతప్పరమాయేవ దేవతా సన్నిపతితా భవిస్సన్తి సేయ్యథాపి మయ్యం ఏతరహి”తి. తతో తం దేవపరిసం భబ్బాభబ్బవసేన ద్విధా విభజి “ఏత్తకా భబ్బా, ఏత్తకా అభబ్బా”తి. తత్థ “అభబ్బపరిసా బుద్ధసతేపి ధమ్మం దేసేన్తే న బుజ్జతి, భబ్బపరిసా సక్కా బోధేతు”న్తి ఇత్వా పున భబ్బపుగ్గలే చరియవసేన ఛథా విభజి “ఏత్తకా రాగచరితా, ఏత్తకా దోస-మోహ-వితక్కు-సద్ధా-బుద్ధిచరితా”తి. ఏవం చరియవసేన పరిగ్గహేత్వా “అస్సా పరిసాయ కీదిసా ధమ్మదేసనా సప్పాయా”తి ధమ్మకథం విచినిత్వా పున తం పరిసం మనసాకాసి - “అత్తజ్ఞాసయేన ను ఖో జానేయ్య, పరజ్ఞాసయేన, అట్టప్పత్తివసేన, పుచ్చావసేనా”తి. తతో “పుచ్చావసేన జానేయ్యా”తి ఇత్వా “పజ్ఞం పుచ్చితం సమత్తో అత్తి, నత్తి”తి పున సకలపరిసం ఆవజ్ఞేత్వా “నత్తి కోచీ”తి ఇత్వా “సచే అహమేవ పుచ్చిత్వా అహమేవ విస్సజ్ఞేయ్యం, ఏవమస్సా పరిసాయ సప్పాయం న హోతి. యంనూనాహం నిమ్మితబుద్ధం మాపేయ్యన్తి పాదకజ్ఞానం సమాపజ్ఞిత్వా వుట్టాయ మనోమయిద్ధియా అభిసజ్జరిత్వా నిమ్మితబుద్ధం మాపేసి. సబ్బజ్ఞపచ్చగ్గీ లక్ఖణసమ్మన్నో పత్తచీవరథరో ఆలోకితవిలోకితాదిసమ్మన్నో హోతూ”తి అధిట్టానచిత్తేన సహ పాతురహోసి. సో పాచీనలోకధాతుతో ఆగన్త్వా భగవతో సమసమే ఆసనే నిసిన్నో ఏవం ఆగన్త్వా యాని భగవతా ఇమమ్మి సమాగమే చరియవసేన ఛ సుత్తాని (సు. ని. ౮౨౪ ఆదయో, ౮౬౮ ఆదయో, ౮౮౪ ఆదయో, ౯౦౧ ఆదయో, ౯౨౧ ఆదయో) కథితాని. సేయ్యథిదం - పురాభేదసుత్తం కలహవివాదసుత్తం చూళబ్యూహం మహాబ్యూహం తువటకం ఇదమేవ సమ్మాపరిబ్బాజనీయన్తి. తేసు రాగచరితదేవతానం సప్పాయవసేన కథేతబ్బస్స ఇమస్స సుత్తస్స పవత్తనత్థం పజ్ఞం పుచ్చన్తో “పుచ్చామి మునిం పహూతపజ్ఞ”న్తి ఇమం గాథమాహ.

తత్థ పహూతపజ్ఞన్తి మహాపజ్ఞం. తిణ్ణన్తి చతురోఘతిణ్ణం. పారజ్ఞతన్తి నిబ్బానప్పత్తం. పరినిబ్బుతన్తి సఉపాదిసేననిబ్బానవసేన పరినిబ్బుతం. రితత్తన్తి లోకధమ్మేహి అకమ్పనీయచిత్తం. నిక్ఖమ్మ ఘరా పనుజ్జ కామేతి వత్తుకామే పనుదిత్వా ఘరావాసా నిక్ఖమ్మ. కథం భిక్షు సమ్మా సో లోకే పరిబ్బజేయ్యాతి సో భిక్షు కథం లోకే సమ్మా పరిబ్బజేయ్య విహరేయ్య అనుపలిత్తో లోకేన హుత్వా, లోకం అతిక్రమేయ్యాతి వుత్తం హోతి. సేసమేత్త వుత్తనయమేవ.

౩౬౩. అథ భగవా యస్మా ఆసవక్ఖయం అప్పత్వా లోకే సమ్మా పరిబ్బజన్తో నామ నత్తి, తస్మా తస్మిం రాగచరితాదివసేన పరిగ్గహేతే సబ్బపుగ్గలసమ్మాహే తం తం తేసం తేసం సమానదోసానం దేవతాగణానం

ఆచిణ్ణిదోసప్పహానత్తం “యస్స మజ్జలా”తి ఆరభిత్వా అరహత్తనికూటేనేవ భీణాసవపటిపదం పకాసేన్తో పన్నరస గాఢాయో అభాసి.

తత్త పరమగాఢాయ తావ మజ్జలాతి మజ్జలసుత్తే వుత్తానం దిట్టమజ్జలాదీనమేతం అధివచనం. సమూహతాతి సుట్టు ఊహతా పజ్ఞాసత్తేన సముచ్చిన్నా. ఉప్పాతాతి “ఉక్కాపాతదిసాడాహాదయో ఏవం విపాకా హోన్తి”తి ఏవం పవత్తా ఉప్పాతాభినివేసా. సుపినాతి “పుబ్బణ్ణసమయే సుపినం దిస్వా ఇదం నామ హోతి, మజ్జన్వికాదీసు ఇదం, వామపస్సేన సయతా దిట్టే ఇదం నామ హోతి, దక్షిణపస్సాదీహి ఇదం, సుపినన్తే చన్దం దిస్వా ఇదం నామ హోతి, సూరియాదయో దిస్వా ఇద”న్తి ఏవం పవత్తా సుపినాభినివేసా. లక్ఖణాతి దణ్డలక్ఖణవత్థలక్ఖణాదిపారం పరిత్వా “ఇమినా ఇదం నామ హోతి”తి ఏవం పవత్తా లక్ఖణాభినివేసా. తే సబ్బేపి బ్రహ్మజాలే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బా. సో మజ్జలదోసవిప్పహీనోతి అత్థతింస మహామజ్జలాని రపేత్వా అవసేసా మజ్జలదోసా నామ. యస్స పనేతే మజ్జలాదయో సమూహతా, సో మజ్జలదోసవిప్పహీనో హోతి. అథ వా మజ్జలానశ్చ ఉప్పాతాదిదోసానశ్చ పహీనత్తా మజ్జలదోసవిప్పహీనో హోతి, న మజ్జలాదీహి సుద్ధిం పచ్చేతి అరియమగ్గస్స అధిగతత్తా. తస్మా సమ్మా సో లోకే పరిబ్బజేయ్య, సో భీణాసవో సమ్మా లోకే పరిబ్బజేయ్య అనుపలిత్తో లోకేనాతి.

౩౬౪. దుతియగాఢాయ రాగం వినయేథ మానుసేసు, దిట్టేసు కామేసు చాపి భిక్ఖాతి మానుసేసు చ దిట్టేసు చ కామగుణేసు అనాగామిమగ్గేన అనుప్పత్తిధమ్మతం సేన్తో రాగం వినయేథ. అతిక్కమ్మ భవం సమేచ్చ ధమ్మన్తి ఏవం రాగం వినేత్వా తతో పరం అరహత్తమగ్గేన సబ్బప్పకారతో పరిజ్ఞాభిసమయాదయో సాధేన్తో చతుసచ్చభేదమ్మి సమేచ్చ ధమ్మం ఇమాయ పటిపదాయ తివిధమ్మి అతిక్కమ్మ భవం. సమ్మా సోతి సోపి భిక్కు సమ్మా లోకే పరిబ్బజేయ్య.

౩౬౫. తతియగాఢాయ “అనురోధవిరోధవిప్పహీనో”తి సబ్బవత్థాసు పహీనరాగదోసో. సేసం వుత్తనయమేవ సబ్బగాఢాసు చ “సోపి భిక్కు సమ్మా లోకే పరిబ్బజేయ్యా”తి యోజేతబ్బం. ఇతో పరజ్ఞో యోజనమ్మి అవత్వా అవుత్తనయమేవ వణ్ణయిస్సామ.

౩౬౬. చతుత్థగాఢాయ సత్తసజ్ఞారవసేన దువిధం పియశ్చ అప్పియశ్చ వేదితబ్బం, తత్త ఛన్దరాగపటిఘప్పహానేన హిత్వా. అనుపాదాయాతి చతూహి ఉపాదానేహి కశ్చో ధమ్మం అగ్గహిత్వా. అనిస్సితో కుహిశ్చోతి అత్థసతభేదేన తణ్ణానిస్సయేన ద్వాసత్తిభేదేన దిట్టినిస్సయేన చ కుహిశ్చో రూపాదిధమ్మే భవే వా అనిస్సితో. సంయోజనియేహి విప్పముత్తోతి సబ్బేపి తేభూమకథమ్మా దసవిధసంయోజనస్స విసయత్తా సంయోజనియా, తేహి సబ్బప్పకారతో మగ్గభావనాయ పరిజ్ఞాతత్తా చ విప్పముత్తోతి అత్తో. పరమపాదేన చేత్త రాగదోసప్పహానం వుత్తం, దుతియేన ఉపాదాననిస్సయాభావో, తతియేన సేసాకుసలేహి అకుసలవత్థాహి చ విప్పమోక్షో. పరమేన వా రాగదోసప్పహానం, దుతియేన తదుపాయో, తతియేన తేసం పహీనత్తా సంయోజనియేహి విప్పమోక్షోతి వేదితబ్బో.

౩౬౭. పశ్చమగాఢాయ ఉపధీసూతి ఖన్ధుపధీసు. ఆదానన్తి ఆదాతబ్బట్టేన తేయేవ వుచ్చన్తి. అనజ్ఞానేయ్యోతి అనిచ్ఛాదీనం సుదిట్టత్తా “ఇదం సేయ్యో”తి కేనచి అనేతబ్బో. సేసం ఉత్తానపదత్తమేవ. ఇదం వుత్తం హోతి – ఆదానేసు చతుత్థమగ్గేన సబ్బసో ఛన్దరాగం వినేత్వా సో వినీతఛన్దరాగో, తేసు ఉపధీసు న సారమేతి, సబ్బే ఉపధీ అసారకత్తేనేవ

పస్సతి. తతో తేసు దువిధేనపి నిస్సయేన అనిస్సితో అజ్ఞోన వా కేనచి “ఇదం సేయ్యా”తి అనేతబ్బో వీణాసవో భిక్కు సమ్మా సో లోకే పరిబ్బజేయ్య.

౩౬౮. ఛట్టగాఢాయ అవిరుద్ధోతి ఏతేసం తిణ్ణం దుచ్చరితానం పహీనత్తా సుచరితేహి సద్ధిం అవిరుద్ధో. విదిత్వా ధమ్మన్ని మగ్గేన చతుసచ్చధమ్మం ఇత్వా. నిబ్బానపదాభిపత్తయానోతి అనుపాదిసేసం ఖన్ధపరినిబ్బానపదం పత్తయమానో. సేసం ఉత్తానత్థమేవ.

౩౬౯. సత్తమగాఢాయ అక్కుట్టోతి దసహి అక్కోసవత్తాహి అభిసత్తో. న సన్ధియేథాతి న ఉపనయ్యేథ న కుప్పేయ్య. లద్ధా పరభోజనం న మజ్జేతి పరేహి దిన్నం సద్ధాదేయ్యం లభిత్వా “అహం ఇతో యసస్సీ లాభీ”తి న మజ్జేయ్య. సేసం ఉత్తానత్థమేవ.

౩౭౦. అట్టమగాఢాయ లోభన్ని విసమలోభం. భవన్తి కామభవాదిభవం. ఏవం ద్వీహి పదేహి భవభోగతణ్ణా వుత్తా. పురిమేన వా సబ్బాపి తణ్ణా, పచ్చిమేన కమ్మభవో. విరతో ఛేదనబన్ధనా చాతి ఏవమేతేసం కమ్మకిలేసానం పహీనత్తా పరసత్తఛేదనబన్ధనా చ విరతోతి. సేసం వుత్తనయమేవ.

౩౭౧. నవమగాఢాయ సారుప్పం అత్తనో విదిత్వాతి అత్తనో భిక్కుభావస్స పతిరూపం అనేసనాదిం పహాయ సమ్మా ఏసనాదిఆజీవసుద్ధిం అజ్ఞాఞ్చ సమ్మాపటిపత్తిం తత్త పతిట్టహనేన విదిత్వా. న హి ఇతమత్తేనేవ కిఞ్చి హోతి. యథాతథియన్తి యథాతథం యథాభూతం. ధమ్మన్ని ఖన్ధాయతనాదిభేదం యథాభూతజ్ఞాణేన, చతుసచ్చధమ్మం వా మగ్గేన విదిత్వా. సేసం ఉత్తానత్థమేవ.

౩౭౨. దసమగాఢాయ సో నిరాసో అనాసిసానోతి యస్స అరియమగ్గేన వినాసితత్తా అనుసయా చ న సన్తి, అకుసలమూలా చ సమూహతా, సో నిరాసో నిత్తణ్ణో హోతి. తతో ఆసాయ అభావేన కఞ్చి రూపాదిధమ్మం నాసీసతి. తేనాహ “నిరాసో అనాసిసానో”తి. సేసం వుత్తనయమేవ.

౩౭౩. ఏకాదసమగాఢాయ ఆసవఖీణోతి వీణచతురాసవో. పహీనమానోతి పహీననవవిధమానో. రాగపథన్ని రాగవిసయభూతం తేభూమకధమ్మజాతం. ఉపాతివత్తోతి పరిజ్ఞాపహనేహి అతిక్కన్తో. దన్తోతి సబ్బద్వారవిసేవనం హిత్వా అరియేన దమథేన దన్తభూమిం పత్తో. పరినిబ్బుతోతి కిలేసగ్గివూపసమేన సీతిభూతో. సేసం వుత్తనయమేవ.

౩౭౪. ద్వాదసమగాఢాయ సద్ధీతి బుద్ధాదిగుణేసు పరప్పచ్చయవిరహితత్తా సబ్బాకారసమ్పన్నేన అవేచ్చప్పసాదేన సమన్నాగతో, న పరస్స సద్ధాయ పటిపత్తియం గమనభావేన. యథాహ – “న ఖ్వాహం ఏత్థ భన్తే భగవతో సద్ధాయ గచ్ఛామీ”తి (అ. ని. ౨.౩౪). సుతవాతి వోసితసుతకిచ్చత్తా పరమత్తికసుతసమన్నాగతో. నియామదస్సీతి సంసారకన్తారమూఱ్ఱో లోకే అమతపురగామినో సమ్మత్తనియామభూతస్స మగ్గస్స దస్సావీ, దిట్టమగ్గోతి వుత్తం హోతి. వగ్గగతేసు న వగ్గసారీతి వగ్గగతా నామ ద్వాసట్టిదిట్టిగతికా అజ్ఞామజ్ఞం పటిలోమత్తా, ఏవం వగ్గాహి దిట్టిహి గతేసు సత్తేసు న వగ్గసారీ – “ఇదం ఉచ్చిజ్జిస్సతి, ఇదం తథేవ భవిస్సతీ”తి ఏవం దిట్టివసేన అగమనతో. పటిఘన్తి పటిఘాతకం, చిత్తవిఘాతకన్తి వుత్తం హోతి. దోసవిసేసనమేవేతం. వినేయ్యాతి వినేత్వా. సేసం వుత్తనయమేవ.

౩౭౦. తేరసమగాధాయ సంసుద్ధజినోతి సంసుద్ధేన అరహత్తమగ్గేన విజితకిలేసో. వివట్టచ్చదోతి  
వివటరాగదోసమోహాధదనో. ధమ్మేసు వసీతి చతుసచ్చధమ్మేసు వసిప్పత్తో. న హిస్స సక్కా తే ధమ్మా యథా ఇతా కేనచి  
అజ్ఞాధా కాతుం, తేన ఖీణాసవో “ధమ్మేసు వసీ”తి వుచ్చతి. పారగూతి పారం వుచ్చతి నిబ్బానం, తం గతో,  
సఉపాదిసేసవసేన అధిగతోతి వుత్తం హోతి. అనేజీతి అపగతతణ్ణాచలనో. సజ్ఞారనిరోధజ్ఞాణకుసలోతి సజ్ఞారనిరోధో వుచ్చతి  
నిబ్బానం, తమ్హి ఇాణం అరియమగ్గపజ్ఞా, తత్థ కుసలో, చతుక్ఖత్తం భావితత్తా ఛేకోతి వుత్తం హోతి.

౩౭౧. చుద్దసమగాధాయ అతీతేసూతి పవత్తిం పత్వా అతిక్కన్తేసు పజ్ఞాక్షన్తేసు. అనాగతేసూతి పవత్తిం అప్పత్తేసు  
పజ్ఞాక్షన్తేసు ఏవ. కప్పాతీతోతి “అహం మమ”న్తి కప్పనం సబ్బమ్మి వా తణ్ణాదిట్ఠికప్పం అతీతో. అతిచ్చ సుద్ధిపజ్ఞోతి అతీవ  
సుద్ధిపజ్ఞో, అతిక్కమిత్వా వా సుద్ధిపజ్ఞో. కిం అతిక్కమిత్వా? అద్ధత్తయం. అరహో హి య్వాయం అవిజ్ఞాసజ్ఞారసజ్ఞాతో అతీతో  
అద్ధా, జాతిజరామరణసజ్ఞాతో అనాగతో అద్ధా, విజ్ఞాణాదిభవపరియన్తో పచ్చుప్పన్నో చ అద్ధా, తం సబ్బమ్మి అతిక్కమ్మ  
కజ్ఞం వితరిత్వా పరమసుద్ధిప్పత్తపజ్ఞో హుత్వా రితో. తేన వుచ్చతి “అతిచ్చ సుద్ధిపజ్ఞో”తి. సబ్బాయతనేహీతి  
ద్వాదసహాయతనేహి. అరహో హి ఏవం కప్పాతీతో. కప్పాతీతత్తా అతిచ్చ సుద్ధిపజ్ఞాత్తా చ ఆయతిం న కిజ్ఞో ఆయతనం  
ఉపేతి. తేనాహ - “సబ్బాయతనేహి విప్పముత్తో”తి.

౩౭౨. పన్నరసమగాధాయ అజ్ఞాయ పదన్తి యే తే “సచ్చానం చతురో పదా”తి వుత్తా, తేసు ఏకేకపదం  
పుబ్బభాగసచ్చవత్థాపనపజ్ఞాయ ఇత్వా. సమేచ్చ ధమ్మన్తి తతో పరం చతుహి అరియమగ్గేహి చతుసచ్చధమ్మం  
సమేచ్చ. వివటం దిస్సాన పహానమాసవానన్తి అథ పచ్చవేక్షణజ్ఞాణేన ఆసవక్ఖయసజ్ఞోతం నిబ్బానం వివటం  
పాకటమనావటం దిస్సా. సబ్బుపథీనం పరిక్ఖయాతి సబ్బేసం ఖన్ధకామగుణకిలేసాభిసజ్ఞారభేదానం ఉపథీనం పరిక్ఖీణత్తా  
కత్థచి అసజ్ఞమానో భిక్కు సమ్మా సో లోకే పరిబ్బజేయ్య విహరేయ్య, అనల్లియన్తో లోకం గచ్ఛేయ్యాతి దేసనం నిట్టాపేసి.

౩౭౩. తతో సో నిమ్మితో ధమ్మదేసనం థోమేన్తో “అద్ధా హి భగవా”తి ఇమం గాథమాహ. తత్థ యో సో ఏవం విహరీతి  
యో సో మజ్జలాదీని సమూహానిత్వా సబ్బమజ్జలదోసప్పహానవిహరీ, యోపి సో దిబ్బమానుసకేసు కామేసు రాగం వినేయ్య  
భవాతిక్కమ్మ ధమ్మాభిసమయవిహరీతి ఏవం తాయ తాయ గాధాయ నిద్దిట్టభిక్కుం దస్సేన్తో ఆహ. సేసం ఉత్తానమేవ.  
అయం పన యోజనా - అద్ధా హి భగవా తథేవ ఏతం యం త్వం “యస్స మజ్జలా సమూహాతా”తిఆదీని వత్వా తస్సా  
తస్సా గాధాయ పరియోసానే “సమ్మా సో లోకే పరిబ్బజేయ్యా”తి అవచ. కిం కారణం? యో సో ఏవంవిహరీ భిక్కు, సో  
ఉత్తమేన దమథేన దన్తో, సబ్బాని చ దసపి సంయోజనాని చతురో చ యోగే వీతివత్తో హోతి. తస్మా సమ్మా సో లోకే  
పరిబ్బజేయ్య, నత్తి మే ఏత్థ విచికిచ్చాతి ఇతి దేసనాథోమనగాథమ్మి వత్వా అరహత్తనికూటేనేవ దేసనం నిట్టాపేసి.  
సుత్తపరియోసానే కోటిసతసహస్సదేవతానం అగ్గఫలప్పత్తి అహోసి, సోతాపత్తిసకదాగామిఅనాగామిఫలప్పత్తా పన గణనతో  
అసజ్ఞేయ్యాతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకధాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకధాయ సమ్మాపరిబ్బాజనీయసుత్తవణ్ణనా

నిట్టితా.

ఏవం మే సుతన్తి ధమ్మికసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? తిట్టమానే కిర భగవతి లోకనాథే ధమ్మికో నామ ఉపాసకో అహోసి నామేన చ పటిపత్తియా చ. సో కిర సరణసమ్మన్నో సీలసమ్మన్నో బహుస్సుతో పిటకత్తయధరో అనాగామీ అభిజ్ఞాలాభీ ఆకాసచారీ అహోసి. తస్స పరివారా పఞ్చాసతా ఉపాసకా, తేపి తాదిసా ఏవ అహీసుం. తస్సేకదివసం ఉపోసధికస్స రహోగతస్స పటిసల్లీనస్స మజ్జిమయామావసానసమయే ఏవం పరివితక్కో ఉదపాది - “యంనూనాహం అగారియఅనగారియానం పటిపదం పుచ్చేయ్య”న్తి. సో పఞ్చాపి ఉపాసకసతేహి పరివుతో భగవంతం ఉపసంజ్ఞమిత్వా తమత్థం పుచ్చి, భగవా చస్స బ్యాకాసి. తత్థ పుట్టే వణ్ణితసదిసం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం, అపుబ్బం వణ్ణయిస్సామ.

౩౭౯. తత్థ పరమగాఢాయ తావ కథంకరోతి కథం కరోన్తో కథం పటిపజ్జన్తో. సాధు హోతీతి సున్దరో అనవజ్ఞో అత్థసాధనో హోతి. ఉపాసకాసీతి ఉపాసకాఇచ్చేవ వుత్తం హోతి. సేసమత్థతో పాకటమేవ. అయం పన యోజనా - యో వా అగారా అనగారమేతి పబ్బజతి, యే వా అగారిన్తో ఉపాసకా, ఏతేసు దువిధేసు సావకేసు కథంకరో సావకో సాధు హోతీతి.

౩౮౦-౧. ఇదాని ఏవం పుట్టస్స భగవతో బ్యాకరణసమత్థతం దీపేన్తో “తువణ్ణో”తి గాఢాద్వయమాహ. తత్థ గతిన్తి అజ్ఞాసయగతిం. పరాయణన్తి నిప్పత్తిం. అథ వా గతిన్తి నిరయాదిపఞ్చప్పభేదం. పరాయణన్తి గతితో పరం అయనం గతివిప్పమోక్షం పరినిబ్బానం, న చత్తి తుల్యోతి తయా సదిసో నత్తి. సబ్బం తువం ఇాణమవేచ్చ ధమ్మం, పకాసేసి సత్తే అనుకమ్పమానోతి త్వం భగవా యదత్తి ఇోయ్యం నామ, తం అనవసేసం అవేచ్చ పటివిజ్ఞిత్వా సత్తే అనుకమ్పమానో సబ్బం ఇాణఇచ్చ ధమ్మఇచ్చ పకాసేసి. యం యం యస్స హితం హోతి, తం తం తస్స ఆవికాసియేవ దేసేసియేవ, న తే అత్తి ఆచరియముట్టేతి వుత్తం హోతి. విరోచసి విమలోతి ధూమరజాదివిరహితో వియ చన్తో, రాగాదిమలాభావేన విమలో విరోచసి. సేసమేత్థ ఉత్తానత్థమేవ.

౩౮౧. ఇదాని యేసం తదా భగవా ధమ్మం దేసేసి, తే దేవపుత్తే కిత్తేత్వా భగవంతం పసంసన్తో “ఆగఞ్ఛీ తే సన్తికే”తి గాఢాద్వయమాహ. తత్థ నాగరాజా ఏరావణో నామాతి అయం కిర ఏరావణో నామ దేవపుత్తో కామరూపీ దిబ్బే విమానే వసతి. సో యదా సక్కో ఉయ్యానకీళం గచ్ఛతి, తదా దియడ్డసతయోజనం కాయం అభినిమ్మినిత్వా తేత్తింస కుమ్భే మాపేత్వా ఏరావణో నామ హత్తి హోతి. తస్స ఏకేకస్మిం కుమ్భే ద్వే ద్వే దన్తా హోన్తి, ఏకేకస్మిం దన్తే సత్త సత్త పోక్ఖరణియో, ఏకేకిస్సా పోక్ఖరణియా సత్త సత్త పదుమినియో, ఏకేకిస్సా పదుమినియా సత్త సత్త పుప్పాని, ఏకేకస్మిం పుప్పే సత్త సత్త పత్తాని, ఏకేకస్మిం పత్తే సత్త సత్త అచ్చరాయో నచ్చన్తి పదుమచ్చరాయోత్వేవ విస్సుతా సక్కుస్స నాటకిత్తియో, యా చ విమానవత్తుస్మిమ్మి “భమన్తి కణ్ణా పదుమేసు సిక్ఖితా”తి (వి. వ. ౧౦౩౪) ఆగతా. తేసం పన తేత్తిసంకుమ్భానం మజ్జే సుదస్సనకుమ్భా నామ తింసయోజనమత్తో హోతి, తత్థ యోజనప్పమాణో మణిపల్లజ్కో తియోజనుట్టేధే పుప్పమణ్ణపే అత్థరీయతి. తత్థ సక్కో దేవానమిన్తో అచ్చరాసజ్ఞపరివుతో దిబ్బసమ్మత్తిం పచ్చనుభోతి. సక్కో పన దేవానమిన్దే ఉయ్యానకీళాతో పటినివత్తే పున తం రూపం సంహరిత్వాన దేవపుత్తోవ హోతి. తం సన్ధాయాహ - “ఆగఞ్ఛీ తే సన్తికే నాగరాజా ఏరావణో నామా”తి. జినోతి సుత్వాతి “విజితపాపధమ్మో ఏస భగవా”తి ఏవం సుత్వా. సోపి తయా మన్తయిత్వాతి తయా సద్ధిం మన్తయిత్వా, పజ్ఞాం పుచ్చిత్వాతి అధిప్పాయో. అజ్ఞగమాతి అధిలగమా, గతోతి వుత్తం హోతి. సాధూతి సుత్వాన పతీతరూపోతి తం పజ్ఞాం సుత్వా “సాధు భన్తే”తి అభినన్దిత్వా తుట్టరూపో గతోతి అత్తో.

౩౮౩. రాజాపి తం వేస్సవణో కువేరోతి ఏత్త నో యక్ష్తో రజ్జానట్టేన రాజా, విసాణాయ రాజధానియా రజ్జం కారేతీతి వేస్సవణో, పురిమనామేన కువేరోతి వేదితబ్బో. నో కిర కువేరో నామ బ్రాహ్మణమహాసాలో హుత్వా దానాదీని పుజ్ఞాని కత్వా విసాణాయ రాజధానియా అధిపతి హుత్వా నిబ్బత్తో. తస్మా “కువేరో వేస్సవణో”తి వుచ్చతి. వుత్తజ్ఞోతం ఆటానాటియసుత్తే -

“కువేరస్స ఖో పన, మారిస, మహారాజస్స విసాణా నామ రాజధానీ, తస్మా కువేరో మహారాజా ‘వేస్సవణో’తి పవుచ్చతీ”తి (దీ. ని. ౩.౨౯౧) -

సేసమేత్థ పాకటమేవ.

తత్థ సియా - కస్మా పన దూరతరే తావతింసభవనే వసన్తో ఏరావణో పరమం ఆగతో, వేస్సవణో పచ్చా, ఏకనగరేవ వసన్తో అయం ఉపాసకో సబ్బపచ్చా, కథిచ్చా నో తేసం ఆగమనం అజ్ఞాసి, యేన ఏవమాహాతి? వుచ్చతే - వేస్సవణో కిర తదా అనేకసహస్సపవాళపల్లజ్జం ద్వాదసయోజనం నారివాహనం అభిరుయ్వు పవాళకున్తం ఉచ్చారేత్వా దససహస్సకోటియక్ఖేహి పరివుతో “భగవన్తం పజ్ఞం పుచ్చిస్సామీ”తి ఆకాసట్టకవిమానాని పరిహరిత్వా మగ్గేన మగ్గం ఆగచ్చన్తో వేళుకణ్డకనగరే నన్దమాతాయ ఉపాసికాయ నివేసనస్స ఉపరిభాగం సమ్మత్తో. ఉపాసికాయ అయమానుభావో - పరిసుద్ధసీలా హోతి, నిచ్చం వికాలభోజనా పటివిరతా, పిటకత్తయధారిసీ, అనాగామిఫల పతిట్టితా. సా తమ్హి సమయే సీహపజ్జరం ఉగ్ఘాటేత్వా ఉతుగ్గహణత్తాయ మాలుతేరితోకాసే రత్వా అట్టకపారాయనవగ్గే పరిమణ్డలేహి పదబ్యజ్జనేహి మధురేన సరేన భాసతి. వేస్సవణో తత్థేవ యానాని రపేత్వా యావ ఉపాసికా “ఇదమవోచ భగవా మగధేసు విహరన్తో పాసాణకే చేతియే పరిచారకసోళసన్నం బ్రాహ్మణాన”న్తి నిగమనం అభాసి, తావ సబ్బం సుత్వా వగ్గపరియోసాసే సువణ్ణమురజసదిసం మహన్తం గీవం పగ్గహేత్వా “సాధు సాధు భగినీ”తి సాధుకారమదాసి. సా “కో ఏత్థా”తి ఆహ. “అహం భగిని వేస్సవణో”తి. ఉపాసికా కిర పరమం సోతాపన్నా అహోసి, పచ్చా వేస్సవణో. తం సో ధమ్మతో సహోదరభావం సన్ధాయ ఉపాసికం భగినివాదేన సముదాచరతి. ఉపాసికాయ చ “వికాలో, భాతిక భద్రముఖ, యస్స దాని కాలం మజ్జాసీ”తి వుత్తో “అహం భగిని తయి పసన్నో పసన్నాకారం కరోమీ”తి ఆహ. తేన హి భద్రముఖ, మమ ఖేత్తే నిప్పన్నం సాలిం కమ్మకరా ఆహరితుం న సక్కోన్తి, తం తవ పరిసాయ ఆణాపీహితి. సో “సాధు భగినీ”తి యక్ఖే ఆణాపేసి. తే అడ్డతేరస కోట్టాగారసతాని పూరేసుం. తతో పభుతి కోట్టాగారం ఊనం నామ నాహోసి, “నన్దమాతు కోట్టాగారం వియా”తి లోకే నిదస్సనం అహోసి. వేస్సవణో కోట్టాగారాని పూరేత్వా భగవన్తం ఉపసజ్జమి. భగవా “వికాలే ఆగతోసీ”తి ఆహ. అథ భగవతో సబ్బం ఆరోచేసి. ఇమినా కారణేన ఆసన్నతరేపి చాతుమహారాజికభవనే వసన్తో వేస్సవణో పచ్చా ఆగతో. ఏరావణస్స పన న కిణ్చి అన్తరా కరణీయం అహోసి, తేన సో పరమతరం ఆగతో.

అయం పన ఉపాసకో కిణ్చాపి అనాగామీ పకతియావ ఏకభత్తికో, తథాపి తదా ఉపోసథదివసోతి కత్వా ఉపోసథజ్ఞాని అధిట్టాయ సాయన్తసమయం సునివత్తో సుపారుతో పజ్జాసతఉపాసకపరివుతో జేతవనం గన్త్వా ధమ్మదేసనం సుత్వా అత్తనో ఘరం ఆగమ్మ తేసం ఉపాసకానం సరణసీలఉపోసథానిసంసాదిభేదం ఉపాసకధమ్మం కథేత్వా తే ఉపాసకే ఉయ్యోజేసి. తేసజ్జ తస్సేవ ఘరే ముట్టిహత్థప్పమాణపాదకాని పజ్జ కప్పియమజ్జాసతాని పాటేక్కోవరకేసు పజ్జాత్తాని హోన్తి. తే అత్తనో అత్తనో ఓవరకం పవిసిత్వా సమాపత్తిం అప్పేత్వా నిసీదింసు, ఉపాసకోపి తథేవాకాసి. తేన చ సమయేన సావత్తిసగరే సత్తపజ్జాస కులసతసహస్సాని వసన్తి, మనుస్సగణనాయ అట్టారసకోటిమనుస్సా. తేన పరమయామే

హద్దిఅస్సమనుస్సభేరిసద్ధాదీహి సావత్తిసగరం మహాసముద్ధో వియ ఏకసద్ధం హోతి. మజ్జిమయామసమనంతరే సో సద్ధో పటిప్పస్సమ్మతి . తమ్మి కాలే ఉపాసకో సమాపత్తితో వుట్టాయ అత్తనో గుణే ఆవజ్ఞేత్వా “యేనాహం మగ్గసుఖేన ఫలసుఖేన సుఖితో విహరామి, ఇదం సుఖం కం నిస్సాయ లద్ధ”న్తి చిన్తేత్వా “భగవంతం నిస్సాయ”తి భగవతి చిత్తం పసాదేత్వా “భగవా ఏతరహి కతమేన విహరేన విహరతీ”తి ఆవజ్ఞేన్తో దిట్టేన చక్కునా ఏరావణవేస్సవణే దిస్వా దిబ్బాయ సోతథాతుయా ధమ్మదేసనం సుత్వా చేతోపరియజ్ఞాణేన తేసం పసన్నచిత్తతం ఇత్వా “యంనూనాహమ్మి భగవంతం ఉభయహితం పటిపదం పుచ్చేయ్య”న్తి చిన్తేసి. తస్మా సో ఏకనగరే వసంతోపి సబ్బపచ్ఛా ఆగతో, ఏవ ఇన్ద్ర నేసం ఆగమనం అజ్ఞాసి. తేనాహ – “ఆగ ఇన్ద్ర తే సన్తికే నాగరాజా...పే.... సో చాపి సుత్వాన పతీతయాపో”తి.

౩౮౪. ఇదాని ఇతో బహిద్ధా లోకసమ్మతేహి సమణబ్రాహ్మణేహి ఉక్కుట్టభావేన భగవంతం పసంసన్తో “యే కేచిమే”తి గాథాద్వయమాహ. తత్త తిత్థియాతి నన్దవచ్చసంకిచ్చేహి ఆదిపుగ్గలేహి తీహి తిత్థకరేహి కతే దిట్టితిత్థే జాతా, తేసం సాసనే పబ్బజితా పూరణాదయో ఛ సత్తారో. తత్త నాటపుత్తో నిగణ్ఠో, అవసేసా ఆజీవకాతి తే సబ్బే దస్సేన్తో ఆహ “యే కేచిమే తిత్థియా వాదసీలా”తి, “మయం సమ్మా పటిపన్నా, అజ్ఞో మిచ్ఛా పటిపన్నా”తి ఏవం వాదకరణసీలా లోకం ముఖసత్తీహి వితుదన్తా విచరన్తి. ఆజీవకా వాతి తే ఏకజ్ఞముద్దిట్టో భిన్దిత్వా దస్సేతి. నాతితరన్తితి నాతిక్కమన్తి. సబ్బేతి అజ్ఞోపి యే కేచి తిత్థియసావకాదయో, తేపి పరిగ్గణ్ఠన్తో ఆహ. “రితో వజన్తం వియా”తి యథా కోచి రితో గతివికలో సీఘగామినం పురిసం గచ్ఛన్తం నాతితరేయ్య, ఏవం తే పజ్ఞాగతియా అభావేన తే తే అత్థప్పభేదే బుజ్జితుం అసక్కోన్తా రితా, అతిజవనపజ్ఞం భగవంతం నాతితరన్తితి అత్థో.

౩౮౫. బ్రాహ్మణా వాదసీలా వుద్ధా చాతి ఏత్తావతా చజ్జీతారుక్ఖపోక్ఖరసాతిజాణుస్సోణిఆదయో దస్సేతి, అపి బ్రాహ్మణా సన్తి కేచీతి ఇమినా మజ్జిమాపి దహరాపి కేవలం బ్రాహ్మణా సన్తి అత్తి ఉపలబ్ధన్తి కేచీతి ఏవం అస్సలాయనవాసేట్టఅమ్మట్టఉత్తరమాణవకాదయో దస్సేతి. అత్థబద్ధాతి “అపి ను ఖో ఇమం పజ్ఞం బ్యాకరేయ్య, ఇమం కజ్ఞం చిన్దేయ్య”తి ఏవం అత్థబద్ధా భవన్తి. యే చాపి అజ్ఞోతి అజ్ఞోపి యే “మయం వాదినో”తి ఏవం మజ్జమానా విచరన్తి ఖత్తియపణ్ణితబ్రాహ్మణబ్రహ్మదేవయక్ఖాదయో అపరిమాణా. తేపి సబ్బే తయి అత్థబద్ధా భవన్తితి దస్సేతి.

౩౮౬-౭. ఏవం నానప్పకారేహి భగవంతం పసంసిత్యా ఇదాని ధమ్మేనేవ తం పసంసిత్యా ధమ్మకథం యాచన్తో “అయజ్ఞో ధమ్మా”తి గాథాద్వయమాహ. తత్త అయజ్ఞో ధమ్మాతి సత్తతినం బోధిపక్ఖియధమ్మే సన్ధాయాహ. నిపుణోతి సణ్ఠో దుప్పటివిజ్ఞో. సుఖోతి పటివిద్ధో సమానో లోకుత్తరసుఖమావహతి, తస్మా సుఖావహత్తా “సుఖో”తి వుచ్చతి. సుప్పపుత్తోతి సుదేసితో. సుస్సూసమానాతి సోతుకామహ్వాతి అత్థో. తం నో వదాతి తం ధమ్మం అహ్వాకం వద. “త్వం నో”తిపి పారో, త్వం అహ్వాకం వదాతి అత్థో. సబ్బేపిమే భిక్ఖవోతి తజ్ఞణం నిసన్నాని కిర పజ్ఞా భిక్కుసతాని హోన్తి, తాని దస్సేన్తో యాచతి. ఉపాసకా చాపీతి అత్తనో పరివారే అజ్ఞో చ దస్సేతి. సేసమేత్త పాకటమేవ.

౩౮౮. అథ భగవా అనగారియపటిపదం తావ దస్సేతుం భిక్ఖూ ఆమన్తేత్వా “సుణాథ మే భిక్ఖవో”తిఆదిమాహ. తత్త ధమ్మం ధుతం తజ్ఞా చరాథ సబ్బేతి కిలేసే ధునాతీతి ధుతో, ఏవరూపం కిలేసధుననకం పటిపదాధమ్మం సావయామి వో, తజ్ఞా మయా సావితం సబ్బే చరథ పటిపజ్జథ, మా పమాదిత్థాతి వుత్తం హోతి. ఇరియాపథన్తి గమనాదిచతుబ్బిధం. పబ్బజితానులోమికన్తి సమణసారుప్పం సతిసమ్మజ్జాయుత్తం. అరజ్ఞో కమ్మట్టానానుయోగవసేన పవత్తమేవాతి అపరే. సేవేథ నన్తి తం ఇరియాపథం భజేయ్య . అత్థదసోతి హితానుపస్సి. ముతీమాతి బుద్ధిమా. సేసమేత్త గాథాయ పాకటమేవ.



౩౮౯. నో వే వికాలేతి ఏవం పబ్బజితానులోమికం ఇరియాపథం సేవమానో చ దివామజ్ఞస్థికవీతిక్రమం ఉపాదాయ వికాలే న చరేయ్య భిక్షు, యుత్తకాలే ఏవ పన గామం పిణ్డాయ చరేయ్య. కిం కారణం? అకాలచారిశ్శో సజన్తి సజ్ఞా, అకాలచారిం పుగ్గలం రాగసజ్ఞాదయో అనేకే సజ్ఞా సజన్తి పరిస్సజన్తి ఉపగుహన్తి అల్లీయన్తి. తస్మా వికాలే న చరన్తి బుద్ధా, తస్మా యే చతుసచ్చబుద్ధా అరియపుగ్గలా, న తే వికాలే పిణ్డాయ చరన్తితి. తేన కిర సమయేన వికాలభోజనసిక్ఖాపదం అప్పజ్ఞాత్తం హోతి, తస్మా ధమ్మదేసనావసేనేవేత్థ పుథుజ్ఞానానం ఆదీనవం దస్సేన్తో ఇమం గాథమాహ. అరియా పన సహ మగ్గపటిలాభా ఏవ తతో పటివిరతా హోన్తి, ఏసా ధమ్మతా.

౩౯౦. ఏవం వికాలచరియం పటిసేధేత్వా “కాలే చరన్తేనపి ఏవం చరితబ్బ”న్తి దస్సేన్తో ఆహ “రూపా చ సద్ధా చా”తి. తస్సన్తో - యే తే రూపాదయో నానప్పకారకం మదం జనేన్తా సత్తే సమ్మదయన్తి, తేసు పిణ్డపాతపారిసుద్ధిసుత్తాదీసు (మ. ని. ౩.౪౩౮ ఆదయో) వుత్తనయేన ఛన్దం వినోదేత్వా యుత్తకాలేనేవ పాతరాసం పవిసేయ్యాతి. ఏత్థ చ పాతో అసితబ్బోతి పాతరాసో, పిణ్డపాతస్సేతం నామం. యో యత్థ లబ్బతి, సో పదేసోపి తం యోగేన “పాతరాసో”తి ఇథ వుత్తో. యతో పిణ్డపాతం లభతి, తం ఓకాసం గచ్ఛేయ్యాతి ఏవమేత్థ అత్తో వేదితబ్బో.

౩౯౧. ఏవం పవిట్టో -

“పిణ్డశ్చ భిక్షు సమయేన లద్ధా,  
ఏకో పటిక్కమ్మ రహో నిసీదే;  
అజ్ఞత్తచిన్తి న మనో బహిద్ధా,  
నిచ్చారయే సజ్ఞహితత్తభావో”.

తత్థ పిణ్డన్తి మిస్సకభిక్షం, సా హి తతో తతో సమోధానేత్వా సమ్మిణ్ణితత్తేన “పిణ్డో”తి వుచ్చతి. సమయేనాతి అన్తోమజ్ఞస్థికకాలే. ఏకో పటిక్కమ్మాతి కాయవివేకం సమ్మాదేన్తో అదుతియో నివత్తిత్వా. అజ్ఞత్తచిన్తితి తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా ఖన్ధసన్తానం చిన్తేన్తో. న మనో బహిద్ధా నిచ్చారయేతి బహిద్ధా రూపాదీసు రాగవసేన చిత్తం న నీహరే. సజ్ఞహితత్తభావోతి సుట్టు గహితచిత్తో.

౩౯౨. ఏవం విహరన్తో చ -

“సచేపి సో సల్లపే సావకేన,  
అజ్ఞోన వా కేనచి భిక్షునా వా;  
ధమ్మం పణీతం తముదాహరేయ్య,  
న పేసుణం నోపి పరూపవాదం”.

కిం వుత్తం హోతి? సో యోగావచరో కిశ్చిదేవ సోతుకామతాయ ఉపగతేన సావకేన వా కేనచి అజ్ఞాతిత్తియగహట్టాదినా వా ఇధేవ పబ్బజితేన భిక్షునా వా సద్ధిం సచేపి సల్లపే, అథ య్వాయం మగ్గఫలాదిపటిసంయుత్తో దసకథావత్థుభేదో వా అతప్పకత్తేన పణీతో ధమ్మా. తం ధమ్మం పణీతం ఉదాహరేయ్య, అజ్ఞం పన పిసుణవచనం వా పరూపవాదం వా అప్పమత్తకమ్మి న ఉదాహరేయ్యాతి.

౩౯౩. ఇదాని తస్మిం పరూపవాదే దోషం దస్సేన్తో ఆహ “వాదశ్చో ఏకే”తి. తస్సన్తో – ఇధేకచ్ఛే మోషుపురిసా పరూపవాదసన్తోతం నానప్పకారం విగ్రహికకథాభేదం వాదం పటిసేనియన్తి విరుజ్ఞన్తి, యుజ్ఞితుకామా హుత్వా సేనాయ పటిముఖం గచ్ఛన్తా వియ హోన్తి, తే మయం లామకపశ్చో న పసంసామ. కిం కారణం? తతో తతో నే పసజన్తి సజ్ఞా, యస్మా తే తాదినకే పుగ్గలే తతో తతో వచనపథతో సముట్ఠాయ వివాదసజ్ఞా సజన్తి అల్లియన్తి. కిం కారణా సజన్తితి? చిత్తశ్చో తే తత్త గమేన్తి దూరే, యస్మా తే పటిసేనియన్తా చిత్తం తత్త గమేన్తి, యత్త గతం సమధవిపస్సనానం దూరే హోతీతి.

౩౯౪-౨. ఏవం పరిత్తపశ్చానం పవత్తిం దస్సేత్వా ఇదాని మహాపశ్చానం పవత్తిం దస్సేన్తో ఆహ “పిణ్డం విహారం...పే... సావకో”తి. తత్త విహారేన పతిస్సయో, సయనాసనేన మశ్శాపీరన్తి తీహాపి పదేహి సేనాసనమేవ వుత్తం. ఆపన్తి ఉదకం. సజ్ఞాటిరజుపవాహనన్తి పంసుమలాదినో సజ్ఞాటిరజస్స ధోవనం. సుత్వాన ధమ్మం సుగతేన దేసితన్తి సబ్బాసవసంవరాదీసు “పటిసజ్ఞా యోనిసో చీవరం పటిసేవతి సీతస్స పటిఘాతాయా”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౩; అ. ని. ౬.౨౮) నయేన భగవతా దేసితం ధమ్మం సుత్వా. సజ్ఞాయ సేవే వరపశ్చాసావకోతి ఏతం ఇథ పిణ్డన్తి వుత్తం పిణ్డపాతం, విహారాదీహి వుత్తం సేనాసనం, ఆపముఖేన దస్సితం గిలానపచ్చయం, సజ్ఞాటియా చీవరన్తి చతుబ్బిధమ్మి పచ్చయం సజ్ఞాయ “యావదేవ ఇమస్స కాయస్స రితియా”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౩; అ. ని. ౬.౨౮) నయేన పచ్చవేక్షిత్వా సేవే వరపశ్చాసావకో, సేవితం సక్కుణేయ్య వరపశ్చాస్స తథాగతస్స సావకో సేక్ఖో వా పుథుజ్ఞనో వా, నిప్పరియాయేన చ అరహ. సో హి చతురాపస్సేనో “సజ్ఞాయేకం పటిసేవతి, సజ్ఞాయేకం అధివాసేతి, సజ్ఞాయేకం పరివజ్ఞేతి, సజ్ఞాయేకం వినోదేతీ”తి (దీ. ని. ౩.౩౦౮; మ. ని. ౨.౧౬౮; అ. ని. ౧౦.౨౦) వుత్తో. యస్మా చ సజ్ఞాయ సేవే వరపశ్చాసావకో, తస్మా హి పిణ్డే...పే.... యథా పోక్షరే వారిచిన్దు, తథా హోతీతి వేదితబ్బో.

౩౯౬. ఏవం భీణాసవపటిపత్తిం దస్సేన్తో అరహత్తనికూటేన అనగారియపటిపదం నిట్టాపేత్వా ఇదాని అగారియపటిపదం దస్సేతుం “గహట్టవత్తం పన వో”తిఆదిమాహ. తత్త పరమగాథాయ తావ సావకోతి అగారియసావకో. సేసం ఉత్తానత్థమేవ. అయం పన యోజనా – యో మయా ఇతో పుట్టే కేవలో అబ్బామిస్సో సకలో పరిపుణ్ణో భిక్షుధమ్మో కథితో. ఏస భేత్తవత్తుఆదిపరిగ్గహేహి సపరిగ్గహేన న లబ్బా ఫస్సేతుం న సక్కా అధిగన్తున్తి.

౩౯౭. ఏవం తస్స భిక్షుధమ్మం పటిసేధేత్వా గహట్టధమ్మమేవ దస్సేన్తో ఆహ “పాణం న హనే”తి. తత్త పురిమడ్డేన తికోటిపరిసుద్ధా పాణాతిపాతావేరమణి వుత్తా, పచ్చిమడ్డేన సత్తేసు హితపటిపత్తి. తతియపాదో చేత్త ఖగ్గవిసాణసుత్తే (సు. ని. ౩౨ ఆదయో) చతుత్థపాదే ధావరతసభేదో మేత్తసుత్తవణ్ణనాయం (సు. ని. ౧౪౩ ఆదయో) సబ్బప్పకారతో వణ్ణితో. సేసం ఉత్తానత్థమేవ. ఉప్పటిపాటియా పన యోజనా కాతబ్బా – తసథావరేసు సబ్బేసు భూతేసు నిధాయ దణ్డం న హనే న ఘాతయేయ్య నానుజ్ఞాతి. “నిధాయ దణ్డ”న్తి ఇతో వా పరం “వత్తేయ్యా”తి పారసేనో ఆహరితబ్బో. ఇతరథా హి న పుట్టేనాపరం సన్నియతి.

౩౯౮. ఏవం పరమసిక్ఖాపదం దస్సేత్వా ఇదాని దుతియసిక్ఖాపదం దస్సేన్తో ఆహ “తతో అదిన్న”న్తి. తత్త కిశ్శీతి అప్పం వా బహుం వా. క్వచీతి గామే వా అరశ్శో వా. సావకోతి అగారియసావకో. బుజ్జమానోతి “పరసన్తకమిద”న్తి జానమానో. సబ్బం అదిన్నం పరివజ్జయేయ్యాతి ఏవశ్చో పటిపజ్జమానో సబ్బం అదిన్నం పరివజ్జేయ్య, నో అశ్శాథాతి దీపేతి. సేసమేత్త వుత్తనయశ్చ పాకటశ్చాతి.

౩౯౯. ఏవం దుతియసిక్ష్ణపదమ్మి తికోటిపరిసుద్ధం దస్సేత్వా ఉక్కుట్టపరిచ్చేదతో పభుతి తతియం దస్సేన్తో ఆహ “అబ్రహ్మచరియ”న్తి. తథ్థ అసమ్ముణన్తోతి అసక్కోన్తో.

౪౦౦. ఇదాని చతుత్థసిక్ష్ణపదం దస్సేన్తో ఆహ “సభగ్గతో వా”తి. తథ్థ సభగ్గతోతి సన్ధాగారాదిగతో. పరిసగ్గతోతి పూగమజ్జగతో. సేసమేత్థ వుత్తనయశ్చ పాకటశ్చాతి.

౪౦౧. ఏవం చతుత్థసిక్ష్ణపదమ్మి తికోటిపరిసుద్ధం దస్సేత్వా పశ్చాదుం దస్సేన్తో ఆహ “మజ్జిపాన”న్తి. తథ్థ మజ్జిపానన్తి గాథాబన్ధసుఖత్తం ఏవం వుత్తం. అయం పనత్తో “మజ్జిపానశ్చ న సమాచరేయ్యా”తి. ధమ్మం ఇమన్తి ఇమం మజ్జిపానవేరమణీధమ్మం. ఉమ్మాదనన్తన్తి ఉమ్మాదనపరియోసానం. యో హి సబ్బలహుకో మజ్జిపానస్స విపాకో, సో మనుస్సభూతస్స ఉమ్మత్తకసంవత్తనికో హోతి. ఇతి నం విదిత్వాతి ఇతి నం మజ్జిపానం ఇత్వా. సేసమేత్థ వుత్తనయశ్చ పాకటశ్చాతి.

౪౦౨. ఏవం పశ్చాదుమసిక్ష్ణపదమ్మి తికోటిపరిసుద్ధం దస్సేత్వా ఇదాని పురిమసిక్ష్ణపదానమ్మి మజ్జిపానమేవ సంకిలేసకరశ్చ భేదకరశ్చ దస్సేత్వా దళ్ళతరం తతో వేరమణీయం నియోజేన్తో ఆహ “మదా హి పాపాని కరోన్తి”తి. తథ్థ మదాతి మదహేతు. హికారో పదపూరణమత్తే నిపాతో. పాపాని కరోన్తితి పాణాతిపాతాదీని సబ్బాకుసలాని కరోన్తి. ఉమ్మాదనం మోహనన్తి పరలోకే ఉమ్మాదనం ఇహలోకే మోహనం. సేసం ఉత్తానత్థమేవ.

౪౦౩-౪. ఏత్తావతా అగారియసావకస్స నిచ్చసీలం దస్సేత్వా ఇదాని ఉపోసథజ్ఞాని దస్సేన్తో “పాణం న హనే”తి గాథాద్వయమాహ. తథ్థ అబ్రహ్మచరియాతి అసేట్టచరియభూతా. మేఘనాతి మేఘనధమ్మసమాపత్తితో. రత్తిం న భుజ్జోయ్య వికాలభోజనన్తి రత్తిమ్మి న భుజ్జోయ్య, దివాపి కాలాతిక్కున్తభోజనం న భుజ్జోయ్య. న చ గన్ధన్తి ఏత్థ గన్ధగహణేన విలేపనచుణ్ణాదీనిపి గహితానేవాతి వేదితబ్బాని. మశ్శోతి కప్పియమశ్శ. సన్ధతేతి తట్టికాదీహి కప్పియత్థరణేహి అత్థతే. ఛమాయం పన గోనకాదిసన్ధతాయపి వట్టతి. అట్టజ్ఞేకన్తి పశ్చాజ్ఞేకం వియ తూరియం, న అజ్ఞవినిముత్తం. దుక్ఖన్తగునాతి వట్టదుక్ఖస్స అన్తగతేన. సేసమేత్థ పాకటమేవ. పచ్చిమడ్డుం పన సజ్జీతికారకేహి వుత్తన్తిపి ఆహు.

౪౦౪. ఏవం ఉపోసథజ్ఞాని దస్సేత్వా ఇదాని ఉపోసథకాలం దస్సేన్తో ఆహ “తతో చ పక్ఖస్సా”తి. తథ్థ తతోతి పదపూరణమత్తే నిపాతో. పక్ఖస్సుపవస్సుపోసథన్తి ఏవం పరపదేన యోజేతబ్బం “పక్ఖస్స చాతుద్దసిం పశ్చాదసిం అట్టమిన్తి ఏతే తయో దివసే ఉపవస్స ఉపోసథం, ఏతం అట్టజ్ఞేకఉపోసథం ఉపగమ్మ వసిత్వా”తి. పాటిహారియపక్ఖశ్చాతి ఏత్థ పన వస్సుపనాయికాయ పురిమభాగే ఆసాళ్ళమాసో, అన్తోవస్సం తయో మాసా, కత్తికమాసోతి ఇమే పశ్చా మాసా “పాటిహారియపక్ఖో”తి వుచ్చన్తి. ఆసాళ్ళకత్తికపగ్గుణమాసా తయో ఏవాతి అపరే. పక్ఖుపోసథదివసానం పురిమపచ్చిమదివసవసేన పక్ఖే పక్ఖే తేరసీపాటిపదసత్తమీనవమీసజ్ఞాతా చత్తారో చత్తారో దివసాతి అపరే. యం రుచ్చతి, తం గహేతబ్బం. సబ్బం వా పన పుజ్జాకామీనం భాసితబ్బం. ఏవమేతం పాటిహారియపక్ఖశ్చా పసన్నమానసో సుసమత్తరూపం సుపరిపుణ్ణరూపం ఏకమ్మి దివసం అపరిచ్చజన్తో అట్టజ్ఞపేతం ఉపోసథం ఉపవస్సాతి సమ్మన్ధితబ్బం.

౪౦౬. ఏవం ఉపోసథకాలం దస్సేత్వా ఇదాని తేసు కాలేసు ఏతం ఉపోసథం ఉపవస్స యం కాతబ్బం, తం దస్సేన్తో ఆహ “తతో చ పాతో”తి. ఏత్థాపి తతోతి పదపూరణమత్తే నిపాతో, అనన్తరత్తే వా, అథాతి వుత్తం హోతి. పాతోతి అపరజ్ఞుదివసపుబ్బభాగే. ఉపవుత్తుపోసథోతి ఉపవసితఉపోసథో. అన్నేనాతి యాగుభత్తాదినా. పానేనాతి అట్టవిధపానేన.

అనుమోదమానోతి అనుపమోదమానో, నిరస్తరం మోదమానోతి అత్తో. యథారహస్తి అత్తనో అనురూపేన, యథాసత్తి  
యథాబలస్తి వుత్తం హోతి. సంవిభజేథాతి భాజేయ్య పతిమానేయ్య. సేసం పాకటమేవ.

౪౦౭. ఏవం ఉపవుత్తుపోసథస్స కిచ్చం వత్వా ఇదాని యావజీవికం గరువత్తం ఆజీవపారిసుద్దిళ్ళా కథేత్వా తాయ  
పటిపదాయ అధిగస్తబ్బట్టానం దస్సేన్తో ఆహ “ధమ్మేన మాతాపితరో”తి. తత్థ ధమ్మేనాతి ధమ్మలద్దేన భోగేన . భరేయ్యాతి  
పోసేయ్య. ధమ్మికం సో వణిజ్జస్తి సత్తవణిజ్జా, సత్తవణిజ్జా, విసవణిజ్జా, మంసవణిజ్జా, సురావణిజ్జాతి ఇమా పళ్ళా  
అధమ్మవణిజ్జా వజ్జేత్వా అవసేసా ధమ్మికవణిజ్జా. వణిజ్జాముఖేన చేత్త కసిగోరక్ఖాది అపరోపి ధమ్మికో వోహరో సట్ఠహితో.  
సేసముత్తానత్థమేవ. అయం పన యోజనా – సో నిచ్చసీలఉపోసథసీలదానధమ్మసమన్నాగతో అరియసావకో పయోజయే  
ధమ్మికం వణిజ్జం, తతో లద్దేన చ ధమ్మతో అనపేతత్తా ధమ్మేన భోగేన మాతాపితరో భరేయ్య. అథ సో గిహీ ఏవం అప్పమత్తో  
ఆదితో పభుతి వుత్తం ఇమం వత్తం వత్తయన్తో కాయస్స భేదా యే తే అత్తనో ఆభాయ అన్ధకారం విధమేత్వా ఆలోకకరణేన  
సయమ్మభాతి లద్ధనామా ఛ కామావచరదేవా, తే సయమ్మభే నామ దేవే ఉపేతి భజతి అల్లీయతి, తేసం నిబ్బత్తట్టానే  
నిబ్బత్తతీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ ధమ్మికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితో చ దుతియో వగ్గో అత్తవణ్ణనానయతో, నామేన

చూళవగ్గోతి.

### 3. మహావగ్గో

#### ౧. పబ్బజ్జాసుత్తవణ్ణనా

౪౦౮. పబ్బజ్జం కిత్తయిస్సామీతి పబ్బజ్జాసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? భగవతి కిర సావత్తియం విహరంతే ఆయస్మతో ఆనన్దస్స పరివితక్కో ఉదపాది - “సారిపుత్తాదీనం మహాసావకానం పబ్బజ్జా కిత్తితా, తం భిక్షూ చ ఉపాసకా చ జానంతి. భగవతో పన అకిత్తితా, యంనూనాహం కిత్తేయ్య”న్తి. సో జేతవనవిహారే ఆసనే నిసీదిత్వా చిత్తబీజనిం గహేత్వా భిక్షూనం భగవతో పబ్బజ్జం కిత్తేన్తో ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్థ యస్మా పబ్బజ్జం కిత్తేన్తేన యథా పబ్బజి, తం కిత్తేతబ్బం. యథా చ పబ్బజి, తం కిత్తేన్తేన యథా వీమంసమానో పబ్బజ్జం రోచేసి, తం కిత్తేతబ్బం. తస్మా “పబ్బజ్జం కిత్తయిస్సామీ”తి వత్తా “యథా పబ్బజీ”తిఆదిమాహ. చక్ఖమాతి పఞ్చాహి చక్ఖూహి చక్ఖుమా చక్ఖుసమ్పన్నోతి అత్తో. సేసమాదిగాథాయ ఉత్తానమేవ.

౪౦౯. ఇదాని “యథా వీమంసమానో”తి తమత్తం పకాసేన్తో ఆహ “సమ్మాధోయ”న్తి. తత్థ సమ్మాధోతి పుత్తదారాదిసమ్మీళనేన కిలేససమ్మీళనేన చ కుసలకిరియాయ ఓకాసరహితో. రజస్సాయతనన్తి కమ్మోజాదయో వియ అస్సాదీనం, రాగాదిరజస్స ఉప్పత్తిదేసో. అబ్బోకాసోతి వుత్తసమ్మాధపటిపక్ఖభావేన ఆకాసో వియ వివటా. ఇతి దిస్సాన పబ్బజీతి ఇతి ఘరావాసపబ్బజ్జాసు బ్యాధిజరామరణేహి సుట్టతరం చోదియమానహదయో ఆదీనవమానిసంసఞ్చా వీమంసిత్వా, మహాభినిక్ఖమనం నిక్ఖమిత్వా, అనోమానదీతీరే ఖగ్గేన కేసే చిన్దిత్వా, తావదేవ చ ద్వజ్జలమత్తసణ్ణితసమణసారుప్పకేసమస్సు హుత్వా ఘటికారేన బ్రహ్మనా ఉపనీతే అట్ట పరిక్ఖారే గహేత్వా “ఏవం నివాసేతబ్బం పారుపితబ్బ”న్తి కేనచి అననుసిట్టో అనేకజాతిసహస్సపవత్తితేన అత్తనో పబ్బజ్జాచిణ్ణేవేవ సిక్ఖాపియమానో పబ్బజి. ఏకం కాసావం నివాసేత్వా ఏకం ఉత్తరాసజ్గం కరిత్వా ఏకం చీవరం ఖన్ధే కరిత్వా మత్తికాపత్తం అంసే ఆలగ్గేత్వా పబ్బజితవేసం అధిట్టాసీతి వుత్తం హోతి. సేసమేత్త ఉత్తానమేవ.

౪౧౦. ఏవం భగవతో పబ్బజ్జం కిత్తేత్వా తతో పరం పబ్బజితపటిపత్తిం అనోమానదీతీరం హిత్వా పధానాయ గమనఞ్చా పకాసేతుం “పబ్బజిత్వాన కాయేనా”తిఆదిం సబ్బమభాసి. తత్థ కాయేన పాపకమ్మం వివజ్జయీతి తివిధం కాయదుచ్చరితం వజ్జేసి. వచీదుచ్చరితన్తి చతుచ్చిధం వచీదుచ్చరితం. ఆజీవం పరిసోధయీతి మిచ్చాజీవం హిత్వా సమ్మాజీవమేవ పవత్తయి.

౪౧౧. ఏవం ఆజీవట్టమకసీలం సోధేత్వా అనోమానదీతీరతో తింసయోజనప్పమాణం సత్తాహేన అగమా రాజగహం బుద్ధో. తత్థ కిఞ్చాపి యదా రాజగహం అగమాసి, తదా బుద్ధో న హోతి, తథాపి బుద్ధస్స పుబ్బచరియాతి కత్వా ఏవం వత్తుం లబ్బతి - “ఇధ రాజా జాతో, ఇధ రజ్జం అగ్గహేసీ”తిఆది లోకియవోహరవచనం వియ. మగధానన్తి మగధానం జనపదస్స నగరన్తి వుత్తం హోతి. గిరిబ్బజన్తి ఇదమ్మి తస్స నామం. తత్తో పణ్ణవగిజ్జకూటవేభారఇసిగిలివేపుల్లనామకానం పఞ్చన్నం గిరినం మజ్ఞే వజో వియ రితం, తస్మా “గిరిబ్బజ”న్తి వుచ్చతి. పిణ్డాయ అభిహారేసీతి భిక్షత్థాయ తస్మిం నగరే చరి. సో కిర నగరద్వారే రత్వా చిన్తేసి - “సచాహం రత్తో బిమ్మిసారస్స అత్తనో ఆగమనం నివేదేయ్యం, ‘సుద్ధోదనస్స పుత్తో సిద్ధత్తో నామ కుమారో ఆగతోతి బహుమ్మి మే పచ్చయం అభిహారేయ్య. న ఖో పన మే తం పతిరూపం పబ్బజితస్స ఆరోచేత్వా

పచ్చయగహణం, హన్డాహం పిణ్డాయ చరామీ”తి దేవదత్తియం పంసుకూలచీవరం పారుపిత్వా మత్రికాపత్తం గహేత్వా పాచీనద్వారేన నగరం పవిసిత్వా అనుఘరం పిణ్డాయ అచరి. తేనాహ ఆయస్మా ఆనన్దో - “పిణ్డాయ అభిహరేసి”తి. **ఆకిణ్ణవరలక్ష్ణో**తి సరీరే ఆకిరిత్వా వియ రపితవరలక్ష్ణో విపులవరలక్ష్ణో వా. విపులమ్మి హి “ఆకిణ్ణ”న్తి వుచ్చతి. యథాహ - “ఆకిణ్ణలుద్దో పురిసో, ధాతిచేలంవ మక్ఖితో”తి (జా. ౧.౬.౧౧౮; ౧.౯.౧౦౬). విపులలుద్దోతి అత్తో.

౪౧౨. తమద్దసాతి తతో కిర పురిమాని సత్త దివసాని నగరే నక్ఖత్తం ఘోసితం అహోసి. తం దివసం పన “నక్ఖత్తం వీతివత్తం, కమ్మన్తా పయోజేతబ్బా”తి భేరి చరి. అథ మహాజనో రాజభగ్గణో సన్నిపతి. రాజాపి “కమ్మన్తం సంవిదహిస్సామీ”తి సీహపజ్జరం వివరిత్వా బలకాయం పస్సన్తో తం పిణ్డాయ అభిహరేన్తం మహాసత్తం అద్దస. తేనాహ ఆయస్మా ఆనన్దో - “తమద్దసా బిమ్మిసారో, పాసాదస్మిం పతిట్టితో”తి. **ఇమమత్థం అభాసథాతి** ఇమం అత్తం అమచ్చానం అభాసి.

౪౧౩. ఇదాని తం తేసం అమచ్చానం భాసితమత్థం దస్సేన్తో ఆహ - “**ఇమం భోన్తో**”తి. తత్థ ఇమన్తి సో రాజా బోధిసత్తం దస్సేతి, భోన్తోతి అమచ్చే ఆలపతి. **నిసామేథాతి** పస్సథ. **అభిరూపోతి** దస్సనీయగ్గపచ్చగ్గో. **బ్రహ్మాతి** ఆరోహపరిణాహసమ్పన్నో. **సుచీతి** పరిసుద్ధధవివణ్ణో. **చరణేనాతి** గమనేన.

౪౧౪-౫. **నీచకులామివాతి** నీచకులా ఇవ పబ్బజితో న హోతీతి అత్తో. మకారో పదసన్నికరో. **కుహిం భిక్ఖు గమిస్సతీతి** అయం భిక్ఖు కుహిం గమిస్సతి, అజ్జ కత్థ వసిస్సతీతి జానితుం రాజదూతా సీఘం గచ్చన్తు. దస్సనకామా హి మయం అస్సాతి ఇమినా అధిప్పాయేన ఆహ. **గుత్తద్వారో** ఓక్ఖిత్తచక్ఖుతాయ, **సుసంవుతో** సతియా. **గుత్తద్వారో** వా సతియా, **సుసంవుతో** పాసాదికేన సజ్ఞాటిచీవరధారణేన.

౪౧౬. **ఖిప్పం పత్తం అపూరేసీతి** సమ్మజానత్తా పతిస్సతత్తా చ అధికం అగణ్ణన్తో “అలం ఏత్తావతా”తి అజ్ఞాసయపూరణేన ఖిప్పం పత్తం అపూరేసి. **మునీతి** మోనత్తాయ పటిపన్నత్తా అప్పత్తమునిభావోపి మునిఇచ్చేవ వుత్తో, లోకవోహరేన వా. లోకియా హి అమోనసమ్మత్తమ్మి పబ్బజితం “మునీ”తి భణన్తి. **పణ్ణవం అభిహరేసీతి** తం పబ్బతం అభిరుహి. సో కిర మనుస్సే పుచ్చి “ఇమస్మిం నగరే పబ్బజితా కత్థ వసన్తి”తి. అథస్స తే “పణ్ణవస్స ఉపరి పురత్థాభిముఖపబ్బారే”తి ఆరోచేసుం. తస్మా తమేవ పణ్ణవం అభిహరేసి “ఏత్థ వాసో భవిస్సతీ”తి ఏవం చిన్తేత్వా.

౪౧౯-౨౩. **బ్యగ్గుసభోవ సీహోవ గిరిగబ్బరేతి** గిరిగుహాయం బ్యగ్గో వియ ఉసభో వియ సీహో వియ చ నిసిన్నోతి అత్తో. ఏతే హి తయో సేట్టా విగతభయభేరవా గిరిగబ్బరే నిసీదన్తి, తస్మా ఏవం ఉపమం అకాసి. **భద్దయానేనాతి** హత్థిఅస్సరథసివికాదినా ఉత్తమయానేన. **సయానభూమిం యాయిత్యాతి** యావతికా భూమి హత్థిఅస్సాదినా యానేన సక్కా గన్తుం, తం గన్త్వా. **ఆసజ్జాతి** పత్వా, **సమీపమస్స** గన్త్వాతి అత్తో. **ఉపావిసీతి** నిసీది. **యువాతి** యోబ్బనసమ్పన్నో. **దహరోతి** జాతియా తరుణో. **పఠముప్పత్తికో** సుసూతి తదుభయవిసేసనమేవ. **యువా** సుసూతి అతియోబ్బనో. **పఠముప్పత్తికోతి** పఠమేనేవ యోబ్బనవేసేన ఉట్టితో. **దహరో** చాసీతి సతి చ దహరత్తే సుసు బాలకో వియ ఖాయసీతి.

౪౨౪-౫. **అనీకగ్గన్తి** బలకాయం సేనాముఖం. **దదామి** భోగే భుజ్జస్సూతి ఏత్థ “అహం తే అగ్గమగధేసు యావిచ్చసి, తావ దదామి భోగే. తం త్వం సోభయన్తో అనీకగ్గం నాగసజ్జపురక్ఖతో భుజ్జస్సూ”తి ఏవం సమ్మన్తో వేదితబ్బో. **ఉజం జనపదో** రాజాతి “దదామి భోగే భుజ్జస్సూ, జాతిం అక్ఖాహి పుచ్చితో”తి ఏవం కిర వుత్తో మహాపురిసో చిన్తేసి - “సచే అహం రజ్జేన

అట్టికో అస్సం, చాతుమహారాజికాదయోపి మం అత్తనో అత్తనో రజ్జేన నిమన్తేయ్యం, గేహీ రితో ఏవ వా చక్కవత్తిరజ్జం కారేయ్యం. అయం పన రాజా అజానన్తో ఏవమాహ - ‘హన్డాహం, తం జానాపేమీ’తి బాహం ఉద్ధారేత్వా అత్తనో ఆగతదిసాభాగం నిద్దిసన్తో “ఉజం జనపదో రాజా”తిఆదిమాహ. తత్త హిమవన్తస్స పస్సతోతి భణన్తో సస్ససమ్మత్తివేకల్లాభావం దస్సేతి. హిమవన్తస్సో నిస్సాయ పాసాణవివరసమ్మవా మహాసాలాపి పశ్చాహి వుద్ధీహి వడ్డన్తి, కిమజ్ఞం పన ఖేత్తే వుత్తాని సస్సాని. ధనవీరియేన సమ్మన్నోతి భణన్తో సత్తహి రతనేహి అవేకల్లత్తం, పరరాజుహి అతక్కనీయం వీరపురిసాధిట్టితభావశ్చస్స దస్సేతి. కోసలేసు నికేతినోతి భణన్తో నవకరాజభావం పటిక్ఖిపతి. నవకరాజా హి నికేతీతి న వుచ్చతి. యస్స పన ఆదికాలతో పభుతి అన్వయవసేన సో ఏవ జనపదో నివాసో, సో నికేతీతి వుచ్చతి. తథారూపో చ రాజా సుద్ధోదనో, యం సన్ధాయాహ “కోసలేసు నికేతినో”తి. తేన అన్వయాగతమ్మి భోగసమ్మత్తిం దీపేతి.

౪౨౬. ఏత్తావతా అత్తనో భోగసమ్మత్తిం దీపేత్వా “ఆదిచ్చా నామ గోత్తేన, సాకియా నామ జాతియా”తి ఇమినా జాతిసమ్మత్తిశ్చ ఆచిక్ఖిత్వా యం వుత్తం రజ్జా “దదామి భోగే భుజ్జాస్సు”తి, తం పటిక్ఖిపన్తో ఆహ - “తమ్మా కులా పబ్బజితోమ్మి, న కామే అభిపత్తయ”న్తి. యది హి అహం కామే అభిపత్తయేయ్యం, న ఈదిసం ధనవీరియసమ్మన్నం ద్వాసీతిసహస్సవీరపురిసమాకులం కులం ఛడ్డేత్వా పబ్బజేయ్యన్తి అయం కిరేత్త అధిప్పాయో.

౪౨౭. ఏవం రజ్జో వచనం పటిక్ఖిపిత్వా తతో పరం అత్తనో పబ్బజ్జాహేతుం దస్సేన్తో ఆహ - “కామేస్వాదీనవం దిస్సా, నేక్ఖమ్మం దట్టు ఖేమతో”తి. ఏతం “పబ్బజితోమ్మి”తి ఇమినా సమ్మన్దితబ్బం. తత్త దట్టూతి దిస్సా. సేసమేత్త ఇతో పురిమగాధాసు చ యం యం న విచారితం, తం తం సబ్బం ఉత్తానత్తత్తా ఏవ న విచారితన్తి వేదితబ్బం. ఏవం అత్తనో పబ్బజ్జాహేతుం వత్వా పధానత్థాయ గన్తుకామో రాజానం ఆమన్తేన్తో ఆహ - “పధానాయ గమిస్సామి, ఏత్త మే రజ్జాతీ మనో”తి. తస్సత్తో - యస్మాహం, మహారాజ, నేక్ఖమ్మం దట్టు ఖేమతో పబ్బజితో, తస్మా తం పరమత్తనేక్ఖమ్మం నిబ్బానామతం సబ్బధమ్మానం అగ్గట్టేన పధానం పత్థేన్తో పధానత్థాయ గమిస్సామి, ఏత్త మే పధానే రజ్జాతీ మనో, న కామేసూతి. ఏవం వుత్తే కిర రాజా బోధిసత్తం ఆహ - “పుట్టేవ మేతం, భన్తే, సుతం ‘సుద్ధోదనరజ్జో’ కిర పుత్తో సిద్ధత్తకుమారో చత్తారి పుబ్బనిమిత్తాని దిస్సా పబ్బజిత్వా బుద్ధో భవిస్సతీతి, సోహం, భన్తే, తుమ్మాకం అధిముత్తిం దిస్సా ఏవంపసన్నో ‘అద్ధా బుద్ధత్తం పాపుణిస్సథా’తి. సాధు, భన్తే, బుద్ధత్తం పత్వా పరమం మమ విజితం ఓక్కమేయ్యాథా”తి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ పబ్బజ్జాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

## ౨. పధానసుత్తవణ్ణనా

౪౨౮. తం మం పధానపహితత్తన్తి పధానసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? “పధానాయ గమిస్సామి, ఏత్త మే రజ్జాతీ మనో”తి ఆయస్మా ఆనన్దో పబ్బజ్జాసుత్తం నిట్టాపేసి. భగవా గన్ధకుటియం నిసిన్నో చిన్తేసి - “మయా ఛబ్బస్సాని పధానం పత్తయమానేన దుక్కరకారికా కతా, తం అజ్ఞ భిక్షూనం కథేస్సామీ”తి. అథ గన్ధకుటితో నిక్ఖమిత్వా బుద్ధాసనే నిసిన్నో “తం మం పధానపహితత్త”న్తి ఆరభిత్వా ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్త తం మన్తి ద్వీహిపి వచనేహి అత్తానమేవ నిద్దిసతి. పధానపహితత్తన్తి నిబ్బానత్తాయ పేసితచిత్తం  
పరిచ్చత్తఅత్తభావం వా. నదిం నేరజ్జారం పతీతి లక్ఖణం నిద్దిసతి. లక్ఖణజ్ఞో పధానపహితత్తాయ నేరజ్జారా నదీ. తేనేవ చేత్త  
ఉపయోగవచనం. అయం పనత్తో “నదియా నేరజ్జారాయ”తి, నేరజ్జారాయ తీరేతి వుత్తం హోతి. విపరక్కమ్మాతి అతీవ  
పరక్కమిత్వా. ఝాయన్నన్తి అప్పాణకజ్ఞానమనుయుజ్జాన్తం . యోగక్లేమస్స పత్తియాతి చతుహి యోగేహి ఖేమస్స  
నిబ్బానస్స అధిగమత్తం.

౪౨౯. నముచీతి మారో. సో హి అత్తనో విసయా నిక్ఖమితుకామే దేవమనుస్సే న ముఞ్చతి, అన్తరాయం నేసం కరోతి,  
తస్మా “నముచీ”తి వుచ్చతి. కరుణం వాచన్తి అనుద్దయాయుత్తం వాచం. భాసమానో ఉపాగమీతి ఇదం ఉత్తానమేవ. కస్మా  
పన ఉపాగతో? మహాపురిసో కిర ఏకదివసం చిన్తేసి - “సబ్బదా ఆహారం పరియేసమానో జీవితే సాపేక్షో హోతి, న చ సక్కా  
జీవితే సాపేక్షేన అమతం అధిగన్తు”న్తి . తతో ఆహారుపచ్ఛేదాయ పటిపజ్జి, తేన కిసో దుబ్బణ్ణో చ అహోసి. అథ మారో  
“అయం సమ్మోదాయ మగ్గో హోతి, న హోతీతి అజానన్తో అతిఘోరం తపం కరోతి, కదాచి మమ విసయం అతిక్కమేయ్యా”తి  
భీతో “ఇదజ్ఞాదజ్ఞా వత్వా వారేస్సామీ”తి ఆగతో. తేనేవాహ - “కిసో త్వమసి దుబ్బణ్ణో, సన్తికే మరణం తవా”తి.

౪౩౦. ఏవఞ్చ పన వత్వా అథస్స మరణసన్తికభావం సావేన్తో ఆహ - “సహస్సభాగో మరణస్స, ఏకంసో తవ జీవిత”న్తి.  
తస్సత్తో - సహస్సం భాగానం అస్సాతి సహస్సభాగో. కో సో ? మరణస్స పచ్చయోతి పాఠసేసో. ఏకో అంసోతి ఏకంసో. ఇదం  
వుత్తం హోతి - అయం అప్పాణకజ్ఞానాదిసహస్సభాగో తవ మరణస్స పచ్చయో, తతో పన తే ఏకో ఏవ భాగో జీవితం, ఏవం  
సన్తికే మరణం తవాతి. ఏవం మరణస్స సన్తికభావం సావేత్వా అథ నం జీవితే సముస్సాహేన్తో ఆహ “జీవ భో జీవితం  
సేయ్యా”తి. కథం సేయ్యాతి చే. జీవం పుజ్ఞాని కాహసీతి.

౪౩౧. అథ అత్తనా సమ్మతాని పుజ్ఞాని దస్సేన్తో ఆహ - “చరతో చ తే బ్రహ్మచరియ”న్తి. తత్త బ్రహ్మచరియన్తి కాలేన  
కాలం మేధునవిరతిం సన్ధాయాహ, యం తాపసా కరోన్తి. జుహతోతి జుహన్తస్స. సేసమేత్త పాకటమేవ.

౪౩౨. దుగ్గో మగ్గోతి ఇమం పన అడ్డగాథం పధానవిచ్చన్తం జనేన్తో ఆహ. తత్త అప్పాణకజ్ఞానాదిగహనత్తా దుక్ఖేన  
గన్తబ్బోతి దుగ్గో, దుక్ఖితకాయచిత్తేన కత్తబ్బత్తా దుక్కురో, సన్తికమరణేన తాదిసేనాపి పాపుణీతుం అసక్కుణేయ్యతో  
దురభిసమ్భవోతి ఏవమత్తో వేదితబ్బో. ఇతో పరం ఇమా గాథా భణం మారో, అట్టా బుద్ధస్స సన్తికేతి అయముపడ్డగాథా  
సజ్ఞీతికారేహి వుత్తా. సకలగాథాపీతి ఏకే. భగవతా ఏవ పన పరం వియ అత్తానం నిద్దిసన్తేన సబ్బమేత్త ఏవంజాతికం వుత్తన్తి  
అయమవ్హాకం ఖన్తి. తత్త అట్టాతి అట్టాసి. సేసం ఉత్తానమేవ.

౪౩౩. ఛట్టగాథాయ యేనత్తేనాతి ఏత్త పరేసం అన్తరాయకరణేన అత్తనో అత్తేన త్వం, పాపిమ, ఆగతోసీతి  
అయమధిప్పాయో . సేసం ఉత్తానమేవ.

౪౩౪. “జీవం పుజ్ఞాని కాహసీ”తి ఇదం పన వచనం పటిక్ఖిపన్తో “అణుమత్తోపి”తి ఇమం గాథమాహ. తత్త పుజ్ఞోనాతి  
వట్టగామిం మారేన వుత్తం పుజ్ఞం సన్ధాయ భణతి. సేసం ఉత్తానమేవ.

౪౩౫. ఇదాని “ఏకంసో తవ జీవిత”న్తి ఇదం వచనం ఆరబ్బ మారం సన్తజ్ఞేన్తో “అత్తి సన్ధా”తి ఇమం గాథమాహ.  
తత్తాయమధిప్పాయో - అరే, మార, యో అనుత్తరే సన్తివరపదే అస్సన్తో భవేయ్య, సద్ధోపి వా కుసీతో, సద్ధో ఆరద్ధవీరియో



సమానోపి వా దుష్పణ్ణో, తం త్వం జీవితమనుపుచ్చమానో నోభేయ్యాసి, మయ్యం పన అనుత్తరే సన్నివరపదే ఓకప్పనసద్ధా అత్తి, తథా కాయికచేతసికమసిద్ధిలపరక్కమతాసజ్ఞాతం వీరియం, వజిరూపమా పజ్ఞా చ మమ విజ్ఞతి, నో త్వం ఏవం మం పహితత్తం ఉత్తమజ్ఞాసయం కిం జీవమనుపుచ్చసి, కస్మా జీవితం పుచ్చసి. పజ్ఞా చ మమాతి ఏత్త చ సద్దేన సతి సమాధి చ. ఏవం సన్నే యేహి పజ్ఞాహి ఇన్ద్రియేహి సమన్నాగతా నిట్టానం పాపుణన్ని, తేసు ఏకేనాపి అవిరహితం ఏవం మం పహితత్తం కిం జీవమనుపుచ్చసి? నను - ఏకాహం జీవితం సేయ్యా, వీరియమారభతో దళ్లం (ధ. పం. ౧౧౨). పజ్ఞావస్తస్స ఝాయినో, పస్సతో ఉదయబ్బయన్తి (ధ. పం. ౧౧౧, ౧౧౩).

౪౩౬-౮. ఏవం మారం సన్నజ్ఞేత్వా అత్తనో దేహచిత్తప్పవత్తిం దస్సేన్తో “నదీనమపీ”పి గాథాత్తయమాహ. తమత్థతో పాకటమేవ. అయం పన అధిప్పాయవణ్ణనా - య్వాయం మమ సరీరే అప్పాణకజ్ఞానవీరియవేగసముట్టితో వాతో వత్తతి, లోకే గజ్ఞాయమునాదీనం నదీనమ్మి సోతాని అయం విసోసయే, కిజ్ఞా మే ఏవం పహితత్తస్స చతునాళిమత్తం లోహితం న ఉపసోసేయ్య. న కేవలజ్ఞా మే లోహితమేవ సుస్సతి, అపిచ ఖో పన తమ్మి లోహితే సుస్సమానమ్మి బద్ధాబద్ధభేదం సరీరానుగతం పిత్తం, అసితపీతాదిపటిచ్చాదకం చతునాళిమత్తమేవ సేమ్మజ్ఞా, కిజ్ఞాపరం తత్తకమేవ ముత్తజ్ఞా ఓజజ్ఞా సుస్సతి, తేసు చ సుస్సమానేసు మంసానిపి ఖీయన్తి, తస్స మే ఏవం అనుపుట్టేన మంసేసు ఖీయమానేసు భియ్యా చిత్తం పసీదతి, న త్వేవ తప్పచ్చయా సంసీదతి. నో త్వం ఈదిసం చిత్తమజానన్తో సరీరమత్తమేవ దిస్సా భణసి “కిసో త్వమసి దుబ్బణ్ణో, సన్నికే మరణం తవా”తి. న కేవలజ్ఞా మే చిత్తమేవ పసీదతి, అపిచ ఖో పన భియ్యా సతి చ పజ్ఞా చ సమాధి మమ తిట్ఠతి, అణుమత్తోపి పమాదో వా సమ్మోహో వా చిత్తవిక్ఖేపో వా నత్తి, తస్స మయ్యం ఏవం విహరతో యే కేచి సమణబ్రాహ్మణా అతీతం వా అద్ధానం అనాగతం వా ఏతరహి వా ఓపక్కమికా వేదనా వేదయన్తి, తాసం నిదస్సనభూతం పత్తస్స ఉత్తమవేదనం. యథా అజ్ఞోసం దుక్ఖేన పుట్టానం సుఖం, సీతేన ఉణ్ఠం, ఉణ్ఠేన సీతం, ఖుదాయ భోజనం, పిపాసాయ పుట్టానం ఉదకం అపేక్షతే చిత్తం, ఏవం పజ్ఞాసు కామగుణేసు ఏకకామమ్మి నాపేక్షకే చిత్తం. “అహో వతాహం సుభోజనం భుజ్జేత్వా సుఖసేయ్యం సయేయ్య”న్తి ఈదిసేనాకారేన మమ చిత్తం న ఉప్పన్నం, పస్స, త్వం మార, సత్తస్స సుద్ధతన్తి.

౪౩౯-౪౧. ఏవం అత్తనో సుద్ధతం దస్సేత్వా “నివారేస్సామి త”న్తి ఆగతస్స మారస్స మనోరథభజ్జానత్థం మారసేనం కిత్తేత్వా తాయ అపరాజితభావం దస్సేన్తో “కామా తే పరమా సేనా”తిఆదికా ఛ గాథాయో ఆహ.

తత్థ యస్మా ఆదితోవ అగారియభూతే సత్తే వత్థకామేసు కిలేసకామా మోహయన్తి, తే అభిభుయ్య అనగారియభావం ఉపగతానం పన్నేసు వా సేనాసనేసు అజ్ఞాతరజ్ఞాతరేసు వా అధికుసలేసు ధమ్మేసు అరతి ఉప్పజ్జతి. వుత్తజ్ఞోతం “పబ్బజితేన ఖో, ఆవుసో, అభిరతి దుక్కరా”తి (సం. ని. ౪.౩౩౧). తతో తే పరపటిబద్ధజీవికత్తా ఖుప్పిపాసా బాధేతి, తాయ బాధితానం పరియేసనత్తణ్ణా చిత్తం కిలమయతి, అథ నేసం కిలన్తచిత్తానం థినమిద్ధం ఓక్కమతి. తతో విసేసమనధిగచ్ఛన్తానం దురభిసమ్భవేసు అరజ్ఞావనపత్తేసు సేనాసనేసు విహరతం ఉత్తాససజ్ఞాతా భీరు జాయతి, తేసం ఉస్సజ్ఞీతపరిసజ్ఞీతానం దీఘరత్తం వివేకరసమనస్సాదయమానానం విహరతం “న సియా ను ఖో ఏస మగ్గో”తి పటిపత్తియం విచికిచ్చా ఉప్పజ్జతి, తం వినోదేత్వా విహరతం అప్పమత్తకేన విసేసాధిగమేన మానమక్ఖథమ్మా జాయన్తి, తేపి వినోదేత్వా విహరతం తతో అధికతరం విసేసాధిగమం నిస్సాయ లాభసక్కారసిలోకా ఉప్పజ్జన్తి, లాభాదిముచ్చితా ధమ్మపతిరూపకాని పకాసేన్తా మిచ్చాయసం అధిగన్త్యా తత్థ రితా జాతిఆదిహి అత్తానం ఉక్కుంసేన్తి, పరం వమ్మేన్తి, తస్మా కామాదీనం పరమసేనాదిభావో వేదితబ్బో.

౪౪౨-౩. ఏవమేతం దసవిధం సేనం ఉద్ధిసిత్వా యస్మా సా కణ్ణధమ్మసమన్నాగతత్తా కణ్ణస్స నముచినో ఉపకారాయ సంవత్తతి, తస్మా నం తవ సేనాతి నిద్ధిసంతో ఆహ - “ఏసా నముచి తే సేనా, కణ్ణస్సాభిప్పహరినీ”తి. తత్త అభిప్పహరినీతి సమణబ్రాహ్మణానం ఘాతనీ నిప్పోధనీ, అన్తరాయకరీతి అత్తో. న నం అసూరో జినాతి, జేత్వా చ లభతే సుఖన్తి ఏవం తవ సేనం అసూరో కాయే చ జీవితే చ సాపేక్షో పురిసో న జినాతి, సూరో పన జినాతి, జేత్వా చ మగ్గసుఖం ఫలసుఖఞ్చ అధిగచ్ఛతి. యస్మా చ లభతే సుఖం, తస్మా సుఖం పత్తయమానో అహమ్మి ఏస ముజ్జం పరిహరేతి. సజ్ఞామావచరా అనివత్తిసో పురిసా అత్తనో అనివత్తనకభావవిజ్ఞాపనత్థం సీసే వా ధజే వా ఆవుధే వా ముజ్జతిణం బద్ధన్తి, తం అయమ్మి పరిహరతిచ్చేవ మం ధారేహి. తవ సేనాయ పరాజితస్స ధిరత్థు మమ జీవితం, తస్మా ఏవం ధారేహి - సజ్ఞామే మే మతం సేయ్యో, యఞ్చో జీవే పరాజితో, యేన జీవితేన పరాజితో జీవే, తస్మా జీవితా తయా సమ్మాపటిపన్నానం అన్తరాయకరేన సద్ధిం సజ్ఞామే మతం మమ సేయ్యోతి అత్తో.

౪౪౪. కస్మా మతం సేయ్యోతి చే? యస్మా పగాళ్లేత్త...పే.... సుబ్బతా, ఏత్త కామాదికాయ అత్తుక్కంసనపరవమ్మనపరియోసానాయ తవ సేనాయ పగాళ్లా నిముగ్గా అనుపవిత్థా ఏకే సమణబ్రాహ్మణా న దిస్సన్తి, సీలాదీహి గుణేహి నప్పకాసన్తి, అన్తకారం పవిత్థా వియ హోన్తి. ఏతే ఏవం పగాళ్లా సమానా సచేపి కదాచి ఉమ్ముజ్జిత్వా నిముజ్జనపురిసో వియ “సాహు సద్ధా”తిఆదినా నయేన ఉమ్ముజ్జన్తి, తథాపి తాయ సేనాయ అజ్ఞోత్థటత్తా తఞ్చ మగ్గం న జానన్తి ఖేమం నిబ్బానగామీనం, సబ్బేపి బుద్ధపచ్చేకబుద్ధాదయో యేన గచ్ఛన్తి సుబ్బతాతి. ఇమం పన గాథం సుత్వా మారో పున కిఞ్చి అవత్వా ఏవ పక్కామి.

౪౪౫-౬. పక్కన్తే పన తస్మిం మహాసత్తో తాయ దుక్కరకారికాయ కిఞ్చిపి విసేసం అనధిగచ్ఛన్తో అనుక్కమేన “సియా ను ఖో అఞ్ఞో మగ్గో బోధాయా”తిఆదీని చిన్తేత్వా ఓళారికాహారం ఆహారేత్వా, బలం గహేత్వా, విసాఖపుణ్ణమదివసే పగేవ సుజాతాయ పాయాసం పరిభుజ్జేత్వా, భద్రవనసణ్ణే దివావిహారం నిసీదిత్వా, తత్త అట్ట సమాపత్తియో నిబ్బత్తేన్తో దివసం వీతినామేత్వా సాయన్తసమయే మహాబోధిమణ్ణాభిముఖో గత్వా సోత్థియేన దిన్నా అట్ట తిణముట్టియో బోధిమూలే వికిరిత్వా దససహస్సలోకధాతుదేవతాహి కతసక్కారబహుమానో -

“కామం తచో చ న్హారు చ, అట్టి చ అవసిస్సతు;

ఉపసుస్సతు నిస్సేసం, సరీరే మంసలోహిత”న్తి. -

చతురస్థవీరియం అధిట్టహిత్వా “న దాని బుద్ధత్తం అపాపుణిత్వా పల్లజ్కం భిన్దిస్సామీ”తి పటిఞ్ఞం కత్వా అపరాజితపల్లజ్కే నిసీది. తం ఇత్వా మారో పాపిమా “అజ్ఞ సిద్ధత్తో పటిఞ్ఞం కత్వా నిసినో, అజ్జేవ దానిస్స సా పటిఞ్ఞా పటిబాహితత్వా”తి బోధిమణ్ణతో యావ చక్కవాళమాయతం ద్వాదసయోజనవిత్థారం ఉద్ధం నవయోజనముగ్గతం మారసేనం సముట్టాపేత్వా దియడ్డయోజనసతప్పమాణం గిరిమేఖలం హత్తిరాజానం ఆరుయ్వు బాహుసహస్సం మాపేత్వా నానావుధాని గహేత్వా “గణ్ణధ, హనధ, పహరథా”తి భణన్తో ఆళవకసుత్తే వుత్తప్పకారా వుట్టియో మాపేసి, తా మహాపురిసం పత్వా తత్త వుత్తప్పకారా ఏవ సమ్మజ్జింసు. తతో వజిరజ్ఞసేన హత్తిం కుమ్మే పహరిత్వా మహాపురిసస్స సమీపం నేత్వా “ఉట్టేహి, భో సిద్ధత్త, పల్లజ్కా”తి ఆహ. మహాపురిసో “న ఉట్టహామి మారా”తి వత్వా తం ధజినిం సమన్తా విలోకేన్తో ఇమా గాథాయో అభాసి “సమన్తా ధజిని”న్తి.

తత్త ధజినిన్తి సేనం. యుత్తన్తి ఉయుత్తం. సవాహనన్తి గిరిమేఖలనాగరాజసహితం. పచ్చగ్గచ్ఛామీతి అభిముఖో ఉపరి గమిస్సామి, సో చ ఖో తేజేనేవ, న కాయేన. కస్మా? మా మం తానా అచావయి, మం ఏతస్మా తానా అపరాజితపల్లజ్ఞా మారో మా చాలేసీతి వుత్తం హోతి. నప్పసహతీతి సహితుం న సక్కోతి, నాభిభవతి వా. ఆమం పత్తన్తి కాచజాతం మత్తికాభాజనం. అస్మనాతి పాసాణేన. సేసమేత్త పాకటమేవ.

౪౪౭-౮. ఇదాని “ఏతం తే మారసేనం భిన్దిత్వా తతో పరం విజితసజ్ఞామో సమ్మత్తధమ్మరాజాభిసేకో ఇదం కరిస్సామీ”తి దస్సన్తో ఆహ “వసీకరిత్వా”తి. తత్త వసీకరిత్వా సజ్ఞప్పన్తి మగ్గభావనాయ సబ్బం మిచ్ఛాసజ్ఞప్పం పహాయ సమ్మాసజ్ఞప్పస్సేవ పవత్తనేన వసీకరిత్వా సజ్ఞప్పం. సతిఞ్చ సూపతిట్ఠితన్తి కాయాదీసు చతుసు రానేసు అత్తనో సతిఞ్చ సుట్టు ఉపట్ఠితం కరిత్వా ఏవం వసీకతసజ్ఞప్పో సుప్పతిట్ఠితస్సతి రట్ఠా రట్ఠం విచరిస్సామి దేవమనుస్సభేదే పుట్టా సావకే వినయన్తో. అథ మయా వినీయమానా తే అప్పమత్తా...పే.... న సోచరే, తం నిబ్బానామతమేవాతి అధిప్పాయో.

౪౪౯-౫౧. అథ మారో ఇమా గాథాయో సుత్వా ఆహ – “ఏవరూపం పక్ఖం దిస్సా న భాయసి భిక్ఖూ”తి? “ఆమ, మార, న భాయామీ”తి. “కస్మా న భాయసీ”తి? “దానాదీనం పారమిపుణ్ణానం కతత్తా”తి. “కో ఏతం జానాతి దానాదీని త్వమకాసీ”తి? “కిం ఏత్త పాపిమ సక్ఖకిచ్చేన, అపిచ ఏకస్మింయేవ భవే వేస్సంతరో హుత్వా యం దానమదాసిం, తస్సానుభావేన సత్తక్ఖత్తుం ఛహి పకారేహి సజ్ఞాతకమ్పా అయం మహాపథవీయేవ సక్ఖీ”తి. ఏవం వుత్తే ఉదకపరియంతం కత్వా మహాపథవీ కమ్పి భేరవసద్ధం ముఞ్చమానా, యం సుత్వా మారో అసనిహతో వియ భీతో ధజం పణామేత్వా పలాయి సద్ధిం పరిసాయ. అథ మహాపురిసో తీహి యామేహి తిస్సో విజ్ఞా సచ్చికత్వా అరుణగ్గమనే “అనేకజాతిసంసారం... పే.... తణ్ణానం ఖయమజ్ఞగా”తి ఇమం ఉదానం ఉదానేసి. మారో ఉదానసద్దేన ఆగన్త్వా “అయం బుద్ధో అహన్తి పటిజానాతి, హన్త నం అనుబన్ధామి ఆభిసమాచారికం పస్సితుం. సచస్స కిఞ్చి కాయేన వా వాచాయ వా ఖలితం భవిస్సతి, విహితేస్సామి న”న్తి పుట్టే బోధిసత్తభూమియం ఛబ్బస్సాని అనుబద్ధిత్వా బుద్ధత్తం పత్తం ఏకం వస్సం అనుబద్ధి. తతో భగవతో కిఞ్చి ఖలితం అపస్సన్తో “సత్త వస్సానీ”తి ఇమా నిబ్బేజనీయగాథాయో అభాసి.

తత్త ఓతారన్తి రన్థం వివరం. నాధిగచ్ఛిస్సన్తి నాధిగమిం. మేదవణ్ణన్తి మేదపిణ్ణసదిసం. అనుపరియగాతి పరితో పరితో అగమాసి. ముదున్తి ముదుకం. విన్దేమాతి అధిగచ్ఛేయ్యామ. అస్సాదనాతి సాదుభావో. వాయసీత్తోతి వాయసో ఏత్తో. సేసమేత్త పాకటమేవ.

అయం పన యోజనా – సత్త వస్సాని భగవన్తం ఓతారాపేక్షో అనుబద్ధిం కత్తచి అవిజహన్తో పదాపదం, ఏవం అనుబద్ధిత్వాపి చ ఓతారం నాధిగమిం. సోహం యథా నామ మేదవణ్ణం పాసాణం మేదసణ్ణో వాయసో ఏకస్మిం పస్సే ముఖతుణ్ణకేన విజ్ఞిత్వా అస్సాదం అవిన్దమానో “అప్పేవ నామ ఏత్త ముదు విన్దేమ, అపి ఇతో అస్సాదనా సీయా”తి సమన్తా తథేవ విజ్ఞన్తో అనుపరియాయిత్యా కత్తచి అస్సాదం అలద్ధా “పాసాణోవాయ”న్తి నిబ్బిజ్జ పక్కమేయ్య, ఏవమేవాహం భగవన్తం కాయకమ్మాదీసు అత్తనో పరిత్తపణ్ణాముఖతుణ్ణకేన విజ్ఞన్తో సమన్తా అనుపరియగా “అప్పేవ నామ కత్తచి అపరిసుద్ధకాయసమాచారాదిముదుభావం విన్దేమ, కుతోచి అస్సాదనా సీయా”తి, తే దాని మయం అస్సాదం అలభమానా కాకోవ సేలమాసజ్జ నిబ్బిజ్జాపేమ గోతమం ఆసజ్జ తతో గోతమా నిబ్బిజ్జ అపేమాతి. ఏవం వదతో కిర మారస్స సత్త వస్సాని నిప్పలపరిస్సమం నిస్సాయ బలవసోకో ఉదపాది. తేనస్స వినీదమానజ్ఞపచ్చజ్ఞస్స బేలువపణ్ణు నామ వీణా కచ్చతో

పతితా. యా సకిం కుసలేహి వాదితా చత్తారో మాసే మధురస్సరం ముఞ్చతి, యం గహేత్వా సక్కో పఞ్చసిఖస్స అదాసి.  
తం సో పతమానమ్మి న బుఙ్ఘి. తేనాహ భగవా -

౪౨౨“తస్స సోకపరేతస్స, వీణా కచ్చా అభస్సథ;  
తతో సో దుమ్మనో యక్ఖో, తత్తేవంతరథాయథా”తి.

సఙ్గీతికారకా ఆహంసూతి ఏకే, అష్టాకం పనేతం నక్ఖమతీతి.

పరమత్థజీతికాయ ఖుద్దక-అటకథాయ

సుత్తనిపాత-అటకథాయ పధానసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౩. సుభాసితసుత్తవణ్ణనా

ఏవం మే సుతన్తి సుభాసితసుత్తం. అత్తజ్ఞాసయతో చస్స ఉప్పత్తి. భగవా హి సుభాసితప్పియో, సో అత్తనో  
సుభాసితసముదాచారప్పకాసనేన సత్తానం దుబ్బాసితసముదాచారం పటిసేధేన్తో ఇమం సుత్తమభాసి. తత్థ ఏవం మే  
సుతన్తిఆది సఙ్గీతికారవచనం. తత్థ తత్ర ఖో భగవా...పి.... భదన్తేతి తే భిక్ఖూతి ఏతం అపుబ్బం, సేసం వుత్తనయమేవ. తస్మా  
అపుబ్బపదవణ్ణనత్థమిదం వుచ్చతి - తత్తాతి దేసకాలపరిధీపనం. తఞ్ఞో యం సమయం విహరతి, తత్ర సమయే,  
యస్మిఞ్చ ఆరామే విహరతి, తత్ర ఆరామేతి దీపేతి. భాసితబ్బయుత్తే వా దేసకాలే దీపేతి. న హి భగవా అయుత్తే దేసే కాలే  
వా ధమ్మం భాసతి. “అకాలో ఖో, తావ, బాహియా”తిఆది (ఉదా. ౧౦) చేత్థ సాధకం. ఖోతి పదపూరణమత్తే  
అవధారణాదికాలత్తే వా నిపాతో. భగవాతి లోకగరుపరిధీపనం. భిక్ఖూతి కథాసవనయుత్తపుగ్గలపరిధీపనం. ఆమన్తేసీతి  
ఆలపి అభాసి సమ్మాధేసి.

భిక్ఖవోతి ఆమన్తనాకారపరిధీపనం. తఞ్చ భిక్ఖనసీలతాదిగుణయోగసిద్ధత్తా వుత్తం. తేన నేసం హీనాధికజనసేవితం  
వుత్తిం పకాసేన్తో ఉద్ధతదీనభావనిగ్గహం కరోతి. “భిక్ఖవో”తి ఇమినా చ  
కరుణావిప్పారసోమ్మహదయనయననిపాతపుబ్బజ్జమేన వచనేన తే అత్తనో ముఖాభిముఖే కరిత్వా తేనేవ  
కథేతుకమ్యతాదీపకేన వచనేన తేసం సోతుకమ్యతం జనేతి, తేనేవ చ సమ్మాధనత్థేన వచనేన సాధుకసవనమనసికారేపి తే  
నియోజేతి. సాధుకసవనమనసికారాయత్తా హి సాసనసమ్మత్తి. అపరేసుపి దేవమనుస్సేసు విజ్ఞమానేసు కస్మా భిక్ఖూ ఏవ  
ఆమన్తేసీతి చే? జేట్టసేట్టాసన్నసదాసన్నిహితభావతో. సబ్బపరిససాధారణా హి అయం ధమ్మదేసనా, న పాటిపుగ్గలికా.  
పరిసాయ చ జేట్టా భిక్ఖూ పరముప్పన్నత్తా, సేట్టా అనగారియభావం ఆదిం కత్వా సత్థు చరియానువిధాయకత్తా  
సకలసాసనపటిగ్గాహకత్తా చ. ఆసన్నా తత్థ నిసిన్నేసు సత్థు సన్తికత్తా, సదా సన్నిహితా సత్థు సన్తికావచరత్తా. తేన భగవా  
సబ్బపరిససాధారణం ధమ్మం దేసేన్తో భిక్ఖూ ఏవ ఆమన్తేసి. అపిచ భాజనం తే ఇమాయ కథాయ యథానుసిట్టం  
పటిపత్తిసబ్బావతోతిపి తే ఏవ ఆమన్తేసి. భదన్తేతి గారవాధివచనమేతం. తే భిక్ఖూతి యే భగవా ఆమన్తేసి, తే ఏవం భగవన్తం  
ఆలపన్తా భగవతో పచ్చస్సోసున్తి.

చతుహి అభేహి చతుహి కారణేహి అవయవేహి వా. ముసావాదావేరమణిఆదీని హి చత్తారి సుభాసితవాచాయ కారణాని. సచ్చవచనాదయో చత్తారో అవయవా, కారణత్తే చ అభగసద్దో. చతుహి నిస్సక్యవచనం హోతి, అవయవత్తే కరణవచనం. సమన్నాగతాతి సమనుఆగతా పవత్తా యుత్తా చ. వాచాతి సముల్లపనవాచా. యా సా “వాచా గిరా బృహ్పథో”తి (ధ. స. ౬౩౬) చ, “నేలా కణ్ణసుఖా”తి (దీ. ని. ౧.౯; మ. ని. ౩.౧౪) చ ఏవమాదీసు ఆగచ్ఛతి. యా పన “వాచాయ చే కతం కమ్మ”న్తి (ధ. స. అట్ట. ౧ కాయకమ్మద్వార) ఏవం విజ్ఞాత్తి చ, “యా చతుహి వచీదుచ్చరితేహి ఆరతి విరతి...పే... అయం వుచ్చతి సమ్మావాచా”తి (ధ. స. ౨౯౯; విభ. ౨౦౬) ఏవం విరతి చ, “ఘరుసవాచా, భిక్షవే, ఆసేవితా భావితా బహులీకతా నిరయసంవత్తనికా హోతీ”తి (అ. ని. ౮.౪౦) ఏవం చేతనా చ వాచాతి ఆగచ్ఛతి, సా ఇథ న అధిప్పేతా. కస్మా? అభాసితబ్బతో. సుభాసితా హోతీతి సుట్టు భాసితా హోతి. తేనస్సా అత్థావహనతం దీపేతి. న దుబ్బాసితాతి న దుట్టు భాసితా. తేనస్సా అనత్థానావహనతం దీపేతి. అనవజ్ఞాతి వజ్జసజ్ఞాతరాగాదిదోసవిరహితా. తేనస్సా కారణసుద్ధిం వుత్తదోసాభావజ్ఞా దీపేతి. అననువజ్ఞా చాతి అనువాదవిముత్తా. తేనస్సా సబ్బాకారసమ్మత్తిం దీపేతి. విజ్ఞానన్తి పణ్ణితానం. తేన నిన్దాపసంసాసు బాలా అప్పమాణాతి దీపేతి.

కతమేహి చతుహి కథేతుకమ్యతాపుచ్ఛా. ఇథాతి ఇమస్మిం సాసనే. భిక్షవేతి యేసం కథేతుకామో, తదాలపనం. భిక్షాతి వుత్తప్పకారవాచాభాసనకపుగ్గలనిదస్సనం. సుభాసితంయేవ భాసతీతి పుగ్గలాధిట్ఠానాయ దేసనాయ చతుసు వాచగ్గేసు అజ్ఞాతరజ్ఞనిద్దేసవచనం. నో దుబ్బాసితన్తి తస్సేవ వాచగ్గస్స పటిపక్ఖభాసననివారణం. తేన “ముసావాదాదయోపి కదాచి వత్తబ్బా”తి దిట్ఠిం నీసేధేతి. “నో దుబ్బాసిత”న్తి ఇమినా వా మిచ్ఛావాచప్పహానం దీపేతి, “సుభాసిత”న్తి ఇమినా పహీనమిచ్ఛావాచేన సతా భాసితబ్బవచనలక్ఖణం. తథా పాపస్స అకరణం, కుసలస్స ఉపసమ్మదం . అజ్ఞపరిదీపనత్తం పన అభాసితబ్బం పుట్టే అవత్త్యా భాసితబ్బమేవాహ. ఏస నయో ధమ్మంయేవాతిఆదీసుపి.

ఏత్త చ “సుభాసితంయేవ భాసతి నో దుబ్బాసిత”న్తి ఇమినా పిసుణదోసరహితం సమగ్గకరణవచనం వుత్తం, “ధమ్మంయేవ భాసతి నో అధమ్మ”న్తి ఇమినా సమ్మదోసరహితం ధమ్మతో అనపేతం మన్తావచనం వుత్తం, ఇతరేహి ద్వీహి ఘరుసాలికరహితాని పియసచ్చవచనాని వుత్తాని. ఇమేహి ఖోతిఆదినా పన తాని అజ్ఞాని పచ్చక్ఖతో దస్సేన్తో తం వాచం నిగమేతి. వీసేసతో చేత్త “ఇమేహి ఖో, భిక్షవే , చతుహి అభేహి సమన్నాగతా వాచా సుభాసితా హోతీ”తి భణన్తో యదజ్ఞో పటిజ్ఞాదీహి అవయవేహి నామాదీహి పదేహి లిజ్ఞవచనవిభత్తికాలకారకాదీహి సమ్మత్తీహి చ సమన్నాగతం వాచం “సుభాసిత”న్తి మజ్ఞాన్తి, తం ధమ్మతో పటిసేధేతి. అవయవాదిసమ్మన్నాపి హి పేసుజ్ఞాదిసమన్నాగతా వాచా దుబ్బాసితావ హోతి అత్తనో పరేసజ్ఞా అనత్థావహత్తా. ఇమేహి పన చతుహి అభేహి సమన్నాగతా సచేపి మిలక్ఖుభాసాపరియాపన్నా ఘటచేటికాగీతికపరియాపన్నా వా హోతి, తథాపి సుభాసితా ఏవ లోకియలోకుత్తరహితసుఖావహత్తా. సీహాళదీపే మగ్గపస్సే సస్సం రక్ఖన్తియా సీహాళచేటికాయ సీహాళకేనేవ జాతిజరామరణపటిసంయుత్తం గీతం గాయన్తియా సుత్వా మగ్గం గచ్ఛన్తా సట్ఠిమత్తా విపస్సకభిక్షా చేత్త అరహత్తం పత్తా నిదస్సనం. తథా తిస్సో నామ ఆరద్ధవిపస్సకో భిక్షు పదుమసరసమీపేన గచ్ఛన్తో పదుమసరే పదుమాని భజ్జేత్త్యా భజ్జేత్త్యా -

“పాతో పుల్లం కోకనదం, సూరియాలోకేన భజ్జియతే;

ఏవం మనుస్సత్తగతా సత్తా, జరాభివేగేన మద్దీయన్తీ”తి. -

ఇమం గీతం గాయన్తియా చేటికాయ సుత్వా అరహత్తం పత్తో, బుద్ధన్తరే చ అజ్ఞాతరో పురిసో సత్తహి పుత్తహి సద్ధిం వనా  
ఆగమ్మ అజ్ఞాతరాయ ఇత్తియా ముసలేన తణ్ణులే కోట్టన్తియా -

“జరాయ పరిమద్దితం ఏతం, మిలాతథవిచమ్మనిస్సితం;  
మరణేన భిజ్జతి ఏతం, మచ్చుస్స ఘసమామిసం.

“కిమీనం ఆలయం ఏతం, నానాకుణపేన పూరితం;  
అసుచిస్స భాజనం ఏతం, కదలిక్ఖన్దసమం ఇద”న్తి. -

ఇమం గీతికం సుత్వా సహ పుత్తహి పచ్చేకబోధిం పత్తో, అజ్ఞో చ ఈదిసేహి ఉపాయేహి అరియభూమిం పత్తా నిదస్సనం.  
అనచ్చరియం పనేతం, యం భగవతా ఆసయానుసయకుసలేన “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛా”తిఆదినా నయేన వుత్తా గాఢాయో  
సుత్వా పఞ్చసతా భిక్ఖూ అరహత్తం పాపుణీంసు, అజ్ఞో చ ఖిన్దాయతనాదిపటిసంయుత్తా కథా సుత్వా అనేకే  
దేవమనుస్సాతి. ఏవం ఇమేహి చతుహి అజ్ఞేహి సమన్నాగతా వాచా సచేపి మిలక్ఖుభాసాపరియాపన్నా,  
ఘటచేటికాగీతికపరియాపన్నా వా హోతి, తథాపి “సుభాసితా”తి వేదితబ్బా. సుభాసితత్తా ఏవ చ అనవజ్ఞా చ అననువజ్ఞా  
చ విజ్ఞానం అత్థత్తికానం కులపుత్తానం అత్థపటిసరణానం, నో బ్యజ్జనపటిసరణానన్తి.

ఇదమవోచ భగవాతి ఇదం సుభాసితలక్ఖణం భగవా అవోచ. ఇదం వత్వాన సుగతో, అథాపరం ఏతదవోచ సత్థాతి  
ఇదఞ్చ లక్ఖణం వత్వా అథ అజ్ఞామ్మి ఏతం అవోచ సత్థా. ఇదాని వత్తబ్బగాధం దస్సేత్వా సబ్బమేతం సజ్ఞీతికారకా  
ఆహంసు. తత్థ అపరన్తి గాఢాబన్ధవచనం సన్ధాయ వుచ్చతి. తం దువిధం హోతి - పచ్చా ఆగతపరిసం  
అస్సవనసుస్సవనఆధారణదళ్ళీకరణాదీని వా సన్ధాయ తదత్థదీపకమేవ చ. పుట్టే కేనచి కారణేన పరిహాపితస్స అత్థస్స  
దీపనేన అత్థవిసేసదీపకఞ్చ “పురిసస్స హి జాతస్స, కుఠారీ జాయతే ముఖే”తిఆదీసు (సు. ని. ౬౬౨) వియ. ఇథ పన  
తదత్థదీపకమేవ.

౪౫౩. తత్థ సన్తోతి బుద్ధాదయో. తే హి సుభాసితం “ఉత్తమం సేట్ట”న్తి వణ్ణయన్తి. దుతియం తతియం చతుత్థన్తి ఇదం  
పన పుట్టే నిద్దిట్టక్కమం ఉపాదాయ వుత్తం. గాఢాపరియోసానే పన వజ్జీసత్తేరో భగవతో సుభాసితే పసీది.

సో యం పసన్నాకారం అకాసి, యఞ్చ వచనం భగవా అభాసి, తం దస్సేన్తా సజ్జీతికారకా “అథ ఖో  
ఆయస్మా”తిఆదిమాహంసు. తత్థ పటిభాతి మన్తి మమ భాగో పకాసతి . పటిభాతు తన్తి తవ భాగో పకాసతు. సారుప్పాహీతి  
అనుచ్చవికాహి. అభిత్థవీతి పసంసి.

౪౫౪. న తాపయేతి విప్పటిసారేన న తాపేయ్య. న విహింసేయ్యాతి అజ్ఞామజ్ఞాం భిన్దన్తో న బాఢేయ్య. సా వే వాచాతి సా  
వాచా ఏకంసేనేవ సుభాసితా. ఏత్తావతా అపిసుణవాచాయ భగవన్తం ధోమేతి.

౪౫౫. పటినన్దితాతి హట్టేన హదయేన పటిముఖం గన్త్యా నన్దితా సమ్మియాయితా. యం అనాదాయ పాపాని, పరేసం  
భాసతే పియన్తి యం వాచం భాసన్తో పరేసం పాపాని అప్పియాని పటిక్కులాని ఫరుసవచనాని అనాదాయ

అత్తబ్యజ్ఞానమధురం పియమేవ వచనం భాసతి, తం పియవాచమేవ భాసేయ్యాతి వుత్తం హోతి. ఇమాయ గాఢాయ పియవచనేన భగవంతం అభిత్తవి.

౪౫౬. అమతాతి అమతసదిసా సాదుభావేన. వుత్తమ్మి చేతం “సచ్చం హవే సాదుతరం రసాన”న్తి (సం. ని. ౧.౭౩; సం. ని. ౧౮౪). నిబ్బానామతపచ్చయత్తా వా అమతా. ఏస ధమ్మా సనంతనోతి యాయం సచ్చవాచా నామ, ఏస పోరాణో ధమ్మా చరియా పవేణీ, ఇదమేవ హి పోరాణానం ఆచిణ్ణం, న తే అలికం భాసింసు. తేనేవాహ – “సచ్చే అత్థే చ ధమ్మే చ, అహు సంతో పతిట్టితా”తి. తత్త సచ్చే పతిట్టితత్తా ఏవ అత్తనో చ పరేసజ్ఞా అత్థే పతిట్టితా. అత్థే పతిట్టితత్తా ఏవ చ ధమ్మే పతిట్టితా హోన్తి వేదితబ్బా. పరం వా ద్వయం సచ్చవిసేసనమిచ్చేవ వేదితబ్బం. సచ్చే పతిట్టితా. కీదిసి? అత్థే చ ధమ్మే చ, యం పరేసం అత్తతో అనపేతత్తా అత్తం అనుపరోధం కరోతీతి వుత్తం హోతి. సతిపి చ అనుపరోధకరత్తే ధమ్మతో అనపేతత్తా ధమ్మం, యం ధమ్మికమేవ అత్తం సాధేతీతి వుత్తం హోతి. ఇమాయ గాఢాయ సచ్చవచనేన భగవంతం అభిత్తవి.

౪౫౭. ఖేమన్తి అభయం నిరుపద్దవం. కేన కారణేనాతి చే? నిబ్బానప్పత్తియా దుక్ఖస్సంతకిరియాయ, యస్మా కిలేసనిబ్బానం పాపేతి, వట్టదుక్ఖస్స చ అన్తకిరియాయ సంవత్తతీతి అత్థో. అథ వా యం బుద్ధో నిబ్బానప్పత్తియా దుక్ఖస్సంతకిరియాయాతి ద్విన్తం నిబ్బానధాతూనమత్తాయ ఖేమమగ్గప్పకాసనతో ఖేమం వాచం భాసతి, సా వే వాచానముత్తమాతి సా వాచా సబ్బవాచానం సేట్టాతి ఏవమేత్త అత్థో వేదితబ్బో. ఇమాయ గాఢాయ మన్తావచనేన భగవంతం అభిత్తవన్తో అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసీతి అయమేత్త అపుబ్బపదవణ్ణనా. సేసం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బన్తి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ సుభాసితసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పూరళాససుత్త-(సున్దరికభారద్వాజసుత్త)-వణ్ణనా

ఏవం మే సుతన్తి పూరళాససుత్తం. కా ఉప్పత్తి? భగవా పచ్చాభత్తకిచ్చావసానే బుద్ధచక్షునా లోకం వోలోకన్తో సున్దరికభారద్వాజబ్రాహ్మణం అరహత్తస్స ఉపనిస్సయసమ్మన్నం దిస్వా “తత్త మయి గతే కథా పవత్తిస్సతి, తతో కథావసానే ధమ్మదేసనం సుత్వా ఏస బ్రాహ్మణో పబ్బజిత్వా అరహత్తం పాపుణిస్సతీ”తి చ ఇత్వా తత్త గత్వా కథం సముట్టాపేత్వా ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్త ఏవం మే సుతన్తిఆది సజ్జీతికారకానం వచనం. కింజచ్చో భవన్తిఆది తస్స బ్రాహ్మణస్స, న బ్రాహ్మణో నోమ్హీతిఆది భగవతో. తం సబ్బమ్మి సమోధానేత్వా “పూరళాససుత్త”న్తి వుచ్చతి. తత్త వుత్తసదిసం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం, అవుత్తం వణ్ణయిస్సామ, తజ్ఞా ఖో ఉత్తానత్తాని పదాని అనామసన్తా. కోసలేసూతి కోసలా నామ జానపదినో రాజకుమారా. తేసం నివాసో ఏకోపి జనపదో రుళ్ళిసద్దేన “కోసలా”తి వుచ్చతి. తస్మిం కోసలేసు జనపదే. కేచి పన “యస్మా పుట్టే మహాపనాదం రాజకుమారం నానానాటకాదీని దిస్వా సితమత్తమ్మి అకరోన్తం సుత్వా రాజా ఆణాపేసి ‘యో మమ పుత్తం హసాపేతి, సబ్బాభరణేహి నం అలఙ్కరోమీ’తి. తతో నల్లలాని ఛడ్డేత్వా మహాజనకాయో సన్నిపతి. తే చ మనుస్సా అతిరేకసత్తవస్సాని నానాకీళికాదయో దస్సేన్తాపి తం నాసక్ఖింసు హసాపేతుం. తతో సక్కో దేవనటం పేసేసి, సో దిబ్బనాటకం దస్సేత్వా హసాపేసి. అథ తే మనుస్సా అత్తనో అత్తనో వసనోకాసాభిముఖా పక్కమింసు. తే పటిపథే మిత్తసుహజ్ఞాదయో దిస్వా

పటిసన్ధారమకంసు 'కచ్చి భో కుసలం, కచ్చి భో కుసల'ని . తస్మా తం 'కుసల'ని సద్దం ఉపాదాయ నో పదేనో 'కోసలో'తి వుచ్చతీ"తి వణ్ణయన్తి. సున్దరికాయ నదియా తీరేతి సున్దరికాతి ఏవంనామికాయ నదియా తీరే.

తేన ఖో పనాతి యేన సమయేన భగవా తం బ్రాహ్మణం వినేతుకామో గన్త్యా తస్మా నదియా తీరే ససీసం పారుపిత్వా రుక్ష్మమూలే నిసజ్ఞాసజ్ఞాతేన ఇరియాపథవిహరేన విహరతి. సున్దరికభారద్వాజోతి నో బ్రాహ్మణో తస్మా నదియా తీరే వసతి అగ్గిశ్చ జహతి, భారద్వాజోతి చస్స గోత్రం, తస్మా ఏవం వుచ్చతి. అగ్గిం జహతీతి ఆహుతిపక్తిపనేన జాలేతి. అగ్నిహుతం పరిచరతీతి అగ్నియతనం సమ్మజ్జనూపలేపనబలికమ్మాదినా పయిరుపాసతి. కో ను ఖో ఇమం హబ్యసేసం భుజ్ఞోయ్యాతి నో కిర బ్రాహ్మణో అగ్నిమ్మి జుహిత్వా అవసేసం పాయాసం దిస్వా చిన్తేసి - "అగ్నిమ్మి తావ పక్తితపాయాసో మహాబ్రహ్మనా భుత్తో, అయం పన అవసేసో అత్థి. తం యది బ్రహ్మణో ముఖతో జాతస్స బ్రాహ్మణస్సేవ దదేయ్యం, ఏవం మే పితరా సహ పుత్తోపి సంతప్పితో భవేయ్య, సువిసోధితో చ బ్రహ్మలోకగామిమగ్గో అస్స, హద్దాహం బ్రాహ్మణం గవేసామీ"తి. తతో బ్రాహ్మణదస్సనత్థం ఉట్టాయాసనా చతుద్దిసా అనువిలోకేసి - "కో ను ఖో ఇమం హబ్యసేసం భుజ్ఞోయ్యా"తి.

అశ్లాతరస్మిం రుక్ష్మమూలేతి తస్మిం వనసణ్డే సేటరుక్ష్మమూలే. ససీసం పారుతన్తి సహ సీసేన పారుతకాయం. కస్మా పన భగవా ఏవమకాసి, కిం నారాయనసజ్ఞాతబలోపి హుత్వా నాసక్తి హిమపాతం సీతవాతశ్చ పటిబాహితున్తి? అత్థేతం కారణం. న హి బుద్ధా సబ్బసో కాయపటిజగ్గనం కరోన్తి ఏవ, అపిచ భగవా "ఆగతే బ్రాహ్మణే సీసం వివరిస్సామి, మం దిస్వా బ్రాహ్మణో కథం పవత్తేస్సతి, అథస్స కథానుసారేన ధమ్మం దేసేస్సామీ"తి కథాపవత్తనత్థం ఏవమకాసి. దిస్వాన వామేన... పే.... తేనుపసజ్ఞమీతి నో కిర భగవంతం దిస్వా బ్రాహ్మణో "అయం ససీసం పారుపిత్వా సబ్బరత్తిం పథానమనుయుత్తో, ఇమస్స దక్కిణోదకం దత్వా ఇమం హబ్యసేసం దస్సామీ"తి బ్రాహ్మణసజ్ఞో హుత్వా ఏవ ఉపసజ్ఞమి. ముణ్డో అయం భవం, ముణ్డకో అయం భవన్తి సీసే వివరితమత్తేవ కేసన్తం దిస్వా "ముణ్డో"తి ఆహ. తతో సుట్టుతరం ఓలోకేన్తో పరిత్తమ్మి సిఖం అదిస్వా హీళేన్తో "ముణ్డకో"తి ఆహ. ఏవరూపా హి నేసం బ్రాహ్మణానం దిట్టి. తతో వాతి యత్థ రితో అద్దస, తమ్మా పదేసా ముణ్డాపీతి కేనచి కారణేన ముణ్డేతసీసాపి హోన్తి.

౪౫౮. న బ్రాహ్మణో నోష్ఠీతి ఏత్థ నకారో పటిసేధే, నోకారో అవధారణే "న నో సమ"న్తిఆదీసు (ఖు. పా. ౬.౩; సు. ని. ౨౨౬) వియ. తేన నేవమ్మి బ్రాహ్మణోతి దస్సేతి. న రాజపుత్తోతి ఖత్తియో నమ్మి. న వేస్సాయనోతి వేస్సోపి నమ్మి. ఉదకోచి నోష్ఠీతి అశ్లాపి సుద్ధో వా చణ్డాలో వా కోచి న హోమీతి ఏవం ఏకంసేనేవ జాతివాదసముదాచారం పటిక్కిపతి. కస్మా? మహాసముద్ధం పత్తా వియ హి నదియో పబ్బజ్ఞాపగతా కులపుత్తా జహన్తి పురిమాని నామగోత్తాని. పహారాదసుత్తజ్ఞోత్త (అ. ని. ౮.౧౯) సాధకం. ఏవం జాతివాదం పటిక్కిపిత్వా యథాభూతమత్తానం ఆవికరోన్తో ఆహ - "గోత్రం పరిజ్ఞాయ పుథుజ్ఞనానం, అకిశ్చనో మన్త చరామి లోకే"తి. కథం గోత్రం పరిజ్ఞాసీతి చే? భగవా హి తేహి పరిజ్ఞాహి పశ్చాత్తన్తే పరిజ్ఞాసి, తేసు చ పరిజ్ఞాతేసు గోత్రం పరిజ్ఞాతమేవ హోతి. రాగాదికిశ్చనానం పన అభావేన నో అకిశ్చనో మన్తా జానిత్వా జాణానుపరివత్తీహి కాయకమ్మాదీహి చరతి. తేనాహ - "గోత్రం...పే.... లోకే"తి. మన్తా వుచ్చతి పజ్ఞా, తాయ చేస చరతి. తేనేవాహ - "మన్తం చరామి లోకే"తి చన్దవసేన రస్సం కత్వా.

౪౫౯-౬౦. ఏవం అత్తానం ఆవికత్వా ఇదాని "ఏవం ఓళారికం లిక్ఖమ్మి దిస్వా పుచ్చితబ్బాపుచ్చితబ్బం న జానాసీ"తి బ్రాహ్మణస్స ఉపారమ్మం ఆరోపేన్తో ఆహ - "సజ్ఞాటివాసీ...పే.... గోత్తపజ్ఞా"న్తి. ఏత్థ చ చిన్నసజ్ఞటితట్టేన తీణిపి చీవరాని



“సజ్జాటి”తి అధిష్టతాని, తాని నివాసేతి పరిదహతీతి సజ్జాటివాసీ. అగహోతి అగేహో, నిత్తణ్ణోతి అధిష్టాయో. నివాసాగారం పన భగవతో జేతవనే మహాగన్ధకుటికరేరిమణ్ణలమాళకోసమ్మకుటిచన్దనమాలాదిఅనేకప్పకారం, తం సన్ధాయ న యుజ్జతి. నివుత్తకేసోతి అపనీతకేసో, ఓహరితకేసమస్సూతి వుత్తం హోతి. అభినిబ్బుతత్తోతి అతీవ వూపసన్తపరిళాహచిత్తో, గుత్తచిత్తో వా. అలిప్పమానో ఇథ మాణవేహీతి ఉపకరణసినేహస్స పహీనత్తా మనుస్సేహి అలిత్తో అసంసట్టో ఏకన్తవివిత్తో. అకల్లం మం బ్రాహ్మణాతి య్వాహం ఏవం సజ్జాటివాసీ...పే... అలిప్పమానో ఇథ మాణవేహి, తం మం త్వం, బ్రాహ్మణ, పాకతికాని నామగోత్తాని అతీతం పబ్బజితం సమానం అప్పతిరూపం గోత్తపజ్ఞం పుచ్చసీతి.

ఏవం వుత్తే ఉపారమ్మం మోచేన్తో బ్రాహ్మణో ఆహ - పుచ్చన్తి వే, భో బ్రాహ్మణా, బ్రాహ్మణేభి సహ “బ్రాహ్మణో నో భవ”న్తి. తత్త బ్రాహ్మణో నోతి బ్రాహ్మణో నూతి అత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - నాహం భో అకల్లం పుచ్చామి. అమ్మాకణ్ణో బ్రాహ్మణసమయే బ్రాహ్మణా బ్రాహ్మణేహి సహ సమాగన్త్యా “బ్రాహ్మణో ను భవం, భారద్వాజో ను భవ”న్తి ఏవం జాతిమ్పి గోత్తమ్పి పుచ్చన్తి ఏవాతి.

౪౬౧-౨. ఏవం వుత్తే భగవా బ్రాహ్మణస్స చిత్తముదుభావకరణత్తం మన్తేసు అత్తనో పకతణ్ణాతం పకాసేన్తో ఆహ - “బ్రాహ్మణో హి చే త్వం బ్రూసి...పే.... చతువీసతక్ఖర”న్తి. తస్సత్తో - సచే త్వం “బ్రాహ్మణో అహం”తి బ్రూసి, మఱ్ఱ అబ్రాహ్మణం బ్రూసి, తస్మా భవన్తం సావిత్తిం పుచ్చామి తిపదం చతువీసతక్ఖరం, తం మే బ్రూహీతి. ఏత్త చ భగవా పరమత్థవేదానం తిణ్ణం పిటకానం ఆదిభూతం పరమత్థబ్రాహ్మణేహి సబ్బబుద్ధేహి పకాసితం అత్తసమ్మన్నం బృజ్జనసమ్మన్నఞ్చ “బుద్ధం సరణం గచ్ఛామి, ధమ్మం సరణం గచ్ఛామి, సజ్జం సరణం గచ్ఛామి”తి ఇమం అరియసావిత్తిం సన్ధాయ పుచ్చతి. యదిపి హి బ్రాహ్మణో అజ్ఞం వదేయ్య, అద్ధా నం భగవా “నాయం, బ్రాహ్మణ, అరియస్స వినయే సావిత్తీతి పుచ్చతీ”తి తస్స అసారకత్తం దస్సేత్వా ఇధేవ పతిట్టాపేయ్య. బ్రాహ్మణో పన “సావిత్తిం పుచ్చామి తిపదం చతువీసతక్ఖర”న్తి ఇదం అత్తనో సమయసిద్ధం సావిత్తిలక్ఖణబృజ్జనకం బ్రహ్మస్సరేన నిచ్చారితవచనం సుత్వావ “అద్ధాయం సమణో బ్రాహ్మణసమయే నిట్టం గతో, అహం పన అజ్ఞాణేన ‘అబ్రాహ్మణో అయ’న్తి పరిభవిం, సాధురూపో మన్తపారగూ బ్రాహ్మణోవ ఏసో”తి నిట్టం గన్త్యా “హన్త నం యజ్ఞవిధిం దక్షిణేయ్యవిధిఞ్చ పుచ్చామి”తి తమత్తం పుచ్చన్తో “కింనిస్సితా... పే.... లోకే”తి ఇమం విసమగాథాపదత్తయమాహ. తస్సత్తో - కింనిస్సితా కిమధిష్టాయా కిం పత్తేన్తా ఇసయో చ ఖత్తియా చ బ్రాహ్మణా చ అజ్ఞో చ మనుజా దేవతానం అత్తాయ యజ్ఞం అకప్పయింసు. యజ్ఞమకప్పయింసూతి మకారో పదసన్నికరో. అకప్పయింసూతి సంవిదహింసు అకంసు. పుథూతి బహూ అన్నపానదానాదినా భేదేన అనేకప్పకారే పుథూ వా ఇసయో మనుజా ఖత్తియా బ్రాహ్మణా చ కింనిస్సితా యజ్ఞమకప్పయింసు. కథం నేసం తం కమ్మం సమిజ్జతీతి ఇమినాధిష్టాయేన పుచ్చతి.

౪౬౩. అథస్స భగవా తమత్తం బ్యాకరోన్తో “యదన్తగూ వేదగూ యజ్ఞకాలే. యస్సాహుతిం లభే తస్సిజ్ఞేతి బ్రూమి”తి ఇదం సేసపదద్వయమాహ. తత్త యదన్తగూతి యో అన్తగూ, ఓకారస్స అకారో, దకారో చ పదసన్నికరో “అసాధారణమజ్ఞోస”న్తిఆదీసు (ఖు. పా. ౮.౯) మకారో వియ. అయం పన అత్తో - యో వట్టదుక్ఖస్స తీహి పరిజ్ఞాహి అన్తగతత్తా అన్తగూ, చతుహి చ మగ్గజాణవేదేహి కిలేసే విజ్ఞిత్యా గతత్తా వేదగూ, సో యస్స ఇసేమనుజఖత్తియబ్రాహ్మణానం అజ్ఞాతరస్స యజ్ఞకాలే యస్మిం కిస్మిం ఇహోరే పచ్చుపట్టితే అన్తమసో

వనపణ్ణములఫలాదిష్టిపి ఆహుతిం లభే, తతో కింశ్చ దేయ్యధమ్మం లభేయ్య, తస్స తం యజ్ఞాకమ్మం ఇజ్ఞే సమిజ్ఞేయ్య, మహప్పలం భవేయ్యాతి బ్రూమీతి.

౪౬౪. అథ బ్రాహ్మణో తం భగవతో పరమత్థయోగగమ్భీరం అతిమధురగిరనిబ్బికారసరసమ్పన్నం దేసనం సుత్వా సరీరసమ్పత్తిసూచితశ్చస్స సబ్బగుణసమ్పత్తిం సమ్భావయమానో పీతిసోమనస్సజాతో “అద్ధా హి తస్సా”తి గాథమాహ. తత్త ఇతి బ్రాహ్మణోతి సగ్గీతికారానం వచనం, సేసం బ్రాహ్మణస్స. తస్సత్తో - అద్ధా హి తస్స మయ్యం హుతమిజ్ఞే, అయం అజ్ఞ దేయ్యధమ్మో ఇజ్ఞస్సతి సమిజ్ఞస్సతి మహప్పలో భవిస్సతి యం తాదిసం వేదగుమద్దసామ, యస్మా తాదిసం భవంతరూపం వేదగుం అద్దసామ. త్వజ్ఞోవ హి సో వేదగూ, న అజ్ఞో. ఇతో పుట్టే పన తువ్వాదిసానం వేదగూనం అన్తగూనశ్చ అదస్సనేన అవ్వాదిసానం యజ్ఞో పటియత్తం అజ్ఞో జనో భుజ్జతి పూరళాసం చరుకశ్చ పూవశ్చాతి.

౪౬౫. తతో భగవా అత్తని పసన్నం వచనపటిగ్గహణసజ్ఞం బ్రాహ్మణం విదిత్వా యథాస్స సుట్టు పాకటా హోన్తి, ఏవం నానప్పకారేహి దక్ఖిణేయ్యే పకాసేతుకామో “తస్మాతిహ త్వ”న్తి గాథమాహ. తస్సత్తో - యస్మా మయి పసన్నోసి, తస్మా పన ఇహ త్వం, బ్రాహ్మణ, ఉపసంక్కుమ్మ పుచ్చాతి అత్తానం దస్సేన్తో ఆహ. ఇదాని ఇతో పుట్టం అత్తేన అత్తికపదం పరపదేన సమ్పన్దితట్టం - అత్తేన అత్తికో తస్స అత్తికకభావస్స అనురూపం కిలేసగ్గిపూపసమేన సన్తం, కోధధూమవిగమేన విధూమం, దుక్ఖాభావేన అనీఘం, అనేకవిధఆసాభావేన నిరాసం అప్పేవిధ ఏకంసేన ఇథ రితోవ ఇథ వా సాసనే అభివిన్తే లచ్చసి అధిగచ్ఛిస్ససి సుమేధం వరపజ్ఞం ఖీణాసవదక్ఖిణేయ్యన్తి. అథ వా యస్మా మయి పసన్నోసి, తస్మాతిహ, త్వం బ్రాహ్మణ, అత్తేన అత్తికో సమానో ఉపసంక్కుమ్మ పుచ్చ సన్తం విధూమం అనీఘం నిరాసన్తి అత్తానం దస్సేన్తో ఆహ. ఏవం పుచ్చన్తో అప్పేవిధ అభివిన్తే సుమేధం ఖీణాసవదక్ఖిణేయ్యన్తి ఏవమ్మేత్త యోజనా వేదితట్టా.

౪౬౬. అథ బ్రాహ్మణో యథానుసిట్టం పటిపజ్జమానో భగవంతం ఆహ - “యజ్ఞో రతోహం...పే... బ్రూహి మేత”న్తి. తత్త యజ్ఞో యాగో దానన్తి అత్తతో ఏకం. తస్మా దానరతో అహం, తాయ ఏవ దానారామతాయ దానం దాతుకామో, న పన జానామి, ఏవం అజానన్తం అనుసాసతు మం భవం. అనుసాసన్తో చ ఉత్తానేనేవ నయేన యత్త హుతం ఇజ్ఞతే బ్రూహి మేతన్తి ఏవమ్మేత్త అత్తయోజనా వేదితట్టా. “యథాహుత”న్తిపి పారో.

౪౬౭. అథస్స భగవా వత్తుకామో ఆహ - “తేన హి...పే... దేసేస్సామీ”తి. ఓహితసోతస్స చస్స అనుసాసనత్తం తావ “మా జాతిం పుచ్చీ”తి గాథమాహ. తత్త మా జాతిం పుచ్చీతి యది హుతసమిద్ధిం దానమహప్పలతం పచ్చాసీససి, జాతిం మా పుచ్చ. అకారణజ్ఞో దక్ఖిణేయ్యవిచారణాయ జాతి. చరణశ్చ పుచ్చాతి అపిచ ఖో సీలాదిగుణభేదం చరణం పుచ్చ. ఏతజ్ఞో దక్ఖిణేయ్యవిచారణాయ కారణం.

ఇదానిస్స తమత్తం విభావేన్తో నిదస్సనమాహ - “కట్టా హవే జాయతి జాతవేదో”తిఆది. తత్తాయమధిప్పాయో - ఇథ కట్టా అగ్గి జాయతి, న చ సో సాలాదికట్టా జాతో ఏవ అగ్గికిచ్చం కరోతి, సాపానదోణిఆదికట్టా జాతో న కరోతి, అపిచ ఖో అత్తనో అచ్చిఆదిగుణసమ్పన్నత్తా ఏవ కరోతి. ఏవం న బ్రాహ్మణకులాదీసు జాతో ఏవ దక్ఖిణేయ్యో హోతి, చణ్డాలకులాదీసు జాతో న హోతి, అపిచ ఖో నీచాకులీనోపి ఉచ్చాకులీనోపి ఖీణాసవముని ధితిమా హిరీనిసేధో ఆజానియో హోతి, ఇమాయ ధితిహిరిపముఖాయ గుణసమ్పత్తియా జాతిమా ఉత్తమదక్ఖిణేయ్యో హోతి. సో హి ధితియా గుణే ధారయతి, హిరియా దోసే నిసేధేతి. వుత్తజ్ఞేతం “హిరియా హి సన్తో న కరోన్తి పాప”న్తి. తేన తే బ్రూమి -

“మా జాతిం పుచ్చీ చరణాచ్చ పుచ్చ,  
కట్టా హవే జాయతి జాతవేదో;  
నీచాకులీనోపి మునీ ధీతీమా,  
ఆజానియో హోతి హిరీనిసేధో”తి. -

ఏస సజ్జేపో, విత్తారో పన అస్సలాయనసుత్తానుసారేన (మ. ని. ౨.౪౦౧ ఆదయో) వేదితబ్బో.

౪౬౮. ఏవమేతం భగవా చాతువణ్ణీసుద్ధియా అనుసాసిత్వా ఇదాని యత్థ హుతం ఇజ్జతే, యథా చ హుతం ఇజ్జతే, తమత్థం దస్సేతుం “సచ్చేన దన్తో”తిఆదిగాథమాహ. తత్థ సచ్చేనాతి పరమత్థసచ్చేన. తజ్ఞో పత్తో దన్తో హోతి. తేనాహ - “సచ్చేన దన్తో”తి. దమసా ఉపేతోతి ఇన్ద్రియదమేన సమన్నాగతో. వేదన్తగూతి వేదేహి వా కిలేసానం అన్తం గతో, వేదానం వా అన్తం చతుత్థమగ్గజాణం గతో. వూసితబ్బహ్మచరియోతి పున వసితబ్బాభావతో వుత్థమగ్గబ్బహ్మచరియో. కాలేన తమ్మి హబ్బం పవేచ్చేతి అత్తనో దేయ్యధమ్మట్టితకాలం తస్స సమ్మఖీభావకాలాచ్చ ఉపలక్ఖేత్వా తేన కాలేన తాదిసే దక్ఖిణ్ణేయ్యే దేయ్యధమ్మం పవేచ్చేయ్య, పవేసేయ్య పటిపాదేయ్య.

౪౬౯-౭౧. కామేతి వత్తుకామే చ కిలేసకామే చ. సుసమాహితిన్ద్రియాతి సుట్టు సమాహితఇన్ద్రియా, అవిక్ఖిత్తఇన్ద్రియాతి వుత్తం హోతి. చన్దోవ రాహుగ్గహణా పముత్తాతి యథా చన్దో రాహుగ్గహణా, ఏవం కిలేసగ్గహణా పముత్తా యే అతీవ భాసన్తి చేవ తపన్తి చ. సతాతి సతిసమ్పన్నా. మమాయితానీతి తణ్ణాదిట్ఠిమమాయితాని.

౪౭౨. యో కామే హిత్వాతి ఇతో పభుతి అత్తానం సన్ధాయ వదతి. తత్థ కామే హిత్వాతి కిలేసకామే పహాయ. అభిభుయ్యచారీతి తేసం పహీనత్తా వత్తుకామే అభిభుయ్యచారీ. జాతిమరణస్స అన్తం నామ నిబ్బానం వుచ్చతి, తజ్ఞా యో వేది అత్తనో పజ్ఞాబలేన అజ్ఞాసి. ఉదకరహదో వాతి యే ఇమే అనోతత్తదహో కణ్ణముణ్ణదహో రథకారదహో ఛద్దన్తదహో కుణాలదహో మన్దాకినిదహో సీహప్పపాతదహోతి హిమవతి సత్త మహారహదా అగ్గిసూరియసన్తాపేహి అసమ్మట్టత్తా నిచ్చం సీతలా, తేసం అజ్ఞాతరో ఉదకరహదోవ సీతో పరినిబ్బుతకిలేసపరిఘాహత్తా.

౪౭౩. సమోతి తుల్యో. సమేహీతి విపస్సిఆదీహి బుద్ధేహి. తే హి పటివేధసమత్తా “సమా”తి వుచ్చన్తి. నత్తి తేసం పటివేధేనాధిగన్తబ్బేసు గుణేసు, పహతబ్బేసు వా దోసేసు వేమత్తతా , అద్ధానఆయుకులప్పమాణాభినిక్ఖమనపధానబోధిరస్మీహి పన నేసం వేమత్తతా హోతి. తథా హి తే హేట్ఠిమపరిచ్చేదేన చతూహి అసజ్జేయ్యేహి కప్పసతసహస్సేన చ పారమియో పూరేన్తి, ఉపరిమపరిచ్చేదేన సోళసహి అసజ్జేయ్యేహి కప్పసతసహస్సేన చ. అయం నేసం అద్ధానవేమత్తతా. హేట్ఠిమపరిచ్చేదేన చ వస్ససతాయుకకాలే ఉప్పజ్జన్తి, ఉపరిమపరిచ్చేదేన వస్ససతసహస్సాయుకకాలే. అయం నేసం ఆయువేమత్తతా. ఖత్తియకులే వా బ్రాహ్మణకులే వా ఉప్పజ్జన్తి. అయం కులవేమత్తతా. ఉద్ఘా వా హోన్తి అట్ఠాసీతిహత్థప్పమాణా, నీచా వా పన్నరసఅట్ఠారసహత్థప్పమాణా. అయం పమాణవేమత్తతా. హత్థిఅస్సరథసివికాదీహి నిక్ఖమన్తి వేహసేన వా. తథా హి విపస్సికకుసన్ధా అస్సరథేన నిక్ఖమింసు, సిఖీకోణాగమనా హత్థిక్ఖన్దేన, వేస్సభూ సివికాయ, కస్సపో వేహసేన, సక్యముని అస్సపిట్ఠియా. అయం నేక్ఖమ్మవేమత్తతా. సత్తాహం వా పధానమనుయుజ్జన్తి, అడ్డమాసం, మాసం, ద్వేమాసం, తేమాసం, చతుమాసం, పంచమాసం, ఛమాసం, ఏకవస్సం ద్వితిచతుపంచాసాన్తి వా. అయం పధానవేమత్తతా. అస్సన్తో వా బోధిరుక్ఖో హోతి

నిగ్రోధాదీనం వా అజ్ఞాతరో. అయం బోధివేమత్తతా. బ్యామాసీతి అనంతపభాయుత్తా హోన్తి. తత్త బ్యామప్పభా వా అసీతిప్పభా వా సబ్బేసం సమానా, అనంతప్పభా పన దూరమ్మి గచ్ఛతి ఆసన్నమ్మి, ఏకగావుతం ద్విగావుతం యోజనం అనేకయోజనం చక్రవాళపరియంతమ్మి, మజ్జలస్స బుద్ధస్స సరీరప్పభా దససహస్సచక్రవాళం అగమాసి. ఏవం సంతేపి మనసా చింతాయత్తావ సబ్బబుద్ధానం, యో యత్తకమిచ్ఛతి, తస్స తత్తకం గచ్ఛతి. అయం రస్మివేమత్తతా. ఇమా అట్ట వేమత్తతా రపేత్వా అవసేసేసు పటివేధేనాధిగంతబ్బేసు గుణేసు, పహాతబ్బేసు వా దోసేసు నత్తి నేసం విసేసో, తస్మా “సమా”తి వుచ్చన్తి. ఏవమేతేహి సమో సమేహి.

**విసమేహి దూరేతి** న సమా విసమా, పచ్ఛేకబుద్ధాదయో అవసేససబ్బసత్తా. తేహి విసమేహి అసదిసతాయ దూరే. సకలజమ్బుద్దీపం పూరేత్వా పల్లజ్జేన పల్లజ్జం సజ్జట్టేత్వా నిసిన్నా పచ్ఛేకబుద్ధాపి హి గుణేహి ఏకస్స సమ్మాసమ్మద్ధస్స కలం నాగ్గన్తి సోళసిం , కో పన వాదో సావకాదీసు. తేనాహ - “విసమేహి దూరే”తి. **తథాగతో హోతీతి** ఉభయపదేహి దూరేతి యోజేతబ్బం. **అనంతపజ్ఞోతి** అపరిమితపజ్ఞో. లోకియమనుస్సానజ్ఞో పజ్ఞం ఉపనిధాయ అట్టమకస్స పజ్ఞా అధికా, తస్స పజ్ఞం ఉపనిధాయ సోతాపన్నస్స. ఏవం యావ అరహతో పజ్ఞం ఉపనిధాయ పచ్ఛేకబుద్ధస్స పజ్ఞా అధికా, పచ్ఛేకబుద్ధస్స పజ్ఞం పన ఉపనిధాయ తథాగతస్స పజ్ఞా అధికాతి న వత్తబ్బా, అనంతా ఇచ్ఛేవ పన వత్తబ్బా. తేనాహ - “అనంతపజ్ఞో”తి. **అనుపలిత్తోతి** తణ్ణాదిట్ఠిలోపేహి అలిత్తో. ఇధ వా హురం వాతి ఇధలోకే వా పరలోకే వా. యోజనా పనేత్త - సమో సమేహి విసమేహి దూరే తథాగతో హోతి. కస్మా? యస్మా అనంతపజ్ఞో అనుపలిత్తో ఇధ వా హురం వా, తేన తథాగతో అరహతి పూరణాసన్తి.

**౪౭౪. యమ్మి న మాయాతి** అయం పన గాథా అజ్ఞా చ ఈదిసా మాయాదిదోసయుత్తేసు బ్రాహ్మణేసు దక్షిణేయ్యసజ్ఞాపహానత్థం వుత్తాతి వేదితబ్బా. తత్త **అమమోతి** సత్తసజ్ఞారేసు “ఇదం మమా”తి పహీనమమాయితభావో.

**౪౭౫. నివేసనన్తి** తణ్ణాదిట్ఠినివేసనం. తేన హి మనో తీసు భవేసు నివిసతి, తేన తం “నివేసనం మనసో”తి వుచ్చతి. తత్తేవ వా నివిసతి తం హిత్యా గన్తుం అసమత్తతాయ. తేనపి “నివేసన”న్తి వుచ్చతి. **పరిగ్గహోతి** తణ్ణాదిట్ఠియో ఏవ, తాహి పరిగ్గహితధమ్మా వా. కేచీతి అప్పమత్తకాపి. **అనుపాదియానోతి** తేసం నివేసనపరిగ్గహానం అభావా కఞ్చే ధమ్మం అనుపాదియమానో.

**౪౭౬. సమాహితో** మగ్గసమాధినా. ఉదతారీతి ఉత్తిణ్ణో. **ధమ్మం చజ్ఞాసీతి** సబ్బజ్ఞా ఇంద్రియధమ్మం అజ్ఞాసి. **పరమాయ దిట్టియాతి** సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన.

**౪౭౭. భవాసవాతి** భవతణ్ణాయూననికన్తిసస్సతదిట్ఠిసహగతా రాగా. వచీతి వాచా. ఖరాతి కక్షళా ఫరుసా. **విధూపితాతి** దడ్డా. **అత్థగతాతి** అత్థగ్గతా. **న సన్తీతి** విధూపితత్తా అత్థగ్గతత్తా చ. ఉభయేహి పన ఉభయం యోజేతబ్బం **సబ్బధీతి** సబ్బేసు ఖన్ధాయతనాదీసు.

**౪౭౮. మానసత్తేసూతి** మానేన లగ్గేసు. **దుక్ఖం పరిజ్ఞాయాతి** వట్టదుక్ఖం తీహి పరిజ్ఞాహి పరిజానిత్వా. **సఖేత్తవత్తున్తి** సహేతుపచ్చయం, సద్ధిం కమ్మకిలేసేహితి వుత్తం హోతి.

౪౭౯. ఆసం అనిస్సాయాతి తణ్ణం అనల్లియిత్వా. వివేకదస్సీతి నిబ్బానదస్సీ. పరవేదియన్తి పరేహి ఇహపేతబ్బం. దిట్టిముపాతివత్తీతి ద్వాసట్టిభేదమ్మి మిచ్ఛాదిట్టిం అతిక్కున్తో. ఆరమ్మణాతి పచ్చయా, పునబ్బవకారణానీతి వుత్తం హోతి.

౪౮౦. పరోపరాతి వరావరా సున్దరాసున్దరా. పరా వా బాహిరా, అపరా అఙ్ఞత్తికా. సమేచ్ఛాతి ఇహేన పటివిఙ్ఞత్వా. ధమ్మాతి ఖన్ధాయతనాదయో ధమ్మా. ఉపాదానఖయే విముత్తోతి నిబ్బానే నిబ్బానారమ్మణతో విముత్తో, నిబ్బానారమ్మణవిముత్తిలాభీతి అత్తో.

౪౮౧. సంయోజనంజాతిఖయన్తదస్సీతి సంయోజనక్ఖయన్తదస్సీ జాతిక్ఖయన్తదస్సీ చ. సంయోజనక్ఖయన్తేన చేత్త సఉపాదిసేసా నిబ్బానధాతు, జాతిక్ఖయన్తేన అనుపాదిసేసా వుత్తా. ఖయన్తోతి హి అచ్చన్తఖయస్స సముచ్ఛేదప్పహానస్సేతం అధివచనం. అనునాసికలోపో చేత్త “వివేకజం పీతిసుఖ”న్తిఆదీసు వియ న కతో. యోపానుదీతి యో అపనుది. రాగపథన్తి రాగారమ్మణం, రాగమేవ వా. రాగోపి హి దుగ్గతీనం పథత్తా “రాగపథో”తి వుచ్చతి కమ్మపథో వియ. సుద్ధో నిదోసో విమలో అకాచోతి పరిసుద్ధకాయసమాచారాదితాయ సుద్ధో. యేహి “రాగదోసా అయం పజా, దోసదోసా, మోహదోసా”తి వుచ్చతి. తేసం అభావా నిదోసో. అట్టపురిసమలవిగమా విమలో, ఉపక్కిలేసాభావతో అకాచో. ఉపక్కిలిట్తో హి ఉపక్కిలేసేన “సకాచో”తి వుచ్చతి. సుద్ధో వా యస్మా నిద్దోసో, నిద్దోసతాయ విమలో, బాహిరమలాభావేన విమలత్తా అకాచో. సమలో హి “సకాచో”తి వుచ్చతి. విమలత్తా వా ఆగుం న కరోతి, తేన అకాచో. ఆగుకిరియా హి ఉపఘాతకరణతో “కాచో”తి వుచ్చతి.

౪౮౨. అత్తనో అత్తానం నానుపస్సతీతి ఇహసమ్మయుత్తేన చిత్తేన విపస్సన్తో అత్తనో ఖన్దేసు అఙ్ఘం అత్తానం నామ న పస్సతి, ఖన్దమత్తమేవ పస్సతి. యా చాయం “అత్తనావ అత్తానం సఙ్ఘానామీ”తి తస్స సచ్చతో థేతతో దిట్టి ఉప్పజ్జతి, తస్సా అభావా అత్తనో అత్తానం నానుపస్సతి, అఙ్ఘదత్తు పఙ్ఘాయ ఖన్దే పస్సతి. మగ్గసమాధినా సమాహితో, కాయవఙ్కాదీనం అభావా ఉఙ్ఘగతో, లోకధమ్మేహి అకమ్పనీయతో రితత్తో, తణ్ణాసఙ్ఘతాయ ఏజాయ పఞ్చన్నం చేతోఖిలానఞ్చ అట్టట్టానాయ కఙ్ఘాయ చ అభావా అనేజో అఖిలో అకఙ్ఘో.

౪౮౩. మోహన్తరాతి మోహకారణా మోహపచ్చయా, సబ్బకిలేసానమేతం అధివచనం. సబ్బేసు ధమ్మేసు చ ఇహదస్సీతి సచ్చికతసబ్బఙ్ఘాతఙ్ఘాణో. తఙ్ఘో సబ్బేసు ధమ్మేసు ఇహం, తఞ్చ భగవా పస్సి, “అధిగతం మే”తి సచ్చికత్వా విహాసి. తేన వుచ్చతి “సబ్బేసు ధమ్మేసు చ ఇహదస్సీ”తి. సమ్మోధిన్తి అరహత్తం. అనుత్తరన్తి పచ్చేకబుద్ధసావకేహి అసాధారణం. సివన్తి ఖేమం నిరుపద్దవం సస్సిరికం వా. యక్ఖస్సాతి పురిసస్స. సుద్ధీతి వోదానతా. ఏత్థ హి మోహన్తరాభావేన సబ్బదోసాభావో, తేన సంసారకారణసముచ్ఛేదో అన్తిమసరీరధారితా, ఇహదస్సీతాయ సబ్బగుణసమ్భవో. తేన అనుత్తరా సమ్మోధిపత్తి, ఇతో పరఞ్చ పహాతబ్బమధిగన్తబ్బం వా నత్తి. తేనాహ – “ఏత్తావతా యక్ఖస్స సుద్ధీ”తి.

౪౮౪. ఏవం వుత్తే బ్రాహ్మణో భియ్యాసోమత్తాయ భగవతి పసన్నో పసన్నాకారం కరోన్తో ఆహ “హుతఞ్చ మయ్ఘ”న్తి. తస్సత్తో – యమహం ఇతో పుట్టే బ్రహ్మనం ఆరబ్బ అగ్గిమ్మి అజుహం, తం మే హుతం సచ్చం వా హోతి, అలికం వాతి న జానామి. అఙ్ఘ పన ఇదం హుతఞ్చ మయ్ఘం హుతమత్తు సచ్చం, సచ్చహుతమేవ అత్తూతి యాచన్తో భణతి. యం తాదిసం వేదగునం అలత్థం, యస్మా ఇధేవ రితో భవన్తరూపం వేదగుం అలత్థం. బ్రహ్మ హి సక్ఖీ, పచ్చక్ఖమేవ హి త్వం బ్రహ్మ, యతో పటిగ్గణ్ణాతు మే భగవా, పటిగ్గహేత్వా చ భుజ్జాతు మే భగవా పూరళాసన్తి తం హుతసేసం ఉపనామేన్తో ఆహ.

౪౮౭. అథ భగవా కసిభారద్వాజసుతే వుత్తనయేన గాథాద్వయమభాసి. తతో బ్రాహ్మణో “అయం అత్తనా న ఇచ్చతి, కమ్పి చజ్ఞం సన్ధాయ కేవలినం మహేసిం భీణాసవం కుక్కుచ్చమాపసంతం అన్నేన పానేన ఉపట్టహస్సూ”తి భణతీ”తి ఏవం గాథాయ అత్తం అసల్లక్ష్మత్వా తం శౌతుకామో ఆహ “సాధాహం భగవా”తి. తత్త సాధూతి ఆయాచనత్తే నిపాతో. తథాతి యేన త్వమాహ, తేన పకారేన. విజజ్ఞాన్తి జానేయ్యం. యన్తి యం దక్షిణేయ్యం యజ్ఞకాలే పరియేసమానో ఉపట్టహేయ్యన్తి పారసేనో. పప్పుయ్యాతి పత్వా. తవ సాసనన్తి తవ ఓవాదం. ఇదం వుత్తం హోతి. సాధాహం భగవా తవ ఓవాదం ఆగమ్మ తథా విజజ్ఞం ఆరోచేహి మే తం కేవలినన్తి అధిష్పాయో. యో దక్షిణం భుజ్ఞోయ్య మాదిసస్స, యం చాహం యజ్ఞకాలే పరియేసమానో ఉపట్టహేయ్యం, తథారూపం మే దక్షిణేయ్యం దస్సేహి, సచే త్వం న భుజ్ఞాసీతి.

౪౮౮-౯౦. అథస్స భగవా పాకటేన నయేన తథారూపం దక్షిణేయ్యం దస్సేన్తో “సారమ్భా యస్సా”తి గాథాత్తయమాహ. తత్త సీమన్తానం వినేతారన్తి సీమాతి మరియుదా సాధుజనవుత్తి, తస్సా అన్తా పరియోసానా అపరభాగాతి కత్వా సీమన్తా వుచ్చన్తి కిలేసా, తేసం వినేతారన్తి అత్తో. సీమన్తాతి బుద్ధవేనేయ్యా సేక్ఖా చ పుధుజ్ఞనా చ, తేసం వినేతారన్తిపి ఏకే. జాతిమరణకోవిదన్తి “ఏవం జాతి ఏవం మరణ”న్తి ఏత్త కుసలం. మోనేయ్యసమ్మన్నన్తి పజ్ఞాసమ్మన్నం, కాయమోనేయ్యాదిసమ్మన్నం వా. భకుటిం వినయిత్వానాతి యం ఏకచ్ఛే దుబ్బుద్ధినో యాచకం దిస్సా భకుటిం కరోన్తి, తం వినయిత్వా, పసన్నముఖా హుత్వాతి అత్తో. పజ్ఞాలికాతి పగ్గహితఅజ్ఞాలినో హుత్వా.

౪౯౧. అథ బ్రాహ్మణో భగవంతం ధోమయమానో “బుద్ధో భవ”న్తి గాథమాహ. తత్త ఆయాగోతి ఆయజితబ్బో, తతో తతో ఆగమ్మ వా యజితబ్బమేత్థాతిపి ఆయాగో, దేయ్యధమ్మానం అధిట్టానభూతోతి వుత్తం హోతి . సేసమేత్త ఇతో పురిమగాథాసు చ యం న వణ్ణితం, తం సక్కా అవణ్ణితమ్పి జానితున్తి ఉత్తానత్తత్తాయేవ న వణ్ణితం. ఇతో పరం పన కసిభారద్వాజసుతే వుత్తనయమేవాతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ పూరళాససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౫. మాఘసుత్తవణ్ణనా

ఏవం మే సుతన్తి మాఘసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? అయమేవ యాస్స నిదానే వుత్తా. అయఞ్ఞో మాఘో మాణవో దాయకో అహోసి దానపతి. తస్సేతదహోసి - “సమ్మత్తకపణద్ధికాదీనం దానం దిన్నం మహాప్పలం హోతి, ఉదాహు నోతి సమణం గోతమం ఏతమత్తం పుచ్చిస్సామి, సమణో కిర గోతమో అతీతానాగతపచ్చుప్పన్నం జానాతీ”తి. సో భగవంతం ఉపసబ్బమిత్వా పుచ్చి. భగవా చస్స పుచ్చానురూపం బ్యాకాసి. తయిదం సజ్ఞీతికారానం బ్రాహ్మణస్స భగవతోతి తిణ్ణమ్పి వచనం సమోధానేత్వా “మాఘసుత్త”న్తి వుచ్చతి.

తత్త రాజగహీతి ఏవంనామకే నగరే. తజ్ఞో మన్దాతుమహాగోవిన్దాదీహి పరిగ్గహితత్తా “రాజగహ”న్తి వుచ్చతి. అజ్ఞోపేత్త పకారే వణ్ణయన్తి. కిం తేహి, నామమేతం తస్స నగరస్స? తం పనేతం బుద్ధకాలే చ చక్కవత్తికాలే చ నగరం హోతి, సేసకాలే సుజ్ఞం హోతి యక్ఖపరిగ్గహితం, తేసం వసంతవనం హుత్వా తిట్టతి. ఏవం గోచరగామం దస్సేత్వా నివాసట్టానమాహ -

“గిజ్జకూటే పబ్బతే”తి. నో చ గిజ్జా తస్స కూటేసు వసింసు, గిజ్జసదిసాని వాస్స కూటాని, తస్మా “గిజ్జకూటో”తి వుచ్చతితి వేదితట్టో.

అథ ఖో...పి.... అవోచాతి ఏత్థ మాఘాతి తస్స బ్రాహ్మణస్స నామం. మాణవోతి అన్తేవాసివాసం అనతీతభావేన వుచ్చతి, జాతియా పన మహల్లకో. “పుబ్బాచిణ్ణవసేనా”తి ఏకే పిజ్జియో మాణవో వియ. నో హి వీసవస్ససతికోపి పుబ్బాచిణ్ణవసేన “పిజ్జియో మాణవో” త్వేవ సజ్ఞం అగమాసి. సేసం వుత్తనయమేవ.

అహణ్ణో , భో గోతమ...పి.... పసవామీతి ఏత్థ దాయకో దానపతీతి దాయకో చేవ దానపతి చ. యో హి అహ్ణాస్స సంతకం తేనాణత్తో దేతి, నోపి దాయకో హోతి, తస్మిం పన దానే ఇస్సరియాభావతో న దానపతి. అయం పన అత్తనో సంతకంయేవ దేతి. తేనాహ - “అహణ్ణో, భో గోతమ , దాయకో దానపతీ”తి. అయమేవ హి ఏత్థ అత్తో, అహ్ణాత్ర పన అన్తరన్తరా మచ్ఛేరేన అభిభుయ్యమానో దాయకో అనభిభూతో దానపతీతిఆదినాపి నయేన వత్తుం వట్టతి. వదహ్ణాతి యాచకానం వచనం జానామి వుత్తమత్తేయేవ “అయమిదమరహతి అయమిద”న్తి పురిసవిసేసావధారణేన బహూపకారభావగహణేన వా. యాచయోగోతి యాచితుం యుత్తో. యో హి యాచకే దిస్సావ భకుటిం కత్వా ఫరుసవచనాదీని భణతి, నో న యాచయోగో హోతి. అహం పన న తాదిసోతి దీపేతి. ధమ్మేనాతి అదిన్నాదాననికతివహ్నాదీని వజ్జేత్వా భిక్షాచరియాయ, యాచనాయాతి అత్తో. యాచనా హి బ్రాహ్మణానం భోగపరియేసనే ధమ్మో, యాచమానానహ్నా సేసం పరేహి అనుగ్గహకామేహి దిన్నా భోగా ధమ్మలద్ధా నామ ధమ్మాధిగతా చ హోన్తి, నో చ తథా పరియేసిత్వా లభి. తేనాహ - “ధమ్మేన భోగే పరియేసామి...పి.... ధమ్మాధిగతేహి”తి. భియ్యోపి దదామీతి తతో ఉత్తరిపి దదామి, పమాణం నత్తి, ఏత్థ లద్ధభోగప్పమాణేన దదామీతి దస్సేతి.

తథ్ఘాతి ఏకంసవచనే నిపాతో. ఏకంసేనేవ హి సబ్బబుద్ధపచ్చేకబుద్ధసావకేహి పసత్తం దానం అన్తమసో తిరచ్ఛానగతానమ్పి దీయమానం. వుత్తజ్ఞేతం “సబ్బుత్త వణ్ణితం దానం, న దానం గరహితం క్వచ్చీ”తి. తస్మా భగవాపి ఏకంసేనేవ తం పసంసన్తో ఆహ - “తథ్ఘ త్వం మాణవ...పి.... పసవసీ”తి. సేసం ఉత్తానత్తమేవ. ఏవం భగవతా “బహుం నో పుణ్ణం పసవతీ”తి వుత్తేపి దక్షిణేయ్యతో దక్షిణావిసుద్ధిం నోతుకామో బ్రాహ్మణో ఉత్తరి భగవన్తం పుచ్చి. తేనాహు సట్ఠేతికారా - “అథ ఖో మాఘా మాణవో భగవన్తం గాథాయ అజ్ఞభాసీ”తి. తం అత్తతో వుత్తనయమేవ.

౪౯౨. పుచ్చామహన్తిఆదిగాథాసు పన వదహ్ణాన్తి వచనవిదుం, సబ్బాకారేన సత్తానం వుత్తవచనాధిప్పాయహ్ణాన్తి వుత్తం హోతి. సుజ్ఞేతి దక్షిణేయ్యవసేన సుద్ధం మహప్పలం భవేయ్య. యోజనా పనేత్థ - యో యాచయోగో దానపతి గహట్టో పుణ్ణాత్తికో హుత్వా పరేసం అన్నపానం దదం యజతి, న అగ్గిష్ఠి ఆహుతిమత్తం పక్ఖిపన్తో, తహ్చ ఖో పుణ్ణాపేక్షోవ న పచ్చుపకారకల్యాణకిత్తిసద్దాదిఅపేక్షో, తస్స ఏవరూపస్స యజమానస్స హుతం కథం సుజ్ఞేయ్యాతి?

౪౯౩. ఆరాధయే దక్షిణేయ్యేభి తాదీతి తాదిసో యాచయోగో దక్షిణేయ్యేహి ఆరాధయే సమ్మాదయే సోధయే, మహప్పలం తం హుతం కరేయ్య, న అహ్ణాథాతి అత్తో. ఇమినాస్స “కథం హుతం యజమానస్స సుజ్ఞే” ఇచ్చేతం బ్యాకతం హోతి.

౪౯౪. అక్టాహి మే భగవా దక్ష్ణిణేయ్యేతి ఏత్థ యో యాచయోగో దదం పరేసం యజతి, తస్స మే భగవా దక్ష్ణిణేయ్యే అక్టాహీతి ఏవం యోజనా వేదితబ్బా.

౪౯౫. అథస్స భగవా నానప్పకారేహి నయేహి దక్ష్ణిణేయ్యే పకాసేన్తో “యే వే అసత్తా”తిఆదికా గాథాయో అభాసి. తత్థ అసత్తాతి రాగాదిసంఘవసేన అలగ్గా. కేవలినోతి పరినిట్టితకిచ్చా. యతత్తాతి గుత్తచిత్తా.

౪౯౬-౭. దన్తా అనుత్తరేన దమధేన, విముత్తా పఞ్ణాచేతోవిముత్తీహి, అనీఘా ఆయతిం వట్టదుక్ఖాభావేన, నిరాసా సమ్మతి కిలేసాభావేన. ఇమిస్సా పన గాథాయ దుతియగాథా భావనానుభావప్పకాసననయేన వుత్తాతి వేదితబ్బా. “భావనానుయోగమనుయుత్తస్స, భిక్ఖవే, భిక్ఖునో విహరతో కిఞ్చాపి న ఏవం ఇచ్చా ఉప్పజ్జేయ్య ‘అహో వత మే అనుపాదాయ ఆసవేహి చిత్తం విముచ్చేయ్యా’తి (అ. ని. ౭.౭౧), అథ ఖ్వాస్స అనుపాదాయ ఆసవేహి చిత్తం విముచ్చతీ”తి ఇదం చేత్థ సుత్తం సాధకం.

౪౯౮-౫౦౨. రాగఞ్చ...పే... యేసు న మాయా...పే... న తణ్ణాసు ఉపాతిపన్నాతి కామతణ్ణాదీసు నాధిముత్తా. వితరేయ్యాతి వితరిత్వా. తణ్ణాతి రూపతణ్ణాదిధచ్చిధా . భవాభవాయాతి సస్సతాయ వా ఉచ్చేదాయ వా. అథ వా భవస్స అభవాయ భవాభవాయ, పునబ్బవాభినిబ్బత్తియాతి వుత్తం హోతి. ఇథ వా హురం వాతి ఇదం పన “కుహిఞ్చే లోకే”తి ఇమస్స విత్థారవచనం.

౫౦౪. యే వీతరాగా...పే... సమితావినోతి సమితవన్తో, కిలేసవూపసమకారినోతి అత్థో. సమితావితత్తా చ వీతరాగా అకోపా. ఇథ విప్పహాయాతి ఇథలోకే వత్తమానే ఖన్ధే విహాయ, తతో పరం యేసం గమనం నత్థీతి వుత్తం హోతి. ఇతో పరం “యే కామే హిత్వా అగహ చరన్తి, సుసంజ్ఞతత్తా తసరంవ ఉజ్జ”న్తి ఇమమ్మి గాథం కేచి పరన్తి.

౫౦౬-౮. జహిత్వాతి హిత్వా. “జహిత్వానా”తిపి పారో, అయమేవత్థో. అత్తదీపాతి అత్తనో గుణే ఏవ అత్తనో దీపం కత్వా విచరన్తా వీణాసవా వుచ్చన్తి. యే హీత్థాతి హకారో నిపాతో పదపూరణమత్తే. అయం పనత్థో – యే ఏత్థ ఖన్ధాయతనాదిసన్తానే యథా ఇదం ఖన్ధాయతనాది తథా జానన్తి, యంసభావం తంసభావంయేవ సంజ్ఞానన్తి అనిచ్చాదివసేన జానన్తా. అయమన్తిమా నత్థి పునబ్బవోతి అయం నో అన్తిమా జాతి, ఇదాని నత్థి పునబ్బవోతి ఏవఞ్చ యే జానన్తితి.

౫౦౯. యో వేదగూతి ఇదాని అత్తానం సన్ధాయ భగవా ఇమం గాథమాహ. తత్థ సతిమాతి ధసతతవిహారసతియా సమన్నాగతో. సమ్మోధిపత్తోతి సబ్బంజ్ఞాతం పత్తో. సరణం బహూనన్తి బహూనం దేవమనుస్సానం భయవిహింసనేన సరణభూతో.

౫౧౦. ఏవం దక్ష్ణిణేయ్యే సుత్వా అత్తమనో బ్రాహ్మణో ఆహ – “అథ్థా అమోఘా”తి. తత్థ త్వఞ్చోత్థ జానాసి యథా తథా ఇదన్తి త్వఞ్చో ఏత్థ లోకే ఇదం సబ్బమ్మి ఞ్చోయ్యం యథా తథా జానాసి యాథావతో జానాసి, యాదిసం తం తాదిసమేవ జానాసీతి వుత్తం హోతి. తథా హి తే విదితో ఏస ధమ్మాతి తథా హి తే ఏసా ధమ్మధాతు సుప్పటివిద్ధా, యస్సా సుప్పటివిద్ధతా యం యం ఇచ్చసి, తం తం జానాసీతి అధిప్పాయో.



౨౧౧. ఏవం నో బ్రాహ్మణో భగవంతం పసంసిత్వా దక్షిణేయ్యసమ్పదాయ యజ్ఞసమ్పదం ఇత్వా దాయకసమ్పదాయపితం ఛళఙ్గపరిపూరం యజ్ఞసమ్పదం నోతుకామో “యో యాచయోగో”తి ఉత్తరిపజ్ఞాం పుచ్చి. తత్రాయం యోజనా - యో యాచయోగో దదం పరేసం యజతి, తస్య అక్థాహి మే భగవా యజ్ఞసమ్పదన్తి.

౨౧౨. అథస్య భగవా ద్వీహి గాథాహి అక్థాసి. తత్రాయం అత్తయోజనా - యజస్సు మాఘ, యజమానో చ సబృత్త విప్వసాదేహి చిత్తం, తీసుపి కాలేసు చిత్తం పసాదేహి. ఏవం తే యాయం -

“పుబ్దేవ దానా సుమనో, దదం చిత్తం పసాదయే;

దత్వా అత్తమనో హోతి, ఏసా యజ్ఞస్య సమ్పదా”తి. (అ. ని. ౬.౩౭; పే. వ. ౩౦౮) -

యజ్ఞసమ్పదా వుత్తా, తాయ సమ్పన్నో యజ్ఞో భవిస్సతి. తత్త సీయా “కథం చిత్తం పసాదేతబ్బ”న్తి? దోసప్పహానేన. కథం దోసప్పహానం హోతి? యజ్ఞారమ్మణతాయ. అయజ్ఞో ఆరమ్మణం యజమానస్య యజ్ఞో ఏత్త పతిత్థాయ జహాతి దోసం, అయజ్ఞో సత్తేసు మేత్తాపుబ్బఙ్గమేన సమ్మాదిట్టిపదీపవిహితమోహన్దకారేన చిత్తేన యజమానస్య దేయ్యధమ్మసజ్ఞాతో యజ్ఞో ఆరమ్మణం హోతి, నో ఏత్త యజ్ఞో ఆరమ్మణవసేన పవత్తియా పతిత్థాయ దేయ్యధమ్మపచ్చయం లోభం, పటిగ్గాహకపచ్చయం కోధం, తదుభయనిదానం మోహన్తి ఏవం తివిధమ్మి జహాతి దోసం. నో ఏవం భోగేసు వీతరాగో, సత్తేసు చ పవినేయ్య దోసం తప్పహానేనేవ పహీనపఞ్చానీవరణో అనుక్కమేన ఉపచారప్పనాభేదం అపరిమాణసత్తఫరణేన ఏకసత్తే వా అనవసేసఫరణేన అప్పమాణం మేత్తం చిత్తం భావేన్తో పున భావనావేపుల్లత్తం, రత్తిన్దివం సతతం సబ్బిఇరియాపథేసు అప్పమత్తో హుత్వా తమేవ మేత్తజ్ఞానసజ్ఞాతం సబ్బా దిసా ఫరతే అప్పమజ్ఞన్తి.

౨౧౪. అథ బ్రాహ్మణో తం మేత్తం “బ్రహ్మలోకమగ్గో అయ”న్తి అజానన్తో కేవలం అత్తనో విసయాతీతం మేత్తాభావనం సుత్వా సుట్టుతరం సజ్ఞాతసబ్బజ్ఞాసమ్భావనో భగవతి అత్తనా బ్రహ్మలోకాధిముత్తత్తా బ్రహ్మలోకూపపత్తిమేవ చ సుద్ధిం ముత్తిఞ్చ మజ్ఞమానో బ్రహ్మలోకమగ్గం పుచ్చన్తో “కో సుజ్ఞతీ”తి గాథమాహ. తత్త చ బ్రహ్మలోకగామిం పుజ్ఞం కరోన్తం సన్ధాయాహ - “కో సుజ్ఞతీ ముచ్చతీ”తి, అకరోన్తం సన్ధాయ “బజ్ఞతీ చా”తి. కేనత్తనాతి కేన కారణేన. సక్ఖీ బ్రహ్మజ్జదిట్టోతి బ్రహ్మో అజ్ఞ సక్ఖీ దిట్టో. సచ్చన్తి భగవతో బ్రహ్మసమత్తం ఆరబ్బ అచ్చాదరేన సపథం కరోతి. కథం ఉపపజ్జతీతి అచ్చాదరేనేవ పునపి పుచ్చతి. జతిమాతి భగవంతం ఆలపతి.

తత్త యస్మా యో భిక్ఖు మేత్తాయ తికచతుక్కజ్ఞానం ఉప్పాదేత్వా తమేవ పాదకం కత్వా విపస్సన్తో అరహత్తం పాపుణాతి, నో సుజ్ఞతీ ముచ్చతి చ, తథారూపో చ బ్రహ్మలోకం న గచ్ఛతి. యో పన మేత్తాయ తికచతుక్కజ్ఞానం ఉప్పాదేత్వా “సన్తా ఏసా సమాపత్తీ”తిఆదినా నయేన తం అస్సాదేతి, నో బజ్ఞతీ. అపరిహీనజ్ఞానో చ తేనేవ ఝానేన బ్రహ్మలోకం గచ్ఛతి, తస్మా భగవా యో సుజ్ఞతీ ముచ్చతి చ, తస్య బ్రహ్మలోకగమనం అననుజానన్తో అనామసిత్వావ తం పుగ్గలం యో బజ్ఞతీ. తస్య తేన ఝానేన బ్రహ్మలోకగమనం దస్సేన్తో బ్రాహ్మణస్య సప్పాయేన నయేన “యో యజతీ”తి ఇమం గాథమాహ.

౨౧౫. తత్త తివిధన్తి తికాలప్పసాదం సన్ధాయాహ. తేన దాయకతో అగ్గత్తయం దస్సేతి. ఆరాధయే దక్షిణేయ్యేభి తాదీతి తఞ్చ నో తాదినో తివిధసమ్పత్తిసాధకో పుగ్గలో తివిధం యజ్ఞసమ్పదం దక్షిణేయ్యేహి ఖీణాసవేహి సాధేయ్య సమ్పాదేయ్య.

ఇమినా పటిగ్గాహకతో అభ్యుత్థయం దస్సేతి. ఏవం యజిత్వా సమ్మా యాచయోగోతి ఏవం మేత్తజ్ఞానపదట్టానభావేన ఛళజ్ఞసమన్నాగతం యజ్ఞం సమ్మా యజిత్వా సో యాచయోగో తేన ఛళజ్ఞయజ్ఞాపనిస్సయేన మేత్తజ్ఞానేన ఉపపజ్జతి బ్రహ్మలోకన్ని బ్రామీతి బ్రాహ్మణం సముస్సాహేంతో దేసనం సమాపేసి. సేసం సబ్బగాథాసు ఉత్తానత్తమేవ. ఇతో పరఇచ్చ పుట్టే వుత్తనయమేవాతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ మాఘసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౬. సభియసుత్తవణ్ణనా

ఏవం మే సుతన్ని సభియసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? అయమేవ యాస్స నిదానే వుత్తా. అత్థవణ్ణనాక్కమేపి చస్స పుబ్బసదిసం పుట్టే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. యం పన అపుబ్బం, తం ఉత్తానత్తాని పదాని పరిహరంతా వణ్ణయిస్సామ. వేళువనే కలన్దకనివాపేతి వేళువనన్తి తస్స ఉయ్యానస్స నామం. తం కిర వేళూహి చ పరిక్షిత్తం అహోసి అట్టారసహత్తేన చ పాకారేన, గోపురద్వారట్టాలకయుత్తం నీలోభాసం మనోరమం, తేన “వేళువన”న్తి వుచ్చతి. కలన్దకానశ్చోత్త నివాపం అదంసు, తేన “కలన్దకనివాపో”తి వుచ్చతి. కలన్దకా నామ కాళకా వుచ్చన్తి. పుట్టే కిర అజ్ఞాతరో రాజా తత్థ ఉయ్యానకీళనత్తం ఆగతో సురామదేన మత్తో దివాసేయ్యం సుపి. పరిజనోపిస్స “సుత్తో రాజా”తి పుప్పఫలాదీహి పలోభియమానో ఇతో చిత్తో చ పక్కామి. అథ సురాగన్తేన అజ్ఞాతరస్మా సుసిరయక్ఖా కణ్ణసప్పో నిక్ఖమిత్వా రజ్ఞో అభిముఖో ఆగచ్ఛతి. తం దిస్వా రుక్ఖదేవతా “రజ్ఞో జీవితం దస్సామీ”తి కాళకవేసేన ఆగన్తా కణ్ణమూలే సద్దమకాసి. రాజా పటిబుజ్జి, కణ్ణసప్పో నివత్తో. సో తం దిస్వా “ఇమాయ మమ కాళకాయ జీవితం దిన్న”న్తి కాళకానం తత్థ నివాపం పట్టపేసి, అభయఘోసనఇచ్చ ఘోసాపేసి. తస్మా తం తతో పభుతి “కలన్దకనివాపో”తి సజ్ఞం గతం.

సభియస్స పరిబ్బాజకస్సాతి సభియోతి తస్స నామం, పరిబ్బాజకోతి బాహిర పబ్బజ్ఞం ఉపాదాయ వుచ్చతి. పురాణసాలోహితాయ దేవతాయాతి న మాతా న పితా, అపిచ ఖో పనస్స మాతా వియ పితా వియ చ హితజ్ఞాసయత్తా సో దేవపుత్తో “పురాణసాలోహితా దేవతా”తి వుత్తో. పరినిబ్బుతే కిర కస్సపే భగవతి పతిట్టితే సువణ్ణచేతియే తయో కులపుత్తా సమ్ముఖసావకానం సన్తికే పబ్బజిత్వా చరియానురూపాని కమ్మట్టానాని గహేత్వా పచ్చన్తజనపదం గన్తా అరజ్ఞాయతనే సమణధమ్మం కరోన్తి, అన్తరన్తరా చ చేతియవన్దనత్తాయ ధమ్మస్సవనత్తాయ చ నగరం గచ్ఛన్తి. అపరేన చ సమయేన తావతకమ్మి అరజ్ఞో విప్పవాసం అరోచయమానా తత్తేవ అప్పమత్తా విహరింసు, ఏవం విహరంతాపి న చ కిళ్ళి విసేసం అధిగమింసు. తతో నేసం అహోసి – “మయం పిణ్డాయ గచ్ఛంతా జీవితే సాపేక్షా హోమ, జీవితే సాపేక్షేన చ న సక్కా లోకుత్తరధమ్మో అధిగన్తుం, పుథుజ్ఞనకాలకిరియాపి దుక్ఖా, హన్ద మయం నిస్సేణిం బద్ధిత్వా పబ్బతం అభిరుద్ధు కామే చ జీవితే చ అనపేక్షా సమణధమ్మం కరోమా”తి. తే తథా అకంసు.

అథ నేసం మహాధేరో ఉపనిస్సయసమ్మన్నత్తా తదహేవ ఛళభిజ్ఞాపరివారం అరహత్తం సచ్ఛాకాసి. సో ఇద్ధియా హిమవన్తం గన్తా అనేతత్తే ముఖం ధోవిత్వా ఉత్తరకురూసు పిణ్డాయ చరిత్వా కతభత్తకిచ్చో పున అజ్ఞామ్మి పదేసం గన్తా పత్తం పూరేత్వా అనేతత్తఉదకఇచ్చ నాగలతాదన్తపోణఇచ్చ గహేత్వా తేసం సన్తికం ఆగన్తా ఆహ – “పస్సథావుసో మమానుభావం, అయం ఉత్తరకురుతో పిణ్డపాతో, ఇదం హిమవన్తతో ఉదకదన్తపోణం ఆభతం, ఇమం భుజ్జిత్వా

సమణధమ్మం కరోధ, ఏవాహం తుమ్హే సదా ఉపట్టహిస్సామీ”తి. తే తం సుత్వా ఆహంసు - “తుమ్హే, భనే, కతకిచ్చా, తుమ్హేహి సహ సల్లాపమత్తమ్మి అమ్మాకం పపజ్ఞో, మా దాని తుమ్హే పున అమ్మాకం సన్నికం ఆగమిత్థా”తి. సో కేనచి పరియాయేన తే సమ్మటిచ్చాపేతుం అసక్కోస్తో పక్కామి.

తతో తేసం ఏకో ద్వీహతీహచ్చయేన పఞ్చాభిజ్ఞో అనాగామీ అహోసి. సోపి తథేవ అకాసి, ఇతరేన చ పటిక్ఖిత్తో తథేవ అగమాసి. సో తం పటిక్ఖిపిత్వా వాయమన్తో పబ్బతం ఆరుహనదివసతో సత్తమే దివసే కిఞ్చి విసేసం అనధిగన్తావ కాలకతో దేవలోకే నిబ్బత్తి. ఖీణాసవత్థేరోపి తం దివసమేవ పరినిబ్బాయి, అనాగామీ సుద్ధావాసేసు ఉప్పజ్జి. దేవపుత్తో ఛసు కామావచరదేవలోకేసు అనులోమపటిలోమేన దిబ్బసమ్మత్తిం అనుభవిత్వా అమ్మాకం భగవతో కాలే దేవలోకా చవిత్వా అఞ్జతరిస్సా పరిబ్బాజికాయ కుచ్చిమ్మి పటిసన్ధిం అగ్గహేసి. సా కిర అఞ్జతరస్స ఖత్తియస్స ధీతా, తం మాతాపితరో “అమ్మాకం ధీతా సమయన్తరం జానాతూ”తి ఏకస్స పరిబ్బాజకస్స నియ్యాతేసుం. తస్సేకో అన్తేవాసికో పరిబ్బాజకో తాయ సద్ధిం విప్పటిపజ్జి. సా తేన గబ్బం గణ్ఠి. తం గబ్బినిం దిస్సా పరిబ్బాజికా నిక్కడ్డింసు. సా అఞ్జత్థ గచ్చన్తి అన్తరామగ్గే సభాయం విజాయి, తేనస్స “సభియో”త్వేవ నామం అకాసి. సోపి సభియో వడ్డిత్వా పరిబ్బాజకపబ్బజ్జం పబ్బజిత్వా నానాసత్థాని ఉగ్గహేత్వా మహావాదీ హుత్వా వాదక్ఖిత్తతాయ సకలజమ్మదీపే విచరన్తో అత్తనో సదిసం వాదిం అదిస్సా నగరద్వారే అస్సమం కారాపేత్వా ఖత్తియకుమారాదయో సిప్పం సిక్ఖాపేన్తో తత్థ వసతి.

అథ భగవా పవత్తితవరధమ్మచక్కో అనుపుట్టేన రాజగహం ఆగన్తా వేళువనే విహరతి కలన్దకనివాపే. సభియో పన బుద్ధుప్పాదం న జానాతి. అథ సో సుద్ధావాసబ్రహ్మ సమాపత్తితో వుట్టాయ “ఇమాహం విసేసం కస్సానుభావేన పత్తో”తి ఆవజ్ఞేన్తో కస్సపస్స భగవతో సాసనే సమణధమ్మకిరియం తే చ సహాయే అనుస్సరిత్వా “తేసు ఏకో పరినిబ్బుతో, ఏకో ఇదాని కత్థా”తి ఆవజ్ఞేన్తో “దేవలోకా చవిత్వా జమ్మదీపే ఉప్పన్నో బుద్ధుప్పాదమ్మి న జానాతీ”తి ఇత్వా “హన్ద నం బుద్ధుపసేవనాయ నియోజేమీ”తి వీసతి పఞ్ఠో అభిసమ్మరిత్వా రత్తిభాగే తస్స అస్సమమాగమ్మ ఆకాసే రత్వా “సభియ, సభియ”తి పక్కోసి. సో నిద్దాయమానో తిక్ఖత్తుం తం సద్ధం సుత్వా నిక్ఖమ్మ ఓభాసం దిస్సా పఞ్ఠలికో అట్టాసి. తతో తం బ్రహ్మ ఆహ - “అహం సభియ తవత్థాయ వీసతి పఞ్ఠో ఆహరిం, తే త్వం ఉగ్గణ్ఠ. యో చ తే సమణో వా బ్రాహ్మణో వా ఇమే పఞ్ఠో పుట్టో బ్యాకరోతి, తస్స సన్నికే బ్రహ్మచరియం చరేయ్యాసీ”తి. ఇమం దేవపుత్తం సన్దాయేతం వుత్తం “పురాణసాలోహితాయ దేవతాయ పఞ్ఠా ఉద్దిట్టా హోన్తి”తి. ఉద్దిట్టాతి ఉద్దేసమత్తేనేవ వుత్తా, న విభజ్జేన.

ఏవం వుత్తే చ నే సభియో ఏకవచనేనేవ పదపటిపాటియా ఉగ్గహేసి. అథ సో బ్రహ్మ జానన్తోపి తస్స బుద్ధుప్పాదం నాచిక్కి. “అత్తం గవేసమానో పరిబ్బాజకో సయమేవ సత్థారం ఇస్సతి. ఇతో బహిద్ధా చ సమణబ్రాహ్మణానం తుచ్చభావ”న్తి ఇమినా పనాధిప్పాయేన ఏవమాహ - “యో తే సభియ...పే... చరేయ్యాసీ”తి. థేరగాథాసు పన చతుక్కునిపాతే సభియత్థేరాపదానం వణ్ణేన్తా భణన్తి “సా చస్స మాతా అత్తనో విప్పటిపత్తిం చిన్తేత్వా తం జిగుచ్చమానా ఝూనం ఉప్పాదేత్వా బ్రహ్మలోకే ఉప్పన్నా, తాయ బ్రహ్మదేవతాయ తే పఞ్ఠా ఉద్దిట్టా”తి.

యే తేతి ఇదాని వత్తబ్బానం ఉద్దేసపచ్చుద్దేసో. సమణబ్రాహ్మణాతి పబ్బజ్జుపగమనేన లోకసమ్ముతియా చ సమణా చేవ బ్రాహ్మణా చ. సజ్ఞినోతి గణవన్తో. గణినోతి సత్థారో, “సబ్బఞ్ఞానో మయ”న్తి ఏవం పటిఞ్ఞాతారో. గణాచరియాతి ఉద్దేసపరిపుద్గాదివసేన పబ్బజితగహట్టగణస్స ఆచరియా. జాతాతి అభిజ్ఞాతా, విస్సుతా పాకటాతి వుత్తం హోతి.

యసస్సినోతి లాభపరివారసమ్మన్నా. తిత్థకరాతి తేసం దిట్టానుగతిం ఆపజ్జన్తేహి ఓతరితబ్బానం ఓగాహితబ్బానం దిట్టితిత్థానం కత్తారో. సాధుసమ్మతా బహుజనస్సాతి “సాధవో ఏతే సంతో సప్పురిసా”తి ఏవం బహుజనస్స సమ్మతా.

సేయ్యథిదన్ని కతమే తేతి చే-ఇచ్చేతస్మిం అత్తే నిపాతో. పూరణోతి నామం, కస్సపోతి గోత్రం. సో కిర జాతియా దాసో, దాససతం పూరేన్తో జాతో. తేనస్స “పూరణో”తి నామమకంసు. పలాయిత్వా పన నగ్గేసు పబ్బజిత్వా “కస్సపో అహ”న్తి గోత్రం ఉద్ధిసి, సబ్బజ్ఞాత ఇచ్చ పచ్చజ్ఞాసి. మక్ఖలీతి నామం, గోసాలాయ జాతత్తా గోసాలోతిపి వుచ్చతి. సోపి కిర జాతియా దాసో ఏవ, పలాయిత్వా పబ్బజి, సబ్బజ్ఞాత ఇచ్చ పచ్చజ్ఞాసి. అజితోతి నామం, అప్పిచ్చతాయ కేసకమ్మలం ధారేతి, తేన కేసకమ్మలోతిపి వుచ్చతి, సోపి సబ్బజ్ఞాతం పచ్చజ్ఞాసి. పకుధోతి నామం, కచ్చాయనోతి గోత్రం. అప్పిచ్చవసేన ఉదకే జీవసజ్ఞాయ చ న్థానముఖధోవనాది పటిక్ఖిత్తో, సోపి సబ్బజ్ఞాతం పచ్చజ్ఞాసి. సజ్ఞాయోతి నామం, బేలట్టో పనస్స పితా, తస్మా బేలట్టపుత్తోతి వుచ్చతి, సోపి సబ్బజ్ఞాతం పచ్చజ్ఞాసి. నిగణ్ణోతి పబ్బజ్ఞానామేన, నాటపుత్తోతి పితునామేన వుచ్చతి. నాటోతి కిర నామస్స పితా, తస్స పుత్తోతి నాటపుత్తో, సోపి సబ్బజ్ఞాతం పచ్చజ్ఞాసి. సబ్బేపి పజ్ఞాసతపజ్ఞాసతసిస్సపరివారా అహీసుం. తేతి తే ధ సత్థారో. తే పజ్ఞోతి తే వీసతి పజ్ఞో. తేతి తే ధ సత్థారో. న సమ్మాయన్తీతి న సమ్మాదేన్తి. కోపన్తి చిత్తచేతసికానం ఆవిలభావం. దోసన్తి పదుట్టచిత్తతం, తదుభయమ్మేతం మన్దతిక్ఖభేదస్స కోధస్సేవాధివచనం. అప్పచ్చయన్తి అప్పతితతా, దోమనస్సన్తి వుత్తం హోతి. పాతుకరోన్తీతి కాయవచీవికారేన పకాసేన్తి, పాకటం కరోన్తి.

హీనాయాతి గహట్టభావాయ. గహట్టభావో హి పబ్బజ్జం ఉపనిధాయ సీలాదిగుణహీనతో హీనకామసుఖపటిసేవనతో వా “హీనో”తి వుచ్చతి. ఉచ్చా పబ్బజ్జా. ఆవత్తిత్వాతి ఓసక్కిత్వా. కామే పరిభుజ్జోయ్యన్తి కామే పటిసేవేయ్యం. ఇతి కిరస్స సబ్బజ్ఞాపటిజ్ఞానమ్మి పబ్బజితానం తుచ్చకత్తం దిస్సా అహోసి. ఉప్పన్నపరివితక్కవసేనేవ చ ఆగన్త్వా పునప్పునం వీమంసమానస్స అథ ఖో సభియస్స పరిబ్బాజకస్స ఏతదహోసి – “అయమ్మి ఖో సమణో”తి చ “యేపి ఖో తే భోన్తో”తి చ “సమణో ఖో దహరోతి న ఉజ్జాతబ్బో”తి చాతి ఏవమాది. తత్త జిణ్ణాతిఆదీని పదాని వుత్తనయానేవ. ధేరాతి అత్తనో సమణధమ్మే ధిరభావప్పత్తా. రత్తజ్ఞాతి రతనజ్ఞా, “నిబ్బానరతనం జానామ మయ”న్తి ఏవం సకాయ పటిజ్ఞాయ లోకేనాపి సమ్మతా, బహురత్తివిదూ వా. చిరం పబ్బజితానం ఏతేసన్తి చిరపబ్బజితా. న ఉజ్జాతబ్బోతి న అవజానితబ్బో, న నీచం కత్వా జానితబ్బోతి వుత్తం హోతి. న పరిభోతబ్బోతి న పరిభవితబ్బో, “కిమేస ఇస్సతీ”తి ఏవం న గహేతబ్బోతి వుత్తం హోతి.

౨౧౬. కట్ఠీ వేచికిచ్చీతి సభియో భగవతా సద్ధిం సమ్మోదమానో ఏవం భగవతో రూపసమ్మత్తిదమ్మాపసమసూచితం సబ్బజ్ఞాతం సమ్భావయమానో విగతుద్ధచ్చో హుత్వా ఆహ – “కట్ఠీ వేచికిచ్చీ”తి. తత్త “లభేయ్యం ను ఖో ఇమేసం బ్యాకరణ”న్తి ఏవం పజ్ఞానం బ్యాకరణకజ్ఞాయ కట్ఠీ. “కో ను ఖో ఇమస్సిమస్స చ పజ్ఞాస్స అత్తో”తి ఏవం విచికిచ్చాయ వేచికిచ్చీ. దుబ్బలవిచికిచ్చాయ వా తేసం పజ్ఞానం అత్తే కజ్ఞనతో కట్ఠీ, బలవతియా విచినన్తో కిచ్చతియేవ, న సక్కోతి సన్నిట్టాతున్తి వేచికిచ్చీ. అభికజ్ఞమానోతి అతివియ పత్తయమానో. తేసంతకరోతి తేసం పజ్ఞానం అంతకరో. భవన్తోవ ఏవం భవాహీతి దస్సేన్తో ఆహ “పజ్ఞో మే పుట్టో...పే.... బ్యాకరోహి మే”తి. తత్త పజ్ఞో మేతి పజ్ఞో మయా. పుట్టోతి పుచ్చితో. అనుపుబ్బన్తి పజ్ఞాపటిపాటియా అనుధమ్మన్తి అత్థానురూపం పాళిం ఆరోపేన్తో. బ్యాకరోహి మేతి మయ్యం బ్యాకరోహి.

౨౧౭. దూరతోతి సో కిర ఇతో చితో చాహిణ్ణన్తో సత్తయోజనసతమగ్గతో ఆగతో. తేనాహ - భగవా “దూరతో ఆగతోసీ”తి, కస్సపస్స భగవతో వా సాసనతో ఆగతత్తా “దూరతో ఆగతోసీ”తి నం ఆహ.

౨౧౮. పుచ్చ మన్తి ఇమాయ పనస్స గాఢాయ సబ్బజ్ఞాపవారణం పవారేతి. తత్త మనసిచ్చసీతి మనసా ఇచ్చసి.

యం వతాహన్తి యం వత అహం. అత్తమనోతి పీతిపామోజ్ఞసోమనస్సహి పుటచిత్తో. ఉదగ్గోతి కాయేన చిత్తేన చ అబ్బున్నతో . ఇదం పన పదం న సబ్బపారేసు అత్తి. ఇదాని యేహి ధమ్మేహి అత్తమనో, తే దస్సన్తో ఆహ - “పముదితో పీతిసోమనస్సజాతో”తి.

౨౧౯. కిం పత్తినన్తి కిం పత్తం కిమధిగతం. సోరతన్తి సువూపసన్తం. “సురత”న్తిపి పారో, సుట్టు ఉపరతన్తి అత్తో. దన్తన్తి దమితం. బుద్ధోతి విబుద్ధో, బుద్ధబోద్ధబ్బో వా. ఏవం సభియో ఏకేకాయ గాఢాయ చత్తారో చత్తారో కత్వా పశ్చహి గాఢాహి వీసతి పశ్చో పుచ్చి. భగవా పనస్స ఏకమేకం పజ్ఞం ఏకమేకాయ గాఢాయ కత్వా అరహత్తనికూటేన వీసతియా గాఢాహి బ్యాకాసి.

౨౨౦. తత్త యస్మా భిన్నకిలేసో పరమత్తభిక్షు, సో చ నిబ్బానప్పత్తో హోతి, తస్మా అస్స “కిం పత్తినమాహు భిక్షున”న్తి ఇమం పజ్ఞం బ్యాకరోన్తో “పజ్జేనా”తిఆదిమాహ. తస్సత్తో - యో అత్తనా భావితేన మగ్గేన పరినిబ్బానగతో కిలేసపరినిబ్బానం పత్తో, పరినిబ్బానగతత్తా ఏవ చ వితిణ్ణకట్టో విపత్తిసమ్మత్తిహానిబుద్ధిఉచ్చేదసస్సతలపుజ్ఞాపుజ్ఞభేదం విభవశ్చా భవశ్చా విప్పహాయ, మగ్గవాసం వుసితవా భీణపునబ్బవోతి చ ఏతేసం ధుతివచనానం అరహో, సో భిక్షూతి.

౨౨౧. యస్మా పన విప్పటిపత్తితో సుట్టు ఉపరతభావేన నానప్పకారకిలేసవూపసమేన చ సోరతో హోతి, తస్మా తమత్తం దస్సన్తో “సబ్బత్త ఉపేక్షకో”తిఆదినా నయేన దుతియపజ్ఞాబ్యాకరణమాహ. తస్సత్తో - యో సబ్బత్త రూపాదీసు ఆరమ్మణేసు “చక్కునా రూపం దిస్సా నేవ సుమనో హోతి, న దుమ్మనో”తి ఏవం పవత్తాయ ఛళజ్ఞపేక్షాయ ఉపేక్షకో, వేపుల్లప్పత్తాయ సతియా సతిమా, న సో హింసతి నేవ హింసతి కశ్చి తసథావరాదిభేదం సత్తం సబ్బలోకే సబ్బస్మిమ్మి లోకే, తిణ్ణోఘత్తా తిణ్ణో, సమితపాపత్తా సమణో, ఆవిలసజ్కప్పప్పహానా అనావిలో. యస్స చిమే రాగదోసమోహమానదిట్టికిలేసదుచ్చరితసజ్ఞాతా సత్తుస్సదా కేచి ఓళారికా వా సుఖుమా వా న సన్తి, సో ఇమాయ ఉపేక్షావిహారితాయ సతివేపుల్లతాయ అహింసకతాయ చ విప్పటిపత్తితో సుట్టు ఉపరతభావేన ఇమినా ఓఘాదినానప్పకారకిలేసవూపసమేన చ సోరతోతి.

౨౨౨. యస్మా చ భావితన్తియో నిబ్బయో నిబ్బికారో దన్తో హోతి, తస్మా తమత్తం దస్సన్తో “యస్సిన్తియాసీ”తి గాఢాయ తతియపజ్ఞం బ్యాకాసి. తస్సత్తో - యస్స చక్ఖాదీని ఛళిన్తియాని గోచరభావనాయ అనిచ్ఛాదితిలక్ష్ణం ఆరోపేత్వా వాసనాభావనాయ సతిసమ్మజ్జాగన్తం గాహపేత్వా చ భావితాని, తాని చ ఖో యథా అజ్ఞత్తం గోచరభావనాయ, ఏవం పన బహిద్ధా చ సబ్బలోకేతి యత్త యత్త ఇన్ద్రియానం వేకల్లతా వేకల్లతాయ వా సమ్మవో, తత్త తత్త నాభిజ్ఞాదివసేన భావితానీతి ఏవం నిబ్బిజ్ఞ ఇత్థా పటివిజ్ఞిత్వా ఇమం పరశ్చ లోకం సకసన్తతిక్ఖన్దలోకం పరసన్తతిక్ఖన్దలోకశ్చా అదన్తమరణం మరితుకామో కాలం కట్ఠతి, జీవితక్ఖయకాలం ఆగమేతి పతిమానేతి, న భాయతి మరణస్స. యథాహ థేరో -

“మరణే మే భయం నత్తి, నికన్తి నత్తి జీవితే”; (థేరగా. ౨);

“నాభికణ్ణామి మరణం, నాభికణ్ణామి జీవితం;

కాలశ్చ పటికణ్ణామి, నిబ్బిసం భతకో యథా”తి. (ధేరగా. ౬౦౬);

భావితో స దన్తోతి ఏవం భావితిన్నియో సో దన్తోతి.

౨౨౩. యస్మా పన బుద్ధో నామ బుద్ధిసమ్పన్నో కిలేసనిద్ధా విబుద్ధో చ, తస్మా తమత్థం దస్సేన్తో “కప్పానీ”తి గాథాయ చతుత్థపఞ్ణం బ్యాకాసి. తత్థ కప్పానీతి తణ్ణాదిట్ఠీయో. తా హి తథా తథా వికప్పనతో “కప్పానీ”తి వుచ్చన్తి. విచేయ్యాతి అనిచ్ఛాదిభావేన సమ్మసిత్వా. కేవలానీతి సకలాని. సంసారన్తి యో చాయం -

“ఖన్ధానశ్చ పటిపాటి, ధాతుఆయతనాన చ;

అబ్బోచ్చిన్నం వత్తమానా, సంసారోతి పవుచ్చతీ”తి. -

ఏవం ఖన్ధాదిపటిపాటిసజ్ఞాతో సంసారో, తం సంసారశ్చ కేవలం విచేయ్య. ఏత్తావతా ఖన్ధానం మూలభూతేసు కమ్మకిలేసేసు ఖన్ధేసు చాతి ఏవం తీసుపి వట్ఠేసు విపస్సనం ఆహ. దుభయం చుత్తూపపాతన్తి సత్తానం చుతిం ఉపపాతన్తి ఇమశ్చ ఉభయం విచేయ్య ఇత్వాతి అత్తో. ఏతేన చుత్తూపపాతజ్ఞాణం ఆహ. విగతరజమనశ్శణం విసుద్ధన్తి రాగాదిరజానం విగమా అశ్శణానం అభావా మలానశ్చ విగమా విగతరజమనశ్శణం విసుద్ధం. పత్తం జాతిఖయన్తి నిబ్బానం పత్తం. తమాహు బుద్ధన్తి తం ఇమాయ లోకుత్తరవిపస్సనాయ చుత్తూపపాతజ్ఞాణభేదాయ బుద్ధియా సమ్పన్నత్తా ఇమాయ చ విగతరజాదితాయ కిలేసనిద్ధా విబుద్ధత్తా తాయ పటిపదాయ జాతిక్ఖయం పత్తం బుద్ధమాహు.

అథ వా కప్పాని విచేయ్య కేవలానీతి “అనేకేపి సంవట్టవివట్టకప్పే అముత్తాసి”న్తిఆదినా (ఇతిపు. ౯౯; పారా. ౧౨) నయేన విచినిత్వాతి అత్తో. ఏతేన పరమవిజ్ఞమాహ. సంసారం దుభయం చుత్తూపపాతన్తి సత్తానం చుతిం ఉపపాతన్తి ఇమశ్చ ఉభయం సంసారం “ఇమే వత భోన్తో సత్తా”తిఆదినా నయేన విచినిత్వాతి అత్తో. ఏతేన దుతియవిజ్ఞమాహ. అవసేసేన తతియవిజ్ఞమాహ. ఆసవక్ఖయజ్ఞాణేన హి విగతరజాదితా చ నిబ్బానప్పత్తి చ హోతీతి. తమాహు బుద్ధన్తి ఏవం విజ్ఞత్తయభేదబుద్ధిసమ్పన్నం తం బుద్ధమాహూతి.

౨౨౪. ఏవం పరమగాథాయ వుత్తపఞ్ణో విస్సజ్ఞేత్వా దుతియగాథాయ వుత్తపఞ్ణోసుపి యస్మా బ్రహ్మభావం సేట్టభావం పత్తో పరమత్థబ్రాహ్మణో బాహితసబ్బపాపో హోతి, తస్మా తమత్థం దస్సేన్తో “బాహిత్యా”తి గాథాయ పరమం పఞ్ణం బ్యాకాసి. తస్సత్తో - యో చతుత్థమగ్గేన బాహిత్యా సబ్బపాపకాని రితత్తో, రితో ఇచ్ఛేవ వుత్తం హోతి. బాహితపాపత్తా ఏవ చ విమలో, విమలభావం బ్రహ్మభావం సేట్టభావం పత్తో, పటిప్పస్సద్ధసమాధివిక్ఖేపకరకిలేసమలేన అగ్గఫలసమాధినా సాధుసమాహితో, సంసారహేతుసమతిక్కమేన సంసారమతిచ్చ పరినిట్ఠితకిచ్చతాయ కేవలీ, సో తణ్ణాదిట్ఠీహి అనిస్సితత్తా అసితో, లోకధమ్మేహి నిబ్బికారత్తా “తాదీ”తి చ పవుచ్చతి. ఏవం ధుతిరహో స బ్రహ్మ సో బ్రాహ్మణోతి.

౨౨౬. యస్మా పన సమితపాపతాయ సమణో, స్థాతపాపతాయ స్థాతకో, ఆగూనం అకరణేన చ నాగోతి పవుచ్చతి, తస్మా తమత్థం దస్సేన్తో తతో అపరాహి తీహి గాథాహి తయో పఞ్ణో బ్యాకాసి. తత్థ సమితావీతి అరియమగ్గేన కిలేసే సమేత్వా రితో. సమణో పవుచ్చతే తథత్తాతి తథారూపో సమణో పవుచ్చతీతి. ఏత్తావతా పఞ్ణో బ్యాకతో హోతి, సేసం తస్మిం సమణే

సభియస్సు బహుమానజననత్తం ధుతివచనం. యో హి సమితావీ, సో పుష్కలాపాపానం అపటిసన్నికరణేన పహాయ  
పుష్కలాపం రజానం విగమేన విరజో, అనిచ్ఛాదివసేన ఇత్వా ఇమం పరశ్చ లోకం జాతిమరణం ఉపాతివత్తో తాది చ హోతి.

౨౨౭. నిన్దాయ...పీ.... స్థాతకోతి ఏత్థ పన యో అజ్ఞత్తబహిద్ధాసజ్ఞాతే సబ్బస్మిమ్మి ఆయతనలోకే  
అజ్ఞత్తబహిద్ధారమ్మణవసేన ఉప్పత్తిరహాని సబ్బపాపకాని మగ్గజాణేన నిన్దాయ ధోవిత్వా తాయ నిన్దాతపాపకతాయ  
తన్హాదిట్టికప్పేహి కప్పియేసు దేవమనుస్సేసు కప్పం న ఏతి, తం స్థాతకమాహూతి ఏవమత్తో దట్టబ్బో.

౨౨౮. చతుత్థగాథాయపి ఆగుం న కరోతి కిళ్ళి లోకేతి యో లోకే అప్పమత్తకమ్మి పాపసజ్ఞాతం ఆగుం న కరోతి, నాగో  
పవుచ్చతే తథత్తాతి . ఏత్తావతా పఞ్ఠో బ్యాకతో హోతి, సేసం పుబ్బనయేనేవ ధుతివచనం. యో హి మగ్గేన పహీనఆగుత్తా  
ఆగుం న కరోతి, సో కామయోగాదికే సబ్బయోగే దససజ్ఞోజనభేదాని చ సబ్బబద్ధనాని విసజ్జ జహిత్యా సబ్బత్థ ఖిన్దాదీసు  
కేనచి సజ్జేన న సజ్జతి, ద్వీహి చ విముత్తీహి విముత్తో, తాది చ హోతీతి.

౨౨౯. ఏవం దుతియగాథాయ వుత్తపఞ్ఠో విస్సజ్జేత్వా తతియగాథాయ వుత్తపఞ్ఠోసుపి యస్మా “ఖేత్తానీ”తి ఆయతనాని  
వుచ్చన్తి. యథాహ - “చక్కుపేతం చక్ఖాయతనంపేతం...పీ.... ఖేత్తమ్మేతం వత్తుపేత”న్తి (ధ. స. ౨౯౬-౨౯౮). తాని విజేయ్య  
విజేత్వా అభిభవిత్వా, విచేయ్య వా అనిచ్ఛాదిభావేన విచినిత్వా ఉపపరిక్ఖిత్వా కేవలాని అనవసీసాని, విసేసతో పన  
సజ్ఘహేతుభూతం దిబ్బం మానుసకశ్చ బ్రహ్మఖేత్తం, యం దిబ్బం ద్వాదసాయతనభేదం తథా మానుసకశ్చ, యశ్చ  
బ్రహ్మఖేత్తం చళాయతనే చక్ఖాయతనాదిద్వాదసాయతనభేదం, తం సబ్బమ్మి విజేయ్య విచేయ్య వా. యతో యదేతం  
సబ్బేసం ఖేత్తానం మూలబద్ధనం అవిజ్ఞాభవత్థాది, తస్మా సబ్బఖేత్తమూలబద్ధనా పముత్తో. ఏవమేతేసం ఖేత్తానం విజితత్తా  
విచినితత్తా వా ఖేత్తజినో నామ హోతి, తస్మా “ఖేత్తానీ”తి ఇమాయ గాథాయ పరమపఞ్ఠం బ్యాకాసి. తత్థ కేచి “కమ్మం  
ఖేత్తం, విజ్ఞాణం బీజం, తన్హా స్సేహో”తి (అ. ని. ౩.౭౭) వచనతో కమ్మాని ఖేత్తానీతి వదన్తి. దిబ్బం మానుసకశ్చ  
బ్రహ్మఖేత్తన్తి ఏత్థ చ దేవూపగం కమ్మం దిబ్బం, మనుస్సూపగం కమ్మం మానుసకం, బ్రహ్మూపగం కమ్మం బ్రహ్మఖేత్తన్తి  
వణ్ణయన్తి. సేసం వుత్తనయమేవ.

౨౩౦. యస్మా పన సకట్టేన కోససదిసత్తా “కోసానీ”తి కమ్మాని వుచ్చన్తి, తేసశ్చ లుననా సముచ్చేదనా కుసలో  
హోతి, తస్మా తమత్తం దస్సేన్తో “కోసానీ”తి గాథాయ దుతియపఞ్ఠం బ్యాకాసి. తస్సన్తో - లోకియలోకుత్తరవిపస్సనాయ  
విసయతో కిచ్చన్తో చ అనిచ్ఛాదిభావేన కుసలాకుసలకమ్మసజ్ఞాతాని కోసాని విచేయ్య కేవలాని, విసేసతో పన  
సజ్ఘహేతుభూతం అట్టకామావచరకుసలచేతనాభేదం దిబ్బం మానుసకశ్చ నవమహగ్గతకుసలచేతనాభేదశ్చ బ్రహ్మకోసం  
విచేయ్య. తతో ఇమాయ మగ్గభావనాయ అవిజ్ఞాభవత్థాదిభేదా సబ్బకోసానం మూలబద్ధనా పముత్తో, ఏవమేతేసం  
కోసానం లుననా “కుసలో”తి పవుచ్చతి, తథత్తా తాదీ చ హోతీతి. అథ వా సత్తానం ధమ్మానశ్చ నివాసట్టేన  
అసీకోససదిసత్తా “కోసానీ”తి తయో భవా ద్వాదసాయతనాని చ వేదితబ్బాని. ఏవమేత్థ యోజనా కాతబ్బా.

౨౩౧. యస్మా చ న కేవలం పణ్ణతీతి ఇమినావ “పణ్ణితో”తి వుచ్చతి, అపిచ ఖో పన పణ్ణరాని ఇతో ఉపగతో  
పవిచయపఞ్ఠాయ అల్లీనోతిపి “పణ్ణితో”తి వుచ్చతి, తస్మా తమత్తం దస్సేన్తో “దుభయానీ”తి గాథాయ తతియపఞ్ఠం బ్యాకాసి  
. తస్సన్తో - అజ్ఞత్తం బహిద్ధా చాతి ఏవం ఉభయాని అనిచ్ఛాదిభావేన విచేయ్య. పణ్ణరానీతి ఆయతనాని. తాని హి  
పకతిపరిసుద్ధత్తా రుళ్ళియా చ ఏవం వుచ్చన్తి, తాని విచేయ్య ఇమాయ పటిపత్తియా నిద్ధన్తమలత్తా సుద్ధిపఞ్ఠో పణ్ణితోతి

పవుచ్చతి తథత్తా, యస్మా తాని పణ్ణరాని పజ్ఞాయ ఇతో హోతి, సేసమస్స ధుతివచనం. సో హి పాపపుజ్ఞసజ్ఞాతం కణ్ఠసుక్కుం ఉపాతివత్తో తాదీ చ హోతి, తస్మా ఏవం ధుతో.

౨౩౩. యస్మా పన “మోనం వుచ్చతి ఇాణం, యా పజ్ఞా పజాననా...పే... సమ్మాదిట్ఠి, తేన ఇాణేన సమన్నాగతో మునీ”తి వుత్తం, తస్మా తమత్థం దస్సేన్తో “అసతశ్చా”తి గాథాయ చతుత్థపజ్ఞం బ్యాకాసి. తస్సంతో - య్వాయం అకుసలకుసలప్పభేదో అసతశ్చ సతశ్చ ధమ్మో, తం అజ్ఞత్తం బహిద్ధాతి ఇమస్మిం సబ్బలోకే పవిత్రయజ్ఞాణేన అసతశ్చ సతశ్చ ఇత్థా ధమ్మం తస్స ఇాతత్తా ఏవ రాగాదిభేదతో సత్తవిధం సజ్ఞం తణ్ణాదిట్ఠిభేదతో దువిధం జాలశ్చ అతిచ్చ అతిక్కుమిత్వా రితో. సో తేన మోనసజ్ఞాతేన పవిత్రయజ్ఞాణేన సమన్నాగతత్తా ముని. దేవమనుస్సేహి పూజనీయోతి ఇదం పనస్స ధుతివచనం. సో హి భీణాసవమునిత్తా దేవమనుస్సానం పూజారహో హోతి, తస్మా ఏవం ధుతో.

౨౩౪. ఏవం తతియగాథాయ వుత్తపజ్ఞో విస్సజ్ఞేత్వా చతుత్థగాథాయ వుత్తపజ్ఞోసుపి యస్మా యో చతుహి మగ్గజాణవేదేహి కిలేసక్ఖయం కరోన్తో గతో, సో పరమత్థతో వేదగూ నామ హోతి. యో చ సబ్బసమణబ్రాహ్మణానం సత్తసజ్ఞాతాని వేదాని, తాయేవ మగ్గభావనాయ కిచ్చతో అనిచ్ఛాదివసేన విచేయ్య. తత్త చన్దరాగప్పహనేన తమేవ సబ్బం వేదమతిచ్చ యా వేదపచ్చయా వా అజ్ఞాథా వా ఉప్పజ్జన్తి వేదనా , తాసు సబ్బవేదనాసు వీతరాగో హోతి, తస్మా తమత్థం దస్సేన్తో “ఇదం పత్తి”ని అవత్వా “వేదానీ”తి గాథాయ పరమపజ్ఞం బ్యాకాసి. యస్మా వా యో పవిత్రయపజ్ఞాయ వేదాని విచేయ్య, తత్త చన్దరాగప్పహనేన సబ్బం వేదమతిచ్చ వత్తతి, సో సత్తసజ్ఞాతాని వేదాని గతో ఇతో అతిక్కున్తో చ హోతి. యో వేదనాసు వీతరాగో, సోపి వేదనాసజ్ఞాతాని వేదాని గతో అతిక్కున్తో చ హోతి. వేదాని గతోతిపి వేదగూ, తస్మా తమ్మి అత్థం దస్సేన్తో “ఇదం పత్తి”ని అవత్వా ఇమాయ గాథాయ పరమపజ్ఞం బ్యాకాసి.

౨౩౫. యస్మా పన దుతియపజ్ఞో “అనువిదితో”తి అనుబుద్ధో వుచ్చతి, సో చ అనువిచ్చ పపజ్ఞానామరూపం అజ్ఞత్తం అత్తనో సన్తానే తణ్ణామానదిట్ఠిభేదం పపజ్ఞం తప్పచ్చయా నామరూపజ్ఞ అనిచ్ఛానుపస్సనాదీహి అనువిచ్చ అనువిదిత్వా, న కేవలజ్ఞ అజ్ఞత్తం, బహిద్ధా చ రోగమూలం, పరసన్తానే చ ఇమస్స నామరూపరోగస్స మూలం అవిజ్ఞాభవతణ్ణాదిం, తమేవ వా పపజ్ఞం అనువిచ్చ తాయ భావనాయ సబ్బేసం రోగానం మూలబన్ధనా, సబ్బస్మా వా రోగానం మూలబన్ధనా, అవిజ్ఞాభవతణ్ణాదిభేదా, తస్మా ఏవ వా పపజ్ఞా పముత్తో హోతి, తస్మా తం దస్సేన్తో “అనువిచ్ఛా”తి గాథాయ దుతియపజ్ఞం బ్యాకాసి.

౨౩౬. “కథజ్ఞా వీరియవా”తి ఏత్త పన యస్మా యో అరియమగ్గేన సబ్బపాపకేహి విరతో, తథా విరతత్తా చ ఆయతిం అపటిసన్ధితాయ నిరయదుక్ఖం అతిచ్చ రితో వీరియవాసో వీరియనికేతో, సో భీణాసవో “వీరియవా”తి వత్తబ్బతం అరహతి, తస్మా తమత్థం దస్సేన్తో “విరతో”తి గాథాయ తతియపజ్ఞం బ్యాకాసి. పధానవా ధీరో తాదీతి ఇమాని పనస్స ధుతివచనాని. సో హి పధానవా మగ్గరూపపధానేన, ధీరో కిలేసారివిద్ధంసనసమత్తతాయ, తాదీ నిబ్బికారతాయ, తస్మా ఏవం ధుతో. సేసం యోజేత్వా వత్తబ్బం.

౨౩౭. “ఆజానియో కిన్తి నామ హోతీ”తి ఏత్త పన యస్మా పహీనసబ్బవజ్ఞదోసో కారణాకారణజ్ఞా అస్సో వా హత్థి వా “ఆజానియో హోతీ”తి లోకే వుచ్చతి, న చ తస్స సబ్బసో తే దోసా పహీనా ఏవ, భీణాసవస్స పన తే పహీనా, తస్మా సో “ఆజానియో”తి పరమత్థతో వత్తబ్బతం అరహతీతి దస్సేన్తో “యస్సా”తి గాథాయ చతుత్థపజ్ఞం బ్యాకాసి. తస్సంతో - అజ్ఞత్తం



బహిర్ధా చాతి ఏవం అజ్ఞతబహిర్ధాసజ్ఞోజనసజ్ఞాతాని యస్స అస్సు లునాని బద్ధనాని పజ్ఞాసత్తేన చిన్నాని పదాలితాని. సజ్ఞమూలన్ని యాని తేసు తేసు వత్థాసు సజ్ఞస్స సజ్ఞనాయ అనతిక్కమనాయ మూలం హోన్తి, అథ వా యస్స అస్సు లునాని రాగాదీని బద్ధనాని యాని అజ్ఞతం బహిర్ధా చ సజ్ఞమూలాని హోన్తి, సో సబ్బస్మా సజ్ఞానం మూలభూతా సబ్బసజ్ఞానం వా మూలభూతా బద్ధనా పముత్తో “అజానియో”తి వుచ్చతి, తథత్తా తాది చ హోతీతి.

౨౪౦. ఏవం చతుత్థగాథాయ వుత్తపజ్ఞో విస్సజ్జేత్వా పశ్చిమగాథాయ వుత్తపజ్ఞోసుపి యస్మా యం ఛన్దజ్ఞేనమత్తేన అక్ఖరచింతకా సోత్తియం వణ్ణయన్తి, వోహరమత్తసోత్తియో సో. అరియో పన బాహుసచ్ఛేన నిస్సుతపాపతాయ చ పరమత్తసోత్తియో హోతి, తస్మా తమత్థం దస్సేన్తో “ఇదం పత్తిన్”ని అవత్వా “సుత్వా”తి గాథాయ పరమపజ్ఞం బ్యాకాసి. తస్సత్తో - యో ఇమస్మిం లోకే సుతమయపజ్ఞాకిచ్చవసేన సుత్వా కాతబ్బకిచ్చవసేన వా సుత్వా విపస్సనూపగం సబ్బధమ్మం అనిచ్ఛాదివసేన అభిజ్ఞాయ సావజ్ఞానవజ్ఞం యదత్తి కిఞ్చి, ఇమాయ పటిపదాయ కిలేసే కిలేసట్టానియే చ ధమ్మే అభిభవిత్వా అభిభూతి సజ్ఞం గతో, తం సుత్వా సబ్బధమ్మం అభిజ్ఞాయ లోకే సావజ్ఞానవజ్ఞం యదత్తి కిఞ్చి, అభిభుం సుతవత్తా సోత్తియోతి ఆహు. యస్మా చ యో అకథంకథీ కిలేసబద్ధనేహి విముత్తో, రాగాదీహి ఈఘేహి అనీఘే చ హోతి సబ్బధి సబ్బేసు ధమ్మేసు ఖడ్ధాయతనాదీసు, తస్మా తం అకథంకథిం విముత్తం అనీఘం సబ్బధి నిస్సుతపాపకత్తాపి “సోత్తియో”తి ఆహూతి.

౨౪౧. యస్మా పన హితకామేన జనేన అరణీయతో అరియో హోతి, అభిగమనీయతోతి అత్తో. తస్మా యేహి గుణేహి సో అరణీయో హోతి, తే దస్సేన్తో “ఛేత్వా”తి గాథాయ దుతియపజ్ఞం బ్యాకాసి. తస్సత్తో - చత్తారి ఆసవాని ద్వే చ ఆలయాని పజ్ఞాసత్తేన ఛేత్వా విద్వా విజ్ఞా విభావీ చతుమగ్గజాణీ సో పునబ్బవవసేన న ఉపేతి గబ్బసేయ్యం, కఞ్చి యోనిం న ఉపగచ్ఛతి, కామాదిభేదశ్చ సజ్ఞం తివిధం. కామగుణసజ్ఞాతశ్చ పజ్ఞం పనుజ్ఞ పనుదిత్వా తణ్ణాదిట్టికప్పానం అజ్ఞాతరమ్మి కప్పం న ఏతి, ఏవం ఆసవచ్ఛేదాదిగుణసమన్నాగతం తమాహు అరియోతి. యస్మా వా పాపకేహి ఆరకత్తా అరియో హోతి అనయే చ అనిరీయనా, తస్మా తమ్మి అత్థం దస్సేన్తో ఇమాయ గాథాయ దుతియపజ్ఞం బ్యాకాసి. ఆసవాదయో హి పాపకా ధమ్మా అనయసమ్మతా, తే చానేన చిన్నా పనున్నా, న చ తేహి కమ్మతి, ఇచ్చస్స తే ఆరకా హోన్తి, న చ తేసు ఇరీయతి తస్మా ఆరకాస్స హోన్తి పాపకా ధమ్మాతి ఇమినాపత్తేన. అనయే న ఇరీయతీతి ఇమినాపత్తేన తమాహు అరియోతి చ ఏవమ్మేత్త యోజనా వేదితబ్బా. “విద్వా సో న ఉపేతి గబ్బసేయ్య”ని ఇదం పన ఇమస్మిం అత్థవికప్పే ధుతివచనమేవ హోతి.

౨౪౨. “కథం చరణవా”తి ఏత్త పన యస్మా చరణేహి పత్తబ్బం పత్తో “చరణవా”తి వత్తబ్బతం అరహతి, తస్మా తం దస్సేన్తో “యో ఇధా”తి గాథాయ తతియపజ్ఞం బ్యాకాసి. తత్త యో ఇధాతి యో ఇమస్మిం సాసనే. చరణేసూతి సీలాదీసు హేమవతసుత్తే (సు. ని. ౧౨౩ ఆదయో) వుత్తపన్నరసధమ్మేసు. నిమిత్తత్తే భుమ్మవచనం. పత్తిపత్తోతి పత్తబ్బం పత్తో. యో చరణనిమిత్తం చరణహేతు చరణపచ్చయా పత్తబ్బం అరహత్తం పత్తోతి వుత్తం హోతి. చరణవా సోతి సో ఇమాయ చరణేహి పత్తబ్బపత్తియా చరణవా హోతీతి. ఏత్తావతా పజ్ఞో బ్యాకతో హోతి, సేసమస్స ధుతివచనం. యో హి చరణేహి పత్తిపత్తో, సో కుసలో చ హోతి ఛేకో, సబ్బదా చ అజానాతి నిబ్బానధమ్మం , నిచ్చం నిబ్బాననిన్నచిత్తతాయ సబ్బత్త చ ఖడ్ధాదీసు న సజ్జతి. ద్వీహి చ విముత్తీహి విముత్తచిత్తో హోతి, పటిఘా యస్స న సన్తీతి.

౨౪౩. యస్మా పన కమ్మాదీనం పరిబ్బజనేన పరిబ్బజకో నామ హోతి, తస్మా తమత్తం దస్సేన్తో “దుక్ఖవేపక్కు”ని గాఢాయ చతుత్థపజ్ఞం బ్యాకాసి. తత్త విపాకో ఏవ వేపక్కుం, దుక్ఖం వేపక్కుమస్సాతి దుక్ఖవేపక్కుం. పవత్తిదుక్ఖజననతో సబ్బమ్మి తేధాతుకకమ్మం వుచ్చతి. ఉద్ధన్తి అతీతం. అధోతి అనాగతం. తిరియం వాపి మజ్జేతి పచ్చప్పన్నం. తజ్ఞో న ఉద్ధం న అధో, తిరియం ఉభిన్నజ్ఞా అన్తరా, తేన “మజ్జే”తి వుత్తం. పరిబ్బజయిత్వాతి నిఘ్ఠామేత్వా నిద్ధమేత్వా . పరిజ్ఞాచారీతి పజ్ఞాయ పరిచ్ఛిన్దిత్వా చరన్తో. అయం తావ అపుబ్బపదవణ్ణనా. అయం పన అధిప్పాయయోజనా - యో తియద్ధపరియాపన్నమ్మి దుక్ఖజనకం యదత్తి కిజ్జీ కమ్మం, తం సబ్బమ్మి అరియమగ్గేన తణ్ణావిజ్ఞాసినేహ సోసేన్తో అపటిసన్దిజనకభావకరణేన పరిబ్బజయిత్వా తథా పరిబ్బజితత్తా ఏవ చ తం కమ్మం పరిజ్ఞాయ చరణతో పరిజ్ఞాచారీ. న కేవలజ్ఞా కమ్మమేవ, మాయం మానమథోపి లోభకోధం ఇమేపి ధమ్మే పహానపరిజ్ఞాయ పరిజ్ఞాచారీ, పరియన్తమకాసి నామరూపం, నామరూపస్స చ పరియన్తమకాసి పరిబ్బజేసి ఇచ్ఛేవత్తో. ఇమేసం కమ్మాదీనం పరిబ్బజనేన తం పరిబ్బజకమాహు. పత్తిపత్తన్తి ఇదం పనస్స ధుతివచనం.

౨౪౪. ఏవం పజ్ఞాబ్యాకరణేన తుట్టస్స పన సభియస్స “యాని చ తీణీ”తిఆదీసు అభిత్థవనగాథాసు ఓసరణానీతి ఓగహణాని తిత్థాని, దిట్టియోతి అత్తో. తాని యస్మా సక్కాయదిట్టియా సహ బ్రహ్మజాలే వుత్తద్వాసట్టిదిట్టిగతాని గహేత్వా తేసట్టి హోన్తి, యస్మా చ తాని అజ్ఞాతిత్థియసమణానం పవాదభూతాని సత్థాని సితాని ఉపదిసితబ్బవసేన, న ఉప్పత్తివసేన. ఉప్పత్తివసేన పన యదేతం “ఇత్థీ పురిసో”తి సజ్ఞాక్షరం వోహరనామం, యా చాయం మిచ్ఛాపరివితక్కానుస్సవాదివసేన “ఏవరూపేన అత్తనా భవితబ్బ”ని బాలానం విపరీతసజ్ఞా ఉప్పజ్జతి, తదుభయనిస్సితాని తేసం వసేన ఉప్పజ్జన్తి, న అత్తపచ్చక్ఖాని. తాని చ భగవా వినేయ్య వినయిత్వా ఓఘతమగా ఓఘతమం ఓఘన్తకారం అగా అతిక్కున్తో. “ఓఘన్తమగా”తిపి పారో, ఓఘానం అన్తం అగా, తస్మా ఆహ “యాని చ తీణీ...పే... తమగా”తి.

౨౪౫. తతో పరం వట్టదుక్ఖస్స అన్తం పారజ్ఞా నిబ్బానం తప్పత్తియా దుక్ఖాభావతో తప్పటిపక్ఖతో చ తం సన్ధాయాహ, “అన్తగూసి పారగూ దుక్ఖస్సా”తి. అథ వా పారగూ భగవా నిబ్బానం గతత్తా, తం ఆలపన్తో ఆహ, “పారగూ అన్తగూసి దుక్ఖస్సా”తి అయమేత్థ సమ్మన్తో. సమ్మా చ బుద్ధో సామజ్ఞా బుద్ధోతి సమ్మాసమ్మద్ధో. తం మజ్జోతి తమేవ మజ్జామి, న అజ్ఞాన్తి అచ్ఛాదరేన భణతి. జతిమాతి పరేసమ్మి అన్తకారవిధమనేన జతిసమ్మన్నో. ముతిమాతి అపరప్పచ్చయజ్జోయ్యజ్ఞాణసమత్థాయ ముతియా పజ్ఞాయ సమ్మన్నో. పహూతపజ్ఞోతి అనన్తపజ్ఞో. ఇథ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమధిప్పేతం. దుక్ఖస్సన్తకరాతి ఆమన్తేన్తో ఆహ. అతారేసి మన్తి కజ్ఞాతో మం తారేసి.

౨౪౬-౯. యం మేతిఆదిగాఢాయ నమక్కారకరణం భణతి. తత్త కజ్ఞీత్తన్తి వీసతిపజ్ఞానిస్సితం అత్తం సన్ధాయాహ. సో హి తేన కజ్ఞితో అహోసి. మోనపథేసూతి జ్ఞాణపథేసు. వినళీకతాతి విగతనళా కతా, ఉచ్చిన్నాతి వుత్తం హోతి. నాగ నాగస్సాతి ఏకం ఆమన్తనవచనం, ఏకస్స “భాసతో అనుమోదన్తీ”తి ఇమినా సమ్మన్తో. “ధమ్మదేసన”ని పారసేసో. సబ్బే దేవాతి ఆకాసట్టా చ భూమట్టా చ. నారదపబ్బతాతి తేపి కిర ద్వే దేవగణా పజ్ఞావన్తో, తేపి అనుమోదన్తీతి సబ్బం పసాదేన చ నమక్కారకరణం భణతి .

౨౫౦-౨౫౩. అనుమోదనారహం బ్యాకరణసమ్మదం సుత్వా “నమో తే”తి అజ్ఞాలిం పగ్గహేత్వా ఆహ. పురిసాజ్ఞాతి పురిసేసు జాతిసమ్మన్నం. పటిపుగ్గలోతి పటిభాగో పుగ్గలో తువం బుద్ధో చతుసచ్చపటివేధేన, సత్థా అనుసాసనియా సత్తవాహతాయ చ, మారాభిభూ చతుమారాభిభవేన, ముని బుద్ధముని. ఉపధీతి ఖన్ధకిలేసకామగుణాభిసజ్ఞారభేదా చత్తారో.

వగూతి అభిరూపం. పుణ్ణో చాతి లోకియే న లిమ్మసి తేసం అకరణేన, పుట్టే కతానమ్మి వా ఆయతిం ఫలూపభోగాభావేన. తంనిమిత్తేన వా తణ్ణాదిట్టిల్పేన. వన్దతి సత్తునోతి ఏవం భణన్తో గోప్పకేసు పరిగ్గహేత్వా పశ్చాపతిట్టితం వన్ది.

అజ్ఞాతిత్థియపుట్టోతి అజ్ఞాతిత్థియో ఏవ. ఆకజ్ఞతీతి ఇచ్చతి. ఆరద్ధచిత్తాతి అభిరాధితచిత్తా. అపిచ మేత్థ పుగ్గలవేమత్తతా విదితాతి అపిచ మయా ఏత్థ అజ్ఞాతిత్థియానం పరివాసే పుగ్గలనానత్తం విదితం, న సట్టేనేవ పరివసితబ్బన్తి. కేన పన న పరివసితబ్బం? అగ్గియేహి జటిలేహి, సాకియేన జాతియా, లిజ్ఞం విజహిత్వా ఆగతేన. అవిజహిత్వా ఆగతోపి చ యో మగ్గఫలపటిలాభాయ హేతుసమ్మన్నో హోతి, తాదిసోవ సభియో పరిబ్బాజకో. తస్మా భగవా “తవ పన, సభియ, తిట్థియవత్తపూరణత్థాయ పరివాసకారణం నత్తి, అత్థత్థికో త్వం ‘మగ్గఫలపటిలాభాయ హేతుసమ్మన్నో’తి విదితమేతం మయా”తి తస్స పబ్బజ్జం అనుజానన్తో ఆహ – “అపిచ మేత్థ పుగ్గలవేమత్తతా విదితా”తి. సభియో పన అత్తనో ఆదరం దస్సేన్తో ఆహ “సచే భన్తే”తి. తం సబ్బం అజ్ఞాఞ్చ తథారూపం ఉత్తానత్తత్తా పుట్టే వుత్తనయత్తా చ ఇధ న వణ్ణితం, యతో పుట్టే వణ్ణితానుసారేన వేదితబ్బన్తి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ సభియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

## 2. సేలసుత్తవణ్ణనా

ఏవం మే సుత్తన్తి సేలసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? అయమేవ యాస్స నిదానే వుత్తా. అత్తవణ్ణనాక్కమేపి చస్స పుబ్బసదిసం పుట్టే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. యం పన అపుబ్బం, తం ఉత్తానత్తాని పదాని పరిహరన్తా వణ్ణయిస్సామ. అజ్ఞత్తరాపీసూతి అజ్ఞా ఏవ సో జనపదో, గజ్ఞాయ పన యా ఉత్తరేన ఆపో, తాసం అవిదురత్తా “ఉత్తరాపో”తిపి వుచ్చతి. కతరగజ్ఞాయ ఉత్తరేన యా ఆపోతి? మహామహీగజ్ఞాయ.

తత్రాయం తస్సా నదియా ఆవిభావత్థం ఆదితో పభుతి వణ్ణనా – అయం కిర జమ్బుదీపో దససహస్సయోజనపరిమాణో. తత్త చతుసహస్సయోజనపరిమాణో పదేసో ఉదకేన అజ్ఞోత్తటో “సముద్ధో”తి సజ్ఞం గతో. తిసహస్సయోజనపరిమాణే మనుస్సా వసన్తి. తిసహస్సయోజనపరిమాణే హిమవా పతిట్టితో ఉట్టేధేన పశ్చాదయోజనసతికో చతురాసీతిసహస్సకూటేహి పటిమణ్ణితో సమన్తతో సన్దమానపశ్చాసతనదీవిచిత్తో. యత్థ ఆయామవిత్థారేన గమ్భీరతాయ చ పశ్చాసపశ్చాసయోజనా దియద్ధయోజనసతపరిమణ్ణలా పూరళాససుత్తవణ్ణనాయం వుత్తా అనోతత్తాదయో సత్త మహాసరా పతిట్టితా.

తేసు అనోతత్తో సుదస్సనకూటం, చిత్రకూటం, కాళకూటం, గన్ధమాదనకూటం, కేలాసకూటన్తి ఇమేహి పశ్చాహి పబ్బతేహి పరిక్ఖిత్తో. తత్త సుదస్సనకూటం సువణ్ణమయం ద్వియోజనసతుట్టేధం అన్తోవజ్జం కాకముఖసణ్ణానం తమేవ సరం పటిచ్చాదేత్వా రితం, చిత్రకూటం సబ్బరతనమయం, కాళకూటం అజ్ఞానమయం, గన్ధమాదనకూటం సానుమయం అబ్బన్తరే ముగ్గవణ్ణం నానప్పకారఓసధసశ్చాన్నం కాళపక్ఖుపోసధదివసే ఆదిత్తమివ అజ్ఞారం జలన్తం తిట్టతి, కేలాసకూటం రజతమయం. సబ్బాని సుదస్సనేన సమానుట్టేధసణ్ణానాని తమేవ సరం పటిచ్చాదేత్వా రితాని. సబ్బాని దేవానుభావేన

నాగానుభావేన చ వస్సున్తి, నదియో చ తేసు సన్తన్తి. తం సబ్బమ్మి ఉదకం అనోతత్తమేవ పవిసతి. చన్దిమసూరియా దక్ఖిణేన వా ఉత్తరేన వా గచ్ఛన్తా పబ్బతన్తరేన తం ఓభాసేన్తి, ఉజ్జం గచ్ఛన్తా న ఓభాసేన్తి. తేనేవస్స “అనోతత్త”న్తి సజ్ఞా ఉదపాది.

తత్త మనోహరసిలాతలాని నిమ్మచ్చకచ్చపాని ఫలికసదిసనిమ్మలూదకాని నహానతిత్థాని సుప్పటియత్తాని హోన్తి, యేసు బుద్ధపచ్చేకబుద్ధభీణాసవా ఇసిగణా చ న్ఠాయన్తి, దేవయక్ఖాదయో చ ఉయ్యానకీళికం కీళన్తి.

చతూసు చస్స పస్సేసు సీహముఖం, హత్థిముఖం, అస్సముఖం, ఉసభముఖన్తి చత్తారి ముఖాని హోన్తి, యేహి చతస్సో నదియో సన్తన్తి. సీహముఖేన నిక్ఖన్తనదీతీరే సీహ బహుతరా హోన్తి, హత్థిముఖాదీహి హత్థిఅస్సఉసభా. పురత్థిమదిసతో నిక్ఖన్తనదీ అనోతత్తం తిక్ఖత్తుం పదక్ఖిణం కత్వా ఇతరా తిస్సో నదియో అనుపగమ్మ పాచీనహిమవన్తేనేవ అమనుస్సపథం గన్తా మహాసముద్ధం పవిసతి. పచ్చిమదిసతో చ ఉత్తరదిసతో చ నిక్ఖన్తనదియోపి తథేవ పదక్ఖిణం కత్వా పచ్చిమహిమవన్తేనేవ ఉత్తరహిమవన్తేనేవ చ అమనుస్సపథం గన్తా మహాసముద్ధం పవిసన్తి. దక్ఖిణదిసతో నిక్ఖన్తనదీ పన తం తిక్ఖత్తుం పదక్ఖిణం కత్వా దక్ఖిణేన ఉజ్జకం పాసాణపిట్టేనేవ సట్టియోజనాని గన్తా పబ్బతం పహరిత్వా వుట్టాయ పరిణాహేన తిగావుతపమాణా ఉదకధారా హుత్వా ఆకాసేన సట్టి యోజనాని గన్తా తియగ్గళే నామ పాసాణే పతితా, పాసాణో ఉదకధారావేగేన భిన్నో. తత్త పజ్ఞాసయోజనపమాణా తియగ్గళా నామ పోక్ఖరణీ జాతా. పోక్ఖరణీయా కూలం భిన్దిత్వా పాసాణం పవిసియ సట్టి యోజనాని గతా. తతో ఘనపథవిం భిన్దిత్వా ఉమజ్జేన సట్టి యోజనాని గన్తా విజ్ఞం నామ తిరచ్ఛానపబ్బతం పహరిత్వా హత్తతలే పఞ్చజ్జలిసదిసా పఞ్చధారా హుత్వా పవత్తతి. సా తిక్ఖత్తుం అనోతత్తం పదక్ఖిణం కత్వా గతత్థానే “ఆవట్టగజ్ఞ”తి వుచ్చతి . ఉజ్జకం పాసాణపిట్టేన సట్టి యోజనాని గతత్థానే “కణ్ణగజ్ఞ”తి వుచ్చతి. ఆకాసేన సట్టి యోజనాని గతత్థానే “ఆకాసగజ్ఞ”తి వుచ్చతి. తియగ్గళపాసాణే పజ్ఞాసయోజనోకాసే “తియగ్గళపోక్ఖరణీ”తి వుచ్చతి. కూలం భిన్దిత్వా పాసాణం పవిసియ సట్టి యోజనాని గతత్థానే “బహులగజ్ఞ”తి వుచ్చతి. పథవిం భిన్దిత్వా ఉమజ్జేన సట్టి యోజనాని గతత్థానే “ఉమజ్జగజ్ఞ”తి వుచ్చతి. విజ్ఞం నామ తిరచ్ఛానపబ్బతం పహరిత్వా పఞ్చధారా హుత్వా పవత్తత్థానే “గజ్ఞ, యమునా, అచిరవతీ, సరభూ, మహీ”తి పఞ్చధా వుచ్చతి. ఏవమేతా పఞ్చ మహాగజ్ఞ హిమవతా సమ్భవన్తి. తాసు యా అయం పఞ్చమీ మహీ నామ, సా ఇథ “మహామహీగజ్ఞ”తి అధిప్పేతా. తస్మా గజ్ఞాయ ఉత్తరేన యా ఆపో, తాసం అవిదురత్తా సో జనపదో “అజ్జత్తరాపో”తి వేదితబ్బో. తస్మిం జనపదే అజ్జత్తరాపేసు.

చారికం చరమానోతి అద్ధానగమనం కురుమానో . తత్త భగవతో దువిధా చారికా తురితచారికా, అతురితచారికా చ. తత్త దూరేపి భబ్బపుగ్గలే దిస్సా సహసా గమనం తురితచారికా. సా మహాకస్సపపచ్చుగ్గమనాదీసు దట్టట్టా. తం పచ్చుగ్గచ్చన్తో హి భగవా ముహుత్తేనేవ తిగావుతం అగమాసి, ఆళవకదమనత్తం తింసయోజనం, తథా అజ్జలిమాలస్సత్థాయ. పుక్కుసాతిస్స పన పఞ్చత్తాలీసయోజనం, మహాకప్పీనస్స వీసయోజనసతం, ధనియస్సత్థాయ సత్తయోజనసతం అద్ధానం అగమాసి. అయం తురితచారికా నామ. గామనిగమనగరపటిపాటియా పన పిణ్ణపాతచరియాదీహి లోకం అనుగ్గణ్ణన్తస్స గమనం అతురితచారికా నామ. అయం ఇథ అధిప్పేతా. ఏవం చారికం చరమానో. మహతాతి సజ్ఞామహతా గుణమహతా చ. భిక్ఖుసజ్ఞేనాతి సమణగణేన. అడ్డతేళసీహీతి అడ్డేన తేళసహి, ద్వాదసహి సతేహి పజ్ఞాసాయ చ భిక్ఖూహి సద్ధిన్తి వుత్తం హోతి. యేన...పే.... తదవసరీతి ఆపణబహులతాయ సో నిగమో “ఆపణో” త్వేవ నామం లభి. తస్మిం కిర వీసతిఆపణముఖసహస్సాన్తి విభత్తాని అహీసుం. యేన దిసాభాగేన మగ్గేన వా సో అజ్జత్తరాపానం రట్టస్స నిగమో ఓసరితబ్బో, తేన అవసరి తదవసరి అగమాసి, తం నిగమం అనుపాపుణీతి వుత్తం హోతి.

కేణియో జటిలోతి కేణియోతి నామేన, జటిలోతి తాపసో. సో కిర బ్రాహ్మణమహాసాలో, ధనరక్షణణ్ణాయ పన తాపసపబ్బజ్జం సమాదాయ రణ్ణో పణ్ణాకారం దత్వా భూమిభాగం గహీత్వా తత్త అస్సమం కారేత్వా వసతి కులసహస్సస్స నిస్సయో హుత్వా. అస్సమేపి చస్స ఏకో తాలరుక్ఖో దివసే దివసే ఏకం సువణ్ణఫలం ముఞ్చతీతి వదన్తి. సో దివా కాసాయాని ధారేతి జటా చ బన్ధతి, రత్తిం యథాసుఖం పఞ్చహి కామగుణేహి సమప్పితో సమజ్జీభూతో పరిచారేతి. సక్యపుత్తోతి ఉచ్చాకులపరిదీపనం. సక్యకులా పబ్బజితోతి సద్ధాయ పబ్బజితభావపరిదీపనం, కేనచి పారిజుణ్ణోన అనభిభూతో అపరిక్ఖీణంయేవ తం కులం పహాయ సద్ధాయ పబ్బజితోతి వుత్తం హోతి. తం ఖో పనాతి ఇత్థమ్మూతాఖ్యానత్థే ఉపయోగవచనం, తస్స ఖో పన భోతో గోతమస్సాతి అత్థో. కల్యాణోతి కల్యాణగుణసమన్నాగతో, సేట్థోతి వుత్తం హోతి. కిత్తిసద్ధోతి కిత్తియేవ ధుతిఘోసో వా.

ఇతిపి సో భగవాతి ఆదిమ్మి పన అయం తావ యోజనా - సో భగవా ఇతిపి అరహం, ఇతిపి సమ్మాసమ్మద్ధో...పే... ఇతిపి భగవాతి, ఇమినా చ ఇమినా చ కారణేనాతి వుత్తం హోతి. తత్త ఆరకత్తా, అరీనం అరానఞ్చ హతత్తా పచ్చయాదీనం అరహత్తా, పాపకరణే రహాభావాతి ఇమేహి తావ కారణేహి సో భగవా అరహన్తి వేదితబ్బో. ఆరకా హి సో సబ్బకిలేసేహి మగ్గేన సవాసనానం కిలేసానం విద్ధంసితత్తాతి ఆరకత్తా అరహం. తే చానేన కిలేసారయో మగ్గేన హతాతి అరీనం హతత్తాపి అరహం. యఞ్చేతం అవిజ్ఞాభవతణ్ణామయనాభి, పుఞ్ణాదిఅభిసఙ్ఖారానం జరామరణనేమి, ఆసవసముదయమయేన అక్ఖేన విజ్ఞిత్యా తిభవరథే సమాయోజితం అనాదికాలపవత్తం సంసారచక్రం. తస్సానేన బోధిమణ్ణే వీరియపాదేహి సీలపథవియం పతిట్టాయ సద్ధాహత్థేన కమ్మక్ఖయకరణాణఫరసుం గహీత్వా సబ్బే అరా హతాతి అరానం హతత్తాతిపి అరహం . అగ్గదక్ఖిణ్యత్తా చ చీవరాదిపచ్చయే సక్కారగరుకారాదీని చ అరహతీతి పచ్చయాదీనం అరహత్తాపి అరహం. యథా చ లోకే కేచి పణ్ణితమానినీ బాలా అసిలోకభయేన రహో పాపం కరోన్తి, ఏవం నాయం కదాచి కరోతీతి పాపకరణే రహాభావతోపి అరహం. హోతి చేత్త -

“ఆరకత్తా హతత్తా చ, కిలేసారీన సో ముని;  
హతసంసారచక్కారో, పచ్చయాదీన చారహో;  
న రహో కరోతి పాపాని, అరహం తేన పవుచ్చతీ”తి.

సమ్మా సామఞ్చ సద్చానం బుద్ధత్తా సమ్మాసమ్మద్ధో. అతిసయవిసుద్ధాహి విజ్ఞాహి అబ్బుత్తమేన చరణేన చ సమన్నాగతత్తా విజ్ఞాచరణసమ్మన్నో. సోభనగమనత్తా సున్దరం రానం గతత్తా సుట్టు గతత్తా సమ్మా గదత్తా చ సుగతో. సబ్బధాపి విదితలోకత్తా లోకవిదూ. సో హి భగవా సభావతో సముదయతో నిరోధతో నిరోధూపాయతోతి సబ్బధా ఖిన్నాయతనాదిభేదం సఙ్ఖారలోకం అవేది, “ఏకో లోకో సబ్బే సత్తా ఆహారట్టితికా. ద్వే లోకా నామఞ్చ రూపఞ్చ. తయో లోకా తిస్సో వేదనా. చత్తారో లోకా చత్తారో ఆహారా. పఞ్చ లోకా పఞ్చపాదానక్ఖన్దా. ఛ లోకా ఛ అజ్జత్తికాని ఆయతనాని. సత్త లోకా సత్త విజ్ఞాణట్టితియో. అట్ట లోకా అట్ట లోకధమ్మా. నవ లోకా నవ సత్తావాసా. దస లోకా దసాయతనాని. ద్వాదస లోకా ద్వాదసాయతనాని. అట్టారస లోకా అట్టారస ధాతుయో”తి (పటి. మ. ౧.౧౧౨) ఏవం సబ్బధా సఙ్ఖారలోకం అవేది. సత్తానం ఆసయం జానాతి, అనుసయం జానాతి, చరితం జానాతి, అధిముత్తిం జానాతి, అప్పరజక్ఖే మహారజక్ఖే తిక్ఖిన్దియే ముద్దిన్దియే స్వాకారే ద్వాకారే సువిజ్ఞాపయే దువిజ్ఞాపయే భబ్బే అభబ్బే సత్తే జానాతీతి సబ్బధా సత్తలోకం అవేది. తథా

ఏకం చక్రవాళం ఆయామతో విత్తారతో చ యోజనానం ద్వాదశ సతసహస్రాని తీణి సహస్రాని అడ్డపశ్చమాని చ సతాని,  
పరిక్షేపతో ఛత్తింస సతసహస్రాని దశ సహస్రాని అడ్డుడ్డాని చ సతాని.

తత్త -

దువే సతసహస్రాని, చత్తారి నహుతాని చ;  
ఏత్తకం బహులత్తేన, సజ్ఞాతాయం వసున్దరా.

చత్తారి సతసహస్రాని, అట్టేవ నహుతాని చ;  
ఏత్తకం బహులత్తేన, జలం వాతే పతిట్టితం.

నవ సతసహస్రాని, మాలుతో నభముగ్గతో;  
సట్టి చేవ సహస్రాని, ఏసా లోకస్స సణ్ణితి".

ఏవం సణ్ణితే చేత్త యోజనానం -

చతురాసీతి సహస్రాని, అజ్ఞోగాళ్లో మహణ్ణవే;  
అచ్చుగ్గతో తావదేవ, సినేరు పబ్బతుత్తమో.

తతో ఉపడ్డుపడ్డేన, పమాణేన యథాక్కమం;  
అజ్ఞోగాళ్లుగ్గతా దిబ్బా, నానారతనచిత్తితా.

యుగన్దరో ఈసధరో, కరవీకో సుదస్సనో;  
నేమిన్దరో వినతకో, అస్సకణ్ణో గిరి బ్రహ్.

ఏతే సత్త మహాసేలా, సినేరుస్స సమన్తతో;  
మహారాజానమావాసా, దేవయక్ఖనిసేవితా.

యోజనానం సతానుచ్ఛో, హిమవా పశ్చ పబ్బతో;  
యోజనానం సహస్రాని, తీణి ఆయతవిత్థతో.

చతురాసీతిసహస్సేహి, కూటేహి పటిమణ్ణితో;  
తిపశ్చయోజనక్ఖన్ద-పరిక్షేపా నగవ్హయా.

పశ్చాసయోజనక్ఖన్ద-సాఖాయామా సమన్తతో;  
సత్తయోజనవిత్తిణ్ణా, తావదేవ చ ఉగ్గతా.

జమ్బూ యస్సానుభావేన, జమ్బూదీపో పకాసితో;

ద్వే అసీతిసహస్సాని, అఙ్ఘోగాఙ్ఘో మహాణ్ణవే.

అచ్చుగ్గతో తావదేవ, చక్కవాళసిలుచ్చయో;  
పరిక్ష్టిపిత్యా తం సబ్బం, చక్కవాళమయం రితో”.

తత్త చన్దమణ్ణలం ఏకూనపఙ్ఞాసయోజనం, సూరియమణ్ణలం పఙ్ఞాసయోజనం, తావతింసభవనం  
దససహస్సయోజనం, తథా అసురభవనం అవీచిమహానిరయో జమ్బుదీపో చ. అపరగోయానం సత్తసహస్సయోజనం,  
తథా పుబ్బవిదేహో, ఉత్తరకురు అట్రసహస్సయోజనో. ఏకమేకో చేత్త మహాదీపో పఙ్ఞాసతపఙ్ఞాసతపరిత్తదీపపరివారో. తం  
సబ్బమ్మి ఏకం చక్కవాళం ఏకా లోకధాతు. చక్కవాళంతరేసు లోకంతరికనిరయా. ఏవం అనంతాని చక్కవాళాని అనంతా  
లోకధాతుయో, అనన్తేన బుద్ధజాణేన అఙ్ఘాసీతి సబ్బథా ఓకాసలోకం అవేది. ఏవం సో భగవా సబ్బథా. విదితలోకత్తా  
లోకవిదూతి వేదితబ్బో.

అత్తనో పన గుణేహి విసిట్ఠతరస్స కస్సచి అభావా అనుత్తరో. విచిత్రేహి వినయనూపాయేహి పురిసదమ్మే సారేతీతి  
పురిసదమ్మసారథి. దిట్ఠధమ్మికసమ్మరాయికపరమత్తేహి యథారహం అనుసాసతి నిత్థారేతి చాతి సత్తా.  
దేవమనుస్సగ్గహణం ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదవసేన భబ్బపుగ్గలపరిగ్గహవసేన చ కతం, నాగాదికేపి పన ఏస లోకియత్తేన  
అనుసాసతి. యదత్తి నేయ్యం నామ, సబ్బస్స బుద్ధత్తా విమోక్షన్తికజాణవసేన బుద్ధో. యతో పన సో -

“భగ్యవా భగ్గవా యుత్తో, భగేహి చ విభత్తవా;  
భత్తవా వన్తగమనో, భవేసు భగవా తతో”తి.

అయమేత్త సజ్ఞేపో, విత్థారతో పనేతాని పదాని విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౧౨౪-౧౨౫) వుత్తాని.

సో ఇమం లోకన్తి సో భగవా ఇమం లోకం. ఇదాని వత్తబ్బం నిదస్సేతి. సదేవకన్తిఆదీని కసిభారద్వాజఆళవకసుత్తేసు  
వుత్తనయానేవ. సయన్తి సామం అపరనేయ్యో హుత్వా. అభిఙ్ఞాతి అభిఙ్ఞాయ. సచ్చికత్వాతి పచ్చక్షం కత్వా. పవేదేతీతి  
బోధేతి ఇాపేతి పకాసేతి. సో ధమ్మం దేసేతి...పే.... పరియోసానకల్యాణన్తి సో భగవా సత్తేసు కారుఙ్ఞతం పటిచ్చ అనుత్తరం  
వివేకసుఖం హిత్వాపి ధమ్మం దేసేతి. తఞ్చ ఖో అప్పం వా బహుం వా దేసేన్తో ఆదికల్యాణాదిప్పకారమేవ దేసేతి. కథం?  
ఏకగాథాపి హి సమన్తభద్దకత్తా ధమ్మస్స పఠమపాదేన ఆదికల్యాణా, దుతియతతియపాదేహి మజ్జేకల్యాణా, పచ్చిమపాదేన  
పరియోసానకల్యాణా. ఏకానుసన్ధికం సుత్తం నిదానేన ఆదికల్యాణం, నిగమనేన పరియోసానకల్యాణం, సేసేన మజ్జేకల్యాణం.  
నానానుసన్ధికం పఠమానుసన్ధినా ఆదికల్యాణం, పచ్చిమేన పరియోసానకల్యాణం, సేసేహి మజ్జేకల్యాణం. సకలోపి  
సాసనధమ్మా అత్తనో అత్తభూతేన సీలేన ఆదికల్యాణో, సమధవిపస్సనామగ్గఫలేహి మజ్జేకల్యాణో, నిబ్బానేన  
పరియోసానకల్యాణో. సీలసమాధీహి వా ఆదికల్యాణో, విపస్సనామగ్గేహి మజ్జేకల్యాణో, ఫలనిబ్బానేహి  
పరియోసానకల్యాణో. బుద్ధసుబోధితాయ వా ఆదికల్యాణో, ధమ్మసుధమ్మతాయ మజ్జేకల్యాణో, సజ్ఞసుప్పటిపత్తియా  
పరియోసానకల్యాణో . తం సుత్వా తథత్తాయ పటిపన్నేన అధిగన్తబ్బాయ అభిసమ్మోధియా వా ఆదికల్యాణో,  
పచ్చేకబోధియా మజ్జేకల్యాణో, సావకబోధియా పరియోసానకల్యాణో . సుయ్యమానో చేస నీవరణాదివిక్లమ్భనతో సవనేనపి  
కల్యాణమేవ ఆవహతీతి ఆదికల్యాణో, పటిపజ్ఞమానో సమధవిపస్సనాసుఖావహనతో పటిపత్తియాపి కల్యాణమేవ

ఆవహతీతి మజ్జేకల్యాణో, తథా పటిపన్నో చ పటిపత్తిఫలే నిట్టితే తాదిభావావహనతో పటిపత్తిఫలేనపి కల్యాణమేవ ఆవహతీతి పరియోసానకల్యాణో. నాథప్పభవత్తా చ పభవసుద్ధియా ఆదికల్యాణో, అత్తసుద్ధియా మజ్జేకల్యాణో, కిచ్చసుద్ధియా పరియోసానకల్యాణో. యతో అప్పం వా బహుం వా దేసేన్తో ఆదికల్యాణాదిప్పకారమేవ దేసేతీతి వేదితబ్బో.

**సాత్థం సబ్బజ్ఞానన్ని** ఏవమాదీసు పన యస్మా ఇమం ధమ్మం దేసేన్తో సాసనబ్రహ్మచరియం మగ్గబ్రహ్మచరియం ఇచ్చ పకాసేతి, నానానయేహి దీపేతి, త ఇచ్చ యథాసమ్మవం అత్తసమ్మత్తియా **సాత్థం**, బ్యజ్జానసమ్మత్తియా **సబ్బజ్ఞానం**. సజ్ఞాసనపకాసనవివరణవిభజనఉత్తానీకరణపజ్ఞాత్తిఅత్తపదసమాయోగతో సాత్థం, అక్ఖరపదబ్యజ్జానాకారనిరుత్తినిద్దేససమ్మత్తియా సబ్బజ్ఞానం. అత్తగమ్మీరతాపటివేధగమ్మీరతాహి సాత్థం, ధమ్మగమ్మీరతాదేసనాగమ్మీరతాహి సబ్బజ్ఞానం. అత్తపటిభానపటిసమ్మిదావిసయతో సాత్థం, ధమ్మనిరుత్తిపటిసమ్మిదావిసయతో సబ్బజ్ఞానం. పణ్ణితవేదనీయతో సరిక్ఖకజనప్పసాదకన్ని సాత్థం, సద్ధేయ్యతో లోకియజనప్పసాదకన్ని సబ్బజ్ఞానం. గమ్మీరాధిప్పాయతో సాత్థం, ఉత్తానపదతో సబ్బజ్ఞానం. ఉపనేతబ్బస్సాభావతో సకలపరిపుణ్ణభావేన **కేవలపరిపుణ్ణం**, అపనేతబ్బస్స అభావతో నిద్దోసభావేన **పరిసుద్ధం**. సిక్ఖత్తయపరిగ్గహితత్తా బ్రహ్మభూతేహి సేట్టేహి చరితబ్బతో తేస ఇచ్చ చరియభావతో **బ్రహ్మచరియం**. తస్మా “సాత్థం సబ్బజ్ఞానం...పే.... బ్రహ్మచరియం పకాసేతి”తి వుచ్చతి.

అపిచ యస్మా సనిదానం సఉప్పత్తిక ఇచ్చ దేసేన్తో ఆదికల్యాణం దేసేతి, వినేయ్యానం అనురూపతో అత్తస్స అవిపరీతతాయ హేతుదాహరణయోగతో చ మజ్జేకల్యాణం , సోతూనం సద్ధాపటిలాభేన నిగమనేన చ పరియోసానకల్యాణం. ఏవం దేసేన్తో చ బ్రహ్మచరియం పకాసేతి. త ఇచ్చ పటిపత్తియా అధిగమబ్యత్తితో సాత్థం, పరియత్తియా ఆగమబ్యత్తితో సబ్బజ్ఞానం, సీలాదిప ఇచ్చ ధమ్మక్షన్ధయుత్తతో కేవలపరిపుణ్ణం, నిరుపక్కిలేసతో నిత్థరణత్తాయ పవత్తితో లోకామిసనిరపేక్షతో చ పరిసుద్ధం, సేట్టేన బ్రహ్మభూతానం బుద్ధపచ్చేకబుద్ధసావకానం చరియతో బ్రహ్మచరియన్ని వుచ్చతి, తస్మాపి “సో ధమ్మం దేసేతి...పే.... బ్రహ్మచరియం పకాసేతి”తి వుచ్చతి.

**సాధు ఖో పనాతి** సున్దరం ఖో పన, అత్థావహం సుఖావహాన్ని వుత్తం హోతి. **ధమ్మియా కథాయాతి** పానకానిసంసపటిసంయుత్తాయ. అయశ్శో కేణియో సాయస్థసమయే భగవతో ఆగమనం అస్సోసి. “తుచ్చహత్థో భగవన్తం దస్సనాయ గన్తుం లజ్జమానో వికాలభోజనా విరతానమ్మి పానకం కప్పతీ”తి చిన్తేత్వా ప ఇహి కాజసతేహి సుసజ్ఞతం బదరపానం గాహపేత్వా అగమాసి. యథాహ భేసజ్జక్షన్ధకే “అథ ఖో కేణియస్స జటిలస్స ఏతదహోసి, కిం ను ఖో అహం సమణస్స గోతమస్స హరాపేయ్య”న్ని (మహావ. 300) సబ్బం వేదితబ్బం. తతో నం భగవా యథా సిక్ఖసుత్తే (మ. ని. ౨.౨౨ ఆదయో) సాకియే ఆవసథానిసంసపటిసంయుత్తాయ కథాయ, గోసిజ్ఞసాలవనే (మ. ని. ౧.౩౨౨ ఆదయో) తయో కులపుత్తే సామగ్గిరసానిసంసపటిసంయుత్తాయ, రథవిసేతే (మ. ని. ౧.౨౨౨ ఆదయో) జాతిభూమకే భిక్షూ దసకథావత్తుపటిసంయుత్తాయ, ఏవం తజ్ఞానానురూపాయ పానకానిసంసపటిసంయుత్తాయ కథాయ పానకదానానిసంసం సన్దస్సేసి, తథారూపానం పుణ్ణానం పునపి కత్తబ్బతాయ నియోజేన్తో సమాదపేసి, అబ్బుస్సాహం జనేన్తో సముత్తేజేసి, సన్నిట్టికసమ్మరాయికేన ఫలవిసేసేన పహంసేన్తో సమ్మహంసేసి. తేనాహ “ధమ్మియా కథాయ...పే.... సమ్మహంసేసి”తి. సో భియ్యోసోమత్తాయ భగవతి పసన్నో భగవన్తం నిమన్తేసి, భగవా చస్స తిక్ఖత్తుం పటిక్ఖిపిత్వా అధివాసేసి. తేనాహ “అథ ఖో కేణియో జటిలో...పే.... అధివాసేసి భగవా తుణ్ణీభావేనా”తి.



కిమత్తం పన పటిక్ష్టిపి భగవతి? పునప్పునం యాచనాయ చస్స పుజ్జావృడ్డి భవిస్సతి, బహుతరణ్ణ పటియాదేస్సతి, తతో అడ్డతేలసానం భిక్కుసతానం పటియత్తం అడ్డసోళసన్నం పాపుణిస్సతీతి. కుతో అపరాని తీణి సతానీతి చే? అప్పటియత్తేయేవ హి భత్తే సేలో బ్రాహ్మణో తీహి మాణవకసతేహి సద్ధిం పబ్బజిస్సతి, తం దిస్సా భగవా ఏవమాహతి. **మిత్రామచ్చేతి మిత్రే చ కమ్మకరే చ. ఇతిసాలోహితేతి సమానలోహితే ఏకయోనిసమ్మన్ఢే పుత్తధీతాదయో అవసేసబద్ధవే చ. యేనాతి యస్మా. మేతి మయ్ఘం. కాయవేయ్యావటికన్తి కాయేన వేయ్యావచ్చం. మణ్డలమాళం పటియాదేతీతి సేతవితానమణ్డపం కరోతి.**

**తిణ్ణం వేదానన్తి** ఇరుబ్బేదయజుబ్బేదసామవేదానం. సహ నిఘణ్ణనా చ కేటుభేన చ సనిఘణ్ణకేటుభానం. నిఘణ్ణాతి నామనిఘణ్ణరుక్ఖాదీనం వేవచనప్పకాసకం సత్థం. కేటుభన్తి కిరియాకప్పవికప్పో కవీనం ఉపకారాయ సత్థం. సహ అక్ఖరప్పభేదేన సాక్ఖరప్పభేదానం. అక్ఖరప్పభేదోతి సిక్ఖా చ నిరుత్తి చ. ఇతిహాసపఞ్చమానన్తి అథబ్బనవేదం చతుత్థం కత్వా “ఇతిహ ఆస ఇతిహ ఆసా”తి ఈదిసవచనపటిసంయుత్తో పురాణకథాసజ్ఞతో ఇతిహాసో పఞ్చమో ఏతేసన్తి ఇతిహాసపఞ్చమా. తేసం ఇతిహాసపఞ్చమానం. పదం తదవసేసఞ్చ బ్యాకరణం అజ్ఞేతి వేదేతి చాతి పదకో వేయ్యాకరణో. లోకాయతే వితణ్ణవాదసత్తే మహాపురిసలక్ఖణాధికారే చ ద్వాదససహస్సే మహాపురిసలక్ఖణసత్తే అనూనో పరిపూరకారీతి లోకాయతమహాపురిసలక్ఖణేసు అనవయో, అవయో న హోతీతి వుత్తం హోతి. అవయో నామ యో తాని అత్థతో చ గన్ధతో చ సన్ధారేతుం న సక్కోతి.

జజ్ఞాయ హితం విహరం జజ్ఞావిహరం, చిరాసనాదిజనితం పరిస్సమం వినోదేతుం జజ్ఞాపసారణత్థం అదీఘచారికన్తి వుత్తం హోతి. అనుచజ్ఞమమానోతి చజ్ఞమమానో ఏవ. అనుచివరమానోతి ఇతో చితో చ చరమానో. కేణియస్స జటిలస్స అస్సమోతి కేణియస్స అస్సమం నివేసనం. ఆవాహోతి కఙ్ఞాగహణం. వివాహోతి కఙ్ఞాదానం. మహాయజ్ఞోతి మహాయజనం. మాగధోతి మగధానం ఇస్సరో. మహతియా సేనాయ సమన్నాగత్తా సేనియో. బిమ్బితి సువణ్ణం, తస్మా సారసువణ్ణసదిసవణ్ణతాయ బిమ్బిసారో. సో మే నిమన్తితోతి సో మయా నిమన్తితో.

అథ బ్రాహ్మణో పుట్టే కతాధికారత్తా బుద్ధసద్ధం సుత్వావ అమతేనేవాభిసిత్తో విష్టుయరూపత్తా ఆహ - “బుద్ధోతి, భో కేణియ, వదేసీ”తి. ఇతరో యథాభూతం ఆచిక్ఖన్తో ఆహ - “బుద్ధోతి, భో సేల, వదామీ”తి. తతో నం పునపి దళ్ళీకరణత్థం పుచ్చి, ఇతరోపి తథేవ ఆరోచేసి. అథ కప్పసతసహస్సేహిపి బుద్ధసద్ధస్స దుల్లభభావం దస్సేన్తో ఆహ - “ఘాసోపి ఖో ఏసో దుల్లభో లోకస్మిం యదిదం బుద్ధో”తి. తత్త యదిదన్తి నిపాతో, యో ఏసోతి వుత్తం హోతి.

అథ బ్రాహ్మణో బుద్ధసద్ధం సుత్వా “కిం ను ఖో సో సచ్చమేవ బుద్ధో, ఉదాహు నామమత్తమేవస్స బుద్ధో”తి వీమంసితుకామో చిన్తేసి, అభాసి ఏవ వా “ఆగతాని ఖో పన...పే.... వివట్టచ్చదో”తి. తత్త “మన్తేసూ”తి వేదేసు. “తథాగతో కిర ఉప్పజ్జిస్సతీ”తి పటికచ్చేవ సుద్ధావాసదేవా బ్రాహ్మణవేసేన లక్ఖణాని పక్ఖిపిత్వా వేదే వాచేన్తి “తదనుసారేన మహేసక్ఖా సత్తా తథాగతం జానిస్సన్తి”తి. తేన పుట్టే వేదేసు మహాపురిసలక్ఖణాని ఆగచ్చన్తి. పరినిబ్బుతే పన తథాగతే కమేన అన్తరథాయన్తి, తేన ఏతరహి నత్తి. మహాపురిసస్సాతి పణిధిసమాదానజ్ఞాణసమాదానకరుణాదిగుణమహతో పురిసస్స . ద్వేవ గతియోతి ద్వే ఏవ నిట్టా. కామఞ్చాయం గతిసద్ధో “పఞ్చ ఖో ఇమా, సారిపుత్త, గతియో”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౧౨౩) భవభేదే, “గతీ మిగానం పవన”న్తిఆదీసు (పరి. ౩౩౯) నివాసట్టానే, “ఏవం అధిమత్తగతిమన్తో”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౧౬౧)

పజ్ఞాయం, “గతిగత”ని ఆదీసు (చూళవం. ౨౦౪) విసటభావే వత్తతి, ఇథ పన నిట్ఠాయం వేదితబ్బో. తత్త కిఞ్చాపి యేహి లక్ఖణేహి సమన్నాగతో రాజా హోతి చక్కవత్తి, న తేహి ఏవ బుద్ధో. జాతిసామజ్ఞాతో పన తానియేవ తానీతి వుచ్చన్తి. తస్మా వుత్తం “యేహి సమన్నాగతస్సా”తి.

సచే అగారం అజ్ఞావసతీతి యది అగారే వసతి. రాజా హోతి చక్కవత్తీతి చతుహి అచ్చరియధమ్మేహి సజ్ఘహవత్థూహి చ లోకం రజ్జనతో రాజా. చక్కరతనం వత్తేతి, చతుహి సమ్మత్తిచక్కేహి, వత్తతి, తేహి చ పరం వత్తేతి, పరహితాయ చ ఇరియాపథచక్కానం వత్తో ఏతస్మిం అత్తీతి చక్కవత్తి. ఏత్త చ రాజాతి సామజ్ఞం, చక్కవత్తీతి విసేసనం. ధమ్మేన చరతీతి ధమ్మికో, జాయేన సమేన వత్తతీతి అత్తో. ధమ్మేన రజ్జం లభిత్వా రాజా జాతీతి ధమ్మరాజా. పరహితధమ్మకరణేన వా ధమ్మికో, అత్తహితధమ్మకరణేన ధమ్మరాజా. చతురన్తాయ ఇస్సరోతి చాతురన్తో, చతుసముద్దన్తాయ చత్తుబ్బిధదీపవిభూసితాయ చ పథవియా ఇస్సరోతి అత్తో. అజ్ఞత్తం కోధాదిపచ్చత్తికే బహిద్ధా చ సబ్బరాజానో విజేసీతి విజితావీ. జనపదత్థావరియప్పత్తోతి జనపదే ధువభావం ధావరభావం పత్తో, న సక్కా కేనచి చాలేతుం, జనపదో వా తమ్మి ధావరియప్పత్తో అనుస్సుక్కో సకమ్మనిరతో అచలో అసమ్మవేధీతిపి జనపదత్థావరియప్పత్తో.

సేయ్యథిదన్తి నిపాతో, తస్స ఏతాని కతమానీతి అత్తో. చక్కరతనం...పే.... పరిణాయకరతనమేవ సత్తమన్తి తాని సబ్బప్పకారతో రతనసుత్తవణ్ణనాయం వుత్తాని. తేసు అయం చక్కవత్తిరాజా చక్కరతనేన అజితం జినాతి, హత్థిఅస్సరతనేహి విజితే యథాసుఖమనువిచరతి, పరిణాయకరతనేన విజితమనురక్తతి, సేసేహి ఉపభోగసుఖమనుభవతి. పరమేన చస్స ఉస్సాహసత్తియోగో, హత్థిఅస్సగహపతిరతనేహి పభుసత్తియోగో, పరిణాయకరతనేన మన్తసత్తియోగో సుపరిపుణ్ణో హోతి, ఇత్థిమణిరతనేహి చ తివిధసత్తియోగఫలం. సో ఇత్థిమణిరతనేహి భోగసుఖమనుభోతి, సేసేహి ఇస్సరియసుఖం. విసేసతో చస్స పురిమాని తీణి అదోసకుసలమూలజనితకమ్మానుభావేన సమ్మజ్జన్తి, మజ్జిమాని అలోభకుసలమూలజనితకమ్మానుభావేన, పచ్చిమమేకం అమోహకుసలమూలజనితకమ్మానుభావేనాతి వేదితబ్బం.

పరోసహస్సన్తి అతిరేకసహస్సం. సూరాతి అభీరుకజాతికా. వీరజ్ఞరూపాతి దేవపుత్తసదిసకాయా, ఏవం తావేకే. అయం పనేత్థ సభావో వీరాతి ఉత్తమసూరా వుచ్చన్తి, వీరానం అజ్ఞం వీరజ్ఞం, వీరకారణం వీరియన్తి వుత్తం హోతి. వీరజ్ఞం రూపం ఏతేసన్తి వీరజ్ఞరూపా, వీరియమయసరీరా వియాతి వుత్తం హోతి. పరసేనప్పమద్దనాతి సచే పటిముఖం తిట్ఠేయ్య పరసేనా, తం పమద్దితుం సమత్థాతి అధిప్పాయో. ధమ్మేనాతి “పాణో న హన్తబ్బో”తి ఆదినా (దీ. ని. ౨.౨౪౪; మ. ని. ౩.౨౫౭) పఞ్చసీలధమ్మేన. అరహం హోతి సమ్మాసమ్మద్ధో లోకే వివట్టచ్చదోతి ఏత్త రాగదోషమోహమానదిట్ఠిఅవిజ్ఞాదుచ్చరితధదనేహి సత్తహి పటిచ్చన్నే కిలేసన్ధకారే లోకే తం ఛదనం వివట్టేత్వా సమన్తతో సజ్ఞాతాలోకో హుత్వా రితోతి వివట్టచ్చదో. తత్త పరమేన పదేన పూజారహితా, దుతియేన తస్సా హేతు యస్మా సమ్మాసమ్మద్ధోతి. తతియేన బుద్ధత్తహేతు వివట్టచ్చదతా వుత్తాతి వేదితబ్బా. అథ వా వివట్టో చ విచ్చదో చాతి వివట్టచ్చదో, వట్టరహితో ఛదనరహితో చాతి వుత్తం హోతి. తేన అరహం వట్టాభావేన సమ్మాసమ్మద్ధో ఛదనాభావేనాతి ఏవం పురిమపదద్వయస్సేవ హేతుద్వయం వుత్తం హోతి. దుతియేన వేసారజ్జేన చేత్త పురిమసిద్ధి, పరమేన దుతియసిద్ధి, తతియచతుత్థేహి తతియసిద్ధి హోతి. పురిమఞ్చ ధమ్మచక్ఖం, దుతియం బుద్ధచక్ఖం, తతియం సమన్తచక్ఖం సాధేతీతి వేదితబ్బం.

ఇదాని భగవతో సన్నికం గన్తుకామో ఆహ - “కహం పన భో...పే... సమ్మాసమ్మద్ధో”తి. ఏవం వుత్తేతిఆదీసు యేనేసాతి యేన దిసాభాగేన ఏసా. నీలవనరాజీతి నీలవణ్ణరుక్ఖపన్తి. వనం కిర మేఘపన్తిసదిసం. యత్త భగవా తదా విహాసి, తం నిద్దిసన్తో ఆహ - “యేనేసా భో, సేల, నీలవనరాజీ”తి. తత్త “సో విహరతీ”తి అయం పనేత్త పారసేసో, భుమ్మత్తే వా కరణవచనం. పదే పదన్తి పదసమీపే పదం. తేన తురితగమనం పటిసేధేతి. దురాసదా హీతి కారణం ఆహ, యస్మా తే దురాసదా, తస్మా ఏవం భోన్తో ఆగచ్ఛన్తూతి. కిం పన కారణా దురాసదాతి చే? సీహావ ఏకచరా. యథా హి సీహా సహాయకిచ్చాభావతో ఏకచరా, ఏవం తేపి వివేకకామతాయ. “యదా చాహ”న్తిఆదినా పన తే మాణవకే ఉపచారం సిక్ఖాపేతి. తత్త మా ఓపాతేథాతి మా పవేసేధ, మా కథేథాతి వుత్తం హోతి. ఆగమేన్తూతి పటిమానేన్తు, యావ కథా పరియోసానం గచ్ఛతి, తావ తుణ్ణీ భవన్తూతి అత్తో.

సమన్నేసీతి గవేసి. యేభుయ్యేనాతి బహుకాని అద్దస, అప్పకాని నాద్దస. తతో యాని న అద్దస , తాని దీపేన్తో ఆహ “ఠపేత్వా ద్వే”తి. కఙ్ఖతీతి కఙ్ఖం ఉప్పాదేతి పత్తనం “అహో వత పస్సేయ్య”న్తి. విచికిచ్చతీతి తతో తతో తాని విచినన్తో కిచ్చతి న సక్కోతి దట్టుం. నాధిముచ్చతీతి తాయ విచికిచ్చాయ సన్నిట్టానం న గచ్ఛతి. న సమ్మసీదతీతి తతో “పరిపుణ్ణలక్ఖణో అయ”న్తి భగవతి పసాదం నాపజ్జతి. కఙ్ఖాయ వా సుదుబ్బలవిమతి వుత్తా, విచికిచ్చాయ మజ్జిమా, అనధిముచ్చనతాయ బలవతీ, అసమ్మసాదేన తేహి తేహి ధమ్మేహి చిత్తస్స కాలుస్సియభావో.

కోసోహితేతి వత్తికోసేన పటిచ్చన్నే. వత్తగుయ్యేతి అజ్ఞజాతే. భగవతో హి వరవారణస్సేవ కోసోహితం వత్తగుయ్యం సువణ్ణవణ్ణం పదుమగబ్బసమానం. తం సో వత్తపటిచ్చన్నత్తా అపస్సన్తో అన్తోముఖగతాయ చ జిహ్వాయ పహూతభావం అసల్లక్ఖన్తో తేసు ద్వీసు లక్ఖణేసు కఙ్ఖీ అహోసి విచికిచ్చీ. తథారూపన్తి కథం రూపం? కిమేత్త అమ్మేహి వత్తబ్బం, వుత్తమేతం నాగసేనత్తేరేనేవ మిలిన్దరజ్ఞా పుట్టేన (మి. ప. ౪.౩.౩) -

“దుక్కరం, భన్తే నాగసేన, భగవతా కతన్తి. కిం, మహారాజాతి? మహాజనేన హిరికరణోకాసం బ్రహ్మయుబ్రాహ్మణస్స చ అన్తేవాసిఉత్తరస్స చ బావరిస్స అన్తేవాసీనం సోళసన్నం బ్రాహ్మణాన ఇహ సేలస్స బ్రాహ్మణస్స అన్తేవాసీనం తిసతమాణవాన ఇహ దస్సేసి, భన్తేతి. న, మహారాజ, భగవా గుయ్యం దస్సేతి, ఛాయం భగవా దస్సేతి, ఇద్ధియా అభిసజ్జరిత్వా నివాసననివత్తం కాయబద్ధనబద్ధం చీవరపారుతం ఛాయారూపకమత్తం దస్సేతి, మహారాజాతి. ఛాయారూపే దిట్టే సతి దిట్టో ఏవ నను, భన్తేతి. తిట్టతేతం, మహారాజ, హదయరూపం దిస్వా బుజ్జనకసత్తో భవేయ్య, హదయమంసం నీహరిత్వా దస్సేయ్య సమ్మాసమ్మద్ధోతి. కల్లోసి, భన్తే, నాగసేనా”తి (మి. ప. ౪.౩.౩).

నిన్నామేత్వాతి నీహరిత్వా. కణ్ణసోతానుమసనేన చేత్త దీఘభావో, నాసికాసోతానుమసనేన తనుభావో, నలాటచ్చాదనేన పుథులభావో పకాసితోతి వేదితబ్బో. ఆచరియపాచరియానన్తి ఆచరియానజ్ఞేవ ఆచరియాచరియాన ఇహ. సకే వణ్ణేతి అత్తనో గుణే.

౫౫౪. పరిపుణ్ణకాయోతి లక్ఖణేహి పరిపుణ్ణతాయ అహీనజ్ఞపచ్చజ్ఞతాయ చ పరిపుణ్ణసరీరో . సురుచీతి సున్దరసరీరప్పభో. సుజాతోతి ఆరోహపరిణాహసమ్మత్తియా సణ్ణానసమ్మత్తియా చ సునిబ్బత్తో. చారుదస్సనోతి సుచిరమ్మి పస్సన్తానం అతిత్తిజనకం అప్పటికూలం రమణీయం చారు ఏవ దస్సనం అస్సాతి చారుదస్సనో. కేచి పన భణన్తి

“చారుదస్సనోతి సున్దరనేత్తో”తి. సువణ్ణవణ్ణోతి సువణ్ణసదిసవణ్ణో. అసీతి భవసి. ఏతం సబ్బపదేహి యోజేతబ్బం. సుసుక్కుదారోతి సుట్టు సుక్కుదారో. భగవతో హి దారాహి చన్దకిరణా వియ అతివియ పణ్ణరరంసియో నిచ్చరన్తి. తేనాహ – “సుసుక్కుదారోసీ”తి.

౨౫౫. మహాపురిసలక్ఖణాతి పుట్టే పుత్తబ్యజ్జనానేవ వచనన్తరేన నిగమేన్తో ఆహ.

౨౫౬. ఇదాని తేసు లక్ఖణేసు అత్తనో అభిరుచితేహి లక్ఖణేహి భగవన్తం ధునన్తో ఆహ – “పసన్ననేత్తో”తిఆది. భగవా హి పశ్చావణ్ణపసాదసమ్మత్తియా పసన్ననేత్తో, పరిపుణ్ణచన్దమణ్ణలసదిసముఖత్తా సుముఖో, ఆరోహపరిణాహసమ్మత్తియా బ్రహ్, బహుజగత్తతాయ ఉజ్జ, జుతిమన్తతాయ పతాపవా. యమ్మి చేత్త పుట్టే వుత్తం, తం “మజ్జే సమణసజ్ఞస్సా”తి ఇమినా పరియాయేన ధునతా పున వుత్తం. ఈదిసో హి ఏవం విరోచతి. ఏస నయో ఉత్తరగాథాయపి.

౨౫౭-౮. ఉత్తమవణ్ణీనోతి ఉత్తమవణ్ణసమ్మన్నస్స. జమ్మసణ్ణస్సాతి జమ్మదీపస్స. పాకటేన ఇస్సరియం వణ్ణయన్తో ఆహ, అపిచ చక్కువత్తి చతున్నమ్మి దీపానం ఇస్సరో హోతి.

౨౫౯. ఖత్తియాతి జాతిఖత్తియా. భోజాతి భోగియా. రాజానోతి యే కేచి రజ్జం కారేన్తా. అనుయన్తాతి అనుగామినో సేవకా. రాజాభిరాజాతి రాజానం పూజనియో రాజా హుత్వా, చక్కువత్తితి అధిప్పాయో. మనుజిన్తోతి మనుస్సాధిపతి పరమిస్సరో హుత్వా.

౨౬౦. ఏవం వుత్తే భగవా “యే తే భవన్తి అరహన్తో సమ్మాసమ్మద్ధా, తే సకే వణ్ణే భజ్జమానే అత్తానం పాతుకరోన్తి”తి ఇమం సేలస్స మనోరథం పూరేన్తో ఆహ “రాజాహమస్మీ”తి. తత్తాయమధిప్పాయో – యం ఖో మం త్వం సేల యాచసి “రాజా అరహసి భవితుం చక్కువత్తి”తి, ఏత్త అప్పోస్సుక్కో హోతి, రాజాహమస్మి, సతి చ రాజత్తే యథా అజ్ఞో రాజా సమానోపి యోజనసతం వా అనుసాసతి, ద్వే తీణి వా చత్తారి వా పశ్చా వా యోజనసతాని యోజనసహస్సం వా చక్కువత్తి హుత్వాపి చతుదీపపరియన్తమత్తం వా, నాహమేవం పరిచ్చిన్నవిసయో. అహజ్ఞో ధమ్మరాజా అనుత్తరో భవగ్గతో అవీచిపరియన్తం కత్వా తిరియం అప్పమేయ్యా లోకధాతుయో అనుసాసామి. యావతా హి అపదద్విపదాదిభేదా సత్తా, అహం తేసం అగ్గో. న హి మే కోచి సీలేన వా...పే.... విముత్తిజాణదస్సనేన వా పటిభాగో అత్తి. స్వాహం ఏవం ధమ్మరాజా అనుత్తరో అనుత్తరేనేవ చతుసతిపట్టానాదిభేదబోధిపక్ఖియసజ్ఞాతేన ధమ్మేన చక్కుం వత్తేమి “ఇదం పజహథ, ఇదం ఉపసమ్మజ్జ విహరథా”తిఆదినా ఆణాచక్కుం, “ఇదం ఖో పన, భిక్ఖవే, దుక్ఖం అరియసచ్చ”న్తిఆదినా (సం. ని. ౫.౧౦౮౧; మహావ. ౧౪) పరియత్తిధమ్మేన ధమ్మచక్కుమేవ వా. చక్కుం అప్పటివత్తియన్తి యం చక్కుం అప్పటివత్తియం హోతి సమణేన వా...పే.... కేనచి లోకస్మిన్తి.

౨౬౧-౨. ఏవం అత్తానం ఆవికరోన్తం భగవన్తం దిస్సా పీతినోమనస్సజాతో సేలో దళ్ళికరణత్తం “సమ్మద్ధో పటిజానాసీ”తి గాథాద్వయమాహ. తత్త కో ను సేనాపతీతి ధమ్మరజ్ఞో భోతో, ధమ్మేన పవత్తితస్స ధమ్మచక్కుస్స అనుప్పవత్తకో సేనాపతి కోతి పుచ్చి.

౧౬౩. తేన చ సమయేన భగవతో దక్షిణపస్య ఆయస్మా సారిపుత్రో నిసిన్నో హోతి సువర్ణపుష్పో వియ సిరియా సోభమానో, తం దస్సేన్తో భగవా “మయా పవత్తిత”ని గాథమాహ. తత్త అనుజాతో తథాగతని తథాగతహేతు అనుజాతో, తథాగతేన హేతునా జాతోతి అత్తో.

౧౬౪. ఏవం “కో ను సేనాపతి”తి పజ్ఞం బ్యాకరిత్వా యం సేలో ఆహ - “సమ్మద్ధో పటిజానాసీ”తి, తత్త నం నిక్కజ్ఞం కాతుకామో “నాహం పటిజ్ఞామత్తేనేవ పటిజానామి, అపిచాహం ఇమినా కారణేన బుద్ధో”తి ఇాపేతుం “అభిజ్ఞోయ్య”ని గాథమాహ. తత్త అభిజ్ఞోయ్యని విజ్ఞా చ విముత్తి చ. మగ్గసచ్చసముదయసచ్చాని పన భావేతబ్బపహతబ్బాని, హేతువచనేన పన ఫలసిద్ధితో తేసం ఫలాని నిరోధసచ్చదుక్ఖసచ్చానిపి వుత్తానేవ భవన్తి. యతో సచ్చికాతబ్బం సచ్చికతం, పరిజ్ఞోయ్యం పరిజ్ఞాతని ఏవమ్మేత్త వుత్తమేవ హోతి. ఏవం చతుసచ్చభావనాఫలఇచ్చ విజ్ఞావిముత్తిం దస్సేన్తో “బుజ్జితబ్బం బుజ్జిత్వా బుద్ధో జాతోస్మి”తి యుత్తేన హేతునా బుద్ధత్తం సాధేతి.

౧౬౫-౭. ఏవం నిప్పరియాయేన అత్తానం పాతుకత్వా అత్తని కజ్ఞావితరణత్తం బ్రాహ్మణం అభిత్థరయమానో “వినయస్సూ”తి గాథాత్తయమాహ. తత్త సల్లకత్తోతి రాగసల్లాదిసత్తసల్లకత్తనో. బ్రహ్మభూతోతి సేట్టభూతో. అతితులోతి తులం అతీతో ఉపమం అతీతో, నిరూపమోతి అత్తో. మారసేనప్పమద్దనోతి “కామా తే పరమా సేనా”తిఆదికాయ “పరే చ అవజానాతీ”తి (సు. ని. ౪౪౦; మహాని. ౨౮; చూళని. నన్దమాణవపుచ్చానిద్దేస ౪౭) ఏవం వుత్తాయ మారపరిససజ్ఞాతాయ మారసేనాయ పమద్దనో. సబ్బామితీతి ఖన్ధకిలేసాభిసజ్ఞారమచ్చుదేవపుత్తమారాదికే సబ్బపచ్చత్తికే. వసీకత్వాతి అత్తనో వసే వత్తేత్వా. అకుతోభయోతి కుతోచి అభయో.

౧౬౮-౭౦. ఏవం వుత్తే సేలో బ్రాహ్మణో తావదేవ భగవతి సజ్ఞాతప్పసాదో పబ్బజ్ఞాపేక్షో హుత్వా “ఇమం భవన్తో”తి గాథాత్తయమాహ యథా తం పరిపాకగతాయ ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా సమ్మా చోదియమానో. తత్త కణ్ణాభిజాతికోతి చణ్ణాలాదినీచకులే జాతో.

౧౭౧. తతో తేపి మాణవకా తథేవ పబ్బజ్ఞాపేక్షా హుత్వా “ఏత ఇచ్చ రుచ్చతి భోతో”తి గాథమాహంసు యథా తం తేన సద్ధిం కతాధికారా కులపుత్తా.

౧౭౨. అథ సేలో తేసు మాణవకేసు తుట్టచిత్తో తే దస్సేన్తో పబ్బజ్ఞం యాచమానో “బ్రాహ్మణా”తి గాథమాహ.

౧౭౩. తతో భగవా యస్మా సేలో అతీతే పదుముత్తరస్స భగవతో సాసనే తేసంయేవ తిణ్ణం పురిససతానం గణసేట్టో హుత్వా తేహి సద్ధిం పరివేణం కారాపేత్వా దానాదీని పుజ్ఞాని చ కత్వా కమేన దేవమనుస్ససమ్మత్తిం అనుభవమానో పచ్చిమే భవే తేసంయేవ ఆచరియో హుత్వా నిబ్బత్తో, తఇచ్చ నేసం కమ్మం విముత్తిపరిపాకాయ పరిపక్కం ఏహిభిక్ఖుభావస్స చ ఉపనిస్సయభూతం, తస్మా తే సబ్బేవ ఏహిభిక్ఖుపబ్బజ్ఞాయ పబ్బాజేన్తో “స్వాక్ఖాత”ని గాథమాహ. తత్త సద్ధిటికన్తి పచ్చక్షం. అకాలికన్తి మగ్గానన్తరఫలుప్పత్తితో న కాలన్తరే పత్తబ్బఫలం. యత్థాతి యన్నిమిత్తా. మగ్గబ్రహ్మచరియనిమిత్తా హి పబ్బజ్ఞా అప్పమత్తస్స సతివిప్పవాసవిరహితస్స తీసు సిక్ఖాసు సిక్ఖతో అమోఘా హోతి. తేనాహ - “స్వాక్ఖాతం...పే... సిక్ఖతో”తి.

ఏవణ్ణ వత్సా “ఏధ భిక్షవో”తి భగవా అవోచ. తే సభ్యే పత్తచీవరధరా హుత్వా ఆకాసేనాగమ్మ భగవంతం అభివాదేసుం.  
ఏవమిమం తేసం ఏహిభిక్షుభావం సన్ధాయ సగ్గీతికారా “అలత్థ ఖో సేలో...పే.... ఉపసమ్మద”న్తి ఆహంసు.

భుత్తావిన్తి భుత్తవన్తం. ఓనీతపత్తపాణిన్తి పత్తతో ఓనీతపాణిం, అపనీతహత్థాన్తి వుత్తం హోతి. తత్థ “ఉపగన్తా”తి పారసేసో దట్టబ్బో. ఇతరథా హి భగవన్తం ఏకమన్తం నిసీదీతి న యుజ్జతి.

౨౭౪. అగ్గిహుత్తముఖాతి భగవా కేణీయస్స చిత్తానుకూలవసేన అనుమోదన్తో ఏవమాహ. తత్థ అగ్గిపరిచరియం వినా బ్రాహ్మణానం యజ్ఞాభావతో “అగ్గిహుత్తముఖా యజ్ఞా”తి వుత్తం. అగ్గిహుత్తసేట్టా అగ్గిహుత్తపధానాతి అత్తో. వేదే సజ్ఞాయన్తేహి పఠమం సజ్ఞాయితబ్బతో సావిత్తి “చన్దసో ముఖ”న్తి వుత్తా. మనుస్సానం సేట్టతో రాజా “ముఖ”న్తి వుత్తో. నదీనం ఆధారతో పటిసరణతో చ సాగరో “ముఖ”న్తి వుత్తో. చన్దయోగవసేన “అజ్ఞ కత్తికా అజ్ఞ రోహిణీ”తి సజ్ఞాననతో ఆలోకకరణతో సోమ్మభావతో చ “నక్ఖత్తానం ముఖం చన్దో”తి వుత్తో. తపన్తానం అగ్గత్తా ఆదిచ్ఛో “తపతం ముఖ”న్తి వుత్తో. దక్ఖిణీయ్యానం పన అగ్గత్తా విసేసేన తస్మిం సమయే బుద్ధప్పముఖం సజ్ఞం సన్ధాయ “పుజ్ఞం ఆకఙ్ఘమానానం, సజ్ఞో వే యజతం ముఖ”న్తి వుత్తో. తేన సజ్ఞో పుజ్ఞాస్స ఆయముఖన్తి దస్సేతి.

౨౭౬. యం తం సరణన్తి అజ్ఞాబ్యాకరణగాథమాహ. తస్సన్తో - పఞ్చహి చక్ఖూహి చక్ఖుమా భగవా, యస్మా మయం ఇతో అట్టమే దివసే తం సరణం అగమమ్మ, తస్మా సత్తరత్తేన తవ సాసనే అనుత్తరేన దమథేన దన్తమ్మ. అహో తే సరణస్స ఆనుభావోతి.

౨౭౭-౮. తతో పరం భగవన్తం ద్వీహి గాథాహి ధునిత్వా తతియాయ వన్తనం యాచతి -

౨౭౯. “భిక్షవో తిసతా ఇమే, తిట్టన్తి పజ్జాలీకతా;  
పాదే వీర పసారేహి, నాగా వన్తన్తు సత్థునో”తి.

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ సేలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సల్లసుత్తవణ్ణనా

౨౮౦. అనిమిత్తన్తి సల్లసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? భగవతో కిర ఉపట్టాకో ఏకో ఉపాసకో, తస్స పుత్తో కాలమకాసి. సో పుత్తసోకాభిభూతో సత్తాహం నిరాహారో అహోసి. తం అనుకమ్పన్తో భగవా తస్స ఘరం గన్త్యా సోకవిసోదనత్థం ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్థ అనిమత్తన్తి కిరియాకారనిమిత్తవిరహితం. యథా హి “యదాహం అక్ఖిం వా నిఖణిస్సామి, భముకం వా ఉక్ఖిపిస్సామి, తేన నిమిత్తేన తం భణ్ణం అవహరా”తిఆదీసు కిరియాకారనిమిత్తమత్తి, న ఏవం జీవితే. న హి సక్కా లద్ధుం “యావాహం ఇదం వా ఇదం వా కరోమి, తావ త్వం జీవ, మా మీయా”తి. అనజ్ఞాతన్తి అతో ఏవ న సక్కా ఏకంసేన

అజ్ఞాతుం “ఏత్తకం వా ఏత్తకం వా కాలం ఇమినా జీవితబ్బ”ని గతియా ఆయుపరియంతవసేన వా. యథా హి చాతుమహారాజికాదీనం పరిమితం ఆయు, న తథా మచ్ఛానం, ఏవమ్మి ఏకంసేన అనజ్ఞాతం.

కసిరన్తి అనేకపచ్చయపటిబద్ధవుత్తిభావతో కిచ్చం న సుఖయాపనీయం. తథా హి తం అస్సాసపటిబద్ధఇచ్చ, పస్సాసపటిబద్ధఇచ్చ, మహాభూతపటిబద్ధఇచ్చ, కబళికారాహరపటిబద్ధఇచ్చ, ఉస్మాపటిబద్ధఇచ్చ, విజ్ఞాణపటిబద్ధఇచ్చ. అనస్ససంతోపి హి న జీవతి అపస్ససంతోపి. చతూసు చ ధాతూసు కట్టముఖాదిఆసీవిసదట్టో వియ కాయో పథవీధాతుప్పకోపేన తావ ధద్ధో హోతి కలిఙ్గరసదినో. యథాహ -

“పత్తద్ధో భవతీ కాయో, దట్టో కట్టముఖేన వా;

పథవీధాతుప్పకోపేన, హోతి కట్టముఖేవ సో”తి. (ధ. స. అట్ట. ౨౮౪);

ఆపోధాతుప్పకోపేన పూతిభావం ఆపజ్జిత్వా ప్పగ్గరితపుబ్బమంసలోహితో అట్టిచమ్మావసేసో హోతి. యథాహ -

“పూతికో భవతీ కాయో, దట్టో పూతిముఖేన వా;

ఆపోధాతుప్పకోపేన, హోతి పూతిముఖేవ సో”తి. (ధ. స. అట్ట. ౨౮౪);

తేజోధాతుప్పకోపేన అఙ్గారకాసుయం పక్ఖితో వియ సమన్తా పరిడయ్యతి. యథాహ -

“సంతతో భవతీ కాయో, దట్టో అగ్గిముఖేన వా;

తేజోధాతుప్పకోపేన, హోతి అగ్గిముఖేవ సో”తి. (ధ. స. అట్ట. ౨౮౪);

వాయోధాతుప్పకోపేన సశ్చిజ్జమానసన్దిబద్ధనో పాసాణేహి కోట్టత్వా సశ్చాణ్ణియమానట్టికో వియ చ హోతి. యథాహ -

“సశ్చిన్నో భవతీ కాయో, దట్టో సత్తముఖేన వా;

వాయోధాతుప్పకోపేన, హోతి సత్తముఖేవ సో”తి. (ధ. స. అట్ట. ౨౮౪);

ధాతుప్పకోపభ్యాపన్నకాయోపి చ న జీవతి. యదా పన తా ధాతుయో అజ్ఞామజ్ఞం పతిట్ఠానాదికిచ్చం సాధేన్తాపి సమం వహన్తి, తదా జీవితం పవత్తతి. ఏవం మహాభూతపటిబద్ధఇచ్చ జీవితం. దుబ్బిక్ఖాదీసు పన ఆహారుపచ్ఛేదేన సత్తానం జీవితక్ఖయో పాకటో ఏవ. ఏవం కబళికారాహరపటిబద్ధఇచ్చ జీవితం. తథా అసితపీతాదిపరిపాకే కమ్మజతేజే ఖీణే సత్తా జీవితక్ఖయం పాపుణన్తాపి పాకటా ఏవ. ఏవం ఉస్మాపటిబద్ధఇచ్చ జీవితం. విజ్ఞాణే పన నిరుద్ధే నిరుద్ధతో పభుతి సత్తానం న హోతి జీవితన్తి ఏవమ్మి లోకే పాకటమేవ. ఏవం విజ్ఞాణపటిబద్ధఇచ్చ జీవితం. ఏవం అనేకపచ్చయపటిబద్ధవుత్తిభావతో కసిరం వేదితబ్బం.

పరిత్తజ్ఞాతి అప్పకం, దేవానం జీవితం ఉపనిధాయ తిణగ్గే ఉస్సావబిన్దుసదిసం, చిత్తక్ఖణతో ఉద్ధం అభావేన వా పరిత్తం. అతిదీఘాయుకోపి హి సత్తో అతీతేన చిత్తేన జీవితం న జీవతి న జీవిస్సతి, అనాగతేన జీవిస్సతి న జీవతి న జీవితం, పచ్చుప్పన్నేన జీవతి న జీవితం న జీవిస్సతి. వుత్తజ్ఞోతం -

“జీవితం అత్తభావో చ, సుఖదుఃఖా చ కేవలా;  
ఏకచిత్తసమాయుతా, లహుసో వత్తతే ఖణో.

“చుల్లాసీతీసహస్సాని , కప్పా తిట్టన్తి యే మరూ;  
నత్వేవ తేపి జీవన్తి, ద్వీహ చిత్తేహి సంయుతా”తి. (మహాని. ౧౦);

తత్త్వ దుష్టేన సంయుతన్తి తత్త్వ జీవితం ఏవం అనిమిత్తమనన్జ్ఞాతం కసిరం పరిత్యజ్చ సమానమ్ని  
సీతుణ్ణడంసమకసాదిసమ్మస్సఖుప్పిపాసాసజ్ఞారదుక్ఖవిపరిణామదుక్ఖదుక్ఖదుక్ఖేహి సంయుతం. కిం వుత్తం హోతి? యస్మా  
ఈదిసం మచ్ఛానం జీవితం, తస్మా త్వం యావ తం పరిక్ఖయం న గచ్ఛతి, తావ ధమ్మచరియమేవ బ్రూహయ, మా  
పుత్తమనుసోచాతి.

౨౮౧. అథాపి మజ్ఞోయ్యాసి “సబ్బూపకరణేహి పుత్తం అనురక్ఖన్తస్సాపి మే సో మతో, తేన సోచామీ”తి, ఏవమ్ని మా  
సోచి. న హి సో ఉపక్కమో అత్తి, యేన జాతా న మియ్యరే, న హి సక్కా కేనచి ఉపక్కమేన జాతా సత్తా మా మరన్తూతి  
రక్ఖితున్తి పుత్తం హోతి. తతో యస్మా సో “జరం పత్వా నామ, భన్తే, మరణం అనురూపం, అతిదహరో మే పుత్తో మతో”తి  
చిన్తేసి, తస్మా ఆహ “జరమ్ని పత్వా మరణం, ఏవంధమ్మా హి పాణినో”తి, జరం పత్వాపి అప్పత్వాపి మరణం, నత్తి ఏత్త  
నియమోతి పుత్తం హోతి.

౨౮౨. ఇదాని తమత్తం నిదస్సనేన సాధేన్తో “ఫలానమివ పక్కాన”న్తిఆదిమాహ. తస్సన్తో – యథా ఫలానం పక్కానం  
యస్మా సూరియుగ్గమనతో పభుతి సూరియాతపేన సన్తప్పమానే రుక్ఖే పథవిరసో చ ఆపోరసో చ పత్తతో సాఖం సాఖతో  
ఖన్దం ఖన్దతో మూలన్తి ఏవం అనుక్కమేన మూలతో పథవిమేవ పవిసతి, ఓగమనతో పభుతి పన పథవితో మూలం  
మూలతో ఖన్దన్తి ఏవం అనుక్కమేన సాఖాపత్తపల్లవాదీని పున ఆరోహతి, ఏవం ఆరోహన్తో చ పరిపాకగతే ఫలే వణ్ణమూలం  
న పవిసతి. అథ సూరియాతపేన తప్పమానే వణ్ణమూలే పరిళాహో ఉప్పజ్జతి. తేన తాని ఫలాని పాతో పాతో నిచ్చకాలం  
పతన్తి, నేసం పాతో పతనతో భయం హోతి, పతనా భయం హోతీతి అత్తో. ఏవం జాతానం మచ్ఛానం నిచ్చం మరణతో  
భయం . పక్కఫలసదిసా హి సత్తాతి.

౨౮౩-౬. కిన్హి భియ్యో “యథాపి కుమ్మకారస్స...పే.... జీవిత”న్తి. తస్మా “దహరా చ...పే.... పరాయణా”తి ఏవం  
గణ్ణ, ఏవన్హి గహేత్వా “తేసం మచ్చు...పే.... జాతీ వా పన జాతకే”తి ఏవమ్ని గణ్ణ. యస్మా చ న పితా తాయతే పుత్తం,  
జాతీ వా పన జాతకే, తస్మా పీక్ఖతంయేవ...పే.... నీయతి.

తత్త అయం యోజనా – పస్సమానానంయేవ జాతీనం “అమ్మ, తాతా”తిఆదినా నయేన పుథు అనేకప్పకారకం  
లాలపతంయేవ మచ్ఛానం ఏకమేకో మచ్ఛో యథా గో వజ్ఞో ఏవం నీయతి, ఏవం పస్స, ఉపాసక, యావ అతాణో లోకోతి.

౨౮౪. తత్త యే బుద్ధపచ్చేకబుద్ధాదయో ధితిసమ్మన్నా, తే “ఏవమబ్బాహతో లోకో మచ్చునా చ జరాయ చ, సో న  
సక్కా కేనచి పరిత్తాణం కాతు”న్తి యస్మా జానన్తి, తస్మా ధీరా న సోచన్తి విదిత్వా లోకపరియాయం. ఇమం లోకసభావం  
ఇత్థా న సోచన్తీతి పుత్తం హోతి.



౨౮౮. త్వం పన యస్య మగ్గం...పే.... పరిదేవసి. కిం వుత్తం హోతి? యస్య మాతుకుచ్చిం ఆగతస్య ఆగతమగ్గం వా ఇతో చవిత్వా అజ్ఞాత్త గతస్య గతమగ్గం వా న జానాసి, తస్య ఇమే ఉభో అస్తే అసమ్పస్సం నిరత్తం పరిదేవసి. ధీరా పన తే పస్సంతా విదిత్వా లోకపరియాయం న సోచంతి.

౨౮౯. ఇదాని “నిరత్తం పరిదేవసి”తి ఏత్త వుత్తపరిదేవనాయ నిరత్తకభావం సాధేన్తో “పరిదేవయమానో చే”తిఆదిమాహ. తత్త ఉదబ్బహీతి ఉబ్బహీయ్య ధారేయ్య, అత్తని సజ్జనేయ్యతి అత్తో. సమ్మాళ్లో హింసమత్తానన్తి సమ్మాళ్లో హుత్వా అత్తానం బాధేన్తో. కయిరా చే నం విచక్ఖణోతి యది తాదిసో కళ్ళి అత్తం ఉదబ్బహీ, విచక్ఖణోపి నం పరిదేవం కరేయ్య.

౨౯౦. న హి రుణ్ణేనాతి ఏత్తాయం యోజనా - న పన కోచి రుణ్ణేన వా సోకేన వా చేతసో సన్తిం పప్పోతి, అపిచ ఖో పన రోదతో సోచతో చ భియ్యో అస్స ఉప్పజ్జతే దుక్ఖం, సరీరళ్ళా దుబ్బణ్ణియాదీహి ఉపహజ్జాతీతి.

౨౯౧. న తేన పీతాతి తేన పరిదేవనేన కాలకతా న పాలేన్తి న యాపేన్తి, న తం తేసం ఉపకారాయ హోతి. తస్మా నిరత్తా పరిదేవనాతి.

౨౯౨. న కేవలళ్ళా నిరత్తా, అనత్తమ్మి ఆవహతి. కస్మా? యస్మా సోకమప్పజహం ...పే.... వసమన్వగూ. తత్త అనుత్తునన్తోతి అనుసోచన్తో. వసమన్వగూతి వసం గతో.

౨౯౩. ఏవమ్మి నిరత్తకత్తం అనత్తావహత్తళ్ళా సోకస్స దస్సేత్వా ఇదాని సోకవినయత్తం ఓవదన్తో “అజ్ఞోపి పస్సా”తిఆదిమాహ. తత్త గమినీతి గమికే, పరలోకగమనసజ్జే రితేతి వుత్తం హోతి. ఫన్దన్తేవిధ పాణినోతి మరణభయేన ఫన్దమానేయేవ ఇధ సత్తే.

౨౯౪. యేన యేనాతి యేనాకారేన మజ్ఞాన్తి “దీఘాయుకో భవిస్సతి, అరోగో భవిస్సత్తి”తి. తతో తం అజ్ఞాధాయేవ హోతి, సో ఏవం మజ్ఞతో మరతిపి, రోగీపి హోతి. ఏతాదిసో అయం వినాభావో మజ్ఞోతప్పచ్చనీకేన హోతి, పస్స, ఉపాసక, లోకసభావన్తి ఏవమేత్త అధిష్పాయయోజనా వేదితబ్బా.

౨౯౬. అరహతో సుత్వాతి ఇమం ఏవరూపం అరహతో ధమ్మదేసనం సుత్వా. నేసో లబ్బా మయా ఇతీతి సో పేతో “ఇదాని మయా పున జీవతూ”తి న లబ్బా ఇతి పరిజానన్తో, వినేయ్య పరిదేవితన్తి వుత్తం హోతి.

౨౯౭. కిళ్ళా భియ్యో - “యథా సరణమాదిత్తం...పే.... ధంసయే”తి. తత్త ధీరో ధిరిసమ్మదాయ, సపజ్ఞో సాభావికపజ్ఞాయ, పణ్ణితో బాహుసచ్చపజ్ఞాయ, కుసలో చిన్తకజాతికతాయ వేదితబ్బో. చిన్తామయసుతమయభావనామయపజ్ఞాహి వా యోజేతబ్బం.

౨౯౮-౯. న కేవలళ్ళా సోకమేవ, పరిదేవం...పే.... సల్లమత్తనో. తత్త పజప్పన్తి తణ్ణం. దోమనస్సన్తి చేతసికదుక్ఖం. అబ్బహీతి ఉద్ధరే. సల్లన్తి ఏతమేవ తిప్పకారం దున్నీహరణట్టేన అన్తోవిజ్ఞనట్టేన చ సల్లం. పుట్టే వుత్తం సత్తవిధం రాగాదిసల్లం వా. ఏతస్మిళ్ళో అబ్బుళ్ళో సల్లే అబ్బుళ్ళసల్లో...పే.... నిబ్బుతోతి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి. తత్త

అసితోతి తడ్డాదిట్టిహి అనిస్సితో. పప్పుయ్యతి పాపుణిత్యా. సేసం ఇధ ఇతో పుట్టే వుత్తతా ఉత్తానత్తమేవ, తస్మా న వణ్ణితం.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అటకథాయ

సుత్తనిపాత-అటకథాయ సల్లసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

#### ౯. వాసేటసుత్తవణ్ణనా

ఏవం మే సుతన్తి వాసేటసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? అయమేవ యాస్స నిదానే వుత్తా అత్తవణ్ణనం పనస్స వుత్తనయాని ఉత్తానత్తాని చ పదాని పరిహరంతా కరిస్సామ. ఇచ్చానగ్గలోతి గామస్స నామం. బ్రాహ్మణమహాసాలానం చజ్జీ తారుక్ఖో తోదేయ్యతి వోహరనామమేతం. పోక్షరసాతి జాణస్సోణీతి నేమిత్తికం. తేస కిర ఏకో హిమవంతపస్సే పోక్షరణియా పదుమే నిబ్బత్తో, అణ్ణతరో తాపసో తం పదుమం గహేత్వా తత్త సయితం దారకం దిస్సా సంవడ్డేత్వా రణ్ణో దస్సేసి. పోక్షరే సయితత్తా “పోక్షరసాతీ”తి చస్స నామమకాసి. ఏకస్స రానంతరే నేమిత్తికం. తేన కిర జాణస్సోణీనామకం పురోహితత్తానం లద్ధం, సో తేనేవ పణ్ణాయి.

తే సట్టేపి అణ్ణో చ అభిణ్ణాతా అభిణ్ణాతా బ్రాహ్మణమహాసాలా కస్మా ఇచ్చానగ్గలే పటివసన్తీతి? వేదసజ్ఞాయనపరివీమంసనత్తం. తేన కిర సమయేన కోసలజనపదే వేదకా బ్రాహ్మణా వేదానం సజ్ఞాయకరణత్తా ఇచ్చ అత్తూపపరిక్షణత్తా ఇచ్చ తస్మింయేవ గామే సన్నిపతన్తి. తేన తేపి అంతరంతరా అత్తనో భోగగామతో ఆగమ్మ తత్త పటివసన్తి.

వాసేటభారద్వాజానన్తి వాసేటస్స చ భారద్వాజస్స చ. అయమన్తరాకథాతి యం అత్తనో సహాయకభావానురూపం కథం కథేంతా అనువిచరింసు, తస్మా కథాయ అన్తరా వేమజ్ఞేయేవ అయం అణ్ణో కథా ఉదపాదీతి వుత్తం హోతి. సంసుద్ధగహణీకోతి సంసుద్ధకుచ్చికో, సంసుద్ధాయ బ్రాహ్మణియా ఏవ కుచ్చిస్మిం నిబ్బత్తోతి అధిప్పాయో. “సమవేపాకినియా గహణియా”తిఆదీసు హి ఉదరగ్గి “గహణీ”తి వుచ్చతి. ఇధ పన మాతుకుచ్చి. యావ సత్తమాతి మాతు మాతా, పితు పితాతి ఏవం పటిలోమేన యావ సత్త జాతియో. ఏత్త చ పితామహో చ పితామహీ చ పితామహా, తథా మాతామహో చ మాతామహీ చ మాతామహా, పితామహా చ మాతామహా చ పితామహాయేవ. పితామహానం యుగం పితామహాయుగం. యుగన్తి ఆయుప్పమాణం. అభిలాపమత్తమేవ చేతం, అత్తతో పన పితామహాయేవ పితామహాయుగం. అక్ఖిత్తోతి జాతిం ఆరబ్బ “కిం సో”తి కేనచి అనవణ్ణతో . అనుపక్కుట్టోతి జాతిసన్దోసవాదేన అనుపక్కుట్టపుట్టో. వతసమ్మన్నోతి ఆచారసమ్మన్నో. సణ్ణాపేతున్తి ఇహపేతుం బోధేతుం, నిరంతరం కాతున్తి వుత్తం హోతి. ఆయామాతి గచ్ఛామ.

౬౦౦. అనుణ్ణాతపటిణ్ణాతాతి “తేవిజ్ఞా తుమ్మే”తి ఏవం మయం ఆచరియేహి చ అనుణ్ణాతా అత్తనా చ పటిజానిష్ఠాతి అత్తో. అస్మాతి భవామ. ఉభోతి ద్వేపి జనా. అహం పోక్షరసాతిస్స, తారుక్ఖస్సాయం మాణవోతి అహం పోక్షరసాతిస్స జేటన్తవాసీ అగ్గసిస్సో, అయం తారుక్ఖస్సాతి అధిప్పాయేన భణతి ఆచరియసమ్మత్తిం అత్తనో సమ్మత్తిచ్చా దీపేన్తో.

౬౦౧. తేవిజ్ఞానన్తి తివేదానం. కేవలిన్తోతి నిట్టగ్గతా. అస్మసేతి అమ్మ భవామ. ఇదాని తం కేవలిభావం విత్థారేన్తో ఆహ – “పదకస్మా...పి.... సాదిసా”తి. తత్త జప్పీతి వేదే. కమ్మునాతి దసవిధేన కుసలకమ్మపథకమ్మునా. అయణ్ణో పుట్టే

సత్యవిధం కాయవచీకమ్మం సన్ధాయ “యతో ఖో భో సీలవా హోతి”తి ఆహ. తివిధం మనోకమ్మం సన్ధాయ “వతసమ్పన్నో”తి ఆహ. తేన సమన్నాగతో హి ఆచారసమ్పన్నో హోతి.

౬౦౨-౫. ఇదాని తం వచనంతరేన దస్సేన్తో ఆహ - “అహణ్ణ కమ్మునా బ్రూమీ”తి. ఖయాతీతన్తి ఊనభావం అతీతం, పరిపుణ్ణన్తి అత్తో. పీచ్చాతి ఉపగన్త్యా. నమస్సన్తీతి నమో కరోన్తి. చక్కుం లోకే సముప్పన్నన్తి అవిజ్జన్ధకారే లోకే, తం అన్ధకారం విధమిత్వా లోకస్స దిట్టధమ్మికాదిఅత్తసన్ధస్సనేన చక్కు హుత్వా సముప్పన్నం.

౬౦౬. ఏవం అభిత్థవిత్వా వాసేట్టేన యాచితో భగవా ద్వేపి జనే సజ్జన్ణన్తో ఆహ - “తేసం వో అహం బృక్షీస్స”న్తిఆది. తత్త బృక్షీస్సన్తి బ్యాకరిస్సామి. అనుపుబ్బన్తి తిట్టతు తావ బ్రాహ్మణచిన్తా, కీటపటజ్ఞతిణరుక్ఖతో పభుతి వో అనుపుబ్బం బృక్షీస్సన్తి ఏవమేత్త అధిప్పాయో వేదితబ్బో, ఏవం విత్తారకథాయ వినేతబ్బా హి తే మాణవకా. జాతివిభజ్ఞన్తి జాతివిత్తారం. అజ్ఞామజ్ఞా హి జాతియోతి తేసం తేసన్తో పాణానం జాతియో అజ్ఞా అజ్ఞా నానప్పకారాతి అత్తో.

౬౦౭. తతో పాణానం జాతివిభజ్ఞే కథేతబ్బే “తిణరుక్ఖేపి జానాథా”తి అనుపాదిన్నకానం తావ కథేతుం ఆరద్ధో. తం కిమత్థమితి చే? ఉపాదిన్నేసు సుఖజాపనత్తం. అనుపాదిన్నేసు హి జాతిభేదే గహితే ఉపాదిన్నేసు సో పాకటతరో హోతి. తత్త తిణాని నామ అన్తోఫేగ్గాని బహిసారాని. తస్మా తాలనాళికేరాదయోపి తిణసజ్ఞహం గచ్ఛన్తి. రుక్ఖా నామ బహిఫేగ్గా అన్తోసారా. తిణాని చ రుక్ఖా చ తిణరుక్ఖా. తే ఉపయోగబహువచనేన దస్సేన్తో ఆహ - “తిణరుక్ఖేపి జానాథా”తి. న చాపి పటిజానరేతి “మయం తిణా, మయం రుక్ఖా”తి ఏవమ్మి న పటిజానన్తి. లిజ్ఞం జాతిమయన్తి అపటిజానన్తానమ్మి చ తేసం జాతిమయమేవ సన్ధానం అత్తనో మూలభూతతిణాదిసదిసమేవ హోతి. కిం కారణం? అజ్ఞామజ్ఞా హి జాతియో, యస్మా అజ్ఞా తిణజాతి, అజ్ఞా రుక్ఖజాతి; తిణేసుపి అజ్ఞా తాలజాతి, అజ్ఞా నాళికేరజాతీతి ఏవం విత్తారేతబ్బం.

తేన కిం దీపేతి? యం జాతివసేన నానా హోతి, తం అత్తనో పటిజ్ఞం పరేసం వా ఉపదేసం వినాపి అజ్ఞాజాతితో విసేసేన గయ్యతి. యది చ జాతియా బ్రాహ్మణో భవేయ్య, సోపి అత్తనో పటిజ్ఞం పరేసం వా ఉపదేసం వినా ఖత్తియతో వేస్ససుద్ధతో వా విసేసేన గయ్యేయ్య, న చ గయ్యతి, తస్మా న జాతియా బ్రాహ్మణోతి. పరతో పన “యథా ఏతాసు జాతీసు”తి ఇమాయ గాథాయ ఏతమత్తం వచీభేదేనేవ ఆవికరిస్సతి.

౬౦౮. ఏవం అనుపాదిన్నేసు జాతిభేదం దస్సేత్వా ఉపాదిన్నేసు తం దస్సేన్తో “తతో కీటో”తి ఏవమాదిమాహ. తత్త కీటాతి కిమయో. పటజ్ఞాతి పటజ్ఞాయేవ. యావ కున్ధకిపిల్లికేతి కున్ధకిపిల్లికం పరియన్తం కత్వాతి అత్తో.

౬౦౯. ఖుద్ధకేతి కాళకకణ్డకాదయో. మహల్లకేతి ససబిళారాదయో. సబ్బే హి తే అనేకవణ్ణా.

౬౧౦. పాదూదరేతి ఉదరపాదే, ఉదరంయేవ యేసం పాదాతి వుత్తం హోతి. దీఘపిట్టికేతి సప్పానజ్ఞో సీసతో యావ నజ్ఞట్టా పిట్టి ఏవ హోతి, తేన తే “దీఘపిట్టికా”తి వుచ్చన్తి. తేపి అనేకప్పకారా ఆసీవిసాదిభేదేన.

౬౧౧. ఓదకేతి ఉదకమ్మి జాతే. మచ్చాపి అనేకప్పకారా రోహితమచ్చాదిభేదేన.

౬౧౨. పక్ఖీతి సకుణే. తే హి పక్ఖానం అత్తితాయ “పక్ఖీ”తి వుచ్చన్తి. పత్తేహి యన్తీతి పత్తయానా. వేహాసే గచ్ఛన్తీతి విహజ్ఞమా. తేపి అనేకప్పకారా కాకాదిభేదేన.

౬౧౩. ఏవం ధలజలాకాసగోచరానం పాణానం జాతిభేదం దస్సేత్వా ఇదాని యేనాధిష్ఠాయేన తం దస్సేసి, తం ఆవికరోస్తో “యథా ఏతాసూ”తి గాథమాహ. తస్సంతో సజ్జేపతో పుట్టే వుత్తాధిష్ఠాయవణ్ణనావసేనేవ వేదితబ్బో.

౬౧౪-౬. విత్థారతో పనేత్త యం వత్తబ్బం, తం సయమేవ దస్సేస్తో “న కేసేహీ”తిఆదిమాహ. తత్తాయం యోజనా - యం వుత్తం “నత్తి మనుస్సేసు లిక్ఖం జాతిమయం పుథూ”తి, తం ఏవం నత్తితి వేదితబ్బం. సేయ్యధిదం, న కేసేహీతి. న హి “బ్రాహ్మణానం ఈదిసా కేసా హోన్తి, ఖత్తియానం ఈదిసా”తి నియమో అత్తి యథా హత్తిఅస్సమిగాదీనన్తి ఇమినా నయేన సబ్బం యోజేతబ్బం. లిక్ఖం జాతిమయం నేవ, యథా అజ్ఞాసు జాతీసూతి ఇదం పన వుత్తస్సేవత్తస్స నిగమనన్తి వేదితబ్బం. తస్స యోజనా - తదేవ యస్మా ఇమేహి కేసాదీహి నత్తి మనుస్సేసు లిక్ఖం జాతిమయం పుథు, తస్మా వేదితబ్బమేతం “బ్రాహ్మణాదిభేదేసు మనుస్సేసు లిక్ఖం జాతిమయం నేవ యథా అజ్ఞాసు జాతీసూ”తి.

౬౧౭. ఇదాని ఏవం జాతిభేదే అసంతేపి బ్రాహ్మణో ఖత్తియోతి ఇదం నానత్తం యథా జాతం, తం దస్సేతుం “పచ్చత్త”న్తి గాథమాహ. తస్సంతో - ఏతం తిరచ్ఛానానం వియ యోనిసిద్ధమేవ కేసాదిసణ్ణానానత్తం మనుస్సేసు బ్రాహ్మణాదీనం అత్తనో అత్తనో సరీరేసు న విజ్జతి. అవిజ్జమానేపి పన ఏతస్మిం యదేతం బ్రాహ్మణో ఖత్తియోతి నానత్తవిధానపరియాయం వోకారం, తం వోకారఞ్చ మనుస్సేసు సమజ్ఞాయ పవుచ్చతి, వోహరమత్తేన వుచ్చతితి.

౬౧౯-౬౨౦. ఏత్తావతా భగవా భారద్వాజస్స వాదం నిగ్గహేత్వా ఇదాని యది జాతియా బ్రాహ్మణో భవేయ్య, ఆజీవసీలాచారవిపన్నోపి బ్రాహ్మణో భవేయ్య. యస్మా పన పోరాణా బ్రాహ్మణా తస్స బ్రాహ్మణభావం న ఇచ్చన్తి లోకే చ అజ్ఞోపి పణ్ణితమనుస్సా, తస్మా వాసేత్తస్స వాదపగ్గహణత్థం తం దస్సేస్తో “యో హి కోచి మనుస్సేసు”తిఆదికా అట్ట గాథాయో ఆహ. తత్త గోరక్ఖన్తి ఖేత్తరక్ఖం, కసికమ్మన్తి వుత్తం హోతి. పథవీ హి “గో”తి వుచ్చతి, తప్పభేదో చ ఖేత్తం. పుథుసిప్పీనాతి తస్తవాయకమ్మాదినానాసిప్పీన. వోహరన్తి వణిజ్జం. పరపీస్సీనాతి పరేసం వేయ్యావచ్ఛేన. ఇస్సత్థన్తి ఆవుధజీవికం, ఉసుఞ్చ సత్తిఞ్చాతి వుత్తం హోతి. పోరోహిచ్ఛేనాతి పురోహితకమ్మేన.

౬౨౬. ఏవం బ్రాహ్మణసమయేన చ లోకవోహరేన చ ఆజీవసీలాచారవిపన్నస్స అబ్రాహ్మణభావం సాధేత్వా ఏవం సంతే న జాతియా బ్రాహ్మణో, గుణేహి పన బ్రాహ్మణో హోతి. తస్మా యత్త యత్త కులే జాతో యో గుణవా, సో బ్రాహ్మణో, అయమేత్త ఇాయోతి ఏవమేతం ఇాయం అత్తతో ఆపాదేత్వా పున తదేవ ఇాయం వచీభేదేన పకాసేస్తో ఆహ “న చాహం బ్రాహ్మణం బ్రూమీ”తి.

తస్సంతో - అహం పన య్వాయం చతుసు యోనీసు యత్త కత్తచి జాతో, తత్తాపి వా విసేసేన యో బ్రాహ్మణసమజ్ఞేతాయ మాతరి సమ్మాతో, తం యోనిజం మత్తిసమ్భవం యా చాయం “ఉభతో సుజాతో”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౩౦౩; మ. ని. ౨.౪౨౪) నయేన బ్రాహ్మణేహి బ్రాహ్మణస్స పరిసుద్ధఉప్పత్తిమగ్గసజ్ఞాతా యోని కథీయతి, “సంసుద్ధగహణీకో”తి ఇమినా చ మాతుసమ్మత్తి, తతోపి జాతసమ్మాతత్తా “యోనిజో మత్తిసమ్భవో”తి చ వుచ్చతి, తమ్మి యోనిజం మత్తిసమ్భవం ఇమినా చ యోనిజమత్తిసమ్భవమత్తేన బ్రాహ్మణం న బ్రూమి . కస్మా? యస్మా “భో భో”తి వచనమత్తేన అజ్ఞోహి సకిఞ్చానేహి విసిట్టత్తా భోవాదీ నామ సో హోతి, సచే హోతి సకిఞ్చానో. యో పనాయం యత్త కత్తచి కులే జాతోపి రాగాదికిఞ్చనాభావేన అకిఞ్చానో, సబ్బగహణపటినిస్సగ్గేన చ అనాదానో, అకిఞ్చానం అనాదానం తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణం. కస్మా? యస్మా బాహితపాపోతి.

౬౨౭. కిఞ్చ భియో - “సబ్బసంయోజనం ఛేత్వా”తిఆదికా సత్తవీసతి గాథా. తత్త సబ్బసంయోజనన్ని దసవిధం సంయోజనం. న పరితస్సతీతి తణ్ణాయ న తస్సతి. తమహన్తి తం అహం రాగాదీనం సజ్ఞానం అతిక్కుంతతా సజ్ఞాతిగం, చతున్నమ్మి యోగానం అభావేన విసంయుత్తం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౨౮. నద్ధిన్తి నయ్ఘనభావేన పవత్తం కోధం. వరత్తన్తి బద్ధనభావేన పవత్తం తణ్ణం. సన్ధానం సహనుక్కుమన్తి అనుసయానుక్కుమసహితం ద్వాసట్టిదిట్టిసన్ధానం, ఇదం సబ్బమ్మి చిన్తిత్వా రితం అవిజ్ఞాపలిఘస్స ఉక్ఖిత్తతా ఉక్ఖిత్తపలిఘం చతున్నం సచ్ఛాన్నం బుద్ధతా బుద్ధం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౨౯. అదుట్తోతి ఏవం దసహి అక్కిసవత్థూహి అక్కిసఞ్చ పాణిఆదీహి పోధనఞ్చ అన్దుబద్ధనాదీహి బద్ధనఞ్చ యో అకుద్ధమానసో హుత్వా అధివాసేసి, ఖన్తిబలేన సమన్నాగతతా ఖన్తిబలం, పునప్పునం ఉప్పత్తియా అనీకభూతేన తేనేవ ఖన్తిబలానీకేన సమన్నాగతతా బలానీకం తం ఏవరూపం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౩౦. వత్తన్తి ధుతవతేన సమన్నాగతం, చతుపారిసుద్ధిసీలేన సీలవత్తం, తణ్ణాఉస్సదాభావేన అనుస్సదం, ఛళిన్ద్రియదమనేన దత్తం, కోటియం రితేన అత్తభావేన అన్తిమసారీరం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౩౧. యో న లిమ్పతీతి ఏవమేవ యో అబ్బంతరే దువిధేపి కామే న లిమ్పతి, తస్మిం కామే న సణ్ణాతి, తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౩౨. దుక్ఖస్సాతి ఖన్ధదుక్ఖస్స. పన్నభారన్తి ఓహితక్ఖన్ధభారం చత్తూహి యోగేహి సబ్బకిలేసేహి వా విసంయుత్తం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౩౩. గమ్పీరపఞ్ఞాన్తి గమ్పీరేసు ఖన్ధాదీసు పవత్తాయ పఞ్ఞాయ సమన్నాగతం, ధమ్మోజపఞ్ఞాయ మేధావిం, “అయం దుగ్గతియా, అయం సుగతియా, అయం నిబ్బానస్స మగ్గో, అయం అమగ్గో”తి ఏవం మగ్గే అమగ్గే చ ఛేకతాయ మగ్గామగ్గస్స కోవిదం, అరహత్తసజ్ఞాతం ఉత్తమత్తమనుప్పత్తం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౩౪. అసంసట్ఠన్తి దస్సనసవనసముల్లాపపరిభోగకాయసంసగ్గానం అభావేన అసంసట్ఠం. ఉభయన్తి గిహీహి చ అనగారేహి చాతి ఉభయేహిపి అసంసట్ఠం. అనోకసారిన్తి అనాలయచారిం, తం ఏవరూపం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౩౫. నిధాయాతి నిక్ఖిపిత్వా ఓరోపేత్వా. తసేసు థావరేసు చాతి తణ్ణాతాసేన తసేసు తణ్ణాభావేన ధిరతాయ థావరేసు. యో న హన్తీతి యో ఏవం సబ్బసత్తేసు విగతపటిఘతాయ నిక్ఖిత్తదణ్ణో నేవ కఞ్చి సయం హనతి, న అఞ్ఞోన ఘాతేతి, తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౩౬. అవిరుద్ధన్తి ఆఘాతవసేన విరుద్ధేసుపి లోకియమహజనేసు ఆఘాతాభావేన అవిరుద్ధం, హత్తగతే దణ్ణే వా సత్తే వా అవిజ్ఞమానేపి పరేసం పహరదానతో అవిరతతా అత్తదణ్ణేసు జనేసు నిబ్బుతం నిక్ఖిత్తదణ్ణం, పఞ్చన్నం ఖన్ధానం “అహం మమ”న్తి గహితతా సాదానేసు, తస్స గహణస్స అభావేన అనాదానం తం ఏవరూపం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౩౭. ఆరగ్గాతి యస్సేతే రాగాదయో అయశ్చ పరగుణమక్ష్ణణలక్ష్ణణో మక్ష్ణో ఆరగ్గా సాసపో వియ పపతితో, యథా సాసపో ఆరగ్గే న సన్తిట్ఠతి, ఏవం చిత్తే న తిట్ఠతి, తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౩౮. అకక్కసన్తి అఫరుసం. విజ్ఞాపనిన్తి అత్థవిజ్ఞాపనిం. సచ్చన్తి భూతం. నాభిసజేతి యాయ గిరాయ అజ్ఞం కుజ్ఞాపనవసేన న లగ్గాపేయ్య. ఖీణాసవో నామ ఏవరూపమేవ గిరం భాసేయ్య. తస్మా తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౩౯. సాటకాభరణాదీసు దీఘం వా రస్సం వా, మణిముత్తాదీసు అణుం వా ధూలం వా మహగ్గఅప్పగ్గవసేన సుభం వా అసుభం వా యో పుగ్గలో ఇమస్మిం లోకే పరపరిగ్గహితం నాదియతి, తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౪౦. నిరాసాసన్తి నిత్తణ్ణం. వినంయుత్తన్తి సబ్బకిలేసేహి వియుత్తం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౪౧. ఆలయాతి తణ్ణా. అజ్ఞాయ అకథంకథీతి అట్ట వత్థాని యథాభూతం జానిత్వా అట్టవత్థుకాయ విచికిచ్చాయ నిబ్బిచికిచ్చో. అమతోగధమనుప్పత్తన్తి అమతం నిబ్బానం ఓగహేత్వా అనుప్పత్తం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౪౨. ఉభోతి ద్వేపి పుజ్ఞాని పాపాని చ ఛడ్డేత్వాతి అత్తో. సజ్ఞన్తి రాగాదిభేదం సజ్ఞం. ఉపచ్చగాతి అతిక్కన్తో. తమహం వట్టమూలసోకేన అసోకం, అబ్బన్తరే రాగరజాదీనం అభావేన విరజం, నిరుపక్కిలేసతాయ సుద్ధం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౪౩. విమలన్తి అబ్బాదిమలవిరహితం. సుద్ధన్తి నిరుపక్కిలేసం. విప్పసన్నన్తి పసన్నచిత్తం. అనావిలన్తి కిలేసావిలత్తవిరహితం. నస్తీభవపరిక్షీణన్తి తీసు భవేసు పరిక్షీణతణ్ణం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౪౪. యో భిక్షు ఇమం రాగపలిపథశ్చోవ కిలేసదుగ్గశ్చ సంసారవట్టశ్చ చతున్నం సచ్చానం అప్పటివిజ్ఞనకమోహశ్చ అతీతో, చత్తారో ఓఘే తిణ్ణో హుత్వా పారం అనుప్పత్తో, దువిధేన ఝూనేన ఝూయీ, తణ్ణాయ అభావేన అనేజో, కథంకథాయ అభావేన అకథంకథీ, ఉపాదానానం అభావేన అనుపాదియిత్వా కిలేసనిబ్బానేన నిబ్బుతో, తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౪౫. యో పుగ్గలో, ఇథ లోకే, ఉభోపి కామే హిత్వా అనాగారో హుత్వా పరిబ్బజతి, తం పరిక్షీణకామశ్చోవ పరిక్షీణభవశ్చ అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౪౬. యో ఇథ లోకే ఛద్వారికం తణ్ణం జహిత్వా ఘరావాసేన అనత్థికో అనాగారో హుత్వా పరిబ్బజతి, తణ్ణాయ చేవ భవస్స చ పరిక్షీణత్తా తణ్ణాభవపరిక్షీణం తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౪౭. మానుసకం యోగన్తి మానుసకం ఆయుశ్శోవ పశ్చావిధకామగుణే చ. దిబ్బయోగేపి ఏసేవ నయో. ఉపచ్చగాతి యో మానుసకం యోగం హిత్వా దిబ్బం అతిక్కన్తో, తం సబ్బేహి చతూహి యోగేహి వినంయుత్తం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౪౮. రతిన్తి పశ్చాకామగుణరతిం. అరతిన్తి అరణ్ణవాసే ఉక్కణ్ణితత్తం. సీతిభూతన్తి నిబ్బుతం, నిరుపధిన్తి నిరుపక్కిలేసం, వీరన్తి తం ఏవరూపం సబ్బం ఖన్ధలోకం అభిభవిత్యా రితం వీరియవన్తం అహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౪౯. యో వేదీతి యో సత్తానం సబ్బాకారేన చుతిశ్చ పటిసన్నిశ్చ పాకటం కత్వా జానాతి, తమహం అలగ్గతాయ అసత్తం, పటిపత్తియా సుట్టు గతత్తా సుగతం, చతున్నం సచ్చానం బుద్ధతాయ బుద్ధం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౫౦. యస్సాతి యస్సేతే దేవాదయో గతిం న జానన్తి, తమహం ఆసవానం భీణతాయ భీణాసవం, కిలేసేహి ఆరకత్తా అరహంతం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౫౧. పురేతి అతీతక్షణ్డేసు. పచ్చాతి అనాగతేసు. మజ్జేతి పచ్చుప్పన్నేసు. కిశ్చానన్తి యస్సేతేసు రానేసు తణ్ణాగాహసజ్ఞాతం కిశ్చానం నత్తి. తమహం రాగకిశ్చానాదీహి అకిశ్చానం. కస్సచి గహణస్స అభావేన అనాదానం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౫౨. అచ్చమ్మితత్తేన ఉసభసదిసతాయ ఉసభం, ఉత్తమట్టేన పవరం, వీరియసమ్మత్తియా వీరం, మహంతానం సీలక్ఖన్దాదీనం ఏసిత్తత్తా మహేసిం, తిణ్ణం మారానం విజితత్తా విజితావినం, నిన్హాతకిలేసతాయ న్హాతకం, చతుసచ్చబుద్ధతాయ బుద్ధం తం ఏవరూపం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౫౩. యో పుట్టేనివాసం పాకటం కత్వా జానాతి, ఛబ్బీసతిదేవలోకభేదం సగ్గం, చతుబ్బిధం అపాయశ్చ దిబ్బచక్షునా పస్సతి, అథో జాతిక్ఖయసజ్ఞాతం అరహత్తం హత్తో, తమహం బ్రాహ్మణం వదామీతి అత్తో.

౬౫౪. ఏవం భగవా గుణతో బ్రాహ్మణం వత్వా “యే ‘జాతితో బ్రాహ్మణో’తి అభినివేసం కరోన్తి, తే ఇదం వోహరమత్తం అజానన్తా, సా చ నేసం దిట్టి దుద్దిట్టి”తి దస్సేన్తో “సమజ్ఞా హేసా”తి గాథాద్వయమాహ. తస్సత్తో – “యదిదం బ్రాహ్మణో ఖత్తియో భారద్వాజో వాసేట్తో”తి నామగోత్తం పకప్పితం, సమజ్ఞా హేసా లోకస్మిం, పజ్జాత్తివోహరమత్తన్తి వేదితబ్బం. కస్మా? యస్మా సమ్ముచ్చా సముదాగతం సమనుజ్ఞాయ ఆగతం. తస్మా తత్త తత్త జాతకాలేయేవస్స జాతిసాలోహితేహి పకప్పితం కతం. నో చేతం ఏవం పకప్పీయ్యం, న కోచి కశ్చి దిస్సా “అయం బ్రాహ్మణో”తి వా “భారద్వాజో”తి వా జానేయ్య.

౬౫౫. ఏవం పకప్పితశ్చోతం దీఘరత్తమనుసయితం దిట్టిగతమజానతం, “పకప్పితం నామగోత్తం, నామగోత్తమత్తమేతం సంవోహరత్తం పకప్పిత”న్తి అజానన్తానం సత్తానం హదయే దీఘరత్తం దిట్టిగతమనుసయితం, తస్స అనుసయితత్తా తం నామగోత్తం అజానన్తా తే పబ్బువన్తి “జాతియా హోతి బ్రాహ్మణో”తి, అజానన్తాయేవ ఏవం వదన్తీతి వుత్తం హోతి.

౬౫౬-౭. ఏవం “యే ‘జాతితో బ్రాహ్మణో’తి అభినివేసం కరోన్తి, తే ఇదం వోహరమత్తమజానన్తా, సా చ నేసం దిట్టి దుద్దిట్టి”తి దస్సేత్వా ఇదాని నిప్పరియాయమేవ జాతివాదం పటిక్ఖిపన్తో కమ్మవాదశ్చ నిరోపన్తో “న జచ్చా”తిఆదిమాహ. తత్త “కమ్మునా బ్రాహ్మణో హోతి, కమ్మునా హోతి అబ్రాహ్మణో”తి ఇమిస్సా ఉపడ్డగాథాయ అత్థవిత్థారణత్తం “కస్సకో కమ్మునా”తిఆది వుత్తం. తత్త కమ్మునాతి పచ్చుప్పన్నేన కసికమ్మాదినిబ్బత్తకచేతనాకమ్మునా.

౬౫౯. పటిచ్చసముప్పాదదస్సాతి “ఇమినా పచ్చయేన ఏవం హోతి”తి ఏవం పటిచ్చసముప్పాదదస్సావినో. కమ్మవిపాకకోవిదాతి సమ్మానావమానారహి కులే కమ్మవసేన ఉప్పత్తి హోతి, అజ్ఞాపి హీనపణీతతా హీనపణీతే కమ్మే విపచ్చమానే హోతీతి ఏవం కమ్మవిపాకకుసలా.

౬౬౦. “కమ్మునావత్తతీ”తి గాథాయ పన “లోకో”తి వా “పజా”తి వా “సత్తా”తి వా ఏకోయేవ అట్టో, వచనమత్తమేవ నానం. పురిమపదేన చేత్త “అత్తి బ్రహ్మ మహాబ్రహ్మ...పే... సేట్టో సజితా వసీ పితా భూతభభ్యాన”న్తి (దీ. ని. ౧.౪౨) ఇమిస్సా దిట్టియా నిసేథో వేదితబ్బో. కమ్మునా హి వత్తతి తాసు తాసు గతీసు ఉప్పజ్జతి లోకో, తస్స కో సజితాతి? దుతియేన “ఏవం కమ్మునా ఉప్పన్నోపి చ పవత్తియమ్మి అతీతపచ్చుప్పన్నభేదేన కమ్మునా ఏవ పవత్తతి, సుఖదుక్ఖాని పచ్చనుభోంతో హీనపణీతాదిభావం ఆపజ్జంతో పవత్తతీ”తి దస్సేతి. తతియేన తమేవత్తం నిగమేతి “ఏవం సబ్బధాపి కమ్మనిబద్ధనా సత్తా కమ్మేనేవ బద్ధా హుత్వా పవత్తన్తి, న అజ్ఞాథా”తి. చతుత్తేన తమత్తం ఉపమాయ విభావేతి రథస్సాణీవ యాయతోతి. యథా రథస్స యాయతో ఆణి నిబద్ధనం హోతి, న తాయ అనిబద్ధో యాతి, ఏవం లోకస్స ఉప్పజ్జతో చ పవత్తతో చ కమ్మం నిబద్ధనం, న తేన అనిబద్ధో ఉప్పజ్జతి నప్పవత్తతి.

౬౬౧. ఇదాని యస్మా ఏవం కమ్మనిబద్ధనో లోకో, తస్మా సేట్టేన కమ్మునా సేట్టభావం దస్సేంతో “తపేనా”తి గాథాద్వయమాహ. తత్త తపేనాతి ఇన్ద్రియసంవరేన. బ్రహ్మచరియేనాతి సిక్ఖానిస్సితేన వుత్తావసేససేట్టచరియేన. సంయమేనాతి సీలేన. దమేనాతి పజ్ఞాయ. ఏతేన సేట్టేట్టేన బ్రహ్మభూతేన కమ్మునా బ్రాహ్మణో హోతి. కస్మా? యస్మా ఏతం బ్రాహ్మణముత్తమం, యస్మా ఏతం కమ్మం ఉత్తమో బ్రాహ్మణభావోతి వుత్తం హోతి. “బ్రహ్మన”న్తిపి పారో, తస్సంతో – బ్రహ్మం ఆనేతీతి బ్రహ్మనం, బ్రహ్మభావం ఆనేతి ఆవహతి దేతీతి వుత్తం హోతి.

౬౬౨. దుతియగాథాయ సన్తోతి సంతకేసో. బ్రహ్మ సక్కోతి బ్రహ్మ చ సక్కో చ. యో ఏవరూపో, సో న కేవలం బ్రాహ్మణో, అపిచ ఖో బ్రహ్మ చ సక్కో చ సో విజానతం పణ్ణితానం, ఏవం వాసేట్ట జానాహీతి వుత్తం హోతి. సేసం వుత్తనయమేవాతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ వాసేట్టసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. కోకాలికసుత్తవణ్ణనా

ఏవం మే సుత్తన్తి కోకాలికసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? ఇమస్స సుత్తస్స ఉప్పత్తి అత్తవణ్ణనాయమేవ ఆవి భవిస్సతి. అత్తవణ్ణనాయ చస్స ఏవం మే సుత్తన్తిఆది వుత్తనయమేవ. అథ ఖో కోకాలికోతి ఏత్త పన కో అయం కోకాలికో, కస్మా చ ఉపసజ్ఞమీతి? వుచ్చతే – అయం కిర కోకాలికరట్టే కోకాలికనగరే కోకాలికసేట్టిస్స పుత్తో పబ్బజిత్వా పితరా కారాపితే విహారేయేవ పటివసతి “చూళకోకాలికో”తి నామేన, న దేవదత్తస్స సిస్సో. సో హి బ్రాహ్మణపుత్తో “మహాకోకాలికో”తి పజ్ఞాయీ.

భగవతి కిర సావత్థియం విహరంతే ద్వే అగ్గసావకా పఞ్చమత్తేహి భిక్కుసత్తేహి సద్ధిం జనపదచారికం చరమానా ఉపకట్టాయ వస్సూపనాయికాయ వివేకవాసం వసితుకామా తే భిక్ఖూ ఉయ్యోజేత్వా అత్తనే పత్తచీవరమాదాయ తస్మిం జనపదే తం నగరం పత్వా తం విహారం అగమంసు. తత్త తే కోకాలికేన సద్ధిం సమ్మోదిత్వా తం ఆహంసు – “ఆవుసో, మయం ఇథ తేమాసం వసిస్సామ, మా కస్సచి ఆరోచేయ్యాసీ”తి. సో “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా తేమాసే అతీతే ఇతరదివసం పగేవ నగరం పవిసిత్వా ఆరోచేసి – “తుమ్హే అగ్గసావకే ఇధాగత్వా వసమానే న జానిత్త, న తే కోచి పచ్చయేనాపి నిమన్తే”తి. నగరవాసినో “కస్మా నో, భన్తే, నారోచయిత్థా”తి. కిం ఆరోచితేన, కిం నాద్దసథ ద్వే భిక్ఖూ వసన్తే,



నను ఏతే అగ్గసావకాతి. తే భిప్పం సన్నిపతిత్వా సప్పిగుళవత్తాదీని ఆనేత్వా కోకాలికస్స పురతో నిక్కిపింసు. సో చిన్తేసి - “పరమప్పిచ్చా అగ్గసావకా పయుత్తవాచాయ ఉప్పన్నో లాభోతి ఇత్వా న సాదియస్సన్తి, అసాదియన్తా అద్ధా ‘ఆవాసికస్స దేధా’తి భణిస్సన్తి, హన్దాహం ఇమం లాభం గాహపేత్వా గచ్ఛామీ”తి . సో తథా అకాసి, థేరా దిస్సావ పయుత్తవాచాయ ఉప్పన్నభావం ఇత్వా “ఇమే పచ్చయా నేవ అమ్మాకం న కోకాలికస్స వట్టన్తి”తి చిన్తేత్వా “ఆవాసికస్స దేధా”తి అవత్వా పట్టిపిత్వా పక్కమింసు. తేన కోకాలికో “కథమ్మో నామ అత్తనా అగ్గణ్ణన్తా మయ్వుమ్మి న దాపేసు”న్తి దోమనస్సం ఉప్పాదేసి.

తే భగవతో సన్తికం అగమంసు. భగవా చ పవారేత్వా సచే అత్తనా జనపదచారికం న గచ్ఛతి, అగ్గసావకే పేసేతి - “చరథ, భిక్ఖవే, చారికం బహుజనహితాయా”తిఆదీని (మహావ. 3.2) వత్వా . ఇదమాచిణ్ణం తథాగతానం. తేన ఖో పన సమయేన అత్తనా అగన్తుకామో హోతి. అథ ఖో ఇమే పునదేవ ఉయ్యోజేసి - “గచ్ఛథ, భిక్ఖవే, చరథ చారిక”న్తి. తే పశ్చామత్తేహి భిక్కుసత్తేహి సద్ధిం చారికం చరమానా అనుపుట్టేన తస్మిం రట్టే తమేవ నగరం అగమంసు. నాగరా థేరే సజ్ఞానిత్వా సహ పరిక్ఖారేహి దానం సజ్జేత్వా నగరమజ్జే మణ్ణపం కత్వా దానం అదంసు, థేరానశ్చ పరిక్ఖారే ఉపనామేసుం. థేరా గహేత్వా భిక్కుసజ్ఞస్స అదంసు. తం దిస్సా కోకాలికో చిన్తేసి - “ఇమే పుట్టే అప్పిచ్చా అహేసుం, ఇదాని లోభాభిభూతా పాపిచ్చా జాతా, పుట్టేపి అప్పిచ్చసన్తుటపవివిత্তసదిసా మజ్జో, ఇమే పాపిచ్చా అసన్తుగుణపరీదీపకా పాపభిక్ఖా”తి. సో థేరే ఉపసజ్ఞమిత్వా “ఆవుసో, తుమ్మే పుట్టే అప్పిచ్చా సన్తుట్టా పవివిత్రా వియ అహువత్థ, ఇదాని పనత్థ పాపభిక్ఖా జాతా”తి వత్వా పత్తచీవరమాదాయ తావదేవ తరమానరూపో నిక్ఖమిత్వా గన్తా “భగవతో ఏతమత్థం ఆరోచేస్సామీ”తి సావత్థాభిముఖో గన్తా అనుపుట్టేన భగవన్తం ఉపసజ్ఞమి. అయమేత్థ కోకాలికో, ఇమినా కారణేన ఉపసజ్ఞమి. తేన వుత్తం “అథ ఖో కోకాలికో భిక్కు యేన భగవా తేనుపసజ్ఞమీ”తిఆది.

భగవా తం తురితతురితం ఆగచ్ఛన్తం దిస్సావ ఆవజ్జేత్వా అజ్ఞాసి - “అగ్గసావకే అక్కిసితుకామో ఆగతో”తి. “సక్కా ను ఖో పటిసేధేతు”న్తి చ ఆవజ్జేన్తో “న సక్కా, థేరేసు అపరజ్ఞిత్వా ఆగతో, ఏకంసేన పదుమనిరయే ఉప్పజ్జిస్సంతీ”తి అద్దస. ఏవం దిస్సాపి పన “సారిపుత్తమోగ్గలానేపి నామ గరహన్తం సుత్వా న నిసేధేతీ”తి పరూపవాదమోచనత్థం అరియూపవాదస్స మహాసావజ్ఞభావదస్సనత్థశ్చ “మా హేవ”న్తిఆదినా నయేన తిక్ఖత్తుం పటిసేధేసి. తత్థ మా హేవన్తి మా ఏవమాహ, మా ఏవం అభణితి అత్తో. పేసలాతి పియసీలా. సద్ధాయికోతి సద్ధాగమకరో, పసాదావహోతి వుత్తం హోతి. పచ్చయికోతి పచ్చయకరో, “ఏవమేత”న్తి సన్నిట్టావహోతి వుత్తం హోతి.

అచిరపక్కన్తస్సాతి పక్కన్తస్స సతో న చిరేనేవ సబ్బో కాయో ఘటో అహోసీతి కేసగ్గమత్తమ్మి ఓకాసం అవజ్జేత్వా సకలసరీరం అట్టిని భిద్దిత్వా ఉగ్గతాహి పీళకాహి అజ్ఞోత్థటం అహోసి. తత్థ యస్మా బుద్ధానుభావేన తథారూపం కమ్మం బుద్ధానం సమ్మఖీభావే విపాకం న దేతి, దస్సనూపచారే పన విజహితమత్తే దేతి, తస్మా తస్స అచిరపక్కన్తస్స పీళకా ఉట్టహింసు. తేనేవ వుత్తం “అచిరపక్కన్తస్స చ కోకాలికస్సా”తి. అథ కస్మా తత్థేవ న అట్టాసీతి చే? కమ్మానుభావేన. ఓకాసకతమ్మో కమ్మం అవస్సం విపచ్చతి, తం తస్స తత్థ రాతుం న దేతి. సో కమ్మానుభావేన చోదియమానో ఉట్టాయాసనా పక్కామి. కళాయమత్తియోతి చణకమత్తియో . బేలువసలాటుకమత్తియోతి తరుణబేలువమత్తియో. పభిజ్జింసూతి భిజ్జింసు. తాసు భిన్నాసు సకలసరీరం పనసపక్కం వియ అహోసి. సో పక్కేన గత్తేన అనయబ్యసనం పత్వా దుక్ఖాభిభూతో జేతవనద్వారకోట్టకే సయి. అథ ధమ్మస్సవనత్థం ఆగతాగతా మనుస్సా తం దిస్సా “ధి కోకాలిక, ధి కోకాలిక,

అయుత్తమకాసి, అత్తనోయేవ ముఖం నిస్సాయ అనయభ్యసనం పత్తోసీ”తి ఆహంసు. తేసం సుత్వా ఆరక్ష్దేవతా ధిక్కారం అకంసు, ఆరక్ష్దేవతానం ఆకాసట్టదేవతాతి ఇమినా ఉపాయేన యావ అకనిట్టభవనా ఏకధిక్కారో ఉదపాది.

తదా చ తురూ నామ భిక్ష్వ కోకాలికస్స ఉపజ్ఞాయో అనాగామిఫలం పత్వా సుద్ధావాసేసు నిబ్బత్తో హోతి. సోపి సమాపత్తియా వృట్టితో తం ధిక్కారం సుత్వా ఆగమ్మ కోకాలికం ఓవది సారిపుత్తమోగ్గల్లానేసు చిత్తప్పసాదజననత్తం. సో తస్సాపి వచనం అగ్గహేత్వా అజ్ఞాదత్తు తమేవ అపరాధేత్వా కాలం కత్వా పదుమనిరయే ఉప్పజ్జి. తేనాహ - “అథ ఖో కోకాలికో భిక్ష్వ తేనేవాబాధేన...పే.... ఆఘాతేత్వా”తి.

అథ ఖో బ్రహ్మ సహమ్మతీతి కో అయం బ్రహ్మ, కస్మా చ భగవంతం ఉపసంజ్ఞమిత్వా ఏతదవోచాతి? అయం కస్సపస్స భగవతో సాసనే సహకో నామ భిక్ష్వ అనాగామీ హుత్వా సుద్ధావాసేసు ఉప్పన్నో, తత్త నం “సహమ్మతి బ్రహ్మ”తి సజ్ఞానన్తి. సో పన “అహం భగవంతం ఉపసంజ్ఞమిత్వా పదుమనిరయం కిత్తేస్సామి, తతో భగవా భిక్ఖూనం ఆరోచేస్సతి. కథానుసంధికుసలా భిక్ఖూ తత్తాయుప్పమాణం పుచ్చిస్సన్తి, భగవా ఆచిక్ఖన్తో అరియూపవాదే ఆదీనవం పకాసేస్సతి”తి ఇమినా కారణేన భగవంతం ఉపసంజ్ఞమిత్వా ఏతదవోచ. భగవా తథేవ అకాసి, అజ్ఞాతరోపి భిక్ష్వ పుచ్చి. తేన చ పుట్టో “సేయ్యథాపి భిక్ఖూ”తిఆదిమాహ.

తత్త వీసతిఖారికోతి మాగధకేన పత్తేన చత్తారో పత్తా కోసలరట్టే ఏకో పత్తో హోతి, తేన పత్తేన చత్తారో పత్తా ఆళ్లకం, చత్తారి ఆళ్లకాని దోణం, చతుదోణా మానికా, చతుమానికా ఖారీ, తాయ ఖారియా వీసతిఖారికో. తిలవాహోతి తిలసకటం. అబ్బుదో నిరయోతి అబ్బుదో నామ కోచి పచ్చేకనిరయో నత్తి, అవీచిమ్మియేవ అబ్బుదగణనాయ పచ్చనోకాసో పన “అబ్బుదో నిరయో”తి వుత్తో. ఏస నయో నిరబ్బుదాదీసు.

తత్త వస్సగణనాపి ఏవం వేదితబ్బా - యథేవ హి సతం సతసహస్సాని కోటి హోతి, ఏవం సతం సతసహస్సకోటియో పకోటి నామ హోతి, సతం సతసహస్సపకోటియో కోటిప్పకోటి నామ, సతం సతసహస్సకోటిప్పకోటియో నహుతం, సతం సతసహస్సనహుతాని నిన్నహుతం, సతం సతసహస్సనిన్నహుతాని ఏకం అబ్బుదం, తతో వీసతిగుణం నిరబ్బుదం. ఏస నయో సబ్బత్థి. కేచి పన “తత్త తత్త పరిదేవనానత్తేనపి కమ్మకరణనానత్తేనపి ఇమాని నామాని లద్ధానీ”తి వదన్తి, అపరే “సీతనరకా ఏవ ఏతే”తి.

అథాపరన్తి తదత్తవిసేసత్తదీపకం గాథాబంధం సన్ధాయ వుత్తం. పారవసేన వుత్తవీసతిగాథాసు హి ఏత్త “సతం సహస్సాన”న్తి అయమేకా ఏవ గాథా వుత్తత్తదీపికా, సేసా విసేసత్తదీపికా ఏవ, అవసానే గాథాద్వయమేవ పన మహాఅట్టకథాయం వినిచ్చితపారే నత్తి. తేనావోచుష్ఠ “వీసతిగాథాసు”తి.

౬౬౩. తత్త కుఠారీతి అత్తచ్చేదకట్టేన కుఠారిసదిసా ఫరుసవాచా. ఛిన్దతీతి కుసలమూలసజ్ఞాతం అత్తనో మూలంయేవ నికన్తతి.

౬౬౪. నిద్దియన్తి నిద్దితబ్బం. తం వా నిద్ధతి యో పసంసీయోతి యో ఉత్తమట్టేన పసంసారహో పుగ్గలో, తం వా సో పాపిచ్చతాదీని ఆరోపేత్వా గరహతి. విచినాతీతి ఉపచినాతి. కలిన్తి అపరాధం.

౬౬౫. అయం కలీతి అయం అపరాధో. అక్లేసూతి జాతకీళనఅక్లేసు. సబ్బస్సాపి సహపి అత్తనాతి సబ్బేన అత్తనో ధనేనపి అత్తనాపి సద్ధిం. సుగతేసూపి సుట్టు గతత్తా, సున్దరశ్చా రానం గతత్తా సుగతనామకేసు బుద్ధపచ్చేకబుద్ధసావకేసు. మనం పదోసయేతి యో మనం పదూసేయ్య. తస్సాయం మనోపదోసో ఏవ మహత్తరో కలీతి వుత్తం హోతి.

౬౬౬. కస్మా? యస్మా సతం సహస్సానం...పే.... పాపకం, యస్మా వస్సగణనాయ ఏత్తకో సో కాలో, యం కాలం అరియగరహీ వాచం మనశ్చ పణిధాయ పాపకం నిరయం ఉపేతి, తత్త పచ్చతీతి వుత్తం హోతి. ఇదశ్శో సజ్జేపన పదుమనిరయే ఆయుప్పమాణం.

౬౬౭. ఇదాని అపరేనపి నయేన “అయమేవ మహత్తరో కలి, యో సుగతేసు మనం పదూసయే”తి ఇమమత్తం విభావేన్తో “అభూతవాదీ”తి ఆదిమాహ. తత్త అభూతవాదీతి అరియూపవాదవసేన అలికవాదీ. నిరయన్తి పదుమాదిం. పేచ్చ సమా భవన్తీతి ఇతో పటిగత్తా నిరయూపపత్తియా సమా భవన్తి. పరత్తాతి పరలోకే.

౬౬౮. కిశ్చ భియ్యో - యో అప్పదుట్టస్సాతి. తత్త మనోపదోసాభావేన అప్పదుట్తో, అవిజ్ఞామలాభావేన సుద్ధో, పాపిచ్చాభావేన అనశ్శణోతి వేదితబ్బో. అప్పదుట్టత్తా వా సుద్ధస్స, సుద్ధత్తా అనశ్శణస్సాతి ఏవమ్పేత్త యోజేతబ్బం.

౬౬౯. ఏవం సుగతేసు మనోపదోసస్స మహత్తరకలిభావం సాధేత్వా ఇదాని వారితవత్తుగాథా నామ చుద్దస గాథా ఆహ. ఇమా కిర కోకాలికం మీయమానమేవ ఓవదన్తేనాయస్మతా మహామోగ్గల్లానేన వుత్తా, “మహాబ్రహ్మనా”తి ఏకే. తాసం ఇమినా సుత్తేన సద్ధిం ఏకసశ్శహత్తం అయముద్దేసో “యో లోభగుణే అనుయుత్తో”తిఆది. తత్త పరమగాథాయ తావ “గుణో”తి నిద్దిట్టత్తా అనేకక్ఖత్తం పవత్తత్తా వా లోభోయేవ లోభగుణో, తత్తాయేతం అధివచనం. అవదశ్శాతి అవచనశ్శా బుద్ధానమ్మి ఓవాదం అగ్గహణేన. మచ్చరీతి పశ్చావిధమచ్చరియేన. పేసుణీయం అనుయుత్తోతి అగ్గసావకానం భేదకామతాయ. సేసం పాకటమేవ. ఇదం వుత్తం హోతి - యో, ఆవుసో కోకాలిక, తువ్వాదిసో అనుయుత్తలోభతత్తాయ లోభగుణే అనుయుత్తో అస్సద్ధో కదరియో అవదశ్శా మచ్చరీ పేసుణీయం అనుయుత్తో, సో వచసా పరిభాసతి అశ్శాం అభాసనేయ్యమ్మి పుగ్గలం. తేన తం వదామి “ముఖదుగ్గా”తి గాథాత్తయం.

౬౭౦. తస్సాయం అనుత్తానపదత్తో - ముఖదుగ్గ ముఖవిసమ, విభూత విగతభూత, అలికవాది, అనరియ అసప్పురిస, భూనహు భూతిహానక, వుద్ధీనాసక, పురిసన్త అన్తిమపురిస, కలి అలక్ఖిపురిస, అవజాత బుద్ధస్స అవజాతపుత్త.

౬౭౧. రజమాకిరసీతి కిలేసరజం అత్తని పక్ఖిపసి. పపత్తన్తి సోబ్బం. “పపాత”న్తిపి పారో, సో ఏవత్తో. “పపద”న్తిపి పారో, మహానిరయన్తి అత్తో.

౬౭౨. ఏతి హతన్తి ఏత్త హ-ఇతి నిపాతో, తన్తి తం కుసలాకుసలకమ్మం. అథ వా హతన్తి గతం పటిపన్నం, ఉపచితన్తి అత్తో. సువామీతి సామి తస్స కమ్మస్స కతత్తా. సో హి తం కమ్మం లభతేవ, నాస్స తం నస్సతీతి వుత్తం హోతి. యస్మా చ లభతి, తస్మా దుక్ఖం మన్తో...పే.... కిబ్బిసకారీ.

౬౭౩. ఇదాని యం దుష్టం మన్దో పస్యతి, తం పకాసేన్తో “అయోసజ్కుసమాహతట్టాన”న్తిఆదిమాహ. తత్త పురిమఉపడ్డుగాధాయ తావ అత్తో - యం తం అయోసజ్కుసమాహతట్టానం సన్ధాయ భగవతా “తమేనం, భిక్షవే, నిరయపాలా పశ్చాద్విధబన్ధనం నామ కారణం కరోస్తీ”తి (మ. ని. ౩.౨౦౦; అ. ని. ౩.౩౬) వుత్తం, తం ఉపేతి, ఏవం ఉపేన్తో చ తత్తేవ ఆదిత్తాయ లోహపథవియా నిపజ్ఞాపేత్వా నిరయపాలేహి పశ్చాసు రానేసు ఆకోటియమానం తత్తం ఖిలసజ్ఞాతం తిష్ఠాధారమయసూలముపేతి, యం సన్ధాయ భగవతా వుత్తం “తత్తం అయోఖిలం హత్తే గమేన్తీ”తిఆది. తతో పరా ఉపడ్డుగాధా అనేకాని వస్ససహస్సాని తత్త పచ్చిత్వా పక్వావసేసానుభవనత్తం అనుపుబ్బేన ఖారోదకనదీతీరం గతస్స యం తం “తత్తం అయోగుళం ముఖే పక్కిపన్తి, తత్తం తమ్బులోహం ముఖే ఆసిన్హన్తీ”తి వుత్తం, తం సన్ధాయ వుత్తం. తత్త అయోతి లోహం. గుళసన్నిభన్తి బేలువసన్థానం. అయోగహణేన చేత్త తమ్బులోహం, ఇతరేన అయోగుళం వేదితబ్బం. పతిరూపన్తి కతకమ్మానురూపం.

౬౭౪. తతో పరాసు గాధాసు న హి వగ్గాతి “గణ్ఠాథ, పహరథా”తిఆదీని వదన్తా నిరయపాలా మధురవాచం న వదన్తి. నాభిజవన్తీతి న సుముఖభావేన అభిముఖా జవన్తి, న సుముఖా ఉపసజ్కుమన్తి, అనయబ్యసనమావహన్తా ఏవ ఉపసజ్కుమన్తీతి వుత్తం హోతి. న తాణముపేన్తీతి తాణం లేణం పటిసరణం హుత్వా న ఉపగచ్ఛన్తి, గణ్ఠాన్తా హనన్తా ఏవ ఉపేన్తీతి వుత్తం హోతి. అజ్ఞారే సన్ధతే సయన్తీతి అజ్ఞారపబ్బతం ఆరోపితా సమానా అనేకాని వస్ససహస్సాని సన్ధతే అజ్ఞారే సేన్తి. గినిసమ్పజ్జలితన్తి సమన్తతో జలితం సబ్బదిసాసు చ సమ్పజ్జలితం అగ్గిం. పవిసన్తీతి మహానిరయే పక్కిత్తా సమానా ఓగాహన్తి. మహానిరయో నామ యో సో “చతుక్కుణ్ణీ”తి (అ. ని. ౩.౩౬) వుత్తో, నం యోజనసతే రత్వా పస్సతం అక్ఖీని భిజ్జన్తి.

౬౭౫. జాలేన చ ఓనహియానాతి అయోజాలేన పలివేరేత్వా మిగలుద్దకా మిగం వియ హనన్తి. ఇదం దేవదూతే అవుత్తకమ్మకారణం. అన్ధంవ తిమిసమాయన్తీతి అన్ధకరణేన అన్ధమేవ బహులన్ధకారత్తా “తిమిస”న్తి సజ్ఞేతం ధూమరోరువం నామ నరకం గచ్ఛన్తి. తత్త కిర నేసం ఖరధూమం ఘాయిత్యా అక్ఖీని భిజ్జన్తి, తేన “అన్ధంవా”తి వుత్తం. తం వితతజ్ఞో యథా మహికాయోతి తజ్ఞా అన్ధతిమిసం మహికాయో వియ వితతం హోతీతి అత్తో. “విత్తత”న్తిపి పారో. ఇదమ్మి దేవదూతే అవుత్తకమ్మకారణమేవ.

౬౭౬. అథ లోహమయన్తి అయం పన లోహకుమ్భి పథవిపరియన్తికా చతునహుతాధికాని ద్వేయోజనసతసహస్సాని గమ్భీరా సమతిత్తికా తత్రలోహపూరా హోతి. పచ్చన్తి హి తాసు చిరరత్తన్తి తాసు కుమ్భిసు దీఘరత్తం పచ్చన్తి. అగ్గినిసమాసూతి అగ్గిసమాసు . సముప్పిలవాతేతి సముప్పిలవన్తా , సకిమ్మి ఉద్ధం సకిమ్మి అథో గచ్ఛమానా ఫేణుద్దేహకం పచ్చన్తీతి వుత్తం హోతి. దేవదూతే వుత్తనయేనేవ తం వేదితబ్బం.

౬౭౭. పుబ్బలోహితమిస్సేతి పుబ్బలోహితమిస్సాయ లోహకుమ్భియా. తత్త కిన్తి తత్త. యం యం దిసకన్తి దిసం విదిసం. అధిసేతీతి గచ్ఛతి. “అభిసేతీ”తిపి పారో, తత్త యం యం దిసం అల్లియతి అపస్సయతీతి అత్తో. కిలిస్సతీతి బాధీయతి. “కిలిజ్జతీ”తిపి పారో, పూతి హోతీతి అత్తో. సమ్మసమానోతి తేన పుబ్బలోహితేన పుట్తో సమానో. ఇదమ్మి దేవదూతే అవుత్తకమ్మకారణం.

౬౭౮. పుళవావసథేతి పుళవానం ఆవాసే. అయమ్ని లోహకుమ్భియేవ దేవదూతే “గూఢనిరయో”తి వుత్తా, తథ్థ పతితస్స సూచిముఖపాణా ఛవిఆదీని చిన్దిత్వా అట్టిమిజ్జం ఖాదన్తి. గన్తుం న హి తీరమపత్తీతి అపగన్తుం న హి తీరం అత్తి. “తీరవమత్తీ”తిపి పారో, సోయేవత్తో. తీరమేవ ఏత్థ “తీరవ”న్తి వుత్తం. సబ్బసమా హి సమన్తకపల్లాతి యస్మా తస్సా కుమ్భియా ఉపరిభాగేపి నికుజ్జితత్తా సబ్బత్థ సమా సమన్తతో కటాహా, తస్మా అపగన్తుం తీరం నత్తీతి వుత్తం హోతి.

౬౭౯. అసిపత్తవనం దేవదూతే వుత్తనయమేవ. తజ్ఞో దూరతో రమణీయం అమ్బవనం వియ దిస్సతి, అథేత్థ లోభేన నేరయికా పవిసన్తి, తతో నేసం వాతేరితాని పత్తాని పతిత్వా అభ్గపచ్చజ్ఞాని చిన్దిన్తి. తేనాహ – “తం పవిసన్తి సముచ్చిదగత్తా”తి. తం పవిసన్తి తతో సుట్టు చిన్నగత్తా హోన్తీతి. జిహ్వం బళిసేన గహీత్వా ఆరజయారజయా విహనన్తీతి తథ్థ అసిపత్తవనే వేగేన ధావిత్వా పతితానం ముసావాదీనం నేరయికానం నిరయపాలా జిహ్వం బళిసేన నిక్కుడ్డిత్వా యథా మనుస్సా అల్లచమ్మం భూమియం పత్థరిత్వా ఖిలేహి ఆకోటేన్తి, ఏవం ఆకోటేత్వా ఫరసూహి ఫాలేత్వా ఫాలేత్వా ఏకమేకం కోటిం చిన్దేత్వా విహనన్తి, చిన్నచిన్నా కోటి పునపునం సముట్టాతి. “ఆరచయారచయా”తిపి పారో, ఆవిశ్చేత్వా ఆవిశ్చేత్వాతి అత్తో. ఏతమ్ని దేవదూతే అవుత్తకమ్మకారణం.

౬౮౦. వేతరణీన్తి దేవదూతే “మహాతీ ఖారోదకా నదీ”తి (మ. ని. ౩.౨౬౯) వుత్తనదిం. సా కిర గజ్ఞా వియ ఉదకభరితా దిస్సతి. అథేత్థ స్థాయిస్సామ పివిస్సామాతి నేరయికా పతన్తి. తిణ్ణధారఖురధారన్తి తిణ్ణధారం ఖురధారం, తిక్ఖధారఖురధారవత్తిన్తి వుత్తం హోతి. తస్సా కిర నదియా ఉద్ధమధో ఉభయతీరేసు చ తిణ్ణధారా ఖురా పటిపాటియా రపితా వియ తిట్టన్తి, తేన సా “తిణ్ణధారా ఖురధారా”తి వుచ్చతి. తం తిణ్ణధారఖురధారం ఉదకాసాయ ఉపేన్తి అల్లియన్తీతి అత్తో. ఏవం ఉపేన్తా చ పాపకమ్మేన చోదితా తథ్థ మన్తా పపతన్తి బాలాతి అత్తో.

౬౮౧. సామా సబలాతి ఏతం పరతో “సోణా”తి ఇమినా యోజేతబ్బం. సామవణ్ణా కమ్మాసవణ్ణా చ సోణా ఖాదన్తీతి వుత్తం హోతి . కాకోలగణాతి కణ్ణాకగణా. పటిగిద్ధాతి సుట్టు సజ్ఞాతగేధా హుత్వా, “మహాగిజ్ఞా”తి ఏకే. కులలాతి కులలపక్ఖినో, “సేనానమేతం నామ”న్తి ఏకే. వాయసాతి అకణ్ణాకా. ఇదమ్ని దేవదూతే అవుత్తకమ్మకారణం. తథ్థ వుత్తానిపి పన కానిచి ఇధ న వుత్తాని, తాని ఏతేసం పురిమపచ్చిమభాగత్తా వుత్తానేవ హోన్తీతి వేదితబ్బాని.

౬౮౨. ఇదాని సబ్బమేవేతం నరకవుత్తిం దస్సేత్వా ఓవదన్తో “కిచ్చా వతాయ”న్తి గాఢమాహ. తస్సన్తో – కిచ్చా వత అయం ఇధ నరకే నానప్పకారకమ్మకరణభేదా వుత్తి, యం జనో పుసతి కిచ్చిసకారీ. తస్మా ఇధ జీవితసేసే జీవితసన్తతియా విజ్ఞమానాయ ఇధ లోకే రితోయేవ సమాసో సరణగమనాదికుసలధమ్మానుట్టానేన కిచ్చకరో నరో సియా భవేయ్య. కిచ్చకరో భవన్తోపి చ సాతచ్చకారితావసేనేవ భవేయ్య, న పమజ్జే ముహుత్తమ్మి న పమాదమాపజ్జేయ్యాతి అయమేత్థ సముచ్చయవణ్ణా. యస్మా పన వుత్తావసేసాని పదాని పుబ్బే వుత్తనయత్తా ఉత్తానత్తత్తా చ సువిజ్ఞోయ్యానేవ, తస్మా అనుపదవణ్ణా న కతాతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ కోకాలికసుత్తవణ్ణా నిట్టితా.

౧౧. నాలకసుత్తవణ్ణా

౬౦౫. ఆనందజాతేతి నాలకసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? పదుముత్తరస్స కిర భగవతో సావకం మోనేయ్యపటిపదం పటిపన్నం దిస్సా తథత్తం అభికఙ్ఖమానో తతో పభుతి కప్పసతసహస్సం పారమియో పూరేత్వా అసితస్స ఇసినో భాగినేయ్యా నాలకో నామ తాపసో భగవంతం ధమ్మచక్కప్పవత్తితదివసతో సత్తమే దివసే “అఙ్ఞాతమేత”న్తిఆదిహి ద్వీహి గాథాహి మోనేయ్యపటిపదం పుచ్చి. తస్స భగవా “మోనేయ్యం తే ఉపఙ్ఞోస్స”న్తిఆదినా నయేన తం బ్యాకాసి. పరినిబ్బుతే పన భగవతి సజ్జీతిం కరోస్తేనాయస్మతా మహాకస్సపేన ఆయస్మా ఆనందో తమేవ మోనేయ్యపటిపదం పుట్టో యేన యదా చ సమాదపితో నాలకో భగవంతం పుచ్చి . తం సబ్బం పాకటం కత్వా దస్సేతుకామో “ఆనందజాతే”తిఆదికా వీసతి వత్తుగాథాయో వత్వా అభాసి. తం సబ్బమ్మి “నాలకసుత్త”న్తి వుచ్చతి.

తథ ఆనందజాతేతి సమిద్ధిజాతే వుద్ధిప్పత్తే. పతీతేతి తుట్టే. అథ వా ఆనందజాతేతి పముదితే. పతీతేతి సోమనస్సజాతే. సుచివసనేతి అకిలిట్టవసనే. దేవానఙ్ఞో కప్పరుక్ఖనిబ్బత్తాని వసనాని రజం వా మలం వా న గణ్ఠన్తి. దుస్సం గహేత్వాతి ఇథ దుస్ససదిసత్తా “దుస్స”న్తి లద్ధవోహరం దిబ్బవత్తం ఉక్ఖపిత్వా. అసితో ఇసీతి కణ్ఠసరీరవణ్ఠత్తా ఏవంలద్ధనామో ఇసి. దివావిహారేతి దివావిహారట్టానే. సేసం పదతో ఉత్తానమేవ.

సమ్మన్దతో పన - అయం కిర సుద్ధోదనస్స పితు సీహహనురఙ్ఞో పురోహితో సుద్ధోదనస్సపి అనభిసితకాలే సిప్పాచరియో హుత్వా అభిసితకాలే పురోహితోయేవ అహోసి. తస్స సాయం పాతం రాజపట్టానం ఆగతస్స రాజా దహరకాలే వియ నిపచ్చకారం అకత్వా అఙ్ఞాలికమ్మమత్తమేవ కరోతి. ధమ్మతా కిరేసా పత్తాభిసేకానం సక్యరాజునం. పురోహితో తేన నిబ్బిజ్జిత్వా “పబ్బజ్జామహం మహారాజా”తి ఆహ. రాజా తస్స నిచ్చయం ఇత్వా “తేన హి, ఆచరియ, మమేవ ఉయ్యానే వసితబ్బం, యథా తే అహం అభిణ్ఠం పస్సేయ్య”న్తి యాచి. సో “ఏవం హోతూ”తి పటిస్సుణీత్వా తాపసపబ్బజ్ఞం పబ్బజిత్వా రఙ్ఞో ఉపట్టహియమానో ఉయ్యానేయేవ వసంతో కసిణపరికమ్మం కత్వా అట్ట సమాపత్తియో పఞ్చాభిఙ్ఞాయో చ నిబ్బత్తేసి. సో తతో పభుతి రాజకులే భత్తకిచ్చం కత్వా హిమవంతచాతుమహారాజికభవనాదీనం అఙ్ఞాతరం గత్వా దివావిహారం కరోతి. అథేకదివసం తావతినసభవనం గత్వా రతనవిమానం పవిసిత్వా దిబ్బరతనపల్లజ్జే నిసిన్నో సమాధిసుఖం అనుభవిత్వా సాయంత్రసమయం వుట్టాయ విమానద్వారే రత్వా ఇతో చితో చ విలోకేస్తో సట్టియోజనాయ మహావీధియా చేలుక్ఖేపం కత్వా బోధిసత్తగుణపసంసితాని ధుతివచనాని వత్వా కీళస్తే సక్కప్పముఖే దేవే అద్దస. తేనాహ ఆయస్మా ఆనందో - “ఆనందజాతే...పే... దివావిహారే”తి.

౬౦౬. తతో సో ఏవం దిస్వాన దేవే...పే.... కిం పటిచ్చ. తథ ఉదగ్గేతి అబ్బున్నతకాయే. చిత్తిం కరిత్వానాతి ఆదరం కత్వా. కల్యరూపోతి తుట్టరూపో. సేసం ఉత్తానత్తమేవ.

౬౦౭. ఇదాని “యదాపి ఆసీ”తిఆదిగాథా ఉత్తానసమ్మన్దా ఏవ. పదట్టో పన పరమగాథాయ తావ సజ్ఞమోతి సజ్ఞమో. జయో సురానన్తి దేవానం జయో.

తస్సావిభావత్తం అయమనుపుబ్బికథా వేదితబ్బా - సక్కో కిర మగధరట్టే మచలగామవాసీ తేత్తింసమనుస్ససేట్టో మఘో నామ మాణవో హుత్వా సత్త వత్తపదాని పూరేత్వా తావతినసభవనే నిబ్బత్తి సద్ధిం పరిసాయ. తతో పుబ్బదేవా “ఆగస్తుకదేవపుత్తా ఆగతా, సక్కారం నేసం కరిస్సామా”తి వత్వా దిబ్బపదుమాని ఉపనామేసుం, ఉపడ్డరజ్జేన చ నిమన్తేసుం. సక్కో ఉపడ్డరజ్జేన అసన్తుట్టో సకపరిసం సఙ్ఞాపేత్వా ఏకదివసం సురామదమత్తే తే పాదే గహేత్వా

సినేరుపబ్బతపాదే ఖిపి. తేసం సినేరుస్స హేట్టిమతలే దససహస్సయోజనం అసురభవనం నిబ్బత్తి పారిచ్చత్తకపటిచ్చన్న భూతాయ చిత్రపాటలియా ఉపసోభితం. తతో తే సతిం పటిలభిత్వా తావతింసభవనం అపస్సన్తా “అహో రే నట్టా మయం పానమదదోసేన, న దాని మయం సురం పివిమ్మా, అసురం పివిమ్మా, న దానిమ్మా సురా, అసురా దాని జాతమ్మా”తి. తతో పభుతి “అసురా”ఇచ్చేవ ఉప్పన్నసమజ్ఞో హుత్వా “హన్త దాని దేవేహి సద్ధిం సజ్ఞామేమా”తి సినేరుం పరితో ఆరోహింసు. తతో సక్కో అసురే యుద్ధేన అబ్బుగ్గన్త్యా పునపి సముద్ధే పక్ఖిపిత్వా చతుసు ద్వారేసు అత్తనా సదిసం ఇన్దపటిమం మాపేత్వా రపేసి. తతో అసురా “అప్పమత్తో వతాయం సక్కో నిచ్చం రక్ఖన్తో తిట్టతీ”తి చిన్తేత్వా పునదేవ నగరం అగమింసు. తతో దేవా అత్తనో జయం ఘోసేన్తా మహావీధియం చేలుక్ఖేపం కరోన్తా నక్ఖత్తం కీళింసు. అథ అసితో అతీతానాగతే చత్తాలీసకప్పే అనుస్సరితుం సమత్థతాయ “కిం ను ఖో ఇమేహి పుబ్బేపి ఏవం కీళితపుబ్బ”న్తి ఆవజ్ఞేన్తో తం దేవాసురసజ్ఞామే దేవవిజయం దిస్సా ఆహ -

“యదాపి ఆసీ అసురేహి సఙ్గమో,  
జయో సురానం అసురా పరాజితా;  
తదాపి నేతాదిసో లోమహంసనో”తి.

తస్మిమ్పి కాలే ఏతాదిసో లోమహంసనో పమోదో న ఆసి. కిమబ్బుతం దట్టు మరూ పమోదితాతి అజ్ఞ పన కిం అబ్బుతం దిస్సా ఏవం దేవా పముదితాతి.

౬౮౮. దుతియగాథాయ సేళేన్తితి ముఖేన ఉస్సేళనసద్దం ముఞ్చన్తి. గాయన్తి నానావిధాని గీతాని, వాదయన్తి అట్టసట్టి తూరియసహస్సాని, ఫోటేన్తితి అప్పోటేన్తి. పుచ్చామి వోహన్తి అత్తనా ఆవజ్ఞేత్వా జాతుం సమత్తోపి తేసం వచనం సోతుకామతాయ పుచ్చతి. మేరుముద్ధవాసినేతి సినేరుముద్ధని వసన్తే. సినేరుస్స హి హేట్టిమతలే దసయోజనసహస్సం అసురభవనం, మజ్ఞిమతలే ద్విసహస్సపరిత్తదీపపరివారా చత్తారో మహాదీపా, ఉపరిమతలే దసయోజనసహస్సం తావతింసభవనం. తస్మా దేవా “మేరుముద్ధవాసినే”తి వుచ్చన్తి. మారిసాతి దేవే ఆమన్తేతి, నిదుక్ఖా నిరాబాధాతి వుత్తం హోతి.

౬౮౯. అథస్స తమత్తం ఆరోచేన్తేహి దేవేహి వుత్తాయ తతియగాథాయ బోధిసత్తోతి బుజ్జనకసత్తో, సమ్మాసమ్మోధిం గన్తుం అరహో సత్తో రతనవరోతి వరరతనభూతో. తేనమ్మ తుట్టాతి తేన కారణేన మయం తుట్టా. సో హి బుద్ధత్తం పత్వా తథా ధమ్మం దేసేస్సతి, యథా మయఞ్చ అఞ్ఞో చ దేవగణా సేక్ఖాసేక్ఖభూమిం పాపుణిస్సామ. మనుస్సాపిస్స ధమ్మం సుత్వా యే న సక్ఖిస్సన్తి పరినిబ్బాతుం, తే దానాదీని కత్వా దేవలోకే పరిపూరేస్సన్తితి అయం కిర నేసం అధిప్పాయో. తథ్థ “తుట్టా కల్యరూపా”తి కిఞ్చాపి ఇదం పదద్వయం అత్థతో అభిన్నం, తథాపి “కిమబ్బుతం దట్టు మరూ పమోదితా, కిం దేవసజ్ఞో అతిరివ కల్యరూపో”తి ఇమస్స పఞ్చాద్వయస్స విస్సజ్జనత్తం వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

౬౯౦. ఇదాని యేన అధిప్పాయేన బోధిసత్తే జాతే తుట్టా అహేసుం, తం ఆవికరోన్తేహి వుత్తాయ చతుత్థగాథాయ సత్తగ్గహణేన దేవమనుస్సగ్గహణం, పజాగహణేన సేసగతిగ్గహణం. ఏవం ద్వీహి పదేహి పఞ్చసుపి గతీసు సేట్టభావం దస్సేతి. తిరచ్ఛానాపి హి సీహాదయో అసన్తాసాదిగుణయుత్తా, తేపి అయమేవ అతిసేతి. తస్మా “పజానముత్తమో”తి వుత్తో.

దేవమనుస్సేసు పన యే అత్తహితాయ పటిపన్నాదయో చత్తారో పుగ్గలా, తేసు ఉభయహితపటిపన్నో అగ్గపుగ్గలో అయం, నరేసు చ ఉసభసదిసత్తా నరాసభో. తేనస్స ధుతిం భణంతా ఇదమ్మి పదద్వయమాహంసు.

౬౯౧. పశ్చామగాఢాయ తం సద్దన్తి తం దేవేహి వుత్తవచనసద్దం. అవసరీతి ఓతరి. తద భవనన్తి తదా భవనం.

౬౯౨. చట్టగాఢాయ తతోతి అసితస్స వచనతో అనన్తరం. ఉక్కాముఖేవాతి ఉక్కాముఖే ఏవ, మూసాముఖేతి వుత్తం హోతి. సుకుసలసమ్మహట్టన్తి సుకుసలేన సువణ్ణకారేన సజ్జట్టితం, సజ్జట్టేనేన తాపితన్తి అధిప్పాయో. దద్దల్లమానన్తి విజ్ఞోతమానం. అసితవ్ఠయస్సాతి అసితనామస్స దుతియేన నామేన కణ్ఠదేవిలస్స ఇసిసో.

౬౯౩. సత్తమగాఢాయ తారాసభం వాతి తారానం ఉసభసదిసం, చన్దన్తి అధిప్పాయో. విసుద్ధన్తి అబ్బాదిఉపక్కిలేసరహితం. సరదరివాతి సరదే ఇవ. అనన్దజాతోతి సవనమత్తేనేవ ఉప్పన్నాయ పీతియా పీతిజాతో. అలత్థ పీతిన్తి దిస్సా పునపి పీతిం లభి.

౬౯౪. తతో పరం బోధిసత్తస్స దేవేహి సదా పయుజ్జమానసక్కారదీపనత్థం వుత్తఅట్టమగాఢాయ అనేకసాఖన్తి అనేకసలాకం. సహస్సమణ్ణలన్తి రత్తసువణ్ణమయసహస్సమణ్ణలయుత్తం. ఛత్తన్తి దిబ్బసేతచ్ఛత్తం. వీతివతన్తీతి సరీరం బీజమానా పతనుప్పతనం కరోన్తి.

౬౯౫. నవమగాఢాయ జటీతి జటీలో. కణ్ఠసిరివ్ఠయోతి కణ్ఠసద్దేన చ సిరిసద్దేన చ అవ్ఠయమానో. తం కిర “సిరికణ్ఠో”తిపి అవ్ఠయన్తి ఆమన్తేన్తి, ఆలపన్తీతి వుత్తం హోతి. పణ్ణకమ్మలేతి రత్తకమ్మలే. అధికారతో చేత్థ “కుమార”న్తి వత్తబ్బం, పారసేసో వా కాతబ్బో. పురిమగాఢాయ చ అహత్థపాసగతం సన్ధాయ “దిస్సా”తి వుత్తం. ఇథ పన హత్థపాసగతం పటిగ్గహణత్థం ఉపనీతం, తస్మా పున వచనం “దిస్సా”తి. పురిమం వా దస్సనపీతిలాభాపేక్షం గాఢావసానే “విపులమలత్థ పీతి”న్తి వచనతో, ఇదం పటిగ్గహాపేక్షం అవసానే “సుమనో పటిగ్గహా”తి వచనతో. పురిమశ్చ కుమారసమ్మన్దమేవ, ఇదం సేతచ్ఛత్తసమ్మన్దమ్మి. దిస్సాతి సతసహస్సన్ఠనకే గన్ధారరత్తకమ్మలే సువణ్ణనిక్షం వియ కుమారం “ఛత్తం మయా”తి ఏత్థ వుత్తప్పకారం సేతచ్ఛత్తం ధారియన్తం ముద్ధని దిస్సా. కేచి పన “ఇదం మానుసకం ఛత్తం సన్ధాయ వుత్త”న్తి భణన్తి. యథేవ హి దేవా, ఏవం మనుస్సాపి ఛత్తచామరమోరహత్థతాలవణ్ణవాళబీజనిహత్థా మహాపురిసం ఉపగచ్ఛన్తీతి. ఏవం సన్తేపి న తస్స వచనేన కోచిపి అతిసయో అత్తి, తస్మా యథావుత్తమేవ సున్దరం. పటిగ్గహేతి ఉభోహి హత్థేహి పటిగ్గహేసి. ఇసిం కిర వన్ధాపేతుం కుమారం ఉపనేసుం. అథస్స పాదా పరివత్తిత్వా ఇసిస్స మత్తకే పతిట్టహింసు. సో తమ్మి అచ్చరియం దిస్సా ఉదగ్గచిత్తో సుమనో పటిగ్గహేసి.

౬౯౬. దసమగాఢాయం జిగీసకోతి జిగీసన్తో మగ్గన్తో పరియేసన్తో, ఉపపరిక్ఖన్తోతి వుత్తం హోతి. లక్ఖణమన్తపారగూతి లక్ఖణానం వేదానశ్చ పారం గతో. అనుత్తరాయన్తి అనుత్తరో అయం. సో కిర అత్తనో అభిముఖాగతేసు మహాసత్తస్స పాదతలేసు చక్కాని దిస్సా తదనుసారేన సేసలక్ఖణాని జిగీసన్తో సబ్బం లక్ఖణసమ్మత్తిం దిస్సా “అద్ధాయం బుద్ధో భవిస్సతీ”తి ఇత్థా ఏవమాహ.

౬౯౭. ఏకాదసాయం అథత్తనో గమనన్తి పటిసన్ధివసేన అరూపగమనం. అకల్యరూపో గళయతి అస్సుకానీతి తం అత్తనో అరూపూపపత్తిం అనుస్సరిత్వా “న దానాహం అస్స ధమ్మదేసనం సోతుం లచ్ఛామీ”తి అతుట్టరూపో బలవసోకాభిభవేన



దోమనస్సుజాతో హుత్వా అస్మాని పాతేతి గళయతి. “గరయతీ”తిపి పారో. యది పనేస రూపభవే చిత్తం నమేయ్య, కిం తత్త న ఉప్పజ్జేయ్య, యేనేవం రోదతీతి? న న ఉప్పజ్జేయ్య, అకుసలతాయ పనేతం విధిం న జానాతి. ఏవం సంతేపి దోమనస్సుప్పత్తియేవస్స అయుత్తా సమాపత్తిలాభేన విక్ఖమ్భితత్తాతి చే? న, విక్ఖమ్భితత్తా ఏవ. మగ్గభావనాయ సముచ్చిన్నా హి కిలేసా న ఉప్పజ్జన్తి, సమాపత్తిలాభీనం పన బలవపచ్చయేన ఉప్పజ్జన్తి. ఉప్పన్నే కిలేసే పరిహీనజ్ఞానత్తా కుతస్స అరూపగమనన్తి చే? అప్పకసిరేన పునాధిగమతో. సమాపత్తిలాభినో హి ఉప్పన్నే కిలేసే బలవవీతిక్కమం అనాపజ్ఞంతా వూపసంతమత్తేయేవ కిలేసవేగే పున తం వీసేసం అప్పకసిరేనేవాధిగచ్ఛన్తి, “పరిహీనవిసేసా ఇమే”తిపి దువిఙ్ఘోయ్యా హోన్తి, తాదిసో చ ఏసో. నో చే కుమారే భవిస్సతి అన్తరాయోతి న భవిస్సతి ను ఖో ఇమస్మిం కుమారే అన్తరాయో.

౬౯౮. ద్వాదసాయం న ఓరకాయన్తి అయం ఓరకో పరిత్తో న హోతి. ఉత్తరగాఢాయ వత్తబ్బం బుద్ధభావం సన్ధాయాహ.

౬౯౯. తేరసాయం సమ్పాధియగ్గన్తి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం. తజ్ఞో అవిపరీతభావేన సమ్మా బుజ్ఞనతో సమ్పాధి, కత్థచి ఆవరణాభావేన సబ్బజ్ఞాణుత్తమతో “అగ్గ”న్తి వుచ్చతి. పుసిస్సతీతి పాపుణిస్సతి. పరమవిసుద్ధదస్సీతి నిబ్బానదస్సీ. తజ్ఞో ఏకంతవిసుద్ధత్తా పరమవిసుద్ధం. విత్థారికస్సాతి విత్థారికం అస్స. బ్రహ్మచరియన్తి సాసనం.

౭౦౦. చుద్దసాయం అథన్తరాతి అన్తరాయేవ అస్స, సమ్పాధిప్పత్తితో ఓరతో ఏవాతి వుత్తం హోతి. న సోస్సన్తి న సుణిస్సం. అసమధురస్సాతి అసమవీరియస్స. అట్టోతి ఆతురో. బ్యసనం గతోతి సుఖవినాసం పత్తో. అఘావీతి దుక్ఖితో, సబ్బం దోమనస్సుప్పాదమేవ సన్ధాయాహ. దోమనస్సేన హి సో ఆతురో. తజ్ఞాస్స సుఖబ్యసనతో బ్యసనం, సుఖవినాసనతోతి వుత్తం హోతి. తేన చ సో చేతసికఅఘభూతేన అఘావీ.

౭౦౧. పన్నరసాయం విపులం జనేత్వానాతి విపులం జనేత్వా. అయమేవ వా పారో. నిగ్గమాతి నిగ్గతో. ఏవం నిగ్గతో చ సో భాగినేయ్యం సయన్తి సకం భాగినేయ్యం, అత్తనో భగినియా పుత్తన్తి వుత్తం హోతి. సమాదపేసీతి అత్తనో అప్పాయుకభావం ఇత్వా కనిట్టభగినియా చ పుత్తస్స నాలకస్స మాణవకస్స ఉపచితపుజ్ఞాతం అత్తనో బలేన ఇత్వా “పుడ్డిప్పత్తో పమాదమ్మి ఆపజ్జేయ్యా”తి నం అనుకమ్పమానో భగినియా ఘరం గత్వా “కహం నాలకో”తి. “బహి, భన్తే, కీళతీ”తి. “ఆనేథ న”న్తి ఆణాపేత్వా తజ్ఞాణంయేవ తాపసపబ్బజ్ఞం పబ్బాజేత్వా సమాదపేసి ఓవది అనుసాసి. కథం? “బుద్ధోతి ఘోసం...పే.... బ్రహ్మచరియ”న్తి సోళసమగాధమాహ.

౭౦౨. తత్త యద పరతోతి యదా పరతో. ధమ్మమగ్గన్తి పరమధమ్మస్స నిబ్బానస్స మగ్గం, ధమ్మం వా అగ్గం సహ పటిపదాయ నిబ్బానం. తస్మిన్తి తస్స సన్తికే. బ్రహ్మచరియన్తి సమణధమ్మం.

౭౦౩. సత్తరసాయం తాదినాతి తస్సణ్ణితేన, తస్మిం సమయే కిలేసవిక్ఖమ్భనే సమాధిలాభే చ సతి విక్ఖమ్భితకిలేసేన సమాహితచిత్తేన చాతి అధిప్పాయో. అనాగతే పరమవిసుద్ధదస్సీనాతి “అయం నాలకో అనాగతే కాలే భగవతో సన్తికే పరమవిసుద్ధం నిబ్బానం పస్సిస్సతీ”తి ఏవం దిట్టత్తా సో ఇసి ఇమినా పరియాయేన “అనాగతే పరమవిసుద్ధదస్సీ”తి వుత్తో. తేన అనాగతే పరమవిసుద్ధదస్సీనా. ఉపచితపుజ్ఞాసజ్ఞాయోతి పదుముత్తరతో పఘుతి కతపుజ్ఞాసజ్ఞాయో. పతిక్ఖన్తి

ఆగమయమానో. పరివసీతి పబ్బజిత్వా తాపసవేసిన వసి. రక్షితిన్ద్రియోతి రక్షితసోతిన్ద్రియో హుత్వా. సో కిర తతో పభుతి ఉదకే న నిముజ్జి “ఉదకం పవిసిత్వా సోతిన్ద్రియం వినాసేయ్య, తతో ధమ్మస్సవనబాహిరో భవేయ్య”ని చిన్తేత్వా.

౭౦౪. అట్టారసాయం సుత్వాన ఘోసన్ని సో నాలకో ఏవం పరివసన్తో అనుపుట్టేన భగవతా సమ్మోధిం పత్వా బారాణసియం ధమ్మచక్రే పవత్తితే తం “భగవతా ధమ్మచక్రం పవత్తితం, సమ్మాసమ్ముద్ధో వత సో భగవా ఉప్పన్నో”తిఆదినా నయేన జినవరచక్రవత్తనే పవత్తఘోసం అత్తనో అత్తకామాహి దేవతాహి ఆగన్త్యా ఆరోచితం సుత్వా. గన్త్యాన దిస్వా ఇసినిసభన్తి సత్తాహం దేవతాహి మోనేయ్యకోలాహలే కయిరమానే సత్తమే దివసే ఇసిపతనం గన్త్యా “నాలకో ఆగమిస్సతి, తస్స ధమ్మం దేసేస్సామీ”తి ఇమినా చ అభిసన్ధినా వరబుద్ధాసనే నిసిన్నం దిస్వా నిసభసదిసం ఇసినిసభం భగవన్తం. పసన్నోతి సహ దస్సనేనేవ పసన్నచిత్తో హుత్వా. మోనేయ్యసేట్టన్తి ఇణ్ణత్తమం, మగ్గఇణ్ణన్తి వుత్తం హోతి. సమాగతే అసిత్తావ్ఘయస్స సాసనేతి అసిత్తస్స ఇసిన్ ఓవాదకాలే అనుప్పత్తే. తేన హి – “యదా వివరతి ధమ్మమగ్గం, తదా గన్త్యా సమయం పరిపుచ్చమానో చరస్స తస్మిం భగవతి బ్రహ్మచరియ”ని అనుసిట్టో, అయిచ్చా సో కాలో. తేన వుత్తం – “సమాగతే అసిత్తావ్ఘయస్స సాసనే”తి. సేసమేత్త పాకటమేవ.

అయం తావ వత్తుగాథావణ్ణనా.

౭౦౫. పుచ్చాగాథాద్వయే అజ్ఞాతమేతన్తి విదితం మయా ఏతం. యథాతథన్తి అవిపరీతం. కో అధిప్పాయో? యం అసితో “సమ్మోధియగ్గం పుసిస్సతాయం కుమారో”తి ఇత్వా “బుద్ధోతి ఘోసం యద పరతో సుణోసి, సమ్మోధిప్పత్తో వివరతి ధమ్మమగ్గ”ని మం అవచ, తదేతం మయా అసిత్తస్స వచనం అజ్ఞ భగవన్తం సక్ఖిం దిస్వా “యథాతథమేవా”తి అజ్ఞాతన్తి. తం తన్తి తస్మా తం. సబ్బధమ్మాన పారగున్తి హేమవతసుత్తే వుత్తనయేన ఛహి ఆకారేహి. సబ్బధమ్మానం పారగతం.

౭౦౬. అనగారియుపేతస్సాతి అనగారియం ఉపేతస్స, పబ్బజితస్సాతి అత్తో. భిక్ఖాచరియం జిగీసతోతి అరియేహి ఆచిణ్ణం అనుపక్కిలిట్టం భిక్ఖాచరియం పరియేసమానస్స. మోనేయ్యన్తి మునీనం సన్తకం. ఉత్తమం పదన్తి ఉత్తమపటిపదం. సేసమేత్త పాకటమేవ.

౭౦౭. అథస్స ఏవం పుట్టో భగవా “మోనేయ్యం తే ఉపజ్ఞోస్స”నిఆదినా నయేన మోనేయ్యపటిపదం బ్యాకాసి. తత్త ఉపజ్ఞోస్సన్తి ఉపజ్ఞాపేయ్యం, వివరేయ్యం పజ్ఞాపేయ్యన్తి అత్తో. దుక్కరం దురభిసమ్భవన్తి కాతుఇచ్చా దుక్ఖం కయిరమానఇచ్చా సమ్భవితుం సహితుం దుక్ఖన్తి వుత్తం హోతి. అయం పనేత్త అధిప్పాయో – అహం తే మోనేయ్యం పజ్ఞాపేయ్యం, యది నం కాతుం వా అభిసమ్భాతుం వా సుఖం భవేయ్య, ఏవం పన దుక్కరం దురభిసమ్భవం పుద్ధుజ్జనకాలతో పభుతి కిలిట్టచిత్తం అనుప్పాదేత్వా పటిపజ్జితబ్బతో. తథా హి నం ఏకస్స బుద్ధస్స ఏకోవ సావకో కరోతి చ సమ్మోతి చాతి.

ఏవం భగవా మోనేయ్యస్స దుక్కరభావం దురభిసమ్భవతఇచ్చా దస్సేన్తో నాలకస్స ఉస్సాహం జనేత్వా తమస్స వత్తుకామో ఆహ “హన్త తే నం పవక్ఖామి, సన్థమ్భస్సు దళ్లో భవా”తి. తత్త హన్తాతి బ్యవసాయత్తే నిపాతో. తే నం పవక్ఖామీతి తుయ్ఠం తం మోనేయ్యం పవక్ఖామి. సన్థమ్భస్సాతి దుక్కరకరణసమత్తేన వీరియూపత్తమ్మేన అత్తానం ఉపత్తమ్భయ. దళ్లో భవాతి దురభిసమ్భవసహనసమత్థాయ అసిథిలపరక్కమతాయ థిరో హోతి. కిం వుత్తం హోతి? యస్మా త్వం ఉపచితపుజ్ఞాసమ్మారో, తస్మాహం ఏకన్తబ్యవసితోవ హుత్వా ఏవం దుక్కరం దురభిసమ్భవమ్మి సమానం తుయ్ఠం తం మోనేయ్యం పవక్ఖామి, సన్థమ్భస్సు దళ్లో భవాతి.

౭౦౮. ఏవం పరమసల్లేఖం మోనేయ్యవత్తం వత్తుకామో నాలకం సన్ధమ్భనే దళ్ళీభావే చ నియోజేత్వా పరమం తావ  
గామూపనిబద్ధకిలేసప్పహానం దస్సేన్తో “సమానభాగ”న్తి ఉపడ్డగాధమాహ. తత్త సమానభాగన్తి సమభాగం ఏకసదిసం  
నిన్నానాకరణం. అక్కుట్టవన్దితన్తి అక్కోసఞ్చ వన్దనఞ్చ.

ఇదాని యథా తం సమానభాగం కయిరతి, తం ఉపాయం దస్సేన్తో “మనోపదోస”న్తి ఉపడ్డగాధమాహ. తస్సన్తో -  
అక్కుట్టో మనోపదోసం రక్ఖేయ్య, వన్దితో సన్తో అనుణ్ణతో చరే, రణ్ణాపి వన్దితో సమానో “మం వన్దతీ”తి ఉద్ధచ్చం నాపజ్జేయ్య.

౭౦౯. ఇదాని అరణ్ణాపనిబద్ధకిలేసప్పహానం దస్సేన్తో “ఉచ్చావచా”తి గాధమాహ. తస్సన్తో - అరణ్ణాసణ్ణితే దాయేపి  
ఇట్థానిట్టవసేన ఉచ్చావచా నానప్పకారా ఆరమ్మణా నిచ్చరన్తి, చక్ఖాదీనం ఆపాధమాగచ్చన్తి, తే చ ఖో అగ్గిసిఖూపమా  
పరిళాహజనకట్టేన. యథా వా డడ్డుమానే వనే అగ్గిసిఖా నానప్పకారతాయ ఉచ్చావచా నిచ్చరన్తి, సధూమాపి,  
విధూమాపి, నీలాపి, పీతాపి, రత్తాపి, ఖుద్దకాపి, మహన్తాపి, ఏవం  
సీహబ్బగ్గమనుస్సామనుస్సవివిధవిహగ్గవిరుతపుప్పఫలపల్లవాదిభేదవసేన నానప్పకారతాయ దాయే ఉచ్చావచా  
ఆరమ్మణా నిచ్చరన్తి భింసనకాపి, రజనీయాపి, దోసనీయాపి, మోహనీయాపి. తేనాహ - “ఉచ్చావచా నిచ్చరన్తి, దాయే  
అగ్గిసిఖూపమా”తి. ఏవం నిచ్చరన్తేసు చ ఉచ్చావచేసు ఆరమ్మణేసు యా కాచి ఉయ్యానవనచారికం గతా సమానా  
పకతియా వా వనచారినియో కట్టహారికాదయో రహోగతం దిస్సా హసితలపితరుదితదున్నివత్థాదీహి నారియో మునిం  
పలోభేన్తి, తా సు తం మా పలోభయుం, తా నారియో తం మా పలోభయుం. యథా న పలోభేన్తి, తథా కరోహీతి వుత్తం  
హోతి.

౭౧౦-౧౧. ఏవమస్స భగవా గామే చ అరణ్ణో చ పటిపత్తివిధిం దస్సేత్వా ఇదాని సీలసంవరం దస్సేన్తో “విరతో మేధునా  
ధమ్మా”తి గాధాద్వయమాహ. తత్త హిత్వా కామే పరోపరేతి మేధునధమ్మతో అవసేసేపి సున్దరే చ అసున్దరే చ పఞ్చ  
కామగుణే హిత్వా. తప్పహానేన హి మేధునవిరతి సుసమ్మన్నా హోతి. తేనాహ - “హిత్వా కామే పరోపరే”తి. అయమేత్త  
అధిప్పాయో. “అవిరుద్ధో”తిఆదీని పన పదాని “న హనేయ్య, న ఘాతయే”తి ఏత్త వుత్తాయ పాణాతిపాతావేరమణియా  
సమ్మత్తిదస్సనత్తం వుత్తాని. తత్తాయం సజ్జేపవణ్ణనా - పరపక్ఖియేసు పాణేసు అవిరుద్ధో, అత్తపక్ఖియేసు అసారత్తో, సబ్బేపి  
సతణ్ణనిత్తణ్ణతాయ తసథావరే పాణే జీవితుకామతాయ అమరితుకామతాయ సుఖకామతాయ దుక్ఖపటికూలతాయ చ  
“యథా అహం తథా ఏతే”తి అత్తసమానతాయ తేసు విరోధం వినేన్తో తేనేవ పకారేన “యథా ఏతే తథా అహ”న్తి పరేసం  
సమానతాయ చ అత్తని అనురోధం వినేన్తో ఏవం ఉభయథాపి అనురోధవిరోధవిప్పహీనో హుత్వా మరణపటికూలతాయ  
అత్తానం ఉపమం కత్వా పాణేసు యే కేచి తేసి వా థావరే వా పాణే న హనేయ్య సాహత్తికాదీహి పయోగేహి, న ఘాతయే  
ఆణత్తికాదీహితి.

౭౧౧. ఏవమస్స మేధునవిరతిపాణాతిపాతవిరతిముఖేన సజ్జేపతో పాతిమోక్ఖసంవరసీలం వత్వా “హిత్వా  
కామే”తిఆదీహి ఇన్ద్రియసంవరఞ్చ దస్సేత్వా ఇదాని ఆజీవపారిసుద్ధిం దస్సేన్తో “హిత్వా ఇచ్చఞ్చ”తిఆదిమాహ. తస్సన్తో -  
యాయం తణ్ణా ఏకం లద్ధా దుతియం ఇచ్చతి, ద్వే లద్ధా తతియం, సతసహస్సం లద్ధా తదుత్తరిమ్మి ఇచ్చతీతి ఏవం  
అప్పటిలద్ధవిసయం ఇచ్చనతో “ఇచ్చా”తి వుచ్చతి, యో చాయం పటిలద్ధవిసయలుబ్బనో లోభో. తం హిత్వా ఇచ్చఞ్చ  
లోభఞ్చ యత్త సత్తో పుధుజ్జనో, యస్మిం చీవరాదిపచ్చయే తేహి ఇచ్చాలోభేహి పుధుజ్జనో సత్తో లగ్గో పటిబద్ధో తిట్టతి, తత్త  
తం ఉభయమ్మి హిత్వా పచ్చయత్తం ఆజీవపారిసుద్ధిం అవిరోధేన్తో ఇాణచక్ఖునా చక్ఖుమా హుత్వా ఇమం

మోనేయ్యపటిపదం పటిపజ్జేయ్య. ఏవజ్ఞో పటిపన్నో తరేయ్య నరకం ఇమం, దుష్పూరణట్టేన నరకసజ్జితం  
మిచ్ఛాజీవహేతుభూతం ఇమం పచ్చయతణ్ణం తరేయ్య, ఇమాయ వా పటిపదాయ తరేయ్యాతి వుత్తం హోతి.

౭౧౩. ఏవం పచ్చయతణ్ణాపహానముఖేన ఆజీవపారిసుద్ధిం దస్సేత్వా ఇదాని భోజనే మత్తజ్ఞాతాముఖేన  
పచ్చయపరిభోగసీలం తదనుసారేన చ యావ అరహత్తప్పత్తి, తావ పటిపదం దస్సేన్తో “ఊనూదరో”తి గాథమాహ. తస్సన్తో  
– ధమ్మేన సమేన లద్ధేసు ఇతరీతరచీవరాదీసు పచ్చయేసు ఆహారం తావ ఆహారేన్తో –

“చత్తారో పఞ్చ ఆలోపే, అభుత్వా ఉదకం పివే;

అలం ఫాసువిహారాయ, పహితత్తస్స భిక్షునో”తి. (థేరగా. ౯౮౩) –

వుత్తనయేన ఊనఉదరో అస్స, న వాతభరితభస్తా వియ ఉద్దుమాతుదరో, భత్తసమ్మదపచ్చయా ధినమిద్ధం పరిహరేయ్యాతి  
వుత్తం హోతి. ఊనూదరో హోన్తోపి చ మితాహరో అస్స భోజనే మత్తజ్ఞా, “నేవ దవాయా”తిఆదినా పచ్చవేక్షణేన గుణతో  
దోసతో చ పరిచ్ఛిన్నాహరో. ఏవం మితాహరో సమానోపి పచ్చయధుతజ్ఞపరియత్తిఅధిగమవసేన చతుబ్బిధాయ  
అప్పిచ్చతాయ అప్పిచ్చో అస్స. ఏకంసేన హి మోనేయ్యపటిపదం పటిపన్నేన భిక్షునా ఏవం అప్పిచ్చేన భవితబ్బం. తత్త  
ఏకేకస్మిం పచ్చయే తీహి సన్తోసేహి సన్తుస్సనా పచ్చయప్పిచ్చతా. ధుతజ్ఞధరస్సేవ సతో “ధుతవాతి మం పరే జానన్తూ”తి  
అనిచ్చనతా ధుతజ్ఞప్పిచ్చతా. బహుస్సుతస్సేవ సతో “బహుస్సుతోతి మం పరే జానన్తూ”తి అనిచ్చనతా  
పరియత్తిఅప్పిచ్చతా మజ్జన్తికత్తేరస్స వియ. అధిగమసమ్మన్నస్సేవ సతో “అధిగతో అయం కుసలం ధమ్మన్తి మం పరే  
జానన్తూ”తి అనిచ్చనతా అధిగమప్పిచ్చతా. సా చ అరహత్తాధిగమతో ఓరం వేదితబ్బా. అరహత్తాధిగమత్తజ్ఞో అయం  
పటిపదాతి. ఏవం అప్పిచ్చోపి చ అరహత్తమగ్గేన తణ్ణాలోలుప్పం హిత్వా అలోలుపో అస్స. ఏవం అలోలుపో హి సదా  
ఇచ్ఛాయ నిచ్ఛాతో అనిచ్చో హోతి నిబ్బుతో, యాయ ఇచ్ఛాయ ఛాతా హోన్తి సత్తా ఖుప్పిపాసాతురా వియ అతిత్తా, తాయ  
ఇచ్ఛాయ అనిచ్చో హోతి అనిచ్చత్తా చ నిచ్ఛాతో హోతి అనాతురో పరమతిత్తిప్పత్తో. ఏవం నిచ్ఛాతత్తా నిబ్బుతో హోతి  
వూపసంతసబ్బకిలేసపరిళాహోతి ఏవమేత్త ఉప్పటిపాటియా యోజనా వేదితబ్బా.

౭౧౪. ఏవం యావ అరహత్తప్పత్తి, తావపటిపదం కథేత్వా ఇదాని తం పటిపదం పటిపన్నస్స భిక్షునో  
అరహత్తప్పత్తినిట్టం ధుతజ్ఞసమాదానం సేనాసనవత్తజ్ఞా కథేన్తో “స పిణ్డచార”న్తి గాథాద్వయమాహ. తత్త స పిణ్డచారం  
చరిత్వాతి సో భిక్షు భిక్షం చరిత్వా భత్తకిచ్చం వా కత్వా. వనన్తమభిహారయేతి అపపజ్ఞితో గిహిపపజ్ఞేన వనం ఏవ  
గచ్ఛేయ్య. ఉపట్టితో రుక్ఖమూలస్మిన్తి రుక్ఖమూలే రితో వా హుత్వా. ఆసనూపగతోతి ఆసనం ఉపగతో వా హుత్వా, నిసినోతి  
వుత్తం హోతి. మునీతి మోనేయ్యపటిపదం పటిపన్నో. ఏత్త చ “పిణ్డచారం చరిత్వా”తి ఇమినా పిణ్డపాతికజ్ఞం వుత్తం. యస్మా  
పన ఉక్కుట్టపిణ్డపాతికో సపదానచారీ ఏకాసనికో పత్తపిణ్డకో ఖలుపచ్ఛాభత్తికో చ హోతియేవ, తేచీవరికపంసుకూలమ్మి చ  
సమాదియతేవ, తస్మా ఇమానిపి ఛ వుత్తానేవ హోన్తి. “వనన్తమభిహారయే”తి ఇమినా పన ఆరజ్ఞోకజ్ఞం వుత్తం, “ఉపట్టితో  
రుక్ఖమూలస్మి”న్తి ఇమినా రుక్ఖమూలికజ్ఞం, “ఆసనూపగతో”తి ఇమినా నేసజ్జికజ్ఞం. యథాక్యమం పన ఏతేసం  
అనులోమత్తా అబ్బోకాసికయథాసన్ధతికసోసానికజ్ఞాని వుత్తానియేవ హోన్తీతి ఏవమేతాయ గాథాయ తేరస ధుతజ్ఞాని  
నాలకత్తేరస్స కథేసి.

౭౧౮. స యూనపసుతో ధీరోతి సో అనుప్పన్నస్స యూనస్స ఉప్పాదనేన ఉప్పన్నస్స  
ఆవజ్ఞనసమాపజ్ఞనాధిట్టానవుట్టానపచ్చవేక్షణేహి చ యూనేసు పసుతో అనుయుత్తో. ధీరోతి ధితిసమ్పన్నో. వనన్తే రమితో  
సియాతి వనే అభిరతో సియా, గామన్తసేనాసనే నాభిరమేయ్యాతి వుత్తం హోతి. యూయేథ రుక్ఖములస్మిం,  
అత్తానమభితోసయన్తి న కేవలం లోకియజ్ఞానపసుతోయేవ సియా, అపిచ ఖో తస్మింయేవ రుక్ఖములే  
సోతాపత్తిమగ్గాదిసమ్పయుత్తేన లోకుత్తరజ్ఞానేనాపి అత్తానం అతీవ తోసేన్తో యూయేథ. పరమస్సాసప్పత్తియా హి  
లోకుత్తరజ్ఞానేనేవ చిత్తం అతీవ తుస్సతి, న అజ్ఞోన. తేనాహ - “అత్తానమభితోసయ”న్తి. ఏవమిమాయ గాథాయ  
యూనపసుతతాయ వనన్తసేనాసనాభిరతిం అరహత్తజ్ఞా కథేసి.

౭౧౯. ఇదాని యస్మా ఇమం ధమ్మదేసనం సుత్వా నాలకత్థేరో వనన్తమభిహరేత్వా నిరాహారోపి పటిపదాపూరణే అతీవ  
ఉస్సుక్కో అహోసి, నిరాహారేన చ సమణధమ్మం కాతుం న సక్కా. తథా కరోన్తస్స హి జీవితం నప్పవత్తతి, కిలేసే పన  
అనుప్పాదేన్తేన ఆహారో పరియేసితబ్బో, అయమేత్థ ఇాయో. తస్మా తస్స భగవా అపరాపరేసుపి దివసేసు పిణ్డాయ  
చరితబ్బం, కిలేసా పన న ఉప్పాదేతబ్బాతి దస్సనత్థం అరహత్తప్పత్తినిట్టంయేవ భిక్ఖాచారవత్తం కథేన్తో “తతో రత్త్యా  
వివసానే”తిఆదికా ఛ గాథాయో అభాసి. తత్థ తతోతి “స పిణ్డచారం చరిత్వా, వనన్తమభిహరయే”తి ఏత్థ  
వుత్తపిణ్డచారవనన్తాభిహరతో ఉత్తరిపి. రత్త్యా వివసానేతి రత్తిసమతిక్కమే, దుతియదివసేతి వుత్తం హోతి.  
గామన్తమభిహరయేతి ఆభిసమాచారికవత్తం కత్వా యావ భిక్ఖాచారవేలా, తావ వివేకమనుబ్రూహేత్వా గతపచ్చాగతవత్తే  
వుత్తనయేన కమ్మట్టానం మనసి కరోన్తో గామం గచ్ఛేయ్య. అత్తానం నాభినన్దేయ్యాతి “భన్తే, అవ్హాకం ఘరే భుజ్జోతబ్బ”న్తి  
నిమన్తనం, “దేతి ను ఖో న దేతి ను ఖో సున్దరం ను ఖో దేతి అసున్దరం ను ఖో దేతీ”తి ఏవరూపం వితక్కం భోజనజ్ఞా  
పటిపదాపూరకో భిక్కు నాభినన్దేయ్య, నప్పటిగ్గణ్ఠేయ్యాతి వుత్తం హోతి. యది పన బలక్కారేన పత్తం గహేత్వా పూరేత్వా దేన్తి,  
పరిభుజ్జోత్వా సమణధమ్మో కాతబ్బో, ధుతగ్గం న కుప్పతి, తదుపాదాయ పన తం గామం న పవిసితబ్బం. అభిహరజ్ఞా  
గామతోతి సచే గామం పవిట్టస్స పాతిసతేహిపి భత్తం అభిహరన్తి , తమ్పి నాభినన్దేయ్య, తతో ఏకసిత్తమ్పి నప్పటిగ్గణ్ఠేయ్య,  
అజ్ఞాదత్తు ఘరపటిపాటియా పిణ్డపాతమేవ చరేయ్యాతి.

౭౨౦. న మునీ గామమాగమ్మ, కులేసు సహసా చరేతి సో చ మోనత్థాయ పటిపన్నకో ముని గామం గతో సమానో  
కులేసు సహసా న చరే, సహసోకితాదిఅననులోమికం గిహిసంసగ్గం న ఆపజ్ఞేయ్యాతి వుత్తం హోతి. ఘాసేసనం చిన్నకథో, న  
వాచం పయుతం భణేతి చిన్నకథో వియ హుత్వా ఓభాసపరికథానిమిత్తవిజ్ఞాత్తిపయుత్తం ఘాసేసనవాచం న భణేయ్య. సచే  
ఆకట్టేయ్య, గిలానో సమానో గేలజ్ఞాపటిబాహనత్థాయ భణేయ్య. సేనాసనత్థాయ వా విజ్ఞాత్తిం రపేత్వా  
ఓభాసపరికథానిమిత్తపయుత్తం, అవసేసపచ్చయత్థాయ పన అగిలానో నేవ కిజ్జీ భణేయ్యాతి.

౭౨౧-౯. అలత్థం యదిదన్తి ఇమిస్సా పన గాథాయ అయమత్తో - గామం పిణ్డాయ పవిట్టో అప్పమత్తకేపి కిస్మిజ్జో లద్ధే  
“అలత్థం యం ఇదం సాధూ”తి చిన్తేత్వా అలద్ధే “నాలత్థం కుసల”న్తి తమ్పి “సున్దర”న్తి చిన్తేత్వా ఉభయేనేవ లాభాలాభేన సో  
తాదీ నిబ్బికారో హుత్వా రుక్ఖంవుపనివత్తతి, యథాపి పురిసో ఫలగవేసీ రుక్ఖం ఉపగమ్మ ఫలం లద్ధాపి అలద్ధాపి అననునీతో  
అప్పటిహతో మజ్జత్తోయేవ హుత్వా గచ్ఛతి, ఏవం కులం ఉపగమ్మ లాభం లద్ధాపి అలద్ధాపి మజ్జత్తోవ హుత్వా గచ్ఛతీతి. స  
పత్తపాణీ తి గాథా ఉత్తానత్తావ.

౭౨౦. ఉచ్చావచాతి ఇమిస్సా గాఢాయ సమ్మన్తో - ఏవం భిక్షాచారవత్తసమ్మన్నో హుత్వాపి తావతకేనేవ తుట్టిం అనాపజ్జిత్యా పటిపదం ఆరోధేయ్య. పటిపత్తిసారఙ్ఘో సాసనం. సా చాయం ఉచ్చావచా...పి... ముతన్తి. తస్సన్తో - సా చాయం మగ్గపటిపదా ఉత్తమనిహీనభేదతో ఉచ్చావచా బుద్ధసమణేన పకాసితా. సుఖాపటిపదా హి ఖిప్పాభిజ్ఞా ఉచ్చా, దుక్ఖాపటిపదా దన్ధాభిజ్ఞా అవచా. ఇతరా ద్వే ఏకేనజ్ఞేన ఉచ్చా, ఏకేన అవచా. పరమా ఏవ వా ఉచ్చా, ఇతరా తిస్సోపి అవచా. తాయ చేతాయ ఉచ్చాయ అవచాయ వా పటిపదాయ న పారం దిగుణం యన్తి. “దుగుణ”న్తి వా పారో, ఏకమగ్గేన ద్విక్షత్తుం నిబ్బానం న యన్తీతి అత్తో. కస్మా? యేన మగ్గేన యే కిలేసా పహీనా, తేసం పున అప్పహాతబ్బతో. ఏతేన పరిహానధమ్మాభావం దీపేతి. నయిదం ఏకగుణం ముతన్తి త ఇచ్చ ఇదం పారం ఏకక్షత్తుంయేవ పుసనారహమ్మి న హోతి. కస్మా? ఏకేన మగ్గేన సబ్బకిలేసప్పహానాభావతో. ఏతేన ఏకమగ్గేనేవ అరహత్తాభావం దీపేతి.

౭౨౧. ఇదాని పటిపదానిసంసం దస్సేన్తో “యస్స చ విసతా”తి గాఢమాహ. తస్సన్తో - యస్స చ ఏవం పటిపన్నస్స భిక్షునో తాయ పటిపదాయ పహీనత్తా అట్టసతతణ్ణావిచరితభావేన విసతత్తా విసతా తణ్ణా నత్తి, తస్స కిలేసనోతచ్ఛేదేన చిన్నసోతస్స కుసలాకుసలప్పహానేన కిచ్చాకిచ్చప్పహీనస్స రాగజో వా దోసజో వా అప్పమత్తకోపి పరిహాహో న విజ్జతీతి.

౭౨౨. ఇదాని యస్మా ఇమా గాఢాయో సుత్వా నాలకత్తేరస్స చిత్తం ఉదపాది - “యది ఏత్తకం మోనేయ్యం సుకరం న దుక్కరం, సక్కా అప్పకసిరేన పూరేతు”న్తి, తస్మాస్స భగవా “దుక్కరమేవ మోనేయ్య”న్తి దస్సేన్తో పున “మోనేయ్యం తే ఉపఙ్ఘోస్స”న్తిఆదిమాహ. తత్త ఉపఙ్ఘోస్సన్తి ఉపఙ్ఘాపేయ్యం, కథయిస్సన్తి వుత్తం హోతి. ఖురధారా ఉపమా అస్సాతి ఖురధారూపమో . భవేతి భవేయ్య. కో అధిప్పాయో? మోనేయ్యం పటిపన్నో భిక్షు ఖురధారం ఉపమం కత్వా పచ్చయేసు వత్తేయ్య. యథా మధుదిద్ధం ఖురధారం లిహన్తో, ఛేదతో, జిహ్వం రక్తతి, ఏవం ధమ్మేన లద్ధే పచ్చయే పరిభుజ్జన్తో చిత్తం కిలేసుప్పత్తితో రక్తేయ్యాతి వుత్తం హోతి. పచ్చయా హి పరిసుద్ధేన జాయేన లద్ధుఇచ్చ అనవజ్జపరిభోగేన పరిభుజ్జేతుఇచ్చ న సుఖేన సక్కాతి భగవా పచ్చయనిస్సితమేవ బహుసో భణతి. జిహ్వా తాలుమాహచ్చ, ఉదరే సఙ్ఘతో సియాతి జిహ్వా తాలు ఉప్పిళేత్వాపి రసతణ్ణం వినోదేన్తో కిలిట్తేన మగ్గేన ఉప్పన్నపచ్చయే అసేవన్తో ఉదరే సంయతో సియా.

౭౨౩. అలీనచిత్తో చ సియాతి నిచ్చం కుసలానం ధమ్మానం భావనాయ అట్టితకారితాయ అకుసీతచిత్తో చ భవేయ్య. న చాపి బహు చింతయేతి జాతిజనపదామరవిత్కవసేన చ బహుం న చింతేయ్య. నిరామగన్తో అసితో, బ్రహ్మచరియపరాయణోతి నిక్కిలేసో చ హుత్వా తణ్ణాదిట్టిహి కిస్మిఇచ్చ భవే అనిస్సితో సిక్ఖాత్తయసకలసాసనబ్రహ్మచరియపరాయణో ఏవ భవేయ్య.

౭౨౪-౫. ఏకాసనస్సాతి వివిత్తాసనస్స. ఆసనముఖేన చేత్త సబ్బఇరియాపథా వుత్తా. యతో సబ్బఇరియాపథేసు ఏకిభావస్స సిక్ఖేయ్యాతి వుత్తం హోతీతి వేదితబ్బం. ఏకాసనస్సాతి చ సమ్మదానవచనమేతం. సమణాపాసనస్స చాతి సమణేహి ఉపాసితబ్బస్స అట్టతినసారమ్మణభావనానుయోగస్స, సమణానం వా ఉపాసనభూతస్స అట్టతినసారమ్మణభేదస్సేవ. ఇదమ్మి సమ్మదానవచనమేవ, ఉపాసనత్తన్తి వుత్తం హోతి. ఏత్త చ ఏకాసనేన కాయవివేకో, సమణాపాసనేన చిత్తవివేకో వుత్తో హోతీతి వేదితబ్బో. ఏకత్తం మోనమఘ్ఠాతన్తి ఏవమిదం కాయచిత్తవివేకవసేన “ఏకత్తం మోన”న్తి అక్ఖాతం. ఏకో చే అభిరమిస్ససీతి ఇదం పన ఉత్తరగాఢాపేక్షం పదం, “అథ భాహిసి దసదిసా”తి ఇమినా అస్స సమ్మన్తో.

భాషిసీతి భాసిస్ససి పకాసేస్ససి. ఇమం పటిపదం భావేన్తో సబ్బదిసాసు కిత్తియా పాకటో భవిస్ససీతి వుత్తం హోతి. సుత్వా ధీరానన్తిఆదీనం పన చతున్నం పదానం అయమత్తో - యేన చ కిత్తిఘోసేన భాషిసి దసదిసా తం ధీరానం ఝాయానం కామచాగినం నిఘోసం సుత్వా అథ త్వం తేన ఉద్ధచ్చం అనాపజ్జిత్వా భియ్యా హిరిశ్చ సద్ధశ్చ కరేయ్యాసి, తేన ఘోసేన హరాయమానో “నియ్యానికపటిపదా అయ”న్తి సద్ధం ఉప్పాదేత్వా ఉత్తరి పటిపత్తిమేవ బ్రూహియ్యాసి. మామకోతి ఏవఙ్గో సన్తే మమ సావకో హోతీతి.

౭౨౬. తం నదీహీతి యం తం మయా “హిరిశ్చ సద్ధశ్చ భియ్యా కుబ్బేథా”తి వదతా “ఉద్ధచ్చం న కాతబ్బ”న్తి వుత్తం, తం ఇమినా నదీనిదస్సనేనాపి జానాథ, తబ్బిపరియాయశ్చ సోబ్బేసు చ పదరేసుచ జానాథ. సోబ్బేసూతి మాతికాసు . పదరేసూతి దరీసు. కథం? సణన్తా యన్తి కుసోబ్బా, తుణ్ణీ యన్తి మహోదధీతి. కుసోబ్బా హి సోబ్బపదరాదిభేదా సబ్బాపి కున్నదియో సణన్తా సద్ధం కరోన్తా ఉద్ధతా హుత్వా యన్తి, గఙ్గాదిభేదా పన మహానదియో తుణ్ణీ యన్తి, ఏవం “మోనేయ్యం పూరేమీ”తి ఉద్ధతో హోతి అమామకో, మామకో పన హిరిశ్చ సద్ధశ్చ ఉప్పాదేత్వా నీచచిత్తోవ హోతి.

౭౨౭-౯. కిశ్చ భియ్యా - యదూనకం...పి.... పణ్ణితోతి. తత్త సియా - సచే అడ్డకుమ్భాపమో బాలో సణన్తతాయ, రహదో పూరోవ పణ్ణితో సన్తతాయ, అథ కస్మా బుద్ధసమణో ఏవం ధమ్మదేసనాబ్యావటో హుత్వా బహుం భాసతీతి ఇమినా సమ్మన్తేన “యం సమణో”తి గాథమాహ. తస్సత్తో - యం బుద్ధసమణో బహుం భాసతి ఉపేతం అత్థసఙ్ఖాతం, అత్థుపేతం ధమ్మపేతశ్చ హితేన చ సంహితం, తం న ఉద్ధచ్చేన, అపిచ ఖో జానం సో ధమ్మం దేసేతి దివసమ్మి దేసేన్తో నిప్పపఞ్చోవ హుత్వా. తస్స హి సబ్బం వచీకమ్మం ఇణానుపరివత్తి. ఏవం దేసేన్తో చ “ఇదమస్స హితం ఇదమస్స హిత”న్తి నానప్పకారతో జానం సో బహు భాసతి, న కేవలం బహుభాణితాయ. అవసానగాథాయ సమ్మన్తో - ఏవం తావ సబ్బఙ్గాతఙ్గాణేన సమన్నాగతో బుద్ధసమణో జానం సో ధమ్మం దేసేతి, జానం సో బహు భాసతి. తేన దేసితం పన ధమ్మం నిబ్బేధభాగియేనేవ ఇణేన యో చ జానం సంయతత్తో, జానం న బహు భాసతి, స ముని మోనమరహతి, స ముని మోనమజ్జగాతి. తస్సత్తో - తం ధమ్మం జానన్తో సంయతత్తో గుత్తచిత్తో హుత్వా యం భాసితం సత్తానం హితసుఖావహం న హోతి, తం జానం న బహు భాసతి. సో ఏవంవిధో మోనత్తం పటిపన్నకో ముని మోనేయ్యపటిపదాసజ్ఞాతం మోనం అరహతి. న కేవలశ్చ అరహతియేవ, అపిచ ఖో పన స ముని అరహత్తమగ్గణాసజ్ఞాతం మోనం అజ్ఞగా ఇచ్చేవ వేదితబ్బోతి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి.

తం సుత్వా నాలకత్థేరో తీసు రానేసు అప్పిచ్చో అహోసి దస్సనే సవనే పుచ్చాయాతి. సో హి దేసనాపరియోసానే పసన్నచిత్తో భగవన్తం వన్దిత్వా వనం పవిట్తో, పున “అహో వతాహం భగవన్తం పస్సేయ్య”న్తి లోలభావం న జనేసి. అయమస్స దస్సనే అప్పిచ్చతా. తథా “అహో వతాహం పున ధమ్మదేసనం సుణేయ్య”న్తి లోలభావం న జనేసి. అయమస్స సవనే అప్పిచ్చతా. తథా “అహో వతాహం పున మోనేయ్యపటిపదం పుచ్చేయ్య”న్తి లోలభావం న జనేసి. అయమస్స పుచ్చాయ అప్పిచ్చతా.

సో ఏవం అప్పిచ్చో సమానో పబ్బతపాదం పవిసిత్వా ఏకవనసణ్ణే ద్వే దివసాని న వసి , ఏకరుక్ఖమూలే ద్వే దివసాని న నిసీది, ఏకగామే ద్వే దివసాని పిణ్ణాయ న పావిసి. ఇతి వనతో వనం, రుక్ఖతో రుక్ఖం, గామతో గామం ఆహిణ్ణో అనురూపపటిపదం పటిపజ్జిత్వా అగ్గఫలే పతిట్టాసి. అథ యస్మా మోనేయ్యపటిపదం ఉక్కుట్టం కత్వా పూరేన్తో భిక్షు సత్తేవ మాసాని జీవతి, మజ్జిమం కత్వా పూరేన్తో సత్త వస్సాని, మన్దం కత్వా పూరేన్తో సోళస వస్సాని. అయశ్చ ఉక్కుట్టం కత్వా

పూరేసి, తస్మా సత్త మాసే రత్వా అత్తనో ఆయుసశ్చారపరిక్ష్ణయం ఇత్వా వ్రాయిత్యా నివాసేత్వా కాయబద్ధనం బద్ధిత్యా దిగుణం సజ్జాటిం పారుపిత్యా దసబలాభిముఖో పశ్చాపతిట్ఠితం వద్ధిత్యా అజ్ఞశిం పగ్గహేత్వా హిజ్జలకపబ్బతం నిస్సాయ రితకోవ అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాయి. తస్స పరినిబ్బుతభావం ఇత్వా భగవా భిక్షుసజ్జేన సద్ధిం తత్త గత్వా సరీరకిచ్చం కత్వా ధాతుయా గాహేపేత్వా చేతియం పతిట్ఠాపేత్వా అగమాసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్ఠకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్ఠకథాయ నాలకసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

### ౧.౨. ద్వయతానుపస్సనాసుత్తవణ్ణనా

ఏవం మే సుతన్తి ద్వయతానుపస్సనాసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? ఇమస్స సుత్తస్స అత్తజ్ఞాసయతో ఉప్పత్తి. అత్తజ్ఞాసయేన హి భగవా ఇమం సుత్తం దేసేసి. అయమేత్థ సజ్జేపో, విత్థారో పనస్స అత్తవణ్ణనాయమేవ ఆవి భవిస్సతి. తత్త ఏవం మే సుతన్తిఆదీని వుత్తనయానేవ. పుబ్బారామేతి సావత్థినగరస్స పురత్థిమదిసాయం ఆరామే. మిగారమాతు పాసాదేతి ఏత్థ విసాఖా ఉపాసికా అత్తనో ససురేన మిగారేన సేట్ఠినా మాతుట్ఠానే రపితత్తా “మిగారమాతా”తి వుచ్చతి. తాయ మిగారమాతుయా నవకోటిఅగ్గనకం మహాలతాపిళన్దనం విస్సజ్జేత్వా కారాపితో పాసాదో హేట్ఠా చ ఉపరి చ పశ్చా పశ్చా గబ్బసతాని కత్వా సహస్సకూటాగారగట్ఠో, సో “మిగారమాతుపాసాదో”తి వుచ్చతి. తస్మిం మిగారమాతు పాసాదే.

తేన ఖో పన సమయేన భగవాతి యం సమయం భగవా సావత్థిం నిస్సాయ పుబ్బారామే మిగారమాతు పాసాదే విహరతి, తేన సమయేన. తదహుపోసథేతి తస్మిం అహు ఉపోసథే, ఉపోసథదివసేతి వుత్తం హోతి. పన్నరసేతి ఇదం ఉపోసథగ్గహణేన సమ్మత్తావసేసుపోసథపటిక్ఖేపవచనం. పుణ్ణాయ పుణ్ణమాయ రత్తియాతి పన్నరసదివసత్తా దివసగణనాయ అబ్బాదిఉపక్కిలేసవిరహత్తా రత్తిగుణసమ్మత్తియా చ పుణ్ణత్తా పుణ్ణాయ, పరిపుణ్ణచన్దత్తా పుణ్ణమాయ చ రత్తియా. భిక్షుసజ్జపరివుతోతి భిక్షుసజ్జేన పరివుతో. అబ్బోకాసే నిసిన్నో హోతీతి మిగారమాతు రతనపాసాదపరివేణే అబ్బోకాసే ఉపరి అప్పటిచ్చన్నే ఓకాసే పశ్చాత్తవరబుద్ధాసనే నిసిన్నో హోతి. తుణ్ణీభూతం తుణ్ణీభూతన్తి అతీవ తుణ్ణీభూతం, యతో యతో వా అనువిలోకేతి , తతో తతో తుణ్ణీభూతం, తుణ్ణీభూతం వాచాయ, పున తుణ్ణీభూతం కాయేన. భిక్షుసజ్జం అనువిలోకేత్వాతి తం పరివారేత్వా నిసిన్నం అనేకసహస్సభిక్షుపరిమాణం తుణ్ణీభూతం తుణ్ణీభూతం భిక్షుసజ్జం “ఏత్తకా ఏత్త సోతాపన్నా, ఏత్తకా సకదాగామినో, ఏత్తకా అనాగామినో ఏత్తకా ఆరద్ధవిపస్సకా కల్యాణపుథుజ్జనా, ఇమస్స భిక్షుసజ్జస్స కీదిసీ ధమ్మదేసనా సప్పాయా”తి సప్పాయధమ్మదేసనాపరిచ్ఛేదనత్తం ఇతో చితో చ విలోకేత్వా.

యే తే, భిక్షవే, కుసలా ధమ్మాతి యే తే ఆరోగ్యట్ఠేన అనవజ్జట్ఠేన ఇట్ఠఫలట్ఠేన కోసల్లసమ్మూతట్ఠేన చ కుసలా సత్తతింసబోధిపక్ఖియధమ్మా, తజ్జోతకా వా పరియత్తిధమ్మా. అరియా నియ్యానికా సమ్మోధగామినోతి ఉపగన్తబ్బట్ఠేన అరియా, లోకతో నియ్యానట్ఠేన నియ్యానికా, సమ్మోధసజ్ఞాతం అరహత్తం గమనట్ఠేన సమ్మోధగామినో. తేసం వో భిక్షవే... పే.... సవనాయ, తేసం భిక్షవే కుసలానం...పే.... సమ్మోధగామీనం కా ఉపనిసా, కిం కారణం, కిం పయోజనం తుమ్హాకం సవనాయ, కిమత్తం తుమ్హే తే ధమ్మే సుణాధాతి వుత్తం హోతి. యావదేవ ద్వయతానం ధమ్మానం యథాభూతం జాణాయాతి ఏత్థ యావదేవాతి పరిచ్ఛేదావధారణవచనం. ద్వే అవయవా ఏతేసన్తి ద్వయా, ద్వయా ఏవ ద్వయతా, తేసం



ద్వయతానం. “ద్వయాన”నిపి పారో. యథాభూతం శాణాయాతి అవిపరీతశాణాయ. కిం వుత్తం హోతి? యదేతం లోకియలోకుత్తరాదిభేదేన ద్విధా వవత్థితానం ధమ్మానం విపస్సనాసజ్ఞాతం యథాభూతశాణం, ఏతదత్థాయ న ఇతో భియ్యోతి, సవనేన హి ఏత్తకం హోతి, తదుత్తరి విసేసాధిగమో భావనాయాతి. కిం ఇచ్చ ద్వయతం వదేథాతి ఏత్త పన సచే, వో భిక్ఖవే, సియా, కిం ఇచ్చ తుమ్మే, భన్తే, ద్వయతం వదేథాతి అయమధిప్పాయో. పదత్తో పన “కిం ఇచ్చ ద్వయతాభావం వదేథా”తి.

(౧) తతో భగవా ద్వయతం దస్సేన్తో “ఇదం దుక్ఖ”ని ఏవమాదిమాహ. తత్త ద్వయతానం చతుసచ్చధమ్మానం “ఇదం దుక్ఖం, అయం దుక్ఖసముదయో”తి ఏవం లోకియస్స ఏకస్స అవయవస్స సహేతుకస్స వా దుక్ఖస్స దస్సనేన అయం ఏకానుపస్సనా, ఇతరా లోకుత్తరస్స దుతియస్స అవయవస్స సఉపాయస్స వా నిరోధస్స దస్సనేన దుతియానుపస్సనా. పరమా చేత్త తతియచతుత్థవిసుద్ధిహి హోతి, దుతియా పశ్చాదువిసుద్ధియా. ఏవం సమ్మా ద్వయతానుపస్సినోతి ఇమినా వుత్తనయేన సమ్మా ద్వయధమ్మే అనుపస్సంతస్స సతియా అవిప్పవాసేన అప్పమత్తస్స, కాయికచేతసికవీరియాతాపేన ఆతాపినో కాయే చ జీవితే చ నిరపేక్షత్తా , పహితత్తస్స. పాటికజ్ఞాతి ఇచ్చితబ్బం. దిట్టేవ ధమ్మే అజ్ఞాతి అస్మింయేవ అత్తభావే అరహత్తం. సతి వా ఉపాదిసేసే అనాగామితాతి “ఉపాదిసేస”ని పునబ్బవవసేన ఉపాదాతబ్బక్షన్తసేసం వుచ్చతి, తస్మిం వా సతి అనాగామిభావో పటికజ్ఞోతి దస్సేతి. తత్త కిం ఇచ్చాపి హేటిమఫలానిపి ఏవం ద్వయతానుపస్సినోవ హోన్తి, ఉపరిమఫలేసు పన ఉస్సాహం జనేన్తో ఏవమాహ.

ఇదమవోచాతిఆది సక్లేతికారానం వచనం. తత్త ఇదన్తి “యే తే, భిక్ఖవే”తిఆదివుత్తనిదస్సనం. ఏతన్తి ఇదాని “యే దుక్ఖ”ని ఏవమాదివత్తబ్బగాథాబన్ధనిదస్సనం. ఇమా చ గాథా చతుసచ్చదీపకత్తా వుత్తత్తదీపికా ఏవ, ఏవం సన్తేపి గాథారుచికానం పచ్చా ఆగతానం పుట్టే వుత్తం అసమత్తతాయ అనుగ్గహత్వా “ఇదాని యది వదేయ్య సున్దర”ని ఆకజ్ఞానానం విక్లిత్తచిత్తానశ్చ అత్తాయ వుత్తా. విసేసత్తదీపికా వాతి అవిపస్సకే విపస్సకే చ దస్సేత్వా తేసం వట్టవివట్టదస్సనతో, తస్మా విసేసత్తదస్సనత్తమేవ వుత్తా. ఏస నయో ఇతో పరమ్మి గాథావచనేసు.

౭౩౦. తత్త యత్త చాతి నిబ్బానం దస్సేతి. నిబ్బానే హి దుక్ఖం సబ్బనో ఉపరుజ్ఞతి, సబ్బప్పకారం ఉపరుజ్ఞతి, సహేతుకం ఉపరుజ్ఞతి, అసేనశ్చ ఉపరుజ్ఞతి. తశ్చ మగ్గన్తి తశ్చ అట్టగ్గికం మగ్గం.

౭౩౧-౩. చేతోవిముత్తిహీనా తే, అథో పజ్ఞావిముత్తియాతి ఏత్త అరహత్తఫలసమాధి రాగవిరాగా చేతోవిముత్తి, అరహత్తఫలపజ్ఞా అవిజ్ఞావిరాగా పజ్ఞావిముత్తితి వేదితబ్బా. తత్తాచరితేన వా అప్పనారూపబలేన కిలేసే విక్ఖమ్మేత్వా అధిగతం అరహత్తఫలం రాగవిరాగా చేతోవిముత్తి, దిట్టిచరితేన ఉపచారజ్ఞానమత్తం నిబ్బత్తేత్వా విపస్సేత్వా అధిగతం అరహత్తఫలం అవిజ్ఞావిరాగా పజ్ఞావిముత్తి. అనాగామిఫలం వా కామరాగం సన్ధాయ రాగవిరాగా చేతోవిముత్తి, అరహత్తఫలం సబ్బప్పకారతో అవిజ్ఞావిరాగా పజ్ఞావిముత్తితి. అంతకిరియాయాతి వట్టదుక్ఖస్స అంతకరణత్తాయ . జాతిజరూపగాతి జాతిజరం ఉపగతా, జాతిజరాయ వా ఉపగతా, న పరిముచ్చన్తి జాతిజరాయాతి ఏవం వేదితబ్బా. సేసమేత్త ఆదితో పభుతి పాకటమేవ. గాథాపరియోసానే చ సట్టిమత్తా భిక్షా తం దేసనం ఉగ్గహేత్వా విపస్సేత్వా తస్మింయేవ ఆసనే అరహత్తం పాపుణింసు. యథా చేత్త, ఏవం సబ్బవారేసు.

(౨) అతో ఏవ భగవా “సియా అజ్ఞోనపి పరియాయేనా”తిఆదినా నయేన నానప్పకారతో ద్వయతానుపస్సనం ఆహ. తత్త దుతియవారే ఉపధిపచ్చయాతి సాసవకమ్మపచ్చయా. సాసవకమ్మజ్ఞో ఇథ “ఉపధి”తి అధిప్పేతం.

అసేసవిరాగనిరోధాతి అసేసం విరాగేన నిరోధా, అసేసవిరాగసజ్ఞాతా వా నిరోధా.

౭౩౪. ఉపధినిదానాతి కమ్మపచ్చయా. దుక్ఖస్స జాతిప్పభవానుపస్సీతి వట్టదుక్ఖస్స జాతికారణం “ఉపధీ”తి అనుపస్సన్తో. సేసమేత్థ పాకటమేవ. ఏవం అయమ్మి వారో చత్తారి సచ్చాని దీపేత్వా అరహత్తనికూటేనేవ వుత్తో. యథా చాయం, ఏవం సబ్బవారా.

(౩) తత్థ తతియవారే అవిజ్ఞాపచ్చయాతి భవగామికమ్మసమ్భరఅవిజ్ఞాపచ్చయా. దుక్ఖం పన సబ్బత్థ వట్టదుక్ఖమేవ.

౭౩౫. జాతిమరణసంసారన్తి ఖన్ధనిబ్బత్తిం జాతిం ఖన్ధభేదం మరణం ఖన్ధపటిపాటిం సంసారఞ్చ. వజ్జన్తీతి గచ్చన్తి ఉపేన్తి. ఇత్థభావఞ్చాథాభావన్తి ఇమం మనుస్సభావం ఇతో అవసేసలఞ్చానికాయభావఞ్చ. గతీతి పచ్చయభావో.

౭౩౬. అవిజ్ఞా హోయన్తి అవిజ్ఞా హి అయం. విజ్ఞాగతా చ యే సత్తాతి యే చ అరహత్తమగ్గవిజ్ఞాయ కిలేసే విజ్ఞిత్వా గతా వీణాసవసత్తా. సేసముత్తానత్తమేవ.

(౪) చతుత్థవారే సజ్ఞారపచ్చయాతి పుఞ్ఞాపుఞ్ఞానేఞ్చాభిసజ్ఞారపచ్చయా.

౭౩౮-౯. ఏతమాదీనవం ఇత్వాతి యదిదం దుక్ఖం సజ్ఞారపచ్చయా, ఏతం ఆదీనవన్తి ఇత్వా. సబ్బసజ్ఞారసమథాతి సబ్బేసం వుత్తప్పకారానం సజ్ఞారానం మగ్గఞ్చాణేన సమథా, ఉపహతతాయ ఫలసమత్థతాయాతి వుత్తం హోతి. సఞ్ఞానన్తి కామసఞ్ఞాదీనం మగ్గేనేవ ఉపరోధనా. ఏతం ఇత్వా యథాతథన్తి ఏతం దుక్ఖక్షయం అవిపరీతం ఇత్వా. సమ్మద్దసాతి సమ్మాదస్సనా. సమ్మదఞ్చాయాతి సజ్ఞతం అనిచ్చాదితో, అసజ్ఞతఞ్చా నిచ్చాదితో ఇత్వా. మారసంయోగన్తి తేభూమకవట్టం. సేసముత్తానత్తమేవ.

(౫) పఞ్చమవారే విఞ్ఞాణపచ్చయాతి కమ్మసహజాతలభిసజ్ఞారవిఞ్ఞాణపచ్చయా.

౭౪౦. నిచ్చాతోతి నిత్తణ్ణో. పరినిబ్బుతోతి కిలేసపరినిబ్బానేన పరినిబ్బుతో హోతి. సేసం పాకటమేవ.

(౬) ఛట్టవారే ఫస్సపచ్చయాతి అభిసజ్ఞారవిఞ్ఞాణసమ్మయుత్తఫస్సపచ్చయాతి అత్తో. ఏవం ఏత్థ పదపటిపాటియా వత్తబ్బాని నామరూపసళాయతనాని అవత్వా ఫస్సో వుత్తో. తాని హి రూపమిస్సకత్తా కమ్మసమ్మయుత్తానేవ న హోన్తి, ఇదఞ్చ వట్టదుక్ఖం కమ్మతో వా సమ్మవేయ్య కమ్మసమ్మయుత్తధమ్మతో వాతి.

౭౪౨-౩. భవసోతానుసారిన్తి తణ్ణానుసారిన్. పరిఞ్ఞాయాతి తీహి పరిఞ్ఞాహి పరిజానిత్వా. అఞ్ఞాయాతి అరహత్తమగ్గపఞ్ఞాయ ఇత్వా. ఉపసమే రతాతి ఫలసమాపత్తివసేన నిబ్బానే రతా. ఫస్సాభిసమయాతి ఫస్సనిరోధా. సేసం పాకటమేవ.

(౭) సత్తమవారే వేదనాపచ్చయాతి కమ్మసమ్మయుత్తవేదనాపచ్చయా.

౭౪౪-౫. అదుక్ఖమసుఖం సహోతి అదుక్ఖమసుఖేన సహ. ఏతం దుక్ఖన్తి ఇత్వానాతి ఏతం సబ్బం వేదయితం “దుక్ఖకారణ”న్తి ఇత్వా, విపరిణామట్టితిలఞ్చాణదుక్ఖతాహి వా దుక్ఖం ఇత్వా. మోసధమ్మన్తి నస్సనధమ్మం. పలోకినన్తి

జరామరణోహి పలుజ్జనధమ్మం. ఘోసస్స ఘోసస్సాతి ఉదయబ్బయజాణేన ఘోసీత్వా ఘోసీత్వా. వయం పస్సన్తి అన్తే భగ్గమేవ పస్సన్తీ. ఏవం తత్త విజానతీతి ఏవం తా వేదనా విజానాతి, తత్త వా దుక్ఖభావం విజానాతి. వేదనానం ఖయాతి తతో పరం మగ్గజాణేన కమ్మసమ్మయుత్తానం వేదనానం ఖయా. సేసముత్తానమేవ.

(౮) అట్టమవారే తణ్ణాపచ్చయాతి కమ్మసమ్మారతణ్ణాపచ్చయా .

౭౪౭. ఏతమాదీనవం ఇత్వా, తణ్ణం దుక్ఖస్స సమ్భవన్తి ఏతం దుక్ఖస్స సమ్భవం తణ్ణాయ ఆదీనవం ఇత్వా. సేసముత్తానమేవ.

(౯) నవమవారే ఉపాదానపచ్చయాతి కమ్మసమ్మారఉపాదానపచ్చయా.

౭౪౮-౯. భవోతి విపాకభవో ఖన్ధపాతుభావో. భూతో దుక్ఖన్తి భూతో సమ్మూతో వట్టదుక్ఖం నిగచ్ఛతి. జాతస్స మరణన్తి యత్తాపి “భూతో సుఖం నిగచ్ఛతీ”తి బాలా మజ్ఞాన్తి, తత్తాపి దుక్ఖమేవ దస్సేన్తో ఆహ - “జాతస్స మరణం హోతీ”తి. దుతియగాథాయ యోజనా - అనిచ్ఛాదీహి సమ్మదజ్ఞాయ పణ్ణీతా ఉపాదానక్ఖయా జాతిక్ఖయం నిబ్బానం అభిజ్ఞాయ న గచ్ఛన్తి పునబ్బవన్తి.

(౧౦) దశమవారే ఆరమ్మపచ్చయాతి కమ్మసమ్మయుత్తవీరియపచ్చయా.

౭౪౯. అనారమ్భే విముత్తినోతి అనారమ్భే నిబ్బానే విముత్తస్స. సేసముత్తానమేవ.

(౧౧) ఏకాదశమవారే ఆహారపచ్చయాతి కమ్మసమ్మయుత్తాహారపచ్చయా. అపరో నయో - చతుర్బిధా సత్తా రూపూపగా, వేదనూపగా, సజ్ఞూపగా, సజ్ఞారూపగాతి. తత్త ఏకాదశవిధాయ కామధాతుయా సత్తా రూపూపగా కబళీకారాహారసేవనతో. రూపధాతుయా సత్తా అజ్ఞాత్ర అసజ్ఞోహి వేదనూపగా ఘోసాహారసేవనతో. హేత్థా తివిధాయ అరూపధాతుయా సత్తా సజ్ఞూపగా సజ్ఞాభినిబ్బత్తమనోసజ్ఞోతనాహారసేవనతో . భవగ్గే సత్తా సజ్ఞారూపగా సజ్ఞారాభినిబ్బత్తవిజ్ఞాణాహారసేవనతోతి. ఏవమ్మి యం కిఞ్చి దుక్ఖం సమ్మోతి, సబ్బం ఆహారపచ్చయాతి వేదితబ్బం.

౭౫౦. ఆరోగ్యన్తి నిబ్బానం. సజ్ఞాయ సేవీతి చత్తారో పచ్చయే పచ్చవేక్షిత్వా సేవమానో, “పఞ్చక్షణ్ణా ద్వాదసాయతనాని అట్టారసధాతుయో”తి ఏవం వా లోకం సజ్ఞాయ “అనిచ్ఛం దుక్ఖం అనత్తా”తి జాణేన సేవమానో. ధమ్మట్టోతి చతుసచ్చధమ్మే రితో. సజ్ఞం నోపీతీతి “దేవో”తి వా “మనుస్సో”తి వా ఆదికం సజ్ఞం న గచ్ఛతి. సేసముత్తానమేవ.

(౧౨) ద్వాదశమవారే ఇజ్జోతపచ్చయాతి తణ్ణామానదిట్టికమ్మకిలేసఇజ్జోతేసు యతో కుతోచి కమ్మసమ్మారిజ్జోతపచ్చయా.

౭౫౧. ఏజం వోస్సజ్జాతి తణ్ణం చజిత్వా. సజ్ఞారే ఉపరుద్ధియాతి కమ్మం కమ్మసమ్మయుత్తే చ సజ్ఞారే నిరోధేత్వా. సేసముత్తానమేవ.

(౧౩) తేరసమవారే నిస్సితస్స చలితన్తి తణ్ణాయ తణ్ణాదిట్ఠిమానేహి వా ఖన్ఠే నిస్సితస్స సీహసుత్తే (సం. ని. ౩.౭౮) దేవానం వియ భయచలనం హోతి. సేసముత్తానమేవ.

(౧౪) చుద్దసమవారే రూపీహీతి రూపభవేహి రూపసమాపత్తిహి వా. అరూపాతి అరూపభవా అరూపసమాపత్తియో వా. నిరోధోతి నిబ్బానం.

౭౬౧. మచ్చుహాయిసోతి మరణమచ్చు కిలేసమచ్చు దేవపుత్తమచ్చుహాయిసో, తివిధమ్మి తం మచ్చుం హిత్వా గామినోతి వుత్తం హోతి. సేసముత్తానమేవ.

(౧౫) పన్నరసమవారే యన్తి నామరూపం సన్ధాయాహ. తణ్ణో లోకేన ధువసుభసుఖత్తవసేన “ఇదం సచ్చ”న్తి ఉపనిజ్ఞాయితం దిట్ఠమాలోకితం. తదమరియానన్తి ఇదం అరియానం, అనునాసికఇకారలోపం కత్వా వుత్తం. ఏతం ముసాతి ఏతం ధువాదివసేన గహితమ్మి ముసా, న తాదిసం హోతీతి. పున యన్తి నిబ్బానం సన్ధాయాహ. తణ్ణో లోకేన రూపవేదనాదీనమభావతో “ఇదం ముసా నత్తి కిణ్ఠో”తి ఉపనిజ్ఞాయితం. తదమరియానం ఏతం సచ్చన్తి తం ఇదం అరియానం ఏతం నిక్కిలేససజ్ఞాతా సుభభావా, పవత్తిదుక్ఖపటిపక్ఖసజ్ఞాతా సుఖభావా, అచ్చన్తసన్తిసజ్ఞాతా నిచ్చభావా చ అనపగమనేన పరమత్తతో “సచ్చ”న్తి యథాభూతం సమ్మప్పజ్ఞాయ సుదిట్ఠం.

౭౬౨-౩. అనత్తని అత్తమానిన్తి అనత్తని నామరూపే అత్తమానిం. ఇదం సచ్చన్తి మజ్జాతీతి ఇదం నామరూపం ధువాదివసేన “సచ్చ”న్తి మజ్జాతి. యేన యేన హీతి యేన యేన రూపే వా వేదనాయ వా “మమ రూపం, మమ వేదనా”తిఆదినా నయేన మజ్జాన్తి. తతో తన్తి తతో మజ్జాతాకారా తం నామరూపం హోతి అజ్ఞాథా. కిం కారణం? తణ్ణో తస్స ముసా హోతి, యస్మా తం యథామజ్జాతాకారా ముసా హోతి, తస్మా అజ్ఞాథా హోతీతి అత్తో. కస్మా పన ముసా హోతీతి? మోసధమ్మజ్ఞో ఇత్తరం, యస్మా యం ఇత్తరం పరిత్తపచ్చుపట్టానం, తం మోసధమ్మం నస్సనధమ్మం హోతి, తథారూపజ్ఞా నామరూపన్తి. సచ్చాభిసమయాతి సచ్చావబోధా. సేసముత్తానమేవ.

(౧౬) సోళసమవారే యన్తి ఛబ్బిధమిట్ఠారమ్మణం సన్ధాయాహ. తణ్ణో లోకేన సలభమచ్చమక్కటాదీహి పదీపబళిసలేపాదయో వియ “ఇదం సుఖ”న్తి ఉపనిజ్ఞాయితం. తదమరియానం ఏతం దుక్ఖన్తి తం ఇదం అరియానం “కామా హి చిత్రా మధురా మనోరమా, విరూపరూపేన మథేన్తి చిత్త”న్తిఆదినా (సు. ని. ౫౦; చూళని. ఖగ్గవిసాణసుత్తనిద్దేస ౧౩౬) నయేన “ఏతం దుక్ఖ”న్తి యథాభూతం సమ్మప్పజ్ఞాయ సుదిట్ఠం. పున యన్తి నిబ్బానమేవ సన్ధాయాహ. తణ్ణో లోకేన కామగుణాభావా “దుక్ఖ”న్తి ఉపనిజ్ఞాయితం. తదమరియానన్తి తం ఇదం అరియానం పరమత్తసుఖతో “ఏతం సుఖ”న్తి యథాభూతం సమ్మప్పజ్ఞాయ సుదిట్ఠం.

౭౬౩-౬. కేవలాతి అనవసేసా. ఇట్ఠాతి ఇచ్చితా పట్టితా. కన్తాతి పియా. మనాపాతి మనవుడ్డికరా. యావతత్తీతి వుచ్చతీతి యావతా ఏతే ఛ ఆరమ్మణా అట్ఠీతి వుచ్చన్తి. వచనబ్యత్తయో వేదితబ్బో. ఏతే వోతి ఏత్త వోతి నిపాతమత్తం.

౭౬౭-౮. సుఖన్తి దిట్ఠమరియేహి, సక్కాయస్సుపరోధనన్తి “సుఖ”మితి అరియేహి పజ్జాక్ఖన్దనిరోధో దిట్ఠో, నిబ్బానన్తి వుత్తం హోతి. పచ్చనీకమిదం హోతీతి పటిలోమమిదం దస్సనం హోతి. పస్సతన్తి పస్సన్తానం, పణ్ణితానన్తి వుత్తం హోతి. యం పరేతి ఏత్త యన్తి వత్తుకామే సన్ధాయాహ. పున యం పరేతి ఏత్త నిబ్బానం.

౭౬౯-౭౧. పస్సాతి సోతారం ఆలపతి. ధమ్మన్ని నిబ్బానధమ్మం. సమ్మమ్మాళ్లేత్తవిద్ధసూతి సమ్మమ్మాళ్లా ఏత్త అవిద్ధసూ బాలా. కింకారణం సమ్మమ్మాళ్లా? నివృతానం తమో హోతి , అన్ధకారో అపస్సతం , బాలానం అవిజ్ఞాయ నివృతానం ఓత్థటానం అన్ధభావకరణో తమో హోతి, యేన నిబ్బానధమ్మం దట్టం న సక్కోన్తి. సతశ్చా వివటం హోతి, ఆలోకో పస్సతామివాతి సతశ్చా సప్పురిసానం పజ్ఞోదస్సనేన పస్సతం ఆలోకోవ వివటం హోతి నిబ్బానం. సన్తికే న విజానన్తి, మగా ధమ్మస్సకోవిదాతి యం అత్తనో సరీరే తచపశ్చాకమత్తం పరిచ్ఛిన్దిత్వా అనన్తరమేవ అధిగన్తబ్బతో, అత్తనో ఖన్ధానం వా నిరోధమత్తతో సన్తికే నిబ్బానం, తం ఏవం సన్తికే సన్తమ్మి న విజానన్తి మగభూతా జనా మగ్గామగ్గధమ్మస్స సచ్ఛధమ్మస్స వా అకోవిదా, సబ్బథా భవరాగ...పే... సుసమ్మద్ధో. తత్త మారథేయ్యానుపన్నేహీతి తేభూమకవట్టం అనుపన్నేహి.

౭౭౨. పచ్చిమగాథాయ సమ్బన్ధో “ఏవం అసుసమ్మద్ధం కో ను అజ్ఞాత్ర మరియేహీ”తి. తస్సన్తో - రపేత్వా అరియే కో ను అజ్ఞో నిబ్బానపదం జానితుం అరహతి, యం పదం చతుత్తేన అరియమగ్గేన సమ్మదజ్ఞాయ అనన్తరమేవ అనాసవా హుత్వా కిలేసపరినిబ్బానేన పరినిబ్బన్తి, సమ్మదజ్ఞాయ వా అనాసవా హుత్వా అన్తే అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బన్తితి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి.

అత్తమనాతి తుట్టమనా. అభినన్దున్తి అభినన్దింసు. ఇమస్మిశ్చ పన వేయ్యాకరణస్మిన్తి ఇమస్మిం సోళసమే వేయ్యాకరణే. భజ్జమానేతి భణియమానే. సేసం పాకటమేవ.

ఏవం సబ్బేసుపి సోళససు వేయ్యాకరణేసు సట్టిమత్తే సట్టిమత్తే కత్వా సట్టిఅధికానం నవన్నం భిక్షుసతానం అనుపాదాయ ఆసవేహి చిత్తాని విముచ్చింసు, సోళసక్ఖత్తుం చత్తారి చత్తారి కత్వా చతుసట్టి సచ్ఛానేత్త వేనేయ్యవసేన నానప్పకారతో దేసితానీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ ద్వయతానుపస్సనాసుత్తవణ్ణనా

నిట్టిత్తా.

నిట్టితో చ తతియో వగ్గో అత్థవణ్ణనానయతో, నామేన

మహావగ్గోతి.

## ౪. అట్టకవగ్గో

### ౧. కామసుత్తవణ్ణనా

౭౭౩. కామం కామయమానస్సాతి కామసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? భగవతి కిర సావత్థియం విహరన్తే అణ్ణాతరో బ్రాహ్మణో సావత్థియా జేతవనస్స చ అన్తరే అచిరవతీనదీతీరే “యవం వపిస్సామీ”తి ఖేత్తం కసతి. భగవా భిక్షుసంఘపరివృతో పిణ్ణాయ పవిసన్తో తం దిస్సా ఆవజ్ఞేన్తో అద్దస - “అస్స బ్రాహ్మణస్స యవా వినస్సిస్సన్తీ”తి, పున ఉపనిస్సయసమ్మత్తిం ఆవజ్ఞేన్తో చస్స సోతాపత్తిఫలస్స ఉపనిస్సయం అద్దస. “కదా పాపుణ్ణయా”తి ఆవజ్ఞేన్తో “సస్సే వినట్థే సోకాభిభూతో ధమ్మదేసనం సుత్వా”తి అద్దస. తతో చిన్తేసి - “సచాహం తదా ఏవ బ్రాహ్మణం ఉపసంఘమిస్సామి, న మే ఓవాదం సోతబ్బం మణ్ణోస్సతి. నానారుచికా హి బ్రాహ్మణా, హన్ద, నం ఇతో పభుతియేవ సఙ్గట్ఠామి, ఏవం మయి ముదుచిత్తో హుత్వా తదా ఓవాదం సోస్సతీ”తి బ్రాహ్మణం ఉపసంఘమిత్వా ఆహ - “కిం, బ్రాహ్మణ, కరోసీ”తి. బ్రాహ్మణో “ఏవం ఉచ్చాకులీనో సమణో గోతమో మయా సద్ధిం పటిసన్ధారం కరోతీ”తి తావతకేనేవ భగవతి పసన్నచిత్తో హుత్వా “ఖేత్తం, భో గోతమ, కసామి యవం వపిస్సామీ”తి ఆహ. అథ సారిపుత్తత్థేరో చిన్తేసి - “భగవా బ్రాహ్మణేన సద్ధిం పటిసన్ధారం అకాసి, న చ అహేతు అప్పచ్చయా తథాగతా ఏవం కరోన్తి, హన్దాహమ్మి తేన సద్ధిం పటిసన్ధారం కరోమీ”తి బ్రాహ్మణం ఉపసంఘమిత్వా తథేవ పటిసన్ధారమకాసి. ఏవం మహామోగ్గల్లానత్థేరో సేసా చ అసీతి మహాసావకా. బ్రాహ్మణో అతీవ అత్తమనో అహోసి.

అథ భగవా సమ్మజ్జమానేపి సస్సే ఏకదివసం కతభత్తకిచ్చో సావత్థితో జేతవనం గచ్ఛన్తో మగ్గా ఓక్కమ్మ బ్రాహ్మణస్స సన్తికం గన్త్వా ఆహ - “సున్దరం తే, బ్రాహ్మణ, యవక్ఖేత్త”న్తి. “ఏవం, భో గోతమ, సున్దరం, సచే సమ్మజ్జిస్సతి, తుమ్హాకమ్మి సంవిభాగం కరిస్సామీ”తి. అథస్స చతుమాసచ్చయేన యవా నిప్పజ్జింసు. తస్స “అజ్జ వా స్వే వా లాయిస్సామీ”తి ఉస్సుక్కం కురుమానస్సేవ మహామేఘో ఉట్ఠహిత్వా సబ్బరత్తిం వస్సి. అచిరవతీ నదీ పూరా ఆగన్త్వా సబ్బం యవం వహి. బ్రాహ్మణో సబ్బరత్తిం అనత్తమనో హుత్వా పభాతే నదీతీరం గతో సబ్బం సస్సవిపత్తిం దిస్సా “వినట్థోష్ఠి, కథం దాని జీవిస్సామీ”తి బలవసోకం ఉప్పాదేసి. భగవాపి తమేవ రత్తిం పచ్చాససమయే బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేన్తో “అజ్జ బ్రాహ్మణస్స ధమ్మదేసనాకాలో”తి ఇత్వా భిక్షాచారవత్తేన సావత్థిం పవిసిత్వా బ్రాహ్మణస్స ఘరద్వారే అట్ఠాసి. బ్రాహ్మణో భగవన్తం దిస్సా “సోకాభిభూతం మం అస్సాసేతుకామో సమణో గోతమో ఆగతో”తి చిన్తేత్వా ఆసనం పణ్ణాపేత్వా పత్తం గహేత్వా భగవన్తం నిసీదాపేసి. భగవా జానన్తోవ బ్రాహ్మణం పుచ్చి - “కిం బ్రాహ్మణ పదుట్టచిత్తో విహాసీ”తి? ఆమ, భో గోతమ, సబ్బం మే యవక్ఖేత్తం ఉదకేన వూళ్లన్తి. అథ భగవా “న, బ్రాహ్మణ, విపన్నే దోమనస్సం, సమ్మన్నే చ సోమనస్సం కాతబ్బం. కామా హి నామ సమ్మజ్జన్తిపి విపజ్జన్తిపీ”తి వత్వా తస్స బ్రాహ్మణస్స సత్పాయం ఇత్వా ధమ్మదేసనావసేన ఇమం సుత్తమభాసి. తత్థ సజ్ఞేపతో పదత్థసమ్మన్దమత్తమేవ వణ్ణయిస్సామ, విత్థారో పన నిద్దేసే (మహాని. ౧) వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. యథా చ ఇమస్మిం సుత్తే, ఏవం ఇతో పరం సబ్బసుత్తేసు.

తత్థ కామన్తి మనాపియరూపాదితేభూమకధమ్మసజ్ఞాతం వత్థుకామం, కామయమానస్సాతి ఇచ్చమానస్స. తస్స చే తం సమిజ్ఞతీతి తస్స కామయమానస్స సత్తస్స తం కామసజ్ఞాతం వత్థు సమిజ్ఞతి చే, సచే సో తం లభతీతి వుత్తం హోతి. అద్ధా పీతిమనో హోతీతి ఏకంసం తుట్టచిత్తో హోతి. లద్ధాతి లభిత్వా. మచ్చోతి సత్తో. యదిచ్చతీతి యం ఇచ్చతి.

౭౭౪. తస్య చే కామయానస్సాతి తస్య పుగ్గలస్య కామే ఇచ్ఛమానస్య, కామేన వా యాయమానస్య. ఛన్దజాతస్సాతి జాతతణ్ణస్య. జన్తునోతి సత్తస్య. తే కామా పరిహాయంతీతి తే కామా పరిహాయంతి చే. సల్లవిద్ధోవ రుప్పతీతి అథ అయోమయాదినా సల్లేన విద్ధో వియ పీళీయతి.

౭౭౫. తతియగాథాయ సట్ఠేపట్ఠో - యో పన ఇమే కామే తత్త ఛన్దరాగవిక్ఖమ్భనేన వా సముచ్చేదేన వా అత్తనో పాదేన సప్పస్య సిరం ఇవ పరివజ్జేతి. సో భిక్ఖు సబ్బం లోకం విసరిత్వా రితత్తా లోకే విసత్తికాసజ్ఞాతం తణ్ణం సతో హుత్వా సమతివత్తతీతి.

౭౭౬-౮. తతో పరాసం తిస్సన్నం గాథానం అయం సట్ఠేపట్ఠో - యో ఏతం సాలిక్ఖేత్తాదిం ఖేత్తం వా ఘరవత్తాదిం వత్థం వా కహాపణసజ్ఞాతం హిరణ్ణం వా గోలస్సభేదం గవాస్సం వా ఇత్తిసణ్ణోకా థియో వా ఇతిబన్ధవాదీ బన్ధూ వా అణ్ణో వా మనాపియరూపాదీ పుథు కామే అనుగిజ్జతి, తం పుగ్గలం అబలసజ్ఞాతా కిలేసా బలీయంతి సహంతి మద్దంతి, సద్ధాబలాదివిరహేన వా అబలం తం పుగ్గలం అబలా కిలేసా బలీయంతి, అబలత్తా బలీయంతీతి అత్తో. అథ తం కామగిద్ధం కామే రక్ఖంతం పరియేసంతాన్తా సీహాదయో చ పాకటపరిస్సయా కాయదుచ్చరితాదయో చ అపాకటపరిస్సయా మద్దంతి, తతో అపాకటపరిస్సయేహి అభిభూతం తం పుగ్గలం జాతిఆదిదుక్ఖం భిన్నం నావం ఉదకం వియ అన్వేతి. తస్మా కాయగతాసతిఆదిభావనాయ జన్తు సదా సతో హుత్వా విక్ఖమ్భనసముచ్చేదవసేన రూపాదీసు వత్తుకామేసు సబ్బప్పకారమ్మి కిలేసకామం పరివజ్జేంతో కామాని పరివజ్జయే. ఏవం తే కామే పహాయ తప్పహానకరమగ్గేనేవ చతుబ్బిధమ్మి తరే ఓఘం తరేయ్య తరితుం సక్కుణేయ్య. తతో యథా పురిసో ఉదకగరుకం నావం సిఞ్చిత్వా లహుకాయ నావాయ అప్పకసిరేనేవ పారగూ భవేయ్య, పారం గచ్ఛేయ్య, ఏవమేవ అత్తభావనావం కిలేసూదకగరుకం సిఞ్చిత్వా లహుకేన అత్తభావేన పారగూ భవేయ్య, సబ్బధమ్మపారం నిబ్బానం గతో భవేయ్య, అరహత్తప్పత్తియా గచ్ఛేయ్య చ, అనుపాదిసీసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాతీతి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి. దేసనాపరియోసానే బ్రాహ్మణో చ బ్రాహ్మణీ చ సోతాపత్తిఫల పతిట్టహింసూతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ కామసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. గుహటకసుత్తవణ్ణనా

౭౭౯. సత్తో గుహాయంతి గుహటకసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? భగవతి కిర సావత్తియం విహరంతే ఆయస్మా పిణ్ణోలభారద్వాజో కోసమ్మియం గంజ్ఞాతీరే ఆవట్టకం నామ ఉతేనస్స ఉయ్యానం, తత్త అగమాసి సీతలే పదేసే దివావిహారం నిసీదితుకామో. అణ్ణాదాపి చాయం గచ్ఛతేవ తత్త పుట్టాసేవనేన యథా గవమ్మతిత్తేరో తావతింసభవనంతి వుత్తనయమేతం వక్ఖీససుత్తవణ్ణనాయం. సో తత్త గంజ్ఞాతీరే సీతలే రుక్ఖములే సమాపత్తిం అప్పేత్వా దివావిహారం నిసీది. రాజాపి ఖో ఉతేనో తం దివసంయేవ ఉయ్యానకీళికం గన్త్వా బహుదేవ దివసభాగం నచ్చగీతాదీహి ఉయ్యానే కీళిత్వా పానమదమత్తో ఏకిస్సా ఇత్తియా అజ్ఞే సీసం కత్వా సయి. సేసిత్థియో “సుత్తో రాజా”తి ఉట్టహిత్వా ఉయ్యానే పుప్పఫలాదీని గణ్ణంతియో థేరం దిస్సా హిరోత్తప్పం ఉపట్టాపేత్వా “మా సద్దం అకత్థా”తి అణ్ణమణ్ణం నివారేత్వా అప్పసద్దా ఉపసజ్జమిత్వా వన్నిత్వా థేరం సమ్మరివారేత్వా నిసీదింసు. థేరో సమాపత్తితో వుట్టాయ తాసం ధమ్మం దేసేసి, తా తుట్టా “సాధు సాధూ”తి వత్వా సుణంతి.

రజ్జో సీసం అజ్జేనాదాయ నిసిన్నిత్తి “ఇమా మం ఓహాయ కీళన్తి”తి తాసు ఇస్సాపకతా ఊరుం చాలేత్వా రాజానం పబోధేసి. రాజా పటిబుజ్జిత్వా ఇత్థాగారం అపస్సన్తో “కుహిం ఇమా వసలియో”తి ఆహ. సా ఆహ - “తుమ్హేసు అబహుకతా ‘సమణం రమయిస్సామా’తి గతా”తి. సో కుద్ధో ధేరాభిముఖో అగమాసి. తా ఇత్థియో రాజానం దిస్సా ఏకచ్ఛా ఉట్టహింసు, ఏకచ్ఛా “మహారాజ, పబ్బజితస్స సన్నికే ధమ్మం సుణామా”తి న ఉట్టహింసు. సో తేన భియ్యోసోమత్తాయ కుద్ధో ధేరం అవన్దిత్వావ “కిమత్థం ఆగతోసీ”తి ఆహ. “వివేకత్థం మహారాజా”తి. సో “వివేకత్థాయ ఆగతా ఏవం ఇత్థాగారపరివృతా నిసీదన్తి”తి వత్వా “తవ వివేకం కథేహి”తి ఆహ. ధేరో విసారదోపి వివేకకథాయ “నాయం అజ్ఞాతుకామో పుచ్చతీ”తి తుణ్ణీ అహోసి. రాజా “సచే న కథేసి, తమ్బుకిపిల్లికేహి తం ఖాదాపేస్సామ్”తి అజ్ఞాతరస్మిం అసోకరుక్ఖే తమ్బుకిపిల్లికపుటం గణ్ణన్తో అత్తనోవ ఉపరి వికిరి. సో సరీరం పుఞ్చిత్వా అజ్ఞం పుటం గహేత్వా ధేరాభిముఖో అగమాసి. ధేరో “సచాయం రాజా మయి అపరజ్ఞేయ్య , అపాయాభిముఖో భవేయ్యా”తి తం అనుకమ్పమానో ఇద్ధియా ఆకాసం అబ్బుగ్గన్త్యా గతో.

తతో ఇత్థియో ఆహంసు - “మహారాజ, అజ్ఞో రాజానో ఈదిసం పబ్బజితం దిస్సా పుప్పగన్ధాదీహి పూజేన్తి, త్వం తమ్బుకిపిల్లికపుటేన ఆసాదేతుం ఆరద్ధో అహోసి, కులవంసం నాసేతుం ఉట్టితో”తి. సో అత్తనో దోసం ఇత్వా తుణ్ణీ హుత్వా ఉయ్యానపాలం పుచ్చి - “అజ్ఞమ్మి దివసం ధేరో ఇధాగచ్ఛతీ”తి? “ఆమ, మహారాజా”తి. తేన హి యదా ఆగచ్ఛతి, తదా మే ఆరోచేయ్యాసీతి. సో ఏకదివసం ధేరే ఆగతే ఆరోచేసి. రాజాపి ధేరం ఉపసంక్రమిత్వా పజ్ఞాం పుచ్చిత్వా పాణేహి సరణం గతో అహోసి. తమ్బుకిపిల్లికపుటేన ఆసాదితదివసే పన ధేరో ఆకాసేనాగన్త్యా పున పథవియం నిముజ్జిత్వా భగవతో గన్ధకుటియం ఉమ్ముజ్జి. భగవాపి ఖో దక్ఖిణేన పస్సిన సతో సమ్మజానో సీహాసేయ్యం కప్పయమానో ధేరం దిస్సా “కిం, భారద్వాజ, అకాలే ఆగతోసీ”తి ఆహ. ధేరో “ఆమ భగవా”తి వత్వా సబ్బం తం పవత్తిం ఆరోచేసి. తం సుత్వా భగవా “కిం కరిస్సతి తస్స వివేకకథా కామగుణగిద్ధస్సా”తి వత్వా దక్ఖిణేన పస్సిన నిపన్నో ఏవ ధేరస్స ధమ్మదేసనత్థం ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్త సత్తోతి లగ్గో. గుహాయన్తి కాయే. కాయో హి రాగాదీనం వాళానం వసనోకాసతో “గుహ”తి వుచ్చతి. బహునాభిభన్నోతి బహునా రాగాదికిలేసజాలేన అభిచ్చన్నో. ఏతేన అజ్ఞత్తబన్ధనం వుత్తం. తిట్టన్తి రాగాదివసేన తిట్టన్తో. నరోతి సత్తో. మోహనస్మిం పగాళ్లోతి మోహనం వుచ్చతి కామగుణా. ఏత్త హి దేవమనుస్సా ముయ్యన్తి, తేసు అజ్ఞోగాళ్లో హుత్వా . ఏతేన బహిద్ధాబన్ధనం వుత్తం. దూరే వివేకా హి తథావిధో సోతి సో తథారూపో నరో తివిధాపి కాయవివేకాదికా వివేకా దూరే అనాసన్నే. కింకారణా? కామా హి లోకే న హి సుప్పహాయా, యస్మా లోకే కామా సుప్పహాయా న హోన్తితి వుత్తం హోతి.

౭౮౦. ఏవం పఠమగాథాయ “దూరే వివేకా తథావిధో”తి సాధేత్వా పున తథావిధానం సత్తానం ధమ్మతం ఆవికరోన్తో “ఇచ్ఛానిదానా”తి గాథమాహ. తత్త ఇచ్ఛానిదానాతి తణ్ణాహేతుకా. భవసాతబద్ధాతి సుఖవేదనాదిమ్మి భవసాతే బద్ధా. తే దుప్పముఞ్చాతి తే భవసాతవత్థుభూతా ధమ్మా, తే వా తత్త బద్ధా ఇచ్ఛానిదానా సత్తా దుప్పమోచయా. న హి అజ్ఞామోక్షాతి అజ్ఞోన చ మోచేతుం న సక్కోన్తి. కారణవచనం వా ఏతం, తే సత్తా దుప్పముఞ్చా. కస్మా? యస్మా అజ్ఞోన మోచేతబ్బా న హోన్తి. యది పన ముఞ్చేయ్యం, సకేన ధామేన ముఞ్చేయ్యన్తి అయమస్స అత్తో. పచ్ఛా పురే వాపి అపేక్షమానాతి అనాగతే అతీతే వా కామే అపేక్షమానా. ఇమేవ కామే పురిమేవ జప్పన్తి ఇమే వా పచ్చుప్పన్నే కామే పురిమే వా దువిధేపి అతీతానాగతే బలవత్తణ్ణాయ పత్తయమానా. ఇమేసఞ్చ ద్విన్నం పదానం “తే దుప్పముఞ్చా న హి



అజ్ఞామోక్షా"తి ఇమినా సహ సమ్బంధో వేదితబ్ధో, ఇతరథా "అపేక్షమానా జప్సం కిం కరోన్తి కిం వా కతా"తి న పజ్ఞాయేయు్యం.

౭౮౧-౨. ఏవం పఠమగాథాయ "దూరే వివేకా తథావిధో"తి సాధేత్వా దుతియగాథాయ చ తథావిధానం సత్తానం ధమ్మతం ఆవికత్వా ఇదాని నేసం పాపకమ్మకరణం ఆవికరోన్తో "కామేసు గిద్ధా"తి గాథమాహ. తస్సన్తో - తే సత్తా కామేసు పరిభోగతణ్ణాయ గిద్ధా పరియేసనాదిమనుయుత్తత్తా పసుతా సమ్మోహమాపన్నత్తా పమూళ్లా అవగమనతాయ మచ్చరితాయ బుద్ధాదీనం వచనం అనాదియనతాయ చ అవదానియా. కాయవిసమాదిప్ప్లి విసమే నివిట్టా అన్తకాలే మరణదుక్ఖాపనీతా "కింసూ భవిస్సామ ఇతో చుతాసే"తి పరిదేవయన్తీతి. యస్మా ఏతదేవ, తస్మా హి సిక్ఖేథ...పే.... మాహు ధీరాతి. తత్త సిక్ఖేథాతి తిస్సో సిక్ఖా ఆపజ్జేయు్య. ఇధేవాతి ఇమస్మింయేవ సాసనే. సేసముత్తానమేవ.

౭౮౩. ఇదాని యే తథా న కరోన్తి, తేసం బృసనప్పత్తిం దస్సేన్తో "పస్సామీ"తి గాథమాహ. తత్త పస్సామీతి మంసచక్కుఆదీహి పేక్ఖామి. లోకేతి అపాయాదిప్ప్లి. పరిఫన్దమానన్తి ఇతో చిత్తో చ ఫన్దమానం. పజం ఇమన్తి ఇమం సత్తకాయం. తణ్ణగతన్తి తణ్ణాయ గతం అభిభూతం, నిపాతితన్తి అధిప్పాయో. భవేసూతి కామభవాదీసు. హీనా నరాతి హీనకమ్మన్తా నరా. మచ్చముఖే లపన్తీతి అన్తకాలే సమ్మత్తే మరణముఖే పరిదేవన్తి. అవీతతణ్ణాసీతి అవిగతతణ్ణా. భవాభవేసూతి కామభవాదీసు. అథ వా భవాభవేసూతి భవభవేసు, పునపునభవేసూతి వుత్తం హోతి.

౭౮౪. ఇదాని యస్మా అవీతతణ్ణా ఏవం ఫన్దన్తి చ లపన్తి చ, తస్మా తణ్ణావినయే సమాదపేన్తో "మమాయితే"తి గాథమాహ. తత్త మమాయితేతి తణ్ణాదిట్టిమమత్తేహి "మమ"న్తి పరిగ్గహితే వత్తుస్మిం. పస్సథాతి సోతారే ఆలపన్తో ఆహ. ఏతమ్మీతి ఏతమ్మి ఆదీనవం. సేసం పాకటమేవ.

౭౮౫. ఏవమేత్త పఠమగాథాయ అస్సాదం, తతో పరాహి చతుహి ఆదీనవజ్ఞా దస్సేత్వా ఇదాని సఉపాయం నిస్సరణం నిస్సరణానిసంసజ్ఞా దస్సేతుం సబ్బాహి వా ఏతాహి కామానం ఆదీనవం ఓకారం సంకిలేసజ్ఞా దస్సేత్వా ఇదాని నేక్ఖమ్మే ఆనిసంసం దస్సేతుం "ఉభోసు అన్తేసూ"తి గాథాద్వయమాహ. తత్త ఉభోసు అన్తేసూతి ఫస్సఫస్ససముదయాదీసు ద్వీసు పరిచ్ఛేదేసు. వినేయ్య ఛన్దన్తి ఛన్దరాగం వినేత్వా. ఫస్సం పరిజ్ఞాయాతి చక్కుసమ్మస్సాదిఫస్సం, ఫస్సానుసారేన వా తంసమ్మయుత్తే సట్టేపి అరూపధమ్మే, తేసం వత్తుద్వారారమ్మణవసేన రూపధమ్మే చాతి సకలమ్మి నామరూపం తీహి పరిజ్ఞాహి పరిజానిత్వా. అనానుగిద్ధోతి రూపాదీసు సబ్బధమ్మేసు అగిద్ధో. యదత్తగరహీ తదకుబ్బమానోతి యం అత్తనా గరహతి, తం అకురుమానో. నలిప్పతీ దిట్టసుతేసు ధీరోతి సో ఏవరూపో ధితిసమ్మన్నో ధీరో దిట్టేసు చ సుతేసు చ ధమ్మేసు ద్వీన్నం లేపానం ఏకేనపి లేపేన న లిప్పతి. ఆకాసమివ నిరుపలిత్తో అచ్చన్తవోదానప్పత్తో హోతి.

౭౮౬. సజ్ఞం పరిజ్ఞాతి గాథాయ పన అయం సజ్ఞేపత్తో - న కేవలజ్ఞా ఫస్సమేవ, అపిచ ఖో పన కామసజ్ఞాదిభేదం సజ్ఞామ్మి, సజ్ఞానుసారేన వా పుట్టే వుత్తనయేనేవ నామరూపం తీహి పరిజ్ఞాహి పరిజానిత్వా ఇమాయ పటిపదాయ చతుబ్బిధమ్మి వితరేయ్య ఓఘం, తతో సో తిణ్ణోఘా తణ్ణాదిట్టిపరిగ్గహేసు తణ్ణాదిట్టిలేపప్పహానేన నోపలిత్తో ఖీణాసవముని రాగాదిసల్లానం అబ్బుళ్లత్తా అబ్బుళ్లసల్లో సతివేపుల్లప్పత్తియా అప్పమత్తో చరం, పుబ్బభాగే వా అప్పమత్తో చరం తేన అప్పమాదచారేన అబ్బుళ్లసల్లో హుత్వా సకపరత్తభావాదిభేదం నాసీసతీ లోకమిమం పరజ్ఞా, అజ్ఞాదత్థు చరిమచిత్తనిరోధా

నిరుపాదానో జాతవేదోవ పరినిబ్బాతీతి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి ధమ్మనేత్తిటపనమేవ కరోన్తో, న ఉత్తరిం ఇమాయ దేసనాయ మగ్గం వా ఫలం వా ఉప్పాదేసి ఖీణాసవస్స దేసితత్తాతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ గుహట్టకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### 3. దుట్టటకసుత్తవణ్ణనా

282. వదన్తి వే దుట్టమనాపీతి దుట్టటకసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? ఆదిగాథాయ తావ ఉప్పత్తి - మునిసుత్తనయేన భగవతో భిక్షుసంఘస్స చ ఉప్పన్నలాభసక్కారం అసహమానా తిత్తియా సున్దరిం పరిబ్బాజికం ఉయ్యోజేసుం. సా కిర జనపదకల్యాణీ సేతవత్థపరిబ్బాజికావ అహోసి. సా సున్హతా సునివత్థా మాలాగన్ధవిలేపనవిభూసితా భగవతో ధమ్మం సుత్వా సావత్తివాసీనం జేతవనతో నిక్ఖమనవేలాయ సావత్తితో నిక్ఖమిత్వా జేతవనాభిముఖీ గచ్ఛతి. మనుస్సేహి చ “కుహిం గచ్ఛసీ”తి పుచ్చితా “సమణం గోతమం సావకే చస్స రమయితుం గచ్ఛామీ”తి వత్వా జేతవనద్వారకోట్టకే విచరిత్వా జేతవనద్వారకోట్టకే పిదహితే నగరం పవిసిత్వా పభాతే పున జేతవనం గత్వా గన్ధకుటిసమీపే పుష్పాని విచినన్తి వియ చరతి . బుద్ధుపట్టానం ఆగతేహి చ మనుస్సేహి “కిమత్థం ఆగతాసీ”తి పుచ్చితా యంకిజ్ఞేదేవ భణతి. ఏవం అడ్డమాసమత్తే వీతిక్కన్తే తిత్తియా తం జీవితా వోరోపేత్వా పరిఖాతటే నిక్ఖిపిత్వా పభాతే “సున్దరిం న పస్సామా”తి కోలాహలం కత్వా రణ్ణో చ ఆరోచేత్వా తేన అనుజ్ఞాతా జేతవనం పవిసిత్వా విచినన్తా వియ తం నిక్ఖిత్తట్టానా ఉద్ధరిత్వా మజ్జాకం ఆరోపేత్వా నగరం అభిహరిత్వా ఉపక్కోసం అకంసు. సబ్బం పాళియం (ఉదా. 3౮) ఆగతనయేనేవ వేదితబ్బం.

భగవా తం దివసం పచ్చూససమయే బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేన్తో “తిత్తియా అజ్జ అయసం ఉప్పాదేస్సన్తీ”తి ఇత్వా “తేసం సద్దహిత్వా మాదిసే చిత్తం పకోపేత్వా మహాజనో అపాయాభిముఖో మా అహోసి”తి గన్ధకుటిద్వారం పిదహిత్వా అన్తోగన్ధకుటియంయేవ అచ్చి, న నగరం పిణ్ణాయ పావిసి. భిక్షూ పన ద్వారం పిదహితం దిస్సా పుబ్బసదిసమేవ పవిసింసు. మనుస్సా భిక్షూ దిస్సా నానప్పకారేహి అక్కోసింసు. అథ ఆయస్మా ఆనన్దో భగవతో తం పవత్తిం ఆరోచేత్వా “తిత్తియేహి, భన్తే, మహాఅయసో ఉప్పాదితో, న సక్కా ఇథ వసితుం, విపులో జమ్బుదీపో, అజ్ఞాత్త గచ్ఛామా”తి ఆహ. తత్థపి అయసే ఉట్టితే కుహిం గమిస్ససి ఆనన్దాతి? “అజ్ఞం నగరం భగవా”తి. అథ భగవా “ఆగమేహి, ఆనన్ద, సత్తాహమేవాయం సద్దో భవిస్సతి, సత్తాహచ్చయేన యేహి అయసో కతో, తేసంయేవ ఉపరి పతిస్సతీ”తి వత్వా ఆనన్దత్థేరస్స ధమ్మదేసనత్థం “వదన్తి వే”తి ఇమం గాథమభాసి.

తత్థ వదన్తీతి భగవన్తం భిక్షుసంఘస్స ఉపవదన్తి. దుట్టమనాపి ఏకే అథోపి వే సచ్చమనాతి ఏకచ్చే దుట్టచిత్తా, ఏకచ్చే తథసంజ్ఞానోపి హుత్వా, తిత్తియా దుట్టచిత్తా, యే తేసం వచనం సుత్వా సద్దహింసు, తే సచ్చమనాతి అధిప్పాయో. వాదస్స జాతన్తి ఏతం అక్కోసవాదం ఉప్పన్నం. ముని నో ఉపేతీతి అకారకతాయ చ అకుప్పనతాయ చ బుద్ధముని న ఉపేతి. తస్మా మునీ నత్తి ఖిలో కుహిజ్ఞేతి తేన కారణేన అయం ముని రాగాదిఖిలేహి నత్తి ఖిలో కుహిజ్ఞేతి వేదితబ్బో.

28౮. ఇమజ్జ గాథం వత్వా భగవా ఆనన్దత్థేరం పుచ్చి, “ఏవం ఖుంసేత్వా వమ్మేత్వా వుచ్చమానా భిక్షూ, ఆనన్ద, కిం వదన్తీ”తి. న కిజ్ఞే భగవాతి. “న, ఆనన్ద, ‘అహం సీలవా’తి సబ్బత్థ తుణ్ణీ భవితబ్బం, లోకే హి నాభాసమానం జానన్తి

మిస్సం బాలేహి పణ్ణిత"ని వత్వా, "భిక్షా, ఆనన్ద, తే మనుస్సే ఏవం పటిచోదేన్నూ"తి ధమ్మదేసనత్తాయ "అభూతవాదీ నిరయం ఉపేతీ"తి ఇమం గాథమభాసి. థేరో తం ఉగ్గహత్వా భిక్షా ఆహ - "మనుస్సా తుమ్హేహి ఇమాయ గాథాయ పటిచోదేతబ్బా"తి. భిక్షా తథా అకంసు. పణ్ణితమనుస్సా తుమ్హే అహీసుం. రాజాపి రాజపురిసే సబ్బతో పేసేత్వా యేసం ధుత్తానం లజ్జం దత్వా తిత్థియా తం మారాపేసుం, తే గహేత్వా నిగ్గయ్య తం పవత్తిం ఇత్వా తిత్థియే పరిభాసి. మనుస్సాపి తిత్థియే దిస్సా లేడ్డునా పహరన్తి, పంసునా ఓకిరన్తి "భగవతో అయసం ఉప్పాదేసు"న్తి. ఆనన్దత్థేరో తం దిస్సా భగవతో ఆరోచేసి, భగవా థేరస్స ఇమం గాథమభాసి "సకళ్ళో దిట్టిం...పే.... వదేయ్యా"తి.

తస్సత్థో - యాయం దిట్టి తిత్థియజనస్స "సున్దరిం మారేత్వా సమణానం సకృపుత్తియానం అవణ్ణం పకాసేత్వా ఏతేనుపాయేన లద్దం సక్కారం సాదియిస్సామా"తి, సో తం దిట్టిం కథం అతిక్కమేయ్య, అథ ఖో సో అయసో తమేవ తిత్థియజనం పచ్చాగతో తం దిట్టిం అచ్చేతుం అసక్కోన్తం. యో వా సస్సతాదివాదీ, సోపి సకం దిట్టిం కథం అచ్చయేయ్య తేన దిట్టిచ్చన్దేన అనుసీతో తాయ చ దిట్టిరుచియా నివిట్టో, అపిచ ఖో పన సయం సమత్తాని పకుబ్బమానో అత్తనావ పరిపుణ్ణాని తాని దిట్టిగతాని కరోన్తో యథా జానేయ్య, తథేవ వదేయ్యాతి.

౭౮౯. అథ రాజా సత్తాహచ్చయేన తం కుణపం ఛడ్డాపేత్వా సాయన్దసమయం విహారం గన్త్యా భగవన్తం అభివాదేత్వా ఆహ - "నను, భన్తే, ఈదిసే అయసే ఉప్పన్నే మయ్హమ్మి ఆరోచేతబ్బం సియా"తి. ఏవం వుత్తే భగవా, "న, మహారాజ, 'అహం సీలవా గుణసమ్మన్నో'తి పరేసం ఆరోచేతుం అరియానం పతిరూప"న్తి వత్వా తస్సా అట్టుప్పత్తియం "యో అత్తనో సీలవతానీ"తి అవసేసగాథాయో అభాసి.

తత్త సీలవతానీతి పాతిమోక్ఖాదీని సీలాని ఆరణ్ణికాదీని ధుతజ్ఞవతాని చ. అనానుపుట్టోతి అపుచ్చితో. పావాతి వదతి. అనరియధమ్మం కుసలా తమాహు, యో ఆతుమానం సయమేవ పావాతి యో ఏవం అత్తానం సయమేవ వదతి, తస్స తం వాదం "అనరియధమ్మో ఏసో"తి కుసలా ఏవం కథేన్తి.

౭౯౦. సన్తోతి రాగాదికిలేసవూపసమేన సన్తో, తథా అభినిబ్బుతత్తో. ఇతిహన్తి సీలేసు అకత్థమానోతి "అహమస్మి సీలసమ్మన్నో"తిఆదినా నయేన ఇతి సీలేసు అకత్థమానో, సీలనిమిత్తం అత్తూపనాయకం వాచం అభాసమానోతి వుత్తం హోతి. తమరియధమ్మం కుసలా వదన్తీతి తస్స తం అకత్థనం "అరియధమ్మో ఏసో"తి బుద్ధాదయో ఖన్దాదికుసలా వదన్తి. యస్సుస్సదా నత్తి కుహిళ్ళో లోకేతి యస్స ఖీణాసవస్స రాగాదయో సత్త ఉస్సదా కుహిళ్ళో లోకే నత్తి, తస్స తం అకత్థనం "అరియధమ్మో ఏసో"తి ఏవం కుసలా వదన్తీతి సమ్మన్తో.

౭౯౧. ఏవం ఖీణాసవపటిపత్తిం దస్సేత్వా ఇదాని దిట్టిగతికానం తిత్థియానం పటిపత్తిం రణ్ణో దస్సేన్తో ఆహ - "పకప్పితా సజ్ఞతా"తి. తత్త పకప్పితాతి పరికప్పితా. సజ్ఞతాతి పచ్చయాభిసజ్ఞతా. యస్సాతి యస్స కస్సచి దిట్టిగతికస్స. ధమ్మాతి దిట్టియో. పురక్ఖతాతి పురతో కతా. సన్తీతి సంవిజ్ఞన్తి. అవీవదాతాతి అవోదాతా. యదత్తని పస్సతి ఆనిసంసం, తం నిస్సితో కుప్పపటిచ్చసన్తిన్తి యస్సేతే దిట్టిధమ్మా పురక్ఖతా అవోదాతా సన్తి, సో ఏవంవిధో యస్మా అత్తని తస్సా దిట్టియా దిట్టిధమ్మికళ్ళా సక్కారాదిం, సమ్మరాయికళ్ళా గతివిసేసాదిం ఆనిసంసం పస్సతి, తస్మా తళ్ళా ఆనిసంసం, తళ్ళా కుప్పతాయ చ పటిచ్చసముప్పన్నతాయ చ సమ్మతిసన్తితాయ చ కుప్పపటిచ్చసన్తిసజ్ఞాతం దిట్టిం నిస్సితోవ హోతి, సో తన్నిస్సితత్తా అత్తానం వా ఉక్కంసేయ్య పరే వా వమ్మేయ్య అభూతేహిపి గుణదోసేహి.

౭౯౨. ఏవం నిస్సితేన చ దిట్టినివేసా...పే.... ఆదియతీ చ ధమ్మన్తి. తత్త దిట్టినివేసాతి ఇదంసచ్చాభినివేససజ్ఞాతాని దిట్టినివేసనాని. న హి స్వాతివత్తాతి సుఖేన అతివత్తితబ్బా న హోన్తి. ధమ్మేసు నిచ్ఛేయ్య సముగ్గహీతన్తి ద్వాసట్టిదిట్టిధమ్మేసు తం తం సముగ్గహీతం అభినివిట్టం ధమ్మం నిచ్ఛినిత్వా పవత్తత్తా దిట్టినివేసా న హి స్వాతివత్తాతి వుత్తం హోతి. తస్మా నరో తేసు నివేసనేసు, నిరస్సతీ ఆదియతీ చ ధమ్మన్తి యస్మా న హి స్వాతివత్తా , తస్మా నరో తేసుయేవ దిట్టినివేసనేసు అజసీలగోసీలకుక్కురసీలపజ్ఞాతపమరుప్పపాతఉక్కుటికప్పధానకణ్ణకాపస్సయాదిభేదం సత్తారధమ్మక్ఖానగణాదిభేదజ్ఞా తం తం ధమ్మం నిరస్సతి చ ఆదియతి చ జహతి చ గణ్ణాతి చ వనమక్కటో వియ తం తం సాఖన్తి వుత్తం హోతి. ఏవం నిరస్సన్తో చ ఆదియన్తో చ అనవట్టితచిత్తత్తా అసన్తేహిపి గుణదోసేహి అత్తనో వా పరస్స వా యసాయసం ఉప్పాదేయ్య.

౭౯౩. యో పనాయం సబ్బదిట్టిగతాదిదోసధుననాయ పజ్ఞాయ సమన్నాగతత్తా ధోనో, తస్స ధోనస్స హి...పే.... అనూపయో సో. కిం వుత్తం హోతి? ధోనధమ్మసమన్నాగమా ధోనస్స ధుతసబ్బపాపస్స అరహతో కత్థచి లోకే తేసు తేసు భవేసు పకప్పితా దిట్టి నత్తి, సో తస్సా దిట్టియా అభావేన, యాయ చ అత్తనా కతం పాపకమ్మం పటిచ్చాదేన్నా తిత్తియా మాయాయ మానేన వా ఏతం అగతిం గచ్ఛన్తి, తమ్పి మాయజ్ఞా మానజ్ఞా పహాయ ధోనో రాగాదీనం దోసానం కేన గచ్ఛేయ్య, దిట్టధమ్మే సమ్మరాయే వా నిరయాదీసు గతివిసేసేసు కేన సజ్ఞం గచ్ఛేయ్య, అనూపయో సో, సో హి తత్తాదిట్టిఉపయానం ద్వీన్నం అభావేన అనూపయోతి.

౭౯౪. యో పన తేసుం ద్వీన్నం భావేన ఉపయో హోతి, సో ఉపయో హి...పే.... దిట్టిమిథేవ సబ్బన్తి. తత్త ఉపయోతి తత్తాదిట్టినిస్సితో. ధమ్మేసు ఉపేతి వాదన్తి “రత్తో”తి వా “దుట్టో”తి వా ఏవం తేసు తేసు ధమ్మేసు ఉపేతి వాదం. అనూపయం కేన కథం వదేయ్యాతి తత్తాదిట్టిపహనేన అనూపయం ఖీణాసవం కేన రాగేన వా దోసేన వా కథం “రత్తో”తి వా “దుట్టో”తి వా వదేయ్య, ఏవం అనుపవజ్ఞో చ సో కిం తిత్తియా వియ కతపటిచ్చాదకో భవిస్సతీతి అధిప్పాయో. అత్తా నిరత్తా న హి తస్స అత్తీతి తస్స హి అత్తదిట్టి వా ఉచ్ఛేదదిట్టి వా నత్తి, గహణం ముజ్ఞానం వాపి అత్తనిరత్తసజ్ఞాతం నత్తి. కింకారణా నత్తీతి చే? అధోసి సో దిట్టిమిథేవ సబ్బం, యస్మా సో ఇధేవ అత్తభావే ఇాణవాతేన సబ్బం దిట్టిగతం అధోసి, పజహి, వినోదేసీతి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి. తం సుత్వా రాజా అత్తమనో భగవన్తం అభివాదేత్వా పక్కామీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ దుట్టట్టకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

#### ౪. సుద్ధట్టకసుత్తవణ్ణనా

౭౯౫. పస్సామి సుద్ధన్తి సుద్ధట్టకసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? అతీతే కిర కస్సపస్స భగవతో కాల్ బారాణసివాసీ అజ్ఞాతరో కుటుమ్మికో పజ్ఞాహి సకటసతేహి పచ్చన్తజనపదం అగమాసి భణ్ణగ్గహణత్తం. తత్త వనచరకేన సద్ధిం మిత్తం కత్వా తస్స పణ్ణాకారం దత్వా పుచ్చి - “కచ్చి, తే సమ్మ, చన్దనసారం దిట్టపుబ్బ”న్తి? “ఆమ సామీ”తి చ వుత్తే తేనేవ సద్ధిం చన్దనవనం పవిసిత్వా సబ్బసకటాని చన్దనసారస్స పూరేత్వా తమ్పి వనచరకం “యదా, సమ్మ, బారాణసిం ఆగచ్ఛసి, తదా చన్దనసారం గహేత్వా ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి వత్వా బారాణసింయేవ అగమాసి. అథాపరేన సమయేన సోపి వనచరకో చన్దనసారం గహేత్వా

తస్య ఘరం అగమాసి. సో తం దిస్వా సబ్బం పటిసన్ధారం కత్వా సాయన్తసమయే చన్దనసారం పిసాపేత్వా సముగ్గం పూరేత్వా “గచ్ఛ, సమ్మ, న్నాయిత్యా ఆగచ్ఛా”తి అత్తనో పురిసేన సద్ధిం న్నానతిత్తం పేసేసి. తేన చ సమయేన బారాణసియం ఉస్సవో హోతి. అథ బారాణసివాసినో పాతోవ దానం దత్వా సాయం సుద్ధవత్థనివత్థా మాలాగన్ధాదీని గహేత్వా కస్సపస్స భగవతో మహాచేతియం వన్దితుం గచ్ఛన్తి. సో వనచరకో తే దిస్వా “మహాజనో కుహిం గచ్ఛతీ”తి పుచ్చి. “విహారం చేతియవన్దనత్థాయా”తి చ సుత్వా సయమ్పి అగమాసి. తత్థ మనుస్సే హరితాలమనోసిలాదీహి నానప్పకారేహి చేతియే పూజం కరోంతే దిస్వా కిళ్ళి చిత్రం కాతుం అజానంతో తం చన్దనం గహేత్వా మహాచేతియే సువణ్ణిట్టకానం. ఉపరి కంసపాతిమత్తం మణ్డలం అకాసి. అథ తత్థ సూరియుగ్గమనవేలాయం సూరియరస్మియో ఉట్టహింసు. సో తం దిస్వా పసీది, పత్తనళ్ళా అకాసి “యత్థ యత్థ నిబ్బత్తామి, ఈదిసా మే రస్మియో ఉరే ఉట్టహన్తూ”తి. సో కాలం కత్వా తావతింసేసు నిబ్బత్తి. తస్య ఉరే రస్మియో ఉట్టహింసు, చన్దమణ్డలం వియస్స ఉరమణ్డలం విరోచతి, “చన్దాభో దేవపుత్తో”త్వేవ చ నం సజ్జానింసు.

సో తాయ సమ్మత్తియా ఛసు దేవలోకేసు అనులోమపటిలోమతో ఏకం బుద్ధన్తరం ఖేపేత్వా అమ్మాకం భగవతి ఉప్పన్నే సావత్తియం బ్రాహ్మణమహాసాలకులే నిబ్బత్తి, తథేవస్స ఉరే చన్దమణ్డలసదిసం రస్మిమణ్డలం అహోసి. నామకరణదివసే చస్స మజ్జలం కత్వా బ్రాహ్మణా తం మణ్డలం దిస్వా “ధణ్ణపుణ్ణలక్ఖణో అయం కుమారో”తి విమ్మితా “చన్దాభో” త్వేవ నామం అకంసు. తం వయప్పత్తం బ్రాహ్మణా గహేత్వా అలజ్జరిత్వా రత్తకళ్ళాకం పారుపాపేత్వా రథే ఆరోపేత్వా “మహాబ్రహ్మ అయ”న్తి పూజేత్వా “యో చన్దాభం పస్సతి, సో యసధనాదీని లభతి, సమ్మరాయళ్ళా సగ్గం గచ్ఛతీ”తి ఉఘోసేన్తా గామనిగమరాజధానీసు ఆహిణ్ణన్తి. గతగతట్టానే మనుస్సా “ఏస కిర భో చన్దాభో నామ, యో ఏతం పస్సతి, సో యసధనసగ్గాదీని లభతీ”తి ఉపరూపరి ఆగచ్ఛన్తి, సకలజమ్ముదీపో చలి. బ్రాహ్మణా తుచ్ఛహత్థకానం ఆగతానం న దస్సేన్తి, సతం వా సహస్సం వా గహేత్వా ఆగతానమేవ దస్సేన్తి. ఏవం చన్దాభం గహేత్వా అనువిచరన్తా బ్రాహ్మణా కమేన సావత్తిం అనుప్పత్తా.

తేన చ సమయేన భగవా పవత్తితవరధమ్మచక్కో అనుపుబ్బేన సావత్తిం ఆగన్తా సావత్తియం విహరతి జేతవనే బహుజనహితాయ ధమ్మం దేసేన్తో. అథ చన్దాభో సావత్తిం పత్వా సముద్ధపక్ఖన్తకున్నదీ వియ అపాకటో అహోసి, చన్దాభోతి భణన్తోపి నత్తి. సో సాయన్తసమయే మహాజనకాయం మాలాగన్ధాదీని ఆదాయ జేతవనాభిముఖం గచ్ఛన్తం దిస్వా “కుహిం గచ్ఛథా”తి పుచ్చి. “బుద్ధో లోకే ఉప్పన్నో, సో బహుజనహితాయ ధమ్మం దేసేతి, తం సోతుం జేతవనం గచ్ఛామా”తి చ తేసం వచనం సుత్వా సోపి బ్రాహ్మణగణపరివుతో తత్థేవ అగమాసి. భగవా చ తస్మిం సమయే ధమ్మసభాయం వరబుద్ధాసనే నిసిన్నోవ హోతి. చన్దాభో భగవన్తం ఉపసజ్జమ్మ మధురపటిసన్ధారం కత్వా ఏకమన్తం నిసీది, తావదేవ చస్స సో ఆలోకో అన్తరహితో. బుద్ధాలోకస్స హి సమీపే అసీతిహత్థబ్బన్తరే అఙ్ఘో ఆలోకో నాభిభోతి. సో “ఆలోకో మే నట్టో”తి నిసీదిత్వావ ఉట్టాసి, ఉట్టహిత్వా చ గన్తుమారద్ధో. అథ నం అఙ్ఘతరో పురిసో ఆహ - “కిం భో చన్దాభ, సమణస్స గోతమస్స భీతో గచ్ఛసీ”తి. నాహం భీతో గచ్ఛామి, అపిచ మే ఇమస్స తేజేన ఆలోకో న సమ్పజ్జతీతి పునదేవ భగవతో పురతో నిసీదిత్వా పాదతలా పట్టాయ యావ కేసగ్గా రూపరంసిలక్ఖణాదిసమ్మత్తిం దిస్వా “మహేసక్ఖో సమణో గోతమో, మమ ఉరే అప్పమత్తకో ఆలోకో ఉట్టితో, తావతకేనపి మం గహేత్వా బ్రాహ్మణా సకలజమ్ముదీపం విచరన్తి. ఏవం వరలక్ఖణసమ్మత్తిసమన్నాగతస్స సమణస్స గోతమస్స నేవ మానో ఉప్పన్నో, అద్ధా అయం అనోమగుణసమన్నాగతో భవిస్సతి సత్థా దేవమనుస్సాన”న్తి అతివియ పసన్నచిత్తో భగవన్తం వన్దిత్వా పబ్బజ్జం యాచి. భగవా అఙ్ఘతరం ధేరం ఆణాపేసి - “పబ్బాజేహి న”న్తి. సో తం

పబ్బాజేత్వా తచపగ్చాకకమ్మటానం ఆచిక్తి. నో విపస్సనం ఆరభిత్వా న చిరేనేవ అరహత్తం పత్వా “చన్దాభత్తేరో”తి విస్సుతో అహోసి. తం ఆరబ్బ భిక్ఖూ కథం సముట్టాపేసుం “కిం ను ఖో, ఆవుసో, యే చన్దాభం అద్దసంసు. తే యసం వా ధనం వా లభింసు, సగ్గం వా గచ్చింసు, విసుద్ధిం వా పాపుణింసు తేన చక్ఖద్వారికరూపదస్సనేనా”తి. భగవా తస్సం అట్టుప్పత్తియం ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్త పరమగాథాయ తావత్తో - న, భిక్ఖవే, ఏవరూపేన దస్సనేన సుద్ధి హోతి. అపిచ ఖో కిలేసమలినత్తా అసుద్ధం, కిలేసరోగానం అవిగమా సరోగమేవ చన్దాభం బ్రాహ్మణం అజ్ఞం వా ఏవరూపం దిస్వా దిట్టిగతికో బాలో అభిజానాతి “పస్సామి సుద్ధం పరమం అరోగం, తేన చ దిట్టిసజ్ఞాతేన దస్సనేన సంసుద్ధి నరస్స హోతీ”తి, నో ఏవం అభిజానంతో తం దస్సనం “పరమ”న్తి ఇత్వా తస్మిం దస్సనే సుద్ధానుపసీసీ సమానో తం దస్సనం “మగ్గజాణ”న్తి పచ్చేతి. తం పన మగ్గజాణం న హోతి. తేనాహ - “దిట్ఠిన చే సుద్ధీ”తి దుతియగాథం.

౭౯౬. తస్సత్తో - తేన రూపదస్సనసజ్ఞాతేన దిట్ఠిన యది కిలేససుద్ధి నరస్స హోతి. తేన వా జాణేన నో యది జాతిఆదిదుక్ఖం పజహోతి. ఏవం సంతే అరియమగ్గతో అజ్ఞోన అసుద్ధిమగ్గేనేవ నో సుజ్ఞతి, రాగాదీహి ఉపధీహి సఉపధికో ఏవ సమానో సుజ్ఞతీతి ఆపన్నం హోతి, న చ ఏవంవిధో సుజ్ఞతి. తస్మా దిట్ఠీ హి నం పావ తథా వదానం, సా నం దిట్ఠీయేవ “మిచ్ఛాదిట్ఠికో అయ”న్తి కథేతి దిట్ఠిఅనురూపం “సస్సతో లోకో”తిఆదినా నయేన తథా తథా వదన్తి.

౭౯౭. న బ్రాహ్మణోతి తతియగాథా. తస్సత్తో - యో పన బాహితపాపత్తా బ్రాహ్మణో హోతి, నో మగ్గేన అధిగతాసవక్ఖయో ఖీణాసవబ్రాహ్మణో అరియమగ్గజాణతో అజ్ఞోన అభిమజ్జలసమ్మతరూపసజ్ఞాతే దిట్ఠే తథావిధసద్దసజ్ఞాతే సుతే అవీతిక్కమసజ్ఞాతే సీలే హత్థివతాదిభేదే వతే పథవిఆదిభేదే ముతే చ ఉప్పన్నేన మిచ్ఛాజాణేన సుద్ధిం న ఆహ. సేసమస్స బ్రాహ్మణస్స వణ్ణభణనత్థం వుత్తం. నో హి తేధాతుకపుజ్జో సబ్బస్మిళ్ళా పాపే అనూపలిత్తో, తస్స పహీనత్తా అత్తదిట్ఠీయా యస్స కస్సచి వా గహణస్స పహీనత్తా అత్తజ్ఞహో, పుజ్జాభిసజ్ఞారాదీనం అకరణతో నయిధ పకుబ్బమానోతి వుచ్చతి. తస్మా నం ఏవం పసంసంతో ఆహ. సబ్బస్సేవ చస్స పురిమపాదేన సమ్మన్తో వేదితట్టో - పుజ్జో చ పాపే చ అనూపలిత్తో, అత్తజ్ఞహో నయిధ పకుబ్బమానో, న బ్రాహ్మణో అజ్ఞతో సుద్ధిమాహోతి.

౭౯౮. ఏవం న బ్రాహ్మణో అజ్ఞతో సుద్ధిమాహోతి వత్వా ఇదాని యే దిట్ఠిగతికా అజ్ఞతో సుద్ధిం బ్రువన్తి, తేసం తస్సా దిట్ఠీయా అనిబ్బాహకభావం దస్సేంతో “పురిమం పహాయా”తి గాథమాహ. తస్సత్తో - తే హి అజ్ఞతో సుద్ధివాదా సమానాపి యస్సా దిట్ఠీయా అప్పహీనత్తా గహణముళ్ళానం హోతి. తాయ పురిమం సత్థారాదిం పహాయ అపరం నిస్సితా ఏజాసజ్ఞాతాయ తణ్ణాయ అనుగతా అభిభూతా రాగాదిభేదం న తరన్తి సజ్ఞం, తళ్ళా అతరన్తా తం తం ధమ్మం ఉగ్గణ్ణన్తి చ నిరస్సజన్తి చ మక్కుటోవ సాఖన్తి.

౭౯౯. పగ్చామగాథాయ సమ్మన్తో - యో చ నో “దిట్ఠీ హి నం పావ తథా వదాన”న్తి వుత్తో, నో సయం సమాదాయాతి. తత్త సయన్తి సామం. సమాదాయాతి గహేత్వా. వతానీతి హత్థివతాదీని. ఉచ్ఛావచన్తి అపరాపరం హీనపణీతం వా సత్థారతో సత్థారాదిం. సజ్ఞసత్తోతి కామసజ్ఞాదీసు లగ్గో. విద్వా చ వేదేహి సమేచ్ఛ ధమ్మన్తి పరమత్థవిద్వా చ అరహ చతుహి మగ్గజాణవేదేహి చతుసచ్ఛధమ్మం అభిసమేచ్ఛాతి. సేసం పాకటమేవ.

౮౦౦. న సబ్బధమ్మేసు విసేనిభూతో, యం కిళ్ళి దిట్టంవ సుతం ముతం వాతి సోభూరిపజ్ఞో ఖీణాసవో యం కిళ్ళి దిట్టం వా సుతం వా ముతం వా తేసు సబ్బధమ్మేసు మారసేనం వినాసేత్వా రితభావేన విసేనిభూతో. తమేవదస్సిన్తి తం ఏవం విసుద్ధదస్సిం. వివటం చరన్తన్తి తణ్ణచ్చదనాదివిగమేన వివటం హుత్వా చరన్తం. కేనీధ లోకస్మిం వికప్పయేయ్యాతి కేన ఇథ లోకే తణ్ణాకప్పేన వా దిట్టికప్పేన వా కోచి వికప్పేయ్య, తేసుం వా పహీనత్తా రాగాదినా పుట్టే వుత్తేనాతి.

౮౦౧. న కప్పయన్తీతి గాథాయ సమ్మన్తో అత్తో చ - కిళ్ళి భియ్యో? తే హి తాదిసా సన్తో ద్విన్నం కప్పానం పురేక్షారాన ఇచ్చ కేనచి న కప్పయన్తి న పురేక్షరోన్తి, పరమత్థఅచ్చన్తసుద్ధిఅధిగతత్తా అనచ్చన్తసుద్ధియేవ అకిరియసస్సతదిట్టిం అచ్చన్త సుద్ధీతి న తే వదన్తి. ఆదానగన్ఠం గథితం విసజ్జాతి చతుబ్బిధమ్మి రూపాదీనం ఆదాయకత్తా ఆదానగన్ఠం అత్తనో చిత్తసన్తానే గథితం బద్ధం అరియమగ్గసత్తేన విసజ్జ చిన్దిత్వా. సేసం పాకటమేవ.

౮౦౨. సీమాతిగోతి గాథా ఏకపుగ్గలాధిట్టానాయ దేసనాయ వుత్తా. పుబ్బసదిసో ఏవ పనస్సా సమ్మన్తో, సో ఏవం అత్థవణ్ణనాయ సద్ధిం వేదితబ్బో - కిళ్ళి భియ్యో సో ఈదిసో భూరిపజ్ఞో చతున్నం కిల్సేసీమానం అతీతత్తా సీమాతిగో బాహితపాపత్తా చ బ్రాహ్మణో, ఇత్థమ్మూతస్స చ తస్స నత్తి పరచిత్తపుట్టేనివాసజ్ఞాణేహి ఇత్త్వా వా మంసచక్ఖుదిబ్బచక్ఖూహి దిస్సా వా కిళ్ళి సముగ్గహీతం, అభినివిట్టన్తి వుత్తం హోతి. సో చ కామరాగాభావతో న రాగరాగీ, రూపారూపరాగాభావతో న విరాగరత్తో . యతో ఏవంవిధస్స “ఇదం పర”న్తి కిళ్ళి ఇథ ఉగ్గహితం నత్తీతి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి.

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ సుద్ధట్టకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౫. పరమట్టకసుత్తవణ్ణనా

౮౦౩. పరమన్తి దిట్ఠీసూతి పరమట్టకసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? భగవతి కిర సావత్తియం విహరన్తే నానాత్తియీ సన్నిపతిత్వా అత్తనో అత్తనో దిట్టిం దీపేన్తా “ఇదం పరమం, ఇదం పరమ”న్తి కలహం కత్వా రజ్ఞో ఆరోచేసుం. రాజా సమ్మహులే జచ్చన్తే సన్నిపాతాపేత్వా “ఇమేసం హత్తిం దస్సేధా”తి ఆణాపేసి. రాజపురిసా అన్తే సన్నిపాతాపేత్వా హత్తిం పురతో సయాపేత్వా “పస్సధా”తి ఆహంసు. తే హత్తిస్స ఏకమేకం అజ్ఞం పరామసింసు. తతో రజ్ఞా “కీదిసో, భణే, హత్తి”తి పుట్టో యో సోణ్ణం పరామసి, సో “సేయ్యధాపి, మహారాజ, నక్ఖలీసా”తి భణి. యే దన్తాదీని పరామసింసు, తే ఇతరం “మా భో రజ్ఞో పురతో ముసా భణి”తి పరిభాసిత్వా “సేయ్యధాపి, మహారాజ, భిత్తిఖిలో”తిఆదీని ఆహంసు. రాజా తం సబ్బం సుత్వా “ఈదిసో తుమ్మాకం సమయో”తి తిత్తియే ఉయ్యోజేసి. అజ్ఞాతరో పిణ్ణచారికో తం పవత్తిం ఇత్త్వా భగవతో ఆరోచేసి. భగవా తస్సం అట్టుప్పత్తియం భిక్ఖూ ఆమన్తేత్వా “యథా, భిక్ఖవే, జచ్చన్తా హత్తిం అజానన్తా తం తం అజ్ఞం పరామసిత్వా వివదింసు, ఏవం తిత్తియో విమోక్షన్తికథమ్మం అజానన్తా తం తం దిట్టిం పరామసిత్వా వివదన్తీ”తి వత్వా ధమ్మదేసనత్థం ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్థ పరమన్తి దిట్ఠీసు పరిబ్బసానోతి “ఇదం పరమ”న్తి గహేత్వా సకాయ సకాయ దిట్ఠీయా వసమానో. యదుత్తరి కురుతేతి యం అత్తనో సత్థారాదిం సేట్టం కరోతి. హీనాతి అజ్ఞో తతో సబ్బమాహాతి తం అత్తనో సత్థారాదిం రపేత్వా తతో అజ్ఞో సబ్బే “హీనా ఇమే”తి ఆహ. తస్మా వివాదాని అవీతివత్తోతి తేన కారణేన సో దిట్టికలహో అవీతివత్తోవ హోతి.

౮౦౪. దుతియగాధాయ అట్టో - ఏవం అవీతివత్తో చ యం దిట్టే సుతే సీలవతే ముతేతి ఏతేసు వత్తూసు ఉప్పన్నదిట్టేసజ్జాతే అత్తని పుట్టే పుత్తప్పకారం ఆనిసంసం పస్సతి. తదేవ నో తత్త సకాయ దిట్టియా ఆనిసంసం “ఇదం సేట్ట”న్తి అభినివిసిత్వా అజ్ఞం సబ్బం పరసత్తారాదికం నిహీనతో పస్సతి.

౮౦౫. తతియగాధాయ అట్టో - ఏవం పస్సతో చస్స యం అత్తనో సత్తారాదిం నిస్సితో అజ్ఞం పరసత్తారాదిం హీనం పస్సతి తం పన దస్సనం గణ్ఠమేవ కుసలా వదన్తి, బన్ధనన్తి పుత్తం హోతి . యస్మా ఏతదేవ, తస్మా హి దిట్టంవ సుతం ముతం వా సీలబ్బతం భిక్ఖు న నిస్సయేయ్య, నాభినివేసేయ్యాతి పుత్తం హోతి.

౮౦౬. చతుత్తగాధాయ అట్టో - న కేవలం దిట్టసుతాదిం న నిస్సయేయ్య, అపిచ ఖో పన అసజ్జాతం ఉపరూపరి దిట్టిమ్మి లోకస్మిం న కప్పయేయ్య, న జనేయ్యాతి పుత్తం హోతి. కీదిసం? జాణేన వా సీలవతేన వాపి, సమాపత్తిజాణాదినా జాణేన వా సీలవతేన వా యా కప్పీయతి, ఏతం దిట్టిం న కప్పేయ్య. న కేవలజ్ఞా దిట్టిం న కప్పయేయ్య, అపిచ ఖో పన మానేనపి జాతిఆదీహి వత్తూహి సమోతి అత్తానమనూపనేయ్య, హీనో న మజ్జోథ విసేసి వాపీతి.

౮౦౭. పశ్చాదుగాధాయ అట్టో - ఏవజ్ఞో దిట్టిం అకప్పేన్తో అమజ్జామానో చ అత్తం పహాయ అనుపాదియానో ఇథ వా యం పుట్టే గహితం, తం పహాయ అపరం అగ్గణ్ఠన్తో తస్మిమ్మి పుత్తప్పకారే జాణే దువిధం నిస్సయం నో కరోతి. అకరోన్తో చ స వే వియత్తేసు నానాదిట్టివసేన భిన్నేసు సత్తేసు న వగ్గసారీ ధన్దాదివసేన అగచ్ఛనధమ్మో హుత్వా ద్వాసట్టియా దిట్టిసు కేఞ్చపి దిట్టిం న పచ్చేతి, న పచ్చాగచ్ఛతీతి పుత్తం హోతి.

౮౦౮-౧౦. ఇదాని యో నో ఇమాయ గాధాయ పుత్తో ఖీణాసవో, తస్స వణ్ణభణనత్తం “యస్సూభయన్తే”తిఆదికా తిస్సో గాథాయో ఆహ. తత్త ఉభయన్తేతి పుట్టే పుత్తపస్సాదిభేదే. పణిధీతి తణ్ణా. భవాభవాయాతి పునప్పునభవాయ. ఇథ వా హురం వాతి సకత్తభావాదిభేదే ఇథ వా పరత్తభావాదిభేదే పరత్త వా. దిట్టే వాతి దిట్టసుద్ధియా వా. ఏస నయో సుతాదీసు. సజ్ఞాతి సజ్ఞాసముట్టాపికా దిట్టి. ధమ్మాపి తేసం న పటిచ్చితాసేతి ద్వాసట్టిదిట్టిగతధమ్మాపి తేసం “ఇదమేవ సచ్చం మోఘమజ్జా”న్తి ఏవం న పటిచ్చితా. పారజ్ఞతో న పచ్చేతి తాదీతి నిబ్బానపారం గతో తేన తేన మగ్గేన పహీసే కిలేసే పున నాగచ్ఛతి, పశ్చాహి చ ఆకారేహి తాదీ హోతీతి. సేసం పాకటమేవాతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ పరమత్తకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

## ౬. జరాసుత్తవణ్ణనా

౮౧౧. అప్పుం వత జీవితన్తి జరాసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? ఏకం సమయం భగవా సావత్తియం వస్సం వసిత్వా యాని తాని బుద్ధానం సరీరారోగ్యసమ్మాదనం అనుప్పన్నసిక్ఖాపదపజ్ఞాపనం వేనేయ్యదమనం తథారూపాయ అట్టుప్పత్తియా జాతకాదికధనన్తిఆదీని జనపదచారికానిమిత్తాని, తాని సమవేక్షిత్వా జనపదచారికం పక్కామి. అనుపుట్టేన చారికం చరమానో సాయం సాకేతం అనుప్పత్తో అజ్ఞానవనం పావిసి. సాకేతవాసి నో సుత్వా “అకాలో ఇదాని భగవన్తం దస్సనాయా”తి విభాతాయ రత్తియా మాలాగన్ధాదీని గహేత్వా భగవతో సన్తికం గత్వా పూజనవన్ధనసమ్మోదనాదీని కత్వా పరివారేత్వా



అట్లంసు యావ భగవతో గామప్పవేసనవేలా, అథ భగవా భిక్షుసజ్జపరివుతో పిణ్డాయ పావిసి. తం అజ్ఞాతరో సాకేతకో బ్రాహ్మణమహాసాలో నగరా నిక్షన్తో నగరద్వారే అద్దస. దిస్సా పుత్తసినేహం ఉప్పాదేత్వా “చిరదిట్టోసి, పుత్త, మయా”తి పరిదేవయమానో అభిముఖో అగమాసి. భగవా భిక్షా సజ్జాపేసి – “అయం, భిక్షవే, బ్రాహ్మణో యం ఇచ్చతి, తం కరోతు, న వారేతబ్బో”తి.

బ్రాహ్మణోపి వచ్చగిద్దినీవ గావీ ఆగన్త్యా భగవతో కాయం పురతో చ పచ్చతో చ దక్షిణతో చ వామతో చాతి సమన్తా ఆలిక్కి “చిరదిట్టోసి, పుత్త, చిరం వినా అహోసీ”తి భణన్తో. యది పన సో తథా కాతుం న లభేయ్య, హదయం ఫాలేత్వా మరేయ్య. సో భగవన్తం అవోచ – “భగవా తుమ్హేహి సద్ధిం ఆగతభిక్షానం అహమేవ భిక్షం దాతుం సమథో, మమేవ అనుగ్గహం కరోథా”తి. అధివాసేసి భగవా తుణ్ణీభావేన. బ్రాహ్మణో భగవతో పత్తం గహేత్వా పురతో గచ్చన్తో బ్రాహ్మణియా పేసేసి – “పుత్తో మే ఆగతో, ఆసనం పజ్జాపేతబ్బ”న్తి. సా తథా కత్వా ఆగమనం పస్సన్తి రితా భగవన్తం అన్తరవీధియంయేవ దిస్సా పుత్తసినేహం ఉప్పాదేత్వా “చిరదిట్టోసి, పుత్త, మయా”తి పాదేసు గహేత్వా రోదిత్వా ఘరం అతినేత్వా సక్కచ్చం భోజేసి. భుత్తావినో బ్రాహ్మణో పత్తం అపనామేసి. భగవా తేసం సప్పాయం విదిత్వా ధమ్మం దేసేసి, దేసనాపరియోసాసే ఉభోపి సోతాపన్నా అహేసుం. అథ భగవన్తం యాచింసు – “యావ, భన్తే, భగవా ఇమం నగరం ఉపనిస్సాయ విహరతి, అష్టాకంయేవ ఘరే భిక్షా గహేతబ్బా”తి. భగవా “న బుద్ధా ఏవం ఏకం నిబద్ధట్టానంయేవ గచ్చన్తి”తి పటిక్కిపి. తే ఆహంసు – “తేన హి, భన్తే, భిక్షుసజ్జేన సద్ధిం పిణ్డాయ చరిత్వాపి తుమ్హే ఇధేవ భత్తకిచ్చం కత్వా ధమ్మం దేసేత్వా విహారం గచ్చథా”తి. భగవా తేసం అనుగ్గహత్థాయ తథా అకాసి. మనుస్సా బ్రాహ్మణిచ్చ బ్రాహ్మణిచ్చ “బుద్ధపితా బుద్ధమాతా” త్వేవ వోహరింసు. తమ్పి కులం “బుద్ధకుల”న్తి నామం లభి.

ఆనన్దత్థేరో భగవన్తం పుచ్చి – “అహం భగవతో మాతాపితరో జానామి, ఇమే పన కస్మా వదన్తి ‘అహం బుద్ధమాతా అహం బుద్ధపితా’”తి. భగవా ఆహ – “నిరన్తరం మే, ఆనన్ద, బ్రాహ్మణీ చ బ్రాహ్మణో చ పఞ్చ జాతిసతాని మాతాపితరో అహేసుం, పఞ్చ జాతిసతాని మాతాపితూనం జేట్టకా, పఞ్చ జాతిసతాని కనిట్టకా. తే పుబ్బసినేహేనేవ కథేన్తి”తి ఇమఞ్చ గాథమభాసి –

“పుట్టేవ సన్నివాసేన, పచ్చప్పన్నహితేన వా;

ఏవం తం జాయతే పేమం, ఉప్పలంవ యథోదకే”తి. (జా. ౧.౨.౧౭౪);

తతో భగవా సాకేతే యథాభిరన్తం విహరిత్వా పున చారికం చరమానో సావత్తిమేవ అగమాసి. సోపి బ్రాహ్మణో చ బ్రాహ్మణీ చ భిక్షా ఉపసజ్జమిత్వా పతిరూపం ధమ్మదేసనం సుత్వా సేసమగ్గే పాపుణిత్వా అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాయంసు. నగరే బ్రాహ్మణా సన్నిపతింసు “అష్టాకం జాతకే సక్కరిస్సామా”తి. సోతాపన్నసకదాగామిఅనాగామినో ఉపాసకాపి సన్నిపతింసు ఉపాసికాయో చ “అష్టాకం సహధమ్మికే సక్కరిస్సామా”తి. తే సబ్బేపి కమ్మలకూటాగారం ఆరోపేత్వా మాలాగన్ధాదీహి పూజేన్తా నగరా నిష్ఠామేసుం.

భగవాపి తం దివసం పచ్చాససమయే బుద్ధచక్షునా లోకం వోలోకేన్తో తేసం పరినిబ్బానభావం ఇత్వా “తత్త మయి గతే ధమ్మదేసనం సుత్వా బహుజనస్స ధమ్మాభిసమయో భవిస్సంతీ”తి ఇత్వా పత్తచీవరమాదాయ సావత్తితో ఆగన్త్యా ఆళాహనమేవ పావిసి. మనుస్సా దిస్సా “మాతాపితూనం సరీరకిచ్చం కాతుకామో భగవా ఆగతో”తి వన్దిత్వా అట్లంసు.

నాగరాపి కూటాగారం పూజేన్ద్రా ఆళాహనం ఆనేత్వా భగవంతం పుచ్చింసు - “గహట్టరియసావకా కథం పూజేతబ్బా”తి.  
భగవా “యథా అసేక్ఖా పూజియన్తి, తథా పూజేతబ్బా ఇమే”తి అధిష్పాయేన తేసం అసేక్ఖమునిభావం దీపేన్తో ఇమం  
గాథమాహ -

“అహింసకా యే మునయో, నిచ్చం కాయేన సంవుతా;

తే యన్తి అచ్చుతం తానం, యత్త గన్త్వా న సోచరే”తి. (ధం పం. ౨౨౫);

తత్త్వా పరిసం ఓలోకేత్వా తజ్ఞణానురూపం ధమ్మం దేసేన్తో ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్త అప్పం వత జీవితం ఇదన్తి “ఇదం వత మనుస్సానం జీవితం అప్పం పరిత్తం రితిపరిత్తతాయ సరసపరిత్తతాయ”తి  
సల్లసుత్తేపి వుత్తనయమేతం. ఓరం వస్ససతాపి మియ్యతీతి వస్ససతా ఓరం కలలాదికాలేపి మియ్యతి. అతిచ్ఛాతి  
వస్ససతం అతిక్కమిత్వా. జరసాపి మియ్యతీతి జరాయపి మియ్యతి.

౮౧౨-౬. మమాయితేతి మమాయితవత్తుకారణా. వినాభావసన్తమేవిదన్తి సన్తవినాభావం విజ్ఞమానవినాభావమేవ  
ఇదం, న సక్కా అవినాభావేన భవతున్తి వుత్తం హోతి. మామకోతి మమ ఉపాసకో భిక్షు వాతి సజ్ఞం గతో, బుద్ధాదీని వా  
వత్థాని మమాయమానో. సజ్ఞతన్తి సమాగతం దిట్టపుబ్బం వా. పియాయిత్తి పియం కతం. నామంయేవావసిస్సతి  
అక్ఖేయ్యన్తి సబ్బం రూపాదిధమ్మజాతం పహీయతి, నామమత్తమేవ తు అవసిస్సతి “బుద్ధరక్ఖితో, ధమ్మరక్ఖితో”తి ఏవం  
సజ్ఞాతుం కథేతుం. మునయోతి ఖీణాసవమునయో. ఖేమదస్సిన్తోతి నిబ్బానదస్సిన్తో.

౮౧౩. సత్తమగాథా ఏవం మరణబ్బాహతే లోకే అనురూపపటిపత్తిదస్సనత్తం వుత్తా. తత్త పతిలీనచరస్సాతి తతో తతో  
పతిలీనం చిత్తం కత్వా చరన్తస్స. భిక్షునోతి కల్యాణపుధుజ్ఞనస్స సేక్ఖస్స వా. సామగ్గియమాహు తస్స తం, యో అత్తానం  
భవనే న దస్సయేతి తస్సేతం పతిరూపమాహు, యో ఏవంపటిపన్నో నిరయాదిభేదే భవనే అత్తానం న దస్సయ్య. ఏవజ్ఞో  
సో ఇమమ్మా మరణా ముచ్చేయ్యాతి అధిష్పాయో.

౮౧౪-౨౦. ఇదాని యో “అత్తానం భవనే న దస్సయే”తి ఏవం ఖీణాసవో విభావితో, తస్స వణ్ణభణనత్తం ఇతో పరా  
తిస్సో గాథాయో ఆహ. తత్త సబ్బత్థాతి ద్వాదససు ఆయతనేసు. యదిదం దిట్టసుతం ముతేసు వాతి ఏత్త పన యదిదం  
దిట్టసుతం, ఏత్త వా ముతేసు వా ధమ్మేసు ఏవం ముని న ఉపలిమ్మతీతి ఏవం సమ్మన్దో వేదితబ్బో. ధోనో న హి తేన  
మజ్ఞాతి, యదిదం దిట్టసుతం ముతేసు వాతి అత్తాపి యదిదం దిట్టసుత్తం, తేన వత్తునా న మజ్ఞాతి, ముతేసు వా ధమ్మేసు  
న మజ్ఞాతీతి ఏవమేవ సమ్మన్దో వేదితబ్బో. న హి సో రజ్జతి నో విరజ్జతీతి. బాలపుధుజ్ఞనా వియ న రజ్జతి,  
కల్యాణపుధుజ్ఞనసేక్ఖా వియ న విరజ్జతి, రాగస్స పన ఖీణత్తా “విరాగో”త్వేవ సజ్ఞం గచ్ఛతి. సేసం సబ్బత్త పాకటమేవాతి.  
దేసనాపరియోసానే చతురాసీతియా పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ జరాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. తిస్సమేత్తేయ్యసుత్తవణ్ణనా

౮౨౧. మేధునమనుయుత్తస్సాతి తిస్సమేత్తేయ్యసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? భగవతి కిర సావత్తియం విహరన్తే తిస్సమేత్తేయ్యా నామ ద్వే సహాయా సావత్తిం అగమంసు. తే సాయన్తసమయం మహాజనం జేతవనాభిముఖం గచ్ఛన్తం దిస్సా “కుహిం గచ్ఛథా”తి పుచ్చింసు. తతో తేహి “బుద్ధో లోకే ఉప్పన్నో, బహుజనహితాయ ధమ్మం దేసేతి, తం నోతుం జేతవనం గచ్ఛామా”తి పుత్తే “మయమ్మి నోస్సామా”తి అగమంసు. తే అవజ్ఞాధమ్మదేసకస్స భగవతో ధమ్మదేసనం సుత్వా పరిసన్తరే నిసిన్నావ చిన్తేసుం – “న సక్కా అగారమజ్ఞే రితేనాయం ధమ్మో పరిపూరేతు”న్తి. అథ పక్కన్తే మహాజనే భగవన్తం పబ్బజ్జం యాచింసు. భగవా “ఇమే పబ్బాజేహి”తి అజ్ఞాతరం భిక్షుం ఆణాపేసి. నో తే పబ్బాజేత్వా తచపఞ్చకకమ్మట్ఠానం దత్వా అరణ్ణావాసం గన్తుమారద్ధో. మేత్తేయ్యో తిస్సం ఆహ – “ఆవుసో, ఉపజ్ఞాయో అరణ్ణం గచ్ఛతి, మయమ్మి గచ్ఛామా”తి. తిస్సో “అలం ఆవుసో, భగవతో దస్సనం ధమ్మస్సవనఞ్చ అహం పిహేమి, గచ్ఛ త్వ”న్తి వత్వా న అగమాసి. మేత్తేయ్యో ఉపజ్ఞాయేన సహ గత్వా అరణ్ణో సమణధమ్మం కరోన్తో న చిరస్సేవ అరహత్తం పాపుణి సద్ధిం ఆచరియుపజ్ఞాయేహి. తిస్సస్సాపి జేట్టభాతా బ్యాధినా కాలమకాసి. నో తం సుత్వా అత్తనో గామం అగమాసి, తత్త నం ఇతాకా పలోభేత్వా ఉప్పబ్బాజేసుం. మేత్తేయ్యోపి ఆచరియుపజ్ఞాయేహి సద్ధిం సావత్తిం ఆగతో. అథ భగవా పుత్థవస్సో జనపదచారికం చరమానో అనుపుట్టేన తం గామం పాపుణి. తత్త మేత్తేయ్యో భగవన్తం వన్దిత్వా “ఇమస్మిం, భన్తే, గామే మమ గిహిసహాయో అత్తి, ముహుత్తం తావ ఆగమేథ అనుకమ్మం ఉపాదాయా”తి వత్వా గామం పవిసిత్వా తం భగవతో సన్తికం ఆనేత్వా ఏకమన్తం రితో తస్సన్తాయ ఆదిగాథాయ భగవన్తం పఞ్ఞం పుచ్చి. తస్స భగవా బ్యాకరోన్తో అవసేసగాథాయో అభాసి. అయమస్స సుత్తస్స ఉప్పత్తి.

తత్త మేధునమనుయుత్తస్సాతి మేధునధమ్మసమాయుత్తస్స. ఇతీతి ఏవమాహ. ఆయస్మాతి పియవచనమేతం, తిస్సోతి నామం తస్స ధేరస్స. నో హి తిస్సోతి నామేన. మేత్తేయ్యోతి గోత్తం, గోత్తవసేనేవ చేస పాకటో అహోసి. తస్మా అట్టప్పత్తియం పుత్తం “తిస్సమేత్తేయ్యా నామ ద్వే సహాయా”తి. విఘాతన్తి ఉపఘాతం. బ్రూహీతి ఆచిక్ష. మారిసాతి పియవచనమేతం, నిదుక్ఖాతి పుత్తం హోతి. సుత్వాన తవ సాసనన్తి తవ వచనం సుత్వా. వివేకే సిక్ఖిస్సామసేతి సహాయం ఆరబ్బ ధమ్మదేసనం యాచన్తో భణతి. నో పన సిక్ఖితసిక్ఖోయేవ.

౮౨౨. ముస్సతే వాపి సాసనన్తి పరియత్తిపటిపత్తితో దువిధమ్మి సాసనం నస్సతి. వాపీతి పదపూరణమత్తం. ఏతం తస్మిం అనారియన్తి తస్మిం పుగ్గలే ఏతం అనరియం, యదిదం మిచ్ఛాపటిపదా.

౮౨౩. ఏకో పుట్టే చరిత్వానాతి పబ్బజ్జాసజ్ఞాతేన వా గణవోస్సగ్గట్టేన వా పుట్టే ఏకో విహరిత్వా. యానం భన్తంవ తం లోకే, హీనమాహు పుథుజ్జనన్తి తం విబ్బన్తకం పుగ్గలం యథా హత్తియానాదియానం అదన్తం విసమం ఆరోహతి, ఆరోహకమ్మి భజ్జాతి, పపాతేపి పపతతి. ఏవం కాయదుచ్ఛరితాదివిసమారోహనేన నరకాదీసు, అత్థభజ్జనేన జాతిపపాతాదీసు పపతనేన చ యానం భన్తంవ ఆహు హీనం పుథుజ్జనఞ్చ ఆహూతి.

౮౨౪-౫. యసో కిత్తి చాతి లాభసక్కారో పసంసా చ. పుట్టేతి పబ్బజితభావే. హాయతే వాపి తస్స సాతి తస్స విబ్బన్తకస్స సతో నో చ యసో సా చ కిత్తి హాయతి. ఏతమ్మి దిస్సాతి ఏతమ్మి పుట్టే యసకిత్తినం భావం పచ్ఛా చ హానిం దిస్సా. సిక్ఖేథ మేధునం విప్పహతవేతి తిస్సో సిక్ఖా సిక్ఖేథ. కిం కారణం? మేధునం విప్పహతవే, మేధునప్పహనణ్ణాయాతి పుత్తం హోతి. యో హి మేధునం న విప్పజహతి, సజ్కప్పేహి...పే.... తథావిధో . తత్త పరేతోతి సమన్నాగతో. పరేసం నిగ్గోసన్తి ఉపజ్ఞాయాదీనం నిన్దావచనం. మజ్ఞ హోతీతి దుమ్మనో హోతి.

౮౨౬. ఇతో పరా గాఢా పాకటసమ్బంధా ఏవ. తాసు సత్త్వానీతి కాయదుచ్ఛరితాదీని. తాని హి అత్తనో పరేసశ్చ ఛేదనట్టేన “సత్త్వానీ”తి వుచ్చన్తి. తేసు చాయం వినేసతో చోదితో ముసావచనసత్త్వానేవ కరోతి - “ఇమినా కారణేనాహం విబ్బన్తో”తి భణన్తో. తేనేవాహ - “ఏస ఖ్వస్స మహాగేఢో, మోసవజ్జం పగాహతి”తి. తత్త ఏస ఖ్వస్సాతి ఏస ఖో అస్స. మహాగేఢోతి మహాబంధనం. కతమోతి చే? యదిదం మోసవజ్జం పగాహతి, స్వాస్స ముసావాదజ్ఞోగాహో మహాగేఢోతి వేదితబ్బో.

౮౨౭. మన్దోవ పరికిస్సతీతి పాణవధాదీని కరోన్తో తతోనిదానశ్చ దుక్ఖమనుభోన్తో భోగపరియేసనరక్ఖనాని చ కరోన్తో మోమూహో వియ పరికిలిస్సతి.

౮౨౮-౯. “ఏతమాదీనవం ఇత్వా, ముని పుబ్బాపరే ఇథా”తి ఏతం “యసో కిత్తి చ యా పుబ్బే, హాయతేవాపి తస్స సా”తి ఇతో పభుతి వుత్తే పుబ్బాపరే ఇథ ఇమస్మిం సాసనే పుబ్బతో అపరే సమణభావతో విబ్బన్తకభావే ఆదీనవం ముని ఇత్వా. ఏతదరియానముత్తమన్తి యదిదం వివేకచరియా, ఏతం బుద్ధాదీనం అరియానం ఉత్తమం, తస్మా వివేకజ్ఞోవ సిక్ఖేథాతి అధిష్సాయో. న తేన సేట్థో మజ్జోథాతి తేన చ వివేకేన న అత్తానం “సేట్థో అహ”న్తి మజ్జోయ్య, తేన థద్ధో న భవేయ్యాతి వుత్తం హోతి.

౮౩౦. రిత్రస్సాతి వివిత్తస్స కాయదుచ్ఛరితాదీహి విరహితస్స. ఓఘతిణ్ణస్స పిహయన్తి, కామేసు గధితా పజాతి వత్తుకామేసు లగ్గా సత్తా తస్స చతురోఘతిణ్ణస్స పిహయన్తి ఇణాయికా వియ ఆణణ్యస్సాతి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్ఠాపేసి. దేసనాపరియోసానే తిస్సో సోతాపత్తిఫలం పత్వా పచ్చా పబ్బజిత్వా అరహత్తం సచ్చాకాసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ తిస్సమేత్తేయ్యసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. పసూరసుత్తవణ్ణనా

౮౩౧. ఇథేవ సుద్ధీతి పసూరసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? భగవతి కిర సావత్తియం విహరన్తే పసూరో నామ పరిబ్బాజకో మహావాదీ, సో “అహమస్మి సకలజమ్బుదీపే వాదేన అగ్గో, తస్మా యథా జమ్బుదీపస్స జమ్బుపజ్జాణం, ఏవం మమాపి భవితుం అరహతీ”తి జమ్బుసాఖం ధజం కత్వా సకలజమ్బుదీపే పటివాదం అనాసాదేన్తో అనుపుబ్బేన సావత్తిం ఆగన్త్వా నగరద్వారే వాలికత్థలం కత్వా తత్త సాఖం ఉస్సాపేత్వా “యో మయా సద్ధిం వాదం కాతుం సమత్తో, సో ఇమం సాఖం భజ్జాతూ”తి వత్వా నగరం పావిసి. తం రానం మహాజనో పరివారేత్వా అట్టాసి. తేన చ సమయేన ఆయస్మా సారిపుత్తో భత్తకిచ్చం కత్వా సావత్తితో నిక్ఖమతి. సో తం దిస్వా సమ్మహులే గామదారకే పుచ్చి - “కిం ఏతం దారకా”తి, తే సబ్బం అచిక్ఖింసు. “తేన హి నం తుమ్హే ఉద్ధరిత్వా పాదేహి భజ్జాథ, ‘వాదత్తికో విహరం ఆగచ్ఛతూ’తి చ భణథా”తి వత్వా పక్కామి.

పరిబ్బాజకో పిణ్డాయ చరిత్వా కతభత్తకిచ్చో ఆగన్త్వా ఉద్ధరిత్వా భగ్గం సాఖం దిస్వా “కేనిదం కారిత”న్తి పుచ్చి. “బుద్ధసావకేన సారిపుత్తేనా”తి చ వుత్తే పముదితో హుత్వా “అజ్ఞ మమ జయం సమణస్స చ పరాజయం పణ్ణితా పస్సన్తూ”తి పజ్జావీమంసకే కారణికే ఆనేతుం సావత్తిం పవినిత్వా వీధిసిజ్ఞాటకచచ్చరేసు విచరన్తో “సమణస్స గోతమస్స

అగ్రసావకేన సహ వాదే పఞ్చాపటిభానం సోతుకామా భోన్తో నిక్షమన్తూ”తి ఉగ్ధోసేసి. “పణ్ణితానం వచనం సోస్సామా”తి సాసనే పసన్నాపి అప్పసన్నాపి బహూ మనుస్సా నిక్షమింసు. తతో పసూరో మహాజనపరివుతో “ఏవం వుత్తే ఏవం భణిస్సామీ”తిఆదీని వితక్కేన్తో విహరం అగమాసి. థేరో “విహరే ఉచ్చాసద్దమహాసద్ధో జనబ్యాకులఞ్చ మా అహోసీ”తి జేతవనద్వారకోట్టకే ఆసనం పఞ్ణాపేత్వా నిసీది.

పరిబ్బాజకో థేరం ఉపసజ్జమిత్వా “త్వం, భో, పబ్బజిత, మయ్ఘం జమ్మధజం భణ్ణాపేసీ”తి ఆహ. “ఆమ పరిబ్బాజకా”తి చ వుత్తే “హోతు నో, భో, కాచి కథాపవత్తి”తి ఆహ. “హోతు పరిబ్బాజకా”తి చ థేరేన సమ్మటిచ్చితే “త్వం, సమణ, పుచ్చ, అహం విస్సజ్జేస్సామీ”తి ఆహ. తతో నం థేరో అవచ “కిం, పరిబ్బాజక, దుక్కరం పుచ్చా, ఉదాహు విస్సజ్జన”న్తి. విస్సజ్జనం భో, పబ్బజిత, పుచ్చాయ కిం దుక్కరం. తం యో హి కోచి యంకిఞ్చి పుచ్చతీతి. “తేన హి, పరిబ్బాజక, త్వం పుచ్చ, అహం విస్సజ్జేస్సామీ”తి ఏవం వుత్తే పరిబ్బాజకో “సాధురూపో భిక్కు రానే సాఖం భణ్ణాపేసీ”తి విష్ఠితచిత్తో హుత్వా థేరం పుచ్చి – “కో పురిసస్స కామో”తి. “సజ్కప్పరాగో పురిసస్స కామో”తి (అ. ని. ౬.౬౩) థేరో ఆహ. సో తం సుత్వా థేరో విరుద్ధసఞ్ఘో హుత్వా పరాజయం ఆరోపేతుకామో ఆహ – “చిత్రవిచిత్రారమ్మణం పన భో, పబ్బజిత, పురిసస్స కామం న వదేసీ”తి? “ఆమ, పరిబ్బాజక, న వదేమీ”తి. తతో నం పరిబ్బాజకో యావ తిక్ఖత్తుం పటిఞ్ఘం కారాపేత్వా “సుణన్తు భోన్తో సమణస్స వాదే దోస”న్తి పఞ్ణావీమంసకే ఆలపిత్వా ఆహ – “భో, పబ్బజిత, తుమ్హాకం సబ్రహ్మచారినో అరఞ్ఘో విహరన్తీ”తి? “ఆమ, పరిబ్బాజక, విహరన్తీ”తి. “తే తత్త విహరన్తా కామవితక్కాదయో వితక్కే వితక్కేన్తీ”తి? “ఆమ, పరిబ్బాజక, పుధుజ్జనా సహసా వితక్కేన్తీ”తి. “యది ఏవం తేసం సమణభావో కుతో? నను తే అగారికా కామభోగినో హోన్తీ”తి ఏవఞ్చ పన వత్వా అథాపరం ఏతదవోచ –

“న తే వే కామా యాని చిత్రాని లోకే,  
సజ్కప్పరాగఞ్చ వదేసి కామం;  
సజ్కప్పయం అకుసలే వితక్కే,  
భిక్కుపి తే హేస్సతి కామభోగీ”తి. (సం. ని. అట్టం ౧.౧.౩౪);

అథ థేరో పరిబ్బాజకస్స వాదే దోసం దస్సేన్తో ఆహ – “కిం, పరిబ్బాజక, సజ్కప్పరాగం పురిసస్స కామం న వదేసి, చిత్రవిచిత్రారమ్మణం వదేసీ”తి? “ఆమ, భో, పబ్బజితా”తి. తతో నం థేరో యావ తిక్ఖత్తుం పటిఞ్ఘం కారాపేత్వా “సుణాథ, ఆవుసో, పరిబ్బాజకస్స వాదే దోస”న్తి పఞ్ణావీమంసకే ఆలపిత్వా ఆహ – “ఆవుసో పసూర, తవ సత్తా అత్థీ”తి? “ఆమ, పబ్బజిత, అత్థీ”తి. “సో చక్కువిఞ్ఘోయ్యం రూపారమ్మణం పస్సతి సద్దారమ్మణాదీని వా సేవతీ”తి? “ఆమ, పబ్బజిత, సేవతీ”తి. “యది ఏవం తస్స సత్థుభావో కుతో, నను సో అగారికో కామభోగీ హోతీ”తి ఏవఞ్చ పన వత్వా అథాపరం ఏతదవోచ –

“తే వే కామా యాని చిత్రాని లోకే,  
సజ్కప్పరాగం న వదేసి కామం;  
పస్సన్తో రూపాని మనోరమాని,  
సుణన్తో సద్దాని మనోరమాని.

“ఘాయస్తో గద్దాని మనోరమాని,  
సాయస్తో రసాని మనోరమాని;  
పుసస్తో ఘస్సాని మనోరమాని,  
సత్థాపి తే హేస్సతి కామభోగీ”తి.

ఏవం పుత్తే నిప్పటిభానో పరిబ్బాజకో “అయం పబ్బజితో మహావాదీ, ఇమస్స సన్నికే పబ్బజిత్వా వాదసత్తం సిక్ఖిస్సామీ”తి సావత్తిం పవిసిత్వా పత్తచీవరం పరియేసిత్వా జేతవనం పవిట్టో తత్త లాలుదాయం సువణ్ణవణ్ణం కాయూపపన్నం సరీరాకారాకప్పేసు సమస్తపాసాదికం దిస్వా “అయం భిక్ఖు మహాపజ్ఞో మహావాదీ”తి మన్త్వా తస్స సన్నికే పబ్బజిత్వా తం వాదేన నిగ్గహేత్వా సలిజ్ఞేన తంయేవ తిత్థాయతనం పక్కమిత్వా పున “సమణేన గోతమేన సద్ధిం వాదం కరిస్సామీ”తి సావత్తియం పురిమనయేనేవ ఉగ్గోసేత్వా మహాజనపరిపుతో “ఏవం సమణం గోతమం నిగ్గహేస్సామీ”తిఆదీని వదంతో జేతవనం అగమాసి. జేతవనద్వారకోట్టకే అధివత్థా దేవతా “అయం అభాజనభూతో”తి ముఖబద్ధమస్స అకాసి. సో భగవంతం ఉపసంక్రమిత్వా మూగో వియ నిసీది. మనుస్సా “ఇదాని పుచ్చిస్సతి, ఇదాని పుచ్చిస్సతీ”తి తస్స ముఖం ఉల్లోకేత్వా “వదేహి, భో పసూర, వదేహి, భో పసూరా”తి ఉద్దాసద్ధమహాసద్ధా అహేసుం. అథ భగవా “కిం పసూరో వదిస్సతీ”తి వత్వా తత్త సమ్మత్తపరిసాయ ధమ్మదేసనత్తం ఇమం సుత్తం అభాసి.

తత్త పరమగాఢాయ తావ అయం సజ్ఞేపో – ఇమే దిట్టిగతికా అత్తనో దిట్టిం సన్ధాయ ఇధేవ సుద్ధీ ఇతి వాదయన్తి నాజ్ఞోసు ధమ్మేసు విసుద్ధిమాహు. ఏవం సంతే అత్తనో సత్థారాదీని నిస్సితా తత్తేవ “ఏస వాదో సుభో”తి ఏవం సుభం వదానా హుత్వా పుథూ సమణబ్రాహ్మణా “సస్సతో లోకో”తిఆదీసు పచ్చేకసచ్చేసు నివిట్టా.

౮౩౨. ఏవం నివిట్టా చ – తే వాదకామాతి గాథా. తత్త బాలం దహన్తీ మిథు అజ్ఞామజ్ఞాన్తి “అయం బాలో అయం బాలో”తి ఏవం ద్వేపి జనా అజ్ఞామజ్ఞాం బాలం దహన్తి, బాలతో పస్సన్తి. వదన్తి తే అజ్ఞాసితా కథోజ్జన్తి తే అజ్ఞామజ్ఞాం సత్థారాదిం నిస్సితా కలహం వదన్తి. పసంసకామా కుసలా వదానాని పసంసత్తికా ఉభోపి “మయం కుసలవాదా పణ్ణితవాదా”తి ఏవంసజ్ఞానో హుత్వా.

౮౩౩. ఏవం వదానేసు చ తేసు ఏకో నియమతో ఏవ – యుత్తో కథాయన్తి గాథా. తత్త యుత్తో కథాయన్తి వివాదకథాయ ఉస్సుక్కో. పసంసమిచ్చం వినిఘాతి హోతీతి అత్తనో పసంసం ఇచ్చన్తో “కథం ను ఖో నిగ్గహేస్సామీ”తిఆదినా నయేన పుట్టేవ సల్లాపా కథంకథీ వినిఘాతీ హోతి. అపాహతస్మిన్తి పజ్ఞావీమంసకేహి “అత్థాపగతం తే భణితం, బృజ్జానాపగతం తే భణిత”న్తిఆదినా నయేన అపహరితే వాదే. నిన్దాయ సో కుప్పతీతి ఏవం అపాహతస్మిన్తి వాదే ఉప్పన్నాయ నిన్దాయ సో కుప్పతి. రథమేసీతి పరస్స రథమేవ గవేసన్తో.

౮౩౪. న కేవలజ్ఞా కుప్పతి, అపిచ ఖో పన యమస్స వాదన్తి గాథా. తత్త పరిహీనమాహు అపాహతన్తి అత్తబృజ్జానాదితో అపాహతం పరిహీనం వదన్తి. పరిదేవతీతి తతో నిమిత్తం సో “అజ్ఞం మయా ఆవజ్జిత”న్తిఆదీహి విప్పలపతి. సోచతీతి “తస్స జయో”తిఆదీని ఆరబ్బ సోచతి. ఉపచ్చగా మన్తి అనుత్థనాతీతి “సో మం వాదేన వాదం అతిక్కన్తో”తిఆదినా నయేన సుట్టుతరం విప్పలపతి.

౧౩౮. ఏతే వివాదా సమణేసూతి ఏత్త పన సమణా వుచ్చన్తి బాహిరపరిబ్బాజకా. ఏతేసు ఉగ్ఘాతి నిఘాతి హోతీతి ఏతేసు వాదేసు జయపరాజయాదివసేన చిత్తస్స ఉగ్ఘాతం నిఘాతఞ్చ పాపుణన్తో ఉగ్ఘాతీ నిఘాతీ చ హోతి. విరమే కథోజ్జన్తి పజహేయ్య కలహం. న హఙ్గాదత్తత్తి పసంసలాభాతి న హి ఏత్త పసంసలాభతో అఙ్ఘో అత్తో అత్తి.

౧౩౯-౭. ఛట్టగాథాయ అత్తో - యస్మా చ న హఙ్గాదత్తత్తి పసంసలాభా, తస్మా పరమం లాభం లభన్తోపి “సున్దరో అయ”న్తి తత్త దిట్టియా పసంసితో వా పన హోతి తం వాదం పరిసాయ మజ్ఞే దీపేత్వా, తతో సో తేన జయత్తేన తుట్టిం వా దన్తవిదంసకం వా ఆపజ్జన్తో హసతి, మానేన చ ఉణ్ణమతి. కిం కారణం? యస్మా తం జయత్తం పప్పుయ్య యథామానో జాతో, ఏవం ఉణ్ణమతో చ యా ఉణ్ణతీతి గాథా. తత్త మానాతిమానం వదతే పనేసోతి ఏసో పన తం ఉణ్ణతిం “విఘాతభూమి”తి అబుజ్ఞమానో మానఞ్చ అతిమానఞ్చ వదతియేవ.

౧౪౦. ఏవం వాదే దోసం దస్సేత్వా ఇదాని తస్స వాదం అసమ్మటిచ్చన్తో “సూరో”తి గాథమాహ. తత్త రాజఖాదాయాతి రాజఖాదనీయేన, భత్తవేతనేనాతి వుత్తం హోతి. అభిగజ్జమేతి పటిసూరమిచ్చన్తి యథా సో పటిసూరం ఇచ్చన్తో అభిగజ్జన్తో ఏతి, ఏవం దిట్టిగతికో దిట్టిగతికన్తి దస్సేతి. యేనేవ సో, తేన పలేహీతి యేన సో తుయ్యం పటిసూరో, తేన గచ్చ. పుట్టేవ నత్తి యదిదం యుధాయాతి యం పన ఇదం కిలేసజాతం యుద్ధాయ సియా, తం ఏతం పుట్టేవ నత్తి, బోధిమూలేయేవ పహీనన్తి దస్సేతి. సేసగాథా పాకటసమ్మన్దాయేవ.

౧౪౧-౪౦. తత్త వివాదయన్తీతి వివదన్తి. పటిసేనికత్తాతి పటిలోమకారకో. విసేనికత్తాతి కిలేససేనం వినాసేత్వా. కిం లభేథోతి పటిమల్లం కిం లభిస్ససి. పసూరాతి తం పరిబ్బాజకం ఆలపతి. యేసీధ నత్తీతి యేసం ఇధ నత్తి.

౧౪౨. పవితక్కిన్తి “జయో ను ఖో మే భవిస్సతీ”తి ఆదీని వితక్కిన్తో. ధోనేన యుగం సమాగమాతి ధుతకిలేసేన బుద్ధేన సద్ధిం యుగగ్గాహం సమాపన్నో. న హి త్వం సక్ఖసి సమ్మయాతవేతి కోత్తుకాదయో వియ సీహాదీహి, ధోనేన సహ యుగం గహేత్వా ఏకపదమ్మి సమ్మయాతుం యుగగ్గాహమేవ వా సమ్మాదేతుం న సక్ఖిస్ససీతి. సేసం సబ్బత్త పాకటమేవాతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ పసూరసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

## F. మాగణ్ణీయసుత్తవణ్ణనా

౧౪౩. దిస్వాన తణ్ణన్తి మాగణ్ణీయసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? ఏకం సమయం భగవా సావత్తియం విహరన్తో పచ్చాససమయే బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేన్తో కురూసు కమ్మాసధమ్మనిగమవాసినో మాగణ్ణీయస్స నామ బ్రాహ్మణస్స సపజాపతికస్స అరహత్తూపనిస్సయం దిస్వా తావదేవ సావత్తితో తత్త గన్త్వా కమ్మాసధమ్మస్స అవిదురే అఙ్ఘతరస్మిం వనసణ్ణే నీసీది సువణ్ణోభాసం ముఞ్చమానో. మాగణ్ణీయోపి తత్తణం తత్త ముఖధోవనత్తం గతో సువణ్ణోభాసం దిస్వా “కిం ఇద”న్తి ఇతో చితో చ పేక్ఖమానో భగవన్తం దిస్వా అత్తమనో అహోసి. తస్స కిర ధీతా సువణ్ణవణ్ణా, తం బహూ ఖత్తియకుమారాదయో వారయన్తా న లభన్తి. బ్రాహ్మణో ఏవంలద్ధికో హోతి “సమణస్సేవ నం సువణ్ణవణ్ణస్స దస్సామీ”తి. సో భగవన్తం దిస్వా “అయం మే ధీతాయ సమానవణ్ణో, ఇమస్స నం దస్సామీ”తి చిత్తం ఉప్పాదేసి. తస్మా దిస్వావ అత్తమనో అహోసి. సో వేగేన ఘరం గన్త్వా

బ్రాహ్మణి ఆహ - “భోతి భోతి మయా ధీతాయ సమానవణ్ణో పురిసో దిట్టో, అలఙ్కరోహి దారికం, తస్య నం దస్సామా”తి. బ్రాహ్మణియా దారికం గడ్డోదకేన స్నాపేత్వా వత్తపుష్పాలఙ్కరాదీహి అలఙ్కరోన్తియా ఏవ భగవతో భిక్షాచారవేలా సమ్మత్తా. అథ భగవా కమ్మాసథమ్మం పిణ్డాయ పావిసి.

తేపి ఖో ధీతరం గహేత్వా భగవతో నిసిన్నోకాసం అగమంసు. తత్త భగవంతం అదిస్సా బ్రాహ్మణీ ఇతో చితో చ విలోకేన్తి భగవతో నిసజ్జట్టానం తిణసన్ధారకం అద్దస. బుద్ధానఞ్చ అధిట్టానబలేన నిసిన్నోకాసో పదనిక్ఖేపో చ అబ్యాకులా హోన్తి. సా బ్రాహ్మణం ఆహ - “ఏస, బ్రాహ్మణ, తస్య తిణసన్ధారో”తి? “ఆమ, భోతీ”తి. “తేన హి, బ్రాహ్మణ, అష్టాకం ఆగమనకమ్మం న సమ్మజ్జిస్సతీ”తి. “కస్మా భోతీ”తి? “పస్స, బ్రాహ్మణ, అబ్యాకులో తిణసన్ధారో, నేసో కామభోగినో పరిభుత్తో”తి. బ్రాహ్మణో “మా, భోతి మఙ్గలే పరియేసియమానే అవమఙ్గలం అభణీ”తి ఆహ. పునపి బ్రాహ్మణీ ఇతో చితో చ విచరన్తి భగవతో పదనిక్ఖేపం దిస్సా బ్రాహ్మణం ఆహ “అయం తస్య పదనిక్ఖేపో”తి? “ఆమ, భోతీ”తి. “పస్స, బ్రాహ్మణ, పదనిక్ఖేపం, నాయం సత్తో కామేసు గధితో”తి. “కథం త్వం భోతి జానాసీ”తి చ వుత్తా అత్తనో ఇణబలం దస్సేన్తి ఆహ -

“రత్తస్స హి ఉక్కుటికం పదం భవే,  
దుట్టస్స హోతి అనుకడ్డితం పదం;  
మూళ్లస్స హోతి సహసానుపీళితం,  
వివట్టచ్ఛదస్స ఇదమీదిసం పద”న్తి. (అ. ని. అట్టం. ౧.౧.౨౬౦-౨౬౧; థ. ప. అట్టం. ౧.౨ సామావతీవత్తు; విసుద్ధి. ౧.౪౮);

అయఞ్చరహి తేసం కథా విప్పకతా, అథ భగవా కతభత్తకిచ్చో తమేవ వనసణ్ణం ఆగతో. బ్రాహ్మణీ భగవతో వరలక్ష్మణఖచితం బ్యామప్పభాపరిక్ఖిత్తం రూపం దిస్సా బ్రాహ్మణం ఆహ - “ఏస తయా, బ్రాహ్మణ, దిట్టో”తి? “ఆమ భోతీ”తి. “ఆగతకమ్మం న సమ్మజ్జిస్సతేవ, ఏవరూపో నామ కామే పరిభుజ్జోస్సతీతి నేతం రానం విజ్జితీ”తి. తేసం ఏవం వదంతానఞ్జోవ భగవా తిణసన్ధారకే నిసీది. అథ బ్రాహ్మణో ధీతరం వామేన హత్థేన గహేత్వా కమణ్ణలుం దక్ఖిణేన హత్థేన గహేత్వా భగవంతం ఉపసఙ్కమిత్వా “భో, పబ్బజిత, త్వఞ్చ సువణ్ణవణ్ణో అయఞ్చ దారికా, అనుచ్ఛవికా ఏసా తవ, ఇమాహం భోతో భరియం పోసావనత్థాయ దమ్మీ”తి వత్వా భగవతో సన్తికం గత్వా దాతుకామో అట్టాసి. భగవా బ్రాహ్మణం అనాలపిత్వా అఞ్ఞోన సద్ధిం సల్లపమానో వియ “దిస్సాన తణ్ణ”న్తి ఇమం గాథం అభాసి.

తస్సణ్ణో - అజపాలనిగ్రోధమూలే నానారూపాని నిమ్మినిత్వా అభికామమాగతం మారధీతరం దిస్సాన తణ్ణం అరతిం రగఞ్చ ఛన్దమత్తమ్మి మే మేథునస్మిం నాహోసి, కిమేవిదం ఇమిస్సా దారికాయ ముత్తకరీసపుణ్ణం రూపం దిస్సా భవిస్సతి సబ్బథా పాదాపి నం సమ్ముసితుం న ఇచ్ఛే, కుతోనేన సంవసితున్తి.

౮౪౩. తతో మాగణ్ణియో “పబ్బజితా నామ మానుసకే కామే పహాయ దిబ్బకామత్థాయ పబ్బజన్తి, అయఞ్చ దిబ్బేపి కామే న ఇచ్ఛతి, ఇదమ్మి ఇత్థిరతనం, కా ను అస్స దిట్టి”తి పుచ్చితుం దుతియం గాథమాహ. తత్త ఏతాదిసం చే రతనన్తి దిబ్బిత్థిరతనం సన్ధాయ భణతి, నారిన్తి అత్తనో ధీతరం సన్ధాయ. దిట్టిగతం సీలవతం ను జీవితన్తి దిట్టిఞ్చ సీలఞ్చ వతఞ్చ జీవితఞ్చ. భవూపపత్తిఞ్చ వదేసి కీదిసన్తి అత్తనో భవూపపత్తిఞ్చ కీదిసం వదసీతి.



౮౪౪. ఇతో పరా ద్వే గాథా విసజ్జనపుచ్చానయేన పవత్తత్తా పాకటసమ్మన్ధాయేవ. తాసు పరమగాథాయ సఙ్ఖేపఠ్ఠో - తస్స మయ్హం, మాగణ్ఠీయ, ద్వాసట్టిదిట్టిగతథమ్మేసు నిచ్చినిత్వా “ఇదమేవ సచ్చం, మోఘమజ్ఞా”న్తి ఏవం ఇదం వదామీతి సముగ్గహితం న హోతి నత్తి న విజ్ఞతి. కింకారణా ? అహజ్ఞో పస్సంతో దిట్టీసు ఆదీనవం కఞ్చి దిట్టిం అగ్గహేత్వా సచ్చాని పవచినన్తో అజ్ఞత్తం రాగాదీనం సన్తిభావేన అజ్ఞత్తసన్తిసజ్ఞాతం నిబ్బానమేవ అద్దసన్తి.

౮౪౫. దుతియగాథాయ సఙ్ఖేపఠ్ఠో - యానిమాని దిట్టిగతాని తేహి తేహి సత్తేహి వినిచ్చినిత్వా గహితత్తా వినిచ్చయాతి చ అత్తనో పచ్చయేహి అభిసజ్జతభావాదినా నయేన పకప్పితాని చాతి వుచ్చన్తి. తే త్వం ముని దిట్టిగతథమ్మే అగ్గహేత్వా అజ్ఞత్తసన్తితి యమేతమత్థం బ్రూసి, ఆచిక్ఖ మే, కథం ను ధీరేహి పవేదితం కథం పకాసితం ధీరేహి తం పదన్తి.

౮౪౬. అథస్స భగవా యథా యేన ఉపాయేన తం పదం ధీరేహి పకాసితం, తం ఉపాయం సపటిపక్ఖం దస్సేన్తో “న దిట్టియా”తి గాథమాహ. తత్త “న దిట్టియా”తిఆదీహి దిట్టిసుతిఅట్టసమాపత్తిజాణబాహిరసీలబ్బతాని పటిక్ఖిపతి. “సుద్ధిమాహ”తి ఏత్త వుత్తం ఆహ-సద్దం సబ్బత్త నకారేన సద్దం యోజేత్వా పురిసబ్బత్తయం కత్వా “దిట్టియా సుద్ధిం నాహం కథేమి”తి ఏవమత్తో వేదితబ్బో. యథా చేత్త, ఏవం ఉత్తరపదేసుపి. తత్త చ అదిట్టియా నాహోతి దసవత్తుకం సమ్మాదిట్టిం వినా న కథేమి. తథా అస్సుతియాతి నవజ్ఞం సవనం వినా. అజాణాతి కమ్మస్స కతసచ్చానులోమికజాణం వినా. అసీలతాతి పాతిమోక్ఖసంవరం వినా. అబ్బతాతి ధుతజ్ఞవతం వినా. నోపి తేనాతి తేసు ఏకమేకేన దిట్టిఆదిమత్తేనాపి నో కథేమితి ఏవమత్తో వేదితబ్బో. ఏతే చ నిస్సజ్జ అనుగ్గహాయాతి ఏతే చ పురిమే దిట్టిఆదిభేదే కణ్ఠపక్ఖియే ధమ్మే సముగ్గాతకరణేన నిస్సజ్జ, పచ్చిమే అదిట్టిఆదిభేదే సుక్కుపక్ఖియే అతమ్మయతాపజ్జనేన అనుగ్గహాయ. సన్తో అనిస్సాయ భవం న జప్పీతి ఇమాయ పటిపత్తియా రాగాదిపూపసమేన సన్తో చక్ఖాదీసు కఞ్చి ధమ్మం అనిస్సాయ ఏకమ్పి భవం అపిహేతుం అపత్తేతుం సమత్తో సీయా, అయమస్స అజ్ఞత్తసన్తితి అధిప్పాయో.

౮౪౭. ఏవం వుత్తే వచనత్తం అసల్లక్ఖేన్తో మాగణ్ఠీయో “నో చే కిరా”తి గాథమాహ. తత్త దిట్టాదీని వుత్తనయానేవ. కణ్ఠపక్ఖియానియేవ పన సన్ధాయ ఉభయత్రాపి ఆహ. ఆహ-సద్దం పన నోచేకిర-సద్దేన యోజేత్వా “నో చే కిరాహ నో చే కిర కథేసీ”తి ఏవం అత్తో దట్టబ్బో. మోముహన్తి అతిమూఱ్ఘం, మోహనం వా. పచ్చేన్తితి జానన్తి.

౮౪౮. అథస్స భగవా తం దిట్టిం నిస్సాయ పుచ్చం పటిక్ఖిపన్తో “దిట్టిజ్ఞా నిస్సాయా”తి గాథమాహ. తస్సత్తో - త్వం, మాగణ్ఠీయ, దిట్టిం నిస్సాయ పునపునం పుచ్చమానో యాని తే దిట్టిగతాని సముగ్గహితాని, తేస్వేవ సముగ్గహితేసు ఏవం పమోహం ఆగతో, ఇతో చ మయా వుత్తఅజ్ఞత్తసన్తితో పటిపత్తితో ధమ్మదేసనతో వా అణమ్పి యుత్తసజ్ఞాం న పస్ససి, తేన కారణేన త్వం ఇమం ధమ్మం మోముహతో పస్ససీతి.

౮౪౯. ఏవం సముగ్గహితేసు పమోహేన మాగణ్ఠీయస్స వివాదాపత్తిం దస్సేత్వా ఇదాని తేసు అజ్ఞోసు చ ధమ్మేసు విగతప్పమోహస్స అత్తనో నిబ్బివాదతం దస్సేన్తో “సమో విసేసీ”తి గాథమాహ. తస్సత్తో - యో ఏవం తివిధమానేన వా దిట్టియా వా మజ్ఞాతి, సో తేన మానేన తాయ దిట్టియా తేన వా పుగ్గలేన వివదేయ్య. యో పన అవ్హాదిసో ఇమాసు తీసు విధాసు అవికమ్మమానో, సమో విసేసీతి న తస్స హోతి, న చ హీనోతి పారసేసో.

౮౫౦. కేఞ్చ భియ్యో - సచ్చన్తి సోతి గాథా. తస్సత్తో - సో ఏవరూపో పహీనమానదిట్టికో మాదిసో బాహితపాపత్తాదినా నయేన బ్రాహ్మణో “ఇదమేవ సచ్చ”న్తి కిం వదేయ్య కిం వత్తుం భణేయ్య, కేన వా కారణేన భణేయ్య, “మయ్హం సచ్చం,

తుయ్యం ముసా”తి వా కేన మానేన దిట్టియా పుగ్గలేన వా వివదేయ్య? యస్మిం మాదిసే ఖీణాసవే “సదిసోహమస్మి”తి పవత్తియా సమం వా, ఇతరద్వయభావేన పవత్తియా విసమం వా మజ్జితం నత్తి, సో సమానాదీసు కేన వాదం పటిసంయుజేయ్య పటిప్పరేయ్యాతి. నను ఏకంసేనేవ ఏవరూపో పుగ్గలో - ఓకం పహాయాతి గాథా?

౮౫౧. తత్త ఓకం పహాయాతి రూపవత్తాదివిజ్ఞాణస్స ఓకాసం తత్త ఛన్దరాగప్పహనేన ఛడ్డేత్వా. అనికేతసారీతి రూపనిమిత్తనికేతాదీని తత్తావసేన అసరన్తో. గామే అకుబ్బం ముని సన్ధవానీతి గామే గిహిసన్ధవాని అకరోన్తో. కామేహి రిత్తోతి కామేసు ఛన్దరాగాభావేన సబ్బకామేహి పుధుభూతో. అపురేక్షరానోతి ఆయతిం అత్తభావం అనభినిబ్బత్తేన్తో. కథం న విగ్గయ్య జనేన కయిరాతి జనేన సద్ధిం విగ్గాహికకథం న కథేయ్య. సో ఏవరూపో - యేహి వివిత్తోతి గాథా.

౮౫౨. తత్త యేహీతి యేహి దిట్టిగతేహి. వివిత్తో విచరేయ్యాతి రిత్తో చరేయ్య. న తాని ఉగ్గయ్య వదేయ్య నాగోతి “ఆగుం న కరోతీ”తిఆదినా (చూళని. భద్రాపుధమాణవపుచ్చానిద్దేస ౭౦; పారాయనానుగీతిగాథానిద్దేస ౧౦౨) నయేన నాగో తాని దిట్టిగతాని ఉగ్గహేత్వా న వదేయ్య. జలమ్ముజన్తి జలసజ్జితే అమ్ముమ్మి జాతం కణ్ణకనాళం వారిజం, పదుమన్తి వుత్తం హోతి. యథా జలేన పజ్జేన చ నూపలిత్తన్తి తం పదుమం యథా జలేన చ పజ్జేన చ అనుపలిత్తం హోతి, ఏవం ముని సన్తివాదో అగిద్ధోతి ఏవం అజ్జత్తసన్తివాదో ముని గేధాభావేన అగిద్ధో. కామే చ లోకే చ అనూపలిత్తోతి దువిధేపి కామే అపాయాదికే చ లోకే ద్వీహిపి లేపేహి అనుపలిత్తో హోతి.

౮౫౩. కిళ్ళా భియ్యో - న వేదగూతి గాథా. తత్త న వేదగూ దిట్టియాయకోతి చతుమగ్గవేదగూ మాదిసో దిట్టియాయకో న హోతి, దిట్టియా గచ్చన్తో వా, తం సారతో పచ్చేన్తో వా న హోతి. తత్త వచనత్తో - యాయతీతి యాయకో, కరణవచనేన దిట్టియా యాతీతి దిట్టియాయకో. ఉపయోగత్తే సామివచనేన దిట్టియా యాతీతిపి దిట్టియాయకో. న ముతియా స మానమేతీతి ముతరూపాదిభేదాయ ముతియాపి సో మానం న ఏతి. న హి తమ్మయో సోతి తత్తాదిట్టివసేన తమ్మయో హోతి తప్పరాయణో, అయం పన న తాదిసో. న కమ్మునా నోపి సుతేన నేయ్యోతి పుజ్జాభిసజ్జారాదినా కమ్మునా వా సుతసుద్ధిఆదినా సుతేన వా సో నేతబ్బో న హోతి. అనూపనీతో స నివేసనేసూతి సో ద్విన్నమ్మి ఉపయానం పహీనత్తా సబ్బేసు తత్తాదిట్టినివేసనేసు అనూపనీతో. తస్స చ ఏవంవిధస్స - సజ్జావిరత్తస్సాతి గాథా.

౮౫౪. తత్త సజ్జావిరత్తస్సాతి నేక్ఖమ్మసజ్జాపుబ్బజ్ఞమాయ భావనాయ పహీనకామాదిసజ్జాస్స. ఇమినా పదేన ఉభతోభాగవిముత్తో సమథయానికో అధిప్పేతో. పజ్జావిముత్తస్సాతి విపస్సనాపుబ్బజ్ఞమాయ భావనాయ సబ్బకిలేసేహి విముత్తస్స. ఇమినా సుక్ఖవిపస్సకో అధిప్పేతో. సజ్జాజ్ఞా దిట్టిజ్ఞా యే అగ్గహేసుం, తే ఘట్టయన్తా విచరన్తి లోకేతి యే కామసజ్జాదికం సజ్జాం అగ్గహేసుం, తే విసేసతో గహట్టా కామాధికరణం, యే చ దిట్టిం అగ్గహేసుం, తే విసేసతో పబ్బజితా ధమ్మాధికరణం అజ్జమజ్జాం ఘట్టేన్తా విచరన్తీతి. సేసమేత్త యం అవుత్తం, తం వుత్తానుసారేనేవ వేదితబ్బం. దేసనాపరియోసానే బ్రాహ్మణో చ బ్రాహ్మణీ చ పబ్బజిత్యా అరహత్తం పాపుణింసూతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ మాగణ్ణియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. పురాభేదసుత్తవణ్ణనా

౧౫౫. కథందస్సీతి పురాభేదసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? ఇమస్స సుత్తస్స ఇతో పరేసఇచ్చ పఞ్చన్నం  
కలహవివాదచూళబ్యూహమహాబ్యూహతువటకఅత్తదణ్ణసుత్తానం సమ్మాపరిబ్బాజనీయస్స ఉప్పత్తియం వుత్తనయేనేవ  
సామణ్ణతో ఉప్పత్తి వుత్తా. విసేసతో పన యథేవ తస్మిం మహాసమయే రాగచరితదేవతానం సప్పాయవసేన ధమ్మం  
దేసేతుం నిమ్మితబుద్ధేన అత్తానం పుచ్చాపేత్వా సమ్మాపరిబ్బాజనీయసుత్తమభాసి, ఏవం తస్మింయేవ మహాసమయే “కిం  
ను ఖో పురా సరీరభేదా కత్తబ్బ”న్తి ఉప్పన్నచిత్తానం దేవతానం చిత్తం ఇత్వా తాసం అనుగ్గహత్థం  
అడ్డతేళసభిక్షుసతపరివారం నిమ్మితబుద్ధం ఆకాసేన ఆనేత్వా తేన అత్తానం పుచ్చాపేత్వా ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్త పుచ్చాయ తావ సో నిమ్మితో కథందస్సీతి అధిపణ్ణం కథంసీలోతి అధిసీలం, ఉపసన్తోతి అధిచిత్తం పుచ్చతి. సేసం  
పాకటమేవ.

౧౫౬. విస్సజ్జనే పన భగవా సరూపేన అధిపణ్ణాదీని అవిస్సజ్జేత్వావ అధిపణ్ణాదిప్పభావేన యేసం కిలేసానం  
ఉపసమా “ఉపసన్తో”తి పుచ్చతి, నానాదేవతానం ఆసయానులోమేన తేసం ఉపసమమేవ దీపేన్తో “వీతతణ్ణో”తిఆదికా  
గాథాయో అభాసి. తత్త ఆదితో అట్టన్నం గాథానం “తం బ్రూమి ఉపసన్తో”తి ఇమాయ గాథాయ సమ్బన్ధో వేదితబ్బో. తతో  
పరాసం “స వే సన్తోతి పుచ్చతీ”తి ఇమినా సబ్బపచ్చిమేన పదేన.

అనుపదవణ్ణనానయేన చ - వీతతణ్ణో పురా భేదాతి యో సరీరభేదా పుబ్బమేవ పహీనతణ్ణో. పుబ్బమన్తమనిస్సితోతి  
అతీతద్ధాదిభేదం పుబ్బన్తమనిస్సితో. వేమజ్ఞేనుపసజ్ఞేయ్యోతి పచ్చుప్పన్నేపి అద్ధని “రత్తో”తిఆదినా నయేన న  
ఉపసజ్ఞాతబ్బో. తస్స నత్తి పురకత్తన్తి తస్స అరహతో ద్విన్నం పురేక్షారానం అభావా అనాగతే అద్ధని పురకత్తమ్మి నత్తి, తం  
బ్రూమి ఉపసన్తోతి ఏవమేత్థ యోజనా వేదితబ్బా. ఏస నయో సబ్బత్త. ఇతో పరం పన యోజనం అదస్సేత్వా  
అనుత్తానపదవణ్ణనంయేవ కరిస్సామ.

౧౫౭. అసన్తాసీతి తేన తేన అలాభకేన అసన్తసన్తో. అవికత్థీతి సీలాదీహి అవికత్తనసీలో . అకుక్కుచోతి  
హత్థకుక్కుచాదివిరహితో . మన్తభాణీతి మన్తాయ పరిగ్గహేత్వా వాచం భాసితా. అనుద్ధతోతి ఉద్ధచ్చవిరహితో. స వే  
వాచాయతోతి సో వాచాయ యతో సంయతో చతుదోసవిరహితం వాచం భాసితా హోతి.

౧౫౮. నిరాసత్తితి నిత్తణ్ణో. వివేకదస్సీ ఫస్సేసూతి పచ్చుప్పన్నేసు చక్ఖుసమ్మస్సాదీసు అత్తాదిభావవివేకం పస్సతి.  
దిట్ఠీసు చ న నీయతీతి ద్వాసట్ఠిదిట్ఠీసు కాయచి దిట్ఠియా న నీయతి.

౧౫౯. పతిలీనోతి రాగాదీనం పహీనత్తా తతో అపగతో. అకుహకోతి అవివ్హాపకో తీహి కుహనవత్థాహి. అపిహాలూతి  
అపిహనసీలో, పత్తనాతణ్ణాయ రహితోతి వుత్తం హోతి. అమచ్చరీతి పఞ్చమచ్చేరవిరహితో. అప్పగబ్బోతి  
కాయపాగబ్బియాదివిరహితో. అజేగుచ్చోతి సమ్మన్నసీలాదితాయ అజేగుచ్చనీయో అసేచనకో మనాపో. పేసుణేయ్యే చ నో  
యుతోతి ద్వీహి ఆకారేహి ఉపసంహరితబ్బే పిసుణకమ్మే అయుత్తో.

౧౬౦. సాతియేసు అనస్సావీతి సాతవత్థాసు కామగుణేసు తణ్ణాసన్ధవవిరహితో. సణ్ణోతి సణ్ణేహి కాయకమ్మాదీహి  
సమన్నాగతో. పటిభానవాతి పరియత్తిపరిపుచ్చాధిగమపటిభానేహి సమన్నాగతో. న సద్ధోతి సామం అధిగతధమ్మం న  
కస్సచి సద్ధహతి. న విరజ్జతీతి ఖయా రాగస్స విరత్తత్తా ఇదాని న విరజ్జతి.

౮౬౧. లాభకమ్యా న సిక్ష్తీతి న లాభపత్తనాయ సుత్తన్తాదీని సిక్ష్తీతి. అవిరుద్ధో చ తథ్ఠాయ, రసేసు నానుగిజ్జతీతి విరోధాభావేన చ అవిరుద్ధో హుత్వా తథ్ఠాయ మూలరసాదీసు గేధం నాపజ్జతి.

౮౬౨. ఉపేక్షకోతి ఛళఙ్గపేక్షాయ సమన్నాగతో. సతోతి కాయానుపస్సనాదిసతియుత్తో.

౮౬౩. నిస్సయనాతి తథ్ఠాదిట్టినిస్సయా. ఇత్వా ధమ్మన్తి అనిచ్ఛాదీహి ఆకారేహి ధమ్మం జానిత్వా. అనిస్సితోతి ఏవం తేహి నిస్సయేహి అనిస్సితో. తేన అజ్ఞాత్ర ధమ్మజ్ఞాణా నత్తి నిస్సయానం అభావోతి దీపేతి భవాయ విభవాయ వాతి సస్సతాయ ఉచ్ఛేదాయ వా.

౮౬౪. తం బ్రూమి ఉపసన్తోతి తం ఏవరూపం ఏకేకగాఢాయ వుత్తం ఉపసన్తోతి కథేమి. అతరీ సో విసత్తికన్తి సో ఇమం విసతాదిభావేన విసత్తికాసజ్ఞాతం మహాతణ్డం అతరి.

౮౬౫. ఇదాని తమేవ ఉపసన్తం పసంసన్తో ఆహ “న తస్స పుత్తా”తి ఏవమాది. తత్త పుత్తా అత్రజాదయో చత్తారో. ఏత్థ చ పుత్తపరిగ్గహదయో పుత్తాదినామేన వుత్తాతి వేదితబ్బా. తే హిస్స న విజ్ఞన్తి, తేసం వా అభావేన పుత్తాదయో న విజ్ఞన్తితి.

౮౬౬. యేన నం వజ్జం పుథుజ్జనా, అథో సమణబ్రాహ్మణాతి యేన తం రాగాదినా వజ్జేన పుథుజ్జనా సబ్బేపి దేవమనుస్సా ఇతో బహిద్ధా సమణబ్రాహ్మణా చ రత్తో వా దుట్టో వాతి, వదేయుం. తం తస్స అపురక్షతన్తి తం రాగాదివజ్జం తస్స అరహతో అపురక్షతం తస్మా వాదేసు నేజతీతి తం కారణా నిన్దావచనేసు న కమ్మతి.

౮౬౭. న ఉస్సేసు వదతేతి విసిట్ఠేసు అత్తానం అన్తోకత్వా “అహం విసిట్ఠో”తి అతిమానవసేన న వదతి. ఏస నయో ఇతరేసు ద్వీసు. కప్పం నేతి అకప్పియోతి సో ఏవరూపో దువిధమ్పి కప్పం న ఏతి. కస్మా? యస్మా అకప్పియో, పహీనకప్పోతి వుత్తం హోతి.

౮౬౮. సకన్తి మయ్యన్తి పరిగ్గహితం. అసతా చ న సోచతీతి అవిజ్జమానాదినా అసతా చ న సోచతి. ధమ్మేసు చ న గచ్ఛతీతి సబ్బేసు ధమ్మేసు ఛన్దాదివసేన న గచ్ఛతి. స వే సన్తోతి వుచ్ఛతీతి సో ఏవరూపో నరుత్తమో “సన్తో”తి వుచ్ఛతీతి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి. దేసనాపరియోసానే కోటిసతసహస్సదేవతానం అరహత్తప్పత్తి అహోసి, సోతాపన్నాదీనం గణనా నత్తీతి.

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ పురాభేదసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౧౧. కలహవివాదసుత్తవణ్ణనా

౮౬౯. కుతో పహూతా కలహో వివాదాతి కలహవివాదసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? ఇదమ్పి తస్మింయేవ మహాసమయే “కుతో ను, ఖో, కలహదయో అట్ట ధమ్మా పవత్తన్తి”తి ఉప్పన్నచిత్తానం ఏకచ్ఛానం దేవతానం తే ధమ్మే ఆవికాతుం పురిమనయేనేవ నిమ్మితబుద్ధేన అత్తానం పుచ్ఛాపేత్వా వుత్తం తత్త పుచ్ఛావిస్సజ్జనక్కమేన రితత్తా సబ్బగాఢా పాకటసమ్మన్దాయేవ.

అనుత్తానపదవణ్ణనా పనేతాసం ఏవం వేదితబ్బా - కుతోపహూతా కలహా వివాదాతి కలహో చ తస్స పుబ్బభాగో వివాదో చాతి ఇమే కుతో జాతా. పరిదేవసోకా సహమచ్చరా చాతి పరిదేవసోకా చ మచ్చరా చ కుతోపహూతా. మానాతిమానా సహపేసుణా చాతి మానా చ అతిమానా చ పేసుణా చ కుతోపహూతా. తేతి తే సబ్బేపి అట్ట కిలేసధమ్మా. తదిట్ట బ్రూహీతి తం మయా పుచ్చితమత్తం బ్రూహి యాచామి తం అహన్తి. యాచనత్తో హి ఇట్టాతి నిపాతో.

౮౭౦. పియప్పహూతాతి పియవత్తుతో జాతా. యుత్తి పనేత్త నిద్దేసే (మహాని. ౯౮) వుత్తా ఏవ. మచ్ఛేరయుత్తా కలహా వివాదాతి ఇమినా కలహావివాదాదీనం న కేవలం పియవత్తుమేవ, మచ్చరియమ్మి పచ్చయం దస్సేతి. కలహావివాదసీసేన చేత్త సబ్బేపి తే ధమ్మా వుత్తాతి వేదితబ్బా. యథా చ ఏతేసం మచ్చరియం, తథా పేసుణానశ్చా వివాదం. తేనాహ - “వివాదజాతేసు చ పేసుణానీ”తి.

౮౭౧. పియాసు లోకస్మిం కుతోనిదానా యే చాపి లోభా విచరన్తి లోకేతి “పియా పహూతా కలహా”తి యే ఏత్త వుత్తా. తే పియా లోకస్మిం కుతోనిదానా, న కేవలశ్చా పియా, యే చాపి ఖత్తియాదయో లోభా విచరన్తి లోభహేతుకా లోభేనాభిభూతా విచరన్తి, తేసం సో లోభో చ కుతోనిదానోతి ద్వే అత్తే ఏకాయ పుచ్చాయ పుచ్చతి. ఆసా చ నిట్టా చాతి ఆసా చ తస్సా ఆసాయ సమిద్ధి చ. యే సమ్మరాయాయ నరస్స హోన్తీతి యే నరస్స సమ్మరాయాయ హోన్తి, పరాయనా హోన్తీతి వుత్తం హోతి. ఏకా ఏవాయమ్మి పుచ్చా.

౮౭౨. ఛన్దానిదానానీతి కామచ్చన్దాదిఛన్దనిదానాని. యే చాపి లోభా విచరన్తీతి యే చాపి ఖత్తియాదయో లోభా విచరన్తి తేసం లోభోపి ఛన్దనిదానోతి ద్వేపి అత్తే ఏకతో విస్సజ్జేతి. ఇతోనిదానాతి ఛన్దనిదానా ఏవాతి వుత్తం హోతి. “కుతోనిదానా కుతోనిదానా”తి (సు. ని. ౨౭౩) ఏతేసు చ సద్దసిద్ధి సూచిలోమసుత్తే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బా.

౮౭౩. వినిచ్చయాతి తణ్ణాదిట్ఠివినిచ్చయా. యే వాపి ధమ్మా సమణేన వుత్తాతి యే చ అశ్లోపి కోధాదీహి సమ్మయుత్తా, తథారూపా వా అకుసలా ధమ్మా బుద్ధసమణేన వుత్తా, తే కుతోపహూతాతి.

౮౭౪. తమూపనిస్సాయ పహోతి ఛన్దోతి తం సుఖదుక్ఖవేదనం. తదుభయవత్తుసజ్ఞాతం సాతాసాతం ఉపనిస్సాయ సంయోగవియోగపత్తనావసేన ఛన్దో పహోతి. ఏత్తావతా “ఛన్దో ను లోకస్మిం కుతోనిదానో”తి అయం పశ్చో విస్సజ్జితో హోతి. రూపేసు దిస్సా విభవం భవశ్చాతి రూపేసు వయశ్చా ఉప్పాదశ్చా దిస్సా. వినిచ్చయం కుబ్బతి జన్తు లోకేతి అపాయాదికే లోకే అయం జన్తు భోగాధిగమనత్తం తణ్ణావినిచ్చయం “అత్తా మే ఉప్పన్నో”తిఆదినా నయేన దిట్ఠివినిచ్చయశ్చా కురుతే. యుత్తి పనేత్త నిద్దేసే (మహాని. ౧౦౨) వుత్తా ఏవ. ఏత్తావతా “వినిచ్చయా చాపి కుతోపహూతా”తి అయం పశ్చో విస్సజ్జితో హోతి.

౮౭౫. ఏతేపి ధమ్మా ద్వయమేవ సన్తేతి ఏతేపి కోధాదయో ధమ్మా సాతాసాతద్వయే సన్తే ఏవ పహోన్తి ఉప్పజ్జన్తి. ఉప్పత్తి చ నేసం నిద్దేసే (మహాని. ౧౦౩) వుత్తాయేవ. ఏత్తావతా తతియపశ్చోపి విస్సజ్జితో హోతి. ఇదాని యో ఏవం విస్సజ్జితేసు ఏతేసు పశ్చోసు కథంకథీ భవేయ్య, తస్స కథంకథాపహానూపాయం దస్సేన్తో ఆహ - “కథంకథీ ఇాణపథాయ సిక్ఖే”తి, ఇాణదస్సనఇాణాధిగమనత్తం తిస్సో సిక్ఖా సిక్ఖేయ్యాతి వుత్తం హోతి. కిం కారణం? ఇత్వా పవుత్తా సమణేన ధమ్మా.

బుద్ధసమణేన హి ఇత్వావ ధమ్మా వుత్తా, నత్తి తస్స ధమ్మేసు అజ్ఞాణం. అత్తనో పన ఇాణాభావేన తే అజానంతో న జానేయ్య, న దేసనా దోసేన, తస్మా కథంకథీ ఇాణపథాయ సిక్ఖే, ఇత్వా పవుత్తా సమణేన ధమ్మాతి.

౮౭౬-౭. సాతం అసాతశ్చ కుతోనిదానాతి ఏత్థ సాతం అసాతన్ని సుఖదుక్ఖవేదనా ఏవ అధిప్పేతా. న భవన్తి హేతేతి న భవన్తి ఏతే. విభవం భవశ్చాపి యమేతమత్థం ఏతం మే పబ్బూహి యతోనిదానన్తి సాతాసాతానం విభవం భవశ్చ ఏతమ్పి యం అత్థం. లిక్ఖబ్యత్తయో ఏత్థ కత్తో. ఇదం పన వుత్తం హోతి - సాతాసాతానం విభవో భవో చాతి యో ఏస అత్తో, ఏవం మే పబ్బూహి యతోనిదానన్తి. ఏత్థ చ సాతాసాతానం విభవభవవత్థుకా విభవభవదిట్టియో ఏవ విభవభవాలి అత్థతో వేదితబ్బా. తథా హి ఇమస్స పజ్జాస్స విస్సజ్జనపక్ఖే “భవదిట్టిపి ఫస్సనిదానా, విభవదిట్టిపి ఫస్సనిదానా”తి నిద్దేసే (మహాని. ౧౦౫) వుత్తం. ఇతోనిదానన్తి ఫస్సనిదానం.

౮౭౮. కిస్మిం విభూతే న ఘసన్తి ఫస్సాతి కిస్మిం వీతివత్తే చక్కుసమ్మస్సాదయో పశ్చా ఫస్సా న ఘసన్తి.

౮౭౯. నామశ్చ రూపశ్చ పటిచ్చాతి సమ్మయుత్తకనామం వత్థారమ్మణరూపశ్చ పటిచ్చ. రూపే విభూతే న ఘసన్తి ఫస్సాతి రూపే వీతివత్తే పశ్చా ఫస్సా న ఘసన్తి.

౮౮౦. కథం సమేతస్సాతి కథం పటిపన్నస్స. విభోతి రూపన్తి రూప విభవతి, న భవేయ్య వా. సుఖం దుఖశ్చాతి ఇట్థానిట్టం రూపమేవ పుచ్చతి.

౮౮౧. న సజ్జాసజ్జోతి యథా సమేతస్స విభోతి రూపం, సో పకతిసజ్జాయ సజ్జోపి న హోతి. న విసజ్జాసజ్జోతి విసజ్జాయపి విరూపాయ సజ్జాయ సజ్జో న హోతి ఉమ్మత్తకో వా ఖిత్తచిత్తో వా. నోపి అసజ్జోతి సజ్జావిరహితోపి న హోతి నిరోధసమాపన్నో వా అసజ్జాసత్తో వా. న విభూతసజ్జోతి “సబ్బసో రూపసజ్జాన”నిఆదినా (ధ స. ౨౬౫; విభ. ౬౦౨) నయేన సమతిక్కున్నసజ్జోపి న హోతి అరూపజ్ఞానలాభీ. ఏవం సమేతస్స విభోతి రూపన్తి ఏతస్మిం సజ్జాసజ్జోతాదిభావే అట్టత్వా యదేతం వుత్తం “సో ఏవం సమాహితే చిత్తే...పే... ఆకాసానశ్చాయతనసమాపత్తిపటిలాభత్థాయ చిత్తం అభినీహరతీ”తి. ఏవం సమేతస్స అరూపమగ్గసమజ్ఞేనో విభోతి రూపం. సజ్జానిదానా హి పపశ్చాసజ్జాతి ఏవం పటిపన్నస్సాపి యా సజ్జా, తన్నిదానా తణ్ణాదిట్టిపపశ్చా అప్పహీనా ఏవ హోన్తి దస్సేతి.

౮౮౨-౩. ఏత్తావతగ్గం ను వదన్తి, హేకే యక్ఖస్స సుద్ధిం ఇధ పణ్ణితాసే. ఉదాహు అజ్ఞామ్పి వదన్తి ఏత్తోతి ఏత్తావతా ను ఇధ పణ్ణితా సమణబ్రాహ్మణా అగ్గం సుద్ధిం సత్తస్స వదన్తి, ఉదాహు అజ్ఞామ్పి ఏత్తో అరూపసమాపత్తితో అధికం వదన్తితి పుచ్చతి. ఏత్తావతగ్గమ్పి వదన్తి హేకేతి ఏకే సస్సతవాదా సమణబ్రాహ్మణా పణ్ణితమానినో ఏత్తావతాపి అగ్గం సుద్ధిం వదన్తి. తేసం పనేకే సమయం వదన్తితి తేసంయేవ ఏకే ఉచ్ఛేదవాదా సమయం ఉచ్ఛేదం వదన్తి. అనుపాదిసేసే కుసలా వదానాతి అనుపాదిసేసే కుసలవాదా సమానా.

౮౮౪. ఏతే చ ఇత్వా ఉపనిస్సితాతి ఏతే చ దిట్టిగతికే సస్సతుచ్ఛేదదిట్టియో నిస్సితాతి ఇత్వా. ఇత్వా మునీ నిస్సయే సో విమంసీతి నిస్సయే చ ఇత్వా సో విమంసీ పణ్ణితో బుద్ధముని. ఇత్వా విముత్తోతి దుక్ఖానిచ్చాదితో ధమ్మే ఇత్వా విముత్తో. భవాభవాయ న సమేతీతి పునప్పునం ఉపపత్తియా న సమాగచ్ఛతీతి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి. దేసనాపరియోసాసే పురాభేదసుత్తే వుత్తసదిసోయేవాభిసమయో అహోసీతి.

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ కలహవివాదసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౧౨. చూళబ్యూహసుత్తవణ్ణనా

౮౮౫-౬. సకంసకందిట్టిపరిబ్బసానాతి చూళబ్యూహసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? ఇదమ్మి తస్మింయేవ మహాసమయే “సబ్బేపి ఇమే దిట్టిగతికా ‘సాధురూపవ్హా’తి భణన్తి, కిం ను ఖో సాధురూపావ ఇమే అత్తనోయేవ దిట్టియా పతిట్టహన్తి, ఉదాహు అణ్ణమ్మి దిట్టిం గణ్ణన్తి”తి ఉప్పన్నచితానం ఏకచ్ఛానం దేవతానం తమత్థం పకాసేతుం పురిమనయేనేవ నిమ్మితబుద్ధేన అత్తానం పుచ్చాపేత్వా వుత్తం.

తత్త ఆదితో ద్వేపి గాథా పుచ్చాగాథాయేవ. తాసు సకంసకందిట్టిపరిబ్బసానాతి అత్తనో అత్తనో దిట్టియా వసమానా. విగ్గయ్య నానా కుసలా వదన్తితి దిట్టిబలగ్గాహం గహేత్వా, తత్త “కుసలావ్హా”తి పటిజానమానా పుథు పుథు వదన్తి ఏకం న వదన్తి. యో ఏవం జానాతి స వేది ధమ్మం ఇదం పటికోసమకేవలీ సోతి తణ్ణ దిట్టిం సన్ధాయ యో ఏవం జానాతి, సో ధమ్మం వేది. ఇదం పన పటిక్కిసన్తో హీనో హోతీతి వదన్తి. బాలోతి హీనో. అక్కుసలోతి అవిద్వా.

౮౮౬-౮. ఇదాని తిస్సో విస్సజ్జనగాథా హోన్తి. తా పురిమద్దేన వుత్తమత్థం పచ్చిమద్దేన పటిబ్యూహేత్వా రితా. తేన బ్యూహేన ఉత్తరసుత్తతో చ అప్పకత్తా ఇదం సుత్తం “చూళబ్యూహ”న్తి నామం లభతి. తత్త పరస్స చే ధమ్మన్తి పరస్స దిట్టిం. సబ్బేవ బాలాతి ఏవం సన్తే సబ్బేవ ఇమే బాలా హోన్తితి అధిప్పాయో. కిం కారణం? సబ్బేవిమే దిట్టిపరిబ్బసానాతి సన్నిట్టియా చేవ న వీవదాతా. సంసుద్ధపణ్ణా కుసలా ముతిమాతి సకాయ దిట్టియా న వివదాతా న వోదాతా సంకిలిట్టావ సమానా సంసుద్ధపణ్ణా చ కుసలా చ ముతిమన్తో చ తే హోన్తి చే. అథ వా “సన్నిట్టియా చే పన వీవదాతా” తిపి పారో. తస్సన్తో – సకాయ పన దిట్టియా వోదాతా సంసుద్ధపణ్ణా కుసలా ముతిమన్తో హోన్తి చే. న తేసం కోచీతి ఏవం సన్తే తేసం ఏకోపి హీనపణ్ణో న హోతి. కింకారణా? దిట్టి హి తేసమ్మి తథా సమత్తా, యథా ఇతరేసన్తి.

౮౮౭. న వాహమేతన్తి గాథాయ సజ్ఞేపత్తో – యం తే మిథు ద్వే ద్వే జనా అణ్ణమణ్ణం “బాలో”తి ఆహు, అహం ఏతం తథియం తచ్చన్తి నేవ బ్రూమి. కింకారణా? యస్మా సబ్బే తే సకం సకం దిట్టిం “ఇదమేవ సచ్చం మోఘమణ్ణ”న్తి అకంసు. తేన చ కారణేన పరం “బాలో”తి దహన్తి. ఏత్థ చ “తథియ”న్తి “కథివ”న్తి ద్వేపి పారా.

౮౮౮. యమాహూతి పుచ్చాగాథాయ యం దిట్టిసచ్చం తథియన్తి ఏకే ఆహు.

౮౮౯. ఏకణ్ణో సచ్చన్తి విస్సజ్జనగాథాయ ఏకం సచ్చం నిరోధో మగ్గో వా. యస్మిం పజా నో వివదే పజానన్తి యమ్మి సచ్చే పజానన్తో పజా నో వివదేయ్య. సయం థునన్తితి అత్తనా వదన్తి.

౮౯౦. కస్మా నూతి పుచ్చాగాథాయ పవాదియాసేతి వాదినో. ఉదాహు తే తక్కమనుస్సరన్తితి తే వాదినో ఉదాహు అత్తనో తక్కమత్తం అనుగచ్ఛన్తి.

౮౯౩. న హేవాతి విస్సజ్జనగాఢాయ అజ్ఞాత సజ్ఞాయ నిచ్చానీతి రపేత్వా సజ్ఞామత్తేన నిచ్చన్తి గహితగ్గహణాని. తక్కుఁగ్న దిట్ఠీసు పకప్పయిత్వాతి అత్తనో మిచ్చాసజ్జప్పమత్తం దిట్ఠీసు జనేత్వా. యస్మా పన దిట్ఠీసు వితక్కుం జనేన్తా దిట్ఠియోపి జనేన్తి, తస్మా నిద్దేసే వుత్తం “దిట్ఠిగతాని జనేన్తి సజ్జనేన్తి”తిఆది (మహాని. ౧౨౧).

౮౯౪-౫. ఇదాని ఏవం నానాసచ్చేసు అసన్నేసు తక్కుమత్తమనుస్సరన్తానం దిట్ఠిగతికానం విప్పటిపత్తిం దస్సేతుం “దిట్ఠీ సుతే”తిఆదికా గాఢాయో అభాసి. తత్త దిట్ఠీతి దిట్ఠం, దిట్ఠసుద్ధిన్తి అధిప్పాయో. ఏస నయో సుతాదీసు. ఏతే చ నిస్సాయ విమానదస్సీతి ఏతే దిట్ఠిధమ్మే నిస్సయిత్వా సుద్ధిభావసజ్ఞాతం విమానం అసమ్మానం పస్సన్తోపి. వినిచ్చయే రత్వా పహస్సమానో, బాలో పరో అక్కుసలోతి చాహాతి ఏవం విమానదస్సీపి తస్మిం దిట్ఠివినిచ్చయే రత్వా తుట్టిజాతో హాసజాతో హుత్వా “పరో హీనో చ అవిద్వా చా”తి ఏవం వదతియేవ. ఏవం సన్నే యేనేవాతి గాఢా. తత్త సయమత్తనాతి సయమేవ అత్తానం. విమానేతీతి గరహతి. తదేవ పావాతి తదేవ వచనం దిట్ఠిం వదతి, తం వా పుగ్గలం.

౮౯౬. అతిసారదిట్ఠియాతి గాఢాయత్తో - సో ఏవం తాయ లక్ష్ణణాతిసారినియా అతిసారదిట్ఠియా సమత్తో పుణ్ణో ఉద్దుమాతో, తేన చ దిట్ఠిమానేన మత్తో “పరిపుణ్ణో అహం కేవలీ”తి ఏవం పరిపుణ్ణమానీ సయమేవ అత్తానం మనసా “అహం పణ్ణితో”తి అభిసిన్వాతి. కింకారణా? దిట్ఠీ హి సా తస్స తథా సమత్తాతి.

౮౯౭. పరస్స చేతి గాఢాయ సమ్మన్తో అత్తో చ - కిన్హా భియ్యో? యో సో వినిచ్చయే రత్వా పహస్సమానో “బాలో పరో అక్కుసలో”తి చాహా. తస్స పరస్స చే హి వచసా సో తేన వుచ్చమానో నిహీనో హోతి. తుమో సహా హోతి నిహీనపజ్ఞో, సోపి తేనేవ సహ నిహీనపజ్ఞో హోతి. సోపి హి నం “బాలో”తి వదతి. అథస్స వచనం అప్పమాణం, సో పన సయమేవ వేదగూ చ ధీరో చ హోతి. ఏవం సన్నే న కోచి బాలో సమణేసు అత్తి. సబ్బేపి హి తే అత్తనో ఇచ్చాయ పణ్ణితా.

౮౯౮. అజ్ఞం ఇతోతి గాఢాయ సమ్మన్తో అత్తో చ - “అథ చే సయం వేదగూ హోతి ధీరో, న కోచి బాలో సమణేసు అత్తి”తి ఏవజ్ఞో వుత్తేపి సియా కస్సచి “కస్మా”తి. తత్త వుచ్చతే - యస్మా అజ్ఞం ఇతో యాభివదన్తి ధమ్మం అపరద్ధా సుద్ధిమకేవలీ తే, ఏవమ్మి తిత్తియా పుథుసో వదన్తి, యే ఇతో అజ్ఞం దిట్ఠిం అభివదన్తి, యే అపరద్ధా విరద్ధా సుద్ధిమగ్గం, అకేవలినో చ తేతి ఏవం పుథుతిత్తియా యస్మా వదన్తితి వుత్తం హోతి. కస్మా పనేవం వదన్తితి చే? సన్నిట్టిరాగేన హి తే భిరత్తా, యస్మా సకేన దిట్ఠిరాగేన అభిరత్తాతి వుత్తం హోతి.

౮౯౯-౯౦౦. ఏవం అభిరత్తా చ - ఇథేవ సుద్ధిన్తి గాఢా. తత్త సకాయనేతి సకమగ్గే దళ్ళం వదానాతి దళ్ళవాదా. ఏవజ్ఞా దళ్ళవాదేసు తేసు యో కోచి తిత్తియో సకాయనే వాపి దళ్ళం వదానో కమేత్త బాలోతి పరం దహేయ్య, సజ్ఞేపతో తత్త సస్సతుచ్చేదసజ్ఞాతే విత్థారతో వా నత్తికఇస్సరకారణనియతాదిభేదే సకే ఆయతనే “ఇదమేవ సచ్చ”న్తి దళ్ళం వదానో కం పరం ఏత్త దిట్ఠిగతే “బాలో”తి సహా ధమ్మేన పస్సేయ్య, నను సబ్బోపి తస్స మతేన పణ్ణితో ఏవ సుప్పటిపన్నో ఏవ చ. ఏవం సన్నే చ సయమేవ సో మేధగమావహేయ్య పరం వదం బాలమసుద్ధిధమ్మం, సోపి పరం “బాలో చ అసుద్ధిధమ్మో చ అయ”న్తి వదన్తో అత్తనావ కలహం ఆవహేయ్య. కస్మా? యస్మా సబ్బోపి తస్స మతేన పణ్ణితో ఏవ సుప్పటిపన్నో ఏవ చ.

౯౦౧. ఏవం సబ్బథాపి వినిచ్చయే రత్వా సయం పమాయ ఉద్ధంస లోకస్మిం వివాదమేతి, దిట్ఠియం రత్వా సయజ్ఞా సత్థారాదీని మినిత్వా సో భియ్యో వివాదమేతీతి. ఏవం పన వినిచ్చయేసు ఆదీనవం ఇత్వా అరియమగ్గేన హిత్వాన సబ్బాని



వినిచ్చయాని న మేధగం కుబ్బతి జన్తు లోకేతి అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి. దేసనాపరియోసానే పురాభేదసుత్తే  
వుత్తసదిసో ఏవాభిసమయో అహోసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ చూళబ్యూహసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౧౩. మహాబ్యూహసుత్తవణ్ణనా

౯౦౨. యే కేచిమేతి మహాబ్యూహసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? ఇదమ్మి తస్మింయేవ మహాసమయే “కిం ను ఖో ఇమే  
దిట్టిపరిబ్బసానా విజ్ఞానం సంతికా నిద్దమేవ లభన్తి, ఉదాహు పసంసమ్మీ”తి ఉప్పన్నచిత్తానం ఏకచ్ఛానం దేవతానం  
తమత్థం ఆవికాతుం పురిమనయేన నిమ్మితబుద్ధేన అత్తానం పుచ్ఛాపేత్వా వుత్తం. తత్థ అన్వానయన్తీతి అను ఆనయన్తి,  
పునప్పునం ఆహరన్తి.

౯౦౩. ఇదాని యస్మా తే “ఇదమేవ సచ్చ”న్తి వదన్తా దిట్టిగతికా వాదినో కదాచి కత్థచి పసంసమ్మి లభన్తి, యం ఏతం  
పసంసాసజ్ఞాతం వాదఫలం, తం అప్పం రాగాదీనం సమాయ సమత్థం న హోతి, కో పన వాదో దుతియే నిన్దాఫలే, తస్మా  
ఏతమత్థం దస్సేన్తో ఇమం తావ విస్సజ్జనగాథమాహ. “అప్పజ్ఞో ఏతం న అలం సమాయ, దువే వివాదస్స ఫలాని  
బ్రూమీ”తిఆది. తత్థ దువే వివాదస్స ఫలానీతి నిన్దా పసంసా చ, జయపరాజయాదీని వా తంసభాగాని. ఏతమ్మి దిస్వాతి  
“నిన్దా అనిట్టా ఏవ, పసంసా నాలం సమాయ”తి ఏతమ్మి వివాదఫలే ఆదీనవం దిస్వా. ఖేమాభిపస్సం అవివాదభూమిన్తి  
అవివాదభూమిం నిబ్బానం “ఖేమ”న్తి పస్సమానో.

౯౦౪. ఏవజ్ఞో అవివదమానో - యా కాచిమాతి గాథా. తత్థ సమ్మతియోతి దిట్టియో. పుఢుజ్ఞాతి పుఢుజ్జనసమ్మవా.  
సో ఉపయం కిమేయ్యాతి సో ఉపగంతబ్బట్టేన ఉపయం రూపాదీసు ఏకమ్మి ధమ్మం కిం ఉపేయ్య, కేన వా కారణేన ఉపేయ్య.  
దిట్టే సుతే ఖన్తిమకుబ్బమానోతి దిట్టసుతసుద్ధీసు పేమం అకరోన్తో.

౯౦౫. ఇతో బాహిరా పన - సీలుత్తమాతి గాథా. తస్సత్తో - సీలంయేవ “ఉత్తమ”న్తి మజ్జమానా సీలుత్తమా ఏకే భోన్తో  
సంయమమత్తేన సుద్ధిం వదన్తి, హత్థివతాదిశ్చ వతం సమాదాయ ఉపట్టితా, ఇధేవ దిట్టియం అస్స సత్థునో సుద్ధిన్తి  
భవ్వాపనీతా భవజ్ఞోసితా సమానా వదన్తి, అపిచ తే కుసలా వదానా “కుసలా మయ”న్తి ఏవం వాదా.

౯౦౬. ఏవం సీలుత్తమేసు చ తేసు తథా పటిపన్నో యో కోచి - సచే చుతోతి గాథా. తస్సత్తో - సచే తతో సీలవతతో  
పరవిచ్చన్దనేన వా అనభిసమ్మణన్తో వా చుతో హోతి, సో తం సీలబ్బతాదికమ్మం పుజ్జాభిసజ్ఞారాదికమ్మం వా  
విరాధయిత్వా పవేధతీ. న కేవలశ్చ వేధతి, అపిచ ఖో తం సీలబ్బతసుద్ధిం పజప్పతీ చ విప్పలపతి పత్తయతీ చ. కిమివ?  
సత్థావ హీనో పవసం ఘరమ్మా. ఘరమ్మా పవసన్తో సత్థతో హీనో యథా తం ఘరం వా సత్థం వా పత్తేయ్యాతి.

౯౦౭. ఏవం పన సీలుత్తమానం వేధకారణం అరియసావకో - సీలబ్బతం వాపి పహాయ సబ్బన్తి గాథా. తత్థ  
సావజ్జనవజ్జన్తి సబ్బాకుసలం లోకియకుసలశ్చ. ఏతం సుద్ధిం అసుద్ధిన్తి అపత్తయానోతి పశ్చాకామగుణాదిభేదం ఏతం

సుద్ధిం, అకుసులాదిభేదం అసుద్ధిశ్చ అపత్తయమానో. విరతో చరేతి సుద్ధియా అసుద్ధియా చ విరతో చరేయ్య.  
సన్నిమనుగ్గహాయాతి దిట్టిం అగహేత్వా.

౯౦౮. ఏవం ఇతో బాహిరకే సీలుత్తమే సంయమేన విసుద్ధివాదే తేసం విఘాతం సీలబృతప్పహాయినో అరహతో చ  
పటిపత్తిం దస్సేత్వా ఇదాని అజ్ఞాథాపి సుద్ధివాదే బాహిరకే దస్సేంతో “తమూపనిస్సాయా”తి గాథమాహ. తస్సంతో - సంతజ్ఞోపి  
సమణబ్రాహ్మణా, తే జిగుచ్చితం అమరస్తపం వా దిట్టసుద్ధిఆదీసు వా అజ్ఞాతరజ్ఞాతరం ఉపనిస్సాయ అకిరియదిట్టియా వా  
ఉద్ధంసరా హుత్వా భవాభవేసు అవీతతణ్ణాసే సుద్ధిమనుత్థునన్తి వదన్తి కథేన్తితి.

౯౦౯. ఏవం తేసం అవీతతణ్ణానం సుద్ధిం అనుత్తునన్తానం యోపి సుద్ధిప్పత్తమేవ అత్తానం మజ్ఞోయ్య, తస్సపి  
అవీతతణ్ణత్తా భవాభవేసు తం తం వత్తుం పత్తయమానస్స హి జప్పితాని పునప్పునం హోన్తియేవాతి అధిప్పాయో. తణ్ణా హి  
ఆసేవితా తణ్ణం వడ్డయతేవ. న కేవలశ్చ జప్పితాని, పవేధితం వాపి పకప్పితేసు, తణ్ణాదిట్టిహి చస్స పకప్పితేసు వత్తాసు  
పవేధితమ్మి హోతీతి వుత్తం హోతి. భవాభవేసు పన వీతతణ్ణత్తా ఆయతిం చుతూపపాతో ఇథ యస్స నత్తి, సకేన వేధేయ్య  
కుహింవ జప్పేతి అయమేతిస్సా గాథాయ సమ్మన్తో. సేసం నిద్దేసే వుత్తనయమేవ.

౯౧౦-౧౧. యమాహూతి పుచ్చాగాథా. ఇదాని యస్మా ఏకోపి ఏత్థ వాదో సచ్చో నత్తి, కేవలం దిట్టిమత్తకేన హి తే  
వదన్తి, తస్మా తమత్థం దస్సేంతో “సకజ్ఞో”తి ఇమం తావ విస్సజ్జనగాథమాహ. తత్థ సమ్మూతిన్తి దిట్టిం.

౯౧౨. ఏవమేతేసు సకం ధమ్మం పరిపుణ్ణం బ్రువన్తేసు అజ్ఞాస్స పన ధమ్మం “హీన”న్తి వదన్తేసు యస్స కస్సచి -  
పరస్స చే వమ్మయితేన హీనోతి గాథా. తస్సంతో - యది పరస్స నిన్దితకారణా హీనో భవేయ్య, న కోచి ధమ్మేసు విసేసి అగ్గో  
భవేయ్య. కిం కారణం? పుథూ హి అజ్ఞాస్స వదన్తి ధమ్మం, నిహీనతో సబ్బేవ తే సమ్మి దళ్లం వదానా సకధమ్మే దళ్లవాదా  
ఏవ.

౯౧౩. కిశ్చ భియ్యో - సద్ధమ్మపూజాతి గాథా. తస్సంతో - తే చ తిత్థియా యథా పసంసన్తి సకాయనాని,  
సద్ధమ్మపూజాపి నేసం తథేవ వత్తతి. తే హి అతివియ సత్థారాదీని సక్కరోన్తి. తత్థ యది తే పమాణా సియుం, ఏవం సన్తే  
సబ్బేవ వాదా తథియా భవేయ్యుం. కిం కారణం? సుద్ధీ హి నేసం పచ్చత్తమేవ, న సా అజ్ఞాత్ర సిజ్ఞితి, నాపి పరమత్థతో. అత్తని  
దిట్టిగాహమత్తమేవ హి తం తేసం పరపచ్చయనేయ్యబుద్ధీనం.

౯౧౪. యో వా పన విపరీతో బాహితపాపత్తా బ్రాహ్మణో, తస్స - న బ్రాహ్మణస్స పరనేయ్యమత్థీతి గాథా. తస్సంతో -  
బ్రాహ్మణస్స హి “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛా”తిఆదినా (ధ. ప. ౨౭౭; నేత్తి. ౫) నయేన సుదిట్టత్తా పరేన నేతబ్బం ఇాణం నత్తి,  
దిట్టిధమ్మేసు “ఇదమేవ సచ్చ”న్తి నిచ్చినిత్వా సముగ్గహీతమ్మి నత్తి. తంకారణా సో దిట్టికలహాని అతీతో, న చ సో సేట్టతో  
పస్సతి ధమ్మమజ్ఞాం అజ్ఞాత్ర సతిపట్టానాదీహి.

౯౧౫. జానామీతి గాథాయ సమ్మన్తో అత్తో చ - ఏవం తావ పరమత్థబ్రాహ్మణో న హి సేట్టతో పస్సతి ధమ్మమజ్ఞాం,  
అజ్ఞో పన తిత్థియా పరచిత్తజాణాదీహి జానన్తా పస్సన్తాపి “జానామి పస్సామి తథేవ ఏత”న్తి ఏవం వదన్తాపి చ దిట్టియా  
సుద్ధిం పచ్చేన్తి. కస్మా? యస్మా తేసు ఏకోపి అద్దక్షి చే అద్దస చేపి తేన పరచిత్తజాణాదినా యథాభూతం అత్తం, కిజ్ఞో  
తుమస్స తేన తస్స తేన దస్సనేన కిం కతం, కిం దుక్ఖపరిజ్ఞా సాధితా, ఉదాహు సముదయపహానాదీనం అజ్ఞాతరం, యతో

సబ్బడాపి అతిక్రమిత్వా అరియమగ్గం తే తిత్తియా అజ్ఞోనేవ వదన్తి సుద్ధిం, అతిక్రమిత్వా వా తే తిత్తియే బుద్ధాదయో అజ్ఞోనేవ వదన్తి సుద్ధిన్తి.

౯౧౬. పస్సం నరోతి గాఢాయ సమ్మన్తో అత్తో చ. కిఞ్చ భియ్యో? య్వాయం పరచిత్తజాణాదీహి అద్దక్ఖి, సో పస్సం నరో దక్ఖతి నామరూపం, న తతో పరం దిస్వాన వా ఇస్సతి తానిమేవ నామరూపాని నిచ్చతో సుఖతో వా న అజ్ఞాథా. సో ఏవం పస్సన్తో కామం బహుం పస్సతు అప్పకం వా నామరూపం నిచ్చతో సుఖతో చ, అథస్స ఏవరూపేన దస్సనేన న హి తేన సుద్ధిం కుసలా వదన్తితి.

౯౧౭. నివిస్సవాదీతి గాఢాయ సమ్మన్తో అత్తో చ - తేన చ దస్సనేన సుద్ధియా అసతియాపి యో “జానామి పస్సామి తథేవ ఏత”న్తి ఏవం నివిస్సవాదీ, ఏతం వా దస్సనం పటిచ్చ దిట్టియా సుద్ధిం పచ్ఛేన్తో “ఇదమేవ సచ్చ”న్తి ఏవం నివిస్సవాదీ, సో సుబ్బినయో న హోతి తం తథా పకప్పితం అభిసజ్జతం దిట్టిం పురేక్షరానో. సో హి యం సత్థారాదిం నిస్సితో, తత్థేవ సుభం వదానో సుద్ధిం వదో, “పరిసుద్ధవాదో పరిసుద్ధదస్సనో వా అహ”న్తి అత్తానం మజ్జామానో తత్థ తథద్దసా సో, తత్థ సకాయ దిట్టియా అవిపరీతమేవ సో అద్దస. యథా సా దిట్టి పవత్తతి, తథేవ నం అద్దస, న అజ్ఞాథా పస్సితం ఇచ్చతీతి అధిప్పాయో.

౯౧౮. ఏవం పకప్పితం దిట్టిం పురేక్షరానేసు తిత్తియేసు - న బ్రాహ్మణో కప్పముపేతి సజ్ఞాతి గాథా. తత్థ సజ్ఞాతి సజ్ఞాయ, జానిత్వాతి అత్తో. నపి ఇాణబన్ధుతి సమాపత్తిజాణాదినా అకతతన్తాదిట్టిబన్ధు. తత్థ విగ్గహో - నాపి అస్స ఇాణేన కతో బన్ధు అట్టితి నపి ఇాణబన్ధు. సమ్ముతియోతి దిట్ఠిసమ్ముతియో. పుఢుజ్ఞాతి పుఢుజ్జనసమ్మవా. ఉగ్గహణన్తి మజ్జోతి ఉగ్గహణన్తి అజ్ఞో, అజ్ఞో తా సమ్ముతియో ఉగ్గణ్ణన్తితి వుత్తం హోతి.

౯౧౯. కిఞ్చ భియ్యో - విస్సజ్జ గణ్ఢానీతి గాథా. తత్థ అనుగ్గహోతి ఉగ్గహణవిరహితో, సోపి నాస్స ఉగ్గహోతి అనుగ్గహో, న వా ఉగ్గణ్ఢాతీతి అనుగ్గహో.

౯౨౦. కిఞ్చ భియ్యో - సో ఏవరూపో - పుబ్బాసవేతి గాథా. తత్థ పుబ్బాసవేతి అతీతరూపాదీని ఆరబ్బ ఉప్పజ్జమానధమ్మో కిలేసే. నవేతి పచ్చప్పన్నరూపాదీని ఆరబ్బ ఉప్పజ్జమానధమ్మో. న ఛన్దగూతి ఛన్దాదివసేన న గచ్ఛతి. అనత్తగరహీతి కతాకతవసేన అత్తానం అగరహన్తో.

౯౨౧. ఏవం అనత్తగరహీ చ - స సబ్బధమ్మేసూతి గాథా. తత్థ సబ్బధమ్మేసూతి ద్వాసట్టిదిట్టిధమ్మేసు “యం కిఞ్చి దిట్టం వా”తి ఏవంపభేదేసు. పన్నభారోతి పతితభారో. న కప్పేతీతి న కప్పియో, దువిధమ్మి కప్పం న కరోతీతి అత్తో. నూపరతోతి పుఢుజ్జనకల్యాణకస్సేక్ఖా వియ ఉపరతిసమగ్గీపి న హోతి. న పత్తియోతి నిత్తన్తో. తన్తా హి పత్తియతీతి పత్తియా, నాస్స పత్తియాతి న పత్తియోతి. సేసం తత్థ తత్థ పాకటమేవాతి న వుత్తం. ఏవం అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి, దేసనాపరియోసానే పురాభేదసుత్తే వుత్తసదిసో ఏవాభిసమయో అహోసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ మహాబ్యూహసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯౨౨. పుచ్చామి తన్ని తువటకసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? ఇదమ్మి తస్మింయేవ మహాసముయే “కా ను ఖో అరహత్తప్పత్తియా పటిపత్తి”తి ఉప్పన్నచితానం ఏకచ్ఛానం దేవతానం తమత్తం పకాసేతుం పురిమనయేనేవ నిమ్మితబుద్ధేన అత్తానం పుచ్చాపేత్వా వుత్తం.

తత్త ఆదిగాథాయ తావ పుచ్చామీతి ఏత్త అదిట్టజోతనాదివసేన పుచ్చా విభజితా. ఆదిచ్చబద్ధున్ని ఆదిచ్చస్స గోత్తబద్ధం. వివేకం సన్నిపదశ్చాతి వివేకశ్చ సన్నిపదశ్చ. కథం దిస్వాతి కేన కారణేన దిస్వా, కథం పవత్తదస్సనో హుత్వాతి వుత్తం హోతి.

౯౨౩. అథ భగవా యస్మా యథా పస్సంతో కిలేసే ఉపరుద్ధతి, తథా పవత్తదస్సనో హుత్వా పరినిబ్బాతి, తస్మా తమత్తం ఆవికరోంతో నానప్పకారేన తం దేవపరిసం కిలేసప్పహనే నియోజేంతో “మూలం పపశ్చాసజ్ఞాయా”తి ఆరభిత్వా పశ్చ గాథా అభాసి.

తత్త ఆదిగాథాయ తావ సజ్ఞేపత్తో - పపశ్చాతి సజ్ఞాతత్తా పపశ్చా ఏవ పపశ్చాసజ్ఞా. తస్మా అవిజ్ఞాదయో కిలేసా మూలం, తం పపశ్చాసజ్ఞాయ మూలం అస్మీతి పవత్తమానశ్చ సబ్బం మంతాయ ఉపరున్ధే. యా కాచి అజ్ఞత్తం తణ్ణా ఉపజ్జేయ్యం, తాసం వినయా సదా సతో సిక్ఖే ఉపట్టితస్సతి హుత్వా సిక్ఖేయ్యాతి.

౯౨౪. ఏవం తావ పరమగాథాయ ఏవ తిసిక్ఖాయుత్తం దేసనం అరహత్తనికూటేన దేసేత్వా పున మానప్పహనవసేన దేసేతుం “యం కిశ్చ”తి గాథమాహ. తత్త యం కిశ్చ ధమ్మమభిజ్ఞా అజ్ఞత్తన్ని యం కిశ్చ ఉచ్చాకులీనతాదికం అత్తనో గుణం జానేయ్య అథ వాపి బహిద్ధాతి అథ వా బహిద్ధాపి ఆచరియుపజ్ఞాయానం వా గుణం జానేయ్య. న తేన ధామం కుట్టేధాతి తేన గుణేన ధామం న కరేయ్య.

౯౨౫. ఇదానిస్స అకరణవిధిం దస్సేంతో “సేయ్యా న తేనా”తి గాథమాహ. తస్సంతో - తేన చ మానేన “సేయ్యాహ”న్ని వా “నీచోహ”న్ని వా “సరిక్ఖోహ”న్ని వాపి న మజ్జోయ్య, తేహి చ ఉచ్చాకులీనతాదిహి గుణేహి ఘట్టో అనేకరూపేహి “అహం ఉచ్చాకులా పబ్బజితో”తిఆదినా నయేన అత్తానం వికప్పేంతో న తిట్టేయ్య.

౯౨౬. ఏవం మానప్పహనవసేనపి దేసేత్వా ఇదాని సబ్బకిలేసూపసమవసేనపి దేసేతుం “అజ్ఞత్తమేవా”తి గాథమాహ. తత్త అజ్ఞత్తమేవుపసమేతి అత్తని ఏవ రాగాదిసబ్బకిలేసే ఉపసమేయ్య. న అజ్ఞతో భిక్ఖు సన్నిమేసేయ్యాతి రపేత్వా చ సతిపట్టానాదీని అజ్ఞోన ఉపాయేన సన్నిం న పరియేసేయ్య. కుతో నిరత్తా వాతి నిరత్తా కుతో ఏవ.

౯౨౭. ఇదాని అజ్ఞత్తం ఉపసంతస్స ఖీణాసవస్స తాదిభావం దస్సేంతో “మజ్జే యథా”తి గాథమాహ. తస్సంతో - యథా మహాసముద్దస్స ఉపరిమహేట్టిమభాగానం వేమజ్జసజ్ఞాతే చతుయోజనసహస్సప్పమాణే మజ్జే పబ్బతంతరే రితస్స వా మజ్జే సముద్దస్స ఊమి న జాయతి, రితోవ సో హోతి అవికమ్పమానో, ఏవం అనేజో ఖీణాసవో లాభాదీసు రితో అస్స అవికమ్పమానో, సో తాదిసో రాగాదిఉన్నదం భిక్ఖు న కరేయ్య కుహిశ్చేతి.

౯౨౮. ఇదాని ఏతం అరహత్తనికూటేన దేసితం ధమ్మదేసనం అబ్బనుమోదన్తో తస్స చ అరహత్తస్స ఆదిపటిపదం పుచ్చన్తో నిమ్మితబుద్ధో “అకిత్తయా”తి గాథమాహ. తథ్థ అకిత్తయాతి ఆచిక్ఖి. వివటచక్ఖాతి వివటేహి అనావరణేహి పఞ్చాహి చక్ఖాహి సమన్నాగతో. సక్ఖిధమ్మన్తి సయం అభిజ్ఞాతం అత్తపచ్చక్ఖం ధమ్మం. పరిస్సయవినయన్తి పరిస్సయవినయనం. పటిపదం వదేహీతి ఇదాని పటిపత్తిం వదేహి. భద్దన్తేతి “భద్దం తవ అత్థా”తి భగవన్తం ఆలపన్తో ఆహ. అథ వా భద్దం సున్దరం తవ పటిపదం వదేహీతి వుత్తం హోతి. పాతిమోక్ఖం అథ వాపి సమాధిన్తి తమేవ పటిపదం భిద్దిత్వా పుచ్చతి. పటిపదన్తి ఏతేన వా మగ్గం పుచ్చతి. ఇతరేహి సీలం సమాధిఞ్చ పుచ్చతి.

౯౨౯-౩౦. అథస్స భగవా యస్మా ఇన్ద్రియసంవరో సీలస్స రక్ఖా , యస్మా వా ఇమినా అనుక్కమేన దేసియమానా అయం దేసనా తాసం దేవతానం సప్పాయా, తస్మా ఇన్ద్రియసంవరతో పభుతి పటిపదం దస్సేన్తో “చక్ఖాహి”తిఆదిమారద్ధో. తథ్థ చక్ఖాహి నేవ లోలస్సాతి అదిట్టదక్ఖితబ్బాదివసేన చక్ఖాహి లోలో నేవస్స. గామకథాయ ఆవరయే సోతన్తి తిరచ్ఛానకథాతో సోతం ఆవరేయ్య. ఫస్సేనాతి రోగఫస్సేన. భవఞ్చ నాభిజప్పేయ్యాతి తస్స ఫస్సస్స వినోదనత్థాయ కామభవాదిభవఞ్చ న పట్టేయ్య. భేరవేసు చ న సమ్మవేధేయ్యాతి తస్స ఫస్సస్స పచ్చయభూతేసు సీహబ్బగ్గాదీసు భేరవేసు చ న సమ్మవేధేయ్య, అవసేసేసు వా ఘానిన్ద్రియమనిన్ద్రియవిసయేసు నప్పవేధేయ్య. ఏవం పరిపూరో ఇన్ద్రియసంవరో వుత్తో హోతి. పురిమేహి వా ఇన్ద్రియసంవరం దస్సేత్వా ఇమినా “అరఞ్ఞో వసతా భేరవం దిస్వా వా సుత్వా వా న వేధితబ్బ”న్తి దస్సేతి.

౯౩౧. లద్ధా న సన్నిధిం కయిరాతి ఏతేసం అన్నాదీనం యంకిఞ్చే ధమ్మేన లభిత్వా “అరఞ్ఞో చ సేనాసనే వసతా సదా దుల్లభ”న్తి చిన్తేత్వా సన్నిధిం న కరేయ్య.

౯౩౨. ఝాయీ న పాదలోలస్సాతి ఝానాభిరతో చ న పాదలోలో అస్స. విరమే కుక్కుచ్చా నప్పమజ్జేయ్యాతి హత్థకుక్కుచ్చాదికుక్కుచ్చం వినోదేయ్య. సక్కచ్చకారితాయ చేత్త నప్పమజ్జేయ్య.

౯౩౩. తన్ద్రిం మాయం హస్సం ఖిడ్డన్తి ఆలసియఞ్చ మాయఞ్చ హస్సఞ్చ కాయికచేతసికఖిడ్డఞ్చ. సవిభాసన్తి సద్ధిం విభాసాయ.

౯౩౪-౭. ఆధబ్బణన్తి ఆధబ్బణికమన్తప్పయోగం. సుపినన్తి సుపినసత్థం. లక్ఖణన్తి మణిలక్ఖణాదిం. నో విదహీతి నప్పయోజేయ్య. విరుతన్తి మిగాదీనం వస్సితం. పేసుణియన్తి పేసుఞ్ఞం. కయవిక్కయేతి పఞ్చాహి సహధమ్మికేహి సద్ధిం వఞ్చనావసేన వా ఉదయపత్తనావసేన వా న తిట్టేయ్య. ఉపవాదం భిక్ఖు న కరేయ్యాతి ఉపవాదకరే కిలేసే అనిబ్బత్తేన్తో అత్తని పరేహి సమణబ్రాహ్మణేహి ఉపవాదం న జనేయ్య. గామే చ నాభిసజ్జేయ్యాతి గామే చ గిహిసంసగ్గాదీహి నాభిసజ్జేయ్య. లాభకమ్మ్యా జనం న లపయేయ్యాతి లాభకామతాయ జనం నాలపయేయ్య. పయుత్తన్తి చీవరాదీహి సమ్మయుత్తం , తదత్థం వా పయోజితం.

౯౩౮-౯. మోసవజ్జే న నీయేథాతి ముసావాదే న నీయేథ. జీవితేనాతి జీవికాయ. సుత్వా రుసితో బహుం వాచం, సమణానం వా పుథుజనానన్తి రుసితో ఘట్టితో పరేహి తేస సమణానం వా ఖత్తియాదిభేదానం వా అఞ్ఞోసం పుథుజనానం బహుమ్మి అనిట్టవాచం సుత్వా. న పటివజ్జాతి న పటివదేయ్య. కిం కారణం? న హి సన్తో పటిసేనికరోన్తి.

౯౪౦. ఏతశ్చ ధమ్మమజ్ఞాయాతి సబ్బమేతం యథావుత్తం ధమ్మం ఇత్వా. విచినన్తి విచినన్తో. సన్తీతి నిబ్బుతిం ఇత్వాతి నిబ్బుతిం రాగాదీనం సన్తీతి ఇత్వా.

౯౪౧. కింకారణా నప్పమజ్జేఇతి చే - అభిభూ హి సోతి గాథా. తత్త అభిభూతి రూపాదీనం అభిభవితా. అనభిభూతోతి తేహి అనభిభూతో. సక్ఖిధమ్మమనీతిహమదస్సీతి పచ్చక్ఖమేవ అనీతిహం ధమ్మమద్దక్ఖి. సదా నమస్సమనుసిక్ఖేతి సదా నమస్సన్తో తిస్సో సిక్ఖాయో సిక్ఖేయ్య. సేసం సబ్బత్త పాకటమేవ.

కేవలం పన ఏత్త “చక్ఖాహి నేవ లోలో”తిఆదీహి ఇన్ద్రియసంవరో, “అన్నానమథో పానాన”న్తిఆదీహి సన్నిధిపటిక్ఖేపముఖేన పచ్చయపటిసేవనసీలం, మేఘనమోసవజ్జపేసుణియాదీహి పాతిమోక్ఖసంవరసీలం, “ఆధబ్బణం సుపినం లక్ఖణ”న్తిఆదీహి ఆజీవపారిసుద్ధిసీలం, “ఝాయీ అస్సా”తి ఇమినా సమాధి, “విచినం భిక్ఖా”తి ఇమినా పజ్ఞా, “సదా సతో సిక్ఖే”తి ఇమినా పున సజ్ఞేపతో తిస్సోపి సిక్ఖా, “అథ ఆసనేసు సయనేసు, అప్పసద్దేసు భిక్ఖు విహరేయ్య, నిద్దం న బహులీకరేయ్యా”తిఆదీహి సీలసమాధిపజ్ఞానం ఉపకారాపకారసజ్జణ్ణనవినోదనాని వుత్తానీతి. ఏవం భగవా నిమ్మితస్స పరిపుణ్ణపటిపదం వత్వా అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి, దేసనాపరియోసానే పురాభేదసుత్తే వుత్తసదిసోయేవాభిసమయో అహోసీతి.

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ తువటకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౧౫. అత్తదణ్ణసుత్తవణ్ణనా

౯౪౨. అత్తదణ్ణా భయం జాతన్తి అత్తదణ్ణసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? యో సో సమ్మాపరిబ్బాజనీయసుత్తస్స ఉప్పత్తియం వుచ్చమానాయ సాకియకోలియానం ఉదకం పటిచ్చ కలహో వణ్ణితో, తం ఇత్వా భగవా “జాతకా కలహం కరోన్తి, హన్త నే వారేస్సామీ”తి ద్విన్నం సేనానం మజ్జే రత్వా ఇమం సుత్తమభాసి.

తత్త పరమగాథాయత్తో - యం లోకస్స దిట్టధమ్మికం వా సమ్మరాయికం వా భయం జాతం, తం సబ్బం అత్తదణ్ణా భయం జాతం అత్తనో దుచ్చరితకారణా జాతం, ఏవం సన్తేపి జనం పస్సథ మేధగం, ఇమం సాకియాదిజనం పస్సథ అజ్ఞామజ్ఞం మేధగం హింసకం బాధకన్తి. ఏవం తం పటివిరుద్ధం విప్పటిపన్నం జనం పరిభాసిత్వా అత్తనో సమ్మాపటిపత్తిదస్సనేన తస్స సంవేగం జనేతుం ఆహ “సంవేగం కిత్తయిస్సామి, యథా సంవిజితం మయా”తి, పుట్టే బోధిసత్తేనేవ సతాతి అధిస్సాయో.

౯౪౩. ఇదాని యథానేన సంవిజితం, తం పకారం దస్సేన్తో “ఫన్తమాన”న్తిఆదిమాహ. తత్త ఫన్తమానన్తి తణ్ణాదీహి కమ్మమానం. అప్పోదకేతి అప్పఉదకే. అజ్ఞామజ్ఞోహి బ్యారుద్ధే దిస్వాతి నానాసత్తే చ అజ్ఞామజ్ఞోహి సద్ధిం విరుద్ధే దిస్వా. మం భయమావిసీతి మం భయం పవిట్టం.

౯౪౪. సమన్తమసారో లోకోతి నిరయం ఆదిం కత్వా సమన్తతో లోకో అసారో నిచ్చసారాదిరహితో. దిసా సబ్బా సమేరితాతి సబ్బా దిసా అనిచ్చతాయ కమ్మితా. ఇచ్చం భవనమత్తనోతి అత్తనో తాణం ఇచ్చన్తో. నాద్దసాసిం అనోసితన్తి కిజ్జో

రానం జరాదీహి అనజ్ఞావుత్తం నాద్ధక్తిం.

౯౪౫. ఓసానేత్వేన బ్యారుద్ధే, దిస్వా మే అరతి అహూతి యోబ్బజ్ఞాదీనం ఓసానే ఏవ అన్తగమకే ఏవ వినాసకే ఏవ జరాదీహి బ్యారుద్ధే ఆహతచిత్తే సత్తే దిస్వా అరతి మే అహోసి. అథేత్థ సల్లన్తి అథ ఏతేసు సత్తేసు రాగాదిసల్లం. హదయనిస్సితన్తి చిత్తనిస్సితం.

౯౪౬. “కథంఆనుభావం సల్ల”న్తి చే - యేన సల్లేన ఓతిణ్ణోతి గాథా. తత్త దిసా సబ్బా విధావతీతి సబ్బా దుచ్చరితదిసాపి పురత్తిమాదిదిసావిదిసాపి ధావతి. తమేవ సల్లమబ్బుయ్య, న ధావతి న సీదతీతి తమేవ సల్లం ఉద్ధరిత్వా తా చ దిసా న ధావతి, చతురోఘే చ న సీదతీతి.

౯౪౭. ఏవంమహానుభావేన సల్లేన ఓతిణ్ణోస్వపి చ సత్తేసు - తత్త సిక్ఖానుగీయన్తి, యాని లోకే గధితానీతి గాథా. తస్సత్తో - యే లోకే పజ్ఞా కామగుణా పటిలాభాయ గిజ్జన్తీతి కత్వా “గధితానీ”తి వుచ్చన్తి, చిరకాలాసేవితత్తా వా “గధితానీ”తి వుచ్చన్తి, తత్త తం నిమిత్తం హత్తిసిక్ఖాదికా అనేకా సిక్ఖా కథీయన్తి ఉగ్గయన్తి వా. పస్సథ యావ పమత్తో వాయం లోకో, యతో పణ్ణితో కులపుత్తో తేసు వా గధితేసు తాసు వా సిక్ఖాసు అధిముత్తో న సియా, అజ్ఞాదత్తు అనిచ్ఛాదిదస్సనేన నిబ్బిజ్జ సబ్బానో కామే అత్తనో నిబ్బానమేవ సిక్ఖేతి.

౯౪౮. ఇదాని యథా నిబ్బానాయ సిక్ఖితబ్బం, తం దస్సేన్తో “సచ్చో సియా”తిఆదిమాహ. తత్త సచ్చోతి వాచాసచ్చేన జ్ఞాణసచ్చేన మగ్గసచ్చేన చ సమన్నాగతో. రిత్తపేసుణోతి పహీనపేసుణో. వేవిచ్చన్తి మచ్చరియం.

౯౪౯. నిద్దం తన్తిం సహీ థీనన్తి పచలాయికజ్ఞా కాయాలసియజ్ఞా చిత్తాలసియజ్ఞాతి ఇమే తయో ధమ్మే అభిభవేయ్య. నిబ్బానమనసోతి నిబ్బాననిన్నచిత్తో.

౯౫౦-౫౧. సాహసాతి రత్తస్స రాగచరియాదిభేదా సాహసకరణా. పురాణం నాభినన్దేయ్యాతి అతీతరూపాదిం నాభినన్దేయ్య. నవేతి పచ్చుప్పన్నే. హియ్యమానేతి వినస్సమానే. ఆకాసం న సితో సియాతి తడ్డానిస్సితో న భవేయ్య. తడ్డా హి రూపాదీనం ఆకాసనతో “ఆకాసో”తి వుచ్చతి.

౯౫౨. “కింకారణా ఆకాసం న సితో సియా”తి చే - “గేధం బ్రూమీ”తి గాథా. తస్సత్తో - అహజ్ఞో ఇమం ఆకాససజ్ఞాతం తణ్ణం రూపాదీసు గిజ్జనతో గేధం బ్రూమి “గేధో”తి వదామి. కిజ్ఞా భియ్యో - అవహననట్టేన “ఓఘా”తి చ ఆజవనట్టేన “ఆజవ”న్తి చ “ఇదం మయ్ఘం, ఇదం మయ్ఘ”న్తి జప్పకారణతో “జప్పన”న్తి చ దుమ్ముజ్ఞానట్టేన “ఆరమ్మణ”న్తి చ కమ్మకరణేన “పకమ్మన”న్తి చ బ్రూమి, ఏసా చ లోకస్స పలిబోధట్టేన దురతిక్కమనీయట్టేన చ కామపజ్కో దురచ్చయోతి. “ఆకాసం న సితో సియా”తి ఏవం వుత్తే వా “కిమేతం ఆకాస”న్తి చే? గేధం బ్రూమీతి. ఏవమ్మి తస్సా గాథాయ సమ్మన్తో వేదితబ్బో. తత్త పదయోజనా - ఆకాసన్తి గేధం బ్రూమీతి. తథా య్వాయం మహోఘాతి వుచ్చతి. తం బ్రూమి, ఆజవం బ్రూమి, జప్పనం బ్రూమి, పకమ్మనం బ్రూమి, య్వాయం సదేవకే లోకే కామపజ్కో దురచ్చయో, తం బ్రూమీతి.

౯౫౩. ఏవమేతం గేధాదిపరియాయం ఆకాసం అనిస్సితో - సచ్చా అవోక్కమ్మాతి గాథా. తస్సత్తో - పుట్టే వుత్తా తివిధాపి సచ్చా అవోక్కమ్మ మోనేయ్యప్పత్తియా మునీతి సజ్ఞం గతో నిబ్బానత్థలే తిట్టతి బ్రాహ్మణో, స వే ఏవరూపో

సబ్బాని ఆయతనాని నిస్సజ్జిత్యా “సన్తో”తి వుచ్చతితి.

౯౫౪. కిఞ్చ భియ్యో - స వే విద్వాతి గాథా. తత్త ఇత్వా ధమ్మన్తి అనిచ్ఛాదినయేన సజ్జతధమ్మం ఇత్వా. సమ్మా సో లోకే ఇరియానోతి అసమ్మా ఇరియనకరానం కిలేసానం పహానా సమ్మా సో లోకే ఇరియమానో.

౯౫౫. ఏవం అపిహేన్తో చ - యోధ కామేతి గాథా. తత్త సజ్గన్తి సత్తవిధం సజ్గిచ్చ యో అచ్చతరి నాజ్ఞేతీతి నాభిజ్ఞాయతి.

౯౫౬. తస్మా తుష్ఠేసుపి యో ఏవరూపో హోతుమిచ్ఛతి, తం వదామి - యం పుట్టేతి గాథా. తత్త యం పుట్టేతి అతీతే సజ్ఞారే ఆరబ్బ ఉప్పజ్జనధమ్మం కిలేసజాతం అతీతకమ్మిచ్చ. పచ్చా తే మాహు కిఞ్చనన్తి అనాగతేపి సజ్ఞారే ఆరబ్బ ఉప్పజ్జనధమ్మం రాగాదికిఞ్చనం మాహు. మజ్జే చే నో గహేస్ససీతి పచ్చప్పన్నే రూపాదిధమ్మేపి న గహేస్ససి చే.

౯౫౭. ఏవం “ఉపసన్తో చరిస్ససీ”తి అరహత్తప్పత్తిం దస్సేత్వా ఇదాని అరహతో ధుతివసేన ఇతో పరా గాథాయో అభాసి. తత్త సబ్బసోతి గాథాయ మమాయితన్తి మమత్తకరణం, “మమ ఇద”న్తి గహితం వా వత్తు. అసతా చ న సోచతీతి అవిజ్జమానకారణా అసంతకారణా న సోచతి. న జీయతీతి జానిమ్మి న గచ్చతి.

౯౫౮-౯. కిఞ్చ భియ్యో - యస్స నత్తీతి గాథా. తత్త కిఞ్చనన్తి కిఞ్చ రూపాదిధమ్మజాతం. కిఞ్చ భియ్యో - అనిట్టరీతి గాథా. తత్త అనిట్టరీతి అనిస్సుకీ. “అనిద్దురీ”తిపి కేచి పఠన్తి. సబ్బధీ సమోతి సబ్బత్త సమో, ఉపేక్షకోతి అధిప్పాయో. కిం వుత్తం హోతి? యో సో “నత్తి మే”తి న సోచతి, తమహం అవికమ్పినం పుగ్గలం పుట్టో సమానో అనిట్టరీ అననుగిద్ధో అనేజో సబ్బధి సమోతి ఇమం తస్మిం పుగ్గలే చతుబ్బిధమానిసంసం బ్రూమీతి.

౯౬౦. కిఞ్చ భియ్యో - అనేజస్సాతి గాథా. తత్త నిసజ్ఞతీతి పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదీసు యో కోచి సజ్ఞారో. సో హి యస్మా నిసజ్ఞరియతి నిసజ్ఞరోతి వా, తస్మా “నిసజ్ఞతీ”తి వుచ్చతి. వియారమ్భాతి వివిధా పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదికా ఆరమ్భా. ఖేమం పస్సతి సబ్బధీతి సబ్బత్త అభయమేవ పస్సతి.

౯౬౧. ఏవం పస్సన్తో న సమేసుతి గాథా. తత్త న వదతేతి “సదిసోహమస్మీ”తిఆదినా మానవసేన సమేసుపి అత్తానం న వదతి ఓమేసుపి ఉస్సేసుపి. నాదేతి న నిరస్సతీతి రూపాదీసు కఞ్చ ధమ్మం న గణ్ఠాతి; న నిస్సజ్జతి. సేసం సబ్బత్త పాకటమేవ. ఏవం అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి, దేసనాపరియోసానే పఞ్చసతా సాకియకుమారా చ కోలియకుమారా చ ఏహిభిక్కుపబ్బజ్ఞాయ పబ్బజితా, తే గహేత్వా భగవా మహావనం పావీసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ అత్తదణ్ణసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౬. సారిపుత్తసుత్తవణ్ణనా

౯౬౨. న మే దిట్టోతి సారిపుత్తసుత్తం, “ధేరపజ్ఞాసుత్త”న్తిపి వుచ్చతి. కా ఉప్పత్తి? ఇమస్స సుత్తస్స ఉప్పత్తి - రాజగహకస్స సేట్టిస్స చన్దనఘటికాయ పటిలాభం ఆదిం కత్వా తాయ చన్దనఘటికాయ కతస్స పత్తస్స ఆకాసే ఉస్సాపనం



ఆయస్మతో పిణ్డోలభారద్వాజస్య ఇద్ధియా పత్తగ్గహణం, తస్మిం వత్తుస్మిం సావకానం ఇద్ధిపటిక్లేపో, తిత్తియానం భగవతా సద్ధిం పాటిహారియం కత్తుకామతా, పాటిహారియకరణం, భగవతో సావత్తిగమనం, తిత్తియానుబద్ధనం, సావత్తియం పసేనదినో బుద్ధాపగమనం కణ్డమ్మపాతుభావో, చతున్నం పరిసానం తిత్తియజయత్తం పాటిహారియకరణస్సుక్కనివారణం, యమకపాటిహారియకరణం, కతపాటిహారియస్య భగవతో తావతింసభవనగమనం, తత్త తేమాసం ధమ్మదేసనా, ఆయస్మతా మహామోగ్గల్లానత్థేరేన యాచితస్య దేవలోకతో సజ్కస్సనగరే ఓరోహణన్తి ఇమాని వత్థూని అన్తరన్తరే చ జాతకాని విత్థారేత్వా యావ దససహస్సచక్రవాళదేవతాహి పూజియమానో భగవా మజ్ఞే మణిమయేన సోపానేన సజ్కస్సనగరే ఓరుయ్య సోపానకళేవరే అట్టాసి -

“యే యూనప్పసుతా ధీరా, నేక్ఖమ్మాపసమే రతా;

దేవాపి తేసం పిహయన్తి, సమ్ముద్ధానం సతీమత”న్తి. (ధ. ప. ౧౮౧) -

ఇమిస్సా ధమ్మపదగాఢాయ వుచ్చమానాయ వుత్తా. సోపానకళేవరే రితం పన భగవన్తం సబ్బపరమం ఆయస్మా సారిపుత్తో వన్తి, తతో ఉప్పలవణ్ణా భిక్కునీ, అథాపరో జనకాయో. తత్ర భగవా చిన్తేసి - “ఇమిస్సం పరిసతి మోగ్గల్లానో ఇద్ధియా అగ్గోతి పాకటో, అనురుద్ధో దిబ్బచక్కునా, పుణ్ణో ధమ్మకథికత్తేన, సారిపుత్తం పనాయం పరిసా న కేనచి గుణేన ఏవం అగ్గోతి జానాతి, యంనూనాహం సారిపుత్తం పజ్ఞాగుణేన పకాసేయ్య”న్తి. అథ ధేరం పజ్ఞం పుచ్చి. ధేరో భగవతా పుచ్చితం పుచ్చితం పుథుజ్జనపజ్ఞం, సేక్ఖపజ్ఞం, అసేక్ఖపజ్ఞాఞ్చ, సబ్బం విస్సజ్జేసి. తదా నం జనో “పజ్ఞాయ అగ్గో”తి అజ్ఞాసి . అథ భగవా “సారిపుత్తో న ఇదానేవ పజ్ఞాయ అగ్గో, అతీతేపి పజ్ఞాయ అగ్గో”తి జాతకం ఆనేసి.

అతీతే పరోసహస్సా ఇసయో వనమూలఫలాహారా పబ్బతపాదే వసన్తి. తేసం ఆచరియస్స ఆబాధో ఉప్పజ్జి, ఉపట్టానాని వత్తన్తి. జేట్టన్తేవాసీ “సప్పాయభేసజ్జం ఆహరిస్సామి, ఆచరియం అప్పమత్తా ఉపట్టహథా”తి వత్తా మనుస్సపథం అగమాసి. తస్మిం అనాగతేయేవ ఆచరియో కాలమకాసి. తం “ఇదాని కాలం కరిస్సతీ”తి అన్తేవాసికా సమాపత్తిమారబ్బ పుచ్చింసు. సో ఆకిఞ్చజ్ఞాయతనసమాపత్తిం సన్ధాయాహ - “నత్తి కిఞ్చీ”తి, అన్తేవాసినో “నత్తి ఆచరియస్స అధిగమో”తి అగ్గహేసుం. అథ జేట్టన్తేవాసీ భేసజ్జం ఆదాయ ఆగన్తా తం కాలకతం దిస్సా ఆచరియం “కిఞ్చీ పుచ్చిత్థా”తి ఆహ. ఆమ పుచ్చిమ్మా, “నత్తి కిఞ్చీ”తి ఆహ, న కిఞ్చీ ఆచరియేన అధిగతన్తి. నత్తి కిఞ్చీతి వదన్తో ఆచరియో ఆకిఞ్చజ్ఞాయతనం పవేదేసి, సక్కాతబ్బో ఆచరియోతి.

“పరోసహస్సమ్మి సమాగతానం,

కన్డేయ్యం తే వస్ససతం అపజ్ఞా;

ఏకోపి సేయ్యో పురిసో సపజ్ఞో,

యో భాసితస్స విజానాతి అత్త”న్తి. (జా. ౧.౧.౯౯);

కథితే చ పన భగవతా జాతకే ఆయస్మా సారిపుత్తో అత్తనో సద్ధివిహారికానం పఞ్చన్నం భిక్కుసతానమత్థాయ సప్పాయసేనాసనగోచరసీలవతాదీని పుచ్చితుం “న మే దిట్టో ఇతో పుట్టే”తి ఇమం ధుతిగాథం ఆదిం కత్వా అట్ట గాఢాయో అభాసి. తమత్తం విస్సజ్జేన్తో భగవా తతో పరా సేసగాఢాతి.

తత్త ఇతో పుట్టేతి ఇతో సజ్కస్సనగరే ఓతరణతో పుట్టే. వగ్గువదోతి సున్దరవదో. తుసితా గణిమాగతోతి తుసితకాయా చవిత్వా మాతుకుచ్చిం ఆగతత్తా తుసితా ఆగతో, గణాచరియత్తా గణీ. సన్తుట్టట్టేన వా తుసితసజ్జాతా దేవలోకా గణిం ఆగతో తుసితానం వా అరహన్తానం గణిం ఆగతోతి.

౯౬౩. దుతియగాథాయ సదేవకస్స లోకస్స యథా దిస్సతీతి సదేవకస్స లోకస్స వియ మనుస్సానమ్మి దిస్సతి. యథా వా దిస్సతీతి తచ్చతో అవిపరీతతో దిస్సతి చక్ఖుమాతి ఉత్తమచక్ఖు. ఏకోతి పబ్బజ్జాసజ్జాతాదీహి ఏకో. రతిన్తి నేక్ఖమ్మరతిఆదిం.

౯౬౪. తతియగాథాయ బహూనమిధ బద్ధానన్తి ఇధ బహూనం ఖత్తియాదీనం సిస్సానం. సిస్సా హి ఆచరియే పటిబద్ధపుత్తిత్తా “బద్ధా”తి వుచ్చన్తి అత్తి పఞ్ఞోన ఆగమన్తి అత్తికో పఞ్ఞోన ఆగతోమ్మి, అత్తికానం వా పఞ్ఞోన ఆగమనం, పఞ్ఞోన అత్తి ఆగమనం వాతి.

౯౬౫. చతుత్థగాథాయ విజిగుచ్చతోతి జాతిఆదీహి అట్టియతో రిత్తమాసనన్తి వివిత్తం మఞ్చపీఠం. పబ్బతానం గుహాసు వాతి పబ్బతగుహాసు వా రిత్తమాసనం భజతోతి సమ్మన్దితబ్బం.

౯౬౬. పఞ్చమగాథాయ ఉచ్చావచేసూతి హీనపణీతేసు. సయనేసూతి విహారాదీసు సేనాసనేసు. కీవన్తో తత్త భేరవాతి కిత్తకా తత్త భయకారణా. “కువన్తో”తిపి పారో, కూజన్తోతి చస్స అత్తో. న పన పుట్టేనాపరం సన్దియతి.

౯౬౭. ఛట్టగాథాయ కతీ పరిస్సయాతి కిత్తకా ఉపద్దవా. అగతం దిసన్తి నిబ్బానం. తఞ్ఞో అగతపుబ్బత్తా అగతం తథా నిద్దిసితబ్బతో దిసా చాతి . తేన వుత్తం “అగతం దిస”న్తి. అభిసమ్మవేతి అభిభవేయ్య. పన్నమ్మీతి పరియన్తే.

౯౬౮-౯. సత్తమగాథాయ క్యాస్స బృహ్పథయో అస్సూతి కీడిసాని తస్స వచనాని అస్సు. అట్టమగాథాయ ఏకోది నిపకోతి ఏకగ్గచిత్తో పణ్ణితో.

౯౭౦. ఏవం ఆయస్మతా సారిపుత్తేన తీహి గాథాహి భగవన్తం ధోమేత్వా పఞ్చహి గాథాహి - పఞ్చసతానం సిస్సానమత్థాయ సేనాసనగోచరసీలవతాదీని పుచ్చితో భగవా తమత్తం పకాసేతుం “విజిగుచ్చమానస్సా”తిఆదినా నయేన విస్సజ్జనమారద్ధో. తత్త పరమగాథాయ తావత్తో - జాతిఆదీహి విజిగుచ్చమానస్స రిత్తాసనం సయనం సేవతో చే సమ్మోధికామస్స సారిపుత్త, భిక్ఖునో యదిదం ఫాసు యో ఫాసువిహరో యథానుధమ్మం యో చ అనుధమ్మో, తం తే పవక్ఖామి యథా పజానం యథా పజానన్తో వదేయ్య, ఏవం వదామీతి.

౯౭౧. దుతియగాథాయ పరియన్తచారీతి సీలాదీసు చతుాసు పరియన్తేసు చరమానో. ఉంసాధిపాతానన్తి పిగ్గలమక్ఖికానఞ్చ సేసమక్ఖికానఞ్చ. సేసమక్ఖికా హి తతో తతో అధిపతిత్వా ఖాదన్తి, తస్మా “అధిపాతా”తి వుచ్చన్తి. మనుస్సఫస్సానన్తి చోరాదిఫస్సానం.

౯౭౨. తతియగాథాయ పరధమ్మికా నామ సత్త సహధమ్మికవజ్జా సబ్బేపి బాహిరకా. కుసలానుఏసీతి కుసలధమ్మే అన్వేసమానో.

౯౭౩. చతుర్థగాఢాయ ఆతజ్ఞఫస్సినాతి రోగఫస్సిన. సీతం అతుణ్ణన్తి సీతఞ్చ ఉణ్ణఞ్చ. సో తేహి పుట్టో బహుధాతి సో తేహి ఆతజ్ఞాదీహి అనేకేహి ఆకారేహి పుట్టో సమానోపి. అనోకోతి అభిసంఖ్యారవిజ్ఞాణాదీనం అనోకాసభూతో.

౯౭౪. ఏవం “భిక్షునో విజిగుచ్ఛతో”తిఆదిహి తేహి గాఢాహి పుట్టమత్తం విస్సజ్జేత్వా ఇదాని “క్యాస్స బృహ్పథయో”తిఆదినా నయేన పుట్టం విస్సజ్జేత్తో “థేయ్యం న కారే”తిఆదిమాహ. తత్త ఫస్సేతి ఫరేయ్య . యదావిలత్తం మనసో విజ్ఞాతి యం చిత్తస్స ఆవిలత్తం విజానేయ్య, తం సబ్బం “కణ్ణస్స పక్ఖో”తి వినోదయేయ్య.

౯౭౫. మూలమ్మి తేసం పలిఖణ్ణ తిట్టేతి తేసం కోఢాతిమానానం యం అవిజ్ఞాదికం మూలం, తమ్మి పలిఖణ్ణేత్వా తిట్టేయ్య. అద్ధా భవన్తో అభిసమ్మవేయ్యాతి ఏవం పియప్పియం అభిభవన్తో ఏకంసేనేవ అభిభవేయ్య, న తత్ర సిద్ధిలం పరక్కమేయ్యాతి అధిప్పాయో.

౯౭౬. పఞ్ణం పురక్ఖత్వాతి పఞ్ణం పుబ్బభగ్గమం కత్వా. కల్యాణపీఠీతి కల్యాణాయ పీతియా సమన్నాగతో. చతురో సహేధ పరిదేవధమ్మేతి అనంతరగాఢాయ వుచ్ఛమానే పరిదేవనీయధమ్మే సహేయ్య.

౯౭౭. కింసూ అసిస్సామీతి కిం భుజ్జిస్సామి. కువం వా అసిస్సన్తి కుహిం వా అసిస్సామి. దుక్ఖం వత సేత్థ క్వజ్జ సేస్సన్తి ఇమం రత్తిం దుక్ఖం సయిం, అజ్జ ఆగమనరత్తిం కత్థ సయిస్సం. ఏతే వితక్కేతి ఏతే పిణ్ణపాతనిస్సితే ద్వే, సేనాసననిస్సితే ద్వేతి చత్తారో వితక్కే. అనికేతచారీతి అపలిబోధచారీ నిత్తణ్ణచారీ.

౯౭౮. కాలేతి పిణ్ణపాతకాలే పిణ్ణపాతసంఖ్యాతం అన్నం వా చీవరకాలే చీవరసంఖ్యాతం వసనం వా లద్ధా ధమ్మేన సమేనాతి అధిప్పాయో. మత్తం సో జఞ్ఞాతి పటిగ్గహణే చ పరిభోగే చ సో పమాణం జానేయ్య. ఇథాతి సాసనే, నిపాతమత్తమేవ వా ఏతం. తోసనత్థన్తి సన్తోసత్థం, ఏతదత్థం మత్తం జానేయ్యాతి వుత్తం హోతి. సో తేసు గుత్తోతి సో భిక్షు తేసు పచ్చయేసు గుత్తో. యతచారీతి సంయతవిహారో , రక్షితిరియాపథో రక్షితకాయవచీమనోద్వారో చాతి వుత్తం హోతి. “యతిచారీ”తిపి పారో, సోయేవత్తో. రుసితోతి రోసితో, ఘట్టితోతి వుత్తం హోతి.

౯౭౯. ఝానానుయుత్తోతి అనుపన్నుప్పాదనేన ఉప్పన్నాసేవనేన చ ఝానే అనుయుత్తో. ఉపేక్షమారబ్బ సమాహితత్తోతి చతుర్థజ్ఞానుపేక్షం ఉప్పాదేత్వా సమాహితచిత్తో. తక్కాసయం కుక్కుచ్చియాపభిన్నేతి కామవితక్కాదిం తక్కఞ్చ , కామసంఖ్యాదిం తస్స తక్కస్స ఆసయఞ్చ, హత్థకుక్కుచ్చాదిం కుక్కుచ్చియఞ్చ ఉపచ్చిన్నేయ్య.

౯౮౦. చుదితో వచీభి సతిమాభినన్దేతి ఉపజ్ఞాయాదీహి వాచాహి చోదితో సమానో సతిమా హుత్వా తం చోదనం అభినన్దేయ్య. వాచం పముఞ్చో కుసలన్తి ఇణ్ణసముత్థితం వాచం పముఞ్చోయ్య. నాతివేలన్తి అతివేలం పన వాచం కాలవేలఞ్చ సీలవేలఞ్చ అతిక్కుంతం నప్పముఞ్చోయ్య. జనవాదధమ్మాయాతి జనవాదకథాయ. న చేతయేయ్యాతి చేతనం న ఉప్పాదేయ్య.

౯౮౧. అథాపరన్తి అథ ఇదాని ఇతో పరమ్మి. పఞ్చ రజానీతి రూపరాగాదీని పఞ్చ రజాని. యేసం సతీమా వినయాయ సిక్ఖేతి యేసం ఉపట్టితస్సతి హుత్వా వినయనత్తం తిస్సో సిక్ఖా సిక్ఖేయ్య. ఏవం సిక్ఖన్తో హి రూపేసు...పే.... ఫస్సేసు సహేధ రాగం, న అఞ్ఞోతి.

౯౮౨. తతో సో తేసం వినయాయ సిక్ష్తస్తో అనుక్యమేన - ఏతేసు ధమ్మేసూతి గాథా. తథ ఏతేసూతి యాపాదీసు.  
కాలేన సో సమ్మా ధమ్మం పరివీమంసమానోతి సో భిక్ఖు య్వాయం “ఉద్ధతే చిత్తే సమాధిస్స కాలో”తిఆదినా నయేన కాలో  
వుత్తో, తేన కాలేన సబ్బం సజ్జతథమ్మం అనిచ్ఛాదినయేన పరివీమంసమానో. ఏకోదిభూతో విహనే తమం సోతి సో  
ఏకగ్గచిత్తో సబ్బం మోహోదితమం విహనేయ్య. నత్తి ఏత్థ సంసయో. సేసం సబ్బత్థే పాకటమేవ.

ఏవం భగవా అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి. దేసనాపరియోసానే పఞ్చసతా భిక్ఖూ అరహత్తం పత్తా,  
తింసకోటిసఙ్ఖ్యానఞ్చ దేవమనుస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ సారిపుత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితో చ చతుత్థో వగ్గో అత్థవణ్ణనానయతో, నామేన

అట్టకవగ్గోతి.

## ౫. పారాయనవగ్గో

### వత్తుగాథావణ్ణనా

౯౮౩. కోసలానం పురా రమ్మాతి పారాయనవగ్గస్స వత్తుగాథా. తాసం ఉప్పత్తి - అతీతే కిర బారాణసివాసీ ఏకో రుక్ష్తవడ్డకీ సకే ఆచరియకే అదుతియో, తస్స సోళస సిస్సా, ఏకమేకస్స సహస్సం అన్తేవాసికా. ఏవం తే సత్తరసాధికసోళససహస్సా ఆచరియన్తేవాసికో సబ్బేపి బారాణసిం ఉపనిస్సాయ జీవికం కప్పేన్తా పబ్బతసమీపం గన్తా రుక్ష్తే గహేత్వా తత్తేవ నానాపాసాదవికతియో నిట్టాపేత్వా కుల్లం బద్దిత్వా గణ్ఘాయ బారాణసిం ఆనేత్వా సచే రాజా అత్తికో హోతి, రణ్ఘో, ఏకభూమికం వా...పే... సత్తభూమికం వా పాసాదం యోజేత్వా దేన్తి. నో చే, అణ్ఘోసమ్మి వికిణిత్వా పుత్తదారం పోసేన్తి. అథ నేసం ఏకదివసం ఆచరియో “న సక్కా వడ్డకికమ్మేన నిచ్చం జీవికం కప్పేతుం, దుక్కరణ్ఘో జరాకాలే ఏతం కమ్మ”న్తి చిన్తేత్వా అన్తేవాసికే ఆమన్తేసి - “తాతా, ఉదుమ్బరాదయో, అప్పసారరుక్ష్తే ఆనేథా”తి. తే “సాధూ”తి పటిస్సుణిత్వా ఆనయింసు. సో తేహి కట్టసకుణం కత్వా తస్స అబ్బన్తరం పవిసిత్వా యన్తం పూరేసి. కట్టసకుణో సుపణ్ణరాజా వియ ఆకాసం లబ్బేత్వా వనస్స ఉపరి చరిత్వా అన్తేవాసీనం పురతో ఓరుహి. అథ ఆచరియో సిస్సే ఆహ - “తాతా, ఈదిసాని కట్టవాహనాని కత్వా సక్కా సకలజమ్ముదీపే రజ్జం గహేతుం, తుమ్హేపి, తాతా, ఏతాని కరోథ, రజ్జం గహేత్వా జీవిస్సామ, దుక్ఖం వడ్డకిసిప్పేన జీవితు”న్తి. తే తథా కత్వా ఆచరియస్స పటివేదేసుం. తతో నే ఆచరియో ఆహ - “కతమం, తాతా, రజ్జం గణ్ఘామా”తి? “బారాణసిరజ్జం ఆచరియా”తి. “అలం, తాతా, మా ఏతం రుచ్చి, మయణ్ఘో తం గహేత్వాపి ‘వడ్డకిరాజా వడ్డకియువరాజా’తి వడ్డకివాదా న ముచ్చిస్సామ, మహన్తో జమ్ముదీపో, అణ్ఘత్థి గచ్ఛామా”తి.

తతో సపుత్తదారా కట్టవాహనాని , అభిరుహేత్వా సజ్జావుధా హుత్వా హిమవన్తాభిముఖా గన్తా హిమవతి అణ్ఘతరం నగరం పవిసిత్వా రణ్ఘో నివేసనేయేవ పచ్చుట్టహంసు. తే తత్త రజ్జం గహేత్వా ఆచరియం రజ్జే అభినిశ్చింసు. సో “కట్టవాహనో రాజా”తి పాకటో అహోసి. తమ్మి నగరం తేన గహితత్తా “కట్టవాహననగర”న్తేవ నామం లభి, తథా సకలరట్టమ్మి . కట్టవాహనో రాజా ధమ్మికో అహోసి, తథా యువరాజా అమచ్చట్టానేసు చ రపితా సోళస సిస్సా. తం రట్టం రణ్ఘో చతూహి సక్ఖహవత్తూహి సక్ఖయ్యమానం అతివియ ఇద్ధం ఫీతం నిరుపద్దవణ్ఘా అహోసి. నాగరా జానపదా రాజానణ్ఘ రాజపరిసణ్ఘ అతివియ మమాయింసు “భద్దకో నో రాజా లద్ధో, భద్దికా రాజపరిసా”తి.

అథేకదివసం మజ్జిమదేసతో వాణిజా భణ్ణం గహేత్వా కట్టవాహననగరం ఆగమంసు పణ్ణాకారణ్ఘా గహేత్వా రాజానం పస్సింసు. రాజా “కుతో ఆగతత్తా”తి సబ్బం పుచ్చి. “బారాణసితో దేవా”తి. సో తత్త సబ్బం పవత్తిం పుచ్చిత్వా - “తుమ్హాకం రణ్ఘో సద్ధిం మమ మిత్తభావం కరోథా”తి ఆహ. తే “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చింసు. సో తేసం పరిబ్బయం దత్వా గమనకాలే సమ్మత్తే పున ఆదరేన వత్వా విస్సజ్జేసి. తే బారాణసిం గన్తా తస్స రణ్ఘో ఆరోచేసుం. రాజా “కట్టవాహనరట్టా ఆగతానం వాణిజకానం అజ్జతగ్గే సుఙ్కం ముఞ్ఛామి”తి భేరిం చరాపేత్వా “అత్థు మే కట్టవాహనో మిత్తో”తి ద్వేపి అదిట్టమిత్తా అహేసుం. కట్టవాహనోపి చ సకనగరే భేరిం చరాపేసి - “అజ్జతగ్గే బారాణసితో ఆగతానం వాణిజకానం సుఙ్కం ముఞ్ఛామి, పరిబ్బయో చ నేసం దాతబ్బో”తి. తతో బారాణసిరాజా కట్టవాహనస్స లేఖం పేసేసి “సచే తస్మిం జనపదే దట్టం వా సోతుం వా అరహరూపం కిణ్ఘో అచ్చరియం ఉప్పజ్జతి, అమ్హేపి దక్ఖాపేతు చ సావేతు చా”తి. సోపిస్స తథేవ పటిలేఖం పేసేసి. ఏవం తేసం కతికం కత్వా వసన్తానం కదాచి కట్టవాహనస్స అతిమహణ్ఘా అచ్చన్తసుఖుమా కమ్మలా ఉప్పజ్జింసు

బాలసూరియరస్మిసదిసా వణ్ణేన. తే దిస్సా రాజా “మమ సహాయస్స పేసేమీ”తి దన్తకారేహి అట్ట దన్తకరణ్ణకే లిఖాపేత్వా తేసు కరణ్ణకేసు తే కమ్మలే పక్ఖిపిత్వా లాఖాచరియేహి బహి లాఖాగోళకసదిసే కారాపేత్వా అట్టపి లాఖాగోళకే సముగ్గే పక్ఖిపిత్వా వత్తేన వేరేత్వా రాజముద్దికాయ లఙ్ఘత్వా “బారాణసిరణ్ణో దేథా”తి అమచ్చే పేసేసి. లేఖణ్ణ అదాసి “అయం పణ్ణాకారో నగరమజ్ఞో అమచ్చపరిపుతేన పేక్ఖితబ్బో”తి.

తే గన్త్యా బారాణసిరణ్ణో అదంసు. సో లేఖం వాచేత్వా అమచ్చే సన్నిపాతేత్వా నగరమజ్ఞో రాజభగ్గణే లఙ్ఘనం భిన్నిత్వా పలివేరనం అపనేత్వా సముగ్గం వివరిత్వా అట్ట లాఖాగోళకే దిస్సా “మమ సహాయో లాఖాగోళకేహి కీళనకబాలకానం వియ మయ్ఘం లాఖాగోళకే పేసేసీ”తి మజ్ఞ హుత్వా ఏకం లాఖాగోళకం అత్తనో నిసిన్నాసనే పహరి. తావదేవ లాఖా పరిపతి, దన్తకరణ్ణకో వివరం దత్వా ద్వేభాగో అహోసి. సో అబ్బువ్తరే కమ్మలం దిస్సా ఇతరేపి వివరి సబ్బత్త తథేవ అహోసి. ఏకమేకో కమ్మలో దీఘతో సోళసహత్తో విత్థారతో అట్టహత్తో. పసారితే కమ్మలే రాజభగ్గణం సూరియప్పభాయ ఓభాసితమివ అహోసి. తం దిస్సా మహాజనో అజ్ఞలియో విధుని, చేలుక్ఖేపఞ్చ అకాసి, “అవ్హాకం రణ్ణో అదిట్టసహాయో కట్టవాహనరాజా ఏవరూపం పణ్ణాకారం పేసేసి, యుత్తం ఏవరూపం మిత్తం కాతు”న్తి అత్తమనో అహోసి. రాజా వోహరికే పక్కిసాపేత్వా ఏకమేకం కమ్మలం అఘాపేసి, సబ్బేపి అనఘా అహేసుం. తతో చిన్తేసి – “పచ్చా పేసేన్తేన పరమం పేసితపణ్ణాకారతో అతిరేకం పేసేతుం వట్టతి, సహాయేన చ మే అనఘో పణ్ణాకారో పేసితో, కిం ను, ఖో, అహం సహాయస్స పేసేయ్య”న్తి? తేన చ సమయేన కస్సపో భగవా ఉప్పజ్జిత్వా బారాణసియం విహరతి. అథ రణ్ణో ఏతదహోసి – “వత్తుత్తయరతనతో అణ్ణం ఉత్తమరతనం నత్తి, హన్దాహం వత్తుత్తయరతనస్స ఉప్పన్నభావం సహాయస్స పేసేమీ”తి. సో –

“బుద్ధో లోకే సముప్పన్నో, హితాయ సబ్బపాణినం;

ధమ్మో లోకే సముప్పన్నో, సుఖాయ సబ్బపాణినం;

సజ్ఞో లోకే సముప్పన్నో, పుణ్ణక్షేత్తం అనుత్తర”న్తి. –

ఇమం గాథం, యావ అరహత్తం, తావ ఏకభిక్కుస్స పటిపత్తిఞ్చ సువణ్ణపట్టి జాతిహిజ్ఞలకేన లిఖాపేత్వా సత్తరతనమయే సముగ్గే పక్ఖిపిత్వా తం సముగ్గం మణిమయే సముగ్గే, మణిమయం మసారగల్లమయే, మసారగల్లమయం లోహితజ్ఞమయే, లోహితజ్ఞమయం, సువణ్ణమయే, సువణ్ణమయం రజతమయే, రజతమయం దన్తమయే, దన్తమయం సారమయే, సారమయం సముగ్గం పేళాయ పక్ఖిపిత్వా పేళం దుస్సేన వేరేత్వా లఙ్ఘత్వా మత్తవరవారణం సోవణ్ణద్ధజం సోవణ్ణాలజ్ఞార హేమజాలసఞ్చన్నం కారేత్వా తస్సపరి పల్లజ్ఞం పణ్ణాపేత్వా పల్లజ్ఞే పేళం ఆరోపేత్వా సేతచ్చత్తేన ధారియమానేన సబ్బగన్ధపుప్పాదీహి పూజాయ కరియమానాయ సబ్బతాళావచరేహి ధుతిసతాని గాయమానేహి యావ అత్తనో రజ్జసీమా, తావ మగ్గం అలజ్ఞారాపేత్వా సయమేవ నేసి. తత్త చ రత్వా సామన్తరాజానం పణ్ణాకారం పేసేసి – “ఏవం సక్కరోన్తేహి అయం పణ్ణాకారో పేసితబ్బో”తి . తం సుత్వా తే తే రాజానో పటిమగ్గం ఆగన్త్యా యావ కట్టవాహనస్స రజ్జసీమా, తావ నయింసు.

కట్టవాహనోపి సుత్వా పటిమగ్గం ఆగన్త్యా తథేవ పూజేన్తో నగరం పవేసేత్వా అమచ్చే చ నాగరే చ సన్నిపాతాపేత్వా రాజభగ్గణే పలివేరనదుస్సం అపనేత్వా పేళం వివరిత్వా పేళాయ సముగ్గం పస్సిత్వా అనుపుట్టేన సబ్బసముగ్గే వివరిత్వా సువణ్ణపట్టి లేఖం పస్సిత్వా “కప్పసతసహస్సేహి అతిదుల్లభం మమ సహాయో పణ్ణాకారరతనం పేసేసీ”తి అత్తమనో హుత్వా “అసుతపుబ్బం వత సుణిష్ఠా ‘బుద్ధో లోకే ఉప్పన్నో’తి, యంనూనాహం గన్త్యా బుద్ధఞ్చ పస్సేయ్యం ధమ్మఞ్చ సుణేయ్య”న్తి

చిన్నత్యా అమచ్చే అమస్తేసి - “బుద్ధధమ్మసంఘరతనాని కిర లోకే ఉప్పన్నాని, కిం కాతబ్బం మజ్జాథా”తి . తే ఆహంసు - “ఇధేవ తుమ్హే, మహారాజ, హోధ, మయం గన్త్యా పవత్తిం జానిస్సామా”తి.

తతో సోళసహస్సపరివారా సోళస అమచ్ఛా రాజానం అభివాదేత్వా “యది బుద్ధో లోకే ఉప్పన్నో పున దస్సనం నత్తి, యది న ఉప్పన్నో, ఆగమిస్సామా”తి నిగ్గతా. రజ్ఞో పన భాగినేయ్యో పచ్ఛా రాజానం వన్దిత్వా “అహమ్మి గచ్ఛామీ”తి ఆహ. తాత, త్వం తత్త బుద్ధుప్పాదం ఇత్వా పున ఆగన్త్యా మమ ఆరోచేహితి. సో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా అగమాసి. తే సబ్బేపి సబ్బత్థ ఏకరత్తివాసేన గన్త్యా బారాణసిం పత్తా. అసమ్మత్తేస్వేవ చ తేసు భగవా పరినిబ్బాయి. తే “కో బుద్ధో, కుహిం బుద్ధో”తి సకలవిహారం ఆహిణ్ణన్తా సమ్ముఖసావకే దిస్వా పుచ్చింసు. తే నేసం “బుద్ధో పరినిబ్బుతో”తి ఆచిక్షింసు. తే “అహో దూరద్ధానం ఆగన్త్యా దస్సనమత్తమ్మి న లభిమ్మా”తి పరిదేవమానా “కిం, భన్నే, కోచి భగవతా దిన్నఓవాదో అట్టి”తి పుచ్చింసు. ఆమ, ఉపాసకా అత్తి, సరణత్తయే పతిట్టాతబ్బం, పఞ్చసీలాని సమాదాతబ్బాని, అట్టఙ్గసమన్నాగతో ఉపోసథో ఉపవసితబ్బో, దానం దాతబ్బం, పబ్బజితబ్బన్తి. తే సుత్వా తం భాగినేయ్యం అమచ్ఛం రపేత్వా సబ్బే పబ్బజింసు. భాగినేయ్యో పరిభోగధాతుం గహేత్వా కట్టవాహనరట్టాభిముఖో పక్కామి. పరిభోగధాతు నామ బోధిరుక్ష్వపత్తచీవరాదీని. అయం పన భగవతో ధమ్మకరణం ధమ్మధరం వినయధరమేకం ధేరఞ్చ గహేత్వా పక్కామి, అనుపుట్టేన చ నగరం గన్త్యా “బుద్ధో లోకే ఉప్పన్నో చ పరినిబ్బుతో చా”తి రజ్ఞో ఆరోచేత్వా భగవతా దిన్నోవాదం ఆచిక్షి. రాజా ధేరం ఉపసంక్రమిత్వా ధమ్మం సుత్వా విహారం కారాపేత్వా చేతియం పతిట్టాపేత్వా బోధిరుక్ష్వం రోపేత్వా సరణత్తయే పఞ్చసు చ నిచ్చసీలేసు పతిట్టాయ అట్టఙ్గపేతం ఉపోసథం ఉపవసన్తో దానాదీని దేన్తో యావతాయుకం రత్వా కామావచరదేవలోకే నిబ్బత్తి. తేపి సోళసహస్సా పబ్బజిత్వా పుథుజ్జనకాలకిరియం కత్వా తస్సేవ రజ్ఞో పరివారా సమ్మజ్జింసు.

తే ఏకం బుద్ధస్తరం దేవలోకే ఖేపేత్వా అవ్హాకం భగవతి అనుప్పన్నేయేవ దేవలోకతో చవిత్వా ఆచరియో పసేనదిరజ్ఞో పితు పురోహితస్స పుత్తో జాతో నామేన “బావరీ”తి, తీహి మహాపురిసలక్ఖణేహి సమన్నాగతో తిణ్ణం వేదానం పారగూ, పితునో చ అచ్చయేన పురోహితత్తానే అట్టాసి. అవసేసాపి సోళసాధికసోళసహస్సా తత్తేవ సావత్తియా బ్రాహ్మణకులే నిబ్బత్తా. తేసు సోళస జేట్టన్తేవాసి నో బావరిస్స సన్తికే సిప్పం ఉగ్గహేసుం, ఇతరే సోళసహస్సా తేసంయేవ సన్తికేతి ఏవం తే పునపి సబ్బే సమాగచ్ఛింసు. మహాకోసలరాజాపి కాలమకాసి, తతో పసేనదిం రజ్జే అభిసిగ్గింసు. బావరీ తస్సాపి పురోహితో అహోసి. రాజా పితరా దిన్నఞ్చ అజ్ఞాఞ్చ భోగం బావరిస్స అదాసి. సో హి దహరకాలే తస్సేవ సన్తికే సిప్పం ఉగ్గహేసి. తతో బావరీ రజ్ఞో ఆరోచేసి - “పబ్బజిస్సామహం, మహారాజా”తి. “ఆచరియ, తుమ్హేసు రితేసు మమ పితా రితో వియ హోతి, మా పబ్బజిత్తా”తి. “అలం, మహారాజ, పబ్బజిస్సామీ”తి. రాజా వారేతుం అసక్కిన్తో “సాయం పాతం మమ దస్సనత్తానే రాజయ్యానే పబ్బజథా”తి యాచి. ఆచరియో సోళసహస్సపరివారేహి సోళసహి సిస్సేహి సద్ధిం తాపసపబ్బజ్ఞం పబ్బజిత్వా రాజయ్యానే వసి, రాజా చతుహి పచ్చయేహి ఉపట్టహతి. సాయం పాతఞ్చస్స ఉపట్టానం గచ్ఛతి.

అధేకదివసం అన్తేవాసి నో ఆచరియం ఆహంసు - “నగరసమీపే వాసో నామ మహాపలిబోధో, విజనసమ్మాతం ఆచరియ ఓకాసం గచ్ఛామ, పన్తసేనాసనవాసో నామ బహూపకారో పబ్బజితాన”న్తి. ఆచరియో “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా రజ్ఞో ఆరోచేసి. రాజా తిక్ఖత్తుం వారేత్వా వారేతుం అసక్కిన్తో ద్వేసతసహస్సాని కహాపణాని దత్వా ద్వే అమచ్చే ఆణాపేసి “యత్త ఇసిగణో వాసం ఇచ్చతి, తత్త అస్సమం కత్వా దేధా”తి. తతో ఆచరియో సోళసాధికసోళసహస్సజటిలపరివృతో

అమచ్చేహి అనుగ్రహమానో ఉత్తరజనపదా దక్షిణజనపదాభిముఖో అగమాసి. తమత్తం గోహత్వా ఆయస్మా ఆనన్దో సగ్గీతికాలే పారాయనవగ్గస్స నిదానం ఆరోపిన్తో ఇమా గాథాయో అభాసి.

తత్త కోసలానం పురాతి కోసలరత్తస్స నగరా, సావత్తితోతి వుత్తం హోతి. ఆకిళ్ళాన్తి అకిళ్ళానభావం, పరిగ్గహూపకరణవివేకన్తి వుత్తం హోతి.

౯౮౪. సో అస్సకస్స విసయే , అళకస్స సమాసనేతి సో బ్రాహ్మణో అస్సకస్స చ అళకస్స చాతి ద్విన్నమ్మి రాజానం సమాసన్నే విసయే ఆసన్నే రట్టే, ద్విన్నమ్మి రట్టానం మజ్జేతి అధిప్పాయో. గోధావరీ కూలేతి గోధావరియా నదియా కూలే. యత్త గోధావరీ ద్విధా భిజ్జిత్వా తియోజనప్పమాణం అన్తరదీపమకాసి సబ్బం కపిట్టవనసశ్చన్నం, యత్త పుట్టేసరభజ్ఞాదయో వసింసు, తస్మిం దేసేతి అధిప్పాయో. సో కిర తం పదేసం దిస్సా “అయం పుబ్బసమణాలయో పబ్బజితసారుప్ప”న్తి అమచ్ఛానం నివేదేసి. అమచ్ఛా భూమిగ్గహణత్తం అస్సకరజ్ఞో సతసహస్సం, అళకరజ్ఞో సతసహస్సం అదంసు. తే తళ్ళా పదేసం అజ్ఞాన్తా ద్వియోజనమత్తన్తి సబ్బమ్మి పశ్చాయోజనమత్తం పదేసం అదంసు. తేసం కిర రజ్జసీమన్తరే సో పదేసో హోతి. అమచ్ఛా తత్త అస్సమం కారేత్వా సావత్తితో చ అజ్ఞమ్మి ధనం ఆహరాపేత్వా గోచరగామం నివేసేత్వా అగమంసు. ఉళ్ళో న చ ఫలేన చాతి ఉళ్ళాచరియాయ చ వనములఫలేన చ. తస్మా వుత్తం “తస్సేవ ఉపనిస్సాయ, గామో చ విపులో అహూ”తి.

౯౮౫. తత్త తస్సాతి తస్స గోధావరీకూలస్స, తస్స వా బ్రాహ్మణస్స ఉపయోగత్తే చేతం సామివచనం, తం ఉపనిస్సాయాతి అత్తో. తతో జాతేన ఆయేన, మహాయజ్ఞమకప్పయీతి తస్మిం గామే కసికమ్మాదినా సతసహస్సం ఆయో ఉప్పజ్జి, తం గోహత్వా కుటుమ్మికా రజ్ఞో అస్సకస్స సన్తికం అగమంసు “సాదియతు దేవో ఆయ”న్తి. సో “నాహం సాదియామి, ఆచరియస్సేవ ఉపనేథా”తి ఆహ. ఆచరియోపి తం అత్తనో అగ్గహేత్వా దానయజ్ఞం అకప్పయి. ఏవం సో సంవచ్చరే సంవచ్చరే దానమదాసి.

౯౮౬. మహాయజ్ఞాన్తి గాథాయత్తో - సో ఏవం సంవచ్చరే సంవచ్చరే దానయజ్ఞం యజన్తో ఏకస్మిం సంవచ్చరే తం మహాయజ్ఞం యజిత్వా తతో గామా నిక్ఖమ్మ పున పావిసి అస్సమం. పవిట్తో చ పణ్ణసాలం పవిసిత్వా “సుట్టు దిన్న”న్తి దానం అనుమజ్జన్తో నీసీది. ఏవం తస్మిం పటిపవిట్టమ్మి తరుణాయ బ్రాహ్మణియా ఘరే కమ్మం అకాతుకామాయ “ఏసో, బ్రాహ్మణ, బావరీ గోధావరీతీరే అనుసంవచ్చరం సతసహస్సం విస్సజ్జేతి, గచ్ఛ తతో పశ్చాసతాని యాచిత్వా దాసిం మే ఆనేహి”తి పేసితో అజ్ఞో ఆగళ్ళో బ్రాహ్మణోతి.

౯౮౭-౮. ఉగ్గట్టపాదోతి మగ్గగమనేన ఘట్టపాదతలో, పణ్ణికాయ వా పణ్ణికం, గోప్పకేన వా గోప్పకం, జణ్ణికేన వా జణ్ణికం ఆహచ్చ ఘట్టపాదో. సుఖశ్చ కుసలం పుచ్చీతి సుఖశ్చ కుసలశ్చ పుచ్చి “కచ్చి తే, బ్రాహ్మణ, సుఖం, కచ్చి కుసల”న్తి.

౯౮౯-౯౧. అనుజానాహీతి అనుమజ్ఞాహి సద్దహాహి. సత్తధాతి సత్తవిధేన. అభిసజ్ఞరిత్వాతి గోమయవనపుప్పకుసతిణాదీని ఆదాయ సీఘం సీఘం బావరిస్స అస్సమద్వారం గన్తా గోమయేన భూమిం ఉపలిమ్మిత్వా పుప్పాని వికిరిత్వా తిణాని సన్ధరిత్వా వామపాదం కమణ్డలూదకేన ధోవిత్వా సత్తపాదమత్తం గన్తా అత్తనో పాదతలే



పరామసన్తో ఏవరూపం కుహనం కత్వాతి వుత్తం హోతి. భేరవం సో అకిత్తయీతి భయజనకం వచనం అకిత్తయి, “సచే మే యాచమానస్సా”తి ఇమం గాథమభాసీతి అధిష్పాయో. దుక్ఖితోతి దోమనస్సజాతో.

౯౯౨-౪. ఉస్సుస్సతీతి తస్స తం వచనం కదాచి సచ్చం భవేయ్యాతి మజ్జమానో సుస్సతి . దేవతాతి అస్సమే అధివత్థా దేవతా ఏవ. ముద్ధని ముద్ధపాతే వాతి ముద్ధే వా ముద్ధపాతే వా.

౯౯౩-౬. భోతి చరహి జానాతీతి భోతి చే జానాతి. ముద్ధాధిపాతశ్చాతి ముద్ధపాతశ్చ. శాణమేత్థాతి శాణం మే ఏత్థ.

౯౯౪. పురాతి ఏకూనతింసవస్సవయకాలే. బావరిబ్రాహ్మణే పన గోధావరీతీరే వసమానే అట్ఠన్నం వస్సానం అచ్చయేన బుద్ధో లోకే ఉదపాది. అపచ్ఛోతి అనువంసో.

౯౯౯. సబ్బాభిజ్ఞాబలప్పత్తోతి సబ్బాభిజ్ఞాయ బలప్పత్తో, సబ్బా వా అభిజ్ఞాయో చ బలాని చ పత్తో. విముత్తోతి ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తియా విముత్తచిత్తో.

౧౦౦౧-౩. సోకస్సాతి సోకో అస్స. పహూతపజ్ఞోతి మహాపజ్ఞో. వరభూరిమేధసోతి ఉత్తమవిపులపజ్ఞో భూతే అభిరతవరపజ్ఞో వా. విధురోతి విగతదురో, అప్పటిమోతి వుత్తం హోతి.

౧౦౦౪-౯. మన్తపారగేతి వేదపారగే. పస్సవ్హోతి పస్సథ అజానతన్తి అజానన్తానం. లక్ఖణాతి లక్ఖణాని. బ్యాఖ్ఖాతాతి కథితాని, విత్థారితానీతి వుత్తం హోతి. సమత్తాతి సమత్తాని, పరిపుణ్ణానీతి వుత్తం హోతి. ధమ్మేన మనుసాసతీతి ధమ్మేన అనుసాసతి.

౧౦౧౧. జాతిం గోత్తశ్చ లక్ఖణన్తి “కీవ చిరం జాతో”తి మమ జాతిశ్చ గోత్తశ్చ లక్ఖణశ్చ. మన్తే సీస్సీతి మయా పరిచితవేదే చ మమ సీస్సీ చ. మనసాయేవ పుచ్చథాతి ఇమే సత్త పజ్ఞో చిత్తేనేవ పుచ్చథ.

౧౦౧౩-౮. తిస్సమేత్తేయ్యాతి ఏకోయేవ ఏస నామగోత్తవసేన వుత్తో. దుభయోతి ఉభో. పచ్చేకగణినోతి విసుం విసుం గణవన్తో. పుబ్బవాసనవాసితాతి పుబ్బే కస్సపస్స భగవతో సాసనే పబ్బజిత్వా. గతపచ్చాగతవత్తపుణ్ణవాసనాయ వాసితచిత్తా. పురమాహిస్సతిన్తి మాహిస్సతినామికం పురం, నగరన్తి వుత్తం హోతి. తశ్చ నగరం పవిత్రాతి అధిష్పాయో, ఏవం సబ్బత్థే. గోనద్ధన్తి గోధపురస్స నామం. వనసవ్థయన్తి పవననగరం వుచ్చతి, “వనసావత్థి”న్తి ఏకే. ఏవం వనసావత్థితో కోసమ్మిం, కోసమ్మితో చ సాకేతం అనుప్పత్తానం కిర తేసం సోళసన్నం జటిలానం ధయోజనమత్తా పరిసా అహోసి.

౧౦౧౯. అథ భగవా “బావరిస్స జటిలా మహాజనం సంవడ్డేన్తా ఆగచ్ఛన్తి, న చ తావ నేసం ఇన్ద్రియాని పరిపాకం గచ్ఛన్తి, నాపి అయం దేసో సప్పాయో, మగధఖేత్తే పన తేసం పాసాణకచేతియం సప్పాయం. తత్త హి మయి ధమ్మం దేసేన్తే మహాజనస్స ధమ్మాభిసమయో భవిస్సతి, సబ్బనగరాని చ పవిసిత్వా ఆగచ్ఛన్తా బహుతరేన జనేన ఆగమిస్సన్తీ”తి భిక్కుసంఘపరివుతో సావత్థితో రాజగహాభిముఖో అగమాసి. తేపి జటిలా సావత్థిం ఆగన్త్యా విహారం పవిసిత్వా “కో బుద్ధో, కుహిం బుద్ధో”తి విచినన్తా గన్ధకుటిమూలం గన్త్యా భగవతో పదనిక్షేపం దిస్సా “రత్తస్స హి ఉక్కుటికం పదం భవే...పి... వివట్టచ్చదస్స ఇదమీదిసం పద”న్తి (అ. ని. అట్ఠ. ౧.౧.౨౬౦-౨౬౧; ధ. ప. అట్ఠ. ౧.౨౦ సామావతీవత్తు; విసుద్ధి. ౧.౪౭)

“సబ్బిళ్ళా బుద్ధో”తి నిట్టం గతా. భగవాపి అనుపుట్టేన సేతబ్బకపిలవత్తుఆదీని నగరాని పవిసిత్వా మహాజనం సంవడ్డేన్తో పాసాణకచేతియం గతో. జటిలాపి తావదేవ సావత్తితో నిక్ఖమిత్వా సబ్బాని తాని నగరాని పవిసిత్వా పాసాణకచేతియమేవ అగమంసు. తేన వుత్తం “కోసమ్మిళ్ళాపి సాకేతం, సావత్తిళ్ళా పురుత్తమం. సేతబ్బం కపిలవత్తు”నిఆది.

౧౦౨౦. తత్త మాగధం పురన్తి మగధపురం రాజగహన్తి అధిప్పాయో. పాసాణకం చేతియన్తి మహతో పాసాణస్స ఉపరి పుట్టే దేవట్టానం అహోసి. ఉప్పన్నే పన భగవతి విహరో జాతో. నో తేనేవ పురిమవోహరేన “పాసాణకం చేతియ”న్తి వుచ్చతి.

౧౦౨౧. తసితోవుదకన్తి తే హి జటిలా వేగసా భగవన్తం అనుబన్ధమానా సాయం గతమగ్గం పాతో, పాతో గతమగ్గళ్ళా సాయం గచ్చన్తా “ఏత్త భగవా”తి సుత్వా అతివియ పీతిపామోజ్జజాతా తం చేతియం అభిరుహింసు. తేన వుత్తం “తురితా పబ్బతమారుహు”న్తి.

౧౦౨౪. ఏకమన్తం రితో హట్టోతి తస్మిం పాసాణకే చేతియే సక్కేన మాపితమహామణ్ణపే నిసిన్నం భగవన్తం దిస్సా “కచ్చి ఇసయో ఖమనీయ”నిఆదినా నయేన భగవతా పటిసమ్మోదనీయే కతే “ఖమనీయం భో గోతమా”తిఆదీహి సయమ్మి పటిసన్ధారం కత్వా అజితో జేట్టన్తేవాసీ ఏకమన్తం రితో హట్టచిత్తో హుత్వా మనోపణ్ణో పుచ్చి.

౧౦౨౫. తత్త ఆదిస్సాతి “కతివస్సో”తి ఏవం ఉద్దిస్స. జమ్మనన్తి “అవ్హాకం ఆచరియస్స జాతిం బ్రూహీ”తి పుచ్చతి. పారమిన్తి నిట్టాగమనం.

౧౦౨౬-౭. వీసం వస్ససతన్తి వీసతివస్సాధికం వస్ససతం. లక్ఖణేతి మహాపురిసలక్ఖణే. ఏతస్మిం ఇతో పరేసు చ ఇతిహాసాదీసు అనవయోతి అధిప్పాయో పరపదం వా ఆనేత్వా తేసు పారమిం గతోతి యోజేతబ్బం. పళ్ళాసతాని వాచేతీతి పకతిఅలసదుమ్మేధమాణవకానం పళ్ళాసతాని సయం మన్తే వాచేతి. సధమ్మేతి ఏకే బ్రాహ్మణధమ్మే, తేవిజ్జకే పావచనేతి వుత్తం హోతి.

౧౦౨౮. లక్ఖణానం పవిచయన్తి లక్ఖణానం విత్థారం, “కతమాని తానిస్స గత్తే తీణి లక్ఖణానీ”తి పుచ్చతి.

౧౦౩౦-౩౧. పుచ్చళ్ళోతి పుచ్చమానం కమేతం పటిభాసతీతి దేవాదీసు కం పుగ్గలం ఏతం పళ్ళావచనం పటిభాసతీతి.

౧౦౩౨-౩౩. ఏవం బ్రాహ్మణో పళ్ళాన్నం పళ్ళానం వేయ్యాకరణం సుత్వా అవసేసే ద్వే పుచ్చన్తో “ముద్ధం ముద్ధాధిపాతళ్ళా”తి ఆహ. అథస్స భగవా తే బ్యాకరోన్తో “అవిజ్ఞా ముద్ధా”తి గాథమాహ. తత్త యస్మా చత్తూసు సచ్ఛేసు అణ్ణాణభూతా అవిజ్ఞా సంసారస్స సీసం, తస్మా “అవిజ్ఞా ముద్ధా”తి ఆహ. యస్మా చ అరహత్తమగ్గవిజ్ఞా అత్తనా సహజాతేహి సద్ధాసతిసమాధికత్తుకమ్యతాధన్దవీరియేహి సమన్నాగతా ఇన్ద్రియానం ఏకరసట్టభావముపగతత్తా తం ముద్ధం అధిపాతేతి, తస్మా “ధిజ్ఞా ముద్ధాధిపాతినీ”తిఆదిమాహ.

౧౦౩౪-౮. తతో వేదేన మహతాతి అథ ఇమం పళ్ళావేయ్యాకరణం సుత్వా ఉప్పన్నాయ మహాపీతియా సన్ధమ్మిత్వా అలీనభావం, కాయచిత్తానం ఉదగ్గం పత్వాతి అట్తో. పతిత్వా చ “బావరీ”తి ఇమం గాథమాహ. అథ నం అనుకమ్పమానో భగవా “సుఖితో”తి గాథమాహ. వత్వా చ “బావరిస్స చా”తి సబ్బిళ్ళాపవారణం పవారేసి. తత్త సబ్బేసన్తి అనవసేసానం

సోఁళసహస్సానం. తత్త పుచ్చి తథాగతన్తి తత్త పాసాణకే చేతియే, తత్త వా పరిసాయ, తేసు వా పవారితేసు అజితో పరమం పజ్ఞం పుచ్చీతి. సేసం సబ్బగాథాసు పాకటమేవాతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ వత్తుగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

### ౧. అజితసుత్తవణ్ణనా

౧౦౩౯. తస్మిం పన పజ్ఞో నివుతోతి పటిచ్చాదితో. కిస్సాభిలేపనం బ్రూసీతి కిం అస్స లోకస్స అభిలేపనం వదేసి.

౧౦౪౦. వేవిచ్చా పమాదా నప్పకాసతీతి మచ్చరియహేతు చ పమాదహేతు చ నప్పకాసతి. మచ్చరియం హిస్స దానాదిగుణేహి పకాసీతుం న దేతి, పమాదో సీలాదీహి. జప్పాభిలేపనన్తి తణ్ణా అస్స లోకస్స మక్కటలేపో వియ మక్కటస్స అభిలేపనం. దుక్ఖన్తి జాతిఆదికం దుక్ఖం.

౧౦౪౧. సవన్తి సబ్బధి సోతాతి సబ్బేసు రూపాదిఆయతనేసు తణ్ణాదికా సోతా సన్దన్తి. కిం నివారణన్తి తేసం కిం ఆవరణం కా రక్ఖాతి? సంవరం బ్రూహీతి తం తేసం నివారణసజ్ఞాతం సంవరం బ్రూహి. ఏతేన సావసేసప్పహానం పుచ్చతి. కేన సోతా పిథియ్యరేతి కేన ధమ్మేన ఏతే సోతా పిథియ్యన్తి పచ్చిజ్ఞన్తి. ఏతేన అనవసేసప్పహానం పుచ్చతి.

౧౦౪౨. సతి తేసం నివారణన్తి విపస్సనాయుత్తా. కుసలానం ధమ్మానం గతియో సమన్నేసమానా సతి తేసం సోతానం నివారణం. సోతానం సంవరం బ్రూమీతి తమేవాహం సతిం సోతానం సంవరం బ్రూమీతి అధిప్పాయో. పజ్ఞాయేతే పిథియ్యరేతి రూపాదీసు పన అనిచ్చతాదిపటివేధసాధికాయ మగ్గపజ్ఞాయ ఏతే సోతా సబ్బసో పిథియ్యన్తి.

౧౦౪౩. పజ్ఞా చేవాతి పజ్ఞాగాథాయ, యా చాయం తయా వుత్తా పజ్ఞా యా చ సతి, యజ్ఞా తదవసేసం నామరూపం, ఏతం సబ్బమ్మి కత్థ నిరుజ్ఞతి, ఏతం మే పజ్ఞం పుట్టో బ్రూహీతి ఏవం సజ్ఞేపట్టో వేదితబ్బో.

౧౦౪౪. విస్సజ్జనగాథాయ పనస్స యస్మా పజ్ఞాసతియో నామేనేవ సజ్ఞహం గచ్ఛన్తి, తస్మా తా విసుం న వుత్తా. అయమేత్థ సజ్ఞేపట్టో - యం మం త్వం, అజిత, ఏతం పజ్ఞం అపుచ్చి “కత్థేతం ఉపరుజ్ఞతీ”తి, తం తే యత్థ నామజ్ఞా రూపజ్ఞా అసేసం ఉపరుజ్ఞతి, తం వదన్తో వదామి , తస్స, తస్స హి విజ్ఞాణస్స నిరోధేన సహేవ అపుబ్బం అచరిమం ఏత్థేతం ఉపరుజ్ఞతి. ఏత్థేవ విజ్ఞాణనిరోధే నిరుజ్ఞతి ఏతం, విజ్ఞాణనిరోధా తస్స నిరోధో హోతి. తం నాతివత్తతీతి వుత్తం హోతి.

౧౦౪౫. ఏత్తావతా చ “దుక్ఖమస్స మహబ్బయ”న్తి ఇమినా పకాసీతం దుక్ఖసచ్చం, “యాని సోతానీ”తి ఇమినా సముదయసచ్చం పజ్ఞాయేతే పిథియ్యరేతి ఇమినా మగ్గసచ్చం, “అసేసం ఉపరుజ్ఞతీ”తి ఇమినా నిరోధసచ్చన్తి ఏవం చత్తారి సచ్చాని సుత్వాపి అరియభూమిం అనధిగతో పున సేఖాసేఖపటిపదం పుచ్చన్తో “యే చ సజ్ఞాతధమ్మాసే”తి గాథమాహ. తత్త సజ్ఞాతధమ్మాతి అనిచ్చాదివసేన పరివీమంసితధమ్మా, అరహతం ఏతం అధివచనం. సేఖాతి సీలాదీని సిక్ఖమానా అవసేసా అరియపుగ్గలా. పుఢూతి బహూ సత్తజనా. తేసం మే నిపకో ఇరియం పుట్టో పబ్రూహీతి తేసం మే సేఖాసేఖానం నిపకో పణ్ణితో త్వం పుట్టో పటిపత్తిం బ్రూహీతి.

౧౦౪౬. అథస్య భగవా యస్మా సేఖేన కామచ్ఛన్దనీవరణం ఆదిం కత్వా సబ్బకిలేసా పహతబ్బా ఏవ, తస్మా “కామేసు”తి ఉపడ్డగాథాయ సేఖపటిపదం దస్సేతి. తస్సత్థో - వత్థు “కామేసు” కిలేసకామేన నాభిగిజ్జేయ్య కాయదుచ్ఛరితాదయో చ మనసో ఆవిలభావకరే ధమ్మే పజహంతో మనసా నావిలో సియాతి. యస్మా పన అసేఖో అనిచ్ఛాదివసేన సబ్బసజ్జారాదీనం పరితులితత్తా కుసలో సబ్బధమ్మేసు కాయానుపస్సనాసతిఆదీహి చ సతో సక్కాయదిట్టిఆదీనం భిన్నత్తా భిక్షుభావం పత్తో చ హుత్వా సబ్బిరియాపథేసు పరిబ్బజతి, తస్మా “కుసలో”తి ఉపడ్డగాథాయ అసేఖపటిపదం దస్సేతి. సేసం సబ్బత్థ పాకటమేవ.

ఏవం భగవా అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టాపేసి, దేసనాపరియోసానే అజితో అరహత్తే పతిట్టాసి సద్ధిం అన్తేవాసిసహస్సేన, అఙ్గోసఙ్గా అనేకసహస్సానం ధమ్మచక్ఖం ఉదపాది. సహ అరహత్తప్పత్తియా చ ఆయస్మతో అజితస్స అన్తేవాసిసహస్సస్స చ అజినజటావాకచీరాదీని అన్తరథాయంసు. సబ్బేవ ఇద్ధిమయపత్తచీవరధరా, ద్వజలకేసా ఏహిభిక్షూ హుత్వా భగవన్తం నమస్సమానా పఞ్జలికా నిసీదింసుతి.

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్దక-అటకథాయ

సుత్తనిపాత-అటకథాయ అజితసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౨. తిస్సమేత్తేయ్యసుత్తవణ్ణనా

౧౦౪౭. కోధ సన్తుస్సితోతి తిస్సమేత్తేయ్యసుత్తం. కా ఉప్పత్తి? సబ్బసుత్తానం పుచ్ఛావసికా ఏవ ఉప్పత్తి. తే హి బ్రాహ్మణా “కతావకాసా పుచ్ఛన్తో”తి భగవతా పవారితత్తా అత్తనో అత్తనో సంసయం పుచ్చింసు. పుట్టో పుట్టో చ తేసం భగవా బ్యాకాసి. ఏవం పుచ్ఛావసికానేవేతాని సుత్తానీతి వేదితబ్బాని.

నిట్టితే పన అజితపఞ్ఠో “కథం లోకం అవేక్ఖన్తం, మచ్ఛురాజా న పస్సతో”తి (సు. ని. ౧౧౨౪; చూళని. పిఙ్గెయమాణవపుచ్ఛా ౧౪౪) ఏవం మోఘరాజా పుచ్చితుం ఆరభి. తం “న తావస్స ఇన్ద్రియాని పరిపాకం గతానీ”తి ఇత్వా భగవా “తిట్ట త్వం, మోఘరాజ, అఙ్గో పుచ్ఛతూ”తి పటిక్ఖిపి. తతో తిస్సమేత్తేయ్యా అత్తనో సంసయం పుచ్ఛన్తో “కోధా”తి గాథమాహ. తత్థ కోధ సన్తుస్సితోతి కో ఇధ తుట్టో. ఇఙ్జోతాతి తణ్ణాదిట్టివిప్పన్దితాని. ఉభన్తమభిజ్ఞాయాతి ఉభో అన్తే అభిజానిత్వా. మన్తా న లిప్పతీతి పఞ్ఠాయ న లిప్పతి.

౧౦౪౮-౯. తస్సేతమత్థం బ్యాకరోన్తో భగవా “కామేసు”తి గాథాద్వయమాహ. తత్థ కామేసు బ్రహ్మచరియవాతి కామనిమిత్తం బ్రహ్మచరియవా, కామేసు ఆదీనవం దిస్వా మగ్గబ్రహ్మచరియేన సమన్నాగతోతి వుత్తం హోతి. ఏత్తావతా సన్తుసితం దస్సేతి, “వీతతథ్ఠో”తిఆదీహి అనిజ్జేతం . తత్థ సజ్ఞాయ నిబ్బుతోతి అనిచ్ఛాదివసేన ధమ్మే వీమంసిత్వా రాగాదినిబ్బానేన నిబ్బుతో. సేసం తత్థ తత్థ వుత్తనయత్తా పాకటమేవ.

ఏవం భగవా ఇమమ్మి సుత్తం అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి. దేసనాపరియోసానే అయమ్మి బ్రాహ్మణో అరహత్తే పతిట్టాసి సద్ధిం అన్తేవాసిసహస్సేన, అఙ్గోసఙ్గా అనేకసహస్సానం ధమ్మచక్ఖం ఉదపాది. సేసం పుబ్బసదిసమేవాతి.

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్దక-అటకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ తిస్సమేత్తేయ్యసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౩. పుణ్ణకసుత్తవణ్ణనా

౧౦౫౦. అనేజన్తి పుణ్ణకసుత్తం. ఇమమ్మి పురిమనయేనేవ మోఘరాజానం పటిక్ఖిపిత్వా వుత్తం. తత్థ మూలదస్సావిన్తి అకుసలమూలాదిదస్సావిం. ఇసయోతి ఇసినామకా జటిలా. యజ్ఞాన్తి దేయ్యధమ్మం. అకప్పయింసూతి పరియేసన్తి.

౧౦౫౧. ఆసీసమానాతి రూపాదీని పత్థయమానా. ఇత్థత్తన్తి ఇత్థభావజ్ఞా పత్థయమానా, మనుస్సాదిభావం ఇచ్చన్తాతి వుత్తం హోతి. జరం సితాతి జరం నిస్సితా. జరాముఖేన చేత్థ సబ్బవట్టదుక్ఖం వుత్తం. తేన వట్టదుక్ఖనిస్సితా తతో అపరిముచ్చమానా ఏవ కప్పయింసూతి దీపేతి.

౧౦౫౨. కచ్చిస్సు తే భగవా యజ్ఞాపథే అప్పమత్తా, అతారుం జాతిజ్ఞా జరజ్ఞా మారిసాతి ఏత్థ యజ్ఞోయేవ యజ్ఞాపథో. ఇదం వుత్తం హోతి - కచ్చి తే యజ్ఞో అప్పమత్తా హుత్వా యజ్ఞం కప్పయన్తా వట్టదుక్ఖమతరింసూతి.

౧౦౫౩. ఆసీసన్తితి రూపపటిలాభాదయో పత్థేన్తి. ధోమయన్తితి “సుయిట్టం సుచి దిన్న”న్తిఆదినా నయేన యజ్ఞాదీని పసంసన్తి. అభిజప్పన్తితి రూపాదిపటిలాభాయ వాచం భిన్నన్తి. జహన్తితి దేన్తి. కామాభిజప్పన్తి పటిచ్చ లాభన్తి రూపాదిపటిలాభం పటిచ్చ పునప్పునం కామే ఏవ అభిజప్పన్తి, “అహో వత అవ్హాకం సియు”న్తి వదన్తి, తణ్ణజ్ఞా తత్థ వడ్డేన్తితి వుత్తం హోతి. యాజయోగాతి యాగాధిముత్తా. భవరాగరత్తాతి ఏవమిమేహి ఆసీసనాదీహి భవరాగేనేవ రత్తా, భవరాగరత్తా వా హుత్వా ఏతాని ఆసీసనాదీని కరోన్తా నాతరింసు జాతిఆదివట్టదుక్ఖం న ఉత్తరింసూతి.

౧౦౫౪-౫. అథకోచరహీతి అథ ఇదాని కో అజ్ఞో అతారీతి. సజ్ఞాయాతి జాణేన వీమంసిత్వా. పరోపరానీతి పరాని చ ఓరాని చ, పరత్తభావసకత్తభావాదీని పరాని చ ఓరాని చాతి వుత్తం హోతి. విధూమోతి కాయదుచ్చరితాదిధూమవిరహితో. అనీఘాతి రాగాదిఈషువిరహితో . అతారి నోతి నో ఏవరూపో అరహ జాతిజరం అతారి. సేసమేత్త పాకటమేవ.

ఏవం భగవా ఇమమ్మి సుత్తం అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి. దేసనాపరియోసానే అయమ్మి బ్రాహ్మణో అరహత్తే పతిట్ఠాసి సద్ధిం అన్తేవాసిసహస్సేన, అజ్ఞోసజ్ఞా అనేకసతానం ధమ్మచక్ఖం ఉదపాది. సేసం వుత్తసదిసమేవాతి.

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ పుణ్ణకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౪. మేత్తగూసుత్తవణ్ణనా

౧౦౫౬. పుచ్చామి తన్తి మేత్తగూసుత్తం. తత్థ మజ్ఞామి తం వేదగుం భావితత్తన్తి “అయం వేదగూ”తి చ “భావితత్తో”తి చ ఏవం తం మజ్ఞామి.

౧౦౫౭. అపుచ్చసీతి ఏత్థ అ-ఇతి పదపూరణమత్తే నిపాతో, పుచ్చసిచ్చేవ అత్తో. పవక్ఖామి యథా పజానన్తి యథా పజానన్తో ఆచిక్ఖతి, ఏవం ఆచిక్ఖిస్సామి. ఉపధినిదానా పభవన్తి దుక్ఖాతి తణ్ణాదిఉపధినిదానా జాతిఆదిదుక్ఖవిసేసా పభవన్తి.

౧౦౫౮. ఏవం ఉపధినిదానతో పభవన్తేసు దుక్లేసు - యో వే అవిద్వాతి గాథా. తత్త పజానన్తి సజ్ఞారే అనిచ్ఛాదివసేన జానన్తే. దుక్లేసు జాతిప్పభవానుపస్సీతి వట్టదుక్లేసు జాతికారణం “ఉపధీ”తి అనుపస్సన్తే.

౧౦౫౯. సోకపరిద్ధవశ్చాతి సోకశ్చ పరిదేవశ్చ. తథా హి తే విదితో ఏస ధమ్మాతి యథా యథా సత్తా జానన్తి, తథా తథా పజ్ఞాపనవసేన విదితో ఏస ధమ్మాతి.

౧౦౬౦-౬౧. కిత్తయిస్సామి తే ధమ్మన్తి నిబ్బానధమ్మం నిబ్బానగామినిపటిపదాధమ్మశ్చ తే దేసయిస్సామి. దిట్టే ధమ్మేతి దిట్టే దుక్ఖాదిధమ్మే, ఇమస్మింయేవ వా అత్తభావే. అనీతిహన్తి అత్తపచ్చక్షం. యం విదిత్వాతి యం ధమ్మం “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛా”తిఆదినా నయేన సమ్మసన్తే విదిత్వా. తశ్చాహం అభినన్దామీతి తం వుత్తపకారధమ్మజోతకం తవ వచనం అహం పత్తయామి. ధమ్మముత్తమన్తి తశ్చ ధమ్మముత్తమం అభినన్దామీతి.

౧౦౬౨. ఉద్ధం అధో తిరియశ్చాపి మజ్ఞేతి ఏత్త ఉద్ధన్తి అనాగతద్దా వుచ్చతి, అధోతి అతీతద్దా, తిరియశ్చాపి మజ్ఞేతి పచ్చుప్పన్నద్దా. ఏతేసు నన్దిశ్చ నివేసనశ్చ, పనుజ్జ విజ్ఞాణన్తి ఏతేసు ఉద్ధాదీసు తణ్ణశ్చ దిట్టినివేసనశ్చ అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణశ్చ పనుదేహి, పనుదిత్వా చ భవే న తిట్టే, ఏవం సన్తే దువిధేపి భవే న తిట్టేయ్య. ఏవం తావ పనుజ్జసద్దస్స పనుదేహీతి ఇమస్మిం అత్తవికప్పే సమ్మన్తే, పనుదిత్వాతి ఏతస్మిం పన అత్తవికప్పే భవే న తిట్టేతి అయమేవ సమ్మన్తే. ఏతాని నన్దినివేసనవిజ్ఞాణాని పనుదిత్వా దువిధేపి భవే న తిట్టేయ్యాతి వుత్తం హోతి.

౧౦౬౩-౪. ఏతాని వినోదేత్వా భవే అతిట్టన్తే ఏసో - ఏవంవిహరీతి గాథా. తత్త ఇధేవాతి ఇమస్మింయేవ సాసనే, ఇమస్మింయేవ వా అత్తభావే. సుకిత్తితం గోతమనూపధీకన్తి ఏత్త అనుపధీకన్తి నిబ్బానం. తం సన్ధాయ భగవన్తం ఆలపన్తే ఆహ - “సుకిత్తితం గోతమనూపధీక”న్తి.

౧౦౬౪. న కేవలం దుక్ఖమేవ పహాసి - తే చాపీతి గాథా. తత్త అట్టితన్తి సక్కుచ్చం, సదా వా. తం తం నమస్సామీతి తస్మా తం నమస్సామి. సమేచ్ఛాతి ఉపగన్త్వా. నాగాతి భగవన్తం ఆలపన్తే ఆహ.

౧౦౬౬. ఇదాని తం భగవా “అద్ధా హి భగవా పహాసి దుక్ఖ”న్తి ఏవం తేన బ్రాహ్మణేన విదితోపి అత్తానం అనుపసేత్వావ పహీనదుక్ఖేన పుగ్గలేన ఓవదన్తే “యం బ్రాహ్మణ”న్తి గాథమాహ. తస్సన్తో - యం త్వం అభిజానన్తే “అయం బాహితపాపత్తా బ్రాహ్మణో, వేదేహి గతత్తా వేదగూ, కిశ్చనాభావేన అకిశ్చనో, కామేసు చ భవేసు చ అసత్తత్తా కామభవే అసత్తో”తి జగ్ఞా జానేయ్యాసి. అద్ధా హి సో ఇమం ఓఘం అతారి, తిణ్ణో చ పారం అఖిలో అకజ్ఞో.

౧౦౬౭. కిశ్చ భియ్యో - విద్వా చ యోతి గాథా. తత్త ఇధాతి ఇమస్మిం సాసనే, అత్తభావే వా. విసజ్ఞాతి వోస్సజ్ఞిత్వా. సేసం సబ్బత్థ పాకటమేవ.

ఏవం భగవా ఇమమ్మి సుత్తం అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి. దేసనాపరియోసానే చ వుత్తసదిసో ఏవ ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ మేత్తగూసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౨. ధోతకసుత్తవణ్ణనా

౧౦౬౮-౯. పుచ్చామి తన్ని ధోతకసుత్తం. తత్త వాచాభికణ్ఠామీతి వాచం అభికణ్ఠామి. సిక్ఖే నిబ్బానమత్తనోతి అత్తనో రాగాదీనం నిబ్బానత్తాయ అధిసీలాదీని సిక్ఖేయ్య. ఇతోతి మమ ముఖతో.

౧౦౭౦. ఏవం వుత్తే అత్తమనో ధోతకో భగవంతం అభిత్థవమానో కథంకథాపమోక్షం యాచన్తో “పస్సామహ”న్తి గాథమాహ. తత్త పస్సామహం దేవమనుస్సలోకేతి పస్సామి అహం దేవమనుస్సలోకే. తం తం నమస్సామీతి తం ఏవరూపం నమస్సామి. పముఞ్ఞాతి పమోచేహి.

౧౦౭౧. అథస్స భగవా అత్తాధీనమేవ కథంకథాపమోక్షం ఓఘతరణముఖేన దస్సేన్తో “నాహ”న్తి గాథమాహ. తత్త నాహం సహిస్సామీతి అహం న సహిస్సామి న సక్ఖిస్సామి, న వాయమిస్సామీతి వుత్తం హోతి. పమోచనాయాతి పమోచేతుం. కథంకథిన్తి సకజ్ఞం. తరేసీతి తరేయ్యాసి.

౧౦౭౨-౩. ఏవం వుత్తే అత్తమనతరో ధోతకో భగవంతం అభిత్థవమానో అనుసాసనిం యాచన్తో “అనుసాస బ్రహ్మ”తి గాథమాహ. తత్త బ్రహ్మతి సేట్టవచనమేతం. తేన భగవంతం ఆమంతయమానో ఆహ - “అనుసాస బ్రహ్మ”తి . వివేకధమ్మన్తి సబ్బసజ్ఞారవివేకనిబ్బానధమ్మం. అబ్యాపజ్ఞమానోతి నానప్పకారతం అనాపజ్ఞమానో. ఇధేవ సన్తోతి ఇధేవ సమానో. అసితోతి అనిస్సితో. ఇతో పరా ద్వే గాథా మేత్తగూసుత్తే వుత్తనయా ఏవ. కేవలఞ్ఞో తత్త ధమ్మం, ఇథ సన్తిన్తి అయం విసేసో. తతియగాథాయపి పుబ్బద్ధం తత్త వుత్తనయమేవ అపరద్ధే సజ్ఞోతి సజ్జనట్టానం, లగ్గనన్తి వుత్తం హోతి. సేసం సబ్బత్త పాకటమేవ.

ఏవం భగవా ఇమమ్మి సుత్తం అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి. దేసనాపరియోసానే చ వుత్తసదిసో ఏవ ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ ధోతకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౬. ఉపసీవసుత్తవణ్ణనా

౧౦౭౬. ఏకో అహన్తి ఉపసీవసుత్తం. తత్త మహంతమోఘన్తి మహంతం ఓఘం. అనిస్సితోతి పుగ్గలం వా ధమ్మం వా అనిస్సితో. నో విసహామీతి న సక్కోమి. ఆరమ్మణన్తి నిస్సయం. యం నిస్సితోతి యం పుగ్గలం వా ధమ్మం వా నిస్సితో.

౧౦౭౭. ఇదాని యస్మా సో బ్రాహ్మణో ఆకిఞ్చఞ్ఞాయతనలాభీ తఞ్చ సంతమ్మి నిస్సయం న జానాతి, తేనస్స భగవా తఞ్చ నిస్సయం ఉత్తరి చ నియ్యానపథం దస్సేన్తో “ఆకిఞ్చఞ్ఞ”న్తి గాథమాహ. తత్త పేక్ఖమానోతి తం ఆకిఞ్చఞ్ఞాయతనసమాపత్తిం సతో సమాపజ్జిత్వా పుట్టహిత్వా చ అనిచ్ఛాదివసేన పస్సమానో. నట్థీతి నిస్సాయాతి తం “నట్థి కిఞ్ఞీ”తి పవత్తసమాపత్తిం ఆరమ్మణం కత్వా. తరస్సు ఓఘన్తి తతో పభుతి పవత్తాయ విపస్సనాయ యథానురూపం

చతుర్బిధమ్మి ఓఘం తరస్సు. కథాహీతి కథంకథాహి. తణ్ణక్ఖయం నత్తమహాభిపస్సాతి రత్తిన్దివం నిబ్బానం విభూతం కత్వా పస్సు. ఏతేనస్సు దిట్టధమ్మసుఖవిహారం కథేతి.

౧౦౭౮-౯. ఇదాని “కామే పహాయా”తి సుత్వా విక్ఖమ్భనవసేన అత్తనా పహీనే కామే సమ్మస్సమానో “సబ్బేసు”తి గాథమాహ. తత్త హిత్వా మజ్జాన్తి అజ్ఞం తతో హేట్టా ధర్మిధమ్మి సమాపత్తిం హిత్వా. సజ్జావిమోక్షే పరమేతి సత్తసు సజ్జావిమోక్షేసు ఉత్తమే ఆకిఞ్చజ్ఞాయతనే. తిట్టే ను సో తత్త అనానుయాయీతి సో పుగ్గలో తత్త ఆకిఞ్చజ్ఞాయతనబ్రహ్మలోకే అవిగచ్ఛమానో తిట్టేయ్య నూతి పుచ్చతి. అథస్స భగవా సట్టికప్పసహస్సమత్తంయేవ రానం అనుజానన్తో తతియగాథమాహ.

౧౦౮౦. ఏవం తస్స తత్త రానం సుత్వా ఇదానిస్స సస్సతుచ్ఛేదభావం పుచ్చన్తో “తిట్టే చే”తి గాథమాహ. తత్త పూగమ్మి వస్సానన్తి అనేకసంఖ్యమ్మి వస్సానం, గణరాసిన్తి అత్తో. “పూగమ్మి వస్సానీ”తిపి పారో, తత్త విభత్తిబ్యత్తయేన సామివచనస్స పచ్చత్తవచనం కత్తబ్బం, పూగన్తి వా ఏతస్స బహూనీతి అత్తో వత్తబ్బో. “పూగానీ”తి వాపి పరన్తి, పురిమపారోయేవ సబ్బసున్దరో. తత్తేవ సో సీతి సియా విముత్తోతి సో పుగ్గలో తత్తేవాకిఞ్చజ్ఞాయతనే నానాదుక్ఖహి విముత్తో సీతిభావప్పత్తో భవేయ్య, నిబ్బానప్పత్తో సస్సతో హుత్వా తిట్టేయ్యాతి అధిప్పాయో. చవేథ విజ్ఞాణం తథావిధస్సాతి ఉదాహు తథావిధస్స విజ్ఞాణం అనుపాదాయ పరినిబ్బాయేయ్యాతి ఉచ్ఛేదం పుచ్చతి, పటిసన్దిగ్గహణత్థం వాపి భవేయ్యాతి పటిసన్దిమ్మి తస్స పుచ్చతి.

౧౦౮౧. అథస్స భగవా ఉచ్ఛేదసస్సతం అనుపగమ్మ తత్త ఉప్పన్నస్స అరియసావకస్స అనుపాదాయ పరినిబ్బానం దస్సన్తో “అచ్చీ యథా”తి గాథమాహ. తత్త అత్థం పలేతీతి అత్థం గచ్ఛతి. న ఉపేతి సజ్ఞన్తి “అసుకం నామ దిసం గతో”తి వోహారం న గచ్ఛతి. ఏవం మునీ నామకాయా విముత్తోతి ఏవం తత్త ఉప్పన్నో సేక్ఖముని పకతియా పుట్టేవ రూపకాయా విముత్తో తత్త చతుత్థమగ్గం నిబ్బత్తేత్వా ధమ్మకాయస్స పరిజ్ఞాతత్తా పున నామకాయాపి విముత్తో ఉభతోభాగవిముత్తో ఖీణాసవో హుత్వా అనుపాదాపరినిబ్బానసంజ్ఞాతం అత్థం పలేతి, న ఉపేతి సజ్ఞం “ఖత్తియో వా బ్రాహ్మణో వా”తి ఏవమాదికం.

౧౦౮౨. ఇదాని “అత్థం పలేతీ”తి సుత్వా తస్స యోనిసో అత్థం అసల్లక్ఖన్తో “అత్థజ్ఞతో సో”తి గాథమాహ. తస్సత్తో – సో అత్థజ్ఞతో ఉదాహు నత్తి, ఉదాహు వే సస్సతియా సస్సతభావేన అరోగో అవిపరిణామధమ్మో సోతి ఏవం తం మే మునీ సాధు వియాకరోహి. కిం కారణం? తథా హి తే విదితో ఏస ధమ్మాతి.

౧౦౮౩. అథస్స భగవా తథా అవత్తబ్బతం దస్సన్తో “అత్థజ్ఞతస్సా”తి గాథమాహ. తత్త అత్థజ్ఞతస్సాతి అనుపాదాపరినిబ్బుతస్స. న పమాణమత్థీతి రూపాదిప్పమాణం నత్తి. యేన నం వజ్జన్తి యేన రాగాదినా నం వదేయ్యం. సబ్బేసు ధమ్మేసు సబ్బేసు ఖడ్డాదిధమ్మేసు. సేసం సబ్బత్త పాకటమేవ.

ఏవం భగవా ఇమం సుత్తం అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి. దేసనాపరియోసానే చ వుత్తసదిసో ఏవ ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.



సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ ఉపసీవసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

## ౭. నన్దసుత్తవణ్ణనా

౧౦౮౪-౫. సన్తి లోకేతి నన్దసుత్తం. తత్థ పరమగాథాయ అత్థో - లోకే ఖత్తియాదయో జనా ఆజీవకనిగణ్ణాదికే సన్ధాయ “సన్తి మునయో”తి వదన్తి, తయిదం కథంసూతి కిం ను ఖో తే సమాపత్తిజ్ఞాణాదినా జ్ఞాణేన ఉప్పన్నత్తా జ్ఞాణూపపన్నం నో మునిం వదన్తి, ఏవంవిధం ను వదన్తి, ఉదాహు వే నానప్పకారకేన లూఖజీవితసజ్ఞాతేన జీవితేనూపపన్నన్తి అథస్స భగవా తదుభయం పట్టిక్ఖిపిత్వా మునిం దస్సేన్తో “న దిట్టియా”తి గాథమాహ.

౧౦౮౬-౭. ఇదాని “దిట్టాదీహి సుద్ధీ”తి వదన్తానం వాదే కజ్ఞాపహానత్థం “యే కేచిమే”తి పుచ్చతి. తత్థ అనేకరూపేనాతి కోతూహలమజ్జలాదినా. తత్థ యతా చరన్తాతి తత్థ సకాయ దిట్టియా గుత్తా విహరన్తా. అథస్స తథా సుద్ధిఅభావం దీపేన్తో భగవా దుతియం గాథమాహ.

౧౦౮౮-౯౦. ఏవం “నాతరింసు”తి సుత్త్యా ఇదాని యో అతరి, తం సోతుకామో “యే కేచిమే”తి పుచ్చతి. అథస్స భగవా ఓఘతిణ్ణముఖేన జాతిజరాతిణ్ణే దస్సేన్తో తతియం గాథమాహ. తత్థ నివృతాతి ఓవుటా పరియోనద్ధా. యేసీధాతి యేసు ఇథ. ఏత్థ చ సు-ఇతి నిపాతమత్తం. తణ్ణం పరిజ్ఞాయాతి తీహి పరిజ్ఞాహి తణ్ణం పరిజానిత్వా. సేసం సబ్బత్థ పుట్టే వుత్తనయత్తా పాకటమేవ.

ఏవం భగవా అరహత్తనికూటేనేవ దేసనం నిట్టాపేసి, దేసనాపరియోసానే పన నన్తో భగవతో భాసితం అభినన్దమానో “ఏతాభినన్దామీ”తి గాథమాహ. ఇథాపి చ పుట్టే వుత్తసదిసో ఏవ ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ నన్దసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

## ౮. హేమకసుత్తవణ్ణనా

౧౦౯౧-౪. యే మే పుట్టేతి హేమకసుత్తం. తత్థ యే మే పుట్టే వియాకంసూతి యే బావరిఆదయో పుట్టే మయ్ఠం సకం లద్ధిం వియాకంసు. హురం గోతమసాసనాతి గోతమసాసనా పుబ్బతరం. సబ్బం తం తక్కవడ్డనన్తి సబ్బం తం కామవితక్కాదివడ్డనం. తణ్ణానిగ్ఘాతనన్తి తణ్ణావిసాసనం. అథస్స భగవా తం ధమ్మం ఆచిక్ఖన్తో “ఇథా”తి గాథాద్వయమాహ. తత్థ ఏతదజ్ఞాయ యే సతాతి ఏతం నిబ్బానపదమచ్చుతం “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛా”తిఆదినా నయేన విపస్సన్తా అనుపుట్టేన జానిత్వా యే కాయానుపస్సనాసతిఆదీహి సతా. దిట్టధమ్మాభినిబ్బుతాతి విదితధమ్మత్తా, దిట్టధమ్మత్తా, రాగాదినిబ్బానేన చ అభినిబ్బుతా. సేసం సబ్బత్థ పాకటమేవ.

ఏవం భగవా ఇమమ్మి సుత్తం అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి. దేసనాపరియోసానే చ పుబ్బసదిసో ఏవ ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ హేమకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

#### ౯. తోదేయ్యసుత్తవణ్ణనా

౧౦౯౫. యస్మిం కామాతి తోదేయ్యసుత్తం. తత్త విమోక్షో తస్స కీదిసోతి తస్స కీదిసో విమోక్షో ఇచ్చితబ్బోతి పుచ్చతి . ఇదాని తస్స అజ్ఞావిమోక్షాభావం దస్సేన్తో భగవా దుతియం గాథమాహ. తత్త విమోక్షో తస్స నాపరోతి తస్స అజ్ఞో విమోక్షో నత్తి.

౧౦౯౬-౮. ఏవం “తణ్ణక్ఖయో ఏవ విమోక్షో”తి వుత్తేపి తమత్థం అసల్లక్ఖేన్తో “నిరాససో సో ఉద ఆససానో”తి పున పుచ్చతి. తత్త ఉద పజ్జాకప్పీతి ఉదాహు సమాపత్తిజ్ఞాణాదినా జ్ఞాణేన తణ్ణాకప్పం వా దిట్టికప్పం వా కప్పయతి. అథస్స భగవా తం ఆచిక్ఖన్తో దుతియం గాథమాహ. తత్త కామభవేతి కామే చ భవే చ. సేసం సబ్బత్థ పాకటమేవ.

ఏవం భగవా ఇమమ్మి సుత్తం అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి. దేసనాపరియోసానే చ పుబ్బసదిసో ఏవ ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ తోదేయ్యసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

#### ౧౦. కప్పసుత్తవణ్ణనా

౧౦౯౯. మజ్జే సరస్మిన్తి కప్పసుత్తం. తత్త మజ్జే సరస్మిన్తి పురిమపచ్చిమకోటిపజ్జాణాభావతో మజ్జభూతే సంసారేతి వుత్తం హోతి. తిట్టతన్తి తిట్టమానానం. యథాయదం నాపరం సియాతి యథా ఇదం దుక్ఖం పున న భవేయ్య.

౧౧౦౧-౨. అథస్స భగవా తమత్థం బ్యాకరోన్తో తిస్సో గాథాయో అభాసి. తత్త అకిఞ్చనన్తి కిఞ్చనపటిపక్ఖం. అనాదానన్తి ఆదానపటిపక్ఖం, కిఞ్చనాదానవ్రాపసమన్తి వుత్తం హోతి. అనాపరన్తి అపరపటిభాగదీపవిరహితం, సేట్టన్తి వుత్తం హోతి. న తే మారస్స పద్ధగూతి తే మారస్స పద్ధచరా పరిచారకా సిస్సా న హోన్తి. సేసం సబ్బత్థ పాకటమేవ.

ఏవం భగవా ఇమమ్మి సుత్తం అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి దేసనాపరియోసానే చ పుబ్బసదిసో ఏవ ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ కప్పసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

#### ౧౧. జతుకణ్ఠిసుత్తవణ్ణనా

౧౧౦౩-౪. సుత్వానహన్తి జతుకణ్ఠిసుత్తం. తత్త సుత్వానహం వీరమకామకామిన్తి అహం “ఇతిపి సో భగవా”తిఆదినా నయేన వీరం కామానం అకామనతో అకామకామిం బుద్ధం సుత్వా. అకామమాగమన్తి నిక్కామం భగవన్తం పుచ్చితుం

ఆగతోమ్మి. సహజనేత్రాతి సహజాతసబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణచక్కు. యథాతచ్ఛన్తి యథాతథం. బ్రూహి మేతి పున యాచన్తో భణతి. యాచన్తో హి సహస్సక్ష్మత్తుమ్మి భణేయ్య, కో పన వాదో ద్విక్ష్మత్తుం. తేజీ తేజసాతి తేజేన సమన్నాగతో తేజసా అభిభుయ్య. యమహం విజజ్ఞం జాతిజరాయ ఇథ విప్పహానన్తి యమహం జాతిజరానం పహానభూతం ధమ్మం ఇథేవ జానేయ్యం.

౧౧౦౫-౭. అథస్స భగవా తం ధమ్మమాచిక్ఖన్తో తిస్సో గాథాయో అభాసి. తత్థ నేక్ఖమ్మం దట్ట ఖేమతోతి నిబ్బానఞ్చ నిబ్బానగామినిఞ్చ పటిపదం “ఖేమ”న్తి దిస్వా. ఉగ్గహితన్తి తణ్ణాదిట్టివసేన గహితం. నిరత్తం వాతి నిరస్సితబ్బం వా, ముఞ్చేతబ్బన్తి వుత్తం హోతి. మా తే విజ్జితాతి మా తే అహోసి. కిఞ్చనన్తి రాగాదికిఞ్చనం వాపి తే మా విజ్జితే. పుట్టేతి అతీతే సజ్ఞారే ఆరబ్బ ఉప్పన్నకిలేసా. బ్రాహ్మణాతి భగవా జతుకణ్ణిం ఆలపతి. సేసం సబ్బత్థ పాకటమేవ.

ఏవం భగవా ఇమమ్మి సుత్తం అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి. దేసనాపరియోసానే చ పుబ్బసదిసో ఏవ ధమ్మాభిసమయో అహోసితి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ జతుకణ్ణిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౧౨. భద్రావుధసుత్తవణ్ణనా

౧౧౦౮-౯. ఓకజ్ఞహన్తి భద్రావుధసుత్తం. తత్థ ఓకజ్ఞహన్తి ఆలయం జహం. తణ్ణచ్చిదన్తి ఛతణ్ణాకాయచ్చిదం. అనేజన్తి లోకధమ్మేసు నిక్కమ్మం. నన్దిజ్ఞహన్తి అనాగతరూపాదిపత్తనాజహం. ఏకా ఏవ హి తణ్ణా ధుతివసేన ఇథ నానప్పకారతో వుత్తా. కప్పజ్ఞహన్తి దువిధకప్పజహం. అభియాచేతి అతివియ యాచామి. సుత్వాన నాగస్స అపనమిస్సన్తి ఇతోతి నాగస్స తవ భగవా వచనం సుత్వా ఇతో పాసాణకచేతియతో బహూ జనా పక్కమిస్సన్తీతి అధిష్పాయో. జనపదేహి సజ్గతాతి అజ్ఞాదీహి జనపదేహి ఇథ సమాగతా. వియాకరోహీతి ధమ్మం దేసేహి.

౧౧౧౦. అథస్స ఆసయానులోమేన ధమ్మం దేసేన్తో భగవా ద్వే గాథాయో అభాసి. తత్థ ఆదానతణ్ణన్తి రూపాదీనం ఆదాయికం గహణతణ్ణం, తణ్ణపాదానన్తి వుత్తం హోతి. యం యజ్ఞో లోకస్మిముపాదియన్తీతి ఏతేసు ఉద్ధాదిభేదేసు యం యం గణ్ణన్తి. తేనేవ మారో అన్వేతి జన్తున్తి తేనేవ ఉపాదానపచ్చయనిబ్బత్తకమ్మాభిసజ్ఞారనిబ్బత్తవసేన పటిసన్దిక్ఖన్తమారో తం సత్తం అనుగచ్ఛతి.

౧౧౧౧. తస్మా పజానన్తి తస్మా ఏతమాదీనవం అనిచ్ఛాద్దివసేన వా సజ్ఞారే జానన్తో. ఆదానసత్తే ఇతి పేక్ఖమానో, పజం ఇమం మచ్చుధేయ్యే విసత్తన్తి ఆదాతబ్బట్టేన ఆదానేసు రూపాదీసు సత్తే సబ్బలోకే ఇమం పజం మచ్చుధేయ్యే లగ్గం పేక్ఖమానో. ఆదానసత్తే వా ఆదానాభినివిట్టే పుగ్గలే ఆదానసజ్గహేతుఞ్చ ఇమం పజం మచ్చుధేయ్యే లగ్గం తతో వీతిక్కమితుం అసమత్తం ఇతి పేక్ఖమానో కిఞ్చనం సబ్బలోకే న ఉప్పాదియేథాతి సేసం సబ్బత్థ పాకటమేవ.

ఏవం భగవా ఇమమ్మి సుత్తం అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి. దేసనాపరియోసానే చ పుబ్బసదిసో ఏవ ధమ్మాభిసమయో అహోసితి.

సుత్తనిపాత-అటకథాయ భద్రాపుధసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౧౩. ఉదయసుత్తవణ్ణనా

౧౧౧౨-౩. ఝాయన్తి ఉదయసుత్తం. తత్త అఞ్ఞావిమోక్షన్తి పఞ్ఞానుభావనిజ్ఞాతం విమోక్షం పుచ్చతి. అథ భగవా యస్మా ఉదయో చతుత్థజ్ఞానలాభీ, తస్మాస్స పటిలద్ధజ్ఞానవసేన నానప్పకారతో అఞ్ఞావిమోక్షం దస్సేన్తో గాథాద్వయమాహ. తత్త పహానం కామచ్చన్దానన్తి యమిదం పరమజ్ఞానం నిబ్బత్తేన్తస్స కామచ్చన్దప్పహానం, తమ్పి అఞ్ఞావిమోక్షం పట్రామి. ఏవం సబ్బపదాని యోజేతబ్బాని.

౧౧౧౪. ఉపేక్షాసతిసంసుద్ధన్తి చతుత్థజ్ఞానఉపేక్షాసతీహి సంసుద్ధం. ధమ్మతక్కపురేజవన్తి ఇమినా తస్మిం చతుత్థజ్ఞానవిమోక్షే రత్తా ఝానగ్గాని విపస్సిత్యా అధిగతం అరహత్తవిమోక్షం వదతి. అరహత్తవిమోక్షస్స హి మగ్గసమ్మయుత్తసమ్మాసజ్జప్పాదిభేదో ధమ్మతక్క పురేజవో హోతి. తేనాహ - “ధమ్మతక్కపురేజవ”న్తి. అవిజ్ఞాయ పభేదనన్తి ఏతమేవ చ అఞ్ఞావిమోక్షం అవిజ్ఞాపభేదనసజ్ఞాతం నిబ్బానం నిస్సాయ జాతత్తా కారణోపచారేన “అవిజ్ఞాయ పభేదన”న్తి పట్రామీతి.

౧౧౧౫-౬. ఏవం అవిజ్ఞాపభేదనవచనేన వుత్తం నిబ్బానం సుత్వా “తం కిస్స విప్పహానేన వుచ్చతీ”తి పుచ్చన్తో “కింసు సంయోజనో”తి గాథమాహ. తత్త కింసు సంయోజనోతి కిం సంయోజనో. విచారణన్తి విచరణకారణం. కిస్సస్స విప్పహానేనాతి కిం నామకస్స అస్స ధమ్మస్స విప్పహానేన. అథస్స భగవా తమత్తం బ్యాకరోన్తో “నన్దిసంయోజనో”తి గాథమాహ. తత్త వితక్కస్సాతి కామవితక్కాదికో వితక్కో అస్స.

౧౧౧౬-౮. ఇదాని తస్స నిబ్బానస్స మగ్గం పుచ్చన్తో “కథం సతస్సా”తి గాథమాహ. తత్త విజ్ఞాణన్తి అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణం. అథస్స మగ్గం కథేన్తో భగవా “అజ్ఞత్తజ్ఞా”తి గాథమాహ. తత్త ఏవం సతస్సాతి ఏవం సతస్స సమ్మజానస్స. సేసం సబ్బత్త పాకటమేవ.

ఏవం భగవా ఇమమ్పి సుత్తం అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి. దేసనాపరియోసానే చ పుబ్బసదిసో ఏవ ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

సుత్తనిపాత-అటకథాయ ఉదయసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

### ౧౪. పోసాలసుత్తవణ్ణనా

౧౧౧౯-౨౦. యో అతీతన్తి పోసాలసుత్తం. తత్త యో అతీతం ఆదిసతీతి యో భగవా అత్తనో చ పరేసజ్ఞా “ఏకమ్పి జాతి”న్తిఆదిభేదం అతీతం ఆదిసతి. విభూతరూపసజ్ఞాస్సాతి సమతిక్కన్తరూపసజ్ఞాస్స. సబ్బకాయప్పహాయినోతి తదగ్గవిక్ఖమ్భనవసేన సబ్బరూపకాయప్పహాయినో, పహీనరూపభవపటిసన్నికస్సాతి అధిప్పాయో. నత్తి కిఞ్చీతి పస్సతోతి

విజ్ఞానాభావవిపస్ననేన “నత్తి కిళ్చీ”తి పస్సతో, ఆకిళ్చాళ్ళాయతనలాభినోతి వుత్తం హోతి. ఇాణం సక్కానుపుచ్చామీతి సక్కాతి భగవంతం ఆలపన్తో ఆహ. తస్స పుగ్గలస్స ఇాణం పుచ్చామి, కీదిసం పుచ్చితబ్బన్తి. కథం నేయ్యోతి కథం సో నేతబ్బో, కథమస్స ఉత్తరిఇాణం ఉప్పాదేతబ్బన్తి.

౧౧౨౧. అథస్స భగవా తాదిసే పుగ్గలే అత్తనో అప్పటిహతఇాణతం పకాసేత్వా తం ఇాణం బ్యాకాతుం గాథాద్వయమాహ. తత్త విజ్ఞాణట్టితియో సబ్బా, అభిజానం తథాగతోతి అభిసజ్ఞారవసేన చతస్సో పటిసన్ధివసేన సత్తాతి ఏవం సబ్బా విజ్ఞాణట్టితియో అభిజానన్తో తథాగతో. తిట్టన్తమేనం జానాతీతి కమ్మాభిసజ్ఞారవసేన తిట్టన్తం ఏతం పుగ్గలం జానాతి “ఆయతిం అయం ఏవంగతికో భవిస్సతీ”తి. విముత్తన్తి ఆకిళ్చాళ్ళాయతనాదీసు అధిముత్తం. తప్పరాయణన్తి తమ్మయం.

౧౧౨౨. ఆకిళ్చాళ్ళసమ్భవం ఇత్వాతి ఆకిళ్చాళ్ళాయతనజనకం కమ్మాభిసజ్ఞారం ఇత్వా “కిన్తి పలిబోధో అయ”న్తి. నన్ది సంయోజనం ఇతీతి యా చ తత్త అరూపరాగసజ్ఞాతా నన్ది, తఇన్ద్ర సంయోజనం ఇతి ఇత్వా. తతో తత్త విపస్సతీతి తతో ఆకిళ్చాళ్ళాయతనసమాపత్తితో వుట్టహిత్వా తం సమాపత్తిం అనిచ్చాదివసేన విపస్సతి. ఏతం ఇాణం తథం తస్సాతి ఏతం తస్స పుగ్గలస్స ఏవం విపస్సతో అనుక్కమేనేవ ఉప్పన్నం అరహత్తఇాణం అవిపరీతం. వుసీమతోతి వుసితవన్తస్స. సేసం సబ్బత్త పాకటమేవ.

ఏవం భగవా ఇమమ్మి సుత్తం అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి. దేసనాపరియోసానే చ పుబ్బసదిసో ఏవ ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

పరమత్తజోతికాయ ఖుద్ధక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ పోసాలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. మోఘరాజసుత్తవణ్ణనా

౧౧౨౩. ద్వాహం సక్కన్తి మోఘరాజసుత్తం. తత్త ద్వాహన్తి ద్వే వారే అహం. సో హి పుట్టే అజితసుత్తస్స చ తిస్సమేత్తేయ్యసుత్తస్స చ అవసానే ద్విక్ఖత్తుం భగవంతం పుచ్చి. భగవా పనస్స ఇన్ద్రియపరిపాకం ఆగమయమానో న బ్యాకాసి. తేనాహ – “ద్వాహం సక్కం అపుచ్చిస్స”న్తి. యావతతియఇన్ద్ర దేవీసి, బ్యాకరోతీతి మే సుతన్తి యావతతియఇన్ద్ర సహధమ్మికం పుట్టో విసుద్ధిదేవభూతో ఇసి భగవా సమ్మాసమ్మద్ధో బ్యాకరోతీతి ఏవం మే సుతం. గోధావరీతీరేయేవ కిర సో ఏవమస్సోసి. తేనాహ – “బ్యాకరోతీతి మే సుత”న్తి.

౧౧౨౪. అయం లోకోతి మనుస్సలోకో. పరో లోకోతి తం రపేత్వా అవసేసో. సదేవకోతి బ్రహ్మలోకం రపేత్వా అవసేసో ఉపపత్తిదేవసమ్మతిదేవయుత్తో, “బ్రహ్మలోకో సదేవకో”తి ఏతం వా “సదేవకే లోకే”తిఆదినయనిదస్సనమత్తం, తేన సబ్బోపి తథావుత్తప్పకారో లోకో వేదితబ్బో.

౧౧౨౫. ఏవం అభిక్కున్తదస్సావిన్తి ఏవం అగ్గదస్సావిం, సదేవకస్స లోకస్స అజ్ఞాసయాధిముత్తిగతిపరాయణాదీని పస్సితుం సమత్థన్తి దస్సేతి.

౧౧౨౬. సుష్ణతో లోకం అవేక్షస్మాతి అవసీయపవత్తసల్లక్ష్మణవసేన వా తుచ్ఛసజ్ఞారసమనుపస్సనావసేన వాతి ద్వీహి కారణేహి సుష్ణతో లోకం పస్య. అత్తానుదిట్ఠిం ఉహచ్చాతి సక్కాయదిట్ఠిం ఉద్ధరిత్వా. సేసం సబ్బత్థ పాకటమేవ.

ఏవం భగవా ఇమమ్మి సుత్తం అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి. దేసనాపరియోసానే చ వుత్తసదిసో ఏవ ధమ్మాభిసమయో అహోసీతి.

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ మోఘరాజసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౧౬. పిజ్జేయసుత్తవణ్ణనా

౧౧౨౭. జిణ్ణోహమస్మీతి పిజ్జేయసుత్తం. తత్థ జిణ్ణోహమస్మి అబలో వీతవణ్ణోతి సో కిర బ్రాహ్మణో జరాభిభూతో వీసవస్ససతికో జాతియా, దుబ్బలో చ “ఇథ పదం కరిస్సామీ”తి అజ్ఞాత్థేవ కరోతి, వినట్టపురిమచ్చవివణ్ణో చ . తేనాహ – “జిణ్ణోహమస్మి అబలో వీతవణ్ణో”తి. మాహం నస్సం మోముహో అన్తరావాతి మాహం తుయ్హం ధమ్మం అసచ్ఛికత్వా అన్తరాయేవ అవిద్వా హుత్వా అనస్సిం. జాతిజరాయ ఇథ విప్పహానన్తి ఇథేవ తవ పాదమూలే పాసాణకే వా చేతియ జాతిజరాయ విప్పహానం నిబ్బానధమ్మం యమహం విజజ్ఞం, తం మే ఆచిక్ష.

౧౧౨౮. ఇదాని యస్మా పిజ్జేయో కాయే సాపేక్షతాయ “జిణ్ణోహమస్మీ”తి గాథమాహ తేనస్స భగవా కాయే సినేహప్పహానత్తం “దిస్సాన రూపేసు విహజ్ఞామానే”తి గాథమాహ. తత్థ రూపేసూతి రూపహేతు రూపపచ్చయా. విహజ్ఞామానేతి కమ్మకారణాదీహి ఉపహజ్ఞామానే. రుప్పన్తి రూపేసూతి చక్కురోగాదీహి చ రూపహేతుయేవ జనా రుప్పన్తి బాధీయన్తి.

౧౧౨౯-౩౦. ఏవం భగవతా యావ అరహత్తం తావ కథితం పటిపత్తిం సుత్వాపి పిజ్జేయో జరాదుబ్బలతాయ విసేసం అనధిగత్వావ పున “దిసా చతస్సో”తి ఇమాయ గాథాయ భగవంతం ధోమేన్తో దేసనం యాచతి. అథస్స భగవా పునపి యావ అరహత్తం, తావ పటిపదం దస్సేన్తో “తణ్ణాధిపన్నీ”తి గాథమాహ. సేసం సబ్బత్థ పాకటమేవ.

ఇమమ్మి సుత్తం భగవా అరహత్తనికూటేనేవ దేసేసి. దేసనాపరియోసానే చ పిజ్జేయో అనాగామిఫల పతిట్ఠాసి. సో కిర అన్తరన్తరా చిన్తేసి – “ఏవం విచిత్రపటిభానం నామ దేసనం న లభి మయ్హం మాతులో బావరీ సవనాయా”తి. తేన సినేహవిక్లేపేన అరహత్తం పాపుణితుం నాసక్తి. అన్తేవాసినో పనస్స సహస్సజటిలా అరహత్తం పాపుణింసు. సబ్బేవ ఇద్ధిమయపత్తచీవరథరా ఏహిభిక్షవో అహేసున్తి.

పరమత్థజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ పిజ్జేయసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

పారాయనత్తుతిగాథావణ్ణనా

ఇతో పరం సజ్జీతికారా దేసనం ధోమేన్తా “ఇదమవోచ భగవా”తిఆదిమాహంసు. తత్త ఇదమవోచాతి ఇదం పరాయనం అవోచ. పరిచారకసోళసానన్తి బావరిస్స పరిచారకేన పిళ్ళియేన సహ సోళసన్నం బుద్ధస్స వా భగవతో పరిచారకానం సోళసన్నన్తి పరిచారకసోళసన్నం. తే ఏవ చ బ్రాహ్మణా. తత్త సోళసపరిసా పన పురతో చ పచ్చతో చ వామపస్సతో చ దక్ఖిణపస్సతో చ ఛ ఛ యోజనాని నిసిన్నా ఉజ్జకేన ద్వాదసయోజనికా అహోసి. అజ్ఞిట్ఠోతి యాచితో అత్థమజ్ఞాయాతి పాళిఅత్థమజ్ఞాయ. ధమ్మమజ్ఞాయాతి పాళిమజ్ఞాయ. పారాయనన్తి ఏవం ఇమస్స ధమ్మపరియాయస్స అధివచనం ఆరోపేత్వా తేసం బ్రాహ్మణానం నామాని కిత్తయన్తా “అజితో తిస్సమేత్తేయ్యో...పీ.... బుద్ధసేట్ఠం ఉపాగము”న్తి ఆహంసు.

౧౧౩౧-౭. తత్త సమ్మన్నచరణన్తి నిబ్బానపదట్ఠానభూతేన పాతిమోక్ఖసీలాదినా సమ్మన్నం. ఇసిన్తి మహేసిం. సేసం పాకటమేవ. తతో పరం బ్రహ్మచరియమచరింసూతి మగ్గబ్రహ్మచరియం అచరింసు. తస్మా పారాయనన్తి తస్స పారభూతస్స నిబ్బానస్స అయనన్తి వుత్తం హోతి.

### పారాయనానుగీతిగాథావణ్ణనా

౧౧౩౮. పారాయనమనుగాయిస్సన్తి అస్స అయం సమ్మన్తో - భగవతా హి పారాయనే దేసితే సోళససహస్సా జటిలా అరహత్తం పాపుణింసు, అవసేసానఞ్చ చుద్దసకోటిసజ్ఞానం దేవమనుస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. వుత్తజ్ఞోతం పోరాణేహి -

“తతో పాసాణకే రమ్మే, పారాయనసమాగమే;

అమతం పాపయీ బుద్ధో, చుద్దస పాణకోటియో”తి.

నిట్టితాయ పన ధమ్మదేసనాయ తతో తతో ఆగతా మనుస్సా భగవతో ఆనుభావేన అత్తనో అత్తనో గామనిగమాదీస్వేవ పాతురహంసుం. భగవాపి సావత్తిమేవ అగమాసి పరిచారకసోళసాదీహి అనేకేహి భిక్కుసహస్సేహి పరివుతో. తత్త పిళ్ళియో భగవంతం వన్దిత్వా ఆహ - “గచ్ఛామహం, భన్తే, బావరిస్స బుద్ధుప్పాదం ఆరోచేతుం, పటిస్సుతజ్ఞో తస్స మయా”తి. అథ భగవతా అనుజ్ఞాతో ఇణగమనేనేవ గోధావరీతీరం గన్త్వా పాదగమనేన అస్సమాభిముఖో అగమాసి. తమేనం బావరీ బ్రాహ్మణో మగ్గం ఓలోకేన్తో నిసిన్నో దూరతోవ ఖారిజటాదివిరహితం భిక్కువేసేన ఆగచ్ఛంతం దిస్సా “బుద్ధో లోకే ఉప్పన్నో”తి నిట్ఠం అగమాసి. సమ్మత్తజ్ఞాపి నం పుచ్చి - “కిం, పిళ్ళియ, బుద్ధో లోకే ఉప్పన్నో”తి. “ఆమ, బ్రాహ్మణ, ఉప్పన్నో, పాసాణకే చేతియే నిసిన్నో అష్టాకం ధమ్మం దేసేసి, తమహం తుయ్యం దేసేస్సామీ”తి. తతో బావరీ మహతా సక్కారేన సపరిసో తం పూజేత్వా ఆసనం పజ్ఞాపేసి. తత్త నిసీదిత్వా పిళ్ళియో “పారాయనమనుగాయిస్స”న్తిఆదిమాహ.

తత్త అనుగాయిస్సన్తి భగవతా గీతం అనుగాయిస్సం. యథార్థక్షీతి యథా సామం సచ్ఛాభిసమ్పాధేన అసాధారణజ్ఞానేన చ అద్దక్షి. నిక్కామోతి పహీనకామో . “నిక్కామో”తిపి పాఠో, వీరియవాతి అత్తో నిక్ఖన్తో వా అకుసలపఘ్నా. నిబ్బనోతి కిల్సవనవిరహితో, తణ్ణావిరహితో ఏవ వా. కిస్స హేతు ముసా భణేతి యేహి కిల్సేహి ముసా భణేయ్య, ఏతే తస్స పహీనాతి దస్సేతి. ఏతేన బ్రాహ్మణస్స సవనే ఉస్సాహం జనేతి.

౧౧౩౯-౪౧. వణ్ణాపసజ్ఞోతన్తి గుణూపసజ్ఞోతం. సచ్ఛవ్తయోతి “బుద్ధో”తి సచ్ఛేనేవ అష్టానేన నామేన యుత్తో. బ్రహ్మీతి తం బ్రాహ్మణం ఆలపతి. కుబ్బనకన్తి పరిత్తవనం. బహుప్పలం కాననమావసేయ్యాతి అనేకఫలాదివికతిభరితం కాననం

ఆగమ్య వసేయ్య. అప్పదస్సేతి బావరిపభుతికే పరిత్తపజ్ఞో. మహోదధిన్తి అనోతత్తాదిం మహాంతం ఉదకరాసిం.

౧౧౪౨-౪. యేమే పుబ్బేతి యే ఇమే పుబ్బే. తమనుదాసినోతి తమోనుదో ఆసినో. భూరిపజ్ఞాణోతి ఇాణధజో. భూరిమేధసోతి విపులపజ్ఞో. సన్నిటికమకాలికన్తి సామం పస్సితబ్బఫలం, న చ కాలన్తరే పత్తబ్బఫలం. అనీతికన్తి కిలేసఈతివిరహితం.

౧౧౪౩-౨౦. అథ నం బావరీ ఆహ “కిం ను తమ్మా”తి ద్వే గాథా. తతో పిజ్గియో భగవతో సన్తికా అవిప్పవాసమేవ దీపేన్తో “నాహం తమ్మా”తిఆదిమాహ. పస్సామి నం మనసా చక్ఖనావాతి తం బుద్ధం అహం చక్ఖనా వియ మనసా పస్సామి . నమస్సమానో వివసేమి రత్తిన్తి నమస్సమానోవ రత్తిం అతినామేమి. తేన తేనేవ నతోతి యేన దిసాభాగేన బుద్ధో, తేన తేనేవాహమ్మి నతో తన్నిన్నో తప్పోణోతి దస్సేతి.

౧౧౪౪. దుబ్బలథామకస్సాతి అప్పథామకస్స, అథ వా దుబ్బలస్స దుత్థామకస్స చ బలవీరియహీనస్సాతి వుత్తం హోతి. తేనేవ కాయో న పలేతీతి తేనేవ దుబ్బలథామకత్తేన కాయో న గచ్ఛతి, యేన వా బుద్ధో, తేన న గచ్ఛతి. “న పరేతీ”తిపి పారో, సో ఏవత్తో. తత్థాతి బుద్ధస్స సన్తికే. సజ్కప్పయన్తాయాతి సజ్కప్పగమనేన. తేన యుత్తోతి యేన బుద్ధో, తేన యుత్తో పయుత్తో అనుయుత్తోతి దస్సేతి.

౧౧౪౫. పజ్జే సయానోతి కామకద్దమే సయమానో. దీపా దీపం ఉపఫలవిన్తి సత్థారాదితో సత్థారాదిం అభిగచ్ఛిం. అథద్దసాసిం సమ్మద్ధన్తి సోహం ఏవం దుద్దిట్ఠిం గహేత్వా అన్వాహిణ్ణన్తో అథ పాసాణకే చేతియే బుద్ధమద్దక్షిం.

౧౧౪౬. ఇమిస్సా గాథాయ అవసాసే పిజ్గియస్స చ బావరిస్స చ ఇన్ద్రియపరిపాకం విదిత్వా భగవా సావత్తియం రితోయేవ సువణ్ణోభాసం ముఞ్చే. పిజ్గియో బావరిస్స బుద్ధగుణే వణ్ణయన్తో నిసిన్నో ఏవ తం ఓభాసం దిస్వా “కిం ఇద”న్తి విలోకేన్తో భగవన్తం అత్తనో పురతో రితం వియ దిస్వా బావరిబ్రాహ్మణస్స “బుద్ధో ఆగతో”తి ఆరోచేసి, బ్రాహ్మణో ఉట్ఠాయాసనా అజ్ఞాలిం పగ్గహేత్వా అట్టాసి. భగవాపి ఓభాసం పరిత్వా బ్రాహ్మణస్స అత్తానం దస్సేన్తో ఉభిన్నమ్మి సప్పాయం విదిత్వా పిజ్గియమేవ ఆలపమానో “యథా అహూ వక్కలీ”తి ఇమం గాథమభాసి.

తస్సత్తో - యథా వక్కలిత్థేరో సద్ధాధిముత్తో అహోసి, సద్ధాధురేన చ అరహత్తం పాపుణి. యథా చ సోళసన్నం ఏకో భద్రావుధో నామ యథా చ ఆళవి గోతమో, ఏవమేవ త్వమ్మి పముఞ్చస్స సద్ధం. తతో సద్ధాయ అధిముచ్చన్తో “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛా”తిఆదినా నయేన విపస్సనం ఆరభిత్వా మచ్చుధేయ్యస్స పారం నిబ్బానం గమిస్ససీతి అరహత్తనికూటేనేవ దేసనం నిట్ఠాపేసి. దేసనాపరియోసాసే పిజ్గియో అరహత్తే బావరీ అనాగామిఫలే పతిట్ఠహి. బావరిబ్రాహ్మణస్స సిస్సా పన పఞ్చసతా సోతాపన్నా అహేసుం.

౧౧౪౬-౨. ఇదాని పిజ్గియో అత్తనో పసాదం పవేదేన్తో “ఏస భియ్యో”తిఆదిమాహ. తత్త పటిభానవాతి పటిభానపటిసమ్మిదాయ ఉపేతో. అధిదేవే అభిజ్ఞాయాతి అధిదేవకరే ధమ్మే ఇత్వా. పరోవరన్తి హీనపణీతం, అత్తనో చ పరస్స చ అధిదేవత్తకరం సబ్బం ధమ్మజాతం వేదీతి వుత్తం హోతి. కట్ఠీనం పటిజానతన్తి కట్ఠీనయేవ సతం “నిక్కఙ్ఖమ్మా”తి పటిజానన్తానం.



౧౧౫౬. అసంహారన్ని రాగాదీహి అసంహారియం. అసంకుప్పన్ని అకుప్పం అవిపరిణామధమ్మం. ద్వీహిపి పదేహి నిబ్బానం భణతి. అథ్థా గమిస్సామీతి ఏకంసేనేవ తం అనుపాదిసేసం నిబ్బానధాతుం గమిస్సామి. న మేత్థ కఙ్ఖతి నత్తి మే ఏత్థ నిబ్బానే కఙ్ఖ. ఏవం మం ధారేహి అధిముత్తచిత్తన్ని పిఙ్గియో “ఏవమేవ త్వమ్మి పముఞ్చస్సు సద్ధ”న్తి. ఇమినా భగవతో ఓవాదేన అత్తని సద్ధం ఉప్పాదేత్వా సద్ధాధురేనేవ చ విముఞ్చిత్వా తం సద్ధాధిముత్తతం పకాసేన్తో భగవన్తం ఆహ - “ఏవం మం ధారేహి అధిముత్తచిత్త”న్తి. అయమేత్థ అధిప్పాయో “యథా మం త్వం అవచ, ఏవమేవ అధిముత్తం ధారేహి”తి.

ఇతి పరమత్థజోతికాయ ఖుద్దక-అట్టకథాయ

సుత్తనిపాత-అట్టకథాయ సోళసబ్రాహ్మణసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితో చ పఞ్చమో వగ్గో అత్థవణ్ణనానయతో, నామేన

పారాయనవగ్గోతి.

నిగమనకథా

ఏత్తావతా చ యం పుత్తం -

“ఉత్తమం వన్ధనేయ్యానం, వన్ధిత్వా రతనత్తయం;

యో ఖుద్దకనికాయమ్మి, ఖుద్ధాచారప్పహాయినా.

“దేసితో లోకనాథేన, లోకనిత్థరణేసినా;

తస్స సుత్తనిపాతస్స, కరిస్సామత్థవణ్ణన”న్తి.

ఏత్థ ఉరగవగ్గాదిపఞ్చవగ్గసంఘహితస్స ఉరగసుత్తాదిసత్తతిసుత్తప్పభేదస్స సుత్తనిపాతస్స అత్థవణ్ణనా కతా హోతి. తేనేతం వుచ్చతి -

“ఇమం సుత్తనిపాతస్స, కరోంతేనత్థవణ్ణనం;

సద్ధమ్మట్టితికామేన, యం పత్తం కుసలం మయా.

“తస్సానుభావతో ఖిప్పం, ధమ్మే అరియప్పవేదితే;

వుడ్డిం విరూళ్లిం వేపుల్లం, పాపుణాతు అయం జనో”తి.

(పరియత్తిప్పమాణతో చతుచత్తాలీసమత్తా భాణవారా.)

పరమవిసుద్ధసద్ధాబుద్ధివీరియప్పటిమణ్ణితేన సీలాచారజ్ఞవమద్ధవాదిగుణసముదయసముదితేన సకసమయసమయన్తరగహనజ్ఞోగాహణసమత్తేన పఞ్ణావేయ్యత్తియసమన్నాగతేన తిపిటకపరియత్తిప్పభేదే సాట్టకథే సత్తుసాసనే అప్పటిహతజాణప్పభావేన మహావేయ్యాకరణేన

కరణసమ్పత్తిజనితసుఖవినిగ్గతమధురోదారవచనలావణ్యయుతైన యుత్తముత్తవాదినా వాదీవరేన మహాకవినా  
భళభిజ్ఞాపటిసమ్భిదాదిప్పభేదగుణపటిమణ్ణితే ఉత్తరిమనుస్సధమ్మే సుప్పతిట్టితబుద్ధీనం థేరవంసప్పదీపానం థేరానం  
మహావిహారవాసీనం వంసాలజ్కారభూతేన విపులవిసుద్ధబుద్ధినా బుద్ధఘోసోతి గరూహి గహితనామధేయ్యేన థేరేన కతా  
అయం పరమత్థజోతికా నామ సుత్తనిపాత-అట్టకథా -

తావ తిట్టతు లోకస్మిం, లోకనిత్థరణేసినం;  
దస్సేన్తీ కులపుత్తానం, నయం పజ్ఞావిసుద్ధియా.

యావ బుద్ధోతి నామమ్మి, సుద్ధచిత్తస్స తాదినో;  
లోకమ్మి లోకజేట్టస్స, పవత్తతి మహేసినోతి.

సుత్తనిపాత-అత్తవణ్ణనా నిట్టితా.